Tabula Generalis

ac Mare magnum Scotice ſubtilitatis octo Sectionibus vniuerſaʒ Doctoris ſubtilis Peritiaʒ complectens: miro Artificio elaborata ab excellẽtiſſimo Doctore Antonio de Fantis Taruiſino: primario eius Inuentore: ac Scotice Diſcipline Illuſtratore.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITT. EMANUELE

¶ Iulij Bordoni Patauini, Liberalium Diſciplinarum Cultoris, ad Lectorem Epigramma.

Lydius Aurifera fruſtra eſt Pactolus Arena:
  Queqʒ venit rubro Bacca rotunda Sinu.
Quicquid inacceſſa ſeruatur Rupe Smaragdi:
  Ultima quod Solis India mittit Agris.
Has niſi Nature Latebras Induſtria vincat:
  Ex quo Hominibus candida Fama venit.
Aurea quid Scoti fuerant abſtruſa Metalla?
  Quidve ignota grauis gemmea Dicta Uiri?
At poſtꝙ exhauſtos multa ſub Nocte Labores
  Contulit ad Studij feruida Uota ſui.
Fantis ab occiduis eoas notus ad Undas.
  Qua Boreas rapido Frigore torret Humum.
Iam tum ſyderei fulſerunt Oris Honores
  Et Scoto redijt: qui fuit ante: Nitor.
Quiſquis es intrepidam duc per Freta limpida Cymbam:
  Condita ſunt proprijs Dogmata queqʒ Locis.

Tabula Generalis

ac Mare magnum Scotice ſubtilitatis octo Sectionibus vniuerſaȝ Doctoris ſubtilis Peritiaȝ complectens: miro Artificio elaborata ab excellẽtiſſimo Doctore Antonio de Fantis Taruiſino: primario eius Inuentore: ac Scotice Diſcipline Illuſtratore.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITT. EMANUELE

¶ Iulij Bordoni Patauini, Liberalium Diſciplinarum Cultoris, ad Lectorem Epigramma.

Lydius Aurifera fruſtra eſt Pactolus Arena:
Queqȝ venit rubro Bacca rotunda Sinu.
Quicquid inacceſſa ſeruatur Rupe Smaragdi:
Vltima quod Solis India mittit Agris.
Has niſi Naturę Latebras Induſtria vincat:
Et quo Nominibus candida Fama venit.
Aurea quid Scoti fuerant abſtruſa Metalla?
Quidve ignota grauis gemmea Dicta Viri?
At poſtq̃ exhauſtos multa ſub Nocte Labores
Contulit ad Studij feruida Vota ſui.
Fantis ab occiduis ęoas notus ad Vndas.
Qua Boreas rapido Frigore torret Humum.
Iam tum Syderei fulſerunt Oris Honores
Et Scoto rediit: qui fuit ante: Nitor.
Quiſquis es intrepidam duc per Freta limpida Cymbam:
Condita ſunt proprijs Dogmata queqȝ Locis.

ANTONIVS de Fantis Taruiſinus/ Liberaliū Diſciplinarū Doctor/ Reuerēdiſſimo/ atqꝫ Sapiētiſſimo Dño Dominico Grimano Epō Cardinali Sācti Marci/ Aquilegiēſi Pāiarcę/ ꝛ Seraphicę Religionis Protectori: Atqꝫ Sacratiſſimo Venetiarū Patriarcę/ Dalmaticęqꝫ Primati Antonio Cōtareno. Et Celeberrimo Corcyrēſi Archiepō Chriſtophoro Marcello. Integerrimoqꝫ Athenarꝫ Archiepō/ Vrbiniqꝫ Pręſuli Magrō Antonio Trombetę. Percelebriqꝫ Budueſi Epō Magrō Hieronymo Magnano. Ac Venerādis ſacrę Theologię Profeſſorib⁹ Magrō Bernardino de Cherio ord. Minorꝫ: necnō magrō Angelo Aretino ord. Seruorꝫ/ Gn̄alib⁹ benemeritis humilē. C.

SEpenumero mecū ipſe cogitans Patres optimi celebrē illā Chriſpi ſententiā. Omnes homines qui ſeſe ſtudent pręſtare ceteris animantibus ſumma ope niti decet: ne vitam ſilentio trāſeāt/ veluti pecora: quę natura prona ꝛ ventri obedientia finxit: fecerim ne ſatis longe ambigo. quādoquidē pręter dialecticas ꝛ Philoſophicas/ necnō Metaphyſicales/ atqꝫ Theologicas lectiones in Patauino Gymnaſio pluribus annis auditoribus expoſitas: his in bellicę calamitatis tēporib⁹ in tātoqꝫ gymnaſiorꝫ ꝛ Virtutū omnium naufragio ſcribendi ocium nactus: ſolus ipſe parua Phaſello fretū inſolitum Scoticę Charybdis ꝛ internatā profundiſſimę Subtilitatis abyſſum nauigare contenderim: quaꝫ nemo ſane vel priſcę/ vel noſtrę tempeſtatis quātocūqꝫ Ingenio ꝛ eruditione pręditus hęc ad vſqꝫ tempora tentaſſe auſus eſt. Quia in re Pythagorico admonitus inſtituto: ne te prius molli ſomno tradideris q̄ diurna Opera ter mēte reuolueris. Vos qui clariſſimo Virtutū veſtrarū ſplendore/ morūqꝫ oīum integritate noſtrā tempeſtatē illuſtratis cōſultores percenſui: qui hac in grauiſſima Scoticę ſubtilitatis enodandę Prouintia vniuerſa nō ſolū totius Theologię volumina ſuper Sententias ab innumeris erroribus nuperrime abſoluerim: verū pro cōmuni Studioſorꝫ omniū fruge litteraria generalē Indicem octo Sectionibus diſtributū totius peritię Scoticę floſculos complectentē fuerim/ Deo fautore permolitus: quo digniora cognitu doctrinali Ordine digeſta facile cōprehendunt/ ex his pręſertim Sententiarū voluminibus anglicanis: in quibus approbatior ꝛ locupletior Doctoris intentio/ Scoticęqꝫ Subtilitatis apex/ ꝛ ſecretiora Deitatis myſteria continentur: admirabili adeo Speculatione ſupra mortalium Ingenia elucubrata: vt in difficillimarū queſtionū Deciſione/ abdītiſſimarumqꝫ ſubtilitatum perſcrutatione: necnon diligentiori diuini Vigoris ampliandi cura tam circa ſecretiores diuinarū perſonarū Origines q̄ totius vniuerſi mirificaꝫ efficientiam: cui conferēdus ſit/ facile ſit nemo. naꝫ quis in dialecticis argumētationibus acutior: quis in peripathetica Philoſophia profundior: quis in ſacris enodandis myſterijs vigilātior: cuius vel ſingulare iudiciū eſt irrefragabilis/ vbiqꝫ ipſius adeo ventilata Subtilitas/ ꝛ celebrata Sapiētia, vt quum plurima excellentium Virorū volumina in publicis ꝯcilijs dearticulata fuerint: eorūqꝫ articuli ſub excōicationis nota fuerint promulgati: candidiſſima Doctoris Volumina abſqꝫ vlla erroris caligine huc vſqꝫ in diem inuiolata permāſerunt: verum ne Solem facibus illuſtrare contendam. vnde digreſſa eſt oratio reuertar. fecerim ne igit̄ ſatis Patres integerrimi: vt ad rem ipſaꝫ propius accedam: vniuerſas in oībus Doctoris Subtilis voluminibus diſputatas Materias prima in Sectione Indicis litteraria ſerie annotaſſe: In ſcdo v̄o ordine deciſas a Doctore Subtili ꝯcluſiones circa pertractatas Materias diſpoſuiſſe: quibus perlectis ampliſſimā non ſolū Queſtionū diſputatarū copiā Studioſi percipient: verū ſenſus abditiſſimos in Scoticis Concluſionibus pleroſqꝫ latentibus maxima cū dexteritate cōtemplabunt̄. In tertio v̄o Indicis ordine pręcipuas Entium diffinitiones. Et in quarto ſubtiliſſimas Doctoris diuiſiones/ ex oībus Voluminibus congeſſiſſe: quarū cognitio facilem Studioſis aditum pręſtabit ad oēs capeſcendas eruditiones. In q̄nta deinde Sectione Operis admirabiles in explicandis rerū oīum ꝓprietatibus Regulas. Et infallibiles in ſexta Doctoris ꝓpōnes collocaſſe: tanq̄ certiſſima Theoremata pro decidendis ꝯcluſionibus ex Philoſophię penetralibus deprompta: quorꝫ irrefragabili robore adeo munitur diſputantis ingenium. vt primis fere congreſſibus Scoticę diſciplinę Aduerſarij ſtupeant ꝛ penitus obmuteſcant: ac ſi viſu Gorgoneo verterent̄ in lapides. In ſeptima v̄o Sectione innumeras Sanctorꝫ īterpretū ꝓpoſitiones ancipites: fereqꝫ ꝯtradicētes adinuicē enuntiationes Auguſtini videlꝫ Anſelmi: Damaſceni: Hylarij: Gregorij: ꝛ Ambroſij: ſingulari Doctoris expoſitione dilucidatas inſeruiſſe: nam vt Pauli vtar adagio: littera ſepius interficit. ſpiritus aūt expōne lrē viuificat̄. Verū ne ſolis Sanctorū auctoritatibus expoſitis frugem cultoribus attuliſſe viderer. Difficiliores etiā triplicis Peripatheticę Philoſophię Ariſtotelis ꝛ Auerrois inuicem aduerſantes ab ipſo Doctore Subtili miro Ingenio expoſitas adiunxiſſe: ne vlterior dubitandi locus aut errandi occaſio Philoſophię nautātibus occurreret: eaqꝫ ſcribendi Ratione ductus: vt quātum in omni diſciplinarū genere Doctor floruerit: quantūqꝫ peripatheticis Auctoritatibus ꝛ philoſophię penetralibus abundauerit: cum proprium intentū eis approbando: tum primo aſpectu nōnullas in verbis Propoſitiones aduerſantes ſubtiliſſime exponēdo ipſi Titanes nedū Studioſi cognoſcerēt. qui auſu quopiam fere temerario angulariter perſtrepentes in tantū Virum ſepiſſime obloquunt̄. In octaua demū Sectione Indicis: quo vberrimū nr̄i laboris fructū Studioſi reportarent: omnigenamqꝫ Scoticę contemplationis frugem: pręter ea quę in ſuperioribus digeſta ſunt: pręcipuas Doctoris Sentētias ꝛ ſubtiliſſima omnibus in Diſciplinis ꝓloquia tanq̄ precioſa Speculationū fragmenta collegiſſe: ne vlla Doctoris opinio quātacūqꝫ probabilis deeſſe lectori videret̄/ vel ipſius Animū redderet̄ ancipitem. Quibus profecto nonam ſuperaddere Sectionē fere decreueram innumeras Doctoris cōtrouerſias ꝛ inextricabiles abditiſſimarū Speculationum contradictiones complexurā, vt ſolertiora litteratorꝫ Ingenia tanq̄ acerrimum Calcar excitarent. verū q̄a mali naturā ſapit cōtradictio: eam iuſta de cauſa pretermiſimus. quo magis ſincerā/ claramqꝫ Doctoris intelligentiā Profeſſores aſſequerent̄: nā ſi eas lectitarent inſolutas: perterrita potius q̄ erudita ipſorꝫ Ingenia ꝑmanerent. acrioribuſqꝫ Aduerſarij contentionū repagulis ꝛ Cauillorꝫ offendiculis in Scotum cōcitarent̄. ſi v̄o eas diligenti expoſitione reſolutas edidiſſem/ maius ſane Volumen q̄ vnicam Sectionem expoſtulaſſent: al's forſan bonis Auibus lectitandū. Hunc itaqꝫ Patres optimi generalem Indicem octo Sectionibus clariorem Doctoris intelligentiam complectētem maximis ſane Laboribus edidimus ſecundis modo veſtris Auſpicijs in lucem proditurū: qui quum fulgentiſſimo Virtutum veſtrarū ſplendore fuerit approbatus/ ꝛ irrefragabili veſtra omniū auctoritate protectus: ad imortalitatis Auras efferetur nullis Harpyarum liuoribus inficiendus. Valete Patres integerrimi/ meqꝫ omnibus in Votis ꝛ iuſſis veſtris obſequentiſſimum habete.

¶ Dominicus Grimanus Epiſcopus Cardinalis Sancti Marci/Seraphicę Religionis Protector/Excellēti Doctori Antonio de Fantis Taruiſino.S.

GRatiſſimas Petitionis tuę Litteras alacri Animo lectitauimus:opuſqz tuuz diligenti Cura/Ingenioqz Labore elucubratū perlegimus:Indicem ſane Litteratis omnibus apprime lectitandū omnigena Scoticarum Subtilitatum Copia adeo referetum/vt Exhortatione potius q̄ cōſilio dignus ſis, quo tam elegans/tam perſpicuum/tamqz Studioſis omnibus frugiferum Opus in Lucem prodeat nemine antea excogitatum.Idqz profecto Scotica Subtilitas/Profundaqz tantarū Speculationum copia ita reſolutum ſummopere videbatur expoſtulare:tantoqz gratius omnibus perlegendū:quāto propriis in Sectionibus vniuerſam Doctoris Subtilis Peritiam fueris complexus:ea laudabili Ratione ductus:vt ne dum tibi ipſi verum Patrię ⁊ amicis more Platonico natus eſſe videreris:quam ſane laudamus:approbamuſqz laborioſam abſte ſuſceptam Prouinciam/deprauata non ſolum totius Theologię Volumina Doctoris Priſtine integritati reſtituiſſe:verumetiā tanto artificioſo Indice Subtiliſſimaz Ioānis Scoti facultatē omni ex parte dilucidaſſe.vbi non ſolum perſpicacis Ingenii tui Solertiam/Eruditioniſqz exuberantiam oſtentaſti:verū Litteratos omnes/pſertim Seraphicę Religionis pfeſſores perpetuo gratitudinis Vinculo/⁊ memorabili Munere deuinxiſti:quum nihil humano Generi iocundius/nihilqz pręſtantius/mellifluis Virtutum fructibus offerri poſſit:nulluſqz ſuauior Animo cibus eſt/q̄ cognitio Veritatis:omniſqz mortaliū Labor inanis ſit/ac deteſtanda Prouintia:quādoquidez nobiliorem Animę Portionem extorquentes/abiecto ſaluberrimo Sapientię Suffragio tanq̄ candidiſſimo Deorum munere ad ipſa ſenſibilia ſeſe adeo cōuerterint/vt quid ipſimet agant:quidve appetant:qđ ⁊ Belluis etiam commune non ſit/haud facile diiudicent. Anima nāqz quum miro Dei opificio ad ipſam creatoris Imaginem condita ſit/tanq̄ Naturę vtriuſqz ſuperioris ⁊ inferioris Nexus:ipſam ſane imitari:in ipſumqz Diuinitatis Exemplar ſeſe transformare debet:quo tenebroſa Corporis aliquādo ſecluſa Caligine munuſcula Beatitudinis in puriori Seculo adipiſcatur:vbi nullis humanorū Senſuuz Illecebris/nulliſqz arridentis Fortune ſuffragiis:verū ſolo felicitantis Viſę Intuitu operepręcium eſt/⁊ cō ſumata illius ſummi Boni Fruitione tanq̄ ſuprema laudabiliū Actuū huius ſeculi Mercede:tantoqz Vnuſquiſqz maiorem ſibi Gloriam comparabit:quanto magis ipſe non ſolū pręclaris Virtutibus Operam dederit:verumetiam capeſſendę Sapientię Occaſionem multiplici Diſciplinarum Expoſitione Studioſis attulerit.Quorum ſane laudabili Numero tu haud īmerito aſcribendus es:quum non ſoluz aſſiduis Studiorum tuorum Laboribus in capeſcēdis Virtutibus mirum īmodum profeceris:verumetiā eas affluentiſſime in Lucē expoſueris.eaſqz pręcipue ſubtiliores Animi Theorias/a Subtiliſſimo Doctore lucubratas.Qua de re te plurimuz admoneri velim:nec prorſus ab inſtituto noſtro eſto alienus/vt ſuſceptos huiuſcemodi Labores pro cōmuni Litteratorum Vtilitate indies proſequaris:nam ⁊ Studioſos omnes incredibili Beniuolētia deuincies: ⁊ immortalem tibi Gloriam comparabis.Vale.Romę.VI.Kal.Iunias.M.D.XV.

¶ Antonius Contarenus Dei Gratia Venetiarum Patriarcha/Dalmatięqz Primas/Eximio Antonio de Fantis Taruiſino.S.

CVm magnas Gratias illis habendas cenſeam:qui artibus ⁊ Diſciplinis excogitatis/atqz repertis humano ita Generi cōſuluerunt:vt recte cōmodeqz viueretur:longe maximas illis habendas ſemper duxi:qui illas protulere Scientias:quibus homines/veluti quibuſdam alis ſuffulti non in terram depreſſi Brutorū more vitam agerent:ſed in Cęlum ſuſcipientes/Originem ſuam inde eſſe cognoſcerent:vbi ſummo Bono/quę Dei ꝯtemplatio dicitur veriſſime fruuntur hi:qui Decore/atqz ītegerrime hoc pręſentis vite Spatiū decurrere.hos inquā omni laude ⁊ Pręconio dignos arbitror.His enī tanq̄ Ducibus ad cognitionē Dei ipſius euecti cum Deo coniungimur.Sed cum pauci quos equus amauit Iuppiter:vt ait Poeta admodū ſint:qui per ſe abditam Authorum ſcientiaz noſcere valeant:quinimo Peritiſſimo ⁊ fido Interpręte ſit opus:quoniā Naturalium ⁊ Diuinarū Rerum ſcientia in occulto latet:⁊ Doctores ipſi res ſuas tanq̄ in Templi quodā Penetrali occultentes nō niſi his patere voluerint:qui anxii multiiuga ⁊ varia fuerint cura ⁊ Studio agitati:nōne his plurimum deberi fatendum eſt:qui perplexa ⁊ inuoluta eorum Loca diſſoluentes aperta ⁊ manifeſta vnicuiqz eſſe faciunt:procuIdubio nos tanto his magis debere exiſtimo:quanto aperta Ratio ⁊ dilucida ſuo lumine pręſtat ⁊ obſcure.Ex quo Ingenium tuū ⁊ induſtriā/Vir Conſumatiſſime/non poſſum nō probare:pbandoqz admirari:cum videam his omnibus pętermiſſis quę vel per ſe nota vel aliorum Lucubratione enodata:alii nouis Editionibus interpręetanda aſſumunt:te Ioannis Scoti omniū Philoſophorum ⁊ Theologorum Acutiſſimi Metaphyſicen enucleare aggreſſum:ac iam te ea edidiſſe Commentaria:quibus reconditiſſimos ipſius Scoti ſenſus ⁊ altiſſima Diuinitatis Archana valeāt per ſeſe Studioſi addiſcere:prius tamen pfeſſi q̄ legant Scoti Metaphyſicen:q̄ intelligant/q̄ delectentur:q̄ gaudeant:id totū tibi ⁊ Ingenio tuo debere.Nā Subtiliſſima Doctoris Volumina:vt ingenue fatear:tanq̄ ſenio quodaz ⁊ Situ obſita in tenebris/huculqz latuere:⁊ a nullis fere legebant:quoniam qui Operam ⁊ oleum(vt dicitur)in non intellectis vellent perdere:vix reperiebantur.Tranſactis Ꝯo temporibus ſi qui excellētes Interpretes fuere/qui plurimi certe fuere occultiſſimi ⁊ iplicatiſſimi Authoris lectione/ceu Sphyngis Enigmate perterrefacti deſperantes/Exitum neglexere.Sed tu omniuz Studioſorum veriſſimus Conſultor affuiſti/qui omnibus Opem ferres:⁊ ipſius Authorem ex Tenebris/veluti ex morte in Lucem vendicares.Ex quo intelligi poteſt quantum Scientia cęteris antecellas:cū ſolus/quę nulli alii/tu facere potueris.Merito igitur te quaſi Parentem quendam Scientiarū debeo appellare:quem tantum Laudo ⁊ admiror:vt quod Apollonius molo/Teſte Plutarcho de Cicerone dixit Latinos.ſ.⁊ Gręcos/eloquentia ſuperaſſe:te omnes Artium ⁊ Philoſophię ſcrutatores(inuidia Verbo abſit)ſuperare contendam.Perge igitur:⁊ quod ſapienter facis omnibus conſule:quādoquidez viuitur Ingenio:⁊ eas Scientias ſequeris:quibus cęleſtis Aulę porta/legentibus veriſſime aperitur. Vale.

¶ Chriſtophorus Marcellus Archieps Corcyrēſis, Antonio de Fantis Doctori Periſſimo, Bene agere.

Audatiſſimum, ac extra omnis Equiparationis Aleam poſitum, Ioannis Scoti Ingeniū nō Opus eſt modo: vt Laudibus Extollamus Doctor eximie: ſed Doctrinę illius Cultores aſſiduos cōmendemus: ⁊ pręſertim eos, qui Diuinarum rerum abdita ⁊ profundiſſima, eo Duce, nituntur explicare Myſteria. Qualis es tu: qui ab Incunabulis Scoticę Familię aſcriptus: in ea vſq; adeo profeciſti: vt quicquid tuo ex Ore deciderit: id quiſq; ex illius Minerua depromptū intelligat: neq; vlla in re vnq; magis tuum valeas Animum occupare. Quo factum eſt: vt quum tot Annos, quę tam Sublimis Doctor ediderit, Mendis vbiq; deprauata, ac indigeſta iacuerint: ita tu emendaueris modo, atq; digeſſeris: vt tibi in Laborum tuorum Pręmium, veluti Obſidione maxima liberata, Coronam gramineam debeāt: qua apud priſcos illos Romanos obſidionum Liberatores donari ſolebant. Debet igitur tibi eius operis Author non tenebroſus amplius: ſed lucidus ⁊ apertus. Debent huius familię Profeſſores: qui tuū Indicē tuū diligēter inſpexerint: Scotum ipſum anteq; videant totū ſeſe luſtraſſe conſpicient: tā pinguis, tanq; concina eſt tua hęc Editio: ⁊ Scoticarū omniū Ambagum reſolutoria. Emerunt incredibili precio, ⁊ Plato Philolai Pythagorici libros: ⁊ Pſeuſippi Maximus Ariſtoteles: vt in ſuis florerent Achademys. Quāto magis paruo ęre tā bene caſtigatus: tamq; optime tua Opera effigiatus, emēdus eſt Scotus: Qui gratis cuiq; nō danus: ſed potius dedimus tanq; precioſiſſimus Theſaurus habendus eſt: ac in poſtremo totus (ſi fieri poſſit) Mentis Sacrario collocandus. Vale.

¶ Antonius Trombeta Archieps Athenarum, ⁊ Eps Vrbinas, Antonio de Fantis Taruiſino, Liberalium Artium Doctori, Viro Eruditiſſimo. S.P.

Idi ⁊ perlegi opus tuum quod nuperrime in Doctrinam Doctoris Subtilis dilucidandam edidiſti: non tam omnibus vtiliſſimum ſequentibus viam Doctoris q̄ gratū ⁊ Iocundum Eruditione: ⁊ ſingulari Doctrina tua refertiſſimum: quo non ſolum alios qui Difficultates in Doctore Subtili cum in Theologicis: tum in alys enodare temptarunt: ⁊ qui multa in eodem Doctorem Scripta exararunt ſuperaſti excelluiſtiq;: verumetiam teipſum omni ex Parte clariorē ⁊ Doctiorem luminatiſſima quadam Doctrina oſtentaſti: vt Nomen tuū, in hoc opuſculo ⁊ in Dilucidatione eiuſdē Doctoris ſemp poſteritas, Immortalitatiq; tuebitur, ac confouebit: ſed hoc non poſſum non vehementer admirari Opera Doctoris per manus tantorum Doctiſſimorum Virorum peruaſiſſe, ⁊ tam diu deprauata: ⁊ mendoſa latuiſſe: Illud in primis attendendum eſt, non tam antiquioribus Exemplaribus cōfidendū, q̄ Veritati: ⁊ cōſonātię ad principia Doctrinę Scoticę oculos ⁊ aciem Mentis conijciendam fore: non minus hęc tēpora noſtra Viris pręclarioribus in omni genere Doctrinę Floruerunt, q̄ priſcis temporibus legimus floruiſſe: ⁊ te in hac mea Sententia Teſte vtor, ⁊ aduoco, quicquid ſit laudo, ⁊ approbo Labores ⁊ lucubrationes tuas circa Doctorē noſtrū: pro quo tibi agendę ſunt Gratię plurimę: qui ſicut in Doctrinis alys legendo publice ⁊ diſputando frequentiſſime, cū omniū Admiratione, ⁊ tui Honore in ſtudys plurimis Litterarys perfeciſti: ⁊ delibamenta Subtilitatis Ingeny tui perfudiſti: ſic ſelo Doctrinę noſtrę ipſam Doctrinam reſecatis Sentibus: floridam, dilucidamq; reddideris: ⁊ quodammodo e Sepulchro latebroſo, in veram, ⁊ clariſſimam Lucem excitaueris. Vale.

¶ Hieronymus Magnanus, Dei ⁊ Aplicę Sedis Gratia Eps Buduēn. Sacrę Theologię, ⁊ Decretorum Doctor, Eximio Diuinę Philoſophię Interpręti, Phyſicoq; Profeſſori, Antonio de Fantis Taruiſino. S.D.

Xigis a me Eruditiſſime Doctor, vt de Lucubrationibus tuis Sententiā feram. Verum alys curis diſtractus: etſi ſingulis inſiſtere minime valeam: proferam tamen citra oīum Aſſentationē qd ingenue ſentiam. Non enim mihi videtur tibi Theoſophię ſtudioſiſſimus debere, q̄ Decys Scipionib' ſiue Camillis Roma. Vel Duces Cęſari Hanibali, aut Alexandro debuerint. Debēt procul dubio bonarum artium Cultores Priſciano: nec minus Ciceroni (vt a primis Erudimentis exordiar) qui apte, ac cōcinne Verba facere docuerunt. Debēt Ariſtoteli qui abſolutius logicem ⁊ Philoſophiā enucleauit. Debent Principi Auicēnę. Debent Plinio qui ſtudioſis indicibiles Labores ademerūt. Debēt Euclidi, qui Menſuris ⁊ Numeris opportuna metit. Debēt Ptholomęis, qui miro Ingenio terras, Mariaq; necnon ⁊ Sydera ⁊ orbes celicos breui Tabella poſteris luſtranda ſubiecere. Debent Herodoto, ⁊ Liuio noſtro, cęteriſq; qui Res geſtas, veluti pręſentes oſtendunt. Debent Homero, ac Vergilio ob Poeticam Iocunditatē ⁊ mirā Eruditionem. Debent Iuſtiniano Auguſto, necnon ⁊ Gratiano Monacho vtrūq; Ius fęlicius complectentib'. Debent Hermeti, ac Platoni qui diuina ex Philoſophis ſtudioſius rimati ſunt. Sed hę Hominū partes fuere. Verum enim Hebreis, ac Chriſtianis Theologis longe magis tenenē, veluti qui ob Morum Probitatē diuinitus afflati inſcrutabilia ſummę Deitatis Archana: quę ad bene beate, ſemperq; viuendum optime cōducunt: mortalib' propalarūt: quatenus Diuinitatis Conſortes fęliciſſimi euaderent. At eorundē fidos Interpretes iuxta eos haud immerito locādos cenſemus: inter quos Ioānes Duns Scotus nūcupatus: nequaq; poſtremas obtinet Partes: ſi Aquilinū Intuitū: ſi digeſtū Studium obſeruemus. Cuius ꝑfecto acutiſſima Dogmata: Antoni ſuauiſſime, tu adeo culte adeo ſtudioſe, ſplendideq; illuſtras: vt nil opportunius: nil exactius, nil poſtremo abſolutius optari queat. Caue igit, caue mi Antoni, ne Theſaurū ipſum inuide abdas: ſed vti benemeritus de Re litteraria potiſſimū diuina ad pluriū cōmodum promptius edas. Vos itaq; Scoticę Theoſophię ęmulatores ſtudioſiſſimi, inter quos Acies aliquādo Tyrūculus acrius militaui: lz ad Onus pōtificiū aſſumptus Factionū imemor dicerim nullius addictus iurare in x̄ba Magiſtri: pręterq̄ a. S.Ro.E. cōprobari: habetis iā in hac fęlici Editione qđ tota Mente petebatis: vt paruo ęre breui recto, faciliq; Calle Scotica eminētia potiremini. Agnoſcite igit quantū Antonio Duci veſtro debeatis. Valete iā optime ⁊ proficite. Et tu mi Antoni diutiſſime Soſpes valeas: vt indies potiora fęliciter cedant. Romę ex pontificys ędibus. 4. Idus octobris. Anno Salutis Chriſtianę. M.D.XV.

¶ Bernardinus de Cherio Sacrę Theologię Profeſſor/Seraphicę Religionis Dei Gratia Generalis/Eximio Doctori Antonio de Fantis Taruiſino.S.

ETſi varia ſuffragiorum ope mortalium pleroſqꝫ Natura cōciliauerit:Nulla tamen maiori arbitror ꝙ eos/qui nitidiſſimo Sapientię ſplendore ſupremam hominis portionē illuſtrauerint:boniſqꝫ Literis animum inſtituerint:Charitate deuinxit:nam quum ſuprema Rationaliū perfectio nullis ſenſuum Illecebris/nullis Fortunę diuitijs/nulliſve Imperandi Magiſtratibus vendicetur:veluti ſummum bonū naturali Rationis dictamine expetendum:ſed ſolis Virtutum auſpicijs ad increatę Lucis intuitum deducimur/tanꝙ gratiſſima Laborum noſtrorum Fruge perfruentes:eo tendendum eſt/ibiqꝫ totis Ingenij viribus enitendum:vt ſolis Animę rationalis potētijs abiectis caducis Corporis oblectamentis/Archana Deitatis myſteria inueſtigemus/Ariſtotele Auctore primo diuinę Philoſophię.nā ſi omnes homines natura ſcire deſiderant:⁊ maiorem Rerum noticiam magis appetere:maximam ꝟo non ſolum exoptare/verum toto Animi conatu ſibi comparare tenentur/quam ſane Ethicorum decimo/ſolam ęternorum Sapientiam eſſe perſenſit:actiqꝫ Sapientiali humanam eſſe collocatam Fęlicitatem/tantoqꝫ mortalium vnuſquiſqꝫ maiori Laude dignus exiſtimatur/quanto veriori Scibilium ſpeculatione ſuperiorem Animę portionem ad ipſam lucem Increatam cōducit:⁊ veram Sacratiſſimę Trinitatis Imaginem complectitur:quę quum ęquo Animo mecum ipſe repeto:⁊ ſi Clariſſimi in omni Virtutum genere Viri hunc vſqꝫ in diem floruerint:qui vniuerſam ferme Naturam multiplici Speculationuꝫ genere fuerint perſcrutati:nōnulli Mathematicis indulgentes omnigenas Numerorum/magnitudinumqꝫ/primo aſpectu admirabiles Proprietates:nōnulli ſolam virtutuꝫ moralium Energiā: nonnulli naturalium Rerum motibus ⁊ ſenſibilibus innitentes Principijs inferiorem naturā ſcrutari voluere:nōnulli ꝟo fortiori Fidei ſuffragio/ꝙ debili Senſuum adiumento in veriorem/ampliorem qꝫ Sapientię calleꝫ deducti ſunt:qualem inter cęteros Veritatis exquiſitores Ioannem Scotum(pace omnium dixerim)Subtiliſſimum noſtrę Religionis decus eximium ducimus extollendum/qui difficillimas rerum omniū Quęſtiones/⁊ latentes intelligibilium proprietates mirabili adeo Speculationum ſubtilitate indagauit:vt quiſ in Dialecticis acutior/aut Phyſicis/vel Orthodoxę fidei Dogmatibus enodandis/vigilantior fuerit:pauci admodum/vel nemo ſit:qui tantam Intelligentię Frugem mortalibus attulerint:verum quia ſubtiliora ipſius Theologię Volumina ſupra Sententias hunc vſqꝫ in diem innumeris Scriptorum/⁊ Calchographorum Scatebant erroribus:plurimum Sane gratulor te non ſolum vniuerſa Doctoris Volumina/Priſtinę integritati reſtituiſſe:verum longe maiori Gaudio afficior/imo tibi debeo plurimum:qui difficillimas Doctoris noſtri Speculationes in claram/nitidamqꝫ Intelligentiam pro cōmuni Studioſorum vtilitate miro Ordine reduxeris artificioſo Indice excogitato adeo Studioſis omnibus periocundo: vt prę cęteris noſtram Seraphicaꝫ Religionem tibi ſummo Beniuolentię vinculo ſcias deuinxiſſe:quum tu ſemper eam innumeris Virtutum tuarum Pręconijs non ſolum tutaueris:verum ſingulari hoc Doctrinę munere tibi perpetuis temporibus obnoxiam/deditamqꝫ reddideris. Vale.

¶ Angelus Aretinus Sacrę Theologię Profeſſor/Ordinis Seruorum/Dei Gratia Generalis/Clariſſimo Doctori Antonio de Fantis Taruiſino.S.

EGregium Indicem tuum artificioſiſſime elaboratū lectitauimus:in quo mirificaꝫ Scoticę Sapientię Munus Studioſis omnibus obtuliſti/ſummiſqꝫ Studiorum tuoruꝫ Laboribus vniuerſam adeo complexus es Doctoris Subtilis Intelligentiam:vt quid vltro expetendum ſit non facile iudicetur: quod cum mecum ipſe cogito quanta hunc vſqꝫ in diem Errorum Caligine Scotica Volumina ſcatuerint:⁊ abſqꝫ Lege ⁊ Ordine Studioſorum Ingenia ſubtilioris Peritię cupida in quoddaꝫ Chaos abdidiſſimum: Inextricabilemqꝫ Labyrinthum deduci videbantur: tum quia Scoticę Sapientię ſplendor Errorum opacitate obtundebatur.tum quia ſolertiſſimo quopiam Duce/tantęqꝫ ſubtilitatis Illuſtratore operępręcium erat: qui profundiſſimum Scoticę Intelligentię Pelagus multiplici Speculationum Difficultate turbidum/in claram nitidamqꝫ Speciem conuerteret:vtrumqꝫ ſane ſolertiſſimo Ingenio tuo pro communi Studioſorum omnium Vtilitate exactum fore clariſſime percepi:quum vniuerſa Doctoris Subtilis Theologica Volumina priſtinę Integritati reſtitueris/ab omnibus ęquo Animo lectitāda.Generaliqꝫ Indice ſubtiliſſimā Doctoris Peritiam octo Sectionibus fueris complexus:neqꝫ calamo explicare licet:quantam ſtudioſis omnibus Frugem attuleris:eoſqꝫ ab innumeris mentis Anfractibus ⁊ Laboribus eripueris:quandoquidem Imenſum Scoticę Sapientię Theſaurum Indice tuo Generali complexum liberaliſſime fueris adeo elargitus:vt omnigena Literatorum Copia tibi debeat plurimum.nam Scoticę Diſciplinę Profeſſores/quanta Laborum tuorum gratitudine deuinxeris:quantaqꝫ Scoticę Speculationis Aduerſarij te Beniuolentia proſequi debent/Nemo ambigit:quum in pleriſqꝫ Materijs difficilibus contra ipſum Doctorem ab re ſepiſſime dubitauerint ob ſubtiliſſimaꝫ Opinionis ipſius Latentiam.Nunc ꝟo Scoticę Diſciplinę cupidi ſumma cū Ingenij dexteritate:necnon Intelligentię Claritate proficient.Euidentioremqꝫ ab hoc Dogmate alieni diſputandi occaſionem habebunt:vt Siſiphi More/imenſum Pondus eis/iminens amm[illegible]ere pertentent. Vale.

Dilucidaturus abditiſſima Ioannis Scoti Volumina/Lector candidiſſime/pro communi Litterato/
rum omnium Fruge hac in generali Tabula/ꝛ mari magno Scoticę Subtilitatis ęquum putaui/ſin/
gularem procedendi Seriem circa digniora/cognitu ſcibilia/obſeruari. Veteri nāqꝫ Adagio dici ſo/
litum eſt:maximum Intelligentię robur cognitorum Ordine comparari:ꝛ Inſtituto/diligenti/Scibi/
lium Nexu conualeſcere/ꝛ augeri memoriam. Quamobrem hoc in profundiſſimo Scoticę diſcipli/
nę enodandę Pelago verſatus:octo Sectionibus/Opus hoc partiri conſtitui:quo facilior eruditio/
nis Aditus Philoſophię Cultoribus pręſtaretur. In cuius primaria Partitione quaſcunqꝫ diſputa/
tas ab ipſo Doctore Subtili/vel pertractatas Materias ex omnibus Theologię Voluminibus anglicanis diſpoſui.
quo in primo Indicis Ingreſſu clarius eluceſceret/de quibus habendus Sermo ſit:ꝛ pergrandes rerum Difficulta/
tes inquiſituris/quid/ꝛ quo in Loco pertractetur vnaquęqꝫ Materia clarius occurreret. Cuius rei cauſa facile conij/
citur. Nam quis diligenti Cura nonnullas Dubiorum concluſiones inueſtigabit:quandoquidem proprius Materię
diſſerendę Locus cum latuerit:vel ipſamet materia/necne/alicubi ab Auctore diſcutiatur:veluti longe deridēdus
accederet/qui peripatheticas/de diuinis Perſonarum Originibus/concluſiones ab Ariſtotele deciſas/quęritaret:
quandoquidem ſacratiſſima perſonarum Trinitas/in vnius Vſię indiuiſione: admirandaqꝫ ipſarum adinuicem
Origo/philoſophis omnibus/nedum Ariſtoteli occulta penitus extiterit. Quare non immerito ampliſſimam diſ/
putatarum Materierum annotationem prima in Sectione alphabetica Serie collocauimus:qua vniuerſas a Docto
re Subtili pertractatas Materias in quo Sententiarum Volumine qua operis Diſtinctione/ꝛ q̄one/Studioſi facile
percipiēt.nouerintqꝫ/lꝫ hoc in Ordine/ſolā Doctoris Indaginē dubitatorum:pręcipuā tā eiuſdē Intentionē/deciſaſqꝫ
Concluſiones/in ſequenti Sectione ſpeculabunt. Eaqꝫ rōne factū duximus:ne ſpeculātis Ingeniū/plures in partes
diſtractū/tāta pręſertim Viri huius Difficultate cōfunderet. Veteri nāqꝫ puerbio/Pectora noſtra duas nequeūt
admittere curas:verū hac in prima Sectione dubitatorum olim Congeries ſeriatim occuret. In ſequēti xo parte/iuxta
veriorem Doctoris intentionē/deciſę Cōcluſiones/Lectoribus patebunt. Eaqꝫ de cauſa magis elaborandū cenſui/
mus:vt clariori Operis huius Diuiſione/ꝛ ordine/Scotica Subtilitas eluceſceret:abhorrentes inuolutum Chaos
plurimorum:qui ſuis in Tabularum Editionibus rudem/indigeſtāqꝫ Scibiliū mollem abortiunt/ſat feciſſe putātes/nō/
nulla Auctorum dicta cōgeſſiſſe:quę xo extiterit Materierū inquiſitio/ſuis in Voluminibus diſcuſſarū:quęue deciſę
Cōcluſiones:quibuſqꝫ diſciplinarū Methodis cōprobatę fuerint/ab ipſis Auctoribus penitus(vt videre licet)igno/
ret. Quamobrē magnis ſane Laboribus/diſtinctiori pcedendi Serie/pro viribus/vniuerſam Doctoris Subti/
lis Peritiam/proprijs in Partibus pro communi Studioſorum Fruge digeſſimus: vt quid vnaquaqꝫ in
Sectione agatur/clarius haberetur. breuiſſimaqꝫ temporis Intercapedine: modicoqꝫ perlecto Vo/
lumine Subtiliſſimam Doctoris intentionem/ſtudioſi perciperent. Hac itaqꝫ primaria Ope/
ris noſtri portione/de quibus agatur:quęve ſubtiliſſime difficiliū Rerum cognitu/Quę/
ſtiones decidendę ſint/omnibus in Sententiarum Voluminibus ꝛ quolibetis/Cla/
riſſime intelligent:quibus inquiſitis/facillimus erit eorum aditus/ad ſequētē
Sectionem deciſarum Concluſionū/ea inueſtigandi ſerie/inferius expo/
nēda. Neqꝫ admirari quēpiā velim/me hac in Parte pertractata/
rum Materierum nullam feciſſe Mentionem/vel allegationē
Doctoris in Metaphyſicis/aut Dialecticis operibꝰ ſuis/
vel reportatis Quęſtionibus:quādoquidē vniuer/
ſa Scoticę Doctrinę reſolutio/in Volumini/
bus anglicanis pfēta ſita certioribuſqꝫ
ad icertiora/a determinatis ad p/
blematica/ſeſe Lector puer/
teret:quare lectitātis In/
geniū/hac ſpeculā/
di Serie/in cer/
tā/clarāqꝫ
rerum
cognitionem/facilius promouebitur. Eaqꝫ ſane ratione etiam pretermiſimus:quum/hanc vſqꝫ in diem de/
prauata ſint adeo illa Doctoris Volumina: vt ſtudioſorum Ingenia/nedum ſubtilitate Specula/
tionis:veruetiā litterę corruptione terreantur. Idqꝫ demū pręteriſimus/nam quum
nobis occurret illa Doctoris Volumina(vt indies denuo excudātur)in priſti/
nam integritatem reducere/conſimili Indicis huius Ordine/quęcūqꝫ in
illis cognitu digniora eluceſcent:clariorqꝫ/ꝛ facilior erit Studioſo/
rum Lectio/ꝛ cognitionis aſſecutio. Interim xo Lector
candidiſſime/ampliſſimū/Limpidiſſimūqꝫ Sco/
ticę Doctrinę pelagus/ęquo Animo naui/
gare cōtendas:qui quum hac no/
ſtra ſpeculādi Serie profece/
ris:immortales rerum olim
Opifici gratias
habeto.
Vale.

Tabula Prima Materierũ Diſputatarũ

Abſtractio multiplex rex vel cõceptuũ qd ſit: ⁊ qualr fiat: ⁊ a qb⁹. ptractaᷓ 5ª Diſti. pª. q. 1. A.
Abſtractio alicuius cõceptus cõis qualr fieri poſſit ab vltimis cõſtitutiuis pſonarum incõicabilibus. ptractatur 26ª Diſtõne pª. q. vnica. Bb.
Accidens aliquod nunqd in eucbariſtia ſit ſine ſubiecto. diſputatur 12ª Diſtõne 4ª. q. 1.
Accidẽs quodcũqꝫ remanens in eucbariſtia nũquid exiſtat ſine ſubiecto. diſputatur ibidem. q. 2.
Accidẽs qualiter ſit ens: ⁊ quomodo poſſit eſſe ſubiectũ accidentis. pertractatur ibidem. q. 2. D.
Accidẽtia in eucbariſtia nunqd hẽe pſſit quãcũqꝫ actionẽ quã poterãt hẽe in ſubiecto. diſputaᷓ ibidem. q. 3.
Actio imanẽs ꝗ ĩeſt cḃo nãliter exiſtẽti nũqd inſit eidez ſacralr exñti in eucbariſtia. diſputaᷓ. 10. Diſ. 4ª. q. 5.
Actionis predicamẽti qd ſit: ⁊ qualr: ⁊ in quo fundetur. diſputatur. 13. Diſ. 4ª. q. 1. B.
Actus voluntatis ⁊ ipſorum ordo pertractantur. 6. Diſ. 2ª. q. 2. A. ⁊. 16. q. q.
Actus volẽdi in voluntate nũqd cauſeᷓ ab alio effectiueqꝫ a voluntate. diſputaᷓ. 25. Diſ. 2ª. q. vnica.
Actus cognoſcẽdi ⁊ appetẽdi nũqd ſint eſſentialr abſoluti vel eſſentialiter relatiui. diſputatur. 13. q. q.
Actus quilibet nunqd ſit bonus ex fine. diſputatur. 40. Diſtinctione 2ª. q. vnica.
Actus aliquis nunquid poſſit eſſe indifferens. diſputatur ibidem. 41. Diſ. 2ª. q. vnica.
Actus diligendi deum qualiter ſit rectus: ⁊ ſit virtus ad ipſꝫ regſita: ⁊ ꝗ rõ ſit obiti: ⁊ qlr nã ſine bitu iſuſo poſſit actũ elicere. pertractaᷓ ſubtilr. 27. Diſ. 3ª. q. vnica. A.
Actus exterior nũquid addat aliqd bonitatis vł malitie ad actum interiorem. diſputatur. 18. q. q.
Actus fidei antiquoꝝ nũquid fuerit de eodẽ credibili de quo eſt actus noſter: ⁊ hoc loquendo de actu credendi in redemptorem. pertractatur. 25. Diſ. 3ª. q. 1. D.
Actus nãlis dilectionis ⁊ actus dilectionis meritorie nũquid ſint actus eiuſdem ſpeciei. diſputaᷓ. 17. q. q.
Actus penitẽdi regſitus ad deletionem peccati mortalis vtruꝫ ſit act⁹ alicuius vtutis. diſputaᷓ. 14. Diſ. 4ª. q. 2.
Adultus nõ conſentiens nũquid poſſit recipere effectuꝫ baptiſmi. diſputatur. 4. Diſ. 4ª. q. 4.
Adult⁹ fictus nũqd recipiat effectũ bapᵐⁱ. diſpu. ibið. q. 5
Agens nãle qualr agit per accñs corrũpẽdo formã pexiſtentem. pertractatur. 1. Diſ. 2ª. q. 3. L.
Alteratio nũqd fiat ſubito vel in inſtãti: vel in tpe: ⁊ qlr dicaᷓ fieri ſubito. ptractaᷓ. 2. Diſ. 2ª. q. 9. O. ⁊. q. 11. F.
Angelus ⁊ anima rationalis nũquid ſpecie differant diſputatur. 1. Diſ. 2ª. q. 6.
Angelus vtrum ſit in loco. diſputaᷓ. 2. Diſ. 2ª. q. 5.
Angelus vtrũ regrat determinatũ locũ ita ꝙ neqꝫ in maiori neqꝫ in minori poſſit eſſe: ſed precile in tanto loco ⁊ nunqd poſſit eẽ in loco punctali. diſputaᷓ ibidẽ. q. 6.
Angelus nunquid poſſit eſſe ſimul in plurib⁹ locis. diſputatur ibidem. q. 7.
Angeli duo nunqd poſſint eſſe ſimul in eodẽ loco. diſputatur ibidem. q. 8.
Angelus vtrum poſſit moueri de loco ad locũ motu cõtinuo. diſputatur ibidem. q. 9.
Angelus vtrũ poſſit mouere ſe. diſputatur ibidẽ. q. 10.
Angelus nũqd poſſit i iſtãti moueri. diſputaᷓ ibidẽ. q. 11.
Angelus nunquid poſſit pertrãſire de extremo ad extremũ nõ trãſeũdo per mediũ. diſputaᷓ ibidẽ. q. 12.
Angeli nunquid poſſint eſſe plures in eadẽ ſpecie diſputatur. 3. Diſ. 2ª. q. 7.
Angelus nunquid ſeipſuꝫ poſſit cognoſcere per eſſentiã ſuam. diſputatur ibidem. q. 8.
Angelus nunquid habeat notitiam naturalem diſtinctaꝫ eſſentie diuine. diſputatur ibidem. q. 9.
Angelus ad hoc ꝙ cognoſcat quidditates creatas alias a ſe nunquid neceſſario regrat proprias ⁊ diſtinctas rationes cognoſcendi eas. diſputatur. ibidem. q. 10.
Angelus nunquid proficere poſſit accipiendo nouaꝫ cognitionem a rebus. diſputatur ibidem. q. 11.
Angelus nunquid habuerit aliquã morã inter creationẽ ⁊ beatitudinẽ ſuam. diſputatur. 4. Diſ. 2ª. q. 1.
Angelus vtruꝫ prius meruerit beatitudinẽ ꝗ̃ acceperit eam. diſputatur. 5. Diſ. 2ª. q. A
Angeli boni vtrum fuerint beati in pmo inſtãti ſue creationis ⁊ angeli mali miſeri. diſputatur ibidem. q. 2.
Angelus malus nunquid appetere potuerit equalitatez dei. diſputatur. 6. Diſ. 2ª. q. 1.
Angelus malus nunquid neceſſario velit male. diſputaᷓ 7ª Diſ. 2ª. q. vnica.
Angelus vtrum poſſit aſſumere corpus in quo exerceat opera vite. diſputatur. 8. Diſ. 2ª. q. vnica.
Angelus ſuperior nunquid poſſit illuminare inferiorez. diſputatur. 9. Diſ. 2ª. q. 1.
Angelus vn⁹ nunqd poſſit loqꝫ alteri. diſputaᷓ ibidez. q. 2.
Angeli nũquid mittanᷓ. diſputaᷓ. 10. Diſ. 2ª. q. 1.
Angelus hoiez cuſtodiens nunquid poſſit aliqd effectiue cãre i itellu hoĩs cuſtoditi. diſputaᷓ. 11. Diſ. 2ª. q. vnica
Anima qd cognoſcat nãliter: ⁊ ſm quas potẽtias: ⁊ qualr fundet imaginẽ trinitatis: ⁊ ꝗ ptineant ad memoriã: ⁊ nũqd ſolus itell's agẽs: vel etiã poſſis ſit actiuus itellectionis: ⁊ cui⁹ obti nãlr: ⁊ q̃re nõ cognoſcit ſeipſaꝫ per eſſentiã ſuã. ptractaᷓ. 3. Diſ. 2ª. q. 8. D. ⁊. 14. ⁊. 15. q. q.
Anima Ade nunquid creata fuerit in corpore. diſputatur 17. Diſ. 2ª. q. 1.
Anima nunquid contrahat peccatum originale a carne infecta concupiſcibiliter ſeminata. diſputatur. 31. Diſ. 2ª. qõne vnica.
Anima rationalis nunqd ſit immortalis: ⁊ qualiter probari poſſit naturali ratione eius immortalitas. pertractatur ſubtiliter. 43. Diſ. 4ª. q. 2.
Anime chriſti nunqd collata fuerit de facto ſũma gratia poſſibilis conferri creature. diſputatur. 13. Diſ. 3ª. q. 2.
Anima chriſti nunquid potuerit ſũme frui deo ſine grã. diſputatur. 13. Diſ. 3ª. q. 4.
Anima chriſti nunqd ſm portionẽ ſuperiorem habuerit verũ dolorẽ. diſputaᷓ. 15. Diſ. 3ª. q. vnica.
Anima ſepata nũquid poſſit itelligere qdditates an̄ ſepationẽ ſibi hitualr notas. diſputaᷓ. 45. Diſ. 4ª. q. 1.
Anima ſeparata nunqd poſſit acquirere cognitionez alicuius prius ignoti. diſputatur ibidem. q. 2.
Anima ſeparata nunquid poſſit recordari preteritorũ ꝗ ipſa nouit coniuncta. diſputatur ibidem. q. 3.
Anima rõnalis relicta ſue nãli pfectioni nunqd poſſit cognoſcere trin'tatẽ pſonaꝝ in diuinis. diſputaᷓ. 14. q. q.
Aqua ſola nãlis nũquid ſit materia cõueniens baptiſmo. diſputatur. 3. Diſ. 4ª. q. 3.
Argumentũ Augⁿⁱ cõtra Maximinũ libro. 3. cap. 13. qliter concludat de omnipotentia patris reſpectu filij. ptractatur. 20. Diſ. pª. q. vnica infra. E.
Articuli fidei quot ſint: ⁊ qualiter diſtinguantur. pertractatur ſubtiliter. 25. Diſ. 3ª. q. 1. L.
Argumenta Phi ⁊ Auerrois. 8. phy. quibus probaᷓ mũdi eternitas qualiter ſoluunᷓ: ⁊ nullius ſint efficacie cõtra theologos. pertractatur. 1. Diſ. 2ª. q. 2.
Attributa ⁊ attributorum pluralitas. pertractantur. 8. Diſ. pª. q. 4. O.

Attributa qualiter habeant magnitudinē: ꝛ nunquid infinitas ſit attributū: ꝛ qualiter ſit equalitas in illis: ꝛ ſm illa. pertractatur. 31. Diſ. p. q. vnica. E.
Annus magnus platonis ꝛ rerū reditus vtrū ſit poſſibilis per motū celoꝝ. pertractaē. 43. Diſ. 4. q. 3.
Baptizatus baptiſmo Joannis vtrum tenebaē baptiȥari baptiſmo chriſti. diſputatur 2ª Diſtōne 4. q. 2.
Baptiſmi diffō nunqd ſit bona. diſputaē. 3. Diſ. 4. q. 1.
Baptiȥati nunquid omnes recipiant equaliter effectum baptiſmi. diſputatur. 4. Diſ. 4. q. 7.
Baptiſmum ſuſcipiens a malo miniſtro ſcienter nunqd peccat mortaliter. diſputatur. 5. Diſ. 4. q. 2.
Baptiſmus nunquid ſit miniſtrandus quādo preſumiē baptiȥationē vergere in periculuȥ vite corporalis ei9 qui ſuſcipit. diſputatur. 5. Diſ. 4. q. 3.
Baptiȥare nunquid poſſit ſolus ſacerdos. diſputatur. 6. Diſ. 4. q. 1.
Baptiſmi vnitas vtrū neceſſario requirat ꝙ ab vno miniſtro conferatur. diſputatur ibidem. q. 2.
Baptiſmus nunquid ſimul requirat ablutioneȥ ꝛ prolationem verborum. diſputatur ibidem. q. 3.
Baptiſmus nunquid requirat baptiȥanteȥ eſſe diſtinctū perſonaliter a baptiȥato. diſputatur ibidē. q. 4.
Baptiſmus mōſtri qualr̄ fieri debeat. ꝑtractaē ibidē. K
Baptiȥandi intentio nunquid requiratur in baptiȥante. diſputatur ibidem. q. 5.
Baptiȥandi intentio actualis nunquid in baptiȥante requiratur. diſputatur ibidem. q. 6.
Baptiſmus nunqd poſſit iterari. diſputatur ibideȥ. q. 7.
Baptiſmi iteratio quam penam inferat iterantibus. pertractatur ibidem. q. 8.
Baptiſmus nūqd habeat caracteris impreſſionē. diſputatur ibidem. q. 9.
Baptiſmi caracter nunqd ſit aliqua forma abſoluta. diſputatur ibidem. q. 10.
Baptiſmi caracter nūquid ſit in eſſentia anime vel in potentia: ꝛ in qua potētia. diſputatur ibidē. q. 11.
Beata virgo nunquid fuerit cōcepta in originali peccato. diſputatur. 3. Diſ. 3. q. 1.
Beata virgo nūquid fuerit vere mater dei ꝛ hoīs. diſputatur. 4. Diſ. 3. q. vnica.
Beati nunquid cognoſcāt orationes quas offerimus. diſputatur. 45. Diſ. 4. q. 4.
Beati quid cognoſcāt: ꝛ qualiter: ꝛ nunqd naturaliter: vl' ſupernaturaliter. pertractatur ibidem. A.
Beati nunquid videant penas damnatorum. diſputatur 50. Diſ. 4. q. 3.
Beati qualr̄ cognoſcāt penas dānatoꝝ in genere ꝓprio vel in vbo: ꝛ vtꝝ pena hēat ideā i deo. ꝑtractaē ibidē.
Beatitudo nunquid conſiſtat per ſe in operatione. diſputatur. 49. Diſ. 4. q. 1.
Beatitudo nunquid immediatius perficiat eſſentiaȥ vel potentiam ipſius beati. diſputatur ibidem. q. 2.
Beatitudo quid ſit: ꝛ qualiter accipiatur: ꝛ in quo conſiſtat. pertractatur ibidem. Y.
Beatitudo nunquid cōſiſtat in pluribus operationibus ſimul. diſputatur ibidem. q. 3.
Beatitudo nunquid conſiſtat in actu voluntatis vel intellectus. diſputatur ibidem. q. 4.
Beatitudo nunquid ſimpliciter conſiſtat in actu qui eſt fruitio. diſputatur ibidem. q. 5.
Beatitudo nunquid ad ſui eſſentiam requirat ſecuritatem. diſputatur ibidem. q. 6.
Beatitudo qualiter requirat perpetuitateȥ ꝛ ſecuritatē: ꝛ qualiter ſe habeat ad ipſam. pertractatur ibidem.
Beatitudo nunquid requirat ad ſui eſſentiam gaudium de obiecto beatifico. diſputatur ibidem. q. 7.
Beatitudo nūquid ſit de neceſſitate ꝛ ſūme volenda ab omni hoīe imo de facto appetaē. diſputaē ibideȥ. q. 9.
Beatitudo nunquid ſit cauſa appetendi omnia que appetuntur. diſputatur ibidem. q. 10.
Beatitudo nunqd haberi poſſit ab homine ex puris naturalibus. diſputatur ibidem. q. 11.
Beatitudo nunquid haberi poſſit in hac vita mortali. diſputatur ibidem. q. 12.
Beatitudo nūquid ſm Phm haberi poſſit in hoc ſtatu: ꝛ qualiter. pertractatur ibidem.
Beatitudo omnium beatorum nūquid ſit equalis. diſputatur. 50. Diſ. 4. q. 5.
Beatitudo corpoꝝ nunqd erit eq̄lis. diſputaē ibidē. q. 6.
Beatitudo qualiter poſſit eſſe inequalis: ꝛ a qua cauſa: ꝛ in quo ſubiecto. pertractatur ſubtiliter ibidem.
Bigamia nunquid fuerit licita in lege nature vel moſaica. diſputatur. 33. Diſ. 4. q. 1.
Bigamus ante baptiſmū nūqd poſſit poſt baptiſmū ad ſacros ordines ꝓmoueri. diſputaē. 33. Diſ. 4. q. 2.
Bonitas actus nālis: ꝛ act9 moralis qd ſit: ꝛ q̄lr accipiaē: ꝛ a qua cā: ꝛ qualr̄ ſit meritorius: ꝛ quibus circūſtātijs requiſitis moderentur. ſubtiliter ꝑtractaē. 18. q. q.
Caro xp̄i nunquid debeat adorari: ꝛ chriſto nunqd debeaē latria ſoluȥ ſm naturam diuinā. diſputatur. 9. Diſ. 3. q. vnica.
Celum aliquod mobile aliud a celo ſtellato nunquid ſit ponendum. diſputatur. 14. Diſ. 2. q. 2.
Creatio angeli nūqd ſit eadē angelo. diſpu. 1. Diſ. 2. q. 4.
Creatura aliq̄ nūqd ſit ſimplex. diſputaē. 18. Diſ. p. q. 2.
Creatura inquantū eſt fundamentū relationis eterne ad deum vt cognoſcentē nunquid habeat verū eſſe eſſentie. diſputatur. 36. Diſ. p. q. vnica.
Creatura nunquid poſſit habere aliquam actionē reſpectu termini creationis. diſputatur. 1. Diſ. 4. q. 1.
Creatio qualr̄: ꝛ a quo fiat: ꝛ ad quē terminū termineē: ꝛ nunqd ſimul aliqd poſſit dici creari: ꝛ ꝯſeruari: ꝛ nunqd aliqd creari poſſit: ꝛ nō ꝯſeruari poſt inſtans creationis. pertractatur ibidē. ꝛ. 12. q. q. ꝛ. 1. Diſ. 2. q. 2.
Creatura nunquid poſſit eſſe eterna: ꝛ qualr̄ omne aliud adeo ſit ꝯtingens ꝛ nouū. diſputaē. 1. Diſ. 2. q. 3.
Character baptiſmi quid ſit: ꝛ qualr̄: ꝛ a quo fiat. pertractatur. 6. Diſ. 4. q. 9. A.
Clauium poteſtas vtrum ſe extendat tantummodo ad penam temporalem. diſputatur. 18. Diſ. 4. q. 1.
Claues regni celorū nunqd conferanē cuilibet ſacerdoti in ſuſceptōe ordis ſacerdotꝫ. diſputaē. 19. Diſ. 4. q. 1.
Charitas creata formalr̄ inherēs nature beatificabili nūquid ſit neceſſario ponēda. diſputaē. 17. Diſ. p. q. 1.
Charitas noua quando inducitur: nunquid preexiſtens charitas corrumpatur. diſputatur ibidem. q. 3.
Charitas vtrum augeatur per extractionem partis noue de potentia ad actum. diſputatur ibidem. q. 6.
Charitas nunqd maneat in patria ita ꝙ non euacuet. diſputatur. 31. Diſ. 3. q. vnica.
Cāe eēntialr̄ ꝛ accńtalr̄ ordīate. ꝑtractāē. 2. Diſ. p. q. 2. J
Cauſe que ſint principales ꝛ inſtrumētales: ꝛ qualr̄ agāt. ꝑtractaē. 1. Diſ. 4. q. 1. ꝛ. 6. Diſ. 4. q. 5. D.
Cauſa pma qualiter pōt aliquod nouū effectuȥ ꝓducere abſq; nouitate ꝛ mutatiōe ſui. ꝑtrac. 1. Diſ. 2. q. 2. D.
Certitudo cognitionis cognoſcibilium a nobis: qualiter fiat. pertractatur. 3. Diſ. p. q. 4. C.
Circūinceſſio perſonaruȥ nunquid ſit ponenda ita ꝙ q̄libet pſona diuina ſit in alia. diſputatur. 19. Diſ. p. q. 2.
Chriſtus nunqd ſit ſubȥ Theologie. ꝑtractaē. 3. q. prolo. O.

Tabula Prima Materierū Diſputatarū

Chriſtus nunquid ſit aliquis duo. diſputatur.6. Diſ.3i.q.2.⁊ quorum opinio ſit tenēda.q.3.ibidem.

Chriſtus nunquid ſit predeſtinatus eſſe filius dei. diſputatur.7.Diſ.3i.q.3.

Chriſtus nunquid ſit filius dei adoptiuus. diſputatur.10. Diſ.3i.q.vnica.

Chriſtus vtrum ſit creatura.diſputatur.11.Diſ.3i.q.1.

Chriſtus ſm q̄ homo nūquid ſit creatura.diſputatur ibidem.q.2.

Chriſtus nunquid inceperit eſſe. diſputatur ibidem.q.3.

Chriſtus nunquid potuerit peccare.diſputatur.12.Diſ.3i.q.vnica.

Chriſto nunquid potuerit conferri ſumma gratia que potuit conferri creature.diſputatur.13.Diſ.3i.q.1.

Chriſtus nunquid habuerit neceſſitatem moriēdi. diſputatur.16.Diſ.3i.q.1.

Chriſtus nunquid meruerit in primo inſtanti ſue conceptionis.diſputatur.18.Diſ.3i.q.vnica.

Chriſtus nunquid omnibus nobis meruerit gratiā ⁊ gloriam ⁊ remiſſionem culpe ⁊ pene. diſputatur.19. Diſ. 3i.q.vnica.

Chriſtus nunquid fuerit homo in triduo. diſputatur.22. Diſ.3i.q.vnica.

Chriſtus in eucbariſtia exiſtēs nunquid poſſit per aliquā virtutem actiuam naturalē tranſmutare aliquid aliud a ſe.diſputatur.10.Diſ.4i.q.7.

Chriſtus nunquid in humana forma iudicabit. diſputatur.48.Diſ.4i.q.1.

Cogitatio nunquid ſit in poteſtate volūtatis: ⁊ quomodo ⁊ qualiter pōt eſſe mala.diſputat̄.42.Diſ.2i.q.1.C.

Cognitio ſupernaturalis neceſſaria viatori nūquid ſit in ſacra ſcriptura ſufficiēter tradita.diſputat̄.2.q.prol.

Cognitio confuſa ⁊ diſtincta. pertractatur.3. Diſ.p.q.2.J. K.⁊.27.Diſ.eiuſdem.q.1.

Cognitio actualis ⁊ habitualis qualiter ſit in anima: ⁊ q̄liter intellectus procedat de cognito ad cognitum.ſubtiliter.pertractatur ibidem.

Cognitio intuitiua ⁊ abſtractiua qualiter ponenda ſit in anima.pertractatur.3.Diſ.2i.q.9.B.⁊.13.q.q.L.

Cognitio intellectus ſiue intuitiua ſiue abſtractiua quaȝ entitatem habeat abſolutam vel reſpectiuam: ⁊ qualiter obiectum requirat: ⁊ quam habeat ad ipſam relationem: ⁊ qualiter menſuretur ab obiecto. ſubtiliſſime diſputatur.13.q.q.

Confiteri omnia peccata ſuo ſacerdoti nunquid ſit neceſſariū peccatori ad ſalutē.diſputatur.17.Diſ.4i.q.1.

Confeſſio ſub quo precepto contineatur ⁊ quid requirat: ⁊ quid per preceptum eccleſie ſit explicatum. pertractatur ibidem.A.

Confeſſor nunquid teneatur celare peccatū in confeſſione detectū in quocūq; caſu.diſputat̄.21.Diſ.4i.q.2.

Conſcientia nunquid ſit in voluntate.diſputatur.39. Diſ. 2i.q.2.

Cōtradictio qualr̄ ſit inter imediata.ſ.eē ⁊ nō eē. ⁊ qualr̄ intelligatur fieri.pertractatur.2.Diſtin.2i.q.9.R.

Contingētia rerum in exiſtentia nūquid poſſit ſtare cum certitudine ⁊ determinatione diuine ſcientie ⁊ voluntatis.diſputatur.39.Diſ.p.q.5.

Contingentia qualr̄ ſit in entibus.pertractat̄ ibidē.C.

Conuerſio accidentium precipue quantitatis in eucbariſtia quid ſit ⁊ qualiter fieri poſſit in aliquid preexiſtēs ⁊ a quo: ⁊ nunquid ſit annihilatio.diſputatur.10.q.q.

Collectio partium materialiū corporis qualiter fieri debeat in futura hominum reſurrectione ⁊ a quibus.⁊ in quo loco.pertractatur.43.Diſ.4i.q.5.A.

Cōmutatio negociatiua qualiter fiat. pertractatur.15. Diſ.4i.q.2.S.

Corpus celeſte nūquid ſit eſſentia ſimplex.diſputat̄.14. Diſ.2i.q.1.

Corpora hominū nūquid in ſtatu innocentie fuiſſent immortalia.diſputatur.19.Diſ.2i.q.vnica.

Corpus chriſti qualiter fuerit ſanctificatum ⁊ nō contraxerit originale peccatū.Diſputat̄.3.Diſ.3i.q.2.

Corpus chriſti nunquid fuiſſet putrefactuȝ ſi reſurrectio nō fuiſſet accelerata.diſputat̄.21.Diſ.3i.q.vnica.

Corpus chriſti nunq̄d poſſit realiter contineri ſub ſpecie panis ⁊ vini.diſputatur.10.Diſ.4i.q.1.

Corpus chriſti nūquid ſimul poſſit eſſe in celo ⁊ alibi localiter.diſputatur ibidem.q.2.

Corpus chri: nunq̄d poſſit ſimul eſſe in celo localiter ⁊ in altari ſacramentaliter.diſputatur ibidem.q.3.

Corpus chr̄i qualr̄ poſſit eē in pluribꝰ locis p̄ diuinā potētiā ſine ꝯdictione.pertractat̄ ibidē.q.3.§.⁊.11.q.q.

Corpori chriſti naturaliter exiſtenti. ⁊ eidem ſacramentaliter exiſtenti nunquid inſint eedem proprietates ⁊ partes.diſputatur.10.Diſ.4i.q.4.

Corpori chriſti vt in eucbariſtia exiſtenti: nunquid poſſit ineſſe aliq̄s motus corporalis.diſputat̄ ibidem.q.6.

Corpus chriſti nūquid poſſit confici ſola actione diuina. diſputatur.13.Diſ.4i.q.1.

Corpus hoīs beati: nunq̄d erit impaſſibile poſt reſurrectionem.diſputatur.49.Diſ.4i.q.13.

Corpa beatoꝝ nunq̄d erūt agilia.diſputat̄ ibidē.q.14.

Corpus glorioſum: nunq̄d erit clarū.diſputat̄ ibidē.q.15.

Corpus beati: nunquid per dotē ſubtilitatis poſſit ſimul eſſe cū alio corpore.diſputatur ibidem.q.16.

Corpa pl̄a.nūq̄d poſſint ſil̄ eē i eodē loco.diſputat̄ ibidē.

Corpus qualr̄ ſe habeat ad locū ſiue in cōi ſiue in particulari.⁊ nunquid poſſit eē ſine loco: qualitercūq; ſumant̄ corpus ⁊ locus.diſputatur.11.q.q.

Conſenſus expreſſus per verba: nunquid ſit cā ſufficiens matrimonij.diſputatur.27.Diſ.4i.q.2.

Conſenſus ſolus expreſſus verbis de p̄nti: nunq̄d cauſet matrimonium.diſputatur.28.Diſ.4i.q.1.

Conſenſus coactus nunq̄d ſufficiat ad ꝯhēdum verū matrimoniū.diſputat̄.29.Diſ.4i.q.vnica.

Cōſenſus ſequēs rōnē nō erroneā ſiue app̄hēſionē nūq̄d reqrat̄ ad ꝯtrā vi mr̄imonij.diſputat̄.30. Diſ.4i.q.1.

Culpa nūq̄d deleat̄ p̄ ſacr̄ȝ pn̄ie.diſputat̄.14.Diſ.4i.q.4.

Dānati nunquid appetant nō eē ꝓpter fugiendam miſeriam.diſputatur.50.Diſ.4i.q.2.

Damnificans alium in bonis perſone.ſ.corporis vel anime nunquid teneatur reſtituere: ad hoc q̄ poſſit vere penitere.diſputatur.15.Diſ.4i.q.3.

Damnificans aliquem in bono fame nunquid teneatur ad reſtitutionē: ita q̄ vere penitere non poſſit niſi famam reſtituat.diſputatur ibidem.q.4.

De potētia ordinata dei.nunq̄d poſſibile fuerit aliā gr̄aȝ equalē gratie chr̄i fieri.ptractat̄.13.Diſ.3i.q.1.J.H.

De credibilibus reuelatis vtrum neceſſe ſit ponere fidē infuſam.diſputatur.24.Diſ.3i.q.vnica.

Diffinitio quibus entibus aſſignanda ſit ⁊ qualiter fiat. pertractatur.1.Diſ.4i.q.2.A.

Diſtinctio perfectionum eſſentialiū in diuinis precedens omnem actum intellectus nunquid poſſit ſtare cū ſimplicitate dei.diſputatur.8.Diſ.p.q.4.

Diſtinctio capitalium peccatoruȝ qualiter fiat.pertractatur.42.Diſ.2i.q.4.T.

Domōſtratio q̄a ⁊ ꝓpter quid quid ſit: ⁊ qualiter fiant: ⁊ de quibus.pertractatur reſolute.7.q.q.A.

Deus vtrum ſit vnus tm̄: vel nunquid poſſint eſſe plures dij.diſputatur.2.Diſ.p.q.3.

Tabula Prima Materierū Diſputatarū

Deus vtrum ſit naturalr cognoſcibilis ab intellectu viatoris.diſputatur.3.Diſ.p'.q.1.
Deus vtrum ſit primuꝫ cognitū a nobis naturaliter pro ſtatu iſto.diſputatur ibidem.q.2.
Deus nunquid ſit primū obiectū nāle ⁊ adequatū reſpectu intellectus viatoris.diſputaꝶ ibidem.q.3.
Deus genuit alium deum:nunquid ſit vera propoſitio.diſputatur.4.Diſ.p.q.1.
Deus eſt pater/filius/⁊ ſpūſſcūs:vtruꝫ ſit propoſitio vera.diſputatur.4.Diſ.p'.q.2.
Deus pater vtrum genuerit deuꝫ filium volūtate.diſputatur.6.Diſ.p'.q.1.
Deus vtrum ſit ſumme ſimplex.diſputaꝶ.8.Diſ.p'.q.1.
Deus quis ſit ſimplex:nunqd ſit in gn̄e vel aliqd predicatū formalr dictū de deo.diſputatur ibidē.q.3.
Deus vtrū ſit immutabilis ⁊ ſoluꝫ ipſe.diſputaꝶ ibidē.q.5.
Deus vtrum ſit nominabilis a viatore aliquo nomine ſignificante eſſentiaꝫ diuinā:vt eſt hec.diſputatur.22.Diſ.p'.q.vnica:⁊ in additione.
Dei ad creaturaꝫ nunquid ſit aliqua relatio realis.diſputatur.30.Diſ.p'.q.2.
Deum eſſe preſentem vbiqꝫ ſm potentiā vtrum inferat deum eſſe vbiqꝫ ſm eſſentiam.i.vtrum oīpotentia inferat immenſitatem.diſputatur.37.Diſ.p'.q.vnica.
Deus vtrū habeat determinatā notitiā oīum reꝝ quātū ad oēs ꝯditiones exiſtentie.diſputaꝶ.39.Diſ.p'.q.1.
Deus vtrum habeat certam notitiam ⁊ infallibilem omnium quantum ad omnes conditiones exiſtentie.diſputatur ibidem.q.2.
Deus nunquid habeat immutabilem notitiam quantuꝫ ad omnem cōditionē exiſtentie.diſputatur ibidē.q.3.
Deus nunquid ſciat neceſſario oēs conditiones exiſtētie omnium rerum ibidem.diſputatur.q.4.
Deum eſſe omnipotētē nunqd nāli rōne poſſit probari: ⁊ neceſſaria.diſputaꝶ.42.Diſ.p'.q.vnica.⁊.7.q.q.
Deus vtrum poſſit facere res aliter ꝙ ab ipſo ſit ordinatum fieri.diſputatur.44.Diſ.p'.q.vnica.
Deus nūqd voluerit alia a ſe.diſputaꝶ.45.Diſ.p'.q.vnica.
Deus vtrū poſſit aliqd creare.diſputaꝶ.1.Diſ.2'.q.2.
Deus nūquid poſſit aliquid aliud a ſe producere ſine principio durationis.diſputatur.1.Diſ.2'.q.3.
Deus nunqd poſſet facere voluntatē rationalis creature impeccabilem per nām.diſputatur.23.Diſ.2'.q.vnica
Deus eſt hō.nunquid ſit ꝓpoſitio concedenda tanꝗ vera.diſputatur.7.Diſ.3'.q.1.
Deus factus eſt homo.nunquid ſit propoſitio vera.pertractatur ibidem.
Deus vtrum ex charitate diligat omnia equaliter.diſputatur.32.Diſ.3'.q.vnica.
Deus nunquid de potentia abſoluta poſſit delere culpaꝫ originalē ſine infuſione grē:⁊ nunquid etiā de potētia ordinata poſſit idē facere.diſputatur.1.Diſ.4'.q.6.
Deus nunquid de potētia abſoluta poſſit dimittere peccatuꝫ originale abſqꝫ collatione cuiuſcūqꝫ poſitiui repugnātis illi peccato.pertractatur ibidem.E.
Deus nunquid ſit infiniti vigoris ſm etiā phm.ptractatur.2.Diſ.p'.q.1.⁊.8.Diſ.q.5.⁊.7.q.q.
Deus nunquid poſſit facere angeluꝫ informare materiā.diſputatur.9.q.q.
Deus nunquid poſſit ſpecies in eucbariſtia conuertere in aliquod preexiſtens.diſputatur.10.q.q.
Deus nunquid poſſet facere ꝙ manente corpore ⁊ loco: corpus non habeat vbi in loco.diſputaꝶ.11.q.q.
Deus qualiter velit alia a ſe antiqua voluntate:⁊ ab eterno:ſed non pro eterno abſqꝫ mutatione ſui ⁊ nō expectando aliquam perfectionem a volito.pertractatur contra philoſophos.8.Diſ.p'.q.5.Z.
Diffinitio cuius ſit:⁊ ex quibus principijs.pertractatur 8.Diſ.p'.q.3.S.
Diffinitio matrimonij nunquid ſit conueniens.diſputaꝶ 27.Diſ.4'.q.1.
Diſtinctio preter intellectus operationē ipſius deitatis a perſona.pertractatur.2.Diſ.p'.q.7.Sſ.
Donum nunquid dicat proprietatem perſonaleꝫ ſpūſſcī.diſputatur.18.Diſ.p'.q.vnica.
Dolor ⁊ triſtitia quid ſint:⁊ qualiter fiant:⁊ qualiter fuerint in aīa chrī.pertractatur.15.Diſ.3'.q.vnica.
Dominia rerum qualiter ſint ⁊ ſiant:atqꝫ permutentur in contractibus.pertractatur.15.Diſ.4'.q.2.A.
Due filiationes vtrū ſint in chrō.diſpu.8.diſ.3'.q.vnica.
Elementa nunquid in corpore aīalis vel generaliter in quocūqꝫ mixto formalr remaneant ⁊ ſm ſubſtātiā.diſputaꝶ.15.Diſ.2'.q.vnica.
Ens aliquod actu exiſtens infinitum nunquid ſit ponendum in natura.diſputatur.2.Diſ.p'.q.1.
Ens infinitum eſſe:ſiue deum eſſe nunquid ſit per ſe notum.diſputatur ibidem.q.2.
Ens ſi ſm rationē ſuam cōmuniſſimā eſt primū obiectū intelligimus:quare non poſſit quodcūqꝫ contentum ſub ente naturaliter mouere intellectū.ſubtiliter ptractatur.3.Diſ.p'.q.3.S.
Ens cōe deo ⁊ creature nūquid ſit vniuocū ⁊ vnū ſimpliciter ꝯceptū importet nāliter a viatore cognoſcibilē ſub quo concipiaꝶ quidditatiue deus diſputatur.3.Diſ.p'.q.1.A.⁊.q.3.infra.M.⁊.8.Diſ.eiuſdem.q.3.
Ens quodlibet nunquid poſſit in quodlibet cōuerti.diſputatur.11.Diſ.4'.q.2.
Equalitas qualiter ſit in entibus:⁊ in quo fundamento.pertractatur.19.Diſ.p'.q.1.A.⁊.6.q.q.
Equalitas in diuinis nunquid ſit relatio realis.diſputatur.6.qōne quolibeti.
Entitas aliqua poſitiua diſtincta a forma nunquid ſit in ſubā generabili ⁊ corruptibili.diſputaꝶ.12.Diſ.2'.q.1.
Eſſentia diuina nunquid ſtare poſſit in aliquo ⁊ ipſuꝫ eē productum.diſputatur.2.Diſ.p'.q.6.
Eſſentia diuina qualiter precedat relationes : ⁊ qualiter determinet ſibi illas.pertractatur.28.Diſ.p'.q.3.
Eſſentia diuina nunquid generet vel generetur.diſputatur.5.Diſ.p'.q.1.
Eſſentia ⁊ relatio qualiter conſtituant perſonam.pertractatur.5.Diſ.p'.q.2.J.
Eſſentia diuina nunquid moueat intellectum diuinum ⁊ qualiter:⁊ que motio ſit ꝑor naturalis aut libera:⁊ ad quem terminū:⁊ cuius obiecti primarij ſit vel ſecundarij ſubtiliter pertractatur.14.q.q.O.
Eſſentialia in diuinis nunquid ſint immediatiora eēntie diuine ꝙ notionalia.diſputatur.1.q.q.
Eſſentiale quid ſit ⁊ notionale:⁊ qualiter ſint in eēntia:⁊ quot modis accipiantur.pertractatur ibidem.
Etas puerilis nunquid impediat matrimonium.diſputatur.36.Diſ.4'.q.2.
Eſſe verbi nunquid ſit aliud in chriſto ab eſſe creato.diſputatur.6.Diſ.3'.q.1.
Eucbariſtia nunquid ſit ſacramentum noue legis.diſputatur.8.Diſ.4'.q.1.
Eucbariſtia nunquid poſſit recipi a non ieiunis.diſputatur.8.diſ.4'.q.3.
Eucbariſtia nunquid a quocūqꝫ ſacerdote proferēte verba conſecrationis cū intētione determinata circa materiaꝫ conuenientem cōficiaꝶ.diſputaꝶ.13.Diſ.4'.q.2.
Eucbariſtia quibus conditionibus conficiatur requiſitis taꝫ ex parte miniſtri ꝙ loci:⁊ que ſint impedimēta oc

currentia.pertractatur ibidem.E.
Euum nunquid ſit vnum reſpectu omnium euiternorũ. diſputatur.2.Diſ.2e.q.3.
Extrema vnctio nunquid ſit ſacramentum noue legis. diſputatur.23.Diſ.4e.q.vnica.
Exiſtentia angeli nunquid habeat aliquam ſucceſſionẽ formaliter.diſputatur.2.Diſ.2e.q.1.
Exiſtentia angeli vel duratio exiſtentie eius nunquid habeat aliquid menſurans realiter diſtinctum ab ipſius exiſtentia.diſputatur.2.Diſ.2e.q.2.
Exiſtens in peccato mortali nunquid peccat mortaliter ſuſcipiẽdo eucbariſtiã.diſputatur.9.Diſ.4e.q.vnica.
Excõmunicatio quid ſit:ꝛ qualiter fiat:ꝛ a quo:ꝛ propter quam cauſam.ptractatur.19.Diſ.4e.q.1.K.
Fides infuſa ꝛ acquiſita quid ſint: ꝛ qualiter diſtinguantur:ꝛ a quo cauſentur.pertractatur.24. Diſ.3e.q.vnica.ꝛ 4a Diſ.4e.q.2.A.
Fides de his que modo credimus:nunquid fuerit nec͂ia ante chr̄i aduentum.diſputatur.25.Diſ.3e.q.1.
Fides a quo hẽat ſuã vnitatẽ.pertractatur ibidem.q.2.
Fides ad hoc ꝙ ſit in itellectu:nunqd ſit neceſſariũ ponere aliquẽ hitũ iſuſuʒ eẽ i volũtate.diſputaꝛ ibidẽ.q.2.
Filius in diuinis vtrum generetur de ſubſtantia patris. diſputatur.5.Diſ.p̄.q.2.
Filij procreati in ſtatu innocentie:nunqd ſtatim fuiſſent confirmati in iuſtitia.diſputatur.20.Diſ.2e.q.1.
Filij in ſtatu innocentie nunquid creuiſſent in corpore ꝛ in ſcia ſicut modo.diſputatur ibidem.q.3.
Finis vltimus nũquid ſit obiectũ per ſe fruitionis.diſputatur.1.Diſ.p̄.q 1.
Finis vltimus nunquid habeat tñ vnaʒ rationẽ fruibilitatis:an in ipſo ſint aliqua diſtincta quorũ voluntas poſſit vno frui ꝛ non alio.diſputatur ibidem.q.2.
Forma baptiſmi nũqd ſit hec.ſ.baptiʒo te In noĩe pr̄is ꝛ filij ꝛ ſpũſſci amen.diſputaꝛ.3.Diſ.4e.q.2.
Forma ſacramẽti eucbariſtie:nunquid ſit illa que ponĩ in canone miſſe.diſputatur.8.Diſ.4e.q.2.
Formarum ſubſtantialium pluralitas:nunquid ſit poſſibilis in vno cõpoſito.diſputaꝛ.11.Diſ.4e.q.3.P.
Forma accidentalis qualiter poſſit habere actiuitatem. pertractatur.12.Diſ.4e.q.3.B.
Fortuna qd ſit:ꝛ qualr:ꝛ que cauſa ſit:ꝛ quomõ:ꝛ in quibus:ꝛ qualiter aliquis ſit bene fortunatus:ꝛ qua rõne. ſubtiliter pertractaꝛ ſm phos ꝛ theologos.21.q.q.
Fluxus ꝛ refluxus maris qualiter:ꝛ qua ratiõe fiat.pertractatur.14.Diſ.2e.q.3.
Fruitio ordinata:ꝛ in cõi:ꝛ de obto eꝰ.ptrac.1.Diſ.p̄.q.5.
Fruitio eſſentie ſine perſonis:ꝛ vnius perſone ſine alia: vel cum alia.pertractatur ibidem.q.2.A.
Fruitio nunquid ſit aliquis actus voluntatis elicitus vel delectatio.diſputatur ibidem.q.3.
Frui nunquid ipſi deo cõueniat.diſputatur ibidẽ.q.5.
Frui nũqd viatori cõpetat.ibidẽ diſputaꝛ qõne annexa.
Frui nunquid peccatori conuenire poſſit.diſputatur ibidem queſtione annexa.
Frui nũqd brutis cõpetat.diſputaꝛ ibidẽ qõne annexa.
rui nunqd oĩbus ꝯueniat.diſputaꝛ ibidẽ qõne annexa.
Gradus bonitatis moralis ꝛ malitie.pertractatur 7a Diſ.2e.q.vnica.E.
Gratia nunquid ſit in eſſentia anime vel in potẽtia.diſputatur.26.Diſ.2e.q.vnica.
Gratia nunquid ſit virtus.diſputaꝛ.27.Diſ.2e.q.vnica
Gratia nunquid in circũciſione conferebatur ex vi circũciſionis.diſputatur.1.Diſ.4e.q.6.
Grauia ꝛ leuia nunqd moueantur ab alio vel ab itrinſeco.diſputatur.2.Diſ.2e.q.10.A.
Graue idem qualiter põt ſeipſuʒ mouere ꝛ eſſe in actu ꝛ in potẽtia reſpectu eiuſdem.pertractatur ibidem.
Generata per propagationẽ ꝛ putrefactionẽ nunqd ſint eiuſdẽ ſpẽi.diſputaꝛ ꝯ Auerroim.2.Diſ.p̄.q.7.R.
Generatio filij vtrũ ſit eterna.diſputaꝛ.9.Diſ.p̄.q.vnica.
Generatio filij in diuinis ꝛ ſpiratio ſpũſſancti:nunqd ſit vniuoca.pertractatur.7.Diſ.p̄.q.vnica.
Generatio permanentium ꝛ ſucceſſiuoꝝ qualiter habeat perfectiones ꝛ impfectiones.ptractaꝛ.9.Diſ.p̄.B.
Genus humanũ nunquid neceſſe fuerit reparari per paſſionem chr̄i.diſputatur.20.Diſ.3e.q.vnica.
Habitus moralis inquantũ virtus nunquid ſit aliquo modo principium actiuum reſpectu bonitatis in actu.diſputatur.17.Diſ.p̄.q.2.
Habitus qualiter diuidatur in ſpecies de genere qualitatis.pertractatur ſubtiliter.34. Diſ.3e.q.vnica.D.
Habitus itellectualis generatus ſine virtute morali nũquid ſit prudentia.pertractatur.36.Diſ.3e.q.vnica.
Habitus generatus in appetitu ſine illo in intellectu nũquid ſit habitus moralis.pertractatur ibidem.
Habitus aliqs ſupnãlis gratificãs nãm beatificabilem: nunqd ſit ponendus.diſputaꝛ.17.Diſ.p̄.q.2.Ff.
Homo iam iuſtificatus nunquid teneatur ad ſuſceptionem baptiſmi.diſputatur.4.Diſ.4e.q.6.
Homo nunqd ſm rectã rõnem poſſit appetere nõ eẽ ꝑꝑ fugiendam miſeriã.diſputaꝛ.50.Diſ.4e.q.1.
In ſtatu inocẽtie nũqd fuiſſent illi ſoli geniti q nũc ſunt electi.diſputaꝛ.20.Diſ.2e.q.2.
Idea qualiter in mente diuina ſit principium producẽdi ad extra.pertractaꝛ.35.Diſ.p̄.q.vnica.I.
Idẽtitas ſimilitudo ꝛ equalitas nunquid ſint in deo relationes reales.diſputatur.31.Diſ.p̄.q.vnica.
Ignis infernalis cruciare nunquid poſſit malignos ſpiritus.diſputatur.44.Diſ.4e.q.2.
Ignis infernalis nunqd cruciabit poſt iudiciuʒ homines dãnatos.pertractatur ibidem.
Iraſcibile ꝛ concupiſcibile qd ſint ꝛ qualiter importent actus vel potentias.ptractaꝛ.34.Diſ.3e.q.vnica.D.
Inherentia accidentis nunquid ſit de eſſentia accidẽtis. diſputatur.12.Diſ.4e.q.1.A.
Imago trinitatis nunquid ſit in mente ſiue in aĩa rõnali. diſputaꝛ.3.Diſ.p̄.q.9.ꝛ.16.Diſ.2e.q.vnica.ꝛ.15.q.q.
Indiuiſibile nunqd poſſit moueri.ptrac.2.Di.2e.q.9.T.
Indiuiſibilia nunquid habeant entitatem extra animaʒ. diſputatur.2.Diſ.2e.q.9.L.
Ingenitũ vtꝝ ſit ꝓpetas ipiꝰ pr̄is.diſputaꝛ.28.diſ.p̄.q.1.
Innaſcibilitas nunquid ſit proprietas cõſtitutiua prime perſone in diuinis.pertractatur ibidem.q.2.
Inſtãs nũqd ſit idẽ in toto tpe.ptractaꝛ.2.Diſ.2e.q.2.L.
Intellectus viatoris nunqd poſſit nãliter cognoſcere aliquam veritatem certam ꝛ ſincerã abſqʒ ſpeciali lucis increate illuſtratione.diſputatur.3.Diſ.p̄.q.4.
Intellectus nunqd ſit cã pncipalis notitie genite vł ſpm obm in ſe vel in ſpecie pſens. diſputatur.3. Diſ.p̄.q.8.
Intellm aĩe chr̄i nũqd fuerit poẽ p ꝛ imediate pſici viſiõe vbi pſectiſſima poſſ creature.diſputaꝛ.14.Di.3e.q.1.
Intellectuʒ aĩe chr̄i nunqd poſſibile fuerit videre oĩa in verbo que verbum videt.diſputatur ibidem.q.2.
Intellectus aĩe chr̄i nunquid omnia nouerit in genere proprio.diſputatur ibidem.q.3.
Intellectus anime chr̄i nunqd oĩa perfectiſſime cognouerit in gn̄e proprio.diſputatur ibidem.q.4.
Intellectus creatus nunqd poſſet nãliter videre exiſtentiã corpis chr̄i in eucbariſtia.diſputaꝛ.10. Diſ.4e.q.8.
Intellectus poſſibilis nunqd ſe habeat pure paſſiue reſpectu verbi creature.diſputatur.15.q.q.

Intell'ꝰ qualr̄ diſtinguat̄ a nā: ⁊ qualr̄ a voluntate diſtinguat̄ ſʒ ꝑhʒ in rōne ꝑncipij. ꝑtractat̄. 2. diſ. p[1]. q. 7. X
Intellectio ⁊ volitio quas habeant entitates: ⁊ qualiter fiant per mutationē vel productionem aliquam. pertractatur. 3. Diſ. p[1]. q. 6. V.
Intelligentiarum productio. pertractat̄. 8. Diſ. p[1]. q. 5. B. ⁊ 1. Diſ. 4[i]. q. 1. infra. K. ⁊ 7. q. q. ff.
Intelligentiaꝝ cognitio ꝙ ſit accidens: ⁊ qualiter: ⁊ quorum ſit. pertractatur. 1. Diſ. 4[i]. q. 1. T.
Intentio nunquid ſit actus ſolius voluntatis. diſputatur 38. Diſ. 2[i]. q. vnica.
Inimicus nunquid ex charitate de neceſſitate ſit diligendus. diſputatur. 30. Diſ. 3[i]. q. vnica.
Inſtitutio bap[tiſ]mi nungd euacuet circūciſionē: ⁊ q̄lr̄ fuerit necīa: ⁊ a q̄ fuerit ꝓmulgata. diſputat̄. 3. Diſ. 4[i]. q. 4.
Impotētia ad actū carnalē nūquid impediat mr̄imoniū ſimpliciter. diſputatur. 34. Diſ. 4[i]. q. vnica.
Judiciuʒ v'le nungd ſit futurū. diſputat̄. 47. Diſ. 4[i]. q. 1.
Juſtitiā originalē in Adam: nūquid neceſſe ſit ponere aliqđ donū ſupnāle. diſputatur. 29. Diſ. 2[i]. q. vnica.
Juſtitia cōmutatiua: nungd regrat̄ in ꝯtcu mr̄imoniali. pertractatur. 33. Diſ. 4[i]. q. 1. A.
Juſtitia nūgd ſit in deo ponēda. diſputat̄. 46. diſ. 4[i]. q. j.
Juſtitia quid ſit: ⁊ qualiter fiat: ⁊ quot modis accipiatur. pertractatur ibidem. A.
Juſtitia ⁊ mīa nungd in deo diſtinguāt̄. diſpu. ibidē. q. 3.
Juſtitia ⁊ miſericordia: nunquid in deo concurrant in puniſtione malorum. diſputatur ibidem. q. 4.
Latria quid ſit: ⁊ cui debeat̄: ⁊ quotuplex eſt adoratio. pertractatur. 9. Diſ. 3[i]. q. vnica. A.
Lex noua nūgd ſit gruior veteri. diſpu. 40. di. 3[i]. q. vnica.
Libertas qualr̄ ſit in volūtate nr̄a. ꝑtractat̄. 39. Diſ. p. E.
Libertas volūtatis ⁊ nālis neceſſitas: nūgd in eodē ſint poſ'ia ⁊ reſpectu eiuſdē act' ⁊ obi'. diſputat̄. 16. q. q.
Libertas diuina qualiter ſit: ⁊ ad que extendatur. pertractatur ibidem. L.
Liberum arbitriū hominis ſine gratia verum poſſit cauere oē pctm̄ mortale. diſputat̄. 28. Diſ. 2[i]. q. vnica.
Linea īſinita qualiter ſit in gn̄e. ꝑtractat̄. 8. Diſ. p. q. 3. R
Linea cōſanguinitatis quid ſit: ⁊ quot modis accipiatur: ⁊ qualiter cōtrahat̄. ꝑtractat̄. 40. Diſ. 4[i]. q. vnica.
Locus corporuʒ qualiter aſſignet̄ corporibus: ⁊ ſit imobilis. pertractatur. 2. Diſ. 2[i]. q. 6. L.
Lux verum gignat lumen tanq̄ propriam ſpeciem ſenſibilem ſui. diſputatur. 13. Diſ. 2[i]. q. vnica.
Magnitudo nungd ſit in deo ex nā rei ⁊ ſimilr̄ eternitas ⁊ poteſtas: ⁊ cui': ⁊ i quo ſit: ⁊ ad quē terminū: ⁊ ratione cuius in diuinis competat̄ perſonis. pertractatur ſubtiliſſime. 6. q. q.
Malitia miniſtri nunquid impediat conferri verum baptiſmum. diſputatur. 5. Diſ. 4[i]. q. 1.
Mater in gnōne prolis quā hēat cauſalitateʒ ⁊ nunquid actiue cōcurrat cū pr̄e. diſputat̄. 4. diſ. 3[i]. q. vnica. A.
Materia quam habeat entitatem: ⁊ qualiter a forma diſtinguatur. pertractatur. 12. Diſ. 2[i]. q. 1.
Materiā a forma ſeparari nungd ſit poſſibile ꝑ aliquā potentiā: ⁊ ſine forma exiſtere. diſputat̄ ibidē. q. 2.
Materia nunquid ingrediatur diffinitionē: ⁊ ſit de gddi tate ſpecifica. diſputatur. 22. Diſ. 3[i]. q. vnica. D.
Matrimoniū nunquid imediate fuerit a deo inſtitutuʒ. diſputatur. 26. Diſ. 4[i]. q. vnica.
Matrimoniū quid ſit: ⁊ qualiter fiat: ⁊ ad quē fineʒ ordinetur. pertractat̄ ibidē. ⁊ 27. Diſ. ⁊ 28. eiuſdem.
Matrimonium verum nunquid fuerit inter Mariaʒ ⁊ Joſeph. diſputatur. 30. Diſ. 4[i]. q. 2.
Matrimonij bona nungd ſint tria. ſ. fides ꝓles ⁊ ſacramentum. diſputatur. 31. Diſ. 4[i]. q. vnica.
Matrimonium nunquid impediatur per ſacramentuʒ ordinis. diſputatur. 37. Diſ. 4[i]. q. vnica.
Matrimonium verum impediatur per votum continētie. diſputatur. 38. Diſ. 4[i]. q. vnica.
Matrimonium nunquid impediatur per imparem cultum. diſputatur. 39. Diſ. 4[i]. q. vnica.
Matrimonium qualiter poſſit contrahi ab infidelibus ⁊ qualiter fidelis cum infideli poſſit contrahere matrimonium. pertractatur ibidem. A.
Matrimonium nunquid impediatur per carnalem cognationem. diſputatur. 40. Diſ. 4[i]. q. vnica.
Matrimonium nunquid impediatur per affinitatē diſputatur. 41. Diſ. 4[i]. q. vnica.
Matrimonium nunquid impediatur per cognationem ſpiritualem. diſputatur. 42. Diſ. 4[i]. q. vnica.
Mendaciuʒ qualiter fiat ⁊ quot modis ⁊ circa que. pertractatur. 38. Diſ. 3. q. vnica.
Memoria ꝓprie dicta nungd ſit in pte itellectiua. q̄ gdē memoria ꝓprie ſit itellectus habēs ſpēm itelligibilē nāliter priorē actu intelligēdi. diſputat̄. 3. Diſ. p. q. 6.
Memoria intellectiua nungd ſit cōſeruatiua ſpēi intelligibilis ceſſante actu intelligēdi. diſputatur. 3. Diſ. p. q. 6. in additione. ⁊ 45. Diſ. 4[i]. q. 3. A.
Menſura in genere ſube nunquid ſit ipſum vnum. pertractatur contra Auerroim. 8. Diſ. p. q. 3. X.
Metaphyſicus nunquid poſſit probare ſubſtantias abſtractas eſſe. ꝑtractat̄ ꝯ Auerroim. 3. q. prol. j. T.
Minimum quid ſit ⁊ qualiter detur in entibus nālibus homogeneis vel etherogeneis. ꝑtractat̄. 2. diſ. 2[i]. q. 9.
Miſſa qualr̄ ⁊ quātū valeat: ⁊ pro gbus ⁊ q̄liter ſoluat̄ debitū celebrātis cū ipſa: ⁊ quātū poſſit ſacerdos applicare ꝑſonis bona eccl'ie: ſubtilr̄ ꝑtractat̄. 20. q. q.
Miſericordia nunquid in deo ſit ponenda. diſputatur 46. Diſ. 4[i]. q. 2.
Miſſio viſibilis nunquid cōueniat ſpirituiſancto. diſputatur. 16. Diſ. p. q. vnica.
More angeloruʒ que ⁊ quot ſint. pertractatur. 5. Diſ. 2[i]. in ſolutione. 4. Diſ.
Motus nunquid poſſit eſſe ad relationem. pertractatur 1. Diſ. 2[i]. q. 5. S.
Motus animaliuʒ quomodo fiat ⁊ quot modis ⁊ a quo principio. pertractatur. 49. Diſ. 4[i]. q. 14.
Motus corporum celeſtiuʒ nunquid ceſſabit poſt generale iudicium. diſputatur. 48. Diſ. 4[i]. q. 2.
Motus celorum nouus vel perpetuus nunquid ſit ponendus aut terminandus tā ſm̄ philoſophos q̄ȝ theologos. diſputatur ibidem.
Mundus nunquid ſit purgandus per igneʒ. diſputatur 47. Diſ. 4[i]. q. 2.
Mundi purgatio nūquid ſit poſſibilis per ignē: ⁊ ꝑ quē ſcʒ nouū vel antiquū ⁊ a qua cā. pertractatur ibidem.
Naturā humanā vniri vbo in vnitate ſuppoſiti nūgd fuerit poſ'e. diſputatur. 1. Diſ. 3[i]. q. 1.
Natura nunquid eodeʒ principio ſit indiuiduata ⁊ perſonata. pertractatur ibidem. j. D. ⁊ 19. q. q. T.
Naturam humanaʒ vniri deo ⁊ non frui eo nunquid includat contradictionem. diſputatur. 2. Diſ. 3[i]. q. 1.
Natura diuina nunquid aſſumere potuerit naturaʒ humanam. diſputatur. 5. Diſ. 3[i]. q. 1.
Natura humana nunquid ſit natura infima capax beatitudinis. diſputatur. 49. Diſ. 4[i]. q. 8.
Natura humana qualiter ſit beatificabilis ⁊ nulla inferior ipſa. pertractatur ibidem.
Notitia actualis nungd ſit in intellectu noſtro genita vl' producta. diſputatur. 3. Diſ. p. q. 6. J. T.

Notitia practica qd ſit ⁊ q̃lr ⁊ a quo cauſet̃.⁊ qd ſit pra-
xis ⁊ q̃lr itelligat̃ diffõ praxis.ptractat̃.4.q.pl.A.
Numerus nunquid proprie ſit ponendus in diuinis.diſ/
putatur.24.Diſ.p̃.q.vnica.
Nunquid fuerit in poteſtate anime chri nõ mori ex vio/
lentia paſſionis.diſputatur.16.Diſ.3'.q.2.
Nũqd p rõne nãlẽ poſſit cogñci vbũ nõ eẽ eẽntiale in di
uinis.ſubtilr p ⁊ ꝯ arguit̃.27.Diſ.p̃.in fine ĩ additiõe.
Obiectũ p^m itellis qd ſit ⁊ q̃lr itellũ ſimplr ſũpto
aſſignet̃ aut ꝯiũcto.⁊ h vl ex nã po'paſſi/
ue vl actiue.ptractat̃.3.Diſ.2'.q.8.⁊.3.⁊.14.q.q.O.
Obligatus ad dicẽdũ miſſam pro vno obligatus etiã ad
dicẽdũ miſſam pro alio:nũquid ſufficiẽter ſoluat debi
tũ dicẽdo vnã miſſaz p ambob'.diſputat̃.20.q.q.
Omnia precepta decalogi nunquid ſint de lege nature.
diſputatur.37.Diſ.3'.q.vnica.
Oẽ mẽdaciũ nũqd ſit pctũ.diſputat̃.38.Diſ.3'.q.vnica.
Oipotẽtia qd ſit ⁊ quot modis accipiat̃ ⁊ ad q̃ ſe extẽdat
terminatiue ⁊ in q̃ ſit tñ ẽz phõs ꝙ theologos.ſubtiliſ
ſime diſputat̃ ⁊ ptractat̃.42.Diſ.p̃.q.vnica.⁊.7.q.q.
Oratio ãgeli nũqd mẽſuret̃ euo.diſputat̃.2.Diſ.2'.q.4.
Orõ vocalis qualr fiat ⁊ qualr habeat ſignificationem ⁊
veritatẽ ſignificationis.ptractat̃.8.Diſ.4'.q.2.B.
Ordo cognitoꝝ ẽm p̃mitatem generationis pfectionis ⁊
adequationis.ptractat̃.3.Diſ.p̃.q.2.K.⁊.3.q.L.
Ordo formationis humani corporis ⁊ organiſatio ĩ vte/
ro mr̃is qualr fiat.ptractat̃.4.Diſ.3'.q.vnica.B.
Ordines eccleſie nunqd ſint ſeptẽ eo mõ quo ordo vl or
dinatio ponit̃ ſacrm.diſputat̃.24.Diſ.4'.q.vnica.
Ordo eccleſie quid ſit ⁊ quot modis dicat̃:⁊ vtrũ epatus
ſit ordo diſtinctus a ſacerdotio. pertractatur ibidem.
Organiſatio corporis nunquid precefferit incarnationẽ
verbi.diſputatur.2.Diſ.3'.q.3.
Panis nunqd conuertatur in corpus chri in eucha/
riſtia.diſputatur.11.Diſ.4'.q.3.
Panis ĩ ꝯuerſiõe ſua nũqd ãnihilet̃.diſputat̃ ibidẽ.q.4.
Panis ſolus triticeus nunqd ſit mã ꝯueniẽs conuerſio/
nis in corpus chriſti.diſputatur ibidem.q.6.
Paradiſus nunquid ſit locus ꝯueniens humane habita
tioni.diſputatur.17.Diſ.2'.q.2.
Pars intellectiua pprie ſumpta vel aliquid eius nunqd
ſit cauſa totalis gignens notitiam actualem vel ſit rõ
gignendi.diſputatur.3.Diſ.p̃.q.7.
Partes homogenee ⁊ etherogenee qd ſint ⁊ ſilr partes
ẽm formã ⁊ ptes ẽm mãz.⁊ qualiter fiat nutritio ani/
malis ẽm illas ⁊ ẽm quas:⁊ qualis generatio fiat ſub
tiliter diſputatur.44.Diſ.4'.q.1.
Paruuli nunqd ſint baptiſãdi.diſputat̃.4.Diſ.4'.q.1
Paruuli baptiſati nunquid recipiant effectuz baptiſmi.
diſputatur ibidem.q.2.
Paruulus exiſtens in vtero matris nũquid poſſit bapti/
ſari.diſputatur ibidem.q.3.
Paruulus expoſitus nunquid ſit baptiſandus. diſputa/
tur.4.Diſ.4'.q.8.
Paruuli iudeorum nunquid ſint inuitis parẽtibus bapti
ſandi.diſputatur.4.Diſ.4'.q.9.
Pater ⁊ fili' nunqd ſpirẽt ſpiritũſanctũ ĩquãtũ oino vnũ
vel ĩquãtũ aliquo mõ diſtĩcti.diſputat̃.12.Diſ.p̃.q.1.
Pater ⁊ filius vtrum dicantur vnus ſpirator vel duo ſpi/
ratores.pertractatur ibidem.
Pater ⁊ filius vtrum vniformiter ſpirent ſpiritũſanctũ.
diſputatur ibidem.q.2.
Pr̃ ⁊ fili' vtrũ diligãt ſe ſpũſcõ.diſputat̃.32.Diſ.p̃.q.1.
Pr̃ vtrũ ſit ſapiẽs ſapia genita.diſputat̃.32.Diſ.p̃.q.2.
Peccatũ nũqd ſit pena pcti.diſputat̃.36.Diſ.2'.q.vnica.
Pctm̃ nũqd poſſit eẽ ab ipo deo.diſpu.37.diſ.2.q.vnica.
Peccatum quaz habeat cauſam efficientem vel deficiẽ
tem ⁊ entitatem.pertractatur ibidem.
Pctm̃ nũqd poſſit eẽ in cogitatiõe.diſpu'.42.diſ.2'.q.1.
Peccatũ nũquid ſit in ſermone.diſputat̃ ibidẽ.q.2.
Peccatũ nunqd in ope cõſiſtat.diſputatur ibidẽ.q.3.
Peccati diuiſio ẽm Hieronymum nunquid ſit ſufficiẽs.
diſputatur ibidem.q.4.
Peccatum aliquod nunquid poſſit poſt hanc vitã dimit
ti.diſputatur.21.Diſ.4'.q.1.
Peccator qualiter denoiet̃ a peccato tranſeunte.pertra
ctatur.14.Diſ.4'.q.1.A.
Peccata per penitentiã dimiſſa nunquid in recidiuante
redeãt eadem numero.diſputatur.22.Diſ.4'.q.1.
Peccatũ nunquid poſſit idem numero redire de poten/
tia dei abſoluta vel ordinata.pertractatur ibidem.A.
Peccatũ primũ hoĩs in ſtatu innocentie nunquid potue/
rit fuiſſe veniale.diſputatur.21.Diſ.2'.q.1.
Pctm̃ Ade nunqd fuerit grauiſſimũ.diſputat̃ ibidẽ.q.2
Peccatũ primi hominis nũquid fuerit ex ignorãtia.diſ/
putatur.22.Diſ.2'.q.vnica.
Peccatum originale verũ ſit carentia iuſtitie originalis.
diſputatur.30.Diſ.2'.q.2.
Peccatũ originale nunquid in baptiſmo remittat̃.diſpu
tatur.32.Diſ.2'.q.vnica.
Peccato originali nunquid debeatur ſola carentia diue
viſionis pro pena.diſputatur.33.Diſ.2'.q.vnica.
Pctm̃ nũqd ſit a bono ſicũ a cã.diſpu.34.diſ.2'.q.vnica.
Pctm̃ nũqd ſit p ſe corruptio boni.diſpu.35.diſ.2'.q.v^{ca}.
Pena canonica nunquid impediat aliquẽ a ſuſceptione
⁊ colatione ordinũ.diſputatur.25.Diſ.4'.q.1.
Pena canonica qd ſit:⁊ quot modis dicat̃:⁊ qualr fiat vl
iniungat̃ ⁊ excludat ab ordine.pertractatur ibidem.
Pena oĩuz dãnatoꝝ nũqd ſit eq̃lis.diſpu.50.diſ.4'.q.4
Penitẽtia nũqd neceſſario req̃rat̃ ad deletionẽ peccati
mortalis poſt baptiſmũ cõmiſſi.diſpu.14.diſ.4'.q.1.
Penitẽtia virtus nunqd ſit tñ virtus pene inflictiua.diſ
putatur ibidem.q.3.
Penitentia qd ſit:⁊ qualiter fiat.ptractatur ibidez.q.4.
Penitentie partes nunqd ſint iſta tria cõtritio confeſſio
⁊ ſatiſfactio.diſputatur.16.Diſ.4'.q.1.
Penitentia in extremis nunquid valeat ad ſalutẽ.diſpu/
tatur.20.Diſ.4'.q.vnica.
Perſone dĩne nũquid ſint tñ tres.diſputat̃.2.diſ p̃'.q.5.
Perſonaruz pluralitas nũquid ſtare poſſit cum vnitate
eſſentie diuine.diſputatur ibidem.q.4.
Perſona diuina qualiter ſit vna:⁊ vnum conſtitutũ.per/
tractatur ſubtiliter.5.Diſ.p̃'.q.2.J.
Perſona quelibet diuina vtruz mittat quãlibet.diſputa/
tur.14.Diſ.p̃.q.vnica.
Perſone diuine vtrum ſint equales ẽm magnitudinez.
diſputatur.19.Diſ.p̃.q.1.
Perſone diuine vtrum ſint equales in potentia.diſputa/
tur.20.Diſ.p̃'.q.vnica.
Perſona ẽm ꝙ dicit aliqd cõe trib' vtrũ dicat aliqd ꝑ ſe
ſcđe intentionis.diſputat̃.23.Diſ.p̃'.q.vnica.
Perſona in diuinis vtrũ dicat ſubſtantiã vel relationez.
diſputatur.25.Diſ.p̃'.q.vnica.
Perſone diuine nunquid conſtituant̃ in eſſe perſonali p
relationes originis.diſputat̃.26.Diſ.p̃'.q.vnica.
Perſona prima nunquid conſtituat̃ in eſſe pſonali aliq̃
relõne poſitiua ad ſcđaz pſonã.diſputat̃.28.diſ.p̃'.q.3
Perſona nũqd ſit eadẽ cũ eẽn'.q̃rit̃ ſine arg^{to}.34.diſ.p̃'.
Perſona creata nunqd potuerit aſſumi in vnitate ſuppo
ſiti.diſputat̃.5.Diſ.3'.q.2.
Permiſſio diuina nunqd ſit aliquis actus voluntatis.diſ
putatur.47.Diſ.p̃'.q.vnica.

Tabula Prima Materierū Diſputatarū

Permiſſio diuina qualr̄ fiat a deo: ⁊ qualr̄ ſit cōpoſſis cer titudinali cogni. pertractaẜ ibidē. 2.41. diſ. p̄. C.

Periuriū nūquid ſit pctm̄. diſputaẜ. 39. Diſ. 3ᵃ. q. vnica.

Predeſtiat⁹ vtꝝ poſſit dānari. diſputaẜ. 40. diſ. p̄ᵃ. q. vᶜᵃ.

Predeſtiᵗᶦᵒ q̄lr̄ fiat ⁊ nūgd trāſeat i ꝑteritū. ꝑtractaẜ ibi.

Predeſtinationis nunquid ſit aliqđ meritum vel reprobationis. diſputatur. 41. Diſ. p̄. q. vnica.

Predicata qualr̄ Ari. in topicis ꝑtractauerit: ⁊ q̄t aſſignauerit: ⁊ de quibus. pertractatur. 8. Diſ. p̄ᵃ. q. 3. S.

Principiū vtꝝ vno mō dicaẜ de ꝑncipio ſumpto pſonaliter ⁊ notionalr̄. diſputaẜ. 29. Diſ. pᵃ. q. vnica.

Prima cālitas reᵘ oium cābiliū in q̄cūqꝫ eē nūgd ſit in trib⁹ pſonis de nec̄itate. diſputaẜ. 1. Diſ. 2ᵃ. q. 1.

Prima ratio ipoſſitatis rei fiēde nungd ſit ex pte dei vel ex pte rei factibilis. diſputaẜ. 43. Diſ. pᵃ. q. vnica.

Priᵐ i motu nūgd ſit ponēdū. ꝑtraᵗ. 2. diſ. 2ᵃ. q. 9. īfra. N

Ponēs mūdi eternitatē ſm Phm nūgd ſuſtinere poſſit aliquē eſſe vl̄iter bn̄ fortunatū. diſputaẜ. 21. q. q.

Potētia generandi in p̄re nungd ſit aliqđ abſolutū vel proprietas p̄ris. diſputatur. 7. Diſ. p̄. q. vnica.

Potētia quid ſit: ⁊ quot modis dicaẜ: ⁊ in quo ſit: ⁊ ad q̄: ⁊ nungd potētie ſint oppoſitoꝝ. pertractaẜ ibidē. A.

Potentia abſoluta ⁊ potentia ordinata qualr̄ ponanẜ in deo ⁊ creatura. pertractaẜ. 44. Diſ. pᵃ. q. vnica.

Potentie aīe nungd realr̄ diſtinguanẜ ab anima diſputatur. 16. Diſ. 2ᵃ. q. vnica.

Po⁹ peccādi nungd ſit a deo. diſputaẜ. 44. diſ. 2ᵃ. q. vᶜᵃ.

Poſitiuū charitatis ꝑexiſtētis qđ manet in augmēto nūgd ſit tota eēntia charitatis itenſe. diſpu. 17. diſ. pᵃ. q. 5.

Portio ſupior nūgd ſit potētia diſtincta a portione inferiori. diſputatur. 24. Diſ. 2ᵃ. q. vnica.

Productiones in diuinis perſonis vtrū ſint due tm̄ itrinſece. diſputatur. 2. Diſ. p. q. 7.

Productiones in diuinis nungd poſſint eſſe plures eiuſdem rationis. diſputatur. 2. q. q.

Productiones in diuinis qualiter ⁊ per quid diſtiguanẜ. pertractatur. 13. Diſ. p̄. O. ⁊. 2. q. q.

Productio filij nec̄ia i diuis ſꝫ theologos q̄lr̄ differat a ꝑductōe creature nec̄ia ſꝫ phos. ꝑtraᵗ. 2. diſ. pᵃ. q. 7. J

Productio qualr̄ ſit ad itra i diuis ⁊ ad eē: ⁊ ſꝫ quē ordinē: ⁊ in q̄ eē: ⁊ a qb⁹. ꝑtractaẜ. 1. Diſ. 2ᵃ. q. 1. ⁊ 14. q. q.

Productio q̄lr̄ pōaẜ vniᶜᵃ i entib⁹. ꝑtraᵗ. 13. diſ. pᵃ. īfra. Q

Proprietas vtrū ſit idē cū perſona: ⁊ nungd ſit eadē cū eſſentia. querit̄ ſine argumētis. 33. Diſ. pᵃ.

Propō q̄lr̄ ſit ꝑ ſe nota: ⁊ q̄ rōne. ꝑtracᵗ. 2. Diſ. pᵃ. q. 2. A.

Proximus nunquid eodem habitu ſit diligēdus quo diligitur deus. diſputaẜ. 28. Diſ. 3ᵃ. q. vnica.

Punire quo ſit actus alicuius virtutis: ⁊ cuius. pertractatur. 14. Diſ. 4ᵃ. q. 2. A.

Punitio maloꝝ ab ipſo deo quid ſit: ⁊ qualr̄ fiat: ⁊ quot modis. pertractatur. 46. Diſ. 4ᵃ. q. 4. A.

Qualitas qualiter ſit terminata: ⁊ nungd ſit diuiſibilis i īfinita. ꝑtraᵗ. 2. Diſ. 2ᵃ. q. 9. īfra. C.

Quantitas a qualitate ſeparata nunquid ſit actiua in ſenſum. pertractatur. 12. Diſ. 4ᵃ. q. 3. Lc.

Quantū qualiter ſit diuiſibile vel inquantum quantum vel naturale. pertractatur. 2. Diſ. 2ᵃ. q. 9. E.

Quicūqꝫ iniuſte abſtulit rem alienam vel detinet illam. nungd teneaẜ illā reſtituere: ita ꝙ nō poſſit vere penitere abſqꝫ tali reſtōne. diſputaẜ. 15. Diſ. 4ᵃ. q. 2.

Quilibet ſm legē cōem ꝑpagatus ab Adam nūgd contrahat originale pctm̄. diſputaẜ. 30. Diſ. 2ᵃ. q. 1.

Quilibet nūquid teneatur maxime diligere ſe poſt deū. diſputatur. 29. Diſ. 3ᵃ. q. vnica.

Ratio principij actiui nungd ſit ponenda in habitu reſpectu actus. diſputaẜ. 17. Diſ. p̄. q. 2.

Ratio philoſophi qualiter valeat ꝙ nihil mouetur a ſe primo. pertractatur. 2. Diſ. 2ᵃ. q. 10. J.

Rō ſeminalis nūgd ſit in mā ponēda ad formā nālr̄ educendam de ipſa. diſputaẜ. 18. Diſ. 2. q. vnica.

Rō formalis terminādi vnionē nāe aſſūmpte nunquid ſit ꝑprietas relatiua. diſputaẜ. 1. Diſ. 3ᵃ. q. 5.

Reddere debitū petēti nungd ſit ſimplr̄ neceſſarium in matrimonio. diſputatur. 32. Diſ. 4ᵃ. q. vnica.

Relatio diuina vt cōparata ad oppᵐ nūgd ſit res: ⁊ comparata ad eēntiā diuinā ſit rō tm̄. diſputaẜ. 5. q. q.

Relatio originis nungd ſit res ⁊ q̄ res. ꝑtractaẜ ibidem.

Relōne origis abſtracta vel ſepata a pma pſona nūgd pᵃ pſona remaneret ꝯſtituta ⁊ diſticta. diſputaẜ. 4. q. q.

Relo q̄lr̄ poſſit ꝯſtituere aliquā pſonā diuinā ⁊ pſertim primā: ⁊ qualr̄ ſe hēant relōnes pſonaꝝ ad inuicem in pluribus perſonis ⁊ plures in vna perſona: ⁊ cum qua abſtractione illarum. pertractatur ibidem.

Relo origis nūgd ſit formalr̄ īfinita. diſputaẜ. 5. q. q.

Relo creatiōis ⁊ ꝯſeruatiōis rei create nūquid ſit vna ⁊ eadē relo ad deū creātē ⁊ ꝯſeruantē. diſpu. 12. q. q.

Relationes fundate ſup actionē ⁊ paſſionē qualiter ſint reales ⁊ qualiter modi relatiuoꝝ diſtiguanẜ. ꝑtractatur. 30. Diſ. p̄. q. 2. ⁊ p. ⁊ 35. Diſ. eiuſdē. q. vnica. O.

Relatio qualiter poſſit realiter idētificari fundamento: non autem formaliter. ꝑtractaẜ. 1. Diſ. 2ᵃ. q. 5. O.

Relo ex tpe nūgd dicaẜ de deo. diſputaẜ. 30. Diſ. p̄. q. 1.

Relōnes eterne nūgd ſint in deo ad oia ſcibilia vt gdditatiue cognita. diſputaẜ. 35. Diſ. p̄. q. vnica.

Relo creature ad deū nūgd ſit eadē fundamēto. diſputatur. 1. Diſ. 2ᵃ. q. 5.

Remiſſio vel expulſio culpe ⁊ ifuſio gr̄e nūgd ſint vna ſimpliciter mutatio. diſputatur. 16. Diſ. 2ᵃ. q. 2.

Repudiare vxorem nūgd in lege moſaica fuerit licitū. diſputatur. 33. Diſ. 4ᵃ. q. 3.

Reſtitutio gd ſit ⁊ q̄liter fiat: ⁊ propter quā cāꝫ: ⁊ cui fieri debeat. pertractatur. 15. Diſ. 4ᵃ. q. 2. A. (q. 1.

Reſurrectio gn̄al hoīm nūgd ſit futura. diſp. 43. Diſ. 4ᵃ.

Reſurrectio corpoꝝ nūgd ſit poſſibilis per nām vel ꝑ potētiam diuinam. diſputaẜ ibidem. ⁊ q. 2. A. ⁊ q. 3.

Reſurrectionē eſſe futurā nungd poſſit eſſe notum ꝑ rationem naturalem. diſputatur ibidem. q. 2.

Reſurrectio nūgd hīe poſſit cāꝫ actiuā nālē. diſp. ibidē

Reſurrectio nūgd ſit nālis. diſputaẜ ibidē. q. 4. (q. 3.

Reſurrectio nūgd ſit in inſtāti. diſputatur ibidē. q. 5.

Reſurrectio nūgd fieri debeat ſꝫ totū qđ fuit de veritate hūane nāe i hoīe reſurgēte. diſpu. 44. Diſ. 4ᵃ. q. 1.

Reuelo ſupnāl alic⁹ doc̄ ſpāl ad quā nō pt hō attigē lumie nāli itell̄s nūgd ſit viatori nec̄ia. diſpu. 1. q. ꝓlo.

Sacramēta noue legis nūgd hēant efficaciā a chr̄i paſſiōe. diſp. 2. Diſ. 4ᵃ. q. 1.

Sacramentum confirmationis quid ſit ⁊ qualiter fiat: ⁊ a quo. pertractatur. 7. Diſ. 4ᵃ. q. 1.

Sacramentum confirmationis nūquid ſit neceſſarium ad ſalutem. diſputatur ibidem. q. 2.

Sacrꝫ ꝯfirmatiōis nūgd ſit digni⁹ bapᵐᵒ. diſp. ibiđ. q. 3.

Sacr̄m ꝯfirmatiōis nūgd poſſit iterari. diſp. ibidē. q. 4.

Sacramenti huius iteratio quam penam inferat iteranti. pertractatur ibidem. q. 5.

Sacrī diffinitio nūgd ſit bene aſſignata. ſ. ſacr̄m eſt inuiſibilis gratie viſibilis forma. diſputaẜ. 1. Diſ. 4ᵃ. q. 2.

Sacramentum nūgd pro tēpore cuiuſcūqꝫ legis a deo date debuerit inſtitui. diſputatur. 1. Diſ. 4ᵃ. q. 3.

Sacr̄m aliqđ q̄ſtūcūqꝫ pfectū nūgd poſſit hīe actiuam cālitatē reſpcū gr̄e ꝯferēde. diſputaẜ. 1. Diſ. 4ᵃ. q. 4.

Sacr̄m aliqđ corridēs circūciſſioni nūquid fuerit inſtitutū in tpe legis nāe. diſputaẜ. 1. Diſ. 4ᵃ. q. 7.

Tabula Prima Materierū Diſputatarū

Sapiētia q̄ eſt in nobis vtrū ſit indiuiduū ſapiētie tranſcēdētis aut q̄litatis.pertractaẜ.8.Diſ.p̄¹.q.3.Ee.
Satiſfactio ꝓpria nūquid correſpōdeat cuilibet peccato mortali actuali.diſputatur.15.Diſ.4¹.q.1.
Satiſfa°gd ſit q̄lr fiat ꝛ q̄t mōis accipiaẜ.ptrac.ibiḋ.A.
Senſus nūquid poſſit naturaliter corpus chriſti ſentire in eucbariſtia.diſputatur.10.Diſ.4¹.q.9.
Sermo nūquid ſit in poteſtate volūtatis ꝛ qualiter eſt in eo malitia.pertractatur.42.Diſ.2¹.q.4.N.
Seruit°nūgd īpediat m̄rimōiū.diſputaẜ.36.Diſ.4¹.q.1
Seruitus qualr fiat ꝛ nūquid iuſta ſit.pertractaẜ ibidē.
Sexus muliebris vel etas pue̅rilis nūquid īpediat ſuſceptionem ordinum.diſputatur.25.Diſ.4¹.q.2.
Species ſpecialiſſima nūquid ſit primuꝫ cognitū cognitione cōfuſa vel magis vl̄e.diſputaẜ.3.Diſ.p̄¹.q.2.K.
Spēs ītelligibilis nūgd ſit ponēda in intellu poſſi ſubtiue.diſpu.3.Diſ.p̄.q.6.A.ꝛ.45.Diſ.4¹.q.1.A. (vnica.
Spes nūgd ſit vt°diſt^ta a fide ꝛ cha^te.diſp.26. Diſ.3¹.q.
Stelle nūgd agāt in hec īferiora.diſpu.14.Diſ.2¹.q.3.
Scientia nūquid ſit ꝑ ſe practica ex ordine ad praxim vt ad finem.diſpu.5.q.prolo.
Scia di re^ꝰſcibiliū nūgd ſit p̄ctica.diſp.38.di.p̄.q.vnica
Scia q̄lr hēat vnitatem.ptractaẜ.25.Diſ.3¹.q.2.L.
Scia:ſapientia:intellectus ꝛ conſiliuꝫ nūquid ſint habitus intellectuales.diſputatur.35.Diſ.3¹.q.vnica.
Synderesis nūgd ſit ī volūtate.diſputaẜ.39.q.2¹.q.1.
Spirituſſanctus nūquid producatur per modum volūtatis.diſputatur.10.Diſ.p̄.q.vnica.
Sp̄ūſſctꝰs vtrū ꝓcedat a p̄re ꝛ filio.diſpu.11. Diſ.p̄.q.1.
Spirituſſanctus ſi non procederet a filio vtruꝫ realiter ab ipſo diſtingueretur.diſputatur.11.Diſ.p̄.q.2.
Sp̄ūſſctꝰs vtrū ſit genitus vel vtrum generatio diſtinguaẜ a ꝓductione eius.diſputaẜ.13.Diſ.p̄.q.vnica.
Solus pr̄ ē deꝰ.vtrū ſit ꝓpō vera.diſp.21.diſ.p̄.q.vnica
Subſtantia materialis vtrum ex ſe ſiue ex nā ſua ſit induidua vel ſingularis.diſpu.3.Diſ.2¹.q.1.
Subſtātia mālis nūquid per aliqd poſitiuū intrinſecuꝫ ſit per ſe indiuiduata.diſputatur ibidem.q.2.
Subſtantia mālis nūquid ſit indiuiduata per actualeꝫ exiſtentiam.diſputatur ibidem.q.3.
Subſtantia mālis vtrum per quantitatē ſit indiuiduata ꝛ ſingularis.diſputatur ibidem.q.4.
Suba māl nūgd ſit ꝑ māꝫ ſinglaris.diſpu.ibidē.q.5.
Suba māl nūgd ſit īdiuiduata ꝑ aliq̄ꝫ entitatē poſi^tiuā ꝑ ſe d̄terminātē māꝫ ad ſingularitatē. diſp.ibidē. q.6.
Supbia nūgd fuīt p^mū pcm̄ āgeli ſoīalr.diſp.6.diſ.2¹.q.2
Suppoſitum creatum nūquid poſſit ſuſtentificare hypoſtatice aliā nām creatā.diſputatur.1.Diſ.3¹.q.4.
Tranſcendens aliqḋ p̄ter ens eq̄lis vl̄ cōitatis cū ipſo puta verū: nūquid poſſꝫ poni p̄mū obtū ītell̄s nr̄i.diſputaẜ.3.Diſ.p̄.q.3.
Trāſubatio nūgd ſit poſſibilis.diſpu.11.Diſ.4¹.q.1.
Trāſubſtātiatio vel cōuerſio panis quibꝰ verbis exprimatur ꝛ ꝓpōnibus.pertractatur ibidem.q.5.
Trāſubatio pāis ī corpꝰ xp̄i ꝑ ex̄ꝛis q̄lr fiat.ptractaẜ.10.Diſ.4¹.q.1.ꝛ.11.Diſ.q.3.ꝛ.13.Diſ.q.1.Y.ꝛ.10.q.q.
Trāſmutatio q̄ pōt fieri ab agēte creato circa accidētia in eucbariſtia manēte nūquid neceſſario reqrat eādē quantitatem manere.diſputatur.12.Diſ.4¹.q.4.
Trāſmutatio corruptiua nūquid fieri poſſit accidētium in eucbariſti a exiſtētiū.diſputatur ibidem.q.5.
Trāſmutatiōe facta circa eucbariſtiā nūquid ſit neceꝫ aliquā ſbāꝫ redire actione diuina.ptractaẜ ibidē.q.6.
Tēpus diſcretū nūquid ſit ponendum. diſputatur:ꝛ ꝑtractatur.2 Diſ.2¹.q.4.contra Henricum.
Theologia nūgd ſit de deo tāq̄ꝫ de p̄ ſubiecto.diſp.3.q.pl.
Theol°nūgd ſit ḋ dō ſb aliq̄ ſpāli rōne.diſp.ibiḋ.1.q.lateral.
Theologia nūgd ſit ḋ oibꝰ ꝑ attributōeꝫ ipſorū ad p̄^m eiꝰ ſubꝫ.diſputaẜ ibidē.2.q.laterali.
Theologia nūgd in ſe ſit ſcia.diſpu.ibidē.5.q.laterali.
Theologia nūgd ſit notitia p̄ctica.diſputaẜ.4.q.plo.
Theol° ꝯtigētiū nūgd ſit cogniᵒ p̄ctica.ptractaẜ.ibiḋ.S
Tres perſone diuine nūquid ſimul eādē naturaꝫ numero poſſint aſſumere.diſputatur.1.Diſ.3¹.q.2.
Totum nūquid dicat tertiam entitateꝫ diſtinctā a partibus.diſputatur.2.Diſ.3¹.q.2.L.
Verbum creatum nunquid ſit intellectio actualẜ.diſputatur.27.Diſ.p̄¹.q.1.
Verbum in diuinis nūquid dicatꝰ aliquid qḋ eſt ꝓpriuꝫ perſone genite.diſputatur ibidem.q.2.
Verbū diuī nūgd dicat re^ꝰꝫ ad creaturā.diſp.ibiḋ.q.3.
Verbū diuinū nūquid primo ꝛ īmediate aſſumpſerit totam nām humanam.diſputatur.2.Diſ.3¹.q.2.
Verbum diuinū nūquid habeat aliquā propriam cāliatatem reſpectu creature.diſputatur.8.q.q.
Verbū diuī vl̄ filiꝰnūgd hēat cāre ẜꝫ aliq̄ꝫ ꝓpriā rōnē vel ordinē:ꝛ vtrū aliqs reſpectus ad creaturam īcludaẜ in ꝓprietate eius ꝯſtitutiua.ptractaẜ ibidem.
Verba qualiter poſſint eſſe forma baptiſmi ꝛ a quo iſtituantur.pertractatur.3.Diſ.4¹.q.2.
Veſtigiū tri^tis nūgd ſit ī oī creatura.diſpu.3.Diſ.p̄¹.q.5.
Vinū ſolū expſſum de vua nūquid ſit cōueniens mā cōuerſionis in ſanguinē chr̄i.diſputaẜ.11.Diſ.4¹.q.7.
Virtus aliq̄ theologica nūgd ponēda ſit inclinās ad diligēdū deū ſup oīa.diſputaẜ.27.Diſ.3¹.q.vnica.
Virtutes morales nūquid ſint in voluntate tāq̄ꝫ in ſubiecto.diſputatur.33.Diſ.3¹.q.vnica.
Virtutes:dona:beatitudines ꝛ fructus nūgd ſint idē habitus inter ſe.diſputatur.34.Diſ.3¹.q.vnica.
Vir^tes morales vtrū ſint ꝯnexe.diſp.36.Diſ.3¹.q.vnica.
Virtus aliqua ſupernaturalis nungd poſſit eē in aliquo ſacramento.diſputatur.1.Diſ.4¹.q.5.
Una perſona diuina nungd poſſit aſſumere plures naturas.diſputatur.1.Diſ.3¹.q.2.
Unio gd ſit ipiꝰnāe aſſūpte ꝛ q̄lr ſit.ptra.1.Diſ.3¹.q.1.A
Unitas nāe hūane ad vbū ī chr̄o nūgd ſit ſola depēdentia nāe aſſumpte ad ꝑſonā verbi.diſputaẜ.19.q.q.
Univocaᵒ ent̄ q̄lr ſe extēdat ad entia:ꝛ qbꝰ ē vniuocū ꝑdic^m ſolū:ꝛ ḋ qbꝰ ē t vniuoce p̄di^r.ptrac^t.3.diſ.p̄.q.3. F.
Voluntas nūquid de neceſſitate fruaẜ fine apprehenſo per intellectum.diſputatur.1.Diſ.p̄.q.4.
Volūtas beneplaciti ipſius dei nunquid ſemper impleatur.diſputatur.46.Diſ.p̄.q.vnica.
Volūtas creata vtrū ſit bona moraliter qñcūqꝫ conformaẜ diuine volūtati.diſputaẜ.48.Diſ.p̄.q.vnica.
Volūtas nungd in deo vel in nobis ſit p̄n^m eliciēdi ꝯbū.pertractaẜ.6.Diſ.p̄.L.ꝛ.27.Diſ.eiuſdem.
Volūtas vtꝛ ſit cā total̄ ſui actꝰ.diſp.37.diſ.2¹.q.vnica.
Volūtas vtrū peccaꝫ poſſit i ſp̄mſcm̄.diſp.43.diſ.2.q.1
Volūtas creata nūgd poſſit peccare ex malitia volēdo aliqd nō oſtēſum ſibi ſb rōne boni veri.i.boni ſimplr vl̄ boni apparētis:ꝛ ẜm gd.diſputaẜ ibidē.q.2.
Volūtatē aīe chr̄i nungd poſſe fuerit hēe ſūmā fruitiōeꝫ poſſibilem nature create.diſputaẜ.13.Diſ.3¹.q.3.
Volūtas ſine gr̄a nungd poſſit tātū agere q̄ꝫtū ē ex pte ſui quantum cū gr̄a.pertractaẜ ibidē.q.4.P.
Volū^tes ī xp̄o nūgd tm̄ due fuerit.diſp.17.di.3¹.q.vnica
Volūtas nūgd ſit nobi^or po^tēꝫ ītell̄s.diſp.49.di.4¹.q.4.I
Voluntas in deo nungd ſit principium cōicandi nām neceſſario.diſputatur.10.Diſ.p̄.q.vnica.

¶ Explicit Tabula prima materierum diſputatarum a ſubtiliſſimo Doctore Jo.Scoto.

Tabula diffinitionum
Tertia in ordine:
⁊ diuiſionum
Quarta.

¶ Hieronymi de Bonis Augurijs Tiburtini, ad Lectorem Epigrāma.

Qui cupis omnimodas Rerum dignoſcere metas:
  Hunc lege pręclaras nam docet Arte vias.
Quę nobis Scotus perplexo Dogmate ſolers
  Edidit. hęc Fantis clarius edocuit.
Diffinit primum: variaqȝ Jndagine Formas
  Diuidit. hac ſerie Dogmata aperta leges.
Hac Jouis ęterni Cęliqȝ archana recludes.
  Hac deum vnigeniti Numina iura Dei.
Nec minus Anfractus hominum Calleſqȝ Sophiſte
  Sentibus amotis omne patebit Jter.
Adde ꝙ hic Calami vitio mendoſa legebas
  Plurima: reſtituit Dextera Fantis Opus.

AD LECTOREM.

DIſpoſitis in priori Sectione concluſionibus/quę ad quęſtionum decidendarum materias attinere
videbantur:dicendum modo arbitramur/ Lector Solertiſſime quibus Diſciplinarum methodis
(quas Auerroes Doctrinę vias ꝛ maneries appellitat) Subtiliſſimus Scotus altiſſimarum quę/
ſtionum deciſionem fuerit adeptus:ne quicꝗ̄ abſqꝫ magno Ingenio/ꝛ artificioſa indagine Docto/
rem ſenſiſſe quiſpiam recenſeret.Nam quum rationalis Anima/triplici cognoſcēdi ſerie/ad intelli/
genda conuertatur:primum videlicet Diffinitione:deinde Diuiſione:demumqꝫ Argumentatio/
ne/a notioribus ad ignotiora proficiſcente:quo Verbū ipſum omni ex parte pfectū/a cognoſcēte
ꝛ cognito/ Auctore Auguſtino/procreetur:quis in abdituſſimarū rerū Perſcrutatione/Doctorem Subtilem/hos
Diſciplinarū calles/neglexiſſe putabit:quādoquidez in inueſtigandis rerum Penetralibus:Ipſe vigilantiſſimus/
Innumerabiles Entium Diffinitiones/eorumqꝫ Diuiſiones ſuis in Voluminibus explicuerit:tanꝗ̄ promptiſſima
Doctrinarū primordia/ad ipſas potiores Demonſtrationes/ex illis deducēdas.Quāobrem quum omne cogni/
tionis exordium/a Diffinitione proficiſcatur.Hac idcirco tertia Portione/quaſcunqꝫ Scibilium Diffinitiones/a
Subtiliſſimo Doctore pertractatas/annotauimus:tantaꝫ ſtudioſis omnibus frugem allaturas:vt facillimus earū
adminiculo pateat aditus/ad omnes Diſciplinas capeſcendas:tam ad omnia Orthodoxę fidei ſcrutanda myſte/
ria/ꝗ̄ ad peripatheticas Philoſophorꝫ contemplationes/Ariſtotelis pręſertim/ꝛ ſui Cōmentatoris Auerrois.
Neqꝫ a ratione alienum eſſe exiſtimes:ꝙ ſępiſſime Scotus ipſe Philoſophi ꝛ Auerrois opinionē deteſtetur:quā/
doquidez minimus Chriſtianę religionis Igniculus ꝛ Scintilla/maioris eſſe debeat Certitudinis ꝛ Auctoritatis/
quācūqꝫ Philoſophorꝫ peritia/ſolo Senſuum opificio elucubrata. Amicus nāqꝫ(veteri prouerbio)Socrates/ꝛ
amica Veritas:magis amica Veritas.Neqꝫ putanda eſt maior Hominis dementia ꝗ̄ hoc in ſęculo/proprijs In/
genij viribus/adipiſcendam ſperare Fęlicitatem/abſqꝫ ſupernaturali diuini Luminis illuſtratione:veluti vana
extitit Auempace credulitas:poſſe archana Deitatis myſteria/ſpiritali Entium a ſenſibilibus abſtractione ptin/
gere:nec minus poſſibilis Intellectuū excogitata Copulatio/more Dedali/Auerroem fefellit.Nos etenī ſub hac
naturę lege/Creator eſſe voluit:vt ſenſuum opera mundanorum/Latitudinem Ratio penetraret:admirabili ꝯo
Fidei ſuffragio Patrię ſupercęleſtis archana conſequeretur:quorum ſanę omniuꝫ exquiſitior Indago/pręcipuas
Entium Diffinitiones expoſtulat:ampliſſimam quarūꝫ Copiam/hac in tertia Sectione collocauimus:illis
annectentes/in quarta cōſequēti Particula/Subtiliſſimas rerū Diuiſiones/ab ipſo Doctore digeſtas/
pro dilluēdis Opponentiū Cauillis:ipſa nāqꝫ diſtinguendi Solertia/reſpondentis eſt Clipeus
muniſſimus ad euitādas Oppoſitorū fugas/ꝛ ſophiſticas eoꝝ Importunitates:neqꝫ īme/
rito Scotus agnomen Subtilitatis vēdicauit:quādoquidē plurimi Scoticę opinioni ad/
uerſantes/nōnullis(vt aiūt) Achillis funiculis/Doctorē captiuare putāt:ipſmqꝫ
inſuperabili Diſtinctionuꝫ ſuaꝝ Vigore/vincula ſubterlabentē pſpiciūt/
ꝛ deludunt.Neqꝫ in me quępiā ſuccēſere velim:ipſas reruꝫ Diffini/
tiones/ac Diſtinctiones/ad Cōcluſionū Deciſionē pertinētes/
his in poſteriorib⁹ Tabulę partib⁹ diſpoſuiſſe:quādoqdē
diuerſa ſit Diſciplinę traditę pceſſus Oſtenſio/ab
ipſa peritię cōparatione.Nō enī Scoticas ve/
ritates his in Sectionibus pbare nitimur:ſꝫ
quibus Doctrinaꝝ methodis/ac pnci/
pijs/Doctor abūdauerit/ad Cōclu/
ſiones deciſas oſtēdim⁹:quę quū
penſitāti Animo lectitaueris:
īfallibiles ipſi⁹ ppōnes/ꝛ
certiſſima theoremata
clari⁹ aſſequeris.
Vale.

Tabula Tertia Diffinitionum

ABſtractio vltimata eſt q̄ ratio formalis alicuius cõſideratˀ ſm ſe p̄ter q̄dlibet qd nõ includit ꝑ ſe in illa. 5ª Diſtõne p^{i}.q.1.ifra.A.
Abiectio pp pctã trãſeuntia eſt reprobatio vel repulſio in volũtate diuina: ⁊ in pctõre eſt relõ rõnis vt abiecti vl' reprobati ad talez vel talé penã ordinati.14.Diſ.4^{i}.q.1.B.
Acceptatio propter merita tranſeuntia nihil eſt realiter niſi actus diuine voluntatis: ⁊ in iſto eſt tm̃ relatio rationis ſicut in obiecto volito.ibidem.
Actus vltimus eſt cui non aduenit alius actus dans eſſe ſimpliciter.9.q.q.ifra.L.
Adoptare eſt aliquem ad hereditatem optare per nouũ velle.10.Diſ.3^{i}.q.vnica.D.
Affectio iuſticie eſt qua voluntas ꝑ actũ amicitie tendit in deũ imediate vt eſt bonũ in ſe.26.Diſ.3^{i}.ifra.N.
Affectio cõmodi eſt qua voluntas per actum cõcupiſcẽtie tendit in deũ vt bonũ huic.ibidem.
Affinitas eſt vinculum quoddã perſone ad perſonaz aliquam ex carnali copula cuz perſona alteri conſanguinea contractum.41.Diſ.4^{i}.q.1.A.
Agilitas eſt habilitas in aliquo toto ad prompte mouendum ſe ſm locuz ex perfectione virtutis motiue aie ⁊ congrua diſpõne corporis.49.Diſ.4^{i}.q.14.ifra.B.
Amicicia eſt virtus qua quis dat ſeipſum proximo quãtum poteſt ſeipſum dare: ⁊ inquantuz poteſt ꝓximus eum habere.34.Diſ.3^{i}.L.
Ars eſt hitus cũ recta rõne factiuˀ.38.Diſ.p^{i}.q.vnica.F.
Aureola virginitatis eſt gaudium accidentale de ſua innocentia: ideſt de nunq̄ cecidiſſe in illud peccatuz: ad qd cõmuniter natura prona eſt maxime in adoleſcentia.1.Diſ.4^{i}.q.6.ifra.C.
Auerſio eſt inordinatio voluntatis circa aliqd ordinatuz ad finem ex precepto diuino circa qd deberet ordinari.37.Diſ.2^{i}.q.vnica.E.
Auerſio actualis a fine vltimo eſt actualis nolitio illius finis.18.q.q.Cc.
Auerſio virtualis eſt acceptatio aliqua voluntatis incõpoſſibilis volitioni finis ſaltez efficaci vel cõſecutioni finis.ibidem.

Baptiſmus eſt ablutio corporis exterior facta ſub forma verborum preſcripta.3^{a} Diſ.4^{i}.q.1.in exordio: ⁊ aliter ſic.
Baptiſmus eſt ablutio hominis aliqualiter conſentiẽtis facta ab alio in aqua ſimul verba certa cuz intentione debita proferente ſignificans efficaciter ex inſtitutione diuina ablutioné aie a peccato.ibidem.E.⁊ aliter.
Baptiſmus eſt ſacramentũ ablutionis anime a peccato conſiſtẽns in ablutione hominis aliqualiter conſentiẽtis facta in aqua ab alio abluente: ⁊ in verbis certis ſimul ab eodem abluente cum debita intentione prolatis.ibidem.⁊.6.Diſ.4^{i}.q.11.D.⁊ infra.E.
Beatitudo eſt bonum ſufficiens excludens defectuz vel indigentiam: ⁊ eſt bonum perfectum excludẽs imperfectionem ſcꝫ diminutionem: ⁊ eſt bonum vltimatuz excludens tendentiam ⁊ ordinabilitatez ad aliud cõpletius bonum: ⁊ eſt bonũ quo habito bene eſt habenti.49.Diſ.4^{i}.q.2.Y.
Beatitudo ſimpliciter eſt perfectio ſecunda immediate coniungens obiecto ſiue extrinſeco perfectiuo nobiliſſimo.ibidem.Aa.
Beatitudo ſm quid eſt perfectio ſcda coniungens obiecto minus nobili perfectiuo.ibidem.
Bonitas moralis actꝰ eſt integritas omnium cõditionum in actu ⁊ circumſtantiaruz: ⁊ hoc precipue vt ille conditiones dictanˀ a recta ratione debere ineſſe actui.17.Diſ.p^{i}.q.2.⁊.3.aliter ſic.
Bonitas moralis actus eſt integritas omniũ eorum que recta ratio operantis iudicat debere ipſi actui cõuenire vel ipſi agenti in ſuo actu conuenire.18.q.q.C.

Cauſa per ſe eſt que ſm naturam propriam ⁊ non ſm aliquod ſibi accidens cauſat. Cauſa vo ꝑ accidens eſt econuerſo.2.Diſ.p^{i}.q.2.J.
Charitas eſt qua habens eam habet deum charum.27 Diſ.2^{i}.q.vnica.A.⁊.28.Diſ.3^{i}.q.vnica.A.
Charitas eſt virtus affectiua perficiens voluntatem inquantum habet affectionem iuſticie.27.Diſtõne 3^{i}.q.vnica.infra.A.
Charitas eſt amicitia dei vt in ſe bonum.31.Diſtõne 3^{i}.qõne vnica.E.
Clauis regni celorum eſt poteſtas illa que eſt in ſententiante que eſt immediate principium vel inſtrumẽtũ ſentẽtiãdi: que qdẽ ſnia dr̃ apertio.19.Diſ.4^{i}.A.
Cõcupiſcibile eſt illud qd eſt natum ex ſe eſſe cõueniẽs vel diſcõueniẽs ita q̄ nullo alio poſito circa ipſuz niſi ſola apprehẽſione facta natus eſt ſequi actus delectãdi vel triſtandi ſiue proſequendi vel fugiendi quãtuz eſt ex parte eius.34.Diſ.3^{i}.F.
Cognatio ſpiritualis legalis eſt qddam vinculum cõtractum ex diſpenſatione ſacramentorum ſpecialiter baptiſmi ⁊ confirmationis.42.Diſ.4^{i}.q.1.A.
Cognitio perfecta obiecti eſt illa qua obiectuz attingitur ſub ꝑfecta rõne ſue cogſcibilitatꝭ ⁊ diſticta.14.q.q.C.
Cognitio imperfecta eſt illa qua obiectum per accidens attingitur vel tm̃ in aliquo conceptu communi ⁊ confuſo.ibidem.
Cognitio diſtincta immediata eſt qua obiectuz non mediante alio obiecto intelligitur per qd: vel in quo intelligatur: ita q̄ hic excluditur medium cognitum: non autem medium cognoſcendi.ibidem.
Cognitio obiecti in ſe eſt illa que nata eſt haberi de obiecto ſm q̄ eſt natum manifeſtare ſe intellectui ꝓportionato.3.q.ꝓlogi.A.
Cognitio obiecti in nobis eſt illa que nata eſt haberi in intellectu noſtro de illo obiecto intellecto.ibidem.
Cognitio intuitiua eſt obiecti vt obiectum eſt preſens in exiſtentia actuali: ⁊ hoc in ſe vel in alio eminenter cõtinente totam entitatem ipſius.2.Diſ.p^{i}.q.7.ifra.Ff.⁊ 3^{a} Diſ.2^{i}.q.9.C.⁊.10.Diſ.4^{i}.q.8.B.
Cognitio ſm ſpeciem eſt notitia illius rei que cognoſcitˀ in ſe.50.Diſ.4^{i}.q.3.B.
Cognitio abſtractiua eſt notitia ipſius qdditatis ſm q̄ abſtrahitur ab actuali exiſtẽtia ⁊ nõ exiſtẽtia.ibidẽ.
Cõmutatio iconomica eſt quando commutans intendit remaccipere pro qua commutat: vt non mercetur ea: ſed vt ea vtatur.15.Diſ.4^{i}.q.2.R.
Contractus eſt trãſlatio non mere liberalis alicuius trãſferentis expectantis ſibi reddi aliquid equiualens ei qd transfertur.15.Diſ.4^{i}.q.2.ifra.R.
Connotare quale quid in hoc aliquid eſt nihil aliud q̄ ex vi illationis interpretari illud habere rationem huius alicuius qd habet rationem qualis cuius.2.Diſ.p^{i} qõne.7.infra.Jl.
Conceptus ſimpliciter ſimplex eſt qui non eſt reſolubilis in aliquos conceptus ſimplices quoꝝ qlibet poſſit
Creare eſt aliquid de nihilo producere in effectu.p^{a} Diſtõne 2^{i}.qõne.2.A.
Creatio eſt actio non concurrente alia cauſa alicuius generis niſi tm̃ primo efficiente: ⁊ primo fine.2.Diſtõne 2^{i}.qõne.2.M.
Creatura eſt res ab alio creata poſſibilˀ ⁊ finita.1.q.q.A.

Conceptus ſimpliciter ſimplex eſt qui nõ eſt reſolubilis in aliquos conceptus reſolubiles:quoꝝ quilibꝫ poſſit actu ſimplici diſtincte cognoſci.2.Diſ.pª.q.2.D.idẽ.3.Diſ.pª.q.1.infra.K.

Conceptus vniuocus eſt ille qui ita eſt vnus ꝙ eius vnitas ſufficit ad cõtradictionem affirmando ꝛ negando ipſum de eodem.3.Diſ.pª.q.1.B.

Cõceptus ſimplex ſed non ſimpliciter ſimplex eſt q̄ põt cõcipi ab intellectu actu ſimplicis intelligentie:lꝫ poſſit reſolui in plẽs ↄceptus ſeorſuꝫ cõceptibiles.ibidẽ.

Confirmatio ſeu ſacramentum cõfirmationis eſt vnctio hominis viatoris aliqualiter conſentientis vel libero arbitrio nunq̄ꝫ vſi facta in fronte in figura crucis cum criſmate ſanctificato:ꝛ hoc a miniſtro idoneo ſil' cum intentione debita inungente ꝛ verba certa proferẽte: ſignificans efficaciter ex inſtitutione diuina vnctionẽ aie per gratiam roborantem ad confitendum cũ conſtantia fidem chriſti.7.Diſ.4ª.q.1.A.

Cõſanguinitas eſt vinculũ ꝑſonaꝝ ab eadẽ ꝑſona carnali ꝓpagatione deſcendentium.40.Diſ.4ª.q.1.A.

Compoſitio medij ex extremis eſt conuenientia:quedaꝫ naturalis medij cum extremis que nõ eſt extremi ad extremum:non ita ꝙ media qualitas habeat extrema partes ſui.15.Diſ.2ª.q.vnica.B.

Continere primo virtualiter eſt ab alijs non dependere in continendo:ſed alia ab illo.3.q.prolo.īfra.B.

Contingenter cauſatum nõ eſt qðcũqꝫ non ſempiternuꝫ vel non neceſſarium:ſed cuius oppoſitum poteſt fieri quando illud fit.2.Diſ.pª.q.2.īfra.R.

Cõtinuũ eſt illud cuius motus eſt vnus ſm ſe.20.q.q.F.

Conueniens aptitudinalr̄ eſt quod cõuenit alicui ex ſe ꝛ quantum eſt ex natura rei.1.Diſ.pª.q.4.N.

Corruptibile potẽtia remota eſt qð hꝫ in ſe vnde poſſit dici corruptibile:nõ tamẽ põt exire in actuꝫ niſi prius fiat in potẽtia ꝓpinqua.22.Diſ.3ª.q.vnica.H.

Corruptibile potẽtia ꝓpinqua eſt qð habꝫ materiã ↄtractaꝫ pro eſſe exiſtentie.ibidem.

Dependentia aptitudinalis eſt illa que quãtũ eſt de ſe ſemꝑ eẽt in actu niſi eẽt ipedita:q̄ũo graue aptũ natũ eſt eẽ in cẽtro vbi ſemꝑ eẽt quãtũ eſt de ſe niſi impediret̃.1.Diſ.3ª.q.1.E.

Dependentia potentialis eſt illa in qua nulla eſt impoſſibilitas ex repugnantia vel incompoſſibilitate terminorum.ibidem.

Dependentia nature ad verbum eſt dependentia nature vt cõicabilis ad perſonam propriam alterius nature: vt terminantem eius dependentiam.19.q.q.Lc.

Diſpenſatio eſt iuris reuocatio vel iuris declaratio.33.Diſ.4ª.q.1.C.

Diſtinctio realis actualis eſt differentia rerum ꝛ in actu exiſtentium.2.Diſ.pª.q.7.īfra.Hg.

Dolor carnis eſt tm̃modo offenſio aie ex carne:ꝛ quedã ab eius paſſione diſſenſio.3.Diſ.pª.q.vnica.infra.A.ꝛ 44.Diſ.4ª.q.2.A.

Dolor animi:qui triſtitia dicit̃:eſt animi diſſenſio ab his rebus que nobis nolentibus accidunt.ibidem.ꝛ.14.Diſ.4ª.q.1.infra.O.

Dos claritatis in beatis eſt refulgentia lucis:ꝛ non tm̃ coloris vltra perfectionem ſue complexionis.49.Diſ.4ª.q.15.B.

Ducere eſt dominari ſue actioni:duci vo eſt non dominari:ꝛ ideo bruta ducuntur.17.Diſ.pª.q.2.īfra.T.

Effectus in maiori parte eſt ille qui hꝫ cauſaꝫ determinatam ad ſuum euentum que vt in pluribus producit effectum.2.Diſ.pª.q.7.S.

Effectus raro eueniens eſt qui non habet certam cauſaꝫ determinatam ad ſuum euentum:ſed tñ prouenit ab aliqua cauſa ordinata ad alium effectum impedita:nõ ab illo effectu ad quem ordinatur:ꝛ tamen ex tali ipeditione prouenit iſtud raro.ibidem.

Electio ꝓprie dicta eſt volitio efficax obiecti que eſt ad inquirendum medium:per qð obiectuꝫ poſſit attingi.6.Diſ.2ª.q.1.infra.D.

Ens reale qð diſtinguitur cõtra ens rationis eſt illud qð habet eſſe circũſcripto omni opere intellectus vt intellectus eſt.8.Diſ.pª.q.4.īfra.F.

Ens infinitum eſt qð excedit qðcũqꝫ ens finitum nõ ſm aliquam determinatam proportionem ſed vltra oẽꝫ ꝓportionẽ determinatã vel determinabilẽ.5.q.q.B.

Ens in potentia obiectiua eſt illud qð ab agẽte poſt eius non eſſe extrahitur ad actum.12.Diſ.2ª.q.1.H.

Ens in potẽtia ſubiectiua eſt illud qð extrahit̃ de potentia materie preexiſtentis ab agente.ibidem.

Epiciclus eſt paruus orbis in determinata parte orbiuꝫ circundantium terram ſituatus:non autẽ circundãs terram.14.Diſ.2ª.q.2.D.

Eſſe ante oẽm actum intellectus eſt qŝ aliquid eſt:ſi nullus intellectus cõſideraret.2.Diſ.pª.q.7.Fſ.

Eternitas eſt interminabilis vite tota ſimul ꝛ ꝑfecta poſſeſſio.6.q.q.R.

Euchariſtia eſt ſacramentuꝫ corporis chriſti ꝛ ſanguinis veracit̃r cõtenti ſub ſpeciebus panis ꝛ vini poſt cõſecrationem factam a ſacerdote ſub verbis certis cũ debita intentione prolatis ex inſtitutione diuina veraciter ſigñs corpus chriſti ꝛ ſanguineꝫ ſub eis realiter cõtineri.8.Diſ.4ª.q.1.A.

Excõicatio ſimplr̄ que ſola eſt maior eſt alicuius excluſio a cõmunione fideliũ:nõ quidẽ excluſio corꝑalis q̃ ſit in incarceratione vel excluſione ab alijs:ſed excludendo per prohibitionẽ ne cõmunicet cum alijs:neqꝫ alij cum ipſo.19.Diſ.4ª.q.1.īfra.L.

Fama eſt ſtatus illeſe dignitatis quantum ad vitaꝫ ꝛ mores.25.Diſ.4ª.q.1.C.

Fides eſt ſub̃a rerũ ſperandaꝝ argumentũ non apparẽtium.31.Diſ.3ª.q.vnica.A.

Fictus eſt ille qui aliud pretendit exterius:ꝛ aliud īteri' habet.4.Diſ.4ª.q.5.A.

Filiatio ꝓprie dicta eſt hitudo ꝓducti nãliter ſimilis ꝓducenti in nã intellectuali.8.Diſ.3ª.q.vnica.L.

Filiatio cõiter dicta eſt habitudo ꝓducti nãlr̄ ſil'is ꝓducenti in natura intellectuali vel ſenſitiua.ibidem.

Fili' adoptiu' eſt q non eſt nãliter genitus ab aliquo:nec hñs ex nãli gñõne ius ſuccedẽdi ĩ hereditate:ſꝫ ex grã ꝑordinat̃ vt hẽat ius ſuccedendi.10.Diſ.3ª.q.vnica.A.

Formalr̄ includere eſt includere aliqd in rõne ſua eſſentiali:ita ꝙ ſi diffinitio includẽtis aſſignaret̃ inclũſum eẽt diffinitio vel pars diffinitionis.8.Diſ.pª.q.4.R.

Forma nãlis eſt illa q̃ ex nã ſua neceſſario inclinatur ad materiaꝫ vt ſit actus eius ſiue ſit ſubſtantialis ſiue ſit accidentalis.1.Diſ.4ª.q.1.Dh.

Fortuna eſt cã per accñs coꝝ que eueniũt in minori pte actione agentis a propoſito.21.q.q.B.

Forus in eccleſia ſecretiſſimus eſt ille in q̃uo ideꝫ eſt accuſator ꝛ reus.19.Diſ.4ª.q.1.R.

Fruitio ordinata eſt illa que nata eſt eẽ recta:qŝ.ſ.ordinatur ſm circumſtantias debitas.1.Diſ.pª.q.1.A.

Fruitio in cõmuni eſt que habet illas circumſtantias ſiue non habeat.ibidem.

Fruitio eſt actus perfectus voluntatis volentis bonum propter ſe.ibidem.q.3.īfra.A.

Gradus cõſanguinitatis eſt determinata ꝓpinquitas perſone ad ꝑſonã ſm cõſanguinitatẽ.

40.Diſ.

40.Diſ.4'.q.1.infra.A.

Gr͂a eſt p̱p̱ quã deus acceptat h͠nſ vt dignũ beatitudine dignitate que eſt in correſpondentia meriti ad p̄miũz 27.Diſ.2'.q.vnica.A.

Genitum proprie eſt illud qḋ per gn͂ationẽ producit̃ vt primus terminus: ſed extendendo: genitũ eſt qḋcũqз per generationem cõmunicatum tanq̃ terminus formalis generationis.28.Diſ.p̄'.q.1.B.

Habitus eſt quo quis poteſt vti cũ voluerit.42.Diſ.2'.q.1.prope.D.

Habere ſimplr̃ eſſe eſt entis cui primo ꝯuenit eſſe ſic ꝙ non ſit alicui alteri ratio eſſendi illo eſſe.9.q.q.infra.L.

Idea eſt rõ eterna i mẽte diuia ſ̄з quã aliq̄d eſt formabile ex: vt ſm ꝓpriã rõnẽ ei⁹.35.Diſ.p̄'.q.v͞ca.I.

Idẽtitas formalis eſt q̄n illud qḋ ſic eſt idẽ icludit illud cui ſic eſt idẽ in p̄ mõ dicẽdi ꝑ ſe.2.Diſ.p̄'.q.7.J.Hh.

Illuminatio in angelo eſt q̄daз locutio de vero ꝑfectiua intellectus in actu ſecundo.9.Diſ.2'.q.2.K.

Intellectio abſoluta eſt cognitio alicuius obiecti ſimplicis ꝯtenti ſub obiecto intell̄s.6.Diſ.2'.q.1.E.

Intellectio cõparatiua eſt cognitio alicuius obti qualr̃cũqз cõparati ſiue ad poſ̄e ſiue ad impoſ̄e.ibidem.

Infamia eſt ſtatus leſe dignitatis quantum ad vitam ⁊ mores.25.Diſ.4'.q.1.L.

Infinitũ eſt cuius q̄ntitatẽ accipiẽtib⁹:ideſt q̄ntũcũqз accipientibus ſemp̱ reſtat aliquid accipere.5.q.q.A.

Infinitũ in entitate eſt illḋ cui nihil entitatꝫ deeſt: eo mõ quo poſſibile eſt illud h̄ri in aliquo vno.5.q.q.B.

Infinitũ eſt illḋ qḋ aliqḋ finitũ datũ ſm nullã hitudineз finitã preciſe excedit: ſed vltra omnẽ aſſignabilẽ habitudinẽ illud excedit.2.Diſ.p̄'.q.2.infra.B.

Imputabile eſt illḋ qḋ eſt i libã p̄tãte agẽtis.18.q.q.M.

Intendere eſt in aliud tendere.38.Diſ.2'.A.

Intendere actualiter eſt q̄n quis h̄з actũ elicitũ reſpectu eius quod intendit.6.Diſ.4'.q.6.A.

Intẽdere habitualr̃ eſt q̄n quis h̄з habitum inclinantem ipſum ad talem actum.ibidem.

Intendere virtualiter eſt q̄n quis virtute alicuius intentionis p̄us habite actualr̃ facit oīa q̄ facit ex illa tanq̄ ex radice: ita ꝙ illa intentio actualis fuit principiũ ordinatũ ad oẽs iſtos actus: ⁊ hab́з in ſe virtualiter intẽtionem ꝓpriã cuilibet iſtoꝝ actuum.ibidem.

Intẽtio eſt illḋ in qḋ nõ ſolũ tendit ſenſus: ſed eſt rõ tendẽdi in alteꝝ cui⁹ eſt ꝓp̄a ſili̾tudo.13.Diſ.2'.q.1.L.

Interdictũ eſt artatio a q̄buſdã actib⁹ eccleſiaſticis exercẽdis vl̾ ab aſſiſtẽdo q̄buſdã talib⁹.25.Diſ.4'.q.1.H.

Inuoluntariũ ſimplr̃ eſt illud cõtra qḋ volũtas ſimplr̃ remurmurat.14.Diſ.4'.q.1.O.

Iraſci eſt appetere vindictã ſm rõnẽ apparentẽ ꝓpter apparentem paruipenſionem.34.Diſ.3'.F.

Iudiciuз proprie ſumptũ eſt completa ⁊ auctẽtica determinatio reddẽdi alicui ſm merita ſua.47.Diſ.4'.q.1.F.⁊.48.Diſ.eiuſdem.q.1.infra.A.

Iudicium cõiter ſumptũ eſt certa apprehẽſio de aliquo per aliud ibidem.infra.A.Aliter ſic.

Iudiciũ eſt cõpleta determinatio eius qḋ reddenduз eſt alicui pro meritis: que quidẽ determinatio includit ꝑfectum dictamẽ rõnis de hoc ⁊ perfectũ velle volũtatis non qualecũqз ſed efficax.48.Diſ.4'.q.1.D.

Iuramentũ eſt aſſertio dicti humani ꝙ ipſum ſit veruз ⁊ hoc vltimate.39.Diſ.3'.q.vnica.A.

Iuramẽtũ aſſertoriũ eſt q̄n obligat̃ iurans ad doз verũ ex q̄ talẽ teſtẽ iducit ad aſſertioneз dicti ſui.ibidẽ.J.I.

Iuramẽtũ promiſſoriũ eſt quando quis obligatur vt illud verum eſſe faciat.ibidem.

Iuramentum incautuз eſt aliquando q̄n.ſ.trãſit ſup̱ aliquã mãm que de ſe eẽt licita: ſ̄з nõ eſt mã iuramẽti licita ſicut abiurando op̱a ꝑfectionis.ibidem.M.

Iuſtitia eſt rectitudo voluntatis propter ſe ſeruata.46.Diſ.4'.q.1.A.

Linea conſanguinitatis eſt ordo perſonarũ ꝯſanguinitate coniunctarum.40.Diſ.4'.q.1.A.

Linea conſanguinitatis deſcendens eſt a perſona ꝓpagante ad propagatas.ibidem.

Linea aſcendens eſt que a propagato ad propagãtes ꝓcedit a quibus deſcendit.ibidem.

Linea trãſuerſalis eſt q̄n ambe perſone deſcẽdũt ab eadem perſona: ⁊ neutra ab altera.ibidem.

Locus eſt vltimum corporis continentis immobile p̄mum.2.Diſ.2'.q.6.D.

Matrimoniũ eſt vinculũ idiſſolubile iter marem ⁊ feminã ex mutua tranſlatione p̄tãtis corpoꝝ ſuoꝝ in ſeinuicẽ facta ad pereandam ꝓleз ⁊ debite educãdã.26.Diſ.4'.q.1.P.

Mẽdaciũ ꝑnicioſuз eſt illḋ qḋ ex ſe eſt nociuũ vel nocet cui mentior: vel de quo mentior.38.Diſ.3'.q.vnica.B.

Mendacium officioſuз eſt quod nulli nocet: ⁊ alicui eſt vtile.ibidem.infra.L.

Mendacium ioco ſum eſt q̄n aliquis iocãdo intẽdit decipere ita ꝙ deceptus vere decipit̃: non tamẽ in aliquo in quo ſibi magnũ nocumentũ inferatur.ibidem.

Menſurare eſt q̄ntitatẽ ignotã per q̄ntitatẽ magis notam certificare.2.Diſ.2'.q.2.H.⁊.13.q.q.N.

Menſurari actualiter eſt actualiter ab aliquo dependere in cognoſci.13.q.q.infra.N.

Meritum eſt aliquid acceptatũ vel acceptanduз in alio pro quo ab acceptante eſt aliquid retribuenduз illi in quo eſt quaſi debitũ illi pro illo merito: vel alteri pro quo meruit.18.Diſ.3'.q.vnica.A.

Miraculũ eſt quicquid arduũ aut inſolitũ ſupra ſpem vel facultatem mirantis apparet.2.q.ꝓlo.L.

Miſericordia in nobis eſt hitus vl̾ qualr̃cũqз dicat̃ forma q̄ nolum⁹ miſeriã alterius.46.Diſ.4'.q.2.A.

Miſeria cõpleta eſt idigẽtia firmata: ⁊ carentia ꝑfectionis ſcḋe ⁊ excluſio boni qḋ p̱p̱ ſe amaret̃: ſi haberet̃: ⁊ tãdẽ miſero cõplete male eſt.49.Diſ.4'.q.2.Y.

Modeſtus eſt ille qui modũ debitum tenet in agendo.34.Diſ.3'.q.vnica.infra.P.

Munditia cordis eſt imunitas voluntatis ab omni inordinata affectione vel delectatione tã ratione ſui q̄ʒ ratione appetituum ſenſitiuoꝝ quibus ꝯiungitur.34.Diſ.3'.q.vnica infra.M.

Natura eſt p̄n̄ motus ⁊ quietis eius in quo eſt per ſe: ⁊ nõ ſm accñs.2.Diſ.2'.q.10.infra.F.

Neceſſariũ ſimplr̃ eſt illud cuius oppoſitũ ſimplr̃ icludit cõtradictionẽ.12.Diſ.4'.q.1.E.

Nihil ꝓprie dicit̃ illud qḋ icludit ꝯtradictionẽ.3.q.q.A.

Nolle eſt actus poſitiuus voluntatis quo fugit diſcõueniẽs ſeu reſilit ab obto diſcõueniẽte.6.Diſ.2'.q.2.A.

Nolitio efficax eſt illa qua nõ t̄m nollens impedit aliq̄d eẽ: ſ̄з ſi poſſit oĩno deſtruit illḋ.46.Diſ.p̄'.q.1.A.

Nolitio remiſſa eſt qua ita diſplicet nolitum: ꝙ non prohibet illud eſſe ſ̄з poſſit.ibidem.

Notitia habitualis eſt quando obiectum ſic eſt preſens intellectui in rõne intelligibilis actu vt intellectus ſtatim poſſit habere actum elicitum circa illud obiectũ.3.Diſ.p̄'.q.2.O.

Notitia virtualis eſt quãdo aliquid intelligit̃ in aliquo vt pars intellecti primi: non autẽ vt primũ intellectuз ſiue vt totale terminans intellectionem.ibidem.

Notum habitualiter eſt illud cuius eſt actus primus ſufficienter oſtenſiuus.14.Diſ.3'.q.2.O.

Obiectum primum primitate adequationis eſt illud quod potentiã non excedit neqꝫ a potentia exceditur.5.q.q.K.
Obiectũ primũ primitate virtutis eſt illud virtute cuius oẽ aliud itelligit̃ vel cognoſcit̃ a tali potẽtia.ibidem.
Obiectũ primũ primitate pfectionis eſt illud qȯ in ſe cȯtinet tanq̃ in ſummo perfectionem oium obiectorũ ⁊ virtutem perficiendi potentiam.ibidem.
Obiectũ beatificũ eſt illud in quo ſumme perficit̃ ⁊ quietatur ⁊ ſatiatur intellectus ⁊ voluntas.ibidem.
Obiectũ primũ actus eſt illud totũ ad qȯ terminat̃ act⁹: ⁊ oĩm per ſe eſt qȯ includit̃ per ſe virtute in obiecto primo terminante.1.Diſ.p'.q.2.īfra.H.
Omnipotentia eſt activa potentia creatoris reſpectu cuiuſcunqꝫ creabilis.7.q.q.infra.B.
Ordinatio eſt inſtitutio alicuius in gradu eccleſie ꝑtinente cui cȯuenit aliqȯ miniſteriũ circa eucbariſtiam exbibendã facta a miniſtro idoneo certa v̈ba proferẽte:⁊ ſimul cũ intentione debita miniſteriũ gradus illi⁹ aliquo ſigno viſibili repñtans ex inſtitutione divina efficaciter ſigñs gratiã ꝑtinẽtẽ qua ordinatus digne aliqȯ miniſteriũ exequat̃.24.Diſ.4'.q.1.H.
Ordo eſt pariũ diſpariũqꝫ rerum vnicuiqꝫ ſua loca tribuẽs congrua diſpoſitio.24.Diſ.4'.q.1.A.
Ordo ſacer eſt gradus eminens in eccleſia diſponens de cȯgruo ad actũ aliquẽ ad ꝯſecrationẽ vel eucbariſtie diſpẽſationẽ pertinentẽ.ibidẽ.J.B.Aliter ⁊ cȯius ſic.
Ordo eſt gradus eminẽs in eccleſia diſponẽs ad aliquẽ actum ſacramentalem exequendum.ibidem.

Pax eſt ſecuritas babendi obiectuꝫ ſine repugnãtia.34.Diſ.3'.q.vnica.O.
Pena canonica eſt aliqua probibitio actus exercendi vl' gradus recipiendi qui al's competeret non probibito.13.Diſ.4'.q.2.E.aliter ſic.
Pena canonica eſt pena inflicta per canones probibens vel arcens punitum ab aliquo gradu eccleſiaſtico:qui al's ſibi liceret.25.Diſ.4'.q.1.A.
Pena formaliter eſt carentia boni cȯuenientis voluntati ⁊ volenti.37.Diſ.2'.q.vnica.Cc.
Peccatuꝫ mortale eſt deordinatio oppoſita ordinationi ſine qua finis nȯ pȯt ſequi aliquo modo.21.Diſ.2'.q.vnica.B.⁊.37.Diſ.eiuſdem.q.vnica.B.⁊ idem aliter īfra.B.⁊ aliter.43.Diſ.eiuſdem.q.1.A.
Peccatũ originale eſt formal'r carentia iuſtitie originalis debite:⁊ nȯ qualitercũqꝫ debite:ſed debite:q: accepte in p̊mo parẽte:⁊ in ipo amiſſe.32.Diſ.2'.q.vnica.J.B.
Perfectio formalis eſt illa que in quolibet ente melius eſt eſſe q̃ nȯ eſſe.1.Diſ.p'.q.2.K.⁊ aliter ſic.
Perfectio ſimpliciter eſt melius quocũqꝫ ſibi icompoſſibili in quolibet ſuppoſito abſolute ꝯſiderato.2.Diſ.p'.q.7.infra.Dd.
Permiſſio ꝓprie dicta ī nobis eſt nolitio remiſſa alicu⁹ mali qȯ ſcit̃ eſſe malũ.47.Diſ.p'.q.1.B.
Periurium doloſum eſt qñ iurans aliquid ſe eſſe facturꝫ in ipſo actu iurãdi intendit oppoſitũ:⁊ non intendit ſe obligare ad illud qȯ iurat̃.39.Diſ.3'.q.vnica.K.
Perſona eſt intellectualis nature incommunicabilis exiſtentia.23.Diſ.p'.infra.B.
Praxis ad quam cognitio practica extenditur eſt actus alterius potentie q̃ intellectus naturaliter poſterior iṅtellectione natus elici cȯformiter rationi recte ad boc ꝙ ſit rectus.4.q.ꝓlo.A.
Predeſtinatio ꝓprie ſumpta eſt actus divine voluntatis eligentis ⁊ ordinantis rationalẽ creaturam ad grãm ⁊ gloriã.40.Diſ.p'.A.⁊.7.Diſ.3'.q.3.A.
Poſſibile logicũ eſt modus cȯpoſitionis formate ab itellectu illius quidẽ cuius termini nȯ includunt ꝯdictionem.2.Diſ.p'.q.7.infra.J.⁊.20.Diſ.eiuſdem.q.vnica B.⁊.39.Diſ.eiuſdem.H.
Poſſibile reale eſt qȯ accipitur ab aliqua potentia in re ſicut a potentia inberente alicui vel terminata ad illȯ ſicut ad terminum.ibidem.
Poſſibile eſt illud cuius contrariũ non eſt de neceſſitate verum.7.Diſ.p'.q.vnica.L.
Potentia ordinata eſt illa que eſt principium exequendi aliqua cȯformiter legi recte ſm̃ ordineꝫ preſixum ab illa lege:ſed potentia abſoluta eſt qñ eſt principiũ exequendi aliqua ſupra illam legem vel contra illã.44.Diſ.p'.q.vnica.A.⁊.7.Diſ.2'.q.vnica.infra.L.
Potentia eſſentialis eſt qñ ad boc ꝙ exeat in actũ neceſſario preexigitur aliqua forma per quã exeat in actũ.3.Diſ.p'.q.6.O.
Proles perfecta memorie eſt actualis notitia tãta illius obiecti quanta pȯt cȯpetere tali itellectui reſpectu talis obiecti:⁊ tunc illa notitia dicit̃ adequata intellectui reſpectu talis obiecti.2.Diſ.p'.q.7.L.
Proportio geometrica eſt qua cȯtinens excedit cȯtẽtuꝫ in aliquo certo gradu finito.49.Diſ.4'.q.11.L.
Propoſitio per ſe nota eſt que ex terminis ꝓprijs q̄ ſunt aliquid eius:vt ſunt eius babet veritatem euidẽter:⁊ nȯ propter aliquid aliud extra terminos proprios babet euidentiam.2.Diſ.p'.q.2.A.
Proprietarius dicit̃ ille qui in babẽdo rem nullo modo dependet ab alio:ſed vſurarius eſt ille qui in vtẽdo re dependet ab alio.12.Diſ.p'.q.2.infra.B.
Proximus eſt ille cuius amicitia eſt grata dilecto vt.ſ.ab eo diligatur.28.Diſ.3'.q.vnica.F.
Pulueres mortuoꝝ dicunt̃ quecũqꝫ corpora in quibus eſt vltimate facta reſolutio.43.Diſ.4'.q.5.N.
Punitio eſt perceptibilis carentia boni convenientis in natura intellectuali vel perceptibilis preſentia mali diſconuenientis in eadem.46.Diſ.4'.q.4.A.
Penitere eſt vindicare peccatum a ſe commiſſum.14.Diſ.4'.q.1.S.
Penitere eſt deteſtari vel odire peccatũ a ſe cȯmiſſum.ibidem.infra.S.
Penitere eſt penam inflictam pro peccato ſuo cȯmiſſo gratanter acceptare.ibidem.infra.T.
Penitere eſt penam inflictam pro peccato ſuo patienter ſufferre.ibidem.
Penitentia eſt abſolutio bois penitẽtis facta certis v̈bis cum debita intentione prolatis a ſacerdote iuriſdictionem babente ex inſtitutione divina efficaciter ſignificãtib⁹ abſolutionẽ aĩe a pctȯ.14.Diſ.4'.q.4.A.

Radius rectus eſt qui diffunditur a corpore luminoſo in medio eiuſdẽ diaphaneitatis q̃tũ durat virtus corporis luminoſi.13.Diſ.2'.D.
Radius reflexus eſt q̄ occurrẽte opaco anteq̃ terminet̃ virtus activa luminoſi diffundit̃ in partẽ oppoſitam nȯ ex electione:ſed q̃ nãle agẽs cuius v̈tus activa nȯ total'r eſt exbauſta in directũ agit quantũ poteſt:⁊ qȯ nȯ poteſt in directum agit in obliquum.ibidem.
Radius fractus eſt qui occurrẽte medio alteri⁹ diaphaneitatis:nȯ tñ oino opaco multiplicat̃ in illo medio:ſꝫ nȯ ſm̃ lineã rectã:ſed incidit ibi angulus.ibidem.
Ratio obiecti eſt forma ſm̃ quam obiectũ eſt motivum illius potentie.3.Diſ.p'.q.3.E.
Ratio ſeminalis eſt forma ſubſtantialis ſeminis ſcḋm q̃ ſemen eſt:vel qualitas neceſſario ꝯns formã ſubſtantialem ſeminis.18.Diſ.2'.q.vnica.H.
Ratio in ſe falſa eſt que babet partes cȯtradictionis repugnantiam includentes.14.q.q.infra.E.

Recedere

Recedere primo a non eſſe eſt hēc aliquā entitatē extra intellectū ꝛ extra potētiā ſue cauſe.9.q.q.L.

Recordatio eſt cognitio ſeu cogitatio actus alicuius preteriti ipſius recordantis.45.Diſ.4ᵗ.q.3.L.

Repugnātia formalis ē oppō illoꝝ q̄ ſm ſuos effect⁹ repugnāt ꝛ opponunt: vt albū ꝛ nīr.49.Diſ.4ᵗ.q.16.A.

Reſurrectio eſt ſcḋa eius quod cecidit ꝛ diſſolutū eſt ſurrectio.45.Diſ.4ᵗ.q.3.A.

Reſpect⁹ ītrinſec⁹ adueniēs eſt ille q nectio ꝯſequit ambo extrēa ī actu poſita.13.Diſ.4ᵗ.q.1.D.ꝛ.11.q.q.K.

Reſpectus extrinſecus adueniens eſt qui nō neceſſario ſequitur extrema ſimul actu poſita.ibidem.

Sacramentum

Sacramentum eſt ſignum ſenſibile grāꝫ dei vel effectum dei gratuitū ex inſtitutione diuina efficaciter ſigṅs ordinatū ad ſalutem hominis viatoris.1.Diſ.4ᵗ.q.2.M.

Sacramētū matrimonij eſt expſſio certoꝝ verboꝝ maris ꝛ femine ad ſe inuicē ſignātiū traditionē mutue poteſtatis corpoꝝ ad ꝓlem debite ꝓcreandā ex inſtitutione diuina efficaciter ſignificans grām cōſerendam mutuo contrahentibus ad coniunctionem mutuā animorum gratioſam.26.Diſ.4ᵗ.q.1.P.

Sacramentum noue legis eſt ſignum gratie collate in eo qui recipit ſacramentum.8.Diſ.4ᵗ.q.1.E.

Satiſfactio eſt voluntaria redditio equiualētis alˀs indebiti.15.Diſ.4ᵗ.q.1.J.A.

Satiſfactio eſt opꝛatio exterior laborioſa vel penalis voluntarie aſſūmpta ad puniēdū peccatū cōmiſſuꝫ a ſe ꝛ hoc ad placandum diuinā offenſam.ibidem.L.

Semē eſt corpus imꝑfectum cuius forma non eſt intēta propter ſe: ſed propter aliud.ſ. vt ex illo aliquid generetur ſimile generanti.18.Diſ.2ᵗ.q.vnica.F.

Species intelligibilis eſt forma impſſa intellectui repreſentans obiectū precedēs in potētia intellectiua actuꝫ intelligendi.3.Diſ.ṗ.q.6.J.M.

Senſibile in potentia remota eſt illud qḋ hꝫ formā ſufficientem: nō tamen ſub mō conuenienti ſub quo oportet eam haberi ad hoc vt ſentiat.12.Diſ.4ᵗ.q.2.B.

Senſibile in potentia propinqua eſt illud qḋ hꝫ formaꝫ ſub modo conuenienti vt ſtatim ceſſante impedimento poſſit ſequi actus.ibidem.

Status eſt ſtabilis permanētia legibus diuine ſapientie firmata.3.Diſ.ṗ.q.3.B.

Stipes in conſanguinitate eſt perſona a qua plures carnali ꝓpagatione deſcēdūt.40.Diſ.4ᵗ.q.1.A.

Suſpenſio eſt prohibitio ab aliquo alˀs conueniente ꝛ hoc ad tempus.25.Diſ.4ᵗ.q.1.D.

Scientia eſt cognitio certa de cognito neceſſario cāta a cauſa euidente intellectui applicata ad cognitū per diſcurſum ſyllogiſticum.4.q.laterali prol.A.

Subiectū ṗmū ſciētie eſt illud qḋ eſt ṗmo virtualiter ꝯtinēs oēs veritates illius habit⁹ cui⁹ eſt ſubm.3.q.ꝓl.B.

Subiectum primum prime veritatis contingentis eſt illud qḋ viſum: vt talenatum Aſt primo videri coniūgi cum illo predicato.3.q.prol.J.N.

Trāſubſtātiatio

Trāſubſtātiatio eſt trāſitio totalis ſubſtātie in ſubam.11.Diſ.4ᵗ.q.1.A.

Tranſlatio rei ſm actū merē liberalē eſt qñ trāſferens nullā expectat redditionē.15.Diſ.4ᵗ.q.2.J.

Trāſlatio rei ſm actū liberalē ſm quid eſt qñ trāſferens pro eo qḋ trāſfert expectat aliquid ſibi reddi.ibidem.

Theologia in ſe eſt talis cognitio qualem natum eſt facere obiectum theologicum in intellectu ſibi proportionato.3.q.prol.J.A.

Theologia in nobis eſt talis cognitio qualeꝫ intellectus noſter natus eſt habere de illo obiecto ibidem.

Velle

Velle eſt actus volūtatis acceptātis aliquod obiectū conueniens.9.Diſ.2ᵗ.q.2.A.

Velle efficax eſt illud quo non tm̄ complacet eſſe volitū voluntati: ſed ſi poſſet ſtatim ponere volitum ineſſe ſtatim poneret.47.Diſ.ṗᵗ.q.vnica.A.

Velle remiſſum eſt qñ placet volitū: nō tamē voluntas illud ponit in eſſe: lꝫ poſſet illud ponere.ibidem.

Velle volūtate beneplaciti dei eſt vltima determinatio que pōt poni ex parte volūtatis ipſius oipotētis volētis ponere effectū in eſſe.46.Diſ.ṗᵗ.q.vnica.A.

Verbū eſt actus itelligētie ꝓductus a memoria perfecta nō hñs eē ſine actuali intellectione repreſentans verbum diuinum.27.Diſ.ṗᵗ.q.1.E.

Vermis peccatoris eſt remorſus de peccato commiſſo 7.Diſ.2.q.vnica.infra.P.

Veſtigiuꝫ eſt ſilitudo illius partis nālis a qua imprimit in aliquid ſibi cedens.3.Diſ.ṗᵗ.q.5.A.

Violentū eſt illud cuius ṗncipiū eſt ab extra nō cōferēte vim paſſo.29.Diſ.4ᵗ.q.1.B.ꝛ.43.Diſ.4ᵗ.q.5.L.

Vniuocatio cōpleta eſt qñ eſt ſilitudo in forma ꝛ in mō eſſendi forme: ſed vniuocatio diminuta eſt qñ eſt ſilitudo in forma: lꝫ habeat aliū modū eſſendi: veluti domus extra eſt a domo in mente.5.q.ꝓlo.ifra.Hg.

Vniuocū eſt cuˀ rō eſt in ſe vna ſiue illa rō ſit rō ſubiecti ſiue denominet ſubiectuꝫ ſiue per accidēs dicatur de ſubiecto.8.Diſ.ṗᵗ.q.2.P.

Vniuocum predicatum eſt illud cuius conceptus eſt in ſe vnus.7.Diſ.3ᵗ.q.1.L.

Vniuoce predicari eſt qñ ratio predicati per ſe includit in ratione ſubiecti.ibidem.

Vniuerſalius ꝑfectione eſt illud cui⁹ ꝑfectio eſt maior in ſe ꝛ eſt ꝑfectionū plurīū cōtentiuū.1.diſ.4ᵗ.q.1.L.

Verum per ſe notuꝫ eſt illud quod ex rationibus terminorum eſt per ſe notum.7.q.q.D.

Vnctio extrema eſt vnctio hoīs infirmi penitentis facta in determinatis partibus corporis cū oleo cōſecrato ab epō miniſtrata a ſacerdote ſimul verba certa cum intentione debita proferēte: ex inſtitutione diuina efficaciter ſignificans curationē finalem peccatorum venialium.24.Diſ.4ᵗ.q.1.B.

Virtus eſt habilitas ex actibus frequenter elicitis gñata inclināñs ad ſimiles actus.33.Diſ.3ᵗ.q.vnica.B.

Virt⁹ eſt hitus electiu⁹ ime⁹ exñs quo ad nos determinata rōne ꝛ vt vtiqꝫ ſapiēs determinabit.36.diſ.3ᵗ.J.A.

Volendum propter ſe eſt illud cui repugnat ex nā eius ꝙ ſit ꝑꝑ aliud volendum.49.Diſ.4ᵗ.q.2.R.

Volitio abſoluta eſt illa q̄ eſt alicui⁹ obti ſimplicis ꝯtenti ſub obiecto primo volibili.6.Diſ.2ᵗ.q.1.J.E.

Volitio cōparatiua eſt illa que eſt reſpectu cuiuſcūqꝫ cōparati ſiue poſſibilis ſiue impoſſibilis.ibidem.

Votū ſolēne eſt illud qḋ ſit īteruenīēte aliqua ſolēnitate: vꝫ.per ſuſceptionē ſacri ordis.38.Diſ.4ᵗ.q.1.A.

Votū preſumptū eſt qñ quis recipit habitū profeſſoruꝫ vbi eſt diſtinctio inter habitū ꝓfeſſoꝝ ꝛ nouitioruꝫ ꝛ etiam qñ vltra annū moraṫ in monaſterio abſqꝫ proteſtatione de non profitendo.ibidem.B.

Volitio ſimplex eſt quedam complacētia obiecti volūtatis.33.Diſ.3ᵗ.L.

Volitio efficax eſt qua volens proſequitur ad habendū volitū: ſi non impediatur.ibidem.

Vſus eſt actus imperfectus voluntatis volentis bonum propter aliud.1.Diſ.ṗᵗ.q.3.ifra.A.

Uti eſt obiectū volitum ordinare ad aliud vt ad finem 17.q.quolib.infra.B.

¶ Explicit Tabula Tertia Diffinitionum de mente Doctoris Subtilis.

Ablatiuus poteſt duobus modis ꝯſtrui in rõne ꝑncipij vl' primi vl' remoti.13.Diſ.4.q.1.J.P.
Ab hoc poteſt itelligi duobus modis.13.Diſ.4.q.1.L.
Accidẽs põt accipi dupl'r.ſ.pro ſignificato:⁊ ꝑ denoiato:⁊ pro denoiato adhuc dupliciter.ſ.ab ſoluto vel reſpectiuo.12.Diſ.4.q.1.A.
Accidentis ad ſubiectũ eſt duplex habitudo:altera eſt iformãtis ad informatum.altera ꝟo eſt poſterioris naturaliter ad prius naturaliter.1.Diſ.3.q.1.A.
Actio dupl'r ſumit̃.1.Diſ.ꝑ.q.6.Aa.⁊.6.Diſ.ꝑ.D.
Actio poteſt intelligi ꝯuenire accidẽti tribus modis.12.Diſ.4.q.3.B.
Actio multipl'r accipit̃.13.Diſ.4.q.1.D.⁊ infra.K.
Actio ꝓprie ſumpta tres hꝫ ꝓprietates.3.Diſ.ꝑ.q.6.Z.
Actus põt in diuis tripl'r ꝯſiderari.12.Diſ.ꝑ.q.2.A.
Actus poteſt dupliciter ſumi.26.Diſ.ꝑ.infra.N.⁊.11.Diſ.4.q.3.D.
Actus intellectus reſpectu obiectoꝝ q̃ nõ ſũt pñtia in ſe q̃ mõ nãliter cognoſcim⁹ eſt duplex.3.Diſ.ꝑ.q.8.D.
Actus volũtatis põt tripl'r cõſiderari.17.Diſ.ꝑ.q.2.Ji.
Accidentalẽ dupliciter ſumit̃.2.Diſ.ꝑ.q.7.Ll.
Actus volũtatis in nobis in cõi eſt 2.ſ.velle ⁊ nolle.47 Diſ.ꝑ.A.⁊.6.Diſ.2.q.2.A.⁊.21.Diſ.eiuſdẽ.q.2.A.
Actus volendi eſt duplex.6.Diſ.2.q.1.B.
Actus voluntatis eſt duplex.ſ.cõplacentia ⁊ concupiſcẽtia.42.Diſ.2.q.4.K.
Actus aſſentiẽdi alicui vero complexo duplex eſt in itellectu.1.Diſ.ꝑ.q.3.A.
Actus ſuꝑ quem fit reflexio põt ſignificare dupl'r:noialiter.ſ.⁊ verbaliter.28.Diſ.3.iſra.B.
Actus ex charitate poteſt in finem vltimũ referri tribus modis.41.Diſ.2.A.
Actus non referri in finem vltimum:poteſt etiam tripliciter intelligi.ibidem.B.
Actus in peccato ꝯcurrens eſt duplex:materialis.ſ.⁊ formalis.37.Diſ.2.O.
Actum humanum requiri ad deletionẽ peccati põt intelligi dupliciter.ſ.vel vt preuiam diſpõnẽ vel vt cõcomitantem.14.Diſ.4.q.2.M.
Actus recordãdi habꝫ duplex obiectũ.ſ.ꝑximũ ⁊ remotum.45.Diſ.4.q.3.H.
Actus itellectus in ꝑma operatione eius eſt duplex.quidam eſt rei exiſtentis vt exiſtentis.⁊ quidã eſt rei idifferenter ſe habentis ad exiſtentiã ⁊ nõ exiſtentiã.6.q.quoli.F.⁊.13.q.q.J.
Actus dilectionis naturalis põt intelligi dupl'r.vno mõ q̄a fit elicitus a volũtate ſm nãlẽ iclinationẽ.alio mõ q̄a nõ eſt actus ſupnãlis:q̄a volũtas actu nãli põt hic:ſꝫ nõ fit ſm nãlẽ inclinationẽ.17.q.q.A.
Adequatio eſt duplex.1.Diſ.ꝑ.q.1.H.
Adultus põt tribus modis conſiderari:⁊ etiã nõ volens.4.Diſ.4.q.4.A.
Adultus nõ conſentiens poteſt dupliciter intelligi.ſ.poſitiue ⁊ negatiue.ibidem.C.
Agere per eſſentiã dupl'r intelligitur.16.Diſ.2.E.
Agens ſm ſpeciale iudiciũ eſt duobus modis.18.q.q.E.
Affectio volũtatis eſt duplex.ſ.affectio iuſtitie ⁊ affectio cõmodi.26.Diſ.3.infra.N.
Albedo poteſt conſiderari tripliciter ſm cõcretioneꝫ ⁊ abſtractionem.22.Diſ.3.O.
Aliq̄d agere ꝑncipal'r põt itelligi dupl'r.1.Diſ.4.q.1.Dd
Aliq̄d hr̃e q̄ditatẽ põt itelligi trib⁹ modis.22.Diſ.3.J.
Aliquid accidere nature ſpeciei põt intelligi duobus modis.17.Diſ.ꝑ.q.6.infra.Yy.
Aliquid agere in virtute alterius poteſt intelligi dupliciter.9.Diſ.2.q.2.S.
Aliquid cõuenit alicui dupliciter.1.Diſ.ꝑ.q.4.N.
Aliqua diſtingui equaliter poteſt itelligi duobus modis.3.Diſ.2.q.6.J.
Aliquid eſt in potentia dupliciter.12.Diſ.2.q.1.B.
Aliqua magis diſtingui põt dupl'r itelligi.7.Diſ.ꝑ.O.
Aliqua eſſe de lege nature poteſt intelligi dupliciter.37.Diſ.3.L.⁊.33.Diſ.4.q.1.H.
Aliquid ſe habere adeſſe poteſt itelligi tripliciter.8.Diſ.ꝑ.q.5.B.
Aliq̄d ineſſe deo põt dupl'r ꝯſiderari.39.Diſ.ꝑ.q.4.X.
Aliq̃ pñt eſſe de ſuba fidei multipl'r.5.Diſ.4.q.1.L.
Aliquid produci de nihilo poteſt itelligi duobus modis 1.Diſ.2.q.2.J.A.
Aliquis poteſt in iuſtitia dici confirmatus dupliciter:vel q2 non poteſt peccare vel q2 nõ peccat neq3 peccabit 20.Diſ.2.q.1.A.
Aliquis põt intelligi eſſe in peccato tripl'r.9.Diſ.4.A.
Aliquid eſſe cõmune tribus poteſt eſſe dupliciter:vel cõmunitate reali vel cõitate rõnis.10.q.q.P.
Aliquis poteſt iuſte non reddere debitum cõiugi dupliciter.32.Diſ.4.B.
Aliqua poſſunt eſſe repugnãtia dupl'r.vno modo formaliter alio modo virtualiter.49.Diſ.4.q.17.A.
Aliquid poteſt dici ratio duobus modis.3.q.q.K.
Aliquid põt eẽ rõ dependentie dupl'r.19.q.q.J.Ee.
Angelus poteſt a rebus accipere notitiam tribus modis 3.Diſ.2.q.11.E.
Angelus poteſt intelligere.A.preter viſionem ipſius in verbo quadrupliciter.9.Diſ.2.q.2.F.
Animã hr̃e ꝑ ſe eẽ põt dupl'r itelligi.43.Diſ.4.q.2.J.P.
Animam poſſe cognoſcere aliquod obiectum põt intelligi duobus modis.vno mõ in recipiendo notitiã:alio modo in attingendo illud.14.q.q.A.
Appetibile dicitur duobus modis.34.Diſ.3.J.E.
Appetitus voluntatis eſt duplex:quidam eſt liber ⁊ quidam eſt naturalis.49.Diſ.4.q.10.A.
Articuli fidei duob⁹ modis diſtinguunt̃:vel ſm credita.vel ſm eos diſtinguentes.25.Diſ 3.q.1.L.
Auerſio voluntatis a fine vltimo poteſt intelligi dupliciter.37.Diſ.2.D.
Auerſio a fine eſt triplex:quedã eſt actualis nolitio finis quedã eſt nõ formalis ſꝫ virtualis.quedaꝫ ꝟo eſt largiori mõ quecũq3 malitia ſeparãs a fine efficaciter volendo vel conſequendo.18.q.q.Lc.
Auctoritas iudiciaria ſententiãdi celũ huic aperiendũ vl' apertũ eẽ põt itelligi tripliciter.19.Diſ.4.q.1.A.
Beatitudo eſt duplex quedã ſimpl'r ⁊ quedã ſm quid.49.Diſ.4.q.2.Aa.⁊ al'r ſic.
Beatitudo dupl'r accipit̃.vno modo pro cõiunctione ad perfectiuũ extrinſecũ.alio modo pro fundamẽto proximo illius coniunctionis.ibidem.
Beatũ orare pro aliquo põt duobus modis intelligi vel oĩone actuali vel oĩone habituali.45.Diſ.4.q.4.E.
Beatus ꝙ non habeat potentia peccandi poteſt intelligi dupliciter.49.Diſ.4.q.6.H.
Bene fortunatus vniuerſaliter põt intelligi duobus modis.20.q.q.H.
Bona fortuna poteſt accipi dupliciter.20.q.q.J.D.⁊ al'r J.ibidem.D.
Bona fortuna ſm effectuꝫ poteſt dupliciter intelligi vel per ſe vel per accidens.ibidem.
Bonitas moralis eſt triplex.7.Diſ.2.E.
Bonum dupliciter capitur.1.Diſ.ꝑ.q.2.J.
Bonũ ſimpliciter põt intelligi duob⁹ modis.vno mõ vt

diſtinguitur contra bonum apparens: alio modo vt diſtinguitur ɔtra bonū in ſingulari acceptū. 33. Diſ. 3ª. L.
Bonum intellectuale in genere duplex eſt. ſ. bonum commodi: ꝛ bonum honeſti. 46. Diſ. 4ª. q. 4. A.

Carentia boni actiue vel paſſiue poteſt intelligi. 37. Diſ. 2ª. infra. Cc.

Caro pōt cōſiderari tribus modis. 22. Diſ. 3ª. infra. O.
Cauſe per ſe ſiue eſſentialr ordinate dīnt a cauſis p̄ accidens ſiue accñtalr ordinatis triplr. 2. Diſ. pª. q. 2. J.
Cauſa actiua diuidit̄ in naturā ꝛ ppoſitū. 16. q. q. R.
Cauſe concurrentes ad eundem effectum tripliciter concurrunt. 3. Diſ. pª. q. 7. L. ꝛ. 15. q. q. D.
Cauſa mortis eſt dupliciter: ab intrinſeco. ſ. ꝛ ab extrinſeco. 19. Diſ. 2ª. A.
Cauſa mortis ab extrinſeco eſt duobus modis: vel ppter diſpoſitionē contrariā continentis: vel propter violētiam illatam ab extrinſeco agente. ibidem. E.
Caſus forme poteſt eſſe duplex: vel ſicut forme ad ſubiꝫ: vel ſicut forme ad ſuppoſitum. 12. Diſ. 2ª. q. 1. J.
Cauſa ꝛ effectus poteſt dici vniuerſalis dupliciter. vno modo ſm predicationem: alio modo ſm perfectionē. 1. Diſ. 4ª. q. 1. L.
Creari dupliciter poteſt accipi: vel vt importat reſpectū ad non eſſe precedens: vel vt importat reſpectum ad cauſam efficientem. 11. Diſ. 3ª. q. 1. A.
Credibilia ſunt in triplici dīa. 31. Diſ. 3ª. D.
Circumciſio poteſt conſiderari ſm quatuor tempora. 3. Diſ. 4ª. q. 4. J.
Cognitio rei quadrupliciter haberi poteſt. 3. q. prolo. H.
Cognitio rei eſt duobus modis: quedam eſt ſm ſpecieꝫ: ꝛ quedam eſt ſm priuationem. 50. Diſ. 4ª. q. 3. B.
Cognitio obiecti poteſt eſſe duobus modis. 3. Diſ. 2ª. q. 9. B. ꝛ. 14. Diſ. 3ª. q. 3. A. abſtractiua. ſ. ꝛ intuitiua.
Cognitio obiecti eſt duplex: quedam eſt perfecta: ꝛ q̄daꝫ imperfecta. 14. q. q. B.
Confeſſio eſt duplex: quedam fraudis: ꝛ quedaꝫ laudis. 14. Diſ. 4ª. q. 3. infra. H.
Conuerſionem fieri in p̄exiſtens poteſt intelligi duobus modis: vno modo in id quod aliquando fuit ꝛ nō manet: alio modo in id qḋ fuit: ꝛ modo manet. 10. q. q. H. ꝛ ſm adhuc dupliciter. ibidem.
Compoſitio poteſt intelligi duplr. 3. Diſ. 2ª. q. 6. L.
Cōmunicabilitas forme dupliciter dr̄. 7. Diſ. pª. T.
Cōmunicabile dupliciter dicitur. 2. Diſ. pª. q. 7. Dd. ꝛ. 23. Diſ. L. ꝛ. 19. q. q. Cc.
Communicabile alicui tanq̄ principium eſſendi poteſt intelligi dupliciter. ibidem.
Concupiſcentia poteſt dupliciter accipi. 32. Diſ. 2ª. B.
Concretum puta album poteſt intelligi dupliciter: vel p̄ forma: vel pro ſubiecto. 12. Diſ. 4ª. q. 1. L.
Conditiones de quibus eſt nobis neceſſaria certitudo q̄tuor ſunt. 3. Diſ. pª. q. 4. B.
Contractus eſt triplex. quidam. ſ. vtilis pro vtili. quidaꝫ vtilis pro numiſmate. ꝛ quidam numiſmatis pro numiſmate. 15. Diſ. 4ª. q. 2. R.
Contenta in aliquo ſunt duobus modis. 16. Diſ. 2ª. R.
Continens extrinſecum poteſt corrumpere contentū dupliciter. vel directe ꝛ per ſe. vel indirecte. ſ. p̄hibendo aliud qḋ eſt vite neceſſarium. 19. Diſ. 2ª. E.
Corpus chriſti pōt dupliciter accipi. 8. Diſ. 4ª. q. 1. J. B.
Corpus chrī moueri poteſt intelligi multiplr tā ſm motū q̄ ſm virtutem mouentem. 10. Diſ. 4ª. q. 6. infra. A.
Corruptibile dupliciter dr̄. vno mō potentia propinqua: alio modo potentia remota. 22. Diſ. 3ª. H.

Datio eſt duplex: quedam non liberalis expectans reditionē futurum. ꝛ quedā eſt exigens dationem preſentem cōcomitantem. 30. Diſ. 4ª. q. 1. E.
Dare eſſe ſimpliciter poteſt intelligi duobus modis. vel prout diſtinguitur contra nihil. vel prout diſtinguitur contra ſm quid. 11. Diſ. 4ª. q. 3. Y. ꝛ. J. Dd.
Dicere dr̄ in diuinis quatuor modis. 32. Diſ. pª. q. 2. J. B.
De poteſt capi multipliciter. 1. Diſ. 2ª. q. 2. A.
Debere vel licere pōt duobus modis intelligi. ſ. regulariter vel in caſu aliquo. 8. Diſ. 4ª. q. 3. D.
Demonſtratio eſt duplex: quedam q̄a: ꝛ quedaꝫ propter quid. 7. q. q. A.
Dependentia eſſentialis eſt duplex: quedā ex vtroqꝫ extremo ꝛ quedā ex altero puta fundamento. ibidem.
Dependentia nature eſt triplex: actualis. ſ. potentialis ꝛ aptitudinalis. 1. Diſ. 3ª. q. 1. E.
Dependētia pōt duplr accipi. ſ. formalr ꝛ māliter: ꝛ hoc dupliciter vel in eodē ordine vel in alio. 19. q. q. E.
Determinatuꝫ per hanc prepoſitionē per/cū ſuo caſuali poteſt dupliciter comparari. 12. Diſ. pª. q. 2. L.
Determinatio eſt duplex. 28. Diſ. pª. R.
Determinatio in obiecto poteſt eē duobus modis. 3. Diſ. 2ª. q. 9. M.
Differentia ſumitur ab aliquo duplr. 3. Diſ. pª. q. 3. O.
Differentia ſpecifica ſiue entitas a qua ſumitur differentia ſpecifica pōt cōparari tripliciter. 3. Diſ. 2ª. q. 6. F.
Diffamatio pōt fieri tribus modis. 15. Diſ. 4ª. q. 4. A.
Diſpenſatio eſt duplex: quedaꝫ eſt iuris reuocatio ꝛ quedam eſt iuris declaratio. 37. Diſ. 3ª. A.
Diſtictio q̄druplex pōt eē in diuinis. 1. Diſ. pª. q. 2. ā. A.
Diſtinctio manifeſta in re eſt duplex. 2. Diſ. pª. q. 7. J. Hg.
Diſtinctio manifeſta in intellectu eſt duplex. ibidem.
Donabile poteſt dupliciter dici. 18. Diſ. pª. D.
Donum poteſt accipi tripliciter. 18. Diſ. pª. B. ꝛ ibidē aliter dicitur. F.
Donare poteſt intelligi dupliciter. vno modo liberaliter cōmunicare: alio modo remittere. 22. Diſ. 4ª. q. 1. O.

Effectum preexigere aliquid in ratione cauſe poteſt eſſe dupliciter. 9. q. q. M.

Electio duplr capit̄. 4. q. pl. J. L. ꝛ. 6. Diſ. 2ª. q. 1. D.
Ens ratum duobus modis poteſt accipi. 36. Diſ. pª. J.
Ens non vnum per ſe q̄ nō diffiniatur poteſt dupliciter intelligi. 1. Diſ. 4ª. q. 2. H.
Ens per ſe poteſt intelligi tripliciter. 9. q. q. A.
Equalitas potentie in deo poteſt dupliciter intelligi. 20. Diſ. pª. L.
Eſſe actu poteſt intelligi dupliciter. 12. Diſ. 2ª. q. 1. J. D. ꝛ in fine. q. ꝛ. q. 2. in ſolutione pª. argumenti.
Eſſe primum alicuius poteſt dupliciter intelligi. 11. Diſ. 3ª. q. 1. B.
Eſſentia eſt res ad alteruꝫ poteſt intelligi dupliciter. vel formaliter vel per idētitatem. 3. q. q. N.
Eſſentia eſt pater pōt dupliciter intelligi. 5. Diſ. pª. q. 1. J.
Eſſentiale dupliciter dicitur ſm theologos: quoddaꝫ eſt ad intra ꝛ quoddam eſt ad extra. ibidem. F.
Eſſe in ſubiecto pōt intelligi duobus modis. vel ſm aptitudinem vel ſm actum. 12. Diſ. 4ª. q. 1. B.
Eſſe poteſt intelligi dupliciter. 9. q. q. L.
Eſſe ſimul in intellectu poteſt dupliciter intelligi vel q̄ illa ſimultas determinet actum intelligendi vt tranſit ſuper obiecta: vel q̄ determinet ipſa obiecta que intelliguntur. 13. Diſ. 4ª. q. 1. J. S.
Excludi ab ordine vel ordinuꝫ ſuſceptione vel non poſſe ſuſcipere ordinem poteſt intelligi tribus modis. 35. Diſ. 4ª. q. 2. A.
Eſſentiale dupliciter dicitur vno modo ſm p̄hos: alio modo ſm theologos. 1. q. q. D.
Experiētia de ſine cognoſcēda duplr fit. 3. Diſ. pª. q. 4. J. E.

Facere latera diſtare poteſt intelligi dupliciter: vel effe/ctiue: vel quaſi formaliter. 11. q. 4. N.
Fictus in bap^m ſuſcipiēdo pōt 2^r accipi. 4. Diſ. 4. q. 5. A.
Finis quadrupl'r pōt apprehēdi. 1. Diſ. p^l. q. 4. A.
Finis ꝓpter quem actus miniſtri exercetur eſt duplex: principalis. ſ. ꝛ remotus. 6. Diſ. 4. q. 5. L.
Finis alicui^9 pōt eſſe 2^r: ꝓpiquus ꝛ remot^9. 31. Diſ. 4. B.
Finis poteſt quadrupliciter accipi. vno modo pro cauſa finali. alio modo pro pfectione vltima: alio modo pro optimo: ꝛ alio mō ꝓ vltio ipſius rei. 49. Diſ. 4. q. 8. F.
Finis pōt dupliciter appeti: vl' ſub rōne boni boneſti: vl' commodi. 49. Diſ. 4. q. 10. L.
Forme dupliciter eſſe habent. 3. Diſ. p^l. q. 9. O.
Formā per ſe eſſe tripliciter intelligitur. 7. Diſ. p^l. Z.
For^a eē i po^a ꝯdictōis pt itelligi duob^9 mōi 5. 25. D. 2. J. V
Fomis in eccleſia eſt duplex: quidā eſt ſecretiſſimus: ꝛ q/dam eſt publicus. 19. Diſ. 4. q. 1. K.

Gradus intellectus eſt triplex. 4. q. plo Ee.
Grad^9 vni^m. 6. mōis dr. 2. di. p^l. q. 7. Dd.
Gradus poteſt dici eminens dupl'r: vel ꝓpter vniuerſali/tatem actuum quos reſpicit: vel propter nobilitatem actus quem reſpicit. 24. Diſ. 4. q. 1. L.
Gratia pōt duob^9 modis accipi: vel pro gratuita dei vo/lūtate: vel ꝑ habitu creato iformāte. 2. Diſ. 3. q. 2. K.
Graue adherens cētro eſt quadruplex. 1. Diſ. p^l. q. 5. A.
Grauitas pcti dupl'r ꝯcludit: vel ga magis opponit intē ſe bonitati: vel ga bonitas oppoſita eſt magis neceſſa/ria. 21. Diſ. 2. q. 2. D.
Generatio in creaturis duas hꝫ rōnes. 5. Diſ. p^l. q. 2. E.
Genitū ex vi ſue generationis in diuinis ꝙ ſit notitia actua/lis. dupl'r poteſt intelligi primitas. 13. Diſ. p^l. T.

Habitum ab habito pati poteſt intelligi duobus modis. 2. Diſ. 2. q. 12. H.
Habitus vt eſt genus de pdīcto qualitatis mltipliciter ac/cipitur ꝛ diſtinguitur. 34. Diſ. 3. D.
Habens qd gd eſt pōt itelligi dupl'r. 3. Diſ. 2. q. 6. R.

Identitas in diuinis duobus modis accipitur. 31. Diſ. p^l. E.
Ieiunium eſt duplex. ſ. nature: ꝛ eccleſie. 8. Diſ. 4. q. 3. L.
Ignis eſt obiectum diſcōueniēs angelo malo dupliciter. primo inquantū detinet diffinitiue. ſecundo vt imutat ſpiritum obiectiue. 45. Diſ. 4. q. 2. L.
Ignis circa corp^9 aiatū pt hīe duplicē actionē: vnā realē ꝛ vniuocā: ꝛ aliā itētionalē ꝛ eqnocā. 44. Diſ. 4. q. 3. A.
Illapſus poteſt dupliciter accipi. 1. Diſ. 3. q. 1. J. M.
Imago poteſt dupliciter accipi. 3. Diſ. 2. q. 9. N.
Imago dupliciter poteſt aſſignari. 3. Diſ. p^l. q. 9. F.
Immāle pōt itelligi trib^9 modis. 43. Diſ. 4. q. 2. E.
Immediatum dupliciter dicitur. vno modo excludēdo mediuꝫ eiuſdem ordinis: alio modo excludendo me/dium alterius ordinis. 49. Diſ. 4. q. 3. B.
Immediatū pōt itelligi eē duob^9 mōis. 2. Diſ. 2. q. 9. S.
Impoſſibilitas recipiēdi aligd in ſubito ꝑ ptīte pt eē ex duob^9: vel ex pte agētis: vel ex pte paſſi: ꝛ ex pte paſſi dupl'r: vel ſimpl'r: vel ſm gd. 49. Diſ. 4. q. 12. A.
Imputabile dicitur dupliciter: vno modo ꝓprie pro eo quod eſt immediate in poteſtate voluntatis: alio mō communiter pro quocunqꝫ qd eſt ſimpliciter in pote/ſtate voluntatis: lꝫ mediate. 18. q. q. J. O.
Impoſſibilitas conferendi gratiā ex parte dei poteſt du/pliciter intelligi. 7. Diſ. 2. ifra. L.
Impotentia actus carnalis eſt duplex: quedam eſt natu/ralis: ꝛ quedam eſt caſualis. 34. Diſ. 4. B.
Imperfectum dupliciter dicitur. 2. Diſ. p^l. q. 3. ifra. D.
Impuritas in aqua poteſt itelligi dupl'r. 3. Diſ. 4. q. 3. F.
Inclinatio alicui^9 ad aliō eſt 2^r. 17. Diſ. p^l. q. 2. L. ꝛ aliter.
Inclinatio naturalis eſt duplex. altera eſt ad cōmoduꝫ. ꝛ altera eſt ad iuſtum. 15. Diſ. 3. J. E.
Inclinatio naturalis eſt duplex: quedaꝫ eſt ad actū pmū ꝛ quedam eſt ad actum 2^m. 43. Diſ. 4. q. 2 S.
Incipit dupliciter exponit ꝛ ſimiliter deſinit. 12. q. q. M.
Indeterminatio potētie dupl'r dī. 7. Diſ. p. q. 1 E.
Indeterminatio cauſe ad effectum eſt duplex. 3. Diſ. p. q. 7. Bb. ꝛ 8. Diſ. q. 5. J. Z.
Indiſtinctio eſt duplex. 3. Diſ. p. q. 2. L.
Inductio dupl'r accipitur. vno^9 vt eſt ſpecies argumēta/tionis: alio mō ꝑ ſenſitiua cognitione. 24. Diſ. 3. K.
Infinitū poteſt duobus modis accipi. vno modo pro ex/cedente ſimpliciter quantūcūqꝫ finitū in infinitū. alio modo pro indeterminato. 1. Diſ. 4. q. 1 H.
Infinitas poteſt itelligi in diuinis duplex. quedā forma/lis ꝛ quedam ſundamentalis. 13. Diſ. 4. q. 1. Aa.
Ingenitū in diuinis pōt quadrupl'r accipi. 28. Diſ. p. D.
Inimicus poteſt dupliciter cōſiderari. vno modo per ſe alio modo per accidens. 30. Diſ. 3. A.
Inſtrumētū poteſt multipliciter accipi. 1. Diſ. 4. q. 5. F.
Intellectus tripl'r cōparari pōt. 2. Diſ. p. q. 7. J. X.
Intellectus pōt duobus modis accipi. 25. Diſ. 2. T.
Intellect^9 hꝫ duplicē opationē. quedā eſt itelligētia ſim/pliciū ꝛ quedam eſt cognitio cōpoſitorū. 14. q. q. D.
Intellectio ꝛ volitio eſt duplex: abſoluta. ſ. ꝛ comparati/ua. 6. Diſ. 2. q. 1. J. E.
Intellectionem eſſe operationem immaterialem poteſt intelligi tripliciter. 9. q. q. D.
Intellectio que eſt operatio imanens poteſt per ſe contie/nire alicui dupliciter. vno modo ſicut proximo ſuſce/ptiuo. alio modo ſicut remoto. 9. q. q. J.
Intendere eſt duobus modis. 38. Diſ. 2. A.
Intentio eſt triplex: actualis. ſ. habitualis ꝛ virtualis. 6. Diſ. 4. q. 6. A.
In obiectiue quadrupliciter accipitur. 3. Diſ. p. q. 4. P.
Joānē baptiſaſſe pōt itelligi tripl'r. 2. Diſ. 4. q. 2. A.
Judicium multipliciter accipitur. 47. Diſ. 4. q 1. A.
Juramētū ē duplex. ſ. aſſertoriū ꝛ ꝓmiſſoriū. 19. Diſ. 3. J.
Juramētū ꝓmiſſoriū vl' obligatoriū pōt eē ɋdruplex. ſ. doloſum: incautū: coactū: ꝛ abſolutum ibidem. K.
Juramentum incautum poteſt eſſe duplex. ibidem. L.
Juſtitia debita pōt duob^9 modis intelligi. 32. Diſ. 2. D.
Juſtitia eſt duplex: quedā eſt vniuerſalis ad alterū puta ad legiſlatorē ꝛ legem. que dicitur legalis: ꝛ quedā eſt particularis ꝛ hec eſt duplex. 46. Diſ. 4. q. 1. J. A.
Juſtitia eſt duplex acquiſita. ſ. ꝛ infuſa. 5. Diſ. 2. q. 2. H. ꝛ 6. Diſ. eiuſdem. q. 2. H.
Juſtitia que eſt ad alterū eſt duplex: quedā eſt cōmutati/ua ꝛ quedā eſt diſtributiua ibidem. J. B.
Juſtitia pōt accipi vno mō ꝑ rectitudīe hītuali ſiue hitu voluntatis. alio^9 pro rectitudine actuali. 18. q. q. U.

Latria poteſt accipi tripliciter. 9. Diſ. 3. B.
Linea conſanguinitatis eſt triplex: aſcēdens deſcendens ꝛ tranſūerſalis. 40. Diſ. 4. J. A.

Magnitudo dī dupliciter. 19. Diſ. p. q. 1. H.
Malitia excecat intellectū dupl'r vno mō poſitiue alio mō priuatiue. 36. Diſ. 3. H.
Malitia ē triplex oppoſita triplici bonitate moralīqrū quelibet accipit dupl'r ꝯtie. ſ. ꝛ pūatiue. 7. Diſ. 2. F.
Malū pōt intelligi duobus modis. 37. Diſ. 2. J. Aa.
Mā dupl'r capit. 2. Diſ. p. q. 7. S. ꝛ alr. 2. q. q. M.
Materia dupliciter accipitur. 22. Diſ. 3. F.
Malitia pt eē miſtri dupl'r ꝯſiderāda. 4. diſ. 4. q. 4. K
Malitia i actu pt accipi 2^r. ſ. ꝯtie ꝛ pūatiue. 18. q. q. J. J.
Mediū inter aliqua extrema dupl'r dī. 7. Diſ. p. q. 1. X.
Mediū iter agēs ꝛ actū pōt duobus modis intelligi: vel

vt qḋ/vel vt quo.z.Diſ.3ª.q.z.A.
Mediuz poteſt intelligi dupliciter: vel poſitiuū ꝛ actua/ le: vel priuatiuū ꝛ potentiale.11.q.q.F.
Medium in cognitione pōt intelligi duplr: vel mediuz cognitū vel mediū ꝙ ſit rō cognoſcēdi.14.q.q.Db.
Mediatio cauſe poteſt intelligi duplr vel ꝑ mediā cau/ ſam: vel per medium effectum.7.q.q.L.
Medicina dupliciter dicitur.4.q.prolo.Ff.
Mēdaciū eſt 3ª.pnitioſuz.ſ.offōſū ꝛ iocoſū.38.di.3ª.B.
Meritoriū ɔnotat vl' ꝑexigit duplicē btudinē: alterā.ſ. ad voᵗᵉᵍ elicientē actū vl' iperātē: alterā ꝯo ipſiᵘ actᵘ ad formā ſupnālē qua acceptat ipſa ꝑſona.17.q.q.D.
Mēſurari ꝑ ꝗlitatē ꝑt fieri trib' modis.z.Diſ.zª.q.z.H
Miſter itēdēs ꝑt ad duo cōꝑari vl' ad actū quē exercet: vl' ad finē ꝑꝑ quē actᵘ eſt exercēdus.6.Diſ.4ª.q.5.A.
Miniſtrū poſſe cōficere eucbariſtiā pōt itelligi duplr.ſ. abſolute ꝛ ordinate.13.Diſ.4ª.q.z.B.
Miſeria eſt duplex.5.Diſ.zª.q.z.B.
Miſſio eſt duplex: intra.ſ.ꝛ extra.10.Diſ.zª.A.
Mobile poteſt conſiderari tripliciter.z.Diſ.zª.q.z.E.
Moderatio paſſionis pōt intelligi dupliciter vel inexi/ ſtentis vel future.33.Diſ.3ª.F.
Moderatio paſſionis inexiſtētis pōt dici duplr.ibidē.
More angeloꝝ pōt mltiplr aſſignari.5.diſ.zª.q.1.ifra.L
Motus pōt accipi dupliciter.10.Diſ.4ª.q.6.A.
Motus in corpore animalium eſt duplex: vnus ſm exi/ gentiam elmti predominantis ſm quantitatē: alius ra/ tione qua animatū eſt.49.Diſ.4ª.q.14.
Mouēs motū ꝑt itelligi duob' modis.3.Diſ.zª.q.8.E.
Mutatōes in gnōne duplices ɔcurrūt.z.diſ pª.q.7.J.K.
Mutabilitas in ala pōt itelligi duplex.3.Diſ.pª.q.4.L.
Mutatio in creatiōe gratie vel charitatis eſt duplex.17 Diſ.pª.q.6.in fine.
Mutatio de loco ad locum poteſt intelligi duobus mo/ dis.z.Diſ.zª.q.11.L.
Mutatio manēte euchariᵃ pōt eē 4ª.iz.diſ.4ª.q.4.E.
Natura in diuinis dicit̄ quadrupliciter.10.Diſtin/ ctione pª.B.
Natura duplr accipit̄.1.q.ꝓlo.Q.ꝛ.18.Diſ.zª.B.
Naturale dī multis modis ꝛ equoce.43.Diſ.4ª.q.4.A.
Neceſſitas ɔuerſionis itellectus ad phātaſmata eſt du/ plex.3.Diſ.pª.q.6.S.
Neceſſariū pōt iportare duplicē neceſſitatē.39.Diſ.pª.J
Neceſſitas eſt duplex: quedam ineuitabilitatis: ꝛ quedaz imutabilitatis.16.q.q.ifra.D.
Neāitas pōt dterminare actū vt egredit̄ a voᵗᵉ zª.ibiḋ.N
Negatio eſt duplex.28.Diſ.pª.L.
Negatio tripliciter ineſt alicui.36.Diſ.pª.L.
Negō depēdētie vl' cōicabilitatꝫ pōt eē triplr.19.q.q.V
Nominari ab aliquo poteſt itelligi dupliciter.zz.Diſ.pª
Numerus eſt triplex.z4.Diſ.pª.ifra.E.
Obiectum naturale dupliciter dicit̄.1.q.ꝓlo.X. Obm eē pᵐ ꝑōt itelligi duob' modis. 3.Diſ.zª.q.11.B.ꝛ alr.9.Diſ.einſdē.q.z.T.ꝛ.5.q.q.K
Obiectū eſſe per ſe poteſt dupliciter intelligi.ibidem.E.
Obm poᵉ eſt duplex: formale.ſ.ꝛ māle.z4.Diſ.zª.E.
Obm pᵐ ꝛ nāle pōt duplr itelligi: vno mō ad qḋ poᵃ nā/ liter iclinat̄: alioᵒ ad qḋ ꝑt poᵃ nālr attigē.14.q.q.O.
Dipotēs ꝑt duob' mōis itelligi.42.diſ.pª.A.ꝛ.7.q.q.J.B
Dipotētia ꝑt capi duplr. vno mō ꝑ poᵃ cātiua oīs cābil. alio mō ꝑ poᵃ ꝑductiua oīs ꝑducibil.7.q.q.Bb.
Oratio poteſt intelligi valere alicui ſiue pro aliquo in tri plici gradu.20.q.q.B.
Ordo intelligibilium eſt triplex.3.Diſ.pª.q.z.K.
Ordo in diuinis duplex eſt.1.Diſ.zª.q.1.D.
Ordo in cāndo pōt itelligi duob' modis: vel vt actio re/ ſpicit ꝑducēs vel vt reſpicit productum.9.q.q.O.
Ordo ſumitur duob' modis.cōiter.ſ.ꝛ appropriate.z4. Diſ.4ª.q.1.A.
Organiçatio pōt duplr itelligi. vel vltima iductio forme diſponētis imediate ad aīam intellectiuā. vel pōt itel/ ligi trāſmutatio ꝓcedēs vltimā iductionē forme orga/ nice diſponētis ad aīam itellectiuā.z.Diſ.3ª.q.3.B.
Paſſio ordinata in intellectu poſſibili eſt duplex.pᵃ/ ma eſt receptio ſpēi intelligibilis a phātaſ/ mate ꝑ ꝑmā actionē itells agētis.ſcḋa ꝯo eſt receptio intellōnis ꝑ ſcḋaz actionē intells agētis.15.q.q.O.
Pars capitur tripliciter.8.Diſ.pª.q.z.F.
Pars eſt duplex quedam ſm formam ꝛ quedā ſm ma/ teriam.z.Diſ.zª.q.9.L.
Paſcha quinqꝫ modis accipitur.11.Diſ.4ª.q.6.B.
Peccatū pōt dici irremiſſibile duplr.43.Diſ.zª.q.1.E.
Peccatuz actuale pōt duplr intelligi vno modo ipſa in/ ordinatio actualis: alio mō obligatio ad penaz ſequēs illum actum.zz.Diſ.4ª.q.1.A.
Peccare pōt accipi duobus modis.3z.Diſ.zª.D.
Peccatū mortale vel veniale pōt duplr cōmitti vl' circa finem vel circa illud qḋ eſt ad finē.z1.Diſ.zª.B.
Peccatū pōt dici maximū duob' modis. vel ex itrinſeca rōne formali vel quātū ad ſequelā.z1.Diſ.zª.q.z.L.
Peccatum poteſt dupliciter accipi.z8.Diſ.zª.A.
Peccatū eſt duplex: quoddā.ſ.eſt in actu iteriori ꝛ quod/ dam in actu exteriori.4z.Diſ.zª.q.4.S.
Perfectius intelligibile a nobis poteſt dupliciter intelli/ gi.Diſ.4ª.q.1.H.
Perſona poteſt dici pfecta in ſtatu duplr: vel pfectionis exercēde vel perfectionis acquirende.38.Diſ.3ª.J.D. 3.Diſ.pª.q.z.S.
Pena dicitur duobus modis.37.Diſ.zª.Ee.
Penā correſpōdere pctō pōt itelligi duob' modis.16.
Penitere pōt multipliciter accipi.16.Diſ.4ª.q.1.A.
Perfectio rei ē duplex itriſeca.ſ.ꝛ extriſeca.31.Diſ.4ª.A.
Perfectius poteſt dici dupliciter: poſitiue.ſ.ꝛ permiſſiue 45.Diſ.4ª.q.1.E.
Poᵃ operandi ē zª: actiua.ſ.ꝛ paſſiua.ibidē.ꝛ.z5.Diſ.zª.E.
Potētia multipliciter dicit̄.7.Diſ.pª.q.1.K.ꝛ.J.X.ꝛ.20. Diſ.pª.B.ꝛ.11.Diſ.4ª.q.3.D.
Poᵃ eſt duplex abſoluta ꝛ ordinata.44.Diſ.pª.J.A.
Poſitio denotata ꝑ ly ſi, duplr itelligi pōt.z.Diſ.pª.q.3.E
Potentia dupliciter comparatur.1.q.ꝓl.L.
Potentie diſperate ſe hñt tripliciter.3.Diſ.pª.q.3.L.
Potentia in generatione duplex concurrit ſubiectiua.ſ.ꝛ obiectiua.1z.Diſ.zª.q.1.H.
Potentia dupliciter pōt accipi vno mō vt dī principiuz operādi: alio mō vt diſtinguit̄ ɔ actū.16.Diſ.zª.A.
Poᵃ actiua pōt accipi duplr vno mō pro poᵃ cauſatiua cui correſdet cābile. alioᵒ ꝑ poᵃ ꝑductiua.7.q.q.Bb.
Poᵃ peccādi pōt itelligi ꝛ accipi duplr.44.Diſ.zª.A.
Portio ſupior ꝑt duob' modis ɔſiderari.15.Diſ.3ª.K.
Prīs ē duplex.ſ.ſimplr.ꝛ miſterialis.6.Diſ.4ª.q.10.J.E.
Predeſtiariᵒ ꝑt dānari: ꝑt duob' modis itellī.40.diſ.pª.B.
Predicatio eſt duplex: ꝑdicatiua.ſ.ꝛ denominatiua.1z. Diſ.zª.q.1.J.
Primitas eſt in ente eſt duplex.3.Diſ.pª.q.3.M.
Prio aliqd moueri pōt duplr itelligi.z.Diſ.zª.q.10.J.
Principium ex ſe productiuū.ꝙ in aliquo non producat dupliciter poteſt intelligi.z.Diſ.pª.q.7.J.B.
Prius natura dī duobus modis.1.Diſ.zª.q.z.A.
Prius ꝛ poſterius poteſt intelligi dupliciter.ſ. actualiter vel aptitudinaliter.1z.Diſ.4ª.q.1.R.
Priora dupliciter dicuntur: quedā.ſ.generatione quedā ꝯo perfectione.16.Diſ.4ª.q.z.Q.

Plures baptiçare pōt itelligi dupl'r:vel eūdē ſuſcipiētē vel plures:ꝛ vtrūqꝫ ſubdiuidiť.6.Diſ.4.q.z.A.
Pelagus pfectionū dupl'r pōt itelligi.8.Diſ.p.q.4.S.
Proceſſus nāe eſt duplex:alter ab impfecto ad pfectū:alter vo a perfecto ad imperfectū.z1.Diſ.3.C.
Producere ſibi ſiſe multipl'r intelligiť.18.Diſ.z.E.
Proprietates entis īfiniti relatiue ad creaturas duplices ſunt.z.Diſ.p.q.z.infra.H.
Proſecutio vel adheſio in appetitu eſt duplex.1.Diſ.p.q.3.infra.A.

Quid dupliciter querit.z5.Diſ.p.E.

Quietatio dupl'r pōt accipi vno mō p delectatione pdicta que eſt perfectio ſupueniēs opationi.alio mō p actu elicito volūtatis gratiuo.49.Diſ.4.q.4.īfra.D

Radius eſt triplex/rectus.ſ. fractus/ꝛ reflexus.13.Diſ.z.D.
Ratio entitatis eſt duplex.z6.Diſ.p.īfra.N.
Rō formalis pōt intelligi duob' modis pprie.ſ.p rōne prima:ꝛ cōiter p rōne remota.10.Diſ.4.q.3.C.
Rō obtiua act' charitatis pōt itelligi tripl'r.z7.Diſ.3.C.
Ratio pōt duobus modis accipi.3.q.q.U.
Rationale capitur duobus modis.33.Diſ.3.A.
Reddere debitū ꝯiugale pōt z' itelligi.3z.Diſ.4.A.
Reduplicatio.ſ.ly īquātū dupl'r ſumiť.1.Diſ.p.q.z.L.ꝛ z.Diſ.p.q.7.prope Kk.ꝛ.3.q.q.D.
Regula penitētie eſt duplex:quedā eſt natural'r cognoſcibilis:ꝛ quedā reuelatione.14.Diſ.4.q.3.C.
Relationes oppoſite tripl'r pñt intelligi eſſe incōpoſſibiles in eodem.3.Diſ.p.q.7.T.ꝛ.z5.Diſ.z.L.
Relatio fundata ſup vnū eſt triplex.19.diſ.p.q.1.A.
Relo actualis in actu ad deū eſt z':altera eſt mēſurabil' ad mēſurā:ꝛ altera eſt relo foial'r vniētis.13.q.q.M.
Relatio rationis in cognitione abſtractiua poteſt itelligi dupliciter ibidem.P.
Relatio poteſt trib' modis ſe habere ad abſolutū:vno modo contingenter:alio modo neceſſario:ꝛ tertio mō ſm veram identitatem.ibidem.Y.
Relatio eſt duplex:q̄dā eſt realis:ꝛ q̄daꝫ rōnis:ꝛ relatio rōnis dupl'r accipiť proprie ꝛ cōiter.17.q.q.C.
Relatio tripl'r ſe hīe pōt ad fundamētū.1.Diſ.3.q.1.K
Relatio vt comparata ad eſſentiā q̄ ſit res poteſt intelligi duobus modis.3.q.q.J.
Relationē trāſire in eēntiā pōt itelligi dupl'r.3.q.q.U.
Relo pſone pōt multipl'r ꝯſiderari ꝛ accipi.4.q.q.Q.
Res accipiť dupl'r:vno modo pro re creata finita poſſibili:ꝛ ab alio habente eſſe.alio modo pro re increata a ſe infinita:ꝛ neceſſaria.1.q.q.A.ꝛ aliter ſic.
Res tripl'r accipiť.ſ.cōiſſime cōiť ꝛ ſtrictiſſime.3.q.q.A
Res cōiſſime ſumpta dicitur dupliciter ibidem.

Satiſfactio dupl'r accipitur cōiter.ſ.ꝛ pprie.15.Diſ.4.q.1.A.
Scientia pōt multipliciter accipi.z4.Diſ.3.D.
Signū eſt triplex rememoratiuū pteriti:pnoſticū futuri:ꝛ demonſtratiuū preſentis.1.Diſ.4.q.z.D.
Siſitudo eſt z'.3.Diſ.p.q.j.D.ꝛ al'r di z'.31.Diſ.ifra.D.
Simonia pōt dupliciter ꝯtingere vel in ordine vel in beneficio.z5.Diſ.4.q.1.infra.D.
Simulatio pōt multipl'r fieri.38.Diſ.3.īfra.J.
Simul totū dupl'r accipiť:vno modo pro cōpoſito vltimate ꝯcto:alio mō p cōpoſito in vlī.zz.Diſ.3.ifra.E
Singularitas dupl'r ad intell'm compať.z.Diſ.p.q.3.C.
Solus pōt dupl'r in ppōne ſumi.z1.Diſ.p.A.
Solūmodo poteſt accipi dupliciter cathegorematice:ꝛ ſincathegorematice.9.Diſ.3.D.
Spēs vel forma dupl'r accipiť:vno mō p foia q̄ eſt altera ps cōpoſiti:alio modo p forma toti'.zz.Diſ.3.E
Subiectū excluſiue pōt dupl'r cōparari.z1.Diſ.p.F.
Subiectū accidētis eſt duplex:quoddā eſt vltimatum:ꝛ quoddam non.1z.Diſ.4.q.z.D.
Subſtātiua pñt in diuinis dupl'r pdicari.5.Diſ.p.q.1.C.
Suſtentare nām pōt dupl'r accipi.1.Diſ.3.q.4.A.
Subſiſtere dī dupl'r:vno mō p p ſe eē qđ excludit inherere:alio mō p incōicabil'r exiſtē.4.q.q.M.ꝛ ifra.Y
Sūmū pōt dupl'r accipi.vno mō poſitiue p exceſſiuꝫ ad alia oīa.alio mō negatiue pro nō excedi ab aliquo.13.Diſ.3.q.4.B.
Suſpenſio eſt multiplex.z5.Diſ.4.q.1.D.

Tranſlatio rex pōt eē dupl'r:vel quātū ad vitaꝫ vel q̄tū ad dnīuꝫ.15.Diſ.4.q.z.H.
Tentio pōt accipi quadrupl'r.49.Diſ.4.q.6.R.
Theologia z' ſumiť.3.q.plo.A.ꝛ al'r dupl'r dī.ibidē.Aa
Trāſubātio pūt eſt iter terminos poſitiuos ſubſtātiales pōt itelligi eſſe duobus modis.11.Diſ.4.q.3.N.
Tranſire in aliud pōt itelligi trib' modis:ſiue p corruptionē ſiue per reſolutionē in ſeparataꝫ potētiaꝫ:ſiue per confuſionem.6.q.q.M.
Triſtitia ex diſcōuenienti pōt cāri q̄drupl'r.15.Diſ.3.H.
Triſtitia ſequens naturalē volitionē:ꝛ nō actualeꝫ neqꝫ habitualē nolitionē eſt duplex.15.Diſ.3.N.

Velle eſt duplex:aut amore amicitie:aut commodi.z1.Diſ.z.q.z.A.
Verbū pōt aſſumere nām tripl'r.16.Diſ.3.q.z.A.
Verbū nectio pexigi in rōne cāe ad pductionē creature pōt itelligi dupl'r:vel tāq̄ cāſitatē pficiēs:vl' tanq̄ in eadē cauſalitate cū pmo pexacto cōueniens.9.q.q.L.
Veritas dupliciter dicitur.z.Diſ.p.q.z.F.
Violētū dupl'r accipiť:vno mō vt opponiť nāli:alio mō vt opponiť volūtario.16.Diſ.3.q.z.D.
Volitio eſt duplex:vna ſimplex eſt:ꝛ alia efficax dī.33.Diſ.3.L.ꝛ.49.Diſ.4.q.10.R.
Volūtas hꝫ actū amādi duplicē.6.Diſ.z.q.1.A.
Volūtas quadrupliciter pōt intelligi fini ſeu bono adherere.1.Diſ.p.q.5.īfra.A.
Volūtas ꝯcors pōt tripl'r itelligi.1z.Diſ.p.q.1.īfra.M.
Voluntas volens.a.poteſt non velle.a.poteſt dupliciter intelligi.39.Diſ.p.infra.H.
Volūtatē nectio velle pōt itelligi duob' mōis.16.q.q.N.
Volūtas ī nob pōt tripl'r ꝯſiderari.39.Diſ.p.q.3.īfra.A.
Volūtas pōt cōſiderari dupliciter.ſ.vt potētia opatiua:alio mō vt potētia receptiua.49.Diſ.4.q.7.A.
Volūtas poteſt tripliciter velle beatitudinem immoderate.6.Diſ.z.q.z.īfra.D.
Volūtas pōt volūtarie cāre dupl'r.14.Diſ.4.q.1.O.
Voluntas vt natura dupl'r accipitur.15.Diſ.3.O.
Voluntas meritorie deſiderans habet duos actus.vnuꝫ elicitum:ꝛ alium imperatum.z6.Diſ.3.L.
Volūtariū pōt dupl'r accipi.3z.Diſ.z.H.ꝛ aliter ſic.
Voluntariū poteſt capi tripl'r.14.Diſ.4.q.1.O.
Volūtariū dī trib' modis:vl' qa eſt ſubtiue ī vo^te:vl' qa eſt elicitū ab ipa:vl' qa eſt ipatū a vo^te.18.q.q.Ee.
Votū poteſt fieri multipliciter.38.Diſ.4.A.
Unitas pōt dici maxima dupl'r:vel ex pratiōe diſtōnis:vel ex perfectione vnitorum.6.Diſ.3.q.1.F.
Unitas pōt dici maior dupl'r:vel intēſiue q̄tuꝫ ad minorem rationē diſtinctionis:vel extenſiue quātū ad maiorez paucitatē.q.q.S.ꝛ intenſiue adhuc dupliciter.ſ.per ſe:ꝛ per accidens.ibidem.T.
Uulnus poteſt accipi dupliciter.10.Diſ.4.q.6.J.

Explicit Tabula Quarta Diuiſionum de mente Doctoris Subtilis.

Sectio Quinta Scientialium Regularum ac Theorematum: cui annectitur Notabiliũ Propoſitionum Tabula Sexta de Mente Doctoris Subtilis.

¶ Marci Antonij Grandi Veneti, Liberalium Artium Cultoris, Ad Lectorem Epigramma.

Qui ſacra magniloqui ſpecularis Dogmata Scoti:
Quę modo ſyderibus ſplendidiora micant.
Scito ea ſub miſeris dudum latuiſſe Tenebris
Et graue Plebeum ſubſtinuiſſe Jugum.
Atqꝫ niſi adriaca fulſiſſet Fantis in Ora
Letheis Scotus obrutus eſſet Aquis.
Affuit ipſe Animo Sortem miſeratus iniquam:
Nec tulit Autoris Funera tanta ſui.
Reſtituit Studij veterem pręclarus Alumnum.
Egregium cuius Liuor edebat Opus.
Edidit ⁊ mirum perfuſa Luce Volumen.
Candida vbi argutis dat Monumenta Viris.
Inuenies iſtic magni Penetralia Scoti:
Humanis Lumen en dedit Ingenijs.
Ecce potes triplici Lector fulgere Minerua:
Et vacuos omni Flore replere Sinus.

AD LECTOREM.

ARiſtoteles vniuerſam diſciplinarum Perfectionem ſcrutatus Lector ſtudioſiſſime/quaqꝫ cognoſcendi ſerie/mortalium Ingenia bonarũ artium Studijs erudiri/operępręcium ſit:vt beatiſſimos Virtutũ fructus/tanq̃ ſupremum bonum/a primo rerum omnium Opifice collatum/deguſtare valeant.omne deniqꝫ ipſarum robur/⁊ Veri cognitionem ab ipſis ſcientiarum theorematibus/⁊ notioribus concluſionũ Proloquijs dependere/poſteriorũ p̃ teſtatus eſt. Alterã alteriqꝫ tãtomagis eſſe certitudine preferẽdã/quãto magis omnigena Cauſarũ reſolutione Principijſqꝫ verioribus abundauerit.Quã ob cauſam ⁊ ipſe Ariſtoteles/peripatheticoꝝ merito Princeps/oĩbus de rerũ Natura differentibus lõge pręſtare videt̃/ac ſummopere celebrandus:quum nihil/Auerroe teſte/ſine forti Ratione/ſuis in voluminibus perſenſerit:ipſiuſqꝫ admirabilis Peritia/quacũqꝫ ꝯtradictionis abiuncta Caligine hunc vſqꝫ in diem efulſerit:neqꝫ ſane laudãdos Hoĩes eſſe crediderim:qui in exarandis Studioꝝ ſuoꝝ Lucubrationibus/plurima fere temporũ luſtra cõtriuiſſe viſi ſunt:quãdoquidẽ/vel ſolis Philoſophoꝝ in cortice notis Auctoritatibus/vel infirmis quibuſdã diſciplinarũ Vmbraculis adeo leuiter adheſerint:vt facillimos aduerſarioꝝ Cauillos minime patiant̃:quin potius tenuiſſimis coꝝ Iaculis elucubratę vigilię/tanq̃ Aranearũ tendicula corruant:⁊ ipſoꝝ Uolumina/in publicis dearticulata cõcilijs ſępiſſime reprobent̃.verũ enimuero eos dũtaxat/Inumeris Laudibus efferendos/⁊ imortali Gloria dignos arbitror:qui dogmatica Speculationũ ſuaꝝ monumẽta/fortiſſimis adeo Rationibus munita/ediderint:vt nulla Hoſtiũ tela:quãuis acutiſſima ſint/pertimeſcãt:immo nullis vnq̃ Sophiſtaꝝ repagulis/deuincibiles vbiqꝫ ſerenã Frontẽ oſtentare valeãt:qualẽ iter oẽs qui de rebus altiſſimis/ac diuinis Myſterijs differentes/ſua poſteris Monumẽta tradiderũt:ipſum Ioãnẽ Scotũ/merito ſubtilem appellitatũ nemo ambigit extollendũ:quãdoquidẽ ſolus ipſe vniuerſa intellectibiliũ Penetralia/mira intelligentię Subtilitate fuerit perſcrutatus:deciſaſqꝫ opinionũ ſuaꝝ Cõcluſiones/validiſſimis adeo Principijs corroborauerit:vt quanta ſit irrefragabiliũ cõcluſionũ ſuaꝝ ventilata Subtilitas:⁊ ſcotice Subtilitatis approbata/Veritas ab his etiã/qui alienas profitent̃ Eruditiones/facillimũ ſit ferre iudiciũ:qui aſſiduis ſtudioꝝ laboribus ſuos nõ ſolũ Auctores imitari ſtudent:verũetiã ab eoꝝ opinionibus diſſentiẽtes acutioribus(vt poſſint)offendiculis/refellere conant̃.quoꝝ ſane dictu mirabile/hunc vſqꝫ in diem Nemo extitit/quãtocũqꝫ Ingenio ⁊ eruditione p̃ditus:qui tantũ Virum/vlla ex parte/vel refellere/vel irretire valuerit:neqꝫ ſane defuerũt Penthei mimitantes:nõ defuerunt voraciſſimi Lycaones:nõ defuerunt deniqꝫ Titanes imaniſſimi:qui Scoticã ſapientiã euertere veluti lunarem Globũ/pugno vibrare tentauerint:verũ oẽs hĩ munitiſſimis Doctoris Subtilis erudimẽtis/⁊ inſuperabili eius minerua Typhei more/perteriti ſuccubuerũt:quã ob rem declaraturus omnigenã Viri huius Peritiam/⁊ ſubtiliſſima ſpeculationũ ſuaꝝ Progymnaſmata/pręter ea/que in ſuperioribus Indicis huius portionibus digeſta ſunt:dicendũ modo arbitror Lector ingenue/quibus diſciplinarũ Regulis/ac pręcipuis Theorematibus in quinta ſectione ac notabilibus in Sexta Propoſitionibus annotatis abundauerit:pro decidendis innumerabilium diſputatarũ Materierũ cõcluſionibus:quę ad oẽs Diſciplinas capeſcendas/ſiue diuinitus inſpiratas ſiue humanitus inuentas/pertinere videntur:quę quum ęquo animo conceperis:triplicem ex his frugem/facile reportabis. Primã ſane quãdoq̃dẽ admirabiles ex his rerũ oĩum Proprietates/⁊ occulta taꝫ Creatoris q̃ creaturarũ Myſteria cognoueris.nam reconditus eſt in his pręcioſiſſimus vtriuſqꝫ portionis animę theſaurus/oĩumqꝫ diſciplinaꝝ efficacia.Scḋam v̾o/q̃n mirã Scoticę diſciplinę Profunditatẽ/⁊ oẽm ſubtilitatis Energiã/ſumma cũ ingenij dexteritate vendicabis.nã quis abditiſſimũ Scoticę ſpeculationis Apicem pertinget:quiſue reſolutaꝫ Doctoris intentionẽ percipiet:quãdoquidẽ ſcientialiũ theorematũ/⁊ famoſarũ Propoſitionũ cognitione caruerit:hinc ſane plurimoꝝ error indies emergit:qui Doctoris volumina lectitãtes/primo fere ingreſſu totam Uiri huius opionẽ delibaſſe profitent̃.Quum v̾o illos in Pħoꝝ coronis diſſerere ꝯtingit:ad inumeras ꝯ̃dictiones facile deducant̃/ob ſubtiliſſimaꝝ ſpeculationũ Doctoris latebriam:quę nõ niſi Theorematũ ⁊ notabiliũ Proloquioꝝ cogñe cõparant̃.Tertiã deniqꝫ frugem ſectiones hę pręſtabũt:quãdoquidẽ tantã ex his oĩbus in diſciplinis diſputãdi Solertiam aſſequeris:vt quibuſcũqꝫ propoſitis materijs/⁊ difficilibus queſitis/vel approbãdis,vel refellẽdis/omnigena medioꝝ facultate/mirũ ĩmodũ abundabis:neqꝫ hoc in Scotica duntaxat Prouintia intelligendũ duxerim:verum oĩbus in diſciplinis/ſiue peripatheticis Problematibus decidendis/ſiue dogmaticis theologoꝝ enodandis Myſterijs/imortalẽ ratiocinãdi Gloriã tibi cõparabis:nõ ſolis Philoſophoꝝ auctoritatibus:vt scioli aſſolent/innitendo:qui ſola viroꝝ famoſitate confidentes/vel exẽplari arguendi ſimilitudine ratiocinãtes/auditis aduerſarioꝝ negationibus/adeo perterent̃/ac penitus obmuteſcũt:vt primis fere Dialecticę ſtudijs indigere videant̃:qui ſi pergrandẽ Principioꝝ efficaciã ſibi vendicarent:oẽs aduerſarioꝝ funiculos abrumperent:⁊ Sophiſtaꝝ metas facile deuitarent:quoꝝ ſane oĩum copiam Sectionibus his litteraria ſerie/pro cõmuni ſtudioſorũ vtilitate annotauimus/ſolam Doctoris Subtilis inducentes allegationẽ:vt quo in loco voluminũ repoſita ſint/facile cognoſcerent̃:aduentitias/vel Theologoꝝ/vel Pħoꝝ allegationes pretermittentes:ne allegationũ varietas lectitãtis ingenium deterreret:eaqꝫ de cauſa factũ puta:vt magis ipſi veritati cõparandę ſtudioſi videant̃ indulgere q̃ curioſe hominũ Famoſitati aſtipulari.nã quis etiam dialecticę vel pħię Tyrũculus/perfectã effectuũ notitiaꝫ/abſqꝫ cauſarum pręcognitione comparandaꝫ putabit:q̃d q̃ vel poſterioꝝ/vel phyſicoꝝ primo id nunq̃ protuliſſet Ariſtoteles.quis etiam in diuinis Perſonaꝝ originibus/eandẽ ſeſe Perſonã producere opinabitur:quãdoquidẽ nihil eſt q̃d ſeipſum gignat.ſ.de tri. Auguſtini taceret̃ Auctoritas.Totis igitur animi viribus enitendũ eſt Lector ſolertiſſime:vt nudam claram/ſinceramqꝫ veritatem/ab ipſis naturę principijs depẽdentẽ/ſcrutari valeas:vt vtraqꝫ more peripathetico/rerum cognitione perquiſita ab effectibus primũ ad ipſorum cauſas progrediens:diſtinctiori cognitionis ordine/ſuper eoſdem regrediaris a cauſis:quo mirificam vniuerſi Compaginem/ad vnicum rerum omnium exemplar/⁊ principium conuertas.omnis etenim mortalium opera/⁊ ſtudioꝝ labor/in beatificam ſummi boni Fruitionem dirigendus eſt:vt feliciori ſęculo/dedicatum finem aſſequantur. Vale.

Tabula Quinta Theorematum

ABlatiuus cũ verbo ſignificat pnci piũ agẽdi: ſed cũ adiectiuo noĩe vel ↄcreto ſignificat pncipiũ formale cõcernens. 7. Diſ. pᵃ. q. 1. A.

Ablatiuus qñ ↄſtruit cũ verbo ſubſtãtiuo cõſtruit cũ eo in rõne pncipij formalis eſſendi: ſʒ qñ ↄſtruit cũ verbo adiectiuo cõſtruit cũ eo vel in rõne pncipij actiui: vel in ratione actionis ⁊ fieri. 18. Diſ. pᵃ. q. vnica. K.

Abſtractũ notans principiũ actus conſtructũ cũ gerũdiuo eſt principiũ actus vt egrediẽtis ab illo ſuppoſito: ⁊ ſi eſt potẽtia cũ gerũdiuo ſm potentiam ꝓpinquaʒ. 49. Diſ. 4ᵃ. q. 6. infra. J.

Actus hñs pmũ obm a quo eſſentialr depẽdet ⁊ obiectũ ſcdm a quo eſſentialr nõ depẽdet: ſʒ tẽdit in illud vtute pmi obti: lʒ nõ poſſit manere idẽ actꝰ niſi hẽat hitudinẽ ad pmũ obʒ: põt tñ manere idẽ ſine hitudine ad ſcdm obm a quo nõ depẽdet. 1. Diſ. pᵃ. q. 2. D.

Actus qñ repugnat actui lʒ politas ad illũ actũ ſtet cum illo ⁊ magis cũ politate ad illũ: tñ politas ad iſtũ non ſtat cũ neccitate illiꝰ: qa ſi ille eſt neccius iſte eſt ipoſis: qa neccius eſt impoſſi repugnãs. 49. Diſ. 4ᵃ. q. 13. K.

Actus quãto elicit cũ maiori conatu: tãto debet hře maiorem rectitudinẽ: ⁊ per ↄñs tanto magis dʒ ordinare ad maius premiũ. 50. Diſ. 4ᵃ. q. 6. O.

Agens qñ põt agere ſm legẽ ⁊ pter vel cõtra illã legem: tunc eſt diſtinguere potentiam ordinatam ⁊ abſolutã. 44. Diſ. pᵃ. q. vnica. A.

Appetitus liber tũc eſt rectꝰ qñ eſt ↄformis regule dine ⁊ huic appetitui nãli huiꝰ ſuppoſiti. 50. Diſ. 4ᵃ. q. 6. B.

Cauſa qñ eſt perfecta ⁊ independẽs naturalr in cauſando ⁊ agit naturalr: videt poſſe producere imediatiora ſibi perfectiora: qa producit ſm vltimuʒ ſue potentie. 36. Diſ. pᵃ. B.

Cauſa nata hře effectus ordinatos nõ eſt in potẽtia propinqua ad effectũ remotiorem producendũ niſi ꝓpinquiori iam producto. 12. Diſ. 4ᵃ. q. 3. ifra. Y.

Cauſa quãdo eſt illimitata ex perfectione ſua ad plures effectus in ſe: eſt ex ſe in perfectiſſima ⁊ determinatiſſima determinatione excludente ↄtradictionẽ vel indifferentiam ad contradictoria ad quodcũqʒ illorum plurium. 50. Diſ. 4ᵃ. q. 3. infra. A.

Cõmutãs qñ cõmutat non debet cõmutare vel vendere tempus: qa tempus nõ eſt ſuũ. 15. Diſ. 4ᵃ. q. 2. P.

Cõmutans nõ debet ponere ſe in tuto de lucrando ⁊ illũ cum quo cõmutat de dãno. ibidem.

Cuicũqʒ repugnat eẽ pt̃: vel excedit realiter ab aliquo: ei repugnat eſſe finitum. 5. q. q. Aa.

Cuiuſcũqʒ eſt ↄſiderare paſſionẽ in cõi de ſubiecto in cõmuni vliter eiuſdẽ eſt cognoſcere eandẽ paſſioneʒ in ſũmo de eodẽ ſubiecto pticulariter. 3. q. ꝓlo. ifra. T.

Debitor ex cuius nõ ſolõne creditor notabilr dãnificatur tenetur de iuſtitia ſatiſfacẽ creditori de intereſſe. 15. Diſ. 4ᵃ. q. 2. infra. O.

Eſſe non pdicat tertiũ: niſi qñ tertiũ adiacet ſibi tanq̃ predicatũ: qñ verbo nullũ ſibi tertium adiacet predicat eſſe propꝛium: qð eſt predicari ſcdʒ adiacẽs. 2. Diſ. pᵃ. q. 2. infra. D.

Excellentia quãdo queritur vnius ad aliud nõ debet cõparari optimum ad infimum ſed optimũ ad optimũ vel ſimpliciter ad ſimpliciter. q. 4. ꝓlo. F.

Extrema qñ ſunt imediata tãta eſt preciſe eoꝝ diſtantia quãtũ eſt extremũ alterũ maius. 1. Diſ. 4ᵃ. q. 1. F.

Ex maiori de lege nature ⁊ minori de lege poſitiua non ſequit cõcluſio niſi iuris poſitiui. 17. Diſ. 4ᵃ. Y.

Ex negatiua exponẽte antecedens nõ ſequitur negatiua exponens conſequens. 21. Diſ. pᵃ. D.

Fieri quando predicatur ſcdʒ adiacẽs predicat fieri ſimplr eius de quo dicit: ⁊ ſic non contingit alĩ quod oppoſitum ipſi ſubiecto. 11. Diſ. 4ᵃ. q. 5. B.

Forma quecũqʒ ad hoc vt recipiat in ſuo paſſiuo requirit aliã pus recipi in quocũqʒ nũq̃ actiuũ forme ſcde eſt in potẽtia accñtali ad agẽdũ in receptiuuʒ illiꝰ niſi forma prior iam ſit inducta. 3. Diſ. pᵃ. q. 7. infra. B.

Habitus quãdo eſt in aliquo intellectu habens euidentiã ex obto: tũc pmũ obiectũ vt eſt illius: nõ tñ virtualr cõtinet illũ habitũ: ſed vt notũ illi intellectui ↄtinet illum habitũ: ita q notitia obiecti in illo intellu ↄtinet euidentiã habitus: vt in illo intellu: qa itellectus cognoſcens tale obiectũ põt elicere oẽm concluſionem illius habitus. 3. q. ꝓlo. L.

Habitus qñ nõ hʒ euidẽtiã ex obto ſed aliunde cauſataʒ q̃ ab obiecto noto: nõ hʒ obm ſm virtualẽ continẽtiã habitus ab obiecto. ibidem.

In effectibus ordinatis q̃ſi eiuſdẽ rõnis quoꝝ vterqʒ natus eſt gigni a cã equiuoca nõ opʒ priorẽ eſſe cãm poſterioris ſʒ vtrũqʒ cauſari ab eadẽ cauſa equiuoca. 9. Diſ. 2ᵃ. q. 2. D.

In linea recta cõſanguinitatis tot ſunt gradus quot ſunt perſone vna minus. 40. Diſ. 4ᵃ. B.

In linea trãſuerſali computantur gradus ſm magis remotum a ſtipite. ibidem.

In linea deſcendẽte gradus efficacior eſt q̃ in linea trãſuerſali. ibidem. C.

In nõ euidẽtibus ex terminis neqʒ ex pncipijs euidẽtiã habentibus nõ cõſonãt firmiter ⁊ infallibilr multi diuerſimode diſpoſiti niſi a cã ſupiori intellectus eoruʒ inclinentur ad aſſenſum. 2. q. ꝓlo. A.

Impoſſe eſt aliqð extremũ reſpicere aliud extremũ quacunqʒ neccitate: qn tãta neccitate reſpiciat qðcũqʒ mediũ neccio reqſitũ iter illa extrema: alioqn neccĩuʒ dependeret neccio a nõ neccio. 1. Diſ. pᵃ. q. 4. C.

In quocũqʒ itellectu põt hři cõceptus ſimplex virtualr includens veritatem immediatam: ⁊ vlterius mediatam: in illo intellectu haberi poteſt notitia ꝓpter qd veritatis mediate. 7. q. q. E.

In quocũqʒ eſt principium aliquod quod ex ratione ſua eſt principium productiuũ illud erit in eo principiuʒ producẽdi ſi eſt in eo ſine impfectione: ⁊ nõ itelligat prehabere aliquod productum ſibi ſimpliciter adequatum. 10. Diſ. pᵃ. q. vnica. infra. A.

Negatio per tot media põt de aliquo pꝓ qd ↄcludi quot pñt eẽ in ipſo cãe repugnãtie ad affirmationẽ oppoſitã: ⁊ ſi aliqð vnũ ſit cauſa adequata repugnãtie illud erit medium adequatum ad oſtendendum talem negationem. 7. q. q. Nn.

Nihil dẽ cõpetere ſm. a. ſi. a. ſit rõ trãſcẽdens: ⁊ hoc ſiue ſit ratio formalis ſiue fundamẽtalis. 6. q. q. Hg.

Nomẽ abſtractũ ſignãs pncipiũ agẽdi ↄſtructũ cũ gerũdiuo ſignificãte aliquã actionẽ natũ eſt hři a ſuppoſito vt ſit illi pncipiũ agẽdi illa actione. 3. q. q. R.

Nõ opʒ q pdicatũ eo mõ cõueniat determinationi quo cõuenit alicui intellecto ſub tali determinatione: quãdo illa determinatio non notatur eſſe ratio inherentie predicati ad ſubiectum. 3. q. q. N.

Non opʒ q ſi ad aliqð antecedẽs ſequatur aliqð conſequens q ad diſtinctionẽ añtis ſequat diſtinctio ↄñtis niſi qñ illð ↄñs diſtinguitur in antecedẽtibus ſicut diſtinguitur genus in ſpeciebus. 12. Diſ. pᵃ. q. 1. Y.

Non poteſt cõcludi aliqua identitas extremoꝝ inter ſe niſi ſm illã idẽtitatẽ: qua ſunt eadẽ medio ⁊ medium in ſe ſic ſit idem. 2. Diſ. pᵃ. q. 7. Ji.

Non poteſt maior idētitas ɔcludi in ɔcłone extremorū q̄ ſit idētitas eoꝝ ad mediū in premiſſis.5.q.q.D.

Nullum medium poteſt eſſe propter quid reſpectu paſſionis niſi que virtualiter includitur in ratione illius medij.1.q.prologi.T.

Omnis inqſitio metaphyſica de deo ꝓcedit ɔſiderādo formalē rōnē alicuiꝰ ⁊ auferēdo ab illa formali ratione quācūqꝫ imꝑfectionē quaꝫ habꝫ in creaturis ⁊ reſeruādo illam formalem rationē ⁊ attribuendo ſibi omnino ſummā perfectionem ⁊ attribuēdo illud ipſi deo.3.Diſ.p'.q.1.infra.C.

Omne receptiuum formaruꝫ alicuius generis qḋ nō eſt ex ſe determinatum ad aliquam vnam illarū formarum nec eſt illimitatū ad illas poteſt moueri ſiue mutari ab vna illarū formaꝝ ad aliā.2.Diſ.2'.q.9.A.

Omne mobile in equali tempore magis pertranſiens de ſpatio velocius mouetur.17.Diſ.2'.q.2.infra.A.

Omne quod eſt indeterminatum ad plura indeterminatione potentie actiue ex ſe eſt ſufficiens ad quodlibet illorum producendum nec indiget aliquo determināte vel actuante.7.Diſ.p'.q.vnica.īfra.S.

Precepta quando ſunt contraria illud quod eſt ſuperius magis ligat ⁊ obligat:⁊ ideo firmius eſt ſeruandū:nec ſeruans illud ⁊ pretermittēs aliud peccat.21.Diſ.4'.infra.N.

Predicato ſtante confuſe tm̄ non licet ſub ipſo deſcendere.1.q.prologi.V.

Perfectio actus quādo eſt a duobus.ſ.a potentia ⁊ obiecto:quando variatur propria ratio iſtorū vel alterius eorum in ſe:vel coniunctione cuꝫ reliqua cauſa vel ſm̄ approximationem ad reliquam cauſam:variabit̄ tūc perfectio illius actus.31.Diſ.3'.infra.C.

Permutatio non tenet niſi ſm̄ idem ſm̄ ꝙ prius prefuit proportio:vel ſm̄ aliqḋ in quo ꝓportionē eſſe includitur in prima proportione.45.Diſ.4'.q.2.D.

Principium actiuum naturaliter quando concurrit cuꝫ cauſa libera agente:tunc cauſa libera agente oportet ꝙ illud principium naturaliter coagat quantum pōt.17.Diſ.p'.q.2.infra.H.

Principiū actiuū quādo eſt indeterminatuꝫ ad aliquos duos effectus non ex equo ſed ſm̄ ordinem naturalē ex ſe ſufficienter eſt determinatum ad primum illoꝝ ⁊ poſito primo eſt determinatum ad ſecundū.7.Diſ.p'.qōne vnica.D.

Principio productiuo illud generaliter producitur cuiꝰ tale ꝑncipiū eſt productiuum vel in eo in quo eſt:ſi natum eſt illud recipere vel in alio:vel in nullo.ſi in nullo:q2 nihil eſt aptū natū recipere illud:tunc producit̄ per ſe ſubſiſtens ſi potētia productiua ſit perfecta reſpectu ſubſiſtentis.10.Diſ.p'.q.vnica.Q.

Potentia quandocūqꝫ non determinatur ad actuꝫ ordinatuꝫ ex ſe:actus eius in cōmuni vniuerſalior eſt actu eius ordinato.1.Diſ.p'.q.1.A.

Propoſitio de poſſibili eſt falſa cuius illa de ineſſe eſt impoſſibilis.11.Diſ.4'.q.5.L.

Quādocūqꝫ aliqḋ agēs agit ī aliqḋ paſſiuꝫ:pōt qḋlibꝫ agens eiuſdē rōnis in qḋlibet paſſiuum eiuſdem rationis agere.3.q.ꝓlogi.D.

Quācūqꝫ aliqḋ alicui cōuenit ſub ratione alicuius nō neceſſario ſibi inherētis:nō ɔuenit illi necio.ibidē.I.

Quādocūqꝫ aliqḋ eſt ꝑmo tale ɔiunctū cū alio poſteriori:ſi pōt ab illo ſepari adhuc eſt tale.4.q.ꝓlo.īfra.B.

Quādocūqꝫ alicuius dilectio principaliter intenditur extra genus cognitionis:eius cognitio principaliter intēditur intra genus cognitionis.ibidem.K.

Quandocūqꝫ aliquod cōmune diuiditur primo per differētias oppoſitas:impoſſe eſt vtrāqꝫ diſtāꝫ in aliquo vno ſub illo cōi cōtento reperiri.ibidē.īfra.N.

Quācūqꝫ aliqḋ cōuenit ſeu natū eſt cōuenire alicui preciſe ſm̄ aliquā rōnē:cuicūqꝫ ɔuenit eēntialr̄ ſm̄ illā rōnē cōuenit ei ſimplr̄ ⁊ eſſentialr̄.3.Diſ.2'.q.4.E.

Quādocūqꝫ aliqua duo conſtituunt aliqḋ tertiuꝫ per ſe.neutrū illoꝝ habet ab altero illam conditionem:que eſt propria ſibi inquantuꝫ conſtituit:ſed vtrūqꝫ habet ex ſe primo.26.Diſ.p'.q.vnica.S.

Quādocūqꝫ aliquid determinat̄ ad aliud ex ſe:vbicūqꝫ eſt:habet illud.28.Diſ.p'.q.3.C.

Quādocūqꝫ aliqua duo cōparantur ad aliquod tertium qḋ eſt illimitatū:eo modo quo illa duo nō ſunt illimitata:non oportet illud tertium condiſtingui in eis.26.Diſ.p'.qōne vnica.P.

Quādocūqꝫ aliquod eſt illimitatū in aliqua ratione cauſe:ita ꝙ ſibi plura correſpōdēt in altero extremo vel aliqḋ vnū plura cōtinēs.ſi inter illa plura eſt aliquis ordo vel abſolute vel in ſe habēdo ad illud illimitatū tūc nō eſt idē ꝑmū reſpectu talis illimitati:⁊ h̄ loquēdo de primitate adequationis:⁊ primo primitate immediationis.28.Diſ.p'.q.3.D.

Quandocūqꝫ alique potentie ſunt ordinate naturalitas potentie ſuperioris eſt maior q̄ potentie inferioris.49.Diſ.4'.q.14.K.

Quādocūqꝫ aliqua ſm̄ prius ⁊ poſterius concurrunt ad aliquā actionē:illud qḋ eſt prius principalius cōcurrit ad illam actionē.10.Diſ.p'.q.vnica.C.

Quādocūqꝫ ad productionem alicuius effectus concurrunt actiuū ⁊ paſſiuum prior eſt naturaliter reſpectus actiui ad paſſiuum q̄ ſit reſpectus vtriuſqꝫ ad productum.5.Diſ.p'.q.2.B.

Quādocūqꝫ aliqḋ continet in ſe plures perfectiones cōmunicabiles:cōmunicās illud vnū cōmunicat omnes perfectiones in illo:eo ordine quo nate ſunt eſſe in illo vno.13.Diſ.p'.q.vnica.T.

Quandocūqꝫ aliquid eſt de ſe eſſe ⁊ non tm̄ capax illius eſſe:tunc etiā eſt de ſe habēs quālibet conditioneꝫ neceſſario requiſitam ad eſſe.8.Diſ.p'.q.3.Bb.

Quādocūqꝫ aliqua realitas intelligitur cū ſuo modo intrinſeco:ille cōceptus non eſt ita ſimplr̄ ſimplex quin poſſit itelligi illa realitas abſqꝫ modo illo: ſed tūc eſt cōceptus iꝑfectus illius rei:pōt etiam ɔcipi ſub illo mō:⁊ tūc eſt ɔceptus perfectus illius rei.ibidē.īfra.Y

Quācūqꝫ aliq̄ duo agētia ɔcurrūt ad aliquē vnū effectū:quāto vnū illoꝝ pōt plus ſupplere vicem alteriꝰ:tanto minor perfectio requirit̄ in altero:quādoqꝫ autem nulla:ſi illud ſupplet totā vicē eius.3.Diſ.p'.q.3.D.

Quandocunqꝫ aliqua exiſtentia eſt indifferens ad duos modos ſicut ſimplr̄ haberi poteſt ſub vno modo:ita ⁊ ſub alio.10.Diſ.4'.q.4.infra.C.

Quandocūqꝫ aliquam formam in communi ſequit̄ aliqua operatio in vniuerſali:quālibet formam ſingularem ſub illa cōſequit̄ aliqua operatio ſingularis eiuſdem rationis:niſi aliqua forma ſingularis ſit imperfecta.7.Diſ.p'.q.vnica.infra.T.

Quandocūqꝫ aliqua paſſio conuenit aliqui ſm̄ aliquam rationem:cuicūqꝫ conuenit equaliter ſm̄ illam rationem eidem conuenit ſimpliciter equaliter.2.Diſtōne ſcḋi.qōne.9.D.

Quācūqꝫ aliqḋ eſt in aliquo vltimate tale:non pōt illud manere in ipſo niſi ipſum habens illud ſit in ipſo tale.8.Diſ.3'.q.vnica.infra.B.

Quādocūqꝫ aliqḋ fundamentū eſt potentiale ad relationem:prius naturalr̄ informatur fundamentū relatione q̄ ſuppoſitum.26.Diſ.p'.q.vnica.R.

Quācūqꝫ aliqua

Quandocunqʒ aliqua propoſitio affirmatiua eſt falſa ex repugnātia extremorū:quecūqʒ determinatio vel reduplicatio addita que non tollit repugnātia eorū:non tollit rationē falſitatis illius.11.Diſ.3ª.q.vnica.A.

Quādocūqʒ aliqua ordinant̄ eſſentialiter ſicut diſpoſitio ⁊ forma ad quā eſt diſpoſitio:lʒ diſpoſitio poſſit eſſe ſine forma:nō tn̄ econuerſo.36.Diſ.3ª.q.vnica.N.

Quādocūqʒ aliqua forma eſt indeterminata ſm virtutem actiuā ad plura:illud qḋ preciſe reſpicit vnā actioneʒ determinatā:nō perficit eam inquantū eſt indeterminata:ſed inquātū eſt potētia determinata reſpectu illius actionis.26.Diſ.2ª.q.vnica.infra.A.

Quādocūqʒ aliqua ſm totū genus ſuū habent aliquem ordinē adinuicē:qḋlibet vnius habet ſimilē ordinem ad quodlibet alterius.1.Diſ.4ª.q.1.Ji.

Quādocūqʒ aliqḋ ab aliquo hʒ eādē entitatē non eſt ibi dependentia:pōt tamē eſſe ꝑexigētia ſi vnū ſuppoſitū habeat illud ab altero.2.Diſ.pª.q.7.K.

Quandocūqʒ aliqua duo ꝯcurrūt ſm diuerſas regulas: ſemꝑ illud qḋ eſt ſm regulam ſuperiorem eſt eligendum ⁊ faciendum.50.Diſ.4ª.q.2.E.

Quandocūqʒ aliqua coniungunt̄ preciſe per actum voluntatis cōtingenter ſe habētis ad illaʒ coniunctionē: ſi vnum illorū ſm ſe ſit mobile oīno improportionatum alicui mouenti:⁊ reliquū ſit ꝓportionatū:ipſum nō poteſt vtrūqʒ illorum coniunctorū mouere eadeʒ motione.10.Diſ.4ª.q.6.E.

Quandocūqʒ aliquid includit vel preſupponit aliḋ illa poſſunt cōparari vel ſm illud qḋ preciſe pertinet ad vtrūqʒ vel ſm illud qḋ ſecundū ponit ꝑmo ꝑſuppoſito:⁊ ſecunda quidem comparatio non eſt per ſe:quia ſic vniuerſalr̄ ſecundū excedit primuʒ ſicut duo bona excedunt alterū eorū:ſed prima eſt per ſe:quia eſt ſm preciſas rōnes cōparatorū.7.Diſ.4ª.q.3.A.

Quādocūqʒ aliqua quocūqʒ mō diſtincta cōſtituūt aliquod tertiū:nō cōſtituūt illud niſi vt aliquo modo ſe habēt adinuicē vel aliquo mō vniunt̄.3.q.q.D.

Quādocūqʒ aliqḋ cōuenit alicui ſic ꝙ oīmoda cōtradictio ſit illud eſſe ſine illo:illud eſt idē realiter illi:⁊ per oppoſitū vbi nō eſt omnimoda cōtradictio non opʒ eſſe illud oīno idem illi.ibidem.infra.P.

Quādo principiū elicitiuuʒ nō neceſſario elicit:habens illud ꝑncipiū nō neceſſario agit.1.Diſ.pª.q.4.C.

Quādocūqʒ in aliquo eodē ſunt duo principia ordinate actiua illud nō eſt in potētia proxima ad agendū ꝑncipio ſecundo:niſi preintelligatur in actu primi principij.12.Diſ.pª.q.1.T.

Quandocūqʒ inter aliqua extrema cōmunia eſt proportio vt inter prima extrema illius ꝓportionis:tūc ipſa etiam eſt inter quecūqʒ contenta ſub altero extremorum.13.Diſ.3ª.q.4.H.

Quandocūqʒ inter aliqua extrema nulla eſt media diſtātia:ſed ipſa preciſe dicunt̄ diſtare ratione extremoruʒ inter ſe:tanta eſt diſtantia quanta eſt maius extremū.2.Diſ.pª.q.2.Z.

Quādocūqʒ in aliqua re ſunt plures proprietates ratione quaruʒ ꝑlura poſſunt ſibi ineſſe ⁊ in vna alia re eſt vna iſtarum proprietatum ratione cuius dicantur illa plura debere eidem ineſſe:cōmunit̄ non cauſa:vt cauſa.25.Diſ.2ª.q.vnica.H.

Quādocūqʒ in concretis eſt predicatio per ſe primo modo ſequitur ꝙ abſtractū predicatur de abſtracto per ſe primo modo reſeruata cōcernentia quidditatis ad ſuppoſitum vel infinitate.13.q.q.H.

Quādocūqʒ ſil' cōcurrūt plures mutationes diuerſoruʒ generū:negatio non eſt per ſe terminus vnius vt includitur in termino alterius.11.Diſ.4ª.q.4.F.

Quandocūqʒ in ꝑmo cōcurrunt plures ꝑfectiones qualitercūqʒ diſtincte vel diſperate illud eſt ſimplr ꝑfectius qḋ eſt primo propinquius.12.Diſ.4ª.q.2.iſra.E.

Quādocūqʒ obiectum determinat intellectuʒ ad cognitionem rectitudinis prius naturaliter ꝙ̄ voluntas velit:⁊ voluntas ſit aliquo modo regulabilis aliunde:nō tn̄ apprehenſio precidit praxim:ſed etiā apprehēſio cōformis:qḋ accidit quādocūqʒ determinata rectitudo praxis eſt cognoſcibile neceſſariū vt principiuʒ ꝑ intellectū vel cōcluſio per ſciam.4.q.ꝓlo.iſra.J.

Quādocūqʒ cōtingit errare in praxi ⁊ recte agere ibi eſt neceſſaria cognitio practica ad dirigēdū.4.q.ꝓlo. K.

Quādocūqʒ optimū eſt nobilius optimo ⁊ genus ſpē ⁊ ſpecies ſpecie:tota enim ſpecies vna eſt ſuperior quacūqʒ alia ſpecie tota.49.Diſ.4ª.q.4.O.

Quādocūqʒ nō creditur aliquid eſſe poſſibile alicui aut ipſum non vult aut tenuiter vult.4.q.ꝓlo.infra.L.

Quandocūqʒ ꝯcurrūt in aliquo rō cōmunioris ⁊ minus cōis quicqḋ in illo ſequitur per ſe rationem cōmunioris ſequitur etiam eaʒ vbicūqʒ inuenit̄ abſqʒ ratione minus cōmunis.9.Diſ.pª.q.vnica.B.

Quādocūqʒ ſunt due nature abſolute ſic ſe habentes ꝙ prior eſſentialiter non dependet a poſteriori:tūc talis natura prior poteſt eſſe ſine poſteriori abſqʒ cōtradictione.1.Diſ.pª.q.4.D,⁊.16.q.q.B.

Quandocūqʒ ſunt due forme que naturaliter inclināt ad actum in eodem operante:vtraqʒ quantum eſt de ſe neceſſario ⁊ ſemper inclinat ad actum:⁊ ideo quādocūqʒ actus elicitur:elicitur ſm inclinationeʒ vtriuſqʒ.14.q.quolib.infra.H.

Quandocūqʒ ſunt due cauſe ordinate concurrentes ad agendum.vna illarū.ſ.ſecūda non eſt in potētia ꝓpinqua niſi alia.ſcilʒ prima cōcurrente.15.q.q.R.

Quādocūqʒ ſunt duo precepta ordinata:tunc preceptuʒ ſuperioris magis ligat.8.Diſ.4ª.q.3.E.

Quādocūqʒ ſunt aliqua duo eque volibilia ⁊ ordinabilia ad aliquem finem ⁊ ex parte ſui habent rationem illam propter quā ſunt volenda ab aliqua voluntate: voluntas preacceptans aliquod vnum illorum alteri ad illum finem peccat ſm acceptationeʒ perſonaruʒ.41.Diſ.pª.q.vnica.E.

Quandocūqʒ ſunt duo agentia eſſentialiter ordinata:aut ſecundum accipit eſſe a primo:aut ſecundum lʒ nō capiat eſſe a primo:tamē accipit aliquā influentiaʒ.aut tertio modo ambo attingunt eundem effectum īmediate:ſed ordine quodam primuʒ.ſcilʒ principalius ⁊ ſecundum minus principaliter:tamē eundem effectū attingit.7.q.q.Ji.

Quandocunqʒ ſunt duo mala in eligendo minus maluʒ eſt fugere maius malum:qa ibi vnum habet rationeʒ boni reſpectu alterius.50.Diſ.4ª.q.2.D.

Quādocūqʒ ſunt in aliquo plures ꝑfectiones partiales: idem perfectibile poteſt eſſe ſimpliciter perfectū ſm vnaʒ perfectionē in ſummo ⁊ ſimpliciter imperfectū ſm aliam.36.Diſ.3ª.q.vnica.B.

Quandocūqʒ ſunt aliqui ordines alterius rationis:quorum vnus non includit alium neqʒ coexigit:neqʒ preexigit neceſſario illū:poteſt eſſe iſte ſine illo:imo cum ſimultate oppoſita illi ordini.4.q.q.B.

Quandocūqʒ ſunt duo extrema oppoſita quantum aliquid recedit ab vno oppoſito tantū accedit ad aliud.4.q.ꝓlogi.infra.Ee.

Quandocūqʒ due cauſe concurrunt ad aliquem effectuʒ vna ſola non poteſt in ita perfectum effectū ſicut ambe ſimul.17.Diſ.pª.q.2.J.

Quādocūqꝫ due cauſe cōcurrūt ad ꝯſtituendū aliquod tertium: poſterior non dat priori aliquid pertinens ad propriam cauſalitatem eius. 13. Diſ. 3ª. q. 4. L.

Quandocūqꝫ due cauſe partiales concurrunt ad effectū cōmunem ambarū: poteſt eſſe defectus in productione effectus ex defectu vnius cauſe concurrentis ⁊ non alterius. 37. Diſ. 2ª. q. vnica. T.

Quandocūqꝫ duarum cauſarum ordinatarūꝫ altera eſt indeterminata ad plures effectus: ⁊ quaſi illimitata. altera vero quaſi ſm vltimū ſue virtutis determinata ad certū effectū: illa que eſt illimitatior ⁊ vniuerſalior videtur eſſe principalior ⁊ perfectior. 3. Diſ. pª. q. 6. B.

Quandocunqꝫ duo comparantur ſm ordinem ad idem primuꝫ: potentia propinqua non eſt ad ſecundum niſi primo poſito. 7. Diſ. pª. q. vnica. infra. T.

Quandocunqꝫ aliquid habet duas regulas: ſi vt comparatur ad regulam ſuperiorem eſt ei conforme: tunc ſimpliciter eſt rectum: ſed ſi comparatur ad regulam inferiorem: eſt ei conforme vt rectum ſm quid. 50. Diſ. 4ª. q. 6. B.

Quandocunqꝫ alicuius intellectus eſt aliquod primum obiectum primitate virtutis: per illud quodlibet aliud obiectuꝫ intelligitur ſm ordinem: quem vnūquodqꝫ obiectum habet ad illud primū. 5. q. q. S.

Quādocūqꝫ alicuius intellectus eſt aliquod primū obiectum primitate virtutis immediatius intelligitur virtute eius illud quod eſt per ſe idem illi q̄ꝫ illud qđ eſt illi per accidens idem. ibidem.

Quandocūqꝫ aliquid ab aliquo dependet aliqua dependentia ſi illa ſit ſufficienter terminata nō dependet ab eo alia dependentia eiuſdem rationis. 12. q. q. A.

Quando aliquid determinat ſibi alterum oppoſitorum: alteruꝫ non poteſt ſibi ineſſe neqꝫ per ſe neqꝫ per accidens. 49. Diſ. 4ª. q. 14. G.

Quando aliquid ordinatur ad duos fines principaleꝫ. ſ. ⁊ minus principalem: rationabile eſt vti illo eo modo quo magis valet ad fineꝫ principalē: lꝫ per hoc aliqđ detrahatur fini minus principali. 33. Diſ. 4ª. q. 1. D.

Quādo aliq̄ forma actiua ineſt alicui ſubiecto: actio ſm illā formā per accidēs competit eidem. 15. q. q. T.

Quādo aliqua duo ſunt ſimul natura: quocūqꝫ alterum illoꝝ eſt prius natura ⁊ reliquū. 28. Diſ. pª. q. 3. A.

Quando ab eodem principio vnuꝫ ſimpl'r neceſſario producitur: ⁊ aliud contingenter: non poteſt producere illud ad qđ ꝯtingenter ſe hꝫ: niſi prius producto illo ad qđ neceſſario ſe hꝫ: ⁊ maxime quādo eadē eſt neceſſitas producti ⁊ producētis. 8. q. q. infra. J.

Quando cauſe per ſe ſufficientes alicuius effectus ſunt eiuſdem ſpeciei: etiam effectus eſt eiuſdē ſpeciei. 49. Diſtōne 4ª qōne. 5. D.

Quando aliquod predicatum natum eſt ineſſe toti per aliquam partem: q2. ſ. preciſe ſibi ineſt ratione illius: tunc ex hoc ꝙ denominat partem: ſequitur ꝙ denominat totum: q2 denominat ipſuꝫ ſicut natū eſt ipſuꝫ denominare. 11. Diſ. 3ª. q. 2. L.

Quando a formalibus conſtitutiuis aliquorū poteſt abſtrahi aliquod cōmune prime intentionis: pari ratione vel maiori poteſt abſtrahi aliqđ cōmune a conſtitutis per illa. 23. Diſ. pª. q. vnica. A.

Quando aliquis effectus precedit aliuꝫ effectum ordine nature non poteſt cauſa exire in actum cauſandi effectuꝫ poſteriorem non cauſato prius effectu priori illa prioritate. 25. Diſ. 2ª. q. vnica. O.

Quanto aliquid ſimul poteſt eſſe cauſa plurium: tanto eſt perfectius: ⁊ ſi poteſt eſſe ſimul infinitorum eſt infinitum. 14. Diſ. 3ª. q. 2. J.

Quando ratio alicuius obiecti determinate cognoſcendi aliqua poteſt eſſe aliquod limitatum ad illud eiuſdeꝫ poteſt eſſe aliquod illimitatum ad illud ⁊ ad aliud. 35. Diſ. pª. q. vnica. B.

Quanto aliquis tenetur pluribus obligationibus ad aliquid: tanto ſi tranſgreditur grauius peccat. 22. Diſ. 4ª. q. vnica. M.

Quanto aliquod mediū magis recedit ab vno extremo: tanto magis non ſolum accedit ad alterum: ſed dicit̄ habere rationem alterius. 8. q. q. F.

Quando alique forme habent ordinem eſſentialem ita ꝙ vna recipitur mediante alia in eodem ſiue ſit natura ſiue ſit potentia: ⁊ hoc ſiue ab eodeꝫ agente ſiue ab alio: dato etiam ꝙ ſit ratio recipiendi alter ī: nunq̄ꝫ ſecunda pōt induci ab agente in ſuo receptiuo niſi prior ſit inducta. 3. Diſ. pª. q. 7. B.

Quando ex poſitione alicuius cōditionis ſimpliciter nolite aliquis vult aliquid: non vult ſimpliciter illud: ſed magis reſpuit. 30. Diſ. 3ª. q. vnica. D.

Quandocunqꝫ negatio termini a quo mutationis per ſe ſaluatur in termino ad quē alterius: oportet illas mutationes eſſe eiuſdeꝫ generis: q2 a termino a quo ⁊ ad quem oppoſitos. 11. Diſ. 4ª. q. 4. F.

Quandocūqꝫ predicatū nō cōuenit cōmuni niſi pro aliquo ſuppoſito: nō cōuenit ei primo nec vere: niſi quia dicitur de aliquo inferiori: ⁊ ita opꝫ eſſe aliquā cauſaꝫ verificantē illā ꝓpoſitionē. 7. Diſ. 3ª. q. 1. A.

Qualis eſt ordo realis inter aliqua diſtincta realiter: talis eſt ordo cognoſcibilitatis inter eadem qualitercūqꝫ diſtincta in eſſe cognoſcibili. 7. q. q. infra. D.

Qualis eſſet ordo per ſe realis inter aliqua ſi eſſent diſtincta realiter: talis per ſe ordo eſt inter illa correſpondēs illi diſtinctioni: quā habēt: vtpote rationis ſi ratione diſtinguant̄: ⁊ hoc ſiue ratione ſumpta ex parte rei ſiue mere cauſata p actū itell's. 1. q. q. P. ⁊. 6. q. q. A1.

Quandocūqꝫ effectus ſunt incōpoſſibiles ⁊ cauſe eoruꝫ ſunt icōpoſſes in cāndo. 24. Diſ. 3ª. q. vnica. M.

Quādo lex diuina vel eccleſiaſtica non ligat perſonam: ſequenda eſt ratio naturalis. 15. Diſ. 4ª. q. 2. Ee.

Quādo lex recta ſm quā agendū eſt ordinate non eſt in poteſtate agentis: tunc potētia eius abſoluta non pōt excedere potentiā eius ordinatā circa aliqua obiecta: niſi circa illa agat inordinate. 44. Diſ. pª. q. vnica. B.

Quandocūqꝫ per ſe cōſequentia aliqua ſunt incōpoſſibilia: ⁊ illa ad que ꝯſequunt̄ illa ſunt incompoſſibilia: ⁊ multo magis ſi illa que ſunt de eſſentiali ratione illoꝝ ſunt incompoſſibilia. 2. Diſ. 2ª. q. 9. infra. D.

Quantum deberet alicui miniſtro rei publice legiſlator iuſtus ⁊ bonus retribuere: tantuꝫ poteſt ipſe ſi non aſſit legiſlator de re publica non extorquendo recipere. 15. Diſ. 4ª. q. 2. T.

Quandocūqꝫ in antecedente includuntur duo oppoſita ⁊ infertur conſequens: non infertur illud ratione alicuius totius extremi: quia totum extremum nulluꝫ vnū conceptum facit: ſed tm̄ ratione alterius extremi. 2. Diſtōne pª. qōne. 2. E.

Quandocūqꝫ in aliqua dictione officiali vel ſyncathegorematica duo includuntur: ad nihil refertur vnum ad qđ alterum nō referat̄. 4. Diſ. pª. q. 2. infra. D.

Quandocunqꝫ duo actus primi habent ordinem in aliquo: ſi vteruꝫ ſit perfecte actiuus habebunt etiam cōſimilem ordinem in eliciendo ſuos actus ſecundos. 11. Diſ. pª. q. 1. L.

Quandocūqꝫ duo inferiora ad tertiū ſic ſe habēt ꝙ vnū illoꝝ denominat alterū illud cōe ꝑticulariter denoiat ſeipſum ſine nugatione. 3. Diſ. pª. q. 3. P.

Quācūqꝫ duo

Quandocunqȝ duo comparantur ad aliquod tertium illimitatum ſm illud ſm ꝙ comparantur ad tertiū nō ſequitur ex vnione eorum in tertio vnio eorum inter ſe.13.Diſ.p'.q.vnica.Q.

Quandocunqȝ duo principia habent modos oppoſitos principiandi:quorum neuter importat aliquam imperfectionem neuter reducitur ad alterū vt ad prius naturaliter:lȝ ibi poſſet eſſe aliqua prioritas quaſi originis.2.Diſ.p'.q.7.P.

Quandocunqȝ nulla extant indicia inter propinquos ⁊ vicinos quibus baptiȥati aliqui fuiſſe iudicent:agendum eſt vt renaſcantur:ne pereant:in quibus qȝ non oſtenditur geſtum ratio non ſinit vt videatur iteratū.4.Diſ.4'.q.8.infra.A.

Quandocunqȝ ſubiectum reſpectu predicati non habet vnum conceptum ſed duplicem conceptum includit: oportet rationem illius ſubiecti eſſe in ſe veram ⁊ nō includere repugnantiam.22.Diſ.3'.infra.M.

Quandocunqȝ ſubiectum ad neutrū contrariorum determinate inclinatur neutrum recipit naturaliter vel violenter.48.Diſ.4'.q.2.infra.O.

Quandocunqȝ ſubiectum alicuius propoſitionis eſt vltimate abſtractum:⁊ predicatum ex ratione ſua formali nō poteſt niſi predicari formalr:propoſitio nō pōt eſſe vera niſi ſit per ſe primo modo.5.Diſ.p'.q.1.A.

Quandocunqȝ ſup aliquo qȝ eſt ex iure diuino illicitū: additur pena canonica vt illud euitetur:non eſt neceſſarium ad hoc ꝙ incurratur illa pena:aliqua ſcientia iuris canonici:ſed ſufficit ꝙ teneatur ſcire preceptum diuinum:ꝙ ſi illud tranſgrediatur:tunc incurrit illam penam canonicam:etiam ſi neſciat a iure canonico penam eſſe inflictam.6.Diſ.4'.q.8.infra.A.

Quecunqȝ contingenter inter ſe coniungunt ⁊ eidem tertio poteſt vnum illorū conuenire illi tertio abſqȝ hoc ꝙ aliquid conueniat eidē.10.Diſ.4'.q.4.N.

Quecūqȝ potentia circa obiectum perfectiſſimū ſibi preſentatum ⁊ non circa aliud neceſſario operat:neceſſario circa idem continuat operationem quantū poteſt.1.Diſ.p'.q.4.infra.E.⁊.16.q.q.L.

Quecunqȝ potentia circa obiectū pſens neceſſario quieſcit ad illud abſens neceſſario mouetur quantum eſt de ſe.ibidem.

Quicquid neceſſario quieſcit in aliquo ſibi pſente: nectio tenet illud ſibi preſens ſi pōt.1.Diſ.p'.q.4.L.

Quicquid competeret alicui ſi eſſet res realiter hoc idē debet ei competere ⁊ nō alteri vbi eſt ratio vel ſm rationem.13.Diſ.p'.q.vnica.Z.

Quicquid poteſt eſſe in pluribus ſuppoſitis ⁊ non determinatur ad certum numerum ſuppoſitorū p aliud a ſe quantū eſt de ſe poteſt eſſe in īfinitis:⁊ ſi eſt neceſſe eſſe:eſt de facto in infinitis.2.Diſ.p'.q.7.Aa.

Quicquid neceſſario ⁊ oīno conſequitur aliquid ſic exiſtens ſiue ſm exiſtentiaȝ conſequitur illud vt exiſtēs: ita illud vt intellectum neceſſario conſequitur ipſum vt intellectum.6.q.q.Nn.

Quicquid dependet ab illo quod eſt alicui ratio eſſendi: dependet vlterius ab illo cui ipſum eſt ratio eſſendi.19.qōne quolib.P.

Quicquid reale conuenit alicui conſiderabili ſm ſe:⁊ ſm aliquam habitudinem rationis ſi dicatur ſibi competere:vt tale.ſ.vt ꝓprietas vel dīa non deſtruit per ſe ratio illi⁹ qȝ ſubeſt illi habitudini:neqȝ illa habitudo eſt ratio formalis alicuius predicati realiter inherentis:ſed tm̄modo eſt ratio ſub qua illi quod ſubeſt cōpetit tale predicatum.4.q.q.K.

Quod non ſequitur ad antecedens non ſequitur ad conſequens.2.Diſ.p'.q.2.infra.Z.

Quoto gradu conſanguinitatis aliquis diſtat ab alio toto gradu affinitatis diſtat ab eodem illa perſona que eſt ab illo carnalr cognita.41.Diſ.4'.q.vnica.B.

Relatiuum quādo conſtruitur cum aliquo in tali habitudine in qua aliquid eſt natū terminare illam relationem vt correlatiuum eius tūc conſtruitur cum illo preciſe vt cum correlatiuo.5.Diſ. pmi qōne.2.X.

Reſpectus quando neceſſario ſequitur fundamentum: lȝ non ſit pars vel aliquid fundamenti:tamen non poteſt eſſe fundamentum ſine illo ſicut nec reſpectus ſine fundamento.23.Diſ.2'.q.vnica.infra.F.

Si aliquod predicatū per ſe primo modo ineſt alicui inerit ſibi eodem modo per ſe ſiue illud ſubiectum ſit res diſtincta a quocūqȝ qȝ eſt extra rationem eius ſiue cōtineat per idētitatē in aliq qȝ eſt extra rationem eius.2.Diſ.p'.q.7.Kk.

Subiectum receptiuum accidentis conuenientis habētis gradus quod non determinatur ex ſe ad aliquem gradum poteſt quantum eſt ex ſe recipere illud accñs ſm quēcūqȝ iſtoꝝ graduū.13.Diſ.3'.q.4.F.

Summum in ſuperiori nunqȝ ſequitur ad ſummū in inferiori niſi illud inferius ſit nobiliſſimū contentū ſub illo ſuperiori.8.Diſ.p'.q.3.R.

Suppoſitum nō tribuit aliquā rōnē cauſalitatis ipſi rationi formali agendi:ſed ipſum habet rationem formalē cauſe agentis preciſe per hoc ꝙ habet rationem formalem agendi.8.q.q.D.

Termini ſubiecti diſtributi quādo accipiunt pro omnibus nō accipiunt niſi reſpectu terminorum predicatorum qui ſunt cōmuniſſimi : ⁊ per cōſequens virtute talium principioꝝ nō ſciunt de iferioribus niſi predicata cōmuniſſima.1.q.ꝓlo.T.

Totum quando eſt imediatū ſuſceptiuū alicuius forme non vna pars mediante alia:tunc impoſſibile eſt ꝙ illa forma recipiatur in altera parte.non autem ſic eſt quando totū recipit mediante altera parte.49.Diſ.4'q.14.D.

Ubi eſt ordo eſſentialis/ibi nō pōt aliquid eſſe proximū imꝑfectiſſimo niſi ipm ſit aliqualiter imperfectum.7.q.q.J.M.

Ubicūqȝ ceciderit lignum/ibi erit.7.Diſ.2'.infra.N.

Ubicūqȝ eſt ordo accidentalis in generabilibus oportet dare extra totum illum ordinem aliquam cauſaȝ eēntialiter perfectiorem.12.Diſ.4'.q.3.E.

Ubicunqȝ eſt totalis productio non de aliquo paſſo ſeu potentiali ibi deficit illud quod requiritur ad actionē proprie dictam.13.Diſ.4'.q.1.N.

Ubicūqȝ eſt neceſſaria connexio extremorum:eſt etiam neceſſaria connexio omniū mediorum neceſſario requiſitoꝝ ad vnionem extremorum: alioquin nec ūum dependeret a contingenti.1.Diſ.p'.q.4.infra.D.

¶ Explicit Tabula Quinta Scientialium Theorematum de mente Doctoris Subtilis.

Tabula Serta Notabiliū propoſitionū

Abſoluto ꝛ pfectiori nō magis repugnat ꝑ ſe eē ꝙ̄ abſoluto ꝛ impfectiori.12.Diſ.4'.q.2.īfra.L.
Abſolutū qđ ē rō recipiēdi aliquā formā ſi ꝑ ſe ē ꝑ ſe pt recipe.14.Diſ.3'.q.2.J.A
Ab vltimis diſtinctiuis ꝛ cōſtitutiuis aliquoꝝ non pōt abſtrahi aliqđ cōmune dictum de eis in quid.26.Diſ.p̄'.q.vnica.H.
Actio ꝛ paſſio ſunt alicuius termini accipientis eſſe per ipſas.3.Diſ.p̄'.q.6.infra.V.
Actiuo ſufficienti ꝛ paſſiuo ſufficienter appropimatis poteſt ſequi effectus:ꝛ ſi agēs ſit naturaliter agēs ſequit̄ effectus.45.Diſ.4'.q.2.L.
Act⁹ actiuoꝝ ſūt in patiēte bn̄ diſpoſito.12.diſ.4'.q.3.M
Actus naturaliter elicitus ab aliqua forma equatur in ꝑfectione illi forme.13.Diſ.3'.q.3.A.
Actus eſſentialis nō pōt eſſe alicuius ſuppoſiti mediāte aliquo principio vt quo niſi illud ſit tali principiū eēndi formale.32.Diſ.p̄'.q.2.L.
Actus cōprehenſiuus obti īfiniti eſt īfinit⁹ īteſiue:qa eſt ita pfect⁹ in rōne actus ſicut obm̄ in rōne obiecti:ꝛ iđ eſt ſimplr̄ adequatus.22.Diſ.p̄'.q.vnica.L.
Actus operatiuus non habet terminum productum:ſed eſt vltimus terminus.1.q.q.infra.V.
Actus productiuus ſemper eſt alicuius termini per ſe q̄ accipit eſſe per ipſum.ibidem.
Ad idez genus ſm̄ praxim vel ſpeculationē pertinēt p̄ncipia ꝛ concluſiones.4.q.prolo.K.
Ad qđcūqꝫ dicit̄ relatiuū inferius ad idē dicit̄ ꝛ relatiuū ſuperius:ſꝫ non primo.25.Diſ.p̄'.q.vnica.B.
Ad terminū oīno īmutabilē ſup fundamētū oīno īmutabile nō pōt fundari relō niſi ſimplr̄ īmutabilis:ꝛ etiā neceſſario inherens.6.Diſ.4'.q.10.D.
Ad ſimpliciter impoſſibile non eſt aliqđ in potentia actiua.49.Diſ.4'.q.17.E.
Ad formaz abſolutā nouā pt eē ꝑ ſe mutatio.13.q.q.īfra.H
Agens nāle nō intendit per ſe corruptionē termini a quo ſed tm̄ per accñs:qa eſt icōpoſſibilis termino ad quē: quem intendit producere.10.Diſ.4'.q.2.A.
Agēs p̄ncipale q̄cūqꝫ poſito in ſcđario:nec̄io agēs ex p̄ncipio actiuo p̄ncipali neceſſitat̄.1.Diſ.p̄'.q.4.B.
Agens perfectius circa idem paſſum fortius agit ꝛ impedit minus ꝛ imperfectum.42.Diſ.2'.q.4.infra.L.
Agēs qđ eſt diuerſarū opationū ꝛ actionū ſi circa vnū ꝛ idē agit forti⁹ agit ꝛ pfectius ꝙ̄ ſi ſit agat circa diſperata:qa virtus vnita fortior eſt ꝛ pfectior.ibidē.H.
Agens inferius perfectius agit cōcurrēte agente ſuperiori:ſꝫ non neceſſario requiſito.ibidem.infra.H.
Agens ſub ea ratione reſpicit paſſum ſub qua inducit in eo terminum actionis.11.Diſ.4'.q.3.K.
Agens eſt ſimpliciter perfectius ſuo effectu formali.43.Diſ.4'.q.3.infra.O.
Agens actione de gn̄e actionis nunꝙ̄ eſt ſimplr̄ pfectius per illam:imo ex perfectione ſua complete agit cōicando alteri perfectionem.13.q.q.infra.Bb.
Agens oīno īmutabile nō pōt īmediate cauſare aliquod nouū alterius rōnis nulla poſita diuerſitate in medijs cauſis actiuis vel receptiuis.21.q.q.O.
Aptitudo non conuenit vni nāe ꝛ repugnat alteri niſi ꝑꝑ aliqđ abſolutum in tali nā:qa cui hec nā eſt talis:ideo ſibi talis aptitudo cōuenit.4.q.plo.infra.D.
Aptitudo nālis in quolibet indiuiduo eſt ad pfectionem ſummā poſſem in illa ſpecie.50.Diſ.4'.q.6.ſupra.A.
Approximatio diuerſa patientis ad agēs nō cāt neceſſitatē:ſed tm̄ inteſiorē actionē.1.Diſ.p̄'.q.4.infra.H.
Attributio eēntial' nō ē niſi ad aliqđ p̄us eēn'.3.q.plo.O

Beatitudo includit quietationē nālis appetitus in quolꝫ btō.50.Diſ.4'.q.6.ſupra.A.
Bonitas eſſentialis qua vna ſpecies eſt melior alia non eſt res addita eſſentie.6.q.q.infra.L.
Cauſa nālis agit ad effectū ſm̄ vltimuz ſue potentie qñ non eſt impedita.3.Diſ.p̄'.q.2.M.
Cauſa naturalis non agit niſi ſm̄ naturam illam qua eſt actu.3.Diſ.p̄'.q.7.E.
Cauſa effectiua quāto eſt ſuperior:tanto eſt perfectior in cauſalitate.7.q.q.infra.Z.
Cauſa finalis nō cauſat niſi qa metaphorice mouet ſpm̄ efficiens ad agendū:qa nō alio modo depēdet ab ipſo entitas finiti:vt a priori.2.Diſ.p̄'.q.2.infra.L.
Cauſa prior cui ſm̄ vltimū ſue cālitatis cā ſcđa addit aliquid pfectionis in cauſando non videt̄ ſola poſſe cauſare ſine ſcđa ita perfectū effectū ſicut ipſa cū ſecūda:qa cauſalitas p̄oris eſt diminuta reſpectu cauſalitatis ambarum.2.Diſ.p̄'.q.2.Aa.
Cauſa prior prius nāliter ſimplr̄ reſpicit effectū ſuūz ꝙ̄ cauſa poſterior.39.Diſ.p̄'.q.1.ſupra.L.
Cā p̄or nō ſolū nō hꝫ eē a cā poſteriori ſꝫ neqꝫ ad actum ſuū p̄ſupponit actū cāe poſterioris.42.di.2'.q.4.J.L.
Cauſa p̄or nālr̄ p̄us nālr̄ cāt.37.Diſ.2'.q.vnica.īfra.K.
Cauſa p̄or eſſentialr̄ nec̄io reqſita inquātū diſtincta concludit diſtinctionē in cauſato.14.Diſ.3'.q.2.infra.E.
Cauſa prior nō determinat̄ ad agēdū neqꝫ ꝑ ꝯñs neceſſitatur per cām ſcđam:ſꝫ ecōuerſo.49.Diſ.4'.q.6.J.D
Cauſa non libera non poteſt ꝑducere vt in pluribus effectum ad cuius oppoſitū ordinatur vel ad quez ex forma ſua non ordinatur.3.Diſ.p̄.q.4.E.
Cauſa totalis nō alr̄ cāt niſi ipſa ſm̄ ꝙ cā alr̄ ſe hēat:ꝛ h̄ qñ nō ponit̄ aliq̄ diuerſitas ex parte paſſi:vel aliquorū impedimētoꝝ extrinſecoꝝ.7.Diſ.2'.q.vnica.A.
Cauſa ſufficiens duoꝝ quoꝝ neutrū eſt prius nālr̄ alio: pōt vtrūqꝫ ſine altero cauſare.9.Diſ.2'.q.2.B.
Cauſa ſuperior ſi neceſſario agit eadem neceſſitate mouet cauſas īferiores ad agēdū ſuas actiones ſue actioni neceſſarias.49.Diſ.4'.q.10.infra.D.
Cauſa vniuoca hꝫ effectū vniuocū pro termino adequato ſue potentie.12.Diſ.4'.q.3.infra.H.
Circulū eē in prioritate eſſentiali eſt impoſſibile.28.Diſ.p̄'.q.3.E.ꝛ.30.Diſ.eiuſdem q.vnica.infra.H.
Cōparādo actiuū ad actiuū ſimplr̄ pfectius ſm̄ entitatē eſt ſimplr̄ perfectius ſm̄ virtutē.12.Diſ.4'.q.3.S.
Cōpatio alicui⁹ ad alteꝝ p̄ſuppōit entitatē ſꝫ ſe.3.q.q.L
Cōmunicatio pfectiſſima nō eſt niſi perfectiſſimi termini cōicabilis ꝛ in magnitudie pfectiſſima ſꝫ quā oīno ſit equale ꝑductū ꝑducēti.6.q.q.Kk.
Cōceptus ꝓprius alicuius ſubiecti eſt ſufficiens ratio cognoſcendi de illo ſubiecto oīa cōceptibilia que ſibi neceſſario īſunt.3.Diſ.p̄'.q.1.J.L.ꝛ Diſ.22.q.vnica.A.
Cōceptus diſtinctiſſimus ſubiecti theologie qđ eſt deus poteſt haberi citra cognitionem intuitiuā:ꝛ ille conceptus virtualiter ꝛ euidenter cōtinet omnes veritates de illo ſubiecto neceſſarias.7.q.q.D.
Cognitio diſtinctiſſima preuia actui ſciētie ſiue cōceptus maxime euidenter includens veritateꝫ principiorum ꝛ concluſionum qui poteſt haberi citra viſionez clarā ſiue cognitionem intuitiuā alicuius obiecti ſufficit ad habendum ſcientiam de tali obiecto.7.q.q.infra.E.
Contingentia in agendo reducitur ad primū nō naturaliter ſed libere actiuum.16.q.q.infra.L.
Coordinatio ſcientie ꝑꝑ qđ non eſt poſſibilis intellectui niſi habēti cōceptū de ſubto virtualr̄ ꝛ euidenter īcludentem totam illaz coordinationem.7.q.q.infra.J.
Concluſio ſemꝑ ſequit̄ cōditionez premiſſē debilioris ꝛ imperfectioris

imperfectioris.17.Diſ.4i.q.vnica.Y.
Contradictio ſimplr nō eſt alicuius ad prius per hoc ꝙ illud hȝ cōtradictionē ad poſterius natura.2.q.q.H.
Contradictoriū cum cōtradictorio nūꝗ̄ conſtituit vnuȝ intelligibile:neqȝ ſicut obiectū cuȝ obiecto:neqȝ ſicut modus cum obiecto.3.q.q.infra.A.
Cui debetur maius bonuȝ ei reddendū eſt eo modo quo magis pōt ſibi eſſe bonū.49.Diſ.4i.q.2.īfra.H.
Cuicūqȝ ineſt potentia paſſiua ad aliquid acquirendum vel habendū per motū nō eſt imperfectionis in eo ꝙ habeat potentiā actiuā per quā poſſit illud acquirere ſed eſt perfectionis.2.Diſ.2i.q.10.A.
Cuicunqȝ non repugnat infinitas intenſiua illud non eſt ſumme perfectū niſi ſit infinitum.2.Diſ.pi.q.2.Bb.ꝛ 49.Diſ.4i.q.2.infra.Q.ꝛ.6.q.q.infra.J.
Cuicūqȝ nec̄io repugnat actꝰ eidē nec̄io repugnat poꝰ ad illū actū:ȝ nō cuicūqȝ ꝯtingēti.8.Diſ.pi.q.5.D.
Cuicūqȝ nō repugnat eſſe idē eſſentialr alicui ſubſtantie illud non conuenit veriſſime illi ſubſtātie niſi ꝯueniat ſibi eſſentialiter.1.q.q.K.
Cuicūqȝ ſupremū volibile eſt obm volibile ei illud ſolū eſt ſimplr volendū propter ſe.49.Diſ.4i.q.2.J.R.
Cuilibet entitati formali correſpōdet adequate aliquod ens vel aliqd ens entitate tali.4.Diſ.pi.q.1.A.
Cuius actus ꝓceptū eſt alteriꝰ ꝓhibitio:eiꝰ actus cōſiliū eſt licētia de nō obſuādo reliquū.3.Diſ.4i.q.4.J.F.
Cuius non eſt cauſa extrinſeca illius non eſt cauſa intrinſeca.2.Diſ.p.q.2.infra.L.
Cuius rationi repugnat ſimplr eē ab alio:illud ſi poteſt eſſe:poteſt eſſe a ſe.ibidem.
Cuiuſcūqȝ actionis aliqua forma eſt totale pnm actiuum illa ſi eſſet per ſe ſub mō cōuenienti ad agendū poſſet eſſe principiū eiuſdem actionis.12.Diſ.4i.q.3.K.

Dependētia vel eſt formalr īperfectio vl̄ omino hȝ imꝑfectionē annexā.19.q.q.īfra.D
Deſideriū naturale eſt in intellectu cognoſcēte effectum ad cognoſcēdū cām:ꝛ in cognoſcēte cām in vli eſt deſideriū naturale ad cognoſcendū illaȝ in particulari ꝛ diſtincte.3.Diſ.pi.q.3.infra.A.
Deus nunꝗ̄ conſeruat neqȝ rem cōſeruare poteſt abſqȝ ſuis eſſentialibus principijs.49.Diſ.4i.q.17.E.
Differentia rationis nō eſt ſufficiens pro ordine nature.10.Diſ.pi.q.vnica.infra.K.
Differentia rationis in cauſa non eſt propria ratio diſtinctionis realis in effectu.13.Diſ.pi.q.vnica.D.
Dignificāda eſt natura quantuȝ apparentia permittunt.2.Diſ.2i.q.11.D.
Diſtinctio prioris naturaliter concludit diſtinctioneȝ poſterioris.8.Diſ.3i.q.vnica.infra.B.
Diſpoſitio ad formam nunꝗ̄ eſt in poſteriori ſuſceptiuo forme.6.Diſ.4i.q.11.ſupra.A.
Diuerſa eiuſdē ſpeciei indiuidua non neceſſario regrunt in cauſis aliqua alterius ſpeciei.49.Diſ.4i.q.5.E.
Due cauſe eminentiſſime nō poſſunt eſſe in vniuerſo.2.Diſ.pi.q.2.infra.Q.
Due cauſe totales eiuſdeȝ effectus non poſſunt eē in eodem ordine cauſe.ibidem.q.3.B.

Eadem eſſentia nuō nō pōt eē magna plibꝰ magnitudinibus eiuſdē ſpēi vel rōnis.6.q.q.P.
Eadē potētia circa idē obm nō pōt hēe actus oppoſitos quoꝝ alter ſit in ſummo.15.Diſ.3i.q.vnica.S.
Effectus equocus nō pōt excedē in pfectiōe cāȝ equocā:ȝ nec̄io deficit ab ea.3.Diſ.pi.q.7.J.D.ꝛ.15.q.q.B.
Effectus adequatus potentie perfectiori nullo modo poteſt eſſe a potētia impfectiori.12.Diſ.4i.q.3.D.
Ens per accidens inquantū ens per accidens nullius recipit predicationem per ſe.3.Diſ.2i.q.4.E.
Ens completum in genere nulli alteri vnitur vt faciat ꝑ ſe vnum cum eo.22.Diſ.3i.q.vnica.J.A.
Eſſentialis diſtinctio non eſt ab eo quod non eſt cauſa.3.Diſ.pi q.7.infra.K.
Eidem virtuti competit diſcurſus ꝛ cognitio terminans diſcurſum.45.Diſ.4i.q.3.infra.F.
Eminētiſſimo ipoſſe eſt aliqd eē pfectiꝰ.2.diſ.pi.q.2.Bb
Eodem exiſtente agente principali ꝛ inſtrumēto ſufficiēti ſequitur eadem actio.1.Diſ.4i.q.5.infra.B.
Eodeȝ principio tendit aliquid vel mouetur in terminū: ꝛ quieſcit in termino.7.Diſ.2i.q.vnica.infra.D.ꝛ.26.Diſ.3i.q.vnica.infra.A.
Ex poſitione poſſibilis in eſſe nō ſequit̄ ipoſſitas neqȝ noua incōpoſſibilitas alicui nec̄io.8.Diſ.pi.q.5.D.
Ex duobꝰ actibus quorum vnus non eſt potentia reſpectu alterius nō pōt fieri ꝑ ſe vnuȝ.11.Diſ.4i.q.3.J.T.
Ex puris naturalibus poſſibile eſt ꝯcludi eſſe vnū ſummuȝ bonū:ex quibus tamē non cognoſcet homo deū: vt trinus eſt.1.Diſ.pi.q.2.A.

Forma non eſt ꝓcipiū agendi niſi inquantū agens eſt in actu per ipſam.7.Diſ.pi.q.vnica.L.ꝛ 1.Diſ.2i.q.1.A.
Forme eiuſdem rationis habent eandem rationem perficiendi:ꝛ nō ꝑficiendi mām.1.Diſ.2i.q.6.ſupra.A.
Forma que nō ꝓducit̄ in eſſe niſi productione totius nō producitur niſi per accidens.17.Diſ.2i.q.1.A.
Formas eiuſdem ſpeciei conſequuntur potentie naturales eiuſdem ſpeciei.4.Diſ.3i.q.vnica.infra.A.
Forma nō hn̄s eſſe alterius rōnis in ſubiecto nō hȝ inſeparabilitatē aliā a quocūqȝ.1.Diſ.4i.q.6.infra.B.
Forma abſoluta ꝓus naturalr perficit ſuuȝ perfectibile: ꝗ̄ tale perfectibile vel ipa forma habeat reſpectū extrinſecus aduenientem.10.Diſ.4i.q.4.infra.N.
Forma que nullo modo eſt extēſa ex parte ſui nec aliter ꝗ̄ prius perficit materiam alio ꝛ alio modo extenſaȝ: reſpicit eam indiuiſibiliter:hoc eſt ꝙ ipſa nō ſm partes perficit partes materie.44.Diſ.4i.q.1.B.
Forma que eſt in aliquo ſuppoſito principiū producendi productione adequata illi forme nō poteſt eſſe alicui alteri principium producendi.2.q.q.infra.P.
Formare propoſitiones ꝛ ſyllogiꝫare proprium eſt intellectui.45.Diſ.4i.q.3.J.
Finis ipſius actus non diſtrahit ab actu.15.Diſ.3i qōne vnica.infra.S.
Finis cuiuſlȝ ꝯtrouerſie eſt iuramētū.39.diſ.3i.q.vca.A.
Fundamentū relationis naturalr precedit relationem ꝛ ſm eſſe actuale precedit rationeȝ relationis actualis.6.Diſ.3i.q.1.infra.A.

Habens eminentius virtutem actiuā videtur poſſe in effectū abſqȝ illo quod diminute habet virtutem illam.7.q.q.infra.M.
Habens omnino idem eſſe non videtur eſſe ſimplr iperfectum per hoc quod non cōmunicat alteri illud eſſe.43.Diſ.4i.q.1.B.ꝛ.9.q.q.K.
Habitus nō habēs euidentiā ex obto non diſtinguit̄ ſm diſtinctionem obiectorū.4.q.ꝓlo.N.
Habitudo non pōt inter aliqua variari niſi ex variatione alterius extremi.48.Diſ.4i.q.2.infra.B.

Illa cauſa eſt ꝓcipalior qua agente alia cauſa coagit: ꝛ non econuerſo.3.Diſ.pi.q.8.B.
Illa non eſt perfecta originatio vnius ab alio:qua circūſcripta nihil minus ipſum eſſet perfecte originatū ab illo.4.q.quolib.infra.N.
Illa operatio non eſt per ſe perfectio agentis quā ipſum elicit mediāte aliquo accn̄te ꝑ accn̄s.15.q.q.infra.H.

In cauſis eſſentialr ordinatis inferior nō īclinat ſuperiorem ad agēdū: ſed ecōuerſo.3.Diſ.p.q.7.infra.H.
In cauſis equiuocis cauſa cauſe pfectior eſt q̄ cauſa ppinquior cauſato.17.Diſ.p.q.2.L.
In cauſis preciſis ſi negatio eſt cā negationis ⁊ affirmatio eſt cauſa affirmationis.37.Diſ.2.q.vnica.īfra.K.
In cauſis per ſe eiuſdez ſpeciei non poteſt eſſe circulus.42.Diſ.2.q.1.infra.C.
In brutis quecūqz appetitū ſiue aīalē ſiue nālē nō hr̄ vltimata pfectio niſi hito eo qd̄ ē tali appetitu pp ſe appetendū: ⁊ pp ſe appetit.49.Diſ.4.q.2.T.
In cuius potētia actiua eſt vtrūqz extremū: ⁊ quantū ad totū eſſe: ⁊ quantū ad ſtatū nō ēēēſt hoc pciſe in ei9 vīute actiua vt tranſitio ſic extremi in extremum ⁊ preciſe eius.11.Diſ.4.q.1.infra.L.
Illa ſcientia non eſt realis cuius ſubiectum ſub ratione reali non conſideratur.3.q.plo.J.
Illa nō eſt pfectio ppria alicuius q̄ nō recipit̄ in illo niſi recipiat̄ prius ī alio realr differēte ab illo in quo ēt reciperet̄ ſi eēt ſepatū ab illo.16.Diſ.2.q.vnica.infra.D.
Illa forma eſt pncipiū actionis que eſt tale principium aſſimilandi ſibi paſſum.12.Diſ.4.q.3.L.
Ille actus nō eſt ppa cognitio alicui9 obti q pōt ſtare in intellu: ⁊ tn̄ illō obz oīno nō eē cognitū.15.q.q.īfra.U.
Ille qui eſt in termino ſimpliciter non poteſt mereri.18.Diſ.3.q.vnica.C.
In ente omnis gradus poſſibilis eſt.3.Diſ.2.q.11.J.
In eodē genere nō aduenit forma forme niſi vt pfectius cōſtituat in illo genere.in alio aūt quicquid aduenit.ſ.vt accidens imperfectius eſt quacūqz forma ſubſtantiali preſuppoſita.11.Diſ.4.q.3.Aa.
In eodē eſt reſpcūs ⁊ fundamētū.13.Diſ.4.q.1.īfra.D.
In argumētatiōe ducēte ad impoīe ɔclō debet eque vel magis eē impoīis q̄ pmiſſa.3.Diſ.p.q.5.infra.H.
Indepēdens tali depēdentia.pōt alicuius dependentis talem dependentiā terminare vel priorem: ⁊ hoc vel īmediate vel ſaltem mediate.19.q.q.F.
Indepēdens ſimplr pōt cuiuſcūqz depēdentis vel ſaltē alicui9 depēdētis aliquā depēdētiā terminare.ibidez.
In effectu pōt eē perfectio aliqua nō ſolū a pma cauſa: ſed etiam a ſecunda.50.Diſ.4.q.6.īfra.F.
In cōſeruādo prius ⁊ magis neceſſariū nō reqrit̄ tanq̄ mediū aliqō minus neceſſariū ɔſeruari.11.q.q.īfra.D
In omni genere eſt vnū primū qō eſt metruz ⁊ menſura oīum que ſunt illius generis.3.Diſ.2.q.1.A.
In nullo gn̄e pōt p acciñs eē pmū.2.Diſ.p.q.2.īfra.N.
In omni genere principij productiui nō includentis aliquā iperfectionē poſſibile eſt ſtare ad aliquod primū ſimpliciter perfectum.ibidem.q.7.F.
In omni eo quod aliquo modo habet eſſe ab aliquo preter illud qō dat ſibi eſſe eſt aliquid ratione cuius recipit eſſe.26.Diſ.p.q.vnica.N.
In omni ordine eſſentiali negatio ordinis ad pus videt̄ immediatius ɔſequi ipm primū q̄ ordo eius ad ſcōz.28.Diſ.p.q.2.K.
In omni ordine eſſentiali cum vnitate prioris eſſentialr poteſt ſtare pluralitas poſterioris naturalr nō per ſe neqz adequate inherentis pori.8.Diſ.3.q.vnica.A.
In omni ordine eſſentiali deſtructo primo deſtruitur oē poſterius.48.Diſ.4.q.2.H.
In omni eo quod formam recipit neceſſe eſt dare potentiā receptiuā ipſius forme etiā ſi recipiens nō pcedat duratione receptionē forme ipſius.3.Diſ.2.q.11.J.B.
In omni dependentia eſſentiali vnum dependens non dependet preciſe niſi ad vnum quod totalē terminat eius dependentiam.1.Diſ.3.q.2.A.

Intellectus poteſt habere obiectuz actu vlē perfecte ſibi preſens in ratione obiecti prius naturalr q̄ actu intelligat.3.Diſ.p.q.6.A.
Intellectus elicit intellectionem vt eſt prior naturaliter intellectione.14.Diſ.3.q.2.N.
Intellectus ſe hñs ad itelligibilia ſicut ipſa ſunt in ſe itelligibilia prius intelligit illud qō eſt prius itelligibile in ſe: ⁊ p ɔñs illō eſt prius in ſe ens: qa vnūqdqz ſic ſe hz ad entitatem: ita ⁊ ad veritatē.10.Diſ.4.q.8.D.
Intellectus potēs hīc cōceptū virtualr includentez oēs veritates de ipſo neceſſarias ordinatas īmediatius.ſ. ⁊ mediatus poteſt de illo obiecto habere ſcientiam completam.7.q.q.D.
Infinitum vt infinitum in perfectione non poteſt eſſe inequale.50.Diſ.4.q.6.C.
Infinitum obiectū vt infinitū cōprehendi nō pōt aliquo actu niſi infinito vt infinito.1.q.q.infra.L.
Incommunicabilitas preſupponit ſingularitatem.26.Diſ.p.q.vnica.infra.E.
In q̄cūqz diſtōne illō eſt rō pncipal̄ diſtīguēdi B qō eſt rō pncipalis eēndi in illo eē.31.Diſ.p.q.vnica.M.
In q̄cūqz coordinatione pntali ſūt oīa ptinētia ad illam coordinationē circūſcripto quocūqz alio qō nō eſt aliquid illi9 coordinatiōis eſſentialr.3.Diſ.2.q.4.D.
In quocūqz genere illud quod eſt in potentia tale nō eſt niſi ſm quid tale.30.Diſ.p.q.2.C.
In quocūqz eſt principium productiuuz perfectū prius q̄ terminus producatur: illud poteſt tali pncipio terminum producere.10.Diſ.p.q.vnica.infra.J.
In quocūqz non eſt principiū prius q̄ terminus producatur illud non poteſt producere terminū.ibidem.
In quocūqz ſigno nature vel originis eſt pncipiūz pductiuū pfectū in ſe ⁊ in ſuppoſito cōueniente actioni in illo ſigno pōt eſſe tali ſuppoſito ratio producendi.12.Diſ.p.q.2.F.⁊.13.D.eiuſdem.q.vnica.F.
In quocūqz eſt aliqua forma illud eſt ſimpliciter tale ſz illam formam.13.Diſ.4.q.1.E.
In q̄cūqz eſt illud qō eſt rō formalis terminādi aliquaz depēdētiā: ⁊ hoc prius nālr q̄ dependentia ſit terminata ad ipſum depēdet dependens.19.q.q.infra.B.
In tot pductiones pōt aliqō ſuppoſitū ad quot ſe extendit principiū productiuū.2.q.q.K.
In cuius ptāte nō eſt tendere vel non tēdere: in ei9 ptāte nō eſt remiſſe tendere.49.Diſ.4.q.10.infra.B.
In cui9 ſuba eſt relō illō nō eſt aliqd abſolutū.13.q.q.D.
In vnoquoqz ordine cāe opz ponē reſpcū vni9 effectus vnā p ſe cāz ⁊ vnā p ſe rōnē cāndi.3.Diſ.p.q.7.N.
Imperfectius nō eſt cauſa ſufficiens actiua perfectioris.18.Diſ.2.q.vnica.infra.H.
Impoſſibile eſt eandem potentiam cōprehendere duo obiecta adequata infinita.7.q.q.infra.Ff.
Impoſſibile eſt aliq̄ eſſe diſtincta in rōne ſupioris ⁊ nō eſſe diſtincta in rōne inferioris.1.q.plo.S.
Impoſſibile eſt eūdē ɔceptū eē priorē ⁊ poſteriorez haberi ⁊ non haberi de eadē re.2.Diſ.p.q.2.infra.A.
Impoſſibile eſt agēs cōmunicare terminū formalē pductionis niſi agat forma eque perfecta ſ agit vniuoce vel perfectiori ſi agit equiuoce.7.Diſ.p.q.vnica.O.
Impoſſibile eſt intelligere relonē ⁊ nō eē ad aliquē terminū ⁊ correlatiuū.23.Diſ.p.q.vnica.B.
Impoīe eſt fundamētū eē nouū ⁊ relonē eſſe eternā ſm illud fundamētū.30.Diſ.p.q.2.A.
Impoīe eſt aliqd depēdēs a poſteriori nālr eſſe idē pori nālr: qa tūc eēt prius ⁊ nō prius.3.Diſ.2.q.4.F.
Impoīe eſt B eē ⁊ illō nō eē qn̄ eſt vera ⁊ realis idētitas lz nō ſit formalis: qa tūc idē eēt ⁊ nō eēt.ibidē.

Impoīe eſt q

Impoſe eſt φ aliqḋ ſit repſentatiuũ alicuius ſcḃario niſi pᵐ obꝫ repñtatũ ḋterminet̃ ad illḋ.3.Diſ.2ᵃ.q.8.J.B.

Impoſſibile eſt aliquã cognitioné intuitiuã eẽ p aliquaꝫ rõné que ſit in eadé diſpõne:ꝛ eodé mõ repreſentans re manente:ꝛ etiã non manente.3.Diſ.2ᵃ.q.11.infra.F.

Impoſe eſt eſſe duos fines pmos vel duos efficiétes pri/mos alterius ꝛ alterius rõnis.14.Diſ.2ᵃ.q.1.infra.A.

Impoſſibile eſt abſolutũ cũ relone facere p ſe vnũ.3.q.plo.J.ꝛ.16.Diſ.2ᵃ.q.vnica.H.

Impoſe eſt volũtaté velle aliqḋ actu niſi ſit actualis intel lectio eiuſdé in intellectu.42.Diſ.2ᵃ.q.4.infra.D.

Impoſſibile eſt idem cauſatuꝫ habere plures cauſas to/tales in eodem genere cauſandi a quibus dependeat.1.Diſ.3ᵃ.q.2.infra.A.ꝛ.7.q.q.Dd.

Impoſſibile eſt agétia quãcũqꝫ diuerſa φ inducãt re/gulariter eandem formam poſt corruptionem eiuſdé corrupti.12.Diſ.4ᵃ.q.4.A.

Impoſſibile eſt illud qḋ ineſt alicui per accñs eẽ Immuta/bilius eo cui ineſt.49.Diſ.4ᵃ.q.6.infra.K.

Illud qḋ eſt tñ ſenſibile p ſe nõ pmo nõ põt agere ſine illo qḋ eſt ſenſibile primo.12.Diſ.4ᵃ.q.3.Cc.

Illud qḋ eſt eſſentialis rõ terminãdi dependentiaꝫ alte/rius nõ põt ad illud dependere.ibidé.q.6.infra.A.

Illud non dicitur eſſe virtus acquiſita ad cuius cognitio nem requiritur aliqḋ ſupnãle.14.Diſ.4ᵃ.q.3.C.

Illud magis diligit̃ ſimplr pp cuius ſaluté eẽ alteri᷒ cõ/temnitur vel negligit̃.43.Diſ.4ᵃ.q.2.P.

Illud qḋ nõ locat aliquid effectiue nec impedit ipꝫ amo ueri ab hoc loco nõ detinet ipſum.44.Diſ.4ᵃ.q.2.D

Illud eſt ſimplr principalius reſpectu.a.quod quocũqꝫ alio p poſſibile vel impoſſibile circũſcripto eodé mo do ſe haberet ad.a.49.Diſ.4ᵃ.q.2.L.

Illud eſt magis volendũ volũtate libera qḋ appetitu na turali naturalr eſt magis appetendũ.ibidé.q.4.B.

Illud eſt melius quod ſine alio eſſet magis eligibile.ibi/dem.q.4.infra.M.

Illud qḋ non coniungitur meliori ſe non põt beatificari: neqꝫ ſimplr beatificatur.ibidem.q.8.D.

Illud nullo mõ eſt plurificabile in diuis qḋ nõ põt aliq̃ mõ determinari ad aliq̃ꝫ certã plalitaté.2.q.q.iſra.K

Illḋ eſt preciſa cauſa alicui᷒:quo poſito:circũſcripto vel variato quocũqꝫ alio ſequitur effectus.1.q.plogi.M ꝛ.43.Diſ.4ᵃ.q.4.D.

Illud ſm propriam rationem videtur eſſe actualius in ſe cui magis repugnat communicabilitas ad plura ad extra.3.q.plo.infra.V.

Illud qḋ eſt rõ agendi alicui actione nõ manẽte in agẽte non perficitur illa actione.1.Diſ.2ᵃ.q.1.B.

Illud qḋ ſi eſſet diſtinctum ab aliquo eſſet poſterius eo naturaliter neceſſario eſt idem illi ſi icompoſſibile eſt illud aliud eſſe ſine eo.2.Diſ.2ᵃ.q.2.A.

Illud qḋ eſt perfectionis in inferiori intellectu nõ eſt ne/gãdũ ab itellu ſupiori ꝛ pfectiori.9.Diſ.2ᵃ.q.2.N.

Illud qḋ nõ eſt cauſa forme in eſſe:ſed tñ in fieri:nõ vi/detur eſſe cauſa neceſſaria forme quantum ad actum eius ſcḋm.11.Diſ.2ᵃ.q.vnica.D.

Illud quo aliqḋ põt ſimplr agere eſt poᵐ.1.Diſ.pᵃ.q.4 iſra.V.ꝛ.17.Diſ.eiuſḋ.q.2.E.ꝛ.49.Diſ.4ᵃ.q.6.J.D.

Illud quo producẽs producit ſi non eſt euſdeꝫ rationis cum forma producti cõtinet eam virtualiter ꝛ eſt pfe/ctius ea.7.Diſ.pᵃ.q.vnica.infra.M.

Illud non eſt cõtingẽs pp btitudiné ſui ad aliquã cãꝫ ad cuius cuẽtũ cã ſupior eſt determinata cuius cãe deter minationé neceſſario ſequitur determinatio oiuꝫ cau ſarum inferiorum.37.Diſ.2ᵃ.q.vnica.M.

Illud eſt cauſa totalis alicuius qḋ ſi cẽtoĩ alio per impoſe circũſcripto pfecte cauſaret illud.ibidem.N.

Illud qḋ eſt rõ ↄtinẽdi multas pfectiões virtualr ꝛ ẽtiũ eſt de ſe Iſinitas oꝫ φ ſit pfectio ſimplr.1.Diſ.3ᵃ.q.1.C

Illud quod eſt alicuius in ſe:prius eſt eius q̃ꝫ qḋ eſt eius per accidens.2.Diſ.3ᵃ.q.2.H.

Illud cuius eſſentia eſt incauſata ſm ſeipſum eſt incau/ſatum ſm ſe.22.Diſ.3ᵃ.q.vnica.A.

Illud cuius eſſentia eſt incauſata a cauſis intrinſecis:eſt incauſatum a cauſis intrinſecis.ibidem.

Illud quod nullo modo eſt in genere:vel nihil eſt vl eſt deus.22.Diſ.3ᵃ.q.vnica infra.B.

Illud qḋ ex propria ratione ſui non dependet eſſentialr a volũtate:nõ dependet eſſentialr ab aliquo eſſentia/liter depẽdẽte a volũtate.24.Diſ.3ᵃ.q.vnica.B.

Illud nõ eſt cauſa ſine quo ab alio prius naturalr cauſa/tum hꝫ totaliter eſſe.12.Diſ.4ᵃ.q.1.S.

Illud eſt p ſe ſubm alicuius accidẽtis de quo illud acci/dens pdicat̃ per ſe ſecũdo modo.ibidé.q.2.H.

Illud quo aliquod ens habet entitatem eo tanq̃ꝫ funda/mento pximo vnitatis eſt vnum vnitate correſpõdẽ te tali entitati ꝛ per ↄſequens diſtinctũ a quocũqꝫ en/te nõ habente illam vnitatem.3.q.q.F.

Illud qḋ ſe ipſo formalr eſt incõicabile:ſe ipſo formalr a quocũqꝫ cõicabili eſt diſtinctum.ibidem.

Illud eſt verum demonſtrabile in ſe propter quid per aliud verum prius generaliter quod ex terminis ſuis habet φ ſic poſſet demonſtrari.7.q.q.D.

Illud qḋ eſt veꝝ neceſſariũ ex termis ſuis mediantiꝫ:ex terminis ẽt hꝫ φ in ſe ſit demr̃abile pp qḋ.ibidé.J.D.

Illḋ agẽs põt eque quẽcũqꝫ terminũ in quẽcũqꝫ totalr ↄuertere qḋ in virtute ſua actiua hꝫ vtrũqꝫ terminuꝫ eque totalr q̃tũ ad eſſe ꝛ nõ eſſe:ꝛ ẽt qḋlibet neceſſa/rio cõcomitãs vtrũqꝫ terminũ in eſſendo.10.q.q.A.

Illud qḋ exit de potẽtia accidẽtali ad actũ nõ recipit ali quã formã priorẽ ipſa operatione:qꝛ nõ fuiſſet prius in potentia accidẽtali ſed eſſentiali.13.q.q.E.

Illḋ qḋ hꝫ relõné actualẽ ad terminũ exñtẽ ꝛ q̃tũ eſt ex pte ſui ſemp vniformiter ſe hꝫ ad illũ:hꝫ relõné aptitu dinalẽ ad illũ terminũ qñ nõ eſt exñs.13.q.q.J.O.

Illud non poteſt ſciri de cauſa per effectum demonſtra/tione q̃a,quo circũſcripto remanet in cauſa quicquid eſt neceſſarium ad cauſandum.14.q.q.L.

Illud quod eſt alicui principiũ operandi operatione im manẽte ꝛ producendi productum diſtinctum:quodã/modo eſt prius principiũ operandi.14.q.q.J.Q.

Illud videtur eſſe pncipiũ actiuꝫ per qḋ reducit̃ aliqḋ de potẽtia eſſentiali ad accidẽtalé.15.q.q.J.E.

Illud qḋ eſt intrinſeca rõ ipſius potẽtie neceſſario agen/di erit etiã rõ ſemp neceſſario agẽdi.q̃tũ eſt ex parte potentie:ꝛ ita continuandi quãtum ipſa potentia põt continuare.16.q.q.J.C.

Inſtrumentum non agit niſi in virtute principalis agen/tis.1.Diſ.4ᵃ.q.5.J.A.

Licet detinere rem alienaꝫ quando ille cuius eſt de/bet velle eam rationabiliter detineri.15.Diſ.4ᵃ.q.2.Ee.

Menſura ex natura rei aliud eſt ab ipſo mẽſura/to.2.Diſ.2ᵃ.q.2.V.

Minor virtus actiua nõ põt maioré virtuteꝫ impedire a ſua actione.9.Diſ.2ᵃ.q.2.infra.E.

Modus accidentalis per ſe obiecti nõ ipedit cognitioné illius obiecti.10.Diſ.4ᵃ.q.8.E.

Modus obiecti beatifici vt obiectum eſt beatificuꝫ eſt in re ex natura rei.6.q.q.F.

Nihil hꝫ a ſe pncipiũ productiuũ niſi hẽat illud ſine imperfectione ꝛ etiam nõ cõicantꝫ per produ/

ctionem adequatam competentem tali principio.2. Diſtōne p̄ˢ.q.7.infra.B.

Nihil hn̄s pfectius eē in aliquo gn̄e ad illud qḋ hʒ minꝰ pfectū eē in gn̄e tali depēdet.35.Diſ.p̄ˢ.q.vnica.L.

Nihil habet̃ limitatē in aliquo niſi habeat ab aliq̄ agēte determināte illud ad certū gradū.7.q.q.Y.

Nihil eſſentialiter dependet ab aliquo quo non exiſtēte nihilominus eſſet.2.Diſ.p̄ˢ.q.3.infra.B.

Nihil eſt in ptāte cognoſcētis niſi actus elicitus vel iperatus ipſius voluntatis.4.q.ꝑlo.infra.B.

Nihil eſt ꝑ ſe notū de cōceptu nō ſimplr ſimplici niſi ſit ꝑ ſe notū ptes illiꝰ ꝯceptꝰ vniri.2.Diſ.p̄ˢ.q.2.infra.L.

Nihil eſſentialr ordinat̃ ad aliquā operationē ad cuius principiū ſe habet in potentia cōtradictionis ſicut ad accidens per accidens.ibidem.q.7.D.

Nihil eſt cauſa totalis ⁊ pfecta ⁊ naturalis effectiua alicuius quin ipſum approximatū totali receptiuo ⁊ nō impeditum cauſet illud.ibidem.U.

Nihil eſt omnipotens cum omnipotentia requirat potētiam infinitam niſi habeat infinitā eſſentiam.20.Diſ. p̄mi qōne vnica.infra.F.

Nihil eſt qḋ non habeat determinatū gradū perfectionis inter entia.31.Diſ.p̄.q.vnica.infra.A.

Nihil eſt idem realiter a.ſine quo a.poteſt eſſe realiter ſine contradictione.1.Diſ.2ˢ.q.5.ſupra.A.

Nihil eſt cōpoſitum ſine vnione partiū cōponentiū ita ꝙ ꝑtibꝰ ſeꝑatis nō manet cōpoſitū.1.Diſ.2ˢ.q.5.L.

Nihil eſt p̄ncipiū naturalr mouēdi aliquī niſi inquantū eſt ꝑ ſe:⁊ p̄mo in eo ꝙ mouet̃.2.Diſ.2ˢ.q.10.infra.F.

Nihil eſt rō cog̃ſcēdi alterū pfecte niſi ſit ꝓpria rō eius vel ꝯtineat ꝓpriā rōnē eiꝰ cog̃ſcēdi.3.Diſ.2ˢ.q.10.L.

Nihil eſt obm̄ adequatū intell's niſi in quo ſaluat̃ ratio illius ad qḋ pōt ſe extēdere.ibidē.q.11.B.

Nihil eſt formale principiū producēdi aliquid pfectius ſeipſo.1.Diſ.4ˢ.q.1.N.⁊ infra.Ll.

Nihil eſt de eſſentia alicuius niſi quod pertinet intrinſece ad quidditatem eius.12.Diſ.4ˢ.q.1.F.

Nihil eſt cā inſtr̃alis alicuius effectꝰ ad quē ꝓducēdum ſua virtus actiua ſola ſufficit.12.Diſ.4ˢ.q.3.A.

Nihil eſt inſtrumētū alicuius cauſe niſi ſuperioris cauſe in genere cauſe efficientis.12.Diſ.4ˢ.q.3.infra.D.

Nihil eſt ſumme perfectum cui deficit aliqua perfectio ſimpliciter.5.q.q.B.

Nihil depēdet ab alio in eſſendo a quo non hʒ eſſe:⁊ ita nec in permanēdo ab alio a quo nō hʒ pmanentiā:ga ab eodē hʒ eſſe ⁊ pmanētiā.8.Diſ.p̄ˢ.q.5.B.

Nihil ſm̄ ꝙ eſt ens diminutū eſt propria rō entis veri ⁊ ꝓpria cā entis perfecti.13.Diſ.p̄ˢ.q.vnica.D.

Nihil pōt recipere eſſe neceſſariū ab aliquo ꝑ ꝓductionem nō neceſſariam.10.Diſ.p̄ˢ.q.vnica.infra.F.

Nihil cauſatum a poſteriori naturaliter poteſt eſſe idē priori naturaliter.11.Diſ.4ˢ.q.3.Q.

Nihil per eēntiā cognoſcibile pfectiſſime cognoſcit̃ niſi cognoſcat̃ per eſſentiā ſuā:vel per aliqḋ pfectius icludens eſſentiā ſuā q̄ ipſa ſit in ſe.2.Diſ.p̄ˢ.q.3.A.

Nihil perfecte cognoſcitur niſi cognito eo qḋ eſt de eēntia ſua.3.Diſ.p̄ˢ.q.5.infra.L.

Nihil pficiēs eſſentiā vt eſſentia eſt diſtincta qualrcūqʒ a potētia pōt eē niſi actus p̄mus.49.Diſ.4ˢ.q.2.J.

Nihil precedēs actionē magis requirit actionē coexiſtētem q̄ principiū illius actionis ex quo eſt prius actione ſicut ⁊ principiū agendi.3.Diſ.p̄ˢ.q.6.Q.

Nihil diſtinctū ab alio realr ſine quo nō pōt eſſe ſine cōtradictione eſt prius eo:ſed vel eſt poſterius eo naturaliter vel ſimul natura cum eo.2.Diſ.2ˢ.q.2.B.

Nihil dicit̃ formalr tale niſi per aliquā formā ſibi formaliter inherentem.12.Diſ.4ˢ.q.2.A.

Nihil dicitur intelligere niſi in hoc ꝙ hʒ intellectionē talem formaliter ſibi inherentē.12.Diſ.4ˢ.q.3.Ff.

Nihil dī p̄ncipaliter agere aliqḋ qḋ in agēdo eſt cā ſubordinata alicui alteri p̄ncipali.48.Diſ.4ˢ.q.1.D.

Nihil eſſentialiter depēdet ab eo qḋ nō eſt aliq̄ cā eiꝰ loquēdo de actu p̄mo quocūqʒ.49.Diſ.4ˢ.q.2.J.Ee.

Nihil in operibus dei ⁊ nature ponendum eſt fruſtra.6. Diſ.4ˢ.q.9.E.

Nihil ꝯcipit̃ diſtincte niſi qn̄ ꝯcipiunt̃ oīa que icludunt̃ in rōne eius eſſentiali.3.Diſ.p̄.q.2.N.

Nihil cōprehēdit obm̄ formalr infinitū niſi ipm̄ cōprehēdens ſit formaliter infinitū.13.Diſ.p̄.q.vnica.M.

Nihil mouet ſe vniuoce ad illḋ qḋ hʒ.2.Diſ.2ˢ.q.10.L.

Nihil pōt excedi a duobꝰ ꝑ ipm̄ excedētibus.neqʒ aliqḋ finitū ordinat̃ ad duos p̄mos fines.2.Diſ.p̄.q.3.J.B.

Nihil poteſt dici ſtultius q̄ ꝙ falſa opinione aīa ſit beata.1.Diſ.p̄.q.1.J.B.

Nihil pōt eſſe cā per ſe alicuiꝰ niſi vt ab ipſo tanq̄ a priori eſſentialr depēdet cauſatū.2.Diſ.p̄.q.2.L.

Nihil poteſt nō eſſe niſi cui aliqḋ incōpoſſibile poſitiue vel priuatiue poteſt ineſſe.2.Diſ.p̄.q.2.Q.

Nihil poteſt habere principiū alicuius actionis imanentis niſi ſit in actu per illud qḋ eſt principiū talis operationis.3.Diſ.2ˢ.q.8.A.

Nihil pōt eſſe rō cognoſcendi plura alterius rōnis niſi eminēter cōtineat in ſe omnia illa ſm̄ cognoſcibilitatem ⁊ per ꝯſequēs ſm̄ entitatē.1.Diſ.4ˢ.q.1.Y.

Nihil poteſt ꝯuerti nec vt terminus a quo,nec vt terminus ad quem,niſi cuius eſſe ⁊ non eſſe totaliter ſubeſt virtuti conuertentis.11.Diſ.4ˢ.q.2.A.

Nihil pōt oīno determinari ad certā pluralitatē iferiorū eiuſdē rōnis qḋ nō neceō ꝑtīgit aliq̄ plura alteriꝰ rōnis ꝑ que determinet̃ ad certā pluralitatē.2.q.q.J.K.

Nihil poteſt eſſe compoſitum cōmune:⁊ eiuſdem rōnis in diuerſis:quin qḋlibet qḋ eſt de eſſentia eiꝰ poſſit eē eiuſdē rōnis cum eis.3.Diſ.2ˢ.q.5.in op.

Nihil prohibet effectum produci ab agēte ſine illo:quo preſente virtus agentis magis debilitatur q̄ fortificetur.12.Diſ.p̄.q.1.A.

Nihil qḋ includit̃ in multis pōt eſſe perfectius quocūqʒ illorū in quibus includit̃.1.Diſ.4ˢ.q.1.J.L.

Nihil quod immediate cōſeruatur a deo pōt corrumpi ab agente creato.12.Diſ.4ˢ.q.4.G.

Nihil proprie mutatur niſi aliquod nouum ſibi formaliter inhereat.49.Diſ.4ˢ.q.2.A.

Nihil prohibet quorundam neceſſariorum eſſe alteras cauſas.7.q.q.J.Kk.

Nihil eſſentialiter depēdet ab aliquo qḋ nō eſt cauſa eiꝰ vel nō eſt de eſſentia eius.10.Diſ.4ˢ.q.4.D.

Nihil vnius rōnis pōt plura ꝯtinere nō formalr eadem pfectius q̄ vnitiue vel idētice.46.Diſ.4ˢ.q.3.E.

Nihil ſufficiēter natū eſt gignere notitiā actualē niſi ipſū habeat obm̄ p̄us nālr q̄ actum p̄ns ſibi in ſe vel in aliquo repreſentante ipſum.3.Diſ.p̄.q.6.D.

Nō hn̄s p̄us nullo p̄ori ſe ē poſterius.2.Diſ.p̄.q.2.J.K.

Non eſt tranſitus a ꝯtradictorio in ꝯtradictoriū ſine aliqua mutatione.16.Diſ.4ˢ.q.2.F.

Non eſt per ſe vnum ex quibuſcūqʒ diſtinctis niſi vnū ſit ſicut actus ⁊ reliquum ſit ſicut potentia.1.q.q.D.

Non tm̄ a cauſa efficiente dependet identitas effectus ſed etiam a materia.43.Diſ.4ˢ.q.3.L.

Non minoris eſt virtutis vel actionis aliquid cōuertere in ꝑexiſtens q̄ in nō ꝑexiſtēs.13.Diſ.4ˢ.q.1.A.

Nō vī ꝓbabile ꝙ oppoſitū iꝑfectū ſit in entibꝰ ex nā rei ⁊ nō poſſit ibi eē oppoᵐ pfectū ex nā rei 6.q.q.Ll.

Tabula Sexta

Nō pñt eē pla foꝛalr īfinita ⁊ realr diſticta.4.q.q.J.F.

Notitia eius qḋ eſt ꝑpeyſſimū ſubō nō ꝯtinet̄ v̄tualiter ꝑmo ⁊ euidēter niſi in ꝑ ſe ⁊ ꝓꝑio conceptu ſubiecti vel in ipſo ſubiecto ſic concepto.14.q.q.M.

Nulla aīa dī peccatrix ꝑciſe ab illo qḋ eſt terminus īme diate actionis diuine.14.Diſ.4ª.q.1.infra.L.

Nulla aptitudo eſt rō terminādi actū ꝑfectuꝫ ꝑfecte niſi rōne nāe cui⁹ eſt talis aptitudo.27.Diſ.3ª.q.vnica.B.

Nulla cauſa eſt adequata reſpectu effectus niſi ꝑmo vir tualiter cōtineat totum effectum.3.q.ꝓlo.infra.B.

Nulla cauſa dependet eſſentialiter in cauſando a cauſa eiuſdem rationis.2.Diſ.pª.q.2.J.

Nulla cā pōt deſtruē aliqḋ ens ꝑꝑ repugnantiā ſui effe ctus ad illud niſi ſuo effectui det ꝑfectius ⁊ intenſius eē ꝙ̄ ſit eē alteri⁹ deſtructibilis.2.Diſ.pª.q.2.infra.Q.

Nulla cā ſcḋa cāt niſi ꝑma cā cāꝰte cauſatū ei⁹:⁊ ꝟ prius nālr ꝙ̄ ipſa cā ꝓpria cauſet.8.Diſ.pª.q.5.Bb.

Nulla cauſa ſcḋa pōt eē cauſa ꝑncipali cauſe agendi op poſito modo illi qui conuenit principali agenti ex ſua cauſalitate.7.Diſ.2ª.q.vnica.infra.B.

Nulla habitudo adueniēs cuicūqꝫ ſiue abſoluto ſiue re ſpectiuo:ſiue ēt illa hītudo ſit real' ſiue rōnis deſtruit illud cui aduenit:ſed potius preſupponit.3.q.q.E.

Nulla materie diſpoſitio eſt perfectioꝛ neqꝫ eque perfe cta cū forma actiua agētis.27.Diſ.pª.q.1.B.

Nulla nā hꝫ intrinſece ad oppoſita diſiūcta nēcitatē quin hēat nēcitatē ad aliqḋ vnū illoꝝ.10.diſ.4ª.q.1.J.N.

Nulla nā vł aptitudo nāl' hī a fine vt finis ē niſi vt ama to ⁊ deſiderato ⁊ ſic mouēte efficiēs.4.q.ꝓlo.īfra.H.

Nulla nā eſt beatificabilis niſi que pōt attigere obiectū immateriale.49.Diſ.4ª.q.8.D.

Nulla creatura pōt aīaꝫ rationalē beatificare neqꝫ ſim pliciter neqꝫ ad tempus.2.q.prologi.D.

Nulla creatura repreſentat deū niſi ſm̄ conceptus cōes ⁊ non ſm̄ cōceptus ſpeciales.3.Diſ.pª.q.5.B.

Nulla electio volūtatis eſt recta niſi ſit a ratione recta ⁊ habitu virtutis.4.q.ꝓlo.infra.K.

Nulla entitas foꝛalr īfinita ſimpl'r ꝑfectioꝛ termino for mali ꝓductōis hī ꝑ ꝓductionē.5.Diſ.pª q.2.ē.A.

Nulla entitas vna ⁊ ſignata pōt eſſe extra alam quin ſit vel formaliter ad ſe vel formalr ad alteꝝ.4.q.q.J.

Nulla negatio eſt ꝓpꝛia alicui ſubiecto niſi per aliquam affirmationeꝫ propꝛiā ei quam ſequitur talis negatio. 28.Diſ.pª.q.2.L.⁊.4.q.q.infra.D.

Nulla negatio poteſt eſſe eadem alicui primo ſicut ipſi eſt ipſum primo.4.q.q.infra.E.

Nulla negōne ꝯſtituit̄ foꝛalr aliqḋ in entitate ꝑfectioꝛi ꝙ̄ ſit illa entitas ꝑſuppoſita negōni.3.Diſ.2ª.q.3.B.

Nulla ꝑſona cōſtituit̄ formalr duabus relationibus di ſtinctis.18.Diſ.pª.q.vnica.D.

Nulla veritas pertinet per ſe ad aliquam ſcientiā niſi ſit de ſubiecto primo vel de eius parte ſubiectiua vel in tegrali vel eſſentiali vel de aliquo eſſentialr ad ſubie ctum attributo.3.q.ꝓlo.O.

Nulla certitudo eſt obiecti alicuius qn̄ illud obiectū co gnoſcit̄:⁊ alio mō ſe habet.3.Diſ.pª.q.4.ſupra.A.

Nulla ꝑfectio intrinſeca eſt btitudo niſi pro quanto īme diate coniungit perfectiuo extrinſeco:qḋ eſt obiectuꝫ beatificum.49.Diſ.4ª.q.2.Bb.

Nulla ꝑfectio ſimpl'r eſt incōpoſſibilis alteri perfectioꝛi ſimpliciter.5.q.q.H.

Nulla relatio videtur eſſe ratio inherētie alicuius perfe ctionis ſimpliciter.35.Diſ.pª.q.vnica.infra.L.

Nl'a relō ē cogſcibil' niſi cognito extrēo.3.diſ.pª.q.4.O

Nulla relō eſt perfectio ſimpl'r.8.Diſ.pª.q.4.L.

Nulla relō rōnis pōt eſſe infinita.ibidem.infra.M.

Notabiliū propoſitionū

Nulla relatio rationis pōt eſſe ratio formalis qua aliqḋ pōt ꝓducere ens reale.8.Diſ.3ª.q.vnica.N.

Nulla ꝑfectio ſimpl'r eſt foꝛalr incōicabilis.5.q.q.J.N.

Nulla ſenſatio pōt eē diſtictiua ꝑmi obiecti ſenſibilis.ſ. cōmuniſſimi ab eo qḋ non eſt tale:quia nō poteſt eſſe vtriuſqꝫ extremi.43.Diſ.4ª.q.2.J.F.

Nulla ſpēs plurificabilis in īdiuiduis determinat̄ ex ſe ad certū numerū indiuiduoꝝ:ſed quātū eſt ex ſe com patit̄ infinitatē indiuiduoꝝ.2.Diſ.pª.q.3.J.B.

Nulla ſpēs eadē ⁊ eiuſdē rōnis ē per ſe reꝑn̄tatiua obti ſub oppoſitis rōnib⁹ reꝑſentabilis.3.Diſ.pª.q.6.J.A.

Nulla imperfectio eſt ratio agendi:ſꝫ eſt magis impedi mentum actionis.7.q.q.J.M.

Nulla iperfectio ponēda eſt in aliq̄ nā:niſi neceſſitas ap pareat in tali nā.3.Diſ.pª.q.6.F.

Nulla circūſtātia fac̄ qḋ eſt pctm̄ veniale in vno eē mor tale in alio:niſi ille alius necīo obligat̄ ad illud ad qḋ nō eſt obligatus alter.38.Diſ.3ª.q.vnica.D.

Nulla diſtinctio realis in effectu depēdet a relatione ra tionis in cauſa.46.Diſ.4ª.q.3.L.

Nulla ſcientia prima poteſt eſſe de cōceptu vno per ac cidens.3.q.pl.J.

Nulla ſcīa alic⁹ ꝯnis dpēdet niſi ex euidētia ꝑncipioꝝ ⁊ ex euidentia ſyllogiſtice illationis.3.Diſ.pª.q.4.A.

Nulla diſtinctio ꝑcedens rationē ꝑmi diſtinctiui eſt per tale diſtinctiuum.8.Diſ.pª.q.4.O.

Nulla viſio beatifica hꝫ aliquid creatuꝫ pro obiecto im mediato.27.Diſ.pª.q.1.J.A.

Nulla cognitio alicui⁹ in vlī in ſimili nā:eſt cognitio ꝑ fectiſſima ⁊ intuitiua ipſi⁹ rei in ſe.2.Diſ.pª.q.3.J.A.

Nulla ꝯtingētia pōt eē in cāetione alicuius cāe reſpcū ſui effect⁹ niſi ꝑma cā ꝯtingēter ſe hēat ad cām ꝓximam ſibi vel ad ſuū effectū.39.Diſ.pª.q.1.J.B.

Nulla opatio vere realis cōpetit ꝑciſe alicui enti ſm̄ qḋ virtute ſui:ſꝫ ſi aliquo mō cōpetit ſibi.hoc opꝫ eē vir tute alicui⁹ cui cōpetit eſſe ſimpl'r.3.Diſ.pª.q.4.Q.

Nulla forma cōplet totū appetitū materie ſue reſpectu alterius forme niſi det actū oppoſitum ꝑuationi illius forme.14.Diſ.2ª.q.1.B.

Nulla forma dat actū oppoſitū ꝑuationi cuiuſcūqꝫ for me niſi in ſe contineat oēs formas ſaltem virtualiter. ibidem.⁊.49.Diſ.4ª.q.6.L.

Nulla forma abſoluta diſtiguit̄ ſpē ab alia ꝑ ſolā relōnē ſꝫ ꝑ aliq̄ dr̄iaꝫ abſolutā eiuſdē gn̄is.17.q.q.J.F.

Nl'a foꝛa agit i ꝓꝑaꝫ māꝫ quā īfoꝛat.25.di.2ª.q.vica.J.J

Nulla forma eadē nūero pōt ſimul īformare duas māas quarum vtraqꝫ erit ſufficiens receptiuū ⁊ totale eius. 11.Diſ.4ª.q.3.infra.J.

Nulla forma determiata ad aliqḋ receptiuū pōt aliquo mō ꝑficere aliud paſſum.12.Diſ.4ª.q.6.A.

Nulla forma de genere prioꝛi poteſt perficere ſuſcepti uum de genere poſterioꝛi.ibidem.

Nulla foꝛ⁹ ꝑficiēs ſuſceptiuū iquātū indr̄ns ad plura ꝑci ſe ꝑficit ipm̄ i oꝛdie ad vnū illoꝝ.49.Diſ.4ª.q.2.J.F.

Nulla forma perficit aliquid inquātū illimitatuꝫ vel in differens:que preciſe perficeret ipſuꝫ ſi eſſet determi natum ad vnum illoꝛum.ibidem.

Nulla ꝓductio ꝑfecta ꝑ memoriā ꝑfectaꝫ pōt eē ꝑfecta niſi ſit notitie adequate illi memorie ſiue illi intellectui reſpectu talis obiecti.2.Diſ.pª.q.7.B.

Nulla ꝓductione aliqḋ accipit eē qua per īpoſſibile cir cūſcripta nō minus hēret eſſe.11.Diſ.pª.q.2.D.

Nulla potētia hꝫ ꝑ obīo btīfico ⁊ ꝗetatiuo illud q̄ circū ſcripto nihil min⁹ ꝗetaret̄ ⁊ btificaret̄.5.q.q.infra.K

Nulla potētia manēs eadē pōt hēre actū circa aliqḋ qḋ nō ꝯtinet̄ ſub ſuo ꝑmo obīo.3.Diſ.pª.q.3.A.

Nulla potētia reſpiciēs aliqđ obm p ſe ⁊ eſſentialr nec̄io reſpicit illa que nō bñt ordinē eſſentialē ſed accidētalem ad illud primum.8.Diſ.p.q.5.L.

Nulla potētia īfinita agens ſm vltimum ſue potētie poteſt agere in tempore.8.Diſ.p.q.5.U.

Nulla po cligit ꝥ pp illđ niſi velit vtrūqȝ extremū:ſic nulla po cognitiua cogſcit ꝯnem pp pn̄ niſi eadē cognoſcat p̄ncipia ⁊ ꝯnes.10.Diſ.p.q.vnica.M.

Nulla po opatiua pōt pfectiſſime qetari niſi i obto icludēte ſummā pfectionē polem obto adeq̄to ipſius potentie.22.Diſ.p.q.vnica.B.⁊.50.Diſ.4.q.6.L.

Nulla potētia reſpiciēs aliqđ obm cōe ſiue in rōne motiui ſiue in rōne terminatiui pōt pfectiſſime qetari niſi in eo ſolo in quo eſt pfectiſſima ratio obiecti adequati.27.Diſ.3.q.vnica.infra.L.

Nulla potētia pōt hr̄e aliquē actū circa illud in quo non ſaluat ratio ſui p̄mi obti.33.Diſ.3.q.vnica.L.

Nulla po pōt cogſcē aliqd ſub rōne vñiori rōne ſui primi obti.43.Diſ.4.q.2.F.⁊.49.Diſ.4.q.8.infra.B.

Nulla po hȝ ſuū p̄mū eē p opatione ſuā.1.q.q.infra.L.

Nulla mutatio eſt realis niſi ſit iter terminū realeȝ poſitiuū vel priuationē realē.16.Diſ.4.q.2.E.

Nulli creature pōt eē notū p rōnē nālē illud qđ ꝯtingenter depēdet a volūtate diuina.49.Diſ.4.q.6.O.

Nulli tanq̄ pn̄ debet attribui cāilitas alicuius niſi talis cāilitas ſit euidēs ex nā rei vel cāe vel cāti:nulli etiam cauſe negāda eſt pfecta cauſalitas niſi manifeſte appareat iperfectio cāilitatis in ea.17.Diſ.p.q.2.M.

Nulli p̄ncipio ꝓductiuo ex ſe tollit aliqd ꝓducere vt eſt in aliquo niſi intelligat illud p̄ncipiū ꝓducere vel produxiſſe aliq̄ ꝓductione adequata virtuti talis principij productiui.2.Diſ.p.q.7.H.

Nullius intelligentis creati voluntas primo determinat rectitudinē cōuenientem prati.4.q.plogi.infra.R.

Nulli cōmittit ptās arbitrandi in cauſa aliqua cuius arbitrium nunq̄ erit ratum ꝓpter quācūqȝ diligentiaȝ poſſibilem adhiberi ab ipſo ſed tm̄ a caſu vel per miraculū ſpeciale.19.Diſ.4.q.vnica.īfra B.

Nullius ſube finis ꝓprius cognoſcit a nobis niſi ex actibus eius nobis manifeſtis:ex quibus oſtendit φ talis ſit conueniens tali nature.1.q.plo.B.

Nulli ꝓprietati hypoſtatice ꝯuenit eē pfectionē neqȝ in creaturis neqȝ in alijs.26.Diſ.p.q.vnica.infra.O.

Nullus act alius ab actu voluntatis elicito vel impato eſt eſſentialr poſterior intellectione.4.q.plo.B.

Nullus actus potētie īferioris eſt finis actus intellē:quia nihil ignobilius eſt p ſe finis nobilioris.4.q.plo.J.E.

Nullus actus alicuius potētie poteſt hr̄e duo obta adeq̄ta ſimul.2.Diſ.p.q.3.infra.A.

Nullus actus neceſſario auſert a potētia aliqua niſi pp determinationē ei ad oppoſitū.49.Diſ.4.q.10.F.

Nullus habitus ſimplex pficere poteſt duas potentias.24.Diſ.2.q.vnica.L.

Nullus hr̄ e pn̄ totale eliciti act.49.Diſ.4.q.10.E.

Nullus hitus eleuans potentiā poteſt habere obiectum qđ trāſcēdat primū obm potētie.14.q.q.P.

Nullus effect aliqd a cā recipit actualr:qa illa cā ſit nata cauſare:niſi etiā actualr cauſet.4.q.plo.E.

Nullus effectus poteſt eſſe regulariter idē a quibuſcūqȝ ⁊ quātīcūqȝ diuerſis agētibus.11.Diſ.4.q.3.R.

Nullus reſpectus ad creaturam eſt proprietas perſone diuine:neqȝ per ſe intrinſece includitur in aliqua ꝓpetate perſone diuine.27.Diſ.p.q.3.infra.J.

Nullus reſpect pōt eē magis neceſſarius aliq̄ extremo.qa vtrūqȝ extremū ꝓſupponit.32.Diſ.3.q.vnica.J.L.

Nullus terminus a quo dat effectui producto aliquā ꝓprietatem.37.Diſ.2.q.vnica.J.

Nullus terminus formalis actionis pōt eſſe perfectior formali principio agendi.1.Diſ.4.q.1.N.

Nullus in via eſt incorrigibilis.36.Diſ.3.q.vnica.F.

Nullus itelle hȝ eē actuale ꝓpriū ⁊ p̄m itelle per aliquē actū itelligēdi ꝯuciētē ſibi vl ſuppo ſȝ ipſȝ.1.q.q.J.K.

Nullus intellectus neqȝ etiam voluntas in aliquo obiecto perfecte quietat niſi ſit in eo tota plenitudo primi obiecti q̄ta.ſ.eſt cōpoſſibilis p̄mo obto.6.q.q.J.

Nullus ꝯcept cōis de deo ꝯtīet vrualr oēs vitates ꝓpe theologicas ad pſonaȝ pl̄alitatē ptinentes.3.q.pl.D.

Nullus ꝯcept realis cāut in itellu viatoris nālr niſi ab his que ſūt nālr motiua intellus nr̄i.3.Diſ.p.q.1.J.B.

Nullus ꝯcept hn̄s idifferētiā ad aliq̄ ad q̄ nō pōt cōcepi gn̄is eſſe cōis pōt eſſe ꝯcept gn̄is.8.Diſ.p.q.3.H.

Nullus reſpectus ad extra videtur deo neceſſario conuenire.3.q.pl.J.J.

Nullus pōt decipi circa aliqđ p̄ncipiū p̄mū credendo ſe itelligere illđ cū nō itelligat tale p̄ncipiuȝ.2.q.pl.J.L.

Nullus pōt recta rōne appetere nō eſſe ad fugiendū iuſtum ⁊ bonum.50.Diſ.4.q.2.B.

Nullus pōt ſm rectā rōnē aliqd appetere cōtra nālē inclinationē:quādo illa cōſonat diuine volūtati.ibidē.

Nullū agēs ſuperius in cui ptāte eſt actio inferioris pōt ab iferiori agēte neceſſitari.33.Diſ.3.q.vnica.O.

Nullum agens nāle pōt eſſe per ſe cauſa ꝯtrariorum circa idem paſſum.25.Diſ.2.q.vnica.A.

Nullū agēs hȝ i ptāte ſua actū niſi in ptāte ei ſit totū illđ qđ nec̄io reqrit ex pte ei ad talē actū.2.di.3.q.1.B

Nullū hn̄s foīaȝ aliq̄ actiuā ſibi pdn̄antē pōt moueri ꝯ iclinationē illius foīe pdominātis.17.Diſ.p.q.2.J.F.

Nullum cauſatum ab alio eſt eiuſdem rationis cum eo quod eſt a ſe.7.q.q.KK.

Nullum ens abſolutum qđ eſt ex ſe neceſſariū perfecte quātum pōt cogitari aliqd eſſe neceſſariū pōt nō eſſe quocūqȝ alio a ſe nō exiſtēte.8.Diſ.p.q.5.O.

Nullum ens abſolutum definit eſſe in aliquo ꝓpter nouū reſpectū extrinſecus aduenictē.10.Diſ.4.q.5.B.

Nullum genus pdicat in quid de aliq̄ dr̄ia iferiori neqȝ de illa que ſūmit a foīa neqȝ de illa que ſumit ab vltima realitate forme.3.Diſ.p.q.3.J.O.

Nullū gen pt eē indr̄ns ad finitū ⁊ īfinitū.8.di.p.q.3.D.

Nullum dependens a pluribus pōt eſſe perfectioris cōditionis quocūqȝ illoꝝ.14.q.q.J.J.

Nullū pdicatū dicit p ſe ineſſe alicui rōne inherentie alicui qđ accidit ſibi.15.Diſ.3.q.vnica.A.

Nullū receptiuū foīaꝝ pluriū imediate qetat niſi qđ hȝ pfectiſſimā formā cui eſt capax.14.Diſ.3.q.2.J.A.

Nullū p ſe ſubſiſtēs pt eē for īfoīans aliq̄ mãȝ.9.q.q.A

Nullū indiuiduū idem numero pōt nāli actione ſemel corruptum redire.3.Diſ.2.q.4.J.F.

Nullū idiuiduū eiuſdē ſpēi nec̄io reqrit cām alteri ſpēi ab illa quā reqrit aliđ idiuiduū.49.Diſ.4.q.5.E.

Nullū īfinitū pt eē poſt nō neciuȝ.10.Diſ.p.q.vnica.F.

Nullum diuiſibile hȝ actualiſſimā entitatē ſiue actualiſſimā exiſtentiā anteq̄ intelligat in aliquibus illorū: in que diuiditur.2.Diſ.p.q.7.J.Mm.

Nullum miraculum eſt reſpectu contradictoriorum ad que nulla eſt potentia.3.Diſ.2.q.4.B.

Nullum p̄ncipiū nāle vniforme pōt eſſe principiū actuum difformitatis niſi paſſiuum principiuȝ ſit difforme.18.Diſ.2.q.vnica.J.J.

Nullū obȝ facit ꝯceptū ſimplicē ⁊ ꝓpriū ſui i aliq̄ itellu ⁊ ꝯceptū ꝓpriū ⁊ ſimplicē alteri obti niſi ꝯtineat illđ aliud obm eſſentialr vel virtualr.3.Diſ.p.q.1.J.L.

Nullū obm hr̄ nālr pcedit obm potētie.3.Diſ.p.q.3.B

Nullũ obm facit notitiã diſtinctã alterius obti niſi inclu-dat in ſe virtualr illud aliud obm.3.Diſ.z'.q.9.A.
Nullũ corpus vt locans eſt locatio diſcōueniēs:niſi q̃a aliud corpus eſt ſibi cōueniēs.4.4.Diſ.4'.q.z.L.
Nullũ ordinatum ad aliud vt prius origine cōtinet ipm eminenter vel virtualiter.6.Diſ.4'.q.11.A.
Nullum producens habens productum ſibi adequatũ poteſt aliud producere.z.Diſ.p'.q.7.D.
Nullũ ſũme diſpoſitũ ad recipiēdũ indiget aliquo faci-litāte:q̃a iā nō eēt ſumme diſpoſitũ.3.Diſ.p'.q.7.j.E.
Nullũ vlē h3 totā ſuā idifferētiā pt cog̃ſci i iferiori neq3 tāq̃3 i obto neq3 tāq̃3 in rēpſentatiuo.3.Di.p'.q.6.j.R.
Nullũ ſuppoſitũ accipiēs formā p ꝓductionē adequatā illi forme poteſt per illā formā ꝓducere.z.q.q.Q.

Obiectũ primũ eſt illud qȯ h3 per ſe rōnē mouēdi potentiam.9.Diſ.z'.q.z.T.
Obiectũ per ſe ⁊ nō primũ eſt illud qȯ nō h3 q̃ moueat ſed tñ cum alio mouet.ibidem.
Obligatio non eſt ad impoſſibile ſolui.zo.q.q.īfra.X.
Oē abſolutũ ꝑus ⁊ realr diſtictũ a poſteriori pt eē ſine il-lo abſq3 ɔ̃dictōe.1z.di.z'.q.z.A.⁊.48.diſ.4'.q.j.j.B
Omne agēs qȯ pōt ſufficiēter in actionē ſuā ſine actiōe alterius ⁊ in terminũ actionis:pōt informare paſſum illa forma ſine actione alterius.11.Diſ.4'.q.3.S.
Omne agens potens in aliquam tranſmutationem pōt in terminũ illius ſi h3 ſuſcepꝛiuũ nō magis repugnās termino q̃3 motui.1z.Diſ.4'.q.6.B.
Omne agēs hñs virtutē:qua quātũ eſt de ſe poſſet in īfi-nita ſimul:l3 incompoſſibilitas effectuũ impediat illa ſimul poni:eſt infinite virtutis.z.Diſ.p'.q.z.īfra.X.
Omne agēs ex neceſſitate nāe nec̃io agit niſi ipediat̃ vel ab alio depēdeat in agēdo.z.Diſ.p'.q.7.infra.B.
Omne agens neceſſario agens producit effectũ ſuum in ſuſceptiuo quātũ pōt produci in eo.8.Diſ.p'.q.5.S.
Omne agens neceſſario agens agit ſm vltimũ potētie ſue:q̃a ſicut non eſt in poteſtate ſua agere ⁊ non agere: ita nec intenſe neq3 remiſſe agere.ibidem.
Omne agens oino ſufficiēs hoc eſt a nullo dependens ⁊ ꝓducēs p modũ nāe h3 ꝓductionē ſibi coenā:⁊ ēt h3 ꝓductũ pfectũ:ſi nō agit p motũ.9.Diſ.p'.q.vnica.A.
Omne agens naturale potens in aliquem totũ effectũ de neceſſitate ꝓducit eum ſi non prohibeat̃.1z.Diſ.z' q.1.A.⁊.1z.Diſ.4'.q.4.īfra.L.⁊ ibidem.D.
Omne agēs qȯ h3 in vtute ſua formā pfectiorē h3 etiā imꝑfectiorē eiuſdē rōnis.18.Diſ.z'.q.vnica.ſupra.A.
Omne agens creatũ requirit aliquid in agēdo vt ɔ̃cau-ſam efficientē vel ſaltē vt ꝑncipiũ mãle.ibidem.A.
Omne agēs equiuocũ totale eſt nobilius effectu.z5.Diſ. z'.q.vnica.B.⁊.49.Diſ.4'.q.4.infra.N.
Oē agēs nō ipeditũ qȯ nec̃itat̃ ad agēdũ de neceſſitate remouet oē ꝓhibēs actionē:ſi pōt.1.Diſ.p'.q.4.j.B.
Omne agēs pōt in aliquem terminũ qȯ pōt hr̄e in vtute actiua terminũ illũ.49.Diſ.4'.q.14.īfra.B.
Omne effectibile habet aliquam cauſã eſſentialiter or-dinatam.z.Diſ.p'.q.z.infra.O.
Omne ens plus diligit nālit eē ſuũ q̃3 eē alteri' cuius nī-hil eſt vt pars vel effectus.z.Diſ.p'.q.3.infra.A.
Oē depēdēs depēdet ab aliq̃ oino ⁊ ſimp' idepēdēte:q̃a tūc nũq̃3 terminaret̃ ei' depēdētia.1z.diſ.p'.q.j.j.X.
Omne generās inquātũ eſt generans circũſcripto omni alio diſtinguit̃ a genito.3.Diſ.z'.q.4.K.
Oē ꝑmanēs ⁊ ſempitnũ ad q̃ocũq3 aliȯ ꝑmanēs ⁊ ſem-piternũ ſp ⁊ nec̃io h3 eādē hītudinē.48.di.4'.q.z.B
Omne per ſe intelligibile aut includit per ſe rōnē entis ⁊ eſſentialr vl' cōtinet̃ virtualiter vel eſſentialr in iclu-dente eſſentialiter rōnē entis.3.Diſ.p'.q.3.J.

Oīs ſenſatio eſt cognitio organica.43.Diſ.4'.q.z.j.L.
Omne factibile excedit̃ a fine in bonitate:⁊ per cōſequēs in perfectione.z.Diſ.ꝑ.q.z.j.O.
Omne intelligibile finitũ determinat̃ ad certũ intelligibi-le:vel ad aliqua certa itelligibilia:ita q̃ ſibi ex ſe repu-gnat q̃ ſit aliorũ ab illis vel ab illo.1.Diſ.4'.q.1.X.
Omne imperfectum reducitur ad perfectũ: ſicut ad ꝑus ſe eſſentialiter.8.Diſ.ꝑ.q.1.L.
Omne indiuiſibile de genere quãtitatis p ſe vel eſt pars diſcreti vel terminus continui.z.Diſ.z'.q.z.j.L.
Omne ꝑnm ꝓductiuũ qȯ nō reducit̃ ad aliqȯ ꝑnm prius natũ eſt hr̄e ꝓductionē ſibi adeq̃ta.z.Diſ.ꝑ.q.7.N.
Omne obiectũ ſiue relucēs in phãtaſmate:ſiue in ſpē itel-ligibili cũ intellectu agente vel poſſibili coopante ſm vltimũ virtutis ſue facit ſicut effectũ ſibi adequatum ſuũ cōceptum ꝓpriũ:⁊ quidditatiuum.3.Diſ.ꝑ.q.1.L.
Oē obm qȯ p ſe cognoſcit̃ a po' cognitiua: vel eius obm primũ vel ɔ̃tinet̃ ſub illo obto ꝑmo.3.Diſ.ꝑ.q.3.j.A.
Oē obm qȯ imutat itellm p ſuā pñtiā abſentia illius pōt nālit cognoſci ab intellectu qñ nō imutat̃.ibidē.K.
Omne obiectum inquantum obiectum eſt prius natura-liter ipſo actu.3.Diſ.z'.q.1.A.
Omne obm cognoſcibile ab iferiori po' pōt eē cognoſci-bile a ſupiori eque pfecte vel pfecti'.9.Diſ.z'.q.z.D.
Omne obiectum inquantum habet eſſe intellectu nō h3 eſſe reale:ſed intentionale.3.Diſ.ꝑ.q.4.j.O.
Omne organum determinatur ad certum genus ſenſibi-lium.43.Diſ.4'.q.z.j.L.
Omne cōponibile pōt eſſe pars alicuius totius cōpoſiti: qȯ eſt ex ipſo:⁊ alio cōponibili.8.Diſ.ꝑ.q.1.H.
Oē cōponibile caret pfectiōe illi' cũ quo cōponit̃:ita q̃ illȯ aliȯ cōponibile nō h3 i ſe oē3 pfectionē: ⁊ oimodā idētitatē cũ illo:q̃ tūc nō poſſet cũ illo cōponi.ibidē3.
Omne compoſitum neceſſario preexigit partes ⁊ partiũ vnionem.z6.Diſ.ꝑ.q.vnica.B.
Oē foiale ɔ̃ſtitutiuũ diſtinguit cōſtitutũ ab oī alio:ēt ſi p ipoſſi q̃ocũq3 aliȯ ab illo circũſcribat̃.11.Diſ.ꝑ.q.z.L.
Omne notionale eſt actio ꝓductiua ſm aliq̃3 potentiā in natura diuina vel preſupponens illam.1.q.q.R.
Oē ꝓpriũ pfectibile ab agēte ſufficiente pōt pfici ꝓpria perfectione circũſcripto quocũq3 agēte alio:⁊ pfectiōe alia:maxīe ab agēte nō depēdēte in agēdo ab actione alicuius alterius agentis.11.Diſ.4'.q.3.T.
Omne qȯ quietat̃ primo in aliquo obto:quietat̃ in illo in quocũq3 eſt ſm illũ modũ.1.Diſ.ꝑ.q.z.F.
Oē qȯ eſt ex ſe neceſſitatũ ad agēdũ nunq̃3 ꝓhibet̃ niſi p aliq̃d repugnās vincēs virtutē eius actiuā.ibidem.
Omne qȯ repugnat alicui ex parte ſui non poteſt ei non repugnare ſtante natura eius.3.Diſ.ꝑ.q.5.H.
Omne qȯ conuenit omnibus inferioribus alicuius ſpēi conſequitur naturam ſpecificam.3.Diſ.ꝑ.q.4.A.
Omne qȯ eſt perfectionis in inferiori eſt eminentius in ſuperiori eiuſdem rationis ⁊ generis.3.Diſ.ꝑ.q.6.j.Q.
Omne qȯ arguit independētiā eſt perfectius.ibidem.
Omne qȯ recipit̃ recipit̃ per modum recipiētis:⁊ non p modum rei recepte.ibidem.⁊.45.Diſ.4'.q.3.D.
Omne qȯ includitur eſſentialiter in cōceptu alicuius ſi-cut pars conceptus nō pōt ab eo excludi ſub quocũq3 modo concipiatur.5.Diſ.ꝑ.q.1.K.
Omne quod habet genus poteſt habere differentiam ⁊ diffinitionem.8.Diſ.ꝑ.q.3.j.S.
Omne qȯ h3 aliqȯ eē diſtinguit̃ diſtinctione ɔ̃ueniēte il-li eſſe a quocunq3 alio per aliquid qȯ eſt de rōne eius inquantum habet tale eſſe.11.Diſ.ꝑ.q.z.j.B.
Omne qȯ formalr in eē cōſtituit̃ p aliq̃d eodē diſtīguit̃: q̃ eodem eſt aliquid ens ⁊ vnum.ibidem.B.

Omne qḋ cauſat verū ens opꝫ ꝙ hēat aliqḋ eſſe exiſtentie inquantum eſt cauſa.13.Diſ.p'.q.vnica.īfra.D.

Omne qḋ nō mouet aliud niſi ꝑas nālr ab alio motū:ab eodē hꝫ ꝙ moueat ⁊ ꝙ ſit motū.2.Diſ.2'.q.10.īfra.L.

Omne quod habet potentiam actiuaꝫ reſpectu alicuius forme pōt eaꝫ cauſare in quocūqꝫ paſſo ꝓportionato ⁊ approximato.ibidem.D.

Omne quod aggregat in ſe res diuerſoꝝ generum eſt ens per accidens.3.Diſ.2'.q.4.E.

Omne qḋ eſt inferius includit aliquid in ſe ꝙ non includitur in intellectu ſuperioris.3.Diſ.2'.q.6.A.

Omne quod eſt perfectionis in potentia inferiori videt̄ eminentius eſſe in ſuperiori que eſt eiuſdem generis. ibidem.q.9.B.

Omne quod eſt ratio cognoſcendi diſtincte plura habet vnum obiectum in quo perfecte continentur illa plura.3.Diſ.2'.q.10.B.

Omne quod eſt ſufficienter in actu primo reſpectu alicuius effectus poteſt illum cauſare in receptiuo proportionato approximato.9.Diſ.2'.q.2.infra.A.

Omne quod determinat ſibi aliquod genus determinat ſibi aliquam ſpeciem in genere illo:⁊ omne qḋ determinat ſibi aliquaꝫ ſpeciem determinat ſibi eſſe in aliquo indiuiduo illius ſpeciei.12.Diſ.2'.q.2.infra.B.

Omne quod eſt per ſe receptiuum vel per ſe ratio recipiendi formam ſubſtantialem eſt de ſubſtantia compoſiti.16.Diſ.2'.q.vnica.D.

Omne quod ab alio determinatur ad aliquid non habꝫ illud perfecte in ſua poteſtate.37.Diſ.2'.q.vnica.M.

Omne quod hꝫ perfecte effectū in poteſtate ſua vel pōt ex ſe ſolo in illud vel cauſatio cuiuſcūqꝫ ꝯcurrētis eſt in poteſtate eius.ſ.ꝙ illud cauſet vel nō cauſet.ibidē.

Omne quod eſt ſuſceptiuū alicuius forme habētis gradus cui nullus repugnat poteſt quemlibet recipere. 13.Diſ.3'.q.4.infra.F.

Omne quod habet actum primum perfectum ⁊ obiectū preſens in ratione obiecti ſi non impediatur:⁊ non ſit actus eius ſecundus ſucceſſiuus ſed permanēs poteſt agere pro quocūqꝫ inſtanti.18.Diſ.3'.q.vnica.E.

Omne quod eſt inſtrumentum vel agens in virtute alterius aut attingit effectum principaleꝫ vel diſponit ad principalem terminum.1.Diſ.4'.q.1.O.

Omne quod poteſt eſſe ſine aliquibus coniunctis:quoꝝ coniunctio eſt contingens:poteſt eſſe ſine altero illoꝝ preciſe.10.Diſ.4'.q.4.infra.N.

Omne quod magis conuenit cū perfectione ſimpliciter eſt ſimpliciter perfectius.12.Diſ.4'.q.2.infra.D.

Omne quod eſt ſimpliciter perfectionis in aliquo genere ſi competit inferiori in illo genere competit ⁊ ſuperiori.49.Diſ.4'.q.8.C.

Omne quod poteſt eſſe ſine alio ſine cōtradictione:⁊ nō econuerſo eſt prius illo.2.q.q.infra.B.

Omne quod cōuenit huic ⁊ repugnat alij eiuſdeꝫ ſpeciei non conuenit huic per ſe ſm illud qḋ eſt cōmune iſtis vel ſaltem preexigit diſtinctionem in iſtis neceſſario: ſcilꝫ huius ab illo.2.q.q.C.

Omne quod eſt verum neceſſarium non euidens ex terminis:habens tamen cōnexionem neceſſariam ⁊ euidenteꝫ ad aliud vt neceſſariū euidens ex terminis poteſt demonſtrari per illud verum euidens.7.q.q.A.

Omne quod eſt actiuum per propriam formam ⁊ virtutem habet virtualiter ſuam actionem etiam quando non actualiter producit.ibidem.P.

Omne ſuppoſitū habens a ſe quodcunqꝫ ſufficiens principium producendi poteſt producere productū adequatum illi principio.2.Diſ.p'.q.7.B.

Operatio immanēs eſt vltima perfectio nature abſolute operantis.3.Diſ.p̊.q.6.J.V.

Opatio nō elicit̄ libere cuius principiū actiuū eſt mere nāle ⁊ agēs ꝑ modū nāe.17.Diſ.p̊.q.2.F.

Opera trinitatis ſunt indiuiſa in comparatione ad extra. 2.Di.3'.q.1.J.B.

Omnis actus cōuerſiuus in nobis habet aliquid creatū pro obiecto immediato.27.Diſ.p̊.q.1.J.A.

Omni agenti per cognitionē neceſſaria ē diſtincta cognitio ſui finis.1.q.pl.J.A.

Omnis cā ꝑtialis q̄ in actu ſibi ꝑfecto ꝓprio ſm ꝙ talis cā pōt cauſare cauſalitate ſibi correſpōdente effectū. etiam quādo eſt vnita alteri cauſe partiali in ſuo actu poteſt cum ea perfecte cauſare.3.Diſ.2'.q.8.L.

Omnis habitus inclinat ad aliquem actum in eadeꝫ ſpecie.7.Diſ.2'.q.vnica.J.P.

Omnis habitudo conſequēs extrema realia ⁊ realiter diſtincta ⁊ hoc ex natura rei eſt realis.3.q.q.L.

Omnis habitus factiuus eſt practicus.8.q.q.J.E.

Omnis natura conſequitur ſuam perfectionem per operationem propriam.5.Diſ.2'.q.1.A.

Omnis effectus quando in actu cauſatur habet cauſaꝫ in actu.2.Diſ.2'.q.10.J.B.

Omnis entitas vna cauſata habet aliquam vnam cauſaꝫ a qua eſt eius vnitas:⁊ non poteſt poni vnitas in cauſato abſqꝫ vnitate in cauſa.8.Diſ.p̊.q.1.D.

Omnis eſſentia creata alicui itellectui creato poteſt eſſe naturaliter nota.3.q.pl.J.F.

Omnis eſſentia que relatiue dicitur eſt aliqḋ excepto relatiuo.2.Diſ.p̊.q.7.J.Hh.

Omnis perfectio ſimpliciter que eſt in cauſato reducitur ad cauſam formaliter habentem iſtam perfectionem. 17.Diſ.p̊.q.2.Oo.

Omnis ꝑfectio ſimplr̄ quantum eſt ex ſe eſt melior quolibꝫ ſibi incōpoſſibili cuilibꝫ ſuppoſito abſolute ſumpto ſm rōnē ſuppoſiti.2.Diſ.p̊.q.7.J.Cc.

Omnis perfectio ſimpliciter eſt communicabilis pluribus.ibidem.

Omnis relatio realis neceſſario cōſequitur ſuum fundamentum proximum vel rationē fundandi proximam ⁊ hoc poſito termino.13.q.q.J.E.

Omnis relatio videtur eque naturaliter reſpicere ſuum proprium correlatiuum.7.Diſ.p̊.q.vnica.M.

Omnis relatio realis non mutua nec equiperantie vel eſt quedam dependentia vel requirit dependentiam relati ad illud quod refertur.19.q.q.B.

Omnis relatio primo terminatur ad abſolutum.26.Diſ. p̊.q.vnica.D.

Omnis relatio diſquiperantie eſt ad aliquid alterius ſpeciei.28.Diſ.p̊.q.3.H.

Omnis relatio non ſolū preexigit fundamentum ſed ēt terminum vt terminus eſt.30.Diſ.p̊.q.2.J.H.

Omnis veritas cauſata in intellectu noſtro per aliquid prius naturaliter notum cauſatur per diſcurſum.4.q.prol.ē.B.

Omnis pars eſſentialis in quocunqꝫ genere ⁊ omnis ſpecies cuiuſcūqꝫ gnīs īcludit limitationē.3.Diſ.p̊.q.3.D.

Omnis intellectio abſtractiua ⁊ non intuitiua eſt aliquo modo imperfecta.2.Diſ.p̊.q.7.J.Ff.

Omnis intellectus certus de vno conceptu ⁊ dubius de diuerſis habet conceptum de quo eſt certus aliū a cōceptibus de quibus eſt dubius.3.Diſ.p̊.q.1.B.

Omnis intellectus paſſiuus qui nō pōt in ſe habere totā ꝑfectionē obiecti depēdet ab obiecto circa qḋ opat̄ ⁊ ꝓportionabilr̄ ſm ꝓportionē obi.9.Diſ.2'.q.2.P.

Omnis differentia differentiū reducitur ad aliqua pri-

mo diuerſa: alioquin non eſſet ſtatus in differentibus 3.Diſ.2ª.q.6.infra.L.
Omnis diſcurſus preſupponit aliquem conceptũ de termino ad quem eſt.3.Diſ.pª.q.2.Z.
Omnis diuerſitas numeralis inquantum numeralis eſt equalis.3.Diſ.2ª.q.1.D.
Omnis finis aliquid quietãs in virtute alterius finis nõ quietat illud vt vltimus finis.1.Diſ.pª.q.1.infra.B.
Omnis quidditas ſubiecti in quocũq; lumine videatur cõtinet virtualiter veritates quas poteſt facere notas intellectui paſſiuo a tali obiecto.4.q.plogi.ifra.A.
Omnis quidditas ĩquantũ quidditas eſt cõmunicabilis pluribus ⁊ etiam quidditas diuina.3.Diſ.2ª.q.7.A.
Omnis virtus actiua finita poteſt habere aliquem effectũ adequatũ intenſiue ⁊ extẽſiue.14.Diſ.3ª.q.2.J.N
Omnis virtus que cognoſcit actum vt eſt obiecti aliquo modo cognoſcit obiectum.45.Diſ.4ª.q.3.F.
Omnis conceptus eſt prime intentionis qui natus eſt fieri imediate a re ſine opere vel actu intellectus negociantis.23.Diſ.pª.q.vnica.H.
Omnis doctrina concluſiones proprias reſoluit in pncipia ppria niſi ſit ſubalternata alicui ſupiori cuius cõcluſiones habet pro principijs.8.q.q.infra.E.
Omnis forma que aliquo modo eſt illimitata in pficiendo mãm ſine ſui diuiſione ⁊ extẽſione qualicũq; põt ſimul perficere plures ptes mãe.2.Diſ.pª.q.7.Ee.
Omnis forma abſoluta cum ſit terminus actionis hab; aliquod principium effectiuum per quod accipit eſſe.15.q.quolib.infra.A.
Omnis forma que põt intelligi vt in ſubto põt etiã ĩtelligi vt in abſtracto ⁊ in ſe ſine ſubto.3.Diſ.pª.q.4.O.
Omnis forma que eſt pncipiũ totale agẽdi vt eſt i ſubto ſi per ſe eſt põt per ſe opari.17.Diſ.pª.q.2.F.
Omnis forma inferior intellectiua ſi habet operationez habet preciſe reſpectu obiecti ſub rationibus oppoſitis vniuerſalitati.43.Diſ.4ª.q.2.ifra.H.
Omnis potentie actuabilis a diuerſis obiectis per ſe virtute propria eorum primum obiectum eſt aliqđ commune eis.3.q.prologi.ſupra.X.
Omnis potẽtia operatiua perfecta poteſt eſſe principiũ operandi circa quodcũq; obiectum natuz reſpici a tali potentia.45.Diſ.pª.q.vnica.A.
Omnis potentia appetitiua conſequens in actu ſuo actũ apprehenſiue primo appetit delectabile conuenientiſſimum ſue cognitiue vel delectationem in tali delectabili: quia in tali appetibili potentia maxime quietatꝰ.6.Diſ.2ª.q.2.infra.D.
Omnis potẽtia actiua corporea reqrit paſſiuz in qđ agat approximatũ ſibi localiter.10.Diſ.4ª.q.7.B.
Omnis potentia mere paſſiua eſt potentia cõtradictionis.12.Diſ.4ª.q.3.infra.D.
Omnis potẽtia habẽs vnũ obiectũ pmũ adequatuz põt per ſe in qđlz cõtentũ ſub illo.49.Diſ.4ª.q.8.B.
Omnis potentia vna ſicut habet vnum primũ obiectuz ſic habet vnum modũ operandi reſpectu primi obiecti.1.Diſ.pª.q.4.H.
Omnis potentia perfecta põt tendere in omne illud qđ eſt natum eſſe obiectũ talis potẽtie.39.Diſ.pª.q.1.E.
Omni potẽtie paſſiue correſpõdet aliqua poª actiua vel intrinſeca vel extrinſeca.49.Diſ.4ª.q.13.infra.B.
Omnis potentia operans circa vnum obiectum non abſolute ſed in ordine ad aliud eadem eſt operatiua circa vtrũq; obiectum.16.q.q.L.
Omnis potentia ponens differentias inter vnũ obiectũ ⁊ aliud nata eſt cognoſcere vtrũq; obiectũ in ſe.ibidẽ.
Omnis voluntas in qua non neceſſario coniungunꝰ appetere commoduz ⁊ recte appetere poteſt recte appere ⁊ non recte.23.Diſ.2ª.q.vnica.L.
Ois volũtas q̃ nõ eſt ſua regula neq; neceſſario ꝯformis eſt ſue regule põt deficere in rectitudine.ibidem.D.
Ois volũtas q̃ in appetẽdo nõ eſt ſatiata neq; quietata nec põt ſibi dimiſſa quietari niſi in obiecto infinito qđ nõ h; pñs ⁊ per conſequẽs nõ tẽdit actualiter in illud: talis inq̃ voluntas poteſt appetere aliquod non in ordine ad illud vel tẽdere in bonum apparẽs ex quo nõ eſt immobilitata in bono infinito.ibidem.
Omnis voluntas non neceſſario carens pefectione conueniente voluntati poteſt habere quãcũq; perfectionem voluntatis.33.Diſ.3ª.q.vnica.J.J.
Omnis vnio realis eſt ad terminum realem ⁊ ſecundum qꝫ eſt realis.2.Diſ.3ª.q.1.E.
Omnis pluralitas neceſſario finita vel eſt alterius rationis: vel ſi non eſt alterius rationis neceſſario preexigit aliquam alterius rationis per quam determinatur.2.q.q.J.L.⁊.6.q.q.J.Aa.
Ordo ſcientiarum ſm eminẽtiam ſtat ad aliquod vnum tantum: quia non poſſunt eſſe due ſcientie ſimpliciter prime.4.q.pl.J.N.
Ordo nãe ſiue eẽntialis neceſſario icludit ipfectionez in altero extremorum.ſ.in poſteriori.4.q.q.J.B.
Ordo cauſalitatis non concludit qꝫ cauſa ſuperior poſſit cauſare effectum ſine inferiori in quem poteſt cum inferiori.7.q.q.J.N.

Particulare quod nõ intelligitꝰ niſi in aliquo cõi nõ poteſt eſſe obiectũ primuz intellectus ſed magis illud cõe.3.Diſ.pª.q.3.J.D.
Paſſiuum naturale nõ magis determinatur ad patiendum q̃ agens naturale ad agendũ.9.Diſ.2ª.q.2.J.J.
Paſſum receptiuũ forme ſm eſſe reale nõ eſt receptiuũ eiuſdem ſm eſſe intentionale.12.Diſ.4ª.q.3.M.
Per omnem conditionẽ effectus poteſt demonſtrari de cã: qꝛ eſt: quã ipoſſe ẽ ieſſe effectui niſi cã ſit.3.q.pl.U.
Per nullam mutationẽ habetur per ſe illud qđ eſt poſterius ſuo per ſe termino.10.Diſ.4ª.q.1.B.
Perfectio virtutis actiue in hñdo effectũ totalꝛ nõ limitat ipſum reſpectu producibiliũ.2.q.q.J.F.
Predicatio in abſtractis nõ eſt predicatio in quali vꝛ denominatiua.8.Diſ.pª.q.3.J.T.
Predicatõ nũq̃ ẽ negãda i diuĩs p idẽtitatẽ abſtracti de abſtracto niſi qꝛ neutꝝ extremũ ẽ ſoꝛalꝛ ĩfĩᵐ.5.q.q.Q.
Primũ conſtitutiuuz ſuppoſiti in aliqua natura videtur facere per ſe vnũ cũ illa nã.26.Diſ.pª.q.vnica.J.H.
Primum obiectũ habitus continet virtualiter oẽs veritates illius habitus cuiꝰ eſt primũ obiectũ.3.q.pl.F.
Principiare aliquod verũ ens in quocũq; genere principij nõ ꝯuenit alicui niſi realiter enti.5.Diſ.pª.q.2.A.
Principiũ effectiuum inquantum effectiuum nullam ponit imperfectionem.2.Diſ.pª.q.2.
Principiũ pductiuũ vnius rationis in diuinis nõ poteſt habere duas pductiões vnius rõnis.6.Diſ.pª.q.vnica.
Principium productiuũ perfectum põt dare producto omnem perfectionem que ſibi non repugnat.10.Diſ.pª.q.vnica.F.
Principium productiuum vnius rationis non determinat ſe ad certam pluralitatem productionum eiuſdez rationis.2.q.q.K.
Priuatio forme pexigit principiationẽ pducẽtis ſicut de cauſa formali ⁊ efficiente.28.Diſ.pª.q.3.J.L.
Priuatio que nata eſt ineſſe determinato ſubiecto nõ pprie manet ſine illo ſubiecto.22.Diſ.4ª.q.1.J.A.
Prius nã nõ oꝫ cõmultiplicari poſteriori nã.ſ; poſteriꝰ priori ⁊ ſimul ei cũ quo eſt ſimul.10.Diſt.4ª.q.2.J.L.

Prius inquantū prius eſſentialiter non variat̃ propter variationē poſterioris.11.Diſ.4'.q.3.J.
Prius naturaliter nō corrūpit̃ per aliquid poſterius naturaliter.12.Diſ.4'.q.3.O.
Prius naturalr̃ ⁊ preſuppoſitū alteri non ſolum acqrit̃ per hoc ꝙ acquirit̃ poſterius naturalr̃:imo prius preſupponit̃ iam acquiſitū.12.Diſ.4'.q.4.E.
Prius eſſentialr̃ nō pōt depēdere ab aliqua cā a qua nō depēdeat poſteri⁹ eſſentialr̃.49.Diſ.4'.q.2.īfra.Ee.
Productio ponitur in genere vel in ſpecie ex ſuo termino formali.5.Diſ.p'.q.2.ſupra.A.
Producentis ⁊ forme qua producens producit eadē eſt relatio ad productum.2.Diſ.p'.q.vnica.B.
Potentia que inclinat̃ ad multa obūa p ſe nō q̄etat̃ in aliquo vno pfecte niſi illud icludat oīa per ſe obūa quātū poſſunt icludi in aliquo vno.1.Diſ.p'.q.1.B.
Potentia non quietatur niſi vbi eſt obiectum ſuum pfectiſſime ⁊ in ſummo.ibidem.
Potētia nō potēs hr̃e actū niſi circa obm ſibi pñs:ſi nō pōt hr̃e illud pñs niſi p aliquā aliā potētiā cui ↄtingēter cōiungit̃ depēdet in opōne ſua a tali potentia ſibi cōtingēter cōiuncta ⁊ ita eſt impfecta.3.Diſ.p'.q.6.F.
Potētia neceſſario reſpiciēs aliqđ obm p̄mū:ad nullum aliud neceſſario ſe hʒ niſi illud primū obiectum ſit rō neceſſario tendēdi in illud aliud.8.Diſ.p'.q.5.M.
Poſita cauſa totali efficacius operāte ſequit̃ actio perfectior.3.Diſ.p'.q.7.infra.K.
Poſſibile ſm ꝙ eſt terminus vel obiectū oīpotētie eſt illud cui nō repugnat eſſe:⁊ qđ nō pōt ex ſe eſſe nec̄io.43.Diſ.p'.q.vnica.B.
Poſito totali pn̄° ⁊ ſub rōne ſub qua natū eſt eē pn̄m pōt p̄cipiari illud cui⁹ ponit̃ eē pn̄m.12.Diſ.4'.q.3.J.K.
Propria pfectio ⁊ p̄cipue btīfica nāe btīs eē viuū ex nā rei nō pt̄ eē ens rōis:ēnʒ p ſe icludēs ens rōis.j.q.q.M.
Propriū potētiale nō diſtinguit̃ ſpē a pfecto btīte vltra illud potētiale ꝓpriā perfectionē.17.q.q.infra.L.
Propoſitio mediata nō pt̄ cogſci pp gđ niſi p ꝓpaʒ imediatā:neqʒ illa pt̄ ſimpr̃ cogſci niſi ex termis.7.q.q.J.
Plura nō ſūt ponēda ſine nec̄itate.45.Diſ.4'.q.2.ſ.A.

Quacūqʒ p̄oritate p̄intelligit̃ vnū correlatiuū alicui:eadē p̄oritate p̄intelligit̃ ⁊ reliquum eidē pp ſimultatē relatiuoꝝ.26.Diſ.p'.q.vnica.E.
Qualis eſt exiſtētia in ſe:tale exiſtere dat cuicūqʒ exiſtenti per ipſam.6.Diſ.3'.q.1.infra.D.
Quācūqʒ entitatē cōſequit̃ ꝓpa vnitas nō hn̄s aliā cām ꝓpriā ſui q̄ cāʒ entitatis quā ↄſeqt̃.3.Diſ.2'.q.4.J.L.
Quando aliquis reminiſcit̃ opʒ ꝙ habeat aliqđ apud ſe manens per quod illud eſſe ſciat cuius prius meminit ⁊ poſt oblitus.45.Diſ.4'.q.3.D.
Qñcūqʒ potētie actiue vni⁹ rōnis correſdet prio potētia paſſiua vni⁹ rōnis cuiʒ ſub iſta correſdet qđlibet ſub illa ſi nō ſit defect⁹ vtutis actiue.19.Diſ.4'.q.vnica.J.
Quādo obm eſt incōprehēſibile ꝓpa incōprehēſibilitate eſt etiam infinitum propria infinitate.5.q.q.īfra.S
Quāto ordinatū ad finē imediati⁹ attingit finē:tāto maioris eſt nobilitatis.16.Diſ.2'.q.vnica.infra.D.
Qñ obm eſt actu cognitū eſt actu volibile.15.q.q.īfra.P
Quāto forma eſt perfectior in creaturis:tāto videt̃ eſſe ratio agendi in remotius.37.Diſ.p'.q.vnica.A.
Quāto magis eſt aliquid remotū a ſenſu:tāto minus eſt cognoſcibile.12.Diſ.2'.q.1.īfra.K.
Quāto aliquis eſt minus dominus ſui actus:tāto reqrit̃ intenſior diſplicētia ad hoc ꝙ ſit diſpoſitio ſufficiens ad deletionē culpe.20.Diſ.4'.q.vnica.infra.L.
Quātū nō eſt reflexiuū ſupra ſe.43.Diſ.4'.q.2.H.
Quecūqʒ cā pt̄ eē actiua reſpcū pfectioris ī aliq̄ ſpē:pōt ēt eē actiua re⁹ īpfectioris eiuſdē rōnis.3.Diſ.p.q.7.H.
Quecūqʒ natura eſt ſimplr̃ in potētia obediētiali ad depēdendū ad pſonam diuinā.19.q.q.J.T.
Quecūqʒ nā ↄtingēter reſpicit quālibʒ formā alic⁹ gn̄is ſimplr̃ ſe hʒ ↄtīgēter ad totū gen⁹.10.Diſt.4'.q.1.N.
Quecūqʒ factūt p ſe vnū nō ſūt entia cōpleta p ſe ī gn̄e ſʒ tm̄ ſūt p̄ncipia rei cōplete ī gn̄e.22.Di.3'.q.vnica.J.A.
Quecūqʒ habēt aliquā diſtōnē realem ſi eſſent ſeparata realiter illam diſtōnem hn̄t ſm rōnem vbi non ſunt diſtincta realiter.16.Diſt.2'.q.vnica.J.K.
Quecunqʒ ſibi inuicē repugnant circa idē mutuo ſe expellunt circa illud.1.Diſ.4'.q.6.B.
Quecūqʒ hn̄t vniformē modū manendi dum manēt habent menſuram eiuſdē rationis in manendo:lʒ vna diutius maneat q̄ altera.2.Diſ.2'.q.4.A.
Quecūqʒ formalr̃ ex ſe hn̄t repugnātiā eēndi ſil' ī quolʒ repugnabunt eſſe ſimul.1.Diſ.3'.q.4.L.
Quecūqʒ n̄ foīalr̃ repugnāt ⁊ pn̄t ſucceſſiue recipi ī aliq̄ abſoluta po° diuīa pn̄t recipi ī eodē.47.Diſ.4'.q.1.H.
Quecūqʒ forme q̄ſcūqʒ ſunt ↄtrarie ſi ſunt in diuerſis ſubiectis nō repugnāt.49.Diſ.4'.q.17.J.F.
Quecūqʒ forma eſt principiū agendi vt eſt in pl̄ibus:eodē mō eſt principium agendi vnicuiqʒ eoꝝ ſicut ſi eēt in vno tantum.20.Diſ.p.q.vnica.A.
Quēadmodū ī ptāte voluntatis ē velle ⁊ n̄ velle:ita ī ptāte ei⁹ ē modus volēdi.ſ.referre ⁊ nō referre.q:ī ptāte cuiuſcūqʒ agētis ē agere ⁊ modus agēdi.1.Di.p.q.1.D.
Quecūqʒ ſil' ſūt in potētia actiua agētis nec inter ſe repugnant illa poſſunt ſimul eſſe in effectu.2.q.q.J.A.
Quecūqʒ potētia vnius rōnis īportat cōſilem hītudinē potentie ad obiectū.27.Diſ.p.q.3.A.
Quecūqʒ po° paſſiua ī ſpē eſt ad pfectionē totā eandē in ſpē abſolute ī quocūqʒ indiuiduo.50.Diſt.4'.q.6.D.
Quecūqʒ po° pt̄ hr̃e opōnē pfectā ⁊ n̄ limitat̃ ad aliquā opationem rectā pt̄ hr̃e ipāʒ n̄ rectā.5.Diſ.2'.q.2.J.L.
Quelibet cauſa cauſans in virtute alterius ē imperfecte cauſans.2.Diſ.p.q.2.J.R.
Quelibet cauſa ſecunda cauſat inquātum mouetur a prima.2.Diſ.p.q.2.J.R.
Quelibet cā actiua hn̄s virtutē reſpectu alicuius effect⁹ ⁊ nō p̄uēta ab aliquo totaliter cauſante illum effectuʒ in eo inſtāti in quo producitur poteſt agere ad productionem eius.4.Diſ.3'.q.vnica.D.
Quelibet relatio ſaltē perſonalis eſt ſe ipſa formaliter incommunicabilis.3.q.q.F.
Quicūqʒ cogit̃ ad aliqđ qđ nō pt̄ eē ſine alio abſqʒ pctō mortali:cogit̃ ad illud aliud accipiēdo coactionē ſimiliter hincinde.29.Diſ.4'.q.vnica.A.
Quicūqʒ ↄcept⁹ de deo cāttus ex ſenſibilib⁹ eſt īpfectior eis q̄ actus cognitionis ſenſitiue.49.Diſ.4'.q.8.J.B.
Quilʒ ordinate volēs poſt volitionē finis imediate vult illud qđ ē imediati⁹ vl' ꝓpinqui⁹ fini.20.Di.2'.q.2.A.
Quilibet act⁹ acceptat⁹ a deo tāq̄ act⁹ laudabil' ⁊ bonus p q̄ de⁹ velit aliqđ retribuē illi cui⁹ actū acceptat vl' alteri p quo fit eſt meritorius.18.Diſ.3'.q.vnica.J.D.
Quilibet appetit⁹ organicus determinat̃ ad certū genus appetibiliū ſibi ↄueniēs.ita ꝙ illō app̄hēſuʒ nō pt̄ nō ↄuenit̃ neqʒ appetit⁹ nō approbat̃.43.Diſ.4'.q.2.D.
Quilibʒ moralr̃ pfect⁹ indiget oīb⁹ hītib⁹ re⁹ paſſionū q̄ nate ſūt eē diminute vl' exceſſiue.26.Di.3'.q.vni°.J.B.
Quilibet de lege nature tenet̃ ſeruare fidelitatē ꝓximo ſuo:quā vellet ⁊ dēret ſibi ſeruari.21.Diſ.4'.q.2.E.
Quilibʒ ex lege nāe tenet̃ ſeruare ꝓmiſſum licitū.ibidē.
Quilibet chriſtianus tenetur non dare alteri occaſionē qua reuocetur a lege chriſti.ibidem.F.
Quilibet habendus eſt verax de quo non habetur cui-

deus ſignum oppoſiti.27.Diſ.4.q.2.infra.A.
Quicqd eſt aptū cāri ab aliq̄ cā nō pt ab alia cā cāri niſi virtualr ꝯtineat pfectionē illi⁹ cāe.39.Diſ.2.q.2.A.
Quicquid non impeditum neceſſario agit:neceſſario tollit impedimentum ſi poteſt.1.Diſ.p.q.4.E.
Quicquid neceſſario agit poſita aliqua ꝑuia actione:neceſſario determinat ſe ad illam pactiam ſi pōt.ibidē.
Quicquid circa obiectū preſens neceſſario agit:neceſſario determinat ſe ad eius preſentiā ſi poteſt.ibidem.
Quicūqʒ appetitus nec̄io tendit in obm cognitū:nec̄io ſe determinat ad cognitionē eius ſi pōt.ibidem.
Quicūqʒ appetit⁹ i ſolū obʒ ſūmū ⁊ pfectiſſimū apphēſū nec̄io tēdit:nec̄io dterminat ſe ad ei⁹ apphen̄ſ ſi pt.ibi.
Quicqd pmo ⁊ imediate ꝯuenit alicui de q̄lʒ qd eſt in eo ſiue ſibi ſupiori ſiue īferiori vl' de paſſione pōt demōſtrari pp quid ꝑ illud cui pmo ꝯuenit.2.Diſ.p.q.2.C.
Quicqd hʒ ſil' in vtute iſi^{tēs} effectū eſt īfinitū.ibidē.J.X.
Quicqd ex rōne ſua formali eſt pncipium productiuūʒ ſufficiēs:illud in quocūqʒ eſt a ſe ⁊ ſine imperfectione in eo eſt principiū productiuū.ibidem.q.7.A.
Quicquid euenit vt in pluribus ab aliq̄ cā non libera eſt effectus naturalis illius cauſe.3.Diſ.p.q.4.E.
Quicqd eſt ens ⁊ caret aliq̄ pfectiōe entis eſt ſimplr poſſibile ⁊ terminus potētie ſimplr.8.Diſ.p.q.2.B.
Quicqd eſt pfectionis ſimplr in creaturis pncipalius eſt in deo ⁊ non ex re⁹ aliquo ad extra.8.Diſ.p.q.4.J.A.
Quicqd eſt in ſcētia vt eſt extis eēt in ea ſi per īpoſſe nō eſſet intell's negociās circa ipſaʒ.13.Diſ.p.q.vnica.E.
Quicqd hʒ ordinē ad aliqd:hʒ ꝯſileʒ ordineʒ ad qdlibet aliud ad qd illud hʒ ordinē talē.19.Diſ p.q.2.J.
Quicquid cōſtituit formalr aliqd in aliquo eē ⁊ in vnitate correſpōdēte tali eē ſe toto repugnat diſtictioni oppoſite illi vnitati ⁊ eſſe.26.Diſ.p.q.vnica.infra.E.
Quicqd cāt a diuiſis cāis ſcdis pertigit i eis debitā ꝓportionē ⁊ approxi^{mes} ab B qd cāet ab eis.1.diſ.2.q.5.A.
Quicquid eſt idem rei eſt reale.1.Diſ.p.q.5.N.
Quicquid eſt ratio regrēdi terminū depēdēter eſt ratio habendi dependentiam illam.1.Diſ.2.q.5.N.
Quicqd pōt eē i vno eq̄li pt eē i altero ſi ſibi nō repugt ſi rō aliq̄ ꝑʒ quā vnū diſtiguit ab alio.2.diſ.2.q.6.J.J
Quicqd cauſat aliq̄ vtus in mēſura diuiſibili:maior vtus pōt hoc cauſare in menſura minori.2.Diſ.2.q.11.J.D.
Quicqd eſt rō diuiſibilitatis ieſt formaliter illi qd eſt diuiſibile illa diuiſione.3.Diſ.2.q.4.H.
Quicqd pt cāri ab aliq̄ diminute tali i aliq̄ eē vtute alic⁹ ſimplr talis:pōt ab illo ſimpr tali cāri.3.diſ.2.q.8.J.C
Quicqd abſolutū de⁹ imediate facit in creaturis mediāte cā ſcda pōt facē ſine illa cā ſcda.12.Diſ.2.q.2.J.A. ⁊.14.Diſ.3.q.2.J.A.⁊.24.Diſ.eiuſdē.q.vnica.H.
Quicquid deus imediate creat:imediate conſeruat vel poteſt conſeruare.ibidem.B.
Quicqd ꝯtigēter ſe hʒ ad qdlibʒ cuiuſlʒ gnis abſoluti hʒ ſe ꝯtigēter ad illud genus abſolutū.12.Diſ.2.q.2.L.
Quicqd eſt per ſe in cauſato inq̄ntū eſt cauſatū per ſe a cauſa eius.37.Diſ.2.q.vnica.J.
Quicqd pōt eſſe terminus alicuius mutationis pōt eſſe terminus creationis.11.Diſ.3.q.1.D.
Quicqd ꝯtinet pfecte ⁊ foialr aliquā foīaʒ ꝯtinētē foialr aliā formā cōtinet ēt illā aliā.11.Diſ.4.q.3.R.
Quicqd eſt incōpoſſe ſimplr icludit negōnē ſui icōpoſſis ⁊ nullo⁹ affirmōnē niſi rōne ſibi cōis.12.di.4.q.4.D
Quicqd per ſe ⁊ primo ineſt ſuperiori:per ſe lʒ non pmo ineſt inferiori.13.Diſ.4.q.1.infra.Bb.
Quicquid eſt actu itellēale ſiue viuens vita itellectuali ⁊ hoc mere ex nā rei hʒ actu vel pōt hīe actu itellectū vt intellectū ⁊ intelligere vt intelligere.1.q.q.infra.L.
Quicquid nō repugnat pori naliter niſi ꝑ illud qd eſt poſterius naliter ſimplr ſibi nō repugnat.2.q.q.H.
Quicqd ē pliſicabile eiuſdē rōnis vl' ad pla eiuſdē rōnis ſe hñs nō determiat ex ſe ad certā plalitatē.2.q.q.J.
Quicquid in diuinis non preexigit pluralitatem alterius rationis illud eſt de ſe hoc.2.q.q.O.
Quicquid pōt realiter eē idē ſimplr pfecto.ipſiʒ nō pōt aliquo mō eē impfectū.⁊ tñ nō opʒ ꝙ qdcūqʒ tale ꝑʒ rōnē ſuam formalem ſit ſimplr pfectū.19.q.q.L.
Quicqd pcedit actū volūtat̄ ē mer naīe.39.di.p.q.1.J.A.
Quicūqʒ pt obʒ abſens cognoſcē abſtractiue:pt illd pñs in exiſtētia ſua cognoſcere intuitiue.3.Diſ.p.q.3.J.R.
Quodlibet agens phyſicum in agēdo repatitur ⁊ in repatiendo debilitatur.19.Diſ.2.q.vnica.A.
Qdlibet eſt tenēdū eē deo poſſibile qd nec ē ex terminis manifeſtū impoſſibile nec ex eo impoſſibilitas vl' cōtradictio euidenter concluditur.10.Diſ.4.q.2.L.
Qdlibet obm ſcie pōt eſſe cognitū ſimplr diſtinctiſſima cognitione abſtractiua obiecti citra intuitiuā.7.q.q.H.
Quod eſt ſola cauſa materialis reſpectu alicuius non hʒ neceſſitatem reſpectu eius.3.Diſ.p.q.7.J.S.
Quod eſt perfectionis in principio pductiuo nō tollit ab illo rationem productiui.7.Diſ.p.q.vnica.J.N.
Quod eſt cauſalr ab alio eſt ex ſe nō ens ⁊ de ſe eſt poſſibile.aliter īpoſſibile cauſaret.8.Diſ.p.q.5.B.
Qd in ſe nihil ē nulli⁹ pt eē modus real.1.Diſ.2.q.5.B.
Qd pſuppōit coordiatonē ⁊ diſtōnē alteri⁹ nō eſt pria rō diſtinguēdi ipʒ vl' determinādi ipʒ.3.Diſ.2.q.3.A.
Quod cōgruit toti nature ſpecifice nō cōuenit vni indiui duo mediāte alio.20.Diſ.2.q.1.D.
Quod non eſt forma actiua non eſt principium formale inducendi aliquam formam.3.Diſ.p.q.6.J.U.
Qd nō ē in ſe ⁊ ꝑ ſe vnū nō ē alicui⁹ ꝑ ſe ſuppoſitū:⁊ ſicut nec in reb⁹ ita nec in ꝯceptib⁹.26.Diſ.p.q.vnica.J.Z.
Qd nō eſt ex ſe diſtinctū ⁊ determinatū nō pōt eē pmuʒ diſtingues vel determinans aliud.3.Diſ.2.q.3.A.
Quod non eſt:nō poteſt eſſe principiuʒ productiuū ſubſtantie.18.Diſ.2.q.vnica.J.H.
Quod non eſt poſſibile niſi ex ſuppoſitione impoſſibilis non eſt ſimpliciter poſſibile.12.Diſ.3.q.vnica.C.
Quod nullo modo hʒ virtutē motiuā ſup aliud.qn̄ illud eſt ꝑ ſe:nō mouet illud ꝑ accñs qn̄ ē cū alio cū quo nō facit vnū ſicut actus cum potētia.10.Diſ.4.q.6.J.D.

Ratio

Ratio formalis cuiuſlibet termini primi pducti non eſt neceſſario reſpectus.3.Diſ.p.q.5.J.
Ratio ſingularis ⁊ ratio vniuerſalis ſunt oppoſite rōnes in cognoſcibili ⁊ repreſentabili.ibidem.q.6.B.
Ratio intelligendi:vt eſt ratio:precedit naturaliter intellectionem.35.Diſ.p.q.vnica.D.
Rōnes cognoſcendi terminos alicuius cōplexionis non cauſant ſufficienter notitiā illius cōplexionis niſi illa nata ſit cognoſci ex terminis.39.Diſ.p.q.1.A.
Ratio per ſe alicuius nō variatur ex aliquo per accidēs concurrente.11.Diſ.4.q.4.L.
Ratio recta non dictat actui debere cōuenire qd impoſſibile eſt ſibi conuenire.18.q.q.R.
Realis ⁊ actualis exiſtētia accidētis ordine nature pſupponit exiſtentiam ſubiecti.2.Diſ.3.q.2.J.H.
Receptiuū ꝑʒ ꝓpriā rōnē receptiui nō ē i ſe pfecti⁹ ſi ſit i actu ꝑʒ ſuas po^{as} q̄ ſi ſit i po⁹ reſp⁹ act⁹.14.di.3.q.2.L.
Relatio non eſt principium actiui neqʒ aliquid icludēs eſſentialiter relationem.17.Diſ.p.q.2.D.
Relatio conſequens extrema neceſſario non habet cauſam propriam aliam ab extremis.ibidem.P.
Relatio realis intrinſecus adueniens neceſſario cōſequitur extremorum poſitionem.14.Diſ.4.q.1.J.B.

Relões que fundanť in aliquo fundamēto vt ipſaꝫ eſt vnū:nō magis reqrūt diſtictionē eiꝰ ꝙ̄ ille q̄ fundanť in aliquo nō vt eſt vnū:ꝛ h̄ loquēdo hincīde equalr. ſ. quātū ad illō qḋ eſt eſſe relonē realem.6.q.q.Dd.

Relatio realis actualis requirit per ſe terminum realeꝫ actualem.13.q.q.O.

Relō nō pōt hic veriꝰ eē ꝙ̄ terminꝰ ad quē eſt.ibiḋ.P.

Relō naturalr cognoſci nō pōt niſi nāliter vtrūqꝫ extremū cognoſcať:vel poſſit cognoſci.14.q.q.J.Ee.

Relatio rōnis nō eſt formalis ratio p̄mi obiecti intellꝰ vel voluntatis.49.Diſ.4ᵉ.q.4.J.

Repreſentatiuū ſm totā ſuā v̄tutē repńtans obm aliqḋ ſub vna rōne nō pōt ſimul repreſentare idē vel aliud ſub alia rōne obiecti.3.Diſ.pᵉ.q.6.infra.L.

Repugnātia qlꝫ extremoꝝ eſt ex rōne ſua foīali:ꝛ ꝑ ſe cētiali circūſcripto q̄cūqꝫ alio poſitiuo vl negatio ad qḋcūqꝫ aliḋ reꝰ vtriuſqꝫ extremi.43.Diſ.pᵉ.q.vᶜᵃ.A.

Reſolō nō ſtat i cogſcibᵉ niſi ad pfectiſſimū cogſcibᵉ nec de eodē niſi ad ſcipꝫ:vt pfectiſſime cognitū.4.q.pl.E

Res ab illo depēdet eſſentialiter in eſſendo quod eſt ſibi ratio habendi eſſe.12.q.q.B.

Secūdū quēcūqꝫ modū eſt obiectum in aliqua potentia ſm eundem modū ſunt omnia que virtualr cōtinenť in obiecto.3.Diſ.pᵉ.q.6.ifra.D.

Species ſub illa rōne repreſentat obiectū:qua mēſurať ab obiecto.3.Diſ.pᵉ.q.6.B.

Species ſenſibilis nō eſt ſimpliciter eadeꝫ ꝛ eiuſdē ſpeciei cum ſuo obiecto.44.Diſ.4ᵉ.q.2.A.

Senſus nō pōt moueri ad cognoſcēdū aliqd niſi qḋ iciduť i obto ſenſibili vt ſenſibile eſt.43.Diſ.4ᵉ.q.2.J.F

Senſus eſt exiſtentis vt exiſtens eſt.ibidem.

Si agēs idē ꝛ mā eadē effectꝰ erit idē.43.Diſ.4ᵉ.q.3.J.D

Si alterum incompoſſibilium repugnat:alterū neceſſario ineſt.16.q.q.infra.E.

Si paucitas ſufficit ad ſaluandū apparentia:ſemper eſt in natura ponenda.1.Diſ.4ᵉ.q.5.ifra.A.

Scia nō depēdet eſſentialr ab aliq̄ niſi a potētia ꝛ obto in ſe vel in ſpecie ſua.24.Diſ.3ᵉ.q.vnica.A.

Sicut qōlꝫ ponēdū eſt poſe cuiꝰ nō appet ipoſitas ita ꝛ cōpoſe cuiꝰ nō appet icōpoſitas.2.Diſ.pᵉ.q.2.J.Bb.

Sicut nulla relatio:ita nec vlla actio de genere actionis neqꝫ paſſio de genere paſſionis eſt perfectio vltima agentis vel operantis.13.q.q.ifra.Aa.

Simultas oppoſita ordini eſſentiali ſufficit ad ſimultatem correlatiuorum.4.q.q.ifra.B.

Singulare ꝛ vle includūt eandē rōnē motiuā:ita ꝙ ſingulare icludit illā quā ꝛ vle.9.Diſ.2ᵉ.q.2.ifra.T.

Si potentia p̄ncipalis necꝰio opať circa obm pńs in ipſa potētia eſt rō quātū eſt ex ſe ſi pōt vel qñcūqꝫ poteſt necꝰio agendi circa illud.1.Diſ.pᵉ.q.4.E.

Si extremi ē ſimplr necꝰitas vl q̄tū ē de ſe ad extremū ſilis erit eiꝰ necꝰitas ad qḋcūqꝫ mediū ſimpr necꝰiū.ibi.

Si poſitas adeſt via tutiſſima ē eligēda.3.diſ.4ᵉ.q.2.L.

Si poſitas nō adeſt vie tutiſſime,pria eſt tenēda.ibidē.

Si impoſſibilitas ceſſauerit cauē eſt ſupplendꝫ quod impoſſibilitas prohibeat.ibidem.

Sola intellectio comprehēſiua dei repugnat intellectui creato.22.Diſ.pᵉ.q.vnica.L.

Sola cognitio ītuitiua dine eēn eſt illa q̄ ponit hoieꝫ cē ſtatū vie ſi ſimpr/ſimplr:ſi q̄ ad tpꝰ/q̄ ad tpꝰ.7.q.q.H

Sola poᵃ īmālis pōt ꝑ opationē ſuā attigere pfectū bonū:in q̄ ſolo vt i obto ē btitudo.49.Diſ.4ᵉ.q.4.A.

Solū illud eſt pfectio ſimplr qḋ pōt eē aliquo mō īfinitum ꝛ ſolum illud erit in aliquo melius ipſum ꝙ̄ non ipſum.26.Diſ.pᵉ.q.vnica.ifra.O.

Subſtātia perfectiſſima nō caret aliquo qḋ cōpetit ſubſtantie ſiue illud ſit pfectio eius intrinſeca ſiue cōlatio pfectionis eius ad extra.48.Diſ.4ᵉ.q.2.infra.A.

Succeſſio nō eſt in iductione alicꝰ foīe niſi penes ptes mobilis vel penes ptes ipſius forme.1.Diſ.4ᵉ.q.5.A.

Subm vt ſubm eſt prius natura paſſione.3.q.,plo.J.O.

Subm nō aliter ſe hꝫ in recipiēdo accńs ꝑꝑ variationē eius qḋ nō eſt rō recipiēdi illud nec aliquo modo neceſſarium in recipiēdo illud.45.Diſ.4ᵉ.q.1.B.

Suſceptiuū qḋ ordinať ad mltas formas ordinatos maxime ordinať ad pfectiſſimā.49.Diſ.4ᵉ.q.11.J.E.

Suppoſitis eiuſdē rōnis ꝛ nāe nō repugnat hic ,pprietates hypoſtaticas que ſint ſimul natura.4.q.q.A.

Suppoſita eiuſdē nature nō hn̄t inter ſe prioritatē nature ſeu prioritatem eſſentialem.ibidem.

Terminus relonis nāliter pintelligiť reloni ſic ꝛ fundamentū.8.Diſ.pᵉ.q.3.J.A.

Terminus mutationis inquantuꝫ eſt terminus includit non eſſe alterius termini.11.Diſ.4ᵉ.q.4.A.

Terminus poſterior nō eſt ratio noue incompoſſibilitatis ad aliquid prius naturaliter.ibidem.J.

Una queqꝫ res eſt talis in ſe qualis eſt in pfecto gñe illo:nō aūt in imperfecto.4.q.,plo.infra.U.

Una mutatio nō eſt ad formā poſitiuā niſi a ,ppria priuatione eius.16.Diſ.4ᵉ.q.2.infra.B.

Uelle peccať mōtalr ē peccať mōtalr.39.di.3ᵉ.q.vᶜᵃ.M

Ubicūqꝫ p̄nᵐ eſt eiuſdē rōnis ꝛ terminꝰ formalis eiuſdē rōnis ibi eſt productio eiuſdē rōnis.3.q.q.J.N.

Ubicūqꝫ eſt foīal icōpaſſibilitas in creatura vnū illoꝝ nō expellit aliḋ actiue:ſꝫ tñ foīalr.1.Diſ.4ᵉ.q.5.J.F.

Ubicūqꝫ manet prima per ſe ratio ordinis eadē ibideꝫ manet idem per ſe ordo.1.q.q.infra.S.

Uirtus moralis ſemper ſequitur ordine nature aliquam prudentiam.36.Diſ.3ᵉ.q.vnica.J.

Uirtus potēs cognoſcere obꝫ dū eſt pńs ītuitiue:pōt cognoſcere eiꝰ abſentiā dū eſt abſens.10.Diſ.4ᵉ.q.8.F.

Uirtus actiua cuiuſcūqꝫ cauſe ſecūde eminentius eſt in p̄ma cā ꝛ in p̄mo agēte ꝙ̄ in ipſa cā ſcḋa.7.q.q.M.

Uniuerſalē in actu:cognoſciť ſub tāta indr̄ia ſub quanta ipſuꝫ ſic cognitū eſt ſil dicibile.43.Diſ.4ᵉ.q.2.F.

Uniuerſali in actu repugnat eē extńs vt extńs eſt.ibideꝫ.

Uniuerſale non eſt niſi obiectum itellectus vel ꝯſequēs actum intellectus.49.Diſ.4ᵉ.q.10.infra.B.

Uniuerſalitas nunq̄ꝫ apprehēdiť quātū ad ſuā indr̄iam totā qñ apprehendiť in ſuo inferiori.3.Diſ.pᵉ.q.6.J.E.

Unicū obꝫ iſtꝰ ītēſiue adeq̄ť vnice ꝯphēſiōi.5.q.q.J.K.

Unius actionis ſenſus eſt vnū obiectum ſm aliquā vnitatem realem.3.Diſ.2ᵉ.q.1.L.

Unius actus per ſe eſt vna potentia per ſe ꝛ vnuꝫ per ſe receptiuum.14.Diſ.3ᵉ.q.2.B.

Unius cauſe in vno ordine cauſandi eſt vna per ſe ratio cauſandi.13.Diſ.pᵉ.q.vnica.F.

Uniꝰ mutatōis ꝑ ſe eſt vnꝰ tminꝰ ꝑ ſe.10.diſ.4ᵉ.q.1.J.B.

Unūqḋqꝫ di tale qñ pōt in opationē ſibi debitā.qḋ aūt nō pōt nō di tale niſi equiuoce.17.Diſ.2ᵉ.q.1.P.

Unūqḋqꝫ qḋ eſt extra cauſaꝫ ſuā ꝛ intellm ſic hꝫ entitatem ,ppriā ita ꝛ ,ppriū eē.12.Diſ.4ᵉ.q.1.ſupra.A.

Unū correlatiuū nō eſt cā alterius correlatiui:quia ſunt ſimul natura.13.Diſ.4ᵉ.q.1.ifra.A.

Uolūtas nō eſt p̄nᵐ necꝰiū ,pducēdi aliquē amorē alicuiꝰ obti niſi ſit necꝰiū p̄nᵐ amādi illḋ obꝫ.10.di.pᵉ.q.vᶜᵃ.H

Uolūtas infinita nō pōt nō eē recta neqꝫ pōt non eſſe in actu recto:qꝛ tūc eſſet potentialis.ibidem.N.

Uolūtas volēs ordiate finē:ꝛ ea q̄ ſūt ad finē p̄us vult finē ꝙ̄ aliqd aliḋ ordinatū ad finē.41.Diſ.pᵉ.q.vᶜᵃ.A.

¶ Explicit Tabula Sexta Notabiliū Propoſitionum de mente Doctoris Subtilis.

Sectio Septima Expoſitarum Auctoritatum Theologicaruꝫ ac Peripatheticarum a Doctore Subtili duas in Partes diſtributa. quibus clariori Tabule Serie aduerſantes Doctori Subtili Propoſitiones Lectoribus eluceſcunt.

Vincentij Biedi Liberalium Diſciplinarum Cultoris, Domini Aloyſij filij, ad Lectorem Epigramma.

Scotus erat veluti flexis Meander in vndis:
Et labyrinthea Dedalus Arce latens.
Namqꝫ videbantur contraria Dogmata paſſim
Et ſeſe magnis oppoſuiſſe Sophis.
En nitet aſtrigero Scotus modo clarior Orbe
Quę non Oedipus ſolueret ecce patent.
Namqꝫ ſtagyrei clarent Enigmata: necnon
Quicquid Auicenna ſcripſit ⁊ Aueroes.
Abdita panduntur non tantum dicta Sophorum.
Sed quicquid ſancti iam cecinere Patres.
Grandia Dona dedit Superum collata Fauore
Egregium Fantis quum dedit vnus Opus.
Hęc Monumenta legas quicūqꝫ archana recenſes
Noſcere Ariſtotelis: ⁊ ſacra Senſa Jouis.

AD LECTOREM.

POſtq̃ in prioribus Indicis huius ſectionibus, quecumqz ad ſcibilium queſtiones pro dilucidatione ſcotice Subtilitatis more peripathetico, digeſſimus: e quibus primum pertractatas, a Doctore Subtili, materias: earumqz deciſiones: quibuſqz Doctrine principijs abundauerit apertiſſime licet vnicuiqz intueri. differendū modo arbitramur Lector ſolertiſſime, qualiter innumerabiles Theologorum, ac Philoſophorum propoſitiones, ⁊ Auctoritates ancipites, ac prima fronte Scotice Contemplationi aduerſantes, dilucidentur: miroqz Ingenio ab ipſo Doctore exponantur: quo irrefragabilis Doctoris peritia, in modio ſuper candelabrū expoſita, omnibus eluceſceret: ⁊ infinita pene litigantiū, ⁊ obloquentium Ora cōpeſcerentur. tanta eſt etenim non nullorū temeritas, ⁊ craſſe cuiuſpiam minerue Liuor: vt palam profiteri minime erubeſcant ſcoticam Sapientiā, ab Ariſtotelico dogmate penitus alienam exiſtere. immo ⁊ Ariſtoteli, Auerroi, Themiſtio, ceteriſqz peripatheticis omnino repugnare: neqz in his tātū Virū momordiſſe ſatis putant. quandoquidem etiam, ſacratiſſimis orthodoxe fidei Patribus Auguſtino, Ambroſio, Hylario, Damaſceno, Gregorio, ceteriſqz ſacri Luminis expoſitoribus, ſcoticam Diſciplinā eſſe diſſentaneā, profiteantur: obducentes innumeras vtriuſqz Achademie ancipites, enūtiationes ⁊ Auctoritates. Verū, qz velinti Solē eclypſari preter nām eſt: neqz humane vires ſuppetunt: ita ſubtiliſſimam Doctoris peritiā, leuibus Oppoſitorum cauillis, ⁊ argutiolis obnubilari poſſe, quis putabit: quandoquidem admirabilem Scoti ſapientiam, nemo hec ad vſqz tēpora dearticulare, vel minima in parte refellere potuerit. quo igitur omni ex parte vtriqz Sapientum achademie Theologorum. ſ. ac Philoſophorum, Doctoris Subtilis intentio, conſentanea videretur: preter ea que vel Sacre fidei aduerſari, vel manifeſta reprehenſione digna eſſe, tenentur: immo validiſſima fundamenta, ⁊ munitiſſima ſue veritatis Propugnacula, Doctorem ſumpſiſſe, non ſolum ab ipſis orthodoxe fidei Patribus Auguſtino, Hieronymo, Ambroſio, ⁊ reliquis Theologiſantibus: verum etiam ab Ariſtotele, Auerroe, ceteriſqz peripatheticis, nemo ambigeret. qūquidē tanta ſit ipſe Ingenij ſubtilitate preditus: vt in decidēdis materiam concluſionibus, difficiliores Theologorum, ac Philoſophorum Auctoritates, aliqua ex parte aduerſantes, mira claritate expoſuerit: ⁊ quo facilius Oppoſitorum litigia, e medio tollerentur. hanc Indicis ſectionem ſeptimam, duas in partes diuiſimus: alteramqz Theologicis propoſitionibus exponendis primum dedicauimus: alteram vero Ariſtotelis, ⁊ aliorum Philoſophorum auctoritatibus poſtremo enucleandis: quo ſingula, inuentu faciliora, ſtudioſis occurrerent: eaqz preſertim de cauſa: qꝛ pleriqz noſtre tempeſtatis ſacratiſſimis potius fidei Myſterijs, q̃ tumultuarijs Philoſophorum diſciplinis inuigilant. Nonnulli vero, ipſa philoſophorum magis, q̃ theologiſantiū dogmata, ex quopiam rationis abuſu, ⁊ nature ſeruitute, comparare ſtudent. vt celebriores in populares auras efferantur: maiori gloria, dignos eſſe arbitrantes: qūm intellectus Vnitatem, mundiqz eternitatem, in publicis Philoſophorum coronis, ſuſtentare tentauerint, ex Ariſtotelis ⁊ Auerrois intentione, q̃ oppoſita theologice profiteri. Quo igitur omnigena Litteratorum copia, ſuis diſciplinarū ſtudijs vota cōſequeretur: eorumqz preſertim: qui ſubtiliorem mineruam Doctoris proſequuntur: hunc vtriuſqz profeſſionis Indicem, litteraria ſerie diſpoſitum, ac diſtinctum lectitabunt: quo ſubtiliores Theologorum auctoritates, a Doctore Subtili expoſitas, comperient: qui altiſſima intellectus humani obiecta, ſupernaturali fidei Lumine perſcrutantur: qui vero Ariſtotelis, ⁊ Philoſophorum opinionibus operam dederint: difficiliores eorum cognitu propoſitiones, mira Intelligentia dilucidari cognoſcet: quibus ad inueſtigāda Sapientū ploloquia, facilior aditus pateret: maximamqz frugem, ex illarum dilucidatione ſtudioſi reportarent. nam qui preclara Doctoris monumenta proſequuntur, innumeras Oppoſitorū obiectiones deuitabūt: q eis Theologorum, vel Philoſophorum auctoritatibus aduerſabuntur. qui vero alienam profeſſionem propallabunt, cognita Doctoris expoſitione, ſpiculis harūdineis, in Scotum facilius curſitabunt. quod ſane laudādum ſummopere arbitror. nam veluti rerum varietate veteri Adagio natura decoratur: ita celebranda Philoſophie ſtudia, ex opinantiū diuerſitate, maximum crementum ſumpſerunt: vt inquit Philoſophus in prohemio ⁊ 2° prime philoſophie. perſuauiſſimumqz vnicuiqz Opinio propria eſſe ſolet. ac vnuſquiſqz (quod q̃dem mirabile eſt) rem ipſam certiſſima Cognitione tenere putat: ⁊ ſi ſepiſſime decipiatur: veluti diuerſarum Legum credentibus accidit. neqz in me ſuccenſere quempiam velim: quandoquidem, ſolas hac in Sectione propoſitiones, annotari perlegerit hac allegatione. Lege prima Diſ. primi vel 2ᵃ ⁊c. nam ſatis eſſe cenſui, propoſitionum Loca tetigiſſe: q̃bus vnuſquiſqz illarum expoſitionē intelliget: qꝛ maximum volumen expoſtulaſſent ſingularum Auctoritatum Expoſitiones, veluti ⁊ Doctoris diuiſiones, in quarta Sectione diſpoſite ſunt. Uerum quo clarior Studioſis aditus, ad capeſcendam ſcoticam Sapientiam preſtaretur, nō ſola concluſionum deciſione, ſed etiam dubiorum ſolutione ſatis eſſe duximus vniuerſas ex Voluminibus Doctoris, Theologorum, ⁊ Philoſophorum Auctoritates, ⁊ ancipites Propoſitiones, hac in Sectione Cultoribus aperuiſſe, ⁊ monſtraſſe locum. quarum ſane cognitione, in argumentationibus euadent acutiores, ⁊ in dubiorum Solutione ſolertiores habebuntur: veteri namqz Prouerbio dici ſolitum eſt. Spicula viſa, minus ledere ſepe ſolent. quibus expeditis, mox ad vlteriorem intelligentiam Scotici Epithomatis, in octaua Sectione diſpoſiti, conuertentur. vbi precipuas Doctoris Subtilis ſpeculatiōes, oībus in Diſciplinis facile comparabunt.

Vale.

Incipit Theologicarum Propoſitionū Expoſitarum Septime Sectionis Portio Prima de mēte Doctoris Subtilis.

ABraam neſciuit nos ⁊ iſrł ignorauit nos. Iſa.63. ſup qḋ dīc Augu. q mortui neſciūt. imo ſci qd agāt viui. qualr intellr. L.45.Diſ.4ª.q.4.D.

A chři vulnere ſacra manarūt q̄b⁹ credētes initiant̄. Aug.15.de ci.dei.c.26.q̄lr intelligit̄. L.2.Diſ.4ª.q.1.infra.M.

Accipio te in meā ſi dn̄s permiſerit.qualiter fiat ꝯtractus per iſta verba. L.29.Diſ.4ª.q.vnica infra.E.

Actio nālis in eodē precedit actionem non nālem.qualr ſit vera propoſitio. L.14.q.q.infra.R.

Adā ⁊ Eua rapere voluerūt diuinitatē ⁊ pdiderūt felicitatē. Aug.i gl.ſup pſal.68.q̄lr itellr. L.21.di.2ª.q.2.J.

Adā peccauit ſm portionē ſupiorē.igit̄ ſm illā ſatiſfecit chřs.q: ſatiſfactio dꝫ eē ſm illud ſm qḋ peccat̄. Sap.11.q̄lr intellr. L.15.Diſ.3ª.q.vnica infra.Aa.

Aer nō eſt factus lucidus a ſole ſꝫ ſit lucidus. Aug.11.ſup Geñ.c.19.qualiter intelligit̄. L.12.q.q.infra.L.

A legiſlatore nihil eſt ordinādū qḋ ſit occaſio trāſgrediēdi legē ⁊ pcipue mltis.q̄lr itellr. L.20.d.4ª.q.vica.F.

Ad oīa que fide tenemus nō ſolū habemus rōnes naturales ſed neceſſarias. Ric.1.de tri.c.3.qualiter intelligitur. L.42.Diſ.p̄.q.vnica infra.L.

Ad pfectionē apprehēſoris ꝯcurrūt eſſentialr act⁹ pfecti correſpondētes trib⁹ virtutib⁹ theologicis q̄ regrūt tētionē ⁊ ſecuritatē.q̄liter intellr. L.49.Diſ.4ª.q.6.infra.V.

Ad ſacřm nihil ptinet niſi ſit vel pars vel res ſacři.qualiter intelligitur. L.6.Diſ.4ª.q.5.H.

Ad veritatē euchariſtie nihil regrit̄ niſi verū ſignū ⁊ verꝫ ſignatū.qualiter intelligit̄. L.11.Diſ.4ª.q.3.F.

Agēs eſt pſtātius effectu ⁊ ē pſtātius patiēte. Aug.12.ſup Geñ.c.28.⁊.29.q̄liter intellr. L.3.Diſ.p̄.q.7.P.⁊.3.di.2ª.q.11.D.⁊.9.di.einſdē.q.2.J.S.⁊.44.di.4ª.q.2.P.

Agēs equocū ē nobili⁹ effcū vel pducēs equocū ē nobili⁹ pducto.q̄lr ſit vera. L.25.Diſt.2ª.q.vnica.O.

Alie gdē pdicatiōes i diuinis q̄ſi rē mōſtrāt.alie vo q̄ſi circūſtātiā rei. Boe.p̄ ḋ tri.c.10.q̄lr itellr. L.3.q.q.J.B.

Angelus ⁊ aīa ſunt nāᷓ pares:ſed offō ipares. Aug.lib.3° ḋ libero arb.q̄liter intellr. L.1.Diſ.2ª.q.6.infra.H.

Angeli boni fuerūt i grā in p̄ inſtāti ſue creatiōis. Aug.de ci.dei.c.9.q̄liter intelligit̄. L.5.Diſ.2ª.q.2.O.

Angelus ēſt imago dei. Aug.5.de tri.q̄liter intelligit̄. L.3.Diſt.2ª.q.9.P.

Angeli mali ab initio fuerūt miſeri. Aug.ſup geñ.lib.15.c.8.⁊ Jo.8.ille homicida erat ab initio ⁊ i v̄itate nō ſtetit q̄liter intelligitur. L.5.Diſ.2ª.q.2.infra.O.

Angeli mittunt̄ ⁊ ſūt oēs miniſtratorij ſpūs.ad Hebreos p̄.q̄liter intellr. L.10.Diſ.2ª.q.vnica infra.A.

Angeli nō cōgregāt diuinas illuminationes vel notitiam diuinā ex rebus ſenſibilibus. Dio.de ange.hierar.c.7.q̄liter intelligit̄. L.3.Diſ.2ª.q.11.infra.D.

Angeli ſupiores hñt vliorē ſciaꝫ q̄ iferiores. Dio.i de angel.hierar.c.15.q̄lr itellr. L.3.Diſ.2ª.q.10.infra.M.

Aīa chři fuit oīſciēs ⁊ poterat ſcire ſe cuſtodire ⁊ pſeruare a morte.q̄liter intelligit̄. L.16.Diſ.3ª.q.2.infra.E.

Anima chři videt oīa habitualr nō tñ actualiter.qualiter intelligitur. L.14.Diſt.3ª.q.2.O.

Aīa ⁊ corpus i morte chři nō erāt i ppa hypoſtaſi. Dam.lib.3.c.73.q̄liter intellr. L.2.Diſ.3ª.q.2.infra.J.

Anima inficit̄ a carne ⁊ iſtud peccatū ꝯtrahimus inquantū fuimus in Adā ſꝫ rōnē ſeminalē Aug.4.ſup geñ.q̄lr intellr. L.32.Diſ.2ª.q.vnica i riſione ar.3.q̄onis.K.

Anima intellectiua nō hꝫ in mā repugnantiā.qualiter intelligit̄. L.11.Diſ.4ª.q.3.Ji.

Anima mediat inter carnē ⁊ verbum.qualiter itelligitur. L.2.Diſ.3ª.q.2.infra.B.

Aīa nrā ſic hꝫ nolle īfelicitatē ita ⁊ nolle inigtatē ſp hītura ē. Augu.i ench.86.q̄lr intellr. L.49.diſ.4ª.q.6.D.

Anima hoīs hꝫ duplicē potētiā motiuā organicā ⁊ nō organicā.q̄liter intelligitur. L.10.Di.4ª.q.7.D.

Anima ſeparata dicitur imperfecta in eſſendo.qualiter intelligitur. L.9.q.q.

Aīa ſola p⁹ veritate ſoīat̄ pp̄ h gdē nihil ſupi⁹ ē aīa. Aug.de libero ar.q̄lr intellr. L.1.Diſ.2ª.q.6.infra.H.

A peccato nō abſoluit niſi colūba.i.chřs vel mēbra colūbe. Aug.de baptiſ.ꝯ donatiſtas.lib.5.q̄liter intelligitur L.19.Diſ.4ª.q.vnica.N.

Appetitus ihiātis ſit amor fruentis. Augu.9.de tri.c.vlti.q̄liter intelligit̄. L.49.Diſ.4ª.q.5.B.

A p̄ncipio ꝯiūxit de⁹ maſculū ⁊ feminā ꝯctu mrīmonij vt pꝫ ex verbo Ade:⁊ īfert chřs.qḋ ḡ deus ꝯiūxit hō nō ſeparet. Matth.19.q̄liter itellr. L.33.di.4ª.q.3 īfra.B.

Apud deū nō eſt impoſſibile omne verbū. Luc.1.qualiter intelligitur. L.10.q.q.infra.J.

Arūdinē q̄ſſatā nō ꝯfringet ⁊ lignū fumigās nō extinguet. Iſa.42.q̄liter intellr. L.15.Diſ.4ª.q.1.infra.N.

BAptiſmus eſt ablutio hoīs viatoris ꝯſentiētis ⁊c.q̄lr intellr. L.6.diſ.4ª.q.11.J.D.

Baptiſmus eſt ſacřm noue legis neceſſariū ad ſalutē.q̄liter intelligitur. L.5.Diſ.4ª.q.1.D.

Baptiſm⁹ ordie q̄dā hꝫ plēs effect⁹ ordiatos.ſ.cāre grāꝫ ⁊ remittere fomitē.q̄lr ſit verꝫ. L.4.diſ.4ª.q.7.ī.A.

Baptiſm⁹ perfidi nō mūdat ſꝫ polluit.1.q.1.qualiter intelligitur. L.5.Diſ.4ª.q.1.B.

Baptiſmus receptus a iuſtificato fruſtra recipit̄ cum nō habeat effectū qui eſt ablutio anime a pcō.qualiter ſit verum. L.4.diſ.4ª.q.6.infra.E.

Beati nō volūt penas dānatoꝝ:qꝛ alr eſſent crudeles.q̄liter eſt falſa ppō. L.50.diſ.4ª.q.3.infra.F.

Beati oēs eē volumus q ſemp eſt verꝫ ſiue de beatitudine actu cogitem⁹ ſiue nō. Aug.13.de tri.c.4.⁊.8.qualr intellr. L.13.q.q.J.L.⁊.49.diſ.4ª.q.10.infra.L.

Beati quoꝝ remiſſe ſūt inigtates ⁊ quoꝝ tecta ſunt pctā. Pſal.31.q̄liter intelligit̄. L.14.diſ.4ª.q.1.infra.E.

Beati rapient̄ ab angelis in nubibus celi obuiam chřo. Aplš.q̄liter intelligit̄. L.49.Diſ.4ª.q.14.N.

Beati ſm merita ſua erūt indeterminata approximatione ad Chriſtuꝫ:⁊ ideo non mouebuntur ab eo.qualiter intelligitur. L.49.Diſ.4ª.q.14.infra.N.

Beatitudo ꝯſiſtit in quocūqꝫ pqḋ diſtinguit̄ p ſe btūs a nō btō.q̄lr ſit ppō falſa. L.49.diſ.4ª.q.3.īfra.H.

Beatitudo eſt ſtatus oīum bonoꝝ aggregatiōe pfectus. Boe.3° ḋ ꝯſo.q̄lr intellr. L.49.diſ.4ª.q.2.infra.Lc.

Beatitudo eſt vltima pfectio excludēs a ſubto oēm p̄uationē oppoſitā.q̄lr intellr. L.49.diſ.4ª.q.6.infra.T.

Btitudo ē vt cognoſcāt te. Jo.17.q̄lr intellr. L.48.diſt.4ª.q.1.J.L.⁊.49.diſ.eiuſdē.q.4.i ſol.arg.ad primum.

Beatitudo eſt vita eterna. Boetius 3° de ꝯſo.qualiter intelligitur. L.49.diſ.4ª.q.6.infra.K.

Beatitudo nāliter cōcupiſcit̄. Aug.13.de tri.c.5.qualiter intelligitur L.26.diſ.3ª.q.vnica infra.K.

Beatitudo requirit totā capacitateꝫ nature ſatiari.qualiter intelligitur. L.1.Diſ.2ª.q.6.D.

Btūs eſt q hꝫ qcqd vult ⁊ nihil mali vult. Augu.13.de tri.c.5.qualiter intellr. L.1.diſ.p̄.q.4.īfra.M.⁊.13.diſ.3ª.q.4.M.⁊.45.diſ.4ª.q.3.R.⁊.49.diſt.eiuſdem.q.1.in ſol.ar.p̄me.q.Lc.⁊ q.3.H.⁊.q.6.infra.L.⁊.N.

Btūs Laurēti⁹ ſāguinē chři diſpēſauit.vt pꝫ ex verbis ei⁹ ad Sixtū.cui cōmiſiſti.⁊ diſ.39.diaconi.8.preſente

pſbytero. Diaconus eucharistiã corpis chr̃i ſi neceſſi- tas cogit iuſſus erroget. q̃lr itellr. L.13.di.4ᵗ.q.2.J.R.

Btũs nullã patiet̃ miſeriã neq3 recordationẽ pctõꝝ. Iſa. 65. ⁊ Gre. ſup idẽ q̃lr itellr. L.45.di.4ᵗ.q.3.P.

Btũs orãs deũ pro pctõre nõ videt deu3 neq3 velle neq3 nolle exaudire. q̃lr intelligit̃. L.45.Diſ.4ᵗ.q.4.G.

Btũs vir qui in ſapiẽtia morabitur. Sap.1. qualiter intel ligitur. L.34.Diſ.3ᵗ.q.vnica infra.O.

Bona opa mortificata p pctm mortale poſt in reſurgẽte a peccato reuiuiſcũt. Aug. de peni. Diſ.2ᵒ. qualiter intel ligitur. L.22.Diſ.4ᵗ.q.vnica infra.F.

Bonitas moralis actᵒ eſt integritas oiu3 eoꝝ q̃ recta ratio opantis indicat debere ipſi actui vel ipſi agenti in ſuo actu cõuenire. q̃liter intellr. L.18.q.q.C.

Bonũ eſt ex vna ⁊ tota cã: malũ aũt ex pticularibᵒ defecti bus. Dio. de di.no.pte.4. q̃lr intellr. L.18.q.q.ĩfra.K.

Bonũ ſi p ſe ɔcipit̃ ɔcipit̃ deᵘ ⁊ in illo beiſicat̃ intelligẽs. Aug.8. de tri.c.4. q̃liter intellr. L.8.Diſ.ṗ.q.3.F.

Bonũ ſpũale ꝓportionat̃ ſpũi ⁊ ſpũs eſt vbiq3 totus ⁊ nõ p ptes cõlcatur. q̃liter intellr. L.20.q.q.E.

Ceſſante actu cogitãdi nihil manet i intelligẽtia: ſed poſtq̃3 ɔuerſa eſt ad memoriã recipit ab ea. Aug.11. de tri.c.3. ⁊ Auic.6. nãliũ parte.6.caᵒ.5. ſpẽs nõ manet ſine actu intelligẽdi. qualiter intelligitur. L.45.Diſ.4ᵗ.q.1.infra.A.

Caracter eſt diſpoſitio ad gratiã. qualiter intelligitur. L.6.Diſ.4ᵗ.q.10.O.

Charitas q̃ deſeri pt nũq̃3 vera fuit. Aug. i ſermõe de opi bus miſericordie. q̃lr intellr. L.36.diſ.3ᵗ.q.vnica.J.D.

Chriſtus apparebit in forma glorioſa. qualiter intelligit̃. L.48.Diſ.4ᵗ.q.1.infra.H.

Chr̃s apit ⁊ nemo claudit: claudit ⁊ nemo apit. Apoc.3ᵒ. q̃ liter intellr. L.19.Diſ.4ᵗ.q.vnica in ſol. ad ṗᵐ.

Chr̃s aſſumpſit paſſiones nature viuẽtis: q2 totũ hoiẽ ⁊ omnia que ſunt hois aſſumpſit pter peccatũ. Eſuriem ſitim labores dolores lachrymas corruptionem mor- tis agoniam timorẽ ⁊ talia que vniuerſaliter inſunt ho mini. Dama. lib.3.c.19. qualiter intelligitur. L.21.Diſt. 3ᵗ.q.vnica infra C.⁊E.

Chr̃s clamore valido emiſit ſpũ3. Math.27. ⁊ Mar.15. q̃liter fuerit verificandũ. L.16.Diſ.3ᵗ.q.2.infra.J.

Chr̃s deus pfectus ⁊ hõ pfectus quẽ adoramus cũ pr̃e ⁊ ſpũſcõ vna adoratione cũ incõmutabili carne eiᵒ non inadorabilẽ carne3 eius dicentes. Dam.c.54. qualiter intelligitur. L.9.Diſ.3ᵗ.q.vnica infra.D.

Chriſtus eſt homo. eſt ꝓpõ vera per ſe. qualiter intelligit̃ L.22.Diſ.3ᵗ.q.vnica infra.M.

Chr̃s nãlr timuit nolẽte aĩa diuidi a corpe. Dama.li.3ᵒ.c. 22. qualiter intellr. L.15.Diſ.3ᵗ.q.vnica.Bb.

Chr̃s nõ deſcẽdit ex parẽtibᵒ ſ3 rõnẽ ſeminalẽ. Augu.10. ſup gen.c.5. q̃lr intellr. L.4.Diſ.3ᵗ.q.vnica infra.L.

Chr̃s nõ doluit neq3 triſtatus eſt. Hylarius in lr̃a. qualiter intelligit̃. L.15.Diſ.3ᵗ.q.vnica infra.Aa.

Chr̃s nõ totus eſt deus. Dam.li.3ᵒ.c.7.⁊.53. qualiter intel- ligitur. L.6.Diſ.3ᵗ.q.2.infra.D.

Chriſtus nõ veniſſet vt redẽptor niſi homo cecidiſſet. q̃lr intelligitur. L.7.Diſ.3ᵗ.q.3.B.

Chriſtus poſt cenã diſcipulis ſuis pranſis dedit euchari- ſtiã. qualr intellr. L.8.Diſ.4ᵗ.q.2.in ſol.infra.D.

Chr̃s ſm q deus eſt: viuificat aĩas ⁊ filius quos vult viui ficat ſuſcitat corpa nõ pr̃ ſed filius ſm humanitatẽ in qua eſt minor pr̃e. Aug.li.3ᵒ ⁊ ponit̃ in lr̃a ſup illud Jo. 5. qualiter intelligitur. L.48.Diſ.4ᵗ.q.1.H.

Chr̃s tanq̃3 redemptor vl̃is aperuit ianuã oĩbus. qualiter intelligitur. L.3.Diſ.3ᵗ.q.1.infra.H.

Chriſtus vere dolores noſtros ipſe portauit. Iſa.53. q̃liter intelligit̃. L.15.Diſ.3ᵗ.q.vnica infra.Aa.

Creatura nulla eẽ põt niſi p ipm p qđ oĩa facta ſunt. ſ. ver bũ. Aug.83.q.q.46. q̃lr intellr. L.8.q.q.infra.L.

Circũciſio hebreae nihil interius ſibi cõtulit. qualiter in- telligitur. L.1.Diſ.4ᵗ.q.6.M.

Circũciſio fuit data hebreae in fedus ſempiternum. gene. 17. q̃liter intelligit̃. L.3.Diſ.4ᵗ.q.4.infra.O.

Circũciſio nõ aperiebat ianuã. Ber. ſup Luc̃.2. qualiter intelligitur. L.1.Diſ.4ᵗ.q.6.N.

Circũciſio nõ fuit ante chriſtũ reuocata. qualiter intelligi tur. L.3.Diſ.4ᵗ.q.4.N.

Ciuitas in quadro poſita eſt ſup illud. Apoc.21. qualiter intelligit̃. L.36.Diſ.3ᵗ.q.vnica infra.D.

Clericus excõicatus celebrãs incurrit notã irregularita- tis. ex̃ de cle.exco. q̃lr intellr. L.25.Diſ.4ᵗ.q.1.infra.E.

Cognitio eiᵒ qđ eſt deũ eẽ eſt oĩbᵒ nãlr inſerta. Dam. lib. p.c.1.⁊.3. q̃lr exponit̃. L.2.Diſ.ṗ.q.2.infra.E.

Cognitio nãlis de deo ⁊ cognitio fidei iſuſe ſũt actᵒ diffe- rẽtes ſpẽ. q ſit ꝓpõ falſa. L.17.q.q.L.

Cõfeſſio faciẽda eſt ꝓprio ſacerdoti. qualiter intelligitur. L.17.Diſ.4ᵗ.q.vnica.S.

Cõis ẽ aĩ ɔceptio icorporalia nõ eẽ i loco. Boe. d hebdo. ⁊ Aug.83.q.q.20. q̃lr intellr. L.2.Diſ.2ᵗ.q.6.P.

Cõnexio vniuerſi cõſiſtit in hoc q ſupremũ inferioris cõ iungitur cũ infimo ſuperioris. Dio. de diuinis no.c.7. qualiter intelligitur. L.3.Diſ.2ᵗ.q.10.L.

Cõſtitutiuũ pſone dat eſſe ſubſiſtere. Aug.7. de trini.c.6. qualiter intelligit̃. L.4.q.q.M.

Conſumatum eſt. Jo.19. qualiter intelligit̃. L.3.Diſt.4ᵗ. q.4.infra.N.

Cõtingẽtia relata ad diuã ſciam ſunt neceſſaria. Boe. de tri. qualiter intelligit̃. L.39.Diſ.ṗ.in fine.Z.

Contradictoria diſtant in infinitũ. qualiter exponitur. L. 2.Diſ.ṗ.q.2.infra.Z.

Contritio vt contritio ſequitur deletionẽ peccati. qualiter intelligitur. L.14.diſ.4ᵗ.q.2.O.

Cõueniens delectat ⁊ diſcõueniens triſtat. qualiter intelli gitur. L.15.diſt.3ᵗ.q.vnica infra.C.

Corpus chr̃i definẽs eẽ ſub mõ nãli nõ definit eẽ ſub mõ ſacr̃ali. q̃lr intelligit̃. L.10.diſ.4ᵗ.q.4.F.⁊.q.6.G.

Corpus chr̃i ſurſu3 eſt: ⁊ in vno loco eſſe op3. Aug. ⁊ poni- tur. de ɔſe. diſt.2. ṗma Hereſis. q̃lr intellr. L.10.diſt. 4ᵗ.q.3.in ſol. ad primum infra.B.

Corpus pp peccatũ eſt mortuũ: id eſt habuit neceſſitatem moriendi. ad Ro.8. ⁊ gen.2. in quacunq3 die comede- ritis de pomo moriemini. q̃liter intelligitur. L.16.diſt. 3ᵗ.q.2.in ſol.ṗ.infra.D.

Corrupi neceſſe eſt qđ palpat̃. Grego. ſup illud. Jo.c.20. Infer digitũ tuum. q̃liter intelligit̃. L.49.diſt.4ᵗ.q. 13.in ſol.arg. ad primum infra.H.

Cui plus dimittit̃ plus diligit dimittẽtẽ. q̃lr ſit ꝓpõ vera L.22.diſ.4ᵗ.q.vnica infra.O.

Cuicũq3 nature preſtatur vt peccare nõ poſſit: nõ eſt hoc nature proprie ſ3 dei gratie. Aug.3. de tri.c.13. qualiter intelligitur. L.49.diſt.4ᵗ.q.6.D.

Cũctis diebᵒ terre eſtas ⁊ hyems dies ⁊ nox nõ requieſcẽt. Gen.8. qualiter intellr. L.48.diſt.4ᵗ.q.2.N.

Cũ odio habueris vxorẽ dimitte eã: dicit dñs deus iſrael. Malachi.2. qualiter intelligitur. L.33.diſtin.4ᵗ.q.3.in ſol.arg.in oppoᵐ.

Cũ punit deus pctõres malũ ſuũ nõ infert ſ3 ſuis malis: vel malos relinquit. Aug. ſup pſal.5. verſi.4. qualiter intelligitur. L.46.diſt.4ᵗ.q.4.infra.F.

Decalogus nõ obligat p oĩ ſtatũ. q̃lr ſit verum. L.37.diſ.3ᵗ.q.vnica infra.H.

Determinatio voluntatis a cã ſuperiori non minus tollit indifferentiam q̃3 determinatio eius a cauſa inferiori. qualiter ſit verum. L.49.diſ.4ᵗ.q.6.K.

Deitas verius perficit eſſentiam per illapſum eius q̄ potentiā q̄ ſit ꝓpoſitio falſa. L.49.Diſ.4ª.q.2.infra.D.

Deo auctore nemo fit deterior. Aug.83.q.q.3.qualiter intelligitur. L.22.Diſ.4ª.q.vnica.B.

Deus agit ꝓpter finē ꝛ ſuperioris agentis eſt ſuperior finis.qualiter intelligitur. L.1.Diſ.pª.q.5.infra.D.

Deus eſt veritas:quādo audis noli querere quid eſt veritas:q2 ſtatim obyciunt ſe phantaſmata. Aug.8° de tri.c.2.qualiter intelligitur. L.3.Diſ.pª.q.3.K.

Deus eſt exiſtentia incircūſcripta:ꝛ eſt cuū euorū Diony.de di.no.c.5.qualiter intelligit̄. L.6.q.q.infra.S.

Deus eſt reſpectu cuius oīs natura creata eſt quaſi accīs qualiter intelligitur. L.19.q.q.infra.N.

Deus innocenti nihil donat ꝛ peccatori multa donat:qualiter intelligitur. L.22.Diſ.4ª.q.vnica.O.

Deus in hac vita mortali poteſt immediate a viatore cognoſci ꝛ diligi:ꝛ tamen non erit viator beatus:qualiter ſit propoſitio vera. L.49.Diſ.4ª.q.12.infra.H.

Deus mouet creaturā corporalē per tempus. Aug° ſuper Geñ.li.4.c.2.qualr̄ exponit̄. L.2.Diſ.2ª.q.4.D.

Deitas nō aſſumpſit paſſiones citra patiens corpus neqꝫ triſtitiā citra aīam turbatam ꝛ malā. Dam.lib.3°.c.22.qualiter intelligitur. L.15.Diſ.3ª.q.vnica.J.Bb.

Deus nō poteſt eſſe cauſa nō eſſendi reb. Aug.83.q.q.21.qualiter intelligitur. L.11.Diſ.4ª.q.4.N.

Deus nō pōt de nō virgine facere virginē:ꝛ tamen a pn° pōt creare vginē. Diero.q̄lr̄ itellr̄. L.1.Diſ.4ª.q.6.L.

Deus non poteſt facere angelum non fuiſſe.falſum eſt:ꝛ qualiter intelligitur. L.2.Diſ.2ª.q.1.infra.F.

Deus nulli eſt debitor:qualiter intelligitur. L.46.Diſtinctione 4ª.q.1.infra.M.

Deus p̄cepit filys iſrael vt ſpoliarent egyptios. Exo.11.ꝛ 12.qualiter intelligitur. L.37.Diſ.3ª.q.vnica.J.

Deus vult omnes homines ſaluos fieri.pª ad Thi.2°.qualiter exponitur. L.46.Diſ.pª.q.vnica.B.

Diabolus nō potuit videre virginitatē virginis. Ambro.qualiter intelligitur. L.30.Diſ.4ª.q.2.B.

Dies dn̄i ſicut fur ita in nocte veniet. Math.25.ꝛ pª ad Theſal.5.qualiter intellr̄. L.43.Diſ.4ª.q.5.īfra.O.

Dies illi ſex non erant in ſucceſſione temporis: ſed in cognitione angelica creaturarū. Aug.4° ſup Geñ.23.qualiter intelligitur. L.3.Diſ.2ª.q.9.infra.F.

Differentiā in nuō diuerſitas accn̄tiū facit. Boe.de tri.pº.qualr̄ intellr̄. L.3.Diſ.2ª.q.4.N.ꝛ.49.Diſ.4ª.q.16.A.

Dilectio eſt motus anime ad res: qualiter exponit̄. L.3.Diſtinctione pª.q.3.infra.K.

Diliges proximum tuum ſicut teipſum. Math.22.qualiter intelligitur. L.37.Diſ.3ª.q.vnica.F.

Diligamus nos inuicē. Joā.c.4.qualiter intelligitur. L.24.Diſtin.3ª.q.vnica.infra.E.

Diuerſus modus cāndi nō variat cauſatū formalr̄. Ambro.de incarnatione dn̄ica:qualr̄ intellr̄. L.1.Diſ.2ª.q.3.L.

Diuidentia perfectiora ꝯcomitantur ſe:qualiter itelligit̄. L.8.Diſ.pª.q.5.Aa.

Diximus mentē noſcere ſemetipſam:nihil eni tam nouit mens q̄ illud qđ ſibi preſto eſt:nec mēti magis quicq̄ preſto eſt q̄ ipſa ſibi. Aug.14.de tri.ca.4.ꝛ.9.qualiter intelligitur. L.14.q.q.infra.Ee.

Docere mulierē non permitto. Apoſtolus pª ad thimo.2.qualiter intelligitur. L.25.Diſ.4ª.q.2.D.

Dos eſt aliquid intrinſecū ei cuius eſt:qualiter intelligit̄. L.49.Diſ.4ª.q.13.E.

Duo feciſti domine alterum prope te:ꝛ alterū prope nihil. Aug.12.confeſſionum.c.32.qualiter intelligitur. L.12.Diſtin.2ª.q.2.infra.E.

Duo gn̄a manēt in diuinis:ꝛ duo modi p̄dicandi. Boe.li.pº de tri.c.6.q̄lr̄ ſit verū. L.8.Diſ.pª.q.3.U.ꝛ.q.4.Bb.

Eadem po° nō pōt eſſe organica:ꝛ nō organica.q̄lr̄ intellr̄. L.49.diſ.4ª.q.14.D.

Eandē rē nō poſſe aliū alio plus intelligere nō eſt dubitādū:q2 quiſquis aliq̄ rē alr̄ q̄ illa res eſt:itelligit/fallit̄. Aug.83.q.q.32.q̄lr̄ intellr̄. L.14.diſ.3ª.q.2.D.

Effectus baptiſmi magis depēdet a ꝯferēte q̄ a ſuſcipiēte.qualiter ſit verū. L.4.diſ.4ª.q.7.H.

Ego ptātē habeo ponēdi aīā meā ꝛ iterū ego pono aīā meā in meipſo ꝛ nemo tollet eā a me. Jo.10.qualiter intelligit̄ L.16.Diſ.3ª.q.2.J.

Ego ꝛ puer illuc vſqꝫ ꝓperātes poſtq̄ adorauerimus reuertemur ad vos.īqt Habraā gene.22.qualr̄ intelligit̄ q̄ nō dixerit mēdaciū. L.38.Diſ.3ª.q.vnica.H.

Eiuſdē obti p̄mi accepti ſ3 totā ſuā idifferētiā ad potētiā quā p̄mo reſpicit acceptā ſm̄ totā indifferētiā:eſt idē modus ſe hn̄di in mouēdo.ſ.nāliter vel nō nāliter.qualiter intelligitur. L.14.q.q.U.

Eo ſimplex eſt de° q̄ eſt q̄cq̄d h3. Aug.11.de ciui.dei ca° 10.qualiter intelligit̄. L.46.Diſ.4ª.q.3.infra.E.

Errans circa aliquē articulū fidei ſi in illo errore morit̄ dānat̄:q2 ſine fide impoſſe eſt placere deo. hebre.11.qualiter ſit verum. L.5.Diſ.4ª.q.1.L.

Eſſentia dina eſt in p̄re ꝛ p̄r eſt in eēntia diuinā:ꝛ p̄nitas eſt in deitate.q̄lr̄ intellr̄. L.5.diſ.pª.q.2.M.

Eſſentia diuina eſt pn̄m̄ formale ꝛ terminus formalis vtriuſqꝫ ꝓductionis.qualr̄ intelligit̄. L.2.q.q.O.

Eſſentia dina ip̄roportionabilr̄ excedit intelligibilitatem intellīs creati.q̄lr̄ intellr̄. L.49 Diſ.4ª.q.11.L.

Eſſen° dina ē pelagus oīū ꝑfectionū ꝛ īfinite ſubē. Dam.li.pº.c.4.q̄lr̄ itellr̄. L.8.di.pª.q.4.S.ꝛ.13.di.4ª.q.1.Aa.

Eſſen° dina nō reprītat oīa vt diſticta q2 ipſa ē īdeterminata.q̄lr̄ ſit ꝓpō falſa:ꝛ q̄lr̄ itellr̄. L.50.diſ.4ª.q.3.F.

Eſſentia lapidis depēdētis nō reqrit terminū niſi ꝑ ꝑ reſpectū.q̄liter intelligit̄. L.12.Diſ.4ª.q.1.infra.M.

Eſſe vbiqꝫ ē ꝓpriū deo.q̄lr̄ itellr̄. L.10.diſ.4ª.q.2.J.K.

Eſt diuino beatiſſimū ita ſemp fore certiſſimū. Augu.13.de tri.c.7.q̄lr̄ intellr̄. L.49.Diſ.4ª.q.6.T.

Eſt q̄dā imago ipſa mēs ꝛ notitia eius q̄ eſt proles ei° ac de ſeipſa verbū eius ꝛ amor tertius Aug.9.de tri.c.vlt.qualiter intelligit̄. L.14.q.q.Bb.

Eternitas eſt interminabilis vite tota ſil̄ ꝛ ꝑfecta poſſeſſio. Boe.de ꝯſo.ꝓſa.6.q̄lr̄ intellr̄. L.6.q.q.R.

Eternitas eſt modus exiſtētie diuine ſicut īfinitas eſt modus eſſentie.q̄ ſit ꝓpoſitio falſa. L.6.q.q.S.

Exitio adeo eſt abſoluta natiuitas quā paterni nominis conſecuta eſt ꝯfeſſio. Hyla.9.de tri.c.15.qualiter intelligitur. L.4.q.q.infra.S.

Ex diffinitiōe ſacri ſit dr̄ia inter ſacr̄a noue legis ꝛ veteris qualiter intelligitur. L.1.diſ.4ª.q.5.J.

Ex hoc d3 attēdi grauitas pene ex quo grauitas culpe.qualiter intelligitur. L.50.Diſ.4ª.q.6.infra.S.

Extrēa vnctio ē vnctio hoīs īfirmi penitētis ſcā i determinatis ꝑtib° corꝑis ꝛc.q̄lr̄ itellr̄. L.23.diſ.4ª.q.vnica.B.

Extremū inquantum extremum terminat.qualiter intelligitur. L.6.q.q.Ff.

Facilius eſt cadere q̄ reſurgere.q̄lr̄ intellr̄. L.21.Diſ.4ª.q.1.in ſol.argu.infra.H.

Fateri me neceſſe eſt:q2 ꝑ tota creatura nihil deberet facere ꝯ voluntatē dei:ſ3 potius annihilari eligendū eēt. Anſel.cur deus homo.lib.pº.c.21.qualiter intelligit̄. L.50.Diſ.4ª.q.2.in ſol.arg.pª.q.infra.E.

Fiāt luminaria vt ſint in tpa ꝛ ſigna dies ꝛ annos. Gene.pº qualiter intellr̄. L.48.Diſ.4ª.q.2.N.

Fides eſt hitus neceſſari° viatori cui ſuccedit viſio. Aug.15.de tri.q̄lr̄ itellr̄. L.10.diſ.4ª.q.8.i ſol.arg.opi.J.N.

Fidei ſuccedit viſio. Aug.83.q.q.48.qualiter intelligitur L.31.Diſ.3ª.q.vnica.D.

Filius eſt ars pr̃is plena oĩuꝫ rõnũ viuẽtiũ Aug.6° de tri. c.vlti.qualiter itelligitur.L.27.Diſtin.p̃ᵃ.q.3.R.⁊.38. Diſtin.eiuſdẽ.q.vnica.F.⁊.1.q.q.infra.T.

Filius eſt filius eſſentie patris.Aug.15° de trini.c.19.qualiter intelligitur.L.ibidem.X.

Filius eſt de ſuba pr̃is qualr̃ intelligiť.L.5.Diſ.p̃ᵃ.q.2.H

Filius in diuinis ſemper naſcitur.qualiter intelligitur.L.9.Diſtõne p̃ᵃ.q.vnica.infra.D.

Filij obedite parentibus.Paulus ad Ephe.6°.qualiter intelligitur.L.29.Diſt.4ᵃ.q.vnica.D.

Firmiſſime tene ⁊ nullatenus dubites qui ſine ſacro baptiſmatis de hoc ſeculo trãſeũt:eterno ignis ſupplicio eſſe puniendos.Aug.in enchi.73.qualiter intelligitur.L.33.Diſtin.2ᵃ.q.vnica.infra.C.

Forma chrĩ fuit pfectiſſima:⁊ ideo abſtulit oẽꝫ ꝓuationẽ a mã.qualr̃ ſit verum.L.16.Diſ.3ᵃ.q.2.infra.E.

Forma inquãtũ generãs ⁊ genitũ aſſimilanť nõ hꝫ vnitatem niſi rationis.Dam.p̃ lib.c.8.qualiter itelligitur.L.7.Diſtin.p̃ᵃ.q.vnica.in fine.

Forma ſimplex ſubiectũ eſſe non põt.Gilbertus in ꝓhemio ſex pnci.⁊ Boetius.li.de tri.c.3.qualr̃ intelligitur.L.12.Diſtin.4ᵃ.q.5.in ſol.ar.J.B.⁊.3.q.plo.R.

Fortaſſe nihil aliud caſum vocamus niſi cuius rõ ſecreta eſt.Augu.de chade.queſtionibus in principio.qualiter intelligitur.L.21.q.q.infra.C.

Fruendum eſt bonis inuiſibilibus.Aug.83.q.q.30.qualiter exponitur.L.1.Diſt.p̃ᵃ.q.1.infra.E.

Frui qualibꝫ corporali voluptate exiſtimantur ⁊ beſtie. Auguſtinus 83.q.q.30.qualr̃ exponiť.L.ibidẽ.G.

Fundamentum relationis eſt ſm̃ illud eſſe qđ fundat relationem qualiter intellr̃.L.36.Diſ.p̃ᵃ.q.vnica.F.

Generatio in diuinis eſt incõprehenſibilis niſi ab intellu iſinito:⁊ p̃ ꝯñs eſt infinita.Iſa.53.gñõnẽ eius qs enarrabit:qualr̃ intellr̃.L.5.q.q.S.

Genitricem chrĩ nequaq̃ dicim⁹ btãm vginẽ.Dam.c.58. qualiter intelligitur.L.4.Diſ.3ᵃ.q.vnica.infra.J.

Glorioſius eſt hĩc p̃miũ pro merito q̃ꝫ ſine merito.qualiter intelligiť.L.18.Diſtin.3ᵃ.q.vnica.H.

Glorioſius habeť qđ eſt ſm̃ nãꝫ q̃ꝫ qđ aliter habeť Ric. de tri.qualiter intelligitur.L.16.q.q.infra.O.

Gratia requiritur ad meritum.qualiter intelligitur.L.13. Diſtinctione 3ᵃ.q.4.S.

Grauitas culpe accipit extenſionem in peccato ſm̃ infinitatem.qualiter intelligiť.L.50.Diſ.4ᵃ.q.6.T.

Habens principiũ perfectum poteſt per illud pducere.qualiter intelligiť.L.2.q.q.ĩfra.R.

Habitus ſupnaturalis datur ad perfectionẽ recipientis. qualiter intelligitur.L.6.Diſt.4ᵃ.q.10.P.

Hoc eſt enĩ corpus meum.qualiter intelligitur.L.8.Diſ. 4ᵃ.q.2.in ſol.ad primum ⁊ infra.

Homo cum interierit non reſurget.donec attereť celũ nõ euigilabit.Job.14.qualr̃ itellr̃.L.43.Diſ.4ᵃ.q.1.D.

Homo fidem ſuaꝫ tenet firmiſſima ſcientia ⁊ certiſſima: eãqꝫ in hoc videt:clamatqꝫ ꝯſcientia:ẽga rerũ abſentiũ fides eſt preſens:⁊ rerũ qua foris ſunt intus eſt fides:⁊ rerũ que non videnť videť fides.Aug.13.de tri.c.1.q̃liter intelligitur.L.23.Diſt.3ᵃ.q.vnica.K.

Idee ſunt rõnes ſꝫ q̃s formať oẽ formabile.Aug.83. q.q.46.qualr̃ itellr̃.L.38.Diſ.p̃ᵃ.q.vnica.H.

Idem eſt deo eſſe ⁊ magnũ eſſe.Augu.5.de tri.c.10.qualr̃ intelligitur.L.6.q.q.infra.K.

Idem eſt patrem eſſe ⁊ genitorẽ.Aug.5° de tri.c.7.qualiter intelligitur.L.3.Diſ.4ᵃ.q.2.R.

Jeſus proficiebat etate ⁊ ſapia corã deo ⁊ hoib⁹.Luc.2. qualr̃ intellr̃.L.14.Diſ.3ᵃ.q.3.in riſione ad p̃ᵐ.J.L.

Ignis eſt inſtrumentum dei cruciando.qualiter intelligitur.L.44.Diſtin.4ᵃ.q.2.infra.H.

Illa relatio nõ ineſt ex nã rei que eque ineſſet ſi ineſſet ex ſola conſideratione itellectus circũſcripta exñtia reali. qualiter intelligitur.L.6.q.q.infra.N.

Illa ſunt accñtia in his ad que dr̃ deus.Aug.5.de tri.c.16. qualiter intelligitur.L.1.Diſt.2ᵃ.q.5.infra.P.

Illud eſt ſubſtantia cui repugnat inherere alteri.qualiter intelligitur.L.3.q.q.S.

Illud nãlr̃ deſiderať qđ apprehẽſum ſtatim actu elicito deſiderať.qualr̃ intellr̃.L.43.Diſ.4ᵃ.q.2.infra.Y.

Illud qđ adimit plus de bono vel maius bonũ eſt maius malũ.qualr̃ ſit ꝓpõ falſa.L.50.Diſ.4ᵃ.q.2.infra.A.

Illud qđ eſt cũ repugnãtie cuiuſcũqꝫ impfectiõis eſt pfectũ vl̃ pfectio ſimplr̃.qꝫ ſit ꝓpõ falſa.L.19.q.q.J.K.

Illud qđ dat eẽ ſimplr̃ nõ ꝓſupponit eẽ ſimplr̃ in codeꝫ. qualiter intelligitur.L.19.q.q.infra.Ee.

Illud qđ dr̃ ſm̃ ſubam in pſonis non enumeratur in eis. Aug.5.de tri.qualr̃ intellr̃.L.6.q.q.infra.Ff.

Illud qđ fuit ſemẽ ĩ vno p mltas trãſmutatiões põt fieri ſemẽ in alio.q̃lr̃ ſit ꝓpõ falſa.L.44.Diſ.4ᵃ.q.1.J.R.

Illđ qđ eſt icõprehẽſibile eſt iſiᵐ.q̃lr̃ itellr̃.L.5.q.q.J.T.

Illuminationes bonoꝝ angeloꝝ ſũt ordinatẽ.Diony.de ange.hierar.qualr̃ itellr̃.L.14.Diſ.3ᵃ.q.2.P.

Imago corpis:ẽga eſt in ſpũ qui eſt pſtãtior corpe:ideo eſt pſtãtior imago corpis in ſpũ q̃ꝫ ipſꝫ corpus in ſua ſuba: nec ſane putãdũ eſt faceť corpus aliqđ in ſpũ tãq̃ ſpũs corpi facienti mãe vice ſubdať.Aug.12.ſup Gen.c.28.⁊ aĩa ꝯuoluit ⁊ rapit imagines corpoꝝ factas ĩ ſemetipſa ⁊ de ſemetipſa ⁊ ex.10.de tri.c.5.qualr̃ intelligiť.L.3. Diſ.p̃ᵃ.q.7.O.⁊.P.⁊.15.q.q.infra.R.

Imago eſt in portione ſupiori aĩe:nõ aũt in iferiori.Aug. 12.de tri.c.4.qualr̃ intellr̃.L.24.Diſ.2ᵃ.q.vnica.

Imago trinitatis cõſiſtit in aĩa q̃ ad actus p̃mos ⁊ ſcđos. Aug.9.de trini.c.4.⁊.10.c.10.qualr̃ intellr̃.L.3.Diſ.p̃ᵃ. q.9.D.⁊.16.Diſt.2ᵃ.q.vnica.⁊.15.q.q.

In aqua ad hoc vt ſit mã ꝯueniens opꝫ vt ſit aliqua vtus ſupnãlis.Ambro.de ꝯſe.diſtin.4°.qualiter itelligitur. L.5.Diſtin.4ᵃ.q.1.infra.B.

In baptiſmo nõ eſt neceſſaria aqua ꝯſecrata.qualr̃ itelligitur.L.7.Diſtin.4ᵃ.q.1.infra.C.

In bonis opibus dei bona opa ſunt iſta punitiua: ſꝫ ſint mala punitiẽga diſcõueniũt eis.Aug.p̃ retracta.c.25.⁊ 26.qualiter itelligitur.L.37.Diſ.2ᵃ.q.vnica.infra.Ee.

Incarnatio terminatur ad perſonam filij:qualiter intelligitur.L.11.Diſtinctione.4ᵃ.q.2.B.

In chr̃o nõ fuit paſſio ſꝫ propaſſio.Magr̃.15.Diſtin.3ᵃ.⁊ Hier.qualiter intelligiť.L.15.Diſ.3ᵃ.q.vnica.infra.U.

Incõicabile terminãs dependentiaꝫ nãe extrinſece opꝫ eſſe informabile a tali nã:ſicut ſuba informať accidente.qualiter ſit propoſitio vera.L.19.q.q.N.

Incõueniẽs eſt qꝫ qs ꝯſequať veniã ſine amore dei.Aug. de vra ⁊ falſa pnĩa.q̃lr̃ itellr̃.L.14.Diſ.4ᵃ.q.2.Y.

Independẽs ad hoc vt depẽdentiã terminet reqriť qꝫ ſit p̃us eſſentialr̃ depẽdente.qualr̃ intellr̃.L.19.q.q.J.

Independẽs depẽdentia tali põt depẽdentiaꝫ cuiuſcũqꝫ dependentis terminare:⁊ indepẽdens tali dependẽtia põt alicuius dependentis talẽ dependentiã terminare vel priorem:⁊ hoc imediate vel ſaltẽ mediate:q̃ iſtarũ ꝓpoſitionum ſit vera.L.19.q.q.F.

In diuinis nõ manet niſi tm̃ duo genera.ſ.ſuba ⁊ relatio. Boetius lib.p̃ de tri.c.6.⁊ Aug.5.de tri.c.10.qualiter intelligitur.L.13.Diſt.4ᵃ.q.1.infra.A.

In eccleſia p̃mitiua tm̃ videnť fuiſſe duo ordines.ſ.ſacerdotiũ ⁊ diaconat⁹.q̃lr̃ ẽ veꝝ.L.24.di.4ᵃ.q.vᶜᵃ.J.K.

In eĩntis huius mũdi ſũt ponẽde rõnes ſeminales.Aug. 3° de tri.c.9.q̃lr̃ itellr̃.L.18.di.2ᵃ.q.vnica.infra.K.

In euchariſtia corpus chrĩ hꝫ partem extra partem.qualiter intelligitur.L.10.Diſ.4ᵃ.q.1.R.

In euchariſtia

Jn eucharistia paſcimur ⁊ potamur pane ⁊ vino: qa iſta ſunt ɔſuetus potus ⁊ cibus humanus. Dam. lib. 4. c. 6. qualr ītelligit. L. 11. Diſ. 4ᵗ q. 3. in ſol. ad 2ᵐ. īfra. Kk.

Jn eucharistia qōlibet accidēs caret ſubto. qualiter ītelligitur. L. 12. Diſtinctione 4ᵗ q. 2. K.

Jnfinitas intellectus diuini eſt ꝓpter identitatem eius ad eſſentiam. qualr ſit verū. L. 5. q. q. X.

Jnformatio ſenſus que viſio dī a ſolo imprimit corpe: qd vī. Aug. 11. de tri. c. 2. qualr intelligit. L. 15. q. q. īfra. F.

Jngeneratio eſt ꝓpetas pſonalis pris. Dam. c. 8. qualiter intelligitur. L. 26. Diſ. pᵗ. q. vnica. L.

Jn hoc chrs mortu' eſt ⁊ reſurrexit: vt ⁊ viuoꝝ ⁊ mortuorū dñet. Ro. 14. q̄lr intellr. L. 48. Diſ. 4ᵗ q. 1. īfra. F.

Jnitiū male volūtatis in angelis quid potuit eē niſi ſupbia: qa initiū oīs pcti eſt ſupbia. Aug. 14. de ciui. dei. c. 13. qualiter intelligitur. L. 6. Diſ. 2ᵗ q. 2. R.

Jn loco ſacro non tenet qs reddere debitū vxori: qa maius malū ſequit q̄ vitet. ſ. interdictū loci. qualiter intelligitur. L. 32. Diſtōne 4ᵗ q. vnica. infra. D.

Jmperfectius nō pōt corrumpere perfectius. qualiter ſit verum. L. 12. Diſtōne. 4ᵗ q. 3. X.

Jmpletio promiſſi ſicut ⁊ fidelitas eſt de lege nāe. qualiter intelligitur. L. 28. Diſ. 4ᵗ q. vnica. L.

Jn omnibus citra deū differunt quo eſt ⁊ qd eſt. Boe. de hebd. qualiter intelligitur. L. 12. Diſ. 4ᵗ q. 3. infra. Bb.

Jn oīb' creaturis hypoſtaſis diuiſio qdē re ɔſideratur: copulatio xo ⁊ cōitas ab ipſo ītellectu ꝓcedit. Dam. c. 8. qualiter intelligitur. L. 3. Diſ. 2ᵗ q. 1. īfra. J.

Jn ptāte voluntatis eſt q ipſa nō hēat actum circa aliqd obiectū determinatū. qualr intellr. L. 16. q. q. D.

Jn quib' eſt ordo eſſentialis ſic ſe hēt q illud qd eſt immediatius vltimo imediate attingit ipm ⁊ alia mediante illo: ⁊ ideo hō mediāte angelo beatificabit. qualiter intelligitur. L. 49. Diſ. 4ᵗ q. 8. in ſol. ad pmū. īfra. E.

Jn reb' creatis illō qd ſm ſubāʒ nō dī. reſtat vt ſʒ accñs dicat. Aug. 5ᵒ de tri. c. 5. q̄lr itellr. L. 1. di. 2ᵗ q. 5. īfra. P.

Jn receptione ſacroꝝ qd dat nō eſt iterandū: ſʒ ſi aliquid omittat caute eſt ſupplendū. extra de clerico per ſaltū promoto. c. vnico. ⁊ de ſacris non iterādis. c. 1. qualiter intelligitur. L. 2. Diſ. 4ᵗ q. 2. L.

Jntellectualitas eſt de rōne formali eſſentie diuine. Aug. 15. de tri. c. 5. qualiter intelligitur. L. 1. q. q. infra. J.

Jntellectus diuinus prius apprehēdit agibile q̄ volūtas illud velit: ⁊ volūtas non pōt diſcordare ab intellu apprehendēte. qualr itellr. L. 46. Diſt. 4ᵗ q. 1. infra. Y.

Jntellectus habēs vnū intelligere hʒ vnum dicere. qualiter intelligitur. L. 2. q. q infra. E.

Jntentio facit bonū opus. Aug. cōtra mendaciū in littera. qualiter intelligitur. L. 40. Diſ. 2ᵗ q. vnica. infra. B.

Joſeph accepit in vxorem Aſenech filiam Phutifaris q̄ erat infidelis: ⁊ ipſe fidelis. Gen. 41. qualiter intelligit. L. 39. Diſt. 4ᵗ q. vnica. infra. F.

Joſeph dixit fratribus ſuis per ſalutē pharaonis. exploratores eſtis: ⁊ tñ ſciebat oppoſitū eē verum. Gen. 42. qualiter nō dixerit mendaciū. L. 38. Diſt. 3ᵗ q. vᶜᵃ. j. G. ⁊ idē vide de Raab ⁊ obſtetricib' ⁊ Judith. ibidē. D.

Jte maledicti in ignem eternū. Matth. 25. qualiter intelligitur. L. 49. Diſtōne 4ᵗ q. 6. infra. K.

Judiciū ſine miſericordia fiet ei qui nō fecerit miſericordiā. Jaco. 2. qualiter intelligit. L. 46. Diſ. 4ᵗ q. 4. j. Q.

Jurauit angelus q poſt hoc nō erit amplius tps. Apoca. 10. qualiter intelligitur. L. 48. Diſ. 4ᵗ q. 2. infra. L.

Juſtitia ⁊ iniuſtitia nō eſt nata eē niſi in volūtate. Anſel. de cō. virgi. li. pᵒ. c. 27. qualr itellr. L. 18. q. q. infra. X.

Juſtitia nō pōt eſſe in aliqua voluntate niſi inclinet ɔcorditer dictamini prudentie. qualiter intelligitur. L. 46. Diſtinctione 4ᵗ qōne. 1. J.

Lachryme lauant delictū qd voce pudor eſt cōfiteri. lachrymas Petri lego: ſatiſfactionē nō lego. Ambro. ſup. Luc. 22. qualiter itelligit. L. 17. Diſt. 4ᵗ q. vnica. infra. X.

Lamech accepit duas vxores ⁊ peccauit mortalr ⁊ incidit adulteriū. Gen. 25. q̄lr itellr. L. 33. Di. 4ᵗ q. 1. j. G.

Lazarus prius fuit ſuſcitatus q̄ de monumēto eductus. Aug. ſup illud Joā. 11. q̄lr itellr. L. 14. Diſ. 4ᵗ q. 4. J.

Lex noua multa ſupaddit legi veteri. Matth. 5. dctm eſt antiqs nō occides ⁊c̄. qualiter intelligitur. L. 40. Diſt. 3ᵗ q. vnica. in ſol. ad pmū. infra. D.

Licet permutantem ⁊ vendentem penſare damnuʒ ſuū: non autem cōmodum ipſius iminentis ſiue cum quo permutat in carius vendendo vel permutando. qualr intelligitur. L. 15. Diſ. 4ᵗ q. 2. infra. M.

Magna miſericordia dei eſt q ad ſolā ꝓmiſſionez dimittit pctm. Caſſio. ſup illud pſal. 31. Dixi ɔfitebor. qualr itellr. L. 17. Di. 4ᵗ q. vnica. infra. X.

Magi pharaonis fecerunt ranas. Aug. 3ᵒ de tri. c. 5. qualiter verificat. L. 18. Diſ. 2ᵗ q. vnica. L.

Magis debet quilibet ſe diligere q̄ proximuʒ: ⁊ per ɔñs magis vitam corporalē q̄ vitam proximi. qualiter intelligitur. L. 15. Diſt. 4ᵗ q. 2. Kk.

Maledicā bñdictionibus vřis. i. quicquid a vobis bñdicet. Malach. 2ᵒ. qualr intellr. L. 13. Diſtin. 4ᵗ q. 2. P.

Malū in pctō corrūpit illud bonū cui nocet. Aug. 12. de ciui. dei. c. 6. qualr intellr. L. 37. Diſ. 2ᵗ q. vnica. īfra. G.

Mādatū accepi a pře. ſ. ponere animā meā. Joā. 10. qualiter intelligitur. L. 16. Diſ. 3ᵗ q. 2. infra. J.

Maria fuit in peccato originali ɔcepta. Bernar. in de cōceptu vgi. qualiter exponitur. L. 3. Diſt. 3ᵗ q. 1. infra. D.

Maria indiguit chrō vt redemptore. qualiter intelligit. L. 3. Diſtōne 3ᵗ q. 1. infra. D.

Maria prius fuit filia Ade q̄ iuſtificata. qualiter intelligitur. L. 3. Diſtin. 3ᵗ q. 1. F.

Matrimoniū pōt eſſe cū ſterili vbi nō pōt eſſe bonū ꝓlis. qualr intellr. L. 31. Diſ. 4ᵗ q. vnica. īfra. F.

Melius fuiſſet homini illi ſi nat' non fuiſſet. Matth. 26. de iuda. qualr intelligitur. L. 50. Diſ. 4ᵗ q. 2. in ſol. arg. prime qōnis. ad primum infra. E.

Melius interpretat logos grece latine verbum q̄ ꝓ illō qd eſt rō vt ſignificet nō ſolū ad patrē reſpectum: ſʒ ēt illa que ꝑ xbū facta ſunt opatiua poᵃ. Aug. 83. q. q. 63. qualr intellr. L. 27. Diſt. pᵗ q. 3. j. K. ⁊ 8. q. q. infra. R.

Mens meminit ſui. Aug. 14. de tri. c. 8. qualiter itelligit. L. 16. Diſtin. 2ᵗ q. vnica. M.

Mens notitia ⁊ amor faciunt in aīa imaginem trinitatis. Aug. 9. de tri. c. 4. qualr intellr. L. 3. Diſ. pᵗ q. 9. F.

Meritum eſt in volūtate. qualiter intelligitur. L. 15. Diſtinctione. 3ᵗ q. vnica. infra. Aa.

Miles coronādus nō timet. ſ. Paulus: ⁊ dux. ſ. dominus timet coronatur'. Aug. ſup pſal. 21. ibi. Clamabo ꝑ diē ⁊ nō exaudies me. q̄lr itellr. L. 15. diſ. 3ᵗ q. vnica. j. U.

Mimus in theatro dixit ſe ſcire q omnes ibi exiſtentes volunt eſſe beati. Augu. 13. de tri. c. 3. qualiter itelligit. L. 1. Diſt. pᵗ q. 4. M.

Miſericordia eſt compaſſio de malo alieno. Dam. lib. 2. ca. 13. qualr itelligit. L. 46. Diſ. 4ᵗ q. 2. in ſol. ad pmū.

Miſericordia ⁊ iuſtitia ſunt due res in vijs dñi ſꝑ adiuncte. Caſſi. ſuper pſal. 50. qualiter intelligit. L. 46. Diſt. 4ᵗ q. 3. in ſol. ad pmū. infra. B.

Mittet angelos ſuos filius hoīs cū tuba ⁊ voce magna ⁊ cōgregabūt electos eius a q̄tuor vētis a ſūmis celoꝝ vſqʒ ad terminos eorum. Matth. 24. qualiter intelligitur. L. 43. Diſt. 4ᵗ q. 5. A. ⁊ infra. N.

Moyſes accepit filiam Jetro infidelem. Exo. 2ᵒ qualiter intelligitur fuiſſe licitū. L. 39. Diſ. 4ᵗ q. vnica. G.

Moyſes pmiſit ad duritiaz cordis vrī dimittere vxores veſtras:hoc autem ab initio non fuit ſic.Matth.19.qualiter intelligitur.L.33.Diſ.4ª.q.3.infra.B.

Mortui q in chriſto ſunt reſurgēt pmi:deide nos q viuim⁹.j.ad Theſſal.4º.qualr itellr.L.43.Diſt.4ª.q.5.O.

Mulier vȝ laborare q̄tū pōt ad h q̄ bēditas reddaſ vero bēdi q̄tū in ſe eſt.q̄lr itellr.L.15.Diſ.4ª.q.2.Ll.

Mulieres debēt nubere viris ſue tribus.Numeroꝝ.c.vlti.qualiter intelligitur.L.30.Diſ 4ª.q.2.infra.E.

Nature eiuſdem rōnis competit ſimilis ratio depēdendi ꝛ ad ſimilem terminum vel ad eundem terminum:qꝛ nō eſt niſi vnicū natū terminare talem dependentiā.qualiter ſit verū.L.19.q.q.Gg.

Natura magis dedit homini requiſita ad acquirēdā pfectionez intellectus q̄ ſenſus:ga pfectior eſt itellectus.qualiter intelligitur.L.49.Diſt.4ª.q.11.infra.J.

Nā ſubalis eſt nata dare ſuppoſito eē ſimplr ꝛ non pſupponit eē ſimplr.qualr ſit verū.L.19.q.q.infra.Ee.

Neceſſe eſſe non diuiditur in plura.qualiter exponitur.L.2.Diſtinctione.pª.q.7.Mm.

Negatio non eſt ratio terminandi dependentiam.qualiter intelligitur.L.19.q.q.O.

Nemo ad ſeipſum proprie charitatem habere dicitur:ſȝ dilectio in alterum tendit vt charitas dici poſſit.Greg.in Hom.ſuper Luc.qualiter intelligitur.L.29.Diſtinctione.3ª.q.vnica.B.

Nihil aliud eſt ſummo ſpiritui dicere q̄ quaſi cogitando intueri.Anſel.monol.63.qualiter exponitur.L.32.Diſtinctione pª.q.2.D.

Nihil eorum que plantauit in noſtra natura deus verbū a principio plaſmans nos defecit:ſed oīa aſſumpſit.totus enī toti vnitus eſt mihi:vt totus toti tribuat:quod enim eſt inaſſumptibile eſt incurabile.Dam.c.55.qualiter intelligitur.L.19.q.q.infra.T.

Nihil eſt ſub ſole nouū.Eccleſiaſtes pmo.qualiter intelligitur.L.43.Diſtin.4ª.q.3.B.

Nihil eſt tā in poteſtate voluntatis q̄ ipſa volūtas.Aug.pmo retrac.c.22.qualiter itelligitur.L.7.Diſtin.2ª.q.vnica.infra.P.ꝛ.16.q.q.infra.L.ꝛ.18.q.q.infra.O.

Nihil pōt aliquid eſſe alibi:manēs in ſuo loco priori niſi per conuerſionez alterius in illud.q̄ ſit propoſitio falſa.L.10.Diſtin.4.q.4.L.

Nihil profuit Jude egiſſe pnīam per quā ſcelus emendare non potuit.Hiero.de peniten.Diſ.3.qualiter intelligitur.L.14.Diſtin.4ª.q.1.infra.Y.

Nolite timere eos qui occidunt corpus:ꝛ poſtea non habent amplius quid faciant.Matth.10.qualiter intelligitur.L.30.Diſ.3ª.q.vnica.infra D.

Nolum⁹ expoliari:ſȝ ſupueſtiri.ad Cor.5.qualr itelligiſ.L.43.Diſ.4ª.q.2.J.Aa.ꝛ.49.Diſ.eiuſdē.q.12.ifra.G.

Non dabis ſcm̄ tuum videre corruptionez.pſal.15.qualr intellr.L.21.Diſ.3ª.q.vnica.infra.E.

Non deficiunt demōſtrationes de trinitate pbāda.Ric.de tri.qualr intellr.L.24.Diſ.3ª.q.vnica.infra.L.

Non diceremus aliqd eſſe melius alio:cum vere iudicamus niſi eſſet nobis impſſa notio ipſius boni.Aug.8.de tri.c.3.de magnis:ꝛ.8.de paruis.qualiter intelligiſ.L.3.Diſtinctione pª.q.3.infra.J.

Nō eſt idē dicere hoc ingenitū qḋ eſt dicere pꝛem:ga ꝛ ſi filium nō genuiſſet nihil phiberet ipſuȝ eſſe ingenitū.Aug.5.de tri.c.6.qualr intelligiſ.L.4.q.q.infra.D.

Non eſt maius pcīm ſimulatio in verbis q̄ in factis.q̄liter itelligitur.ꝛ de ſimulatione Jehu.ꝛ de Dauid.primo Regū.qui ſimulabat ſe furere.ꝛ 4º Regū Jehu ſimulabat ſe colere Baal.L.38.Diſ.3ª.q.vnica.R.ꝛ.L.

Non erit ibi amplius ſol ad lucendum per diem neqȝ luna p noctē.Iſa.60.q̄lr itellr.L.48.Diſ.4ª.q.2.ifra.L.

Non legiſ de aplīs neqȝ de btā ꝟgine q̄ fuerint baptiȝati.qualiter ſit verū.L.4.Diſ.4ª.q.6.B.

Non oēs cognoſcūt btitudinē:ꝛ per ꝯñs nō appetūt illā.qualiter intelligitur.L.49.Diſ.4ª.q.10.infra.G.

Non pōt arbor bona malos fructus facere.Matth.7º.ꝛ glo.ibi.nihil dubiū eſt quin cauſa boni ſit bona ꝛ mali mala.qualiter intelligitur.L.37.Diſt.2ª.q.vnica.in reſpōſione argu.pnc.q.infra.U.

Nō pōt filius a ſe facere quicq̄ niſi qḋ viderit pꝛem facientem.Joā.5.qualiter intelligitur.L.8.q.q.N.

Nō pſumimus q̄ hinc btī exit in extremis penitēs.Aug.in quodam ſermone.qualiter intelligitur.L.20.Diſtinctione 4ª.q.1.in ſol.ad primū.infra.D.

Non puniet dn̄s bis in idipſum.Naū p.cap.p.ꝛ Aug.ad exitiuȝ.in quo quē inuenerit vltimus eius dies in eo inueniet cum vltimus ſeculi dies:ex quibus habeſ q̄ iudicium vniuſcuiuſqȝ eſt qn̄ moriſ ꝛ nullū aliud iudiciuȝ expecteſ.qualr intelligiſ.L.45.Diſ.4ª.q.1.J.

Non qḋ volo bonum hoc facio.ad Rom.7.qualr intelligitur.L.42.Diſtin.2ª.q.4.infra.R.

Non reſurgent impij in iudiciuȝ.pſal.primo.qualiter intelligitur.L.47.Diſtin.4ª.q.1.infrā.K.

Non ſic videſ fides in corde in quo eſt ab eo cuius eſt:ſȝ eā tȝ certiſſima ſcia:clamatqȝ ꝯſcia:ꝛ illud qḋ credere iubemur videre non poſſumus:ipſaȝ tn̄ fidem quādo eſt in nobis videmus in nobis.Aug.13.de tri.c.1.qualiter intelligitur.L.14.q.q.infra.K.

Non timeo ebrioſum in actu baptiȝādi.Aug.ſuper Joā.Homel.5.qualiter intelligitur.L.6.Diſt.4ª.q.5.J.G.

Non veni ſoluere legem ſed adimplere.Matth.5.qualr intelligitur.L.3.Diſtin.4ª.q.4.in ſol.p.O.

Notū eſt nāli rōne holem poſſe ꝯſequi finē ſuū in aliquo indiuiduo.qualr itellr.L.43.Diſt.4ª.q.2.Ee.

Noua relatio non aduenit alicui ſine nouo fundamento.q̄ ſit ꝓpoſitio falſa.L.1.Diſ.4ª.q.5.infra.K.

Nulla pfectio tollitur a cauſato ꝓpter modū pfectiorem cauſandi ipſius cāe.qualr intellr.L.8.Diſ.pª.q.5.J.Aa.

Nulli dimittiſ pcīn mortale niſi p aliquā penam tpalez correſpondentē pctō.q̄lr itellr.L.20.Diſ.4ª.q.vnica.J.G.

Nullo mō pōt corpus in ſpiritū ꝯuerti.Boetius.li.de duabus naturis:ꝛ vna pſona chri.c.7.qualiter intelligitur.L.11.Diſ.4ª.q.2.infra.E.

Nullo homine ſapiente auctore ſit homo deterior.Aug.83.q.q.3.qualiter itelligitur.L.37.Diſ.2ª.q.vnica.ifra U.ꝛ.46.Diſtin.4ª.q.4.O.

Nullus intellectus creatus pōt cognoſcere futurū cōtingens.qualiter intelligitur.L.10.Diſ.4ª.q.8.infra.N.

Nullus peccat in eo qḋ vitare non pōt.Aug.de lib.arb.3.qualiter itelligitur.L.28.Diſ.2ª.q.vnica in rñſione ad argu.infra.B.ꝛ.32.Diſ.eiuſdem.q.vnica.D.

Nullus pōt ſeipſȝ licētiare neqȝ ſibi licet ex actu ſuo ꝓpo qḋ prius nō licuit.q̄lr itellr.L.32.Diſ.4ª.q.vlᵃ.J.D.

Nullus teneſ confiteri niſi ſemel in anno.vt pȝ extra.ois vtriuſqȝ ſexus.qualr intellr.L.9.Diſtin.4ª.q.1.E.

Nullū donum eſt iſto dono dei excellentius qḋ eſt charitas.Aug.15.de tri.c.18.qualiter intelligitur.L.17.Diſtinctione pª.q.2.infra.Nn.

Obiectum creatuȝ naturaliter moſlet.qualiter ſit vera ꝓpoſitio.L.14.q.q.infra.U.

Obiectū pōt cognoſci p illud qḋ eſt nālis ei⁹ imago:ſȝ nō cognoſcaſ rone imaginis.q̄lr itellr.L.14.q.q.J.Hh.

Obiectū reqrit determinatā diſtātiā ad potētiā ſm quātitatē:q̄lr ſit ꝓpō metaphorica.L.49.Diſ.4ª.q.11.D.

Omne cognitū p fidē excedit qḋcūqȝ cognitū nāliter.q̄ ſit ꝓpoſitio falſa.L.10.Diſ.4ª.q.8.L.

Omne corpus in omne corpus poſſe mutari non defuerunt:qui aſſererent.corpus autez mutari in animam:ſicriqȝ nūm

riq3 nãm icorporeã nec quẽq3 ſenſiſſe ſcio:neq3 fides h3. Aug.7.ſuper Geñ.c.4.⁊.c.10.⁊.24.⁊ Boetius de duabus naturis contra Euticẽ idem ſenſit.qualiter intelligitur.L.10.q.q.B.⁊ infra.C.

Omne dependens habet intrinſece aliquid qđ eſt ſibi rõ dependendi.qualiter intelligitur.L.19.q.q.ĩfra.Ee.

Oẽ donũ dei datũ hoĩ aut eſt gratũ faciens vel gratis datum.qualr intelligitur.L.6.Diſ.4ª.q.9.H.

Oẽs fideles p manus impõnẽ epoꝝ poſt baptiſmũ ſpũ ſcm̃ ſuſcipe debẽt vt pleni chriani inueniant̃.de ↄſe.diſ.5.qualiter intelligitur.L.7.Diſ.4ª.q.2.infra.A.

Oẽs in Adam peccauerũt.Ad Rom.5.⁊ Aug.de fide ad Petrũ firmiſſime tene ⁊ nullatenus dubites oẽ3 hoīe3 qui p cõcubitũ viri ⁊ mulieris ↄcipiũt naſci cũ pctõ originali.qualiter intelligitur.L.3.Diſ.3ª.q 1.infra.D.

Omne pctm̃ qđ eſt in mũdo aut eſt ↄcupiſcentia carnis: aut ↄcupiſcentia oculoꝝ:aut ſuperbia vite.Joã.in can.qualiter intelligitur.L.6.Diſ.2ª.q.2.infra.R.

Omnes prudentie ſunt vnus habitus.qualiter intelligit̃.L.36.Diſtin.3ª.q.vnica.infra.L.

Omne qđ eſt ad ſe de diuinis dicitur dĩ de trib⁹.Augu.5.de tri.c.10.qualr itellr.L.7.Diſ.3ª.q.1.infra.H.

Oẽ qđ eſt in deo eſt deus.Aug.11.de ci.dei.c.10.qualiter intelligitur.L.39.Diſ.pª.q.1.X.

Omne qđ fit ei a quo fit par eẽ nõ põt. Aug.83.q.q.2.q̃liter intelligitur.L.43.Diſ.4ª.q.3.O.

Omne qđ refert̃ eſt aliquid excepto relatiuo.Aug.de tri.6.qualiter exponitur.L.26.Diſ.pª.q.vnica.S.

Omne vinculu3 vel ↄtus ad qđ licite põt ſequi carnalis copula eſt mr̃imoniũ vel ↄtus matrimonij.qualiter intelligitur.L.28.Diſt.4ª.q.vnica in ſol.ad pm̃.j.A.

Oĩa que h3 pr̃ filij ſunt pter ingñationẽ:q̃ nõ ſigñat diĩa3 ſube ſ3 modũ exñte.Dam̃.c.9.q̃lr itellr.L.4.q.q.j.D

Oĩa ſunt deo pñtia.Aug.8.de tri.⁊ Anſel.mono.qualiter intelligitur.L.39.Diſ.pª.q.1.infra.Y.

Oĩs actio adequata pncipio ⁊ termino infinito eſt ĩfinita.qualiter ſit verum.L.5.q.q.infra.T.

Omnis effectus coeuus cauſe ſcđe eſt a cauſa pma.qualr intelligitur.L.18.Diſ.3ª.q.vnica.infra.J.

Omnis forma gñabilis ⁊ corruptibilis ſi non immediate creatur accipit eſſe per mutationem ſui ſubiecti.qualiter intelligitur.L.2.Diſtin.3ª.q.2.infra.E.

Omnis mutatio h3 pro per ſe termino formã abſoluta3.qualiter ſit ppoſitio falſa.L.19.q.q.infra.Ff.

Omnis pena eſt inuoluntaria.qualiter itelligitur.L.14.Diſtinctione 4ª.q.1.infra.Q.

Omnis res in qua differt hypoſtaſis ab eiuſdem ſpẽi hypoſtaſi dicit̃ aduentitia differẽtia ⁊ caracteriſtica ppetas ⁊ qualitas hypoſtatica.hoc autẽ eſt accñs velut hõ differt ab altero homine:qm̃ hic quidem longus eſt.H autem breuis.Dam̃.in elementario.c.5.qualiter intelligitur.L.3.Diſt.2ª.q.4.infra.O.

Omnis res ad ſe ſubſiſtit quanto magis deus.Aug.7.de tri.c.6.qualiter intelligitur.L.4.q.q.infra.M.

Oĩs res quãcũq3 cognoſcim⁹ cõgenerat in nobis notitia3 ſui.Aug.9.de tri.c.vlti.qualr itellr.L.14.q.q.ĩfra.Bb

Oĩs reſpectus dei ad creaturã h3 pro fundamẽto pximo aliqđ cõe trib⁹.qualr intelligitur.L.8.q.q Q.

Omniu3 erit par gaudiu3 ⁊ par beatitudo.Aug.ſup Joã.Homel.66.qualr itelligit̃.L.50.Diſ.4ª.q.6.L.

Operatio eſt vltima perfectio inquantũ ↄnectit cũ obto.qualiter intelligitur.L.13.q.q.Q.

Op3 accedentẽ ad deũ credere:ga eſt.ad Hebre.11.qualiter intelligitur.L.37.Diſ.3ª.q.vnica.H.

Ordo principiorum eſt prior ordine terminorum.qualiter ſit vera propoſitio.L.14.q.q.infra.R.

Oſtende nobis patrem ⁊ ſufficit nobis.Joã.14.qualiter intelligitur.L.49.Diſ.4ª.q.4.P.

Partis anime memoria qđ ſit manifeſtũ eſt quãdo ⁊ cuius phãtaſia eſt illius etiã memoria eſt.⁊ Dam̃.libro.2.cap.20.ſcribit memoria eſt imaginatio derelicta a ſenſu ſm̃ actu3.qualiter intelligitur.L.45.Diſtinctione 4ª.q.3.D.

Paruuli habebunt virtutes morales in patria.Aug.in.2.de patiẽtia.qualr intelligit̃.L.36.Diſ.3ª.q.vnica.P.

Paſſio chriſti fuit violenta.qualiter intelligitur.L.16.Diſtinctione 3ª.qõne.2.D.

Pater dicit Vbo ⁊ etiã ſpũſſcũs ⁊ pr̃ ⁊ filius diligũt ſe ſpirituſcõ.Aug.7.de tri.c.1.⁊.2.⁊.14.de trini.c.8.qualiter intelligitur.L.32.Diſtinctione pª.qõne.2.ĩfra.B.⁊.D.⁊.32.Diſtinctione 3ª.q.vnica.E.

Pater eſt quo eſt ei filius.Aug.5° de tri.c.6.qualiter exponitur.L.7.Diſ.pª.q.vnica.infra.S.

Pater eſt equalis filio ſm̃ ſubam nõ ſm̃ relõne3.Aug.5.de tri.c.7.qualiter intelligitur.L.6.q.q.infra.Ff.

Paternitas comparata ad eſſentiã eſt res ad alterũ.qualiter ſit verum.L.3.q.q.infra.M.

Paucorũ eſt puenire mentis acie ad rõnes intelligibiles.Aug.12.de tri.c.14.⁊ nõ niſi pure aĩe ad iſtas ptingũt.83.q.q.46.qualr itelligit̃.L.3.Diſ.pª.q.4.T.

Paulus reſtitit Petro in antiochia:q3 repħẽſibilis erat.Gala.2.qualr intelligit̃.L.3.Diſt.4ª.q.4.K.

Peccator eſt formalr inimicus dei.qualiter intelligitur.L.1.Diſtinctione.4ª.q.1.infra.Qq.

Peccat mortalr qui ſe exponit periculo mortis.Diſ.7.q̃liter intelligitur.L.20.Diſ.4ª.q.vnica.L.

Peccatũ eſt adeo volũtariũ:qꝫ ſi nõ eſt volũtariu3 nõ eſt pctm̃.Aug.de vera religio.qualiter intelligitur.L.32.Diſ.2ª.q.vnica.H.⁊.4.Diſtin.4ª.q.1.infra.A.

Pctm̃ eſt corruptio rectitudis in actu ſcđo.nõ aũt nã:liſ: neq3 cuiuſcũq3 hitual.qualr itellr.L.37.d.2ª.q.vca.B

Pctm̃ eſt dictum vl factũ vl ↄcupitũ ↄ legẽ dei.Aug.25.cõtra Fauſtũ.qualr itellr.L.37.Diſt.2ª.q.vnica.H.

Peccatũ eſt volũtas ↄſequẽdi vel retinẽdi qđ iuſtitia vetat:⁊ a quo liberũ eſt abſtinere.Aug.li.de duab⁹ aiab⁹ ↄ Mani.qualr intelligit̃.L.37.Diſ.2ª.q.vnica.ĩfra.B

Peccatũ ideo eſt malũ:q3 adimit bonũ.Aug.in enchi.q̃liter intelligitur.L.21.Diſtinctione.2ª.q.2.in riſione ad primũ.j.H.⁊.16.Diſ.4ª.q.2.D.

Peccatũ non eſt niſi in volũtate.Aug.de duabus aĩabus.qualiter intelligitur.L.42.Diſ.2ª.q.4.M.

Pctm̃ mortale ⁊ veniale ſunt eiuſde3 generis nature vel forte eiuſdem rationis in malitia moris.qualiter intelligitur.L.21.Diſ.4ª.q.1.infra.D.

Pctm̃ mortale poſt baptiſmũ nõ delet̃ niſi p penitẽtia3.Aug.de vera pñia.qualr itellr.L.4.Diſ.4ª.q.5.ĩfra.D.

Pena debita peccato mortali eſt ĩfinita.qualiter itelligit̃.L.19.Diſ.3ª.q.vnica.D.

Perfecte diligens vult dilectum cõdiligi.qualiter intelligitur.L.37.Diſtin.3ª.q.vnica.infra.E.

Perfectio ſimplr eſt illa que melius eſt in quolꝫ ipſu3 q̃3 non ipſum.Anſel.mono.c.15.qualiter exponitur.L.2.Diſtinctione pª.q.7.infra.Dd.⁊.8.Diſtin.eiuſdem.q.1.J.⁊.1.q.q.infra.D.⁊.5.q.q.infra.M.

Perfectio ſimplr eſt realiter eadẽ cuicũq3 cõpoſſ ſibi in eodem ſuppoſito.qualiter intelligitur.L.5.q.q.O.

Permiſit Moyſes non deus diuortium.Gloſa.qualiter intelligitur.L.33.Diſtin.4ª.q.3.infra.C.

Per nullam virtutẽ poteſt idem corpus eſſe vbiq3 neq3 habere omnia vbi.qꝫ ſit propoſitio falſa.L.10.Diſtinctione 4ª.q.2.infra.J.

Per quas cauſas aliquid naſcitur per eaſde3 diſſoluitur.extra de reg.iu.qualiter exponitur.L.33.Diſti.4ª.q.3.in ſol.arg.in oppoſitum ad ſcđm.

Plures perſone eandem hoiem aſſumere olno nequeūt. Anſel.de incar.verbi.c.7.⁊.z.cur deus homo.c.9.qualiter intelligitur.L.1.Diſt.3ª.q.z.ifra.D.

Portio inferior in cbāo fuit ſimplr in termino.qualiter itelligitur.L.18.Diſt.3ª.q.vnica.D.

Poſſe peccare non eſt libertas neqȝ pars libertatis ſm Anſel.de lib.ar.c.10.qualiter intelligitur.L.7.Diſtin.zª.q.vnica.T.⁊.23.Diſtin.eiuſdem.q.vnica.F.⁊.44.Diſtin.eiuſdem.q vnica.L.

Potentia ſbhabens origine terminum adequatum anteqȝ ſit in alio non eſt illi principium producendi.qualiter intelligitur.L.1.Diſ.zª.q.1.K.

Potentie aie q̄uis nō ſunt ſubſtātie tamē nō ſunt olno nihil. Anſel.de caſu diaboli.ca.8.qualiter intelligitur.L.16.Diſtin.zª.q.vnica.infra.O.

Potentie anime ſuſcipiunt magis ⁊ minus.Aug.15.de tri.c.13.qualr intelligitur.L.16.Diſ.zª.q.vnica.infra.O.

Potētia motiua in hoie nō organica eſt fruſtra ſi non hȝ opationē in viatore.q̄ ſit falſuȝ.L.10.Diſ.4ª.q.7.E.

Preceptum ſupioris plus obligat q̄ȝ preceptuȝ iferioris. qualiter intelligitur.L.5.Diſ.4ª.q.z.infra.A.

Preteribit figura huius mūdi ⁊ celi calore ſoluent̄.Cori.7.⁊ Petrus in cano.ſua.qualiter intelligitur.L.43.Diſtinctione.4ª.q.1.D.

Prima.i.pfecta aſſecutio obti p̄cedit getationeȝ in obto. qualiter ſit ꝓpoſitio falſa.L.49.Diſ.4ª.q.4.infra.B.

Prima pluralitas neceſſario finita eſt alterius rōnis.qualiter intelligitur.L.z.q.q.infra.R.

Primus actus intelligendi in diuinis eſt principiū ꝓpriū producendi verbū.q̄ ſit ꝓpoſitio falſa.L.1.q.q.V.

Principiū nāle nō pōt magis determinari q̄ȝ qō neceſſitetur.qualiter intelligitur.L.16.q.q.V.

Productiones ſunt eiuſdē rōnis cū ꝓductis.qualr intelligitur.L.7.Diſ.pª.q.vnica.J.R.⁊.13.Diſ.eiuſdē.q.1.R.

Propter vnionē nārū eſt cōicatio idiomatū.Dam.in elementario.qualr intellr.L.7.Diſ.3ª.q.z.infra.E.

Proximus eſt qui facit miſericordiā cū illo.inquit chēs pharifeo.Luc.10.qualiter intelligitur.L.30.Diſtin.3ª.q.vnica.in ſol.ad primum.infra.F.

Quadruplex eſt excellētia ⁊ dāia eucbariſtie ab alijs ſacramentis.qualr intelligit̄.L.8.Diſtinctione 4ª.q.1.D.

Qualis eſt ordo inter aliqua vbi diſtinguunt̄ ſm rem talis eſt ordo vbi diſtinguntur ſm rationem.qualiter itelligitur.L.1.q.q.infra.P.

Quando tota ſuba ⁊ totalis terminus ad quē producitur: illa productio eſt creatio:q̄ ſit propoſitio falſa.L.11.Diſtōne 4ª.q.4.infra.M.

Quare aliqua dona euacuant̄ in patria:eſt q̄a ſūt ex parte.Apoſtolus ad Corin.13.qualr intelligitur.L.31.Diſ.3ª.q.vnica.in ſol.ad p̄mū.infra.F.

Quantū glorificauit ſe ⁊ fuit in delitijs tātū date ei tormētum ⁊ luctum.Apoca.18.⁊ iuxta menſuraȝ delicti erit ⁊ plagarū modus.Deute.z6.qualr intelligitur.L.15.Diſ.4ª.q.1.infra.S.⁊.46.Diſt.eiuſdē.q.4.infra.O.

Quecūqȝ ꝯſtituūt ſuppoſita alicuius nāe ſunt imediatiora ipſi nature q̄ȝ illa que ſunt ꝓprietates nature.qualiter intelligitur.L.1.q.q.X.

Quecūqȝ ille.ſ.pater fecerit hec ⁊ filius ſilr facit.Joan.5. qualiter intelligitur.L.8.q.q.infra.A.

Que eſt virtus iſta aque vt corpus tangat ⁊ cor abluat? Aug ſuper Joā.homel.80.qualiter itelligitur.L.1.Diſtinctione 4ª.q.5.in ſol.ad primum.infra.D.

Quedā ſunt credibilia que nunq̄ȝ ſciunt̄: ſed tm̄ credunt̄ ſicut hyſtorie:ſȝ taliū quorȝ nunc hī fides in via aliqua cognitio pōt hāi in patria ⁊ non niſi fides.Aug.83.q.q.48.qualiter intelligit̄.L.31.Diſtin.3ª.q.vnica.D.

Quecūqȝ ſunt eadē in re ſimplr ſunt eadē in terminando relationē.qualiter ſit ꝓpō vera.L.19.q.q.S.

Quecūqȝ vultis vt faciāt vobis homines:hec facite illis. Matth.7.qualr intelligitur.L.z1.Diſ.4ª.q.z.D.

Quelȝ dos hȝ aliquē actuȝ.q̄ ſit propoſitio falſa.L.49. Diſtinctione.4ª.q.16.infra.E.

Quibuſcūqȝ repugnat aliqua imperfectio cuiuſmodi eſt inherere vel dependere ad ſubiectis repugnat per aliquid idem ipſis.qualr ſit verū.L.3.q.q.infra.T.

Quicūqȝ diligit ꝓximū ꝯñs eſt vt ipſaȝ p̄cipue dilectioneȝ diligat.Aug.8.de tri.c.7.qualiter exponitur.L.17 Diſtinctione pª.q.z.infra.N.

Quicūqȝ vxori debitū reddit non pōt agni carnes edere. Hiero.33.q.4.q̄lr itellr.L.3z.Diſ.4ª.q.vª.J.D.

Quicqd deus imediate agit circa creaturā:agit in inſtāti. qualiter intelligit̄.L.3.Diſ.3ª.q.1.B.

Quicqd eſt ſignū eſt res.Aug.de doctrina chriſtiana.lib.pº. c.1.qualr intelligit̄.L.13.Diſ.zª.q.vnica.infra.B.

Quicqd ſcia cōprehēdit̄ ſciētis cognē finit̄.Aug.de ciui.dei.li.13.c.18.qualr intelligit̄.L.14.Diſ.3ª.q.1.F.

Qui faciunt ⁊ quibus faciunt baptiſmū nihil prodeſt:ſed ad iudicium eſt.Ambro.de initiandis rudibus.qualr intelligit̄.L.5.Diſtin.4ª.q.z.F.

Qui non crediderit ꝯdemnabit̄.Matth.vlti.qualiter intelligitur.L.4.Diſt.4ª.q.1.infra.A.

Qui offendit in vno factus eſt oiuȝ reus.Jaco.z.qualiter intelligit̄.L.zz.Diſ.4ª.q.vnica.infra.S.

Qui potuit tranſgredi non eſt tranſgreſſus.Eccleſiaſtici 31.qualiter intelligitur.L.25.Diſt.zª.q.vnica.infra.V.⁊.16.Diſtin.3ª.q.z.infra.J.

Qui ſpem non poſuerunt in baptiſmo Joannis ⁊ patreȝ ⁊ filium ⁊ ſpm̄ ſcm̄ credebant.non ſunt poſtea rebaptizandi.Magr̄ in littera.c.vlti.qualiter itelligitur.L.z.Diſt.4ª.q.z.in ſol.ad p̄mū.infra.B.

Qō agit apud nos aqua baptiſmi hoc egit apud veteres pro paruulis ſola fides vl̄ pro maioribus virtus ſacrificij.Grego.moraliū.lib.4.qualiter intelligitur.L.1.Diſtin.4ª.q.7.infra.B.

Qō cōe eſt oībus in eadē ſpē nāle eſt.Dam.lib.3.c.14.qualiter itelligit̄.L.43.Diſ.4ª.q.4.in ſol.ar.ad primū.

Qōcūqȝ p̄ncipiū ꝓductiuū in ſuppoſito priori intelligit̄ hīe terminū adequatū:nō pōt eſſe p̄ncipiuȝ ꝓducendi in poſteriori ſuppoſito.q̄lr intellr.L.1z.Diſ.pª.q.z.B

Qō deus cōiunxit homo nō ſeparet.Geñ.z.qualiter intelligitur.L.z6.Diſ.4ª.q.vnica.infra.K.

Qō eſt angelis caſus hoc eſt homini mors.Dam.lib.z.c.4.qualr intellr.L.z1.Diſ.4ª.q.1.infra.D.

Quod nihil eſt in ſe nihil eſt in altero.qualiter itelligitur.L.10.Diſtinctione 4ª.q.4.J.

Quod non eſt cōceſſum eſt prohibitum ex regula iuris. qualiter intelligitur.L.19.Diſtin.4ª.q.vnica.infra.L.

Qō non eſt pctm̄ neqȝ circūſtantia peccati licitū eſt reuelare.q̄ ſit ꝓpoſitio falſa.L.z1.Diſ.4ª.q.z.infra.N.

Quotquot in chrō baptizati eſtis chrm̄ induiſtis.Gal.3º. qualiter intelligit̄.L.4.Diſt.4ª.q.5.D.

Ratio ſuppoſiti vltra ſubaȝ ſingularē non addit niſi negationē.qualr intelligitur.L.19.q.q.ifra.P

Redire pctā dimiſſa vbi fraterna charitas nō eſt apertiſſime dominꝰ in euāgelio in illo ſeruo docet eo q̄ dimiſſum debitū ſeruo dominus repetyt:eq̄ ille ꝯſeruo ſuo debitū nollet dimittere.Matth.18.Aug.ꝯtra Donatiſtas.qualr intelligitur.L.zz.Diſ.4ª.q.vnica.S.

Relatio originis eſt q̄ſi relō eiuſdē ad ſe.Boe.de trini.in fine.qualr intelligit̄.L.z6.Diſ.pª.q.vnica.infra.Dd.

Relō vt ꝯpat̄ ad eēnꝰ ē res.q̄lr itellr.L.1.q.q.M.⁊.V

Relinquat hō pr̄eȝ ⁊ mr̄eȝ ⁊ adhereat vxori ſue.Geñ.z. qualiter intelligit̄.L.40.Diſ.4ª.q.vnica.D.

Repleta eſt malis aīa mea. Aug. in pſal. 87. qualiter intelligitur. L. 15. Diſ. 3ª. q. vnica. infra. T.

Reſpectu grē nulla eſt cā meritoria. ſi n. eēt ex meritꝭ nō eēt grā. Ro. 9. qualr itelligit. L. 2. Diſ. 4ª. q. 1. M.

Res pōt hēe reſpectū ad deū creātē: ꝛ tn̄ nūq̄ hēe reſpectū ad deū ꝯſeruātē. qualr ſit vera ppō. L. 12. q. q. N.

Res reducunt in deū eo mō q̄ exeūt a deo. Dio. de cele. hierar. qualr intellr. L. 26. Diſ. 2ª. q. vnica. infra. L.

Reſuſcitatus habebit eandē carnē quā habuit hic viuus. qualiter intelligitur. L. 44. Diſ. 4ª. q. 1. P.

Reſtituere eſt actus pcepti negatiui. ſ. non tenere alienū ad qd quilꝫ tenet obſeruandū ſemꝑ ꝛ pro ſemꝑ. qualr intelligitur. L. 15. Diſ. 4ª. q. 2. Ff.

Reus eſt iudicandus: ꝛ nullus dꝫ eſſe index in cā propria ſunt ppōnes naturalr note. qualiter ſit verum. L. 17. Diſtinctione 4ª. q. vnica. infra. D.

Sacerdos cōis pōt ſacrm̄ chriſmatis ꝯferre: iuxta illud. Diſ. 95. peruenit. qualr ſit verū. L. 7. Diſtin. 4ª. q. 1. infra. D.

Sacrm̄ efficit qd ſigurat. q̄lr intellr. L. 8. Diſ. 4ª. q. 1. F.

Sacrm̄ eſt ſignū grē ita vt eius ſilitudinē gerat: ꝛ cā exiſtat. Magr. 1. Diſt. 4ª. qualr itellr. L. 1. Diſt. 4ª. q. 5. J.

Sacrm̄ eſt ſignū ſenſibile gratiā dei vel effectū gratuitū ex iſtitutiōe diua efficaciter ſigns ordinatū ad ſalutē hominis viatoris. qualr intelligit. L. 1. Diſ. 4ª. q. 2. N.

Sacra noue legis hnt a paſſione chri. vt exhibita efficaciam. qualiter intelligitur. L. 2. Diſ. 4ª. q. 1. L.

Sacramēta veteris legis non contulerunt gratiam. qualiter intelligitur. L. 1. Diſ. 4ª. q. 6. infra. D.

Sacramentum non cauſat niſi quod ſignat. qualiter intelligitur. L. 1. Diſtin. 4ª. q. 6. infra. N.

Salomon accepit filiā pharaonis: moabitidas: ammonitidas: idumeas ſidonias: ꝛ ceteras. 3. Regū. qualr fuerit illicitum ꝛ deteſtabile. L. 39. Diſ. 4ª. q. vnica. H.

Sedet ad dexterā pātis in ſymbolo. qualiter intelligitur. L. 49. Diſtinctione 4ª. q. 14. infra. L.

Senex pōt contrahere matrimonium. qualiter ſit propoſitio vera. L. 34. Diſtin. 4ª. q. vnica. H.

Si ante baptiſmū ꝯiugē habuit q̄ virū virū nō iputat ei cui prorſus nouo nec ſupra nec aliis que ante fuerunt obſunt. Hiero. ad Oceanum. ꝛ ponit. 26. Diſ. c. 1. qualiter intelligitur. L. 33. Diſ. 4ª. q. 2. infra. L.

Si aliqd nō appeteret pp aliud tūc appeteret vt beatitudo. qualiter intelligitur. L. 49. Diſ. 4ª. q. 10. ifra. O.

Si cognouiſſent nunq̄ dn̄z glorie crucifixiſſent. 1. Corin. 2. qualiter intellr. L. 20. Diſ. 3ª. q. vnica. infra. F.

Si diffiniatur illa neceſſitas eſſe ſꝫ quā dicimus neceſſe eſt: vt ita ſit aliquid aut vt ita fiat: neſcio cur eā timeamus: ne nobis auferat libertatē volūtatis: neqꝫ eni ꝛ vitam dei ꝛ pſciam dei ſub neceſſitate ponimus: ſi dicamus neceſſe eſt ſemper deū viuere ꝛ oīa pſcire. Aug. 5. de ci. dei. c. 10. qualiter intelligitur. L. 16. q. q. infra. U.

Si eēnt duo oipotētes alter faceret alterū nullipotentē. Ric. 12. de tri. c. vlti. qualr itelligit. L. 7. q. q. infra. Ee.

Si filius dei nālis factus eſt filius hoīs: igit magis credibile eſt q filius hoīs nālis ſit grā filius dei. Aug. 13. de tri. c. 9. qualiter intelligit. L. 2. Diſ. 3ª. q. 1. infra. F.

Si ignis eſſet eternus hret ſplēdorē ſibi coeuū. Aug. 6. de tri. c. 1. qualr intellr. L. 9. Diſ. pª. q. vnica. B.

Si in peccatis eſt remittunt ei. Jaco. 5. qualiter intelligit. L. 23. Diſ. 4ª. q. vnica. infra. A.

Si pauliſper per itellm̄ ammoueas ipm̄ pmū bonū: tunc lꝫ alia ſint bona: nō tamē in eo q ſunt: erūt bona. Boe. de hebdo. qualiter exponitur. L. 3. Diſ. pª. q. 5. ifra. L.

Si pr̄ nō genuiſſꝫ nihil phiberet eū dici igenitū. Aug. 5. de tri. c. 6. qualiter intelligit. L. 28. Diſ. pª. q. 2. M.

Si pr̄ nō pōt gn̄are filiū vel nō equalē filiū: non eſt ōpā. Aug. 3. Maximinū. qualiter intelligitur. L. 20. Diſ. pª. q. vnica. in ſol. pª. r. 7. q. q. infra. Bb.

Si pes fuiſſet in puluere ab eterno: veſtigiū fuiſſꝫ eternū. Aug. 10. de ci. c. 12. qualr itellr. L. 1. Diſtin. 2ª. q. 3. J. L.

Si primi parētes ſic vixiſſent vt p tentati nō peccaſſent: ita ꝯfirmati fuiſſent cū omni progenie ſua: vt vltra peccare non poſſent. Anſel. cur deus homo. qualiter intelligitur. L. 20. Diſ. 2ª. q. 1. infra. E.

Si prim⁹ hō erat peccabilis qa nō erat deus. igit ex iſta vnione ſcds hō ex qua erat deus erat ipeccabilis. Anſ. cur deus hō. c. 10. qualr itellr. L. 2. Diſt. 3ª. q. 1. ifra. D.

Si qs eſurit domi māducet. 1. Corin. 2. qualiter itelligit. L. 8. Diſt. 2ª. q. 2. ifra. ſol. arg. J. D.

Si quis vna virtute pollere creditur: tunc veraciter pollet cū virtꝭ ex alia parte nō ſubiacet. Grego. 22. moralium. c. 1. ꝛ li. 21. c. 3. vna vtus ſine alia vel nō eſt vtus vel minima eſt. qualr itellr. L. 36. Diſ. 3ª. q. vnica. infra. D.

Sic deus res quas cōdidit adminiſtrat vt eas proprios motus agere pmittat. Aug. 7. de ciui. dei. c. 30. qualiter intelligitur. L. 12. Diſ. 4ª. q. 5. infra. D.

Sic filio pſtat eēntiā de pre gn̄atio: ita ſpūiſcō de vtroqꝫ proceſſio. Aug. 15. de tri. c. 7. qualr itelligit. L. 2. q. q.

Sicut ſacerdos legalis oſtendebat leproſos mūdatos: ſic ſacerdos euāgelic⁹ oñdit pctōres iuſtificatos. Hiero. ſuꝑ Math. 16. qualr itellr. L. 14. Diſ. 4ª. q. 4. J. K.

Silr ſe hnt mala ad punitionē ꝛ bona ad remunerationē. qualiter intelligitur. L. 22. Diſ. 4ª. q. vnica. H.

Sine charitate i nobis nō pōt eē vera pnīa. Aug. de pnīa vera ꝛ falſa. qualr intelligit. L. 14. Diſ. 4ª. q. 2. J. X.

Singuli receperunt ſingulos denarios. Math. 25. qualr intelligitur. L. 50. Diſ. 4ª. q. 6. infra. J.

Scia nō pollent plurimi fideles q̄uis polleāt ipſa fide. aliud eni eſt ſcire tm̄mō qd hō credere dꝫ pp vitā eternā adipiſcendā: aliud eſt ſcire quēadmodū hoc ipſū ꝛ pijs opituleꝛ: ꝛ cōtra ipios defendatꝛ. quā pprio appellare vocabulo ſciā vr̄ Apl̄s. 1. Cori. 2. Aug. 14. de tri. c. 1. qualiter intelligit. L. 24. Diſ. 3ª. q. vnica. infra. L.

Spēs dicit totā eſſentiā idiuiduoꝝ. Boetius. c. de ſpecie. qualiter intelligitur. L. 3. Diſ. 2ª. q. 6. O.

Spm̄ ſcm̄ dicimus a pre pcedentem ꝛ in filio qeſcentē: ꝛ ex pre dicimus ꝛ nō ex filio ſpm̄ ſcm̄ pcedere. Dam. li. p. c. 2. ꝛ. 8. qualiter itelligitur. L. 11. Diſt. p. q. 1. ſupra. D.

Spūſſcūs eſt nexus patris ꝛ filij. Aug. 6. de tri. c. 5. qualiter intelligit. L. 12. Diſtin. pª. q. 1. Z.

Spūſſcūs nō eſt de nihilo neqꝫ filꝰ: ſed filius eſt de ſubā patris ꝛ ſpūſſcūs eſt de ſubſtantia patris ꝛ filij. Augu. contra Maximinū lib. 3º. c. 15. qualiter intelligitur. L. 5. Diſtinctione. pª. q. 2. infra. H.

Spirituſſanctus ſpiratur mutua dilectione. qualiter intelligitur. L. 12. Diſ. pª. q. 1. U.

Sol ꝛ luna in ordine quo creati ſunt ſtabūt. Iſido. de ſū. bo. qualr eſt falſū. L. 48. Diſ. 4ª. q. 2. M.

Solus deus qui eſt pater: eſt deus. qualiter itelligitur. L. 21. Diſ. pª. q. vnica. J. A. in ſol. ad primum.

Solus deus nouit ſecreta cordiū 3. Regū. ꝛ. 2. paral. c. 6. qualiter intelligitur. L. 45. Diſtinctio. 4ª. q. 4. J.

Sub rōne ipoſſi ꝛ vbi non eſt ſpes de ꝯſido aliq̄: vl oino nō appetit vl tenuit. q̄lr itellr. L. 49. diſ. 4ª. q. 10. K.

Superius habet nobilius eſſe in ſe q̄ꝫ in itellectu: infer⁹ ꝯo hꝫ nobilius eſſe in itellectu q̄ꝫ in ſe. Aug. 9. de trini. c. 10. qualiter itelligitur. L. 1. Diſtin. 4ª. q. 1. R.

Tanta vis ponit in ideis vt niſi eis intellectis ſapiēs eſſe nemo poſſit: ꝛ illaꝝ viſione ſit aīa beata. Aug. 83. q. q. 46. qualr itellr. L. 35. Diſ. pª. q. vnica. K.

Tam ieffabili velocitate rediturū antiqſſimoꝝ cadaueꝝ puluerē in mēbra ſine fine victura ipe apl̄s aptiſſime dic Aug. 20. d ci. di. c. 20. q̄lr itellr. L. 43. di. 4ª. q. 5. J. O

Tam potentem fecit aiaʒ deus vt ex eius plena felicitate redundet in corpus ſanitas ꝑpetua ⁊ vigor icorruptibilis. Aug. ad Dioſco. qualr̄ itellr̄. L. 49. Di. 4ª. q. 13. J. E.

Tantū eſt pctm̄ quātus eſt ille in quē fit. Anſel. cur deus hō. qualr̄ intelligitur. L. 19. Diſ. 3ª. q. vnica. ifra. F.

Theologia eſt vna ps ſcie ſpeculatiue: cuius ſubm̄ eſt pᵒ ſuba. Boe. ꝑ de tri. c. 2. qualr̄ exponit̄. L. 4. q. ꝓlo. Bb

Terminus annihilationis eſt pur nihil. qualiter itelligit̄. L. 11. Diſtōne. 4ª. q. 4. D.

Terminus animaliū paſſionū. i. diffinitio eſt iſta. Paſſio eſt motus appetitiue virtutis ſenſibilis in imaginatione boni ⁊ mali. Dam. c. 6. qualiter intelligitur. L. 15. Diſtinctione 3ª. q. vnica. infra. D.

Terminus in ꝯuerſione eſt hic eodē mō eſſendi quō fuit ħ illud qđ ꝯuerſuʒ eſt: ꝙ ſit ꝓpō falſa. L. 10. q. q. J. J.

Tollat̄ impius ne videat gloriam dei. Iſa. 26. qualiter itelligitur. L. 48. Diſ. 4ª. q. 1. infra. D.

Tolle bonum hoc ⁊ bonū illud ⁊ vide ipſum bonū ſi potes ⁊ ipſum deū videbis. Aug. 8. de tri. c. 3. qualiter itelligitur. L. 3. Diſ. pª. q. 3. infra. J. ⁊ 8. Diſ. eiuſdem. q. 3. J. E. ⁊ 3. Diſtinctione 2ª. q. 9. M.

Tonſura eſt ordo qa eſt ſignuʒ ſacre rei. qualiter ſit propoſitio falſa. L. 24. Diſt. 4ª. q. vnica. L.

Totum requirit vnionē partium: ⁊ idē totū eandē vnionem qualiter intelligitur. L. 43. Diſ. 4ª. q. 1. J.

Trāſubſtantiatio eſt tranſitio totalis ſubē in ſubſtantiā. qualiter intelligitur. L. 11. Diſ. 4ª. q. 1. A.

Tres trū ſunt caracteres. qualiter intelligitur. L. 6. Diſtinctione 4ª. q. 10. infra. J.

Trinitas ſibi ſola nota eſt ⁊ hoī aſſumpto. Iſido. libro pᵒ de ſū. bo. c. 3. qualiter itelligitur. L. 14. Diſt. 3ª. q. 1. A.

Tunc graue pondus a beatis auferetur. Aug. 21. de ciui. dei. c. 10. qualiter itelligit̄. L. 49. Diſ. 4ª. q. 14. K.

Verbum aſſumpſit carnē mediante anima. Dam. lib. 3ᵒ. c. 6. ⁊ Aug. de agone chriſtiano. c. 6. qualiter intelligitur. L. 2. Diſ. 3ª. q. 2. D.

Verbum eſt cum amore noticia. Aug. 15 de tri. c. 10. qualiter intelligitur. L. 26. Diſt. pª. q. vnica. infra. J.

Verbū eſt expreſſiuū oīuʒ que in eſſentia diua q̄ſi īuolute cōtinent̄. Aug. 6. de tri. c. vlti. q̄lr̄ itellr̄. L. 1. q. q. J. T.

Verbum eſt potentia operatiua patris. qualiter intelligitur. L. 1. Diſtin. 3ª. q. 1. infra. M.

Verbum eſt viſio de viſione. Aug. 15. de tri. c. 13. qualiter intelligitur. L. 2. Diſt. pª. q. 7. infra. P.

Verbum gignitur de memoria: ⁊ verbuʒ gignitur de ſcia quā memoria tenemus. ⁊ verbum gignitur de re nota. Aug. 15. de trini. c. 10. qualiter intelligitur. L. 3. Diſtōne pª. q. 6. infra. N. ⁊ 15. q. q. J.

Verbum habuit corpus ⁊ aiam ſibi vnitā per quā poſſet denoiari. qualr̄ intellr̄. L. 22. Diſ. 3ª. q. vnica. infra. O.

Verbū naſci idē accipiamus ac ſi dicat̄ ſapia nata. Aug. 7ᵒ de tri. c. 2. qualr̄ intellr̄. L. 5. Diſ. pª. q. 1. infra. F.

Verbuʒ qđ ſemel aſſumpſit nūq̄ʒ dimiſit. Dam. li. 3. c. 26. qualiter intelligitur. L. 16. Diſ. 3ª. q. 2. D.

Vere ſpūs opatio hec q̄ ſup nāʒ ſunt opat̄: que nō poteſt capere niſi ſola fides. ꝙ ſi interrogas qualiter panis ſit corpus chrī: dico tibi ſpūſſcūs ſic ſupuenit ⁊ facit hec que ſunt ſupra nām ⁊ intellectuʒ. Dam. lib. 4ᵒ. c. 5. qualiter intelligitur. L. 10. Diſ. 4ª. q. 8. infra. N.

Verum imutabile eſt ſupra menteʒ. qualiter exponitur. L. 3. Diſtinctione pª. q. 4. D.

Videbunt in quem tranſfixerunt. Joā. 19. qualiter intelligitur. L. 48. Diſtin. 4ª. q. 1. D.

Videmus nūc ꝑ ſpeculū ⁊ in enigmate: tūc aūt videbimꝰ facie ad faciē. Ad Cor. 13. qualr̄ itellr̄. L. 6. q. q. ifra. D.

Videte ſi eſt dolor ſimilis ſicut dolor meꝰ. Tren. 1. qualr̄ intelligitur. L. 15. Diſ. 3ª. q. vnica. infra. Aa.

Virtutes morales ſunt informes ſine charitate ⁊ formantur per charitatē. Aug. ⁊ Paulus ad Rom. qualiter intelligitur. L. 36. Diſ. 3ª. q. vnica. Q. ⁊ 17. q. q. J.

Virtus moralis poteſt obliquari circa alios fines ſi eſſet ſola. qualr̄ intellr̄. L. 36. Diſ. 3ª. q. vnica. infra. D.

Vili velle emere ⁊ caro velle vendere re vera vitiū eſt. Aug. 13. de tri. c. 3. qualr̄ intellr̄. L. 15. Diſ. 4ª. q. 2. J. L.

Viſio eſt tota merces. Aug. pᵒ de tri. c. penul. qualiter intelligitur. L. 49. Diſtinctione 4ª. q. 4. P.

Viſio diſtincta nō eſt ſine itentione copulāte. Aug. 11. de tri. c. 2. qualr̄ itellr̄. L. 38. Diſ. 2ª. q. vnica. C.

Vita btā nō erit q̄ non erit amata ab hn̄te. Aug. 13. de tri. c. 8. qualiter intelligit̄. L. 43. Diſ. 4ª. q. 2. ifra. Bb.

Voluntas cauſat dolorem vel triſtitiam. qualiter intelligitur. L. 14. Diſtin. 4ª. q. 1. ifra. P.

Volūtas cōmoda nō velle negt. Anſel. de cōcordia. 26. ⁊ 44. qualiter itelligitur. L. 39. Diſ. 2ª. q. 2. in riſſione ad arg. C. ⁊ 49. Diſtin. 4ª. q. 10. infra. M.

Voluntas ex puris nālibus pōt diligere deum ſuper oīa in ſtatu nature inſtitute. qualiter intelligitur. L. 27. Diſtinctione 3ª. q. vnica. infra. L.

Volūtas libera erit recta qn̄ ꝯſonabit volūtati nāli. qualiter intelligit̄. L. 13. Diſ. 3ª. q. 4. infra. M.

Volūtas neceſſario vult illud cuius ꝑticipatione vult qcquid vult. qualiter intelligitur. L. 16. q. q. infra. H.

Voluntas non pōt non velle aliquid niſi in eo ſit aliqua ratio mali vel defectus boni. qualiter ſit propoſitio falſa. L. 49. Diſtin. 4ª. q. 10. infra. F.

Volūtas ſemꝑ malo remurmurat. Anſel. de cōcor. qualr̄ intelligit̄. L. 39. Diſt. 2ª q. 2. in riſſione. ad pᵐū. J. B.

Voluntas ſufficienter perficit̄ per virtuteʒ Theologicā. qualiter intelligitur. L. 33. Diſ. 3ª. q. vnica. N.

Voluntas volēs. A. poteſt non velle. A. qualiter intelligitur. L. 39. Diſtin. pª. infra. H.

Vouētibꝰ nō ſolū nubere ſʒ velle nubē dānabile eſt. Diſ. 17. q. 1. ſūt q̄daʒ. qualr̄ itellr̄. L. 30. Diſ. 4ª. q. 2. infra. E.

Vbi aliquid eſt omiſſum caute eſt ſupplendum. extra de clerico. per ſaltuʒ promoto. c. vnico. qualiter intelligit̄. L. 2. Diſtin. 4ª. q. 2. infra. C.

Vbi eſt vna auerſio ⁊ vna libido ibi videt̄ eē vna rō formalis pcti. Aug. 83. q. q. 36. qualr̄ itellr̄. L. 18. q. q. J. Cc.

Vbi nō pōt eſſe niſi vnicus actus itelligēdi ibi nō pōt eē niſi vnicū ɣbū. qualiter intelligit̄. L. 2. q. q. E.

Vbicūqʒ ceciderit lignum ibi erit. Eccleſiaſtes. 11. qualiter intelligitur. L. 7. Diſt. 2ª. q. vnica. infra. L.

Vnitas in chrō eſt maxia poſt illā q̄ eſt in trinitate. Ber. ad Eugeniū papā. qualr̄ itelligit̄. L. 6. Diſt. 3ª. q. 1. F.

Vnitati eſt imediatior diſtictio minor q̄ʒ maior. qualiter intelligitur. L. 2. q. q. S.

Vna auerſio volūtatis eſt in actu interiori ⁊ exteriori. qualiter intelligitur. L. 18. q. q. infra. Cc.

Vnus beūs non itelligit melius reʒ q̄ʒ aliuſ: ergo qui aliter rem q̄ʒ eſt intelligit fallit̄. Aug. 83. q. q. 32. qualiter itelligitur. L. 50. Diſt. 4ª. q. 6. K.

Vnus eſt interitus hoīuʒ ⁊ iumentoꝝ. Eccle. 3. qualr̄ itelligitur. L. 43. Diſ. 4ª. q. 1. in ſol. ar. ad pᵐū. infra. H.

Vſus rōnis eſt maius bonū q̄ʒ actus vtutis: ⁊ ꝑ ꝯn̄s agēs contra vſuʒ rōnis peccat mortaliter. qualiter intelligitur. L. 32. Diſtin. 4ª. q. vnica. D.

Vtens inſtrō ad finē illū ad quē eſt ordinatuʒ non peccat ſic vtendo. qualiter intelligit̄. L. 42. Diſ. 2ª. q. 4. J. N.

Vxori leproſe non debet ſanus reddere debituʒ extra de coniu. lepro. c. 1. ꝙ ſit propoſitio falſa: ⁊ qualiter intelligitur. L. 32. Diſt. 4ª. q. vnica. H.

¶ Explicit Theologicarum Propoſitionum Expoſitarū a Doctore Subtili Septime Sectionis portio pᵐa.

¶ Incipit Peripatheticarū Propoſitionū expoſitarū de mente Doctoris Subtilis Pars ſecunda Septime Sectionis.

Abſoluta diſtinguunt̃ ꝑ intrinſeca. qualr̃ intellr̃. L.13.q.q.Ji.

Ab vno ſquãtū vnū non pñt plura puenire. Auic. 9° meta.c.4.qualr̃ intellr̃. L.1.Diſtinctione.4ᵗ.q.1.Bb.

Accidens diffinit̃ per ſubiectū reſpectū quē hꝫ ad ſubm.qualr̃ ſit verū. L.12. Diſtinctione 4ᵗ.q.1.L.

Accñs nõ accidit accidenti niſi qꝛ ambo accidunt eidem ſubto.4.meta.t.c.14.q̃lr̃ intellr̃. L.12.Diſ.4ᵗ.q.2.L.

Accñs non põt eſſe ſine ſubto.ꝓ phy.t.c.39.⁊ in ãnpſitis. qualiter intelligit̃. L.12.Diſ.4ᵗ.q.1.infra.E.

Accidentia nõ ſunt entia niſi in eo ꝙ entis.7.meta.t.c.4. qualiter intelligitur. L.12.Diſ.4ᵗ.q.1.H.

A cõcretis ad abſtracta valet ꝯñtia.4° topi.c.15.qualiter intelligitur. L.49.Diſ.4ᵗ.q.1.in ſol.arg.pñe.q.Lc.

Acquirere cognitionẽ in ꝓncipio nõ eſt gñatio neqꝫ alteratio.hõ eni fit ſapiẽs ⁊ intelligẽs.qñ aĩa eiꝰ quieſcit ⁊ ſirmatur.7° phy.t.c.20.qualr̃ intelligit̃. L.13.q.q.infra.R.

Actio accñtiū nõ ſolū terminat̃ ad formã accñtalem:ſed ad ſubãlẽ.ꝙ ſit ꝑpoſitio falſa. L.12.Diſ.4ᵗ.q.3.infra.L.

Actio eſt opus ⁊ finis actiui.3.phy.t.c.19.qualiter intelligitur. L.13.Diſtinctione 4ᵗ.q.1.J.

Actio eſt tñi ſuppoſiti: ⁊ actiones ſunt circa ſingularia.ꝓ meta.in probe.qualiter ſint propoſitiones vere. L.12. Diſtinctione 4ᵗ.q.3.Aa.⁊.4.q.q.infra.X.

Actio ⁊ paſſio ſunt idē ſicut via ab athenis ad thebas ⁊ ecõuerſo.3.phy.t.c.21.q̃lr̃ intellr̃. L.13.Diſ.4ᵗ.q.1.J.L.

Actio fundatur in motu.3° phyſi.t.c.19.qualiter intelligit̃. L.13.Diſtinctione.4ᵗ.q.1.Hg.

Actiua ⁊ paſſiua ſm̃ potentiam actiuam ⁊ paſſiuã dicuntur ad aliquid ⁊ actiones potẽtiarū.5.meta.t.c.20.qualiter intelligitur. L.13.Diſ.4ᵗ.q.1.infra.U.

Actiuum ⁊ paſſiuū habentia complete potentiã actiuã ⁊ paſſiuam ſtatim agunt.9.meta.t.c.10.qualr̃ intelligit̃. L.19.Diſ.4ᵗ.q.vnica.D.

Actiuum ⁊ paſſiuū ſunt correlatiua mutuo.5° meta.t.20. qualiter intelligitur. L.4.Diſt.3ᵗ.q.vnica.R.

Actus eſt formal' ſimilitudo obiecti ⁊ actualior q̃ ſpẽs.qualiter intelligitur. L.14.q.q.infra.Ji.

Actus eſt prior ſimpliciter potẽtia tpe.9.meta.t.c.13.qualiter intelligitur. L.1.Diſ.4ᵗ.q.1.infra.Ji.

Actus ⁊ potẽtia ſũt oppoſita neqꝫ pñt eſſe in aliquo vno. qualiter intelligitur. L.2.Diſ.2ᵗ.q.10.D.

Actus illi differũt ſpecie qui eliciunt̃ a principijs differẽtibus ſpecie.qualiter intelligitur. L.17.q.q.O.

Actus ꝑfectiſſimus potentie debet eſſe circa obiectū ſimpliciter ꝓmū.qualiter exponitur. L.3.Diſ.ꝓ.q.2.X.

Actus principium eſt electio non cuius grã:ſed vñ motꝰ. qualiter exponitur. L.4.q.ꝓlo.L.

Actus ſeparat ⁊ diſtinguit.7.met.t.c.49.qualr̃ exponit̃. L.3.Diſtin.2ᵗ.q.3.infra.B.

Actus ſunt laudabiliores paſſionibus.2.ethi.c.5.qualr̃ intelligitur. L.20.Diſtin.3ᵗ.q.vnica.infra.E.

Ad relonẽ nõ eſt motus.Ariſ.5° phy.t.c.10.qualr̃ intelligitur. L.1.Diſ.2ᵗ.q.5.H.⁊.1.Diſ.3ᵗ.q.1.R.⁊.11.q.q.J.R.

Ad ſciã hñdã ſufficit inductio.Euſtratius.6.ethi.c.4.q̃liter intelligitur. L.24.Diſ.3ᵗ.q.vnica.R.

Affirmatiua de ꝓdicato iſinito ſequit̃ ex negatiua de ꝓdicato finito.2.periher.qualr̃ exponit̃. L.26.Di.ꝓ.q.1.H

A generaliſſimis ad ſpecialiſſima deſcendẽtē iubet Plato quieſcere.Porphy.c.de ſpecie.qualiter intelligitur. L.3.Diſtinctione.2ᵗ.q.6.N.

Agens aſſimilat ſibi effectum.ꝓ de gnõne.t.c.51.qualr̃ intelligitur. L.37.Diſt.2ᵗ.q.vnica.Aa.

Agens eſt ꝓſtans paſſo.7.phyſi.t.c.4.qualiter exponitur. L.37.Diſtin.ꝓᵗ.q.vnica.in fine.

Agens ⁊ patiens opꝫ in materia cõmunicari.ꝓ de gnõne. t.c.54.qualr̃ intelligitur. L.12.Diſ.4ᵗ.q.3.Dd.

Agens ⁊ patiens ſemper ſeſe proportionabilr̃ reſpiciunt: ita ꝙ ſicut ſe habet agens ad actionẽ ſic patiẽs ad paſſionem.qualr̃ intelligitur. L.46.Diſ.4ᵗ.q.4.infra.M

Agẽs extrahẽs actū de poᵃ nõ largit̃ multitudinẽ ſꝫ ꝑfectionẽ.Auer.8.met.c.15.q̃lr̃ intellr̃. L.12.Diſ.2ᵗ.q.1.J.§

Agẽs immutabile nõ põt cãre aliqd nouum immediate alterius rõnis.qualr̃ ſit ver̃. L.21.q.q.infra.P.

Agens intendit aſſimilare ſibi paſſū.ꝓmo de gene.t.c.9. ⁊.t.c.51.qualr̃ intellr̃. L.44.Diſ.4ᵗ.q.2.O.

Agens non cauſans ꝑ motū ⁊ nõ impedibile põt habere effectū ſibi coeuū.qualr̃ intelligit̃. L.1.Diſ.2ᵗ.q.3.M.

Agens ꝑ eſſentiã ſuã vel ſempꝫ agit vel ſempꝫ põt agere. qualr̃ intelligit̃. L.16.Diſ.2ᵗ.q.vnica.E.

Agens perfectū approximatū paſſo ⁊ non impeditū põt agere.qualr̃ ſit ꝑpõ vera. L.3.Diſ.ꝓ.q.7.infra.B.

Agens tale eſt in actu quale paſſium eſt in poᵃ.3° phy.t.c. 17.⁊ ꝓ de gnõ.t.c.38.qualr̃ exponit̃. L.3.Diſ.ꝓᵗ.q.7.R

Agere non ſolū preſupponit eſſe ſed potens agere.qualiter intelligitur. L.4.q.q.Aa.⁊ infra.Y.

Album ſimile eſt compoſitius q̃ album tñ.qualiter intelligitur. L.1.Diſ.2ᵗ.q.5.§.

Aliqua dicunt̃ ad aliqd ſm̃ genus vt medicina eſt eorū que ſunt ad aliqd:qꝛ ipſius genus puta ſcia videt̃ eſſe eoꝝ que ſunt ad aliqd.5.meta.t.c.20.⁊ cap.de q̃litate.qualiter intelligitur. L.13.q.q.infra.Nn.

Alteriꝰ mãe eſt altera forma.Auerrois.8.phy.c.46.q̃liter intelligitur. L.2.Diſ.ꝓᵗ.q.7.S.

Amicabilia ad alteꝝ mẽſurant̃ ex his que ſunt ad ipſū. 9° ethi.c.4.qualr̃ intelligit̃. L.27.Diſ.3ᵗ.q.vnica.O.

Amicitia non eſt hominis ad deum.8.ethi.c.7.qualiter intelligitur. L.27.Diſ.3ᵗ.q.vnica.P.

Anima diuidit̃ in ſuas potẽtias:ſicut pomū in odorẽ colorem ⁊ ſaporem.Auerrois ꝓ de anima.cõ.92.qualiter intelligitur. L.16.Diſ.2ᵗ.q.vnica.O.

Anima eſt locus ſpecierū non tota ſed itellectiua.3.de aĩa t.c.6.qualiter exponit̃. L.3.Diſ.ꝓᵗ.q.6.N.

Anima eſt quodãmodo oĩa per ſenſū ſenſibilia ⁊ ꝑ ſciã ſcibilia.3.de aĩa.t.c.37.q̃lr̃ exponit̃. L.3.Diſ.ꝓᵗ.q.6.N.

Anima eſt ſubã animal' ⁊ qđ qđ erat eſſe ⁊ ſpẽs.7.met.t. c.35.qualr̃ intelligitur. L.22.Diſ.3ᵗ.q.vnica.R.

Anima nõ vnit̃ corpi ꝑꝑ ꝑfectionẽ corpis:qꝛ forma non eſt ꝑꝑ mãꝫ:ſꝫ ecõuerſo.2.phy.t.c.14.⁊ ꝑ ꝯñs vnit̃ ꝑꝑ ꝑfectionẽ ſui acquirẽdã.q̃lr̃ intellr̃. L.45.Diſ.4ᵗ.q.2.§

Anima per ſe itelligit ⁊ operatur operatione immanẽte. qualiter intelligitur. L.9.q.q.J.

Anima ſpeculatur qđ quid eſt in phantaſmatibus:⁊ phãtaſmata ſe habent ad intellectū ſicut ſenſibilia ad ſenſū:⁊ nihil intelligit̃ anima ſine phantaſmate.3.de aĩa. t.c.11.⁊.39.qualiter exponitur. L.ibidem.

Appetibile eſt mouens nõ motū ⁊ appetitus eſt mouens motum.ſab obiecto.3.de aĩa.t.c.54.qualiter itelligit̃. L.25.Diſt.2ᵗ.q.vnica.in rñſione ad ꝓmū ꝓncipale.U.

A priuatione ad habitū ipoſſe eſt regreſſus in poſtꝓdica. c.de oppoſitis.qualr̃ itelligit̃. L.43.Di.4ᵗ.q.3.D.⁊.§

A remotis prius videt̃ corpus q̃ aĩal.Auic.ꝓ ſue ꝓſice. qualiter intelligitur. L.8.Diſ.4ᵗ.q.2.infra.O.

Ars vniuerſalis eſt ſpeculatiua ⁊ pticularis eſt practica. qualiter intelligitur. L.8.q.q.infra.E.

Artificialia differũt a naturalibus:qꝛ naturalia habẽt ꝓncipium intrinſecū motus ⁊ artificialia nõ.2.phy.t.c.3. qualiter intelligitur. L.18.Diſtin.2ᵗ.q.vnica.infra.L.

Balneum in mente mouet vt efficiens: et vt extra mouet vt finis. Auer. 12° met. c. 36. qualiter intelligitur. L. 25. Diſtõne 2ª. q. vnica. infra. O.
Beatitudo eſt finis oium deſiderioꝝ. 10. Ethi. c. 10. qualiter intelligitur. L. 49. Diſtõne 4ª. q. 6. N.
Bene dixerũt bonũ eē qđ oia appetũt. hoc eſt beatitudo. p° ethi. c. 1. qualr intelligit. L. 49. Diſ. 4ª. q. 10. īfra. M.
Bona fortuna ꝓpe eſt illoꝝ q̄ ſunt in ptāte nr̄a ſic̄ et abſolute fortuna. phs in de bo. for. q̄lr itellr. L. 21. q. q. E.
Bonũ diuturnius eſt melius. 3° topi. c. 1. qualr intelligit. L. 49. Diſtõne 4ª. q. 2. infra. Ff.
Bo^m hʒ rõnē finis. 2° met. t. c. 8. q̄lr expõit. L. 3. q. pl. J. U.

Calor eſt inſtr̄m anime in generando carnem aiatꝫ. 2° de aia. t. c. 75. qualiter intelligit. L. 1. Diſtin. 4ª. q. 1. P. et 12. Diſtin eiuſdem. q. 3. L.
Carētia mali eſt dilectabilis. phs p° rhetorice. c. 2. q̄lr intelligit. L. 50. Diſ. 4ª. q. 2. in fol. arg. ad 2^m p^e qõnis. J. E.
Caro ſm ſpēm augek. non aũt caro ſm māām. caro ēt ſm ſpēm manet. caro ꝯo ſm māām fluit et refluit. p° de gen. t. c. 35. qualr intelligitur. L. 44. Diſt. 4ª. q. 1. J.
Cauſa actiua diuidit in nām et ꝓpoſitũ. 2° phyſi. t. c. 49. qualiter intelligitur. L. 16. q. q. infra. R.
Cauſa cõis hʒ effcm cõez et ꝑticularis ꝑticularē. 5° meta. t. c. 3. et 2° phy. t. c. 38. qualr exponit. L. 7. Diſ. pª. q. 1. X.
Cauſa equiuoca eſt nobilior effectu ꝓducto. qualr intelligit. L. 17. Diſ. pª. q. 2. infra. U. et 49. Diſt. 4ª. q. 4. M.
Cauſe mouentes ſunt prius ipſo cauſato exñtes. foĩa ꝯo ſimul eſt cũ cāto. ſi aũt aliqd poſterius manet ꝑſcrutandum eſt. in quibuſdā eni nihil ꝓhibet: vt ſi aia eſt tale nõ ois ſed itellectus. 12. meta. t. c. 16. et 17. qualiter itelligitur. L. 43. Diſtinctione 4ª. q. 2. infra. L.
Cauſa ꝑ ſe eſt prior q̄ cā per accñs. 2° phy. qualiter itelligitur. L. 25. Diſtinctione. 2ª. q. vnica. R.
Cauſa p̄maria plus īfluit ī effcm et plus agit q̄ 2ª. ex p̄ma ꝓpõne de cauſis. qualr exponit. L. 12. Diſ. pª. q. 2. D.
Cauſa q̄ dat eſſe ideo effectus recipit eſſe. qualr intellr. L. 1. Diſtinctione. 2ª. q. 2. E.
Cauſa ſecũda plus põt in virtute cāe prime q̄ in virtute ꝓpria, alioquin non dependeret eſſentialr in cauſando a cauſa p̄ma: nec eēt ordo eſſentialis in cauſando. qualiter intelligitur. L. 1. Diſtin. 4ª. q. 1. Rr.
Cauſe prime vniuerſaliſſime correſpõdet finis vltiſſim^s. qualiter intelligitur. L. 49. Diſt. 4ª. q. 8. F.
Cauſatũ eſt de ſe nõ ens et eſt de ſe poſſibile. Auic. 9. met. c. 4. qualiter intelligit. L. 7. q. q. Ll.
Celum eſt in loco per centrum. Auer. 4° phy. c. 43. qualiter intelligitur. L. 11. q. q. infra. L.
Celum eſt mobile adequatum intelligentie. 2° celi. t. c. 71. qualiter intelligitur. L. 20. q. q. infra. F.
Ceſſante generatione rerũ fruſtra erit motus celi. q̄ neceſſaria eſt latio ſolis in obliquo circlo vt ſit generatio et corruptio iſtoꝝ inferiorũ. 2° de gen. t. c. 56. qualiter intelligitur. L. 48. Diſ. 4ª. q. 2. infra. L.
Circa idem obiectum eadē natura ſemꝑ hʒ eundeꝫ actuꝫ ſpecie. qualiter intelligitur. L. 49. Diſt. 4ª. q. 12. F.
Cognitio dicit fieri per aſſimilationē. p° de aia. t. c. 33. qualiter intelligit. L. 3. Diſtinctione pª. q. 3. infra. L.
Cognitio fit i nobis ex mltis actib^s et experiētijs. 2° poſt^r. t. c. 27. et in p̄he. meta. qualr itellr. L. 14. Diſ. 3ª. q. 3. D.
Compoſituꝫ eſt qđ p̄mo generat. 7. meta. t. c. 26. 27. et 32. qualiter intelligitur. L. 5. Diſt. pª. q. 1. H.
Conceptus denoiatiuus nõ eſt vniuocus. Ariſ. in ante p̄dicamentis. qualiter exponitur. L. 8. Diſ. pª. q. 3. P.
Continuũ qđ eſt eiuſdē diſpõnis in parte et in toto nõ põt mouere ſe: et naturalia hʒ principium intrinſecũ patiendi tm̄ reſpectu motus et non faciendi. 8° phy. t. 29. et 30. qualiter exponitur. L. 2. Diſt. 2ª. q. 10. infra. F.

Contradictoria referunt ad idem nunc nõ ſolũ in ordine durationis: ſꝫ etiā nāe et originis. q̄lr itellr. L. 4. q. q. E.
Cõtraria nata ſũt fieri circa idē: et ꝑ ꝯñs ſibi ſuccedē i eodē i p̄ntis. c. de oppo^tis. q̄lr itellr. L. 49. di. 4ª. q. 13. B
Cõtraria non pñt eſſe ſil' ꝑꝑ coꝝ repugnātiam. 4° meta. t. c. 9. et 27. qualr intellr. L. 1. Diſ. 3ª. q. 1. infra. L.
Corpus nõ agit niſi ꝑ ꝯtactum p° de gen. t. c. 43. et agens et patiēs debēt eſſe ſil': et nihil hoꝝ eſt mediũ. 7° phy. t. c. 8. et 5° phy. t. c. 22. qualiter intelligitur. L. 44. Diſ. 4ª. q. 2. O. et 45. Diſtin. eiuſdem. q. 2. infra. H.
Corruptibile et icorruptibile differũt plus q̄ gñe. 10° met. t. c. 26. qualr intellr. L. 6. Diſt. 4ª. q. 10. M.
Cuius eſt viſus hoc eſt viſibile. viſibile eſt color. hoc autē ſm ſe eſt viſibile. ſm ſeipm aũt non ratione: ſed q̄ꝛ in ſeipſo habet cauſam eſſe viſibile. Ariſto. 2° de anima. t. c. 66. qualiter intelligitur. L. 8. q. q. infra. D.
Cum intellectus ſingula fiat vt ſciens dicit qui ſm actuꝫ. hoc autē ꝯfeſtim accidit cũ poſſit opari per ſeipſuꝫ. 3° de aia. t. c. 8. qualr intellr. L. 15. q. q. infra. B.

Delectatio nõ eſt motio: q̄ oiuꝫ motionũ eſt ꝓpe velocitas et tarditas vel in ſe: vl' in cõparatiõe ad aliđ. 10° ethi. c. 2. q̄lr itellr. L. 13. q. q. J. Hg.
Delectatio eſt ꝯiunctio cuiuſꝫ v̄tutis cũ ꝯueniēti. Auic. 8° meta. c. vlti. q̄lr itellr. L. 15. Diſt. 3ª. q. vnica. infra. D.
Delectatio vehemēs expellit triſtitiā nõ tm̄ oppo^tā: ſꝫ ēt ꝯtingētē. 7. ethi. c. 18. q̄lr itellr. L. 15. Diſ. 3ª. q. vnica. Y.
De rõne beatitudinis eſt q' inſit ſm vitā perfectā: aliogn felix poſſet fieri miſer. p° ethi. c. 8. et 13. qualiter intelligitur. L. 49. Diſtinctione 4ª. q. 6. U.
Deſtructo priori deſtruitur poſterius. 5° meta. qualiter intelligitur. L. 12. Diſtin. 4ª. q. 3. Y.
Deus eſt cauſa euētus fortuiti et impetus. Ariſ. ſi voluerit in de bo. for. qualiter ſit verum. L. 21. q. q. infra. O.
Differentia finalis eſt ſuba et diffinitio rei. 7° meta. t. c. 43. qualiter intelligit. L. 11. Diſt. 4ª. q. 3. infra. Lc.
Differētie formales diſtinguũt ſpēꝫ: q̄ foĩa ſpēs et act^s ſũt idē. 10° meta. t. c. 25. qualr intellr. L. 3. Diſ. 2ª. q. 7. F.
Differētia īferior īcludit ſupiorē. 7° meta. t. c. 43. q̄ fiſſio pedis eſt pedalitas. q̄lr intellr. L. 11. Diſ. 4ª. q. 3. J. Lc.
Differentia ſubſtātialis hʒ modũ q̄litatis. 5° meta. t. c. 19. qualiter intelligitur. L. 1. Diſtin. 3ª. q. 1. infra. D.
Dimēſio eſt formalis rõ repugnādi duo corpa eſſe ſil': q̄ dimēſiones ſolũ faciũt diſtare ꝑ ſe non ꝑ paſſionē. 4° phy. t. c. 76. qualr intellr. L. 49. Diſt. 4ª. q. 16. B.
Diſpõ nečia vl' neceſſitans nõ manet abſq; illo qđ diſponit nečio. qualr ſit veꝝ. L. 11. Diſ. 4ª. q. 3. infra. Hh.
Domini ad ſeruũ nulla eſt iuſtitia. q̄ nulla eſt eq̄litas. 5° ethi. ca. 11. qualr intelligit. L. 46. Diſ. 4ª. q. 1. īfra. L.
Domus extra fit a domo in mēte. 7° met. t. c. 22. qualiter intelligitur. L. 1. Diſ. 4ª. q. 1. O.
Due mutationes eiuſdem ſpeciei nõ pñt eē ſil'. 3° phy. t. c. 19. qualr intelligit. L. 10. Diſ. 4ª. q. 2. infra. N.
Duo corpora non poſſunt eſſe ſimul. 4° phy. t. c. 76. qualiter intelligitur. L. 10. q̄q. L.

Eadem potentia circa idem obiectum nõ poteſt habere actus oppoſitos: quoꝝ alter ſit in ſummo. qualiter intelligitur. L. 15. diſtin. 3ª. q. vnica. U.
Eadē ꝓductiõe ꝓducit cõpoſitũ et foĩa cõpoſiti. 7° met. t. c. 22. et 8° meta. t. c. 3. q̄lr itellr. L. 17. diſ. 2ª. q. 1. L.
Ea que ſunt cõia omnibus generibus ſunt ens et res. Aui. p° meta. c. 5. qualr intelligitur. L. 3. q. q. infra. B.
Eadem ſanitas numero non redit. 5° phy. t. c. 36 qualiter non ſit vera propoſitio. L. 43. diſ. 4ª. q. 3. īfra. E,
Effectus nõ adequās v̄tutē agētis ſupioris põt ab agente īferiori ꝓduci: qualr eſt ꝓpõ falſa. L. 1. diſ. 4ª. q. 1. Oo.
Effectus ꝑfectior manifeſtat maioreꝫ perfectionē cauſe. qualiter intelligitur. L. 1. diſ. 4ª. q. 1. infra. Oo.

Effectus vniuerſaliores opꝫ reducere ad cāſ vniuerſalio res:qualiter intelligitur. L.1.Diſtin.4ª.q.1.L.
Electio recta requirit ratioē rectā ⁊ nō eſt impoſſibiliū. 5° ⁊ 6° ethi.qualiter intelligitur. L.6.Diſ.2ª.q.1.E.
Elementa manent in mixto p̊ de gnōne.t.cō.84.qualiter intelligitur. L.15.Diſtin.2ª.q.vnica.B.
Elementum eſt ex quo aliquid componitᷓ pmū inexiſten te indiuiſibili ſpecie in aliam ſpēm.5° meta.t.c.4.qua liter intelligitur. L.15.Diſtin.2ª.q.vnica.J.
Ens dicitur de entibus ſicut logici dicunt non ſcibile eſſe ſcibile.4° meta.t.c.2.⁊ 7° meta.t.c.4.qualiter intelli gitur. L.3.Diſtin.pª.q.3.Q.⁊.12.Diſtin.4ª.q.1.īfra.H.
Ens dī multiplr̄ p̊ phy.t.c.13.qualr̄ exponitᷓ. L.ibidē.S.
Ens eſt obiectū adequatū intellꝰ.3° de aīa.qualiter expo nitur. L.1.q.prolo.infra.X.
Ens impfectū reducitᷓ ad pfectū ⁊ ens p participationē reducitᷓ ad ens p eēntiā:q̄lr̄ exponitᷓ. L.2.Diſ.p̊.q.3.D
Eque illuminantᷓ plura illuminabilia ſicut vnum:qualr̄ intelligitur. L.20.q.q.infra.H.
Equinitas eſt tm̄ eqnitas:nec eſt vna nec plures nec vl̄is nec particularis. Auic̄.5° meta.c.p̊.qualiter intelligitur. L.3.Diſ.pª.q.5.īfra.J.⁊.3.Diſtin.2ª.q.1.infra.E.
Equiuocationes latent in genere.7.phy.t.c.31.qualr̄ expo nitur. L.3.Diſtin.p̊.q.3.Q.
Eſſe aīe eſt idē qḋ eē totiꝰ:ergo ſit ꝓpō falſa. L.9.q.q.J.K
Eſſe diuinum eſt actualiſſimum includens vnitiue omnē pfectionē diuinā:qualr̄ intelligitᷓ. L.46.Diſ.4ª.q.3.D.
Eſſe in,nō ꝯſtituit aliqḋ ſpeciale genus:q̄ vnū eſſe in,eſt omnium nouem generū. Simplicius ſuper p̄ſita:qua liter intelligitur. L.12.Diſ.4ª.q.1.infra.D.
Ex actu ⁊ actu nō fit vnum per ſe.8.meta.t.c.15.qualiter intelligitur. L.12.Diſt.2ª.q.1.infra.D.
Excellens ſenſibile corrūpit ſenſū.2.de aīa.t.c.64.qua liter intelligitur. L.43.Diſt.4ª.q.2.L.
Ex maiori de neceſſario ⁊ minori de ineſſe fit ſyllꝰ forma liſ.p̊ poꝝ.c.15.qualiter exponitᷓ. L.39.Diſ.pª.q.5.Y.
Ex negatiua de p̄dicato finito ſequitᷓ affirmatiua de p̄di cato īfinito.2° p̄iher.qualr̄ itelligitᷓ. L.4.Diſ.pª.q.1.E.
Ex non ente ſimplr̄ non poteſt aliquid fieri.p̊ de gnōne.t. c.12.qualiter intelligitur. L.11.Diſt.4ª.q.3.Y.
Fantaſmata ſe habent ad intellectum ſicut ſen ſibilia ad ſenſum.3° de aīa.t.c.30.⁊ 39.qualiter exponitur. L.3.Diſ.pª.q.1.H.
Felicitas intelligentiarū ꝯſiſtit in ſpeculatione veritatis. 10° ethi.c.10.qualiter ītelligitᷓ. L.48.Diſ.4ª.q.2.J.A.
Felix eſt dei amātiſſimus.10.ethi.c.10.qualiter exponitᷓ. L.4.q.prolo.M.
Finis ſpeculatiue eſt vꝛitas.practice vō eſt opus.2° met. t.c.3.qualiter intelligitur. L.4.q.p̄lo.īfra.Dd.
Finitum ⁊ infinitū quantitati congruunt.p̊mo phy.t.c.15. qualiter intelligitᷓ. L.5.q.q.infra.Bb.
Fluxus rerum a deo eſt duplex. Auic̄.8° meta.c.vltimo. qualiter intelligitur. L.36.Diſt.pª.q.vnica.N.
Forma abſoluta habet aliquā ꝓpriā operationē:qua liter intelligitur. L.6.Diſt.4ª.q.10.in ſol.arg.īfra.P.
Forma corporeitatis eſt diſpoſitio ⁊ neceſſitas aīe ratio nalis.qualiter intelligitur. L.43.Diſ.4ª.q.3.P.
Forma eiuſdem rationis non multiplicatᷓ niſi ſm̄ mām. qualiter intelligitur. L.2.q.q.īfra.A.⁊ īfra.M.
Forma ⁊ finis in eodē coincidunt.2° phy.t.c.70.qualiter exponitur. L.5.Diſt.pª.q.1.H.
Forma eſt cōpoſitioni contingens ſimplici ⁊ inuariabili eſſentia conſiſtens. Gilbertus in p̄hemio ſex p̄ncipioꝝ. qualiter intelligitur. L.17.Diſ.pª.q.5.Yy.
Forma eſt magis ens q̄ꝫ compoſitum.7° meta.t.c.7.qua liter intelligitur. L.9.q.q.infra.D.
Forme ſe habēt ſicut numeri.8° meta.t.c.10.qualr̄ itellr̄. L.17.Diſ.pª.q.6.Xx.⁊.3.Diſ.2ª.q.7.E.⁊.q.10.D.
Forma ſubſtātialis dat eſſe ſimpliciter ⁊ accidētalis dat eſſe ſm̄ quid.qualr̄ intelligitᷓ. L.11.Diſ.4ª.q.3.īfra.Y.
Formale in actione ſm̄ ꝙ diſtinguitᷓ a paſſione eſt eē ab alio.3.phy.t.c.19.⁊.22.q̄lr̄ itellr̄. L.13.Diſ.4ª.q.1.J.K
Formalis ratio eſſendi in loco eſt quātitas.4.phy.t.c.76 qualiter intelligitᷓ. L.10.Diſt.4ª.q.3.L.
Fortitudo ⁊ tēperātia dr̄ eē in iraſcibili ⁊ cōcupiſcibili. 6° ethi.c.3.qualr̄ intellr̄. L.33 Diſt.3ª.q.vnica.īfra.M.
Fortis debet ſe exponere morti ꝓ republica.3° ethi.c.11. ⁊ 9° ethi.c.9.qualr̄ intelligitur. L.43.Diſ.4ª.q.2.P.
Fortunati adeo vecti ſine ratione impetū hꝫ ad opari ali quid Ari.in lib.de bo.for.q̄lr̄ itellr̄. L.21.q.q.īfra.J.
Frigus nō eſt maioris virtutis nec magis actiui per hoc ꝙ calor eſt ſine ſubſtantia q̄ꝫ ſi eſſet cū ſubſtātia.qua liter ſit verum. L.12.Diſ.4ª.q.3.infra.X.
Generās gn̄at aliud pp mām.7° meta.t.c.28.qua liter itellr̄. L.3.diſ.2ª.q.4.J.K.⁊.q.6.S.
Generās quod dat ſubſtātiā rei dat etiā accñtia ꝯñtia reꝫ. qualiter intelligitᷓ. L.18.Diſ.3ª.q.vnica.īfra.K.
Generatio eſt mutatio totius in totū nullo ſenſibili rema nēte.p̊.de ge.t.c.10.⁊.23.qualr̄ itellr̄. L.12 Diſt.2ª.q.1. infra.A.⁊.11.Diſ.4ª.q.1.A.⁊.10.q.q.infra.A.
Generatio ⁊ corruptio non poſſunt eſſe mutationes cōti nue.8° phy.t.c.61.qualiter intelligitur. L.12.q.q.D.
Generatio eſt terminus alterationis.5° phy.qualiter intel ligitur. L.12.Diſt.4ª.q.3.infra.L.
Generatio non eſt motus.5° phy.t.c.8.⁊ inde.⁊ oē qḋ mo uetur eſt.qḋ aūt gn̄atᷓ nō eſt:qualiter intelligitᷓ. L.12. Diſtin.2ª.q.1.infra.J.⁊.11.Diſ.4ª.q.3.Ee.
Generatio prius eſt diſtinctiua q̄ꝫ ſit aſſimilatiua:qualr̄ i telligitur. L.7.Diſt.pª.q.vnica.in fine.
Generatio vnius eſt corruptio alterius.p̊mo de gnōne.t.c. 17.qualiter exponitur. L.1.Diſt.2ª.q.3.L.
Graue mouetur ad centrum ⁊ quietatur in illo:qualiter i telligitur. L.49.Diſt.4ª.q.8.infra.E.
Genus nihil eſt pter eas q̄ ſunt gn̄is ſpēs.7° meta.t.c.43. qualiter intelligitur. L.11.Diſt.4ª.q.3.Ee.
Habēs formā nobiliorē nō eſt natū recipe formā mi nus nobilē.q̄lr̄ ſit ꝓpō falſa. L.15.q.q.J.Y.
Habens potentiā ad oppoſita ſic faciet vt faciēdi hꝫ po tentiā:nō aūt vt potentiā hēat faciendi.9.meta.t.c.10.⁊ 17.qualiter intelligitur. L.39.Diſ pª.q.1.K.
Habitus eſt eoꝝ que ſunt ad aliquid.5° meta.t.c.20.⁊ in p̄ſito relonis:qualr̄ exponitᷓ. L.17.Diſ.pª.q.2.īfra.R.
Hoc ſolo priuatᷓ deus facē īgenita que facta ſunt.6° ethi. c.3.ī approbōne agathōis.q̄lr̄ ite. L.43.di.4ª.q.3.J.F.
Homo habet naturale deſiderium ad ſemper eſſe:qualr̄ intelligitur. L.43.Diſt.4ª.q.2.Y.
Homo humanitate eſt homo ⁊ etiaꝫ anima rōnali eſt hō: qualiter intelligitur. L.12.Diſt.4ª.q.3.infra.Bb.
Idea platonica non poteſt eſſe principiū generandi compoſitum:q̄ eſt forma tm̄.7.meta.t.cō.28. qualiter intelligitur. L.12.Diſt.4ª.q.3.Ee.
Idem eſt p̄ncipalius reſpectu eſſe ⁊ cuiuſcūqꝫ perfectio nis ꝯñis eſſe.qualr̄ itelligitᷓ. L.49.Diſ.4ª.q.2.J.K.
Idem inſtās manet in toto tp̄e.Phs 4° phyſi.t.c.104.⁊ 3° meta.t.c.17.qualiter itelligitᷓ. L.2.Diſ.2ª.q.2.D.
Idem manens idem ſemp eſt natum facere idem.2° de gnōne.t.c.56.qualiter exponitᷓ. L.1.Diſ.2ª.q.2.F.
Idem non agit in ſeipſum neqꝫ idem eſt in actu ⁊ in potē tia reſpectu eiuſdē.5° ⁊ 9° meta.qualiter intelligitur. L. 3.Diſt.pª.q.7.R.⁊.2.Diſt.2ª.q.10.⁊.15.q.q.Y.
Idem non poteſt ſimul moueri ⁊ quieſcere:q̄ ſunt oppo ſita.qualiter ſit verū. L.10.Diſ.4ª.q.2.infra.R.
Illa ſunt pfectiora q̄ p̄ñt cōicare ſuā ſpēm q̄ꝫ que nō p̄ñt. ꝙ ſit ꝓpoſitio falſa. L.1.Diſt.4ª.q.1.infra.Bb.

Illa potentia eſt determinata cuius obiectum eſt determinatū.qualiter intelligitur.L.9.Diſ.2ª.q.2.V.
Illa ſunt ſimul quorum nihil eſt medium.5.phy.t.c.22.et 7° phy.t.c.9.qualiter intellr.L.11.q.q.F.
Illa ſunt vnū numero quorum mã eſt vna.5° met.t.c.12.qualiter intelligitur.L.3.Diſ.2ª q.6.O.
Ille actus nō eſt ꝓpria cognitio alicuius obiecti q pōt ſtare in intellectu:et tamen illud obiectū oio nō eſſe cognitum.qualiter ſit ꝓpoſitio vera.L.15.q.q.infra.X.
Illud cōplete non habetur aliqua cauſatione cuius oppoſitū videt ſtare poſita tali cauſatione.qualiter intelligitur.L.2.Diſ.2ª.q.1.F.
Illud qḋ eſt determinati generis nō pōt cōpetere plibus generibus.qualiter intelligit.L.12.Diſ.4ª.q.1.D.
Illud qḋ ē determinate veridicū diſtiguit ſpē a nō determinato veridico.6.ethi.c.3.qualiter intellr.L.17.q.q.I.L.
Illud qḋ eſt ens per ſe ſubſiſtens nō pōt eſſe forma materie.qualiter intelligitur.L.9.q.q.infra.A.
Illud qḋ eſt in aliquo poteſt illud denominare.qualiter intelligitur.L.3.q.q O.
Illud qḋ mouet eſt in potētia ad vlteriorē pfectionē: vt ad terminū motus:et quatenus caret illo eſt imꝑfectū.qualiter intelligitur.L.49.Diſ.4ª.q.14.infra.M.
Impoſſibile eſt idē eſſe a duabus cāis totalib⁹.qualiter intellr.L.6.diſ.4ª.q.2.C.et.10.diſ.Eiuſdē.q.2.I.D.
Incōueniēs eſt laudare ſubas ſeparatas ex opatione virtutū:quia non eſt in deo tempātia nec pari rōne iuſtitia.10.ethi.c.10.qualiter intelligit.L.46.diſ.4ª.q.1.M.
Incōueniēs eſt oia eſſe ad aliqd.phs 4° met.t.c.25.et.27.qualiter intelligitur.L.1.diſ.2ª.q.5.P.
Indiuiſibile nō pōt partim eſſe in vno termino et partim in alio.6.phy.qualiter intellr.L.2.diſ.2ª.q.9.infra.X.
Infinito nō pt fieri additio.qualiter intellr.L.1.diſ.3ª.q.1.L.
Inſtās ſequit illud qḋ fertur.phs 4° phy.t.c.104.qualr intelligitur.L.2.Diſ.2ª.q.2.C.
Inſtrumētum agit diſpoſitiue.ꝙ ſit propoſitio falſa.L.1.Diſt.4ª.q.1.infra.D.
Inter contradictoria eſt diſtantia infinita.qualiter intelligitur.L.1.Diſ.4ª.q.1.H.
Inter rem cuius ſuba et actio menſurat tempore et rē cuius ſuba et actio menſurat eternitate:eſt res media cuius ſuba menſurat eternitate vel euo et actio menſurat tempore.penul.propoſitione de cauſis.qualiter intelligitur.L.2.Diſt.2ª.q.4.H.
Inter vniuīlia eſt aliqua proportio.qualiter intelligit.L.1.Diſ.3ª.q.1.infra.L.
Intellectio eſt operatio immanēs.3° phy.qualiter intelligitur.L.15.q.q.Bb.
Intelligētia eſt ens formalr neceſſariū et cauſatum.9.met.t.c.17.et.12° met.t.c.42.et inde.qualiter intelligitur.L.8.Diſ.pª.q.5.et.7.q.q.Kk.
Intelligentia eſt plena formis.Proculus in lib.de cauſis.qualiter exponitur.L.3.Diſ.2ª.q.11.D.
Intelligere in quodā pati et moueri ꝯſiſtit.3° de aia.t.c.2.et 5.et.14.qualr exponit.L.3.di.pª.q.7.Y.et.13.q.q.infra.Ee
Intelligere ſine phātaſmate eſt pfectius ꝙ intelligere cū phātaſmate:quia ꝯuenit cū intellectione dei.qualiter intelligit.L.45.Diſ.4ª.q.2.E.
Intellectus agēs eſt quo eſt oia facere.3° de aia.t.c.18.qualiter exponitur.L.1.q.pl.P.et.15.q.q.R.
Intellꝰs agēs hꝫ duas actiones ordinatas pmā.ſ.facere de potētia intelligibili actu intelligibile.ſcḋam vero de potētia intellecto actu intellectū.Auer.3° de aia.c.18.qualiter intelligitur.L.15.q.q.N.
Intellectus circa ſimplicia et circa qḋquid eſt nō decipit 9.met.t.c.vltimi.qualr exponit.L.3.Diſ.pª.q.3.L.
Intellectus corrūpit quodā interius corrupto.2° de aia.t.c.21.et pº de aia.t.c.66.qualr intellr.L.45.di.4ª.q.1.I.
Intellꝰs de foris aduenit ſolus.l.de gnōne aialiū.c.3.qualr ſit verum i via phi et intellr eē ſine crea.L.43.d.4ª.q.2.M
Intellꝰs diſtinguit a ſenſu:quia vliū eſt intellꝰs:ſingulariū aūt eſt ſenſus.pº poſt.t.43.qualr intellr.L.13.q.q.I.I.
Intellꝰs eſt immixtus et ſepatus:et nō eſt virtus in corpore.2.de anima.t.c.21.et.3.de aia.t.c.4.qualiter intelligitur.L.43.Diſtinctione 4ª.q.2.K.
Intellectus eſt pars anime.3.de anima.t.c.1.qualiter intelligitur.L.16.Diſtin.2ª.q.vnica.M.
Intellectus extēſione ſit practicus et differt a ſpeculatiuo fine.3.de aia.t.c.49.qualr exponit.L.4.q.pl.Dd.et.I.Ee
Intellectus ipedit leſo organo phantaſie.2.de.aia.t.c.63.qualiter intelligitur.L.43.Diſ.4ª.q.2.D.
Intellectus nullius partis corporis eſt actus.3.de anima.t.c.4.qualiter intelligitur.L.9.q.q.I.D.
Intellectus paſſiuus corrūpit.3.de aia.cō.20.iquit Auer.qualiter intelligitur.L.45.Diſt.4ª.q.1.infra.Y.
Intellectus poſſibilis eſt quo eſt oia fieri.3.de aia.t.c.18.qualiter exponit.L.3.Diſtin.pª.q.7.īfra.Cc.
Intellectus poſſibilis nihil eſt eorū que ſunt ante itelligere.3.de anima.t.c.5.qualiter exponitur.L.3.Diſ.pª.q.7.infra.Z.et.3.Diſt.2ª.q.8.K.et.16.Diſ.2ª.q.vnica.L.
In aduentu forme potentia deſtruitur.qualiter itelligit.L.43.Diſtinctione 4ª.q.3.I.
In aia nō ſunt niſi tria.ſ.potentia habitus et paſſio.2.ethi.c.5.qualiter intelligitur.L.3.Diſt.2ª.q.10.K.
In conceptis cum materia non eſt idem qḋ quid eſt cum illo cuius eſt.7.meta.t.c.34.et.35 qualiter intelligitur.L.22.Diſtōne.3ª.q.vnica.I.et.2.q.q.N.
In contrarijs tenet conſequentia in ſeipſis.2.topico.c.20.qualiter intelligitur.L.30.Diſ.3ª.q.vnica.D.
In corporibus celeſtibus eſt tm̄ vnū indiuiduū:ſicut vnus ſol:et vnus mundus.pmo celi.t.c.92.qualiter intelligit.L.3.Diſt.2ª.q.7.I.
In diuidentibus ordinatis pma diuidentia ſunt magis ordinata.2° poſt.qualiter intelligitur.L.7.diſ.3ª.q.1.F.
In habentibus qḋ quid eſt idem eſt qḋ qd eſt cū eo cuius eſt.7.meta.t.c.35.et pmo phyſi.t.cō.60.qualiter intelligitur.L.22.Diſtinctio.3ª.q.vnica L.
In his que ſunt per ſe ſicut maximum ad maximum:ita ſimpliciter ad ſimplr et ecōuerſo.2.topi.c.29.qualr exponitur.L.3.Diſt.pª.q.2.infra.V.
In his que ſunt ſine mā idē eſt qḋ qd eſt cū eo cuiꝰ eſt.7.meta.t.c.20.qualr.itellr.L.3.Diſ.2ª.q.6.R.et.q.7.L.
In intellectu cōiuncto nō ſufficit ſpēs intelligibilis:ad intellectionē ſine phantaſmate:quia opꝫ ꝯuerti ad phātaſmata.3.de aia.t.c.39.qualr itellr.L.45.Diſ.4ª.q.1.F.
In mutatione termini ſunt incōpoſſibiles.5.phyſi.t.c.26.qualr intelligit.L.11.Diſ.4ª.q.1.in ſol.ad 3ᵐ.infra.F.
In omni ordine eſſentiali negatio ordinis ad prius videt imediatius conſequi ipm primū ꝙ ordo eius ad ſcḋm qualiter intelligit.L.28.Diſ.pª.q.2.infra.M.
In per ſe cauſis eiuſdem ſpeciei nō pōt eſſe circulus.pmo poſt.t.c.6.qualr intelligit.L.42.Diſ.2ª.q.4.īfra.D.
In qualitatibus prime ſpeciei nō eſt alteratio.7.phy.t.c.20.qualiter intelligit.L.13.q.q.T.
In relatiuis tertij modi relatio eſt in ſuba alteriꝰ extremi.5.meta.t.c.20.qualiter intelligit.L.13.q.q.V.
In relationibus poteſt eſſe proceſſus in infinitum qualr ſit verum.L.6.Diſ.4ª.q.10.E.
In ſapia creatoris nō eſt occultatio niſi ſm receptacula.Aui.6.natu.par.4.c.2.qualr itellr.L.14.Diſ.3ª.q.2.I.O
Linea recta eſt cuius mediū nō exit extrema.6.topi.phs icrepat.qualr intellr.L.8.Diſ.pª.q.3.O.
Locus eſt vltimū corpis ꝯtinētis imobile pmū.4.phyſi.t.c.41.qualr intelligitur.L.2.Diſ.2ª.q.6.D.

Magis ⁊ minus ſunt incõpoſſibilia. q̃liter intelligit̃. L.12.diſt.4ª.q.4.infra.B.

Maius malũ eſt magis fugiendũ: ⁊ maius bonũ eſt magis eligendũ.ꝓ ethi.qualiter intelligit̃.L.50.Diſ.4ª.q.2.infra.A.⁊.q.6.infra.D.

Malus eſt ĩpenitẽs.7.ethi.c.10.⁊.12.qualiter exponit̃. L.7.Diſ.2ª.q.vnica infra.P.

Materia appetit formã ſicut femina marẽ.ꝓ phy.t.c.81. qualr̃ intelligit̃.L.49.Diſ.4ª.q.10.B.

Materia cũ alijs cauſis non coincidit.2º phy.t.c.70.q̃liter exponit̃.L.34.q.pl.R.⁊.3.Diſt.ꝓ.q.7.S.⁊.25.diſt. 2ª.q.vnica.K.

Mã eſt ens in poᵃ ⁊ nõ eſt actus neqꝫ in actu ſine forma. Auer.2.phy.cõ.12.q̃lr̃ intellr̃.L.12.diſ.2ª.q.1.ifra.K.

Mã ⁊ cõpoſitũ ex mã ⁊ forma dimittendũ eſt: q: huius ſubã poſterior ẽ q̃ddĩtate rei.7º met.t.c.9.qualiter intelligitur.L.22.diſt.3ª.q.vnica infra.K.

Materia eſt qua res põt eſſe ⁊ nõ eſſe.7.met t.c.22.q̃liter intellr̃.L.22.diſt.3ª.q.vnica infra.B.⁊.L.⁊.43.diſ. 4ª.q.2.infra.O.

Materia nõ eſt quid nec quale nec q̃ntũ nec aliquid aliorum quibus ens determinatur.7ºmet.t.c.8.q̃liter intelligitur.L.12.diſt.2ª.q.1.D.

Mã nõ eſt ſcibilis niſi ꝑ analogiã ad formã.ꝓ phyſi.t.c. 69.qualr̃ exponit̃.L.12.diſ.2ª.q.1.infra.J.

Mediũ eſt eiuſdem rõnis cũ extremis.10.met.t.c.22.q̃liter exponitur.L.7.diſ.ꝓ.q.1.infra.X.

Mediũ q̃nto magis recedit ab vno extremo tãto magis accedit ad aliũ.q̃lr̃ ſit ꝓpõ falſa.L.45.di.4ª.q.2.J.A.

Memoria hꝫ actũ poſt tp̃s.Ariſ.in libello de memo.⁊ remiſ.qualr̃ intellr̃.L.45.diſ.4ª.q.3.infra.C.

Mẽſuratũ nõ põt eſſe ſine menſura.5.meta.t.c.20.qualiter intellr̃.L.48.Diſ.4ª.q.2.J.

Mixtio eſt miſcibiliũ alteratoꝝ vnio.ꝓ de gen.t.c.90.q̃liter exponit̃.L.15.diſ.2ª.q.vnica.F.

Mixtũ mouet̃ ſm nãꝫ elemẽti ꝑdominãtis.ꝓ celi.t.c.7. ⁊.8.qualiter intellr̃.L.15.diſ.2ª.q.vnica.H.

Motus celi eſt ꝑmus motuũ q̃ ceſſãte ois aliꝰ dꝫ ceſſar̃.8 phy.t.c.73.q̃lr̃ itellr̃.L.49.d.4ª.q.13.H.⁊.14.q.J.M

Motuũ diuerſoꝝ ſpẽ ſũt diuerſi t̃mini ſpẽ.5.phy.t.c.48 q̃lr̃ expõit̃.L.2.di.ꝓ.q.7.T.⁊.13.d.eiuſdẽ.q.vnica.R

Motus duo eiuſdẽ ſpẽi ſunt incõpoſſes in eodẽ ſubto.3. phy.t.c.19.q̃lr̃ intelligitur.L.2.diſ.2ª.q.7.D.

Motus eſt actus entis in potẽtia ſm q in potẽtia.3.phy. t.c.9.qualiter intelligitur.L.3.q.q.D.

Mouẽs ⁊ motũ ſũt diſticta ſubo.3.phy.t.c.17.q̃lr̃ itellr̃. L.25.di.2ª.q.vnica.C.⁊ in rnſione ad ꝓᵐ.D.

Mouẽs ⁊ motũ ſunt ſimul.7.phy.t.c.8.⁊.9.qualiter intelligitur.L.9.diſt.2ª.q.2.infra.C.

Multitudo idiuiduoꝝ nõ eſt niſi ꝑꝑ ſaluationẽ ſpẽꝝ.2º de aia.t.c.34.⁊.35.q̃lr̃ intellr̃.L.3.diſ.2ª.q.7.infra.D

Mutari eſt alr̃ ſe hr̃e nunc q̃ꝫ prius.5.phyſi.qualiter intelligitur.L.2.diſ.2ª.q.4.E.

Natura determinat̃ ad vnũ.2.meta.t.c.30.⁊.2.de ge.t.c.56.q̃lr̃ intelligit̃.L.21.q.q.F.

Natura diſtinguit̃ ꝯ intellectum ⁊ ꝯtra agens a ꝓpoſito. 2º phy.t.c.49.q̃liter intelligit̃.L.2.di.ꝓ.q.7.X.⁊.25. diſt.2ª.q.vnica.T.

Natura eſt principiũ motus ⁊ quietis eius in quo eſt ꝑ ſe ⁊ nõ per accidẽs.2º phy.t.c.3.qualiter intelligit̃.L.18. diſt.2ª.q.vnica infra.C.

Natura nihil ꝓducit vt ſtatim nõ ſit.8º phy.t.c.63.⁊ ꝓ celi.t.c.138. qualiter intelligitur.L.2.diſtin.2ª.q.4.D.⁊ 12.q.q.K.

Natura nõ deficit in neceſſarijs.2.celi.t.c.50.qualiter exponitur.L.1.q.prol.Y.

Nature que indiget materia ad eius eſſe adueniũt accidẽtia ⁊ diſpoſitiones extrinſece ꝑ quas indiuiduat̃.Aui. 5.meta.c.3.qualiter intellr̃.L.3.diſ.2ª.q.4.infra.O.

Nihil aliud eſt dicere animã triſtari vel gaudere q̃ꝫ texẽ vel edificare.ꝓ de aia.t.c.64.qualiter intelligitur.L. 44.Diſ.4ª.q.2.infra.A.

Nihil cognoſcitur niſi ꝑ hoc q cognitũ eſt in cognoſcẽte. qualiter intellr̃.L.49.diſ.4ª.q.11.ſ̃.A.

Nihil eſt q̃ntũ ꝑ ⁊ ꝑ ſe niſi aliqd ſit q̃ntum ꝑ ſe ⁊ nõ ꝑ: ſed denoĩatiue.q̃liter intelligit̃.L.26.diſ.ꝓ.q.vnica.S.

Nihil exiſtens virtualiter tale vel modo eminẽtiori exiſtens tale poteſt eſſe formaliter tale: q: nihil eſt in actu ⁊ potẽtia reſpectu eiuſdẽ.3º ⁊ 5º phy.qualiter ſit vex. L.25.diſ.2ª.q.vnica.H.

Nihil prohibet idem in pluribus generibus enumerari. pħs in fine pñti q̃litatis.q̃lr̃ intelligit̃.L.13.q.q.J.Nn.

Nobilior ꝑfectioni correſpondet nobilius ꝑfectibile tanquã ꝓpriũ.q̃lr̃ intelligit̃.L.49.diſ.4ª.q.2.O.

Nobilioris perfectibilis nobilior eſt ꝑfectio.qualiter intelligit̃.L.33.diſ.3ª.q.vnica infra.L.

Non ꝯtingit intelligere maiorẽ diſtantiã q̃ꝫ ſit inter ꝯtradictoria.qualr̃ intelligit̃.L.1.diſ.4ª.q.1.infra.H.

Non eſt accipere vltimũ nõ eẽ ipſius corrũpendi: ſꝫ primũ in eſſe generandi ⁊ cũ hoc ẽt ꝑmũ in nõ eſſe corrũpendi.8.phy.t.c.63.qualr̃ intellr̃.L.12.q.q.L.

Non eſt alius habitus ſingulariũ ab habitu vniuerſaliũ ſed eſt idẽ.7º meta.t.c.53.qualiter intelligitur.L.9.diſ. 2ª.q.2.X.

Nõ exiſte tẽperãtia q̃lr̃ erit iuſtitia: Cõmẽtator.6.ethi.in ꝓn.⁊.6.ethi.c.6.temperantiam hoc appellamus nomine velut ſaluãtem prudentiam: ſorores ad inuicẽ ſunt virtutes.q̃liter intellr̃.L.36.diſ.3ª.q.vnica infra.D.

Non manẽte eadem ratione ordinis non manet idem ordo.qualiter intelligitur.L.1.q.q.infra.S.

Nõ opꝫ q inſtr̃m habeat actionem propriam: q: tunc in actione propria nõ eſſet inſtr̃m: ſed agẽs ꝑncipale.q̃liter intelligitur.L.6.diſ.4ª.q.5.D.

Nõ põt aliqd eſſe ex ſe poſe ⁊ corruptibile ⁊ ab alio ꝑpetuari.ꝓ celi.t.c.138.idem Auer.12.met.cõ.41.qualiter intelligitur.L.49.diſ.4ª.q.13.K.

Nos ſumus quodãmõ finis oiũ.2º phy.t.c.24.qualiter intelligitur.L.48.diſ.4ª.q.2.infra.C.

Notũ eſt nãli rõne q ois ſpẽs eſt de integritate vniuerſi ⁊ eſt ꝑpetua.q̃lr̃ intellr̃.L.43.diſ.4ª.q.2.infra.Cc.

Notũ eſt nãliter beatitudinẽ eſſe finem hominis nõ ſolũ in vniuerſali ſed in ſpeciali.ꝑmo ⁊.10.ethi.c.10.qualiter intelligitur.L.43.diſ.4ª.q.2.Bb.

Nullũ accidẽs eſt ſubiectũ accidentis: niſi q: ambo alicui accidũt.4.meta.t.c.14.qualiter intelligitur.L.49.di. 4ª.q.2.infra.L.⁊.N.

Nullũ ſuppoſitũ formalr̃ agit niſi ſit actu ꝑ illud qḋ eſt ſibi rõ foialr̃ agẽdi.qualr̃ intellr̃.L.8.q.q.infra.B.

Nullũ violẽtũ eſt ꝑpetuũ.2.celi.t.c.18.qualiter nõ eſt neceſſaria Theologis ⁊ q̃lr̃ intellr̃.L.49.diſ.4ª.q.13.J.

Nũq̃ꝫ ignobilius eſt finis nobilioris.qualiter intelligitur. L.48.diſ.4ª.q.2.infra.C.

Obiectũ intellr̃s eſt vl̃e ꝓ phy.t.c.29.⁊.2.de aia.t.c. 60.q̃lr̃ intellr̃.L.45.diſ.4ª.q.3. infra.O.

Obiectũ mouet non motum.3º de aia.t.c.54.qualiter exponitur.L.3.diſt.ꝓ.q.8.infra.D.

Officiũ intellectus agẽtis eſt trãſferre obiectum de ordine ad ordinẽ.Auer.3º de aia cõ.18.qualiter intelligit̃.L. 45.Diſ.4ª.q.1.infra.B.⁊.15.q.q.M.

Omne agẽs agit ꝑꝑ finẽ intentũ.2º phy.t.c.49.⁊.81.qualiter intelligitur.L.38.diſ.2ª.q.vnica infra.B.

Oẽ ꝯueniẽs alicui ꝑ ſꝫ cãlitatẽ ꝑcifaꝫ nõ remouet̃ ab eo: q: aliqd qḋ nõ ẽ illud ꝑdicatũ remouet̃ ab aliq̃ qḋ nõ eſt ipm ſubiectũ.q̃lr̃ intellr̃.L.2.diſ.2ª.q.10.M.

Omne ens omni enti cõparatũ eſt idẽ vel diuerſuʒ eq̃le vel inequale ſimile vel diſſimile.10.meta.t.c.12.q̃liter exponitur.L.19.diſ.p̃.q.1.B.

Omne ens omni enti cõparatũ in quo eſt:eſt eſſentiale vł accñtale.q̃liter intelligiť.L.2.diſ.p̃.q.7.Ll.

Omne eſſe eſt a forma.Boetius de tri.c.3.ꝛ Auer.2° phy.c.12.q̃liter intelligitur.L.12.diſ.2ª.q.2.infra.F.

Omne indiuiduũ eſt compoſitũ ex natura contrahibili q̃ eſt in illo.qualiter intelligitur.L.3.diſ.2ª.q.6.L.

Omne locatum habet ſitum.c.de quantitate.qualiter intelligitur.L.2.diſ.2ª.q.6.infra.P.

Omne mobile prius pertranſit equale ſibi vel minus q̃ maius.6° phy.qualiter intelligitur.L.Ibidem.X.

Oẽ qđ eſt q̃n neceſſe eſt eẽ ꝑ ꝓber.in fine.q̃lr intelligitur.L.39.Diſt.p̃.q.1.I.ꝛ.18.di.3ª.q.vnica.I.

Omne qđ mouet ſe diuidiť in duo quoꝛuʒ alterũ eſt p̃mo mouens ꝛ alteruʒ eſt p̃mo motũ.8.phy.t.c.30.qualiter exponitur.L.2.diſ.2ª.q.10.D.

Omne qđ mouetur ab alio mouetur.7.phy.t.c.1.qualiter exponitur.L.2.Diſ.2ª.q.10.H.

Ome qđ mouet partiʒ eſt i termino a quo:ꝛ partiʒ eſt in termino ad quẽ.ꝑhus.6.phy.t.c.32.ꝛ.87.qualiter exponitur.L.2.diſ.2ª.q.9.X.

Omne ſenſitiuũ põt corrũpi ab excellenti ſenſibili 2° de aĩa.t.c.123.ꝛ per ꝯſequẽs beatus nõ poterit aliqđ ſentire.qualr intelligiť.L.49.Diſ.4ª.q.13.D.

Omnes potẽtie que ſunt in maioꝛatione q̃titatis ſũt vni⁹ potẽtie demõſtrate vel determinate.Auer.3.phy.c.69.q̃liter intelligitur.L.13.Diſ.3ª.q.4.infra.E.

Omnia ꝯtinue moueri multũ in manifeſtis eſt ambigere 8.phy.t.c.23.qualiter intelligiť.L.2.Diſ.2ª.q.9.I.O.

Omnis habitus diſponit ad bñ vel male agẽdũ.2° ethi.c.5.q̃liter intelligitur.L.6.Diſ.4ª.q.10.I.P.

Oĩs nã cõis ſuppoſitis abſolutis diſtiguiť ꝛ plurificať in illis.q̃liter intelligiť.L.26.Diſ.p̃.q.vnica infra.M.

Oĩs numerus minoꝛ eſt ps maioꝛis vel ptes.Eucli.lib.7.ꝯne.4.qualiter intelligiť.L.5 q.q.infra.Y.

Omnis paſſio facta magis abijcit a ſub̃a.6° topi.c.9.q̃liter intelligitur.L.44.Diſ.4ª.q.3.K.

Omnis potentia eſt cum actu vel ante actum.qualiter intelligitur.L.39.Diſ.p̃.q.1.infra.I.

Omnis ſcientia eſt de re nõ preciſe vt eſt exiſtẽs.7° meta.t.c.53.qualiter intelligitur.L.7.q.q.infra.H.

Oĩs ſub̃a iõ corrũpiť q2 iducit aliqs gradus icõpoſſis ſue ꝓꝑe q̃litati.q2 ſit ꝓpõ falſa.L.12.Diſ.4ª.q.3.infra.U.

Omniũ nã ꝯſtãtiũ determinata ẽ rõ magnitudinis ꝛ augmẽti.2° de aĩa.t.c.41.q̃lr exponiť.L.2.di.2ª.q.9.N.

Opoꝛtet coꝛpoꝛa celeſtia eſſe animata.2° celi.t.c.61.qualiter intelligitur.L.14.diſ.2ª.q.1.infra.B.

Opoꝛtet eſſe cõuenientiã inter recipiens ꝛ receptũ.qualiter ſit propoſitio falſa.L.45.Diſ.4ª.q.2.ẽ.A.

Opʒ tot eẽ ſub̃as ſiue magnitudie pp cãs ꝑdictas.12.meta.t.c.43.q̃liter intelligiť.L.7.q.q.Oo.

Optimus finis ſub̃e ſepate eſt in cãndo lationẽ coꝛpis celeſtis.12.met t.c.39.q̃lr intellr.L.48.diſ.4ª.q.2.I.A.

Pars extra totum eſt imperfecta.qualiter intelligiť.L.43.Diſ.4ª.q.2.R.

Paſſiones nãles nõ ſunt diuiſibiles in infinitũ.in de ſenſu ꝛ ſen.c.7.qualiter intelligiť.L.2.diſ.2ª.q.9.N.

Perfectio inferioꝛis põt contineri in ſpẽ ſuperioꝛi.qualiter intelligitur.L.49.diſ.4ª.q.11.infra.K.

Perfectius eſt qđ in ſua ꝑfectiõe minus depẽdet.q2 depẽdere eſt ipfectionis.q̃lr intellr.L.49.diſ.4ª.q.4.I.N.

Perfectũ eſt vnũq̃dq3 cũ põt producere ſibi ſimile.pmo meta.in phe.ꝛ 4° met.ad finez.qualiter itelligitur.L.1.Diſ.4ª.q.1.infra.Bb.

Phãtaſmata ſe hñt ad intellectum ſicut ſenſibilia ad ſenſum.3° de aĩa.t.c.39.q̃lr itellr.L.45.Diſ.4ª.q.1.D.

Pollẽs mẽte dʒ ꝑſidere.pollẽs aũt viribus dʒ ſeruire.ꝑ poli.c.2.q̃liter intelligiť.L.36.diſ.4ª.q.1.infra.B.

Poſſibile eſt cõtinuũ diuidi ſm q̃dcũq3 ſignum.qualiter intelligitur.L.2.Diſ.2ª.q.9.infra.I.ꝛ.L.

Poſterioꝛa gñatione ſũt p̃oꝛa ꝑfectione.9.met.t.c.15.q̃liter intelligiť.L.49.diſ.4ª.q.4.infra.D.ꝛ.13.q.q.R.

Potẽtia actiua eſt p̃n̄ᵐ trãſmutandi aliud inq̃ntũ aliud.5.met.t.c.17.ꝛ.9.met.t.c.2.q̃liter itelligiť.L.25.Diſ.2ª.q.vnica infra.U.ꝛ.10.diſ.4ª.q.7.H.

Potẽtia ꝛ actus ſunt eiuſdẽ gñis.9.met.t.c.13.q̃liter intelligiť.L.7.Diſ.p̃.q.vnica.A.ꝛ.16.di.2ª.q.vnica.A.

Potẽtia ĩfinita ſi eẽt in magnitudine moueret in iſtãti.8.phy.t.c.78.ꝛ.79.q̃lr intellr ꝛ q̃lr phĩ ꝯñia valeat.L.2.diſ.p̃.q.2.Ee.ꝛ.8.diſ.eiuſdẽ.q.1.E.ꝛ.7.q.q.

Po^a nõ ẽ ad p̃teritũ.q̃lr intellr.L.43.diſ.4ª.q.3.infra.I.

Po^a opatiua nõ ẽ factiua ſui obi.q̃lr itellr.L.15.q.q.I.O.

Potẽtia paſſiua nãlis dʒ hẽre potẽtiã actiuã nãlẽ ſibi coꝛrñdẽtẽ.q̃lr itelligiť.L.1.q.pl.O.ꝛ.5.diſ.p̃.q.2.T.ꝛ.43.Diſ.4ª.q.3.O.ꝛ.49.Diſ.eiuſdem.q.11.K.

Potẽtia q̃ eſt ad aliquẽ actũ oꝛdinata actuať p̃mo ꝑ illũ actum.q̃liter intelligit.L.ibidem.q.6.O.

Potẽtia recoꝛdatiua cognoſcit hoc vt hoc.q2 cognoſcit vt hic ꝛ nũc.qualiter intellr.L.45.Diſ.4ª.q.3.infra.O.

Potẽtie aĩe egrediunť ab aĩa:vt q̃dã virtutes ꝛ ſũt in aĩa.Auer.3.de anima.com.5.ꝛ.19.ꝛ.20.qualiter intelligiť.L.16.Diſt.2ª.q.vnica.L.

Potẽtie 3rie nõ pñt ſtare ſil in aliquo.pħus p̃ celi.t.c.118 ꝛ.3.phy.t.c.10.q̃lr exponiť.L.1.Diſ.2ª.q.3.H.

Potẽtie diſtinguunť ꝑ act⁹ ꝛ act⁹ ꝑ obĩa.2.de aĩa.t.c.33.q̃liter intellr.L.3.Diſ.p̃.q.3.C.ꝛ.6.Diſ.eiuſdẽ.q.1.B.ꝛ 16.Diſ.2ª.q.vnica.O.ꝛ.24.Diſt.eiuſdem.q.vnica.E.ꝛ 14.Diſ.3ª.q.1.infra.E.ꝛ.13.q.q.Dd.

Potẽtie irrõnales nõ ſunt oppoſitoꝝ:ſʒ neceſſe eſt vt poſſint q̃n actiuũ ꝛ paſſiuũ appropinquanť.9.met.t.c.10.q̃lr intelligiť.L.7.Diſ.p̃.q.vnica infra.L.

Potẽtie nãles aĩe ſunt in 2ª ſpẽ q̃litatis.pħs in p̃ñtis.c.de qualitate.q̃lr intelligiť.L.16.Diſ.2ª.q.vnica.P.

Potẽtie naturales intenſe mutuo ſe impediũt ex actibus ſuis intenſis.Auic.6.naturaliũ.par.4.c.5.qualiter intelligitur.L.15.Diſ.3ª.q.vnica infra.Y.

Practica eſt gratia vſus ꝛ operis.2.met.t.c.3.qualiter exponitur.L.4.q.pl.Dd.

Praxis ẽ opatio ſʒ electionẽ.q̃lr expõiť.L.4.q.p.I.L.

Prima diſtinctiua ſunt p̃ diuerſa.qualiter itelligiť.L.26.Diſ.p̃.q.vnica infra.Y.

Prima rez creataꝝ eſt eſſe.Proculus in lib.de cauſis.q̃liter intelligitur.L.1.Diſ.4ª.q.1.infra.C.

Primũ appetibile eſt cã omnium appetibilium.qualiter intelligitur.L.49.Diſ.4ª.q.10.O.

Primũ correlatiuum potẽtie actiue eſt poſſibile.qualiter intelligitur.L.20.Diſ.p̃.q.vnica.E.

Primũ ens nõ hʒ mãm q2 eſt actus purus.12.meta.t.c.49.qualiter intelligitur.L.2.q.q.infra.N.

Primũ in omni oꝛdine eſt abſolutiſſimũ.qualiter intelligitur.L.28.Diſ.p̃.q 3.infra.L.

Prin^m artificialiũ eſt in cognoſcẽte ſʒ nãliũ ẽ in moto.6.met.t.c.1.q̃liter intelligiť.L.18.Diſ.2ª.q.vnica.D.

Prioꝛa ſm gñonẽ ſunt poſterioꝛa ſm ꝑfectionẽ.9.meta.t.c.15.qualiter exponiť.L.5.Diſ.p̃.q.2.O.

Priuatio vna nõ eſt maioꝛ alia.q̃liter intelligiť.L.50.di.4ª.q.6.in ſol.argu.ad primum.ẽ.S.

Proportio eſt ꝑfectionis ꝛ ꝑfectibilis.q2 capacitas perfectionis eſt ſm gradũ nature perfectibilis.qualiter intelligitur.L.13.Diſ.3ª.q.4.infra.I.

Prudẽtia eſt concoꝛs appetitui recto.6.ethi.c.3.qualiter intelligitur.L.36.Diſt.3ª.q.vnica.K.

Prudentia eſt habitus actiuus cum ratione vera.6.ethi. c.6.q̄liter exponitur.L.4.q.pl.Bb.
Prudentia eſt habitus conſiliatiuus.3° ⁊ 6° ethi.qualiter intelligitur.L.36.diſ.3ª.q.vnica infra.J.
Prudētia eſt nobilior virtus ceteris.6°.ethi.c.6.qualiter intelligitur.L.33.diſ.3ª.q.vnica.M.
Pueri primū appellant oēs viros patres ⁊ feminas matres.p° phy.t.c.5.q̄liter exponit̄.L.3.diſ.p̊.q.2.O.
Punctus eſt ſemper in ſpatio ſibi equali.qualiter intelligitur.L.2.diſt.2ª.q.9.Y.

Qualis ē ꝓportio medij ad mediū ī ſubtilitate ⁊ dē ſitate.tal' ē ꝓpōtio mot⁹ ad motū ī velocitate ⁊ tarditate.4.phy.t.c.71.q̄lr expōit̄.L.2.d.2ª.q.9.Aa
Qualitas elementi nō eſt ſine elemento.2° de aīa.t.c.113. qualiter intelligitur.L.15.Diſ.2ª.q.vnica infra.F.
Qualitas generantis p̄cedit ſubaʒ geniti vt cauſa effectū. ꝙ ſit propoſitio falſa.L.1.Diſ.4ª.q.1.Kk.
Qn̄ a diuerſis formis accipit̄ p̄dicatio vel eſt p̄dicatio p accñs ſi for̄ nō ſunt per ſe ordinate vel p ſe 2ᵒ ſi for̄ ſunt ordinate.q̄liter ſit veꝝ.L.11.Diſ.4ª.q.3.ifra.Ff.
Qn̄ aliq̄ qualitas eſt in ſūo pōt eſſe p̄n^m agēdi ad aliqđ icōpoſſe ſoꝛe ſuball.q̄lr intelligit̄.L.12.Diſt.4ª.q.3.R.
Qn̄cūqʒ ſūt duo act⁹ quoꝝ neuter icludit aliū ñ reducūt̄ in idē p̄n^m.2° d aīa.t.c.33.nā ſcribit phs ꝙ potētie diſtīguūt̄ p act⁹ ſic act⁹ p obā.q̄lr intellr.L.13.4ª.q.1.Dd.
Qn̄ entia nō hēbūt actiones ꝓprias nō habebūt eēntias ꝓprias.Auer.9° met.c.7.q̄lr intellr.L.7.q.q.infra.O.
Quātam ꝯtingit accipere magnitudinē in potētia tantaʒ ꝯtigit accipe in actu.Auer.3° phy.c.69.qualiter intelligitur.L.2.Diſ.2ª.q.9.J.⁊.13.Diſ.3ª.q.4.D.
Quanto aliqua ſunt magis vnū tanto ſunt minus ſeparabilia.q̄liter intelligit̄.L.12.Diſ.2ª.q.2.E.
Quātū ē illđ qđ ē diuiſibile ī ea q̄ iſūt q̄ꝝ ſingulū natū ē eē h̄ aliqd.5° met.t.c.18.q̄lr itellr.L.3.Diſ.2ª.q.4.J.
Que corrūpūt̄ ſꝫ ſubaʒ nō redeūt eadē nūero:ſʒ ſpē.2° d geñ.t.c.vl.⁊.5.phy.t.c.36.q̄lr itellr.L.43.d.4ª.q.1.J.D
Quecunqʒ in mathematicis ſunt ſimul ſunt vnū Auer.p° phy.c.22.q̄liter itelligit̄.L.49.Diſ.4ª.q.16.infra.D.
Quecūqʒ ſi eēnt melioꝛa:videtur eſſe ponēda in entibus ⁊ maxie ī ente ſupmo.q̄lr exponit̄.L.2.Diſt.p̊.q.3.E.
Quecūqʒ ſūt eadē alicui tertio ſūt eadē iter ſe.q̄lr expōit̄ L.2.di.p̊.q.7.Jl.⁊.2.diſt.2ª.q.7.L.⁊.10.diſt.4ª.q.3.D.
Quecunqʒ ſunt numero multa vnū aūt ſpecie hñt mām. 12° meta.t.c.49.q̄liter intelligit̄.L.2.q.q.M.
Qecūqʒ ſunt obta p ſe ⁊ nō p̊ nō mouēt niſi rōne eoꝝ q̄ ſūt p ſe ⁊ p̊ obta ſic magnitudo ⁊ figura reſpū viſus.2° de aīa.t.c.63.⁊.64.q̄liter intellr.L.9.di.2ª.q.2.T.
Quecūqʒ ſunt ſimul vt ſunt ſimul non habent ordinē.q̄liter intelligitur.L.13.Diſ.4ª.q.1.T.
Quelibʒ pars rarioꝛis ē rarioꝛ ſic q̄libet pars aucti ē aucta.p̊ de geñ.t.c.32.q̄lr itellr.L.12.Diſ.4ª.q.4.J.B.
Que ſunt ſimul in intellectu nullū ordinē habēt extra intellectū.ꝙ ſit ꝓpoſitio falſa.L.13.Di.4ª.q.1.infra.S.
Quicqđ includit̄ in p ſe intellectu alicuius inquātū tale:ē illđ q̄ ipſʒ foꝛalr̄ ē tale.q̄lr exponit̄.L.3.Diſ.p̊.q.5.K.
Quicqđ multiplicatur vel plurificatur in ſua entitate eſt aliud realiter ab illo quod nō plurificatur in ſua entitate.qualiter intelligitur.L.16.Diſ.4ª.q.2.infra.O.
Quidā ſunt bene reminiſcitiui qdam vero male propter diuerſitatē organi Ariſt.in libello de memo.⁊ remi.q̄liter intelligit̄.L.45.Diſ.4ª.q.3.H.
Quidam ſunt reſpectus intrinſecus aduenientes ⁊ quidā extrinſecus.qualiter intelligitur.L.11.q.q.K.
Quies ē p̊uatio ſucceſſiōis ⁊ mēſurat̄ tpe p accñs 5° phy. t.c.52.⁊.4° phy.t.c.118.q̄lr expōit̄.L.2.di.2ª.q.4.L.
Quilibet gradus alterationis eſt eiuſdem rōnis ⁊ p ꝯñs agēs potens corrūpere aliquē illoꝝ poterit corrumpere quēlibet.qualiter intelligit̄.L.12.di.4ª.q.3.ifra.R.
Qđcūqʒ ꝑmanēs ⁊ ſēpiternū ad qđcūqʒ aliud ꝑmanēs ⁊ ſēpiternū ſemp ⁊ necio hʒ eādē hītudinē.8° phy.t.c.15 ⁊ 2° celi.q̄lr intellr.L.48.Diſ.4ª.q.2.infra.P.
Quod eſt de ſe indeterminatū ad aliqua ⁊ in potētia contradictionis nō ſe determinat ad vnum illoꝝum.qualiter intelligitur.L.25.Diſ.2ª.q.vnica infra.U.
Quod eſt poſterius generatione eſt prius corruptione.q̄liter intelligitur.L.12.Diſ.4ª.q.3.infra.S.
Quod mouet aliqđ per ſe mouet per accidens quicquid eſt illo.qualiter intelligitur.L.10.Diſ.4ª.q.6.F.
Quod opponit̄ magis bono eſt magis fugiendū:qualiter ſit propoſitio falſa.L.50.Diſ.4ª.q.2.H.
Qđ p ſe opat̄ eſt p ſe ſubſiſtēs.q̄lr intellr.L.9.q.q.ifra.J
Quod p̄us eſt cāt̄ū nō pōt poſterius cāri:q2 tūc idem bis cauſaretur.qualiter intelligitur.L.8.q.q.infra.O.
Qđ qđ eſt ē p̄n^m cognoſcēdi illud cui⁹ eſt nō ſic mā q2 eſt ignota p̊ phy.t.c.69.q̄lr itellr.L.22.Di.3ª.q.vnica.D.
Quoꝝdā obliuiſci vt turpiū meli⁹ eſt q̄ꝫ reminiſci.3° tho. c.10.q̄liter intellr.L.45.Diſ.4ª.q.3.infra.P.
Quoꝝ nō eſt aliqđ aliud opus p̄ter actionē ī iſtis exiſtit actio vt viſio in vidēte ⁊ ſpeculatio ī ſpeculāte.9° met. t.c.16.q̄liter intelligit̄.L.13.q.q.infra.Dd.

Ratio dn̄at̄ appetitui iferioꝛi p̊ncipatu politico:⁊ ciuili ita ꝙ appetit⁹ ille nō pōt ꝯ moueri p̊ poli. c.3.q̄liter intellr.L.33.Diſ.3ª.q.vnica infra.N.
Recipiēs dʒ eē denudatū a natura recepti.Auer.3.de aīa ꝯ^to.4.qualiter intelligitur.L.3.Diſ.2ª.q.8.L.
Relone nihil ꝓducit̄.q̄lr itellr.L.13.Diſ.4ª.q.1.P.
Relatio nō eſt per ſe vna niſi fundamentū ſit vnuʒ.qualiter intelligitur.L.1.Diſ.4ª.q.2.O.
Relatio nō poteſt fundare relationē ꝙ ſit ꝓpoſitio falſa. L.6.Diſ.4ª.q.10.D.
Relones ſcđi modi fūdāt̄ ſup actionē ⁊ paſſionē.5.met. t.c.20.q̄liter intellr.L.13.Diſt.4ª.q.1.U.⁊.12.q.q.L.
Relatio tertij modi ē mēſurati ad mēſurā.5.met.t.c.20. ⁊ 12° met.t.c.4.q̄liter intelligit̄.L.13.q.q.infra.N.
Reſolutio nō ſtat in cognoſcibilibus niſi ad ꝑfectiſſimū cognoſcibile:nec de eodē niſi ad ſeipm vt ꝑfectiſſime cognitū.q̄liter intelligit̄.L.3.q.pl.infra.E.
Reſpectus nō poteſt eſſe ſubm̄ reſpectus neqʒ fundamentū.ꝙ ſit propoſitio falſa.L.12.Diſ.4ª.q.1.infra.D.

Sapiētia eſt hītus nobiliſſimus p̊ meta.in p̊he.⁊.6. ethi.c.8.nullus ēt actus voluntatis eſt nobilioꝛ apud phm̄ iuſtitia vel ſaltē amicitia.c.10.qualiter intelligitur.L.49.Diſt.4ª.q.4.
Sciētia dignius eſt vt ſit de caplo ad aliqđ q̄ꝫ de q̄litate. Auer.7.phy.c.20.q̄lr intelligit̄.L.13.q.q.infra.Nn.
Scientia nobiliſſima dʒ eſſe circa nobiliſſimuʒ genus.6. meta.t.c.2.qualiter exponitur.L.3.q.pl.T.
Sciētia q̄ eſt ſui grā nobilioꝛ eſt ea q̄ eſt grā alterius.q̄liter exponitur.L.4.q.pl.Cc.
Scia ſpeculatiua ē iuēta pp fugā igno^tie oīb⁹ necūjs exiſtēb⁹ ⁊ p̄ſti meta^ca.ī ꝓhe.me.q̄lr expōit̄.L.4.q.p.J.Cc
Sciens maxime ad aliqđ eſt.5.meta.t.c.20.qualiter intelligitur.L.13.q.q.infra.S.
Sciētificū diſtinguit̄ a ratiocinatiuo penes neceſſariū ⁊ ꝯtingēs.6.ethi.c.2.q̄lr exponit̄.L.4.q.pl.infra.Aa.
Secūdū hoc aliqđ eſt p ſe terminus ad quē/ſm qđ ſuccedit termio a q̄/ꝙ ſit ꝓpō f'la.L.10.q.q.ī ſol.ad p̄^m.J.D.
Sp agit ſol ⁊ aſtra ⁊ totū celū:nō aūt timēdū ē neq̄ſi ſtet: q2 nō laboꝛāt hec agētia:q2 nullū agēs ceſſat mouē niſi fatiget̄.hec aūt agētia nō laboꝛant q2 ī eis nō eſt po^a ꝯdictionis.9° meta.t.c.17.⁊.2° celi.t.c.2.⁊.71.qualiter nō ſit verū.L.48.Diſ.4ª.q.2.infra.N.
Sēſus creſceret in īfinitū ſi ſenſibile diminueret̄ in īfinitū.in de ſenſu ⁊ ſenſato:q̄lr intellr.L.2.Diſ.2ª.q.9.N

Senſus ſi eſſet activ⁹ ſemꝑ ageret. ſicut ſi cõbuſtibile eēt cõbuſtivū ſemꝑ cõbureret. 2. de aīa. t.c. 52. q̄lr exponit. L. 3. Diſ. p̊. q. 7. L. c. 1. 25. Diſ. 2i. q. vnica. infra. O.

Separatiõ corpis ab aīa eſt violēta: q2 eſt 9 nāle inclinatione. q̄liter intelligit. L. 43. Diſ. 4i. q. 2. S.

Si aliq̄ ſcia eēt de olb⁹ cāis illa q̄ eēt de fine eēt nobiliſſima. Avic. 6. met. c. vltio. q̄lr itelligit. L. 3. q. pl. ifra. V.

Si aliq̄ vt⁹ ꝑt mouē i iſtāti tūc maior vt⁹ ꝑt mouē i minori q̄ i iſtāti. 8. phy. t.c. 89. 1. 90. q̄lr itellr. L. 5. d. 2i. q. 2. R.

Si deus nõ eſt ſua intelligētia: ſꝫ po⁹ nõ eſt optima ſuba. 12. met. t.c. 51. qualiter intelligit. L. 13. q. q. infra. L.

Si eſſet vacuū nihil videret. 2. de aīa. t.c. 74. qualiter intelligitur. L. 9. Diſ. 2i. q. 2. infra. L.

Si intellis diceret ad itellm 1 intelligēte: idē bis diceret. Auer. 5. meta. c. 20. q̄lr intelligit. L. 13. q. q. infra. V.

Si magnū fuerit habitū ab habito patit. phs in de ſen. 1 ſen. qualr intelligit. L. 2. Diſ. 2i. q. 12. H.

Si mā eēt ſine foīa qð nõ eſſet in actu eēt in actu. Auer. 2 phy. c. 12. q̄liter intelligit. L. 11. Diſ. 4i. q. 3. D.

Silitudo eſt vnitas in qualitate. 5. meta. t.c. 20. qualiter intelligitur. L. 6. Diſ. 4i. q. 10. infra. D.

Si nã dediſſet ſtellis motū ꝓgreſſivū dediſſet eis iſtrꝫ vl̄ iſtrā ad motū: q2 nã nõ ordiat aliqd ad aliq̄ꝫ ꝑfectiões niſi ꝓuideat illi õ his q̄b⁹ ꝑt agē 1 attigē illā. 2. celi. t.c. 50. 1. 59. q̄lr itellr. L. 1. q. pl. R. 1. 49. Di. 4i. q. 11. J. J.

Si partibile in iſinitū eſt qð alterat nõ ꝑꝑ hoc 1 alteratio ſꝫ velox fit ſicut multotiēs dēſatio. 8. phy. t.c. 52. q̄liter intelligit. L. 2. Diſ. 2i. q. 9. infra. O. 1. P.

Si plures eēnt celi plures eſſent ꝓmi motores. 12. meta. t.c. 49. q̄liter intelligit. L. 3. Diſ. 2i. q. 6. infra. O.

Si q̄litatū nõ eſt delectatio: nõ ꝑꝑ hoc neqꝫ bonorꝫ: neqꝫ enīꝫ virtutes opationes ſunt q̄litates neqꝫ felicitas. 10. ethi. c. 2. qualr intelligitur. L. 13. q. q. infra. Ff.

Si ſemꝑ aliqd ſeq̄ aliud 1 nõ 9uertit difficile eſt ſepare ꝙ nõ ſit gen⁹. 4. tho. i fine. q̄lr itellr. L. 8. diſ. p̊. q. 3. L.

Si vnū oppoſitū ē cū vni⁹ oppoſiti reliquū oppoſitū eſt cū ſui oppoſiti. q̄liter itelligit. L. 20. Diſ. 2i. q. 1. F.

Sicut res ſe hꝫ ad eſſe ita ad cognoſci. 2. met. t.c. 4. q̄liter exponitur. L. 3. Diſ. p̊. q. 2. infra. V.

Sic ſe hꝫ ocul⁹ noctue ad lucē ſolis ſic itellꝰ nr̄ ad māifeſtiſſima i nã. 2. met. t.c. 1. q̄lr expõit. L. 3. di. p̊. q. 1. J. H.

Sicut ſe hꝫ p̊m ad 3m: ita 2m ad q̄rtū ꝑ locum a cõmutata ꝓportiõe. Euclides li. 5. 9ne. 16. 1. 2. poſ. c. 21. q̄lr itellr L. 36. Diſ. p̊. q. vnica. ifra. K. 1. 43. diſ. 4i. q. 3. ifra. F.

Sicut ſe habet principium in ſpeculabilibus ſic finis in agibilibus. 2. phy. t.c. 89. 1. 7. ethi c. 12. q̄liter intelligit. L. 49. Diſ. 4i. q. 10. M. 1. 16. q. q. F.

Sole foīe hoc eſt q̄ddītates ſe hīt ſicut numeri. 8. met. t.c. 10. qualiter intelligitur. L. 19. q. q. K.

Spēs eſt q̄ predicat de pluribus differentibus numero in q̄d. Por. c. de ſpē. q̄lr itellr. L. 8. Diſ. p̊. q. 3. Dd.

Species ſpecialiſſima eſt athoma. i. indiuiſibilis: qualiter intelligitur. L. 3. Diſ. 2i. q. 6. N.

Subꝫ ſcie hꝫ partes paſſiones 1 ꝓncipia. p̊° poſte. t.c. 43. qualiter exponitur. L. 3. q. pl. S.

Suba eſt prior quolibet accidente tpe cognitione 1 diffinitione. 7. meta. t.c. 4. qualiter intelligitur. L. 1. Diſ. 2i q. 5. L. 1. 3. Diſ. eiuſdem. q. 4. infra. B.

Suba eſt ꝓpria vniuſcuiuſqꝫ 1 nõ ineſt alteri. phs. 7. meta. t.c. 43. qualiter intelligitur. L. 3. Diſ. 2i. q. 1. L.

Suba mālis eſt indiuiduata ꝑ aliqd poſitiuū itrinſecū ſibi: qualiter intelligitur. L. 3. Di. 2i. q. 2. & A.

Subſtare non competit accidēti: qualiter intelligitur. L. 12. Diſ. 4i. q. 2. infra. L.

Succeſſio in motu eſt ex reſiſtentia mobilis ad motorẽ vel mediū ad ipſum mobile. 4. phy. Auer. c. 71. qualiter exponitur. L. 2. Diſ. 2i. q. 9. Z.

Tale eſt agēs i actu q̄le ē mobile in po⁹. 3. phy. t.c. 17. qualr intellr. L. 25. Diſ. 2i. q. vnica infra. D.

Tps eſt numerus motus ſm ꝓus 1 poſteri⁹ qð nõ ꝑt ꝑcipi ſine collatiõe poſterioris ad ꝓus. 4. phy. t.c. 101. q̄liter intelligitur. L. 45. Diſ. 4i. q. 3. infra. E.

Termini loci 1 locati ſunt ſimul. qualiter intelligitur. L. 10. Diſt. 4i. q. 2. infra. M.

Termi mot⁹ ſt icõpoſſes. 3. phy. t.c. 5. 1. 26. q̄lr expõit. L. 2. d. 2i. q. 7. E. 1. 10. di. 4i. q. 2. O. 1. 12. d. eiuſdē. q. 4. B.

Terminus formalis actionis eſt preſtātior ſuo receptiuo. qualiter intelligitur. L. 44. Diſ. 4i. q. 2. P.

Totale cāns effectiue nõ ꝑt eē ipfectius ſuo cāto. ꝙ ſit ꝓpoſitio certa 1 vera. L. 12. Diſ. 4i. q. 3. infra. J.

Trāpoſita noīa 1 verba idē ſignificant. 2. ꝑiher. c. 1. i fine. qualiter intelligitur. L. 3. Diſ. 4i. q. 2. infra. R.

Triplex ē mutatio a ſbto i nõ ſbꝫ: a nõ ſbto i ſbꝫ: 1 a ſbto in ſbm. 5. phy. t.c. 7. q̄lr intellr. L. 11. Diſ. 4i. q. 1. F.

Ubi eſt aliud per ſe mediū ibi eſt alia per ſe diſtantia. qualiter intelligitur. L. 11. q. q. infra. N.

Ubi ē idē agēs 1 paſſiuꝫ eiuſdē ſpeciei: erit effect⁹ eiuſdeꝫ ſpeciei. q̄liter itelligit. L. 25. Diſ. 4i. q. 2. infra. D.

Ubi ē idē ꝓnm actiuū ē eadē actio. 8. met. t.c. 11. 1. 12. q2 ſi nã eſt. vna actio erit vna. Auer. 3. celi. c. 72. qualiter intelligitur. L. 12. Diſ. 4i. q. 3. N.

Violētū ē cu⁹ ꝓnm eſt ab ex nõ 9ferēte vis paſſo. 3. ethi. c. 1. q̄liter itelligit. L. 18. Di. 2i. q. vnica. D. 1. 29. Di. 4i. q. vnica. B. 1. 43. Diſ. eiuſdem. q. 4. infra. D.

Virtus eſt q̄ hñtē ꝑficit 1 eius opus bonū reddit. 2. ethi. c. 5. qualiter exponitur. L. 17. Diſ. p̊. q. 2. Bb.

Virtus infinita nõ agit in tempore. 8. phy. t.c. 79. qualiter intelligitur. L. 12. q. q. infra. J.

Virtus maior ſi mouet in tpe 1 maxima mouet in inſtāti. 6. phy. t.c. 29. qualr exponit. L. 2. Diſ. 2i. q. 11. D.

Virtutes ꝑficiūt hoīem mõ humano: dona Xo ꝑficiunt mõ ſuꝑhumano: 1 beatitudo mõ inhumano. 7. ethi. c. 1. qualiter intelligitur. L. 34. diſ. 3i. q. vnica. R.

Virtutes morales ſūt in pte irrõnabili aīe p̊ ethi. c. vltio. qualr intelligit. L. 33. diſ. 3i. q. vnica. i ſol. ad. 1. ifra. M.

Viſus eſt tenebre perptiu⁹. 2. de aīa. t.c. 103. qualiter exponitur. L. 3. diſt. p̊. q. 3. infra. K.

Viuperatur amator ſui. 9. ethi. c. 10. qualiter intelligitur. L. 29. diſt. 3i. q. vnica. B.

Volitio requirit neceſſario itellectionē porē nāliter. qualiter intelligitur. L. 42. diſ. 2i. q. 4. infra. D.

Volūtas mala excecat itellectū. 3. ethi. c. 3. 1 ſapi. 2. qualr intelligitur. L. 36. diſ. 3i. q. vnica. infra. D.

Una po⁹ ſpē ē ad vnā formā ſpē 1 po⁹ diſtiguūt ꝑ act⁹. 3. phy. t.c. 10. 1 Auer. 12. met. c. 11. igr numer⁹ potētiaꝝ ē i mā ſm nūeꝝ ſpēꝝ. q̄lr itelligit. L. 11. di. 4i. q. 3. J. T.

Unitas totius cõtinui eſt cõtinuitas eius. qualiter intelligitur. L. 10. diſt. 4i. q. 3. E.

Unius actionis per ſe eſt vna cauſa actiua. qualiter intelligitur. L. 17. diſt. p̊. q. 2. infra. T.

Ulla qðdāmõ ſūt in aīa. vñ itelligere in ipſa q̄dē eſt cum velit. 2. de aīa. t.c. 60. q̄lr intelligit. L. 15. q. q. J. E. 1 J.

Unū eſſe requirit vnam formā. ꝙ ſit propoſitio falſa. L. 11. Diſ. 4i. q. 3. Bb.

Unum habet rationem mēſure. 10. mete. c. 7. qualiter exponitur. L. 8. diſ. p̊. q. 3. X.

Utrum ſit ponere vnam talē ſubſtantiaꝫ ipaſſibilē 1 inalterabilē vel plures: vtiqꝫ plures. inquit Ariſt. 12. meta. t.c. 42. qualiter ſit verū. L. 7. q. q. Mm.

Unum vni non repugnat niſi per vnā rationē repugnantie. ꝙ ſit propoſitio falſa. L. 9. q. q. infra. N.

Explicit Septima Sectio Propoſitionum Expoſitarum de mente Doctoris Subtilis.

Octaua Sectio Tabule Generalis in qua artifi-ciosum Epithoma Scibilium ceu Mare magnū Scoticaruꝫ Speculationū ex vniuerſis ſniaꝝ Voluminibꝰ Doctoris Subtilis ꝯgeſtū ꝯtinetur a clariſſimo Doctore Antonio de Fantis Taruiſino.

Joannis Antonij de Sancto Angelo in Vado ex Or. Ser. Sacrę Theologię Profeſſoris, ad Lectorem Epigramma.

Juppiter Aſtrigeri Genitor laudetur Olympi:
Qui pius Jngenijs munera larga dedit.
Abdita nam Tenebris latuere Volumina Scoti
Hactenus: ⁊ quicquid ſcripſerat ille ſacrum.
Lucida Lector habes quę Fantis dogmata ſolers
Edidit: ⁊ nullo tempore nota prius.
Ecce ſuis diſtincta locis arcbana refulgent:
En ſophię lumen grande Epithoma dabit.
Omnia nonne valent precio hęc Epithoma magno:
Vim mentis magnam cernis ⁊ Jngenij.
Cedat Erithręo legitur quę littore concha:
Et quod in cōis colligit Jndus aquis.
Mirus homo vere eſt Antonius ille: ſolemus
Dicere: ꝙ Phenix vnica in Jtalia eſt.
Perlege nunc igitur luſtrata volumina Scoti
Et quicquid Fantis edidit ipſe. Vale.

ℂ Preclarū Scoticarū Speculationū Epithoma ex quatuor Sententiarū Voluminibus Doctoris Subtilis ↄflatū ab Eximio Doctore Antonio de Fantis Taruiſino.

Adam non corrupit naturā hāc numero: ſicut nec pſonā hāc numero: ſed corrupit ſe peccato perſonali: ꝛ in hoc demeritorie totam poſterioritatem ſuam. 32.Diſ.2ª.q.vnica.infra.J.

Adam non appetebat equalitatē dei directe ꝛ formaliter: ſed tñ interpretatiue: ꝛ ſic oīs peccās ſm ꝙ dicit Anſel. de caſu diaboli: vult rapere equalitatē dei: imo vult eſſe maior deo in eo ꝙ voluntatē ſuā vult pferri volūtati diuine nō obediēdo volūtati eius: ꝛ hoc eſt ſolū interpretatiue ꝛ nō formalr appetere equalitatem dei: ꝛ ſic tñ interpretatiue ꝛ non formalr appetierunt tam hō ꝙ̃ angeli mali equalitatē dei. 21.Diſ.2ª.q.2.J.

Adam peccauit ex electione in eo ꝙ elegit ſic cōplacere vxori: non tñ intelligendo electionē ꝓut eſt ↄclo ſylli practici: potuit enī qḋ inordinate appetijt fuiſſe abſolute apprehenſuz apprehenſione ſimplici abſqꝫ aliquo erroneo iudicio precedente: ꝛ hoc ſufficit ad hoc ꝙ illud inordinate appeteret. 22.Diſ.2ª.q.vnica.infra.L.

Adam ſciuit hoc eſſe ↄtra pceptū dei comedere de ligno: ſed ignorantia circūſtantiaꝝ ↄſtitit: vtpote vtrū tāta pena ſequeret̄ hñ potuit hēre illā ignorātiā ante pctm̄. Silr ignorantia potuit ſequi pctm̄ pmū ignātū ex imoderato appetitu cōplacēdi vxori ſiue peccando credidit oppoſitum.ſ. eſſe veniale qḋ erat mortale. 22.Diſ.2ª.q.vnica.L.

Abraam fuit tanti meriti ſicut aliqs chriānus qui ſit modo. Sed nec Abraam nec aliquis alius antiquoꝝ patruz: nec etiā beata virgo potuit āmouere obſtaculū quin oēs tranſirent in limbū. Sed quāuis obſtaculū āmoueat̄ per paſſionē chri: nullus tñ actu ingredit̄ in celuz niſi cooperet̄ ꝛ vtatur pma gr̄a quā ſibi meruit chrs. Silr pr̄es cooperabant̄ paſſioni chri ꝓuiſe ad habitualē ingreſſuz vt āmoto obſtaculo īgredi poſſent. Nos āt paſſioni exhibite: ꝛ āmoto obſtaculo cooperamur ad actualē igreſſuz niſi ipotētia excuſet: ſic in paruulis qb⁹ deus dat imediate introituz in celū: ꝛ ideo hūt minimā gloriā. 19.Diſ.3ª.q.vnica.J.L.

Abraam in imolatione Iſaac non dixit ↄ illud qḋ habuit in mente. Nā ſicut refert Ioſephus in libro antiquitatū: dūz iret ſolus cū filio relictis pueris iformauit eū qualr fuerit miraculoſe cōceptus: ꝛ qualr ſi eēt imolatus: deus eū miraculoſe reſuſcitaret: ꝛ hoc credit̄ firmiter expectaſſe: qa non dubitauit de ꝓmiſſione dei. In Iſaac vocabit̄ tibi ſemen: ipſe igit̄ lꝫ intēderet imolare Iſaac: credebat tñ illuz miraculoſe reſuſcitādū a deo ꝛ ſecū reuerſurū ad pueros. vñ etiā cū dixit reuertemur ad vos: dixit ꝙ habuit in corde: nec eſt iponēdū faciliter mendaciū aliqḋ Habrae: cui⁹ vita fuit valde exēplaris. 38.Diſ.3ª.q.vnica.B.

Ab ipſo ↄceptu relatiuo incōmunicabili: ꝛ ab illa forma abſoluta incōmunicabili forte poſſet abſtrahi quidaz ↄceptus indifferentior: hec.ſ.forma vel entitas icōicabilis: ꝛ illḋ in ſuo ſingulari ꝓprio poſſet intelligi eſſe quo huius pſone: lꝫ nō intelligat̄ in ſingulari aliquo alicuius cōceptus iferioris: ſicut intelligo aliqd nō ſolū ens: ſed hoc ens: vel ſubaꝫ hāc nō determinate ↄcipiēdo in intellu meo ſingulare alicuius inferioris: puta hoc aial vel hūc lapidē: ſicut quādo video a remotis ꝓus apprehēdo ꝙ eſt corp⁹ ꝙ̃ aial: ꝛ aial ꝙ̃ h aial: ꝛ iſtū ↄceptū indifferētē forme incōicabilis forte intellexit ille qui ↄcepit ſuppoſitū in diuinis nō determinādo in intellu ſuo illud ſuppoſitū eſſe abſolutū vel relatiuū. quō opꝫ dicere de phīs: niſi ponat̄ ꝙ ois eoꝝ de deo cōceptus ad extra ſit falſus: qa planū eſt ꝙ nō ↄceperunt hoc ſuppoſitū relatiuū mouere celū: ꝛ tñ aliqḋ hoc ſuppoſitū poſuerūt mouere celū: qa actio nō eſt niſi ſuppoſiti. ſi ergo non cōceperūt rōnē ſuppoſiti incōicabilis indifferētem ad ſuppoſitū abſolutū ꝛ relatiuū nec tñ ↄceperūt hoc ſuppoſitū abſolutū mouere celū: qḋ eſt falſuz. 4.q.q.V.

Abſolute plus ligat pceptū legis nature ptinens ad gratitudinem ꝙ̃ obligatio noua cōtracta per ꝓpriaz ꝓmiſſionem: niſi forte iſtud pncipiū vel pceptū, ſerua promiſſa: magis obliget ꝙ̃ iſtud, eſto gratus benefacienti ſm graduz eius in benefaciendo. 22.Diſ.4ª.q.1.R.

Abſolutuz ꝛ relō nō pñt includi in aliquo per ſe vno: ſic per ſe ꝙ ſit vnius generis: ꝛ ipſius ſit ꝓprius cōceptus per ſe vnus: ꝛ ꝙ ipſum ſit per ſe in vno gn̄e: qa ſicut in rebus nō pōt fieri vnū per ſe ex diſtinctis: niſi illa ſe habeāt ſicut ꝓprius actus ꝛ ꝓpria potētia in eodē genere: vt pꝫ p phm 8° meta. ſic nō pōt aliqd eē habēs per ſe cōceptū vnum: ꝛ cum hoc per ſe includens diſtincta niſi cōceptus vnius ſit per ſe potentialis ꝛ alterius actualis per ſe determinās illum potentialem. 13.q.q.infra.Y. Tex.c.15.

Abſtrahentiū non eſt mendaciū: abſtrahens enī nō intelligit rem aliter ꝙ̃ eſt: lꝫ itelligat rem aliter eē ꝙ̃ eſt: ita ꝙ alietas in abſtractione determinat ſuā intellectionē ſiue dicit modum intelligendi: nō aūt determinat obiectuz nec dicit modum obiecti. 14.Diſ.3ª.q.2.D.

Abſurdū videt̄ ꝙ aliquid hēat in ſe nām illā. vnde ſit idiuiduū vel poſſet eē idiuiduū alicuius ſpēi: ita ꝙ ſimplr non repugnat ſibi poſſe eē idiuiduū illius: ꝛ ſibi repugnet poſſe eſſe ſimplr: ꝛ hoc ſaltē de illis que nō ſunt accidētia: loquimur enim modo de ſubſtantijs homogeneis: que non inherent eſſentialiter. 2.Diſ.2ª.q.9.E.

Accedente ſole ꝛ alijs ſtellis calidis ad çenith alicuius regionis: elnta ſuperiora.ſ.ignis ꝛ aer augent̄: ꝛ inferiora.ſ.terra ꝛ aqua minuunt̄ ꝛ ↄuertunt̄ in ſuperiora: ꝛ ecōuerſo recedente ſole ꝛ accedētibus ſtellis effectiue frigidis: vt eſt ſaturnus ꝛ mercurius. accidit generatio elemētoꝝ aque ꝛ terre. 14.Diſt.2ª.q.3.A.

Acceptatio potētie ſufficit ad acceptationē eſſentie ꝛ nō ecōuerſo. ſicut.n. ſi hō poſſet videre actū alterius diligēdi ꝓpter illū actū acceptaret totū ſuppoſitū. ita deus pmo acceptat actū libere elicitū a potētia nō qdē acceptatione gnāli q̃ acceptat oēm creaturā: qꝛ ſic pmo eēntia acceptat̄ ſꝫ acceptatiōe ſpāli q̃ ordinat acceptū ad btitudinem. Acceptat autem ſic primo ꝛ principaliter potentiam que eſt primo beatificabilis: ꝛ per illam ipſam eſſentiaz. ℂ Et ſi obijcit̄ de Abel ꝛ muneribus eius. dico ꝙ actus exterior nō acceptat̄ niſi qꝛ iterior: nec iterior niſi qꝛ potētia illa cuius eſt act⁹ vel elicitus vel impatus acceptat̄: ſꝫ nō eſt vlterius reſoluere illā acceptationē iſtius potētie in acceptationē alicui⁹ poris acceptati: qꝛ nihil ē ꝓus acceptabile acceptatiōe ſpāli niſi mediāte illa potētia. 26.Diſ.2ª.q.vnica.L.

Accidens hñ pōt eſſe pn̄m alicuius effect⁹ receptibilis in ſuo ſubto: ſicut ſpēs intelligibilis eſt pn̄m intellectionis recepte in itellectu poſſibili: ꝛ ita forma pōt eē pncipiū quo reſpectu tranſmutationis ſui ſubiecti. 17.Diſ.p.q.2.infra.T.

Accidēs nō pōt ſe vnire effectiue ſubiecto. vñ ſi deus reduceret ſubſtātiā panis: ꝛ nihil aliud faceret: remaneret accñs ſine ſubiecto: ſicut mō. nec vniret̄ ſube panis tanꝙ̃ forma p vtutē illi⁹ accñtis dico effectiue. ℂ Et ſi arguas. miraculū eſt ꝙ nō ineſt. ḡ ceſſante ipedimēto inherētie.ſ. nō exñtia ſubiecti ceſſabit miraculum ꝛ totalr inerit. ℂ Rñdeo aliqd poſitū in eſſe miraculoſe ꝑmanet in illo eſſe quſqꝫ ab illo agente tranſmutetur. 12.Diſ.4ª.q.1.infra.O.

Accidentia qñ ſunt inſtrumenta ſube generantis nō attingūt terminuz principalem ſed tñ quādam diſpoſitionē ꝓuiā: vt pꝫ de qualitatibus alteratiuis. 1.Diſ.4ª.q.1.J.O.

Accidit materie φ forma perficiens ipſaʒ educaſ de potētia eius vel nō educaſ: ſi enī eſſet poſſibile aliquā formā eſſe in materia: τ tñ nō educi de potētia eius ipſa ita pfecte pfi ceret mām ſicut ſi educereſ de poᵃ eiᵒ. 11. Diſ. 4ᶦ. q. 3. J. T.

Accidit ſpēi: inquātū eſt cauſa partialis reſpectu actus intelli gendi cū intellᵘ: vt cū alia cauſa partiali: φ ipſa perficiat intellectū: qa etſi perficiat eū: nō dat tñ intellectui aliquaʒ actualitatē pertinētē ad cauſalitatē intellˢ. ¶ Exēplū po tentia motiua in manu pōt vti cultello ſquātū acutus eſt: ad diuidendū aliqd corpus: ſi ſta acuties ſi eſſet in manu vt in ſubto: poſſet manus vti ea ad eandē operationē: τ tamē accideret manui: inquātū in ea eſt potētia motiua: φ in ea acuties eſſet τ ecōuerſo: qa acuties nullā perfectionē daret manui pertinētē ad potentiā motiuā: qd apparet: qa eque perfecta eſt potētia motiua ſine tali acutie: τ ita eodeʒ mō vtiſ ea qñ eſt in alio ɔiuncto manui: vt cultello: ſic vtereſ ea ſi eſſet in manu. Jta in ppoſito. ſi ſpēs poſſet eſſe inexi ſtens itellectui abſqʒ inherentia p modū forme: ſi iſto mō inexiſtēs eēt ſufficiēter ɔiuncta intellectui: poſſent iſte due cauſe partiales intellˢ τ ſpēs cōiuncte ſibinuicē in eandeʒ opationē: in quaʒ modo pñt: qñ ſpēs informat intellm: qd etiā apparet ponendo aliqd intelligibile pñs ſine ſpecie: illud eni obm eſt cauſa partialis: τ nō informat intellectū: qui eſt altera cauſa partialis: ſed iſte due cauſe ptiales ap proximate: abſqʒ informatione alterius ab altera: per ſolā approximationem debitā cauſant vnum effectum cōmu nem. 3. Diſtin. pᶦ. q. 7. infra. M.

Accipiens volūtatē τ grāʒ: lʒ ei nō daſ opus meritoꝝ in ſe ſi ue voluntate ɔñte: datur tñ ſibi in grā in qua eſt voluntate qñte τ virtualr: τ ppter hoc accipiēs grāʒ debitor eſt bo noꝝ operū que virtualr cōtineñ in gratia illa: ita φ amit tens grāʒ τ frequēter peccans: nō tñ puniſ pro amiſſione gratie: qa tunc qui pluries τ qui paucius peccarēt equali ter punirentur. 32. Diſ. 2ᶦ. q. vnica. infra. L.

Accipiēdo ſubaꝝ mutationē ſm φ loquiſ ꝓhs de ea illa eſt indiuiſibilis: nec ēo ɔcomitās indiuiſibile terminās motū: ita φ mutari eſt aliter ſe habere nunc φ̄ prius: aliter ſe hīe nunc accipiſ pro indiuiſibili: ſed φ̄ prius: accipiſ pro diui ſibili. pmū igiſ eſſe forme p ſe terminās fluxū per ſe pmo menſuraſ inſtāti: τ ad illud pprie eſt mutatio: ſed ad pmū eſſe forme: qd nō eſt per ſe terminās fluxū: nō eſt ppe mu tatio τ pmo: ſed qñ ſcdario inquantū illud pmū eſſe cōco mitaſ mutationē pprie dictā: τ ideo pmū eſſe ſube gñabi lis inquātū cōcomitaſ mutationē pprie dictaʒ menſuraſ inſtanti: ſed nō eē habitū poſt illud inſtās mēſuraſ tpe: qa in pmo inſtāti cōparaſ illud eē ad cām pticularē gñanteʒ a qua eſt: τ poſt illud inſtans nō hʒ dependentiā ad illam pticularē cām generātē: ſed tñ ad primā cām ɔſeruanteʒ: τ tunc hʒ habitudinē vniformē ad illam cām cōſeruantē: ſicut eſt in eſſe angeli: qd ɔſeruaſ in idētitate pfecta abſqʒ varietate. 2. Diſ. 2ᶦ. q. 4. E.

Accipiēdo fidē put dicit habitū generatū inclinantē in aliqd nō euidens ex ſe tanq̄ȝ in verū: τ hoc determinate: vt aſſen tit illi tanq̄ȝ vero: ſic pōt aliqs ſcire ſe hīe fidē: generalr lo quendo de fide ſicut pōt ſcire ſe hīe ſciaʒ arguēdo habitū eſſe in ſe ex ipſis actibus: ſed φ aliqs ſciat vel ſcire poſſit ſe hīe fidē certā determinate inclinantē in verū: ita φ ſciat fidē eſſe verā: τ illud in qd inclinat eſſe verū: ita φ facit aſ ſentire vero: τ non ſolū inclinat in aliqd tanq̄ȝ verū: ſic nul lus ſcire pōt in hac vita: niſi reueleſ ſibi. pbatio huius: qa nō poſſum ſcire me aſſentire vero niſi prius ſciaʒ eſſe ve rū illud cui aſſentio: ſcire aliquē articulū eſſe verū impoſe eſt pro ſtatu iſto de lege cōi. Jdeo ſicut credo deū eē trinū τ vnū: τ nō ſcio nec ſcire poſſum illud pro ſtatu iſto: ſic cre do me habere fidē infuſam inclinantē in illud ſicut in ve rum quod eſt in ſe verum. 23. Diſ. 3ᶦ. q. vnica. J.

Accipiendo regulā pro rectificante in praxi: prima regula eſt finis vltimus: qui virtualr includit pmo notitiā ois rectitu dinis neceſſarie cuiuſcūqʒ praxis ſicut pmū ſubm ſcie ſpe culatiue prio virtualr icludit notitiā oium veritatū ſpecu labiliū. hec aūt pma regla: que eſt finis: ordinate rectificat intellm τ volūtatē: ſicut ipſe potētie nate ſunt agere ordi nate: ita φ quaſi prius gignit notitiā cōformē recte praxi: φ̄ rectificet praxim: τ ita potentia practicante alia erit po tentia prior τ prius recta. 4. q. ꝓlo. Q.

Accipiendo ſcientiā pprie vt accipiſ p poſtᶦ. requirunſ qua Tex. 4
tuor ɔditiones in ſcia. pᵃ φ ſit certa excludēdo oēm dubi tationē τ deceptionē. 2ᵃ φ ſit de cognito necēio. 3ᵃ φ ſit p cām euidentē in intellᵘ. 4ᵃ φ ſit per cām neceſſariaʒ eui dentem applicatam ad cōcluſionē per diſcurſum ſyllogi ſticum. 24. Diſ. 3ᶦ. q. vnica. infra. D.

Actio generātis terminaſ ad eſſe: τ φ̄uiſ eſſe exiſtie huius ho minis nō ſit res alterius gñis: τ pro tāto cū eo cuius eſt nō faciat ens vere per accñs: tñ hic hō abſtrahit ab eē exiſtē tie: τ ideo nō eſt de itellᵘ eius. ppter qd logici dicūt φ fa ciunt vnū cōceptū per accidēs. tamē realiter loquēdo hic homo exiſtēs corrumpiſ τ generaſ: ita φ quis hic homo poſſit dici gñari: tñ nō niſi neceſſario cōcomitāte eſſe exi ſtentie tanq̄ȝ termino gñationis. 22. Diſ. 3ᶦ. q. vnica. E.

Actio abſtrahendi que eſt prima actio intellectus agentis eſt magis ppria ſibi φ̄ ſcda que eſt cauſare itellectionē: quia illa pōt cōpetere alijs potentijs. nulla autē alia transfert obiectū ſuū de ordine ad ordinē ſic intelligēdo de ordine corporaliū ad ordinē ſpiritualiū: imo volūtas lʒ cauſando actum ſuū ſm aliquos p hoc metaphorice transferat obm ſuū de ordine intelligibiliū ad ordinē appetibiliū: tñ iſta trāſlatio non requirit voluntatē agentē ſic intelligēdo: hoc eſt preparantē obm ſuum vt ſit actu volibile: ſicut intellˢ agens preparat obm ſuū vt ſit actu itelligibile: qa quando obiectuʒ eſt actu intellectū eſt actu volibile: nō igiſ regriſ aliqua actio preparans obiectū volūtati. 15. q. q. P.

Actio in mediū nō precedit naturalr actionē in terminū niſi duplici de cauſa. aut qa eſt eiuſdē rōnis mediū τ terminᵘ: τ tūc prius naturalr recipiſ in medio ſicut paſſum ppin quius naturalr prius patiſ φ̄ paſſum remotius. aut ſi eſt alterius rōnis: agēs hʒ duas formas actiuas: quaꝝ vna eſt prior nālīter reliqua: τ ſm illā formā que eſt prior actiua natū eſt agere in mediū: τ ſm aliā in terminū. Exemplum primi eſt. vt quādo ſol illuminat partes medij. Exemplū ſcdi vt qñ ſol generat minerā in viſceribᵘ terre: vel vermē in terra τ illuminat mediū interpoſitum: τ iō excluſa vtraqʒ harū cauſarū. l. φ nec mediū ſit receptiuū eiuſdē actionis cū termino: nec agēs hʒ aliā formā actiuā realr vel virtualr per quā ſit natū agere in mediū actione alterius rōnis ab actiōe in terminū: nullo modo pcedit actio in mediū actio nē nālē in terminū: τ ppter hoc mediū corpale qd eſt iter angelos diſtātes neqʒ eſt natū recipere actionē eiuſdē ra tionis cū angelo diſtāte audiēte: nec aliā alterius rationis priorem illa: qa angelus loquēs nec habet formā virtualr nec formaliter actiuaʒ actionis prioris ad illam: que eſt lo cutio. 9. Diſ. 2ᶦ. q. 2. infra. B.

Actio prima productiua ſiue productio pma vel originatio actiua eſt pma entitas incōicabilis in diuinis: qa illā nihil precedit niſi memoria pfecta vel eſſentia: τ totū hoc eſt cō municabile: τ ideo pmū producere nō pōt cōicari: qa tūc pductū p illud pduceret ſe: qd eſt impoſe. 4. q. q. J. X.

Actio pprie ſumpta tres hʒ ppꝛietates. vna eſt φ eſt in cōti nuo fieri: eqꝫ enī depēdet ab agēte in ſcdo: τ vltimo inſtā ti: τ in pmo: imo in quolibet quātū durat. Scda proprietas eſt: φ eſt circa aliqd receptiuū: in quo eſt vt in ſubiecto: nā actio nō eſt in agēte: ſed in paſſo. Tertia proprietas eſt: φ eſt circa aliquē terminū ad queʒ terminaſ: qui eſſe accipit

per eam

per eamǳidem intellige de paſſione:opationes q̃ imanẽtes aſſimilant̃ actioni ⁊ paſſioni:in prima conditione ⁊ ſecundã:nõ aũt in tertia que eſt completiua.3.Diſ.p̃.q.6.Z.

Actualis dependentia vnius nature vt aſſumat̃ a Verbo nõ repugnat depẽdẽtie alterius nãe:nec eſt repugnantia ex pte Verbi:qa per hoc nõ ponent̃ in eo niſi plures relões rõnis, vel nulla relo rõnis:ſed tñ ꝙ ipſum terminet plures relationes reales ad ipſuꝫ.hoc aũt nõ eſt ipoſſe:ſicut tota trinitas terminat oẽs relones reales creaturaruꝫ:nulla eſt igit̃ cã impoſſibilitatis vel incõpoſſibilitatis aſſumptionis alterius nature etiã iſta nã manẽte vnita.1.Diſ.3ª.q.3.A.

Actualis intellectio nõ eſt actio de gñe actionis:ſed eſt q̃litas nata terminare talẽ actioneꝫ:que ſignificat̃ per hoc qꝺ eſt dicere:vel in cõi per hoc qꝺ eſt elicere verbum:⁊ ideo eſt aliqd ꝓductũ actione:que eſt intellectio:qa ipſa itellectio nõ eſt ꝓductiua alicuius:ſed ipſa eſt producta actione que eſt de genere actionis,27.Diſ.pª.q.1.infra.D.

Actus amicitie tendit in obm vt eſt in ſe bonũ.actus aũt ꝯcupiſcẽtie tendit in illud vt eſt bonuꝫ mihi:⁊ ideo nobiliꝰ eſt obiectũ in ſe q̃ vt ab aliquo habitũ:ſalteꝫ illa habitio obti ad habentẽ que eſt formalis ratio in obiecto vt concupito diminuit ab illa perfectione obiectiua quã habet iſtud bonum vt in ſe.49.Diſ.4ª.q.5 infra.L.

Actus beatificus ⁊ meritorius ſunt duo actus:qa vnus reſpicit eternum ⁊ alius tẽporale in ordine ad finẽ vltimuꝫ:nec opꝫ ꝙ vniuerſalr oĩs actus meritorius ſit pmo ⁊ imediate in executione circa deũ:ſed ſufficit ꝙ itẽtione.vnde in executione põt aliqd imediatius diligi ⁊ finaliter in deum reduci.18.Diſ.3ª.q.vnica.D.

Actus beatificus intellꝰ nõ põt eſſe cognitio abſtractiua ſed neceſſario itiutiua:qa abſtractiua eſt eque exñtis ⁊ nõ exiſtentis:⁊ ſic beatitudo poſſet eẽ in obto nõ exiſtẽte:qꝺ eſt impoſſe:abſtractiua poſſet hñi lꝫ obm nõ attingat̃ in ſe:ſed in ſſĩlitudine.btitudo aũt nunq̃ꝫ habet̃ niſi ipſuꝫ obm beatificũ imediate in ſe attigat̃:⁊ hoc eſt qꝺ aliqui vocãt ⁊ bñ ipſam itellectionẽ intuitiuã viſionẽ facialem:⁊ accipit̃ ab Aplõ pª ad Corin.13.videmus nũc ꝑ ſpeculũ ⁊ in enigmate.tunc aũt videbimus facie ad faciem.6.q.q.infra.D.

Actus charitatis vltra rectitudinem hoc eſt conformitatẽ ſui ad cognitionẽ directiuã habꝫ ꝓpriã bonitatẽ ex hoc ꝙ eſt ſm inclinationẽ charitatis:imo eſſe ſm illam inclinationẽ eſt habere propriaꝫ bonitatem charitatiuã nõ ſic de virtutibus moralibus.17.q q.K.

Actũ cognĩs de exñte vt exñs:⁊ pñs eſt hꝫ angelus de ſe:non tñ enĩ itelligit Michael ſe eo mõ quo itelligeret Gabrielem:ſi Gabriel annihilaret̃ intellectione.ſ.abſtractiua:ſed intelligit ſe vt exñtẽ ⁊ vt exñtẽ eundẽ ſibi:ſic etiaꝫ itelligit ſuã intellectionẽ ſi reflectat̃ ſup eã nõ ſolũ cõſiderãdo itellectionẽ ſicut quoddam obiectum abſtractuꝫ ab exñtia ⁊ nõ exiſtentia:quia ſic itelligit intellectionẽ alterius angeli ſi nulla intellectio eius eſſet:ſed intelligit ſe intelligere hoc eſt intellectionem ſibi inexiſtenteꝫ:⁊ iſta itellectio poſſibilis angelo eſt poſſibilis ſimplr intellectiue noſtre:qa promittit̃ nobis ꝙ erimus eq̃les angelis.iſta inquaꝫ itellectio poteſt proprie dici intuitiua:quia ipſa eſt intellectio rei vt exiſtentis ⁊ preſentis.6.q.q.D.

Actus cõcupiſcẽtie nõ eſt nec eſſe põt pmus actus volũtatis reſpectu finis:qa omne cõcupiſcere eſt in virtute alicuius actus amicitie:ideo enĩ cõcupiſco huic bonũ:qa amo hũc cui cõcupiſco.tum qa actus amicitie ineſt voluntati ſm ꝙ hꝫ affectionẽ iuſtitie:qa ſi ſolã affectionẽ cõmodi hñet non poſſet niſi ſibi ſumme cõmoda velle ſm Anſel.14.de caſu diaboli.Actus aũt cõcupiſcẽtie ineſt volũtati ſm ꝙ hꝫ affectionẽ cõmodi:qa neceſſario ineſt ſm illam etiã ſi ſola illa eſſet nobilior:aut ſm rõnẽ eſt affectio iuſtitie affectiõe cõmodi:qa eſt regulatrix eiꝰ ⁊ moderatrix ſm Anſel.⁊ ꝓpria voluntati inquãtũ libera eſt:cũ affectio cõmodi eſſet eius etiã ſi voluntas libera nõ eſſet.49.Diſ.4ª.q.5.L.

Actus credẽdi eſt ab obto pñte ſicut ab efficiente actũ:nõ ſic aũt eſt a volũtate.alr ſi volũtas eẽt cã actus credẽdi ⁊ ꝓponeret̃ itellectui aſtra eẽ paria:nulla ꝑſuaſione facta:poſſet voluntas impare intellectui credere determinate aſtra eſſe paria:⁊ hoc nihil eſt:ſed opꝫ obiectum hr̃e cauſalitatẽ ſuper actum:nec voluntas mouet niſi moueat obiectum. 25.Diſtin.3ª.qõne.2.A.

Actus credẽdi depẽdet ex duobus.ſ.ex habitu iclinãte:⁊ preſentia credibilis:ꝙ nõ eſt preſens in habitu:⁊ ideo ſine doctore ⁊ reuelatore nõ tenent̃ ſimplices qbꝰ nõ erãt tot credẽda explicita tot credẽ:ſicut Moyſes:nec Moyſes forte ſicut tenent̃ mõ maiores in eccl'ia:quia tot credibilia nõ erãt ſibi reuelata.oppoſito mõ de ſcia:qa hñs habitũ ſcie eo ꝙ gnãtur ab obto ſicut a partiali cã:hꝫ obm ſufficiẽter pñs q̃uis nõ ex vi habitꝰ:ſꝫ ꝑ ſpẽs:que manent q̃diu manet ſcia:ideo põt cõſiderare qñ vult:⁊ in ptãte eiꝰ eſt poſt ſciaꝫ habitã ꝯſiderare qꝺcũqꝫ ꝯtẽtoꝝ in habitu : nõ ſic eſt de fide:pꝫ.nec ſufficit quicũqꝫ occurſus credibiliũ ad itellectũ ad hoc ꝙ habitus iclinet in actũ firmiter eliciẽdũ ſic patet de baptiſato nunc:cui ſi ſtatim occurrãt phantaſmata illoꝝ terminoꝝ mori ⁊ reſurgere:⁊ cõponat apꝺ ſe mortui reſurgent,non credet,niſi prius ſibi cõſtiterit ꝑ aliqueꝫ ꝙ ſit articulus credẽdus:ideo nectio requirit̃ cũ fide iſuſa fides acquiſita ex auditu.25.Diſ.3ª.q.1.I.

Actus credẽdi depẽdet ex duobꝰ.ſ.habitu inclinãte:⁊ credibili pñtato:nõ quocũqꝫ ſꝫ pñtato tanq̃ꝫ credibile:⁊ ſic cõiter nõ preſentat̃ niſi ꝑ doctrinaꝫ.⁊ adhuc ſi ſic preſentat̃:non nectio credit intellꝰ vt ſic credere pcedit velle:qa ꝓpõnes credibile itellectui nõ demõſtrat ita vt cogat intellectum ad aſſentiẽdũ:ideo nõ credit niſi volẽs:q̃uis aũt volũtas ſic hẽat imperiũ ſup actũ credẽdi:nõ tñ hꝫ imperiũ ſuper oppoſitũ actũ ſtante fide:vt itellꝰ diſſentiat credibili propoſito per imperiũ voluntatis:ſed ſolum põt ipedire itellectum ne exeat in actum ſuum credendi eliciuꝫ circa credibilia propoſita.25.Diſ.3ª.q.1.infra.L.

Actus diſplicẽtie de pctõ ad hoc ꝙ ſit ſufficiẽs ad verã pniaꝫ ſiue itrinſecã ſolã ſiue ad dignã ſuſceptionẽ ſacri pnie regrit liberũ vſum rõnis ⁊ volũtatis.20.Diſ.4ª.q.1.B.

Actus diſtinguit eo modo quo eſt actus:ſi eſt actus accidẽtalis diſtinguit accidentalr ſicut actus eſſentialis diſtinguit eſſentialr.⁊ vltima diſtinctio in coordinatione predicamẽtali eſt diſtinctio indiuidualis ⁊ illa eſt per vltimũ actuꝫ ꝑ ſe pertinẽtẽ ad coordinationẽ predicamẽtalẽ:⁊ ad hãc coordinationẽ predicamentaleꝫ nõ per ſe pertinet exiſtentia actualis:actualis eniꝫ exiſtentia eſt vltimus actus:ſed poſterior tota coordinatione predicamẽtali:⁊ ideo exiſtentia diſtinguit vltimate:ſed diſtinctione que eſt extra totaꝫ per ſe coordinationẽ pdicamẽtalẽ:que diſtictio eſt aliquo mõ accidentalis:lꝫ nõ ſit vere accidẽtalis:tñ ſequit̃ totã diſtinctionẽ ſm eſſe quidditatiuuꝫ:eo ergo modo quo eſt actus diſtinguit:⁊ in quo eſt vltimus actus vltimate diſtinguit. 3.Diſtin.2ª.qõne.3.L.

Actus eſt generatiuus habitus ſicut forma aliqua eſt cauſa vel ratio cauſandi aliã formã:ſicut lumẽ ſolis in medio eſt rõ gignẽdi ibi calorẽ:nõ eſt aũt talis actus gignitiuꝰ:vt actio:ſed tali actione gignit̃ tam actus q̃ ꝓprius habitus vt terminus talis actionis.⁊ ad ſignificandũ gignitionẽ talẽ:que eſt actio de genere actionis:dicimus potentiã elicere actũ intelligendi.3.Diſ.pª.q.9.O.

Actus eſt intenſior a potentia ⁊ habitu:q̃ a potentia ſola:non quidẽ ꝙ potẽtia ſit cauſa ſubẽ actus:⁊ habitus ſit cauſa intenſionis:quaſi duobus cauſatis correſpõdeant due cauſe:ſed ꝙ ambe cauſe cõcurrentes poſſunt producere effectũ perfectiorẽ q̃ altera ſola:qñ tamẽ effectus ſm ſe totum:⁊

vt p ſe vnus eſt a duabus cauſis:ſed in diuerſo ordine cau ſantibus.17.Diſ.pͥ.q.2.K.

Actus eſt ſimilitudo cognita:ꝛ talis nō ſufficit ad cognoſcen dum illud cuius eſt actus:ſicut ſpēs intelligibilis in vno in tellectu viſa:alij intellectui videnti eā nō ſufficeret ad ꝑfe cte cognoſcendū obiectū cuius eſt.14.q.9 Ji.

Actus:etſi nō ſit eſſentialr relatiuus:cū tamē ſit per ſe mediū vniens potentiā tali obto:dicit ꝑfectio ex maiori ꝑfectio ne obiecti:ſed iſtā ꝑfectionē nō hꝫ ab illo tanq̄ a principio intrinſeco:ſed ſicut a cauſa extrinſeca vel ſaltem ab aliquo extrinſeco quod terminat dependentiaꝫ eius eſſentialem. 13.qōne quolib.infra.Ji.

Actus eſt ſimpliciter perfectior habitu etiam in ratione per fectionis finalis:qa īmediatius attingens obiectum finale: ꝛ in ratione etiaꝫ perfectionis formalis:quia tota perfectio non poſſet cōpetere habitui tali in ſummo quanta actui ta li in ſummo.49.Diſ.4ͥ.q.2.infra.Ff.

Actus ꝛ potētia ſunt oppoſita prout dicūt modos cuiuſlibet entis.prout.ſ.idem eſt ens in potētia anteq̄ actu ſit:ꝛ ens in actu:qn̄ iam eſt:ꝛ iſto modo nulli eidē ꝯueniunt nec for maliter:nec etiā denoīatiue:ꝙ.ſ.idem dicat ens denoīatuꝫ ſimul ab aliquo in aliquo actu:ꝛ ab eodē in potentia:vt tn̄ actus accipit pro principio actiuo:ꝛ potētia pro principio paſſiuo:que cadūt infra eſſentiā cuiuſlibet diffinibilis vel diffiniti:ſic nō ſunt oppoſita:nec ſic diuidunt ens:nec repu gnant alicui eidem.2.Diſ.2ͥ.q.10.D.

Actus eo modo quo debꝫ habere bonitatē maiorē ſiue in ſpē ſiue intenſionis in ſpecie:eodē modo ſi caret bonitate debi ta eſt peior priuatiue:ꝛ ſi habeat cōditionē aliquā poſitiuā repugnantē eſt peior ꝯtrarie.18.q.q.Aa.

Actus intell's nō eſt totalis cā actus voluntatis:ſed partialis cauſa ſi eſt aliqua:nec ecōuerſo voluntas eſt totalis cauſa intellectionis.49.Diſ.4ͥ.q.4.infra.L.

Actus intellectus vt precedit actū voluntatis nō habet defor mitatē ab actu volūtatis ſequētē:ſed in illo ꝑori pn̄t aliqͥd verū cōcipere:ꝛ hoc tā ſpeculabile:puta deū eſſe trinuꝫ q̄ agibile:puta deū eſſe diligendū.7.Diſ.2ͥ.q.vnica.S.

Actus intell's eſt talis ꝙ nec̄io eſt falſus ex eo ꝙ eſt falſi obtī: actus aūt voluntatis non eſt impurus.ſ.malus:qa eſt obti mali niſi cōcomitanter.49.Diſ.4ͥ.q.4.infra.N.

Actus itelligens vere manet in agēte:nō tn̄ in ſuppoſito agē te:ita ꝙ nō trāſeat extra ſuppoſitū:ſed nec trāſit extra ꝑtē intellectiuā in ſenſitiuā:nec extra itellectiuā in appetitiuā: nec extra ꝑncipiū eius actiuū in aliā potentiā ſed manet in ꝑte intellectiua:que eſt cauſa partialis eius. Nō aūt opor tet actionē ꝑprie dictā manere in ſua cauſa totali:ſed ſuffi cit ꝙ manear in ſua cauſa partiali.3.Diſ.pͥ.q.7.O.

Actus liberi arbitrij nō ſubſunt nec̄io cauſalitati celi:ꝛ p ꝯñs illi nō nec̄io redibūt idē:nec p ꝯñs aliq actus nec̄io depen dentes ex eis:ꝛ tn̄ illud exēplū ponit Aug.de dicto ꝑhorū vbi ꝑus ſic ingt:in hoc ſeculo Plato ꝛ in ſchola que acha demica dicta eſt diſcipulos docuit ita p innumerabilia re tro ſecula:ꝛ idē Plato ꝛ eadē ciuitas:ꝛ eadeꝫ ſchola:idēqꝫ diſcipuli repti.ſꝫ ſubdit:abſit vt iſta credam' īducēs ipro bationes ex ſcriptura ꝑus adductas.43.Diſ.4ͥ.q.3.J.L.

Actus voluntatis in cōi eſt duplex.ſ.velle ꝛ nolle:nolle enim eſt actus poſitiuus volūtatis quo fugit diſcōueniēs ſeu re ſilit ab obto diſcōueniēte:velle eſt act':quo acceptat obm aliqͥd cōueniens:ꝛ eſt vlterius duplex velle qͥd pōt noīari amicitie ꝛ cōcupiſcētie.ꝛ dicat velle amicitie eſſe iſti' obti cui volo bonum:ꝛ velle concupiſcentie eſſe illius obiecti qͥd volo alicui alij amato.¶ Iſtoꝝ aūt actuū pꝫ ordo:qa omne nolle ꝑſupponit aliqͥd velle.a nullo enī refugio niſi qa nō pōt ſtare cū aliquo qͥd accepto tanq̄ conueniens.Et hoc dicit Anſel.de caſu diaboli.c.3.ponēs exēpluꝫ de aua ro nummo ꝛ pane.Et iſtoꝝ duoꝝ velle pꝫ ordo:qa ꝯcupiſcē tia ꝑſupponit illud velle amicitie:cū enī amatū ſit reſpcū cōcupiti.q.finis cui volo bonū:nā ꝑpter amatū cōcupiſco ſibi bonū:qͥd ſibi volo:ꝛ cū finis volūtatis hēat ꝑmā rōnē obiecti voliti.pꝫ ꝙ velle amicitie ꝑcedit velle cōcupiſcen tie.¶ Ex iſto ꝓbato ſequit vlterius ꝙ ſimilis eſt proceſſus in velle ꝛ nolle deordinatis.nullū enī nolle eſt prim' actus deordinatus volūtatis:qa nō poſſet hēe nolle niſi reſpectu vel in vꝛtute alicuius velle.ꝛ ſi velle eſſet ordinatū acceptā do obm cū circūſtantijs debitis nolle qͥd habet ꝯñter:ſiīr eſſet ſibi ordinatū.nā ſi ordinate amo/ordinate odio noci ua amati eodē mō ſi velle amicitie eſſet ordinatū velle cō cupiſcētie ꝯñs ad illud eēt ordinatū.nā ſi ordinate amo il lud cui volo bonū:ordinate cōcupiſco ſibi bonuꝫ.6.Diſ.2ͥ q.2.A.ꝛ.21.Diſ.2ͥ.q.2.A.ꝛ.49.Diſ.4ͥ.q.5.A.

Actus ipſius volūtatis ſunt duo.ſ.cōplacētie ꝛ cōcupiſcētie.ꝛ actus cōplacentie ꝑor eſt:qa ꝑus cōplacet volūtati ex dile ctione in illo cui cōcupiſcit q̄ ꝯcupiſcat aliqͥd ſibi:volūtas igit pōt aliqͥd ſibi inordinate ꝯcupiſcē ꝛ cōplacere in illo: ꝛ etiā potētijs īferiorib' pōt aliqͥd inordinatū cōcupiſcibi le ꝯcupiſcere:ꝛ in hoc cōplacere in illo:ꝛ eodē mō pōt quo ad actū itellectus:qn̄ igit volūtas imperat cogitationē ali cuius illiciti:qua vult ꝙ obm ſit ſibi ꝑñs ad ꝯtinuādā de lectationē ꝛ cōplacentiā in illo:ſi illud cogitatū ſit illicituꝫ in cōplacentiā plena illo mō ꝑdicto eſt pctm̄ mortale:ꝛ h nō ſolū de carnalib' vt cogitare luxuriā:ſed etiā in actibus intell's reſpectu alioꝝ obiectoꝝ:vt imaginari ꝛ morari cū delectatione in cogitatione mortis inimicoꝝ:ꝛ ſic pꝫ ꝙ co gitatio de obiecto illicito ꝑcedēs ex cōplacentia volūtatis in illo poſt deliberationē eſt pctm̄ mortale:ſicꝫ enī eſt pec catū mortale volūtati ꝯcupiſcere ſibi delectationē de obie cto illicito:ꝛ illā etiā vel aliā cōcupiſcere po' īferiori:ſic ēt pctm̄ eſt ad h velle cogitationeꝫ de iſto obto. Hec eſt ſnīa Aug'.12.de tri.c.ꝑ.ꝛ Magr allegat diſ.24.c.illo.Itaqꝫ vt breuiter ſummā ꝑſtringā ꝛc.Et ꝙ Aug' ibi intelligat:ꝙ de lectatio ſine ꝯſenſu in opus ſit pctm̄ mortale.pꝫ p illud qͥd dicit.ſi ſola mulier cogitat de re illicita totus hō dānabitur: niſi mediatoris gr̄a interueniēte liberet.ꝙ ſi eſſet veniale poſſet ſine gr̄a oppoſita liberari.42.Diſ.2ͥ.q.4.K.

Singularis paſſus plimos in tenis ſiem ꝯcluſum.

Actus malus exterior addit ad miſeriam culpe que preſuit in actu interiori malo.18.q.q.infra.O.

Actus naturaliter natus eſt cōuenire cauſe ſue efficienti obie cto fini ꝛ forme:tunc igitur bonus eſt naturaliter quando habet omnia conuenientia quantum ad iſta que nata ſunt conuenire ſibi naturaliter ꝛ concurrere ad eſſe eius natu rale.40.Diſ.2ͥ.q.vnica.infra.A.

Actio non expirat per inopiam debitoris:ſed ſopitur.vnde illud.inanis eſt actio quaꝫ inopia debitoris excludit. Sed ius agendi manet ſicut obligatio in debitorem licet ſopita. 15.Diſtōne 4ͥ.q.2.Hg.

Actus non dicitur formaliter rectus vel iuſtus ab illa iuſtitia habituali in voluntate:quia ſtante illa poteſt haberi actus peccati venialis:vel actus indifferens:quorum neuter eſt actus iuſtus nec rectus:ſꝫ oportet ꝙ rectitudo qua forma liter actus dicitur rectus preciſe inſit dum actus ineſt:imo forte non ineſt imediate voluntati:ſed ipſi actui:ꝛ median te illo voluntati:quia voluntas nata eſt imediate recipere habitū ꝛ opationē.iuſtitia aūt actualis neutrū horū eſt:ſed tn̄ eſt conditio quedā ipſius actus:puta conformitas eius propria ad ſuam regulam.18.q.q.infra.U.

Actus nō habētes ordinem ad intell'm:cuiuſmodi ſunt actus vegetatiui:aut actus naturalr precedentes intellectionē: vt actus ſenſitiui nō dicunt praxes:nec dicit ad eos exten di noticia practica:vt ſunt priores intellectione. Similiter actus appetitiuus potētie ſenſitiue:quatenus precedūt actuꝫ intell's non ſunt praxes.hoc enim modo cōes ſunt nobis ꝛ beſtiis:nec reſpectu iſtorū actuꝫ eſt cognitio practica:niſi

vt aliquo

vt aliquo modo eſt moderatiua iſtorũ actuum: ⁊ iſti actus ſequunt̃ intellectionem moderatiuam: vt ſunt per ipſam moderati. 4. q. plo. infra. A.

Actus penitentie virtutis eſt imperare: ⁊ hoc tanq̃ de primo actu cauſationis pene qui ſunt reſpectu triſtitie cõſideratio ⁊ noliſio alicuius obiecti. Ipſa autẽ triſtitia ſequens eſt effectus remotus: ⁊ iſta põt bene multiplicari ſtante actu vno ipſius pnie virtutis: q2 per vnum actũ vindicãdi ſiue imperãdi punitionẽ põt quis imparare oẽs punitiones correſpondentes ſm iuſtitiã huic culpe. 14. Diſ. 4ª. q. 3. D.

Actus perfectiſſimus cognitionis põt elici a potentia ſine habitu precedente: põt eni intellectus pfectiſſime cognoſcere quidditates ⁊ terminos ante omnẽ actũ intell̃s cõplexũ: ⁊ eos cõponere adinuicẽ: ⁊ ex rõnib⁹ eorũ ↄcludere veritatem cõplexionis principij: q2 ſm phm̃ p̃ poſt. principia cognoſcimus inquãtum terminos cognoſcimus: ergo pfectiſſime aſſentit̃ pn̄º ex terminis eius ante oẽm habitũ genitũ: lʒ talẽ aſſenſum ſequat̃ habitus ille: ⁊ habitus eſt aliq̃ modo neceſſarius ad pfectionẽ nature noſtre: q2 in nobis non poſſet manere notitia pncipij aliquo mõ ceſſante illo actu niſi maneret ille habitus principij: ⁊ ita poſt itellectionem principij eſſet aliquis adeo in potẽtia eſſentiali ad intellectionẽ ſicut prius. Similr̃ põt dici de ſcia cõcluſionis que eſt ex principijs intellectis ſi cõcluſione illata ex eis p ſyllm perfectum qui ex ſe eſt euidẽs: per illã diffõnez ſyllĩ perfecti p̃ prioꝝ: qui. ſ. nullius eget vt appareat neceſſitas eius: hoc eſt vt ſit euidẽter neceſſarius ex notitia pncipiorũ. ⁊ euidentia illationis neceſſario aſſentit̃ concluſioni: ita ꝙ primũ circa ipſaz ↄclõnẽ eſt ipſuʒ ſcire: ⁊ ex hoc ſequit̃ ſcia que eſt habitus cõcluſionis: ⁊ ita non pſupponit̃ actui perfecto: ſed ſequitur ipſum. 14. Diſtin. 3ª. q. 1. H.

Actus qui eſt meritum: eſt in poteſtate mea ſuppoſita influẽtia generali: ſi habeo vſum liberi arbitrij ⁊ grãm: ſed complectio in rõne meriti nõ eſt in ptãte mea: niſi diſpoſitiue: tamen ſic diſpoſitiue ꝙ ex diſpoſitiõe diuina ſemp̱ ſequit̃ illũ cõpletiuũ ad agere meũ: ſicut ſemp̱ ſequit̃ animatio ad organiẓationẽ factã a cauſa nãli. 17. Diſ. pª. q. 2. infra. Kk.

Actus qui eſt cõplete circumſtantionatus ſm virtutẽ moralẽ eſt potẽtiale reſpectu vtutis quã dicit meritorium: imo eſt imediatius potẽtiale q̃ actus nãlis: naturalis hoc eſt nature nude vt preſupponit̃ vtuti morali. Eſt eniʒ rõnabile vt actus mere nãlis per prius recipiat perfectionẽ illam que non tranſcendit totã facultatẽ nature: cuiuſmodi perfectio eſt ſm virtutẽ moralẽ: ⁊ vlterius illa habita recipiat perfectionem ſimpliciter ſupnaturalẽ. 17. q. q. D.

Actus qui eſt prior tẽpore diſpotẽtia nõ eſt aliquis actus mãlis ſed eſt ſimplr̃ imãlis. 1. Diſ. 4ª. q. 1. infra. Kk.

Actus recordãdi hʒ duplex obiectũ. ſ. proximũ ⁊ remotũ: pteritio aũt q̃lqʒ requirit̃ in vtroqʒ obiecto vt obiectum eſt: q̃lqʒ in altero tm̃. ſenſus aũt q2 nõ cognoſcit obm̃ ſuũ: niſi ſm aliquã diſpõnẽ quã hʒ dũ ſentit̃: iuxta illud. 7. metaᶜᶜ. abeuntibus ſenſibilib⁹ a ſenſu nõ eſt palã vtrũ ſint an nõ: ideo põt hic recordationẽ actus ſui vt pteriti: q2 etiã hẽat obiecti ſenſati vt pteriti: q2 vt tn̄ modo ſic ſe hñs ſic ſentiebat̃ dum manſit actus ſentiẽdi. intell̃s aũt non requirit preteritionẽ in vtroqʒ obiecto: ſʒ tm̃ in primo: q2 eni act⁹ eius põt eſſe alicuius vt eſt neceſſariũ ſicut ſpeculãdi triãgulũ hẽe tres: ideo actus recordãdi illũ actũ ſpeculãdi põt hẽe obm̃ remotũ nõ vt preteritũ: ſed vt ſemp̱ vniformiter ſe habẽs: quãtum ergo ad iſtã cõditionẽ reſpicere obiectũ preteritũ vt preteritũ tam. ſ. remotũ q̃ propinquum ita ꝙ vtrũqʒ cognoſcat̃ precise ⁊ neceſſario vt preteritũ memoria eſt neceſſario ſenſitiua: nõ aũt neceſſario intellectiue: lʒ ſic poſſet eſſe eius. 45. Diſ. 4ª. q. 3. H.

Actus ſupreme ſenſitiue non põt percipi ab aliquo ſenſu: nec ab inferiori nec a ſuperiori. pʒ: nec a ſeipſa: q2 nõ eſt potentia illa ſup̱ ſe nec ſup̱ actũ ſuũ ↄuerſiua. 45. Di. 4ª. q. 3. I. D.

Actus vtutũ moraliũ non ordinant̃ in finẽ niſi p̱ actus theologicarũ. vnde ſicut quilibet tenet̃ diligere deuʒ pro omni ſtatu ſi habuerit vſuʒ rõnis: ⁊ hoc pro aliquãdo: qñ. ſ. circũſtantie debite diligẽdi deũ cõcurrunt: ita eodẽ modo dicendum eſt de actu fidei: ꝙ habẽs vſuʒ rationis pro omni ſtatu tenet̃ credere in vnũ deũ factoreʒ celi ⁊ terre. ⁊ hoc pro aliquando. 25. Diſ. 3ª. q. 1. infra. B.

Actus volũtatis ↄtingẽs in p̊mo inſtanti. Contingẽs eni nũq̃ eſt formalr̃ cõtingens niſi quãdo eſt: ideo ↄtingens quãdo eſt, cõtingẽter eſt: nõ tñ loquor in ſenſu cõpoſitionis. Non eni omne ens qd̃ eſt, eſt neceſſariũ: volũtas g̊ in p̊mo inſtãti vt prior natura ſuo actu: ita cõtingẽter elicit actũ ſuũ ſic ſi per diem preceſſiſſet actum elicitũ. Unde ſicut entia antequã ſint: quedã ſunt ↄtingẽtia ⁊ quedã neceſſaria: ſic etiaʒ quãdo ſunt quedã ſunt cõtingenter: ⁊ quedam neceſſario. 18. Diſtin. 3ª. q. vnica. infra. D.

Ad abſolutũ in cauſa imediate ſequit̃ abſolutũ in effectu: ⁊ in effectu primo conſequit̃ reſpectus ad cauſam: ⁊ tunc ſi aliquis eſt reſpectus cauſe ad effectũ: ille reſpect⁹ ad effectuʒ eſt vltimus ⁊ aliquando nullus. ⁊ ſi arguat̃ ꝙ q2 cauſa dat eſſe: ideo effectus recipit eſſe: ⁊ nõ econuerſo. dico ꝙ ſi intẽdas per ly q2, reduplicationẽ relationis in cauſa vl̃ aliquã realitatẽ nouã in cauſa ſiue relatiuã ſiue abſolutã ppoſitio eſt falſa. ſi aũt intelligas reduplicare actuʒ p̊mũ cauſe qui p̊cedit naturalr̃ cauſatuʒ illo modo ppõ eſt vera: abſolutũ eni in cauſa precedit naturalr̃ cauſatũ. ¶ Et ſi dicas ꝙ nõ tm̃ q2 eſt abſolutuʒ cãt: q2 ſilr̃ tale eſt. ſ. abſolutũ qñ nõ cãt. Dico ꝙ in illo iſtãti in quo cauſat adhuc cãt: vt p̊us naturalr̃ ipſa cauſatione: ⁊ vt ſic nihil intelligit̃: niſi abſolutum a quo ponit̃ ipſuʒ cauſatũ in eſſe: ⁊ ideo nihil põt accipi cũ hoc cauſa huius: qd̃ eſt cauſari: niſi illud ſit prius: nec reſpectu huius inſtantis: nec reſpectu alterius. Fallit autem imaginatio: q2 ſemp̱ videt̃ ꝙ cã ſit indeterminata vſqʒ ad illud inſtans: qñ cauſat: ⁊ tũc ꝙ aliqua relatio determinãs ipſam ad effectũ p̊mo requirat̃ a parte eius: qd̃ falſum eſt: illud eni idem abſolutũ: qd̃ in cauſa preceſſit tã natura q̃ duratione ipſuʒ effectũ productũ vel cauſatũ: eſt etiã in ea in illo inſtãti prius naturalr̃ q̃ cauſet: ⁊ ſm illud abſolutũ ſm ꝙ prius fuit cauſatiuũ eſt nunc cãns: ⁊ non ſm aliquid additũ neqʒ abſolutũ neqʒ reſpectiuũ. 1. Diſ. 2ª. q. 2. ifra. E.

Ad actũ meritoriũ ſufficiunt potẽtia que põt mereri: ⁊ diſpõ gratuita in potẽtia. ſ. grã: pſentia obiecti apprehẽſi: ⁊ vſus potentie circa illud. 18. Diſ. 3ª. q. vnica. infra. F.

Ad baptiſmum pertinent aliqua tanq̃ intrinſeca: ⁊ aliqua vt extrinſeca: ⁊ concedo ꝙ nihil intrinſece pertinet ad ipſuʒ: vel ad fundamẽtũ eius niſi ſenſibile: tamẽ ſicut cauſa efficiens requirit̃ neceſſario ad ipſum tanq̃ cauſa extrinſeca: ita illud quod eſt quaſi principiũ agendi tali cauſe effectiue. 6. Diſ. 4ª. q. 5. H.

Ad contractum ſufficit parentes contrahere pro filijs ⁊ ſufficeret ſine quibuſcũqʒ verbis cõtractus per litteras. ſi q̃dẽ in alijs contractib⁹ emptionis ⁊ venditionis firmior ↄtractus habet̃ in litteris: q̃ in verbis nudis. 27. Diſ. 4ª. q. 2. B.

Ad dilectionem finis inclinat nõ tm̃ charitas: ſed amor acquiſitus habitualis: qui eſt virtus appetitiua: q2 eſt habit⁹ appetitiuus conſonus rationi recte. 4. q. plo. infra. K.

Ad eſſe totius neceſſario preexigit̃ vnio partium: nec tamen illa vnio eſt illud eſſe: q2 vnio eſt reſpectus ⁊ eſſe illud eſt abſolutuʒ: ſicut ad cauſationẽ alicuius effectus neceſſario preexigitur ordo cauſarũ efficientium: quando ſunt multe ordinate: ⁊ approximatio earũ: ⁊ tamẽ ille ordo vel illa approximatio non eſt eſſe ipſius effectus: q2 iſta ſunt reſpectus tm̃. hoc aũt eſt abſolutum. Nec eſt incõueniens aliqd̃ abſolutuʒ dependere vel preexigere vel ſaltem coexigere aliquo modo aliquem reſpectuʒ. vl̃r eni abſolutũ cauſatũ

a pluribus cauſis nec'io ꝑexigit vnionē ⁊ approximationē
illarum cauſarum in cauſando.z.Diſ.3ᵃ.q.z.infra.F.

Ad formas ſupernaturales:etſi ſit potētia aliq in ſuſceptiuo:
non tamē ꝓprie aptitudo:qa illa non eſt ꝓprie niſi ad for/
mam naturaliter perfectiuā.19.q.q.infra.10.

Ad hoc ꝙ cognoſcaᷓ aliquid eſſe verum de aliqua rōne:vel
ipſa ēē verā de aliquo:opꝫ coḡſcere ipaꝫ ēē verā in ſe.nō
eſt aūt rō in ſe vera:niſi ptes illiꝰ rōnis ſint vnite:⁊ ſic opꝫ
ſcire quantū ad predicationes quidditatiuas:ꝙ ptes illius
rōnis poſſint vniri qdditatiue:puta ꝙ altera ꝯhat alteraꝫ
formalr:ita quātū ad veritatē ꝓpōnis enūtiantis eſſe:opꝫ
cognoſcere ptes rōnis ſubīi vel ꝑdicati vniri actualr.Exē/
plū.quēadmodū iſta.hō irrōnalis eſt aīal:nō eſt ꝑ ſe nota:
loquēdo de ꝑdicatione quidditatiua:qa ſubm in ſe icludit
falſum:⁊ ita eſt ꝓpoſitio includens in ſe contradictoria:ita
iſta.homo albus eſt.nō eſt per ſe nota:niſi per ſe notuꝫ ſit
hoīem ⁊ album actu cōiungi:qa ſi nō cōiunguntᷓ actu:hec
eſt vera.nihil eſt hō albus:⁊ per ꝯñs ſua cōuerſa eſt vera.
nullus hō albus eſt aliqd.ḡ ſua ꝯdictoria falſa.hō albꝰ eſt
aliqd.probatio minoris.quēcūqꝫ cōceptuꝫ ꝯcipimus ſiue
boni ſiue veri ſi nō ꝯhiatur per aliquid:vt non ſit cōceptus
ſimplr ſimplex:vt dicēdo.ſummū bonū:vel infinituꝫ bo/
num:vel icreatū:vel imenſuꝫ:⁊ ſic de alijs.nullus talis eſt
proprius deo.voco aūt ꝯceptū ſimplr ſimplicē:qui nō eſt
reſolubilis in aliquos cōceptus ſimplices:quoꝝ quilꝫ poſ/
ſit actu ſimplici diſtincte cognoſci.z.Diſ.pᵃ.q.z.infra.C.

Ad hoc ꝙ motus ſit nālis ſufficit ꝙ potētia paſſiua rei ſit ad
talē formā inclinata:nec requiriᷓ ibi ꝑncipiū actiuū intrin
ſecum:ſed a quocūqꝫ agente agaᷓ erit qꝺ acquiriᷓ ſimplr
naturale ſolū ꝑꝑ illā iclinationeꝫ ex pte ꝑncipij paſſiui.vñ
graue:poſito ꝙ non habeat in ſe ꝑncipium actiuum deſcē/
ſus deorſum:a quocūqꝫ tñ actiue deſcēdat mouetur natu/
raliter.18.Diſ.zᵃ.q.vnica.C.

Ad h ꝙ diſplicētia valeat ⁊ ſit ordinata opꝫ ꝙ ſit debite cir/
cunſtantionata:⁊ maxime circūſtātia finis ⁊ ꝑncipij actiui
ꝑncipalis:vt.ſ.ſit volūtaria ꝑꝑ deū:ſed difficile eſt tūc hr̄e
actū ſic circūſtantionatū:qa qui vſqꝫ tunc fuit impenitens
non videᷓ tunc extorquere a ſeipſo diſplicentiā nouaꝫ niſi
timore pene iminētis.ꝑſumiᷓ enī ꝙ ſi remotus eēt a pena
ſicut ꝑus nō extorqueret a ſeipſo illā diſplicentiā ſicut nec
prius:tum qa ſaltē aliquid ſimplr inuoluntariū videᷓ cau
ſa iſtius diſplicētie.nā expectatio mortis videᷓ cauſa iſtiꝰ
diſplicentie.Illa aūt eſt inuoluntaria:⁊ qꝺ nō ſit niſi ex ſup/
poſitione cuiuſdā inuoluntarij nō eſt ſimplr voluntariū:ſic
nō oīno volūtarie ꝓijcit quis merces in mari:ſi nō proijcit
niſi ex ſuppōne cuiuſdā periclitationis quā nollet:ſaltē qꝺ
non eſt niſi ſic voluntariū nō eſt multū acceptum alij:nec
multū videᷓ ꝑꝑ amorē eius factū.hanc rōnē tangit Augꝰ
in lr̄a:opꝫ non ſolū timere iudicē ſed diligere.arbitrij enim
libertatem querit vt delere poſſit cōmiſſa non neceſſitate:
charitatem non timorē:nō igiᷓ timeat penam qui penitet:
ſed anxieᷓ pro gloria.zo.Diſ.4ᵃ.q.1.infra.B.

Ad hoc vt voluntas moueat itellectū ad credendū credibile
ſufficit diſpoſitio intellectus:⁊ nō eſt neceſſariū ſupnālem
diſpoſitionē ꝓportionalē illi poni in voluntate:nec ad hoc
ꝙ difformiter opereᷓ per inſtr̄m requiriᷓ talis diſpoſitio
ꝓportionalis in voluntate qualis eſt in actu credendi ꝑfe/
ctiori ⁊ minus ꝑfecto:ſed ſufficit proportionalis diſpoſitio
in intellectu differens ſm ꝙ gradus differentes in perfe/
ctione ſunt in actibus.z5.Diſtōne 3ᵃ.q.z.B.

Ad intellectionē alicuius tria videnᷓ cōcurrere.vꝫ.obiectuꝫ
cognoſcibile:intellectus ipſe:⁊ ratio cognoſcendi.In itellu
autē:vt potētia eſt:nō opꝫ ponere diſtictionē ad hoc vt di/
ſtincte intelligat:qa etiā intellꝰ noſter:vt videᷓ oīno indi/
ſtinctus ſm rōnē potētie:pōt plura itelligere:igiᷓ ſi eſt di/
ſtinctio:queraᷓ in obīo vel rōne cognoſcendi obīi:vel in
ipſa intellectione.35.Diſ.pᵃ.q.vnica.A.

Ad pctm̄ in.ſ.ſ.requiruntur tria.ſ.ꝙ ſit ex certa malitia:ꝙ ſit
cōtra ꝑceptū ꝑme tabule:⁊ ꝙ ſit actus oppoſitus ꝑfectiſſi/
mo actui cōuerſiuo.⁊ hoc modo eſt pctm̄ in.ſ.ſ.⁊ eſt finalis
impenitētia:nō qa homo decedit ſine penitentia:ſed qa hꝫ
ꝓpoſitū de nunq̄ penitēdo:⁊ oriᷓ ex deſpatione:⁊ ſic dicit
Augꝰ de fide ad Petrum:ꝙ peſſimi holes incidunt in hoc
pctm̄:vt pꝫ de Caym:qui dixit Ben.4ᵒ.Maior eſt iniqtas
mea q̄ vt veniā merear.Credidit enī miſericordiā dei eē
minorē ſuo delicto:⁊ mīa dei ēſt bonitas q̄ appropriaᷓ.ſ.ſ.
⁊ ideo diciᷓ pctm̄ in.ſ.ſ.vt pꝫ in littera.43.Diſ.zᵃ.q.1.D.

Ad pctm̄ originale cōcurrūt duo:carentia iuſtitie.ſ.vt forma/
le:⁊ debitū habēdi eā vt māle:ſicut in alijs ꝑuationibꝰ cō/
currit ꝑuatio ⁊ aptitudo ad habitū.Debitū iſtud eſt a deo
ſtatuēte legem iſtaꝫ.Do iuſtitiā tibi Ade ⁊ oībus filijs tuis
nālibus do eadē datione quātū eſt ex parte mea:⁊ ideo ex
hac datione tenenᷓ oēs eā hr̄e ⁊ ex pr̄e ꝓpagātē per cuius
actionē iſte eſt filiꝰ nālis Ade.ergo hoc debitū ꝑ nullas rū/
mas ignotas intrat:ſed per iſtas duas cauſas poſitiuas:illa
aūt carentia nō hꝫ cām niſi negatiue.ſ.nō dantē iuſtitiam
originalē.Cuius ſi queraᷓ vlterius cauſa nō eſt niſi deme/
ritoria:qa.ſ.Adā demeruit ne iuſtitia originalis dareᷓ:ne/
gatiua non dans deus eſt:demeritoria:quare non datur eſt
Adam peccans.3z.Diſ.zᵃ.q.vnica.infra.D.

Ad perſonalitatem requiriᷓ vltima ſolitudo ſiue negatio de/
pendentie actualis ⁊ aptitudinalis ad perſonā alterius na/
ture.1.Diſ.3ᵃ.q.1.infra.M.

Ad quidditateꝫ forme abſolute non pertinet eſſentialr aliqs
reſpectus:qa tunc illa qdditas eſſet ad ſe ⁊ non eſſet ad ſe:
nec etiam poteſt dici ꝙ relatio ponatur ibi tanq̄ genus:⁊
non ſit vere genus:qa hoc modo in diffinitione accidentis
poniᷓ ſubm.pꝫ aūt ꝙ relatio nō eſt ſubiectū abſoluti:nec
etiā ratio receptiua.6.Diſ.4ᵃ.q.10.A.

Adducere deū tanq̄ teſtem falſi eſt facere irreuerentiaꝫ deo
vel adducere eū tanq̄ ignorantē veritatem:⁊ ita non omni
ſcientē:vel adducere eū tanq̄ volentē teſtificari:qꝺ falſuꝫ
eſt.vtroqꝫ aūt modo ſit irreuerentia deo imediate cōtra il
lud ꝑceptū ꝑme tabule.Non accipies nomē dei tui in va/
num:⁊ ideo vtroqꝫ modo ſi ex deliberatione fiat eſt pecca
tum mortale.39.Diſ.3ᵃ.q.vnica.infra.A.

Adultus eſt habēs vſum rōnis ⁊ cognoſcens peccatuꝫ qꝺ cō/
miſit:per quē adultū nō intelligo tante vel tante etatis:ſed
ꝙ habeat etatem ad cognoſcendū iuſtū vel iniuſtū contra
legem dei.in multis enī ante etateꝫ conſuetam malitia ſup
plet etatem:⁊ non tñ in malis:vt dicunt cōmunia verba:
quia forte habet citius prudentiam ad malum.vnde diciᷓ
doli capax:ſed etiam in bonis.iuxta illud in legēda ſancte
Agnetis.fides nō in annis cōputaᷓ.17.Diſ.4ᵃ.q.1.K.

Ad reſiliendū meritorie requiriᷓ aliquid ꝑncipiū a volūtate:
puta gr̄a quā angelus malus nō pōt ex ſe hr̄e:⁊ deꝰ ſm ꝙ
deſeruit ipm diſpoſuit ſibi eā nō dare.7.Diſ.zᵃ.q.vᵃ.J.N.

Affectio cōmodi que eſt cōcupiſcētia preſupponit affectionē
amicitie:qa oīs ꝯcupiſcēs bonū alicui prius vult illi bn̄ eē
in ſe q̄ illi ꝯcupiſcat.ſi ḡ aliqua inclinatio ad cōcupiſcēdū
cōcupitū pōt eſſe rō neceſſaria triſtādi de oppoſito:multo
magis inclinatio ad amandū illud cui bonum cōcupiſciᷓ:
poteſt eſſe ratio triſtitie de oppoſito boni ipſius amati.15.
Diſ.3ᵃ.q.vnica.infra.J.

Affinitas ꝯtracta per copulā cū ſorore vxoris ante matrimo/
niū ſimplr īpediret mr̄imoniū pro futuro:ſꝫ poſt mr̄imo/
nium ꝯtractū affinitas ſuperueniēs nō dirimit.⁊ rō eſt:qa
multa impediunt nondū factū que nō deſtruunt iaꝫ factū:
priuaᷓ tñ vir iure petendi ꝓpter illud crimen:⁊ poſt mor/
tem vxoris ſine cōiugio ꝑmanet.41.Diſ.4ᵃ.q.vnica.E.

Affirmatiua illa vera eſt.ſ.ꝙ ſicut ſacerdos legalis oñdebat
leproſos mundatos:ſic ſacerdos euāgelicus oſtēdit pecca/
tores

toꝛes iuſtificatos. ſed negatiua. ſ. q̄ nō aliter ſacerdos euā-gelicus ſe hēat ad leproſos ſpūalr̄ q̄ʒ ſacerdos legalis ad leproſos corporaliter. ſ. precise oſtendendo mundiciā hinc inde: falſa eſt. ꝛ ratio eſt: q̄ nō dedit deus in veteri lege ali quā cerimoniā vel purificationē cui miniſtrāte o miniſtro idoneo aſſiſtat regulariter ad mūdandū leprā corporalē. dedit aūt in lege noua aliqḋ ſacr̄m cui ex pacto regulariter aſſiſtit ad mundandū ſpiritualiter niſi impediat obex con trarie voluntatis. 14. Diſ. 4ᵗ. q. 4. infra. K.

Agens creatū ꝑpter duo reqꝛit paſſum. ſ. ꝑpter ſe: q̄ paſſuʒ eſt ꝯcauſa cū agente creato: q̄ hʒ v̄tutē limitatā in agēdo: ꝛ ideo requirit cām aliā. ſ. materialē cōcurrētē in fieri: ꝑp effectū etiā qḋ eſt cōpoſitū ex mā tanq̄ʒ parte ꝑexiſtente: ꝛ forma tanq̄ʒ parte aduenientē: ꝛ iō nō ponerēt agēs creatū agere omnino ſine materia vel in ſe vel in equiualente. 12. Diſ. 4ᵗ. q. 4. infra. D.

Agens eſt imediatū paſſo ꝑximo: ꝛ hoc imediatiōe correſpō dēte tactui mathematico: q̄ꝛ mediū eſt receptiuū actionis eiuſdē rōnis vel alterius rōnis reſpectu cuius agens hʒ for mā: vel imediatione corrn̄dente tactui virtuali: quia ita eſt agens preſens diſtanti mathematice ad effectū cauſanduʒ in eo: ſicut ſi eſſet preſens ſibi ſm̄ eſſentiā ſuā: ꝛ hoc modo eſſe preſens per potentiam ſuam eſt ſic nō q̄ potentia ſua ſit ibi: ſed q̄ potentia ſua poſſit cauſare ibi effectum: ac ſi eſſet ibi: lʒ nec ipſuʒ nec potentia ſua ſit ibi. 9. Diſtinctione 2ᵗ. qōne. 2. infra. L.

Agens inquantuʒ eſt in actu formali vel virtuali eſt preſtan-tius paſſo inquantū eſt in potentia ad illud. vnde illa ꝑpo ſitio: agens eſt preſtantius paſſo. vera eſt quantum ad hoc q̄ patiens recipit ab agente: ꝛ quantum ad hoc non poteſt ſe facere in actu per ſe: ſicut ſm̄ id fit in actu per agens: ſed ex hoc non ſequitur q̄ ſit preſtātius abſolute natura illius qḋ eſt ſuſceptiuum: ſicut nec de termino formali reſpectu eiuſdē: ꝛ ideo quando Aug⁹ intēdit ꝯcludere per illā ꝑpō nem: q̄ corpus nō agit in ſpūm: pōt dici q̄ eſt vera de agē te equoco ꝛ totali ſeu p̄ncipali. alr̄ non: ꝛ ſi ꝯcſo eſt vera: ꝛ cōceſſum eſt q̄ ignis nō eſt agēs p̄ncipale in ſpūs ſiue in il la detentione: q̄ in illa nō agit: ſed formalr̄ diffinitiue con-tinet: ſiue in imutatione: q̄ ibi nō agit niſi vt inſtr̄m dei: ſic phātaſma ſe hʒ ad intellēm agētē. Jn cauſando aūt triſticiā hoc modo vel illo nō eſt p̄ncipale agens: ſed ipſa voluntas nolens illud obm̄. magis eni ex hoc q̄ obiectū eſt nolitum ſequit̄ triſticia q̄ʒ ex rōne obiecti in ſe vel ipſa apprehēſio euentus obti noliti: q̄ obm̄ nō tm̄ nolitum: ſed vt nolitum apprehenſum eſſe vel fore ꝯtriſtat. 44. Diſ. 4ᵗ. q. 2. P.

Agens liber pōt eadē volitione antiqua effectū nouū ꝑducē ꝑ tūc q̄ñ vult effectū nouū eē. nō eniʒ eſt neēe ſi ſempiter-nalr̄ vult: ꝛ nō pōt de nouo velle: igit̄ vult ꝑ ſempiterno: ſic nō eſt necūm in me q̄ ſi nūc volo aliqḋ q̄ pro nūc ve-lim illud: ſed poſſum velle illud eſſe pro cras: ꝛ eadē voli-tione ſtāte ſine oī mutatione o parte volūtatis mee poſſuʒ illud nouū cauſare cras pro quo volo illḋ. 1. Diſ. 2ᵗ. q. 2. D.

Agens liberū nō producit ſm̄ totā ſuaʒ potētiā actiuā: q̄ nō oportet agens agere ſm̄ totā virtutē ſuā quātū poſſet ſm̄ illam virtutē producere quando eſt agens libere ꝛ nō ne-ceſſitate nature. 1. Diſ. 4ᵗ. q. 1. Oo.

Agens naturale pōt cū cōi influētia ſine ſpāli actione diuina in actionē ſuā ꝛ in terminū actionis qui eſt forma miꝑtio-nis: qḋ eni tūc in eodē inſtanti deus creat aīam hoc non eſt prius nālr̄ q̄ʒ ꝑpagans iducat formā miꝑtionis: imo eſt poſterius naturalr̄ ſic forma ad quaʒ eſt diſpoſitio ſequit̄ diſpōnē. Nec necio ſimplr̄ deus creat aīam: imo mere cō-tingenter: ꝛ ideo agēs illud pōt informare ſuū paſſum per iſtā formā miꝑtiōis abſq̄ʒ actiōe dei: ꝛ ꝑ ꝯñs nulla ꝯdictio eſt reſpectu agentis creati: q̄ foꝛa miꝑtionis iformet abſq̄ʒ aīa itellectiua: nō ergo eſt miraculū. 11. Diſ. 4ᵗ. q. 3. G.

Agens naturale ſi pōt ſubito iducere formā iducit per muta-tionē: ꝛ ſi nō pōt: neceſſe eſt vt agat in tēpore: ꝛ ita per mo-tum. deus aūt etſi poſſet iducere formā in inſtanti: tñ ſi nō induceret in inſtanti pōt inducere totā in tēpore: ita q̄ non partes ante partes. poſſe eni agere in tempore non eſt im-perfectionis in agente: lʒ neceſſitas agendi in tempore ſit i-perfectio. 3. Diſ. 3ᵗ. q. 1. L.

Agēs nāle nō pōt agere de nouo niſi aliqḋ ponat̄ nouuʒ vel in ipſo vel in paſſo vel habitudo noua eoꝝ. hoc appet: q̄ oībus iſtis vniformiter ſe hn̄tibus vniformis erit actio: cū tale agens agat ex neceſſitate nature: ꝛ ideo ſi aliqḋ agens nāle hʒ aliquā actionē nouā: vel erit aliqua forma abſolu-ta ante iſtā actionē nouā in agēte: vel alia noua in paſſo: vl̄ habitudo noua agētis ad paſſum. Sed nec primū nec ſcḋʒ eſt neceſſarium: poteſt eniʒ ignis de nouo agere in lignum. abſq̄ʒ hoc q̄ ante iſtam actionem ignis recipiat nouaʒ for-mam vel lignum: ḡo prima forma abſoluta quam recipit lignum eſt per iſtā actionē: ergo eſt noua habitudo ignis ad lignū abſq̄ʒ oī nouitate forme abſolute. Hoc pʒ experi-mentalr̄: q̄ actiuo eodē mō ſe habēte ſm̄ potētiā actiuaʒ ꝛ paſſiuo ſm̄ potētiā paſſiuā proximā ſi fuerit aliqḋ impe-dimentū interpoſitū inter iſta nō aget iſtud agens in paſſuʒ: amoto autē iſto impedimēto vel obſtaculo aget: ergo eſt ibi noua habitudo agentis ad paſſuʒ ſine noue forma ab-ſoluta. 6. Diſ. 4ᵗ. q. 10. L.

Agens particulare ex forma ſua hʒ vt aſſimilet ſibi paſſuʒ ꝛ generās genitū: ꝛ ex mā hʒ q̄ ſit diſtinctū o genito nō p̄nci-palr̄: lʒ tñ ſequat̄ necio q̄ diſtinguit̄ ꝑ mām o genito: quia mām nō ſuā: ſed aliā perficit per formā terminātē gnōnē. ſua eni mā iā ꝑfecta eſt forma: ꝛ ex hoc q̄ aſſimulat per for mam ꝑficit aliā materiā q̄ʒ ſuā: ꝛ ita ſua alia eſt ab illa que priuatur forma tali. cuiuſcūq̄ʒ aūt eſt alia materia ex quo mō eſt ꝑs eſſentialis rei ipm̄ eſt aliḋ ab eo. 3. Diſ. 2ᵗ. q. 6. S.

Agens potēs vti inſtr̄o nō poſitiue perfectius agit ſi nō vtat̄ inſtr̄o: tamen actio ſine inſtr̄o poſſibile eſt q̄ ſit perfectior actione que eſt cū inſtr̄o: ita hic de phātaſmate qḋ eſt vt in-ſtrumentū cōcedo q̄ aliquā ꝯditionē ꝑfectionis hʒ intelle-ctio ſine phātaſmate quā nō hʒ intellectio cū phātaſmate: q̄ ſilitudinē quādā cū intellectione ſimplr̄ perfecta ſube ſeparate: ſed nō ſequit̄ ex hoc q̄ quecūq̄ʒ talis ſit poſitiue perfectior quacūq̄ʒ tali. 45. Diſ. 4ᵗ. q. 1. infra. E.

Agens pōt eſſe alicubi per cōtactū virtualē: ꝛ hoc ſufficit ad agendū: ſicut ſi eſſet p̄ſens ꝑ eſſentiā vel mathematice: ꝛ q̄ agat p̄us in mediū inter ipſuʒ ꝛ illud cui eſt ſic p̄ſens nō req̄ rit̄ abſolute ad hoc q̄ agat in illud: ſed hoc eſt: ḡo mediuʒ eſt capax actionis eiuſdē rōnis cū termino. 9. Diſ. 2ᵗ. q. 2. L.

Agilitas nō pōt eē in aliquo toto ad facilr̄ mouēdū ſe niſi cō currente virtute motiua ꝛ mobili: ꝛ ideo ad rōnē agilitatis in ſpāli reqꝛit̄ ꝑfectio v̄tutis motiue in aīa: ꝛ cōgrua diſpō nō repugnans iſti motui ex parte corpis. Eſt ergo in ſpāli agilitas habilitas in aliquo toto ad ꝑmpte mouēdū ſe ſm̄ locū ex perfectione virtutis motiue anime ꝛ cōgrua diſpo ſitione corporis. 49. Diſ. 4ᵗ. q. 14. B.

Albedo intenſa nō habet aliquid quod accidit nāe ſpeciei: q̄ iſte gradus qui intelligitur addi ſm̄ ſe nāe facit vnū per ſe cū natura ſicut quecūq̄ʒ differētia indiuidualis addita na-ture facit vnū per ſe cū natura. 17. Diſ. ꝓ'. q. 6. infra. Yy.

Alia eſt amicitia ꝯſanguineoꝝ ꝛ alia ꝯiugū. illa ꝯſanguineoꝝ maxime in linea recta eſt reuerētie quātū ad deſcēdentes reſpectu ſuperioꝝ ꝛ cuiuſdā regiminis ſeu preſidentie: ecō uerſo amicitia ꝯiugū eſt ſine tali reuerētia: imo eſt cū reue rentia itantū vt ſincerius diligēs ꝯſanguineaʒ magis odiat in ea illā irreuerētiā nō ſoluʒ a ſe ſed a quocūq̄ʒ alio exhi-bere: ꝛ ideo concedo q̄ amicitia diſponit ad coniugiuʒ: ſed alterius rationis omnino ab illa que eſt inter ꝯſanguineos. 40. Diſtōne 4ᵗ. q. Unica. F.

Alia eſt indeterminatio mãe pp defectũ actus. alia eſt indeterminatio agẽtis pp illimitationẽ virtutis actiue. ſicut ſol eſt indeterminatus ad multa gñandũ. p̄ mõ indeterminatũ nõ agit: niſi determinet̃ per aliquẽ actum: qꝛ al's nõ eſt in actu ſufficiẽte: ſed in po ͣ. ſcd̃o mõ indeterminatum nulla forma alia a ſe determinat̃: ſed ex ſe determinat̃ ad ꝓducendum quẽcũqꝫ effectũ: ad quẽ ex ſe eſt indeterminatũ. ⁊ hoc pñte paſſo receptiuo: ſicut ſol pñte paſſo generat q̄dlibet gñabile ex quo ipm natũ eſt gñari. ⁊ hoc mõ indeterminatio intellectus nõ eſt indeterminatio potẽtialitatis paſſiue in ordine cãlitatis: ſꝫ eſt indeterminatio actualitatis q̄ſi illimitate: ⁊ iõ nõ determinat̃ p formã: que ſibi ſit rõ determinate agẽdi: ſed tantũmõ p pñtiã obiecti circa quod determinatum nata eſt eſſe determinata intellectio. 3. Diſ. p̄. q. 7. Bb. ⁊ 7. Diſ. p̄. q. vnica. E.

Alia poteſt eſſe ratio agendi: ⁊ alia ratio agẽtis: ⁊ ſingularitas eſt conditio agentis non ratio agendi: ſed ratio agendi eſt ipſa forma exiſtens in ſingulari: ſm quam ſingulare agit. 3. Diſ. p̄. q. 6. infra. D.

Alio mõ de p accñs loq̄tur metaphyſicus ⁊ al'r logicus. metaphyſicus eñi dicit eẽ ens p accñs: qd̃ icludit in ſe res duoꝝ generꝝ. ſicut pꝫ. 5. metaphyſice. c. de ente ⁊ vno. logicus ꝟo dicit ꝓpõnẽ eẽ p accñs cuius ſubiectũ nõ includit rõnem inherẽtie p̄dicati: ⁊ ſi ex duob᷑ talibus fiat vnus ꝯcept᷑: quorũ neuter eſt per ſe determinatiu᷑ alteri᷑ dicit illũ ꝯceptũ eſſe vnũ ꝯceptũ p accñs. Exẽplũ nõ eſt in creaturis de ꝯceptu vno p accñs logico: niſi cui corñdet vnũ p accñs metaphyſicũ: qꝛ ⁊ ſi hec ſit p accñs. rõnale eſt aial: tñ iungẽdo vnũ ꝯceptũ alteri: vnus eſt p ſe determinatiu᷑ alterius: ⁊ iõ totus ꝯceptus nõ eſt vnus p accñs: ſꝫ tñ aliqs aggregans ꝯceptus duoꝝ generũ eſt vn᷑ p accñs: ⁊ ei ſemp corñdet vnũ p accñs apđ metaphyſicũ. ⁊ iõ hec põt ꝯcedi p accñs: pñitas eſt dei tas: qꝛ ſubiectũ vt ſubijcit̃ nõ icludit rõnẽ inherẽtie p̄dicati vt p̄dicat̃: qꝛ ſubiectũ nõ eſt formal'r p̄dicatũ: iungendo ẽt ꝯceptũ ſubiecti ꝯceptui p̄dicati: ſicut de᷑ pr̃: vnus ꝯceptus nõ p ſe determinat alterũ: q̄a ſm Dama. ꝓprietates determinãt hypoſtaſes nõ nãꝫ. iſte igit̃ ꝯcept᷑ nõ eſt in ſe ⁊ p ſe vnus: ⁊ ita nõ dicit ꝯceptũ p ſe ſuppoſiti reſpectu alicuius: qđ enim nõ eſt in ſe ⁊ per ſe vnũ: non eſt alicuius per ſe ſuppoſitũ: ⁊ ſicut nec in rebus: ſic nec in ꝯceptib᷑. ſic igit̃ logice loquẽdo poſſet ꝯcedi q̄ pater nõ eſt p ſe ſuppoſitũ dei. 26. Diſt. p̄. q. vnica. Z.

Aliqua eſt forma in po ͣ ꝯdictionis: vt ſcia q̄ eſt ꝯtrioꝝ: ⁊ iſta nõ pt̃ ſe determinare ad alteꝝ: qꝛ eſt diminuta ⁊ impfecta quãtũ ad h̄: vt reſpicit vtrũqꝫ ꝯtrioꝝ. vñ Ariſ. vult q̄ ſi ex ſe ſine alio determinãte ꝓcederet ad actũ: ſimul ꝓduceret ꝯtria. Alia eſt forma in potẽtia ideterminata: pfecta tñ ⁊ nõ Tex. cõ. 3. t. 10. diminuta obiecto ſibi pñtato cuiuſmodi eſt volũtas. ⁊ iſta põt ſe determinare ⁊ ẽt alia. vñ Ariſt. 9. meta. qꝛ dixerat q̄ ſcia eſt ꝯtrioꝝ. ⁊ tñ ad nullũ illoꝝ põt ſe determinare. ideo ſubdit determinatiũ: hoc aũt dico appetitũ vel ꝓhereſim. potẽtia igit̃ rõnalis pfecta cuiuſmodi eſt volũtas: q̄uis ſit ꝯdictorioꝝ: poterit determinare ſe obiecto pñte ad vnũ illorum. 25. Diſ. 2ᵃ. q. vnica. in fine.

Aliqua eſt relatio vltima: in qua nõ põt fundari alia realis: ſicut aliquod eſt accñs: ita vltimũ in entibus qđ nõ põt vlterius eſſe ſubiectũ alicuius accidentis: ⁊ ideo non ſequit̃: ſi accidens poteſt eſſe in accidente q̄ in accidẽtibus eſt proceſſus in infinitum. 6. Diſ. 4ᵃ. q. 10. E.

Aliqua denominatiua vel concreta p̄dicant̃ de aliquibus primo mõ per ſe. aliqua de aliquo p ſe 2ᵒ mõ ſiue p accidẽs. de cõpoſito qdẽ ex ſuſceptiuo ⁊ forma p̄dicatur denominatiuũ ſiue cõcretũ forme p ſe primo mõ ſp̄aliter. ſi ſubm eſt per ſe vnũ q̄tũ ad ꝯceptũ: ſicut hõ dr̃ rõnalis ſiue aiatus p ſe p̄ᵒ. ſꝫ corpus qđ eſt altera pars cõpoſiti dr̃ denoĩatiue aiatũ ꝓprie tñ ſiue per ſe 2ᵒ mõ ſiue per accñs: qꝛ illđ nõ eſt totũ includẽs formã ſed ſuſceptiuũ recipiẽs formã. vbicũqꝫ ergo eſt aliqua forma opꝫ dare p̄dicationẽ formalẽ de toto q̄ eſt p ſe primo mõ. Et in creaturis opꝫ dare cõiter p̄dicationẽ q̄ ſit ꝓprie denoĩatiua forme de ſuſceptiuo. In diuinis p̄ma p̄dicatio nõ negat̃. nã pr̃ generat ſiue generans pater eſt quaſi cõpoſitũ includẽs q̄ſi eẽntial'r formã illaꝫ que de ipſo p̄dicatur: ſꝫ denominatiuã p̄dicationẽ q̄ſi formẽ. de quaſi ſuſceptiuo non oportet dare ibi. 3. q. q. O.

Aliqua nã hꝫ ꝓpriũ per ſe ſuppoſitũ ſicut eſt nã ſubſtãtialis: ⁊ ibi eſt idẽtitas realis nãe ⁊ ſuppoſiti: nec eſt dependẽtia nãe ad aliqđ extrinſecũ: vt eius ſuppoſitũ: ⁊ aliqua nã pp eius impfectionẽ ſuppoſitũ p ſe habere nõ põt: ⁊ per ꝯñs nõ põt ſic intrinſece terminari: ſed reqrit ſuppoſitũ extrinſecũ: ſicut nã accidẽtis reqrit ſuppoſitũ ſubſtãtie ad qđ vltimate eius depẽdẽtia terminat̃ tãquã ſuũ ſuppoſitũ: ⁊ h̄ per accidẽs: q̄a ſuppoſitũ per ſe hr̃e nõ põt: tali aũt ſuppoſito per accñs nõ eſt nã per ſe eadẽ: q̄a nã ⁊ tale ſuppoſitũ ſunt alterius generis: ſꝫ eſt ibi aliqua vnio ſupplens: vt poſſibile eſt: vicẽ idẽtitatis. illa ẽ actualis depẽdẽtia nãe: ⁊ ex pte ſuppoſiti actualis ſuſtẽtatio nãe vel terminatio dependẽtie eius: ſic q̄ illã nãm dependere ad illud ſuppoſitũ eſt ipſaꝫ cõicari ipſi tãquã ſuo ſuppoſito: ſicut põt hr̃e ſuppoſitum: qꝛ nõ põt per ſe habere ſuppoſitum: ſicut ſubſtãtia: ſed tñ per accidens. 19. q. q. M.

Aliqua perfectio inferioris põt ꝯtineri in ſuperiori. aliqua ꝟo nõ: qꝛ ſi fieret ſũma volũtas eodẽ mõ ſe hr̃et ad beatitudinẽ ſicut infima: qꝛ vtraqꝫ eodẽ mõ ſe hꝫ ad ſuã btitudinẽ: ſꝫ illa ſit maioris btitudinis capax: ⁊ tũc vt ſic ꝯſiderãdo vtrãqꝫ p̄ter habitũ illũ: tũc ſũma eſt ſimpl'r magis iperfecta: quia quãto aliqđ eſt aptũ ad maiorẽ perfectionẽ ſi ea careat tãto eſt iperfectius: nec illa perfectio per quam hoc debet̃ inferiori eſt q̄ ſit in ſumma vel in ſuperiori vnitiue: qꝛ hoc eſt impoſſibile: qꝛ illa voluntas infima non eſſet ei᷑ capax. 49. Diſ. 4ᵃ. q. 11. L.

Aliqua ſunt neceſſaria ad perfectionẽ creaturaꝝ: q̄ tñ nõ dñt perfectionẽ ſimpl'r: ⁊ h̄ eſt qꝛ creature de ſe iperfecte ſunt: ⁊ ſine illis nõ poſſunt hr̃e pfectã pfectionẽ quãta ⁊ qualis eſt eis poſſibilis: ⁊ iõ illa aliqual'r ſupplẽt ipfectionẽ creaturaꝝ. Ita dico q̄ pfectio limitata nõ põt eſſe tãta in vna nã limitata: ſicut põt eſſe in plurib᷑ naturis ordinatis: ⁊ iõ ibi ordo nãe: hoc eſt pfectionis inequalis: neceſſarius eſt ad maximã pfectionẽ eis cõpoſſibilẽ nõ aũt eſt ſimpl'r neceſſarius ad pfectionẽ maximã: qꝛ illa põt eẽ in nã pfectiſſima illimitata ſine ordine pfectionis ineq̄lis. Et ſi arguas q̄ ordo eſt pfectionis: ⁊ ordo videt̃ reqrere inequalitateꝫ. R̃ñdeo. dico q̄ ordo originis ſtat cũ pfectione. ordo auteꝫ inequalitatis nõ ſtat cũ perfectione. nõ igitur omnis ordo eſt perfectionis: ſed aliquis ſtat cum perfectione in eadem natura: ⁊ aliquis non. 19. Diſ. p̄. q. 1. K.

Aliqua ſunt que cõiter predicant̃ in eccl'ia: ⁊ talia ſunt neceſſaria ſimplici ad credendũ explicite. ſ. q̄ xp̄s natus eſt de virgine Maria. q̄ fuit crucifixus pro redẽptione generis humani: ſꝫ ſi ſit aliqđ credẽdum qđ tñ nõ p̄dicat̃ cõiter in eccl'ia: ſed ſi predicatur ſpecialiter in vno loco de nouo: nõ eſt neceſſariũ ſimplici credere illud adherẽdo illi firmiter tanq̄ꝫ vero: imo neceſſariũ eſt magis illi nõ adherere quouſqꝫ ſciat illud credi ab eccl'ia tanq̄ꝫ verum: ⁊ cũ hoc ſibi ꝯſtiterit: tenet̃ illi firmiter adherere ſicut in moralibus q̄ñ ſunt altercationes de aliquo peccato qđ primo eſt mortale. vt ſi vn᷑ perit᷑ in ſcia dicat q̄ nõ licet ſic mercari ⁊ ali᷑ dicat q̄ licet: tutius eſt nõ procedere ſic nec ſic: ſed expectare quouſqꝫ veritas pateat altiũde. Si eniꝫ ita eſſet q̄ vnus doctor diceret aliquem peccare mortaliter niſi ſic faceret: ⁊ alius q̄ peccaret ſi ſic faceret tunc ſimplex foret perplexus: ideo bene videndum eſt in moralibus anteq̄ꝫ aliquid aſſeratur. 25. Diſ. 3ᵃ. q. 1. E.

Alique qualitates ꝯſequunt formā mixtionis ⁊ in aliquo gradu ſunt nec̄ie ad hoc vt itellectiua maneat:qꝛ q̄cqd eſt neceſſariū ad diſpōnē eſt etiā nec̄iuꝫ ad formā ad quā diſponit:ſed bene pōt qualitates eſſe nec̄ie ſimplr̄ ad itellectiuā vt informāte:⁊ hoc in gradu pfectiori q̄ꝫ nec̄io requiratur ad formā mixtiōis:poſſibile eni eſt formā pfectiorē regrere illud qḋ iperfectior reqrit:⁊ nō tñ ſm gradū equalē:ſʒ ſʒ gradū pfectiorē.corruptis g̃ illis diſpōnibus in gradu illo in quo nec̄io requirunt ad itellectiuā nō manet itellectiua:⁊ tñ illa alia forma diſponēs ad eā pōt manere:qꝛ nō ſunt corrupte ſm gradū neceſſariū ad illam formā:ſed illa alia etiam nō manet in eſſe pfecto:⁊ quieto:qꝛ q̄litates ꝯſequētes eā ſunt corrupte ſm gradū ſm quē cōſequunt eam in eſſe pfecto ⁊ quieto:⁊ ideo nullū corpus aiabile hʒ ſimplr̄ eſſe pfectū ⁊ quietū recedēte aīa:imo ſtatim eſt in cōtinua tendentia ad reſolōnē ſui in elēta.11.Diſ.4ª.q.3.ifra.Dd.

Alique ꝓpōnes cōtingentes poſſunt eſſe per ſe ſic ⁊ imediate:ſi in ſubiectis includat̄ proxima rō inherentie predicatorꝝ:lꝫ nō ſit nec̄ia inherentia:qualis forte eſt iſta.volūtas vult.vel calidum calefacit.7.Diſ.3ª.q.1.infra.L.

Aliqui ſunt vituperabilr̄ negociatores:vt.ſ.illi qui nec trāſferunt nec ꝯſeruant nec eoꝝ induſtria melioꝛat̄ res venalis:nec certificat̄ aliquis alius ſimplex de valore rei emende:ſed modo emit vt ſtatim ſine omnibus iſtis cōditionibus vendat:⁊ iſte eſſet exterminandus a repub.⁊ exulandus:⁊ vocantur tales gallice regratiers:qꝛ prohibent imediatā cōmutationē volentiū emere vel cōmutare iconomice:⁊ ꝑꝯſequens faciunt quodlibet venale vel victuale carius emēti q̄ʒ deberet eſſe:⁊ vilius vendēti:⁊ ſic damnificāt vtrāqꝫ partem.15.Diſ.4ª.q.2.U.

Alique relōnes oppoſite ſunt incōpoſſibiles in eadeꝫ nā ⁊ in eodē ſuppoſito:alique in eodē ſuppoſito:ſed nō in eadem natura:alique nec in eadē natura:nec in eodem ſuppoſito:vñ ex rōne relōnū realiū in cōmuni:nō pōt cōcludi repugnātia eaꝝ in eodē.Exēpla predictoꝝ:cauſa ⁊ cauſatuꝫ in eadē natura ſiue ſuppoſito repugnāt:qꝛ ſi nō.Tūc idē dependeret a ſe:producēs ⁊ productū nō repugnāt in eadeꝫ natura:qꝛ nā pōt cōicari ſine diuiſione ſui:qualis eſt natura diuina:repugnāt tñ in eodē ſuppoſito:mouēs aūt ⁊ motum nec in eadē nā:nec in eodē ſuppoſito repugnāt:qꝛ hic nō ponit̄ depēdentia eſſentialis:qualē ponūt relōnes cāe ⁊ cāti:nec per idē ponit̄:qḋ idē ſit anteq̄ʒ ſit:qḋ ponere vr̄ ratio ꝓducti ⁊ producētis.ſed tñ ponit̄ hic:ꝙ idē depēdet a ſe:quātū ad actū accidentalē:ſicut motū a mouēte depēdet:quātū ad actū accidētalē quē recipit ab eo.incōpoſſibilitatē igit̄ aliquaꝝ relationū opꝫ reducere ad aliquā incōpoſſibilitatē priorē:⁊ vbi iſta prior nō inuenit̄ ibi nec illa icōpoſſibilitas relōnū oppoſitaꝝ ꝯcludet̄:⁊ ideo q̄cqd eſt in potētia ad aliquē actū formalr̄:⁊ cuꝫ hoc hʒ eandem actualitatē virtualr̄:ſic cū idē mouet ſe:eſt aliqualr̄ illimitatum.ponit̄ eni nō tñ capax illius pfectionis:ſed vt cauſans eā:ibi igit̄ ꝓpter illimitationē aliqualē bñ cōpatiunt̄ ſe iſte relōnes oppoſite.3.Diſ.pͥª.q.7.S.⁊ ifra.T.⁊.2.Diſ.pͥª.q.9.infra.D.⁊.25.Diſtin.2ª.q.vnica.

Aliq̄d eſt futurū ad cauſas nāles ſi nō ꝓhiberent̄:ſed dimitterent̄ ſue cauſalitati:qḋ tñ nō eſt futurū:nec euenire poterit ꝓpter cām ſuperiorē ꝓhibentē cauſas nāles inferiores ſuā cauſalitatē exergere.Et ideo ſimplr̄ illud dōm eſt eſſe futurū qḋ eſt futurū ſm cām ſuperiorē vincētē.nō aūt qḋ eſſet futurū ſm cās iferiores ſi ſue cauſalitati relinquerentur.Exēplū.de hoc ponit̄ Iſaie.38.de Ezechia:cui Iſaias nūtiauit mortē:⁊ mortuus fuiſſet naturalr̄ ſm cās iferiores:ſed tñ deus ab eterno vidit orationē ſuā ⁊ deuotionē ⁊ lachrymas:ideo ꝓhibuit cauſalitatē caꝝ inferioꝝ:⁊ vltra terminū nālē addidit ſibi.15.annos.21.Diſ.3ª.q.vnica.A.

Aliq̄d eſt impfectū ſm pfectionē ſimplr̄:que nō nec̄io habet imperfectionē cōcomitantē:qꝛ nō includit in ſe limitationem:vt hoc bonū:hoc verū:hoc ens:⁊ huiꝰ imperfectū reducit̄ ad pfectū eiuſdē rōnis.ſ.bonū/ens/verū/que importāt pfectionē ſimplr̄.aliq̄d aūt eſt imperfectū ſm pfectionē nō ſimplr̄:ſed ſm pfectionē que de rōne ſui includit limitationē:⁊ ideo nec̄io hʒ impfectionē annexā:vt hic bō:⁊ hic aſinus.Qḋ igit̄ impfectū eſt pͥmo reducit̄ ad pfectū ſimplr̄ ſm pfectionē illius rōnis:qꝛ aliq̄d ſm illā rōnē poteſt eſſe ſimplr̄ pfectū.Qḋ aūt eſt impfectū ſcḋo mō:non reducit̄ ad aliq̄d pfectū ſimplr̄ ſʒ pfectionē eiuſdē rōnis:ſcꝫ ad rōnē ſpecificā:qꝛ eni iſtā impfectionē includit:ideo ſm illā nō pōt eſſe aliq̄d pfectū ſimplr̄ ꝑꝑ limitationeꝫ:ſʒ reducit̄ ad aliq̄d pfectū ſimplr̄ equiuocū eminēter includens illā pfectionē:⁊ ideo bonū impfectū reducit̄ ad pfectuꝫ bonū:ſed ſic lapis qui eſt iperfectus:nō reducitur ad lapidē pfectū ſimplr̄:ſed ad ſummū ens:⁊ ad ſummū bonū:que includūt vtualr̄ illā pfectionē.2.Diſ.pͥª.q.3.ifra.D.

Aliq̄d hʒ quidditatē ꝑ ſe ⁊ pͥmo:⁊ aliq̄d per ſe ſed non pͥmo:⁊ aliq̄d per accn̄s:generalr̄ ergo in his que hn̄t q̄dditatē per ſe ⁊ pͥmo:qḋ quid eſt:eſt per ſe pͥmo idē cū eo cuiꝰ eſt:habēti aūt quidditatē per ſe nō pͥmo idē eſt qḋ quid eſt ꝑ ſe nō primo.habenti xͦo quidditatē per accidēs ſolū per accn̄s eſt idem quidditas.22.Diſ.3ª.q.vnica.I.

Aliq̄d eſt ita pfectū ꝙ ꝑꝑ ſui pfectionē nō recipit vlteriorē pfectionē:ſic deus.⁊ aliq̄ ſunt ita iperfecta ꝙ ꝑꝑ ſui impfectionē nō pn̄t recipe pfcōnē:ſic accn̄tia vltia vt reſpectus.Alia ſunt entia media que cū pfectione ſua ſunt in potētia ad pfectionē aliā:⁊ talia ſunt oīa entia abſoluta citra deuꝫ.Cōcedo g̃ ꝙ illud qḋ mouet̄ eſt in potētia ad vlteriorē pfectionē vt ad terminū motus:⁊ quatenꝰ caret illo eſt iperfectū:⁊ ſic corpus glorioſuꝫ cū nō ſit ens infinitū aliquam iperfectionē hʒ ⁊ mouet̄ ad terminū:⁊ per quē terminum acquirit̄ ſibi aliqua pfectio quatenus per motū coniungit̄ ad aliqḋ corpus circa qḋ operat̄:nunc circa vnū:nūc circa aliud:laudando beatitudinem ⁊ ſapientiā in deo.vnde cōcedo ꝙ ille motus ſit alicuius qḋ eſt ſm quid imperfectū.46.Diſ.4ª.q.14.infra.M.

Aliquid intelligit̄ per accidens ſicut intelligit̄ hō itelligendo albuꝫ vel riſibile.vlterius aliq̄d intelligit̄ per ſe ſed in vl̄i vt intelligit̄ homo itelligēdo aīal.3ͦ intelligit̄ aliq̄d per ſe etiā in pticulari:ſed adhuc quodāmodo cōfuſe:ſic itelligo holem anteq̄ʒ itelligā diffōnē:⁊ quotcūqꝫ gradus ponant̄:qꝛ lꝫ pͥmꝰ gradus poſſet diſtigui ꝑ abſolutū ⁊ reſpectiuū:vltimꝰ tñ g̃dus cog̃cēdi aliqḋ incōplexū cogn̄e ſciētifica ſiue ꝓuia ſcīe eſt cognitio diffinitiua:qꝛ ipſa eſt cognitio ꝑ ſe in particulari diſtinctiſſima:excedēs etiā illā confuſam cognitionē:de qua loquitur Phs pͥ phy.ſuſtinēt aūt hec ꝙ noīa ad rōnē ⁊c.Saltē in hac cognitione diffinitiua habet̄ conceptus euidenter ⁊ virtualiter includens omnes veritates neceſſarias de tali obiecto.7.q.q.F. Tex.c.5.

Aliquid pōt depēdere a termino reſpectus:⁊ tñ nō dependere a reſpectu:ſi reſpectus eſt poſterior eo:ita eni ſuba lapidis nō dependet a reſpectu lapidis ad deū:ſed magis ecōuerſo:ſi eēnt diuerſa:⁊ tñ lapis depēdet eſſentialr̄ a deo ꝙ eſt terminus reſpectus.12.Diſ.4ª.q.1.M.

Aliquid pōt eſſe in ſe prius alio non cōparādo illa ad tertiū:ſicut ptes nāe mee ſunt pͥores nā mea tota quo ad ordineꝫ gn̄ationis vel executionis:nō tñ in cōparatione ad perſonationē:quia partes mee non prius perſonant̄ q̄ʒ tota natura mea:⁊ ita etiaꝫ eſt de pſonatione in pſona extranea:⁊ rō eſt:qꝛ in illo inſtāti nāe in quo totū eſt totū ipm eſt pſonabile in ſe vel in alio:⁊ iō q̄cq̄d pͥcedit ipm nālr̄ nō pͥcedit ipſum in perſonalitate:qꝛ vt prius non eſt pſonabile.2.Diſtōne 3ª.qōne.2.D.

Aliq̄d ſimplex Ade offerebat̄ ſibi:⁊ vt verū bonū potuit apprehendi.ſ.diligere vxorē:tñ nō eſt vtrus ſic apprehendit.

vnde ſciuit eſſe melius deo placere ꝙ̃ vxori: ⁊ volitio qua voluit vxori placere/fuit peccatũ: ⁊ aũ illã nõ habuit errorez niſi ĩproprie vocãdo errorẽ: ⁊ ideo prius peccauit ꝙ̃ errauit. cuius ꝓbatio eſt: q̃a ſi ante peccatũ erraſſet: bonũ aliq̃d apparuit ſibi qḋ nõ erat bonũ ſed apparebat: ⁊ tunc circa ꝑ̇ncipia ꝑ̄ potuit eſſe error: q̃a illud eſt ꝑ̇ncipiũ qḋ apparet de ſe verum. 22. Diſ. 2ª. q. vnica. infra. B.

Aliquis in ordine ad alterũ põt ꝑ̇mo recte ſe hr̃e cõicando ſe illi quãtũ põt ſe cõicare vel cõicando illi aliq̃d aliud: ⁊ idõ vtus inclinãs ad ꝑ̇mũ eſt amicitia qua quis dat ſeipm̃ ꝓximo quãtũ põt ſe dare: ⁊ inquãtũ põt ꝓximus hr̃e eũ: ⁊ hec eſt ꝑfectiſſima vtus moralis: q̃a tota iuſtitia eſt perfectior his: que ſunt ad ſeipm̃: ⁊ hec eſt ꝑfectiſſima iuſtitia. ſi autẽ cõicet ſibi alterꝫ. aut igiẗ bona extrinſeca. aut intrinſeca ptinentia ad victũ humanũ. De bonis extrinſecis que idigẽt hoĩes cõmutare dĩ iuſtitia cõmutatiua: ⁊ hec frequẽter dĩ iuſtitia pro tãto: q̃a ea ei cõmutaẗ aliq̃d equiualẽs. Si aũt cõmunicet ſibi aliud necẽum adiumẽtũ: aut igiẗ regimen: ⁊ hoc ꝯuenit ꝑſidenti: ⁊ hec ſpẽs iuſtitie eſt inominata: poſſꝫ tamẽ dici preſidentia vel dominatio iuſta: aut cõmunicat ei ſubiectionẽ iuſtam: ⁊ hec denominaẗ a ſubiici: ⁊ põt vocari obedientia. 34. Diſ. 3ª. q. vnica. L.

Aliq̃s raptus. vidẽs trãſitorie eſſentiã diuinã: ceſſante iſto actu videndi põt hr̃e memoriã obiecti: ⁊ hoc ſub ratione diſtincta ſub qua erat obiectum viſionis: ſꝫ non ſub ratione preſentie actualr̃: quia talis preſentia non manet poſt actum in ratione cognoſcibilis. 3. Diſ. 2ª. q. 9. infra. E.

Aliquod eſt poſſe eſſe tale: qḋ tñ nõ eſt aptũ natũ eſſe tale. lapidẽ eñi eſt poſſibile ferri ſurſuꝫ: ⁊ tñ nõ eſt aptũ natũ eſſe ſurſum: nec hꝫ ad hoc aptitudinẽ. corpus etiã neutrum: qḋ nec de ſe eſt natũ ferri ſurſuꝫ nec deorſuꝫ: vt corpus circulare poſſe eſt deferri deorſuꝫ ⁊ ſurſuꝫ. 18. Diſ. ꝑ̇ª. q. vnica. D

Aliter vtunẗ cõiter h̃ noĩe ẽntiale ph̃i ⁊ aliter theologi ſpecialiter in diuinis. nã in ph̃ia accipiẗ cõiter eſſentiale vt diſtinguiẗ ꝯ accñtale: prout accidẽtale ꝯtinet ſub ſe oẽ accñs per accñs: ſiue accñs cõe: ⁊ accñs p ſe: ſiue ꝓpriũ: vnde ibi eſſentiale dĩ qḋ p ſe includiẗ in eſſentia: queadmodũ in cõpoſito reali mã ⁊ forma dñr ſibi eſſentialia: ⁊ in cõpoſito rõnis vl̃ in ipſo diffinito: genus ⁊ dña dñr ptes eſſentiales rõnis ſiue rei diffinite. Theologi ṽo aliter vtunẗ hoc noĩe eſſentiale in diuis. Cũ eñi eẽntia ſit oĩno ꝑ̇mũ: ⁊ ſiſr eſt cõe cõitate reali: q̃a diciẗ de qualibet pſona: ⁊ de oĩb⁹ ſingulariter: ideo qḋcũqꝫ etiaꝫ aliud ꝑ̇diceẗ ſili mõ in diuis diciẗ eſſentiale: q̃a ſiſe eſſentie in mõ ꝑ̇dicãdi: ſiue in cõitate reali. Et p oppoſitũ notionale diciẗ illḋ qḋ nec ſic ꝑ̇dicaẗ nec hꝫ talẽ cõitatẽ: ſꝫ qḋ ꝑtinet ad notitiã diſtõnis pſonarũ: ſic ergo diſtinguit theologus ẽntiale ꝯ notionale. 1. q. q. D.

Aliud ⁊ aliud fuit inſtitutũ ſacrm̃ pro tẽpore alterius ⁊ alterius legis: ſaltem de illo ſacramento per qḋ fiebat ꝑ̇ncipalis diſtinctio legis a lege: q̃a in illo debuerunt hoĩes eiuſdẽ legis ⁊ inter ſe conuenire ⁊ ab alijs alterius legis diſtingui. 1. Diſtin. 4ª. q. 3. L.

Aliud eſt dependere ad relatiuũ vt correlatiuũ ⁊ dependere ad ipſum ṽbũ relatiuũ. Nã lꝫ nã humana aſſumpta a ṽbo diuino depẽdeat ad ipſum tanꝗ̃ ad ṽbũ: nõ tñ depẽdet ad ipſum tanꝗ̃ correlatiuũ. 19. q. q. infra. S.

Aliud eſt dicẽs aliq̃d eẽ ꝑfectionez ſimplr̃: ⁊ aliud aliq̃d eſſe ꝑfectionis ſimplr̃. ꝑ̇m̃ ĩportat ꝙ illud eſſentialr̃ ſiue q̃ditatiue ſit ꝑfectio ſimplr̃. 2m̃ ĩportat nõ ꝙ eſſentialr̃ ſit ꝑfectio: ſed ꝙ oẽ tale denoiatiue ſoli ſimplr̃ ꝯueniat. Ipſuꝫ ꝗ̃ ꝑfectionis ſimplr̃ eſt quã requirit in illo de quo ꝑ̇dicaẗ denoiatiue: ⁊ quã oñdit ſibi ineſſe: vtpote quã vl̃r ꝯſequiẗ: ⁊ ſic eſt ꝑfectionis ſimplr̃ triplici mõ. ſ. ꝑexigẽdo: oſtẽdẽdo ſiue manifeſtãdo: ⁊ ꝑfectionẽ ſimplr̃ ꝯſequẽdo. 1. q. q. J. D

Aliud eſt dicere chr̃s in forma humana iudicabit. aliud chr̃s ſꝫ humanitatẽ iudicabit: vera eñi eſt iſta: ꝙ chr̃s in forma humana creat aĩas: ſed nõ iſta: ſm̃ humanitatez creat: imo quicquid fecit verbum ex quo naturã humanã aſſumpſit: quod faciens naturã humanã non depoſuit, hoc fecit in natura humana. 48. Diſ. 4ª. q. 1. A.

Aliud eſt loqui de poſſe peccare. aliud de potẽtia ad peccandum. ꝑ̇m̃ ordinẽ ad actũ diſſormẽ. 2m̃ dicit rõnẽ principij quo põt elici actus diſformis. ꝑ̇mus ordo non eſt lib. arb. nec aliq̃d eiꝰ: nec abſolute aliq̃s ordo ad actũ eſt aliqḋ ꝑ̇ncipiũ actiuũ vel pars eius. 2º mõ dico ꝙ illud quo poteſt peccare icludit duo: quoꝝ alterꝝ eſt poſſe aliud deficere: ⁊ illḋ quo põt in illḋ eſt eius poſſe: qḋ poſſe eſt per ſe libertatis arbitrij ⁊ potẽtia: reliquũ ṽo nõ eſt eius vñ lib. arb. ſed vnde tale. ſ. defectiuũ. ita ꝙ ſicut in cõi lib. arb. eſt quo quis põt velle: ⁊ hoc accipiẽdo ita in cõi ſic Anſ. accipit. ſ. vt conuenit deo ⁊ beatis: ita lib. arb. hoc. ſ. viatoris eſt: quo quis põt velle defectibilr̃: ⁊ quãtũ ad aliq̃d põt poni diſſimile: q̃a ad abſolute velle tota entitas poſitiua lib. arb. ⁊ ſola eſt ꝑ̇n̄m ad illã aũt diſſormitatẽ in actu nihil poſitiuũ in lib. arbi. eſt ꝑ̇ncipiũ. 7. Diſ. 2ª. q. vnica. T.

Aliud eſt loqui de veriori ſeu ꝑfectiori eẽ ſimplr̃: ⁊ de veriori ſeu ꝑfectiori eẽ huius: lapis eñiꝫ in mẽte diua eẽ ſimplr̃ verius ⁊ ꝑfectius ꝙ̃ lapis extra: q̃a oẽm vt cognitũ diciẗ hr̃e illud eẽ qḋ hꝫ ipa cognitio. vñ ſm̃ Aug̃m ſup illḋ Jo. ꝑ̇. qḋ factum eſt in ipſo vita erat: res cognita eſt in ṽbo vita creatrix: ⁊ hoc ideo q̃a cognitio eius eſt realr̃ vita creatrix: qḋ eñi de cognito dĩ obiectiue hoc in ipſa cogñe opꝫ inueniri realr̃: lapis tñ in intellũ diuino nõ hꝫ verius eẽ lapidis: ꝙ̃ lapis extra: alioquin aliq̃d itrinſecũ realr̃ deo eſſet formaliter: ⁊ proprie lapis. 1. Diſ. 4ª. q. 1. O.

Aliud eſt matrimoniũ: ⁊ aliud ꝯctus mr̃imonij: ⁊ aliud ſacrꝫ matrimonij. matrimoniũ eſt illa obligatio mutua vel vinculũ illud de quo dictũ eſt in ꝑ̇ª ꝯne ꝑ̇ncipali. ꝯctus aũt eſt ille actus mutuus voluntatũ de quo dictũ eſt in 2ª ꝯne ꝑ̇ncipali. ſacrm̃ eſt ſignũ efficax grẽ ꝯcomitãs actũ illũ: de quo ſacro dictũ eſt in 3ª ꝯclõne ꝑ̇ncipali: ⁊ pꝫ diſtinctio iſtoꝝ p ſe. ꝑ̇mũ eñi eſt pmanẽs in aĩabus cõiugũ: ⁊ eſt relõ tñ realis extrinſecus adueniẽs: vel qḋ verius videẗ relõ rõnis: q̃a nihil eſt ibi niſi dñiũ nouũ: ⁊ noua ſeruitus p nouã cõmutationẽ: ſed dñiũ tale vel ſeruitus nihil reale ponit in dño vel ſeruo. 2m̃ etiã tñ eſt in fieri ⁊ eſt actio vl̃ paſſio iterior vel exterior vel magis cõſtans ex actib⁹ interiorib⁹ ⁊ exterioribꝫ duaꝝ pſonaꝝ: ⁊ hꝫ ſe iſtud ad mr̃imoniũ p dcõ mõ dictũ ſicˀ cã in fieri: queadmodũ gñatio ad ꝑ̇mitatẽ vl̃ magis ſicut baptiçari vel ordinari ad caracterẽ. 3m̃ autẽ ſiſr eſt in fieri: ⁊ ſimul eſt ⁊ nõ eſt cũ primo: ⁊ ideo nõ ſemper manet cũ ſcdo. 26. Diſ. 4ª. q. 1. O.

Aliud eſt ꝑ̇cipere ꝯctũ illũ: ⁊ aliḋ ꝑ̇cipere adheſionẽ ꝑpetuã premiſſo ꝑ̇ ꝯtractu. Primũ hñ expedit ꝑ̇cipi p tp̄e illo p quo eſſet neceſſitas ꝓpagationis: ⁊ maxime ſi hoĩes eſſent difficiles ad hoc ſine ꝑ̇cepto: ſꝫ pro alio tẽpore pro quo nõ eſt neceſſitas nõ opꝫ ꝑ̇cipi: ⁊ hinc eſt ꝙ deus poſt lapſum bis dedit preceptũ de ꝯhendo Gen. ꝑ̇. ⁊ iterũ deletis oĩb⁹ poſt diluuium preter octo animas. Sed preceptũ ſcdꝫ expedit dari pro ſemp: q̃a illã idiſſolubilitatẽ oñſum eſt eſſe cõſonaꝫ legi nãli in ꝑ̇ª ꝯne: ⁊ minus ſeruareẗ niſi ſup h̃ eẽt ꝑ̇ceptũ diuũ ſicˀ dictũ eſt in 2º arti. 26. Diſ. 4ª. q. 1. infra. D.

Aliud eſt rõnẽ eſſe priorẽ cogñe cãti cogniti per cãm: ⁊ aliud ipſam includi in cogñe cauſati: lꝫ enim prius lapis habeat reſpectũ ad deũ ꝙ̃ lapis cognoſcaẗ: ⁊ ideo nõ cognoſciẗ ꝑfecte: niſi cognito deo: tñ lapis cognoſciẗ: nõ cognito reſpectu ad deũ: ⁊ ex hoc ſequiẗ ꝙ ille reſpectus nõ eſt de eſſentia lapidis: q̃a nihil perfecte cognoſcitur: niſi cognito eo qḋ eſt de eſſentia ſua. 3. Diſ. ꝑ̇ª. q. 5. L.

Aliud eſt ſingularitatẽ eſſe cõceptã: vt obiectũ vel vt partez obiecti. aliud eſt ſingularitatẽ eſſe preciſe modũ ꝯcipiẽdi: ſiue ſub quo cõcipiẗ obiectũ. ¶ Exẽplũ cuꝫ dico: plurale

eſt ſingulare:obm cóceptū eſt pluralitas:ſed modus cócipiendi.i.modus ſub quo ↄcipit̄ eſt ſingularitas.ita in intentionibus logicis:cū dico ſingulare eſt vl'e:qḋ concipit̄ eſt ſingularitas:ſed modus cōcipiēdi:ſub quo ↄcipit̄ eſt vniuerſalitas:qa qḋ ↄcipit̄:vt ↄcipit̄:hȝ indifferentiā ad plura:ꝛ ꝑpter hoc eſſentia diuina pōt cōcipi:vt ſingularis:ita ꝙ ſingularitas ſit ↄcepta:vel vt obm:vel vt pars obiecti. nec tñ ſequit̄ ꝙ eēntia poſſit cognoſci:vt ſingularis:ita ꝙ ſingularitas ſit modus ↄcepti.cognoſcere eniȝ ſic aliqd vt ſingulare:eſt cognoſcere illud:vt hoc ſicut albuȝ videtur: vt hoc:ꝛ hoc modo(vt predictum eſt)non cognoſcit̄ eſſentia diuina ſub ratione ſingularis.2.Diſ.pᵃ.q.3.L.

Alterū fuit miraculuȝ chri.i.ꝙ clamauit valide in hora mortis:ꝛ ex potētia ꝺbi:ſed ꝙ aīa fuerit ſeparata p̱ violētiam paſſionis hoc fuit nāle:ſuppoſito miraculo ꝑmo de nō redundātia gl'ie in corpus:nā oia que paſſus eſt fuerūt quodāmodo miraculoſa:lȝ nālia:qa qḋ nō pōt fieri niſi ꝑſuppoſito miraculo:etſi facto miracl'o poſſit natural'r fieri:in relōne tñ ad miraculū nec'io ꝑſuppoſitū eſt aliquo modo miraculoſuȝ.Sed qḋ patit̄ chr's ſm aīaȝ ꝛ corpus vl' ſm portionē iferiorē rōnis hoc fuit ex miraculo ꝑmo quo gloria aie non redundabat in corpus:ideo totuȝ qḋ patit̄ fuit miraculoſum:ꝛ tamē naturaliter patiatur facto illo miraculo:ſicut cecus natus naturaliter videt.facta illuminatione miraculoſe.16.Diſ.3ᵃ.q.2.infra.J.

Amor in nobis vt productus:hȝ ad voluntatē vt producētē relōnē ſcḋi modi:ꝛ illa forte eſt mutua.hȝ etiā aliā relationez ad obm pertinētē ad tertiū modū relatiuoꝝ:ꝛ illa nō eſt mutua:qa ſicut ſcia refert̄ ad ſcibile:ꝛ non eɔ̄uerſo:ita amor ad amabile:ꝛ nō eɔ̄uerſo:ꝛ ſicut amor hȝ formal'r habitudinē aliquā ad obiectū:ita illud qḋ ꝑducit amorez poſſet denoīari ab illa habitudine ſi eſſet verbū impoſitū hoc ſignificans actiue.32.Diſ.pᵃ.q.2.E.

Angeli ꝛ aīa itellectiua ꝛ grā:ꝛ q̄dā huiuſ̄que de nihilo ꝑducunt̄ a ꝑmo efficiēte dicunt̄ creari.11.Diſ.3ᵃ.q.1.J.A.

Angeli cōcedunt̄ loqui deo:ꝛ tñ nō pñt aliqd ſibi facere manifeſtius q̄ȝ prius:nec etiā aliud vel alio modo manifeſtuȝ q̄ȝ prius:ꝛ tñ hec pñt eſſe in angelo:ſed tñ ex liberalitate velle hoc eſſe patens deo appetūt oīno quādā pñt:ita ꝙ ſi poſſent cauſare in eo cōceptū illū cauſarēt:ꝛ hoc loqui eſt deo:magis q̄ȝ nec'ia eſt hec locutio.9.Diſ.2ᵃ.q.2.infra.M.

Angeli mali peccauerunt pluribus peccatis diuerſe ſpeciei:ꝛ nō habuerunt ſimul omnes actus illos ſed habuerūt vnū poſt aliūm.5.Diſ.2ᵃ.q.1.J.

Angelus hȝ aliquā cognitionē:quā non recipit a rebus vt eſt cognitio vl'ium in qua differt ab aīa ꝛ aliquā in qua cū aīa cōuenit vt iſtam quā accipit a rebus.3.Diſ.2ᵃ.q.11.J.

Angelus hȝ vnde cū alijs cauſis nālibus cooperantib' poſſit ſuā perfectionē acquirere.ſ.uium rerū cognitionē:dato ꝙ ſibi nō eſſent concreate ſpēs:poſſet eni cuiuſqȝ obiecti ex nāli v'tute itell'is:ꝛ obti habere intellectionē.nā actione itellectus ꝛ obiecti:vt cauſaꝝ ꝑtialiū pōt habere ſpēm q̄ddi tatis cuiuſcūqȝ obiecti:ꝛ poſtea vti in illa ſpecie ad intellectionē abſtractiuam.9.Diſ.2ᵃ.q.2.infra.P.

Angelus mobilis eſt continue:inquantū haber quātitatē virtualem ſm quā poteſt coexiſtere loco quāto:ſicut corpus per quantitatem ſuam formalem poteſt coexiſtere loco quanto.2.Diſ.2ᵃ.q.9.infra.Aa.

Angelus nō pōt gn̄are in ſe habitū ex actib':habitū dico quī ſit alia res a ſpecie:quia habitus nō generatur in naturalr. inclinatis ſiue in ſūme determinatis ad vnū:ſicut nō gn̄at̄ in graui p̱ quotiēſcūqȝ deſcēdere ratio deſcēſus:nec gn̄at̄ in violēter motis p̱ quotiēſcūqȝ tale moueri aliqua rō vl' habitus facilitās vel habilitās ad talez motū violentū:ſicut pȝ de lapide moto ſurſuȝ:ſed gn̄at̄ in potētijs de ſe ideterminatis ad actū p̱ actū frequēter elicitū:nō aūt eſt impfectionis aliquē intell'm creatū eſſe ſūme habilitatū ad intellectionē:ꝙ ſi aliquis eſt talis erit angelicus:ꝛ ita in illo ſic in ſūme habilitato ad actū non poterit gn̄ari habilitas aliqua que dicat̄ habitus illo modo.3.Diſ.2ᵃ.q.10.infra.K.

Angelus non pōt naturalē formā iducere:ſȝ tñ cīcta actiua ꝛ paſſiua pōt ↄueniēter ſimul adhibere ꝛ corporibus celeſtibus in ſitu ↄueniēti approximare:vt iducat̄ forma particularis qualis nata eſt a talibus agētibus ꝑticularib' iduci.Itaqȝ corpus qḋ ita quaſi ſubito format̄ ꝛ reſoluitur eſt mixtū impfecta mixtione:qualis pōt iduci ab agētib' naturalib':q̄ſi ſubito facta approximatione elemētoꝝ:ita ꝙ magis tale corpus aſſimilat̄ impreſſioni que eſt impfecte mixta.ꝛ ſignū huius eſt:qa q̄ñ diſparet tale corpus nō remanet aliqd talis corpis in qḋ natural'r eſſet imediate reſolubile corpus illud aſſumptū.ſi perfecte fuiſſet mixtuȝ. corpus eni humanū ſi eſſet perfecte mixtū:nō eſſet natum redire niſi ad cadauer:ſed tale impfecte mixtū reſoluitur ſtatim in elementa:ſicut ex eis potuit ſtatim generari ꝑpt eoꝝ impfectā mixtionē.8.Diſ.2ᵃ.q.vnica.B.

Angelus nō tñ odit detētionē actiuā dei:ꝛ ſuā paſſiuā a deo: ſȝ odit detentionē formalē ꝑpetuā ab illo igne:nec tñ apprehēdit illā detentionē actiuā vel paſſiuā vt poſitā vl' cōtinuādā:ſȝ illā detentionē formalē:ꝛ p̱ ↄñs de illa detētione formali triſtat̄.obm aūt triſtabile ꝑpe cā eſt ipſius triſtitie:qa nō volūtas imediate:tūc eniȝ eēt in ptāte eı' imediate triſtari vl' nō triſtari:qḋ nō eſt veꝝ poſita nolitione ꝛ apprehēſione noliti:ita ꝙ detentio illa formalis vl' ignis ille detinēs formal'r effectiue ↄtriſtat:ꝛ ſic vltra cū triſtari ſit formal'r cruciari eo mō quo poſſe eſt ſpiū cruciari:ſeqt̄ ꝙ ignis vt formal'r detinēs ſpiū effectiue cruciat.ꝛ ſȝ illū modū pōt ſaluari dictū illud:quo ignis eſt inſtrm̄ dei cruciando:qa ꝑncipalius odit detentionē actiuā dei:ꝛ ſuā paſſionē a deo:q̄ȝ detentionē illā formalē ignis:qa ſecūdā nō odit niſi in ordine ad primam:ꝛ ita ꝙ affligit obiectiue:in ſcḋo affligit in v'tute ꝑmi:ꝛ ita inſtrūal'r.nec ſequit̄:ignis nō detinet effectiue:ſȝ tñ formalr:ergo non affligit effectiue:qa ipſuȝ vt detinēs formal'r eſt obm nolitū ꝛ apprehēſum vt poſitū.Et ideo effectiue ifert triſtitiaȝ.44.Diſ.4ᵃ.q.2.B.

Angelus terminat depēdentiā cuiuſcūqȝ nāe iferioris:ꝛ hoc mediate vel imediate:illā q̄dē que eſt ſm ordinē eſſentialem q̄dditati:ꝛ illa eſt quodāmodo prior depēdentia illa que eſt effectus a cauſa efficiēte:imo hec videt̄ oīno ꝑma: ꝛ hec pōt aſſignari cōīter cōuenire cuilibet independenti reſpectu illius reſpectu cuı' dı̄ indepēdens.19.q.q.D.

Angelus quālibet q̄dditatē aliā a ſe ꝛ ſuā ꝛ ſeipm pōt cognoſcere p̱ eēntiā q̄ñ cognoſcit cogn̄e itutiua.i.ſub rōne qua preſens eſt in exiſtētia actuali.ꝛ pōt cognoſcē per ſpecies quādo cognoſcit eā cogn̄e abſtractiua.3.Diſ.2ᵃ.q.10.J.B.

Anima ex nā ſua pōt reflecti ſup actū beatificū vt beatificus eſt:hoc poſſet negari:veꝝ q̄dē eſt ꝙ reflecti pōt:ſȝ nō niſi v'tute ill' v'tute cuı' hȝ actū rectū.Nec plus ꝑbat auc'tas Aug':qa nō dicit ꝙ poſſit ſemp̱ ex ſola nā:ſed ſi hȝ actuȝ rectū pōt reflecti ſup̱ illuȝ vel ex v'tute nāe vel ex v'tute illius p̱ qḋ hȝ actū illū:ꝛ nō ſequit̄ illud incōueniens de ꝑceſſu in infinitum:quia idem ſupernāle ſufficit ad actum rectum:ꝛ ad omnes reflexos.14.q.q.KK.

Aīa eſt imediatū ꝑnᵐ formale eēndi:ꝛ imediatū ꝑnᵐ operādi: ſȝ nō ſıl'r ſe hȝ ad cām formalē ꝛ ad effectiuā:nō eniȝ opȝ ꝙ hñs formā ſit ſemp̱ in actu ſcḋo.16.Diſ.2ᵃ.q.vnica.B.

Aīa mouet̄ ab obtis imaginabilib':ꝛ eis cognitis pōt ex eis cog̃ſcē rōes cōes imālib' ꝛ mālib':ꝛ ita reflectēdo cog̃ſcit ſe ſub rōne cōi ſibi ꝛ imaginabilib':nō aūt pt ſtati itelligē ſe nullo alio itellecto:qa nō pt ſtati moueri a ſe p̱p̱ ordinē poᵗᵉ eı' nec'iuȝ p̱ ſtatu iſto ad imaginabilia.3.Di.2ᵃ.q.8.J.J

Aīa non tñ vnit̄:vt operet̄ circa corpus vt obm:ſed vnit̄ vt totū cōpoſitū ſit:cuius ipſa eſt parte:ita ꝙ totū operās hȝ

corpus:non tñ pro obiecto:ſed pro parte operationis:nõ ſic aũt angelus.9.Diſ.2ª.q.2.infra.P.

Aiam poſſe ſũme frui põt itelligi dupl'r.vel formal'r.vl' effectiue:hoc eſt vel q ſũma fruitio iformet iſtã volũtatem a quocũqʒ cãet:vel q ipſa volũtas eliciat ſũmã fruitionẽ:ꝛ ſit cã actiua reſpcũ ei'.p'mõ poẽ eſt ſũmã fruitionẽ creabilẽ ꝯferri aĩe chĩi:qꝛ ipſa eſt receptiua cuiuſlibet accidentis ꝯuenientis ſibi:ꝛ in ſũmo:qꝛ nõ determinat ſibi certum gradũ iſtius:ſicut fuit ꝓbatũ in pma.q.de grã.ꝛ fruitio eſt qdã accñs abſolutũ poẽ creari a p° cãnte imediate ſine actione volũtatis create.2° mõ vr ꝓbabile q cũ illa volũtas nõ poſſit tãtã vim actiuã hẽe:qñ volũtas create alia põt hẽe vt angelica:non põt ita pfecte elicẽ fruitionẽ ſicut alia volũtas põt:lʒ eni põt ſũmã grãm hẽe que vt cã partialis reſpcũ fruitionis eque cãret fruitionẽ in ipſa ꝛ angelo ſi hẽet eã:tñ alia cã partialis erit leqlis vt volũtas:altera aũt cã partiali deficiẽte deficiet effect':lʒ reliq cã partialis ſit eqlis mõ tñ de facto eſt maxia elicitiua:qꝛ lʒ non ſit volũtas ei' ita pfecte actiua ſicut volũtas angeli:tñ ipſa cũ ſũma grã vt alia cã ptiali actiua põt ipfectiorẽ fruitionẽ q̃ volũtas angeli cũ minori grã:qꝛ excedẽtia grẽ excedit in ea efficientiã volũtatis angeli.13.Diſ.3ª.q.4.ifra.O.

Aia ſeparata dr iperfecta in eẽndo:qꝛ eo mõ quo ipſa eſt vnita põt dici pfecta in eẽndo:nõ eẽntial'r ꝛ pmarie:ſʒ partialr paſſiue:ſuo qdẽ ꝓpo eẽ eſt eq pfecta ſepata ꝛ ꝯiũcta:ſʒ cõiuncta pfecta eſt eẽ toti' pticipatiue:lʒ nõ pmarie.ꝛ q̃tuʒ ad h ſepata eſt iperfecta:qꝛ caret ipo eẽ totius:ꝛ poſſet dici q iſta iperfectio eſt iperfectio ſimpl'r:qꝛ caret illo eſſe qd eſt pfectio ſimpl'r:lʒ nõ ꝓpria:imo ipſa eſt maior pfectio q̃ eẽ ei' ꝓpriũ:qꝛ icludẽs illud eſſe.Nõ igit̃ dr forma iperfecta ex hoc ſolo q nõ cõicat ſuã pfectionẽ alteri:ſicut nec ipſa pficit̃ in h q cõicat:ſʒ dr iperfecta ex carẽtia pfectõis eẽ toti':q carẽtia ꝯcomitat̃ illã ñ cõicare.9.q.q.M.

Aia mutabilis eſt ab vno actu diſperato ad aliũ ſm diuerſitatẽ obtoꝝ ꝛ ſuã illimitationẽ:ꝛ imãlitatẽ:qꝛ eſt reſpcũ cuiuſlibet entis.ſil'r ab actu in nõ actũ:qꝛ nõ ſemp ẽ in actu.ſed reſpcũ pmoꝝ pncipioꝝ:quoꝝ veritas nota eſt ex terminis:ꝛ ꝯcluſionũ euidẽter deductarũ ex terminis nõ eſt mutabilis a vero in verũ.ſ.a vero in falſuʒ.Regle eni in lumine itellus agẽtis itellectũ rectificãt:ꝛ ipſa ſpẽs intelligibilis terminoꝝ:lʒ in eẽndo ſit mutabilis.in repñtando tñ in lumine itellect' agẽtis imutabiliter repñtat:ꝛ p duas ſpẽs intelligibiles cognoſcunt̃ termini pmi principij.ꝛ ita illa vnio eſt vera:ꝛ certa euidẽter.3.Diſ.p.q.4.infra.X.

Aia q̃tũ ad illã actionẽ q̃ creatura dr illumiare creaturã pt illumiare ãgelũ ſicut e ꝯ:qꝛ in patria aĩe beatoꝝ hẽbũt eũdẽ modũ loquẽdi quẽ ãgeli.ꝛ iõ ſi alicui aĩe reuelet̃ pus aliq veritas in verbo q̃ angelo poterit illuminare angelũ de illa veritate ſicut angelus poſſet illuminare aiam ſi prius eſſet reuelata angelo.14.Diſ.3ª.q.2.P.

Aia:qꝛ imãlis ẽ:ẽ receptiua cuiuſlʒ intellectiõis.ipſa ẽt ẽ actiua cuiuſcũqʒ itellectiõis obti alteri' a ſe:vt cã ptial'.ꝛ actiua itellectionis de ſe:vt totalis cã:qꝛ vt cogſcẽs ꝛ vt cognita ſm Aug.9.de tri.c.vlt.ſed talẽ intellectionẽ nõ hẽm' ꝓ ſtatu iſto:ſed ex imãlitate ei' nõ ſeqt̃.q ipſa ſit totalis cã cuiuſcũqʒ itellectiõis obti alteri' ab ipſa.3.Diſ.p.q.7.Dd.

Aial eſt pfecti' muſca pmiſſiue:qꝛ rõ aialis pmittit q aĩal ſaluet̃ in hoĩe.muſca aũt eſt pfectius poſitiue:qꝛ q̃libet ſpẽs aliq̃ pfectionẽ ponit vltra genus.45.Diſ.4ª.q.1.L.

Appetit' liber tũc ẽ rect' qñ ẽ ꝯforꝰ regule diue:ꝛ huic appetitui nãli hui' ſuppoſiti.mõ ita ẽ q qñ aliqd hʒ duas regulas ſi vt cõpat̃ ad ſupiorẽ regulã ẽ ꝯforme ei:tũc ſimp'r eſt rectũ.ſi vt cõpat̃ ad iferiorẽ regulã ẽ ei ꝯforme:eſt ſm qd rectũ.ꝛ iõ btũs nõ vult hẽre maiorẽ btĩtudinẽ q̃ de' vult cũ hẽe.ꝛ h dico actu elicito.q̃ tũc ſimp'r appetit' ẽ rect'.nõ aũt q̃tũ iclĩnat nãlis appetit'.ꝛ ſi ꝯformaret̃ ſibi in h nõ dine regule:iã eẽt ſimp'r malus.ſ.ſʒ qd rect'.¶ Et ſi dicas q tũc appetit' nãlis eẽt malus.dico q nõ.appetit' .n.nãlis eſt ad hoc ad qd datus eſt:nec pp h malus eſt:appetit' eni nãlis tacitus nõ eſt ꝓpter hoc malus q non põt non delectari in tãgibili ꝯuenientĩ:qa hoc nõ eſt in ptãte ſua:ſʒ hoc in appetitu libero eẽt malũ:qa eſt in ptãte ſua nõ delectari:ꝛ ideo appetit' nãlis in hoc nõ eſt rectus:qa appetit illud qd deus vult ipſaʒ appetere:nõ eni põt abſolute appetere qd deus vult ſicut liber:nec tñ appetit contra deũ:qa deus ordinat eũ ſic appetere.50.Diſ.4ª.q.6.B.

Appetitus nãlis cuiuſcũqʒ volũtatis eſt ad ſummã gloriam:hoc eſt iſta volũtas poſſet natural'r pfici tanta glĩa:nec tñ eſt ibi tãta iclinatio nãlis ad ſummã:q oppoſitũ forme.ſ.nõ ſumma glia vel potẽtia iſti violẽter iſit:ſicut graue iclinat̃ natural'r ad deorſuʒ ita q oppoſitũ eius.ſ.eſſe ſurſum vel nõ eſſe deorſuʒ nõ poſſit ineſſe niſi violẽter:qa iſta inclinatio nõ hʒ pncipiũ intrinſecũ neceſſitãs ad illud ad qd ipſa eſt ita q oppoſitũ eius nõ poſſit ineſſe violẽter:iclinatur eni ad habẽdũ gratiã ſummã:ꝛ tñ põt quietari in minima.ratio eſt:qa nõ hʒ pn̄m intrinſecũ determinãs eã ad aliquẽ gradũ determinatũ.¶ Sed ſi dicas q volũtas libera erit recta ſi cõſonet volũtati nãli.dico q non ſemp:ſed tñ quando cum hoc conſonat volũtati ſuperiori:ſcilʒ voluntati diuine:quando vult q deus vult eam velle:quandoqʒ autem deus vult volũtateʒ libere velle:q vult appetitũ naturalẽ appetere velle:quãdoqʒ aũt nõ:ſed vult voluntatẽ liberã velle eſſe ꝯſonã volũtati ſue:ꝛ diſſonã appetitui nãli:ꝛ ideo btĩãdo recte appetit̃ libere:qa deus vult nãlem appetitũ hoc appetere:ꝛ voũltatẽ liberaʒ eſſe ſibi cõſonã.vult aũt deus voluntatẽ nõ odire mortẽ in caſu:ꝛ tamẽ vult appetitũ nãlẽ eſſe ad oppoſitũ mortis:ꝛ tũc nõ vult voluntatẽ liberã ſequi eum:ſed voluntatẽ ſuam que eſt regula ſuperior.ita eſt hic:qa ipſe ex voluntate ſua que eſt regula ſuprema prefixit cuilibet volũtati create:vt ipſa non plus velit q̃ voluntas diuina ſibi contulit ꝛ vult eam velle.13.Diſ.3ª.q.4.infra.M. Nota punctũ ſingulariſſimũ.

Appetitus nãlis ad q̃cũqʒ eſt in ordine ad pfectionez ipſius appetentis.propter hoc eni eſt datus appetitus aialibus ꝛ rebus:vt ad perfectionẽ ſuã inclinent̃:ſed deliberatiu' appetitus nõ eſt talis q̃ſi oẽ qd vult velit ꝓpter btĩtudinez.põt eni velle aliqd:nõ tñ ꝓpt̃ btĩtudinẽ negatiue.ſ.nõ volendo ipſuʒ ꝓpter beatitudinẽ:põt etiaʒ ipſum ꝯtra velle.pmũ patet:qꝛ põt nõ velle negatiue qd eſt ad beatitudinẽ:quia intellectus aliud põt itelligere vel cogitare q̃ beatitudinem quãdo voluntas illud vult:ergo tunc nõ vult ipʒ ꝓpter beatitudinem.49.Diſ.4ª.q.10.N.

Appetitus noſter in quo cõuenimus cuʒ brutis eſt liber ꝛ rationalis per participationẽ:nõ aũt per actũ ſuũ:ſed p actũ alterius potẽtie.ſ.volũtatis cui ſubeſt:ꝛ ideo põt ꝯuerti ad bonũ ꝛ auerti a bono.In brutis aũt lʒ ſit appetitus ſenſitiuus:non tamen eſt particeps rationis in eis ſicut in nobis.42.Diſ.2ª.q.3.infra.R.

Apoſtoli fuerunt baptiçati:qd ꝓbabile eſt:qa chrs fecit eos ſacerdotes conferens eis in cena poteſtatẽ cõficiendi corpus chriſti.d.Quotienſcũqʒ ꝛc̃.ꝛ cõferens eis poſt reſurrectionẽ ptãtẽ abſoluẽdi.Jo.20.Quoꝝ remiſeritis ꝛc̃.ꝯtulit eis etiã officiũ baptiçandi ſolẽniter Math.vlt.Eũtes baptiçare ꝛc̃.Ordo autẽ ſacerdotij ſupponit baptiſmum ſaltem de congruo.4.Diſ.4ª.q.6.B.

Approbare vera pro falſis eſt nature lapſe ꝛ non inſtitute.22.Diſ.2ª.q.vnica.B.

A pncipio creationis in pncipio potẽtiali ſunt diſtincte potẽtie tot quot ſunt forme receptibiles nõ tñ diſtincte ſpecie ſed numero:nõ precise tot ſed ad eãdẽ formã ſũt tot quotiens illa forma põt induci:ꝛ vnaqueqʒ illarũ potentiaruʒ deſinit eſſe adueniẽte ſuo ꝓprio actu:nec illa redit:ꝛ tamẽ

eadē forma pōt redire:q̄a ad illā nō tñ erat vnica poten/
tia:ſed alia ⁊ alia ſm q̄ erat alias ⁊ alias iducibilis in idē
principium potentiale.43.Diſ.4ᵗ.q.3.K.
Aptitudo non eſt primo incōicabilis:nō enī videt̄ aptitudo
incōicabilis niſi vel per fundamentū cuius eſt vel per ter/
minū ad quē.ſi enī aptitudo vt aptitudo nō eſt primū:ſed
eſt alicuius entis cui aptitudo ꝯuenit nec eius vnitas ſiue
incōicabilitas erit oino ꝑma:ſed reducet̄ ad aliquā entita/
tē:que ſi ſit cōicabilis:etiā aptitudo ꝯñs eſt cōicabilis:ſicꝫ
enī natura humana cōicabilis eſt:ita aptitudo riſibilis cō/
ſequens eſt cōmunicabilis.4.q.q.D.
Aptitudo nō eſt ratio terminādi actū perfectuꝫ perfecte niſi
ratione nature cuius eſt talis aptitudo:ſicut nec vniuerſa/
liter aptitudo eſt perfectio:ſed neceſſario complicat ſecuꝫ
naturam cui ineſt.27.Diſ.3ᵗ.q.vnica.B.
Aqua abluit coꝛ.i.aiaꝫ.nō quidē cauſando diſpōnē mediam
inter ipſam ⁊ gratiā abluenteꝫ:ſed abluit tanq̄ꝫ diſpoſitio
proxima ⁊ imediata ad gratiā:eo mō quo dicit̄ q̄ meritū
inducit beatitudinē:vel q̄ ſectio ſiue alia huiꝰ preparatio
inducit ſanitatem:ſi enī cauſaret diſpoſitionē ad gratiaꝫ:⁊
ſic diceret̄ abluere:adhuc oporteret illam diſpoſitionem
immediatius abluere.1.Diſ.4ᵗ.q.5.infra.D.
Aque ille que cōiter dñr artificiales ſunt coꝛpa q̄dā mixta:⁊
non dicunt̄ aque niſi equiuoce.3.Diſ.4ᵗ.q.3.D.
A quo aliquid hꝫ ꝑnᵐ agendi:ab eo hꝫ ⁊ agere:⁊ per ꝯñs vtu/
te illius agit:nō vtute eius tanq̄ꝫ cauſe ſuperioris:q̄a nō hꝫ
vtutē diſtinctā ab eo:ſed vtute illius tanq̄ꝫ ꝑncipij cōican/
tis ſibi cauſalitatē:⁊ ideo hñtis auctoꝛitatē i iſta cauſalita/
te in qua recipiens habet ſubauctoꝛitatē.8.q.q.infra.N.
Anteq̄ꝫ res creat̄ eſt ita nihil ſicut ſi ꝑus fuiſſet creata ⁊ poſt
annihilata:⁊ tñ anteq̄ꝫ creet̄ non eſt annihilata:⁊ q̄re hoc:
q̄a nō ſuccedit nihileitas eius eſſe ſuo.11.Diſ.4ᵗ.q.4.B.
Ante mūdi creationē nō eſt imaginādū vacuū infinitū:quaſi
ibi fuerit ꝑus preſens deus ſm eſſentiā anteq̄ꝫ ꝓduceret
mundū:imo nō vt alicubi ꝑſens deus ſm eſſentiā fuit po/
tens facere mūdū:ſicut igit̄ ibi preſentia imenſitatis non
ꝑexigebat̄ ꝑſentie potētie ſue:vt potētia eſt:imo potentia
prius habuit terminū ſuū q̄ꝫ eſſet ꝑſentia ſm eſſentiaꝫ:ita
videt̄ modo:q̄ nō opoꝛteat preintelligere deum in aliqua
parte vniuerſi:vt ibi aliquid cauſet:ſed magis quaſi econ/
uerſo prius ſit ibi ſm potentiā vt ibi aliqd cauſet:⁊ tunc lꝫ
per impoſſibile non eſſet ibi prius ſm eſſentiam:poſſet ta
men ibi cauſare.37.Diſ.ꝑᵗ.q.vnica.C.
Aſtrologi nō ſciunt ꝑfecte qualitates ⁊ virtutes celoꝝ ⁊ ſtel/
larū ꝯcurrētiū ad talē effectū:quas ſi cognoſcerēt poſſent
de his iudicare:⁊ ideo credo q̄ angeli habēt hāꝝ ꝑfectam
noticiā:ita q̄ pñt de his hñ iudicare:⁊ quo ad tp̄s q̄ñ ven/
turi ſunt illi effectꝰ:⁊ quo ad q̄litatē eoꝝ vel quātitatē:⁊ ēt
ſi talis effectus ſit impedibilis per aliā ſtellā:poterūt enī
ſcire q̄ nō eleuabit̄ niſi tm̄ de mā.vl̄ ſic:⁊ pñt ſcire:ſi erūt
venti diſſipātes:⁊ in quo ſitu:⁊ vbi diſſipabunt̄ ⁊ cadent.
hec ꝟo oia q̄a nō plene nouerunt aſtrologi:ideo nec plene
nec ꝑfecte nec ſecure de his poſſunt iudicare:tot enim cau
ſas opoꝛtet ibi cōcurrere q̄ nimis eſt difficile iudicare de
talibus.14.Diſ.2ᵗ.q.3.F.
A termino adoꝛationis non dꝫ excludi nā humana q̄ſi ipſaꝫ
includendo non poſſit totū adoꝛari:hoc dicit Dam.c.54.
Chꝛiſtus deus ꝑfectꝰ ⁊ hō ꝑfectus quē adoꝛamus cū pa/
tre ⁊ ſpūſcō vna adoꝛatione cū incōtaminabili carne eius
nō inadoꝛabilē carnē eiꝰ dicētes.Adoꝛant̄ enī in vna ꝟbi
hypoſtaſi que eiꝰ hypoſtaſis facta eſt.⁊ paulopoſt.vnam
ꝑſonā dei ꝟbi duabꝰ ipſis reductis naturis:exēplificat po
ſtea:tunc lignū tāgē pꝑ ligno inixtū igneꝫ.Jn illa auctē
Dam.lꝫ cū accipit̄ aſſociatiue:nō aūt copulatiue:vt ſit ſen
ſus:adoꝛamus ꝟbū cū carne.i.hñs carnē ſibi vnitā:nō aūt
cū carne:hoc eſt carnē adoꝛamꝰ q̄ſi ſit ꝓpoſitio copulati/
ua:⁊ hoc ꝯſiderādo carnē vt caro eſt:⁊ nō vt vnita diuini/
tati:ſic ergo non dꝫ excludi a termino adoꝛationis caro:lꝫ
ipſa nō ſit ratio adoꝛandi.9.Diſ.3ᵗ.q.vnica.infra.O.
Attributa nō ſūt ꝓpꝛe ꝑncipiata ab eēntia diuina:lꝫ eēntia diua
cōcedat̄ aliquo modo hēre rōnē ꝑfectionis radicalis ⁊ fun
damētalis reſpectu eoꝝ.13.Diſ.ꝑᵗ.q.vnica.O.
Attributū vt attributū dicit itētionē ſcōaꝫ vel relōnē aliquā
rōnis circa illō de quo dicit̄:vñ etiā numerat̄ ⁊ veruꝫ eſt
dicē q̄ bonitas ⁊ ſapia ſunt duo attributa.5.q.q.infra.O.
Attributio ſola nō ponit vnitatē vniuocationis:q̄a vnitas at/
tributionis minoꝛ eſt vnitate vniuocationis:⁊ minoꝛ vni/
tas nō cōcludit maioꝛē:tñ minoꝛ vnitas pōt ſtare cū ma/
ioꝛe vnitate:ſicꝫ que ſunt vnū gñe ſūt vnū ſpecie:lꝫ vnitas
gñis ſit minoꝛ q̄ꝫ vnitas ſpēi:⁊ ideo cōcedo:q̄ vnitas attri
butionis nō ponit vnitatē vniuocationis:pōt tñ ſtare cum
ea:lꝫ hec formalr̄ nō ſit illa.Exēplū.ſpēs eiuſdē gñis hñt
eſſentialē oꝛdinē ſiue attributionē ad ꝑᵐ illius gñis ex.10. Tex.c.2.
metaᶜᵉ:⁊ tñ cū hoc ſtat vnitas vniuocationis rōnis gñis in
ipſis ſpēbꝰ:ita ⁊ multo magis opꝫ eē in rōne entis in qua
eſt vnitas attributionis q̄ attributa hēant vnitatē vniuo/
cationis:q̄a nunq̄ꝫ aliq̄ cōparant̄ vt mēſurata ad mēſurā:
vl̄ exceſſa ad excedēs:niſi in aliquo vno ꝯueniāt:ſic enim
cōparatio ſimplr̄ eſt in ſimplr̄ vniuoco.7° phyᶜᵉ.ita ois cō Tex.c.31.
paratio eſt in aliqualr̄ vniuoco.8.Diſ.ꝑᵗ.q.3.infra.E.
A ſenſibilibus ſicut a cā ꝑ ſe ⁊ ꝑncipali nō eſt expectāda ſin/
cera ꝟitas:q̄a noticia ſenſus eſt circa aliqd ꝑ accñs:lꝫ actꝰ
ſenſuuꝫ aliquo ſint certi ⁊ veri:ſꝫ vtute intellꝰs agētis:q̄ eſt
ꝑticipatio lucis icreate illuſtrātis ſup phātaſmata cogſcit̄
q̄dditas rei:⁊ ex h̄ hꝫ ſincera veritas.3.Diſ.ꝑᵗ.q.4.ifra.X.
Aſſimilationis vl̄ ſiliitudinis ꝑncipalis rō eſt ipſa forma iter
generās ⁊ genitū:⁊ hoc nō ſm vnitatē vel idētitatē idiui/
dualē īquātū eſt foia hec:ſꝫ ſm vnitatē vel idētitatē illam
minoꝛē īquātū foia eſt:⁊ ſm hoc eſt rō gignēdi.forma aūt
eſt ꝑncipalioꝛ rō diſtōnis q̄ꝫ mā:q̄a ſicut forma eſt illō ꝑn
cipalius quo cōpoſitū eſt q̄ꝫ materia:q̄a ſic forma eſt illud
ꝑncipaliꝰ quo cōpoſitū eſt vnū:⁊ ꝑ ꝯñs in ſe idiſtictū ⁊ ab
alio diſtinctū:appropꝛiate tñ:diſtinguēdo aſſimilatiuꝫ ꝫ
diſtinctiuū:forma eſt aſſimilatiua:ita q̄ nō mā ꝓpꝛie:q̄a
nō eſt q̄litas ſubalis vl̄ accñtalis:⁊ mā aūt eſt diſtictiua ap/
propꝛiate loquēdo:q̄a nec iō ex h̄ q̄ caret forma diſtigūt̄
ab illa mā q̄ prebēt formā:⁊ ita cōpoſitū a cōpoſito.Pōt
etiā alio mō cōpoſitū intelligi aliud pꝑ mām:ſic pꝑ cām
alietatis ꝑexñte.forma enī geniti lꝫ ſit cā alietatis in cōpo
ſito ꝑncipalioꝛ q̄ꝫ mā:nō tñ eſt cā ꝑexñs huius alietatis:ſꝫ
materia:⁊ hoc q̄a ipſa ꝑexiſtit ꝑuatꝰ:⁊ ideo nō pōt eſſe ea/
dem cū materia infoꝛmata.3.Diſ.2ᵗ.q.6.T.
Auctoꝛitas cognoſcendi etſi regrat ſciaꝫ vl̄ diſcretioneꝫ ꝯco/
mitātē rectū vſuꝫ eiꝰ:quēadmodū regrit clauis ptātis ali/
quā iuſtitiā ad rectū vſuꝫ ſutꝫ ſic ptās iudicādi nō eſt iu/
ſtitia:imo ꝑt eē ſine iuſtitia:ita ptās vl̄ auctitas cogſcēdi in
aliq̄ cā pōt eē ſine diſcretiōe cogſcēdi.19.diſ.4ᵗ.q.vᶜᵃ.J.E.
Auctoꝛitates oēs ſcōꝝ que vñr ſonare oia eē ꝑſentia eternita
ti intelligēde ſunt de ꝑſentia in rōne cognoſcibilis:⁊ nō tñ
cognoſcibilis q̄ſi cognitione abſtractiua:ſic roſa non exñs
eſt ꝑſens itellectui meo ꝑ ſpēm:ſꝫ de cogne vera itiuitiua:
q̄a nō alr̄ cogſcit deꝰ facta q̄ꝫ fiēda:⁊ ita ꝑfecte ſūt pritialr̄
cognita ab itellu diuo fiēda ſic facta.40.diſ.ꝑᵗ.q.vnica.Z.
Ariſtoteles dič hītuꝫ eē ad aliqd:q̄a ꝑ idētitatē icludit reſpe/
ctū:⁊ tñ nō eſt tm̄ reſpectū:ſꝫ eſt q̄ddā abſolutū:⁊ iō pōt ſi/ 5°me.t.c.20.
bi cōpetere actio tāq̄ꝫ ꝑnᵒ agēdi.17.Diſ.ꝑᵗ.q.2.infra.R.
Auerrois peſſimus eſt nō tm̄ ꝫ ꝟitatē theologie:ſꝫ ēt ꝫ ꝟita
tē phie:deſtruit enī ſciaꝫ:q̄a oēs actꝰ intelligēdi vt diſtictos
ab actibꝰ ſentiēdi:⁊ oēs actꝰ electionis vt diſtictos ab acti
bus appetitꝰ ſenſitiui:⁊ ita oēs vtutes que non gñant̄ ſine
electionibꝰ factis ſꝫ rōnē rectā:⁊ ꝑ ꝯñs tal̄ errās cēt a cōi/
tate hoīuꝫ ⁊ nāli rōe vtētiū exterminādus.43.d.4ᵗ.q.2.T.

A voluntate excludiť actus volitionis reſpcū miſerie ⁊ actus nolitionis reſpectu btitudinis: q̄a miſeria non eſt nata eſſe obiectū act⁹ volitionis: nec btitudo obm actus nolitionis: ſicut actus vidēdi diſgregādo excludiť a viſu reſpectu nigredinis: q̄a nō eſt nata eē obm talis act⁹: ⁊ iō volūtas nō eſt capax talis act⁹ reſpcū talis obti. Dico ḡ φ volūtas ſic determinať ad volēdū btitudinē: ⁊ ad nolendū miſeriā: φ ſi eliciat aliquē actū circa iſta obta necēo ⁊ dterminatū elicit actū volēdi reſpectu btitudinis: ⁊ nolēdi reſpectu miſerie: nō tñ abſolute determinatur ad vnum actum eliciendum vel alium. 49. Diſ. 4ᵗ. q. 10. infra. F.

Aufert auctoritas doctrine quaz predicat: iuxta illud Aug. in epl̃a ad Hiero. Si ad ſcripturas ſacras admiſſa fuerint quātūcūq3 iocoſa mendacia: nihil remanet in eis ſoliditatis: puta ſi prelatus predicans miſceat mendaciū iocoſuz: nihil ſoliditatis remanet in doctrina illa: pōt enī3 quilibet dubitare de quocūq3 dicto ab eo ſicut de mēdacio: vl̃ qua rōne nō aſſentiret illi mendacio iocoſo: pari rōne nec alij dicto ab eo: ⁊ ita peribit auctoritas doctorū in docēdo: ⁊ vtilitas populi audientis. 38. Diſ. 3ᵗ. q. vnica. infra. D.

Baptiſmus apuit ianuā: nō aūt circūciſio: nō qdez ex parte meritoꝝ: q̄a quantūcūq3 magna gratia collata fuiſſet in v̄tute paſſionis chrī ꝑuiſe non cōferebať vt efficax ad finē gr̃e. ſ. ad btitudinez niſi prius obſequiū illud eēt ſolutū. minime aūt ſi ꝯfereť tūc in virtute hui⁹ obſequij iā ſoluti: ꝯferreť tñ vt ſufficienť diſponēs ad btitudinē. ¶ Exēplū in nobis maius bonuz ꝯferimus ꝓpter obſequiū exhibitū φ̄ ſperatū. 2. Diſ. 4ᵗ. q. 1. K.

Baptiſmus expellit oē pctm̄: nō q̄a in eodē inſtāti inſit gr̃a ⁊ pctm̄: ſ3 gr̃a baptiſmalis expellit oē pctm̄ quod īfuit vſq3 tunc: culpā aūt que tunc ineſt actu vel que actu tūc cōmittitur: vl̃ q̄a de illa nulla cōtritio ineſt nō expellit: q̄a inuenit obicem cōtrarie voluntatis. 4. Diſ. 4ᵗ. q. 5. D.

Baptiſmus gn̄alr̃ ītēdit gr̃az iam habitā vl̃ iuuētā: ſ3 nō eſt ita in circūciſione: vñ habrae iam iuſtificato ſignaculū tm̄ fuit: nihil enī ſibi interius ꝯtulit: q̄a gr̃a habrae iā attigerat vl̃ trāſcēderat illū gradū: ad quē dterminata fuerat circūciſio: ⁊ itelligo nihil ei intus ꝯtulit ꝑ modū ſacri ſiue v̄tute operis operati: ſed credo φ ei ꝯtulerit ꝑ modū meriti ſiue virtute operis operātis: q̄a credo φ actus circūcidendi ſe ex obedientia dei ⁊ ex charitate procedens ei fuit meritorius: ſicut ⁊ imolatio Iſaac. 1. Diſ. 4ᵗ. q. 6. infra. D.

Baptiſmus Ioā. erat ſic diſpoſitio mere preparatiua ad baptiſmū chrī: vt per illā ablutionē facilius īclinarenť hoīes ad ſuſcipiendū ablutionē ſibi ſalutarē: nec eſſet moleſtum ipſis iam ad ſimile exercitatis. 2. Diſ. 4ᵗ. q. 2. infra. A.

Baptiſmus nō eſt ſacrm̄ inîterabile ꝓpter hoc φ imprimat effectū idelebilē: ſ3 ex ordinatione diua. 6. Diſ. 4ᵗ. q. 9. I. H.

Baptiſmus qñ ꝑmo fuit iſtitutus dubiū eſt: nō quidē quādo chrs baptiçabať a Ioāne: q̄a ille nō fuit baptiſmus chrī. i. in forma chrī: ſed in forma Ioānis: tñ chrs dedicauit tunc aquā tanφ̄ mām idoneā ſuo baptiſmo ex cōtactu ſue mūdiſſime carnis: q̄a in legiſlatore cōfirmat⁹ eſt vſus aque. i. vt miniſterium. 3. Diſ. 4ᵗ. q. 4. A.

Baptiçatus baptiſmo ſanguinis ſi poſtea eſt nobiſcū viator: teneť affectu ⁊ ꝑ loco ⁊ tēpore recipe effectu ſacrm̄: id eſt bapitiſmū fluminis: hoc aūt qđ ſupponiť eſt hn̄ poſſibile: ſicut de quibuſdā legiť: φ ſunt facti bis ꝯfeſſores: q̄a ſuſtinuerūt bis penas pro fide: ꝓpter quas tñ nō ſunt mortui. Si aūt baptiſmus ſanguinis ſit cōpletus: q̄a ſic baptiçat⁹ moriť ⁊ nō remanet nobiſcū viator non eſt obligatus ad preceptū viatoris: ſacramenta autē nō habent locum niſi pro ſtatu vie. 4. Diſ. 4ᵗ. q. 6. L.

Beata virgo habuit in via maiorem charitatez charitate alicuius beati inferioris gradus: ⁊ tñ illa charitas nō neceſſitauit eam ad fruendū etiam quādo contemplabatur deū. 49. Diſtōne 4ᵗ. q. 6. infra. D.

Beati habebunt colorem perfecte manifeſtatiuū ſui: q̄a quilibet habebit colorem pulchrū ſm gradū cōplexionis ſue: q̄a nō oēs habebūt eūdē colorē: nec ſm eundē gradū qui habēt ſimilē colorē: q̄a cōmēſurationes coloꝝ ſequuntur cōmixtionē propriaꝝ qualitatū: ⁊ ideo ſm diuerſas cōplexiones habebūt diuerſos colores: vñ ⁊ modo magis delectatur vnus in vno colore φ̄ in alio: q̄a conueniens eſt cōplexioni ſue. 49. Diſ. 4ᵗ. q. 15. infra. A.

Beati non habebunt omnem perfectionem accidentalem: ⁊ ideo per operationem ſuam poterunt eam acquirere ſm libertatem voluntatis ſue. 49. Diſ. 4ᵗ. q. 14. infra. N.

Beati omnia vident in deo ſicut in ꝑmo obiecto eoꝝ volito: ⁊ volūt qđ deus vult: vidēt aūt deū velle penas dānatoꝝ ⁊ itelligere eas: iō volūt eas itelligē vt deus: ⁊ velle vt de⁹ vult eas: ⁊ iō pena illa nō eſt eis vt obm̄ nolitū: ſ3 volitū: tñ ſi placeret deo abſolute nollent: nec tñ ꝑꝑ hoc eſt triſticia in eis: q̄a volūtas eoꝝ nō eſt capax triſtitie ꝑꝑ delectationē ꝑfectā que īpedit oēm triſtitiā nō ſolū oppoſitā: ſed quācūq3 ꝯtigētē: nec eſt etiā iſta nolitio niſi ꝯditionalis. ſ. ſi deus vellet: ⁊ ideo nō ſequiť triſtitia: q̄a talis nolitio non eſt ſufficiens cauſa triſtitie. 50. Diſ. 4ᵗ. q. 3. E.

Beati volūt penas dānatoꝝ ſed nō ꝑmo: q̄a volunt quicqđ deus vult: etſi etiā illas penas volūt: nō tñ ꝑꝑ hoc ſūt crudeles: q̄a nolūt prima volitione: nec tñ ꝓpter hoc triſtanť: q̄a appetit⁹ eoꝝ nō eſt capax triſtitie vt dictū eſt: ſ3 vultu diuino ſatiantur. 50. Diſt. 4ᵗ. q. 3. infra. F.

Beatus dimiſſus naturali cognitioni ſue nō ſciret per actuz ſenſus hoc eſſe corpus chrī: ſed tm̄ per intellectū intuitiue videns illud corpus. 10. Diſtin. 4ᵗ. q. 9. L.

Beatus eſt qui habet quicquid ordinate poteſt velle: non tm̄ quicquid nunc actu vult: tūc enī aliquis viator poſſet eſſe beatus pro tūc: quādo de vno tm̄ ordinate habito cogitat. pōt aūt voluntas ordinate vel hr̄e charitatē: q̄a pōt velle nō tm̄ hr̄e ſubſtātiā actus fruēdi: ſed pōt velle hr̄e fruitionem deo acceptā: ḡ ſi nō h3 illud: nō h3 qcqđ ordinate pōt velle. Qualiter aūt charitas requirať: nō tm̄ ꝓpter gratificationē actus: ſed ꝓpter aliquē gradū perfectionis intrinſecum actui: de hoc inferius di. 17. 1. Diſ. ꝑᵗ. q. 4.

Beatus habet quicquid vult de preſenti: ⁊ de futuro: de preterito autez quicquid vult hoc eſt vel non fuiſſe non habet: nec hoc arguit miſeriam: quia impoſſibile eſt preteritum non fuiſſe. 45. Diſ. 4ᵗ. q. 3. R.

Beatus ideo non pōt velle īfelicitatē: nō q̄a neceſſario hab3 nolle eā: ſed q̄a infelicitas non poteſt eſſe obiectum actus volendi: ex alia parte non ſequiť φ ſic nunφ̄ poſſit velle īniq̄tatē: q̄a iniq̄tas loquēdo de illo qđ ſubſterniť in pctō pōt eē obm̄ volūtatis create. 49. Diſ. 4ᵗ. q. 6. īfra. D.

Btūs nō h3 verbū de deo: q̄a etſi illa viſio ſit imago diuine eſſentie ipſaz naturalr̃ repreſentās: nō tñ eſt imago nālis naturalr̃ ab ipſa ꝓcedēs ſed illius eſſentie eſt tm̄ vnicum verbū: ⁊ hoc in ſolo intellectu increato: in quo ſolo poteſt eſſe notitia ipſius obiecti nāliter genita. 14. q. q. īfra. Bb.

Beatitudo confertur tanφ̄ premium pro meritis eius: quez deus acceptat tanφ̄ dignuz tali ꝑmio. Et ꝑ ꝯñs nulla nālī neceſſitate ſequiť ad actus nr̃os qualeſcūq3: ſed ꝯtingēter datur a deo actus aliquos in ordine ad ipſum tanφ̄ meritorios acceptante. 1. q. ꝓlo. infra. L.

Beatitudo intell's in obiectis creatis nō trāſcendit quidditates: ſeu illa: quoꝝ eſſentia viſa eſt neceſſaria rō vidēdi: tñ q̄a ꝯgruū eſt beatū eē coadiutorē dei in procurādo ſalutē electi eo modo quo hoc ſibi pōt cōpetere ⁊ ad iſtud requiritur ſibi reuelari oōnes nr̃as ſpālr̃: que ſibi offerunť: q̄a ille ſpecialiter īnituť meritis eius: tanφ̄ mediatoris perducētis ad ſalutē que petitur: ideo probabile eſt qđ deus beatis reuelat de orationibus ſibi vel deo in nomine eius oblatis.

oblatis.45.Diſtinctione 4ª.q̄one.4.D.

Beatitudo in vl'i eſt ex nālib⁹ cōcupita ex affectiōe cōmodi: qꝛ ſm Anſel.de ꝯcor.c.10.vel.9.Cōmoda nolle nō poſſumus.ſed btitudo in pticulari nō eſt ſufficienter ex nālibus cōcupita:ſꝫ etiā cū ſpe acq̄ſita:ſꝫ nec ſic pfectiſſime ꝛ ſufficientiſſime ſine ſpe ꝛ charitate īfuſis:quemadmodū dictū eſt de fide acquiſita:qua non perfectiſſime aſſētiť ſine fide infuſa.26.Diſ.3ª.q.vnica.infra.K.

Beatitudo naturalis angeli excedit naturalē beatitudinē hominis:etiā ſi fuiſſet in ſtatu innocentie:tā angelus q̄ȝ homo per quātūcūqꝫ tempus.3.Diſ.2ª.q.9.infra.E.

Beatitudo nō cōſiſtit in pluribus potentijs eiuſdē rōnis.nā ſi ſit in itellu ſil'r ꝛ volūtate:nō tn̄ eſt in duabus itellectiuis potētijs vl' in duab⁹ volitiuis:ſꝫ tn̄ in vna intellectiua vel volitiua:qꝛ btitudo ſꝫ oēs pħos eſt optimuꝫ hoīs:ideo in vna v̄tute ꝯſiſtit eiuſdē rōnis:ſꝫ btitudo eſt portionis ſuperioris rōnis.hoc eſt manifeſtū:ꝛ etiā portionis īferioris rationis.pħo:qꝛ opꝫ ꝙ btitudo ſit iſtius po' q̄ eſt p̄n' merēdi:huiꝰ eſt tota portio rōnis īferioris:ſi ḡ tota intellectiua ꝛ ſupioris ꝛ īferioris portionis eſt btificabilis illa intellectiua vtriuſqꝫ portionis erit vna potētia.24.Diſ.2ª.q.vnica.L.

Btitudo dei nō reqrit relōnē rōnis iter opationē ꝛ obm:qꝛ ſi poſſit intellꝰ eiꝰ cōparare actū ſuū ad obm:tn̄ iſta cōparatio ſiue relō rōnis nō includit in ipſa opatione que opatio ſm ſe eſt btifica:nō eniꝫ videť rōnabile ꝙ magis deus ſit btūs foꝛal'r aliq̄ opatiōe icludēte relōnē rōnis q̄ȝ btitudo angeli icludat aliquā taleꝫ relōnē.btitudo tn̄ creata nec̄io reqrit relōnē ad obm:ſed realē:ꝛ hoc qꝛ nō pōt hr̄e maiorem vnitatē cū obto q̄ȝ vnitatē relōnis rōnis.opatio auteꝫ dei hꝫ cū obto verā vnitatē ꝛ idētitatē:ꝛ ideo ibi nulla reqriť relō ad hoc vt ipſa ſola ꝛ abſoluta ſit plene btifica. In hoc pꝫ vna excellentia btitudinis diuine ſuper creataꝫ:qꝛ illa vt abſoluta eſt plene vltimū bonū eius.btitudo creata non eſt vltimū niſi cū relatione annexa.13.q.q.J.O.

Btitudo nō ꝯſiſtit in actiōe de gn̄e actionis:qꝛ illa nō eſt ſimpliciter pfectio agentis vt opať.opatio aūt nō eſt actio talis:ſꝫ actio equoce accepta.li.j.d.3.q.vlt.ꝛ.49.d.4ª.q.2.Ee.

Batitudo nō pōt ꝯſiſtere in aliquo nolle.tū qꝛ nolle hꝫ p ſe obto malū:qđ nō pōt eſſe obm btificū.tū qꝛ actus beatificus eſt p̄mus ꝛ imediatus reſpectu vltimi finis:ꝛ ita nō habeť virtute alicuius actus volūtatis p̄oris:nolle autē pꝫ qđ nō eſt prius reſpectu finis vltimi.imo nec ſimpl'r p̄us inter actus volūtatis.pꝫ qꝛ ꝙ nō habeť vel cōiter nō niſi v̄tute alicuius velle ſm Anſ.3.c.de caſu diabo.nullus deſerit iuſtitiā niſi volēdo aliqđ qđ nō ſtat cū iuſtitia ſic exēplificat de auaro ꝛ numo ꝛ pane.2º non cōſiſtit btitudo in actu ꝯcupiſcētie.Tum qꝛ lꝫ ille poſſet eē bonus ſi ſit debite circūſtantionatus:tn̄ nō eſt bonus ex rōne ſui vel obto etiā deo:qꝛ pōt eſſe imoderatus.49.Diſ.4ª.q.5.J.B.

Bene pōt agens nāle hr̄e effectū ſibi coeuū ꝛ in ſeipſo:vt pꝫ de ꝓpria paſſione ꝯſequente ſubm vel in alio:vtpote ſi ſil' crearenť ſol ꝛ aer ſimul fieret aer lucidus a ſole:ꝛ tamē nō preceſſiſſet in aere oppoſitū luminis.12.Diſ.4ª.q.6.J.D.

Bene pōt deus actū magnū charitatis acceptare ꝓ punitione debita vni culpe:lꝫ enī nō ſit ꝓp̄a punitio:eſt tn̄ maius bonū:ꝛ magis deo reddēs honorē q̄ȝ illa que eēt ꝓpria illius punitio.Sed regul'r ſicut culpa ordinať per penam:ꝛ nō per aliqđ aliud magis bonuꝫ q̄ȝ ſit culpa:ita ſatiſfactio iſto modo dicta cōſiſtit in actionibus vel paſſionib⁹ habētib⁹ rōnē pene:ꝛ hoc eſt qđ dicit Aug.de vera ꝛ falſa pn̄ia: ꝛ ponitť Diſ.16.c.1.Sunt digni fructus v̄tutū qui nō ſufficiunt penitētib⁹.pn̄ia enī grauiores fructus poſtulat vt dolore ꝛ gemitibus mortuus impetret vitā.iſti aūt actus penales vel paſſiones volūtarie in gn̄e reducunť ad actū interiorem diſplicentie vel paſſionē triſtitie:ꝛ ad actū exteriorem confitendi propriū pctm̄ qđ eſt valde penale,vel paſſionē cōcomitantē.ſ.verecūdiā:ꝛ ad actū ſimpl'r exteriorē vel paſſionem.ſ.macerando carnem:ꝛ oīs talis maceratio dicitur cōtineri vel reduci ad ieiuniū vel eleuādo menteꝫ in deum:ꝛ hoc fit per orationē:vel ſua tēporalia erogādo: qđ fit per elemoſynā.15.Diſ.4ª.q.1.F.

Bona corporis vel exteriora nō ſunt diligenda niſi in ordine ad bonū aīe:ꝛ ad deū:hoc aūt nō eſt niſi vt poſſint iuſte cōpetere illi qui diligit.Et ideo ſicut ibi de dilectione vite ꝓprie corporalis dixi:ita dico hic de dilectione fame ꝓprie: ꝙ quilꝫ cui pōt iuſte cōpetere in ſe fama/dꝫ magis diligē illā q̄ȝ alteri:cui nō pōt iuſte competere.Sed ſi ſibi nō poteſt cōpetere niſi iniuſte:alteri autē iuſte magis dꝫ diligere alteri cui iuſte ꝯuenit q̄ȝ ſibi cui iniuſte.15.Di.4ª.q.4.J.B.

Bona creata ꝛ ſi ſint bona per participationeꝫ verius tamen ſunt bona per participationē vltimi finis in particulari:q̄ȝ per participationē eius in vl'i.nō enī participāt illū in vl'i niſi qꝛ participāt ipſuꝫ in particulari:cū participans hēat participatū pro cauſa vel menſura:a qua depēdet eſſentialiter:ꝛ dependentia entitatis realis non eſt niſi ad ens reale:ꝛ ita ad aliquod ſingulare.1.Diſ.pª.q.4.

Boni rapienť obuiā chro in aere:mali relinquenť in terra:ꝛ boni nō erunt in valle ioſaphat:mali forte erunt ibi vel in circuitu in tāto loco quātus poterit eos capere.forte etiaꝫ conijciť ab aliquo ꝙ iudex deſcēdet iferius in aere:in quo fuit in trāſfiguratione:vel in quo trāſfiguratꝰ eſt corā apoſtolis:in qua tranſfiguratione oſtendit ſignum glorie future.47.Diſtin.4ª.q.1.infra.D.

Bonitas moralis in actu non dicit niſi relationē:quia actum eſſe circunſtantionatū debitis circunſtantijs non eſt aliqđ abſolutuꝫ in actu:ſed tn̄ comparatio debita actus ad illa: quibus debet conuenire.17.Diſ.pª.q.2.O.

Bonū apparēs pōt eſſe obm voluntatis dei ꝛ beati:nō tamē quantū ad oēm actū volūtatis quē hꝫ circa illud viator vl' dānatus:qꝛ duplex eſt actus volūtatis.ſ.velle ꝛ nolle:ideo bonū apparēs pōt eē obm dei volūtatis ꝛ bti:ſꝫ nō reſpectu cuiuſcūqꝫ actus volūtatis.23.Diſ.2ª.q.vnica.B.

Bonū morale eſt ens per accn̄s aggregans in ſe aliquē actuꝫ ꝛ circūſtantias multas actui accidētes:ita ꝙ totū rōne circunſtantie vnius pōt cōcludi eligibile:qua circūſcripta:ratione alterius circunſtantie non erit eligibile reſiduum.15. Diſtinctione 3ª.q.vnica.V.

Bonū qđ debeť virtute ſacrificij nō debeť ſacerdoti inquātum celebrās:ſed tn̄ ipſe eſt nuntius offerens petitionem eccleſie:ꝛ bonū qđ v̄tute ſacrificij debeť nō ſibi debeť:qꝛ eadē eēt vtꝰ ſacrificij ſi ipſe eēt in mortali pctō.20.q.q.D.

Bonū qđ ponitť obiectū virtutis nō eſt difficile niſi habenti appetitū ſenſitiuū qui natus eſt ferri in oppoſitū illius boni:ſaltem quātū ad aliquā circūſtantiā:ꝛ ex hoc qđ appetitus ſenſitiuus ſic inclinať:volūtas in eodē nata eſt ſibi cōdelectari:ꝛ ex hoc difficile eſt volūtati tendere in bonum debite circūſtantionatū:volūtas aūt angeli:qꝛ nō eſt coniuncta appetitui ſenſitiuo nō eſt nata cōdelectari ſibi:ꝛ ita ſine difficultate tendit in bonū morale.i.recte circūſtātionatum.33.Diſtin.3ª.q.vnica.J.K.

Bonum velle chri vel paſſio eius cōſiderata ſm ſe formal'r poſſet recōpenſari per aliqđ bonū finituꝫ ſicut ipſum vel ipſa fuit nō niſi finitū in ſe:premiat tn̄ deus vltra ꝯdignū: ideo pōt rōne alicuius bonitatis ꝛ pſone patiētis acceptare bonū velle chri ꝛ eius paſſionē pro īfinitis:qꝛ tārū ꝛ pro tot vꝫ quātū ꝛ pro quot acceptatur a deo:q̄uis aūt poſſet acceptare paſſionē illam pro infinitis:non tn̄ infinite:quia nō pōt diligere aliqđ creatū a parte diligibilis infinite:qꝛ non eſt infinitū:de facto tn̄ nō fuit accepta niſi pro electis: quia pro eis tn̄ fuit oblata a chro efficaciter dico.19.Diſtinctione 3ª.q.vnica.infra.D.

Bonum vno modo cōuertiť cū ente:ꝛ iſto modo bonuꝫ pōt

poni in quolꝫ genere.ſꝫ bonū:vt ſicnō hꝫ rationē obiecti fruibilis:⁊ ideo nō opꝫ ꝙ in quocūqꝫ ſit bonū:ꝟ mō ſumptū:ꝙ ſit ibi ꝓprie rō obiti fruibilis.rō enī bonī fruibilis nō eſt ratio boni in cōi:ſed boni pfecti:qđ eſt bonū nō hñs defectū vel ſaltē ſm apparētiā eſt tale:vel ſm pceſſionē volūtatis:qualis non eſt relo.1.Diſ.p¹.q.2.J.

Calix dñi cū patena ſi non ex auro oīno ex argento fiat. ſiquis aūt tam pauper eſt ſaltē vt ſtāneū calicem habeat.de ere aūt aut auricalco nō fiat:qa ob vini virtutē eruginē vł rubiginē pariter ⁊ vomitū ꝓuocat. Nullus aūt in ligneo vł vitreo pſumat miſſas celebrare.de vitreo aūt rōnale eſt pp eius fragilitatē ne ſanguis dñi periculo exponat.de ligneo pp ībibitionē humoris.13.Diſ.4¹.q.2.L.

Caracter nō eſt gr̄a nec v̄tus aliq̄ īfuſa:puta fides/ſpes/charitas:qa tales v̄tutes nō ſemp īprimunt̄ ſuſcipiēti ſacr̄m nō iterabile:vtpote ficto ſuſcipiēti ordinē vel ꝯfirmationem. caracter aūt ſemp īprimit̄.hoc etiā appet ex q̄dā alia ꝯditione quā cōiter loquētes attribuūt caracteri.ſ.ꝙ eſt īdelebilis.v̄tutes aūt iſte ſunt delebiles:vt pꝫ de peccāte mortaliter:in quo nō remanēt ille v̄tutes.6.Diſ.4¹.q.9.L.

Caracter nō eſt diſpō ꝓxima ad fidē:vt fides eſt:ſꝫ eſt diſpō ad illā pfectionē que principalr̄ ꝯformat totaꝫ aīam deo:⁊ hec eſt gr̄a que eſt eadē cū charitate ⁊ in volūtate.6.Diſtinctione 4¹.qōne.11.infra.B.

Caracterē nō pōt aliquis degradās delere:nec cōcedit̄ ꝙ ſi quis pōt aliqđ miniſtraliter cōferre qđ ſic poſſit miniſtraliter auferre:qa de⁹ nō ſic eū inſtituit miniſtrū in amotione ſicut in collōne:⁊ tūc illa regula:facilius eſt deſtruere q̄ cōſtruere:non concedit̄ de miniſtralr̄ agente in ſacr̄is:pro quo adduci poteſt illud Pauli 2ª ad Corinthi.ca.vltimo. non dedit nobis deus poteſtatem in deſtructionem ſed in edificationem.13.Diſ.4¹.q.2.L.

Charitas eſt in voluntate portionis ſuperioris qua deus diligitur:⁊ eadeꝫ in voluntate portionis inferioris qua diligit̄ proximus qui eſt obiectū tēporale.vna enī charitas extendit ſe ad oīa diligibilia.24.Diſ.2¹.q.vnica.J.L.

Charitas ex hoc ꝙ eſt ꝑncipiū tendendi in deuꝫ actu directo: eſt ꝑncipiū reflectēdi ſup actus illos q̄bus tendit̄ in deū:⁊ in hoc eſt ꝑncipiū volēdi aliꝫ potētī dilig̃ deuꝫ ꝙ diligat ipſum.inter oēs aūt actus eiuſdē rōnis tendentes in deum charitas eſt ꝑncipiū imediate reflectēdi ſuper actū quē elicit habens charitatem:quo tendit ⁊ diligit deum:igit̄ poſt deum imediatiſſime vult quis ex charitate ſe diligere illō quo tendit in deuꝫ.ſ.ſe dilig̃ deū:⁊ hoc volendo diligit ſe: quia diligit ſibi bonum iuſtitie.igit̄ imediate poſt deuꝫ tenetur ſe diligere ex charitate.29.Diſ.3¹.q.vnica.A.

Charitas dī qua hñs eā hꝫ deū carū:ita ꝙ reſpicit deuꝫ nō in rōne diligentis ſed in rōne diligibilis.gr̄a eſt qua deus hꝫ aliquē gratūita ꝙ ipſa reſpicit deū acceptantē ſiue diligētem:non autē dilectū:non autē dī gratia qđcūqꝫ ꝓpter qđ deus diligit:qa tūc eſſentia diuina in filio poſſet dici gr̄a:qa ꝓpter eā diligit filiū:ſed illō ꝓpter qđ deus acceptat hñs: vt dignū beatitudine:dignitate que eſt in condignitia meriti ad pmiū:illud dī gr̄a:⁊ ita aliquā īperfectionē includit illud qđ eſt gr̄a:qa talis dignitas aliquā impfectionē ponit in digno:qa nō eſt per ſe beatus.27.Diſ.2¹.q.vnica.A.

Caro matris in paruulo nō eſt cā corruptionis niſi mediata. caro aūt ipſa paruuli eſt cauſa imediata loquēdo de corruptione originali.ſtatim enī cū aīa paruuli informat carneꝫ eius inficit̄ illa corruptione.4.Diſ.4¹.q.3.ſupra.A.

Cecidit pmo totus homo per ſeparationē intellectiue a corpe: ⁊ ſc̄dario cecidit illud corpus mixtū p corruptionē in aliō vel alia ⁊ conuerſus ſit ordo gn̄ōnis ⁊ corruptionis:ac per hoc oportebat prius ordine nature corpus reparari q̄ aīam reuniri.illam autem reparationem corporis precedit collectio partiuꝫ materie que diſperſe erāt per reſolōnē corpis in diuerſa ſtatim vel cum mora.43.Diſ.4¹.q.5.ſupra.A.

Celum non mouetur ꝓpter aliquam perfectionē intrinſecaꝫ completiuā ſui que conſiſtat in motu vel acquiratur p motum:ſed ſtante non impfectione celi:qa eſt in potentia neutra ad moueri ⁊ ad quieſcere:perfectio tamē vniuerſi pro ſtatu iſto magis requirit celum moueri propter ſtatū corruptibilium.48.Diſ.4¹.q.2.J.N.

Ceteris paribus maximū iuramentū eſt iurare per deū:quia per nihil aliud licite iuratur niſi inquātū in eo ſpeciali mō habitat deus vel eſt:puta per euangeliū:qa in eo ſpecialr̄ relucet deus per celū:qa ibi ſpeciali modo habitat deus p eccleſiā:qa ibi ſpeciali modo colitur deus. Conſuetudo tñ rationabilis hoc exigit vt quedā iuramenta fiant cum maiori ſolēnitate q̄ alia:⁊ de factis cū ſolēnitate pſumitur ꝙ nunq̄ fiant ſine deliberatione. Statuit igit̄ eccleſia ad terrorē vt per hu⁹ non iuret̄ niſi ſolēniter tñ:⁊ per ꝯñs deliberate:⁊ vbi veritas ſimplr̄ eſt cōiter aſſerenda.per deuꝫ aūt iurat̄ cōiter ⁊ leuiter ⁊ frequēter ſine deliberatiōe. Dico tñ ꝙ ceteris paribus grauiſſimū eſt iurare per deū. Sꝫ poſita indeliberatione ex illa parte ⁊ plena deliberatione ex alia parte qualis habet̄ qñ iurat̄ ſuper euāgeliū:ponit̄ hoc eſſe peccatū mortale:nō ſolū ꝓpter irreuerentiā illius per qđ iurat̄:ſed ꝓpter deliberationē que ponitur hic ⁊ nō ibi.39.Diſ.3¹.q.vnica.P.

Certitudo de beatitudine eſt maxima beatitudinis pars:non poſſe aūt peccare qđ fuiſſet tūc ſcibile a quolibet ſic ⁊ mō poſſe peccare nobis eſt certū.ergo fuiſſet certitudo infallibilis de beatitudine.hoc autēꝫ cōpetere pōt cōprehenſori ſoli:viator aūt ⁊ comprehenſor diſtinguunt̄:ſicut eſſe citra terminū ⁊ eſſe in termino.20.Diſ.2¹.q.1.infra.A.

Certum fuit Ariſtotelē ſm ſua principia poſuiſſe animā intellectiuā eſſe a deo imediate:⁊ ad hoc attingere poteſt ratio naturalis cum ſit immortalis:⁊ ita aliquid nouum poteſt imediate eſſe a deo:⁊ tamen non cōtradicit ſibi ſm ſua ꝑncipia.21.q.q.infra.O.

Claritas corporis chriſti non potuit videri ab oculo non glorificato ꝓpter infirmitatē viſus ⁊ excellentiā claritatis ei⁹: ſed hoc nihil eſt:qa oculus debilis virtutis pōt percipere quodcūqꝫ viſibile:lꝫ nō apprehendat illud:ſic pōt videre ſolē:lꝫ nō videat ſicut aquila actu pmanēte:pōt tñ pcipere oculo carnis:lꝫ reuerberet̄.49.Diſ.4¹.q.15.infra.L.

Clauis ſcīe nō eſt aliqua ſcīa:ſed eſt auctoritas noſcēdi ꝟ eſt inquirēdi ⁊ examinādi cām rei.19.Diſtin.4¹.q.vnica.N.

Clauis ſciētie errat quādo nec bene requirunt̄ nec examinātur illa que pertinent ad iudiciū:vtpote ſi circūſtantie aliq̄ fatue que nec aggrauant nec alleuiant ſed placent auribus paruientibus cōfeſſoris:ſi etiā nō requirit de attritione cōfitentis ſed tñmodo vt audiat eum ac ſi narraret vnā narrationē vel fabulā.⁊ in pmo quidē lꝫ aliquid fiat qđ non eſſet faciendum:ſi tamē nihil omittatur qđ eſſet faciendū: vtpote circumſtantijs non requirendis requiſitis requiruntur ille que eſſent requirende:poteſt ſequi rectum iudiciū: ſed in ſecundo omiſſa requiſitione diſplicentie confitentis non poteſt ſequi rectū iudicium niſi caſualiter.19.Diſti. 4¹.q.vnica.infra.E.p.18.Diſtin.

Cauſa efficiens actus itelligēdi que eſt ex parte intelł's vł habitus intelł's naturalr̄ agit:nec pōt diſformiter agere ipſi obto:⁊ ideo ſemp recte agit:non ſic volūtas ſemp cōformiter agit ſuo obto:qa eſt cauſa libera nō nālis.qñ igitur eſt rectitudo ex pte principij mouentis totus actus eſt rectus non ſic hic ex parte finis.40.Diſ.2¹.q.vnica.L.

Cauſa efficacior non neceſſario producit effectum eque cito: ſic cauſa minus efficax.ſi illa efficacior ſit agēs volūtariū quale eſt deus reſpectu beatitudinis.5.Diſ.2¹.q.2.J.P.

Cauſa eque determinata ad producenduꝫ aliqđ productum quantū eſt ex parte ſui poteſt quādoqꝫ producere:⁊ qñqꝫ nō ꝓducere

non ꝓducere:q꞉ ſicut in nãlibus cãm determinari ex parte ſui eſt ipſam hẽe formã:qua cauſet:ita in liberis cauſam eẽ determinatã eſt ipſam hẽe volitionem reſpectu volibilis.⁊ ſicut ibi forma hñi põt anteq̃ʒ effectus cauſeť.ſi tunc eſt impedimẽtuʒ extra vel abſentia paſſi.ita quoqʒ hic poteſt volitio haberi anteq̃ʒ volibile habeatur:⁊ prius natura ⁊ duratione.1.Di.2ª.q.2.J.E.

Cã equoca equoce aſſimilat ſm aliqd qδ habet in ſe non formaliter ſed v̓tualr.⁊ ħ mõ obm qδ eſt nolibile habet in ſe triſtitiã:⁊ ſm illã aſſimilat.44.Diſ.4ª.q.2.J.Q.

Cauſa equoca totalis eſt nobilior ſuo effectu vel ꝓducens equocum eſt nobilius ꝓducto.verum eſt ꝙ eſt nobilius termino formali ꝓductionis:rõne cuius ꝓductũ qδ eſt cõpoſitũ vnũ per accidẽs dr̄ ꝓductum.vnde volũtas eſt nobilior volitione.non tñ opʒ ꝙ ſit nobilior volũtate ſub volitione formaliter exiſtente:imo nobilior eſt volũtas volẽs actualiter rõne bone volitionis q̃ʒ volũtas ſolũ volẽs virtualiter:poniť exẽplum:q꞉ nõ oportet ꝓducẽs eẽ nobilius producto ſimplr̄:niſi.ſ.rõne termini formalis:de accidẽte gñato in hõie de nouo ab alio accñte:qδ quidẽ accidẽs nõ gñatur:puta albedo:ſed hõ albus:⁊ tñ nõ opʒ ꝙ gñans albam ſit nobilius hõie albo.25.Diſ.2ª.q.vnica.Q.

Cauſa exẽplaris nõ eſt niſi quoddã efficiẽs.efficiẽs enim diuidiť in efficiẽs per itellectuʒ ſiue ꝓpoſitum:⁊ efficiẽs per nãm ſm ꝓħm 2ª phyſicoꝝ.ſicut igiť nãliter ꝓducẽs nõ eſt alia cauſa ab efficiẽte:ita nec exẽplaris nec exẽplariter producẽs:⁊ ita idem eſt effectum ⁊ exẽplariter ꝓductum alicuius intelligẽtis inquãtum eſt intelligens:⁊ inquãtum exẽplans.36.Diſt.pª.q.vnica.J.B.

Ic.42

Cauſa infinita actiua ex neceſſitate nature nõ cõpatiť ſibi aliquod ꝯ̃rium:ſiue ſit ei ꝯ̃rium formaliter.ſ.ſm aliqδ qδ cõuenit ſibi eẽntialiter:ſiue virtualr̄.ſ.ſm rõnem effectus ſui quẽ virtualr̄ includit.vtroq̃ʒ enim modo impediret qδlibet incõpoſſibile ſuo effectui.2.Diſ.pª.q.2.Ee.

Cauſa non cauſat inquantũ precedit effectum duratione:ſed eſt cauſa inquantuʒ precedit effectum natura:ſi igitur oĩs cã pro illo inſtanti pro quo cauſat neceſſario cauſat ⁊ nulla contingẽter.omnis cauſa inquãtum cauſat/nec̃io cauſat/⁊ nulla contingẽter.1.Diſ.2ª.q.3.ξ.

Cauſa per ſe eſt prior cauſa per accidẽs:vel natura vel perfectione:non autẽ ſemꝑ origine vel nã.ſicut amotio vel fractio trabis eſt cauſa per accidẽs.deſcẽſus grauis eſt prior natura cauſa per ſe ipſius motus grauis.cauſa etiã per accidens reduciť ad cãm per ſe priorẽ vel ad ſeipſam:vt eſt cauſa per ſe reſpectu alterius effectus.ſicut fodiẽs foditione eſt cauſa per accidẽs inuẽtionis theſauri:⁊ eſt cauſa inuentionis aque per ſe.⁊ vt per accidẽs reduciť ad ſeipſam vt per ſe:vel reducitur ad aliaʒ per ſe priorem perfectione:vt dictum eſt.25.Diſ.2ª.q.vnica.R.

Cã ꝑor ⁊ poſterior imediate attingũt idẽ paſſuʒ:ita ꝙ neutra cã agẽs in paſſum eſt mediũ per qδ alia attingat illud cõe paſſum:tñ ꝑor cã imediatius attingit:q꞉ itimius ⁊ ꝑfectꝰ:q꞉ tota attingẽtia poſterioris eſt in v̓tute ꝑoris:ideo pº mõ ꝯcedẽdũ eſt ꝙ imediate taʒ intellꝰ btificať q̃ʒ volũtas:q꞉ imediatius terminus oꝑationis vtriuſq̃ʒ poꝰ eſt ipm obm:ita ꝙ neutra eſt media reꝰ alterius in rõne obi nec in rõne attingẽdi obm vt attingiť per iſtũ actũ:⁊ ita btitudo totalis extẽſiua poſſibilis in nã itellũali:q꞉ eſt btitudo duaꝝ poꝝ quaꝝ vtraq̃ʒ eſt ſuo modo btificabilis.iſta inquã ꝯſiſtit in pluribus oꝑationibꝰ:⁊ iſto modo ſi poſſent eẽ in nã intellectuali decem potẽtie:quaꝝ qlibet per oꝑationẽ ſuã attingeret imediate deũ beatitudo totalis extẽſiua ꝯſiſteret in decem oꝑationibus.49.Diſ.4ª.q.3.L.

Cã 2ª habet formã ꝓpriã in eẽ quieto que eſt ſibi ratio agẽdi in ordine ſuo:⁊ ħ reſpectu eiuſdẽ effectꝰ:reſpectu cuiꝰ agit cã ꝑncipalis in ſuo ordine:ita ꝙ v̓r 2ª cauſa ꝓpa accepta effectuʒ ꝑncipalis cauſe per formã ſuam ꝓpriã attingit in v̓tute tñ cauſe ꝑncipalis agẽtis:q꞉ ſubordinať illi:ſʒ inſtr̃m ꝓpe ſi poniť actiuũ:vel nõ attingit effectũ ꝑncipalis agẽtis:ſed tñ aliquã diſpõnẽ ꝑuiaʒ.q̃uo qualitas alterans dr̄ inſtr̃m ſube ad gñanduʒ ſubam.ħ tñ nõ eſt ꝙ ſit inſtr̃m in actione alterãdi:imo reſpectu alterationis eſt ꝑfectũ ꝑnꝰ:⁊ intãtũ ꝙ ſi per ſe eẽt per ſe poſſet alterare.ſed ſolũ ꝑꝑ hoc dr̄ iſtr̃m reſpectu ſube:q꞉ agit ad aliquã formã que eſt diſpoſitio ad ſubaʒ:vnde ad ſubãʒ diceretur magis agẽs diſponẽs:vt diuidiť ꝯtra ꝑficiẽs q̃ʒ agẽs inſtr̃ale diuiſum cõtra ꝑnꝰ:vel ſi ponať inſtr̃m actiuũ:⁊ tñ attingẽs terminũ ꝑncipalis agẽtis.in ħ diſtinguiť a cauſa 2ª:q꞉ nõ habet in eẽ quieto formã que ſit ꝑncipiuʒ agẽdi in ſuo ordine:ſʒ tñ in actuali motione.⁊ recipit eã duʒ actualr̄ moueť.⁊ de quocũq̃ʒ illoꝝ triuʒ.ſ.cã 2ª ꝓpe dicta:⁊ cã inſtr̃ali diſpoſitiua:⁊ inſtr̃ali actiua per formã receptã in actuali motione.falſum eſt ꝙ nõ habeat intẽtionẽ ꝓpriã eo modo quo agens nãle habet intẽtionẽ nãleʒ:q꞉ qδlibet iſtoꝝ triũ habet formã ꝓpriã que eſt ſibi ꝓpriũ ꝑncipiũ agendi in ordine ſuo:⁊ per ꝯñs ꝓpriã intẽtioneʒ:q꞉ formã actiuã nãleʒ ꝯſequiť intentio iſto modo.6.Diſ.4ª.q.5.D.

Cã ſucceſſionis in q̃libet motu eſt reſiſtentia mobilis ad motorẽ:nõ qdeʒ talis ꝙ mouẽs nõ poſſit vincere mobile.tũc enim nõ moueret ipm.ſed nec etiã talis ꝙ mobile reincliney ad oppoſitũ:q꞉ ſic eſt ꝑciſe in motu violento:ſed talis reſiſtẽtia ꝙ mobile ſemꝑ eſt ſub aliq̃:cui nõ põt imediate ſuccedẽ terminus intentꝰ a mouente:⁊ iſta reſiſtẽtia mobilis ad motoreʒ eſt ꝑꝑ defectũ v̓tutis mouẽtis:⁊ cuʒ hoc ꝑꝑ reſiſtẽtiã mediȷ admouẽs ⁊ mobile:per qδ mediũ põt intelligi omne illud:qδ nec̃io ꝑcedit inductiõeʒ termini itenti:ſʒ tale mediũ nõ eſt nec̃io mediũ niſi v̓tuti limitate. Si enim eſſet v̓tus ifinita poſſet ſtatim ponere mobile in termino ad queʒ:ita ꝙ nec ꝓpter formã oppoſitã termino a quo:quã mobile iam hñet:nec ꝑꝑ media nãliter ordinata inter illã formã quã habet mobile:⁊ terminũ ad quẽ eſſet neceſſitas ꝙ tale mouẽs ꝑꝰs moueret per talia media q̃ʒ induceret terminũ.poſſibilitas igiť ſucceſſionis eſt ex reſiſtentia mediȷ ad mobile ⁊ ad motorẽ:ita ꝙ hic eſt vna reſiſtẽtia:mobile.n.inquãtũ habet talẽ formã:iter quã ⁊ terminũ nata ſunt eſſe talia media põt cõtinue moueri per illa ad terminũ:⁊ per iſta media:que reſiſtũt mobili:vt poſſit nõ ſtatim eſſe in termino põt itelligi diuiſibilitas priuʒ mobilis vel diuiſibilitas forꝰ:ſm quã eſt motꝰ vel vtraq̃ʒ ſimul.neceſſitas tñ ſucceſſionis nunq̃ʒ eſt ex hac reſiſtẽtia:ſed ꝑciſe cõparãdo iſtã ad agẽs:cui mobile reſiſtit ꝓpter iſtaʒ reſiſtentiã mediȷ ad ipm:ita ꝙ ſicut erat poſſibilitas ex ſola reſiſtentia mediȷ ad mobile:ita virtus illa limitata nõ poſſet tollẽ iſtã reſiſtentiã:⁊ ideo reſiſtit illa reſiſtentia agenti ne ſtatim inducat terminũ.2.Diſ.2ª.q.9.Z.

Cauſe mouẽtes orbes ſicut ſunt ſufficiẽtes ad mouendũ per tãtum tẽpus a principio mũdi vſq̃ʒ ad iudiciũ:ita ſunt potentes mouere in infinitum.virtus enim illa infiniti primi motoris ſufficit ad mouendũ ex ſe in ordine prime cauſe.⁊ alie v̓tutes ſufficiũt per illud ſempiternũ mouere in virtute illius.48.Diſ.4ª.q.2.J.D.

Cauſe per ſe ⁊ eſſentialiter ordinate lʒ ſimul ꝯcurrãt ad vnũ effectũ cauſandũ:ſicut pʒ de ſole ⁊ hõie in gñando hõiem.cauſe tñ accñtaliter ordinate non requirũt ſe in cauſando:ſed lʒ vna ſit ab alia:ex quo tñ eſt:habet ⁊ hẽe põt ꝓpriaʒ cauſalitateʒ reſpectu alicuius effectus:non exiſtẽte cauſa a qua eſt.ſicut patet de platone gñato a ſoꝛ.qui poteſt gñare ciceronẽ/ſorte nõ exiſtẽte nec cauſante.vnaqueq̃ʒ igitur cauſaruʒ accñtaliter ordinatarũ agit ⁊ cauſat propria virtute.18.Diſtin.2ª.q.vnica.D.

Cauſe notitie intuitiue ſufficiētes ſunt obīn in actuali exiſtētia pñs: ⁊ intell's agēs ⁊ poſſibilis hoc oīa pñt ↄcurrē: ⁊ ita vt videtur ꝓbaī ꝙ neceſſe eſt rem ipſam imediate ſufficē ad cognitionē intellectualē hñdaȝ de ipſa: qꝛ ſolū phātaſma nō ſufficit ad cognitionē intuitiuā obī: qꝛ phātaſma repñtat rem exiſtē vel nō exiſteȝ: pñteȝ vel nō pñtē: ⁊ per ꝯñs per ipm nō pōt hñi cognitio de re vt exiſte: ⁊ in ꝑpa exiſtētia pñte: talis aūt cognitio que dī intuitiua pōt eē intellectiua: aliogn intell's nō eſſet certus de aliqua exiſtētia alicuius obī: ſed nec iſta intuitio itellectiua vel itellectio intuitiua hñi pōt per ſpēm pñteȝ: quia illa repñtat rem indifferēter exiſtē vel nō exiſtē: pñteȝ vel nō pñtē. ⁊ per hoc ſequiī ꝙ per ſolas ſpēs influxas a deo vel angelis nō eſt poſſibilis intellīni ſeparato vtraqȝ itellectio. qꝛ nō 2ª: ſi ergo illa eſt poſſibilis: qꝛ ⁊ nūc eſt poſſibilis: ſeqī ꝙ erit de re in ſenſu per talē influxū. diſtātia etiā imoderata obī impedit illā itellectionē obī intuitiuā: quia ſm Aug. de cura pro mortuis agēda: aīe ille neſciunt que hic aguntur niſi ab angelis diſcant: vel ab alijs aīabus de nouo ad eas veniētibus: qa ille que hic nouerunt poſſunt illis dicere: ſicut Joānes baptiſta ꝑdixit aīabus ſanctis in lymbo Chriſtum eē deſcēſuruȝ: ſicut exponit Grego. illā queſtionē eius in Math. Tu es qui venturus es. 4.5. Diſ. 4ª. q. 2. D.

Cāītas ⁊ cauſatio cauſe finalis eſt ſimplr̄ pma ſm Auicē. 6. meta. dicentē: ꝙ ſi de qualibet cā eēt ſcia: illa que eēt de cā finali eēt nobiliſſima. ipſa .n. quātū ad cāūtatē ꝓcedit cauſam efficiētē: quia mouet eam ad agēdū: ⁊ ideo cauſalitas pmi finis ⁊ eius cauſatio eſt penitus incauſabilis ſm quālibet cauſationē in qlibet gñe cauſe: cāūtas aūt primi finis eſt mouere efficiēs pᵐ: ſicut amatum ab ipſo: qꝺ eſt idē ꝙ pᵐ efficiēs amare pᵐ finē: qꝛ nihil aliud eſt obiectū amari a volūtate: ꝙ volūtatē amare obīn. 2. Diſ. p. q. 2. S.

Cā que eſt ex pte angeli eſt ſufficiēs ad h ꝙ eſſentia angeli ſit ſufficiēs rō itelligēdi ſeipam: etiā ipſa talis eſt ex pte aīe: ſȝ in aīa ſunt impedimēta: in angelo nō. nō .n. itell's angeli hȝ talē ordinē ad imaginabilia: ſicꝰ hȝ itell's nr̄ pro ſtatu iſto: ⁊ pp iſtā ipotētiā intelligēdi imediate itelligibilia in actu (que ipotētia non eſt ex impoſſitate itrinſeca: ſȝ extrinſeca: quā etiā expīcbaī phs ⁊ nō aliquā poſſibilitatē) dixit ipe phs ꝙ itell's nō eſt aliqꝺ itelligibiliū ante itelligē. i. nō eſt poſſibile itelligi a ſe ante itelligē alioꝝ. 3. Diſ. 2ª. q. 8. K.

Cāītas cauſe extrinſece dicit ꝑfectionez ſine imꝑfectione. cāūtas aūt cauſe itrinſece neccio reqrit imꝑfectionē anneꝝā: qꝛ cauſa intrinſeca eſt pars cauſati. 2. Diſ. p. q. 2. R.

Cāītatē cuiuſcūqȝ cauſe extrinſece reſpectu cuiuſcūqȝ cauſati ꝑfecte ſupplē pōt pma cā: qꝛ habet in ſe oēm talē cauſalitatē eminētius ꝙ ſcꝺa cauſa. 12. Diſ. 4ª. q. 1. E.

Cauſare dicit ꝓductionē diuerſi in eē: ⁊ ita ↄtingēter. nāliter aūt dicit modū cauſandi neceſſiuȝ: ⁊ ita reſpectu neceſſariꝗ. ⁊ ideo nō pōt cōpetē deo ad extra. Et ſi dicas. nulla ꝑfectio tollitur a cauſato ꝓpter moduȝ ꝑfectiorē cauſandi ipſius cauſe: cōcedo. nec modus cauſandi volūtarie tollit aliquā ꝑfectionē a cauſabili: ſed tollit a cauſabili neceſſitateȝ: que eſt in ſe ꝑfectio: ſȝ incōpoſſibilis cauſabili: ⁊ dat ꝑfectionē cauſato cōpoſſibilē ſibi: ſicut volūtarie in cauſatione dicit modum cōpoſſibilē cauſationi. 8. Diſ. p. q. 5. J. Aa.

Cauſatio ſcie per diſcurſum a cā ad ſcituȝ includit imꝑfectionē ex pte ſcie. l. ꝙ ſit effectus equocus: ⁊ etiaȝ potētialitatē ex parte itellectus recipiētis. 4. q. plo A.

Circūciſio nō fuit ante mortē chrī reuocata. veꝝ eſt tanꝙ inutilis ⁊ illicita. ſȝ hñt tanꝙ relaxata: vt iam nō eēt neccīa: qꝛ ↄſiliū de alio remedio relaxauit ꝓceptū de ꝓori. Ex quo .n. 2ᵐ fuit remediū ſimplr̄ ⁊ ↄſulebaī licuit: imo laudabilr̄ licuit nō vti remedio priori circa idē. 3. Diſ. 4ª. q. 4. N.

Circūſcripto ōmni lib. ar. humano angelico ⁊ diuino oīa eueniret de neceſſitate: ⁊ nihil ↄtingēter eueniret: ⁊ nihil eēt in entibus in poᵃ ad ↄdictoria. Si enim aliqua cauſa nata eēt eleuare vaporē de neceſſitate gñaret pluuiam. Si ꝟo fortior cā in oppoᵐ eueniret de neceſſitate ipediret ⁊ h notuȝ eſt angelo: ⁊ ſm hoc qcqd ex talibus cauſis euenit pro illo inſtāti in quo euenit ⁊ in ſenſu diuiſionis nō euenit ↄtingēter: ita ꝙ poſſit nō euenire. ¶ Sed quid de iſirmitantibus agūt ne ad h: dico ꝙ ſic. hñt enim aliquā actionē diſpoſitiuā in remittēdo ⁊ intēdēdo qualitates ⁊ hō. ⁊ ſic eſt cōueniēs ⁊ neceſſariū ꝙ bonus medicus habeat ſciētiaȝ aſtronomie. pñt enim ꝓpinare aliquo tpe medicinā: que interficit: que tñ alio tpe liberaret. 14. Diſ. 2ª. q. 3. J. K.

Chriſtus apparebit in forma glioſa: qꝛ poſtꝙ ſemel glificatꝰ eſt nunꝙ erit nō glioſus ſicut poſtꝙ reſurrexit imortalis ad Romanos. mors vltra illi nō dn̄abiī: ⁊ ita de alijs ꝑtinētibus ad gliam corꝑis. 48. Diſ. 4ª. q. 1. J. G.

Chriſtus aſſumpſit paſſiones nature viuētis: qꝛ illis nob merit: ſed nō nature mortue cuiuſmodi eſt putrefactio: non qn poſſet putrefieri ſi nō ꝓhiberetꝰ per nouuȝ miraculū. ſȝ hoc ꝓhibeī ꝓpter cōmodū noſtrū: qꝛ putrefactio nihil nobis valuiſſet: nec fuit decens: imo fuiſſet cā erroris ⁊ incredulitatis reſurrectionis eius. 21. Diſt. 3ª. q. vnica. E.

Chriſtū deſcēdiſſe ad inferna nō docetur in euāgelio: ⁊ tamē tenēduȝ eſt: ſicut articulus fidei: qꝛ poniī in ſymbolo apoſtoloꝝ: ⁊ ita multa alia de ſacramētis eccl'ie non ſunt expſſa in euāgelio: ⁊ tamē eccl'ia tenet illa eſſe tradita certitudinaliter ab apl'is: ⁊ ꝑiculoſum eēt errare circa illa: que nō tñ ab apl'is deſcēdunt ꝑſcripta: ſed etiam que per ↄſuetudinē vl'is eccl'ie tenenda ſunt. 11. Diſt. p. q. 1. D.

Chriſtus diciī genitus ⁊ cōceptus: qꝛ iſta nata ſunt denoīare totū ratione nature: ita ꝙ reſpectu iſtoꝝ natura eſt vt quo reſpectu totius: non ſic autē reſpectu huius ꝑdicati qꝺ eſt eē creatura. oportet enim ꝙ ꝓpria denoīatione diceretꝰ de ſuppoſito alia ab illa qua dī de natura: aut ſaltē cōpeteret ſuppoſito rōne pmi eſſe eius. 11. Diſ. 3ª. q. 1. J. D.

Chriſtus expſſit ꝟba que ſunt pncipalia in forma bapti ſmi. ⁊ que nō pncipalia. ſ. actum ⁊ ſuſcipiētē. ſed in ꝑtāte eccl'ie fuit determinare qbus ꝟbis prime vel tertie ꝑſone ⁊ indicatiui vel optatiui modi exprimerentꝰ ſuſcipiens ⁊ actꝰ. ⁊ eccleſia latina elegit exprimē ſuſcipiētē in 3ª ꝑſona ⁊ actum indicatiue: ⁊ rōnabilr̄ vt notaret miniſtruȝ vere ↄferre ſacramētum. Eccl'ia aūt greca elegit aliter ⁊ rationabilr̄ pro tēpore: vt dictum eſt: vt auferretꝰ ſciſma gloriātium de baptiȝātibus miniſtris. 3. Diſt. 4ª. q. 2. J. P.

Chriſtus hñs nām humanaȝ eſt ſumme diligēdus: ſȝ natura humana nō ſit ratio ſumme diligibilitatis: neqȝ etiaȝ vnio nature humane ad ꝟbuȝ qualitercūqȝ ſit: ſicut trinitatem adoramus vna adoratione: ⁊ diligimus vna dilectione nō excludēdo ꝓprietates ꝑſonales ab eēntia: que tamē ꝓprietates non ſunt formalr̄ infinite: ita etiā tutum eſt in adoratione non nimis diſtinguere naturā illaȝ creatā a ꝟbo: ſed ꝟbum ſubſiſtēs in duabus naturis adorare: ⁊ ita ꝟbū habēs naturā humanā pōt ſumme diligi: ſȝ ipſa natura ſumme nō diligatur: neqȝ etiā ſumme diligaī vnio nature ad ꝟbuȝ que eſt creatura. nō enim videtur ꝙ aliquis debeat velle peccare mortaliter: ne illa vnio nō eſſet: cum pro eſſe nullius creati ſaluādo ſit peccādum mortaliter: neqȝ enim illa vnio ꝑ ſe ↄſiderata beatificaret naturā intellectualē: ſȝ terminus vnionis beatificaret: qꝛ eſt bonū infinitū: ⁊ ita ſuꝑ omnia diligēdum. 9. Diſ. 3ª. q. vnica. L.

Chrs nāliter timuit: ſȝ hoc nō eſt timere ſicut nec nāliter velle eſt velle: qꝛ ſimplr̄ velle eſt velle elicitū: nec oportet ꝙ velle elicitū ſit ↄforme velle nāli: qꝛ Paulus volitione elicita voluit diſſolui ⁊ eē cuȝ chriſto: ⁊ tñ ſuū velle nāle erat ad oppoᵐ: vnde voluit libere ⁊ actu elicito diſſolui: ⁊ eē cū

chriſto

chřo ſm regulas eternas:ꝛ nō ſm inclinatiōez nālē:ꝛ ideo nō tı̄muit timore ꝑtinēte ad ꝑtē itellectiuā:qꝛ tñ phātaſia habuit ſpēm paſſionis ꝛ mortis:ideo apphēdebat h ꝛ ſm ꝑtē ſenſitiuā vere timuit.15.Diſ.3ᵉ.q.vnica.Bb.

Chriſtus nō fuit baptiçat⁹ baptiſmo chriſti.baptiſmus autez Joānis nō impſſit caracterē:nec fuit ſacerdos ſacerdotio: vt ꝯferř in ordine ſacerdotali:qꝛ non fuit ab aliq̄ ordinat⁹: pari rōne nec ꝯfirmat⁹ ꝯfirmatione ſacřali:ſequiř etiā ꝙ ſancti pĩes ꝛ btā vgo:qꝛ nō habuerūt iſtud ſignū non hñt illā excellētiam in glĩa.6.Diſ.4ᵉ.q.9.infra.E.

Chriſtus nō fuit filius nālis Ade.ꝛ ideo nō erat debitor iuſticie originalis:acceperunt enim illi ſoli iuſticiaz in Adam:qui ab eo erāt deſcēſuri per rōnem ſeminalē:hoc eſt reſpectu quoꝝ Adaz habuit rōnē p̄ris nālis ſm cōez ꝓpagationē. vnde ſicut illis ſolū potuit ſeruare iuſticiā:ita illis ſolū potuit ꝑdere illā.ꝛ ideo ſi Chřs fuiſſet purus hō ꝛ non deus: miraculoſe tñ nat⁹ de vgine ſm euz nō ꝯtraxiſſet originale pctm̄.¶ Iſta ſnĩa pꝫ per Anſ.de ꝯceptu vginali.c.10.ꝛ deincep:ꝛ expſſe.c.19.vbi vult:ꝙ innocētie chřı pōt poni duplex ratio.ſ.ſcificatio vginis mřis:ꝛ miraculoſa formatio corꝑis:nō per ꝓpagationē cōem:ꝛ vtraqꝫ per ſe ſufficeret vt chriſtus innocēs naſcereř.3.Diſ.3ᵉ.q.2.A.

Chriſtus nō meruit oĩbus quātum ad efficaciā:qꝛ ex intētione acceptantis ꝛ offerētis paſſionē ſeu bonuz velle chriſti fuit accepta ꝛ oblata pro electis ꝛ predeſtinatis tñ:ꝛ non pro aliis.19.Diſtin.3ᵉ.q.vnica.J.

Chriſtus nō alligauit potētiā ſuā ſacřis.ꝛ ideo ipſe ſiue in terris ſiue poſt aſcēſionem in celo exiſtēs:potuit confirmare apl̄os ſine tali mā ꝛ tali forma.Cum apl̄is etiā in p̄mitiua eccl̄ia potuit diſpēſare ꝛ maxime:qꝛ in ꝯfirmatione ab eis collata erāt aliq̄ ſigna ſenſibilia:puta cōiter deſcēſus ſpiritus.ſ.ſup ꝯfirmatos:ꝛ donuz linguaꝝ:ſed tñ ceſſantib⁹ talibus miraculis miniſtri debuerūt hāc mām ꝛ hāc formaz ſeruare.Supponiř enim inſtitutū eē a deo:lꝫ tēpus ꝛ modus huius inſtōnis in ſcriptura nō legatur.forte qꝛ hyſtoriographi ſcripturā vſqꝫ ad tēpus illud nō ꝓduxerūt:nō enim ꝓduxerūt vltra tēpus apl̄oꝝ:nec etiam vſqꝫ ad plures annos ante mortē coꝝ.toto aūt tp̄e apl̄oꝝ forte māſit donuz linguaꝝ in ſacřo ꝯfirmationis:nec eſt improbabile multa eē tradita auctoritatiue a Chriſto eccl̄ie per apl̄os: que tñ in ſcriptura nō legimus:vt dicit Dam.4° li°.ca.4°. vbi loquēs de adoratione imaginuz ait.Eſt aūt nobis tradita iſta traditio:quēadmodū opꝫ ad oriētez adorare crucem ꝛ alia plurima his ſilĩa.7.Diſ.4ᵉ.q.1.C.

Chřs noluit incipe ab iniuria legis ne daret occaſionē iudeis ꝛ herodi pſeq̄ndi ipm:cū part⁹ impte lege dānet:nec etiā vginib⁹ ſiniſtra opĩone viuētib⁹ dareř velamē excuſatōis. ꝙ ipſa q̄ꝫ mř diu infamata videreř.30.Diſ.4ᵉ.q.2.B.

Chřs ꝑmiſit diuortiū a moyſe iſtitutuz.i.itelligit ꝙ Moyſes h nō p̄cepit nec ꝯſuluit nec approbauit:ſꝫ tanq̄ ex quadā neceſſitate licitū nō ꝓhibuit:nec hec eſt ſolū ꝑmiſſio:ſꝫ diſſimulatio cuiuſdā illiciti.h enim nihil aliud eſt dicere q̄ ꝙ Moyſes ꝑmitteret ire ad dānationez:ꝛ nō nūtiaret eis ꝙ iſta eēt via dānationis:imo magis iſinuaret eis oppo^m:qō nullus iuſte legiſlator pōt etiam facere in legib⁹ humanis que multa mala dimittunt inulta ſm Aug^m p̄ de lib.arbi. etſi enim legiſlator nō puniat omne malū:ꝛ ita ꝑmittit:qꝛ nō punit:tñ nullo modo in lege ſua illud ꝯcedit. Unde iniuſta eſſet lex humana vel eius lator qui vel que ſcriberet aliq̄d qō eēt cōtra illam legē.33.Diſ.4ᵉ.q.3.C.

Chřs poſt reſurrectionē eſt filius Marie eadē filiatiōe qua p̄us:qꝛ filiatio fundař ſup exiſtētia nature accepte per gñationez abſolute cui accidit interruptio:dūmodo exiſtētia ſit eadē:ꝛ ideo qñcūqꝫ illa exiſtētia eſt eadē ꝛ aliud extremuz idē ꝛ filiatio eſt eadem:ꝛ eadez actione qua fundamētum redit idez ꝛ relatio redit eadē.8.Diſtinc.3ᵉ.q.vnica.G.

Chřs potuit diſcurrē ad ꝯnes:quaꝝ p̄us habuit cogñē abſtractiuā:vel potuit addiſcē ꝯnē ſciētificā:lꝫ p̄habeat oēm notitiaz q̄dditatiuā terminoꝝ que di ſcĩa ſm Ari.8° phyſi.ꝛ 2° de aĩa.lꝫ ꝓp̄e nō ſit habit⁹ ꝯnis.14.Diſ.3ᵉ.q.3.īfra.D.

Chřs ꝓmulgauit mřimoniuz pro tp̄e legis ſue.ſ.euāgelice:ita ꝙ ſic ipſe reduxit mřimoniū eo mō quo iſtitutū fuit in lege nāe:vt.ſ.eēt vni⁹ cuz vna:cū tñ in lege moſaica eēt licita bigamia:ita ēt reduxit mřimoniū ſimpř ꝑfectū.i.indiſſolubile pro lege ſua ſic iſtitutuz fuerat in lege nāe:ꝛ ita irritauit pro lege ſua ꝯtū illū qui licuit pro lege moſaica q erat accōmodatio corpoꝝ ad tp̄s ad ꝓcreationē ꝓlis:q̄uſqꝫ.ſ. mulier eēt gratioſa in oculis viri:ſic ꝛ multas alias impfectiones licitas ſub moyſe euacuauit chřs reducēdo ea que erāt ꝑmāſura ad ꝑfectiones in lege ſua.33.Diſ.4ᵉ.q.3.B.

Chřs voluit ꝑſonas vocari noĩb⁹ ꝑſonaꝝ:ꝛ rōnabilř ſm illō qō tactū eſt in p̄ lib.diſ.22.vt ſicut iudeis datuz erat aliqō nomē ſigñans eēntiam diuinā ſub ꝓpria rōne:qō ipſi vocabant nomē dei tetagrāmaton:ita chřs dedit eccl̄ie noĩa ſigñantia ꝑſonas ſub ꝓpriis rōnibus:ſi etiā non ſic dederit:tñ hñ probabile eſt in aliqua inuocatione nomē ꝑſone hře aliquā efficaciā:quaz nō habet nomē ꝓp̄etatis ꝑſone. petēdo.n.aliqō donuz ab aliquo pro amore Joānis citius impetrareř q̄ ſi loco noĩs ꝓprii poneret nomē ſignificās proprietatē ſuppoſiti.3.Diſ.4ᵉ.q.2.īfra.D.

Chřs ſm nām humanā nō pōt hře tale velle re^m ꝑmii reddēdi ipſi iudicato:qꝛ nō pōt hře impiū p̄n^{lis} efficax ꝯiūgēdi aliquā aĩaz obto beatifico:qꝛ ſm Aug^m de vidēdo deo:in eius ꝑtāte eſt videri ſi vult videř.48.Diſt.4ᵉ.q.1.īfra.A.

Chřs vere qñ fuit mortuus aliquā entitatē nō habuit quā habuit viuus:nec tñ depoſuit nām quā aſſumpſit quātū ad ꝑtes eēntiales illius nature:ꝛ ita intelligit Dam.pꝫ ibi ca. 73°.vbi vult ꝙ aĩa ꝛ corpus in morte non erāt in ꝓp̄a hypoſtaſi:ſed in hypoſtaſi ꝟbi.2.Diſt.3ᵉ.q.2.īfra.J.

Chřs vt hō habet ꝑtātē cōmiſſariā:ſed nō p̄ncipalē:ꝛ ita cōpetit ſibi nō p̄ncipalř iudicare vt hō.48.Diſt.4ᵉ.q.1.J.E.

Cognatio legalis impedit mřimoniū.de qua habeř extra de cogna.lega.c.vnico.ſi qua per adoptionē ſoror mihi eē cepit q̄diu durat adoptio īter me ꝛ ipſam nuptie ꝯſiſtē nō pñt.ꝛ glo.ſup illo.c.dicit ꝙ illud verū eſt ſiue cognatio legalis ſit per arrogationē ſiue per adoptionez.dicimus aūt illū arrogare illū qui ſui iuris eſt.ꝛ per arrogationez trāſit in nřa ꝑtāte:ꝛ ſit arrogatio auctē principis.adoptio fit per quēlibet magřatū:nec adoptat⁹ trāſit in ꝑtātē adoptātis:ſꝫ remanet in ꝑtāte ſui p̄ris:ꝛ taz adoptati q̄ arrogati dicř filii adoptiui.ꝛ inter fřes adoptiuos ꝛ nāles ipediř mřimoniuz q̄diu durat adoptio:vt auctēs iſte ꝓbāt:ꝛ auctēs pro ꝛ ꝯtra ſolute ſunt:qꝛ vna loquiř de cōditione p̄cedēte matrimoniū:alia de ſequēte.42.Diſ.4ᵉ.q.1.B.

Cognitio dei eſt accñs:ꝛ per ꝯñs nō excedit totū genus accñtis mouētis intellum:eodē mō ſi loq̄mur de cogñe ſube ꝛ accñte.poſſibile eſt q̄ accñs cauſare cognitionē ſube create:vel increate abſqꝫ h qō aliq̄d nobilius ꝑfectione ſua ꝓpria.ſed nō ſic ſi cauſaret ſubaz:qꝛ quelibet eſt ſimplř ꝑfectio:quocūqꝫ accñte.13.Diſ.4ᵉ.q.1.Ee.

Cognitio diſtinctiſſima p̄uia actui ſcie ſiue ꝯceptus maxime euidēter includēs ꝟitates p̄ncipioꝝ ꝛ ꝯnuz qui pōt hñi citra viſionē clarā ſiue cognitionē intuitiuā eius obiecti ſufficit ad hñdum ſciētiaz de tali obiecto.7.q.q.J.E.

Cognitio intuitiua viſus nō eſt eiuſdē rōnis in medio cuz illa que eſt in organo:etſi actio alterius rōnis fiat in medio q̄ in organo:viſus tñ accidit viſioni inquātū eſt effect⁹ viſibilis per h qō viſibile eſt natū gignē ꝛ ſpēm ꝛ viſionē:ſicut duos effect⁹ ordinatos.hic igiř receptiuū remotuz recipit aliq̄d:cui nihil eiuſdē rōnis recipiř in medio:ſed receptuz

alterius rõnis recipiť in medio:⁊ ħ accidit:qꝛ receptuꝫ in medio nõ eſt cã recepti in termino:ſꝫ eſt ſicut effect⁹ prioꝛ illo cõparãdo illa ad eãdem cãm.9.Diſt.2ᵃ.q.2.J.L.

Cognitio mere ſpeculatiua eſt illa que nullo modo eſt directiua in opus.Cognitio ỽo mere practica eſt illa que immediate eſt directiua in opus.q̃cũqꝫ ergo cognitio media pro quanto magis recedit ab vno extremoꝝ:tanto magis põt dici cõtineri ſub altero.Et idem cognitio artis vniuerſalis nõ eſt imediate directiua in opus:qꝛ opationes ſunt circa ſingularia.pmo metaᶜᵉ.Notitia aũt artis particularis eſt imediate directiua.pro tãto igiť notitia artis vlis põt dici ſpeculatiua:pro quanto non eſt immediate directiua in opus ſicut eſt particularis:nec tñ eſt ſimpliciter ſpeculatiua:ſed directiua:ſꝫ mediate:quia particularis virtute eius eſt immediate directiua.8.q.q infra.E.

Cognitio cum ſit opatio vitalis:non eſt a non viuo:ſicut a totali cauſa:põt tñ nõ viuũ eſſe cauſa partialis alicuius viui vel effectus vitalis:ſicut ſol nõ viuus eſt cã partialis cum patre ad gñandum filiũ viuũ.3.Diſ.p.q.7.infra.P.

Cognitio in itellectu nõ imediate cauſať ab obto:vt eẍ.ſꝫ ab aliquo itra:qꝛ itelligimus cum volumus.nõ aũt ſentimus cum volumus 2ᵒ de ala:qꝛ ad itelligẽdum habemus obiectũ intra.ad ſentiẽdũ reqriť obm extra.13.q.q.J.S.

Cognitio per diſcurſum ſyllogiſticũ ptinet ad ſolũ intellectũ:hõ eſt cognitio reminiſcẽtie.nam reminiſcẽs diſcurrit a quibuſdã notis ad illũ qð aliqualr decidit cuius vult recupare recordatiõeꝫ:⁊ lꝫ nõ ſit ibi ſyllabis:qꝛ ſemp eſt ex pmiſſis ad õneꝫ.pcediť.n.ibi a ꝯtrꝫs vel a ſilib⁹ vel a qbuſcũqꝫ hñtib⁹ ordineꝫ aliquẽ in ſentiri ad illud qð q̃rimus:tñ nec talis collatio põt cõpeťe ỽtuti ſenſitiue:vt vr.eidẽ aũt virtuti cõpetit diſcurſus ⁊ cognitio terminãs diſcurſuꝫ.recordari aũt terminat illũ diſcurſum.45.Diſt.4ᵃ.q.3.J.F.

Cognitio:que vocatur cõſſime cognitio matutina:eſt nãlis ⁊ nõ pciſe beatifica:qꝛ ſm Aug.iſte ordo erat in cogñe angelica creaturũ poſt creaturã:q pus nãliter pceſſit cognitio angelica creaturaꝝ in ỽbo cogñeꝫ eaꝝ in gñe ppo.factio aũt creaturis in gñe pprio:ſtatim potuit angelus cogñem earuꝫ hñe in gñe pprio.igiť oẽs iſte cogñes in ỽbo pceſſerũt nãliter cognitionẽ creaturarũ in gñe pprio.oẽs igitur ſm cum erãt ſimul pducte.igiť cognitio iſta in ỽbo nãliter pceſſit pductionẽ eaꝝ in gñe pprio.ſed tũc erãt angeli in ſtatu innocẽtie ⁊ nõ beati:qꝛ aliqua morula fuit inter creationẽ ⁊ lapſum eius.erat igiť aliqua cognitio angeloꝝ matutina.ſ.creaturaꝝ in ỽbo exiſtiuꝫ in nãlibus:aut ſaltẽ nõ hõtꝫ:⁊ ita videť q oporteat dare diſtinctaꝫ cogñẽ angeli ſtantis in cogñe nãli vel in gr̃a:qꝛ alś in ipa cã precise cognita nõ poſſet pus cogſceť creaturas ⁊ effect⁹ ordinatos q̃ in gñe ppo.nã ratio cogſcẽdi rem ꝯfuſe nõ eſt ratio cogſcẽdi cã diſtincte ⁊ effect⁹ ordinatos.3.Diſ.2ᵃ.q.9.J.F.

Cognitio qd eſt/etiã eſt ordinate ſe hñt:in cognitione nãqꝫ ſi eſt/ſm q pcedit cognitionẽ qd eſt/nõ intelligiť de actuali exiſtia.alioquin demõſtratio cuius mediũ eſt diffinitio:nõ poſſet haberi de non exiſte.cuius oppoſitũ vult Phs primo Poſteř.⁊ 7ᵒ metaᶜᵉ.ſed intelligiť ſi eſt/de ente cui non repugnat eẽ in effectu.1.Diſ.4ᵃ.q.2.infra.K.

Cognitio huius angeli eſt pñs alij ſicut eẽntia ſua:tñ locutio põt eſſe qua exprimiť iſta cognitio vel cogitatio:nõ pptꝛ hoc q ſine tali expreſſione nõ poſſit videri:ſed qꝛ ſine expreſſione nõ cognoſcereť cognitione illa que eſt auditio:et etiaꝫ frequẽter ſine auditione pũia non eẽt viſio huius cognitionis.9.Diſt.2ᵃ.q.2.infra.M.

Collatio poteſtatis cõſecrãdi non fit per verba ptinentia ad cõſecrationẽ:quia verba cõſecrationis materiaꝫ reſpiciũt que ꝯſecratur vel terminum in quẽ cõſecratur.ỽba autẽ poteſtatẽ cõferentia reſpiciunt poteſtatẽ quã cõferũt ⁊ illum cui confertur.8.Diſtin.4ᵃ.q.2.C.

Coexiſtiam cõſeruari ſine poſitione illa nõ eſt aliud niſi vnã relationẽ extrinſecã cõſeruari ſine alia relatione extrinſeca:ſicut illa que eſt vbi pmo eſt totius circũſcripti ad totũ circũſcribens.ſed poſitio que dicta eſt aliud genus:ſupaddit reſpectũ ptium ad ptes.⁊ q pma nectio habeat ſcðam:nõ eſt niſi q iſte reſpect⁹ ſit talis q includat diuiſibilitatẽ ptiuꝫ ⁊ pñtiaꝫ eaꝝ ptibus locãtis:ſed coexiſtia alicuius totius toti vel cuilibet pti abſtrahit ab iſta poſitione:pptꝛ quã vbi nectio habet poſitionẽ.g̃ ſimplr poſſibile eſt illaꝫ coexiſtiam eẽ ſine poſitione.10.Diſ.4ᵃ.q.1.ĩfra O.

Cõcedi põt de circũciſione q ibi imprimebať caracter aliqs ſicut in baptiſmo.Jta.n.erat pma ianua ſalutis in lege moſaica:ſicut baptiſmus in noua.6.Diſ.4ᵃ.q.9.ĩfra.N.

Cõcedi põt q ſi angelus eẽt creatus in puris nãlibus nõ habẽs in volũtate ỽtutes morales:poſſent generari in eo ex multis rectis electiõibus:nõ quidẽ circa paſſiones in appetitu ſenſitiuo ſibi inexiſtẽtes:nec etiaꝫ que infuerũt:vel inerunt:vel poſſunt ineſſe:ſed ſolũ circa tales paſſiones in vlĩ oſtẽſas per intellum:qua oſtẽſione poſita:⁊ dictaĩo qd eẽt eligẽduꝫ ſi poſſibile eẽt eas hñi ab eis:volũtas eius cõſona tali dictamini ex multis electionib⁹ poſſet hñe habitũ moralẽ rectum.33.Diſt.3ᵃ.q.vnica.J.

Cõcedit magiſter ⁊ bñ:q pater eſt ſapiens ſapiẽtia ingenita ſicut formali principio.filius autẽ ſapit ſapientia ingenita ſicut pncipio principiatiuo.32.Diſ.p.q.2.ĩfra.L.

Cõcedo abſolute q per bonum velle potuit chꝛs ſatiſfeciſſe:ſed tñ aliter voluit.Et cũ dicis q act⁹ ſunt laudabiliores paſſionib⁹.dico q verũ eſt loquẽdo de actu ỽtutis que diſtinguiť ꝯtra paſſionẽ que nõ accidit ex ỽtute.⁊ ſic loquiť Phs:tñ paſſiones penales ⁊ maxime mors qñ eſt ex actu ỽtutis accepta ⁊ impata eſt laudabilioꝛ q̃ act⁹ ỽtutis circa delectabile ſeparatim.vnde act⁹ ỽtutis circa triſtabile eſt magis meritorius q̃ act⁹ ỽtutis circa delectabile:⁊ paſſiones volũtarie cõcomitãtes actum virtutis ſimul accepte ſunt magis meritorie q̃ act⁹ tñ.vnde Saluatoꝛ de Paulo dixit.Oſtẽdam ei quanta oporteat eum pati.non dixit quãta oportuit eum agere.Qð ergo chriſtus voluit ſic pati pceſſit ex amore intẽſo finis ⁊ noſtri quo dilexit nos pptꝛ deum.20.Diſ.3ᵃ.q.vnica.infra.E.

Cõcedo relationẽ eẽ actuꝫ pſonalẽ nõ actũ qdditatiuũ:qꝛ pſonaliter diſtinguit:⁊ nõ qdditatiue.eẽntia aũt eſt act⁹ qdditatiuus ⁊ qdditatiue diſtinguẽs:actus autẽ qdditatiuus eſt ſimplr pfectus qꝛ infinitus:non ſic aũt eſt actus pſonalis de ſe formalr infinitus.5.Diſ.p.q.2.N.

Cõcedo enim q nõ ordinat⁹ põt hñe claues alias ptinẽtes ad foꝝ extrinſecũ.⁊ ordinatus nõ hñe.tamẽ ad hoc q ſit hierarcha eccle.i.in principatu eminẽte:oportet q habeat illas claues exteriores.⁊ cũ hoc ꝓſupponiť q habeat interiores.vnde nullus ordinať eps niſi pus in ſacerdotẽ fuerit ordinatus.19.Diſ.4ᵃ.q.vnica.ĩfra.N.

Cõceptus eẽntie:ſub rõne entis eſt impfectioꝛ cõceptu illius met eẽntie:vt hec eẽntia eſt:⁊ qꝛ impfectioꝛ eſt:ideo eſt inferioꝛ in itelligibilitate:ꝯtẽplatio aũt de lege cõi ſtat in tali ꝯceptu cõi.⁊ ideo ſtat in aliq̃ ꝯceptu:qui eſt minoris itelligibilitatis:q̃ deus in ſe:vt hec eſſentia.⁊ ideo dꝫ intelligi ad aliqd qð eſt ſub deo:ħ eſt ad aliqd in rõne itelligibilis:cuius itelligibilitas eſt inferioꝛ itelligibilitate dei in ſe:vt hec eẽntia ſingularis.3.Diſ.p.q.1.ĩfra.D.

Cõceptus cõis deo ⁊ creature eſt finit⁹ hoc eſt:nõ eſt de ſe infinitus poſitiue:ita q de ſe includat ĩfinitatẽ:qꝛ ſi eẽt ĩfinitus:nõ eẽt cõis de ſe finito ⁊ ĩfinito:nec eſt de ſe finit⁹ poſitiue:ita q de ſe includat finitatẽ:qꝛ tũc nõ cõpeteret infinito:ſed eſt de ſe indifferẽs ad finitũ ⁊ ĩfinitũ:⁊ ideo eſt finitus negatiue.i.nõ ponẽs ĩfinitatem:⁊ tali finitate eſt determinabilis

minabilis per aliquē ꝯceptū.8.Diſtin.p̄.q.3.īfra.Z.

Cōcept⁹ qddītatiuus ſm ſe cōis ſpēbus eſt ratio diuiſibilitatis eius in ſpēs: ſ; nō eſt ratio diſtinguēdi ſpēs abinuicē: ſ; ſpēs vna ab alia diſtinguit̄ per dr̄iā: in q̄titatiua aūt diuiſione tota q̄titas vt cōfuſe ꝯtinēs oēs ptes eſt ratio diuiſibilitatis in toto quāto. nō ſic aūt eſt ratio diſtinctiōis ptiū adinuicē: ſed hec quātitas inquātū diſtincta in actu nō eſt illa in actu que eſt in toto.3.Diſ.2ᵃ.q.6.P.

Cōcept⁹ ſpēi nō eſt tm̄ ꝯcept⁹ realitat̄ ⁊ modi itrinſeci eiuſdē realitatis: q2 tūc albedo poſſet eē genus: ⁊ gradus itrinſeci albedis poſſent eē dr̄ie ſpecifice. ⁊ ideo illa ꝑ que cōe aliqđ ꝯdicitur ad deū ⁊ creaturā ſunt finitū ⁊ īfinitū: que dicūt gradus itrinſecos ipſius. ḡ iſta ꝯdētia nō pñt eē vere dr̄ie: nec cū ꝯcto ꝯſtituūt ita cōpoſitū ꝯceptū: ſicut opꝫ ꝯceptū ſpēi eē cōpoſitū: imo ꝯceptus ex tali ꝯcto ⁊ ꝯdēte eſt ſimplicior q̄ꝫ poſſit eē ꝯceptus ſpēi.8.Diſ.p̄.q.3.K.

Concept⁹ dictus de deo ⁊ de creatura in qđ ꝯdit̄ per aliquos ꝯceptus dicētes quale ꝯdētes. Sed ipſe cōcept⁹ dictus in qđ nō eſt ꝯcept⁹ gn̄is: nec illi ꝯcept⁹ dicētes quale ſunt cōceptus dr̄iaꝝ: q2 iſte ꝯcept⁹ qddītatiuus eſt cōis ad finitū ⁊ infinitū: que cōitas nō pōt eē in ꝯceptu gn̄is. Iſti etiā cōceptus ꝯtrahētes dicūt modū itrinſecum ipſius ꝯtracti: ⁊ nō aliquā realitatē ꝑficiētē illam. dr̄ie aūt nō dicūt modū intrinſecū realitatis alicuius gn̄is: q2 in quocūq3 gradu intelligat̄ aīalitas: nō ꝓpter hoc inuenit̄ rōnalitas vel irrationalitas eē modus intrinſecus aīalitatis: ſed adhuc intelligitur aīalitas in tali gradu vt perfectibilis a rationalitate vel irrationalitate.8.Diſ.p̄.q.3.infra.Y.

Cōcept⁹ ſimplr̄ ſimplex nō pōt ſm aliqđ cōcipi: ⁊ ſm aliqđ ignorari: ſicut pꝫ per Phm̄.9.metaᶜᵉ. in fi. de ꝯceptib⁹ ſimpliciter ſimplicib⁹: ꝙ non eſt circa eos deceptio ſicut eſt circa qddītatē cōplexoꝝ: qđ nō eſt itelligēdū: quaſi itellect⁹ ſimplex formalr̄ decipiat̄ circa intellectione qddītatis: q2 in itellectione ſimplici nō eſt verū vel falſum: ſ; circa qddītatē cōpoſitā pōt intellꝰ ſimplex v̄tualr̄ decipi. ſi.n. iſta ratio eſt in ſe falſa: tūc includeret v̄tualr̄ ꝓpōnē falſam: qđ aūt eſt ſimplr̄ ſimplex nō includit v̄tualiter: nec formalr̄ ꝓpōnē falſam. ⁊ ideo circa ipm̄ nō eſt deceptio. Uel enim totalr̄ attingit̄ vel nō attingit̄: ⁊ tūc totalr̄ ignorat̄. de nullo igit̄ ſimplr̄ ſimplici ꝯceptu pōt eē certitudo ſm aliqđ eius: ⁊ dubitatio ſm aliud.3.Diſ.p̄.q.3.L.

Cōcept⁹ ſimplex ꝑfectiſſimus ad quē attingit metaᶜᵘˢ de deo nō includit euidēter v̄itates ordinatas ad iſtā. de⁹ eſt diſpoſitus vtroq3 modo: q2 Phi multi attingētes vt ſupponit̄ ad ꝯcept⁹ ꝑfectiſſimos poſſibiles viatori ex nālib⁹ de deo ad notitiā huius v̄itatis attingē nō potuerūt. qđ tm̄ fuiſſet eis poſſibile ſi talē ꝯceptū ſimplicē habuiſſent: imo fuiſſet eis q̄ſi neccīū: q2 ex v̄tute illius vidiſſent illā v̄itatē quaſi immediatā: ⁊ vlterius applicādo per illā ex iſta neccīa deductione ſciuiſſent v̄itatē illā3 mediatā.7.q.q.J.K.

Cōcluſio lꝫ habet v̄itatē a ꝓncipio: tm̄ habet ꝓpriā v̄itatē: qa ꝓpriā ꝯformitatē eius qđ affirmat̄ ad exiſtētiam rei: ⁊ ad ipſos terminos ꝓpos ꝯnis: nō.n. ꝯclō eſt vera formalr̄ veritate ꝓncipij: ſed eſt vera v̄itate mediata ⁊ demr̄ata: ⁊ ita hꝫ v̄itatē demr̄abilē. Cōſilr̄ multe ꝯnes ſeq̄ntes ordinate ex eodē ꝓn°hn̄t v̄itates ꝓpas diſtinctas. ⁊ forte ꝓoꝛ eſt verior ⁊ magis neccīa: q2 in neceſſitate ſua non depēdet a poſteriori: ſed ecōuerſo. Cōſiliter ꝯclones falſe repugnātes. eidē vero hn̄t ꝓprias falſitates: quia ꝓpas diſcōueniētias eius qđ enūciat ad illud qđ eſt in re. Cōſilr̄ de actibus volūtatis nō ſolus actus volēdi natus eſt hr̄e ꝯueniētiā3 vel diſcōueniētiā ꝓpriā ad dictamen rectū: ſed actus imꝑatus natus eſt mediāte illo hr̄e ꝯueniētiā ⁊ ꝯformitatē: ⁊ lꝫ idē ſit cui debet conformari actus iſte ⁊ ille: tamē ea que conformantur ſunt diuerſa: ⁊ ideo habēt ex parte ſui diuerſas conformitates ſiue cōueniētias: lꝫ ad idem.18.q.q.T.

Cōcluſio nō eſt niſi quedā3 v̄itas partialis ꝓncipij qđ habet q̄ſi totalē v̄itatē: ſicut ſingulare eſt q̄dā v̄itas partialis reᵘ vlis. In entib⁹ aūt ens cauſatū nō eſt q̄dā entitas: q̄ſi partialis cauſe: ſ; eſt omnino alia entitas depēdēs ab entitate cauſe. ⁊ ſi ḡ aliqua ꝯne deſtructa deſtruatur ꝓnᵐ: nō tm̄ ita erit de entitate in cā ⁊ cauſato.8.Diſ.p̄.q.5.Q.

Cōferre ꝑ modū iudicij eſt ſolius intellꝰ ſic ⁊ itellig̃. vtēdo aūt ſiue ordinādo referre vnu3 amabile ad aliud eſt volūtatis. ſicut.n. volūtas eſt reflexiua q2 īmālis: ita ⁊ collatiua vel potēs ꝯferre ſuo mō vel referre.38.Diſ.2ᵃ.q.vnica.D.

Cōfeſſio facta laico pōt eſſe mā verecūdie: que eſt vna pena debita peccato: ⁊ in h̄ ꝯfitēs ſoluit aliquā penā3 quā ſolueret ſi ꝯfiteret̄ ſacerdoti: ſ; q2 accuſatio ad h̄ ex ꝑcepto fit ⁊ nō ad aliud vt ſequat̄ ſnīa: ⁊ laicus nullā habet ſententiā dīi auctē in iſto foro: ſeq̄t̄ ꝙ nullū ꝑceptū eſt de accuſando ſe laico: ⁊ forte vtilius eēt non accuſare ſe illi ſi poſſet equalē verecūdiā3 habere apud ſe recogitādo eadē peccata: ⁊ ſic eque puniri.17.Diſ.4ᵃ.q.vnica.T.

Confeſſio non tm̄ eſt faciēda in mortali infirmitate: ſed quādo quis aggredit̄ actus arduos in q̄bus ſit v̄iſimile quod mors immineat: vt in bello mortali in naufragio ⁊ huiuſmodi: ⁊ etiā3 quādo vult exercere actus aliquos q̄bus debetur reuerētia ſpecialis: vt quādo vult cōmunicare: quia ſicut dictū3 eſt ſupra diſti.9. habita opportunitate cōfeſſoris nullus debet ſine confeſſione cōmunicare: ⁊ in ſilibus ſimile eſt iudicium.17.Diſ.4ᵃ.q.1.O.

Cōfeſſoꝛ indiſcrete miniſtrās ſacr̄m penitētie tenetur nō ſtatim ꝯfiteri de facto ſuo indiſcreto: q2 ſi.l. cōfeſſoꝛ ſuus poterit ſtatim deuenire in notitiā ꝑſone circa quam indiſcrete exercuit vſu3 clauiū: ⁊ h̄ ad minus tenet̄ nō in ſpāli exprimere culpā circa quā ⁊ modū quo indiſcrete exercuit: ſed vel ꝑciſe in vli dicēdo ſic. mea culpa indiſcrete ⁊ indebite miniſtraui ſacr̄m penitētie: vel ſi vrget eum ꝯſciētia de cōfeſſione faciēda ſuꝑ hoc in ſpāli: qa eſt pctm̄ mortale ſpeciale: ⁊ circūſtātie ſpāliter aggrauātes: tenet̄ expectare opportunitatē ꝯfitendi alicui qui ex tali cōfeſſione peccati ⁊ circūſtātiaꝝ non poſſit deuenire in notitiā3 ꝑſone huic cōfeſſe. ꝙ ſi nunq̄ꝫ poſſit hr̄i talis ꝯfeſſoꝛ qn ex explicatione peccati ⁊ circūſtātiaꝝ poſſet deuenire in culpā3 ⁊ ꝑſonam iſti ꝯfeſſam. iſte eſt in caſu īpoſſibilitatis ad ꝯfitēdu3 homini: quia plus tenet̄ ad ꝑceptum non ꝓdendi culpā ſibi cōfeſſam q̄ꝫ ad ꝯfitēdu3 explicite culpā ſuā: q2 ad p̄ᵐ multipliciter ex lege nature.21.Diſ.4ᵃ.q.2.N.

Cōfitēs pōt poſtea pctm̄ ſuu3 extra cōfeſſionē dicere: ⁊ ſi vt ſecretū adhuc licētia ſequēs nō abſoluit ꝯfeſſorē a lege nature: qn teneat̄ celare: ſ; ſi dicit vt nō habeat̄ ſecretū: ⁊ maxime apud aliā ꝑſonā vel apud alias certas: q̄bus forte: lꝫ ꝓpter aliquē bonū finē qui pōt ſeq̄ ex reuelatione illis facta vel illi: tūc confeſſoꝛ pōt dicere illud tanq̄ꝫ ſibi publice dictū extra omne ſecretū.21.Diſ.4ᵃ.q.2.j.L.

Cōgruū eſt ponere circa dānatos ita pauca miracula ſicut poſſibile eſt: cū nō ſit v̄iſile ꝙ de⁹ velit circa eos tūc multiplicare miracula vltra illō qđ reqrit̄ ad punitionē eoꝝ iuſtā. ſ; ponēdo actionē realē: ⁊ cū3 h̄ vt neceſſe eſt/intētionalē. vr̄ ꝙ opꝫ ponere circa eos plura miracula q̄ꝫ ponēdo ſolā itētionalē3. ḡ ⁊c̄. Probo minorē. lꝫ q̄cūq3 via habeat ponē ꝙ tūc nō corrūpunt̄ a cā itrinſeca. ⁊ h̄ vel per ꝯſeruationē diuinā miraculoſā3 vel nō miraculoſam ſ; iuſtā: q2 correſpōdētē3 ſtatui finali in quo iam illi ſunt: tm̄ ſi ponat̄ actio realis ibi eſt aliq̄ cā corruptiua extrinſeca: ⁊ miraculū3 vr̄ ſi illud nō corrūpit: cū3 cā que pōt induceē aliqđ incōpoſſibile alicui poſſit ipm̄ corrūpē. illi aūt ignis pōt induceē calorē oīno incōpoſſibilē qualitati mixti reqſite ad vitā. ſi ḡ illū nō inducat in ſūmo: ⁊ tm̄ agat realr̄ miraculū eſt: ſicut

fuit in camino vbi ignis nō habuit oēm actionē quā ex nā
ſua hře potuiſſet. ſi itez indicat calorē in illo gradu mira
culū eſt ꝙ ille gradus ſtat cū vita. 4. 4. Diſ. 4ᵗ. q. 3. J. D.

Cōgruū eſt effectū inuiſibilē cāndū a deo ordinātē hoīez ad
ſalutē ſigři ꝑ aliqđ ſignū ſenſibile: vt viator ingrēs cogñē
ex ſenſibilibꝰ effectū illū inuiſibilē certiꝰ cogſcat. nec ſoluz
ꝯgruit eē ſignū huiꝰ effectꝰ q̄ſi ſpeculatiuū: per qđ. ſ. poſſit
hři ꝯceptꝰ in intellꝰu de illo ſignato: vt hō ſignat nāz huma
nā: ſꝫ ſignū quaſi practicū. ſ. qđ ſignat ſignatuz eē vel fieri.
nec adhuc ſignū practicū dubiū ſeu equocū vel incertū: qꝛ
ꝛ ſi per tale ſignū duceref hō in cognitionē fieri huius ef
fectus: nō tñ appeteret illud ſignū ſibi adhiberi pp incer
titudinē ſigni reſpectu fieri ſignati: ergo talē effectū ſigna
ri per ſignū practicū certum ꝛ efficax fuit cōgruū: vt ꝛ ho
mo ex tali ſigno effectū cognoſcat: ꝛ in tali ſigno effectum
ardēter querat. 1. Diſt. 4ᵗ. q. 3. infra. A.

Cōgruū fuit ſeptē adiutoria ꝯferri obſuatoribus legis euā
gelice in qbus eēt ꝑfectio nō tñ inteſiua: ſed etiā exteſiua
ꝛ ſufficiēs ad oīa neccīa pro obſuātia huius legis. hec autē
ſunt vt dicit Magiſter in lrā. baptiſmus ꝑtinēs ad gňatio
nem ſpūalē. eucariſtia neccīa ad nutritionez. ꝯfirmatio ad
roborationē. penitētia ad lapſi reparationē. extrema vnctio
ad finalem ꝑparationē. mrīmoniū ad multiplicationē in
eē nature vel carnali. ꝛ ordo ad multiplicationē in eē gra
tie vel ſpirituali. 2. Diſt. 4ᵗ. q. 1. C.

Cōiūctio aīe chři cū deo per actū fruitionis fuit tāta ꝛ tā ex
cellēs ꝙ ad ipam nō potuit ꝑcedere meritū: ꝛ nobilius eſt
hře actū ad quē nō pōt ꝑcedere meritū ex libalitate dan
tis: q̄ꝫ hře actū debiliorē cum multo merito ꝑcedēte. Et vi
def ħ rōnale: qꝛ ſicut deus creauit in eē nature aliquā na
turā: puta nām angeli: ad quā creādam nō potuit coopari
cālitas cauſe ſcđe pp ꝑfectionē talis nature: ita in gře mo
ris creauit deus aliquē actum beatificū ad quē non pōt eē
actus aliqs meritorius ꝑoꝛ. ꝛ hō fuit actꝰ btificus aīe chri
ſti. ꝛ ħ ꝓpter nobilitatē ꝛ excellētiā actus ꝛ modi habēdi
actū: quia imediate anteq̄ꝫ hřet aliquē actum circa ea que
ſunt ad finem. 18. Diſt. 3ᵗ. q. vnica. B.

Cōmēſuratio actualis vř eſſe poſterioꝛ eq̄litate: qꝛ vř iporta
re coextētionē ꝛ applicationē aliquoꝝ eq̄liū: ꝛ modū talē
extēdēdi ſiue habēdi quātitatē ſꝫm quā pñt coextēdi ꝛ ap
plicari ad ħ ꝙ ſint cōmēſurabilia. vnde corpus chriſti in
eucariſtia nō eſt cōmēſuratū alicui hñti quātitatē: ſꝫ nec
cōmēſurabile poꝰ ꝓpinqua ſub eo modo quo hꝫ ibi equa
litatē. nō eſt ḡ argꝰ aliq̄ modo a ꝑoꝛi: nō eſt realis cōmēſu
ratio. ḡ nō eſt realis equalitas. 6. q. q. infra. Dd.

Cōicās tenef ſe examiare ſꝫm diligētiā ſue fragilitati poſſibi
lez anteq̄ꝫ cōicet. Si aūt nō ſit negligētia craſſa: puta quia
ꝑceſſit examinatio ſufficiēs: ꝛ nullū occurrit pctm̄ de quo
nō fuerit vel ſit ꝯtritus ꝛ cōfeſſus prius: nō peccat cōican
do. ſꝫ forte aliqđ lateat vel traditū fuerit obliuioni. qđ ꝓ
batur. tum qꝛ poſt talez inquiſitionē cōtritus ꝛ cōfeſſus ſi
morerefſaluaref. non aūt requirif maioꝛ examinatio ad
cōmunicādū q̄ꝫ ad ſecure moriendū: tum qꝛ alꝰs quilibet
ſe exponeret ꝑiculo cōicādo. 9. Diſt. 4ᵗ. q. 1. B.

Cōicare ſic eſſe a Xbo nō eſt idez ꝙ eſſe diuinū īformare foꝛ
maliter naturā humanā: nec etiaz effectiue cōicare: ꝙ ſcilꝫ
ꝑſona aſſumēs effectiue det aliqđ eſſe nature aſſumpte ex
hoc ꝙ aſſumēs eſt: ſed iſtud cōicare eſt terminare depen
dētiā exiſtie actualis nature aſſumpte. ꝛ hoc nō eſt ꝙ exn
tia realis nature aſſumētis ſit ratio terminādi: ſed ſubſiſtē
tia. i. incōicabilis extitia. 1. Diſ. 3ᵗ. q. 5. C.

Cōicatū inq̄ꝫtū ꝓductione cōicaf. nō ꝑſupponit illđ cui cōi
cef: nec eꝯ. qꝛ iſta cōicatio nō eſt alicui iam exñti: ſic eſt in
alteraᵗᵉ: ſꝫ eſt alicui: vt ſit: ideo nec nā cōicaf ante ꝓductio
nē ſuppoſiti: qꝛ tūc cōicaref nō ꝓductū: nec etiā eꝯ ſuppo
ſitum eſt anteq̄ꝫ nā cōicef: ſꝫ abſolute cōicatū ſit ꝑus rōne
ꝓpa ſuppoſiti: ꝑoꝛitate ꝑfectionis: ꝛ etiā ꝑoꝛitate eēndi ſi
ue inuicē: in creaturis ꝑme ꝑoꝛitati coꝛriďet hic: qꝛ in deo
eētia eſt formalr īfinita. relatio aūt nō. 5. Diſt. ꝑ. q. 2. J. R.

Cōparatio phī dꝫ itelligi q̄ꝫtū ad pꝰˢ motionē itellꝰs ab obto.
ibi. n. phātaſmata cū itellꝰu agēte hñt vicē ꝑmi obti mouē
tis: ſꝫ nō dꝫ itelligi q̄ꝫtuz ad oēz ſeq̄ntē motionē pꝰˢ. pōt. n.
itellꝰs abſtrahē obm incluſuz in aliq̄ ꝑ mouēte: ꝛ ꝯſiderare
illđ abſtractū nō ꝯſiderādo illud a quo abſtrahit. ꝛ ꝯſide
rādo illđ ſic abſtractū ꝯſiderare cōe ſenſibili ꝛ īſenſibili: ꝛ
in illo ꝯſiderat īſenſibile in vlī: ſicut ꝛ ſenſibile. Et pōt ꝯſi
derare iſtud abſtractū ꝛ aliud abſtractū cū quo ſit ꝓpriū
alteri. ſ. in ſenſibili: ſed ſenſus nō eſt abſtractiuus: ꝛ ideo in
omni actu taꝫ ꝑ q̄ꝫ 2ᵒ reqrit aliqđ obm pꝰᵐ mouēs: quo nō
ſe habet phātaſma ad intellectū. 3. Diſ. ꝑ. q. 1. B.

Cōplexio ꝯtingēs nō eſt nata cogſci ex terminis: qꝛ tūc non tñ
eēt neccīa: ſꝫ etiā pꝰᵃ ꝛ imediata. ḡ rōnes cogſcēdi terminoꝝ
quātūcūq̄ ꝑfecte repñtēt eos nō ſunt ſufficiētes cauſe co
ſcēdi illam cōplexionē ꝯtingētem. 39. Diſ. ꝑ. q. 1. A.

Cōpoſitio rei ꝛ rei nō requirif in ente in gňe: ſed requirif cō
poſitio realitatis ꝛ realitatis: quarum altera ꝑ ſe ſumpta
in ꝑmo ſigno nature eſt in potētia ad alteraz ꝛ ꝑfectibilis
per alteram. talis aūt cōpoſitio non pōt eſſe realitatis in
finite ad realitatē infinitam. omnis aūt realitas in deo eſt
infinita formaliter. 8. Diſ. ꝑ. q. 3. Y.

Cōpoſitio pōt intelligi ꝓpe ꝓut eſt ex re actuali ꝛ re potētia
li: vel minus ꝓprie ꝓut eſt ex realitate: ꝛ realitate actuali
ꝛ potētiali in eadē re. Primo modo nō eſt indiuiduū cō
poſitus reſpectu nature ſpecifice: qꝛ nullaz rem addit: qꝛ
nec materiā, nec formā, nec cōpoſitū. Scđo modo eſt ne
ceſſario cōpoſitus: qꝛ illa realitas a qua accipif differētia
ſpecifica potētialis eſt reſpectu huius realitatis a qua ac
cipif differētia indiuidualis: ſicut ſi eēnt res ꝛ res: nō enī
realitas ſpecifica ex ſe habet: vnde per idētitatez includat
realitatē indiuidualē: ſed tñ aliqđ tertium includit ambo
iſta per idētitatē. Et hec eſt talis cōpoſitio qualis non pōt
ſtare cum ſimplicitate diuina. illa enim nō tñ nō cōpatī
tur cōpoſitionē rei ꝛ rei actualis: ꝛ potētialis: ſed nec reali
tatis actualis cum realitate potētiali. cōparando enim qđ
cūq̄ eētiale ad qđcūq̄ eētiale in diuinis eſt formalr in
finitum: ꝛ ideo ex ſe habet vnde per idētitatē includat qđ
cūq̄: qđ pōt ſecum eſſe. 3. Diſ. 2ᵗ. q. 6. L.

Cōcreta nō plurificanf niſi plurificētur taꝫ forma q̄ꝫ ſuppo
ſitū: ſola enim plurificatio forme nō ſufficit maxime vbi
plures forme ſint eiuſdē rōnis ſiue eodem noīe expſſe: vt
hic pñt eē in eodē: quēadmodum chřs nō eſt plures volē
tes: ſꝫ habeat plures volūtates ſꝫm Dam. ꝛ ideo ſi arguaf
filiatione eſt filius. ḡ alia filiatione eſt alius filius: eſt falla
cia pñtis a deſtructione aňtis. 8. Diſ. 3ᵗ. q. vnica. F.

Cōcretū nō numeraf ad ſolā numerationē forme: ſed opoꝛ
tet ꝙ cum hoc ſit numeratio ſuppoſiti hñtis formaz. nam
corpus hñs albedinē ſi ſꝫm eam eſt ſimile multis multas
habet ſiſitudines: qꝛ ſſitudo numeratur termino numera
to: ſed tñ ipſum nō eſt multa ſilia: ſed vnum ſile: ſicut hñs
multas ſciētias eſt vnū ſciēs. 11. q. q. infra. D.

Cōcupiſcibile reſpicit illud qđ ex ſe natuz eſt eē ꝯueniēs vel
diſcōueniēs: ita ꝙ nullo alio poſito circa ipm niſi ſola ap
prehēſione facta: natꝰ eſt ſeq actꝰ delectādi vel triſtandi ſi
ue ꝓſeq̄ndi vel fugiēdi quātū eſt ex pte eius: talia nō reſpi
cit iraſcibilis: actus. n. iraſcibilis eſt iraſci. qđ ſꝫm ꝑhm 2ᵒ
Rhetoꝛ. eſt appetē vindictā ſꝫm rōnē apparētē ꝓpter ap
parētem paruipēſionē. igif obm iraſcibilis eſt vindicare:
vel Xius ſi ħ eſt actꝰ eius: vindicabile ſeu punibile qđ poſ
ſet dici iraſcitiuū: vel vſitatioꝛi modo loq̄ndi offendēs: qđ
offendēs nō dī ſtatim diſcōueniēs ꝯcupiſcibili: ſed qꝛ ipe

dit illud qđ eſt ꝑ cõueniẽs appetitui.puta guſtatiuo carnis vt cibũ.ideo ↄcupiſcit̃ ꝑmo. ꝓhibẽs aũt cibuꝫ ⁊ remouẽs offendit aial ↄcupiſcẽs.obm igitur iraſcibilis eſt tale offendẽs circa qđ iraſcibilis habet quoddã nolle:nõ qdẽ ꝓprie refugiẽtis ſicut cõcupiſcibilis nolẽs refugit:ſed magis reſpuẽtis ſiue repellẽtis:q2 iraſcibilis nolẽs repellit.nõ enĩ ↄcupiſcit tm̃ amouere illud impediẽs:ſed etiã vltra puni re.quere ſupra diſt.26.huius tñ eius actus eſt velle vlciſci vel nolle:⁊ obm nolitũ nõ punitũ eſt adhuc preſens.ideo ſemꝑ iraſci eſt cuꝫ triſtitia:nõ tm̃ ↄcupiſcibilis:ſꝫ etiã cum triſtitia iraſcibilis.⁊ ħ nõ niſi tũc:qñ iraſcibilis habet actũ imꝑfectũ:qñ.ſ.ↄſiderat vindicare:ſꝫ nõ vindicat.qñ autẽ actu vindicat:tũc act⁹ eius ꝑfect⁹ aſſimulat̃ fruitioni ex ꝑte ↄcupiſcibilis.⁊ tũc iraſci iraſcibilis eſt ſine triſtitia:imo eſt cum magna delectatione ꝓꝑa ſm̃ Ariſ.2° Rhetoꝝ.Ira viri q̃ſi mel. Sicut ergo ↄcupiſcibilis indiget ordinari circa ea que ſunt nata ꝑmo appeti ne ea inordinate appetat:ſed ſm̃ moderamẽ recte rõnis:ita etiã iraſcibilis indiget moderari per habitũ ne imoderate velit ꝓpellere offendẽs:⁊ vlciſci de illo:ſed moderate velit ꝓpellẽ ꝓpellẽda ⁊ nõ ꝓpellere ꝓpellẽda.34.Diſ.3ᵉ.q.vnica.F.

Continẽtia virtualis que eſt in termino:⁊ potẽtis obediẽtialis independẽte vel cõtento pertinet ad dependẽtiam cauſati ad cauſam.1.Diſtinc.3ᵉ.q.5.A.

Cõtinẽtia vnitiua nõ eſt eoꝝ que oĩno ſunt idẽ:quia illa non vniuntur:nec eſt eoꝝ que manẽt diſtincta illa diſtinctione qua fuerũt diſtincta ante vnionẽ. Sed que ſunt vnũ realr̃ manẽt tñ diſtincta formalr̃:ſiue que ſunt idẽ idẽtitate realr̃:diſtincta tñ formalr̃. Huiuſmodi autẽ ↄtẽta ſunt in duplici dr̃ia:q2 quedã ſunt de rõne ↄtinẽtis:vt quecũq3 ſunt ſuperiora ad ↄtinẽs.v.g̃.Ab eadẽ re accipit̃ ratio albedinis coloris q̃litatis ſenſibilis ⁊ q̃litatis.et hec ſunt ſupiora ad hãc albedinẽ:⁊ ideo oĩa ſunt de ẽẽntia eius.Alia ſunt ↄtẽta in aliquo vnitiue q̃ſi poſteriora: q2 quaſi paſſiones ↄtinẽtis.nec ſunt res alie ab ipſo ↄtinẽte:iſto modo ens cõtinet multas paſſiones que nõ ſunt res alie ab ipo ente:vt ꝓbat Ari.in ꝑn°.4.meta.diſtinguunt̃ tñ ab inuicẽ formalr̃ ⁊ qdditatiue.Et etiaꝫ ab ente formalitate dico reali ⁊ qdditatiue.aliter meta.ↄcludẽs tales paſſiones de ente ⁊ illas cõſiderãs nõ eẽt ſciẽtia realis.ſicut ḡ ens ↄtinet vnitiue rõneꝫ vni⁹ veri ⁊ boni alioꝝ:ſic aia cõtinet potẽtias ſuas vnitiue q̃ꝰq3 formalr̃ ſint diſtincte.16.Diſ.2ᵉ.q.vnica. R.

Cõtingẽtia relata ad diuinã ſciẽtiam ſunt neceſſaria neceſſitate ↄñtie.hoc eſt iſta ↄñtia eſt necẽia:ſi deus ſcit illa eẽ futura:illa erũt:nõ tamẽ ſunt neceſſaria neceſſitate abſoluta: nec neceſſitate ↄñtis.40.Diſt.ꝑ.q.1.Z.

Cõtingẽtia nõ eſt tm̃ ꝑuatio vel defect⁹ entitatis:ſicut eſt deformitas in actu 2° qui eſt pctm̃:imo ↄtingẽtia eſt modus poſitiuus entitatis:ſicut neceſſitas eſt alius modus:⁊ ꝓpter poſitiuũ qđ eſt in effectu ꝑncipalius eſt a cã priore.⁊ ideo nõ ſicut deformitas eſt ipſius actus a cã 2ª ⁊ nõ a cã ꝑma: ita eſt ↄtingẽtia:imo ↄtingẽtia per ꝑus eſt a cã ꝑᵃ q̃ 2ª:ꝓpter qđ nullũ cauſatũ eẽt formalr̃ ↄtingẽs niſi a cã prima ↄtingẽter cauſaret̃.40.Diſt.ꝑ.q.vnica.Z.

Cõtingẽs dũ eſt ↄtingẽs.ſ.dũ eſt in cã ſua nõ põt ſciri ab intellectu creato:ſꝫ quãdocũq3 aliqd cõtingẽter ſit in cauſa ſua. poſtq̃ tñ ↄtingẽter poſituꝫ eſt in eẽ ſicut iam habet determinataꝫ entitatẽ:ita iam põt hĩe determinatã cognoſcibilitatẽ.⁊ ħ in quocũq3 intellectu reſpiciẽte totũ ens.ſꝫ ḡ aliquis intellect⁹ non poſſit ꝑſcire ꝙ in iſta hoſtia continebit̃ corpus chriſti:tñ ex quo iſtud factuꝫ eſt bñ põt intell's nãliter intueri corpus ibi exiſtẽs.10.Diſ.4ᵉ.q.8.J.N.

Conſideratio attributoꝝ naturaliter a nobis intelligibilium eſt cõſideratio metaphyſica:niſi ſint aliqua attributa per ſe:tñ conueniẽtia huic eſſentie:⁊ vt hec:⁊ nõ:vt a nobis nũc naturaliter intelligitur confuſe.3.q.ꝓlo.infra. R.

Cõſilis eſt ordo originis pñis ad filiũ in habẽdo intelligẽtiaꝫ ꝑfectã qualis eſt in hñdo memoriã ꝑfectã:q2 vtr̃ eiuſdem per ſe eſt hĩe intelligẽtiã ꝑfectã:cuius eſt hĩe memoriã ꝑfectã.ſicut ḡ pater non ꝑcise in filio nouit ſeipm̃ q̃ſi per memoriã:ſꝫ per ſeipm̃ vt eſt prior filio:ita ⁊ de noticia actuali per intelligẽtiã:⁊ tũc vltra.ſicut ḡ actuali noticia ſiue intellectione per itelligẽtiã nouit pr̃ ſeipm̃ ꝑus origine q̃ in filio:ita actuali itellectione per itelligẽtiam ingenitã nouit oĩa diſtincta in ſe prius q̃ in filio.1.q.q.J.T.

Cõſuetudo i eccl'ia bona eſt ꝙ nullũ adultũ baptiſat niſi reſpõdeat pro ſeipo:⁊ eſt ↄſuetudo laudabilis ⁊ rõnabilis vt ſolũ volẽs aſcribat̃ familie chriſti:ſed ſꝫ nõ reſponderet:q2.ſ.nõ vteret̃ rõne vt dormiẽs:poſſet ſibi ſacrm̃ ↄferri:dũ tñ eẽt habitualr̃ ↄſentiẽs:ſꝫ ħ vt dctm̃ eſt ꝑus nõ expedit facere: ſꝫ expectare tp̃s quo actualr̃ ↄſentiat.4.Diſ.4ᵉ.q.4.L.

Cõſummatũ eſt.dico ꝙ ħ itelligit̃ de his que ſcripta ſunt de filio hoĩs:iuxta illud Luc.18°. Ecce aſcẽdimus hieroſolymaꝫ:⁊ ↄſũmabunt̃ oĩa que ſcripta ſunt per ꝓphas de filio hoĩs.vel ſi illđ referat̃ ad antiquã legẽ ſic dꝫ itelligi.ↄſummatũ eſt in cã.nã mors chñi cã erat ↄfirmatiõis legis euãgelice:ſꝫ illa nõ fuit ↄfirmata tanq̃ necẽia ad obſuãdũ ante ꝑdicationẽ eius publicã:que nõ incepit in paſſione:ſꝫ in pẽthecoſte.tpe.n.intermedio ſederunt in cenaculo nemini ſolẽniter vel publice ꝑdicãtes.3.Diſ.4ᵉ.q.4.J.N.

Cõtra falſa miracula antechñi poſſet ſibi obijci ſalteꝫ de iſtis duob⁹ ħ modo.Si tu es de⁹:fac me vidẽ ẽẽntiã diuinã nudã:⁊ poſt viſionẽ:memoriã certã hĩe viſionis:⁊ certitudinẽ:ꝙ illa fuit viſio ẽẽntie diuine:⁊ tũc credã tibi. ¶ Itẽ ſi tu es deus:dic mihi qđ faciã:vel qđ cogitabo:vel appetaꝫ pro tali hora:⁊ hꝰ dic efficaciã ex miraculis inuit ſaluator Joã.5.Opa que ego facio ipſa teſtimoniũ ꝑhibẽt de me.ſi mihi nõ vultis credẽ:opibus ſaltẽ credite.2.q.ꝓlo.D.

Cõtract⁹ in qb⁹ dñia trãſferunt̃ qdã ſunt rei vtilis pro re vtili imediate:ſicut vini pro blado ⁊ hꝰ.⁊ dr̃ rerũ ꝑmutatio do vt des vel do ſi des. Quidaꝫ rei vtilis pro numiſmate vel eꝫ:q2.n.difficile erat res vſuales imediate cõmutare. Jdeo inuẽtũ eſt mediũ ꝑ qđ talis cõmutatio facilr̃ fieret qđ vocat̃ numiſma.⁊ dr̃ cõmutatio numiſmat̃ pro re vſuali emptio eꝫ ꝓo vẽditio . Quidã 3° numiſmatis pro numiſmate:⁊ dr̃ mutui datio ⁊ mutui acceptio.Sũt ḡ tres ↄct⁹ in qbus trãſferũt dñiũ qb⁹ corrĩdẽt alij ↄctus in qb⁹ trãſfert̃ vſus vel ius vtẽdi retẽto dñio. Nã reruꝫ ꝑmutationi corrĩdet mutua vel ꝑmutata accõmodatio:emptioni corrĩdet cõductio ⁊ vẽditioni locatio:mutuationi nõ corrĩdet aliqd ꝓꝑe in trãſlatione vſus rei.15.Diſ.4ᵉ.q.2.J. R.

Cõtrahẽtes mr̃imoniuꝫ ſub aliq̃ cõditione repugnãte alicui triũ bonoꝝ nihil faciũt.puta ↄtra pᵐᵘ accipio te in meã donec occurrat magis placẽs.Cõtra 2ᵐ accipio te in meã:ita vt nõ tenear tibi ſuare fidẽ:nec affirᵐ ad reddẽdũ niſi qñ voluero:nec negatiue qn poſſim pro libito meo alteri coniũgi.Cõtra 3ᵐ accipio te in meã ſi ꝑcuraueris venena ſterilitatis:vel ↄſentias mecũ in ꝑcuratiõe taliũ venenoꝝ.⁊ ratio quare iſti ↄct⁹ nõ ſunt mr̃imoniales eſt:q2 nõ tenẽt niſi ſub illa cõditione cuꝫ ſint cõditionales:ſꝫ ipoſſibile eſt qđ ſint mr̃imoniales ſub illa ↄditione:q2 repugnat ↄctui mr̃imoniali:imo nullus ↄct⁹ eſt:q2 iſte nõ põt dare ſe ↄtra ꝑceptuꝫ ſupioris:ꝓhibitio aũt ſupioris eſt de trãſlatione ſub iſtis cõditionib⁹:q2 ꝑcepit trãſlatiõeꝫ que dꝫ fieri:ſub ↄditionib⁹ oppoſitis fieri.vñ qcũq3 attẽtauerint nõ ſoluꝫ peccant mortalr̃:ſed obligant̃ ad recedẽdũ ab omni vſu mutuo ṽtute talis ↄctus.31.Diſt.4ᵉ.q.vnica.E.

Cõtraria nõ:q2 diuerſa.i.in nullo conueniẽtia:ideo ſunt incõpoſſibilia.nã ħ modo diuiſa gñe ſunt magis diuiſa q̃ ↄtria: ſꝫ q2 in illis eſt repugnãtia:ſꝫ in multis ↄueniãt q̃lis repu-

gnãcia nõ eſt in illis que in nullo vel in paucis ꝯueniũt.nã igiẽ diuina ⁊ humana:lʒ ſint magis diuerſa ꝙ̃ ꝯ̃ria:non tñ magis repugnãcia. Exᵐ/ſupꝑficies ⁊ albedo magis ſunt diuerſa ꝙ̃ albũ ⁊ nigrum:⁊ tñ ſupꝑficies põt eẽ alba:nõ tamẽ album põt eſſe nigrũ formalr:vel econuerſo ꝑpter eoꝝ repugnãtiam formalẽ.1.Diſtin.3ᵉ.q.1.infra.L.

Conuerſio eſt neccia ad phãtaſmata:nõ ſicut ad pñᵐ intelligẽdi:ſed ſicut ad illud quo oportet potẽtiã inferiorẽ vti ad h̃ ꝙ ſuperior habeat operationẽ ſuam:⁊ hoc ꝑpter ordinẽ potẽtiarũ in agẽdo:quas ad ꝑfecte agẽduꝫ oportet cõcurrere in agẽdo circa idẽ obiectũ.45.Diſ.4ᵉ.q.1.J.D.

Conuerſio panis non eſt ratio talis pñtie:nec ꝑpa mutatio ad talẽ pñtiam:ſed ſola vtus diuina per mutationẽ illam que nõ eſt ꝯuerſio facit illud qđ eſt alibi hr̃e iſtaꝫ pñtiam hic. ⁊ hoc põt facere ita de parte corporis ⁊ ꝓprietatibus ſicut de toto corpore.10.Diſ.4ᵉ.q.4.L.

Corpus chꝛĩ in celo eſt mixtũ ⁊ eſt ibi ꝯ̃rietas que ante ⁊ elemẽta nata ſunt eẽ in regionibꝰ ꝓprijs caꝫ ſint ex̃ ⁊ magis ex̃ ꝙ̃ ꝑus in corpe chꝛĩ:⁊ in corpe ſcḋm ſe non vt accipiẽ ſcḋm organa ſenſuũ maxime dñaẽ terra:⁊ illa in celo exiſtẽs eſt maxime ex̃ locũ ſuũ.ideo maxime faceret ad corruptionẽ appetẽdo locum ꝓpriũ.16.Diſt.3ᵉ.q.2.ã.A.

Corpus chꝛĩ in morte fuiſſet putrefactũ ꝙ̃tũ eſt ex ꝑte cãruꝫ īferioꝝ nãliuꝫ ſi nõ fuiſſent ꝓhibite:q꞉ habuit cãm intrinſecaꝫ reſolonis.ſ.calorẽ ⁊ humorẽ ⁊ extrinſecã ſicut alia corpora.ſ.calorẽ frigus ⁊ alia:quaꝝ cãlitateꝫ ꝓhibuit deꝰ ⁊ ꝓhibuiſſet etiã ſi corpus illud non fuiſſet viuificatũ vſqꝫ ad gñalẽ reſurrectionẽ:⁊ q꞉ illõ dõm eſt eẽ ſimplr̃ futurũ qđ futurũ eſt ſcḋm cãs ſuperiores vincẽtes cãlitatẽ īferioꝝ cãruꝫ quãtũ in eis eẽt:ideo ſimplr̃ dõm eſt ꝙ illõ corpus nunꝙ̃ fuiſſet putrefactũ:⁊ ſcḋm illã viã tenẽdũ eſt ⁊ vere ꝙ eẽt illa ſunt ſimpʳ poſſibilia que ſunt poſſibilia ſcḋm cãm ſuperiorẽ: nõ aũt que ſcḋm inferiorẽ:niſi ſcḋm qd.21.Diſt.3ᵉ.q.vnica.A.

Corpale non trãſmutaẽ in aliud niſi per alterationẽ que recipiẽ in corpali ⁊ modo extẽſo:⁊ ita nec ꝓductũ ꝓduciẽ niſi vt extẽſum ⁊ hñs modum extẽſi.10.q.q.C.

Corpus mortuũ efficiẽ grauius:nõ q꞉ plus de quantitate aut mã apponaẽ:ſed quia ſpũs vitales corrũpunẽ ⁊ humores groſſi inducunẽ.49.Diſt.4ᵉ.q.14.J.D.

Corrupta violẽter:lʒ delectareẽ in voluntate ex delectatione appetitus ſenſitiui:nõ tñ peccaret:q꞉ delectatio ⁊ delectabile poſſet eẽ nõ volitum quãtuꝫ ad oẽm actũ elicituꝫ voluntatis:ſcḋm aũt aliã viam oporteret dicere:ꝙ lʒ delectareẽtur ſcḋm tactum:nõ tñ ſcḋm volũtatẽ niſi obiectuꝫ eẽt libere volitum.15.Diſ.3ᵉ.q.vnica.J.F.

Creator nõ dicit aliqḋ repugnãs nãe vel huic ſuppoſito ſicut creatura.creare.n.eſt dare eẽ pꝰ cãlitate poſt nõ eẽ.h̃ chꝛo nõ repugnat.creari aũt eſt accipe eſſe pᵐ a p efficiẽte poſt nõ eẽ.hoc chꝛiſto repugnat.11.Diſ.3ᵉ.q.1.H.

Creatura genita non eſt de nihilo:q꞉ aliqḋ eiꝰ ꝑexiſtit vt mã. igiẽ caꝫ forᵃ ſit aliqḋ cõpoſiti ⁊ aliqḋ eiꝰ ꝑfectiꝰ ꝙ̃ ſit mã:ſi forᵃ aliquaꝰ ꝑexiſteret:⁊ mã de nouo adueniret:⁊ iformareẽ illa forᵃ ꝑexñte:ipm ꝓductũ nõ eẽt de nihilo:q꞉ aliqḋ eius ꝑextitiſſet:imo aliqḋ eiꝰ ꝑfectiꝰ ꝙ̃ mã:que ꝑexiſtit cõiter: ⁊ ideo ſi filiꝰ nõ diceret eẽ de nihilo:q꞉ eẽntia eiꝰ ſcḋm ordinẽ originis ꝑfuit in pr̃e:⁊ h̃ ſi illa eẽntia eẽt ꝙ̃ſi mã gñõnis filij:multo magis/nec filius eẽt de nihilo.ſi illa eẽntia ꝑus origine exiſtẽs in pr̃e:ſit ꝙ̃ſi forᵃ cõicata filio.2ᵐ declaro.ſ. ꝙ iſtud/de/ſufficiat ad rõnẽ filiationis:q꞉ in aĩatis vbi eſt pñitas ⁊ filiatio:videamus qs ſit ille actꝰ ꝑ quẽ gñans dĩ formalr̃ pater:ille vtiqꝫ eſt actꝰ decidẽdi ſemẽ.⁊ ſi eẽt ꝑfectũ agẽs:ita ꝙ tũc qñ decidit ſemẽ:poſſit imediate decidẽ ꝓlẽꝫ:vere eẽt pater ⁊ multo ꝑfectius ꝙ̃ modo ſit:vbi requirunẽ tot mutationes itermedie:ſʒ nunc in iſto actu decidẽdi ſemẽ:illud qđ erat ſubã eius vel aliq̃ mõ aliqḋ eius:nõ eſt mã:ſʒ eſt ꝙ̃ſi terminꝰ formalis ꝓductꝰ ſiue cõicatꝰ per iſtũ actuꝫ:ſic eẽt ꝓles:ſi imediate decidereẽ a pr̃e.igiẽ ꝙ aliqḋ ſubẽ gñantis ſit terminꝰ actionis ſue:qua eſt pr̃:h̃ vere ſaluat ꝓductum ſile in nã eẽ de ſubã eius:ſic ꝙ ipm/de/vere ſufficit ad rõnẽ pr̃is ⁊ filij:⁊ ꝙ illud deciſuꝫ/vt terminus/ſit materia ſequẽtiũ trãſmutationũ.hoc accidit ipſi.de/vt cõuenit patri ⁊ filio.5.Diſ.p.q.2.D.

Creatura ſp in eẽndo eque depẽdet a deo in eẽ:q꞉ eque ſp ab ipo ꝑ idẽ velle ipiꝰ hʒ idẽ eẽ:⁊ h̃ mõ poſſet dici:ꝙ ꝓductio ꝑſone dĩne ſp eſt in fieri:q꞉ nunꝙ̃ iſta ꝑſona põt hr̃e eẽ niſi accipiẽdo actualr̃ a ꝓducẽte:⁊ tñ eẽ ꝑſone eſt maxie ꝑmanẽs h̃ mõ eſſe creature:lʒ ſit ꝑmanẽs:tñ reᵃ dei a cuiꝰ volitione actuali ſp eque dependet ſp eſt ꝙ̃ſi in fieri.h̃ eſt actu depẽdẽs a cã dãte eẽ:⁊ nunꝙ̃ in facto eẽ:h̃ eſt in actu ſeparato ⁊ indepẽdẽte a ꝙ̃cũqꝫ alio:nõ tñ eſt in fieri nouo ⁊ nouo:ſʒ per oppoſituꝫ illi eſt in facto eẽ hoc eſt in eẽ cõpleto accepto ſine aliqua nouitate addẽda.12.q.q.D.

Creatura eſt btã ꝑporᵗᵉ aliq̃ mõ illi mõ quo deus eſt btũs:ſʒ deꝰ nõ eſt btũs ꝑciſe ꝑ h̃ ꝙ eſt idem ſibi:ſʒ ꝑ h̃ ꝙ eſt intelligẽs ⁊ volẽs ſe tanꝙ̃ obm.alioqn ex h̃ ꝙ eſt btũs non poſſet iferri ꝙ eſt intelligẽs:q꞉ ſi nõ hr̃et intellm adhuc eẽt idẽ ſibi ſicut lapis eſt ideꝫ ſibi.49.Diſ.4ᵉ.q.2.J.A.

Creatura nõ hʒ ex ſe nõ eẽ:nec hʒ ex ſe eẽ:nec ꝙ ſil ſint in ea eſſe ⁊ nõ eẽ:ꝙ̃ſi ſil ſint eẽ ⁊ nõ eẽ:nec aliq̃ mõ hʒ nõ eẽ qñ eſt:ſʒ quãtũ ex ſe hr̃et nõ eẽ:niſi cã extrinſeca ſuũ nõ eẽ impediret dãdo ſibi eẽ:q꞉ ex ſola rõne creature nõ hr̃et eſſe: circũſcripta omni cauſa extrinſeca dãte eẽ:q꞉ nullo modo hr̃et eẽ:niſi per cãm extrinſecaꝫ ꝓducereẽ in eẽ:ita ꝙ magis ꝓpe dõm eſt creaturã nõ hr̃e eſſe ex ſe formalr̃ ꝙ̃ hr̃e non eẽ ex ſe formalr̃:quia formalr̃ ꝑut ex ſe affirmaẽ:nec habet eẽ ex ſe:nec non eẽ.1.Diſ.2ᵉ.q.2.infra.A.

Creature ad deũ vt ad cãm efficiẽtẽ nõ eſt niſi vna relatio ⁊ coeua fundamẽto:imo eadẽ fundamẽto:vt pʒ 2ᵒ lib.diſ.1. q.5.⁊ illa poteſt dici creatio paſſiua:vel ſi h̃ nomẽ creatio iportat nouitatẽ ſiue ordinẽ ad nõ eẽ ꝑcedens:tũc opʒ vti alio noĩe nõ iportãte nouitatẽ:q꞉ illa nouitas nõ eſt coeua: nec relõni ad deũ:nec fundamẽto.13.Diſ.4ᵉ.q.1.ifra.X.

Creari dicit qđdã fieri:ita ꝙ vltra fieri addit aliqḋ ⁊ ꝙ̃tũ ad reſpectũ quẽ dicit fieri ad cãm efficiẽtẽ:⁊ quãtũ ad illũ reſpectũ queꝫ dicit ad oppoᵐ ꝑcedẽs.Quo ad pᵐ fieri reſpicit efficiẽs in cõi:ſʒ creari ꝓpe reſpicit pᵐ efficiens:vt imediate ꝓducẽs:ita ꝙ nihil dĩ ꝓpe creari niſi qđ a ſolo pmo efficiẽte imediate ꝓduciẽ ad eẽ.Quo ad 2ᵐ fieri dat intelligere oppoᵐ ꝑcedẽs ꝙ̃lecũqꝫ ſiue poſitiuũ ſiue ꝑuatiuũ: ſʒ vltra h̃ creari ꝓpe ſumptũ/addit ꝙ oppoſitũ imediate ꝑcedẽs ſit ꝯ̃dictoriũ.puta negatio nõ in aliq̃ ſubo:ita ꝙ nec ꝑuatio nec ꝯ̃riũ. Hoc modo a creari ſtricte accepto illõ dĩ ſtricte creatura qđ accipit eẽ a p efficiẽte imediate: ⁊ poſt oĩno nõ eẽ:ſiue poſt puruꝫ nihil.11.Diſt.3ᵉ.q.1.A.

Creatio eſt ꝓductio totiꝰ creati in eẽ non ꝑſuppoſita aliq̃ ꝑte eius:ita ꝙ lʒ creatũ habeat duas ꝑtes:quaꝝ altera nãliter poſſet ꝑcedẽ alterã:⁊ eã recipe vt ſuã ꝑfectionẽ:tñ vt totũ creaẽ.nõ vĩ pmus terminus creationis eẽ pars aliq̃:ſʒ totale eẽ.aut ſaltẽ ſi loquamur de angelo creato:ſibi nihil eſt potẽtiale recipiẽs aliqđ actuale ſub cuiꝰ oppoſito ꝑfuerit. Et nũc ſi dicaẽ mutatio habitudo potẽtialis ad actuale nouum:ita ꝙ potẽtiale prefuerit in ſe:⁊ tñ ſine illo actu.pʒ ꝙ nulla creatio eſt mutatio:quia nullũ potẽtiale ꝑexiſtebat. Si aũt mutatio dicaẽ noua actuatio ipſiꝰ potẽtialis:ita ꝙ illud potẽtiale nõ prefuit ſub actu:nec tñ opʒ ꝙ in ſe ꝑfuerit:nec ſic creatio angeli eſt mutatio:q꞉ nullũ potẽtiale eſt in eo : tñ ſic poſſet dici ꝙ creatio ignis eſt mutatio ſi ignis creareẽ:q꞉ in eo eſt potẽtiale:⁊ actuareẽ per forᵐᵃ:⁊ aliter ſe hr̃et nũc ꝙ̃ ꝑus:nõ ꝙ ꝑus fuerat:ſʒ ꝙ nõ ſic ſe habuerit ꝑus ſicut modo.Et vĩ ꝙ in diffõne mutationis illud aliter

ſe hīe nūc q̄ prius:nō oporteat q̄ accipiaṫ poſitiue:q2 pla/
nū eſt ſi nō referṫ ad ſubm:ſʒ ad terminū a quo.terminus
aūt a quo mutationis ꝑpe nō eſt aliq̄d poſitiuū:ſed p̄uatio
ſm Phm 5° phyſic.dico tūc q̄ vel nulla creatio eſt muta
tio.ſi oporteat ſemꝑ potētiale in ſe p̄fuiſſe:ꝛ nouiter actua/
ri a forma recepta:q2 nulli⁹ creati potētiale p̄fuit.vel ſaltē
creatio ſimplicis non eſt mutatio:ſi ſufficiat potētiale non
fuiſſe ſub illo actu in q̄ nūc eſt:ꝛ ita nouiter fuiſſe ſub actu
per mutationē.Sʒ quocūqʒ ſit rōnē illi⁹ ordinis imediati
ad nō eē:ꝑꝑ quē ꝯceſſum eſt mutationē differre a forma.
ꝯceſſuʒ eſt etiā creationē nō eē eādeʒ realr fundamēto:q2
ille ordo imediatus ad nō eſſe nō eſt idē:ſi nō maneat niſi
in p̄ inſtāti:ſicut ꝑpter illū eūdē ordinē nō manet creatio
niſi in p̄ inſtāti cum forma.1.Diſ.2ª.q.5.J.T.

Creatio nō poſſet reparí eadē inquātū dicit ordinē imediatū
ad nō eē:nō aūt inq̄tū dicit reſpectū ad cām.vn̄ idē reſpe
ctus pōt reparari:q2 eadeʒ maternitas fuit in mr̄e chrī ad
ipm poſt reſurrectionē que ante fuit.1.Diſ.2ª.q.5.J.R.

Credere ſupnāle eſt act⁹ vt eliciṫ ſm inclinationē fidei ifuſe:
credē aūt nāle eſt act⁹ elicitus ſm certitudinē acceptaʒ ab
aliquo teſtificāte.ꝛ ꝑpter h̄ ſimul pōt qs vno ꝛ eodē actu
credere ex teſtimonio aſſerētis ꝛ credē ſm inclinationē fi/
dei infuſe ſi ineſt.igiṫ idē eſt act⁹ in re.ꝛ ille vt eſt nālis eſt
potētialis ad illam ꝑfectionē quā recipit a fide infuſa.ꝑ/
priū aūt potētiale nō diſtinguiṫ ſpecie a ꝑfecto hñte vltra
illud potētiale ꝓpriam ꝑfectionē.17.q.4.L.

Credibilia ſunt in triplici dr̄ia. Quedā.n.ſunt quoꝝ viſio per
ſe ꝑtinet ad bt̄itudineʒ:ſicut eſt viſio trinitatis.ꝛ talia ſunt
ſcibilia extēdēdo ſcire:ꝛ ſunt viſibilia extendēdo videre.ꝛ
de iſtis per ſe intelligēdum eſt q̄ fidei ſuccedet viſio. Alia
ſunt quoꝝ viſio aliquo modo ꝑtinet ad bt̄itudineʒ:non tn̄
eēntialr:ſed ꝯcomitāter que etiā nō ſunt ſcibilia:quia ſunt
quedā facta tp̄alia ſicut ſunt credibilia de incarnatione:et
de talib⁹ cōcomitāter ſuccedet fidei viſio:nō tn̄ rei in ſe:q2
nō videbiṫ in p̄ria chriſtus in cruce:nec in vtero virginis:
ſed in Vbo. Alia ſunt nec vnq̄ʒ viſibilia nec ſcibilia:q2 fa/
cta tp̄alia nec ꝑtinētia ad beatitudinē principalr:nec cōco
mitāter.cuiuſmodi ſunt aliqua vera ꝑtinētia ad actus hu/
manos.de talibus aūt ſiqs viator hēt fidē pōt ꝯcedi q̄ in
illo pōt manere fides.31.Diſ.3ª.q.vnica.D.

Credo q̄ nunq̄ʒ fuit nec erit vſqʒ ad finē mūdi aliquid eque
de veritate humane nature in duob⁹ ſuppoſitis.ꝛ ideo re/
ſurget preciſe in vno in quo magis fuit de veritate:magis
inquaʒ:vel quia in ipſo purius:vel q̄a magis de intētione
nature pars eius.44.Diſ.4ª.q.1.J.Q.

Credo etiam q̄ in corꝑalibus nō necio eſt veruʒ q̄ mouens
ꝛ motū ſint diſtincta ſbto:ſaltē dico q̄ in ſpiritib⁹ eſt ſim/
pliciter falſa:q2 deus nō poſſet vnum angelū ita nuduʒ in
nālibus creare:quin ille ſuis nālibus relictus poſſet ſuam
eēntiam intelligē:ꝛ ſic idem eēt mouēs ꝛ motum indiſtin/
ctum ſubiecto.25.Diſt.2ª.q.vnica.D.

Credo q̄ non ſunt aliqua in nouo teſtamēto que non pſſit ex/
trahi de veteri in aliquo ſenſu allegorico vel tropologico
vel anagogico.tamē non oīa concipiuntur in ſenſu hyſtorie
ꝛ lr̄e in veteri teſtamēto.25.Diſ.3ª.q.1.J.K.

Cuilibet corꝑi ꝑter vltimum:cuius nō eſt aliud extra ꝯtinēs:
ſex conueniūt.Primo eſſe in loco.2° eſſe in loco actuali.3°
eē in loco determinato:q̄a equali.4° eē in loco cōmēſura/
tiue.5° eē in loco determinate hoc vel illo.6° eē in loco nā/
liter vel violēter.quatuor p̄ª ꝯueniūt corꝑi inquātūʒ quā/
tuʒ vel inquātum corpus.5ᵐ ꝯuenit ſibi ab agēte.6ᵐ Vo a
forma ſua nāli ſibi cōpetit.2.Diſ.2ª.q.6.L.

Cuilibet potētie paſſiue correſpōdet actiua:verum eſt:nō tn̄
in nā creata etiā ſm Phm:vt p3:q̄a potētia receptiua eſt
in corpore ad alam intellectiuā:ꝛ tn̄ tota natura creata nō
poſſet eaʒ inducē.ponit tamē Phs aliter q̄ nos quo ad h̄
q̄ poſuit potētiā in natura deū.ſ.nāli neceſſitate agētē.ſed
nos hn̄ ponimus in toto ente cuilibet potētie paſſiue cor/
reſpōdē potētiaʒ actiuā:nō tamē actiua illa eſt nālis ſicut
paſſiua:imo nunq̄ʒ eſt naturalis in primo ente ad extra: ſʒ
ſemꝑ volūtaria.49.Diſ.4ª.q.11.R.

Cuilibet vnice nāe adeq̄te corrn̄det vnū ſingulare qd̄ ſingu/
lare vel eſt incōicabile:ſic in creaturis:vel cōicabile:ſic in
deo.nā aūt dina vnica eſt oīno iplurificabilis ꝛ inūabilis.
q̄ ei adeq̄te corrn̄det vnū ſingulare:q̄ exp̄miṫ noīe dei.qd̄
nāli intelligētia itelligiṫ ante quācūqʒ ꝓpetatē ꝑſonalē:ꝛ ſi
ꝯſidereṫ illd̄ ſingulare vt q̄daʒ ens ad ſe:cui ꝯueniūt oēs
ꝓpetates eēntiales ꝛ ꝑfectiōes ante oēm ꝓpetatē ꝑſonaꝝ:
q̄ q̄deʒ eſt ad ſe ens:ꝛ per ſe nullo⁹ plurificabile vel nūa/
bile:ſʒ cōicabile ſit in ſuppoſitis pluribꝰ:que cōicatio itel/
ligiṫ per ꝓpetates notionales:ꝛ ſicut eſt illa vera,deus eſt
pr̄/fili⁹ ꝛ ſpūſſcūs:ita iſta.hic deus eſt pr̄ ꝛ fili⁹ ꝛ ſpūſſctūs.
Exēplū iam tactū eſt:q2 ſi eēt vnus color in trib⁹ ſuꝑficie/
bus:ille color:puta albedo diſgregaret ꝛ hēt oēs ꝑfectio/
nes albedini cōpetētes:ſʒ nō vt p̄ eſt in illa vel in illa ſuꝑ/
ficie:ſʒ ſm ſe.ſʒ illas hēt exiſtens in illis ſuꝑficiebus:non
tn̄ p̄mo.ſic aūt eſt hic.4.Diſtin.p̄.q.2.E.

Cuiuſcūqʒ ſpēi ſingulare fortius ꝛ primo mouet ſenſuʒ:eius
phātaſma efficacius imprimiṫ.ꝛ p̄mo mouet intellectuʒ:ꝛ
quo ad iſtum p̄ᵐ actū nō eſt in poteſtate noſtra:gn̄ intelli/
gamus ſm Augᵐ 3° de libero arbi. Nō eſt in ptāte noſtra
gn̄ viſis tāgamur. Sed iſto actu poſito in ptāte noſtra eſt
cognitio actualis cuiuſlibet habitualr noti.de hoc di.6.di/
ceṫ.q̄ ſi dicas.aut pōt mouere iſta ſpēs ad intellectioneʒ:
aut nō.dico q̄ pōt:ſed ſi alia ſpēs fortius mouet:iſta impe
diṫ ne modo moueat.pōt aūt poſtea per imꝑium volūta/
tis imꝑantis mouere ad cognitionē iſtius:ꝛ cuiuſlibet alte
rius obr̄i habitualiter cogniti.3.Diſ.p̄.q.6.L.

Cuiuſcūqʒ totius for⁹ nō eſt nata eē per ſe:eius totius pōt eē
aliq̄ oꝑatio ꝓpa que non pōt eē forme ſue.Sʒ per oppoᵐ
cuius for⁹ ſpecifica nata eſt per ſe eē illius totius nō pōt eē
aliqua oꝑatio ꝑfecta que nō poſſit eē forme vt oꝑantis:q2
oꝑatio ꝑfectiſſima nō pōt ineē niſi inſit ſm formā ꝑfectiſ/
ſimā ꝛ nō pōt eē ſm formaʒ poſſibilē per ſe eē niſi poſſit
illi per ſe ineē:q2 illud erit per ſe imediatū receptiuū:ꝛ ita
ſi per ſe eſt:per ſe pōt recipe.45.Diſ.4ª.q.1.B.

Culpa que manet poſt actū trāſeuntē nihil aliud eſt:niſi rea/
tus ad penā debitaʒ:iſte aūt reatus venialis nō eſt niſi ad
penaʒ tēporalē:ꝛ per ꝯſequēs ſoluta pena tēporali in pur/
gatorio pro iſto veniali ex hoc ipſo ipſa culpa venialis re/
miſſa eſt: non ſic autē de mortali:quia pena debita ei non
pōt eē totalr ſoluta:niſi primo ſit eterna cōmutata in tp̄a/
lē:ꝛ iſta cōmutatio vocaṫ remiſſio culpe mortalis.hec aūt
remiſſio nō fit niſi per voluntariā diſplicētiam ordinatā:
qualis nō habeṫ poſt mortē.21.Diſ.4ª.q.1.E.

Cuʒ ꝯcept⁹ fiat in inſtāti in itellu poſt ꝓlationē oīonis vel di
ctionis nō fit per illā:q2 illa nō eſt:ſʒ in fine ꝓlatiōis cuiuſ/
cūqʒ dictionis per aliq̄d cauſatū in phātaſia a dictione dū
fuit in ꝓlatione:intell̄s cauſat in ſe ꝯceptū aliquē dictionis
vel ad ꝓpoſitū magis per aliq̄ derelicta a ſingulis dictio/
nib⁹ dū ꝓferebanṫ:intell̄s in vltimo iſtāti per collationē
ſuā cauſat intellm̄ vel ꝯceptū totius. Ideo aūt dixi de ꝯce
ptu qui cauſaṫ per oīonē:q2 ſecus pōt eē de ꝯceptu illo ſi/
gnato qui nō cāur per eā vtpote ꝯcept⁹ qui eſt apud loq̄n/
tē:quē.ſ.itēdit per oīonē exp̄mē.Et ſi arguiṫ ꝯtra iſtā ꝯnē:
q2 ſignatū toti⁹ oīonis ꝯſiſtit ex ſignatis ꝑtiū:ꝛ ꝑtes ſignt
qn̄ ꝓferunṫ. Rn̄ſio.ſignatio illa nō eſt ratio formalis cau/
ſandi illū ꝯceptū in audiēte:ſʒ eſt q̄daʒ diſpoſitio ꝑambu/
la ad quā per collationē intell̄s:ſequiṫ cauſatio totius ꝯce/
ptus ex ꝯceptib⁹ per ꝑtes cauſatis.6.Diſ.4ª.q.2.D.

Cũ in actione artificis ſit ꝯ̃rius ꝓceſſus in exeq̃ndo ei qui eſt in itẽdẽdo: ⁊ de⁹ ꝑus ordine executiõis vniuit ſibi nãꝫ humanã q̃ꝫ ꝯtulerit ſibi ſummã grãꝫ vel gl'iaꝫ: ideo ecõuerſo põt poni in itẽdẽdo: vt ſic de⁹ ꝑ voluit aliquã nãꝫ nõ ſummã hic ſummã gl'iaꝫ. oſtẽdẽs ꝙ nõ oporteret eum ꝯferre gl'iaꝫ ſm ordinẽ nãrũ: ⁊ ꝙ ꝯᵐ voluit illã nãm eẽ in ꝑſona Xpi: ⁊ ſic angelus nõ ſubeẽt puro homini. 7. Diſ. 3ˡ q. 3. L.

Cum in creaturis ſpiratio ſit nãlis ex inclinatione ꝑncipꝫ paſſiui: nõ aũt ex rõne ꝑncipꝫ actiui: q2 ſi voluntas mea ſpiraret ignẽ de mã illa: ſpiratio paſſiua eẽt nãlis ꝓpter inclinationẽ potẽtie paſſiue ad formã: ſꝫ ꝑnᵐ actiuũ eẽt liberꝝ. Ita videt̃ ſi diuina eẽntia eſſet quaſi ſubm in diuinis reſpectu ꝓprietatũ ꝑſonaliũ eque nãliter inclinaret̃ eẽntia ad ꝓprietatem ſpũſſancti ſicut ⁊ filij: ⁊ per ꝯñs ꝓductio ſpũſſancti. ſ. paſſiua eẽt eque nãlis ſicut ⁊ filij: ſꝫ ab alio ꝑnᵒ actiuo eſſet hec ꝓductio ⁊ illa. ꝓ̇ciſe igit̃ dicet̃ illa ſpiratio nãlis: quia illa habitudo inter producẽs ⁊ ꝓductum eſt nãlis: ⁊ nãlitas huius habitudinis eſt ex parte nãlitatis ipſius ꝓducẽtis: q2 ꝓducit ꝑncipio nãliter inclinato ad agẽdum. ⁊ hoc modo nõ ſpirat pater. 13. Diſ. ꝑ̇ q. vnica. J. P.

Cũ in ſbĩo ſint plures poᶜ ad plures formas eiuſdẽ ſpẽi ſi nõ inducat̃ aliqs act⁹ ꝯtinẽs oẽs act⁹: qui pñt illi ꝑfectibili ineẽ: nõ terminat̃ tota po⁹ ipſius ſuſceptiui. ⁊ ideo nõ eſt ꝯ̃dictio qȯ aliqua alia forma ſilis infict̃ũ de facto nõ inducit̃ alia per agẽs nãle: q2 ipm intẽdit formã ꝑexiſtentẽ imꝑfectã ꝑficere. inducit. n. aliquã realitatẽ: que nata eſt eẽ pars cum realitate ꝑexiſte: ⁊ vnit eã realitati ꝑexiſti: vt ptẽ parti: ita nõ inducit formam oĩno aliaꝫ: nõ eẽt tñ repugnãtia ꝙ ipſa eẽt alia: ſubiecto nõ ꝓpter hoc diuerſificato: q2 ſubiectum habẽs potentialitatẽ ad plures formas eiuſdeꝫ ſpẽi eſt illimitatũ ad illas: ⁊ illimitatum ad aliqua: nõ oportet cõmultiplicari illis. 8. Diſ. 3ˡ q. vnica. B.

Cũ neceſſitate dei ſtat: ꝙ illud ad qȯ imediate ſe hꝫ: ſit mutabile: q2 imediate ab imutabili eſt mutabile ſine mutatiõe imutabilis: q2 ꝯtingẽs habitudo eſt imutabilis ad ꝓximũ ſibi: ⁊ ideo extremũ illi⁹ habitudinis eſt ꝯtingẽs ⁊ mutabile: ſꝫ fundamẽtũ ſit imutabile. 8. Diſ. ꝑ̇ q. 5. J. Z.

Cum qȯcũq; meritum mereat̃ (vt credo) augmẽtum grẽ: ga aliquẽ determinatũ gradũ glĩe ad quẽ reqͥritur vt diſpoſitio ꝑuia aliquis gradus gratie: ⁊ nõ ſemꝑ deus poſt quẽcũq; actuꝫ meritoriũ augeat grãm ꝓportionatã: merito videt̃ ꝙ augmẽtuꝫ debitũ meritis remiſſis reſeruet vſq; ad inſtans mortis. 21. Diſ. 4ˡ q. 1. infra. E.

Cuꝫ dico idẽ corpus ſimul eẽ localr̃ in diuerſis locis nihil dico ſuꝑ h̃ corpus: niſi quẽdã reſpectũ extrinſecus aduenientẽ fundatũ in vno quãto ad aliud quãtuꝫ circũſcribẽs. reſpectũ aũt talẽ pluriſicari ſuꝑ idẽ fundamẽtũ ad diuerſos terminos: nõ apparet ꝯtra aliqd notuꝫ ſm rõnẽ: q2 reſpectus extrinſecus aduenientes de q̇bus minus vr̃ pñt plurificari fundamẽto eodẽ manẽte ad diuſos terminos: vt ſuꝑ eãdẽ albedinẽ pñt due ſilitudines fundari ad duos terminos: vt ꝓbatũ eſt liᵒ 3ᵒ diſ. 8. 10. Diſ. 4ˡ q. 2. īfra. E.

Cum dr̃ ꝓpoſitio per ſe nota, ly per ſe, non excludit quãlibet cãm: q2 nõ excludit terminos ꝓpõnis. nulla. n. propoſitio per ſe nota eſt excluſiua notitie terminoꝝ: q2 ꝑncipia prima cognoſcimus: inquãtũ terminos cognoſcimus: ſed excludit̃ quecũq; cã ⁊ ratio: que eſt extra per ſe ꝯceptuꝫ terminoꝝ ꝓpõnis per ſe note. Dicit̃ igit̃ ꝓpoſitio per ſe nota que ex terminis ꝓprijs: qui ſunt aliqd eius: vt ſunt eius: habet ꝟitatẽ euidẽtẽ. Et nõ ꝓpter aliqd aliud: qȯ ſit extra terminos ꝓprios habet euidẽtiã: ſed ex ſe tñ: vt omne totum eſt maius ſua parte. 2. Diſ. ꝑ̇ q. 2. A.

Cuꝫ duplr̃ ſit ratio entitatis: qdditatiue. ſ. ⁊ hypoſtatice: ſicut qdditatiue eſt dare eẽ: q2 ipſa eſt de ſe cõicabilis: ita hypoſtatice eſt vt non ſit actus dans eẽ: q2 de ſe eſt incõicabilis: vt quo. ⁊ ſꝫ in creaturis ꝓꝑ̇etas indiuidualis det eẽ: q2 eſt alicui⁹ gradus entitatis poſitiue vltra entitatẽ qdditatiuã nãe: tñ vltra entitatẽ ſingularẽ ꝓꝑ̇etas ſuppoſiti nullã entitatẽ dat: imo nullũ poſitiuũ addit ex ꝑᵒ q. 3. lib. ⁊ ſꝫ illud adderet: tñ nõ eẽt ratio dandi eẽ: q2 h̃ nã exiſtẽs: in qua includent̃ nã ⁊ entitas ſingularitat̃ eſt ratio totalis dãdi eẽ: ⁊ ita qcqd itelligat̃ aduenire, ſiue poſitiuũ, ſiue ꝑuatiuũ ſiue abſolutũ, ſiue reſpectiuũ nõ dabit eẽ: q2 per illud qȯ iaꝫ ꝑintelligit̃: dat̃ eẽ. ſꝫ igit̃ in diuinis nõ ſit ꝓꝑ̇etas ꝑſonalis tñ negatio: ſꝫ aliqua ꝓprietas vel entitas poſitiua: tñ quia nã diuina eſt de ſe h̃ per ſe exiſtẽs: ipſa habebit totã rõnẽ dãdi eẽ: ſicut ⁊ in creaturis: ⁊ ſꝫ nã exiſtẽs det totalr̃ eẽ nõ ꝓpter hoc ꝓprietas adueniẽs eſt tñ negatio: imo ſi adueniret ꝓꝑ̇etas poſitiua: nihil tolleret̃ ab hac natura exiſte: ita nec in diuinis tollet̃ ab hac nã: que eſt de ſe exiſtẽs: q2 dabit totalr̃ eſſe ꝑſone: ſꝫ in ꝑſona intelligat̃ ꝓprietas ꝑſonalis poſitiua. 26. Diſt. ꝑ̇ q. vnica. infra. N.

Cum ſint tres articuli reſpicientes diſtincte tres ꝑſonas poſſibile eſt aliquẽ errare in vno articulo ⁊ nõ in alio: ⁊ per cõſequẽs peccare actualr̃ in vnã ꝑſonã ⁊ nõ in aliaꝫ: q2 habita actuali ꝯſideratione de vna: non opꝫ ꝙ habeat̃ de alia. In q̃libet aũt ꝑſona inuenit̃ ratio vltimi finis: q2 ratio oĩs boni. igit̃ illi vt ſic põt fieri reuerẽtia ⁊ irreuerẽtia non habita ꝯſideratione ad alias ꝑſonas: ⁊ h̃ videt̃ facere eccl'ia: vt pꝫ in collectis in q̇bus includit̃ in fine per dñm noſtrũ ieſuꝫ chr̃m ⁊c̃. ꝑmo enim ꝑmittit̃ pater ad quẽ oratio cõiter porrigit̃: ⁊ in fine ſubnectit̃ mediator in cuius noĩe petit ⁊ orat eccl'ia: vnde ſi qs orãdo per dñm nr̃m ieſum chr̃ſtũ ⁊c̃. itẽderet petere in noĩe trinitatis nihil peteret: q2 petit̃ in noĩe mediatoris qui chr̃s eſt. 43. Diſ. 2ˡ q. ꝑ̇ B.

Curat̃ hȯ ſalubriter in ſuſceptione deuota ſacroꝝ veraciꝫ: ⁊ reducit̃ finaliter in ꝑceptione iocũda ꝑmioꝝ celeſtiũ. Sacramẽta enim diſponũt ⁊ ꝑparant. premia ꝟo ꝑficiũt ⁊ conſumant. 1. Diſtinc. 4ˡ q. 1. A.

Damnati Cum hñt cognitionẽ de btĩtudine ⁊ eam cõſiderãt poſſunt hre volitionẽ ſequẽtem appetituꝫ nãlẽ ei cõformem. ⁊ poſſunt actu elicito appet̃ btĩtudinẽ: ſicut ⁊ mali in via. affectione tñ cõmodi imoderata: q2 nõ moderata affectione iuſtitie: quõ iuſti appetũt vt cõmodũ eis: ⁊ ideo imoderatius appetũt eaꝫ q̃ꝫ iuſti: ⁊ ideo ꝯcedo ꝙ dãnati velle elicito appetũt btĩtudinẽ. non eniꝫ credo ꝙ aliqs habit⁹ poſſit dari qui magis inclinaret volũtatẽ ad nõ appetẽdũ ⁊ deteſtãdum btĩtudinẽ q̃ꝫ eoꝝ appetit⁹ nãlis inclinat ad volẽdũ eam: ⁊ ideo in eis nullus eſt habit⁹ obſtinationis: vt magis actu elicito delectabilr̃ inclinent̃ ad oppoſitũ btĩtudinis q̃ꝫ ſm appetitũ naturalẽ velint actu elicito beatitudinẽ. 49. Diſ. 4ˡ q. 10. J.

Dãnati maxime volũt btĩtudinẽ volitione ſimplici ⁊ ꝯditionali vt bonũ cõmodũ. ⁊ forte intẽſius q̃ꝫ nos in via: ſꝫ eam apphẽdãt vt īpoſſibilẽ eis. ⁊ maxime delectarent̃ in ꝯſideratione illius obĩi ſi dimitterent̃: ⁊ in h̃ forte hñt maximã penã: q2 ſic detinent̃ ab igne in ꝯſideᵐᶜ ſua ꝙ nõ ꝑmittunt̃ ꝯſiderare deũ vt eſt obm nãlis btĩtudinis: ⁊ etiã ſeipos in q̇bus maxime delectarent̃. 49. Diſ. 4ˡ q. 10. J. K.

Dãnatio nõ vr̃ bona: niſi q2 iuſta. Nã ſm Aug. 2ᵒ ſuꝑ Geñ. c. 24. Non ꝑus eſt deus vltor q̃ꝫ aliqs ſit peccator. videt̃. n. eẽ crudelitatis punire aliquẽ nõ ꝑexiſtẽte in eo culpa. igit̃ a ſili nõ vult deus prius aliquẽ punire q̃ꝫ videat aliquem eſſe peccatorẽ. non igit̃ ꝑmus actus volũtatis diuine circa Judã eſt velle dãnare Judã ꝑ9 iudas offert̃ in puris nãlibus: q2 tũc videret̃ velle dãnare ſine culpa: ſed videt̃ ꝙ oportet Judã offerri volũtati diuine ſub rõne peccatoris anteq̃ꝫ velit ipm dãnare. ergo cum reprobare ſit velle dãnare: reprobatio habebit ex pte obĩi rõnem aliquã. ſ. pctm̃ finale ꝑuiſum. 40. Diſ. ꝑ̇ q. vnica. J. A.

Dānatus cōtinue eſt in aliq̄ malo velle: vt vr̄ ꝓbabilr̄: ⁊ vſq̄ ad terminū vie ꝑmāſit impenitēs ⁊ in via offendit labēdo in pctīn: de quo nō pōt euadere per ſe niſi tn̄modo diſponēdo ſe meritorie de cōgruo: ⁊ hoc pro ſtatu vie: quē totū ſine tali merito īfructuoſe ꝑtrāſit. 46. Diſ. 4ª q. 4. H.

Dare bonū indebitum nō eſt ꝯtra iuſticiā: q2 eſt libalitatis: ⁊ actus vnius v̄tutis nō repugnat alteri: ſed ſubtrahē bonū debitū eſt ꝯtra iuſticiā. nūc aūt pari paſſu currūt quātum ad iuſticiā dare bonū: ⁊ nō inferre malū: ergo inferre malū vltra debitū eſt ꝯtra iuſticiā: q2 ſubtrahē bonū debitū: ſed inferre malū citra debitū non eſt cōtra iuſticiam: ſicut nec dare bonū indebitū. 46. Diſ. 4ª q. 4. N.

Dare alicui eē ſoīalr̄: nec̄io ponit limitationē: q2 ſic dans eſſe nō includit ꝑ idētitatē illō: cui dat eē nec pōt ſeparari a ſic dare eē impfectio: q2 nec limitatio nec ēt depēdētia oīmoda. lz. n. ſepareť ab eo depēdētia ad māmꝫ ſemp tn̄ manet depēdētia ad efficiēs v̄tute cui᷒ forma īformat māꝫ. Et ſi īſtet de v̄bo qō dat eē nāe humane: dico ꝙ h̄ nō eſt dare eē formalr̄: ſicut patebit lib. 3. diſ. pª. 8. Diſ. p̊. q. 1. L.

Dans occaſionē peccādi mortaliter exequēdo p̄ceptū chriſti peccat mortalr̄: q2 preceptū qō eēt debite exequēdum iſte quātū in ſe eſt facit indebite exeq. 21. Diſ. 4ª q. 2. j. F.

Decipi ⁊ nō decipi nō eſt a parte habit᷒ nec a parte aſſenſus quē facit: ſꝫ a p̄te obti ſm ꝙ obm: cui aſſentit vere vel falſe p̄ſtať habitui inclināti. 23. Diſ. 3ª q. vnica. D.

Deſcriptio de po ª actiua dꝫ intelligi quātum eſt ex parte ſui. ſꝫ multa impedimēta poſſunt ꝑuenire vel ex parte habētis vel ex parte obti vel mediꝫ ꝓpter que nō pōt hñs illā potētiam exire in actum. 10. Diſ. 4ª. q. 7. H.

Deus ab eterno itellexit lapideꝫ. ⁊ nō vt idē ſibi: ⁊ illa itellectio fuit meta[ca] ⁊ realis: nō aūt logica. nec tn̄ plus ſequiť ex hoc de lapide ꝙ ſit eēntia q̄ꝫ exn̄tia: nec magis cōparādo ad intellectū diuinū q̄ꝫ meū. ſeqtur gdē igiť res ſemp fuit itellecta: ſꝫ arguēdo ǵ res fuit in aliquo eē reali. dico ꝙ eſt fallacia ſm qd ad ſimplr̄. 36. Diſ. p̊. q. vnica. j. J.

Deus approbat ſolutionē ⁊ ligationē ecclīe factaꝫ in foro publico: quam qui ꝯtēnit habēdus eſt ſicut ethnicus ⁊ publicanus. In hoc foro claudiť ecclīa. i. cōmunio fidelium per excōicationeꝫ: ⁊ apiť per abſolutionē ab excōicatione ſeu recōciliationem. 19. Diſ. 4ª q. vnica. j. K.

Deus agere potēs ſm rectas leges: vt p̄fixe ſunt ab eo dī agē ſm po[tē] ordinatā: vt aūt pōt agere multa: que nō ſunt ſm iſtas leges iaꝫ p̄fixas: ſed p̄ter illas dī eius po ª abſoluta: q2 multa alia pōt agē ordinate: ⁊ multa alia poſſe fieri ordinate ab illis: que fiūt ꝯformiter iſtis legib᷒ nō includit ꝯdictionē: q2 rectitudo illius legis ſm quā ꝗs dī recte ⁊ ordinate agere eſt in p̄tāte ipſius agētis: ideo ſicē pōt aliter agere: ita pōt aliā legē ſtatuere rectā: que ſi ſtatuereť a deo recta eēt: q2 nulla lex eſt recta: niſi quatenus a volūtate diuina acceptatur: ⁊ tūc potētia eius abſoluta nō ſe extēdit ad aliqd aliud q̄ꝫ ad illud qō ordinate fieret ſi fieret. non gdē fieret ordinate ſm iſtū ordinē: ſed fieret ordinate ſm aliū ordinē: quē alium ordinē ita poſſet volūtas diuina ſtatuē: ſicut aliter pōt agere. 44. Diſ p̊. q. vnica. C.

Deus aliquo modo eſt cā meriti: q̄uo nō eſt cā peccati: q2 immediate cauſat in aīa grām vel charitatē que per modūꝫ nature inclinat ad merēdum. Et qñcūq; forma actiua per modūꝫ nature eſt ab aliquo agēte etiā actio forme illi᷒ eſt ab eo. Et ex h̄ etiā pateret q̄uo effectus aliaꝫ cāꝫ aliter eēnt a deo q̄ꝫ effectus volūtatis: q2 iſte cauſe determinate accipiunt inclinationē a deo: ⁊ neceſſitatē ad tales effectus: non ſic voluntas. 37. Diſ. 2ª q. vnica. O.

Deus dat hūdictionē digne poſcenti: etiam per miniſtruꝫ indignum: qō ꝓbatur per Hieronymuꝫ ſup illud Math. 16°. Tibi dabo claues regni celoꝝ. Et per Aug[us] in li. q. noui ⁊ veteris teſtamēti. q. 2. Volūtas ſacerdotis obeſſe vel prodeſſe non poteſt. ſed meritum benedictionem poſcentis. 19. Diſtin. 4ª q. vnica. N.

Deus eſt cauſa finalis omniū: ⁊ hoc nō aliter niſi ſicut ꝓpter quē amate ſunt res. deus enim oīa ꝑducit ꝓpter ſeipſuꝫ: ⁊ ſic eſt finis īmediatus oīum: vt ꝓpter ſe: ⁊ a ſe: nō ad ſe vt ad finē immediatū: ſed ſic nō loqmur hic de fine: ſed ſcdo modo. ſ. de pfectione vltima ad quā res ordinať. ⁊ h̄ modo nō eſt deus niſi cauſa finalis. nō enim eſt deus beatitudo formalr̄: lꝫ ꝓpter ſe det btitudinē. Et ex h̄ pꝫ ꝙ ille circulus quē ponit Proculus ꝙ oīa redeunt ad p̄[m] pn̄[m] reditione cōpleta eſt cōgruus in arguēdo: ergo variatur finis. pōt tn̄ dici ꝙ deus eſt finis inquātuꝫ terminat operationes creature beatificabilis. 49. Diſ. 4ª q. 6. j. F.

Deus ea volūtate qua diſpoſuit eucariſtiaꝫ eē in ecclīa diſpoſuit: ꝙ circa illas ſpēs p̄ſente actiuo nāli cauſaret talem tranſmutationē qualem in ſubſtantijs conuerſis cauſaret agēs nāle: ⁊ hoc ne meritūꝫ fidei euacuareť ſi videremus ſpēs intrāſmutabiles. 12. Diſ. 4ª q. 4. j. H.

Deus de potētia abſoluta poſſet facere corpus glioſum cuꝫ glorioſo ſicut non glorioſo: non tamē deus diſpoſuit ⁊ pro tāto diciť ꝙ pōt facere glioſum cum nō glorioſo: non aūt cum glorioſo. 49. Diſ. 4ª. q. 16. j. E.

Deus de potētia ſua abſoluta poſſet aliquid reuelare angelo inferiori: qō nō eēt reuelatum vel notum ſupiori: ⁊ tūc ille īferior poſſet loqui aliquo modo ſupiori de hoc ꝙ ſupior ignoraret: ⁊ illa locutio eēt aliquo modo illuminatio: tamē non pōt hēe tātam efficaciam ſup intellectū ſupioris: ſicut ſup intellectuꝫ inferioris: ⁊ ideo non poſſet iſte nec̄io facere ſupiorē audire: ſicut ecōuerſo: quia ſi ſupior conſideret aliqd in gn̄e ꝓprio: iſte īferior nō faceret ipm audire ſimpliciter: ſimplr̄ auteꝫ ſupior pōt facere inferiorē audire: ⁊ pōt impedire intellectionē eius de aliquo itelligibili: de facto tn̄ diſſimile eſt ꝙ deus ordinate diſtribuat ſuas illuminationes: ſicut diſtribuit angelos in ordinibus ſuis: p̊ gdē ſupioribus: deinde inferioribus. 9. Diſ. 2ª q. 2. L.

Deus ⁊ creatura non ſunt primo diuerſa in cōceptibus: tamē ſunt primo diuerſa in realitate: quia in nulla realitate conueniunt. 8. Diſtinc. p̊. q. 3. j. E.

Deus ex ſua imēſitate nec̄io eſt vbiq;: q2 nulliū pōt eē vbi in quo nō ſit ſm po[tē] / p̄ntiā / ⁊ eēntiā. ⁊ ſic īpoſſibile eſt aliud a deo eē vbiq;. ſed non eſt incōueniēs aliquid aliud a deo ꝑ eius po[tē] eē in q̊cūq; vbi. nec per h̄ dꝫ dici ꝓpe eē vbiq; ſicut deus: q2 nō eſt imēſum. 10. Diſ. 4ª q. 2. j. K.

Deus habēs prouidētiam ḡnalem de oībus regit res ſm ꝙ nate ſunt regi. ſm ꝙ diciť 7° de ciuita. c. 30°. Sic deus res quas cōdidit ⁊c̄. tamē preter iſtam ḡnaleꝫ ꝓuidētiam habet ꝓuidētiaꝫ ſpecialē ex quadā electione ſm quā ꝓuidet vnicuiq; hoīum ſm merita p̄tita vel futura ⁊ occulta nobis: tn̄ ſibi p̄ſentia: q2 eius iudicia iuſta ſunt ſemp lꝫ occulta: ita ꝙ aliqñ aduerſitas plus ꝓficit q̄ꝫ ꝓſpitas ſm Boet. 4° de ꝯſola. ita ꝙ lꝫ ponamus aliquē hn̄ fortunatū: tamē ex hoc nihil nouum ponimus in deo. 21. q. q. S.

Deus habet vnā cōicabilitatē: aīa aliā: diuinitas vtrāq;: ⁊ ita duplex eſt incōicabilitas ꝑtinens ad rationē pſone: ꝓpter qō aīa ſeparata lꝫ habeat p̄mā incōicabilitatē: tn̄ nō eſt pſona: q2 non habet ſcdam: ⁊ vtraq; incōicabilitas requiriť ad rationē pſone. 23. Diſ. p̊. q. vnica. C.

Deus in p̊ inſtāti itelligit eſſentiā ſub rōne mere abſoluta. In 2° inſtāti ꝓducit lapidē in eſſe itelligibili. ⁊ itelligit lapidē: ita ꝙ ibi eſt relatio in lapide itellecto ad itellectionē diuinaꝫ. ſed nulla adhuc in itellectione diuina ad lapidē. ſꝫ intellectio diuina terminat relōnē lapidis itellecti ad ipam. In 3° inſtāti forte intell[s] diuinus pōt cōparare ſuaꝫ intellectioneꝫ ad qōcūq; intelligibile. ad qō nos poſſumus cō-

parare:ꝛ tūc cōparādo ſe ad lapidē intellectū pōt cauſare in ſe relõnez rõnis. Et in 4° inſtanti pōt quaſi reflecti ſup iſtā relõnez cauſatā in 3° inſtāti:ꝛ tūc illa relatio rõnis cognita erit. ſic igiť nō eſt relatio rõnis necia ad intelligēdū lapidez: tanq̄ꝫ prior lapide vt obm: imo ipſa vt cauſata eſt poſterior: q2 in 3° inſtāti:ꝛ adhuc poſterior erit ipſa vt cognita: q2 in 4° inſtāti. Et iſta via videť tenere iſtā ꝓpõnez que videť ꝓbabilis. q2 relatio nō nāliter cognoſcit: niſi cognito termino: ſꝫ nec intellꝰ cōparat ad aliqd: niſi nāliter prius cognito termino. 35. Diſ. ꝑ. q. vnica.

Deus in ꝑ inſtāti nihil vult iude: ſꝫ tñ eſt ibi negatio volitionis glie. ꝛ ſilr quaſi in 2° inſtāti nature qñ vult Petro gratiaz. adhuc nullus actꝰ poſitiuus volūtatis diuine eſt circa Judā: ſꝫ tñ negatiuus. Jn 3° inſtāti qñ vult ꝑmittē Petrū eſſe de maſſa ꝑditionis: ſiue dignū ꝑditione. ꝛ h̄ ſiue ꝑpter pctm̄ originale ſiue actuale: tūc vult ꝑmittē Judā ſiſi modo eſſe filiū ꝑditionis: ꝛ hic eſt ꝑmus actus poſitiuus vniformis gdez circa Petrū ꝛ Judā: ſed ex iſto actu eſt iſtud verū: Judas erit finalr peccator. poſitis illis negationibꝰ: ſcilꝫ q2 nō vult ſibi dare grām: nec gliam. Jn 4° inſtāti offertur Judas vt peccator finalr volūtati diuine. ꝛ tūc ipſe vult iuſte punire ꝛ reprobare Judā. Nec mirū q2 non ponitur ſilis pceſſus ꝑdeſtinationis ꝛ reprobationis: q2 bona oīa attribuunť ꝑncipalr deo: mala aūt nobis. ꝛ ita deuz ꝑdeſtinare ſine rõne cōgruit bonitati ſue. ſed ipm̄ velle dānare nō vr̄ ſibi imediate poſſe attribui reſpectu obti vt cogniti in ſuis puris nālibus: ſed tñ reſpectu obti vt cogniti in peccato mortali finali. Pōt ꝯfirmari iſta rñſio per ſile. ponamus duos ex pte ſui eque gratioſos mihi: quoꝝ alteruz diligo alteꝝ nō. ꝛ iſtū quē diligo ꝑordino ad aliqd̄ bonuz per qd̄ poſſit mihi placere. illū aūt quē nō diligo non ꝑordino ad tale bonū. ſi ita eſſet q2 in ptāte mea eēt ꝑmittere eos poſſe offendē: poſſem velle ꝑmittē vtrūq3 offendere. ꝛ ex quo illū ꝑducere nō volo ad illud per qd̄ poſſet mihi placere: ꝑſcirem offenſam eius fore ꝑpetuā: ꝛ ita me iuſte punire eum: ꝑſcirez aūt offenſam alterius remittēdā ſiue cōmutādā ad qd̄ vellem. 41. Diſ. ꝑ. q. vnica. B.

Deus in ſe peccare nō poteſt: pꝫ per hoc q2 nō pōt a ſe auerti nec formalr: q2 nō pōt ſe nō diligere ſūme ꝛ ordinate et cum oībus circūſtātijs reqſitis: aliogn vel nō poſſet ſe ordinate diligere: vel poſſet mutari: quoꝝ vtrūq3 eſt impoſſibile. nec etiaz v̄tualr pōt a ſe auerti: q2 nihil aliud a ſe eſt nec̄iuz ſibi ad volēduz ſe: qd̄cūq3 enim aliud a ſe eſt: q2 ab eo volitū: ꝛ hoc modo volitū ꝛ pro nūc ꝛ pro tūc: ꝛ hoc eſt ſic ordinate volēdum. 37. Diſ. 2ª. q. vnica. J. U.

Deus inſtituit baptiſmū inīterabilē ne ꝑꝑ plenā remiſſionez que fit ibi tā culpe q̄ꝫ pene dareť occaſio ſepius delinquēdi: ſi baptiſmus poſſet ſepius iterari. 4. Diſ. 4ª. q. 5. J. B.

Deus naturam rationalē quam fecit ſemper producit ad finem: ſi non fuerit ex parte illius impedimentuz vel defectus. 33. Diſt. 2ª. q. vnica. J. D.

Deus nō obligauit hoīem ad impoſſibile: vel nimis difficile: cuiuſmodi eſt non diſtrahi: q2 ſm Augꝰ. 3. de libe. arbi. nō eſt in poteſtate noſtra qn viſis tāgamur: nec etiā plus obligauit miniſtruz in illo actu: q̄ꝫ in exequēdo actus alioꝝ ſacramētoꝝ: in cōficiēdo aūt euchariſtiam que eſt excellentiſſimū ſacrm̄ non obligauit hoīem ad nō diſtrahi. q2 ꝑus intēdens celebrare: lꝫ in ꝑferēdo verba ſacralia diſtractus ſit: vere tamē conficit. 6. Diſt. 4ª. q. 6. J. L.

Deus non ſimplr eſt debitor niſi bonitati ſue vt diligat eam: creaturis aūt eſt debitor ex liberalitate ſua vt cōmunicet eis qd̄ natura ſua exigit: que exigētia in eis poniť quoddā iuſtum quaſi ſecūdariū obm iſtius iuſtitie: tñ ſm veritatē nihil eſt determinate iuſtū ꝛ extra deuz niſi ſm qd. ſ. cum hac modificatione quātum eſt ex pte creature: ſed ſimpliciter iuſtū tñmodo eſt relatū ad ꝑmaz iuſtitiā: q2. ſ. actualiter volitū a diuina volūtate. 46. Diſ. 4ª. q. 1. J. M.

Deus non inſtituit illa ſenſibilia quaſi in eis ſit. vel crederetť aliqd numinis: ſed inſtituit illa tanq̄ꝫ ſigna effectꝰ ſui credi. ex quibus cognitio ꝛ directio viatoris poſſet haberi ad querendam ſalutem. 1. Diſ. 4ª. q. 3. J. K.

Deus nō diſpēſauit filios iſrael ꝯtra ꝑceptuz de furto: q2 ipſi nō acceperunt ſimplr alienū: tum q2 deus erat ſuperior dñs: ꝛ potuit trāſferre dñium illaꝝ rerū in eos etiā inuitis inferioribus dñis: ꝛ h̄ modo nō peccauit chrꝰs licētiās in porcos intrare demones: qui ſtatim ꝑcipitati ſunt in mare. Nō eniz iniuſte ꝑuauit illos porcis ſuis. tuz etiā: q2 filij iſrl' ſeruiēdo egyptijs meruerāt tanta recipe: ſꝫ egyptij nollēt ea reddere: ꝛ tunc per ſuperiorē iudicem potuerunt compelli: de cuius licētia filij iſrael potuerūt iuſte ꝛ licite accipere. 37. Diſ. 3ª. q. vnica. J.

Deus nulla actione poſitiua annihilat rem. ſed ſicut poſitiue agēdo rem ꝯſeruat: ita annihilare eſt deſinere creaturā cōſeruare. ꝛ hoc pōt deus. 31. Diſ. 4ª. q. 4. N.

Deus nūc de facto explicauit dilectionez ꝓximi vltra illd̄ qd̄ includiť inquātū ſeqť ex ꝑncipijs legis nāe: ita q2 lꝫ vt cōcludiť ex ꝑncipijs legis nāe nō ꝯtineat niſi velle proximo ipm̄ diligē deuz in ſe: tñ vt explicatū eſt includit eſſe volēduz bona illa: vel ſaltē eſſe nō volēdū ꝓximo mala oppoſita: vt iniuſte ſibi auferre v̄tam corꝑalē: fidē ꝯiugij: bona tpalia ꝛc. Uerū eſt igiť: q2 diligens ꝓximū legē ipleuit eo modo. ſ. quo lex explicata eſt debē ſeruari: lꝫ nō eo modo quo dilectio ꝓximi ꝯcludiť. ex ꝑmis ꝑncipijs legis nāe. et a ſiſi tota lex quantū ad ſcdaz tabulā: ꝛ ꝓphe pendēt ex h̄ ꝑcepto. Diliges ꝓximū tuū ſicut teipm̄ intelligēdo tale ꝑceptū: nō vt ſequiť ex ꝑmo ꝑncipio practico legis nature: ſed vt legiſlator intēdit debē illud ſeruari: put explicatur in ꝑceptis ſcde tabule. 37. Diſ. 3ª. q. vnica. F.

Deus oīa acceptat acceptatione gñali diligēdo ea ſm bonitatē ſuā: ꝛ ordinādo ea ad ſeipm̄ vt ad finē: ſed actū meritoriū ſpāliter acceptat in ordine ad aliqd̄ bonū iuſte reddēdū pro eo. meritoriū igiť addit ſupra actū duplicē relõnē. vnā ad volūtatē vt acceptātē. ꝛ aliā ad illud bonuz ad qd̄ volūtas acceptās illud ordinat. ꝛ huic relõni ſcde ſilis eſt illa que iportať in h̄ qd̄ eſt vti. vti. n. eſt obm volitū ordinare ad aliud vt ad finē. ſicut volūtas apud quā meretur q2 actū iſtū meritoriū ordinat ad aliud ad ꝑmiū. Neutra aūt relatio iportata per meritoriū eſt realis: q2 nō cōpetit actui ex nā alicuius realis in actu: ſed tñ per actū volūtatis quo actus acceptať. Nō ſolū enim intellꝰ pōt cōparare obm aliqua cōparatione que nō eſt ex nā rei: ſed etiam volūtas pōt hoc acceptādo: ſicut intellectꝰ cognoſcēdo. Et forte poſſe cōparare obm cōparatione que nō eſt ex natura obti cōpetit illis potētijs per rõnem cōem in eis. ſ. propter imaterialitatem earum. 17. q. q. L.

Deus ordinauit auerſionē volūtatis in malū ſemꝑ manere: vt obſtinatio ſit ſignū volūtatis male: tñ q2 actus duz manet habet quaſi ꝯtinue cām: q2 eius eē eſt quaſi in cōtinuo cauſari. ſicut deus nō pōt eſſe cā mali inquātuz malum in ꝑma electione ſui: ita nec ineſſe ſuo cōtinuato: qd̄ eſt continue elici. ergo ſola volūtas erit cauſa. a deo tñ eſt illa pena ignis qd̄ eſt malum puniēs. Hec etiam obſtinatio: vt dicit malitiā peccati in volūtate: pōt dici eſſe a deo non poſitiue volēte eaz: ſed deſerēte ꝛ nolēte dare grām. ſicut enim illū gratificat: cui diſpoſuit dare grām: ita illum nō gratificat quem derelinqt. hoc eſt reſpectu gratificationis eius habet nolle. 7. Diſt. 2ª. q. vnica. J. N.

Deus per donum ſuū pōt iuſtificare paruulū nō natuz: ſicut fuit de Hieremia: Joā. baptiſta ꝛ de v̄gine Maria. ſed nō per iſtud ſacrm̄ baptiſmi: q2 dū eſt in vtero matris capax

non eſt huius ſacramenti.4.Diſtinctione.4ᶦ.q.3.C.

Deus pôt cauſare viſionẽ in oculo non hñdo per qualitatẽ que non eſt illius obiͤ:ꝛ ſic potuit cauſare viſionẽ in oculis diſcipuloꝝ de peregrino:ipſo exiſtente in claritate ꝛ colore proprio nõ hñte in ſe illã formã aut colorẽ:nec tñ decipie batꝰ:ga deceptio nõ eſt niſi in via motiũ:nec tamen etiã fuit illuſio:ga certi erãt ꝙ ipſe fuerit talis in pſona:cõſidit ergo ſe eis vt crederẽt ꝙ talis erat in pſona:ꝛ meliꝰ hoc fuit ꝙ̃ ſi vidiſſent eũ in claritate chͥſti:ſolũ eni eis intendebat oſtẽdere perſonã ſuã.49.Diſ.4ᶦ.q.15.infra.D.

Deus pôt eſſe cã gñationis ꝛ requirit ad gñationẽ:non ſicut cauſa vniuoca:ſed equiuoca:ꝛ hoc ſuprema in cuius vtute agit ois alia cauſa tã vniuoca ꝙ̃ equiuoca.7.q.4.īfra.O.

Deus poſſet creare aliqd ſine oĩ tpe:dato etiaꝫ ꝙ creatio vel annihilatio diceret eẽ mutatio q̊ ad hoc qȯ eſt ibi ſucceſſio forme poſt negõnẽ eius:ga non eſt mutatio eo mõ q̊ ꝑhs loquit de mutatione:ga nõ eſt idiuiſibile ne ĉio terminans fluxũ ſui oppoſiti:nec vt ꝑmo fluentis:nec vt ne ĉio ꝯcomitantis motũ menſurantũ tẽpore.2.Diſ.2ᶦ.q.4.infra.F.

Deus poſſet imediate cãre fruitionẽ in quacũqꝫ aĩa:ꝛ illa formaliter frueret ſine grã habituali:non tñ poſſet aliqua aĩa actiue ſe hñe ad fruitionẽ ſm ordinẽ cauſarũ iam poſitꝫ: niſi ipſa hñet grãꝫ vt cãm ſcðaꝫ.non ḡ ex vi vnionis poſſet cõpetere aĩe chͥi fruitio magis ꝙ̃ alteri anime:ga nõ ex vi vnionis cõpeteret ſibi elicitiue ſm ordinẽ pfixũ cauſaꝝ ſcðarũ:ſed tñ ſi deus ſuppleret actionẽ grẽ:que nata eſſet eſſe cã ſcða reſpectu voluntatis in producẽdo iſtũ effectũ: ꝛ ita poſſet ſupplere ĩ alia volũtate.poſſet etiã illa frui formaliter:lꝫ deus imediate cauſaret fruitionẽ in ea:ſed h̃ nõ eſſet ex vi vnionis:ga ita imediate poſſet cauſare fruitionẽ in alia.nõ ergo iſtud cõtradicit dictis alibi:neqꝫ etiam illa fruitio ſi tñ eẽt in volũtate vt in ſubiecto cãta a deo imediate eẽt laudabilis:ga nõ eſſet in ptãte volũtatis fruentis:ga nõ eſt in ptãte cauſe ſcðe vti ꝑma:ſed ecõuerſo:ꝛ ideo tam in via ꝙ̃ in patria ponit aliqua forma creata vt voluntas poſſit vti illa forma in operãdo:ꝛ ſit in ptãte eiꝰ vt ſic laudabiliter operetur.13.Diſ.3ᶦ.q.4.infra.O.

Deus poſſet infligere penã aliquã:que ſi tñ per momentum duraret:ſufficienter tñ puniret pctm̃:nec forte duratio pene cadit ſub demerito:ſic nec duratio btĩtudinis ſub merito:ſed ratione liberalitatis.50.Diſtin.4ᶦ.q.6.infra.S.

Deus poſt lapſum generalr licẽtiauit oẽs ad talẽ cõmutationẽ nõ tñ ꝑꝑ ꝑmũ finẽ.ſ.ꝑꝑ offm̃:ſed etiã ꝑꝑ ſcðm.ſ.in remediũ:ꝛ nũc vtentes cõmutatione iſta:lꝫ neſciant ſe licentiatos:ga ignorãt legẽ dei:nõ tñ peccãt ſicut in alijs licentijs:lꝫ gs neſciat ſe licentiatũ:dũ tñ nõ ſciat illud qȯ agit eẽ illicitũ nõ peccat.ꝑrobabile eni eſt ꝙ a ꝑncipio ex vtute illius licẽtie diuine vel ꝑcepti inoleuit vſus cõtrahẽdi matrimoniũ etiã apud infideles:ga a pñibus ſuis ſm quãdaꝫ ꝯſuetudinẽ deriuatã hoc acceperũt:ꝛ lꝫ ꝑmi īfideles nollẽt ſequi pñes in fide que eſt ad deũ:tñ in iſto imitati ſunt eos: nec mirũ ga hoc eſt de lege nãe ſcãdario:ꝛ ideo valde cõſonũ mẽtibꝰ ſinguloꝝ.eſto etiã ꝙ nullo mõ licite trãſtuliſſent:trãſtulerũt tñ ex quo dñs ſuperior oĩbus ꝯceſſit trãſferre nõ tñ fidelibꝰ:lꝫ etiã īfidelibꝰ:igit ex pte dñi ſuplo ris erat forte trãſlatio illa licita ꝛ ad minꝰ aliq̃:ꝛ ex pte ꝯhentiũ firma ꝛ iuſta:lꝫ nõ cõpleta:tñ non iniuſta ſi ſuabãt ꝯditiões ꝙ̃s ſuãdaꝫ dictabat rõ nãlis.39.Diſ.4ᶦ.q.1.B.

Deus pôt de potẽtia abſoluta hoĩeꝫ creare in puris nãlibus ſine culpa ꝛ ſine grã:ergo ꝛ poſt lapſuꝫ talẽ reparare:ꝛ ita remittere culpã ſine īfuſione grẽ.16.Diſt.4ᶦ.q.2.B.

Deus pôt facere corpus qȯ non pôt deordinari in ſuo motu deordinatione culpabili:ga corpus tale nõ pôt eſſe ſuſceptibile peccati vl̃ culpe:ſicut volũtas:tñ nõ pôt facere corpus qȯ nõ poſſet moueri difformiter:nec cui repugnet neceſſario ex ꝑncipio intrinſeco ꝓ difformiter moueri.ſi deus velit illud ſic mouere.Ex per ſile voluntas que ex nã ſua creat libera nõ pôt creari quin nature ſue dimiſſa poſſꝫ ſe mouere ſic ordinate:vel aliter:vel quin poſſit ſic moueri ꝛ ꝯrio mõ quãtũ eſt de ſe:niſi fingat vnus angelus:ſicut fingit Anſel.de caſu diaboli.ꝙ ꝑmo eſſet q̃dã nã:ꝛ deĩde daret ſibi affectio cõmodi ſine rõne:ꝛ tũc iſta volũtas non eẽt capax pcti niſi daret ſibi plus:ſic etiã in freneticis ꝛ in habentibꝰ vſuꝫ rõnis ꝑpetuo ĩpedimẽ.talis eni non eſt capax pcti nec actꝰ meritorij cũ illis circũſtãtijs.23.di.2ᶦ.q.vͣ.E

Deus potuiſſet angelis dediſſe beatitudinẽ in inſtãti creationis ſi voluiſſet:lꝫ glioſius eſt eã hñe ex merito:ꝛ ita diſpoſuit ſua ſapiã:meritũ aũt iſtud nõ potuit eſſe ſuppoſita liberalitate diuina:que creauit oẽs equales:niſi adminꝰ duabus moris ꝑcedẽtibꝰ ipſaꝫ btĩtudinẽ.5.Diſt.2ᶦ.q.1.L.

Deus ꝑdeſtinauit diuerſos electos ad diuerſos gradus glorie ꝛ hoc ante determinationẽ huius ſigni ad tãtã vel tantam grãm ꝯferendã:ꝛ ordinato ad maiorẽ gloriã rõnabilr pôt cõferri maior grã:poſſet deus in determinãdo veritatẽ ſeu certitudinẽ huius ſigni diſponere cõferre alicui ſuſcipienti ꝑciſe illã grãm:que reqrit ad certitudinẽ ſigni.ꝛ alicui maiorẽ quẽ ꝑdeſtinauit ad maiorẽ gloriã:ſed ille vlterior gradus nõ ꝯferret vtute baptiſmi:lꝫ de ſpãli beniuolẽtia diuina:ꝑꝑ hoc dici pôt ꝙ ex parte cãe ꝑncipalis effectꝰ eſt regulariter eq̃lis ſimplr:q dat vtute baptiſmi:ga ſupponit ꝙ de lege cõi.ꝑma grã non datur maior abſqꝫ omni diia extra cãm ꝑncipalẽ.14.Diſ.4ᶦ.q.7.infra.A.

Deus preſcit ſe cooperaturũ lucifero ad ſubam illius actus: qui erit pctm̃.hoc aũt ꝑſcit:ga vult coopari illi ſi eſt pctm̃ cõmiſſionis:vel ꝑſcit ſe nõ cooperaturũ ad actũ aliqueꝫ ſi nõ vult ipſum:ꝛ hoc ſi iſte actus primus eſt pctm̃ omiſſionis:ꝛ ſciẽdo ſe cooperaturũ ad talẽ ſubaꝫ actus cũ non circunſtãtijs debitis vel nõ cooperaturũ ei ad actũ neĉiuꝫ:ꝛ per ꝯñs quẽ omittet:ſciet illũ peccaturũ:ita ꝙ ſcit hũc peccaturũ nõ ſolũ ꝙ ſcit ſe ꝑmiſſurũ:ſed etiã ga ſcit ſe cooperaturũ huic ad ſubaꝫ actus nõ circumſtantionati:ꝛ ꝑ ꝯñs iſte cõmittet.vel non cooperaturũ ei ad actũ neceſſariuꝫ:ꝛ per conſequẽs iſte omittet.41.Diſ.ꝑᶦ.q.vnica.D.

Deus pro ſtatu nature lapſe nulli remittit culpaꝫ:niſi cui dat gratiam.nullum enim liberat a perditione niſi quem ordinat ad hoc vt ſit filius regni.4.Diſ.4ᶦ.q.2.A.

Deus qui ſe ſolũ ꝛ ꝓpter ſeipſum diligit pôt aliquã formam deiformẽ dare creature:quaꝫ hñs ſpecialr diligat:ꝛ opus eius ad qȯ ipſa inclinat pro quanto fit ſm ipſius īclinationẽ ſpecialiter acceptetur.17.q.4.E.

Deus ga prius eſt nõ paſcit cruciatu:ga iuſtus eſt ab iniquorũ viſione nõ ſedat:ita multo magis beato repugnat paſci cruciatu:ꝛ hoc attribuit deo ꝑciſe ꝓpt iuſtitiã que iuſtitia qñqꝫ cõpellit iudicẽ ad vindicãdũ vbi alius nõ iudex cõpanit punito:ſed eſto ꝙ modo ſint ꝯformes diuine iuſtitie: ideo letentur de punitione maloꝝ ſiue iude:nonne magis letificarent de eius glorificatione ſi beatificaret:pꝫ ꝙ ſic: nũc eni petrus plus gaudet de btĩtudine Lini ꝙ̃ de dãnatione iude.Si aũt iudas beatificaret letaret de glĩficatione eiꝰ:ſicut nũc de btĩtudine Lini.46.Diſ.4ᶦ.q.4.J.M.

Deus ſub ꝓpria rõne diuinitatis nõ eſt preſens alicui intellectui creato niſi mere volũtarie.de preſentia reali pꝫ ꝑ illõ Ambro.ſup Lucã.in eius ptãte ſatis eſt videri cuius nãe nõ eſt videri ſi vult videt:ſi non vult nõ videt ꝓptime dicit ꝙ eius non eſt videri:ſupple a creatura:ga eius nã non eſt cã naturalr actiua huius viſionis:nec etiã aliq̃ nã creata que eſt naturalr actiua pôt eẽ cã huiꝰ viſionis vl̃ ꝑfecte pñtie obiͤ:ga nõ pôt ꝯtinere in ſe ꝑfecte eẽntiã illã ſm entitatẽ ſuã.igit nec ſm ſuã intelligibilitateꝫ.14.q.q.infra.N.

Deus vel angelus poſſet colligẽ oẽs ptes mãe ipſiꝰ corrupti: ꝛ applicare eas agẽti nãli in debita ꝓportiõe:ꝛ ſic rediret idẽ nuõ totũ qȯ prius ſm illã rõnẽ.43.Diſ.4ᶦ.q.3.infra.F.

Deus tūc nō faciet voluntatē aīe btī oīpotentē:ꝛ ideo nec potentē facere qcqd volet fieri:ſed ſufficit ſibi ꝙ quicqd volet fieri fiet:ꝛ ſic corpus ſuū perfecte ſubdeť voluntati ſue. Ħ eſt erit ſicut volet:ſic ipſa ſubdiť deo:ſꝫ ipa ſbditio corpis ſui erit effectiue a volūtate dina.49.Diſ.4.q.13.J.F.

Deus vl'r non negat creaturis cauſalitatē que pōt eis competere:immo ꝛ illam cōmunicat:ꝛ ad eius actionez cauſis ſecundis aſſiſtit.19.Diſ.4.q.vnica.D.

Deus(vt hec eēntia in ſe)nō cogſciť nālr a nobis:qa ſub rōne talis cogſcibilis eſt obīm volūtariū:ꝛ nō nāle niſi reſpectu ſui itell's tm.ꝛ ideo a nullo intellu creato pōt ſub rōne huius eſſentie(vt hec)naturalr cogſci:nec aliq̄ eſſentia nāliter cogſcibilis a nobis oñdit ſufficienter hanc eſſentiā.vt hec:nec p ſilitudinē vniuocationis:nec imitationis.Uniuocatio enī nō eſt niſi i gnalib' rōnib'.imitatio etiā deficit:qꝛ ipfecta eſt:qa creature ipfecte eā imitanť.3.Di.p.q.1.J.D.

Deitas eſt cōis oī ſubſiſtēti in nā dina:ꝛ eſt aliqd ſubſiſtentis in nā dina:ꝛ iō nō poſſet realr diſtingui ab aliquo niſi eēt aliq̄,mō cōponibile cū iſto:qa nō eſt itelligibile ꝙ in aliq̄ ſubſiſtente ſint plura:niſi vnū ſit cōponibile cū altero.pſona aūt nō eſt aliqd cuiuſcūq; ſubſiſtētis i nā iſta:ꝛ ideo lꝫ pſona ſit in pſona:nō tñ opꝫ ꝙ ſit ipſa vl' cōponibilis ipſi:ſicut oporteret dicere de deitate.19.Diſ.p.q.2.H.

Diuinitas nō minus excedit actiuā potētiā quācūq; cauſatiuam in rōne termini q̄ȝ vnū ens naturale excedit quācūq; potentiā nālē cōparatā ad aliud ens nāle.pꝫ hec ꝓpō:qa cū diuinitas ſit infinita ꝛ incāhbilis:nullo mō pōt eē terminus potētie cauſatiue:qōcūq; aūt creatū pōt eē terminus potētie cauſatiue:ꝛ hoc nō tñ abſolute:ſed comparatū ad qōcūq; aliud ens creatū tanq̄ȝ ſuccedēs illi.10.q.q.D.

Dies illi ſex nō erāt in ſucceſſione tēporis ſm Aug.4. ſuper Gen.c.23.ſed in cognitione angelica creaturarū ordinē nālez hñtiū:ita ꝙ pˀus nāliter nouit angelus creaturā in ꝟbo.ſcdo in gn̄e ꝓpo:ꝛ nō ſtādo ſibi reduxit in ꝟbū laudans ipm ex ope ſuo:ꝛ in illo iterū vidit rōnē ſequētis creature nālr:ita ꝙ qū deus dixit.Fiat lux.vidit angelus ſe in ꝟbo eterno cū facta eſt lux:ꝛ cuꝫ factū eſſet veſpere:vidit ſe in gn̄e ꝓprio:ꝛ cū factū eſt veſpere ꝛ mane dies vnus:ex ſe exſurrexit in laudē dei in quo vidit ſcd͠az creaturā:ita ꝙ iſta viſio erat terminus pcedētis diei(iq̄ntū ex cognitione creature pˀme in verbo ſurrexit in cognitionē verbi:imo reges oīum creaturarum in pˀmo artifice ꝛ opifice:ita diſtinguit Aug.ſingulos dies vſq; ad diē ſcdm:cuius erat mane vltime creature in ꝟbo:ꝛ nō ſequebať veſpere)ꝛ erat pˀncipiū ſequētis diei inquātū vidit illā creaturā in gn̄e ꝓprio.Et lꝫ ipſe illā cognitionē rerū in ꝟbo poſuerit cognitionē btificā ſicut apparet ibi in pn°.22.c.Cū ſancti angeli ſemꝑ videāt faciē dei:ꝟboq; eius vnigenito ſicut pˀi eq̄lis eſt pfruanť:ꝛ in ipſo ꝟbo dei prius nouerūt creaturā vniuerſam:in qua ipſi pˀncipalr ſunt conditi.3.Diſ.2.q.9.infra.F.

Differētia ſpecifica ſiue entitas a qua ſumitur dr̄ia ſpecifica pōt cōparari ad illud qō eſt infra ſe.vel ad illud qō eſt ſupra ſe:vel ad illud qō eſt iuxta ſe.pˀmō dr̄ie ſpecifice ꝛ illi entitati ſpecifice repugnat p ſe diuidi in plura eſſentialiter ſpecie vl' natura:ꝛ per hoc repugnat toti cuius illa entitas eſt p ſe pˀs:ꝛ ita huic entitati indiuiduali repugnat pˀmo diuidi in quaſcūq; ptes ſubiuas:ꝛ p ipſaz repugnat talis diuiſio p ſe toti:cuius illa entitas eſt pars:ꝛ tm̄modo eſt dr̄ia in hoc:qa illa vnitas nāe ſpecifice minor eſt iſta vnitate:ꝛ ꝓpter hoc illa nō excludit oēm diuiſionē:que eſt ſm ptes ſubiectiuas:ſed tñ illā diuiſionē:que eſt partiū eēntialiuꝫ.iſta aūt excludit oēm.Et ex hoc ꝯfirmať ſatis ꝓpoſitū:qa ex quo q̄cūq; vnitas minor vnitate iſta:hꝫ entitatē ꝓpriā:quā p ſe cōſequiť:nō videť ꝓbabile iſti vnitati pfectiſſime negare ꝓpriā entitatē quā ꝯſequiť.Cōparādo aūt ad illud qō eſt ſupra ſe.dico ꝙ illa realitas a qua ſumiť dr̄ia ſpecifica eſt actualis reſpectu illius realitatis a qua ſumitur genus vel rō gn̄is:ita ꝙ hec realitas nō eſt formalr illa:alioquin in diffōne eſſet nugatio:ꝛ ſolū genus ſufficienter diffiniret:qa indicaret totā entitatem diffiniti ſine dr̄ia:q̄uiq; tñ illud ꝯtrahēs eſt aliud a forma a qua ſumiť ratio gn̄is:qn̄ ſcilꝫ ſpecies addit rem aliquam ſuper nām generis:q̄uiq; aūt nō eſt res alia:ſed tñ alia formalitas vl' alius ꝯceptus realis eiuſdē rei:ꝛ ſm hoc aliqua dr̄ia ſpecifica hꝫ ꝯceptū nō ſimplr ſimplicē:puta que ſumiť a forma:aliqua hꝫ ꝯceptū ſimplr ſimplicez:que.ſ.ſumiť ab vltima abſtractione forme:de qua diſtinctione differentiaꝝ ſpēꝝ dictū eſt Diſ.3.pˀmi li.qualr alique dr̄ie ſpecifice includunt ens ꝛ alique nō:quo ad hoc iſta realitas idiuidui eſt ſilis realitati ſpecifice ꝙ eſt quaſi actus determināſ illā realitatē ſpeciei q̄ſi poſſibilē ꝛ potētialē:ſꝫ quo ad hoc diſſimilis:qa iſta nūq̄ȝ ſumiť a forma addita ſed preciſe ab vltima realitate forme.quo ad aliud etiā eſt diſſilis:qa illa realitas ſpecifica cōſtituit cōpoſitū cuius eſt pars in eſſe quidditatiuo:qa ipſa eſt entitas q̄dā quidditatiua.iſta autē entitas indiuidui eſt pˀmo diuerſa ab omni entitate quidditatiua:qō ꝓbať ex hoc:qa intelligēdo quācūq; entitatē quidditatiuā(loquēdo de quidditatiua entitate limitata nō habeť in quidditate intellecta.vnde ipa ſit hec.ergo illa entitas:que de ſe eſt hec:eſt alia entitas a qdditate vel ab entitate quidditatiua:nō pōt ergo cōſtituere totū cuius eſt pars in eſſe quiditatiuo:ſꝫ in eſſe alterius rōnis.Et qa apud pħm qdditas dr̄ forma frequenter:vt pꝫ.5.meta.c.de cauſa.ꝛ in.7.c.de partibus diffinitionis.ꝙ in qbuſcūq; nō eſt materia.idez eſt qō quid eſt cū eo cuius eſt:ſicut exponiť loquēdo de materia ꝛ forma:qa materia apud eū vocať qōlibet hñs quidditatē ꝯtraꝫ.ꝛ Boetius vult ꝙ nulla forma pōt eſſe ſubiectuꝫ accidentis in lib.de tri.qa forma dicť in quid de quocūq; alio:ꝛ ſi humanitas ſit ſubiectū hoc nō ꝯuenit ei inquantuꝫ eſt forma:humanitas quidē nō eſt forma alterius partis cōpoſiti vt forme vel materie:ſed totius compoſiti habētis quidditatem ꝯtractā ſiue in quo eſt quidditas ꝯtracta:ideo oīs realitas ſpecifica cōſtituit in eſſe mālr:qa in eſſe qdditatiuo:ꝛ realitas indiuidui ꝯſtituit pciſe in eſſe materiali hoc eſt in eſſe cōtracto:ꝛ ex hoc ſequiť illa diſtinctio logicalis ꝙ iſta entitas eſſentialr eſt formalis:ꝛ illa mālr:qa iſta cōſtituit in rōne ſubycibilis:ꝛ illa in rōne pdicabilis preciſe.pdicatum aūt formale hꝫ rōnē forme:ꝛ ſubycibile hꝫ rōnē materie.Cōparādo ꝟo ad illud qō eſt iuxta ſe.ſ.dr̄iaꝫ ſpecificaꝫ:lꝫ q̄uiq; poſſet eſſe nō pˀmo diuerſa ab alia ſicut eſt illa entitas:que ſumiť a forma:tñ vltima dr̄ia ſpecifica eſt pˀmo diuerſa ab alia:illa ſcꝫ que hꝫ ꝯceptū ſimplr ſimplicē:ꝛ quo ad hoc dico ꝙ dr̄ia indiuidualis aſſimilať dr̄ie ſpecifice vltimo ſumpte:qa oīs entitas idiuidualis eſt pˀmo diuerſa a quocūq; alio.3.Diſtinctione 2.q.6.F.

Differētie ſpecifice nō ſunt a ſe effectiue:ꝛ tñ ſūt ſeipſis pˀmo diſtincte formalr:ab eo tñ ſunt diſtincte effectiue:a quo hñt eſſe effectiue.diſtingui aūt pˀmo formalr nō eſt diſtingui p aliqō incluſuꝫ in vno aliquo:ꝛ in aliquo ꝯuenire:ſed ſe toto formalr diſtingui:etiā ſi p ipoſſibile omne aliud a ratione ſua circūſcribať.Jta dico ꝙ ſi dr̄ie vltime oppoſite eſſent:ſe totis diſtinguerenť:ꝛ ſe totis eſſent pˀmo diuerſe formaliter.13.Diſtinctione p.q.vnica.infra.O.

Differt imago a veſtigio:quia imago repreſentat p modū totius pˀmo.veſtigiū aūt pˀmo repreſentat partē:lꝫ arguitiue repreſentat totū:vt pꝫ de pede in puluere.trinitas autez in diuinis eſt quaſi quoddā totū numerale:ꝛ ideo qō repſentat ipſaz totā dr̄ imago:ſed qō repreſentat quaſi ptes dicť veſtigiū:aīa aūt repreſentat totā trinitatē.inq̄ntū enī eſſe vna eſſentia hñs intellm ꝛ voluntatē repreſentat diuinam eſſentiā:nō ſic aūt tres pſonas:qa eſſentia ꝛ intell's ꝛ voluntas ſunt in qualibet pſona.repreſentat autē tres pſonas.vt

potētie

potētie ſue ſunt ſub actibus ſuis:ergo vnius actus eſt ab alio per modū originis ſicut perſone inter ſe originant̄:ſic̄ eni a pr̄e xb̄uz ꝛ ab vtroqꝫ ſpūſſan.ſic quodāmō a memoria act⁹ intell'ꝰ ꝛ velle ab vtroqꝫ originat̄.16.Diſ.2ª.q.vᵃ.N.

Diffinitio eſt diſtincta cognitio diffiniti ſm oēs eius partes eſſentiales.diſtincta aūt cognitio pōt eſſe alicuius:lꝫ ipſiuꝫ non ſit ens ratū.nō eni opꝫ niſi ꝙ ens ratū terminet cognitionem diffinitiuam:ꝛ non ſequit̄:ens ratū diffinitiue intelligitur:ergo ens ratum eſt.36.Diſ.pᵃ.q.vnica.infra.J.

Diffinitio huius noīs ſacrm̄ pbari nō pōt:ſed opꝫ ſupponere ex vſu loquentiū de ſacro:ſicut opꝫ ſuppon̄e ſignata vocabulorum ex vſu.1.Diſ.4ª.q.2.infra.F.

Diffinitio prudentie debet intelligi de habitu actiuo ꝓximo qualis eſt habitus acquiſitus ex actib⁹:vnde ſicut circa factibilia ars ſe habet ad habitū expertiuū circa agibilia ſe habet ſcīa moralis ad habitū prudētie:q̄a habitus artis ꝛ ſcientie moralis quaſi ſunt remoti ad dirigenduꝫ:q̄a vl'es:ſed habitus prudentie ꝛ experti: q̄a gn̄ati ſunt ex actibus:ſunt particulares ꝛ ꝓpinqui ad dirigendū.4.q.ꝓlo.Bb.

Diffinitio ſubiecti eſt mediū in demōſtratiōe potiſſima:ꝛ q̄a ſingulare nō hꝫ diffinitionē ꝓpriā:ſed tm̄ diffinitionē ſpēi:ideo nō eſt de ipſo demōſtratio ꝓpria: ſed tm̄ demōſtratio que eſt de ſpecie.nō eni hꝫ aliquā paſſionē propriā:ſed tm̄ paſſionē ſpeciei.3.Diſ.2ª.q.6.infra.M.

Difficile eſt videre niſi per inſpectionē corpis:ſi deficiat aliq̄ diſpoſitio neceſſaria requiſita in parte illa ad actuꝫ matrimonij vel per iudiciū medicoꝝ quantū ad frigiditatē ſi aliqua ſigna manifeſte oſtendāt ipſuꝫ eſſe talis cōplexionis. Si xō nec ſic nec ſic:ꝛ tamē ſimpl'r impedit̄ pſumēduꝫ eſt ꝙ ſit maleficium.34.Diſ.4ª.q.vnica.F.

Difficile videt̄ ſaluari ꝙ chriſtus meruerit:cuꝫ fuerit beatus ꝛ perfecte cōiunctus fini ſm volūtatē in pmo inſtanti:vñ ſi in pmo vel aliquo alio potuit mereri videt̄ ꝙ alij beati mereantur vel mereri poſſint in infinitū:ꝛ ita coꝝ pmium nunq̄ꝫ perfecte habet̄.18.Diſ.3ª.q.vnica.A.

Difficilius videt̄ ſuſtinere originē qui ponit extrema tm̄ eſſe relatiua formal'r q̄ꝫ qui ponit ea eſſe abſoluta.nā ſi tm̄ ſint relatiua:nihil aliud erit pſonā originare pſonā:q̄ꝫ relatiuū hr̄e correlatiuū:ſed relatiuū poſitū ſine omni actione alia videt̄ hr̄e correlatiuū.ſi aūt ponant̄ abſoluta nō videt̄ tanta difficultas:q̄ō vnū ſuppoſitū gignat̄ ab alio:cū in creaturis ſint ſuppoſita abſoluta:ꝛ tñ nō negat̄ originatio vnius ab alio.26.Diſtin.pᵃ.q.vnica.Q.

Difficultas in opere virtuoſo nō eſt per ſe ex parte operātis:ſed ex parte operis.Difficilius eni eſt auaro dare vnuꝫ nummum q̄ꝫ liberali decē:ꝛ tamē nō virtuoſius:nec qualiſcūqꝫ difficultas ex parte operis arguit maiorē v̄tuoſitatē. Sed illa que per ſe includit excellentiā obti:qð per ſe attingit̄ ꝑ operationē.talis aūt difficultas ſtat cū maiori leuitate.naꝫ leuius eſt attingere amando obm̄ excellentius q̄ꝫ obiectuꝫ minus excellens:ꝛ talia opera excellentia imediate reſpicientia deum plura ſunt explicita in lege noua. Multi eni actus dilectiōis dei imediate magis explicant̄ chriſtianis q̄ꝫ iudeis:nec mirum:q̄a illa dicit̄ eſſe lex timoris.hec autē amoris.amor aūt ꝛ precipue finis ſi ille queratur in oībus:facit oīa onera leuia:vt verū ſit qð dixit Saluator Math. 11.Venite ad me:ꝛ ſequit̄.Jugū eni meū ſuaue eſt:ꝛ onus meū leue.Cui ſit laus honor ꝛ gloria.40.Diſ.3ª.q.vnica.J.

Diſcamus in terris quoꝝ nobis ſciētia remanebit in celis ait Hieronymus in prolo.biblie.valde eni indignū eſſet tātū laborare circa ſciam ꝛ v̄tutes ſi deſinerent eſſe in morte:ꝛ valde irrationabile eſt:ꝙ maneant quin coꝝ actus poſſint haberi.45.Diſtinctione 4ª.q.1.infra.B.

Diſcurſus non requirit ſucceſſionē tēporis:nec ordinē ipſius:ſed ordinē nature.l.ꝙ pncipiū diſcurſus ſit naturalr̄ prius notū:ꝛ vt ſic ſit cā totiū alteri⁹ extremi diſcurſus.4.q.ꝓl.B

Diſcretio requirit̄ ſacerdotis vt nō imponat alicui penaꝫ nimis ſibi diſconuenientē:ſed aliquā que magis ſibi ꝯuenit:ꝛ quā forte melius adimplebit vtpote pauper:nec elemoſynas pōt dare nec orare:ſed oportet euꝫ cōtinue laborare pro victu ſuo neceſſario:nec ieiunare:q̄a tunc nō ſufficeret ad laborē nec̄ium pro victu nec̄io cōtinue acquirere.Quia ergo ipſe labor continuus eſt ſibi ieiuniū cōtinuū:q̄a continua maceratio carnis:tm̄modo inducendus eſt vt illuꝫ laborem ſubeat in remiſſionē peccatoꝝ intendens illum ad hūc finē referre ſalteꝫ quouſqꝫ occurrat ſibi opportunitas ſoluēdi aliquā aliā ſatiſfactionē:ꝛ aliq̄ alia pn̄t ei ita tēpate ꝛ diminute iponi vt ſint ſibi poſſia.15.Diſt.4ª.q.1.J.M.

Diſtinctio actionis in trāſeuntē ꝛ imanētē nō eſt gn̄is in ſpēs:ſed vocis in ſignificationes:nā actio trāſiens eſt vera actio de gn̄e actionis:actio imanēs eſt qualitas:ſed equiuoce dr̄ actio ꝓpter cōditiones predictas.13.q.q.Ee.

Diſtinctio attributoꝝ fundamentū eſt reſpectu diſtōnis emanationū pſonaliū:q̄a filius ꝓcedit naturalr̄ naſcēdo:tāquā xbū cōceptū in intell'u:ſpūſſcūs ꝓcedit libere ſpirādo:tāquā amor ꝯceptus in volūtate:ꝛ nō vt verbum:qð nō pōt eſſe:niſi eſſet aliqua diſtinctio intell'ꝰ ꝛ voluntatis ad intra:ſed productio perſonarum ad nihil extra neceſſario cōparatur.8ª Diſtōne pᵃ.q.4.D.

Diſtinctio de naturali ſm ꝙ quātū ꝛ ſm ꝙ nāle ſi pōt habere aliquā veritatē debet intelligi affirmando ꝛ negādo rationē formalē diuiſibilitatis:ita ꝙ illa reſponſio q̄ dicit ꝙ diuidit̄ inquantū quantū dicit ꝙ diuidit̄ ꝑ rōnē quātitatis tanq̄ꝫ per rationē formalē diuiſionis:ꝛ illa que dicit ꝙ non diuidit̄ inquātū nāle:negat naturalitatē eſſe rōnē formalē huius diuiſionis:ſicut ſi diceret̄ ꝙ aīal inquātū hꝫ oculos videt nō inquātū hꝫ manus.Jſte intell'ꝰ verus eſt ſed ex h non ſequit̄ ꝙ ſimpl'r rei nō ꝯueniat:qð ꝯuenit ei ſm quātitatē:nō eni per naturalitatē cōcurrentē ipedit̄ illud qð cōuenit naturalr̄ quātitati:ſicut nec per manus ꝯcurrētes in aīali tollitur illud qð cōuenit ei ſimpl'r ſm oculos:ita igit̄ abſolute eſt oē nāle diuiſibile in ſemꝑ diuiſibilia in infinitum:ſicut ſi illa quātitas que eſt cū forma nāli eſſet per ſe ſine oī forma nāli:ꝛ ita oēs rōnes que ꝓcedūt de quātitate abſolute ſm rōnē quātitatis:cōcludūt de ea:vt eſt in nālibus:q̄a diuiſibilitas eſt paſſio nālis eius:ꝛ ex ꝯn̄ti dicit̄ de naturali cuius eſt hec paſſio.2.Diſ.2ª.q.9.E.

Diſtinctio que ponit̄ cōiter inter cognitionē intellectiuā ꝛ ſenſitiuaꝫ ex parte obiecti:puta ꝙ intelligimus vl'e:ſentimus ſingulare ꝛ quecūqꝫ diſtinctio alia iſti coīncidens nō debꝫ intelligi tanq̄ꝫ inter potētias diſperatas ex equo:ſicut eſt diſtinctio viſus in videndo colores:ꝛ ab auditu in audiēdo ſonos:ſed debet intelligi diſtinctio intellectus a ſenſu ſic̄ potētie ſuperioris cognitiue ab aliqua cognitiua ſubordinata ſibi:ꝛ ꝑ ꝯn̄s ꝙ potētia ſuperior poteſt cognoſcere aliquod obiectum vel ſub aliqua rōne qð obiectū:vel ſub qua rōne potētia inferior nō pōt cognoſcere:nō tñ opꝫ ecōuerſo ꝙ inferior poſſit aliqð obiectū vel ſub aliqua rōne cognoſcere quin ſuperior poſſit etiam perfectiori modo obiectū illud cognoſcere:ꝛ ſub eadem ratione cognoſcibilitatis ex parte obiecti.13.q.q.infra.K.

Diſtinctio relatiua etſi nō cauſet diſtinctionē abſoluti fundātis relationē:pōt tñ cauſare diſtinctionē abſoluti ſequētis naturalr̄ relationē ꝛ dependentis ab ea:q̄a diſtinctio prioris ſufficit ad cauſandū diſtōnē poſterioris.1.Diſ.3ª.q.2.J.F.

Diſtractū reſpectu diſtrahētis nō eſt diſtractuꝫ:ſed reſpectu tertij ad qð cōparat̄ ſub rōne diſtrahētis:q̄a ſm Phm 2° perihermenias predicādo de aliquo:hoc qð eſt hō mortu⁹ eſt oppoſitū in adiecto:ad qð ſequit̄ ꝯtradictio.ergo cōparando preciſe determinabile ad determinationē:determi-

nabile non eſt diſtractū reſpectu determinationis:ſed nec includit ↄtradictionez ad ipſum:ſed reſpectu tertij de quo dicitᷣ.mortuū eſt determinatio diſtrahēs:⁊ illud qđ determinatᷣ per ipſuz diſtrahitᷣ:ita ꝙ illud aliud nō dicitᷣ niſi ſꝫ quid de iſto:ita dico ꝙ diminutū reſpectu diminuētis non eſt diminutū:ſed reſpectu tertij:ad qđ cōparatᷣ ipſum ſub determinatione diminuēte:ſicut cū dico.iſte eſt albus ſm dentes:non diminuitᷣ album:ſed accipitᷣ pro albo ſimplr reſpectu huius determinationis:alioquin eſſet nugatio:vt autē accipitur ſub iſta determinatione dicitᷣ de tertio.ſ.de ethiope tanq̄ꝫ diminutū.36.Diſ.pᵃ.q.vnica.E.

Diſtinctiſſimus cōceptus ſubiecti theologie qđ eſt deus pōt hēri citra cognitionē intuitiuam:⁊ ille cōceptus ⁊ virtualr ⁊ euidenter ↄtinet oēs veritates necīas de ſubiecto.Cōtingētes aūt nō pōt includere:qꝛ ille nō ſunt nate includi in rōne alicuius ſubiecti.quecūqꝫ enī veritas icludit̄ ſufficiēter in aliquo ſimplici cōceptu eſt necīa.Tamē de cōtingētibꝰ ſunt quedā veritates necīe:nō quidem de actu eoꝝ:ſed de poſſibilitate:⁊ ille etiā modo predicto ſciri pnt:vtpote deꝰ eſt potens creare:potēs reſuſcitare:potēs beatificare:⁊ ſic de alijs articulis fidei reſpicientibꝰ contingentiā:nec vltra iſtud verum neceſſariū de eoꝝ:qđ eſt deū poſſe eſt aliqđ ꝓprie ſciētifice cognoſcibile quātū ad tale propoſituꝫ. Eſſet ergo viator perfecte ſciētifice theologus:qui per cōceptuꝫ diſtinctiſſimū diuinitatis poſſibilē haberi citra cognitionē intuitiuā coḡſceret ordinate veritates oēs neceſſarias ſiue illas que ſunt de intrinſecis que neceſſario inſunt ſiue illas que ſunt de poſſi cōparando ad extrinſeca.7.q.q.infra.D.

Diuiſibile ſm illā dimenſionē:ſm quā eſt diuiſibile non pōt immediate eſſe applicatū alicui vt cōtinens ipſum:ſed preciſum cōtinēs alicuius eſt īdiuiſibile.nihil aūt indiuiſibile de gñe quātitatis per ſe exiſtit:ſed in aliquo diuiſibili:⁊ iđ ſequitᷣ illud ꝑciſuꝫ cōtinēs eſſe vltimū alicuius diuiſibilis ↄtinētis:⁊ ꝓpter hoc vltimitas nō eſt de rōne loci ſicut eſt de rōne cōtinētis preciſe:qꝛ ſi poſſet indiuiſibile per ſe eē:⁊ nullius diuiſibilis vltimū:illud īdiuiſibile vere manēs ꝑ ſe poſſet eſſe preciſum continens.2.Diſ.2ᵃ.q.6.D.

Diuiſio actionis quedā eſt īmanens:quedā trāſiens.vno mō eſt equoci ſiue vocis:in ſua ſignificata.alio modo vniuoci:ſiue generis in ſuas ſpēs.ſi enī accipiatur actio tranſiens:⁊ operatio īmanēs:que eſt intelligē:velle videre:⁊ huiꝰ ſignificata ſunt vniꝰ vocis tm̄.ſ.actionis:⁊ nullius vniuoci.ſi aūt dicatᷣ actio quedā eſt trāſiens:quedaꝫ īmanens:vt elicitio intellectionis:que īmanet:ſicut ⁊ ipſa intellectio:tunc eſt diuiſio vniuoci in ſuas ſpēs.3.diſ.pᵃ.q.6.Aa.

Diuiſo toto quāto homogeneo habetᷣ ꝑ quantitatē:diuiſio tñ iſta diuiſio nō eſt prima diuiſio īdiuiduoꝝ:ſed hec ſuba ⁊ illa habēt diuiſionē abinuicem ⁊ diſtōnē inquantū hᷓ:⁊ hec prior eſt nāliter diſtinctione īquantū erant partes diſtincti quanti per accidens.accidebat enī eis eſſe partes:tamē facta diuiſione ſm partes quātitatiuas per accidens fit diuiſio ſm partes ſubiectiuas.3.Diſ.2ᵃ.q.6.infra.P.

Debitor ex cuius non ſolōne creditor notabilr dānificatᷣ tenetᷣ de iuſtitia ſatiſfacere creditori de intereſſe.Et lꝫ ille creditor nō poſſꝫ hēe ↄ eū actionē in foro exteriori:vtpote qꝛ non ſunt pacta vel iuramenta:tamē in foro cōſcientie debitor tenetᷣ vltra ſortem ad intereſſe.15.Diſ.4ᵃ.q.2.infra.O.

Delectatio quietat voluntatē vt eſt ſuſceptiua paſſionū:ſicut beatitudo perficit voluntatē vt eſt ſuſceptiua operationū:ſecuritas aūt paſſionū eſt in vtute ↄcupiſcibili:⁊ eſt in vtute cōcupiſcibili:qꝛ cōſequitᷣ ſpem.49.Diſ.4ᵃ.q.7.īfra.A.

Denoiatiua ꝓprie dicuntᷣ que differūt cadentia ab alio.pꝫ in predicamētis.Caſus aūt iſte pōt eſſe:vl̄ ſicut accidētis ad ſubiectū:vel ſicut forme ad ſuppoſitū eiuſdē nature:⁊ ſm hoc eſt duplex predicatio denoiatiua:vna accidētis denominātis ſubm.alia forme nō accepte in abſtracto:nec ſm rōnē quidditatis abſolute:ſed q̄ſi in cōcepto ꝑ cadentiam forme ad ſuppoſitū nature ꝓpē ſm ꝙ dicimus.homo eſt aiatus.nō homo eſt aīa.⁊ iſto modo oia ſupiora dicuntᷣ de ſuis iferioribus:vt ſor.eſt hō.hō eſt aīal.nō hō eſt aialitas vel ſor.eſt humanitas:⁊ hoc modo dicitᷣ ꝙ materia eſt formata:non tamē ꝙ materia ſit forma.12.Diſ.2ᵃ.q.1.J.

Dependentia eſſentialis ⁊ necīa nō eſt cauſa ꝙ terminus dependentie addatᷣ in diffinitione fundamēti depēdētis:tūc enī deꝰ magis poneretᷣ in diffōne cuiuſcūqꝫ creati:q̄ꝫ ſuba in diffōne accñtis:ſed cauſa eſt:qꝛ nulla forma pōt hēe cōceptū ꝑfectū quietatiuū niſi cointelligatᷣ illud cuius eſt forma:diffinitio aūt exprimit cōceptū ꝑfectuꝫ diffiniti:⁊ ideo quātūcūqꝫ eſſentialia forme exprimerentᷣ ſine illo cuius eſt forma:q̄uis quidditas eius indicaretᷣ:tñ nō eſſet ↄceptus ꝑfectus quietās intellm̄:⁊ ideo nec diffinitiuus:ſed cauſatuꝫ qđ eſt in ſe qđdā cōpoſitū ſubſiſtens ſi ↄcipiatᷣ in ſe itellꝰ ibi quieſcit nō regrēs aliđ cointelligere.12.Diſ.4ᵃ.q.1.L.

Deridetur auctoritas Iſidori ꝙ ſol ⁊ luna ſtabūt ne dānati ſub terra habeāt aliqđ lumē:nō enī ſic ſūt ſub terra ſicut aliqui imaginantᷣ antipodes:q̄ſi in ſuperficie oppoſita nr̄e terre habitabili:ſed ſunt ſub terra.i.in cētro terre:vel cōcauo terre:⁊ ſic nō magis haberēt lumen ſi ſol circūferretᷣ q̄ꝫ ſi ſol ſemper ſtaret in vna parte:ſilr alia pars illius auctīs ꝙ ſol ⁊ luna in ordine in quo creati ſunt ſtabūt.videtᷣ enīꝫ ſatis irrationabile:tum qꝛ ex quo receſſerunt ſemel ab illo ſitu nō redeunt iterū ad eundē infra ſpatiū triginta ſex millium annoꝝ:ergo oporteret iudiciū vſqꝫ ad hūc terminuꝫ differri poſt creationē mundi:qđ non eſt ꝓbabile.Similr creata erant in ſitu maxime ↄuenieti noue ꝓductioni reꝝ.ſtabunt aūt in ſitu maxime conuenienti cōſeruationi rerū ſine noua ꝓductione.48.Diſ.4ᵃ.q.2.M.

Detentio formalis que eſt ſm diffōnē formalē equalis eſt in dānatis:ſed nolle nō eſt equale:imo intenſius in his q̄ magis peccauerūt:⁊ iđ maior triſtitia.44.Diſ.4ᵃ.q.2.J.M.

Deſideriū naturale nō cauſat triſtitiā niſi ſit electiuū:ſed hoc nō videtᷣ ponere per ſe iſtum magis punitū q̄ꝫ illuꝫ:qꝛ ſicut nō eſt ꝑ ſe premiū intellectui cognoſcere creaturā ſed deū:ita nō videtᷣ ꝑ ſe pena dāmni itellectui non cognoſcē creaturam:ſed per ſe pena eſt viſione dei priuari:⁊ quo ad hoc ſunt iſti equales.33.Diſ.2ᵃ.q.vnica.infra.D.

Deſperās deſiderat deſiderio ↄditionato:qꝛ vellet ſi poſſet:nō aūt deſiderat abſolute:qꝛ ad abſolute deſiderare ꝑſupponitᷣ ↄceptio intellectus oſtēdēs ſibi deſideratū ſicut poſſibile deſiderātī.qcqđ enī oſtenditᷣ voluntati tanq̄ꝫ impoſſe vel volūtas oīno nō vult illđ:vel ſi vult illđ tenuiter vult:⁊ hoc modo forte veruꝫ eſt qđ dictū eſt in ſcđo libro ꝙ angelus voluit equalitatez dei:non abſolute ꝙ appeteret hoc tanq̄ꝫ poſſibile:ſed velle conditionato:in quo ſufficiēter eſt ratio meriti:⁊ etiā peccati:⁊ etiaꝫ ratio gaudij ⁊ triſtitie de oppoſito.26.Diſ.3ᵃ.q.vnica.J.

Determinatio obiecti eſt ꝑma determinatio que pertinet ad genus moris:non tanq̄ꝫ dāia determinās ad aliquid in illo genere:ſed tanq̄ꝫ potētiale receptiuū determinationis moralis:qꝛ qñ actus eſt hñs obm̄ cōueniens agenti ⁊ actioni:tunc eſt capax determinationis moralis ſm circūſtantias ordinatas:ꝓpter qđ dicitᷣ ex obiecto actus habere bonitatem ex genere:qꝛ ſicut genus eſt potētiale reſpectu differētiaꝝ:ſic bonitas ex obiecto eſt prima in genere moris preſupponens ſolā bonitatē nature:⁊ capax omnis bonitatis ſpecifice in genere moris.18.q.q.B.

Determinatio nō eſt intrinſeca potētie nec de ſe:nec per ſpēs:ſed eſt ad determinatū obiectū:⁊ hoc mō intellꝰ diuinꝰ eſt ad determinatū ſingulare:⁊ nō eſt incōueniēs itellm̄ ꝑfectiorē eē determinatū:⁊ determinabilē reſpectu obꝫ quo intellectus

intellectus imperfectioꝛ nõ eſt determinatus vel determinabilis reſpectu eiuſdem.9.Diſ.2ª.q.2.infra.V.

De aliquo habẽte verã identitatẽ: ſed nõ tñ vnicã realitatẽ formalẽ: neceſſe eſt idẽ rõne vnius realitatis vere ꝓdicari formalr̃ de illa realitate: ⁊ de alia realitate formali formaliter non predicari: ſicut albedo rõne alicuiꝰ realitatis: quã hꝫ in ſe: ꝯuenit cũ nigredine: ⁊ rõne alterius nõ realr̃ ꝯuenit: ſꝫ differt: nec affirmatio ⁊ negatio de eodẽ rõne eiuſdẽ realitatis formalr̃ dicunt̃: ita ꝟ pater rõne eſſentie eſt idẽ quidditatiue filio: ⁊ ratione ꝓprietatis nõ eſt idẽ formalr̃: nec hypoſtatice filio: nec dñr affirmatio ⁊ negatio de eodẽ reſpectu eiuſdem.2.Diſ.pª.q.7.infra.Ji.

De chõo dicit̃ ꝓprietas ꝯſis humanã naturã.eſt eñi naturalis filius Marie: eſt etiã iuſtus ⁊ gratus deo: ſed eẽ adoptatũ non dicit ꝓprietatẽ nature create ſm quã chriſtus nunq̃ fuit extraneus ab hereditate paterna ſed nature depauate.10.Diſtõne 3ª.qõne vnica.infra.D.

De facto deus reſuſcitans nõ reducet eãdẽ mutationẽ numero: q2 reſuſcitatio nõ erit eadẽ mutatio cũ gnõne: tñ eadem forma numero reducet̃: vnde fallacia ꝯñtis eſt ex diſtõne mutationũ inferre diſtinctionẽ terminoꝝ.ecõuerſo eñi bñ ſequit̃: ꝙ ſi alia forma acquirit̃ ꝙ ſit alia mutatio: ſꝫ eadẽ põt bene acqri diuerſis mutationibus: ſicut ⁊ idẽ vbi ſpecie põt acqri diuerſis motibꝰ localibus ſpecie: vtpote motu circulari ⁊ motu recto: qui adeo ſunt alteriꝰ rõnis vt nõ

L.c.31. ſint cõparabiles 7º phyſi.ª Aug.etiam 3º de tri.c.9.vult ꝙ idem ſpecie poſſit generari equiuoce ⁊ vniuoce: ⁊ tñ mutationes ſunt alterius rationis.43.Diſ.4ª.q.1.D.

De facto nulli datur grãnisi per aliquã cauſaꝫ meritoriã que meret̃ cõiunctionẽ eius ꝑmã cũ deo.⁊ hec cauſa meritoria eſt chõs: ſed ꝑter iſtam nõ opꝫ dare aliã itrinſecã in recipiente: qua ꝯiungat̃ deo añq̃ recipiat grãꝫ.4.Diſ.4ª.q.2.L.

De modo eſſendi.ſ.nõ quãtitatiue vel nõ dimẽſiue vel localiter non video ſi põt fieri idem in pluribus locis non ſub modo nãli quin etiã poſſit fieri modo naturali cuꝫ in ꝑmo ſint duo miracula in ſcdõ tñ vnũ. In ꝑmo quidẽ ſunt duo miracula.vnũ.ſ.in cauſando pñtiã corpis hic.⁊ aliud in ſeparando ipſum a ſuo modo nãli: ſic ergo poteſt eſſe modo naturali ſicut ſub ſacramẽto.10.Diſ.4ª.q.3.B.

De neceſſitate miniſtri ad minus in eccleſia latina eſt hodie cõficere in azimo.Et forte etiã grauiter peccãt greci q non ſe cõformant eccleſie Petri.maxime cũ hic habeat̃ fundamentũ ſolidũ ꝙ ſic chõs inſtituit iſtud ſacr̃m celebrandũ: ad minus: ſꝫ non neceſſario quin aliter fieri poſſet: tamẽ ſic magis cõgrue celebratur.11.Diſ.4ª.q.5.infra.L.

De potẽtia abſoluta bñ poſſet dari ꝑma grã ſine merito paſſionis chõi: qḋ ꝓbat̃: q2 ſuma grã data creature data eſt aie chõi ⁊ ſine oĩ merito: nullo eñi mõ paſſio eius nec exhibita nec ꝑuiſa erat meritũ reª gre ſibi ꝯferẽde.15.Diſ.4ª.q.1.L.

De potẽtia actiua ſiue factiua nõ eſt incõueniẽs ꝙ eadẽ exñs ſit organica ⁊ non organica: q2 illa potẽtia nõ cauſat actuꝫ informantẽ ſe: ſed effectũ in alio: ideo nõ ſequit̃ ꝯtradictio: ꝙ ſit organica agendo mediãte aliquo organo: ⁊ non organica agendo imediate per propriam virtutem ſine aliquo organo.49.Diſ.4ª.q.14.E.

De preceptis prime tabule eſt notandũ ꝙ illa imediate reſpiciunt deũ pro obiecto.duo quidẽ ꝑma ſi intelligant̃ eẽ tñ negatiua.primũ non habebis deos alienos.ſcdm non aſſumes nomẽ dei tui in vanũ.i.nõ facies deo tuo irreuerentiã. iſta ſunt ſtricta de lege nature: q2 ſequit̃ neccio ſi eſt deꝰ: eſt amandus vt deus: ⁊ qḋ nihil aliud eſt colendũ tanq̃ deꝰ: nec deo eſt faciẽda irreuerẽtia: ⁊ ꝑ ꝯñs in iſtis nõ põt deus diſpẽſare: vt aliqs poſſit licite facere oppoſitũ talis ꝓhibiti.Tertiũ ꝑceptũ qḋ eſt de ſabbato eſt affirmatiuũ: tanq̃ ad aliquẽ cultũ exhibendũ deo determinato tpe: ⁊ quãtuꝫ ad determinationẽ huius tẽporis vel illius non eſt de lege nature ſtricte loquendo: ſimiliter nec ad partẽ negatiuam que includitur: qua.ſ.prohibetur actus ſeruilis pro tempore determinato prohibens a cultu tũc exhibendo deo.ille enim actus non prohibet̃: niſi quia impediẽs vel retrahẽs ab iſto cultu qui precipitur.37.Diſ.3ª.q.vnica.infra.L.

De pronomine ego in baptiſãte veruꝫ eſt ꝙ non eſt ſimplr̃ de neceſſitate forme: neqꝫ expreſſum: neqꝫ vt implicitũ in verbo ꝑme perſone: ſed quãtũ ad eccleſiã latinã ad minꝰ poſt tꝑs Alexãdri neceſſe eſt miniſtro exꝑmere ego.⁊ glo. illa.ſiquis.cũ ꝓbatione ſua reualerunt.põt intelligi pro tpe ꝑcedere illã ꝯſtõnẽ Alexª tertij.ſiquis.3.Diſ.4ª.q.2.iſra.Q.

De re pñte nõ tñ relinquit̃ ſpẽs ſenſibilis in phãtaſia: ſed aliqua in potẽtia memoratiua: ⁊ ille potẽtie cognoſcunt obm ſub alia ⁊ alia rõne.nam vna cognoſcit obm ſm ſe abſolute apprehendendo quidditatẽ eius.alia apprehendit obm vt in ꝑterito apprehenſuꝫ: ita ꝙ apprehẽſio ꝑteriti eſt imediatũ obiectũ: ⁊ obiectũ imediatũ illius apprehenſionis ꝑterite eſt obiectũ mediatũ recordationis: ita etiaꝫ preſente aliquo ſenſibili ſenſui põt vtute illius cauſari in intellu duplex cognitio.vna abſtractiua qua intellꝰ agens abſtrahit ſpẽm quidditatis vt qdditas eſt a ſpecie in phãtaſmate: q̃ repñtat obm abſolute nõ vt exiſtit nũc vel tũc ⁊ hic: ⁊ alia põt eſſe in itellu cognitio itutiua que cooperat̃ intellectui: ⁊ ab hac põt derelinq habitualis cognitio intuitiua iportata in memoria itellectiua que ſit non qdditatis abſolute: ſic fuit alia: ſꝫ cogniti vt exñs qñ in ꝑterito apprehẽdebat̃ vt ꝑterijt: ⁊ ꝟ mõ chõs ꝑ experientiã didiciſſe dr̃ mlta: hoc eſt ꝑ cognitiones intuitiuas.i.illoꝝ cognitoꝝ quantũ ad exiſtentiaꝫ ⁊ per memorias derelictas ab eis.14.Diſ.3ª.q.3.L.

De rõne Xbi nõ eſt gigni amore obiecti cogniti: ſed nec etiaꝫ gigni amore notitie: que eſt Xbũ: tñ cõcomitat̃ ꝑfectũ Xbũ duplex actus volũtatis.vnus preuius quo imperat̃ actus ille: ⁊ ingſitio preuia: ſine qua nõ ꝑueniret̃ ad Xbũ ꝑfectũ: ſicut patet 9º de tri.vlt.c.⁊ alius quo intellꝰ quieſcit in intellectuali notitia iaꝫ habita ſine quo nõ ꝑmaneret intellectus in notitia iam habita: nõ igit̃ actus voluntatis eſt de eẽntia Xbi: nec formalr̃: nec vt cauſa: ſed ꝯcomitat̃ neccio ad gñationẽ eius in nobis ꝑꝑ ingſitionẽ eius preuiã: ⁊ ad cõtinuationẽ eius ſilr̃: ꝓpter hoc ꝙ ſi intellectio volũtati nõ cõplaceret in iſta notitia itellꝰ nõ ꝑmaneret in ea: ⁊ ita iſta notitia nõ haberet rõnẽ Xbi ꝑmanẽtis: iſta tñ permanẽtia non eſt de rõne ꝑfecti Xbi itenſiue: q2 nõ minus ꝑfecta eſt albedo vnius diei q̃ vnius anni.volũtas aũt reſpiciẽs obiectũ cuius eſt verbũ nõ ꝑtinet ad rationẽ Xbi: niſi ſtricte ſumẽdo verbũ quo modo Aug.pertractat.c.preallẽ. Nemo po- L.2.
teſt dicere dñs Jeſus niſi in ſpũ ſcõ.hoc dicere includit acceptationẽ obiecti dicti: ⁊ addit aliquid vltra rationẽ Xbi abſolute.27.Diſtõne pª.q.1.infra.D.

De rõne numeri ſunt tria.primũ eſt ꝙ vnitates que ſunt partes numeri ſunt vnius rõnis ⁊ nõ tñ cõceptus vnus ſꝫ ſingularia eius hinc ⁊ inde ſunt vnius rõnis ſm ꝙ vna ſũt diſtincta: ita ꝙ ſic vnũ nõ includat ſic vnũ: ideo vnitas nature nõ facit numerũ cũ vnitate ſuppoſiti: nec cũ vnitate formalitatis: q2 natura in vno icludit̃ ⁊ aliud includit.Tertio requirit̃ ꝙ in vtraqꝫ vnitate vel vtroqꝫ numero ſit potentialitas partis ad totũ.24.Diſ.pª.q.vnica.D.

De bonis inquantũ predeſtinat nõ eſt iudiciũ: neqꝫ de facto in exñtia: neqꝫ quaſi in ꝑſcia diuina.iudiciũ eñi eſt de aliq̃ facto vel preuiſo: ſed de malis lꝫ nõ ſit iudiciũ de facto: q2 nõ peccauerũt: põt tñ cõdemnatio dici iudicium de eis in preſcientia dei: vbi dicunt̃ mali: ⁊ tũc inſcrutabilitas iudicioꝝ põt referri ad malos ex parte quoꝝ ponit̃ aliqua rõ: lꝫ ille rões ex parte diuerſoꝝ ꝓpter quas quaſi ex parte eorum feruntur iudicia ſint inſcrutabiles: ⁊ per hoc iudicia

inſcrutabilia.4.1.Diſtinctione p^a.q.vnica.H.

Detinens rem alienā aut eſt in extrema neceſſitate:ꝛ ille cui9 eſt res non:ſed hꝫ aliquā citra extremā neceſſitatē:ꝛ tunc dōꝫ ꝙ iſta res ſit iſtius detinētis iure poli:quo in extreme neceſſitatis articulo ad ꝓuidendū ſuſtentationi nature via oībus extrema neceſſitate detētis eſt cōceſſa:extra de reb. ſig.Exijt qui ſeminat ꝛ eſt hodie in.6.decre. Si aūt ambo detinens.ſ.ꝛ cuius res detinet ſunt in extrema neceſſitate: ſi prius deuenit dn̄s ad illā extremā neceſſitatē dꝫ reddi dn̄o duplici iure:tū qꝛ prius ſuū:tū qꝛ iā ex iſta neceſſitate factū eſt ſuū.ſi ꝯo ꝑus deuenit detinēs factū eſt ſuū:ꝛ tunc dn̄o poſt deuenienti ad iſtā neceſſitatē nō dꝫ reddi:qꝛ ceſſauit dn̄iū eius in re iſta:ꝛ factū eſt alteri9 iure poli.Si aūt ambo ſimul deueniūt.dico ꝙ dꝫ reddi dn̄o:qꝛ nunq̄ᷓ receſſit a dn̄o.Et ſi arguas ꝙ magis dꝫ quilibet ſe diligere q̄ꝫ ꝓximū:ꝛ per ꝯñs magis vitā ſuā corꝑalē q̄ꝫ vitā ꝓximi:ꝛ per ꝯñs iſtā rem ſimplr̄ nec iāꝫ ſibi magis retinere q̄ꝫ dare ꝓximo.Rn̄deo magis dꝫ diligere vitā ſuā ordinate vt eſt diligibilis ad vitā eternā:ꝛ ita magis ꝯſeruationē iuſtā vite ſue q̄ꝫ ꝯſeruationē iuſtaꝫ vite ꝓximi:ſed nō magis ꝯſeruationē iniuſtā vite ſue q̄ꝫ ꝯſeruationē iuſtam vite ꝓximi. Sic enī magis dꝫ latro ſuſtinere ſuſpēdiū q̄ꝫ occidē ſuſpēdentē vt euadat:cuius rō eſt:qꝛ dilectio vite corꝑalis iniuſte cuſtodite nō eſt dilectio ordinata:qꝛ nō eſt ad dilectionem aīe nec dei.Iſtius aūt detinentis in caſu vltimo cuſtoditio vite de re aliena eſt iniuſta:ꝛ cum hoc eſt etiā homicidia:qꝛ iniuſte occidit aliū qui ſubtrahit ſibi neceſſarium qḋ ſibi debet.15.Diſtōne 4^a.q.2.I.

Detentio in cōſideratione ignis intenſa ꝛ perpetua ꝛ ꝯ voluntatē angeli eſt effectiue a deo ꝑncipalr̄:ꝛ ab igne vt actiue: ſed minus ꝑncipalr̄.Et pōt exponi exēplū ſic intell̄s agens ꝛ phātaſma ſe hn̄t ad mouēdū intellm̄ poſſem in nobis:ſic in ꝓpoſito de9 hꝫ ſimilē modū intellectui agēti:ꝛ ignis phātaſmati:ꝛ eēt oīno ſilr̄ ſi in nobis intell̄s agēs eſſet formalr̄ volēs ꝛ poſſis ſimilr̄.ꝛ agens ꝑ volūtatē ſuā determinaret aliqḋ certū phantaſma ad mouendū efficaciſſime intellm̄ poſſibilem cōtra voluntatem eius:nec obſtat ꝙ ꝑncipale agens ꝛ inſtrumentū non ſunt in eodē ſuppoſito hic ſicut ibi intell̄s agens ꝛ phantaſma:qꝛ ordo agentiū illoꝝ nō requirit identitatem ſuppoſiti.4.4.Diſ.4^a.q.2.K.

Dictio excluſiua alio mō excludit addita ſubto.alio mō addita ꝑdicato:qꝛ addita ſubto ꝑ ſe excludit reſpectu ꝑdicati oē illud de quo vere nō dicit ſubm:neqꝫ ꝑ ſe neqꝫ ꝑ accidens.puta ſolū albū currit.ſortē currere:vel muſicū currere nō excludit:ſꝫ nigrū currere:ſꝫ ſor.vel muſicus nō dicat de albo niſi ꝑ accn̄s:ſed ex parte ꝑdicati excludit reſpectu ſubti qcqd nō formalr̄ vl̄ eſſentialr̄ dī de ꝑdicato nec ecōuerſo:ꝛ maxime eiuſdē gn̄is:puta hoc eſt ſolūmodo albuꝫ pōt excludi ꝙ huic ſubto nulla qualitas inhereat niſi albedo:ꝛ hoc mō accipit in diuinis cū negat iſta.cōis eſt ſolus hō vel ſolus deus.hec enī falſa eſt:non qꝛ aliquid dicat de chr̄o de quo nō dicat deus:ſed qꝛ nō omne dictuꝫ de chr̄o eſt formalr̄ vel eſſentialr̄ deus:qꝛ hō dī de chr̄o:ꝛ tn̄ non eſt formalr̄ deus vel dictū de deo.6.Diſ.3^a.q.2.D.

Dictū Philippi oſtende nobis p̄rem ꝛ ſufficit nobis:intelligēduꝫ eſt quātū ad inſtructionē fidei de trinitate.hāc enī tūc nō cōplete intellexerat.frequēter eniꝫ audierat ſermonē de p̄re:ꝛ ideo cōcepit ꝙ p̄re ſibi oſtēſo ſufficiēter caperet ꝛ alij cū eo veritatē fidei de trinitate.nō aūt loquebat de viſiōe beata quaſi illa per ſe ſufficeret ſine dilectione:ſicut appet ꝑ rn̄ſionē chr̄i.tāto tpe vobiſcū ſum ꝛc.Philippe q videt me.quaſi dicat ſi iā me ſm veritatē vidiſtis etiā ꝑfecta viſione fidei:ꝛ p̄reꝫ meū ſili viſione vidiſtis.nō aūt intellexit ꝙ apl̄i vidiſſent eū viſione beatifica.iam enī ſupponeret eos fuiſſe beatos.49.Diſ.4^a.q.4.P.

Diuiſio ꝑncipij actiui diuerſis noīb9 exprimit nō ſolū apud diuerſos:ſed etiā apud Ariſtotelē.vt pꝫ ex 2° phy^c.vbi ꝑmiſit ſm ꝓpoſitū:ꝛ nō ſm ꝓpoſitū.ꝛ ſubdit ab intellu ꝛ a nā.ꝛ in 9° meta^c rōnales ꝛ irrationales potentias.per iſta tria nō ſm ꝓpoſitū:ꝛ a nā:ꝛ potētie irrōnalis:intelligit ꝑn^m actiuū:qḋ cōiter dicim9 nāꝫ.ꝑ alia ꝯo tria intelligit illḋ aliḋ ꝑn^m actiuū in quo ꝯcurrūt reſpectu actus extrīſeci ꝛ intell̄s ꝛ volūtas:ſed vtrūqꝫ iſtoꝝ per ſe acceptū hꝫ ſuū ꝓpriū modū ꝑncipiādi:intell̄s qdē ꝑ modū nāe.vn̄ ad ſuū ꝓpriū actū cōparatus nā eſt ſicut filius in diuinis ꝓducit ꝑ modū nāe:ꝛ eius ꝑncipiū ꝓductiuū ſit memoria.volūtas aūt ſꝫ hꝫ ſuū modū cauſandi ꝓpriūꝫ.ſ.libere.ꝛ ideo qñ concurrit cū intellu vt in ꝓductione artificialiū:totuꝫ dicit ꝓduci libere ꝛ a ꝓpoſito:qꝛ ꝓpoſitū eſt ꝑncipale ꝛ imediatū ꝑn^m illi9 ꝓductionis extrinſece.ſi aūt qñqꝫ ꝯcurrat potētia nālr̄ actiua cū ipſa volūtate:ſicut eſt de potētijs inferioribus qbus vtimur ad agēdū:lꝫ actio ꝓprie vt eſt huius ꝑncipij ſit ꝑ modū nāe:tn̄ qꝛ totū ſubiacet voluntati:iō libere vtimur ꝛ dicimur libere agere a ꝑncipali agēte:ꝛ hoc mō loquitur 9° meta^c.vbi vult ꝙ vltra intellectū requirit aliquod determinās vt appetitus ꝛ ꝓhereſis:aliogn ſimul faceret ꝯtria.nā ipſa ſcia ſimul ꝯtria oſtēdit:ꝛ ipſa quātuꝫ eſt ex pte ſui eēt ꝑncipiū ꝑ modū nature:ꝛ nec iō quātū eſt ex parte ſui cauſaret qḋlibet reſpectu cuius eſt in potētia.Ille igitur ꝯtrioꝝ quare ſil faciēt ꝯtria.hoc eſt ipoſſe.nec iāꝫ eſt igit alterū ad eſſe qḋ ꝓpoſitū eſt.hoc eſt determinās ad vnū oppoſitoꝝ:ꝛ ſubdit.dico aūt hoc appetitū.16.q.q.infra.R.

Dolor ſicut ꝛ delectatio ſenſitiua eſt paſſio cauſata in appetitu ſenſitiuo ab obiecto apprehēſo per ſenſuꝫ:ſicut ergo aliqḋ obm̄ inquātū obm̄ hoc eſt intentionalr̄ motiuū eſt ꝯueniens:ꝛ ita cauſat poſita ſenſatione delectationē in appetitu ſenſitiuo:vnde nō eſt facile in omni delectatiōe ſaltē viſus ꝛ auditus fingere imutationē aliquā realē ad ſalutē ipſius ſuppoſiti.Eodē modo lꝫ imutationē intentionaleꝫ obiecti diſcōuenientis cōcomitet alia imutatio realis diſcōueniēs nature:qḋ forte nō eſt verum in viſu ꝛ auditu:ſequitur dolor cauſatus ab illo obiecto ſenſato vt ſenſato in appetitu ſenſitiuo.4.4.Diſ.4^a.q.3.L.

Domino male ꝛ inordinate volēte ſtatim rehabere ſuum:ꝛ ꝑ cōſequēs inordinate non volēte proximū ſuū illud tenere: nō eſt tenēs iniuſtus:qꝛ etiā depoſitū de cuius redditione eſt lex ſtrictiſſima pōt teneri licite dn̄o inuito volūtate inordinata.15.Diſtōne 4^a.q.2.F.

Domus extra dicit fieri a domo in mente:qꝛ fit a cognitione domus in mēte tanq̄ꝫ a ꝑncipio formali:ꝛ illa cognitio domus eſt ſimplr̄ ꝑfectior domo extra:ipſa etiaꝫ domus intra pro quāto participat eſſe cognitionis ꝑfectior eſt ſeipſa extra. Et ſi dicat ꝙ eſt ens diminutū ꝛ dom9 extra eſt ens reale. Dico ꝙ cognitio eius eſt ens reale ꝛ ꝑfectius ens q̄ꝫ dom9 extra.dom9 etiā in mēte ꝑticipat nobilius eē reale q̄ꝫ ſit illud eſſe extra.Et ſic intelligēdū eſt illud Aug^ni 9° de tri.10. vel.11.ſcꝫ ꝙ ſuperius hꝫ nobilius eſſe in ſe q̄ꝫ in intellu.ecōuerſo autē iferi9 hꝫ nobilius eſſe in intellu q̄ꝫ in ſeipſo.hoc intelligendū eſt de illo eſſe qḋ formalr̄ eſt ipſius cognīs ꝛ participatiue ipſius cogniti:verū eſt tn̄ ꝙ domus extra hꝫ verius eſſe domus q̄ꝫ domus in intellu cuiuſcūqꝫ:ſed hoc eſt eſſe ſm qd.i.eſſe tale limitatū.nobilius aūt ſimpliciter eſſe habet in intellectu maxime diuino.Diſ.4^a.q.1.O.

Domus non eſt nata hic rationeꝫ obiecti reſpectu ſue cognīs quātū ad iſtas cōditiones cauſare.ſ.notitiā vel mēſurare: qꝛ intell̄s qui mouet ab ente vel qdditate in ſenſibilibus nō mouet ab artificiali vt artificiale eſt:qꝛ ſic non eſt ens nec hꝫ qd:ſed tn̄ domus eſt obm̄ quantū ad illā ꝯditionē que eſt terminare actū:ꝛ iſta conditio obiecti non oſtendit maiorē perfectionē in obto q̄ꝫ in actu.1.Diſ.4^a.q.1.S.

Duarū

Duarum productionum cōpletarū ineſſe ſubali non pōt eſſe eadē ſuba primus terminus: q̄a tunc vtraq̄ʒ acciperet perfectum eſſe ſubſtātiale ex quo vtraq̄ʒ eſt cōpleta: ⁊ ita idē bis produceretur complete. 3. Diſ. 2ª. q. 4. infra. B.

Dubium eſt quid Philoſophus circa imortalitatē aīe ſenſit. varie enī loquit̄ in diuerſis locis: ⁊ habuit diuerſa pncipia: ex quorū aliquib⁹ videt̄ ſequi vnū oppoſitū: ex alijs aliud. vñ pbabile eſt q̄ in illa ꝯne ſemp fuerit dubius: ⁊ nunc magis accedere ad vnā ptē nūc ad aliā: iuxta ꝙ qō tractabat māam cōſonā vni parti magis q̄ʒ alteri. 43. Diſ. 4ª. q. 2. I.

Due cōditiones cōcurrūt in obiecto amabili. ſ. vnitas ⁊ bonitas: ⁊ lʒ vnitas vnius obiecti q̄ñq̄ʒ ſuperet vnitatē alteri⁹ obiecti: tñ bonitas ex alia pte recōpenſat. 27. Diſ. 3ª. q. vnica. infra. O.

Due ſunt rōnes quare chriſtus nō ꝯtraxit peccatū originale: quarū vna per ſe ſufficeret ſine altera. vna quia purgata fuit caro eius in beata vgine. ſcda q̄a nō erat filius nālis Ade: ⁊ ideo nō obligabat̄ in Adam. 32. Diſ. 2ª. q. vnica. A.

Due gratie ſunt in aīabus cōtrahentiū: ⁊ hoc niſi ſit obex peccati mortalis hic ⁊ inde: nō enī ſufficit ad grāʒ percipiēdaʒ q̄ cōtrahens non ſit fictus reſpectu ſacri: ſed opʒ q̄ prius penituerit: q̄a iſtud ſacrm nō dat primaʒ gratiā. Secūdus effectus eſt vnio animarū ꝯtrahētiū: ſed pmus effectus totalis eſt vnus. ſ. gratioſa cōiunctio aīaꝝ. 26. Diſ. 4ª. q. 1. N.

Duo actus perfecti nō poſſunt eſſe in eadeʒ potentia: aut ſaltem ſi poſſunt non videt̄ q̄ vnus illoꝝ poſſit eſſe aliquo modo actiuum reſpectu alterius. 17. Diſ. pª. q. 2. L.

Duo amores fecerunt duas ciuitates: ciuitatem dei amor dei vſq̄ʒ ad contēptū ſui: ⁊ ciuitatem diaboli amor ſui vſq̄ʒ ad contemptū dei. Prima igit̄ radix ciuitatis diaboli fuit iordinat⁹ amor amicitie ſui que radix germinauit vſq̄ʒ ad cōtēptū dei: in quo eſt ꝯſumata iſta malitia. 6. Diſ. 2ª. q. 2. I. L.

Duo effectus cōparati ad vnā cauſaʒ cōem eoꝝ pñt hēre ordinem mutuū ad ſeinuicē in rōne cāe partialis: ſicut ſpēs intelligibilis ⁊ itelligere cōparando ad intellm agentē ⁊ poſſ: q̄a reſpectu intellectionis partialis cauſa eſt ſpecies: ⁊ poſſet poni intellectio eſſe aliqua cauſa ſpeciei pro quanto intendit eam. 17. Diſtinctione pª. q. 2. infra. V.

Duo fines vltimi ſi eſſent haberēt duas coordinationes entiū ad ſe: ita q̄ iſta entia ad illa nullū ordinē haberent: q̄a nec ad finē illoꝝ. nam que ordinarent̄ ad vnū finem vltimū: nō poſſent ordinari ad aliū: q̄a eiuſdē cauſati duas eē cauſas totales: vel perfectas in eodem ordine eſt impoſſibile: tunc eniʒ eſſet aliqd in aliquo ordine p ſe cauſa: quo nō poſito nihil minus eēt id pfecte cauſatū: ordinata ḡ ad vnum finē nullo modo ordinant̄ ad aliū: nec per ꝯñs ad illa: que ordinantur ad alium: ⁊ ita ex his ⁊ illis non fieret vnū vniuerſum. 2. Diſ. pª. q. 2. infra. O.

Duo ordines pñt intelligi in diuinis. ſ. ordo nature ⁊ ordo originis qui ſunt alterius rōnis: ⁊ in quocūq̄ʒ gradu vnius ordinis pōt totus alius ordo aſſignari. Exemplū in creatura vbi eſt ordo nature: ordo originis: ⁊ ordo durationis: q̄ ſūt alterius ⁊ alterius rōnis: ⁊ tot⁹ vnus ordo pōt aſſignari in vno gradu alterius ordinis. accipiat̄ enī vnū inſtās durationis: in illo inſtāti pñt aſſignari oīa ordinata ſm originē ⁊ nām: accipiat̄ etiā vnū inſtans nature in eo pñt aſſignari oīa ordinata ſʒ originē. Simplr tñ in diuinis ordo nature primus eſt: ita q̄ ſimplr procedendo in pmo inſtanti nature debet aſſignari totus primus ordo originis: ⁊ ſi in ſcdo inſtanti nature aſſignet̄ ordo originis: nō eſt pmus ordo originis: ſed ſecūdus: qđ itelligo ſic. Ordo nature accipit̄ comparando obiecta ad intellectū ⁊ voluntatē diuinā: q̄a comparando eſſentiā ſuā ad intellectū ⁊ volūtatē eius: que eſt primū obiectū intellectus ſui ⁊ voluntatis ſue eſt primum inſtans nature: ⁊ cōparando alia obiecta: que ſunt ſcdaria ad intellectū ⁊ voluntatē diuinā: que nō ſunt ex ſe obiecta: ſed producta per intellectū ⁊ voluntateʒ ineſſe obiecti: eſt ſm inſtans nature. In primo igit̄ inſtanti nature ſtando in illo habet̄ pſona pfecta habēs memoriā perfectaʒ eſſentie diuine. ſ. habēs intellectū cui eſſentia diuina eſt preſens in ratione obiecti actu itelligibilis: ⁊ iſta pſona iſta memoria eſſentie diuine pōt formalr operari ⁊ formalr pducere: ⁊ prius aliquo modo itelligit̄ iſta perſona opari iſta memoria q̄ʒ pducere: ⁊ in illo priori intelligit̄ iſta pſona in ſe pfecta ⁊ vere beata in actu itellectus intelligēdo eſſentiā diuinam ſicut obm ſuū. Eadē etiā pſona pducēdo iſta memoria pducit notitiā adequatā huic obiecto: ⁊ cū hoc obiectū ſit infinitū pducit pſonā formalr infinitā per ſe ſubſiſtētē: illi aūt pſone cōicat̄ voluntas: vt actus primus: nō habēs adhuc terminū adequatū productū. iſta vna volūtate pſona pma ⁊ ſecūda operant̄ circa eſſentiā diuinā tanq̄ʒ obm amando eā infinite: ⁊ tunc ſunt in ſe perfecte ⁊ vere beate in eſſentia diuina: preter hoc aūt iſta eadē volūtate vna in eis iſte pſone pducūt amorē adequatū huic obiecto cognito ſub rōne amabilis: ⁊ ita producūt amorē infinitū: ⁊ ita ſpirant pſonā diuinā: q̄a nihil eſt formalr infinitū: niſi qđ per identitatē eſt deus. Stando igit̄ preciſe in pmo inſtāti nature cōparādo eſſentiā diuinā ad intellectū ⁊ voluntatē habet̄ totus ordo originis pmus: q̄a. ſ. due pſone pfecte originant̄: ⁊ tota pfectio diuinarū perſonaꝝ ad intra in itellu diuino ⁊ voluntate habet̄ in pmo inſtāti nature: vt ſunt potentie operatiue circa illā eſſentiaʒ: q̄a tota pfectio ſimplr cuiuſlibet perſone eſt in itelligēdo ⁊ volendo eſſentiā diuinā: q̄a in intelligēdo ⁊ volēdo eam ſunt beate formalr. hoc ergo quantū ad primū inſtans nature. Sequit̄ ſcdm iſtās nature in quo cōparatur intells ⁊ volūtas diuina ad aliud obm ſecūdariū: ⁊ q̄a in illo inſtanti obm illud non eſt ex ſe actu itelligibile: ſed ſit actu itelligibile per intellm ideo nō hʒ eſſe in memoria diuina: vt memoria eſt: ſed producitur actu intelligētie in tali eſſe obiecti ſicut in nobis itentiones ſcde pducunt̄ per intellm ⁊ nō ſunt in memoria: vt memoria eſt: ⁊ ſiue poneret̄ q̄ haberēt eſſe per memoriā: ſiue q̄ producerent̄ per intelligentiā ineſſe cognito: ſaltē prius nā q̄ʒ habeāt eſſe in memoria vel in itelligētia tā memoria q̄ʒ intelligētia eſt in tribus pſonis: ⁊ ita iquantū memoria vel intelligētia eſt in iſtis tribus pſonis erit ratio pducēdi iſta in eſſe. nō igit̄ verbū prima pductione pducit̄ de lapide: vt eſt in memoria pris: q̄a vel lapis nō habʒ eſſe in memoria pris: vt memoria eſt pncipiū pducēdi verbū: vel ſi habʒ eſſe in memoria: nō tñ prius naturalr q̄ʒ ipſa intelligat̄ in tribus. In ſcdo tñ inſtanti nature pōt aſſignari qdā ordo originis: q̄a prius origine pater itelligit lapidē q̄ʒ filius: q̄a pr intelligit a ſe: filius nō a ſe: ſed hoc hʒ a pre ⁊. ſ. ſ. a patre ⁊ filio. Sed iſte ſcdo ordo originis nō eſt originatio ſimpliciter: quia. ſ. perſone diuine producunt̄ in eſſe nature diuine ſimpliciter: ſed eſt quaſi originatio ſm quid ſiue cōſequens pſonas iaʒ productas. Exēplū huius in creaturis ſi ſit origo ſortis a platone per ſe ſʒ humanitatē: ordo originis in iſtis in habēdo humanitatē eſt pm⁹ ordo originis ſimplr. ordo aūt eoꝝ in habēdo riſibilitateʒ eſt ali⁹ ordo originis quaſi ſm quid: q̄a ſicut in pmo inſtanti nature ſortes hʒ humanitatē a platone ita in ſcdo habet riſibilitatē ab eo: ⁊ ſi prius naturalr ambo haberēt humanitatē q̄ʒ riſibilitas pduceret̄ ambo cauſarēt ſimul riſibilitatē: ⁊ tñ q̄ hoc cauſarent vnus haberet ab alio. Ita dico in pposito q̄ verbū eſſe notitiā infinitā genitā eſt ipſum eſſe infinitam notitiā infinite eſſentie: ⁊ hoc eſt per originationē ipſius a patre in primo inſtanti nature: ſed verbū eſſe notitiaʒ lapidis vel habere notitiā lapidis a patre gignēte: hoc eſt q̄ſi originare verbuʒ ſm quid ſiue ſm aliqd adueniēs verbo enti ſimplr. hoc enī nō eſt ipſum gigni ſimplr ſub rōne perſone diuine: q̄a nec

ſub ratione notitie ſimpliciter infinite: ⁊ formaliter īfinite eſſentie vt obiecti per ſe: lꝫ enī cōcomitanter notitia illa īfinita: que eſt infinite eſſentie vt obiecti per ſe ſit notitia lapidis: quatenus tamē eſt lapis nō habet a lapide formaliter infinitatē. Et ſicut dictū eſt de producto in eſſe itellecto cō ſimiliter dici pōt de eē volito. 1. Diſt. 2ª. q. 1. J. D. ⁊. 14. q. q.

Duo que ꝯcurrūt in ꝓncipio .f. in memoria ꝑfecta eſſentia ⁊ itell's ⁊ in volūtate ꝑfecta voluntas ⁊ obiectū diligibile preſens nō ſe habēt per accidēs: nec ſicut remotū ꝓncipiū ⁊ ꝓpinquū: ſed totū hoc itell's infinitus habēs obiectū īfinitū intelligibile ſibi preſens eſt per ſe vnum ꝓnᵐ: ita ꝙ alterū ſine altero nō eſt ꝓncipiū producēdi: ⁊ ideo eſt vnicū ꝓnᵐ ſimpl'r ꝓductiuū nō diſtinctū in duo ꝓncipia ꝓductiua: cō ſimiliter de volūtate ⁊ obiecto reſpectu ſpirationis: ⁊ cōſimiliter de terminis reſpectu productionū. Si queras quare non pōt eſſentia ſola vt diſtinguiť cōtra voluntatē ⁊ itellectum eſſe ꝓncipiū cōmunicādi ſe? Rñdeo eſſentia mere intellectualis nō eſt ꝓncipiū alicuius productionis niſi vt coincidit cum memoria ⁊ voluntate. 2. q. q. P.

Duplex eſt actus intell's reſpectu obiectoꝝ: que non ſunt preſentia in ſe: qualia ſunt illa: que modo naturał'r intelligimꝰ. ꝓmus actus eſt ſpecies qua obiectū eſt preſens vt obiectū actu intelligibile. Scðs actus eſt ipſa intellectio actualis. ⁊ ad vtrūqꝫ agit intell's nō motus ab eo qđ eſt cauſa partialis ſecū cōcurrens ad illā actionē: lꝫ vnum actū intellectus precedat motio eius ad aliū actū. Ad primū aūt actū agit intell's agens cū phantaſmate: ⁊ ibi intell's agens eſt principalior cauſa ꝙ̄ phātaſma: ⁊ ambo integrāt vnā totalē cām reſpectu ſpeciei intelligibilis. ad ſcðm aūt actū agit pars itellectiua: ſiue intell's agēs: ſiue poſſibilis: nō alio modo: ⁊ ſpecies intelligibilis: ſicut due partiales cauſe: ⁊ ibi agit ꝑs intellectiua non mota a ſpecie: ſed prius mouens: ſcꝫ agens vt ſpecies ſibi coagat. Qđ ſi dicať obm mouet nō motū. Dico ꝙ in vtraqꝫ motione obiectū eſt mouens ſecūdariū: lꝫ nō ſit motū. i. aliqđ recipiens in ſe a ꝓncipali ſiue priori mouente. Cum dicis ꝙ intellectus non mouet niſi motus. Dico ꝙ non mouet ſcða motione niſi motus priori motione. hec igiť eſt comparatio duarū motionū intell's. nō autē duarū cauſarū partialiū cōcurrentiū in vna motione. Si autē cōpares cauſas partiales in vtraqꝫ motione. Dico ꝙ intellectus vtrobiqꝫ mouet non motus a cauſa partiali cōcurrente in eadem motione. 3. Diſ. pª. q. 8. D.

Duplex eſt impotētia in genere cōtingens in matrimonio naturalis ⁊ caſualis. nālis in viro eſt frigiditas vel mutilatio partis neceſſarie: in muliere artatio. caſualis eſt per maleficium. impoſſibilitas ꝓma ſatis patꝫ. ſcða fit per malignos ſpiritus qui habētes pactiones cū hominibꝰ ſeruant ꝓmiſſa: nō qa veraces: ſed vt alij eis adhereāt: qa ſi nulla pacta ſeruarēt nulli eis ſeruirēt: ⁊ vt illi quibus ſeruant promiſſa eos colant. nā ex ſupbia ſua ꝓcipue appetūt honores diuinos. deus etiā permittit eos exercere ꝑtātē ſuā ad īpediendū aliquos ab aliqbus actibus in quos poſſent ſi non eēnt impediti: ⁊ hoc vel ꝓpter peccata eoꝝ vel ꝓpter aliquam aliā cauſam occultā: ⁊ hoc modo Maga habēs pactū cū demone procurat ab eo vt iſtum impediat a tali actu cum tali muliere ꝙ̄diu tale maleficiū ꝑſeuerat: puta acus curuata ⁊ aliqua huiuſmodi. 34. Diſ. 4ª. q. vnica. B.

Duplex eſt neceſſitas conuerſionis intell's ad phantaſmata. vna eſt cōformitas actionū potētie intellectiue: ⁊ phātaſie: qa quicqđ intelligimus in vli: illud idem phantaſiamur in ſuo ſingulari: ⁊ ſimul nectior: ex quo accidit ꝙ īpedita operatione phātaſie impediť itell's: ſicut ſimul opatio ſenſus cōis: ⁊ particularis: ⁊ impedita opatione ſenſus particularis: īpediť operatio ſenſus cōis. Quo aūt ad cām ſcðaꝫ vel neceſſitantē: eſt itelligendū ꝙ ſpēs intelligibilis abſtrahiť a phātaſmate: vt actu ꝑ ipſuꝫ phantaſiať obm particulare phātaſia: antequā igiť intell's habeat ſpeciē: neceſſo opꝫ ipſuꝫ cōuerti ad phātaſmata: ſicut propriū paſſiuū cōuertiť ad ſuū propriū actiuū: a quo ſimul ⁊ ab intellu agente recipit ſpēm intelligibilē: ⁊ ſi eam hꝫ recipit intenſionē actus: qa clarius videt obiectū. ſtante enī voluntate ad hoc: ⁊ phantaſia nō fatigata: quāto ipſa eſt magis in actu ordinato itellectus intenſius videt obm ſuū ꝓpriū. Sed dices ſi actus eſt intenſior quāto plus phātaſia eſt in actu. ergo videť ꝙ nō habeat terminū: cuius falſitas pꝫ in pñia. Dicendū ꝙ generał'r in his que ſuſcipiunt magis ⁊ minus: ſicut in habitibus nō quilibet actus auget habitū: vel ſaltē ille actus qui non virtuał'r cōtinet ipſum generatū. vnde aquā calidam nō facit calidiorē modicus ignis: vel modicus calor: puta tepidꝰ: ſed calor intenſior: puta calor qui vtute eſt talis. ſi aūt forme tales hñt terminū: non amplius illi actus intendunt habitū: ita eſt in ꝓpoſito. 3. Diſ. pª. q. 6. infra. S.

Duplex eſt triſtitia de poſitiuo diſcōueniēte: vna de detentione ignis perpetua: tanꝙ̄ diffinitiue locātis: alia de detētione intelligētie in cōſideratione intenſa ignis vt obiecti: que duo poſitiua. Loue detentiones ſunt nolita: ⁊ ideo diſconuenientia nō ſic ꝙ deſtruant nām potētie cui inſunt: ſed ſicut eſt diſcōueniēs graui eſſe ſurſum: ⁊ eſſet ſibi triſte ſi eēt ab eo perceptū: ⁊ ille due triſtitie de duplici detētione pñt ſic noiari pena incarcerationis ꝓma. pena excecationis ſcða. vt ſit cōſtructio trāſitiua accipiēdo penā ꝓ triſtitia: ⁊ illud addiū in genitiuo ꝓ obto ꝯtriſtāte. 46. Diſ. 4ª. q. 4. L.

Duplici rōne nō poterat coſta Ade eſſe ſemen: nec in ea rō ſeminalis. ꝓmo: qa vt dictū eſt ſemen eſt ꝓpinquū ꝯuertēdū in genitū cuiꝰ nō fuit coſta illa. 2º qa per quācūqꝫ trāſmutationē nō potuit trāſmutari coſta in totuꝫ corpus Eue: qđ fuit ꝑfecta quātitate formatuꝫ ſine materie additione: nec etiā aliqđ illius corpis fieri potuit ex iſta coſta naturaliter niſi per multas trāſmutationes. 18. Diſ. 2ª. q. vnica. N.

Dupliciter vel tripl'r eodē deus eſt ſapiēs ⁊ magnus: ⁊ tamē non ſic eodē eſt deus pr̄. vno modo: qa ſapia ⁊ magnitudo ſunt ꝑfectiones eiuſdē rōnis: hoc eſt quidditatiue: qa qcqđ perficiť iſtis perfectionibus perficiť: nō vt rōnibus ſuppoſiti: ſed vt rationibꝰ quidditatiuis: nō ſic aūt pr̄nitas ⁊ deitas ſunt eiuſdē rōnis. Sunt etiā alio modo eiuſdē rōnis ſapientia ⁊ bonitas: qa ꝑfectiones ſimpl'r. nō ſic aūt pr̄nitas ⁊ deitas. ſcðo modo: qa magnitudo eſt eadē deitati in quolibet: pr̄nitas non: ſed tm̄ in vno ſuppoſito. tertio modo: qa bonitas ⁊ magnitudo ⁊c̄. huiꝰ ſunt eadē ꝗ̄ſi identitate mutua: qa vtrūqꝫ eſt formał'r infinitū: ꝓpter quā infinitatem vtrūqꝫ eſt idē alteri: ſꝫ pr̄nitas ⁊ deitas nō ſūt eadē ſic mutuo: qa vnū eoꝝ nō eſt formał'r infinituꝫ: ſed tm̄ deitas eſt formał'r infinita: ⁊ ꝓpter iſtam infinitatem paternitas eſt ſibi idē: non econuerſo ſic. 8. Diſ. pª. q. 4. infra. Y.

Eadem ratio intelligendi illimitata pōt eſſe ꝓpria rō intelligendi qđcūqꝫ eoꝝ ad que eſt illimitata ſicut ſi eſſet limitata ad aliqđ ſolū: ⁊ maxie reſpectu iſtius actus: qui eſt intelligere: in quo nō ſemꝑ requiriť vniuoca ratio vł aſſimilatio cū cognito: alioquin nihil poſſet cognoſci per cām: nec ꝯ per ꝓnᵐ: ſed ſufficit rō eminētior ꝯtinēs ꝑfecte ſilitudinē virtualē cogniti. 35. Diſ. pª. q. vnica. N.

Eccl'ia illegitimauit vouētē religionē ⁊ hoc fuit rōnabile: quia ipſe poſuit ſe in ꝑtāte eccleſie quantū ad oppoſitū eius ad qđ eſt cōtractus mr̄imonij. vouentē aūt priuate non illegitimauit: qa nō ſic ſe poſuit in eius ꝑtāte: ſed qa ſe poſuit in manu dei ad oppoſitū ſeruanduꝫ: ⁊ conſuluit aīe ſue apud deum ne tranſgrediatur: ideo eccleſia reliquit eum iudicio diuino. 38. Diſ. 4ª. q. vnica. infra. D.

Eccleſia nō ita ſtricte precepit ſuſcipientē eſſe ieiunū ꝓhibēdo nō ieiunū ſuſcipe: ſicut ꝓhibet diuiſionē facti: imo ipſa

diuiſio

diuiſio phibet a chřo ex pma inſtõne ſacri:nec etiã ita ſtri cte phibet nõ ieiunũ pcipe ſicut pcipit ↄſecrãtẽ pcipere.g ex vna pte hʒ iſte pceptũ chři ad ſic ↄſecrãdũ:ꝛ poſt ↄſecra tionẽ ſtrictiſſimũ pceptũ ecclie de pcipiẽdo:ex alia pte nõ hʒ niſi pceptũ ecclie lene cõparatiue de ieiuno.non enĩ ſibi ponit ꝙ ſuſcipiẽs nõ ieiun⁹ ſit reus dñici ſacri:neqʒ ꝙ ibi ſit ſacrilegiũ:neqʒ repellit a cõmunione p annuʒ ſicut hic. ſimplr enĩ ecclia nõ itẽdebat ligare in iſto caſu ad ieiuniũ: imo cũ alia duo pcepta:vñ vtute chři:vñ vtute ecclie fortius ꝛ magis obligent:potius itẽdit in tali caſu obligari ad illa. Nõ eſt g iſte perplexus:qa ſeruãdo pceptũ ſupioris ꝛ pce ptuʒ ſtrictius eccleſie bene facit:ꝛ ſi non ſeruaret:peccaret mortaliter. Omittendo aũt aliud preceptũ minus ſtrictuʒ non peccat nouo peccato:qa in iſto caſu nõ tenet ſeruare: nec eccleſia voluit ligare ad hoc pceptũ in hoc caſu:ſʒ ma gis ad oppoſitum. 8. Diſtõne 4ª.q.3.F.

Eccleſia non punit oĩa mala:nec ſic ea phibet:vt ppterea pe nas eccleſiaſticas iniungat. 38. Diſ. 4ª.q.vnica.infra.D.

Eccleſia tenet ꝙ hereſis eſt dicere legalia currere cũ lege euã gelica:vt habet extra de baptiſmo ꝛ eius effec.c.maiores: vbi dicit Inno. Abſit vt in illã damnatã hereſim icidam⁹ que perperã affirmabat legẽ cũ euãgelio ꝛ circũciſionẽ cũ baptiſmo ſeruãdã. Nõ aũt videt ꝙ ecclia h indicaret he reſim ex ſola omiſſione iudeoꝝ qdã neceſſitate diſpẽſionis ſeu huiꝰ nõ ſeruantiũ legẽ:ſed videt ꝙ hoc fuit pp aliquã reuocationẽ ſimplr factã a deo. 3. Diſ. 4ª.q.4.infra.M.

Eccleſia nõ hʒ niſi ſeptẽ ſacra:que etiã oĩa nõ ſunt oĩb⁹ chřia nis nečia:nõ enĩ oẽs recipiũt ordines:nec oẽs mřimoniuʒ contrahunt: ſed neceſſarius eſt baptiſmus:ꝛ poſt baptiſ mũ in pctm mortale recidiuãdo pnĩa:ita ꝙ difficili⁹ qꝺ eſt in ecclia videt eſſe cõfeſſio. Difficile enĩ videt alicui pctã ſua puata ſoli deo ꝛ ſibi nota reuelare alicui hoi:ſed ibi ap poſita ſunt remedia ita ꝙ ppter reuelationẽ talẽ:non opʒ timere cõfeſſionẽ.obligat enĩ audiẽs ad maximũ ſigillũ ſecreti. Alia ſacra a baptiſmo ꝛ penitẽtia forte nõ ſunt ne ceſſaria:aut ſi ſunt:ſunt ſatis facilia:puta cõfirmatio eucha riſtia ꝛ extrema vnctio. 40. Diſt. 3ª.q.vnica.D.

Effectus gře tam in circũciſione ꝗ in baptiſmo proprius eſt ablutio anime a peccato:lʒ cõcomitetur alius.ſ.acceptatio ad vitam eternam. 1. Diſ. 4ª.q.6.infra.N.

Effectus proximus cauſe equiuoce ſm ſpẽm in quolibet idi uiduo cauſat ab aliquo iđiuiduo cauſe equiuoce.rõ eſt:qa iđiuidua eiuſdẽ ſpẽi nõ nečio requirunt aliã ꝛ aliaʒ cauſaʒ ſpecie.poſſibile enĩ eſt eandẽ nãm ſpecificã in iſto pduci a cauſa eiuſdẽ rõnis a qua põt pduci eadẽ natura in alio idi uiduo:qa ad eandẽ terminũ formalẽ ſufficit idem pncipiũ formale inductiuũ.illud aũt hoc ꝛ hoc qꝺ habet illum ean dem terminũ formalem non requirit neceſſario pductiuũ alterius rationis. 12. Diſtõne 4ª.q.3.T.

Electio vno mõ pcise dicit volitionẽ ↄſequẽtem plenã appre henſionẽ.alio modo volitionẽ efficacẽ ſequẽteʒ ſyllm pra cticũ.pmo mõ põt eẽ cuiuſcũqʒ:cui ppponit notitia pfe cta obti.ſcđo mõ nõ põt eſſe alicuius niſi ad cuius eẽ ope rat volũtas quãtuʒ põt:qa nihil vult efficaciter niſi ad qꝺ diſponit media:per que põt deduci:ꝛ talis volitio efficax nunꝗ eſt alicuius impoſſi:nullus enĩ ↄſiliat de ĩpoſſibus: nec precipit intellectui practico ad inquirẽdum media ad illud:ꝛ hoc modo hʒ intelligi Abũ Phi. Electio nõ eſt im poſſibiliũ.hoc etiã modo angeli nõ peccauerũt ex electio ne:hoc eſt ex volitione efficaci per quã vellẽt niti ad cõſe quẽdũ ppoſitũ in pugnãdo:ꝛ ſurripiẽdo ſibi eminẽtiã dei: potuerũt tñ peccare ex electione:hoc eſt ex nõ ſurreptiõe: ſed ex pfecta volitione illius eqlitatis. 6. Diſ. 2ª.q.1.E.

Ens cauſabile non põt habere dĩias iſtas neceſſariuʒ ꝛ poſſi bile eſſe:ſed omne ens cauſabile eſt tñ poſſe:ꝛ ideo nõ eſt imperfectionis in cauſa nõ poſſe cauſare iſtas dĩias:qa ad impoſſibile nulla eſt potẽtia. 8. Diſt. pª.q.5.infra.Aa.

Ens eſt vniuocũ oĩbus:ſed cõceptibus nõ ſimplr ſimplicib⁹ eſt vniuocũ in qd dictuʒ de eis:ſed ſimplr ſimplicibus eſt vniuocus:vt determinabilis:vel vt denolabilis:nõ aũt vt dcm̃ eſt de eis in qd:qꝛ h icludit ↄdictionẽ.ex his apparet quõ in ente cõcurrat duplex pmitas.ſ.primitas cõitatis in qd ad oẽs ↄceptus nõ ſimplr ſimplices.ꝛ pmitas vtualita tis in ſe:vel in ſuis iferioribus ad oẽs ↄceptus in ſe ſimplr ſimplices:ꝛ ꝙ iſta duplex pmitas cõcurrens ſufficiat ad h ꝙ ipſuʒ ſit pmũ obm intell s:lʒ neutrã hẽat preciſe ad oĩa p ſe itelligibilia.hoc declaro p exemplũ:qa ſi viſus eſſet p ſe cognoſcitiuus oĩs coloris:ꝛ oĩum paſſionũ ꝛ dĩiarũ colo ris in cõi:ꝛ oĩum ſpẽrũ ꝛ indiuiduoꝝ:ꝛ tñ color nõ iclude ret qdditatiue in differẽtijs ꝛ paſſionib⁹ coloris:adhuc vi ſus hẽret idẽ obm pmũ:qꝺ mõ hʒ:qꝛ diſcurrẽdo p oĩa nihil aliud eẽt ſibi adequatũ:igit tũc nõ icluderet pmũ obm in oĩb⁹ p ſe obtis qdditatiue:ſed qꝺlibet p ſe obm:vel iclude ret ipm eſſentialr:vel includeretur in aliquo eſſentialr vel virtualr icludente ipſuʒ:ꝛ ita in ipſo cõcurret duplex pmi tas.ſ.cõitatis ex pte ſui:ꝛ primitas vtutis in ſe:vel in ſuis i ferioribus:ꝛ iſta duplex pmitas ſufficiet ad rõnẽ pmi obti talis potẽtie. 3. Diſtinctione pª.q.3.M.

Ens in cõi nõ tm̃ diuidit per actũ ꝛ potẽtiã:ſed etiaʒ qꝺcũqʒ genus entis:ꝛ qđcũqʒ ſpẽs ꝛ indiuiduũ:qa ſic eadeʒ albedo eſt in po ª ꝛ poſtea in actu:ꝛ hoc modo ad idẽ genus ptinẽt actus ꝛ po ª.hoc mõ pprie loquẽdo non eſt po ª gñandi in diuinis.pprie.ſ.que opponat actui:qa illa gñatio eſt ſimplr in actu ꝛ nečia:ꝛ ideo non eſt in po ª vt po ª repugnat actui: ſed hic eſt ſermo de po ª vt eſt pn̄ᵐ:ꝛ hoc modo iſta ppoſi tio eſt falſa:que dicit ꝙ potẽtia eſt eiuſdẽ gñis cũ actu.põt enĩ forma ſubalis eſſe pn̄ᵐ actionis de gñe actionis:ꝛ actio nis de gñe qlitatis ſic tactũ eſt ſupra diſ.3.q.de notitia ge nita:ꝙ ſubʒ eſt p ſe cã ppa paſſiõis. 7. Diſ. pª.q.vnica.Y.

Ens non vnum per ſe qꝺ nõ ſit diffinibile põt itelligi duob⁹ modis.ſ.vl ꝙ ↄſiſtat ex entib⁹ eiuſdẽ gñis vel alterius:que tamẽ non ſunt nata cõſtituere per ſe vnum.pmũ tenet no men entis aggregati:vt cumulus vel aceruus.ſcđꝫ dicitur proprie ens per accidẽs.patet 5º meta.c.de ente ꝛ de vno. T.c.13.
neutrũ aũt hoꝝ eſt pprie diffinibile.pmũ non.pʒ 8º meta. T.cõ.7.
c.10.nec ſcđm.vt pʒ 7º meta.c.2. pº Diſt. 4ª.q.2.B. T.c.15.

Ens nõ põt cõcipi niſi diſtincte:qa habet cõceptuʒ ſimplici ter ſimplicẽ:ergo põt cõcipi diſtincte ſine alijs: ꝛ alij non ſine eo diſtincte cõcepto:ergo ens eſt pmus cõceptus diſti cte ↄceptibilis:ex hoc ſequit:ꝙ ea que ſunt ſibi ppinqora ſunt priora:qa cognoſcere diſtincte habet p diffinitionez: que inquiritur per viã diuiſionis icipiẽdo ab ente vſqʒ ad cõceptũ diffiniti.in diuiſione aũt prius occurrunt ↄceptus cõiores:deinde genera ꝛ diſe:in quibus ↄcipit diſtincte cõ ceptus inferior. 3. Diſtõne pª.q.2.infra.N.

Ens prius diuidit in ifinitũ ꝛ finitũ ꝗ in decẽ genera:qa alte rũ iſtoꝝ.ſ.ens finitũ eſt cõe ad decẽ genera.ergo quecũqʒ cõueniunt enti vt eſt indifferens ad finitũ ꝛ infinitũ:vel vt eſt propriũ enti ifinito cõueniũt ſibi:nõ vt determinat ad genus:ſed vt prius:ꝛ per cõſequẽs vt eſt trãſcẽdens:ꝛ extra omne genus:quecũqʒ ſunt cõia deo ꝛ creature ſunt talia ꝗ ↄueniunt enti:vt eſt indifferens ad finitũ ꝛ infinitũ:vt enĩ cõueniunt deo ſunt ifinita:vt creature ſunt finita.ergo illa per prius ↄueniũt enti ꝗ ens diuidat in decem gña:ꝛ per cõſequẽs qꝺcũqʒ tale eſt trãſcẽdẽs. 8. Diſt. pª.q.3.N.

Ens ſufficiẽter diuidit tanꝗ in illa que includunt qdditatiue ipſum:in ens icreatũ:ꝛ in decẽ gña:ꝛ in partes eſſentiales decẽ generũ:ſaltẽ non videt hic plura diuidẽtia qdditati ue qn ſint in iſtis:igit ſi vnũ vel verũ includat qdditatiue ens vel erit aliqꝺ decẽ generum vel cõtinebit ſub aliquo

etbi⁹.

iſtorū:ſed nō eſt aliqd decē generū.p3 nec ex ſe eſt ens increatū:qa cōuenit entibus creatis.igit̄ eſſet ſpēs in aliquo genere:vel ꝓncipiū eſſentiale alicuius gñis:ſed hoc eſt falſum:qa oīs pars eſſentialis in quocūq3 genere:⁊ oīs ſpēs cuiuſcūq3 generis includit limitationē:⁊ ita qdcūq3 trāſcēdens eſſet de ſe finitū:⁊ per cōſequēs repugnaret enti infinito:nec poſſet dici de ipſo formalr:qd eſt falſum:quia oīa tranſcendentia dicunt̄ perfectiones ſimpliciter:⁊ cōueniūt deo in ſummo.3.Diſtinctione p̊ᵃ.q.3.D.

Entitas quā addit ſingulare ſuper ſpēm nō eſt entitas qdditatiua:ideo dico ꝙ tota quidditas que eſt in indiuiduo:eſt entitas ſpēi:⁊ ita ſpecies dicit totū eſſe indiuiduoꝝ:non ſic autē genus dicit totū eſſe ſpeciei:qa ſpecies ſuperaddit entitatē quidditatiuam.3.Diſtinctione zᵃ.q.6.infra.O.

Entitas cōpoſiti eſt a ſuis cauſis ⁊ cauſalr eſt ab eis ⁊ non ab aliqs:⁊ quare tales cauſe cauſent ⁊ cōſtituāt entitatē tertiā aliā a ſe:que ſit per ſe vna ⁊ alie nō cōſtituunt:nō eſt ratio niſi qa iſte entitates cauſarū ſunt tales:⁊ alie ſunt alterius rationis:qd Phs innuit 8° metaᶜᵉ.vbi rñdens ad qōnē de vnitate cōpoſiti:quō fiat vnū per ſe ex materia ⁊ forma:aſſignat pro cauſa:qa hoc per ſe eſt actus:illud per ſe potētia:⁊ ſicut hoc eſt actus per ſe:illud potentia per ſe:ita hoc totū eſt vnū per ſe:⁊ ſicut hoc eſt actus per accidēs:⁊ illud potētia per accñs:ita hoc totū cōſtitutū eſt vnū p accidēs:quare aūt iſta entitas eſt per ſe actus reſpectu vnius:⁊ alia tm̄ per accidens reſpectu alterius:nō eſt rō:niſi qa hec entitas eſt hec entitas:qa ſicut iter calidū ⁊ calefacere nō eſt mediū in genere cauſe efficiētis:ita nec inter iſtā formam:⁊ ſic informare eſt aliqd mediū in genere cauſe formalis. Sicut eni calidū:qa calidū calefacit:⁊ non pp aliqd aliud:ita aīa iquātū aīa ſic pficit ⁊ ſic ꝯſtituit.z.Diſ.3ᵃ.q.z.J.E.

Eodem modo ſunt idee poſſibilium non futuroꝝ:ſicut futurorū:quia dīa iſta poſſibilium non futurorū a futuris non eſt niſi per actū voluntatis diuine:⁊ ideo idea futuri poſſibilis non magis repreſentat ipſum futurū eſſe ꝙ̄ idea poſſibilis non futuri.39.Diſtinctione p̊ᵃ.q.1.B.

Eo ſpiritu expoſite ſunt ſcripture quo condite:⁊ ita ſupponēdum eſt ꝙ eccleſia catholica eo ſpiritu expoſuit:quo tradita eſt nobis fides ſpirituſancto veritatis edocta:⁊ ideo hūc intellectū eligit in eucharistia ꝙ accidentia ſint ſine ſubto:qa verus eſt. Non eni in poteſtate eccleſie fuit facere iſtud verū vel non verum:ſed dei inſtituentis:ſed intellectum a deo traditū3 eccleſia explicauit directa in hoc vt creditur ſpiritu veritatis.11.Diſtinctione 4ᵃ.q.3.B.

Equalitas aliquorū attendit̄ proprie ſm aliquid eis intrinſecum ⁊ ad ſe:ex cōſequēti tamē equalitas attendi poteſt in cōparatione ad extrinſeca. Unde ex ꝯſequēti ex hoc ꝙ aliqua formā aliquā habēt in equali gradu:ſequit̄ ꝙ ſm eā3 pñt equaliter agere in cōparatione ad extrīſeca:equalitas ergo ptātis ꝓprie non eſt alia ab equalitate magnitudinis:⁊ hoc ex equo diſtincta:ſed eſt quaſi explicans quandā eqᷓlitatē3 magnitudinis:que ſc3 magnitudo eſt forme actiue:ſicut in creaturis que habēt equalē magnitudinē3 caloris:habent potentiam equalē calefaciēdi.6.q.q.infra.B.

Equalitas nō eque diſtinguitur ab identitate ⁊ ſilitudine ſic iſta duo diſtinguunt̄ inter ſe:ſed ꝙ equalitas dicat modū3 propriū vtriuſq3 relōnis ad hoc ſc3 ꝙ tā idētitas ꝙ̄ ſilitudo ſit perfecta. Si eni per ipoſſibile pater hēret diuinitatē3 maiorē ⁊ filius minorē:eſſet quedā idētitas ibidē:ſed quia fundamentū nō hēret eandē magnitudinē3 nō eſſet ibi pfecta identitas:qa nō cū equalitate. Cōſimilr duo habentes ſciam maiorē ⁊ minorē ſunt aliquo modo ſimiles:ſed non perfecte ſimiles:qa nō equales in ſcia in qua aſſimilantur:magnitudo:igit̄ eadē cuiuſcūq3 fundamēti ſiue idētitatis ſiue ſilitudinis dat cuicūq3 idētitati ⁊ ſilitudini ꝙ ipſa ſit perfecta equalitas:ergo dicit modū3 ſimilitudinis:ꝙ ipſa ſit pfecta:⁊ modū idētitatis:qa ꝙ ipſa ſit pfecta:ſic magnitudo eadē:dicit modū fundamēti.l.ꝙ ip3 ſit pfectū.6.q.4.N.

Equinitas eſt tm̄ eqnitas vt inquit Auic.5° metaᶜᵉ.c.5.nec eſt ex ſe vna nec plures nec vlis nec pticularis:itellige nō eſt ex ſe vna vnitate numerali nec plures pluralitate oppoſita illi vnitati nec vlis actu eo modo quo aliqd eſt vle in actu factū ab intellectu:nō vt obm itellcus:nec eſt particularis de ſe:l3 eni nūꝙ̄ ſit realiter ſine aliquo iſtoꝝ:non tm̄ eſt de ſe aliqd iſtoꝝ:ſed eſt prior naturalr oībus iſtis:⁊ ſm iſtā prioritatē naturalē eſt qd quid eſt:⁊ per ſe obm intellectus ⁊ per ſe vt ſic cōſiderat̄ a metaphyſico ⁊ exprimit̄ p diffinitionē ⁊ ꝓpōnes vere p̊mo modo ſunt vere rōne qdditatis ſic accepte:qa nihil dicit̄ de qdditate p ſe p̊mo mō niſi qd includit̄ in ea eſſentialr inquantū ipſa abſtrahit̄ ab oībus iſtis que ſunt poſteriora ipſa naturalr:nō ſolū aūt ipſa natura eſt indifferens ad eſſe in itellu ⁊ in particulari ac p hoc ad eſſe vle ⁊ ſingulare:ſed ⁊ ipſa hñs eſſe in intellectu nō h3 p̊mo ex ſe vlitatē:l3 eni ipſa itelligatur ſub vlitate ⁊ ſub modo itelligēdi ipſā3:tñ vlitas nō eſt pars conceptus eius p̊mi:qa nō conceptus metaphyſici ſed logici.logicus eni cōſiderat ſcdas itentiones applicatas p̊mis ſm ipſum Aui.p̊ma ergo itellectio eſt nāe.vt ei non cointelligit̄ aliqs modus:neq3 qui eſt eiꝰ in itellu:neq3 qui eſt eius extra itellectū:l3 illiꝰ itellecti modus itelligēdi ſit vlitas:ſed nō modus itellē:⁊ ſicut ſm illud eſſe:non eſt nā de ſe vlis:ſed ꝙ̄ſi vlitas accidit illi nāe ſm p̊mā rōnē eiꝰ:ſ3 quā eſt obiectū:ita etiā in re extra vbi nā eſt cū ſingularitate:nō eſt nā illa de ſe determinata ad ſingularitatē:ſ3 eſt p̊or nāliter illa ratione ꝯhēte ipā3 ad ſingularitatē illā:⁊ iquātū eſt p̊or nālr ipſo ꝯhēte nō repugnat ſibi eſſe ſine illo ꝯhēte:⁊ ſicut ob3 in intellu ſm illā entitatē eius ⁊ vlitatē h3 vere eſſe intelligibile:ita etiā in rerū natura ſm illam entitatē h3 verū eē extra aīā3 realē:⁊ ſm illā entitatē h3 vnitatē ſibi ꝓportionabilem que eſt indifferens ad ſingularitatē:ita ꝙ non repugnat illi vnitati de ſe ꝙ cū quacūq3 vnitate ſingularitatis ponat̄. Hoc ergo modo intelligo nām habere vnitatē3 realem minorē vnitate numerali:⁊ l3 nō habeat eā3 de ſe ita ꝙ ſit intra rationē3 nature:qa equinitas eſt tm̄ eqnitas tamen illa vnitas eſt paſſio propria nature ſm ſuā entitatem primā:⁊ per cōſequens nec eſt ex ſe hec intrance:nec ſm entitatem propriā3 neceſſario incluſam in ipſa nā ſm p̊mā entitatē ſuā.3.Diſ.p̊ᵃ.q.1.F.⁊.3.Diſ.zᵃ.q.1.infra.E.

Equiuocū nō numerat̄ in equocatis. Nō eni dicit piſcis ⁊ ſydus duo canes:qa numeratio alicuius in aliquibus reqrit vniuocationē eius in eis.25.Diſt.p̊ᵃ.q.vnica.A.

Erat fedus ſempiternū inter deum ⁊ Habraā:⁊ ſpecialr eius ſemen:qa nunꝙ̄ fuit aliud ſignū ſpeciale iter deū ⁊ illd genus:⁊ tamē futurū erat aliqd ſignū federis inter deū ⁊ totū genus humanū:⁊ melius erat ſemini Habrae trāſire in illud fedus cōmune ꝙ̄ remanere ſub ſigno federis ſpecialis:quia melius eſt partē eſſe in toto cui ſimplr bene,ſicꝙ̄ eſſe diſtinctū3 a ceteris partibus vt ſibi aliqualr bene ſit ⁊ aliqs male.3.Diſtin.4.q.4.infra.O.

Error ꝯditionis p̊oris ipedit ꝯtctū:qa ipedit cōmutatē recipe tm̄ pro qualo itendit cōmutare:ſ3 ignorātia melioris ꝯditionis vl eqlis nō ipedit pp ꝯtiā rōnē.36.Diſ.4ᵃ.q.1.J.B.

Eſſentia diuina antꝙ̄ intelligat̄ cōicata ꝑ ꝓductionē:videt̄ in aliquo itelligi nō cōicata actu:vt in p̊ma perſona ꝓpter p̊mitatē eius:nō quidē nō cōicabilis:qa nō eſt nō cōmunicabilis:ſ3 nō actu cōmunicata:qa nō videt̄ poſſe cōmunicari alicui quaſi paſſiue:niſi prehabeat̄ in aliquo nō cōmunicata ſibi quaſi paſſiue:⁊ hoc modo in iſto p̊rio ſigno:in quo tm̄ intelligitur eſſentia in aliquo:⁊ iſta negatio non cōmunicata actu:videt̄ haberi intellectus alicuius incōmunicabilis

municabilis.ſi enī eſſentia: vt nō cōmunicata actu:nō eēt incōmunicabilis.ſigiť ipſa(vt nō cōmunicata poſſet eē in pluribus:⁊ tūc poſſent eſſe plures ingeniti ⁊ plures prime perſone:in quibus eque pmo eſſet eſſentia:⁊ non eſſet eius ſtatus in aliquo pmo:ſed ſi habeť aliqs incōicabilis ſubſiſtens in natura dina:tūc habeť pſona pma:ergo ante oēm intellectū ppꝛietatis poſitiue intelligendo ſolā eſſentiam ⁊ ingenitū.hoc eſt nō cōicatū per gnōnē habeť aliqs ſubſiſtens incōicabilis in nā diuina:qui eſt igenitus: accipiēdo ingenitū ppꝛie ſicū pōt accipi in diuinis.28.Diſ.pᵃ.q.2.J.

Eſſentia diuina ideo eſt pmū obm intell's diuini:qa ipſa ſola mouet intellectū diuinū:⁊ ad cognoſcēdū ſe ⁊ oia alia cognoſcibilia ab ipſo intellectu:⁊ ppter hoc nō pōt poni pᵐ obm intell's nři ſuba in cōmuni: ppter attributionē oium accidentiū ad ſubam:qa accidentia habēt propriā virtutē motiuā intellectus:ergo ſubſtātia nō mouet ad ſe ⁊ ad oia alia cognoſcibilia.3.Diſtinctione pᵃ.q.3.E.

Eſſentia diuina nō hꝫ aliquā ſubſiſtētiā vnā pmā:ideſt adequatam ſibi:qa tūc nō poſſet eſſe in alia:ſed ſic adequanť tres ſubſiſtētie illi nature:qꝫ tñ in iſtis tribꝰ eſt ordo in habendo naturā:⁊ ideo eſſentia vna pmitate.ſ.imediationis reſpicit pmū illoꝝ ordinatoꝝ:ita qꝫ ſic eſſentia ex ſe pmo eſſet in tribus:ſi eſſet in eis ſine ordine:⁊ hoc tam pmitate adequationis qꝫ pmitate imediationis:ita nunc ex ſe eſt in tribus pmitate adeqtionis:ſꝫ nō pmitate ordinis imediationis:ſꝫ pus in p illoꝝ ⁊ vtute illius in alijs qbꝰ cōicať ab illo p.Et ſi qras p qd eſt eſſentia in pma pſona:dico qꝫ ex ſe:⁊ ſi adhuc velis diceř qꝫ nō:ſed p ppꝛietatē determinātē:eadē qſtio eſſet per quid determinareť ad ppꝛietatē determinātē:ſiue p quid pmo pullulat in eſſentia illa ppꝛietas:⁊ tūc vel opoꝛtet procedere in iſinitū:vel opꝫ ſtare qꝫ eſſentia:que de ſe eēt pmo:ideſt adequate in tribus:⁊ eſſet de ſe imediate in tribus ſi nō hřet ordinē:qꝫ ipſa eſt de ſe imediate in pmo iſtoꝝ triū habentiū ordinē.Et ſi queras: vnde determinať eſſentia ad primā perſonā:⁊ ſi ex ſe determinať:ergo nō pōt eē in alia.Rñdeo determinatio duplex eſt oppoſita duplici indeterminationi:vna ideterminatio eſt ad oppoſita ꝯtradictorie:ſicut materia eſt ideterminata ad formā ⁊ ad priuationē.alia eſt ad diuerſa poſitiua:que tamē ſtat cū determinatōe ad alterā pťē vtriuſqꝫ cōtradictionis.Exemplū huius ſcꝫ:ſicut ſol eſt ideterminatus ad pducendū vermē ⁊ plantā tanqꝫ ad diuerſa poſitiua:cum tamē ex ſe ſit determinatus ad alteraꝫ partem cōtradictionis tam huius qꝫ illius:ſicut ſi eſſet agens particulare tñ natū pducere vnicū illoꝝ triū:dico tūc in ppoſito qꝫ eſſentia de ſe determinať ad primā pſonaꝫ determinatione oppoſita indeterminationi pme:que eſt ad ꝯdictorie:non tñ determinatione oppoſita ſcđe indeterminationi:qa illa nō ſtaret cū illimitatōe ad plura: Et per hoc patet ſi arguať.ſi ex ſe determinať ad iſtā:igiť nō pōt eſſe in alia.ꝯſequētia tenet loquendo de determinatione ſcđa: que opponiť illimitationi ad plura:⁊ hoc modo nō determinať eſſentia ad vnā:ſed ad tres ſubſiſtentias:qa illa determinatio eſt ad primū adequatū:nō tñ tenet cōſequētia loquēdo de determinatōe pmo modo:qa illa eſt ad pmū imediatum non adequatum:⁊ ſtat cum illimitatione indeterminati ad plura.28.Diſtōne pᵃ.q.3.J.

Eſſentia eſt exempl illimitatū:⁊ iſta eſt pma ratio in eē cognito:non autē alia ratio que prius det eſſe cognitum:⁊ hec magis determinate repreſentat qꝫ aliquid limitatū:nedū extra exiſtens:imo qꝫ aliqd intra.Jllo modo loquebatur Augᵘˢ:qa ipſe loquebať de ideis ſicut Plato.Plato autē ponebat eas in mente dina ſic p ſe entia.50.Diſ.4ᵃ.q.3.D.

Eſſentia eſt pncipium formale ⁊ terminus formalis vtriuſqꝫ productionis:nō tñ ſic totale:qn aliquid includať per ſe ⁊ in pncipio formali ⁊ in termino.in pncipio quidē formali qđ eſt memoria perfecta ⁊ voluntas perfecta:includitur eſſentia:⁊ in termino formali qđ eſt verbū pfectū:⁊ ſpūſcūs perfectus includiť etiā eſſentia.Et forte vtrobiqꝫ taꝫ in pncipio qꝫ in termino eſſentia habet rationē pncipalis ⁊ hoc reſpectu illius qđ cōcurrit cū eadē.ſ.intellectus vel noticie:voluntatis vel amoris.ppter ergo identitatē eſſentie idem eſt quo producens pducit ⁊ terminus formalis. ppter aūt diſtinctionē cōcurrētis cū eſſentia vtpote intellectus ⁊ voluntatis in pnᵒ productiuo:ſufficit pnᵐ hoc ⁊ illud ad pductiones alterius rōnis ⁊ ad terminos qdāmō alterius rationis:⁊ ſic in pncipio habemus eſſentiā ⁊ intellectū:eſſentiā ⁊ voluntatē.in termino aūt habemus eēntiā ⁊ notitiā:eſſentiā ⁊ amorē:⁊ ratione eius qđ idem eſt in pncipio formali cōmunicatiuo ſit idē in termino formali cōmunicatū:⁊ rōne eius qđ diſtictū eſt in pncipio ſit formalis ratio productionis diſtincta:⁊ illud qđ ꝯcurrit in termino ſit formaliter diſtinctum.2.q.q.O.

Eſſentia nō habet rationē motiui ad viſionē ſui ab intellectu creato:niſi inquantū preſupponiť ipſam mouiſſe intellm diuinū ad viſionē que preſupponiť ipſi velle diuino motiuo intellectus creati:nō igiť ſe hñt eſſentia ⁊ volūtas vt mouens ſuperius ⁊ inferius ppꝛie loquēdo ſic intelligēdo qꝫ vtrūqꝫ attingat ipſum motū:ſed tñ volūtas attingit intellectum creatum:tamē preſupponit motionē intellectus diuini ab ipſa eſſentia ſine qua ipſa voluntas non haberet illud velle quo mouet.14.q.quolib.Y.

Eſſentia non habꝫ identitatē talem vnicam.ſ.ſubſiſtētie:puta perſone vel perſonalia:vt extrema vniunť in eſſentia:⁊ iđ non pōt cōcludi identitas ſubſiſtentis vel ſubſiſtentie per rationē identitatis eoꝛuꝫ in eſſentia:vt in medio. Per hoc patꝫ ad talia ſophiſmata.hic deus eſt pr̄.filius eſt hic deꝰ. ergo filius eſt pr̄:qđ ꝯfirmať:qa medio exiſtēte hoc aliqđ neceſſe eſt extrema coniungi. Rñdeo qꝫ ſicut in creaturis cōmune ſe hꝫ vt quale quid:ſingulare vt hoc aliqđ:ita hec eſſentia cōmunis pſonis habet rationē qlis cuius:⁊ pſona hꝫ rōnē huius alicuiꝰ.mediū ergo hic eſt quale quid:⁊ nō hoc aliquid.cōcludiť autē identitas extremoꝛuꝫ in cōcluſione:ac ſi mediuꝫ fuiſſet hoc aliquid. Similr ibi videtur eſſe fallacia accidentis ⁊ conſequentis:quia ly deus accipitur in pmiſſis pro alio:⁊ alio ſuppoſito:⁊ ſimilr fallacia eſt figure dictionis commutando quale quid in hoc aliqd. 2.Diſtinctione pᵃ.q.7.infra.Ji.

Eſſentia ſm ſe ⁊ non vt his accepta ſm intellectuꝫ fundat diſtinctas relationes reales originis pro tāto vt videtur:qa ipſa vt fecunda in ratione principij cōmunicatiui ⁊ termini cōmunicabilis eſt infinita formaliter:ſed ipſa vt quāta virtualiter eſt infinita formaliter:immo ipſa eſt quātitas infinita:ergo pari ratione ipſa vt ſic quāta poteſt fundare relationes cōmunes oppoſitas reales ⁊ nō tñ vt his accepta per cōſiderationē intellectus.6.q.q.infra.Dd.

Eſſentia non predicať per ſe primo modo de patre:neqꝫ formaliter.qꝫ ſi proba:qa nō p accidēs:dico qꝫ(ſicut in creaturis)non omnis predicatio eſt per ſe vel per accidēs:accipiendo accidens proprie:vt quādo accidēs predicatur de ſubiecto:non enī genus per ſe predicatur de differētia:nec ſic per accidens:quia neutruꝫ neutri accidit:nec ambo tertio:ſed eſt ibi medium extraneum ſiue inferius cōtrahens aliud quod iſerius poteſt dici accidens ſuperiori.ideſt extraneum ſed non proprie accidens:in diuinis autem non omnia ſunt per ſe eadem:ideſt formalr:nec tamē vt eſt aliquid idem alicui per accidens proprie:ſed aliquid eſt idē alicui abſoluta idētitate:abſqꝫ formali idētitate:⁊ ita eſt in propoſito.5.Diſtinctione pᵃ.q.1.infra.D.

Eſſentia:vt quid:eſt rō cōicandi eſſentiā:nec ſolū hoc: ſed cū

hoc eſſentia vt eſt intellectus: ⁊ vt eſt volũtas eſt pn^m pductiuũ pſone: ⁊ cõicatiuũ eſſentie. Nũc aũt ſicut eſſentia intelligit̃ prius rõ cõicandi ſe: q̃ intelligit̃ eſſe quanta vel qualis: ita etiã intelligit̃ rõ operãdi prius: q̃ quãta vel qualis: non eni poſterius ↄuenit eſſentie eſſe pn^m operationũ reſpectu opationũ ppriarũ tali nature q̃ ſibi cõueniat eſſe pncipiũ actiuũ: ⁊ hoc ſiue pductiuũ reſpectu pducibiliũ in illa nã: ſiue cõicatiuũ ipſius nãe. eſſentia aũt diua eſt pn^m opationũ ppriarũ tali nãe iquãtũ nã eſt intellcs ⁊ volũtas: qa intelligere ⁊ velle ſunt pprie opationes illius nãe: ideo prius eſt eſſentia nõ tm̃ eſſentia: ſed etiã intellcs ⁊ volũtas q̃ ſit quãta vel q̃lis: q̃uis igit̃ pductio nõ cõueniat ſoli eẽntie: vt eẽntia eſt: tanq̃ pn^o pductiuo: ſed etiã intellectui ⁊ volũtati tanq̃ pn^o pductiuo cũ eſſentia: iquãtũ eſſentia: adhuc ſtat q̧ relatio pducẽtis ⁊ producti prius pullulat in eſſentia: q̃ relatio equalitatis vel ſilitudinis. 26. Diſ. p^a. q. vnica. J. Lc.

Eſſentiale eſt rõ formalr̃ terminãdi actũ amãdi vt ppt quẽ: ſed pſone terminãt: vt que amant̃. Nõ aũt ſufficit ad rectitudinẽ actus: q̧ hẽat rõnẽ formalẽ ↄuenientez in obto: ſed etiã requirit̃ q̧ hẽat obiectũ ↄueniẽs: in quo ſit talis ratio formalis: pter igit̃ iſtã noticiã rectitudinis: quã icludit eẽntiale in actu amandi deũ: perſonalia includunt ppriã noticiam vlteriorẽ rectitudinis requiſite. 4. q. plo. P.

Eſſentiale in creaturis diſtinguit̃ ↄtra accñtale: ſed in diuinis nõ diſtinguit̃ cõtra accñtale: ſed ↄ relatiuũ ad intra: q̧. ſ. dicit relationẽ pſone ad pſonã: ⁊ per conſequẽs ptinet ad diſtinctam noticiam perſone a perſona. 1. q. q. infra. E.

Eſſe defectibile. i. eſſe vertibile in nihil cõſequit̃ oẽm creaturam: qa eſt ex nihilo: ſed eſſe ſic defectibile. ſ. peccando eſt propriũ huic nature create: ⁊ cõſequit̃ eam ratione qua ẽ natura ſpecifica: que põt eſſe pncipium oppoſitoꝝ agendo. ſ. ⁊ deficiendo. 4. 4. Diſtin. 2^a. q. vnica. B.

Eſſe exñtie nõ hȝ pprias dĩas alias a differẽtijs eſſe eẽntie: qa tũc oporteret ponere ppriã coordinationẽ exiſtentiarũ aliã a coordinatione eſſentiarũ. 3. Diſtõne 2^a. q. 3. A.

Eſſe forme ⁊ modus eſſendi: agere ⁊ modus agẽdi ſunt immediata: ideo ſicut nõ eſt alia ratio: quare hoc hȝ talẽ modũ eſſendi: niſi qa eſt tale ens: ſic non eſt aliqua rõ q̃re hoc hȝ talẽ modũ agendi: puta libere vel naturalr̃: niſi qa eſt tale pn^m actiuũ. ſ. liberũ vel naturale. 16. q. q. infra. U.

Eſſe humanũ eſt ſimplr̃ eſſe chrĩ: vel iſtius hoĩs: nõ aũt eſt eẽ xp̃i ſimplr̃: qa lȝ de verbo dicat eſſe ſimplr̃: qa eſſe ſube: non tñ eſt eſſe ſimplr̃ xp̃i: qa reſpectu verbi eſt eſſe quaſi aduentitiũ: ⁊ quaſi eſſe accidentis reſpectu ſubiecti: nõ aũt eſt ita aduentitiũ eſſe reſpectu chriſti vel reſpectu iſtius hominis. 11. Diſtin. 3^a. q. vnica. D.

Eſſe poſſibile non eſt niſi eſſe ſm quid: qa hoc eſſe nõ eſt ſimpliciter eſſe creature: ſic nec eẽ hoĩs mortuũ eſt eſſe hoĩs: nec plus ponit iſta poſ̃itas in re q̃ cecitas in oculo: ⁊ iõ ad ſpm nõ eſt aliq̃ relo ſimplr̃: ſed ſm qd. 30. Diſ. p^a. q. 2. N.

Eſſe practicũ dicit aliqd intrinſecũ noticie: ſicut reſpect^9 aptitudinalis eſt itrinſecus fundamẽto: ⁊ q̧ noticia aliqua ſic ſit apta nata referri: hoc eſt per nãm intrinſecã noticie: quam naturã habet ab obiecto: vt a cauſa extriſeca. dico ergo q̧ habitus eſt practicus per intrinſecũ: vt per cauſam formalem: ⁊ per obiectũ: vt per cauſaz efficientẽ. 4. q. plo. Hg.

Eſſe pmũ alicuius duplr̃ põt itelligi: vel illud quo totũ dicit̃ pmo ens: hoc eſt adequate: ſic humanitas dr̃ pmũ eſſe corporis organici aĩati: qa hoc totuz eſſe q̧ ↄſurgit ex vnione iſtaꝝ partiũ eſt eſſe adequatũ totius. Alio mõ eſſe pmum alicuius põt dici eſſe pme ptis alicuius in illo toto. puta ſi corpus organicũ pcederet duratiõe aĩationẽ pmũ eſſe hominis hoc modo eẽt eſſe corpis organici: quecũq; g̃ creatura accipit eſſe pmũ altero iſtoꝝ duoꝝ modoꝝ poſt nõ eẽ: vel totale vel partiale pme ptis: ⁊ ideo ſi corpus organicũ fuiſſet ab eterno inaiatũ: ⁊ in tpe aiaret̃: totus hõ diceretur creatura: lȝ nõ accepiſſet totũ eſſe poſt nõ eſſe: qa eſſe alterius partis eſt eternũ: ſed pmũ eſſe totale. Chrs aũt nullo modo accepit pmũ eſſe ſui poſt nõ eſſe: qa neq; pmũ eẽ totale q̧ reſultaret ex nã diuina ⁊ humana: qa nullũ tale eſt ſm Dama. c. 49. Quia tũc nõ maneret ſibi iſte nãe niſi cõfuſe: ſed ſicut ſunt due diſtincte nãe: ita duo eſſe diſtincta. neq; pmũ eſſe partiale: vt eẽ xp̃i: qa illõ eſt eternũ. deficit ergo ſibi habitudo illa quã neceſſario dicit creatura ad oppoſitũ precedens que eſt q̧ poſt non eſſe ſequatur eſſe vel pmũ partiale: ſi nullũ hȝ totale: vel eſſe totale ipſius quod creatur: ſic non eſt in ppoſito. 11. Diſ. 3^a. q. 1. L.

Eſſe reparati ſequit̃ nõ eſſe annihilati: ⁊ illud non eſſe pceſſit eſſe creati: ⁊ illud eſſe preceſſit nõ eſſe creabilis: ⁊ ita idem eſſe ſequit̃ ſeipſuz mediãte nõ eſſe iterrũpente: nec ſequit̃ ex hoc aliqua ↄtinuatio in ipo eſſe ſi nõ fuiſſet annihilatũ: quia modo nõ eſt ſucceſſio in aliquo vno: ſed vnius oppoſiti ad alterum. 2. Diſtinctione 2^a. q. 1. infra. G.

Eſt aliqua dĩa iter motũ localẽ ⁊ alios motus: qa ſemp totũ cõtinuũ ſm ſe totũ eſt mobile adequatũ motu ẽti: ita q̧ nõ aliq̃ ps ei^9 ſine alia eſt mobile adequatũ. In motu aũt alterationis aliq̃ ps ipſius mobilis põt eẽ mobile adeq̃tũ mouẽti tãte virtutis: ſic q̧ ſiĺ nõ mouebit̃ niſi tãta ps. 20. q. q. J. F.

Eſt poſe aliquã aĩaz habere tantã gratiã in via: quantã hȝ in pãia: lȝ non modo poſſit habere ita perfectũ viſum eius ſic habebit in pãia. vnde idez habitus manebit ⁊ poſſet equalis manere: ſed non idem actus. 5. Diſ. 2^a. q. 1. B.

Eſt tñ vnus vltimus finis in ſe: tñ illud hȝ in ſe diſtinctas rationes aliquas: que non ſunt formalr̃ rõnes vltimi finis: ⁊ ita poſſibile eſt frui eo ſub ratione vltimi finis formalr̃ nõ fruendo illo ſub illis rationibus. 1. Diſ. p^a. q. 2. infra. L.

Eternitas eſt ppri^9 modus exñtie diuine: ſicut infinitas eſſentie diuine. hec eſt negãda: qa ſi per ipoſe eſſentia diuina reperim trãſiret adhuc hẽt tñ eſſentia q̃ exñtia modũ intrinſecũ. ſ. infinitatẽ intenſiuã: ſed nõ hẽt illa exñtia eternitatẽ per quã itelligim^9 ifinitatẽ duratiuã: que vltra ifinitatẽ intẽſiuã nõ addit niſi negationẽ deficiẽdi vel relõnẽ rõnis potentialitatis. ſ. coexñdi cuicũq; poſi: que relo nõ eſt niſi rationis. hoc pȝ hoc mõ: qa ſi angelus annihilaret̃ cras non hẽt aliũ modũ itrinſecũ in nã ſua q̃ ſi maneat in eternũ ſicut manebit: ⁊ ſm aliquos ſine ſucceſſione: qa illã negant de euo: nõ eſt g̃ poſe vltra ifinitatẽ intenſiuaz eſſentie vel exiſtẽtie que ifinitas dr̃ magnitudo ſiue ſit hui^9 ſiue illius itellige ibi aliquã quãtitatẽ que ſit ibi ex nã rei: que. ſ. ſit du rationis ppetue: ſed qcqd itelligit̃ ſupadditũ addit relõnẽ rõnis vel negationis. Uerũ eſt igit̃ q̧ exñtia hȝ modũ ſibi itrinſecũ ſicut eſſentia: lȝ illud nõ eſt niſi ifinitas intenſiua. eternitas aũt vt eternitas ſiue iterminabilis duratio vt interminabilis duratio non eſt infinitas. 6. q. q. S.

Eternũ nõ tñ eſt ſummũ iuſte amandũ: ſed etiã ſummũ cõmodũ ois volũtatis vt eſt appetitus itellectiuus: circũſcripta libertate ⁊ iuſtitia: ⁊ ideo in vtraq; ordinatiõe naturali obiectoꝝ eſt pmũ. 15. Diſtõne 3^a. q. vnica. infra. P.

Euiternũ ſimplr̃ põt nõ eſſe: lȝ non tali potẽtia paſſiua itrinſeca: qualis eſt in corruptibilibus. 7. q. q. O.

Eucariſtia nõ pciſe rõne rei ↄtente plene acceptat̃: lȝ opȝ q̧ ſit oblata ſic nec plene acceptat̃ oblata niſi rõne bone volũtatis alicui^9 offerẽtis: nõ aũt pciſe rõne ipſius volũtatis celebrãtis: qa hoc ptinet ad meritũ pſonale nõ ad vtutẽ ſacriſicij: nec immediate rõne volũtatis ipſius chrĩ offerentis: qa chrs etſi hic offerat̃ vt cõtentus in ſacrificio: non tamẽ hic immediate offert ſacrificiuz. iuxta illud Heb. 9. Neq; vt ſepe offerat ſemetipſum. ⁊ ibidem. Chrs ſemel oblatus eſt ſupple a ſeipſo offerente: alioquin videret̃ q̧ vni^9 miſſe celebratio equiualeret paſſioni chrĩ. ſi idẽ eſſet offerens

Imediate ⁊ oblatus: certū eſt aūt ꝙ miſſa non equalet paſſioni chriſti: lʒ ſpeciali⁹ valeat pro quāto ibi eſt ſpecialior cōmemoratio oblationis quā chriſtus obtulit in cruce. Juxta illō Luce. 22. ⁊ p⁹ ad Corinth. Hoc facite in meā cōmemorationē: q2 fit miſſa tā repreſentādo illā oblationē in cruce: ꝗ̄ per eā obſecrādo: vt. ſ. per eā deus acceptet ſacrificium eccleſie. obſecratio etiā cōiter fit p̱ aliqd magis acceptū ei qui rogaṫ ꝗ̄ ſit ſibi ſupplicatio obſecrātis. 20. q. q. infra. O.

Excellēs ſenſibile corrumpit ſenſum per accidēs: q2 corrumpit organū: q2 ſoluit illā mediā ꝓportionem in qua cōſiſtit bona diſpoſitio organi: ⁊ per oppoſitum intellectus: q2 nō habet organū non corrumpitur ab excellenti obiecto: ſed ex hoc non ſequitur ꝙ ſit incorruptibilis niſi probeṫ ꝙ nō dependeat in eſſendo a toto qd̄ eſt corruptibile. 43. Diſtinctione 4ᵗ. qōne. 2. L.

Excellens ſenſibile vt excellens ſenſibile natū eſt inferre dolorem: q2 eſt diſcōueniēs inquātū tale: ⁊ tn̄ inquantū excellens ſenſibile nō immutat niſi itētionalr: lʒ eni alia immutatio realis cōcomiteṫ qua diſſoluitur organū a media ꝓportione in qua ꝯſiſtit: tn̄ ſi ſine illa actione eēt obm̄ diſcōueniēs ſenſatū ſequereṫ dolor. 44. Diſtinctione 4ᵗ. q. 3. B.

Ex illo dicto Saluatoris Math. 24. Mittet filius hoīs angelos ſuos cū tuba ⁊ voce magna ⁊ ꝯgregabūt electos eius a quatuor ventis a ſummis celoꝝ vſqʒ ad terminos eorū: habetur expreſſuʒ ꝙ quocūqʒ diſperſe fuerint partes materie corpis in elīta ſiue in ignē ſiue in terraʒ a ſummis celorū vſqʒ ad terminos eoꝝ ſiue in qdcūqʒ corpus mediū aqueū aereū vel impfecte mixtū a quatuor vētis: oēs mãe partes recolligenṫ ⁊ reunienṫ. 43. Diſ. 4ᵗ. q. 5. A.

Ex maiori de lege nature ⁊ minori de lege poſitiua nō ſequiṫ cōcluſio niſi iuris poſitiui. 17. Diſ. 4ᵗ. q. vnica. Y.

Exiſtentia actualis p̄mo ꝯuenit nãe: vnde hec natura non eſt exiſtens formalr q2 hec: ſed per nām: illā aūt nām vt exiſtentē intuitiue cognoſcit intellr: ⁊ iſta cognitio exiſtētis vt exiſtentis ſufficit ad hoc ꝙ eius poſſit eſſe recordatio. 45. Diſtinctione 4ᵗ. q. 3. infra. O.

Exñtia creature pmanētis eſt eadē oīno in creatione ⁊ cōſeruatione: ⁊ ex parte termini eſt oīno idē re ⁊ ratione. ſ. velle diuinū ⁊ habitudo nō ſolū ad creantē: ſed ad ꝯſeruantē eſt habitudo depēdentie eſſentialis ⁊ eiuſdē rōnis. 12. q. q. A.

Exiſtentia etſi ſit ratio intellecta in obiecto vel circa obiectū: tamē nō neceſſario requiriṫ vt actualr conueniēs obiecto inquantū obiectū eſt ſcibile. 7. q. q. infra. H.

Exiſtens in actu p̄mo mouēdi ſe ſeipſo actiue ⁊ non alio exit in actum ſcd̄m: ſicut hñs ſciam in actu p̄mo nō indiget aliquo effectiuo vel motiuo ducente ipſuʒ ad actū ꝯſiderādi: niſi habēs actū p̄mū deficiat in aliquo qd̄ neceſſario requiritur ad hoc ꝙ poſſit exire ad actū ſcdʒ: ſicut ꝗ̄uis oculus hoīs qui nō pōt immutare mediū hēt actū p̄mū vidēdi: nō tn̄ poſſet videre rem in tenebris. 25. Diſ. 2ᵗ. q. vnica. P.

Exiſtens in puris nãlibus nō eſt equalis ei qui peccauit exñti in iuſtitia: nō q2 iſte habeat aliquā curuitatē quā ille nō hʒ: ſʒ q2 iſte debitor eſt iuſtitie originalis: quaʒ accepit ille nō: ideo iſte eſt reus: ⁊ ille non: ⁊ ſi neutri conferatur viſio dei: vni tamē eſt carentia viſionis pena: alij non eſt: reus enim priuatur ea ꝓpter reatum peccati. alter ꝟo priuaṫ ex cōditione nature. 29. Diſtōne 2ᵗ. q. vnica. D.

Ex ꝑfectione nãe diuine pñt eſſe aliqua p̄ncipia ꝓpria alteri⁹ rationis: cōicatiua tn̄ ipſius eſſentie: qd̄ nō contingit in aliqua natura iperfecta: ⁊ pp̱ diſtinctionē iſtoꝝ p̄ncipioꝝ formaliuʒ pñt eſſe ꝓductiones alterius rōnis: ⁊ tamē ꝓducta vnius rationis propter vnitateʒ termini formalis. ſ. nature que cōmunicatur. 7. Diſ. p̄ᵗ. q. vnica. R.

Ex prima inſtitutione non erat alius gradus in eccleſia: ꝗ̄ ſacerdotū: tn̄ ꝓpter neceſſitatē poſtea multiplicati ſūt ſacerdotes ⁊ reſtricta eſt ptās ab eis quātū ad aliqua: que reſeruata ſunt ſolis ſacerdotibus maioribus qui dicti ſunt epi: ⁊ talis actus eſt confirmare. 7. Diſtin. 4ᵗ. q. 1. infra. D.

Ex p̄ma inſtitutione eccleſie non videnṫ fuiſſe diſtincti ꝓprij ſacerdotes: qrī eni apl̄i hinc ⁊ inde ibant p̄dicādo ꝟbū dei: nec fuit iſte ſacerdos iſtius gentis nec illius: ⁊ nec iſte nec ille: ſed poſt ſunt dioceſes diſtincte ⁊ parochie: ⁊ ſacerdotes in parochijs. pro tunc tn̄ pñt ⁊ poterāt dici ꝓprij ſacerdotes quicūqʒ hñtes iuriſdictionē ordinariā vel cōmiſſariaʒ vel ſoli habētes iuriſdictionē ordinariā cōtra cōmiſſarios: vl̄ ſtrictiſſime ſoli habētes imediatā iuriſdictionē ⁊ proximam ordinariā. 17. Diſtin. 4ᵗ. q. vnica. infra. R.

Extrema vnctio eſt vnum ſacrm̄ vnitate integritatis ſed non vnitate indiuiſibilitatis: ſicut effectus eius nō eſt vnus indiuiſibiliter: q2 nō remiſſio vnius venialis: ſed vnus vnitate plenarie remiſſionis omnium venialium vt omnibus remiſſis nihil remaneat retardans a perceptione beatitudinis. 23. Diſtinctione 4ᵗ. q. vnica. E.

Faciens nãle p̄ſupponit paſſiuum effectū: qd̄ tranſmutat qd̄ qdē eſt in po᷑ ad terminū: ⁊ p̱ actionē eius fit actu tale. qd̄ aūt trāſit de potētia ad actū mutaṫ: ſʒ agens ſupnãle in vnione nature nō preſupponebat verbū tanꝗ̄ potētiale ad iſtū terminū: neqʒ terminū idūxit ſicut actū vel formā ꝟbi p̱ inherentiā: ſed tn̄ vniuit illū verbo ſine inherentia: ⁊ ideo ibi nullus fuit tranſitus a potētia ad actū. equalr aūt ſaluaṫ rō factionis vtrobiqʒ: q2 vtrobiqʒ per actionē faciētis aliquid eſt tale: quale p̄us nō fuit: ⁊ ita fit tale: accidit ergo ꝙ illud qd̄ fit tale muteṫ: niſi qrī illud qd̄ diciṫ tale eſt forma eius qd̄ fit tale: ad quaʒ illud fuit in potentia: ⁊ ita cōiter accidit in factionib⁹ paſſiuis vbi agentia nãlia agunt que faciunt aliqua eſſe talia in actu qualia prius fuerunt in potentia. 7. Diſtin. 3ᵗ. q. 2. infra. A.

Factio qrī predicat ſcd̄m adiacens diciṫ factioneʒ ſimplr: qrī autē predicat tertiū diciṫ factionē ſm̄ illud qd̄ ſpecificaṫ p̱ tertiū: ſic etiā de eſſe qrī predicat ſcdʒ ⁊ tertiū: ſicut ꝗ̄ vere de eo enūciaṫ fieri: qd̄ ab aliquo faciēte poſt non eſſe ſimpliciter accipit eſſe ſimpliciter: ita de eo vere enunciaṫ fieri. a. quod per actionem alicuius agentis eſt. a. poſtꝗ̄ non fuit. a. 7. Diſtinctione 3ᵗ. q. 2. A.

Falſa eſt poſitio paganoꝝ imaginantiū fortunā eſſe quandā deā cui tanꝗ̄ cāe p̱ ſe attribuūt effectus quos videm⁹ fortuite euenire: ⁊ forte pp̱ iſtū intellm̄ malū paganoꝝ reprehendit Auguſtinus ſeipſuʒ p̄mo retrac. c. 1. Nō mihi iquit placet totiēs appellaſſe fortunā ⁊c̄. catholici autē poti⁹ debent talia attribuī ꝓuidētie diuine ſaltē gn̄alr. 21. q. q. J. B

Fantaſma qdē gignit ſpēm ſibi ſilem ⁊ reprñtatiuā obti ſilitudine nãli: ſed nō ſilitudine determinationis vel ideterminationis. nā iſta ſilitudo pōt auferri rōne itell's agētis concauſantis: qui pōt tribuere effectui maiorē ideterminationē quā potuit hēre a ſolo phãtaſmate: ita ꝙ ſilitudo eſt nãe reprñtate ſiue phãtaſma ſit cā totalis ſiue partialis: ſed de ſimilitudine determinationis vel ideterminationis nō eſt oīno ſimile cōcurrente agente potente tribuere maiorem indeterminationem. 9. Diſt. 2ᵗ. q. 2. infra. S.

Fecunditas intellectus cōſtituit ipſum patrē: non aūt fecunditas voluntatis. 11. Diſtōne p̄ᵗ. q. 1. infra. C.

Frequēter dimittiṫ pctm̄ per aliquē motū attritionis tāꝗ̄ p̱ meritū de ꝯgruo añ ſuſceptionē ſacri pnie: ſic in adulto frequēter dimittiṫ originale añ ſuſceptionē bapᵐⁱ: nec tn̄ ſeqṫ qd̄ p̱ ſacrʒ nō dimittaṫ: q2 ſi illa alia dimiſſio qñqʒ nō aſſit iſta nō deficie: ⁊ illa min⁹ reqrit. ſ. itētionē ſuſcipiēdi bapᵐ ſiue ſacrm̄ pnie ſine obice ꝯ efficm̄ ei⁹. 14. Diſ. 4ᵗ. q. 4. B.

Fides acquiſita eſt ſup opiōne que adheret vni pti ꝯdictionis cum formidine alterius: lʒ ſit infra ſciaʒ que eſt ex euidentia obti ſcibilis: quare eni nō dico mūdū icepiſſe mecū:

nō ga ſcio ipſz ꝑceſſiſſe me:ga ꝑteritoꝝ nō ē ſcia ſꝫ Aug^m. nec opinoꝛ mundū ꝑceſſiſſe me:ſed adhereo firmiter huic mūdū ꝑceſſiſſe me per fidē acqſitā ex auditu alioꝝ quoꝝ veracitati credo firmiter:nec dubito mūdū ꝑceſſiſſe me:ꝛ eſſe ptes mūdi q̄s nō vidi:ga nō dubito de veracitate narrantiū mihi talia ꝛ aſſerentiū vera eſſe:ideo ſicut nō dubito de veracitate eoꝝ que eſt quaſi ꝑncipium:ſic nec de dicto eorum qḋ eſt q̄ſi cōcluſio ſequēs.23.Diſ.3ª.q.v^ca.L.

Fides ꝛ ſpes iſuſe nō corrūpunẗ ꝑ actū iſidelitatis ꝛ deſperationis niſi demeritorie:ꝛ ſi velis hīe aliqd qḋ corrūpaẗ ꝑ iſtos act^9 tāq̄ȝ repugnās foꝛaꝛr.dico ꝙ illḋ nō eſt niſi fides ꝛ ſpes acqſite:ꝛ hn̄ poſe eſt ꝑ act^9 nr̄os induci aliqd repugnās foꝛaꝛr illis habitib^9 acqſitis.1.Diſ.4ª.q.1.infra.Qq.

Fides infuſa eſt ꝑfectioꝛ habitus ſimplr̄ quocūqȝ habitu acqſito:eo ꝙ ratione ſue perfectionis non poteſt cauſari niſi a deo in ratione cauſe vt cauſat obiectū:vel per aliuȝ modū ſupplendo vicem obiecti qḋ nō eſt perfecte preſens in ratione obiecti reſpectu fidei.23.Diſt.3ª.q.vnica.infra.L.

Fides infuſa nō pōt iclinare ad aliqḋ falſuȝ.inclinat aūt virtute luminis diuini cuius eſt ꝑticipatio:ꝛ ita non niſi ad illud qḋ eſt ꝯforme illi lumini diuino:actus igiẗ credēdi iquātū innitiẗ iſti fidei non pōt tendere in aliqḋ falſum.Sed fides acqſita cōiter innitiẗ aſſertioni alicuius teſtis qui poſſet deficere:ꝛ ideo illa fides nō tribuit actui credendi inquantuȝ ſibi innitiẗ qḋ nō poſſit ſibi ſubeſſe falſum:frequēter tn̄ nō ſibi ſubeſt falſuȝ:qñ.ſ.teſtis cuius teſtimonio innitiẗ in teſtificādo illud ſit verax.ꝛ dixi cōiter:ga deo imediate reuelāti poſſet quis credere credulitate acquiſita.ſi aliud non ſit verū reuelari a deo q̄ȝ actū credendi vel noſcēdi cāri imediate a deo in eo cui ſit reuelatio.Et qñcūqȝ ad idem inclinat fides infuſa ꝛ acquiſita:tūc nec̄io acqſite nō ſubeſt falſuȝ:nō ꝙ hec neceſſitas ſit ex ipſa fide acqſita:ſed ex iſuſa cōcurrente cū ipſa ad eundē actū.innitiẗ igiẗ actus credēdi fidei infuſe tanq̄ȝ regule certe ꝛ oīno infallibili a qua actus habet ꝙ non poſſit eſſe falſus:ſed innititur acqſite tanq̄ȝ regule minus certe:ga non per illā repugnaret actui ꝙ eſſet falſus vel circa falſum obiectum.14.q.q.J.

Fides.i.fidelitas ſeruari pōt ſine fide qua crediẗ i deū:ꝛ hāc ſeruāt ifideles fidelib^9 in ꝯtrctib^9 ꝛ eꝫ.ꝛ habeẗ per Aug^m in epl̄a ad publicolā.nō eni ſequiẗ nō vult ſeruare fidē iſtam ad deū a qua dicūẗ chr̄iani fideles.ergo non vult ſeruare fidem.i.fidelitatē ꝑrimo.39.Diſt.4ª.q.vnica.A.

Fides nō eſt habitus ſpeculatiuus:nec credere eſt actus ſpeculatiuus:nec viſio ſequens credere eſt viſio ſpeculatiua:ſed practica.nata eſt eni iſta viſio cōformis eſſe fruitioni:ꝛ prius naturaliter haberi in itellectu creato:vt fruitio recta illi conformiter eliciatur.4.q.ꝑlo.Aa.

Filius non producitur intellectu paterno:vt actu intelligens eſt:ita ꝙ actualis intellectio ſit formalis ratio qua pr̄ gn̄at filium:ſicut oſtenſum eſt ſupra Diſ.2.ergo a filii voluntas:vt actu volens:non erit ꝑncipiuȝ ꝓducendi ſpiritūſanctū:ſed voluntas vt actus primus.12.Diſt.pª.q.1.D.

Filius nō quaſi naturalr̄ vel coacte vult volūtate iſta:q̄ſi pr̄ volens ꝑdeterminauit filiū ad volendū idē:ꝛ nō ſit in poteſtate filij ideȝ velle:ſicut erat in ptāte pr̄is. Sed in eodē inſtāti nature pater ꝛ filius itelligūẗ hīe volūtatē:ꝛ eque libere quilibet actū volēdi hīe:vt eſt illius obiecti:ſicut ſi alius nō hīet iſtā volūtatē.Eſt igiẗ illa forma cuiꝫ habēti ꝑncipiū vniformiter operādi:ſicut eēt ſi ille ſolus haberet eā:ſed nō eſt alicui habēti ꝑncipiū operādi:ꝛ alij ꝑncipiuȝ nō operādi operatione:que eſt eadē illi volūtati:ſicut iſta nō eſt eadē volūtas ꝛ nō volūtas.vnde neceſſitas iſti^9 cōſequētie.ſi pater vult hoc filius vult hoc.nō eſt ꝯtra libertatē volitionis filij:ſicut nec ꝯ libertatē volitionis mee eſt iſta ꝯñtia.ſi volo/volo:ita nec ibi.ſi pr̄ vult.a.filius vult.a. quia idē velle eſt patris ꝛ filij.20.Diſ.pª.q.vnica.D.

Finitū ꝛ infinitū vt ſunt paſſiones entis extenſiue loquendo cōueniūt preciſe enti in ſe habēti quātitatē aliquā ꝑfectionalē.talis aūt quātitas nō cōuenit entitati niſi que pōt eſſe partialis vel totalis iter eſſentias:quātitatē eni cōparatāȝ ad aliā ſtatim opꝫ excedere vel excedi ꝛ eſſe partiale vel totale:ſicut hic loqmur de partiali ꝛ totali:ꝛ pp̄ hoc paternitas vt ꝑnitas nō pōt eē iter entitates totalis nec ꝑtialis:quia non eſt finita neqȝ infinita.5.q.q.infra.Bb.

Formā eſſe in mā de neceſſitate arguit cōpoſitum eſſe:ita ꝙ impoſe eſt ponere primū ſine ſcḋo ſed per aliquā trāſmutationē naturalē forma eſt in mā:vt per alterationem vel augmentationē.ergo ꝑ illā ꝛ ab eodē agente compoſitū ex ſubiecto ꝛ accidēte hꝫ eſſe formale illius accidētis:ſed nō habet eſſe formalr̄ illius ſubiecti:ga illud prefuit ante mutationē.12.Diſtinctione 4ª.q.1.ſupra.A.

Forma eſt magis ens:nec tn̄ eſt cā cōſtituens eē mālē:ſed eſt cā cōcurrens ad eſſe cōpoſiti cōſtituēdi:ꝛ ideo pōt ſeparari forma a mā ſic eꝫ.ꝛ ſi arguas ꝙ iſte forme eſſent ſpūales.dico ꝙ nō opꝫ:ga ſicẗ quātitas eſt foīa eiuſdē nature:qñ ſeparaẗ ꝛ qñ eſt in ſubto:ſic etiā iſte forme eſſent eiuſdē nature ſi ſeparenẗ:ſicut cū ſunt coniuncte:ſiue cum informāt materiā:nec eſſent itellectuales:quia hoc repugnat eis ſm̄ ſe.12.Diſtinctione 2ª.q.1.D.

Forma in creaturis hꝫ aliquid imperfectionis.ſ.ga eſt forma informās aliqd:ꝛ pars cōpoſiti:aliqd etiā hꝫ qḋ nō eſt imperfectionis:ſꝫ cōſequiẗ eā ſm̄ ſuā rōnē eſſentialē ſiue formalē.ſ.ꝙ ipſa ſit quo aliqd eſt tale.Exēplū ſapia in nobis eſt accidens:hoc eſt impꝑfectionis:ſed ꝙ ipſa ſit quo aliqd eſt ſapiēs hoc nō eſt impꝑfectionis:ſed eſſentialis rōnis ſapientie.Jn diuinis aūt nihil eſt forma ſm̄ illā duplicē rationē impꝑfectionis:ga nec informans:nec pars:eſt tn̄ ibi ſapientia inquātuȝ eſt:quo illud in quo ipſa eſt:eſt ſapiens:ꝛ hoc nō ꝑ aliquā cōpoſitionē ſapie ad aliqd quaſi ſubȝ:nec ꝙ ſapia illa ſit pars alicuius cōpoſiti:ſed ꝑ verā idētitatē qua ſapia ꝓpter ſuā infinitatē perfectaȝ perfecte eſt idem cuiꝫ:cum quo nata eſt eſſe.8.Diſtin.pª.q.4.X.

Forma baptiçandi nō fuit diſpēſatiue tradita niſi pro tēpore pro quo fuit diſpenſandi ratio.ſ.in eccleſia ꝑmitiua:vt nomen chr̄i diuulgareẗ:ergo tp̄e illius diſpēſationis ceſſante forma illa ſola manet que fuit forma ex inſtitutione.Quid ergo:nō audeo dicere ꝙ baptiçans hodie in noīe chr̄i eēt baptiçans:ſed nec audeo dicere ꝙ non eſſet baptiçat^9:ga nō lego vbi fuerit illa diſpēſatio reuocata.in hoc ergo caſu reputo dubiū an talis ſit baptiçatus.3.Diſt.4ª.q.2.R.

Forma corporeitatis manet eadē ſiue aīa vniaẗ illi:ſiue non vniaẗ:ga hec prioꝛ eſt naturalr̄ ſaltē in iformādo ipſa aīa:ꝛ in triduo manſit:aīa nō manēte ibi:ꝛ in triduo fuiſſet eadem res huius ſacri ſi ſacr̄m tūc māſiſſet:ga in illo triduo forma corpꝛeitatis non fuit ſeparata a mā ſua in chr̄o:ꝛ per ꝯñs nec ſepata a mā ſua:vt in eucharīſtia.Sicut eni idem numero fuit res iſta ſm̄ ſe in exiſtētia nālī:ita etiā ideȝ cōpoſitū numero qḋ eſt terminus ꝯuerſionis ꝑmus māſiſſet ſemꝑ in eucharīſtia:nec valet in iſta idētitate ſaluāda fugere ad identitatē materie ſeu hypoſtaſis:ga ꝯtria poſſunt ineſſe eidem identitate materie quādo ſuccedunt ſibiinuicē:ꝛ ſi etiā verbū aſſumpſiſſet lapidē fuiſſet lapis idē nature humane idētitate hypoſtaſis.11.Diſ.4ª.q.3.infra.Kk.

Forma totius reſpectu totius cōpoſiti nō eſt quidē forma informans:ſed forma qua cōpoſitū eſt ens q̄dditatiue:ꝛ hoc modo totū eſt ens formalr̄ forma totius:ſicẗ albū dr̄ albuȝ albedine:nō q̄dē ꝙ forma totius ſit q̄ſi cā ipſius totius cū mā ꝛ forma ꝑtiali cauſans q̄ſi totū:ſed eſt ipſuȝ totū ꝑciſe conſideratū ſm̄ illum modū quo loquitur Auic.5° meta^ce equinitas eſt tn̄ equinitas.2.Diſ.3ª.q.2.infra.E.

Forma ſubalis iʒ inſit materie iformādo:nō tñ inheret: quia inherere dicit nō per ſe informare:qa inherens nec eſt act⁹ ſimplr:ſed actus ſm quid:nec cū illo cui inheret facit p ſe vnū:oppoſita ɔueniunt ei qḋ per ſe informat.9.q.q.ifra.A.

Forme eiuſdē rōnis lʒ vna ſit pfectior alia videnť ſilr ſe hie ad agere in inſtāti vel in tēpore:lʒ vna aliqd pfectius pdu cat ꝙ̄ alia:ſicut pʒ de luce pfectiore ⁊ impfectiore:quarũ vtraqʒ eque inſtantanee illuminat:lʒ vna illuminet perfe ctius ꝙ̄ alia.4.Diſtōne 3ᵃ.q.vnica.ſupra.B.

Forme materiales nō manēt in ſuo eſſe:corrupto toto:nō qa eſſe earū nō fuerit aliud ab eſſe compoſiti corrupti:ſed qa ipſe corrumpunť per accidēs.hoc aūt eſt:vel qa agēs cor rumpens per pncipiū ſuū actiuū ɔ̄tꝰ̄ illis attingat illas vt ɔ̄ria:vel ſaltē attigit cōpoſitū corrūpēdo ipſuʒ:⁊ forme ta les ſunt inſeparabiles a cōpoſito in eſſendo.9.q.q.ifra.K.

Forme pores ipſo vbi:nō variant pp variationeʒ ipſius vbi: qa pter variationeʒ poſterioris nō variať prius:ex qua ppoſitione habeť ꝙ idē habēs duo vbi:nō pter hoc va riať ſm aliquā formā ſubalē nec ſm aliquā de gñe quāti tatis vel qualitatis:qa forme iſtoꝝ generū ſunt ſimpliciter priores ipſo vbi.10.q.q.K.

Formalis diſtinctio relonis ab eēntia ſufficit ad hoc ꝙ pro prietas poſſet dici formalis terminus vnionis realis ⁊ non eſſentia:tñ rō vī efficax ɔ̄ ponentes identitatē realē:⁊ for malē eſſentie:⁊ pprietatis ɔſtituētis perſonā.19.q.q.S.

Formalr intelligimus intellu inquātū recipit intellectioneʒ: qa ſi cauſet eā actiue:nō tñ dicor intelligere intellu iquātuʒ cauſat:ſed iquātū hʒ itellectionē vt formā:hīc enī q̄litateʒ eſt eſſe quale:⁊ ita intellm hēe intellectionē ſiue recipe:qḋ idē eſt:eſt ipſuʒ eſſe itelligentē:nos igiť itelligimus itellu: inquātū recipit itellectionē:ideo Phs loquēs ſic de itellu: neceſſe habuit dicē eū eſſe paſſiuū:⁊ ꝙ itelligere eſt qḋdaʒ pati:hoc eſt ꝙ itellectio iquātū eſt quoddā quo formalr i telligimus eſt forma qdā recepta in intellu:nō aūt intelli gimus ea inquātū eſt qd cauſatū ab itellu.ſi cauſať ab eo. nā ſi deus eā cāret ⁊ eā in intellu nr̄o iprimeret:nō minus ea itelligerem⁹:⁊ ſic dicī de itelligētia actualr:ita dico ō ſci re habitualr:ꝙ itells eſt quo ſcimus habitualr inquantuʒ recipit habitū:nō inquātū iſtū cauſat ſi illū cauſat:⁊ pter hoc oēs auctes:que ſonāt paſſibilitatē itells poſſibilis:pnt exponi de eo iquātū eo cognoſcimus habitualr:vel iquātū cognoſcimus actualr:⁊ iſto modo concedo ꝙ eſt paſſiuus: etſi ſit actiuus:non tamē ſm iſtaʒ rationē:ſed accidit ei ꝙ ſit actiuus ſm iſtam rationē.3.Diſ.pᵃ.q.7.Y.

Forte nō licet baptiſāti ex officio:⁊ ſolēniter vti Xbis cuiuſli bet lingue:ſicut nec in cōfectione eucharitie:qa ordinauit eccleſia romana ꝙ officia eccleſiaſtica dicanť ⁊ ſacra mi niſtrenť in latino grāmatico:⁊ hoc rationabilr:qa iſtud di ſtinctius pōt ſcribi ⁊ pferri.3.Diſ.4ᵃ.q.2.D.

Forte teneť quis velle vitā pximi quo ad actū interiorē:⁊ eā ſaluare ſimplr quo ad actū exteriorē:ſi nō adſit alius pxi mus:qui poſſit eū iuuare:puta ſi quis moreret fame vl in flumio:⁊ vnus ſolus adeſſet qui poſſet liberare eū:teneret forte nō tñ huic velle vitā:ſed vt eā habeat pro virib⁹ la borare:vnde tñ pbeť iſta ſētio nō videť manifeſtū ex ſcri ptura nec ex rōne:qa ſi tunc periclitareť poſito ꝙ eſſet bo nus pertingeret ad diligendū deū pfecte in pñā:⁊ ſaluatus ad vitā corporalē forte fuiſſet poſtea lapſus in peccatū:⁊ forte finalr malus:ptum tamē eſt laborare pro vita pximi ſaluāda:qa ſupponēdū eſt ſi eſt bon⁹ ꝙ erit melior:⁊ vale bit ſibi ⁊ alijs ſua bonitas:⁊ ſi eſt malus ſupponēdū eſt ꝙ corrigeť:hoc enī eſt pie iudicare.ſ.interptari ſp melius:qḋ nō eſt oppoſitū manifeſtū.30.Diſ.3ᵃ.q.vnica.infra.F.

Fortis politicus ſm rectā rationē debet ſe morti exponere p bono reipu.Phs tñ nō poneret talē habiturū aliqḋ pmiū poſt hāc vitā:ſicut pʒ ex multis locis:in qbus dubitat anī maʒ eſſe imortalē:⁊ magis videť declinare ad partē nega tiuā:ſaltē ſi quilibʒ ſequēdo rōnē naturalē dubitat de vita futura:pter eā de qua dubitat nullus debet exponere ſe morti:ſed ſi dʒ exponere ſe:hoc eſt:qa in nō exponēdo eſt certiſſima amiſſio boni vtutis:ergo circūſcripto oī pmio futuro:hoc eſt ɔſonū recte rōni vt fortis politicus velit ſe nō eſſe ne pereat bonū reipu.ſm aūt rectam rōneʒ magis eſt diligendū bonū diuinū ꝙ̄ bonuʒ alicuius particularis. igiť ſm rectā rationē quilibet debet velle ſe nō eſſe pter bonum diuinum.27.Diſ.3ᵃ.q.vnica.infra.H.

Fundamētū remotū iſtaꝝ relonū.ſ.eq̄litatis ⁊ ſiſitudinis eſt res illius gñis:puta eq̄litatis fūdamētū eſt res de gñe quā titatis.ſilitudis eſt res de gñe q̄litatis:idētitatis eſt res de gñe ſube:pximū tñ fundamētū vel rō pxima fundādi eſt vnitas talis rei : qa ſup rem talis gñis(vt diuerſa)eſt fun danť relones diſperate ⁊ non cōes.19.Diſ.pᵃ.q.1.infra.A.

Fundamentū relonis identice non eſt tñ relo quā cōtinet p identitatē:ſed eſt ita abſolutū:ſicut ſi relatio eſſet ſibi addi ta:vel oīno nullā hēt relonē:qa nō eſt hoc ex impfectione ſua:ſed ex pfectione vel ſimplr vel aliqualr:qa ɔtinet illā relationē per identitatē:ita ꝙ ipſa ɔtinētia quaſi preuenit ipſam accidentalitatē relonis:ne ipſa poſſit eſſe accidens: qa ipſa pfecte cōtineť in ſubſtātia:que tñ relatio ſi non ſic contineret:ex ſe nō haberet forte ꝙ eſſet per identitatem ſubſtantia.1.Diſ.2ᵃ.q.5.infra.O.

Futura contingentia non ſunt nata cognoſci ſiue in ſe:ſiue in verbo niſi intuitiue.14.Diſ.3ᵃ.q.2.infra.L.

Gaudium maius non ſemp prouenit ex volito ma gis bono:ſed ex intenſiori actu volēdi bo num volitum.50.Diſtōne 4ᵃ.q.6.I.

Gratia equiualet iuſtitie originali quantū ad acceptationē di uinam:vt pter hanc aie habēti gratiā nō inſit pctm̄ origi nale:potuit enī deus in pmo inſtāti illius aie ifundere ſibi gratiā tantā quantā alij aie in circumciſione vel baptiſmo. igiť in illo inſtāti aīa nō habuiſſet pctm̄ originale:ſicut nec habuiſſet ſi poſtea fuiſſet baptiſata:⁊ ſi etiā infectio carnis fuit ſibi in pmo inſtāti:nō fuit tñ necīa cauſa ifectionis aie: ſicut nec poſt baptiſmū qñ manet ſm multos:⁊ ifectio aie nō manet:aut potuit caro mundari ante ifuſioneʒ aie vt in illo inſtanti non eſſet infecta.3.Diſ.3ᵃ.q.1.A.

Gratia eſt a ſolo deo p creationē:⁊ ab eo ſolo conſeruať:⁊ qñ deſtruiť annihilať:qa cuius pductio eſt creatio:ei⁹ deſtru ctio eſt annihilatio.37.Diſ.2ᵃ.q.vnica.A.

Gratia in diffōne ſacri nō accipiť tñ pro gratia accidētali:ſʒ pro effectu dei gratuito.8.Diſ.4ᵃ.q.1.B.

Gratia pcīſe nō pficit aiam ad intellectionē ⁊ volitionē:ita ꝙ intellectio precedēs volitionē non eſt grata nec meritoria: ſequens etiam non eſt grata:niſi quia eſt imperata a voli tione grata.49.Diſ.4ᵃ.q.2.infra.F.

Gratia requiriť ad meritū:qa meritū formalr reqrit vt actus libere ⁊ actiue eliciať a volūtate:⁊ ita habeat eum in ptāte ſua:⁊ ita etiā gr̄a reqriť ad fruitionē vt eliciendaʒ actiue a volūtate:ſʒ ad habēdū formalr a deo hūc actū qui dī me ritū ſiue illū qui dī fruitio:nō reqriť necīo gr̄a:qa gr̄a non eſt ratio recipiēdi talē formā:ſed ipſamet voluntas:⁊ hoc de potentia dico abſoluta.13.Diſ.3ᵃ.q.4.S.

Gradus eminēs in ecclīa dī in ordine ad actū eccliaſticū emi nentē:nō ſic qdē ꝙ gradus ſit ptās exequēdi actū illū:ſed ꝙ gradus ſic diſponēs de ɔgruo vel ſimplr ad exequēdū vel debite illū actū:vt ſic poſſit ordo vt h loqmur de ordi ne dici gradus pminēs in eccleſia diſponēs ad actum ali quē eccleſiaſticū eminentē.Et quia ſpecialr actus eminen tes in eccleſia ſunt actus reſpicientes ſacramēta:ideo pōt ſpecialius dici ꝙ eſt gradus diſponens ad aliquem actum

ſacramentalem.24.Diſtin.4ª.q.vnica.B.

Gratie maxime referēde ſunt mře creatori:qui nos per fidē certiſſimos reddidit in his que ptinēt ad finē noſtrū ⁊ ad perpetuitatē ſempiternā:ad que īgenioſiſſimi ⁊ erudiſſimi quaſi nihil poterāt attingere iuxta illō qđ adductū eſt de Aug.º.13.tri.9.in fine:ꝙ vix pauci magno pditi ingenio vacantes ocio ⁊c.Ad indagādā ſoliꝰ aīe īmortalitatē potuerūt peruenire:ſed ſi fides adſit que eſt in eis qbꝰ dedit Jeſus filios dei fieri:nulla queſtio eſt:qꝛ ipſe ſuos credentes in hoc certiſſimos reddidit.43.Diſ.4ª.q.2.īfra.Cc.

Graue ſe mouet effectiue:ſicut ſciens mouet ſe effectiue ad actū ſpeculādi:⁊ itelligo ſic:ſicut hñs formā aliquā que nata eſt eſſe pn^m alicuius actionis vniuoce pōt per illā formā agere in receptiuū approximatū ⁊ pportionatū:ita etiā habēs formā que nata eſt eſſe pncipiū actionis equiuoce pōt per ipſū agere equoce in paſſiū approximatū:⁊ ſi ipſummet ſit receptiuū illius actionis vel effectus equiuoci ⁊ carens eo:⁊ quo eſt maxie approximatū ⁊ pportionatū ſibiipſi nō ſolū poterit cauſare effectū illū in alio:imo ſumme cauſabit iſtū effectū in ſeipſo:ita in pppoſito lapis exiſtens ſurſum eſt in potētia ad vbi deorſum.grauitas autē reſpectu iſtius vbi eſt pn^m actiuū equocū ſicut vlr reſpectu vbi nō opꝫ querere niſi pn^m equiuocū:nō eñ mouēs mouet mobile ad aliqđ vbi:qꝛ formalr mouēs eſt in actu ſm illō vbi:ſꝫ tñ qꝛ v̄tualr:qꝛ igiꝰ ipmmet graue receptiuū eſt ipſius effectus equoci:⁊ caret eo cauſat in ſeipſo pmo iſtū effectū ⁊ in nullo alio:niſi prius cauſando in ſe:ita ꝙ cauſare iſtud eſt operatio grauis:vt calidi calefacere:ſꝫ ꝙ cauſet hoc in ſe accidit ei.accidit eñ ſibi inquantū eſt actiuū reſpectu huius cauſationis:vl reſpectu huius cauſabilis ꝙ ipſummet ſit receptiuū eiuſdem effectus.2.Diſ.2ª.q.10.E.

Generatio aliqua nō eſt per ſe ad reſpectū vt ad terminū ad quē/nec etiā corruptio eſt a ſolo reſpectu vt termio a quo/neqꝫ cāe abſolute ſunt ſolius reſpectiui cauſe:neqꝫ ppria paſſio cōſequiꝰ totū preciſe inquātū reſpectiuū:neqꝫ ppa opatio vel aliud accidens abſolutum.2.Diſ.3ª.q.2.īfra.D.

Generatio eſt gñatio ex formali termino:qui eſt natura cōicata pducto.nō aūt ex indiuiduali ſiue incōicabili pprietate producti:ſicut vlr ois motus recipit ſpēm a formali termino motus.26.Diſ.pª.q.vnica.U.

Gñatio necio icludit in creaturis:ꝙ ſit mutatio iter terminos oppoſitos.ſ.priuationē ⁊ formā:⁊ qcqd eſt inter oppoſita ſibi ſuccedētia nō pōt eſſe ſempiternū.1.Diſ.2ª.q.3.J.F.

Generatio diuina nata eſt prima itelligi per eſſentiā tanqꝫ p pmū obm tā ab itellu dino qꝫ hō:qꝛ eēntia vt eſſentia eſt pmū obm tā illius qꝫ iſtius.iſta aūt rō intelligēdi gnōnem eſt incōprehenſibilis:⁊ ita gñatio poſſet dici icōprehēſibilis pncipiatiue ſiue cauſalr.Poſſet etiā dici incōprehēſibilis cōcomitāter ſiue quātū ad illud qđ icludit:qꝛ gñatio icludit cōicationē eſſentie que fit p ipſā eſſentiā pſone ad pſona.Jſta aūt cōicatio pſuppoſitiue icludit īfinitatē eēntie:qꝛ ipſa nō poſſet ſic cōicari pluribus ſuppoſitis niſi eēt īfinita:⁊ ideo gñatio eſt incōprehēſibilis quātū ad pſuppoſitū.ſ.cōicationē eſſentie que reqrit eſſe infinitū.5.q.q.J.S.

Generās vnā hꝫ habitudinē ad pmū terminū:qui dr pductꝰ ſiue genitus:⁊ aliā habitudinē hꝫ ad formalē terminū:⁊ in creaturis vtraqꝫ habitudo eſt realis : qꝛ vtraqꝫ habitudo hꝫ terminos realr diſtictos:⁊ realis depēdētia eſt vtriuſqꝫ pducti ad ipſum pducēs.in diuinis aūt pducēs ad pmū pductū hꝫ relōnē realē:qꝛ diſtinctionē realē ⁊ realē originē.ad terminū aūt formalē in pducto:nō hꝫ relōnē realē:qꝛ nō diſtinctionē realē:ſine qua nō eſt relō realis.pducē igiꝰ in diuinis dicit relōnē realē:cōicare aūt dicit relonem originis:⁊ qſi rōnis cōcomitantē illā realē.ꝙ ſi arguaꝰ:ꝙ iſte ſunt relōnes oppoſite.ſ.cōicare ⁊ cōicari.dico ꝙ ſunt relōnes rōnis oppoſite ſm pprias rōnes ſuas:ſꝫ necio cōcomitenꝰ aliquas relōnes reales oppoſitas.ſ.pducē ⁊ pducti:ſed iſte relationes ⁊ ille non ſunt eorūdē relatoꝝ formaliter.5.Diſ.pª.q.1.D.

Generaliter cōſtitutiuū eſt cōſtituto ratio differēdi vel cōueniendi:nō aūt ipſum vt cōueniēs vel differēs ſed ſm ſe cōſtituit ſicut rōnale ſm ſe nō vt cōueniens nec vt differens cōſtituit hoīez:ſꝫ hō cōſtitutus per rōnale per ipſū diſtinguiꝰ formalr vel ꝯueniat.diſtinctio ergo vel ꝯueniēda cōuenit cōſtituto per rōnem formalē cōſtitutiuā.nō aūt includitur in ipſa ratione conſtitutiua.4.q.q.L.

Generalr nunqꝫ tenet pmutatio cōparādo extrema ad iferiꝰ ⁊ ſuperiꝰ:imo eſt fallacia cōſequētis:qꝛ extrema duarū cōtradictionū adinuicē cōparata habēt pportionē cōuerſam in inferēdo:⁊ nō eandē.Oppoſitum enim ꝯſequētis infert oppoſitū antecedētis:⁊ nō ecōuerſo : ⁊ ideo arguentes ita inferendo:ſicut pmū ad tertiū:⁊ ita ſcōm ad quartū faciūt fallaciā ꝯſtis:ſed ecōuerſo deberet argui ſicut pmū ad tertium īferendo:ita quartū ad ſcōm.vt ſi omne ens eſt poſſibile.ergo omne īpoſſibile eſt non ens:ſed nō ecōuerſo.ergo omne non ens eſt īpoſſe.36.Diſ.pª.q.vnica.īfra.K.

Generalr verū eſt ꝙ ſummū bonū ad qđ ordinaꝰ meritū nō dꝫ cōferri ante meritū exhibitū ⁊ expletū.Summū autē bonū ad qđ ordinaꝰ meritū xpi reſpectu eoꝝ pro quibus meruit eſt igreſſus eoꝝ in paradiſū:⁊ ille nō debat actualiter ante paſſionē exhibita:ſꝫ pro paſſione preuiſa remitteretꝰ offenſa ⁊ dareꝰ gřa illis patribꝰ credētibꝰ paſſionem exhibendā.Sūmū aūt qđ angeli mereri prie p merita ſua eſt gloria ⁊ introitus actualis in regnū:que gřa dari nō debuit ante merita exhibita.Unde qꝫuis deus dederit aliqđ pro merito preuiſo nō exhibito:nō tñ ſummū qđ ſequitur meritū qđ eſt aptio ianue paradiſi:ad cuius obſtaculi amotionē nō potuit aliqs nřm cooperari:qꝫuis ad introitū quilibet adultus coopereꝰ.aliud eñ eſt aperire ianuā:⁊ aliud igredi:⁊ qlibꝫ difficilius eſt aperire ianuā qꝫ aperta porta itroire:ideo ad ingreſſum poſſumus cooperari:ad aptionē xo pice nec potuerunt nec nos poſſumus:ſed illius precīſa cauſa fuit paſſio chriſti.19.Diſ.3ª.q.vnica.E.

Generalius eſt obiectū pmū itellectus vt eſt talis potētia qꝫ obiectū primū motiuū eius pro ſtatu iſto ⁊ ſub obiecto pmo modo accepto cōtineꝰ qđcūqꝫ ens creatū:non aūt ſub obiecto ſcđo mō:⁊ rō eſt:qꝛ nūc determinate moueꝰ a ſenſibilibus:vel ab his que abſtrahunꝰ ab his pp ordinē immediatū ad phātaſticā v̄tutē qꝫ tūc nō erit.45.Diſ.4ª.q.4.L.

Genus ſumitur ab aliqua realitate que ſm ſe eſt potentialis ad realitatem:a qua accipitur differentia:ſed nullū infinitum eſt potētiale ad aliquid.8.Diſ.pª.q.3.J.

Gerundiuū cōſtructū cū potētia notat actū:vt egredientē ab eodē ſuppoſito:cui attribuiꝰ potētia.ſimilr eſt de ſciētia ⁊ voluntate:qñ cōſtruunꝰ cum gerundiuo:notant actum:vt egredietē:vel potētē egredi ab illo ſuppoſito:cui attribuiꝰ ſcientia vel voluntas:ppter qđ nō ita ꝯcedereꝰ iſta:filius habet ſcientiā vel voluntatē generādi:quomō cōcedereꝰ illa:filius ſcit gñationē patris:vel vult eam:imo videntur ille negande ſicut iſte:filius ſcit generare:⁊ vult generare:qꝛ idem videtur velle agere:⁊ habere voluntatē agendi:ſed non idem iſtis videꝰ eſſe velle actionē:quia hec nō includit eam velle vt actionē voluntatis:qđ alia videnꝰ ſignificare.7.Diſ.pª.q.vnica.infra.S.

Habens eſſe ſimpliciter ſi incipit ſub alio modo manens non icipit niſi ſm quid:⁊ ſimplr manēs ſi deſinit alicubi ſub alio modo non deſinit niſi ſm quid.10.Diſtinctione 4ª.qōne.4.F.

Habēs materiā partē ſui nō cognoſciꝰ niſi cognita materia.nunqꝫ eñ hō haberet ſciam de ſubā cōpoſita niſi cogno-

ſceret materiã:aliter oĩs cognitio ſcientifica eſſet ſimpliciũ ⁊ imaterialiũ ſm ꝙ ſcia eſt de rebus:q̃uis ĝ requirat̃ cognitio materie ad h̃ ꝙ cognoſcat̃ ſuba rei m̃alis:alr tñ eſt cã cognoſcẽdi mã:⁊ aliter ſorma.ſicut eni cauſe differũt in pfectione ⁊ entitate ⁊ cauſalitate in cauſando entitatẽ cauſati:a ⁊ in cauſando cognoſcibilitatẽ eius:ſicut eni ſorma eſt magis ens q̃ mã:ita magis cauſat ⁊ entitatẽ ⁊ cognoſcibilitatẽ.Silr qa mã nõ h3 eſſe perfectũ in effectu niſi per formã dantẽ eſſe tale vltimate in effectu:ita forma facit cognoſcere etiã mãm:vtraq3 tñ ſunt vna cauſa itegra cognoſcẽdi pfecte cõpoſitũ.Eſt igit̃ mã ignota:qa non eſt pfecta rõ cogſcẽdi illud cui⁹ eſt nec potiſſima.zz.Diſ.3ᵃ.q.vᶜᵃ.D.

Dabẽti bona merita in acceptatione diuina:mortificata tñ p pctm mortale:remanet totuz ius:qđ correſpõdet illis meritis ad vitã eternã:ſ3 nõ remanet actio q̃diu ille eſt inimicus: ⁊ ſi ppetuo ſit inimic⁹ ppetuo ceſſat illa actio.ceſſante aũt inimicitia 3cta p nouũ pctm mortale nõ redit nouũ ius:ſ3 cõpetit actio ſ3 ius antiquũ.in mortali aũt remiſſo:nec ius remanet nec actio:qa nec deus h3 ius vindicãdi in iſtũ:ita eni pfecte texit peccatũ iſtius ⁊ remiſit vt nec actio ſibi remaneat ad vindicandum.zz.Diſtõne 4ᵃ.q.vnica.ʃ.

Dabitu exiſtẽte pfecto vel in ſũmo quantũ põt perfici in tali ſubiecto vel ſm terminũ ſibi preſixũ a ſapia diua omnes actus ſequẽtes nihil augẽt:ſed tñ procedũt ex habitu iaz generato:queãdmodũ actus angeli boni nõ augẽt habitũ charitatis eius nec effectiue nec meritorie:qa ille eſt in termino:vel ſm nãz habit⁹ vel ſm capacitatẽ ſubi.vel ſaltẽ ſ3 terminũ ſibi pfixũ a deo:ſed oẽs illi act⁹ pcedũt ex plenitudine illius habitus ſic pfecti:ita etiã in dãnatis pfectio iſtius habitus eſt in termino ſm regulaz diuine ſapie:que nõ pmittit eos creſcere in malitia iſtenſiue:⁊ ideo actus ſequẽtes tñ ſe habẽt ſicut effectus habitus mali:⁊ non ſicut cauſe agentes.7.Diſ.zᵃ.q.vnica.Y.

Dabitus iſuſus nõ dat facilitatẽ ad actũ:vt p3 de nouiter cõuerſo:cui nõ eſt facile poſt ɔuerſionẽ actus bonos elicere: ſed difficile quouſq3 ex frequẽtia actuum bonoꝝ acquirat aliquã virtutem acquiſitam.6.Diſ.4ᵃ.q.10.infra.P.

Dabitudo nature ad ſuppoſitũ prior eſt habitudine eius ad actũ ſcðm:qa agere pſupponit eẽ:⁊ hitudo nãe ad ſuppoſitũ ptinet ad eẽ ⁊ formalr talis hitudo nãe ad ſuppoſitũ eſt eẽntialis ⁊ in quid.illa aũt hitudo que eſt nãe ad agere nõ videt̃ ita eſſentialis:⁊ ideo natura diua pus h3 eſſe in pſonis q̃ ſit pn̄ᵐ pductionis extrinſece.1.Diſ.zᵃ.q.1.E.

Dabitus intellectus practici dicunt̃ boni vel mali pp̃ter ɔueniẽtiã eoꝝ ad volũtatẽ:ſicut ecõuerſo:volũtas põt dici recta vel curua pp ɔueniẽtiã eius ad actũ rectũ vel nõ rectũ ſpeculatiuũ:qui eſt formalr in intellectu:tñ bonitas eſt volũtatis ſicut rectitudo intellẽs:ſed bonitas magis trãſumitur ad intellm practicũ q̃ ſpeculatiuũ.39.Diſ.zᵃ.q.z.D.

Dabitus nõ tñ ponunt̃ in potẽtijs vt per eos potẽtie agant recte:ſed vt delectabilr ⁊ prompte:qꝛ recte põt agere quis ſine habitu proprie acquiſito:ſicut p3 in vitioſo nouiter cõuerſo ad bonũ:cui ſi ratio recta dictet aliqd oppoſitũ vitio cõſueto eſſe eligendũ:l3 iſtud eligat:nõ tñ delectabilr:non eni ſtatim in pmo actu corruptus eſt totus habit⁹ vitioſus: imo vel nihil vel parũ remiſſus:hoc p3 per experientiam ꝙ talis difficulter eligit bonũ honeſtum:⁊ delectabile ſibi eſſet eligere oppoſitum ſm malã cõſuetudinẽ pcedentem: igitur ad hoc ꝙ voluntas delectabilr agat dictatum a ratione requiritur habitus ad eliciendum actum cõformiter illi habitui.33.Diſ.3ᵃ.q.vnica.B.

Dabitus partis rõcinatiue eſt circa actũ inquãtũ cõtingẽter elicitur:ſed habitus ſciẽtificus vel ſcia eſt circa idẽ iquãtũ aliquid de eo neceſſario cõcludit̃.4.q.plo.infra.Aa.

Dereticus baptiꝫat paruulũ in forma ⁊ intentione eccleſie:nihil obeſt paruulo:nec quantũ ad ſacrm nec quãtũ ad effectũ:⁊ ſi baptiꝫat adultum:adhuc cõfert ſibi ſacramentũ ⁊ effectuz eius:ſi in adulto non eſt aliquis malus motus:puta aſſenſus in hereſim baptiꝫantis vel intentio vt ſiat diſcipulus eius.5.Diſ.4ᵃ.q.1.B.

Dec pp̃õ nihil exiſtẽs virtualr tale vel mõ eminẽtiori exiſtens tale põt eſſe formalr tale:eſt ſimplr falſa ex terminis.Et ſi eſt vera nõ eſt vera niſi rõne mãe in qua eſt.pbatio.ſic in exẽplo ſi pciſa cã eſt ꝙ aliqd nõ põt recipe aliquã formaz formalr ſic:qa mõ eminẽtiori h3 eã:tũc oppoſitũ erit cauſa oppoſiti:ꝙ.ſ.ſi nõ h3 mõ eminẽtiori vel virtualr eaz ꝙ poterit eam recipe formalr vel modo minus eminẽti.Cuz igit̃ ſaturnus nõ ſit calidus v̄tualr poterit fieri formalr calidus:qđ eſt falſuz.Rõ igit̃ q̃re ſol v̄tualr calidus nõ põt fieri formalr calidus nõ eſt:qa eſt v̄tualr calidus:ſ3 qa caliditas eſt q̃litas ſenſibilis que nõ eſt nata recipi niſi in corpore mixto:corpus eni ſolis:qa nõ eſt corpus ſic mixtuz ⁊ cõpoſitũ:nõ põt recipe formalr calorẽ:ideo ſol v̄tualr calidus nõ põt eſſe formalr calidus vel cauſare in ſe calitatẽ: ſic ignis g ſi frigefieret ſubtracto infrigidãte:qa eſt v̄tualr calidus:fieri poſſet a ſeipſo formalr calidus:ſic p3 de aqua ſumme calefacta q̃ ſubtracto calefaciẽte reducit ſe ad frigiditatẽ.nõ ergo rõne qua ſol eſt calidus v̄tualr nõ põt non eſſe calidus formalr.Nec etiã exᵐ de deo valet:qa non ex eo ꝙ de⁹ pfectiões oĩum v̄tualr h3 ⁊ mõ eminẽtiori:ideo nõ põt eas hĩe formalr:ſ3 ex eo ꝙ eſt eẽntia ſimpliciſſima in qua nõ põt eẽ cõpoſitio rei ⁊ rei:vł qa pfectio dei eſt infinita:ideo nõ põt recipe aliã ⁊ aliã rez.pp̃oſito igit̃ vlr intellecta eſt falſa:vñ credo ꝙ vlr oẽ ſubm v̄tualr continet paſſionẽ ſuã:⁊ tñ formalr recipit eã:⁊ hec videt̃ ſnia Phi 7ᵒ metaᶜᵉ.vbi dicit ꝙ ad hoc ꝙ generet̃ quãtũ ⁊ quale nõ op3 pcedere nec pexiſtẽ niſi ſubaz.z5.Diſ.zᵃ.q.vᶜᵃ.j.H.D.

Dieronymus angelicas ptãtes vel dignitates prefatum dicit myſteriuz incarnationis ad plenuz neſciſſe:donec cõpleta eſſet paſſio Chĩi:⁊ apl̃oꝝ pdicatio fuiſſet gentib⁹ dilatata: qđ tñ vſq3 tũc nõ latuit maiores ſ3 glo.Aug.ibidẽ dicẽtis. cõſtat aũt ꝙ angelũ miſſum ad beatã v̄ginẽ ad hoc nũciãdũ nõ latuit:q̃ ille cui hoc patuit erat de ſupiorib⁹:⁊ nõ de infimis:quos latuit illud myſteriũ.10.Diſ.zᵃ.q.vᶜᵃ.Infra.A.

Doc itereſt inter cibum corporalẽ ⁊ ſpiritualẽ:qa cibus corporalis conuertit̃ in nutriendũ:ſed in nutritione ſpirituali cibatus conuertitur in cibum.8.Diſ.4ᵃ.q.3.B.

Doc nomẽ potẽtia:non eſt abſtractuz vltimata abſtractione: ſed eſt cõcretũ cõcretione ad fundamentũ:l3 nõ ɔcretione ad ſubm:de qua multiplici abſtractione in relatiuis:dictũ eſt ſupra diſ.5ᵃ.q.pᵃ.arti.z:7ᵃ Diſt.pᵃ.q.vnica.infra.L.

Doc vł nimis durũ.ſ.ꝙ aliqs ex charitate ⁊ obediẽtia ſit ſeruans dei pceptũ ⁊ nõ mereat̃:hoc etiã videt̃ irrõnabilr dictũ:ꝙ de⁹ alicui dederit pceptũ nolẽs obſeruãtẽ preceptũ mereri:quãtumcũq3 ex charitate ⁊ obedientia obſeruaret. pᵃ Diſtinctione 4ᵃ.q.6.infra.J.

Dõ in ſtatu ſeu ſtante ſtatu inocentie potuit mori:iſta tñ po⁹ nõ fuiſſet reducta ad actũ:⁊ ſic poterat nõ mori:ſic ſi diceret̃ de aliquo ⁊ vere ꝙ põt eẽ epũs:qui tñ nũq̃ erit epũs.vel cui⁹ poſitas nũq̃ reducet̃ ad actũ:⁊ hoc p3 in pp̃oſito per cãs mortis poſt lapſuz que ſũt due in gñe.ſ.vel ab itriſeco vel ab aliquo extriſeco.pma eſt duplex:qa vł corrũpit̃ ab itrinſeco per actionẽ mutuã ɔrioꝝ iter ſe ⁊ ifra corpus:vel pp̃ter actionẽ intenſam vnius intrinſeci in aliud.vel corrũpit̃ pp defectũ alteri⁹ ɔtingẽtẽ.ſ.ex ſubtractione nutrimẽti vel hui⁹.pmo mõ accidit corruptio nãlis inaĩatis nõ pp actionẽ elemẽti in elementũ.vel pp̃ter aliquã qualitatem elemẽtarẽ actiuã:vel paſſiuã:qa nec elemẽta nec eoꝝ q̃litates manẽt in mixto.vt dictũ eſt ſupra in q̃one de mixtione elẽtoꝝ:ſed pp̃ter actionẽ vnius partis organice in aliã

partem corrumpēdo ipſam: vt corpus fiat indiſpoſitum ⁊ inhabile ad animationem. 19. Diſ. 2ᵃ. q. 1. A.

Homo in vlī oſtenſus amatur amore amicitie: ⁊ ꝓpter illud amaꝛ hic homo: ſicut etiā iuſtitia in vlī concupiſcitur: ⁊ ita hec iuſtitia huic. 3ᵒ Diſtōne pᵃ. q. 3. infra. R.

Homo intelligiꝛ: vt aīal rōnale: vt ſubā: vt manſuetū natura: vt nobiliſſimū aīaliū. in pmo itellectu itelligiꝛ ſm rōnem quidditatiuā ꝓpriaꝫ. in ſcdo in cōi. in tertio p accñs. i. in ꝓpria paſſione. in q̄rto in reſpectu ad aliud. Sed perfectiſſima notitia de hoīe nō pōt eſſe in reſpectu ad aliud: q2 iſta preſupponit notitiā abſolutā: nec de hoīe ſub rōne paſſionis: q2 notitia paſſionis ꝓſupponit notitiaꝫ ſubiecti: nec de hoīe in vlī: q2 illa eſt cōfuſa. ergo nobiliſſima cognitio de homine eſt ſm rationē quidditatiuam. 3. q. ꝓlo. H.

Homo totus cecidit in mortē: ⁊ etiā ponēdo formā mixti ſibi aliā ab aīa intellectiua vt credo eſſe verū: illud mixtū diſſolutū eſt vel in morte: vel poſt mortē neceſſe eſt ad reſurrectionē. primo quidē ordine nature illud mixtū reparari idē. ⁊ ſcdo illi mixto animā itellectiuā eandē reuniri vt ſic reſurgat idem homo. 43. Diſtōne 4ᵃ. q. 3. A.

Homo tota vita ſua exñs in merito in inſtāti mortis nō pōt demereri: nec ponere obicem quin premieꝛ. meruit eni vt tunc dareꝛ ſibi impeccabilitas: nec tunc poſſet ponē obicē: ⁊ ideo demerentibus per totā morā vie nō pōt dici q̄ ille in inſtanti remunerationis ponat obicē: ⁊ ille nō. hoc enim videꝛ ponere q̄ inſtans premij nō ſit terminus: ſed q̄ tūc ſit in via: aut saltē ille qui pōt ponere obiceꝫ eſt in via: ⁊ irrationabiliter videꝛ ponere obicem. 5. Diſ. 2ᵃ. q. j. iſra. D.

Hominis auerſio a deo eſt eſſentialis rō pcti cuiuſcūq3. ſicut eni formalis ratio rectitudinis eſt ꝓpria ꝟtus in actu finis circa ens ad finē: ſic ⁊ carētia rectitudinis talis eſt carētia ꝓprie ꝟtutis a fine: q2 ꝓpria auerſio formalis ab eo qđ eſt nec̄iuꝫ ad finē: ⁊ hoc modo nihil aliud eſt auerſio niſi inordinatio volūtatis circa aliqd ordinatū ad fineꝫ ex p̄cepto diuino circa q̄ deberet ordinari. 37. Diſ. 2ᵃ. q. vnica. iſra. D.

Homini expoſito multis tentationibus circa diuerſas materias: imperfectio circa vnā māam eſt vna occaſio impfecte agendi circa aliā: ⁊ pfecta diſpō agēdi circa vnaꝫ iuuat ad recte ſe habēdū circa aliā: iuuāt ergo ſe mutuo ſic̄ ſorores: ſed nulla eſt reqſita ad perfectionē eſſentialeꝫ alterius: ſic̄ prius naſcitur vna ſoror q̄ alia: ⁊ ſimilr virtutes non pñt ſimul generari. 36. Diſ. 3ᵃ. q. vnica. infra. D.

Humanitas in aſſumptione non eſt ratio p̄mi ſubiecti: ad qđ ſtet reſolutio: ſed eſt quaſi paſſio prior medians inter p̄mū ſubiectū iſtarū veritatū: qđ eſt verbuꝫ: ⁊ alias poſteriores paſſiones: vt natus ⁊c̄. patet enim q̄ humanitas nō poteſt eſſe ratio ſubiecti reſpectu paſſionis prime: que eſt eſſe incarnatum: quia illud dicitur de verbo nō preintellecta humanitate in ipſo: vt in ſubiecto. 3. q. ꝓlo. infra. O.

Janua fuit aperta Marie per meritū3 paſſionis Chriſti preuiſe ⁊ accepte ſpecialr in ordine ad hāc pſonam: vt ꝓpter illaꝫ paſſionē nunq̄ huic pſone ineſſet peccatū: ⁊ ita nec aliquid ꝓpter qđ ianua clauderēꝛ: cuꝫ tamē ſibi ex origine competeret vnde ianua clauderetur ſicut alijs. 3. Diſ. 3ᵃ. q. 1. infra. H.

Idea Platonis nō pōt eſſe principiū generādi ſubam cōpoſitā: q2 nulla ſuba oīno imālis pōt gñare ſubam cōpoſitaꝫ niſi mediāte corpe. Sed vñ eſt hec ꝓpō vera apud Phz: dico q̄ ex hoc qđ ponit ordinē cauſarū in vniuerſo eē ſimpliciter nec̄ium: ⁊ vidit ſubas ſeparatas ſm poſitionē ſuā mouere celos: vt per talē motū producāt aliqua in iſtis iferioribus: non aūt ſic mouerēt ſi poſſent imediate ꝓducere iſta: q2 tūc ille ordo cauſarū nō eēt neceſſarius: qđ ſibi eſt incōueniēs. Nec per hoc opꝫ iponere ſibi truſas aliquoꝝ: q̄ ſuba ſeparata nō poſſit cauſare aliqd hic iferius ꝓpter aliquā imperfectionē vel tale aliqd vel tale in ſuba ſepata vel ꝓpter iproportionē ſimplicis ad cōpoſitū: ſed tm̄ ꝓpter iſtū ordinē cauſarū. cōceſſit eni q̄ ſuba ſimplex cauſat celum motū: qđ eſt cōpoſitū per accñs: ⁊ quare nō ita cōpoſitum per ſe: cū ipſiꝫ agens nō magis habeat cōueniētiaꝫ cū cōpoſito p accidēs nec toto: nec partibꝰ: q̄ cū cōpoſito per ſe: ſed nō cōmunicamus cuꝫ Pho in iſta ꝓpōne ordo cauſarū naturaliū eſt ſimplr neceſſarius: ipſe etiaꝫ diceret q̄ accidēs ſimplex non poſſet producere ſubm qualē non quia negaret accidens ſimplex qđ eſt in ſubo eſſe totam rationē agēdi: ⁊ ita ſi poſſet per ſe eſſe poſſet per ſe agere: ſed quia negaret illud poſſe per ſe eſſe ꝓpter neceſſitatem ordinis cauſarū apud eū. 12. Diſtōne 4ᵃ. q. 3. Ee.

Idee ſunt cōes cuilibet perſone: lꝫ appropriēꝛ verbo ꝓpter modū ꝓpriū emanationis eius: q2 ꝓcedit vt notitia actualis declaratiua oīs obiecti: qđ quaſi habitualr cōtinetur in memoria paterna. 8. q̄ōne quolib. X.

Idee ſunt obiecta ſecūdaria cognita: ſm que ſiunt aliqua ex nō tm̄ ipſa includunt aliquā notitiā dictatiuā de operando vel de nō operādo: lꝫ ipſa repreſentent operabilia: ſed cognitio operabilis non eſt ſcīa practica: niſi ꝟtualr includat principiū vel cōcluſionē practicam: ſic non eſt de ideis in intellectu diuino. 38. Diſ. pᵃ. q. vnica. H.

Idem actus pōt eſſe recte circūſtantionatus non ſolū multis circūſtantijs particularibus que nō ſunt multe bonitates ſed integrant vnā bonitatē: ſed etiā pōt ideꝫ actus eſſe circunſtantionatus cōplete oībus circunſtantijs ꝑtinentibus ad vnā virtutē: ⁊ etiā oībus ꝑtinētibus ad aliaꝫ virtuteꝫ: ⁊ ita ſm dictamina diuerſa pfecta prudētie reſpectu multorū finiū ꝓprioꝝ. Exēplū. vado ad eccliaꝫ ex iuſtitia: quia teneor per obedientiā vel ex voto: vado etiā ex charitate ad deū: vt orem vł vt exhibeā deo cultū latrie: ⁊ vado etiā ex charitate fraterna: vt edificē proximum. Et breuiter in quocūq3 actu ſiue bono tantuꝫ bonitate morali: ſiue vltra bonitate meritoria quanto cōcurrunt plura motiua ordinata: tanto melior eſt. 18. q. q. L.

Idem ⁊ diuerſum nō ſunt imediata circa qđcūq3 predicatū vt per ſe dictuꝫ de ſubiecto: imo nec cōtradictoria ſic ſunt imediata: nec eni hō per ſe eſt albus: nec p ſe eſt nō albus: tamē iter ꝯtradictoria abſolute ſumpta: vel abſolute dicta de quocūq3 non eſt mediū: ita ſi proprietas eſt res: eſt res eadem vel alia: veꝝ eſt q̄ eadē: ſed tūc non valet ꝯñtia: q̄ ſit per ſe eadem vel alia. 2. Diſ. pᵃ. q. 7. infra. Kk.

Idem eſſe q̄ñq3 imediate ſuccedit non eſſe oppoſito: ſicut in inſtanti in quo res incipit eſſe: q̄ñq3 aūt nō imediate ſuccedit ipſi nō eſſe: ſed quaſi eidē eſſe vt prius habito: ita itelligendo q̄ lꝫ nō ſit iſta p̄oritas in ipſo eſſe ſm ſe: tñ diciꝛ eē in ipſo per cōparationē ad aliud prius ſecū coexñs. p̄mus reſpectus qui. ſ. eſt ipſius eſſe ad nō eſſe precedens non eſt realis: q2 nō eſt ad terminū poſitiuū. ſcđs aūt q eſt ipſius eſſe ad eſſe idem quaſi preexiſtens vel magis cū alio p̄oꝛ exiſtens non eſt realis: pro quāto eſt eiuſdeꝫ ad idē. reſpectus aūt ipſius eſſe ad cauſaꝫ a qua eſt: eſt realis. igiꝛ neuter illorum dictoꝝ r̄ſpectuū eſt idem illi. 12. q. q. E.

Idem homo in numero non ſolū quo ad aīam: ſed etiaꝫ quo ad corpus organicū potuit eē filius Ade ⁊ filius Habrae: ⁊ ex quocūq3 iſtoꝝ duoꝝ fuiſſet: idē in numero fuiſſet: q2 ſi nihil ſubſtātie filij ſit de ſubſtātia patris: ſed totū de menſtruo: vt vult Phs 2ᵒ de gñōne aīaliuꝫ: vel ſi ibi cōcurrat ſemen viri cum iſtud ſemine mulieris. Dico tñ q̄ eadem materia ex qua iſte generaꝛ: que fuit in ſtatu nature lapſe ſub forma alimēti: talis potuit eſſe in ſtatu inocētie ſub forma alia: puta pomi vel huiꝰ. 20. Diſ. 2ᵃ. q. 2. B.

Idem pōt ſe mouere: nō tm̄ motione corpali: ſed etiā ſpūali: ⁊ etiā vlr quecūq3 actio virtualis vniuoca pōt ſtare cum

potentia

potētia ad actū ſuū formalē: ⁊ tunc q̄uo idē nō ſit in potētia ⁊ in actu ꝓut ſunt differētie entis oppoſite: neqꝫ per ſe neqꝫ denominatiue: ⁊ tamē idem eſt in potētia hoc eſt p̄n^m paſſiuum ⁊ in actu hoc eſt p̄n^m actiuum eiuſdem: hoc frequenter dictum eſt. 3. Diſtin. 2ª. q. 8. infra. M.

Ignis ſemꝑ manet in ſe purus puritate nāli. tū q2 ſūme actiu^9 ita ꝙ ſtatim ꝯuerteret ignis i ſe ſi qd extraneū nāe aſcēderet ad regionē illā. tū q2 nihil ꝑ actionē corporū celeſtium eleuat ad illā regionē ignis puri vt ſic fiat ignis ipurus. ſpāliter aūt illa ipuritas de fumo ſacrificiorū oblatoꝝ idolis. ⁊ de īfectiōe ex pctīs hoīs nō aſcēdit ad ſpherā ignis: q2 nec fum^9 ille nec aliqua īfectio quecūqꝫ ex actib^9 īmūdis vſqꝫ ad ignē pōt aſcēdere. illa aūt depuratio ponit̄ ꝑ ꝑ ipuritatē aeris ꝯctā ex actib^9 peccati humani. 47. Diſ. 4ª. q. 2. C.

Illa aqua q̄ fluxit de latere ſaluatoris nō fuit flegma: ſꝫ vera aqua: qḋ ꝓbat̄ ex verbis euāgeliſte. Et q vidit teſtimoniū phibuit veritati: pfecto nō aquā ſed flegma dixiſſet ſi non fuiſſet aqua ſꝫ flegma. Probat̄ ēt a poſteriori ꝑ mā3 ſacrī baptiſmi. nec in hoc ingt vex regenerationis ſacrīm fuiſſet oñſuz: cū ꝑ ſacrīm baptiſmi nō regenerent̄ i flegmate ſꝫ in aqua. ꝓbat̄ ēt ꝑ aquā miſcēdā in ſacro euchariſtie. ꝓbat̄ ēt 4° ꝑ figurā q̄ ꝓceſſit ſuꝑ hoc in veteri teſtamēto quādo Moyſes percuſſit ſilicē: ⁊ ex ea nō flegma: ſꝫ aqua manauit q̄ vel fuit ibi de nouo creata miraculoſe: vel de cōponētib^9 reſoluta. Sꝫ qualitercūqꝫ dicat̄ de aqua lateris chri: q2 quia fluxit ſicut ibi placuit. nō ꝑꝑ. hoc ibi ſacramēta ſuſceperūt efficaciam vt ſupra dictū eſt: ſed ꝓpter quādā ſimilitud inē pfectiorē ad baptiſmū ⁊ euchariſtiam. certū eſt tamē ꝙ baptiſmus non pōt fieri niſi in aqua viſuali: q2 chriſtus hoc inſtituit. 3. Diſtin. 4ª. q. 3. I.

Illa cognitio ex multis actibus ⁊ experimētis quātū ad aliqd eſt neceſſitas in nobis ⁊ aliquo mō nō: quo ad cognitionē intuitiuā ſemꝑ eſt neceſſitatis ⁊ quo ad hoc cōpetebat chro: q2 fuit nobiſcū viator. quantū aūt ad cognitionē abſtractiuā nō ſemꝑ eſt neceſſarius ille ꝓceſſus: q2 hec pōt haberi ꝑ ſpēs nō tm̄ abſtractas ſed infuſas: qbus habuit eam chriſtus: ⁊ ideo quo ad hoc non fuit modus ille neceſſarius in chriſto ſicut in nobis. 14. Diſ. 3ª. q. 3. D.

Illa forma corporeitatis nō eſt diſpoſitio neceſſaria vł neceſſitās ad intellectiuā: ⁊ ſꝫ ſtatim ſequat̄ eam intellectiua in gñatione hoc nō eſt ꝑꝑ neceſſitatē inter eas: ſꝫ q2 agēs ſuperius hꝫ paſſum ꝓportionatū cōpoſitū: q2 ex mā ⁊ fōia mixtiōis: ⁊ qñ hꝫ paſſuꝫ ꝓportionatū cōpoſitū ſtatiꝫ inducit i illud illā formā cui^9 eſt capax. 11. Diſ. 4ª. q. 3. ifra. Hh.

Iſta negatio cognitiōis ſingulariū nō eſt i nobis: q2 repugnet intellectui noſtro. cognoſcem^9 eniꝫ ſingularia ſub ꝓpꝛijs rōnib^9 in pātia eodē intellectu quē mō hēmus: ſꝫ ꝑ ſtatu iſto intellect^9 nr̄ nihil cogſcit niſi qḋ pōt gignere phantaſma: q2 non immutat̄ imediate niſi a phātaſmate vł a phātaſiabili. entitas aūt ſingularis nō ē ꝓpꝛia rō gignēdi phātaſma: ſꝫ tm̄ entitas nāe ꝓcedēs illā entitatē ſingularē. ipſa aūt entitas ſingularis nō eſt nata mouere imediate aliquā potētiā cognitiuā niſi intellm: ⁊ ꝙ nr̄m nūc nō moueat eſt ꝑꝑ ꝯnexionē ei^9 ad phātaſiā. i pātia ꝯ̄o nō erit talis ꝯnexio: ꝯ̄ ibi hoc vt hoc intelliget̄. 14. Diſ. 3ª. q. 3. E.

Illa relatio que fōialr ꝯſtituit ſuppoſitū ꝑ ſe nō eſt in aliquo ſubō: q2 ſuppoſitū ꝑ ſe ens nō hꝫ fōiale inherēs ꝓpꝛie loquēdo de ihērēte: q̄libet aūt relatio accñtalis eſt nō conſtituēs ſuppoſitū: ⁊ ꝑ ꝯñs ſola illa q̄ conſtituit ſuppoſituꝫ eſt non inherens. 12. Diſ. 4ª. q. 2. infra. M.

Illa ſola forma dī ꝓncipiū opandi organice: q̄. ſ. quodā mō il limitata in agēdo: pōt eē ꝓncipiū difformiū actionuꝫ: q̄ tm̄ nō poſſunt elici niſi mediātib^9 ꝑtib^9 diſſilibus: ⁊ iō reqrit̄ ꝙ pſectibile a tali forma hēat partes diſſiles ꝑ quas opationes ille organice exerceant̄. ⁊ talis forma eſt ꝓpꝛie ſola aīa que ꝓpter ſui pfectionem vltra formas inferiores pōt eſſe ꝓncipiū pluriū operationū ꝑ ipſam ꝯuenientiū ſuo toti: ⁊ iō reqrit ꝓ ſuo pfectibili adequato corpus hñs ptes maioris diſſilitudinis q̄ cōueniunt pluribus opationibus diſſimilibus quarum poteſt eſſe principium. 9. q. 4. E.

Illa tria in diffinitione eternitatis a Boetio poſita. ſ. interminabilis qḋ excludit deſitionē: ⁊ tota ſil̄ qḋ excludit ſucceſſionē: ⁊ pfecta poſſeſſio qḋ excludit depēdētiā ⁊ pticipationē nō vident̄ dicere vltra vitā niſi relationē poſitiuā vel negatiuā. negatiuā qdē negatione terminationis: negatione ſucceſſionis: ⁊ negatione depēdētie: ⁊ relōne poſitiuā potētialē vel aptitudinalē: q2 interminabilis vꝫ dicere poſſe ꝑ ſe coexiſtere cuicūqꝫ durationi vel exiſtētie: tota ſimul ſine variatione: ⁊ ſucceſſione poſſe coexiſtere cuicūqꝫ: perfecta poſſeſſio a ſeipſo exiſtere ⁊ non dependere in exiſtendo. 6. queſtio. q. infra. R.

Ille actus eſt de ſe malus cuius obiecto repugnat eſſe bonū: ſiue cuius obiectum repugnat actui: ⁊ actus agentis: ⁊ ꝑ oppoſitum ille eſt de ſe bonus cuius obiectum eſt ſimpliciter bonum neceſſarium ⁊ pfectiſſime conueniens agenti. 26. Diſ. 4ª. q. vnica infra. L.

Ille hñ pōt eſſe obiectiones ⁊ ſubtilitates Bernardice. ⁊ qdē ſatis aſinine timēdo ne aſinus bibat ſacrīm: q2 aqua neqꝫ cū ꝓlationē verboꝝ: neqꝫ in ꝓlatione: nec in vltimo inſtāti: neqꝫ breuiter vnq̄: neqꝫ ſine verbis vel cū verbis eſt ſacramētū: ſꝫ ipſa ablutio in aqua ⁊ ad bibēdū illam nō pōt venire aliqs aſinus: nec iſta ſimultas vltimi inſtantis ꝓlationis verborum ⁊ ablutionis eſt neceſſaria. nam Apoſtoli baptiȥantes tria millia vno die. Act. 7. nō ſemper cum vltima ſyllaba forme aſperſerunt: ita ꝙ tunc aqua tetigerit baptiȥatum. 6. Diſ. 4ª. q. 3. B.

Ille intellꝰ nō eodē fōialiter nouit habitualr plura q ſine cōtradictione pōt noſſe h habitualr ⁊ nō noſſe illud: q2 ꝯ̄dictio eſt ꝙ hēat idē fōialr ⁊ nō hēat: ⁊ ꝙ hēat aliqd quo ſit formalr tale: ⁊ nō ſit tale. 3. Diſ. 2ª. q. 10. infra. D.

Ille q vere eſt ſemel abſolutus a pctīs oībus penā exteriorez ſibi īpoſitā pōt ſoluere vel in charitate vel in pctō mortali. ⁊ eſto ꝙ in pctō mortali ſoluat nō tenet̄ eā iterū ſoluere: nec hic: nec in purgatorio: nec in inferno. Sed ſi aliqs nūq̄ vere abſoluat̄ ab iſto pctō: q2 qñ dꝫ abſolui ponit obicez q̄lis eſt hypocrita q ponit obicem tūc tenet̄ ſoluere qualēcūqꝫ penā exteriorē ſoluat vel ſatiſfaciat. Et rō eſt: q2 ꝑus opꝫ penā eternā cōmutari in tpalē anteq̄ aliqua pena tēporalis ſit aliq̄ ſolutio ꝓ iſta culpa. Qñ aūt ille hypocrita pfitet̄ non eſt ſibi cōmutata: q2 nec abſoluit̄ ab iſta culpa cōmutata. eſt aūt qñ iſte ſemel vere penitet ſꝫ q̄litercunqꝫ poſtea recidiuet. iſte enim aliqñ vere fuit iuſtus ⁊ nō debitor pene eterne pro prius cōmiſſis: ſꝫ ille hypocrita ſemꝑ manet debitor pene eterne pro prius cōmiſſis. ⁊ etiam de nouo ſit debitor noue pene pro nouo peccato quod hic cōmittit. 17. Diſtinctio. 4ª. q. 1. P.

Ille q eſt ſimplr diſſentiēs oīno nō recipit ſacrīm: ⁊ iō ceſſante diſſenſu eēt ſimplr baptiȥādus: q ꝯ̄o ſimplr cōſenſit: ſꝫ ſm qd diſſentiat eſt baptiȥat^9: ⁊ ceſſante diſſenſu illo ſm qd nō eſt iterū baptiȥandus. 4. Diſ. 4ª. q. 4. S.

Illi q iāpridē ad chriānitatē coacti ſunt: q2 iam ꝯſtat ſacris diuinis aſſociatos. opꝫ vt fidē quā neceſſitate ſuſceperūt tenere cogant̄: ne nomē dñi blaſphemet̄: ⁊ fides quā ſuſceperunt cōtēptibilis habeat̄. Exēplū huius qualiter aliqs pōt cōſentire in illam ablutionē ſuſcipiēdā eo mō quo ꝯfert̄ ab ecclia: ⁊ tm̄ nollet ſi poſſet euadere tormēta: q2 nō credit eā aliqd valere ſicut pōt hēri de eo q nō credit verba incātationis poſſe habere aliquē effectū: tm̄ cōcedit incantanti ꝙ dicat illa verba ſuꝑ eū ea intētione: qua ſolet ea dicere: dicendo in corde ſuo: valeant quantum valere poterunt.

iſte vere diceret incantatus. ⁊ ſi talis incantatio ſuper ali/
quem diceretur conſecratio diabolo: ille eſſet diabolo con
ſecratus. 4. Diſ. 4ᵗ. q. 4. E.
Illud chaos qđ ponit a theologis attigiſſe vſqꝫ ad celū empy
reū: erat mā oīum corporaliū ꝯtētoꝝ a celo empyreo: ꝗ ēt
ponet mā ſm ſe. ⁊ ꝗ̃tū eſt ex ſe eiuſdē rōnis in quocūqꝫ:
⁊ ita bñt ipſi diſcordare a pħo in hac ꝓpoſitione. celū eſt
neceſſariū ⁊ icorruptibile ꝗ̃tū eni eſt ex nā ſua eēt ſimplr
corruptibile: qꝛ ſibi ineſſet illa potētia ad ꝯtrāꝝ: qꝛ tñ forma
celi nō hꝫ ꝯtrium potēs vincere iſtā formā. ideo non poteſt
corrupi ab agēte nāli a quo recipit iſtā formā vel etiā cor/
rumpi in ignē vel aquam. 14. Diſ. 2ᵗ. q. 1. D.
Illud denoīatiuū qđ natū eſt denoiare ḡnalr multa. puta totū
e p̄te accñs ⁊ ſbm. nō denoiat totū p̄ p̄tē: neqꝫ ſubm p̄ acci
dēs ſicut vnū qđ natū eſt dici ō ſubiecto ⁊ accidēte nō de/
noiat formalr ſubm p̄ accñs: nō enim dicit ſoz. vnus vni/
tate accidētis vt albedinis: certū qꝫ ſi albedo ſit vna ⁊ ſoz. erit
vnus. ⁊ ſi albedines plures ſoz. plures: qꝛ ſoz. eſt tñ vnus.
ergo cū hoc qđ eſt creatura: natū ſit dici ḡnalr de entibus
eaꝫ de ſuppoſito ꝗ̃ꝫ de nā: nō dnoiabit ſuppoſitū rōne nāe:
niſi ꝯueniat ſuppoſito ꝓpria denoiatione: nullo aūt mō cō
uenit huic ſuppoſito niſi qꝛ denoiat ipſam nām: ⁊ p̄ ipſam
nō pōt denoiare ſuppoſitū. Et p̄ hoc pꝫ quare chūs dicitur
genitus tpaliter ⁊ nō creatura: qꝛ ḡnari denoiat nām ⁊ me
diāte natura natū eſt dnoiare ſuppoſitū. creatura nata eſt
denoiare vtrūqꝫ ꝓpria denoiatione ⁊ ita neutrū eſt ibi rō
qua reſpectu alterius. 11. Diſ. 3ᵗ. q. 1. F.
Illud dicit regulr fieri qđ fit ſm regulas determinatas a ſa/
piētia diuina. ꝗ̃rū hec eſt vna qꝫ pctīs cōmiſſuꝫ nō deleat
ſine diſplicētia de pctō cōmiſſo: q apparet multū rōnalis:
qꝛ ſicut peccatū auertit a fine ⁊ ꝯuertit ad creaturā: ita rō/
nale eſt qꝫ nō deleat niſi p̄ motū oppoſitū auertētē a pctō
ſiue a creatura: vt circa illam fuit peccatum ⁊ conuertentē
ad deum. 14. Diſ. 4ᵗ. q. 1. X.
Illud eſt ſimplr volitū: qđ qs vult quātū ī ipſo eſt: ⁊ illud ſm
qd: qđ qs vult p̄p̄ neceſſitatē p̄ntē: puta ſimplr voluntarius
eſt p̄icitāti nō ꝓicere merces: ꝗ̃ trīſtat de ꝓiectiōe: ⁊ ꝓi
cere eſt voluntariū ſm qd. 15. Diſ. 3ᵗ. q. vnica infra. G.
Illud ē ſimplr violētū qđ opponit ſimplr nāli: ⁊ magis vio/
lētū qđ opponit p̄fectioni nāli: ⁊ minus qđ minꝰ nāli. Expē/
pli: aquā eſſe ſurſuꝫ vt ſaluet plenū in vniuerſo nō eſt ſim
pliciter violētū. imo ſi tūc deſcēderet relicto vacuo ſupius
eēt ſimplr violētū: ⁊ ſm qd nāle: qꝛ nā totius vniuerſi ma
gis eſt p̄nᵐ nālitatis ꝗ̃ꝫ nā iſta p̄ticularis: ⁊ magis nāle eſt
qđ tali toti ꝯuenit ꝗ̃ꝫ qđ ꝓprie huic p̄ti. corpus aūt mixtuꝫ
⁊ maxime humanū p̄fectiꝰ qddā eſt nāle quocūqꝫ elemē/
torū: ⁊ iō qđ nāle eſt illi corpi h eſt ſimplr magis nāle ꝗ̃ꝫ
qđ eēt nāle vnicuiqꝫ elemētorū ſm ſe. magis ḡ nāle eſt qꝫ
ꝯſeruet corpus hoīs ⁊ elemēta violēter ī eo ꝗ̃ꝫ qꝫ violēter
diſſoluat corpus hoīs: ⁊ vnūqđqꝫ elemētū ſua nālitate tē/
dat in ſuū ꝓpriū locū. Iſta aūt ꝓpoſitio. nullū violētū ꝑpe
tuū: nō eſt neceſſaria theologis loquēdo de violēto contra
nām p̄ticularē huiꝰ: qꝛ deꝰ pōt ꝯſeruare aliqđ particulare
ꝑpetuo ſub oppoſito eiꝰ ad qđ nālr inclinat: ſꝫ apud Ariſ.
erat vera: qꝛ omni potētie paſſiue ponit in tota coordina/
tione cāꝝ actiuaꝝ correſpondere aliquā cām ꝗ̃ aliqñ neceſſa/
rio reduceret eam ad actum: ergo illa potentia naturalis
aliquando reducetur ad actum: ⁊ ita violentum ſibi oppo/
ſitum corrumpetur. 49. Diſ. 4ᵗ. q. 13. I.
Illud eſt veꝝ de iure nāli cuiꝰ veritas eſt nota ex terminis ⁊
tale eſt p̄nᵐ in lege nāe. ſicut ⁊ in ſpeculabilibꝰ p̄nᵐ notum
eſt ex terminis: ſiue qđ ſeq̄t euidēter ex tali vero ſic noto:
cuiꝰ eſt ꝯclūo practica demōſtrata. ⁊ ſtricte loquēdo nihil
aliud eſt de lege nāe niſi p̄nᵐ vel ꝯ demr̄ata: ſic tñ extēdē/
do qñqꝫ dī illud eſſe de lege nāe qđ eſt veꝝ practicū ꝯſo/
nū p̄ncipijs ⁊ ꝯclūibus legis nāe intātū qꝫ ſtatiꝫ notū eſt oī/
bus illud ꝯuenire tali legi. 17. Diſ. 4ᵗ. q. vnica. A.
Illud fundamētū de motu octaue ſphere ꝗ̃ debeat redire ad
idē pūctū in. 36. millibus annoꝝ acceptū a Ptholomeo ī/
probat p̄ thebit. q probat celū ſtellatū nō ſic moueri ab oc
cidēte in oriētē: qꝛ tūc aliqñ foret in p̄ncipio cācri noni celi
ſtella illa ꝗ̃ alꝰ fuit in principio capricorni noni celi: ⁊ ideo
ponit motū octaui celi vel ſtellati eſſe in q̄buſdā paruis cir
culis deſcriptis ſup p̄nᵐ arietis ⁊ libre noni celi. ⁊ qꝫ ille eſt
qdā motꝰ acceſſus ⁊ receſſus ſm qꝫ p̄nᵐ arietis mobilis in
ſuo circulo aſcēdit. ⁊ p̄ oppoſitū caput libre mobilis in ſuo
circulo deſcēdit. ⁊ alius ecōuerſo capite arietis deſcēdēte
caput libre aſcēdit: ⁊ ſic mouent̄ ſtelle in octauo celo ſm
lōgitudinē ⁊ latitudinē ſimul. ſi ergo ille motus ꝑharet in
aliquo tpe cōpelli in quo tpe nō poſſent oēs orbes inferio/
res redire ad eūdē ſitū quē habuerūt in p̄ncipio illiꝰ motꝰ
ſequeret̄ propoſitū. 43. Diſ. 4ᵗ. q. 3. infra. B.
Illud nō habet cōplete aliqua cauſatione cuius oppoſitum
videt̄ ſtare poſita tali cauſatione. 2. Diſt. 2ᵗ. q. 1. F.
Illud nō terminat ſufficiēter depēdētiā alicuius quo circum/
ſcripto ſufficiēter terminat̄ illa depēdētia: qꝛ tūc aliqđ de/
pēderet ab aliquo quo circūſcripto nihil minꝰ hēret a quo
ſufficiēter depēderet: ⁊ p̄ ꝯñs quo circūſcripto adhuc poſ/
ſet remanere in ſuo eē: ⁊ iō ſi plura in eodē ordine poſſent
ſufficienter terminare depēdētiā. vno eorum circūſcripto
adhuc terminaretur dependētia cōplete que eſt ad alteꝝ.
⁊ ita illud non terminat: ⁊ pari ratione de altero argueret̄:
⁊ ſic neutrum vel vtrunqꝫ terminat. 5. q. q. infra. D.
Illud qđ hꝫ de rōne ſua formali qꝫ ſit p̄ficiēs alterū ⁊ alteruꝫ
ſit ſuſceptiuum illiꝰ. ⁊ de rōne ſua eſt p̄fectibile ab illo: hec
inquātū hꝰ ſunt diuerſa p̄mo: intātū qꝫ ipoſſe eſt qꝫ vnum
quātūcūqꝫ creſcat in p̄fectione ſubali ⁊ eēntiali in ſuo gñe
ſit alterū eēntialr vel ꝯtineat illud vnitiue: ſicut pꝫ de mā
⁊ forma ſuba ⁊ accidēte. nā ſtante limitatione ſubi impoſſe
erit ipm includere p̄fectionē ſuā eēntialr ⁊ vnitiue. puta ſi
poꝰ māe ſit potētia receptiua forme ꝗ̃tūcūqꝫ creſcat huiꝰ
poꝰ in p̄fectione talis poᵗ nūꝗ̃ ꝯtinebit vnitiue formā: nec
ſubm ſiue ſuba accñs: ſed quātūcūqꝫ creſceret hꝰ p̄fectibi
lia tātū creſceret ī capacitate ⁊ poꝰ niſi poneret̄ ſuba crea
ta formalr īfinita ſicut deꝰ. tūc eni vnitiue ꝯtineret ſuas p̄/
fectiones: ⁊ eēt eadē eis ſicut deꝰ. qđ ipoſſe ſpaꝫ. ſ. eē īfinitā:
⁊ p̄p̄ hoc ꝗ̃uis charitas ſit p̄fectio finita vel grā: tñ nullum
gradus entis ſiue ſube quātūcūqꝫ maximus: ex quo tñ fini
tus eſt pōt eē in ꝗ̃ vnitiue p̄fectio charitatis ꝯtineat. ꝗ̃tuꝫ
igit̄ creſceret creatura rōnalis in entitate ⁊ nobilitate ſuba/
li tātū creſceret in potentia vel capacitate ⁊ nō aliter ꝗ̃tū/
cūqꝫ etiaꝫ cōcrearet̄ gratia alicui creature: ſemper tamen
gratia eſſet gratia nec eſſet naturalis: ita qꝫ de nā ſua vl cō
ſequens naturam neceſſario. 23. Diſ. 2ᵗ. q. vnica. H.
Illud qđ eſt formalr actꝰ voluntatis mee: quo. ſ. volūtas mea
vult nō eſt actus volūtatis diuine: ſed effectus eius: qꝛ vo/
luntas diuina ſemp̄ eſt ordinata ⁊ actus eius rectus: ⁊ iſte
actus voluntatis mee eſt inordinatus: qꝛ caret rectitudine
debita. iſte aūt actus a deo cāntꝰ eſt ordinate volitus ſicut
māle reſpectu cāntis: queādmodum in nobis actus noſter
mālitar eſt bonus: qꝛ pōt eſſe ex charitate elicitus: ſequr
igit̄ qꝫ velle diuinū ſit ſimplr p̄fectum: qꝛ ex charitate eli/
citū: ⁊ hꝫ finē optimū: ⁊ itē opus exterius iſtius velle qđ eſt
meū velle eſt ordinatū mālitar ſiue ſm quid. inordinatuꝫ
autem ſimpliciter inquātū eſt actus quo formaliter volun
tas mea vult. 37. Diſ. 2ᵗ. q. vnica infra. Bb.
Illud qđ eſt ꝓprium potentiale ad formam ſpecificā non di/
ſtinguitur ſpecifice ab ipſa ſpecie: qꝛ ipm vt eſt potētiale
nō eſt cōplete in aliqua ſpecie. 17. q. q. H.
Illud qđ pōt eē pars integralis homogenea totius eſſi p̄tici/
pet eſſe

per eſſe eius qd̄ eſt in toto: ꝛ nō participet qd̄ eſt extra to‑tū: tn̄ ſeparatū nō dicit̄ imperfectū: qꝛ h̄z eſſe eque perfe‑ctū cū illo eē qđ pōt participare. vn̄ nō dr̄ ꝓprie ordinabi‑le ad eē toti⁹ ſicut illud qđ natū eſt eſſe ps eēntialis per ſe ordinabilis ad eē illi⁹ cuius natū eſt eſſe aliqd: nec pōt eſſe in ſe aliquod eiuſdē rōnis cū illo. 9. q. q. infra. M.

Illud p̄ciſe accipit̄ a forma priori ꝛ qđ p̄ciſe accipit̄ a forma poſteriori: ſic ſe h̄nt ꝙ neutrū ꝑ ſe includit̄ in altero. iō nō eſt p̄dicatio ꝑ ſe: ſicut nec ecōuerſo: ꝛ iō ponēdo genus ac‑cipi a forā priori ꝛ drīaʒ a forma poſteriori ꝯcludēdū eſt ꝙ nec genus ꝑ ſe p̄dicabit̄ de drīa nec ecōuerſo. qđ ꝯcedo. ſʒ nō ſeqt̄ ꝙ genus nō p̄dicet̄ ꝑ ſe de ſpecie: qꝛ ſpēs ꝛ ſi ipor‑tat drīā vltimā tanq̄ȝ p̄ncipalē in rōne ſua: nō tn̄ p̄ciſe ipor‑tat illud: ſed cū hoc rōnē gn̄is tanq̄ȝ de ꝑ ſe conceptu eius. 11. Diſtin. 4ᵃ. q. 3. infra. Ff.

Illud qđ ſignificat̄ ꝑ vocē ꝓprie eſt res. ſunt tn̄ ſigna multa ordinata eiuſdē ſignificati: l̄ra / vox / ꝛ ꝯcept⁹: ſicut ſunt mul‑ti effectus ordinati eiuſdē cāe: quoꝝ nullus eſt cā alterius: vt pʒ de ſole illuminā̄te plures ꝑtes medij: ꝛ vbi eſt talis ordo cāoꝝ abſqʒ hoc ꝙ vnū ſit cā alterius: ibi eſt imedia‑tio cuiuſlibet reſpectu eiuſdē cāe: quoꝝ nullus eſt cā alte‑rius: ꝯcludēdo aliud in rōne cāe: nō aūt excludēdo a liud in rōne effect⁹ imediatioris: ꝛ tūc poſſet ꝯcedi aliquo mō effectū ꝓpinquiorē eē cām reſpectu effect⁹ remotioris: nō ꝓprie: ſʒ ꝓꝑ ꝑoritatē illā: q̄ eſt inter tales effect⁹ ad cāʒ. ita pōt ꝯcedi de multis ſignis eiuſdē ſignificati ordinatis: ꝙ vnū aliquo mō eſt ſignū alterius: qꝛ dat intelligere ipſum: qꝛ remotius nō ſignificaret niſi prius aliquo mō imedia‑tius ſignificaret: ꝛ tn̄ ꝓꝑ hoc vnū ꝓprie nō eſt ſignū alteri⁹: ſicut ex alia ꝑte de cā ꝛ cauſatis. 27. Diſ. p̄. q. 1. infra. D.

Imago ꝯſiſtit in actib⁹ p̄mis ꝛ ſc̄dis ſimul. ꝛ hoc intelligo ſic. aīa h̄ʒ in ſe aliquā ꝑfectionē ſm̄ quā formalr̄ eſt act⁹ p̄m⁹ reſpectu notitie genite. ꝛ h̄ʒ in ſe aliā ꝑfectionē ſm̄ quā re‑cipit for̄alr̄ notitiā genitā: ꝛ h̄ʒ ĩ ſe aliā ꝑfectionē ſʒ quā re‑cipit formalr̄ volitionē. iſte tres ꝑfectiones dicunt̄ memo‑ria / intelligētia / ꝛ volūtas: vel aīa inquātū h̄ʒ ipſas. aīa igit̄ inquātū h̄ns actū p̄ᵐ totalē reſpectu intellectionis. ſ. aīa vl̄ aliqd aīe: ꝛ obm̄ ſibi p̄ns in rōne itelligibilis: dr̄ memoria. ꝛ hoc memoria ꝑfecta īcludēdo tam intellm̄ q̄ȝ illud: quo obm̄ eſt ſibi p̄ns: ipſa ēt eadē aīa inquātū recipit notitiam genitā dicit̄ itelligētia. ꝛ itelligētia ꝑfecta: vt eſt ſub illa no‑titia genita. volūtas ēt dr̄ ꝑfecta inquantū eſt ſub illo actu ꝑfecto volēdi. Accipiēdo igit̄ iſta tria ex ꝑte anime: vt ſūt ſub tribus actibus ſuis: in iſtis inquā tribus eſt ꝯſubalitas rōne illaꝝ triū realitatū: q̄ ſunt ex ꝑte aīe: ſʒ eſt diſtō ꝛ ori‑go rōne iſtaꝝ actualitatū receptaꝝ ĩ aīa ſm̄ iſtas realita‑tes ĩ aīa. 3. diſ. p̄. q. 9. E. ꝛ. 16. diſ. 2ᵃ. q. vnica ĩfra. N. ꝛ. 15. q. q.

Imago ꝯſiſtit in aīa nō ſm̄ ꝙ totalr̄ eſt vnū ens: qꝛ eſſentia aīe rep̄ntat vnitatē ꝛ diſtōnē. vnitatē reſpectu eſſentie. di‑ſtinctionē reſpectu potētiaꝝ: vt ſue potētie ſūt ſub actib⁹: qꝛ tūc ꝯſideratur ibi origo q̄ſi vnius potētie ab alia vt dictū eſt diſt. 16. potētie aūt aīe p̄nt cōparari vel reſpectu tꝑaliū vel reſpectu eternoꝝ. Et vt reſpectu eternoꝝ h̄nt quandā ſpālē ſilitudinē rōne qua eſt expreſſior imago in ipſis: vt ſic q̄ȝ vt ſub actionibus reſpectu tꝑaliū: minus enim repu‑gnat memoria itelligētia ꝛ volūtas create: vt ſūt reſpectu eternoꝝ p̄ri ꝛ filio ꝛ ſp̄ui ſcō eternis: q̄ȝ vt ſunt reſpectu la‑pidis vl̄ alterius obiecti tꝑalis: ꝛ qꝛ minus expreſſe rep̄ſē‑tat̄ imago in aīa prout hui⁹ potētie aīe ſunt ſub actibus re‑ſpectu tꝑaliū q̄ȝ qn̄ ſunt ſub actib⁹ reſpectu eternoꝝ. hinc eſt ꝙ Augu. dicit imaginē eſſe in portione ſupiori q̄ eſt re‑ſpectu eternoꝝ: nō in portione inferiori q̄ eſt reſpectu tꝑa‑liū: nō ꝙ ibi nō ſit imago in eiſdem potētijs ſʒ minus ex‑preſſa. vt dictum eſt. 24. Diſ. 2ᵃ. q. vnica. D.

Inequalitas itellectionis ꝛ intellectus eſt ꝓꝑ limitationē ex‑tremoꝝ: ꝓꝑ quā vel ſic q̄ alterū excedit alterū additum ex vtroqʒ extremo: additū aūt infinitū vtriqʒ extremo tol‑lit ab vtroqʒ extremo limitationē. ꝛ iō inequalitatē: ꝛ ideo tūc nō ſeqtur ꝙ ſint inequalia: imo eque ꝑfectionis eſt intel‑lect⁹ īfinitus: ꝛ intelligere infinitū. Et ſi obijciat̄ ꝯtra B ꝙ infinitas nō tollit oēm inequalitatē: qꝛ albedo infinita ad‑huc excederet in ꝑfectione nigredinē infinitā. Dico ꝙ infi‑nitas addita alicui limitato ex ſe eſt īfinitas ſm̄ qđ: qualis ſcʒ pōt cōpetere rōni talis limitati: qꝛ nō dicit infinitatem vel illimitationē: niſi rōne illius cui addit̄: qꝛ hoc non pōt eſſe formaliter ſimpl̄r infinitū. Infinitas aūt addita alicui ꝑfectioni ſimpl̄r: cui. ſ. nō repugnat infinitas ſimpl̄r: eſt in‑finitas ſimpl̄r in illa rōne: ꝛ iō eſt ſimpl̄r infinitas: intelli‑gere aūt ꝛ intell̄s ſunt ex ſe ꝑfectiones ſimpl̄r formaliter: nec ex ſe limitationē includūt. ꝛ iō infinitas addita vtriqʒ dicit infinitatē ſimpl̄r: nō tn̄ in iſtis rōnibus: ſʒ cōcomitā‑ter in entitate / veritate / ꝛ bonitate: ꝛ omni ꝑfectiōe ſimpl̄r vl̄iter: qꝛ omnis ꝑfectio ſimpl̄r mutuo ꝛ vnitiue ſe icludit. ꝛ iō intelligere infinitum ſimpl̄r equatur intellectui infini‑to ꝛ econuerſo. 13. Diſ. p̄. q. vnica infra. Z.

Inferiora ad verū ſʒ includāt ipm̄ eſſentialr̄: nō tn̄ includunt omnia alia intelligibilia virtualr̄: vel eēntialr̄: qꝛ hoc verꝫ: qđ eſt in lapide: nō includit eēntialr̄ vel virtualr̄ lapidē: ſʒ ecōuerſo illud ens qđ eſt lapis: icludit veritatē. ꝛ ita de q̄‑buſcūqʒ alijs entib⁹: ꝛ eoꝝ veritatib⁹. 3. Diſ. p̄. q. 3. ĩfra. A.

Infidelitas ſuſcipiētis baptiſmū nō eſt cā ſufficiēs ꝙ oporte‑at eum aľs baptiçari. dū tn̄ adſit intentio ſuſcipiendi illud qđ cōfert eccleſia. 2. Diſ. 4ᵃ. q. 2. B.

Infinitas extēſiua ad aliqua vt ad formas recipiēdas nō cō‑cludit infinitā entitatē receptiui. ſicut pʒ de mā ſi eſſet re‑ceptiua infinitarū formarū: imo magis cōcludit imperfe‑ctionē: ſed infinitas extenſiua ad aliq̄ vt ad effectus ſimul cauſabiles cōcludit infinitatē intenſiuā eo ꝙ talis plurali‑tas concludit maiorē ꝑfectionē in eo qđ ad plura ſe exten‑dit. non ita de receptiuo. 14. Diſ. 3ᵃ. q. 2. O.

Infinitas intenſiua eſt vna cauſa repugnantie ad habere ma‑gnitudinē: ſed nō adequata. habere aūt intellectualitatem ſine materia eſt ratio adequata. Iſta aūt duo oportet con‑iugi. ſ. intellectualitatem ꝛ imaterialitatē ad habendū me‑diū ſufficiēs probandi ꝙ nulla intelligētia ſit in magnitu‑dine: qꝛ ſicut nō ſufficit intellectualitas ſola ſm̄ mētē Ari. ſic̄ pʒ ĩ hoīe. ſic nec imālitas: ſicut pʒ ĩ celo. 7. q. q. ĩfra. Nn.

Infinitas eſt proprius modus volūtatis diuine: ſicut ꝛ cuiuſ‑cūqʒ alterius ꝑfectionis eſſentialis. 10. Diſ. p̄. q. vnica. D.

Infinitas non eſt ratio terminandi vnionē nature: ſed perſo‑nalitas independens ex prima. q. huius tertij. ſed ſi dicas ꝙ infinitas pōt eſſe alicui ratio terminandi: qꝛ poteſt ſup‑plere vicem cuiuſlibet ſuppoſiti creati. Hoc poteſt negari ſi in termino requiratur incōmunicabilitas. non enim eſt idē formalr̄ infinitum ꝛ incōmunicabile: qꝛ omne infinitū eſt formaliter cōmunicabile. 5. Diſ. 3ᵃ. q. 2. B.

Infinitas nō eſt ſpeciale attributum: ſed dicit modū intrinſe‑cum cuiuſlibet attributi: ꝛ pari ratione magnum: qđ quaſi dicit indiſtincte: quod infinitum dicit diſtincte. ergo magni‑tudo eſſentie non diſtinguitur ab eſſentia. nec etiam illa di‑ſtinctione: que eſt inter attributa: ꝛ per conſequens equali‑tas ſm̄ illam magnitudinē non diſtinguitur ab identitate: que eſt ſm̄ eſſentiam. ſimiliter magnitudo ſapientie nō di‑ſtinguitur a ſapientia illa diſtinctione que eſt inter attribu‑ta. ergo equalitas ſm̄ magnitudinē ſapientie nō diſtingui‑tur a ſimilitudine ſm̄ ſapientiam: omnis autem magnitu‑do eſt vel eſſentie ſm̄ quā proprie eſt idētitas: vel attribu‑ti ſm̄ quaʒ alicuius eſt ſimilitudo: ergo nulla videtur pro‑prie equalitas eſſe in diuinis diſtincta ab identitate ꝛ ſimi‑litudine. 31. Diſ. p̄. q. vnica infra. E.

Infinitum intenſiue nõ poteſt eſſe ſubordinatũ eſſentialiter alicui alteri nec ſicut ad finẽ: q2 bonum infinitum non eſt ꝓpter alterum bonũ. bonũ aũt totius vniuerſi vtroq3 mõ ſe habet: ſ. in ordine entiũ inter ſe: ꝛ ĩ ordine eorũ ad optimũ ſeparatũ. nec infinitum põt eſſe ſubordinatũ alteri vt principaliori: q2 habet virtutem actiuã infinitam. Et etiaʒ ſm ipſum in fine. 12. meta. Entia non volunt male diſponi. vnus ergo princeps. 7. q. q. infra. H.

Infinitum non eſt componibile vt pars: q2 parte totũ eſt ꝑfectius: infinito nihil eſt ꝑfectius. Infinitum tñ eſt vnibile. ſ. põt terminare dependẽtiam alterius ad ipſum. Et ſi arguas ꝙ infinito nõ põt fieri additio: igitur nec vnio. Rñdeo infinitũ nõ habet in ſe q̃dcũq3 ens formaliter: ſed virtualr vel eminenter: ꝛ ita verbũ eo mõ quo nõ h3 in ſe nãm humanã illa põt ſibi addi: hoc eſt ꝙ formaliter talis nã depẽdeat ad verbũ: vt aũt eſt in verbo eminenter vel virtualr non dependet ſic ad verbum: q2 ſic non habet entitatem dependentem. 1. Diſ. 3ª. q. 1. L.

Infinitũ non eſt quaſi attributũ vel paſſio entis: ſiue eius de quo dicit: ſed dicit modũ intrinſecũ illi⁹ entitatis: ita ꝙ cũ dico ens infinitũ: nõ habeo ꝯceptũ q̃ſi per accñs ex ſubto ꝛ paſſione: ſed ꝯceptũ ꝑ ſe ſubiecti in certo gradu perfectionis. ſ. infinitatis: ſicut albedo inteſa nõ dicit cõceptum per accñs ſicut albedo viſibilis: imo inteſio dicit gradũ intrinſecum albedinis in ſe. ꝛ ita patet ſimplicitas huius conceptus. ſ. ens infinitũ. Perfectio aũt iſtius ꝯceptus multiplr ꝓbat: tum q2 iſte cõceptus inter oẽs a nobis ꝯceptibiles: virtualr plura icludit. ſicut enim ens includit virtualr bonũ ꝛ verũ in ſe: ita ens infinitũ includit verũ infinitũ: ꝛ bonũ infinitũ: ꝛ oẽm ꝑfectionẽ ſimplr ſub rõne infiniti: tum q2 demõſtratione q2 vltimo ꝯcludit eſſe de ente infinito vel eſſe ĩfinitũ de aliquo ente: ſicut apparet ex. q. j. 2. di. illa aũt ſunt ꝑfectiora q̃ vltimo cognoſcunt demõſtratione q2 ex creaturis: q2 ꝑꝑ eoꝝ remotionẽ a creaturis difficillimũ eſt eo ex creaturis ꝯcludere. Si aũt dicis de ſummo bono: vel de ſũmo ente: ꝙ illud dicit modũ intrinſecũ entis: ꝛ includit virtualr alios ꝯceptus. Rñdeo ꝙ ſi ſũmũ intelligatur cõparatiue: ſic dicit reſpectũ ad extra: ſed infinitũ dicit ꝯceptũ ad ſe. ſi aũt intelligat abſolute ſũmũ: hoc eſt ꝙ ex nã rei nõ poſſit excedi: ꝑfectio illa expꝛeſſius ꝯcipit in rõne infiniti entis. nõ eni3 ſũmũ bonũ indicat in ſe. vtrũ ſit finitũ vel infinitũ. Ex hoc apparet iꝓbatio illius: qd̃ dicit in ꝓcedẽti opi. ꝙ ꝑfectiſſimũ: qd̃ poſſum⁹ cognoſcere de deo eſt cognoſcere attributa reducẽdo illa in eſſe diuinũ ꝓpter ſimplicitatẽ diuinã. cognitio enim eſſe diuini ſub rõne infiniti eſt ꝑfectioꝛ cognitione eius ſub rõne ſimplicitatis: q2 ſimplicitas cõmunicatur creaturis. infinitas aũt non ſm modum quo conuenit deo. 3. Diſ. ꝓ. q. 1. infra. E.

Infinitũ nullã ꝑfectionem recipit que informet ipm: tñ ſicut iſta nã vnitur ſibi ſine receptione paſſiua alicuius ꝑfectionis in verbo: ita verbũ ex tali vnione eſt exiſtẽs exiſtentia huius nature. 6. Diſ. 3ª. q. 1. infra. F.

Infinitũ potẽtiale eſt ignotũ: q2 vnũqd̃q3 eſt cognoſcibile inquãtũ eſt in actu: nõ tñ ita eſt ignotũ ꝙ repugnat ſibi intelligi ab intellectu infinito: ſ3 nõ põt infinitũ cognoſci ab aliquo intellectu cognoſcente ipm ſm modũ ſue infinitatis. Modus enim ſue infinitatis eſt accipiẽdo alterũ poſt alterũ: ꝛ intellectus q cognoſceret hoc mõ alterũ poſt alterũ cognoſceret ſemper aliqd̃ finitũ: ꝛ nũq̃ infinitũ. intellect⁹ tamẽ infinitus põt cognoſcere totum illud ſimul: non partem poſt partẽ. 3. Diſ. ꝓ. q. 1. D.

Inherentia eſt reſpectus q̃dã extrinſecus adueniẽs: ꝛ hoc ad minus cuicũq3 accidẽti abſoluto: q2 dicit actualẽ vnioneʒ illius abſoluti ad aliud abſolutũ: oĩs aũt vnio abſoluti ad abſolutũ eſt reſpectus extrinſecus adueniens: oĩs aũt talis reſpectus eſt illi cui ineſt accñs per accidens: q2 nõ neceſſario conſequitur illud ẽt poſito termino: tunc enim eſſet intrinſecus adueniens. nõ enim põt aliquis reſpectus magis intrinſecus aduenire: q̃3 qd̃ neceſſario cõſequatur fundamentũ poſito termino: ſi enim ſolũ fundamẽtũ poſitum ſine termino cõſequeret nõ eẽt reſpect⁹. 12. diſ. 4ª. q. 1. N.

Inherẽtia inheret albedini: alioquin albedo nõ eſſet formaliter inherẽs illa inherẽtia: ꝛ ſi q̃ris de illa ĩherẽtia qua inherẽtia albedinis inheret albedini: dico ꝙ illa eſt eadẽ inherẽtie albedinis: ꝛ tñ ibi eſt ſtatus. Rõ huius p3 li. 2. diſ. 1. q. 5. q2 illa relatio eſt idẽ fundamẽto ſine qua fundamentũ eſſe includit cõtradictionẽ. hui⁹ eſt iſta inherẽtia inherẽtie: q2 ꝯdictio eſt inherẽtiã albedinis ad ſupficieʒ eẽ actu: ꝛ nõ inherere actu: vel nõ habere ĩherẽtiã: ſilr impoſe eſt ꝛ ꝯdictio eſt eẽ in aptitudine: qn ꝛ hẽat in aptitudine. ſ3 ꝑꝑ rõnẽ oppoſitã nulla ĩherẽtia forme abſolute eſt ſibi eadẽ: q2 nõ eſt ſimplr repugnãtia illam formam ſimpliciter eẽ ꝛ non ineſſe. 12. Diſ. 4ª. q. 1. J.

Iniuſtitia actualis manere nõ poteſt ceſſante actu: q2 illius ſubiectum proximum eſt actus in anima ſicut ꝛ rectitudinis ſibi oppoſite. non enim anima poteſt eſſe immediatuʒ ſubiectum illius rectitudinis: ſed tñ actus in anima: adhuc tamen non manente actu non manet illa rectitudo nec ei⁹ obliquitas. 14. Diſ. 4ª. q. 1. B.

Immiſcere philoſophiam ſcripture ſacre ſine dubio multũ valet: ꝛ precipue metaphyſicalia: vt veritas ſcripture de trinitate ꝛ intelligentijs abſtractis intelligatur. 24. diſtinctione. 3ª. q. vnica infra. E.

Immutabilitas agentis excludendo cauſas actiuas intermedias vel receptiuas concludit ſm Ariſtotilẽ: ꝙ non poſſit fieri aliquid nouũ alterius rationis. ſed ſi vna conditio defecerit. ſ. q̃ñ cauſe intermedie actiue vel paſſiue diuerſimode ſe hñt in cauſando põt cauſare de nouo aliquid alteri⁹ rõnis. Si ẽt effectus cauſandus ſit eiuſdẽ rõnis põt deus ipm cauſare: immediate nulla poſita nouitate in eo ꝓpter diuerſitatem cãrum receptiuarũ: ſicut ſol immediate ſoluit glaciẽ ꝛ coagulat lutũ: nulla poſita nouitate in eo: ita ſ3 Ariſtotelẽ hoc corpore organiʒato deus neceſſitate immutabilitatis cauſant hanc animã: ꝛ ꝑus nõ: quia materia nõ erat diſpoſita: ſicut nec ſol cauſat aliũ ꝛ aliũ radiũ in aere ꝛ ĩ aqua niſi ꝓpter diuerſitatẽ recipiẽtiũ. ſic ĩ ꝓpoſito de⁹ influit vniformiter in q̃libet inq̃ntũ põt ſm Ariſtotelẽ. ꝛ q2 iſte eſt diſpoſitus: ille nõ: iõ deus impellit iſtũ ad tale ꝓpoſitũ: ad qd̃ ꝯſequit cõmodũ. illũ aũt non impellit: q2 non inuenit in eo diſpoſitionem illam quaʒ diximus pri⁹: ꝛ ita poſitio Ariſtotilis de bona fortuna ſtat cum poſitio- T. c. 15.
ne ſua. 8. phyſico. ſcilicet ꝙ deus non poteſt cauſare nouũ mundum vel nouum celum vel nouum motum ſm ſuaʒ totalitatem. 21. q. q. R.

Impedimentum pro ſtatu iſto. ſ. ordo inter potentias inferiores ſubeſt cauſalitati dei: nõ aũt cauſalitati alicui⁹ creature: ꝛ iõ cuilibet creature: que preſupponit iſtum ordineʒ: eſt impedimentum: non autem deo vel ad deum qui eſt ſuper iſtum ordinem. 11. Diſ. 2ª. q. vnica. F.

Imperfectio aliqua poteſt repugnare alicui vel q2 includit ꝑfectionẽ ſimplr vel q2 includit imꝑfectionẽ illi iꝑfectioni repugnãtẽ. ſiq̃dẽ ſunt multe imꝑfectiones repugnãtes inter ſe. vbi gr̃a. repugnat deo eſſe albũ: ꝛ nigro repugnat eẽ albũ. deo aũt ꝑꝑ ꝑfectionẽ ſimplr: q̃ repugnat toti gñi coloris: imo toti gñi q̃litatis imo toti gñi entis cãti: nigro aũt repugnat albũ ꝑꝑ ꝑfectionẽ ſuã limitatã ſub gñe coloris q̃ ꝑfectio limitata neceſſario h3 imꝑfectionẽ annexã: alia tñ ꝛ in alio gradu a perfectione albi. 3. q. q. T.

Impoſſibile eſt aliquã ſpẽm intelligibilẽ cãri in anima ꝑ influxũ ab angelo: q2 nõ credo ꝙ angelus poſſet aliquã formã realẽ

mã realẽ quã intelligo diſtinctã ↄtra vbi cãre in iſtis infe/
riorib⁹:nec ꝑ ↄñs ſpẽm intelligibilẽ in aĩa q̃ eſt forma ⁊ ꝑ/
fecta lȝ dicat̃ intrinſeca reſpectu obĩi:quia eã rõne poſſet
iſtã ĩpⁱmere poſſet ĩpⁱmere intellectionẽ in intellectu:qꝛ
⁊ intellectio eſt forma quedã intentionalis reſpectu obiecti
realis ⁊ ex ſe poſſet imprimere volitionem q̇d nullus con/
cedit.45.Diſtin.4ˡ.q.2.E.

Impoſſibile eſt q̃literciq̃ȝ aliq̇d eẽ hic realr̃ q̇d p̃us nõ fuit
hic realr̃:gñ ſit aliq̃ mutatio realis vel in iſto vel in illo cui
eſt pñs realr̃.nã nullo mõ eſt trãſitus a ↄtradictorio in cõ/
tradictoriũ q̃tũ ad aliq̇d p̄dicatũ reale gñ ſit aliqua muta
tio realis:qꝛ ſi nihil mutat̃ realr̃ nõ eſt ratio quare hec ꝑs
ↄtradictionis eſt magis vera nũc q̃ prius:nec quare prius
alia magis vera q̃ iſta:⁊ ſic tãȝ nũc q̃ prius vl̃ ambo ſunt
ſimul vera:vel ambo ſimul falſa.10.Diſ.4ˡ.q.1.B.

Impoſſibilitas in creatura eſt propter formalem repugnan/
tiam partium.43.Diſ.p̃.q.vnica lr̃a.B.

Immortalit:s vt dictũ fuit diſ.19.nõ fuit ĩpoſſitas moriendi
ẽt ſtãte iſto ſtatu:ſȝ poſſitas nõ moriẽdi que poſſitas ↄſerua
ta fuiſſet in actu nõ moriẽdi ꝑ multa adiutoria q̃ dicta ſunt
ibi:puta ꝑ eſuȝ ligni vite:ꝑ cuſtodiã angeloꝝ:ꝑ ꝓtectionem
diuã:⁊ bonũ regimẽ itriſecũ ⁊c.ibi dcã.29.di.2ˡ.q.vnica.L

Impoſſe ſimplr̃ includit incõpoſſia:que ex rõnibus ſuis foꝛa/
libus ſunt icõpoſſibilia:⁊ ab eo ſunt p̄ncipiatiue incõpoſſi/
bilia a quo p̄ncipiatiue hñt ſuas rõnes foꝛales. Eſt igr̃ iſte
ꝓceſſus:q̇ ſicut deus ſuo itellectu ꝓducit poſſe in eẽ poſſi:
ita ꝓducit duo entia formalr̃ vtrũq̃ȝ in eẽ poſſibili.⁊ illa
ꝓducta ſeipſis formaliter ſunt icõpoſſibilia:vt nõ poſſint
ſil̃ eẽ vnũ neq̃ȝ aliq̇d tertiũ ex eis. Hãc aũt incõpoſſibili
tatẽ quã hñt foꝛalr̃:hñt ex ſe:⁊ p̄ncipiatiue ab eo q̇dãmõ
q̇ ꝓduxit ea:⁊ iſtã incõpoſſibilitatẽ iſtoꝛũ ſeq̇t̃ impoſſibili
tas toti⁹ figmẽti includẽtis ea:⁊ ex iſta ĩpoſſibilitate figmẽ
ti in ſe ⁊ ex icõpoſſibilitate partiũ ſuaꝝ:ſeq̇t̃ impoſſitas ei⁹
reſpectu cuiuſcũq̃ȝ agẽtis.⁊ ex hoc hȝ cõpleri tot⁹ ꝓceſſus
impoſſitatis rei q̃ſi vltimus gradus ĩpoſſitatis ſit negatio re
ſpect⁹ ad q̇dcũq̃ȝ agẽs:nec opȝ hẽre aliquẽ reſpectũ nega/
tiuũ ex parte dei:nec ex parte cuiuſcunq̃ȝ alterius.nec eſt
forte aliq̇s in nã reali intell'ũs poſſit cõparare deũ vel aliud
agẽs ad iſtud ſub negatione reſpectus. Si igit̃ ĩpoſſilitas
p̄ma eſt foꝛalr̃ ex pte ĩpoſſibilitas:⁊ p̄ncipiatiue a deo.⁊ ſi
p̄ncipiatiue reducat̃ ad aliq̇d:nõ tñ reducit̃ ad negationem
poſſibilitatis in deo:imo reducit̃ p̄ncipiatiue ad intellectũ
diuinũ p̄ncipiãtẽ illud in ſilo eẽ:in quo ptes ille formalr̃
repugnãt:ꝑꝑ quã formalẽ repugnãtiã totũ ex eis ſimplr̃ ẽ
impoſſe.Et ex hoc apparet q̇ falſa eſt imaginatio q̇rẽtium
ĩpoſſitatẽ aliquoꝛũ q̃ſi in aliquo vno:q̃ſi aliq̇d vnũ vel in/
telligibile vel q̇lecũq̃ȝ ens ſit ex ſe formalr̃ ĩpoſſe ſicut de⁹
ex ſe eſt neceſſe eẽ foꝛalr̃.nihil eñi eſt tale p̄mũ in nõ enti
tate:nec ẽt entitatis oppoſite tali nõ entitati eſt intell'e diui
nus rõ poſſitatis:nec ẽt itell'e diuinus eſt p̄ciſa rõ poſſitatis
oppoſite nihilo:qꝛ tũc teneret illud argumẽtũ de cãis p̄ci/
ſis in affirmatione ⁊ negatione:ſȝ oẽ ſimplr̃ nihil includit
in ſe rõnes pluriũ:ita q̇ ipm nõ eſt p̄mo nihil ex rõne ſui:
ſȝ ex rõnibus illoꝛũ:q̃ intelligit̃ iclude:⁊ ꝑꝑ formalẽ repu/
gnãtiã illoꝝ incluſoꝛũ pluriũ:⁊ iſta rõ repugnãtie eſt ex ra
tionibus formalib⁹ eoꝛũ:quã repugnãtiã p̄mo hñt ꝑ intel/
lectũ diuinũ:ſed non preciſe.43.Diſ.p̃.q.vnica.E.

Inceptio ſimplr̃ req̇rit nõ tñ q̇ ſit acceptio eẽ ſimplr̃ eius
q̇d dr̃ incipere:ſed q̇ ſit ad p̄mũ eẽ ei⁹.nũc aũt fuit in in/
carnatione acceptio nõ tñ eẽ ſimplr̃ coꝛꝑis ſȝ ẽt p̄mi eẽ:
tũc aũt fuiſſet inceptio eẽ ſimplr̃ ſub mõ vno:nõ tñ p̄mo:
qꝛ p̄ceſſiſſet idẽ eẽ ſimplr̃ ſub alio mõ.⁊ ideo tunc fuiſſet
inceptio ſm q̇d:mõ aũt ſimplr̃.10.Diſ.4ˡ.q.4.B.

Incõicabile ſimplr̃ q̇d.ſ.importat repugnãtiã ad poſſe depẽ
dere non conuenit p̄mo negationi ſiue alicui rõne negatio/
nis:nec talis incõicabilitas eſt in creatura ẽt in ſe ꝑſonata:
ſed tñ incõicabilitas ſȝ q̇d.ſ.repugnãtia ad cõicari:⁊ hoc
ſtante illa negatione depẽdẽtie actualis:iſta aũt incõicabi
litas ſm q̇d nõ requirit entitatẽ poſitiuã ſimplr̃ incõicabi/
lẽ:ſed tñ entitatẽ poſitiuã receptiuã negationis depẽdẽtie
actualis:ſȝ incõicabilitas ſimpliciter ſi alicui negationi cõ/
ueniat hoc nõ eſt:niſi qꝛ illa cõſequitur entitatem poſitiuã
ſimpliciter incommunicabilem.19.q.q.Aa.

Inclinatio lapidis ad cẽtrũ nõ eſt aliq̇d abſolutũ aliud a gra
uitate ⁊ aliqua potẽtia qua lapis hẽat aliquã op̄ationẽ in
centrũ:ſicut aliqui imaginant̃.Mirabilis eñi eẽt illa ope
ratio:cũ nõ eẽt dare terminũ illius:⁊ eẽt actio trãſiẽs:⁊
cũ cẽtrũ ſit ſibi cõueniens non agit actionẽ coꝛruptiuã ei⁹:
nec ẽt ſaluatiuã:qꝛ nõ poſſet poni q̃lis eẽt illa op̄atio:vel
q̇s terminus illius:iõ nãlis inclinatio lapidis nihil dicit vl
tra grauitatẽ lapidis niſi relonẽ:nec põt poni aliqua op̄a/
tio niſi forte reſpectu vbi.ↄſeruãdo ꝓpriũ vbi:qꝛ forte ſuũ
ꝓpriũ vbi in cẽtro cõtinue eſt in fieri ſicut lumẽ in medio:
ſed tũc actio illa nõ eſt in cẽtrũ:qꝛ vbi nõ eſt in locãte:ſȝ in
locato.⁊ ſic eſt de volũtate:qꝛ volũtas nãlis nõ eſt volun
tas nec velle nãle eſt velle:ſed nãle diſtrahit ab vtroq̃ȝ:⁊
nihil eſt niſi relõ ↄñs potẽtiã reſpectu ꝓprie ꝑfectiõis.vñ
eadẽ potẽtia dicit̃ voluntas nãlis cũ tali reſpectu neceſſa/
rio ↄñte ipſam reſpectu proprie perfectionis:⁊ dicit̃ libe/
ra ſm rõnem propriam ⁊ intrinſecam que eſt volũtas ſpe
cifice.17.Diſ.3ˡ.q.vnica.D.

Inclinatio nãlis duplex eſt.vna ad actũ p̄ᵐ.⁊ eſt imꝑfecti ad
ꝑfectũ:⁊ cõcomitat̃ potẽtiã eẽntialẽ.alia ad actũ 2ᵐ ⁊ eſt
ꝑfecti ad ꝑfectionẽ cõicandã:⁊ cõcomitat̃ potẽtiã acciden
talẽ.De p̄ma verũ eſt q̇ oppoſitũ eius eſt violẽtũ ⁊ nõ ꝑ/
petuũ:qꝛ ponit imꝑfectionẽ ꝑpetuã quã pħs habuit ꝓ in/
cõueniẽti qꝛ ponit in vniuerſo cãs ablatiuas cuiuſcũq̃ȝ im
ꝑfectionis.Sȝ ſcḋa inclinatio ⁊ ſi ꝑpetuo ſuſpẽdat̃ nullum
violẽtũ ꝓprie dr̃:qꝛ nec imperfectio.nũc aũt inclinatio aie
ad coꝛpus tñ eſt ſcḋo mõ.43.Diſ.4ˡ.q.2.S.

Inclinatio nãlis appetitus nõ eſt aliq̇s actus elicit⁹ ſed eſt ſi/
cut ꝑfectio p̄ᵃ.⁊ hec nõ eſt ĩmoderata.ſicut nec nã cuius eſt
cũ ita inclinet̃ affectione cõmodi in obm ſuũ.q̇ ſi haberet
ex ſe actũ elicitũ nõ poſſet illũ moderari gñ eliceret̃ ſũme
q̃tũ poſſet elici:ſȝ volũtas vt hñs ſolã affectionẽ cõmodi
nãlẽ nõ eſt cã alicuius actus eliciti:ſed tñ vt libera.⁊ iõ vt
eliciẽs actũ hȝ vñ moderet̃ paſſionẽ.6.Diſ.p̃.q.2.infra.I.

Indiuiduationi geniti p̄ſupponit̃ q̃ntitas coꝛrupti:⁊ oĩa ac/
cidẽtia coꝛrupti oꝛdine durãtiõis:qꝛ coꝛruptũ p̄extitit cũ
oĩbus partibus ſuis.ſed ex hoc nihil ſequit̃ ad.h.q̇.ſ.ſit p̄o
ritas nãliter q̃ntitatis ad eius indiuiduationẽ:vel indiui/
duationẽ ſubẽ illius in qua eſt q̃ntitas.nam iſta accidẽtia
coꝛrupti q̃ precedunt tp̄e genitũ ſequunt̃ ſubãȝ illã in qua
ſunt:⁊ ẽt illã vt ſingularẽ:⁊ eodẽ mõ accidẽtia geniti ſequũ
tur ſubam genitam.3.Diſ.2ˡ.q.4.L.

Indiuiduũ includit ꝑfectionẽ aliquã:quã non includit cõe:⁊
ꝑꝑ illã ꝑfectionẽ põt formaliter includere infinitatẽ.⁊ tñ
cõmune ex ratione conceptus cõmunis non includit illam:
vt conceptum incluſum:ſed eſt aliquo modo determina/
bile per ipſam.8.Diſ.p̃.q.3.Cc.

Indiſciplinati eſt querere oĩum demõſtrationẽ ſm pħm.4. T.c.16.
meta.principioꝛũ eñi demõſtrationis nõ eſt demõſtratio:
⁊ eodẽ mõ in cõtingentibus.alioq̇n eẽt ꝓceſſus in infini/
tum in ↄtingentibus:qꝛ cõtingentia nõ ſequunt̃ ex neceſ/
ſarijs:⁊ iõ iſta volũtas dei:qua vult hoc ⁊ ꝓducit ꝓ nunc:
eſt immediata ⁊ prima cauſa:cuius nõ eſt aliqua alia cauſa
que reddẽda ſit:ſicut enim non eſt ratio quare voluit nãm
humanã in hoc indiuiduo eẽ:⁊ eẽ poſſibile ⁊ contingẽs.
ita nõ eſt ratio quare hoc voluit nunc:⁊ nõ tunc eẽ:ſȝ tñ
qꝛ voluit hoc eẽ.ideo bonum fuit illud eẽ:⁊ querere hu

ius ꝑpoſitionis:ſʒ cõtingẽtis imediate:cām eſt q̃rere cām ſiue rõnē:cauſas nõ eſt rõ querẽda.⁊ ſi arguas de expectare:verũ eſt ꝙ ipſa volũtas q̃ hʒ bonitatẽ ex ipſo volibili: ipſa ſi eſt recta vult volitũ ſtatĩ eſſe:niſi ſit aliqua rõ ꝑꝑ quã velit aliqd aliud eſſe:⁊ tũc expectet illud aliud eẽ tpe opportuniori:ſʒ volũtatẽ q̃ nullã hʒ bonitatẽ ex volito: ſʒ ecõuerſo:nec rõnẽ hʒ quare nũc vult aliqd:ſicut nec abſolute rõnẽ hʒ quare hoc velit.nõ opʒ aliã opportunitatẽ in volito expectare.1.Diſ.2ᵃ.q.2.infra.F.

Inductio nõ ſufficit ad ſciaʒ.nec iõ ſcit̃ vniuerſale:qa ex particularib⁹ deducit̃.vñ magis ſequit̃ ſciẽtifice.oẽ totũ eſt maius ſua parte.igit̃ hoc totũ q̃ ecõuerſo.ſ.hoc ⁊ illud totũ.igit̃ oẽ.vñ euidẽtia ꝑncipiorũ in ſcia nõ depẽdet ex ſingularibus:ſed ſi nullũ ſingulare eſſet:cũ ſcia ſit neceſſariorũ:adhuc ſtaret vera ſcia:ſed principia ſunt nota ex terminis apprehẽſis ſm ꝙ termini viſo ſe offerũt intellectui.⁊ reſolutio certitudinis ſtat in hoc ꝙ ille eſt talis intellectus: ⁊ hi tales termini.24.Diſt.3ᵃ.q.vnica infra.K.

Intellectio ab alia intellectione diſtinguit̃ ꝑ obm:ab obiecto vero ⁊ potẽtia diſtinguit̃ per ſeipſam formaliter.ꝙ aũt ab eis diſtinguit̃ cauſaliter hʒ a cauſis extrinſecis:vt a potentia ⁊ ab obiecto:ſicut radius habʒ cauſaliter a ſole ꝙ ab eo diſtinguitur.3.Diſtin.2ᵃ.q.8.infra.N.

Intellectionis ad obm:inquãtũ eſt motiuũ intellect⁹:ſiue magis ꝓprie inquãtũ eſt cauſatiuũ intellectionis:eſt relo ꝑtinens ad 2ᵐ modũ relatiuorũ:ſicut filij ad patrẽ vł coloris geniti ad gignẽtẽ.relatio ẽt intellis ad obm : vt mobilis ad motiuũ ꝑtinet ad 2ᵐ motũ:ſicut relatio calefactibilis ad calefactiuũ:ſʒ ꝑter iſtas relationes ſcdi modi:eſt alia relatio intellectionis ad obm:vt terminati ad terminãs.nõ enĩ tñ intellectio eſt ab obto:vt a cã efficiẽte totali vel partiali:ſʒ eſt ad ipm vt ad terminans:ſiue vt circa qd ipſa eſt. Drña iſtaꝝ relonũ pʒ:qa vtraqʒ eſt ſine alia.ꝑma ſine ſcda in calore genito.ſcda ſine ꝑma in intellectione lapidis: ſi fieret imediate a deo in me.ꝑma nõ eſt idẽtica:qa idẽ abſolutũ poſſet fieri ab alia cã.ſcda videt̃ idẽtica:qa nullus act⁹ natus eſſe circa obm poſſet eſſe idẽ:⁊ non terminari ad idem obm.ſcda nõ eſt ad aliq̃ cãm:qꝛ poſitis oĩbus cãis:ꝑter h requirit̃ in tali actu aliquid terminans.pʒ ẽt diuidẽdo:nõ eſt forma:nec efficiens:pʒ.nõ finis:qa obm vt eſt primum circa qd eſt actus:non eſt ꝑꝑ ꝙ amatũ elicit̃ actus:nec eſt mã circa quã ſiue i q̃ ſiue ex qua.Scda põt poni tertij modi:nõ qꝛ ſit relatio mẽſurati:ſʒ qa ſimilis illi:qꝛ nõ mutua. Actus eni requirit eſſe circa qd ſit:nõ ecõuerſo:nec ſola relatio mẽſurati eſt tertij modi:ſʒ oĩs ſilis.ſ.non mutua q̃lis eſt terminati ad terminans mõ ꝑdicto:tñ ⁊ hic ꝯcurrit inter eadẽ abſoluta relatio mẽſurati ad mẽſurã:ſʒ põt poni formalr alia ab iſta relone terminati.3.diſ.ꝑ.q.7.J.⁊.13.q.q.

Intellectio alicuius infiniti intẽſiue nõ cõcludit infinitatem actus:qa nõ opʒ actũ hẽre talẽ modũ qualẽ hʒ obm : quia actus ſub rõne finiti põt eſſe ad obm ſub rõne infiniti:niſi eſſet actus cõprehẽſiu⁹.⁊ ꝯcedo ꝙ talẽ actũ circa obm infiniti nõ habemus.nec eſt poſſe.3.Diſ.ꝑ.q.1.infra.D.

Intellectio eſt ſimplr ꝑfectior phãtaſmate ⁊ quacũqʒ tali ꝑfectione que eſt in parte ſenſitiua:qꝛ intellectio eſt proprie perfectio nature intellectualis vt intellectualis eſt.que inquantum talis nobilior eſt tota anima ſenſitiua: ⁊ ita perfectior perfectione.15.q.q.B.

Intellectiones hñt cãm ſufficiẽtẽ memoriã:quo ad perfectionẽ quã illa põt cauſare.ipſa tamẽ eadẽ cauſa concurrente cũ ſuperiori vel hñte ordinẽ eſſentialẽ circa illud:circa qd agit ipſa ꝑfectius agit.ꝑꝑ quẽ enĩʒ ordinẽ nate ſunt iſte potẽtie ſe inuicẽ impedire:cũ circa diuerſa operant̃.ideo circa idem ſe intendunt.⁊ tunc ſequit̃ operatio intenſior ⁊ ꝑfectior:vñ qñ intellectus intelligeret aliqd:ſi eſſet operatio voluntatis circa idẽ.⁊ imaginatio circa idẽ imaginabile.⁊ ſenſus circa idem particulare:puta ꝙ eſſet ꝑſens:ꝑfectior eſſet intellectio:qa potentie diſtincte circa diuerſa remittũtur in actionibus ſuis.42.Diſ.2ᵃ.q.4.J.

Intellectio que eſt opatio imanẽs in opante põt dici cõpetere ꝑ ſe alicui duplr.vno mõ ſicut proximo ſuſceptiuo.alio mõ ſicut remoto.Exẽplũ ꝑmo mõ ſupficies dicit̃ alba.2ᵒ mõ nõ:ſʒ hñ dicit̃ hõ eſt albus.ſic aĩa dicit̃ ꝑ ſe intelligere tanq̃ ꝓximũ receptiuũ itellectionis.ſʒ nõ ꝑmũ qñ eſt vnita:qa qñ eſt vnita eſt rõ ſm quã itellectio cõuenit homini tanq̃ toti ꝑ formã.hõ aũt dr ꝑ ſe intelligere tãq̃ receptiuũ remotũ:qꝛ nõ recipit intellectionẽ niſi ꝑ hoc ꝙ aĩa que eſt eius forma proximius recipit eam.9.q.q.infra.J.

Intellectualitas nõ habet rõneʒ attributi quaſi actus ſecũdi aduenientis ipſi deo:ſed rõnẽ ꝑfectionis oĩno intime.quemadmodũ vita ẽt in deo eſt actus non attributus ſiue aduenienis:ſed oĩno intimus:⁊ idẽ eſſentie.Iſta etiam vita perfecta que ſoli deo cõuenit:cuiuſmodi eſt vita itellectualis eſt idẽ eſſentialiter ipſi prime eſſentie.1.q.q.infra.J.

Intelligẽs nõ ꝑus itelligẽdo itelligit.ꝑ⁹ ergo itellectio nõ eſt a rõne oñdẽte obm prius.ergo eſt a caſu q̃d̃mõ ſʒ Aug. lib.3.de li.arbi.nõ eſt in ptãte noſtra quin viſis tangamur. ⁊ ideo illud eſt fortuitum ⁊ caſuale.21.q.q.infra.L.

Intelligere vnicũ ſi eſſet infinitorũ obiectorũ diſperatorũ includeret in ſe eminẽter ꝑfectiones infinitaꝝ intellectionũ que nate ſunt hẽri reſpectu illorũ obiectorũ.nõ aũt poſſet illa eminẽter cõtinere in ſe niſi eſſet infinitũ intenſiue : qd pʒ:qꝛ vbi ille intellectiones eſſent ſm ꝓprias rationes ibi eſſet infinitas ꝑfectionis alterius rõnis ꝓpter obiecta:que poſita ſunt infinita diſperata.ergo vbi ſunt mõ eminentiori ibi oportet ꝙ ſit aliqua infinitas.non extenſiua:qꝛ illam tollit vnitas huius in quo continentur.ergo intenſiua.1.Diſtinctione 4ᵃ.q.1.infra.U.

Intelligit̃ deitas nõ cõicari quaſi mã:ſed relationibus ſubſiſtentibus.ſi ꝑſone ponãtur relatiue:cõicatur deitas ꝑ modũ forme nõ informãtis:ſed qua relatio vel relatiuũ ſubſiſtens eſt deus:nec igit̃ eſſentia informat relationẽ.nec ecõuerſo:ſed eſt ꝑfecta idẽtitas.ſʒ eſſentia hʒ modũ forme reſpectu relonis.ſicut nã reſpectu ſuppoſiti:inquãtũ ipſa eſt qua relatio ſubſiſtens eſt deus.ecõuerſo aũt nullo modo relatio eſt actus eſſentie:qꝛ ſicut dicit Dam.relatio nõ determinat nãm:ſʒ hypoſtaſim:ita nõ eſt actus nãe:ſʒ hypoſtaſis.Silr qñ relatio informat fundamẽtũ:ſuppoſitũ dr relatũ ꝑ ſe ſcdo mõ ſm illud fundamẽtũ:ſicut ſor.eſt ſilis ſm albedinẽ vel albedine.Pater aũt nõ eſt pr deitate.ſm Aug.7.de tri.c.4.⁊.6.igit̃ hic nõ eſt talis modus relatiõis ad fundamẽtũ:qualis eſt in alijs:qꝛ hic fundamentum nõ actuat̃ per relationẽ.ſed illa eſt tñ actus ſuppoſiti vel eſt ſuppoſitũ.Dico igit̃ breuiter:ꝙ relatio ⁊ eſſentia ita ſunt in perſona:ꝙ neutra eſt forma informans alterum : ſed ſunt perfecte idem:lʒ nõ formaliter.vt tñ non ſunt formaliter eadẽ:relatio nullo modo perficit eſſentiã:nec eſt terminus formalis receptus in eſſentia:ſʒ eſſentia hoc modo eſt forma relationis:qa eſt qua relo eſt:⁊ ſilr qua eſt deus.eſſentia etiam eſt formalis terminus generationis:ſicut in creaturis:natura eſt formalis terminus generationis.non aũt actus indiuidualis.5.Diſt.ꝑ.q.2.Q.

Intentio nõ dicit̃ hic illud in qd tendit ſenſus:qa hoc modo ipm obm eſſet intẽtio:ſed intẽtio hic dicit̃ illud per quod: tanq̃ ꝑ ꝑncipiũ formale:in obm tẽdit ſenſus.⁊ ſic qnicqd eſt ſignũ eſt res ſm Augu.de doctrina chñana.lʒ nõ econuerſo.⁊ iõ in diſtinctione rei ⁊ ſigni:res accipit̃ ꝑ illa re:q̃ nõ eſt ſignũ:lʒ illa q̃ eſt ſignũ ſit ẽt res.ita in diſtõne rei ⁊ intẽtionis:lʒ intẽtio ſit res ⁊ forte ſenſibilis res:in quã poſſit ſenſus tẽdere:tñ illa dicit̃ intẽtio:que non eſt tñ res in

quã tendit ſenſus:ſed eſt ratio tendendi in alteꝝ:cuius eſt propria ſimilitudo.13.Diſt.2ª.q.vnica infra.B.

Intellectus agens pfectioꝛ põt ſtatim ab obto ſenſibili cãre ſpẽm intelligibilem:in qua res habeat eſſe vt in actu intelligibile:virtus aũt imperfectioꝛ põt requirere eſſe imaginabile:ſicut diſpoſitionem mediam ad eſſe intelligibile. 9.Diſtinctione 2ª.q.2.infra.P.

Intellectus agẽtis eſt facere de nõ vli vle:vel de itellecto in potẽtia intellectũ in actu:ſicut dñt auctĩtates phi ⁊ cõmentatoris.vñ Cõmẽtatoꝛ 3º de aĩa dicit ꝙ ſi eẽntie reꝝ eſſent vles:ſicut poſuit Plato:nõ idigerem⁹ ſm ipm : intellectu agẽte:cũ aũt vle inquãtũ vle nihil ſit in exiſtẽtia:ſ3 tñ ſit i aliquo:vt repñtante ipm obm ſub tali rõne:iõ indigemus eo.Iſta verba nullũ itellectũ hñt:niſi q2 intellectus agens facit aliqd repñtatiuũ vlis de eo:qð fuit repñtatiuũ ſingularis:q̃uocũq3 illud de itelligat ̃ mãliter vel virtualr:hoc realr eſt facere repñtatiuũ ſub rõne vlis:q2 actio talis nõ terminat ̃ niſi ad repñtatiuũ obti ſub rõne vlis : ergo talis actio intell's agẽtis terminat ̃ ad formã aliquã realẽ in exiſtẽtia:q̃ formalr repñtat vle inquãtũ vle:q2 alr nõ poſſet terminari actio ei⁹ ad vle ſub rõne vlis.3.Diſ.pͥ.q.6.D.

Intell's agẽs ponit ̃ vt p ipm trãſferat ̃ obm de ordine in ordinẽ:qð ſic intelligi põt.de ordine ſenſibiliũ ad ordinẽ intelligibiliũ.⁊ p ↄñs de ordine corpaliũ ad ordinẽ ſpũaliũ.⁊ q̃re reqrit ̃ ibi aliqð trãſferẽs ppriũ:rõ vĩ eſſe:q2 agẽs qð h3 eẽ corpale nõ h3 rõnẽ agẽtis niſi in paſſiu3 corpale:pp hoc q2 tale agẽs requirit paſſu3 approximatũ ſibi localr:q2 ſi nõ eſſet localr pñs:eẽt tali agẽti q̃ſi nõ pñs.igit ̃ nunq̃ aliqð corpale põt eẽ rõ imediate cãndi aliqð ſpũale:nec per ↄñs trãſferẽdi ab illo ordine ad illũ ordinẽ.⁊ iſta vĩ eẽ rõ Auguſtini.12.ſup Gen.29.S3 qñ obm fit de actu intelligibili actu itellectũ nõ trãſfertur ſic de ordine ad ordinẽ.igitur nõ requiritur ibi intellectus agens.15.q.q.M.

Intellectus angeli determinat ̃ pꝑctiuo ad intẽſe cõſiderandũ ignẽ in rõne obiecti.2º apphẽdit iſtã determinationem ad talẽ ↄſiderationẽ.3º odit.⁊ ſicut pˀus iſtud odiũ orit ̃ ex affectione cõmodi ex q̃ vult qðcũq3 obm pñt ſibi delectabile fuerit cõſiderare nũc hoc ⁊ nũc illud:⁊ pmouet ̃ ex ſuperbia ex q̃ vult vti itellectiua ſua ſm iperiũ volũtatis ppriẽ:⁊ ↄſumat ̃ ex inidia pp quã odit determinari a deo ad aliquã ↄſiderationẽ vnicã.4º ſeqt ̃ apphẽſio nõ tñ nuda iſtius cõſiderationis ſicut in ſcðo.ſed apprehẽſio certa de euentu iſtius conſiderationis intenſe ⁊ perpetue.5º ex hoc ſequitur triſtitia.44.Diſ.4ª.q.2.V.

Intellectus aie chꝛi ſubordinatus eſt diuine veritati in dictãdo ⁊ maxime de illis de qbus nõ põt eẽ certa dictatio niſi ex regulis determinatis a volũtate diuina ↄtingẽter ſe hñte ad eas.cuiꝰ ſunt oĩa q̃ ſpectant ad beatitudinẽ ⁊ miſeriã iudicatoꝛũ:volũtas ẽt anime ipſius eſt ſubordinata voluntati diuine recte volẽdo:⁊ quãticũq3 efficaciter velit aliqd iperãdo illð efficaciter ſic ꝙ p ſuũ iperiũ illð eueniat ſubordinat ̃ neceſſario volũtati diuine:q2 illa volũtas anime chꝛi nõ eſt oĩpotẽs.ergo impoſſe eſt chꝛm ſm nãm humanã pncipalr iudicare.Breuiter eni tota nã creata ſimul nõ h3 efficax imperiũ reſpectu huius qð eſt hanc aĩa3 videre deũ.Dico efficax ad qð impiũ ex ſuo iperio l ſe nõ ab alia cã ſequat ̃ effectus.nec illa volũtas chꝛi pſumet pncipalr iperare petrũ fore beatũ.ſed tñmõ ſubauctẽtice iperare tanquã illud iperiũ fiat efficax ab alio ſupiore in virtute cuius imperat.48.Diſ.4ª.q.1.L.

Intellectus apphẽdit agibile anteq̃ volũtas illud velit:ſ3 nõ apprehendit determinate hoc eſſe agendum quod apprehendere dicitur dictare:immo vt neutru3 eſt offert voluntati diuine:qua determinante per volitionem ſuã illud eſſe agendum intellectus apprehendit tanquam verum illud agendum.46.Diſ.4ª.q.1.infra.I.

Intellectus aſſentit vnicuiq3 vero ſm euidẽtiam ipſius rei quã natũ eſt de ſe facere in itellectu:⁊ iõ nõ eſt in ptãte intellectus firmius:vl min⁹ firmiter aſſentire vero:ſ3 tñ ſ3 pportionẽ ipſius veri mouẽtis intellectũ.in ptãte aũt voluntatis eſt intẽſius aſſentire bono:vel non aſſentire:l3 imperfectius viſo.1.Diſ.pͥ.q.2.infra.H.

Intellectus diuinus ad qðcũq3 cõparat eẽntiã ſuã l eternitate comparat:l3 nõ pro eternitate.vñ ſicut in eternitate cõparat volũtatẽ ſuã vt creatiuã ad aĩa3 antechꝛi:vt poſſibilẽ pro aliquo tpe:ita cõparat in eternitate volũtatẽ ſuã:vt creantem ad animã antechꝛiſti vt actualiter exiſtentẽ pro illo nunc:pro quo vult creare illa3 animã:⁊ iſte quidẽ ſunt due relationes rationis:ſicut duo extrema:ſed vtraq3 eterna:l3 nõ pro eterno.30.Diſ.pͥ.q.2.infra.V.

Intellectus diuinus ex neceſſitate nãe eſt ſpeculatiuus:⁊ nõ eſt ad hoc formalr libertas:l3 nõ ſit ſine volũtate cõplacẽte.deus eñi neceſſario eſt ſciens nõ aũt volũtate eſt ſciens ppꝛie:ſicut neceſſitate nõ volũtate eſt deus.ꝙ ſi arguis ſi volũtas nõ poſſit nõ velle intellectũ ſpeculari.ergo nõ eſt ſumme libera:nõ ſeqt ̃ :q2 libertas eius non eſt ad intrinſeca:q̃ quaſi pcedũt actũ eius ſed libertas eius eſt oĩa factibilia.⁊ iõ eſt neceſſe ponere primã determinationẽ in voluntate reſpectu factibiliũ:nõ ſic aũt eſſet ſi intellectus practicus pdeterminaret:imo nec ppꝛie libertas poſſet ſaluari in volũtate reſpectu factibilium:ſed nec ↄtingẽtia aliqua:q2 intellectus neceſſario predeterminaret eã mera neceſſitate nãli.⁊ volũtas neceſſario conformaret ſe itellectui:qð aũt neceſſario ẽt neceſſitate cõſequẽtie eſt ↄforme neceſſario:nõ põt eſſe cõtingens.38.Diſt.pͥ.q.vnica.D.

Intellectus diuinus aut offert volũtati ſimplicia:quoꝛũ vnio eſt contingens in re:aut ſi offert cõplexionẽ:offert eã ſicut neutram:⁊ voluntas eligens vnam partem.ſ.coniunctionẽ iſtoꝛũ pro aliquo nunc in re:facit illud determinate eſſe verũ.hoc erit pro.a.hoc aũt exiſtẽte determinate vero:eẽntia eſt rõ intellectui diuino intelligẽdi iſtud verũ.⁊ hoc naturaliter q̃tum eſt ex parte eſſentie:ita ꝙ ſicut nãliter intelligit oĩa pncipia neceſſaria:quaſi ante actũ volũtatis diuine:q2 eoꝛũ veritas non dependet ab illo actu:⁊ eſſent cognita ab intellectu diuino ſi p impoſſibile nõ eſſet volens:ita eſſentia diuina eſt rõ cognoſcẽdi ea in illo prioꝛi inſtanti nãe:q2 tunc ſunt vera.nõ quidẽ ꝙ illa vera moueãt intellectũ diuinũ:nec ẽt termini eoꝛũ ad apprehẽdẽdũ talẽ veritatẽ:q2 tunc intellectus diuinus vileſceret:q2 pateret ̃ ab alio ab eſſentia ſua:ſed ſicut eſſentia diuina eſt ratio cognoſcendi ſimplicia:ita ⁊ cõplexa talia.tũc aũt non ſunt vera cõtingentia:q2 nihil eſt tũc:p qð habeãt veritatẽ determinatã:poſita aũt determinatione volũtatis diuine iam ſunt vera.v3.pro illo ſcðo inſtanti.⁊ idẽ erit rõ intellectui diuino(qð erat in pmo)intelligẽdi iſta:que ſunt iam vera in ſecũdo inſtãti.⁊ fuiſſent cognita in pmo inſtãti:ſi fuiſſent in primo inſtãti.Exemplũ ſi in oculo meo ex potẽtia mea viſiua eſſet vnus actus vidẽdi obm:q ſemp ſtaret.tunc ſi ab aliquo pñtãte nũc ſit iſte coloꝛ pñs:nũc ille : oculus meus videbit nũc hoc:nũc illud:⁊ tñ p eandẽ viſionẽ:⁊ tãtũmõ erit differẽtia in pˀoꝛitate ⁊ poſterioꝛitate vidẽdi pp obm pˀus ⁊ poſterius pñtatũ.⁊ ſi vnus coloꝛ fieret nãliter pñs:⁊ alius libere:nõ eẽt dña formalr in viſione mea:qꝛ ex pte ſua oculus videret nãlr vtrũq3.tñ ↄtingẽter poſſet videre vnũ:⁊ nẽcio aliud.inquãtũ ſibi vnũ ſit pñs ↄtingẽter:⁊ aliõ nẽcio:ita vtroq3 iſtoꝝ modoꝝ ponit ̃ intellectũ diuinũ cognoſcere exñtias reꝝ.Patet ſm vtrũq3 ꝙ eſt determinatio intell's diuini ad illud exñs:ad qð determinat ̃ volũtas diuina.⁊ certitudo infallibilitatis:q2 nõ põt volũtas determinare:qn intell's determinate apprehendat illud:qð vo-

lũtas determinat. ⁊ immutabiliter: qꝛ tã volũtas ꝙ̃ intellectus ſunt immutabiles. ex di. 8. ꝑ. ⁊ tamẽ cũ iſtis ſtat contingẽtia obiecti cogniti: quia voluntas volens hoc determinate: cõtingenter vult hoc. 39. Diſ. ꝑ. q. 1. O.

Intellectus diuinus inquãtũ aliquo mõ prior eſt actu voluntatis diuine ꝓducit iſta obiecta ĩ eſſe intelligibili: ⁊ ita reſpectu iſtoꝝ vĩ eſſe cã mere nãlis: qꝛ deus nõ eſt cã libera reſpectu alicui⁹: niſi qꝺ̃ ꝓſupponit añ ſe aliquo mõ volũtatẽ ſeu actũ volũtatis: ⁊ ſicut intellˀ: vt põr actu volũtatis: ꝓducit obta in eſſe intelligibili: ita vt prior cã vĩ cooperari illis intelligibilibus ad coꝝ effectũ nãlẽ: vt. ſ. apprehẽſa ⁊ cõpoſita cauſent apprehẽſionis ꝯformitatem ad ſe. vĩ igiẽ ꝙ ꝯdictionẽ includat aliquẽ intellectũ talẽ cõpoſitionẽ ſoiare: ⁊ cõpoſitionẽ nõ eſſe ꝯformẽ terminis: ⁊ lꝫ poſſibile ſit illos terminos nõ cõcipere: qꝛ lꝫ deus volũtarie coagat ad hoc ꝙ intellectus terminos cõponat vel nõ: tñ cũ cõpoſuerit. vt illa cõpoſitio ſit ꝯformis terminis hoc videẽ neceſſario ſequi rõnẽ terminoꝝ: quã hñt ex intellectu vel cauſante illos terminos in eẽ intelligibili. Et ex iſto apparet ꝙ̃liter nõ eſt neceſſaria ſpãlis illuſtratio ad vidẽdũ in regulis eternis: qꝛ Augu. nõ ponit in eis videri niſi vera que ſunt neceſſaria ex vi terminoꝝ. ⁊ in talibus eſt maxima neceſſitas tam cãe remote ꝙ̃ proxime reſpectu effectus: puta tã intellectus diuini ad obiecta mouẽtia: ꝙ̃ illoꝝ obiectoꝝ ad veritatẽ cõplexionis de eis: ⁊ lꝫ ẽt non ſit tanta neceſſitas ad ꝑceptionẽ illius veritatis: ꝙ oppoſitũ includat ꝯdictionẽ: tñ neceſſitas eſt ex parte cauſe proxime coaſſiſtẽte ſibi cauſa remota: qꝛ termini apprehẽſi ⁊ cõpoſiti nati ſunt nãlr cãre euidẽtiã ꝯformitatis cõpoſitionis ad terminos. Et ſi ponaẽ ꝙ deus coagat terminis ad iſtũ effectũ influentia generali: nõ tamẽ neceſſitate naturali. Sed ſiue ſit influentia generalis: ſiue (qꝺ̃ plus eſt) neceſſitas naturalis influendi terminis ad hunc effectum: pꝫ ꝙ nõ requiriẽ illuſtratio ſpecialis. 3. Diſ. ꝑ. q. 4. R.

Intellectus diuinus nõ beatificaẽ in videndo voluntatẽ vt volũtas eſt: qꝛ volũtas nõ eſt primũ obiectũ intellect⁹ ſui ⁊ nõ beatificatur niſi attingendo ꝓmũ obiectũ: qꝛ cũ volũtas ſit quaſi poſterior ipſa nã: qꝛ ꝓprietas: nõ põt eſſe ꝓncipiũ cãndi ꝑfectã viſionẽ eſſentie vt eſſentia eſt: que quodã modo eſt põr ⁊ ꝑfectior. Iuxta illud Dam. c. 12. totũ ĩngꝫ in ſeipſo cõprehẽdẽs hꝫ eſſe velut quoddã pelagus ſubſtãtie infinitum. 14. q. q. infra. Y.

Intellectus diuinus no habet obiectum adequatum commune per abſtractionẽ ab omnibus obiectis: ſed cõmune cõitate virtutis ad omnia ꝑ ſe obiecta: alˀ vileſceret eius intellectus: qꝛ poſſet limitari ab obiecto finito. qꝺ̃ ergo eſt ſibi primum virtualiter eſt etiã primum adequatũ. Et ideo intellectus diuinus preciſe cognoſcit creaturam in eſſentia ſua: ⁊ non per illam creaturam vt obiectum immediatuꝫ. 5. q. q. L. ⁊. 15. q. q. X.

Intellectus eſt formaliter infinitus propria infinitate que eſt modus intrinſecus ſue proprie entitatis. ſ. intellectualitatis vt intellectualitatis: ⁊ tamẽ paternitas non ſic eſt infinita: cum hoc tamen paternitas eſt eadẽ realiter eſſentie aliquo modo ſicut intellectus. 5. q. q. infra. U.

Intellectus eſt immediatior ꝙ̃ dicere qꝺ̃ eſt ꝓmũ notionale: ⁊ ita per ꝯñs quocũqꝫ notionali: voluntas etiam immediatior eſt ipſo ſpirare: ⁊ per ꝯñs quocunqꝫ pertinente ad ꝓceſſionem ſpiritusſancti. 1. q. q. R.

Intellectus ⁊ volũtas vt ſunt potentie operatiue: non requirunt diſtinctum obiectum formale: imo illud idẽ: qꝺ̃ eſt ꝓmũ obiectũ formale intellectus diuini: eſt ẽt primũ obm̃ ⁊ formale voluntatis diuine: ita ꝙ vtraqꝫ potẽtia btificaẽ in eodem obto ꝓmo ſm̃ eãdẽ rõnẽ formalem primi obiecti: nulla enim ꝑfectio quaſi radicata in ipſa eſſentia diuina eſt primo beatificatiua intellectus vel voluntatis diuine: ſed ipſa eſſentia diuina ſub oĩmoda ꝓma rõne. vt. ſ. ẽ fundamẽtũ oĩs ꝑfectionis ĩ diuinis: ⁊ ſicut nõ reqriẽ diſtinctio ſoialis in obtis potẽtiarũ vt ſunt potẽtie opatiue: ita nec in potẽtijs: vt ſunt ꝓductiue. 13. Diſ. ꝑ. q. vnica infra. R.

Intellectũ eſſe neceſſario reſpectu alicui⁹ obti nõ ponit illud eſſe aliqd in entitate reali aliud a ꝓmo obto: qꝛ eẽ cognitũ ab intellectu diuino nõ ponit illud eſſe in ſe: ſꝫ in intellectu ꝑñtialr nõ ſic eſſe volitũ: imo ponit tũc vel ꝯſequẽter illud hẽre aliud eſſe a volũtate: ⁊ hoc loquendo de volitione efficaci: qꝛ qꝺ̃ ſic volitũ eſt a deo: aliqñ eſt in effectu. nõ eſt igitur intellectus diuinus ita ſe habẽs ad intelligibilia alia a ſe: ſicut volũtas ad alia volibilia: qꝛ ille intellectus põt eſſe neceſſario oĩum intelligibiliũ: quatenus ſunt ſibi preſentia: nec ꝑ hoc poniẽ aliqd aliud a deo formalr neceſſarium in eſſe reali. voluntas aũt nõ poſſet eſſe neceſſario aliquoꝝ aliorũ volibiliũ: niſi illa alia eſſent aliqñ neceſſaria in aliquo eẽ reali alio ab eſſe diuino. 8. Diſ. ꝑ. q. 5. N.

Intellectus hꝫ actiuitatẽ ſuã ꝓpriã ſiue obto pñte in ſe: ſiue in ſpecie ſua ꝯcurrente ſecũ ad cauſandũ effectũ cõcꝫ amboꝝ: ita ꝙ ſufficit vnio ⁊ approximatio iſtaꝝ ꝑtialiũ cãꝝ: nec tñ reqriẽ ꝙ altera alterã informet: qꝛ neutra dat alteri actũ ꝑtinẽtẽ ad ſuã cãlitatẽ ꝑtialẽ. 3. Diſ. 2ª. q. 8. infra. D.

Intellectus intelligẽs ſummũ veꝝ de aliquo nõ ſũmo vero errat. ſicut intelligẽdo lapidẽ eſſe ſũmũ verũ: non tñ errat intelligẽdo lapidẽ in ſe intellectiõe ſimplici: vl̃ intellectione collatiua intelligẽdo illud cui ipſꝫ ꝯuenit: ita volũtas volendo ꝑ̃m bonũ volũtate ſimplici cõplacẽdo nõ errat. nec volẽdo illud alicui: cui illud bonũ cõuenit: nõ aũt cõgruit niſi ipſi ſoli: ⁊ iõ volẽdo illud cuicũqꝫ alij a ſe quaſi volitione collatiua errat. 6. Diſ. 2ª. q. 1. I.

Intellectus inquãtum intelligit aliquid preciſe quia ſenſus cui ꝯiungitur illud ſentit dicitur portio inferior. 15. Diſtinctione 3ª. q. vnica infra. N.

Intellectus nõ hꝫ ſenſus ꝑ cã in cognõne ſua: ſed tñ ꝓ occaſione: qꝛ intellˀ nõ põt hẽre notitiã ſimpliciũ: niſi acceptã a ſenſib⁹: illa tñ accepta: põt ſimplicia vĩute ſua cõponeẽ. tñ ex rõne taliũ ſimpliciũ ſit cõplexio euidẽter vera: intellˀ vĩtute ꝓpria ⁊ terminoꝝ aſſentiet illi cõplexioni: nõ virtute ſenſus a ꝗ̃ accipit terminos exteri⁹. Exẽplũ ſi rõ toti⁹ ⁊ rõ maioritatis accipiantẽ a ſenſu: ⁊ intellˀ cõponat iſtã. Oẽ totũ eſt mai⁹ ſua pte. intellˀ vĩute ſui ⁊ iſtoꝝ terminoꝝ aſſentiet indubitãter iſti cõplexioni: ⁊ nõ tñ: qꝛ vidit terminos ꝯiunctos in re: ſic aſſentit iſti. Sortes eſt albus: qꝛ vidit terminos ĩ re vniri: imo dico: ꝙ ſi oẽs ſenſus eẽnt falſi a qb⁹ accipiunẽ tales termini: vel qꝺ̃ plus eſt ad deceptionẽ. aliq ſenſus eẽnt falſi ⁊ aliq ſenſus veri. intellˀ circa talia ꝓncipia nõ deciperẽ: qꝛ ſꝑ hẽret apud ſe terminos: q eẽnt cã veritatis: vt pꝫ. ſi alicui ceco nato eẽnt ĩpreſſe miraculoſe in ſomnijs ſpẽs albedinis ⁊ nigredinis: ⁊ ille remanerẽt poſt in vigilia: intellˀ abſtrahẽs ab eis cõponeret iſtã. albũ nõ ẽ nigrũ. ⁊ circa iſtã nõ deciperẽ intellˀ: lꝫ termini accipiantẽ ſenſu errãte: qꝛ rõ foꝛalis terminoꝝ: ad quã deuẽtũ eſt: eſt necẽia cã vĩtatis hui⁹ negatiue. 3. Diſt. ꝑ. q. 4. infra. D.

Intellectus nõ poſſet recipe foias oĩum mãliũ vt obtoꝝ: ſi eẽt virtus mãlis ⁊ organica: tñ hoc hito ꝙ ſit nõ organica nõ opꝫ ipm̃ eẽ nõ tale realr: qꝛ le illud cui⁹ hꝫ eẽ receptiuus intellectualr: nõ enĩ opꝫ oppoſitã eẽ diſpõnẽ ĩ receptiuo alicuius realr ⁊ intellectualr: ſuppoſito ꝙ intellect⁹ nõ ſit vĩus organica: qꝺ̃ tñ reqrereẽ ſi eẽt virtus organica. Idẽ enĩ intellectus põt eẽ ipſemet realr ⁊ in actu ꝑ habitu realr: ⁊ tñ receptiu⁹ intellectualr: ⁊ ſiti: ⁊ bibit: ⁊ cuiuſcũqꝫ informãtis eũ realr: ⁊ eſt tota rõ: qꝛ talia ſic recepta intellectualr nõ requirũt in recipiente determinatam diſpoſitionem oppoſitam enti intelligibili reali. 3. Diſ. 2ª. q. 8. M.

Intellectus

Intellꝰ nō h̄z diſtīcta adeq̄ta obⁱa:q2 nō pōt in aliud obm̄ diſtinctū ꝯtra ſuū obm̄ adeq̄tū:q2 nūc idē obm̄ eſſet adeq̄tū ꝫ nō adequatū:ꝛ tūc poᵃ excederet illud in operādo circa aliud ex eq̄ntō diſtinctū:ꝛ ēt nec poᵃ pōt hr̄e plura obⁱa pꝰ ꝑmitate ꝟtutis:qui eſt ſcōs itellꝰ:q2 nō pōt eē ꝙ ꝟtute.a.itelligat qcqd itellexerit:ꝛ ita.b.ꝛ ex ꝟtute.b.itelligat qcqd itellexerit:ꝛ ita.a.q2 ꝙ.a.ſit rō itelligēdi.b.ꝛ eꝫ eſt circulatio:ꝛ iſta circulatio eſt ipoſſ:nec pōt ēt itellꝰ ſūme ꝗetari in duob⁹ obⁱis ex eq̄ diſtīctis:q2 nō h̄z ꝑ obⁱo bt̄ifico ꝛ quietatiuo illō q̄ circūſcripto nihil minꝰ ꝗetaret̄ ꝛ bt̄ificaret̄:ſꝫ circūſcripto vno adhuc eēt i alio ſūme ſatiatꝰ ꝗetatꝰ ꝛ ꝑfectꝰ.ḡ i illo ſi poſſet eē ꝑfectꝰ:pari rōe nec i alio.5.q.q.J.K.

Intellꝰ nō eſt in poᵃ eēntiali:q2 deficiat ſibi aliq̄ rō cāuſatiꝭ:q̄ꝫ eſt ex pte ſui:ſed itellꝰ eſt in poᵃ eēntiali:qñ alia cauſa partialis nō eſt ſibi p̄ñs:quā opꝫ eē p̄ñtem ad h̄ ꝙ ſequat̄ actio.ꝛ qñ illa cā ꝑtialis eſt approximata eſt in potētia accidētali ſiue ꝓpinqua ad agēdū.3.Diſt.ꝑ.q.7.infra.Y.

Intellꝰ nr̄ pro ſtatu iſto nō eſt natꝰ moueri imediate:niſi ab aliquo imaginabili vel ſenſibili extra ꝑ͛us moueat̄. Et q̄re hoc:forte ꝑꝑ peccatū:ſicut videt̄ Aug.dicē.15.tri.c.vlti. Hoc tibi fecit īfirmitas:ꝛ que cā infirmitatis:niſi iniq̄tas. Idēꝫ dicit Cōmētator.6.ethic.ꝛ Linco.ibidē.ꝛ ſuꝑ ꝑ poſteriorꝝ ſilr:vel forte eſt iſta cā nālis prout nā iſto mō inſtituta eſt:nō abſolute nālis:puta ſi ordo iſte potētiarꝝ.de quo dictū eſt in ꝑꝰ diſtī.ſcḋ.ñc̄cio hoc reqrat.ꝙ q̄dcūq3 vlē itellectus intelligat:opꝫ phātaſiam actu phantaſiare ſingulare eiuſdem:ſꝫ hoc nō eſt ex nā:nec iſta cā eſt abſolute nālis:ſꝫ eſt ex pctō:ꝛ non ſolū ex pctō:ſed ēt ex nā potētiarꝝ pro ſtatu iſto:quicqd dicat Aug.3.Diſt.2ª.q.8.infra.J.

Intellꝰ nr̄ reſpectu genite notitie h̄z potētiā receptiuā.ꝛ iſta potētialitas eſt impꝑfectionis:q2 eſt potētialitas paſſiua.nihil aūt facit h̄ ꝑ ſe ad rōnē ꝑncipij ꝓductiui:q2 nulla īpꝑfectio formalr̄ eſt ꝺ rōne ꝑncipij ꝓductiui:ꝛ marīe qñ ꝑnᵐ ꝓductiuū pōt in ſe eē ꝑfectū.h̄z ēt itellꝰ nr̄ rōnē ꝑncipij ꝓductiui reꝰ notitie genite.ꝛ h̄ eſt ex ꝑfectiōe eiꝰ:q̄tenꝰ actꝰ primus ꝟtualr̄ ꝯtinet illū actū ſcḋm.2.Diſt.ꝑ.q.7.īfra.D.

Intellꝰ nr̄ nō ſtatim h̄z ꝑfectā notitiā obⁱi:q2 ſm̄ pḣm.1.phyſicorꝝ.inata eſt nobis via ꝓcedēdi a ꝯfuſo ad diſtinctū.ꝛ ideo ꝑ͛us ordine originis imprimit̄ nobis notitia obⁱi ꝯfuſa q̄ꝫ diſtincta.ꝛ ideo nc̄ria eſt inq̄ſitio ad h̄ vt itellꝰ nr̄ veniat ad diſtinctā notitiā:ꝛ iō nc̄ria eſt inq̄ſitio ꝑ͛uia ꝟbo ꝑfecto:q2 nō eſt ꝟbū ꝑfectū niſi ſit notitia actualis ꝑfecta. Sic igit̄ intelligēdū eſt ꝙ cognito aliquo obⁱo ꝯfuſe ſeq̄t̄ inq̄ſitio per viā diuiſionis dīarꝝ ꝯuenientium illi:ꝛ īuētis oībus illis differētijs cognitio diffinitiua illiꝰ obⁱi eſt actualis cognitio ꝑfecta:ꝛ ꝑfecte declaratiua illiꝰ habitualis notitie:que pꝰ erat in memoria:ꝛ iſta diſtincta notitia ꝑfecte declatiua eſt ꝑfectū ꝟbum:hoc dicit Aug.9.de tri.c.10. Nā placet mihi ꝙ noui:ꝛ diffinio qd ſit itēperātia:ꝛ h̄ eſt ꝟbū eius.ꝛ ibidē ꝑmiſit in eodē.c.Aug.qḋ iam ſupius poſitum eſt q̄ꝺdiu de memoria ꝓferri ꝛ diffiniri pōt.i.diſtīcte ꝛ diffinite actualr̄ cognoſci ꝟtute eius:qḋ eſt in memoria:nō igit̄ de rōne ꝟbi eſt gigni poſt inq̄ſitionē:ſed nc̄ium eſt itellectui impꝑfecto:q2 nō pōt ſtatim hr̄e notitiā diffinitiuā obⁱi.h̄z.n.notitiam talē poſt inq̄ſitionē.ꝛ ideo ꝟbū ꝑfectū non eſt in nobis ſine inq̄ſitione:ꝛ tn̄ qñ ꝟbum ꝑfectū ſeq̄t̄ talē inq̄ſitionē:illa inq̄ſitio nō eſt ḡnatio ipſius ꝟbi formalr̄:ſꝫ quaſi ꝑ͛uia ad hoc vt generet̄ verbū:qḋ bene īnuit Aug. in auc̄te ꝑallegata lib.15.de tri.c.15.hac atq3 illac volubili q̄dam motione iactamus:cū a nobis nūc hoc:nūc illud:ſicut īuētum fuerit:vel occurrerit:cogitat̄:ꝛ tūc ſit verꝝ ꝟbum qñ ad illud qḋ ſcimus ꝑuenit atq3 inde format̄ ꝟbū eius vbi videt̄ innuere ꝙ illa iactatio.i.inq̄ſitio non eſt gignitio verbi formalr̄.ſed eam ſeq̄tur gignitio verbi de eo qḋ ſcimus.i.de obiecto in memoria habitualiter cognito. Et nūc ſi obijciat̄ ad qd tunc inquiſitio eſſet nc̄ia:ꝓſſet dici ad illud qḋ motus eſt neceſſarius ad hoc vt inducatur forma ꝑfecta:que nō poſſet ſtatim in ꝑnꝰ motus iduci:vel iductio multarꝝ formarꝝ ordinatarꝝ ad inductionē vltime forme:ꝛ abſq3 illo ordine formarꝝ nō poſſet vltima forma iduci ſtatim:ꝛ ſic ſm̄ hoc ponit̄ iſte ordo.ita ꝙ ꝑmo eſt habitualis notitia ꝯfuſa.2ꝰ actualis itellectio ꝯfuſa.3ꝰ inq̄ſitio ꝛ inquiſitione multa ꝟba de multis notitijs habitualibꝰ ꝟtualiter ꝯtentis in memoria:quā inq̄ſitionē ſeq̄tur diſtincta ꝛ actualis notitia ꝑmi obiecti.cuius cognitio inq̄rit̄:que notitia actualis diſtincta imprimit habituale in memoria ꝑfecta.ꝛ tūc eſt ꝑmo memoria ꝑfecta:ꝛ aſſimilat̄ memorie in pr̄e:vltimo ex memoria ꝑfecta gignit̄ ꝟbūꝫ ꝑfectū ſine inq̄ſitione mediante iter ipſam ꝛ ꝟbum.ꝛ illa gignitio aſſimilat̄ gignitioni verbi diuini ꝑfecti ex memoria pr̄na ꝑfecta.nullū igit̄ verbū eſt ꝑfecte repn̄tans ꝟbum diuinū:qḋ potiſſime īueſtigat Augu.niſi illud qḋ gignit̄ de memoria ꝑfecta ſine inq̄ſitione media iter talē memoriā ꝛ tale verbū:ſꝫ nec illa memoria poſſit hēri in nob̄ ꝑꝑ impꝑfectionē itellꝰ nr̄i:niſi ꝑcedat inq̄ſitio.27.Diſt.ꝑ.q.1.D.

Intellꝰ nr̄ pro ſtatu iſto eſt paſſiuū determinatū:ad determinatū actiuū:vt ad phātaſma ꝛ intellectū agētem:ꝛ iō impedit̄:ne poſſit recipe īmediate imutationē ab aliquo actu itelligibili ſine phātaſmate:q2 phātaſmata ſe hn̄t pro ſtatu iſto ad itellectū nr̄m:ſic̄ ſenſibilia ad ſenſū:quo ad h̄.ſ.vt ſicut ſenſus nō imutat̄ pꝰ niſi a ſenſibili ex̄.ſic nec itellꝰ nr̄ ꝑma imutatione imutat̄ niſi a phātaſmate.vn̄ aūt h̄ ſit:ꝛ cā eſt diſ.3.ꝑ.ſ.ex ordine potētiarꝝ:ḡ ordo non eſt mere ex nā hoīs vn̄ hōs:q2 tunc nō eſſet alius ordo in btīudine:vel igit̄ ex culpa:vel ex iſto ſtatu ꝑꝑ aliqd ꝑtinēs ad culpā cuius cauſa querat̄ alibi.11.Diſt.2ª.q.vnica infra.A.

Intellectus pōt accipi vel ꝑ ſe ſm̄ ꝙ eſt quedā potētia operatiua tali opōne diſtincta ꝯtra opationē volūtatis.ꝛ ſic q̄ntū eſt de ſe nālr̄ agit:vel ſm̄ ꝙ eſt potentia practica reſpectu agibilis extra:ꝛ ſic pro eodē pḣs h̄z artem:itellectū:ꝓpoſitum:electionē:ꝛ appetitum.ꝛ iſto mō accipiēdo itellectus diſtinguit agens per intellectum ꝯtra agens per nām:ꝛ illo ſecūdo modo frequenter loquit̄ de itellectu fere per totū librum ethicorꝝ.ꝛ 9.met.ꝛ 3.de aīa.ꝛ 2ꝰ phyſicorꝝ.de potētia rōnali.ſed ꝑmo modo parum loquitur pḣs de intellectu.25.Diſtin.2ª.q.vnica infra.T.

Intellectus pōt cogi ad aſſentiendū:ita ꝙ non pōt eſſe ita certus qn̄ apprehēdens aliquos terminos ex euidētia eorum pōt ꝯcipe eorꝝ veritatē cōplexionis cōpoſite ex eis.voluntas aūt non cogit̄ ex bonitate obiecti:ideo pōt eē ita auerſa:ꝙ quantūcunq3 bonū ſibi oñſum non mouet ipſam ad amādum ipm̄ ſaltē ordinate.7.Diſt.2ª.q.vnica.Y.

Intellectus pōt oñdere aliqḋ obm̄ pꝰᵐ voluntati:ꝛ in iſto ꝑmo obiecto oñdere pōt aliqḋ per ſe obm̄:ſed nō ꝑmū.ꝛ vocat̄ h̄ obm̄ ꝑmum totū illud:ad qḋ terminat̄ actus:ꝛ obiectum per ſe qḋ icludit̄ per ſe vnitiue in obiecto terminātē ꝑmo. Utraq3 aūt ratio ibi oſtēſa ſufficit ad hoc ꝙ volūtas hēat actum ſuum circa illud:nō enim opꝫ ꝙ voluntas velit totum ꝑmum oñſum:ſed pōt velle illud qḋ oſtendit̄ in illo oſtenſo:ꝛ etiam nō velle.1.Diſt.ꝑ.q.2.infra.E.

Intellectus ſimplex pōt apꝑhendere equalitatē dei ſine errore:ꝛ ſufficit ſola ſimplex apprehēſio ad hoc ꝙ appetitꝰ appetat illud apꝑhenſum alteri:ſicut itellectus apprehēdens albedinē ꝛ apprehēdens coruum pōt velle albedinē coruo:equalitas autē dei poteſt apprehendi ſine errore:q2 in aliquo eſt ſine errore:nam filius dei eſt equalis patri.ꝛ ille poteſt apprehendi:vel ſi nihil eſſet equale:adhuc equalitas poſſet apprehendi abſolute:nec in apprehenſione illa ſimplici eſt error:nec aliqua falſitas.ꝛ tamen illa apprehēſio ſimplex ſufficit ad volitionem illius ſimplicis cuicūq3

intellecto ⁊ amato.6.Diſtin.2ª.q.1.H.

Intēſa imaginatio facit aīum ita diſtractū ab oī alia cogitatione cuiuſcūqȝ actualis itellectionis: qḋ videt̄ ipm̄ itellectualr̄ videř ⁊ ꝯcomitaī forte illā intēſaȝ imaginationē alicuius rei itellectio illius imaginabilis: ſȝ nulla eſt ibi itellectio alicui⁹ mere itelligibilis: nō imaginabilis. ita ēt oīs raptus ad quē pōt hō ſeipm̄ diſponē in hac vita p̄ ꝯſuetudinē: nō eſt ad aliquā viſionē mere itellectualē: ſed imaginariam: ⁊ itellectionē ꝯcomitātem illā imaginariā: lȝ forte talis quietatio in hoīe ab oībus extrinſecis per talē viſionē quādoqȝ diſponat vt deus animum ſic tranquillū rapiat ad viſionem intellectualem.11.Diſt.2ª.q.vnica.B.

Inter obȝ ⁊ potētiā nō opȝ eſſe eq̄litatē: ſȝ quādā ꝓportionē, talia āt iter q̄ requirit̄ ſola ꝓportionalitas pn̄t eē maxīe diſſilia: vt pȝ de mā ⁊ foŗa: ſilr̄ de actiuo ⁊ paſſiuo: ſic eſt i cognitiōe dei reſpcū itell'ſ creati: nō.n.requirit̄ iter obm̄ ⁊ itellectū niſi ꝓportio motiui ad mobile. obm̄.n.ſe hȝ p̄ modum mouētis potētiā. ⁊ iter talia mag requirit̄ diſſilitudo q̄ ſilitudo. Potētia.n.capax eſt opōnis tn̄ reſpectu hui⁹ obti: ⁊ iō ꝓportionat̄ ſi potētia eſt ex ſe elicitiua ſicut terminus opōnis ⁊ opatio nō: ſicut ꝓportione quātitatiua eq̄lia. hoc ſilr̄ pȝ in aliis: ens ordinatū ad finē ſuū ꝓximum hȝ ꝓportionē imediatā ad illū: ⁊ tn̄ diſtat in īfinitū a fine: nec tn̄ īpedit h̄ ꝓportionē ei⁹ qḋ eſt ad finē. ⁊ ad illud gen⁹ ꝓportionis ptinet ꝓportio obti ⁊ act⁹.49.Diſt.4ª.q.11.B.

Inter itellectionē ⁊ volitionē eſt ordo pp̄ duo. vnū eſt ꝓpter pn̄tiā iam dictā. aliud eſt pp̄ iſtaꝝ potētiaꝝ ordinē i operādo: q2 iſte potētie tales ſūt: q vna eſt nāl'r ordinata prius opari q̄ alia. p⁹ rō nō eſt rō ꝓritatis gn̄onis ad ſpirationē: ſȝ 2ª. ſicut.n. inq̄tū ſunt potētie opatiue eſt aliq̄s ordo iter opōnes eaꝝ: ita inq̄tū ſūt potētie ꝓductiue eſt aliq̄s ordo ꝓductionis eaꝝ: lȝ nō ſit ordo neceitatis pp̄ pn̄tiā obti talē hn̄dā. Exēplū hui⁹ eſt. ſi in igne calor ⁊ ſiccitas ſint cauſe vel potētie actiue nate tn̄ ordinate elicē act⁹ ſuos: ita q ſiccitas nō poſſit deſiccare niſi calor prius calefaciat: iſta neceſſitas ordinis nō eſt: q2 p̄ calefactionē ſit obm̄ deſiccabile pn̄s ſicco: vt deſiccet: ſȝ pp̄ nāꝫ iſtaꝝ potētiaꝝ actiuaꝝ. ⁊ ſi in illo p̄ori in quo calidū calore calefacit cōicaret calefacto: vel ꝓduceret in calefacto non tn̄ calorē: ſȝ ēt ſiccitatē quā habuit calefaciēs eadē ſiccitate deſiccaret cū calefaciēte: q2 in illo inſtāti nāe in q̄ eſt deſiccatio: vna ſiccitas eſt in calefaciēte ⁊ calefacto. Ita itelligēdum eſt h̄: q in illo ſigno originis in quo pr̄ ꝓducit actū volūtatis: p̄n̄ ꝓductiuū idem eſt in pr̄e ⁊ filio. ⁊ ideo filius eadē ꝓductione ꝓducit ſpiritumſanctū cum patre.11.Diſt.p̄.q.1.I.L.

Inter p̄n̄ actiuū pfectum in ſuppoſito pfecto: ⁊ ſubſtātiam terminātem actionem nō neceſſio mediat aliqḋ accidens. ſecus aūt eſt de deo: cuius itellectio ⁊ volitio ſunt eēntia ei⁹: ⁊ ideo per itellectionē ⁊ volitionē pōt ſubaȝ ꝓducere: creatura autem non ſic.1.Diſtin.4ª.q.1.infra.Hg.

Inuidia non ſolum eſt in ſubtrahendo illa bona: que poſſunt cōicari actu voluntatis imediate: ſed quecūqȝ volens pōt cōicare: ⁊ non cōicat.6.Diſt.p̄.q.vnica.I.N.

Iſta ꝓpō q̄cq̄d pōt cā effectiua p̄ª cū cā 2ª pōt p̄ ſe imediate: nō eſt nota ex terminis neqȝ rōne nāli: ſȝ eſt tm̄ credita: q2 ſi ipſa oīpotētia: ex q̄ dependet eēt nota rōne nāli: facile eēt ꝓbare ipſis pħis multas ꝟitates ⁊ ꝓpōnes q̄s ipſi negant: ⁊ facile eēt eis ꝓbare ſaltē poſſibilitatē multoꝝ q̄ credimus: que ipſi negāt. Oīpotētia tn̄ hoc mō ſumpta: lȝ nō ſufficienter demōſtret̄: ꝓbabilr̄ tn̄ pōt ꝓbari ſicut veꝝ ⁊ neceſſiū: ⁊ ꝓbabilius q̄ q̄dā alia credita: q2 nō eſt incōueniens q̄dam credita eſſe euidentiora q̄ alia.42.Di.p̄.q.vnica.C.

Iſte cui iminet metus peri mortis vel carceris ſm̄ rectā rōnē dȝ dicere verba matrimonialia que exigunt̄ ab eo: ⁊ ex ꝯñti dȝ ꝯſentire iterius ꝯcorditer ꝟbis: nec tn̄ per iſtū ꝯſenſum transfert ptātem ſui corpis in illā: q2 nullus conſenſus eſt tranſlatiuus niſi mere liber.29.Diſt.4ª.q.vnica.E.

Iſte due ſūt actualitates po° ꝓductiue. ſ. actiua vel factiua: vlterius oīs po° ex ſe ꝓductiua alicui⁹ receptibilis in aliq̄: in q̄lȝ receptiuo ꝓportionato ⁊ approximato ꝓducit: vel pōt ꝓducē illud ꝓducibile: q ſi ꝓducibile nō ſit natū in aliq̄ recipi: po° ꝓductiua ꝓducit illḋ: ⁊ nō in aliq̄: ſȝ p̄ ſe ſubſiſtēs: ſi tn̄ ſit po° ꝓductiua ſufficiēs ad ꝓducendū nullo alio ꝑſuppoſito: ⁊ iō q2 pr̄ hȝ notitiā genitā: nō agēdo. i. nō ꝓducēdo aliq̄d i ſe: nec faciēdo. i. ꝓducēdo aliq̄d diſtinctū eēntialr̄ ex ſe: ſȝ q2 ꝓductū in nullo natū eſt recipi: ⁊ itell's eſt p̄n̄ ꝓductiuū ſufficiēs: q2 īfinitū iō ꝓducit notitiā genitā in ſe ſubſiſtētem: que eſt perſona.2.Diſtin.2ª.q.7.I.H.

Iſte fuit ordo in ꝓuiſione diuina: p̄.n.de⁹ itellexit ſe ſub rōne ſūmi boni. in 2° ſigno itellexit oēs alias creaturas. i 3° ꝑdeſtinauit hos ad gloriā ⁊ grām ⁊ circa alios habuit actū negatiuū nō ꝑdeſtinādo. in 4° ꝓuidit illos caſuros in adā. in 5° ꝑordinauit ſiue ꝓuidit de remedio: quo redimerent̄ p̄ paſſionē filij: ita q chr̄s in carne ſic ⁊ oēs electi ꝑus ꝓuidebat̄ ⁊ ꝑdeſtinabat̄ ad grām ⁊ gloriā q̄ ꝓuideret̄ paſſio chr̄i: vt medicina ꝯ lapſuȝ: ſic medic⁹ prius vult ſanitatē hoīs q̄ ordinet de medicina ad ſanādū. Sic aūt ꝑus ꝑdeſtinant̄ electi q̄ paſſio chr̄i ꝓuideat̄ vt remediū ꝯ lapſū eoꝝ: ita tota trinitas prius ꝑordinauit ꝑdeſtinatos ⁊ electos ad grām ⁊ gloriā finalē q̄tū ad efficaciā q̄ ꝓuiderit chr̄i paſſionē tanq̄ medicinā acceptādā ꝓ electis cadētib⁹ i adā pu⁹ ꝑdeſtinatis ad gloriā finalē: ⁊ ſic ꝟbū ꝓuidit paſſionē pu̇ offerendā ꝓ ꝑdeſtinatis ⁊ electis: ⁊ ſic eā efficaciter obtulit in effectu: ita tota trinitas ꝓ eis paſſionē efficaciter acceptauit: ⁊ ꝓ nullis alijs fuit efficaciter oblata: nec ab eterno acceptata: ⁊ iō tm̄ meruit eis ꝑmā grāȝ ordinātē ad gloriā ꝯſummatam: h̄ q̄tū ad efficaciā meriti.19.Diſt.3ª.q.vnica.I.A.

Iſte ꝓductiones gn̄atio ⁊ ſpiratio ſunt alterius rōnis: loquendo de ꝓprijs rōnibus eaꝝ: tn̄ pōt aliqḋ vnū cōe abſtrahi ab eis: ⁊ eoꝝ mō de hoc cōi qḋ eſt p̄n̄: ipſum pōt eſſe cōe vnius rōnis: lȝ illa de q̄bus dr̄ ſint alterius rōnis loquēdo de ꝓprijs rōnibus eoꝝ.29.Diſt.p̄.q.vnica.L.

Illud diſiunctū neceſſiū vel poīe eſt paſſio entis circūloquens paſſionē ꝯuertibilē cū ente: ſic ſunt multa alia illimitata in entib⁹. paſſiōes aūt entis ꝯuertibiles vt cōius imediate dicunt̄ de ente: q2 ens hȝ ꝯceptū ſimplr̄ ſimplicē. ⁊ iō nō ꝑt eſſe mediū iter ipſȝ ⁊ ſuā paſſionē: q2 neutri⁹ eſt diffō: q̄ poſſit eē mediū ſi ēt ſit aliq̄ paſſio entis nō p̄ª. difficile eſt videre p̄ quā priorē: vt p̄ mediū poſſit ꝯcludi de ente: q2 nec facile eſt vidē ordinē paſſionū entis: nec ſi ille ordo cognoſceret̄ viderent̄ ꝓpōnes aſſumpte ab eis pro ꝑmiſſis eſſe multū euidētiores ꝯnibus. in paſſionib⁹ aūt diſiūctis: lȝ illud totū diſiūctū nō poſſit demōſtrari de ente: tn̄ cōiter ſumpto illo extremo qḋ eſt minus nobile de aliquo ente: pōt ꝯcludi aliud extremū qḋ eſt nobili⁹ de aliq̄ alio ente. ſic ſequit̄. ſi aliqḋ ens eſt finitū. g̊ aliqḋ ens eſt īfinitū. ⁊ ſi aliqḋ ens eſt ꝯtingēs. g̊ aliqḋ ens eſt neceſſium: q2 in talib⁹ nō poſſet enti p̄ticulariter ineſſe imꝑfecti⁹ extremū: niſi alicui enti ineēt pfecti⁹ extremū: a q̄ dependeret.39.Diſt.p̄.q.1.L.

Ita pfecte videret̄ deus cognoſci: quātū ad oēm cognitionē realē: vel ꝯceptaȝ realē: vt cog̊ſcit̄ ſub attributo vno: ſicut ſi cognoſcat̄ ſub rōne oīum attributoꝝ: q2 cognitio pluriū relationum rōnis nō facit ad pfectiorēm cognitionem realem habendam de aliquo.8.Diſt.p̄.q.4.I.Q.

Juſtitia actualis: ⁊ ſi ꝑmaria ſit preciſe in actu volendi: tamē ſecunda vel ſecūdaria pōt eſſe in actu imperato per actū volendi: q2 ⁊ ille habet rectitudinem ꝓpriam: lȝ dependentem a rectitudine actus volendi.18.q.q.I.X.

Juſtitia rōne cui⁹ debitor eſt hō vel angelus iuſtitie nō eſt niſi po° nālis volūtas moderādi iclinationē nālē: q̄ eſt ꝯtra

iuſtitiã infundendã: ꝛ illud eſt libertas que nõ eſt aliqd ſu peradditũ volũtati: imo de per ſe rõne ei⁹. dico igiť ꝙ illã iuſtitiã nãlẽ. ſ. potentiã qua potuit ꝯſeruare iuſtitiã ĩfuſaȝ ſibi recipit angelus: ꝛ per ꝯñs potuit peccare in ṗmo inſtãti: ꝛ ideo debitoꝛ iuſtitie fuit. 5. Diſ. 2¹. q. 2. D.

In diſciplinis acqſitis aſſentiť vero cõplexo pp euidẽtiaȝ ex ſuis terminis: aliã aũt euidentiã hȝ ꝓprie pñᵐ ex terminis ſuis: ꝛ aliã ꝯ̃ ex ſuis ꝛ alterius rõnis: ȝ iſta euidẽtia ſit cãta ab illa: ꝛ iõ põt eẽ alius hitus reſpcũ hui⁹ ꝛ illius ꝗ reſpicit formalẽ rõnẽ veritatis h̃ ꝛ ibi: ȝ in creditis nõ aſſentiť pp euidẽtiã crediti: ȝ pp veritatẽ reuelãtis cui aſſentiť. ꝛ illa eſt eadeȝ reſpcũ ṗmoꝝ articuloꝝ ꝛ reſpcũ alioꝝ explicatoꝝ ex illis: ꝛ iõ non eſt alius hitus vnius ꝛ alterius: qꝛ eſt idem obm ſub eadẽ rõne formali. 35. Diſ. 3¹. q. vnica. B.

In agẽtib⁹ equoce. i. in illis agẽtibus: que nõ agũt per formã eiuſdẽ rõnis cũ illa ad quã agũt. ꝓpõ illa: ꝙ nihil mouet ſe: nõ hȝ neceſſitatẽ: nec ꝓbatio eius: ꝙ aliqd ſit in po° ꝛ in actu reſpcũ eiuſdẽ aliqd ꝯcludit. nõ. n. ibi agẽs eſt tale formalr̃ in actu: q̃le paſſum eſt foꝛalr̃ in po°: ȝ agẽs virtualr̃ eſt tale in actu: q̃le foꝛalr̃ eſt in po° patiẽs: ꝛ ꝙ idẽ ſit virtualr̃ tale in actu: ꝛ foꝛalr̃ tale in po° nulla eſt ꝯ̃dictio. iſta glo. de agẽtib⁹ vniuocis: ꝛ equocis nec̃ia eſt: qꝛ pħs poſuit motũ: nõ tm̃ in gñe q̃litatis: ȝ q̃ritatis ꝛ vbi. i q̃ritate aũt ꝛ vbi nullũ eſt agẽs vniuocũ: qꝛ in gñe q̃titatis: ꝛ vbi nulla eſt foꝛa: q̃ ſit pñᵐ iducẽdi ſĩleȝ formã: imo (vt gñalr̃ dicať) q̃cũqȝ mot⁹ eſt ad formã nõ actiuam: nõ eſt ab agẽte vniuoco: qꝛ ex q̃ forma talis terminãs nõ eſt actiua: nulla eiuſdẽ rõnis eſt pñᵐ agẽdi. ſunt igiť apud ꝓħm multi motus ab agẽte nõ vniuoco: ſed equoco: ꝛ ibi agẽs eſt de virtualr̃ tale in actu: q̃le patiẽs foꝛalr̃ in po°. 3. Diſ. ṗ¹. q. 7. R.

In angelo ꝛ hoĩe ipſa volũtas ſm affectionẽ iuſtitie ꝛ cõmodi eſt totale ṗncipiũ perfectuȝ in eſſe ṗmo reſpectu actus volendi. 18. Diſ. 3¹. q. vnica infra. K.

In aĩa eſt imago dei ſm tres potẽtias que deformate erãt ꝑ peccm̃. iõ dñs reformãdo ſic ꝑfecit volũtatẽ per charitatẽ: ſic itellectũ ꝑ fidẽ: q̃tũs volũtas poſſit diligẽ deũ clare viſuȝ ex ꝑte obti: nõ tñ eodẽ mõ ſine charitate ꝛ cũ charitate: iõ nõ ſolũ pp actũ ṗᵐ dat charitatẽ: ȝ pp 2ᵐ: vt ſit perfectioꝛ ꝛ itẽſioꝛ act⁹ diligẽdi ex po° ꝛ charitate q̃ȝ ex po° tm̃: ſic pȝ lib. j. di. 17. ꝛ ſĩlr̃ de fide ſuo mõ: qꝛ ſic charitas facit 2ᵐ actũ ꝑfectiorẽ: ſic fides: ȝ charitas vltra hoc facit acceptũ actũ ſuũ ꝛ actũ cuiuſlȝ alterius po°. Unde ſic dcm̃ fuit ibi ſi fieret vna volũtas ꝑfectiſſima ꝛ nõ hẽret charitateȝ: tãto magis deficeret a ꝓpria ꝑfectione in actu 2°: quẽ poſſet hẽre ſm ꝓportionẽ geometricã: pp carentiã charitatis ꝓportionate potẽtie: q̃to magis excederet aliã volũtateȝ inferiorẽ in ꝑfectione ṗma. ꝑficit igiť has potẽtias per habitus ſupnãles in eſſe quodã ſupnãli ſicut nate ſunt etiam ꝑfici nãliter habitib⁹ ſupnãlib⁹. 24. Diſ. 3¹. q. vnica ĩfra. E.

In aĩa põt itelligi duplex mutabilitas. vna ab affirmatione in negationẽ ꝛ ecõ: puta ab ignorãtia ad ſciam: vel a nõ itellectiõe ad itellectionẽ. alia q̃ſi a ꝯ̃rio in ꝯ̃riũ: puta a rectitudine ad deceptionẽ: ꝛ ecõ. aĩa aũt (q̃ ad q̃cũqȝ obta) eſt mutabilis ṗma mutabilitate. ꝛ per nihil formalr̃ in ea exiſtẽs tolliť ab ea talis mutabilitas: ȝ nõ eſt mutabilis 2° mutabilitate: niſi circa illa cõplexa: que nõ hñt euidẽtiã ex terminis. Circa illa ꝟo que ſunt ex terminis euidẽtia mutari nõ põt 2° mutabilitate: qꝛ ipſi termini apphẽſi ſſ cã nec̃ia ꝯformitatis cõpõnis ad ipos termios: igiť ſi aĩa eſt mutabilis a rectitudine ĩ errorẽ abſolute: nõ ſeqť: ꝙ ꝑ nihil aliõ a ſe põt rectificari: qꝛ ſaltem rectificari põt circa illa obta: circa q̃ nõ põt itellc̃s errare apphẽſis termis. 3. D. ṗ¹. q. 4. L.

In aliqb⁹ creaturis gen⁹ ꝛ dĩia accipiunť ab alia ꝛ alia re: ſic ponẽdo pl̃es foꝛas in hoĩe aĩal accipiť a ſenſitiua: ꝛ rõnale ab itellectiua. Et tũc illa res a q̃ accipiť genus ꝟe eſt potẽtialis ꝛ ꝑfectibilis ab illa re a q̃ accipiť dĩia. Aliqñ ibi nõ ſunt res ſic in accñtib⁹. ſaltẽ in vna re eſt aliq̃ ṗ° realitas a q̃ ſumiť genus: ꝛ alia realitas a q̃ ſumiť dĩia. dicať ṗ°. a. 2° b: a. ſm ſe eſt potẽtiale ad. b. ita ꝙ ṗciſe itelligẽdo. a. ꝛ ṗciſe itelligẽdo. b. a. vt itelligiť in ṗ iſtãti nãe in q̃ ṗciſe eſt: ipȝ eſt ꝑfectibile ꝑ. b. ſic ſi eẽt res alia. Sȝ ꝙ nõ ꝑficiť realr̃ ꝑ b. h̃ eſt pp idẽtitatẽ. a. ꝛ. b. ad aliqõ totũ: cui realr̃ ṗ ſũt eadẽ qõ qdẽ totũ ṗmo ꝓduciť: ꝛ in ipſo toto ambe iſte realitates ꝓducunť. ſi tñ altera iſtaꝝ ſine altera ꝓduceretur: vere eẽt potẽtialis ad eã ꝛ vere eſſet impfecta ſine alia. Iſta aũt cõpoſitio realitatũ potẽtialis ꝛ actual' minima eſt: que ſufficit ad rõnẽ gñis ꝛ dĩie. Et iſta nõ ſtat cũ hoc: ꝙ quelȝ realitas in aliquo ſit ĩfinita. realitas. n. ſi eſſet de ſe ĩfinita: q̃tũcũqȝ ṗciſe ſũpta: nõ eẽt i potẽtia ad aliq̃ȝ realitatẽ. igiť cũ in deo quecũqȝ realitas eẽntial' ſit formalr̃ ĩfinita: nulla eſt q̃ formalr̃ poſſit accipi rõ generis. 8. di. ṗ¹. q. 3. ĩfra. J.

In aptitudine ꝛ po° ĩpfectionis eſt ſepari ab actu. in actu eſt imꝑfectionis qõ nõ ſtatim hȝ ſecũ terminũ: ꝛ ꝙ nõ manet ȝ trãſit: ꝛ i eo qõ q̃ſi ꝯſeqť actũ ſuũ: ſic ṗnitas eſt ĩꝑfectionis qõ nõ eſt ſemꝑ in ſũma actualitate cõicatiõis nãe. ꝑfectiõis aũt eſt qõ manet ꝛ hȝ ſecũ coꝛreᵐ coexñs. Ablatis g̃ imꝑfectionib⁹ ꝛ retẽtis his que ſũt ꝑfectionis gñatio nõ eſt tm̃ diſpoſitiua ad terminũ: ȝ complete productiua termini: que qdẽ gñatio ꝑfecta ꝛ gñatio cõpleta ꝛ gñatio nõ trãſiẽs ȝ ſemꝑ manẽs icludit totũ qõ reqriť. ṗnitas ẽt q̃ nõ ſeqť actũ gñandi q̃ſi diſpoſitiuũ ꝛ ṗuiũ: ꝛ ita trãſeũtẽ: ꝛ manet in ſua actualitate cõpleta que ſemꝑ eſt icõpleta cõicatione nãe: ipſa icludit totũ. gñatio g̃ iſta cõpleta ꝛ eterna: ꝛ ṗnitas illa cõpleta ꝛ eterna: ꝛ ṗnitas illa cõplete ꝛ eterne actualitatis oĩno idẽ debẽt ex ꝑte rei. ſed vnã rõnẽ ꝑfectionis que eſt in creaturis magis importat hoc nomẽ generatio q̃ȝ ṗnitas: ꝛ econuerſo eſt de alia. 4. q. 4. R.

In baptiſmo magis ꝓprie eſt adoptio in filiũ q̃ȝ mr̃imoniũ: qꝛ paruulus nõ põt dici ꝓṗe ꝯ̃here mr̃imonium: cum non vtať rõne: cuius vſus reqritur ad oẽm ꝯ̃tum. in adoptione autem ſufficit ſolus actus adoptantis: ꝛ ſi nullũ habeat adoptatus. 4. Diſtin. 4¹. q. 4. R.

In baptiſmo Ioan. nihil ſacri baptiſmi ꝯferebať. ablutio enĩ exterioꝛ ſine determinatis verbis ꝛ determinata intentione prolatis omnino nihil eſt ſacramenti baptiſmi: ſicut nec quecunqȝ alia balneatio. 2. Diſtin. 4¹. q. 2. E.

In baptiſmo ſoluiť debitũ hñdi illõ donũ in ſe ꝛ cõmutať in debitũ hñdi donũ equalẽs. ſ. gr̃aȝ: ꝛ iſtud debitũ 2ᵐ ſꝑ ex tũc manet: nec ṗᵐ redit: ꝛ ꝗ caret ſcdo dono debito grauius peccat q̃ȝ ꝗ caret ṗmo: nec tñ eſt peccatoꝛ pctõ originali: qꝛ nõ reddit dbitũ hñdi illã iuſtitiã. 32. Diſtin. 2¹. q. vnica. J. J.

In bonis angelis erat iclinatio nãlis ad btitudinẽ tãtã quãta erat in malis ꝛ maioꝛ ſi hẽbant meliora nãlia: qꝛ iclinatio iſta eſt ſm ꝑfectionẽ nãlũ. tñ boni in eliciẽdo actũ nõ vtebanť volũtate ſm ei⁹ rõnẽ impfectã: inq̃tũ. ſ. eſt tm̃ appetit⁹ itellectiuus agẽdo. ſ. tali mõ quo cõpeteret appetitui itellectiuo agẽ: ȝ vtebanť volũtate ſm ꝑfectã ei⁹ rõnẽ: que eſt libertas: agẽdo. ſ. ſm volũtatẽ eo mõ: quo ꝯgruit agere libere inq̃tum libeꝝ agit. hoc aũt erat ſm regulã ſupioris volũtatis determinãtis. ꝛ hoc iuſte. 6. Diſt. 2¹. q. 2. L.

In bonitate ſpecifica que dr̃ bonitas ex circũſtantia talis eſt ꝓceſſus. ṗma bonitas videť eſſe circũſtãtia finis: qꝛ ex nã agẽtis ꝛ actionis ꝛ obiecti ſtatim ꝯcludiť ꝙ talis actus non dȝ cõpetere tali: niſi in oꝛdine ad talẽ finẽ: ꝛ dȝ eligi ꝛ appeti ꝓpter finẽ talem. ꝛ iſta circumſtãtia nõ eſt ipſius act⁹: vt in eſſe reali poſiti vel non ṗciſe ſic: ſed ipſius actus vt voliti ꝛ per actũ volũtatis ad talẽ fineȝ relati. imo non minus eſt electio bona que fit ꝓpter finẽ debitũ: eſto ꝙ per actũ illum elicitũ extra nõ attingať finis electionis q̃ȝ ſi attingeretur. Poſt circũſtãtiam finis videtur ſequi circumſtantia

modi agēdi que cōcludiť ex oībus ƥdictis vel aliqb⁹ coꝝ talis vel talis dēre eſſe. Poſtea ꝯcludi pōt de tēpore:qꝛ ta li agēti talis actio pp talē finē cū talē habēs modū nō oꝫ ſemꝑ ꝯuenire:ſed pro tpe pro quo ordinabilis eſt ad talez finē:vel ꝓ quo pōt talē finē hēre. Ultima aūt oīum videť circūſtantia loci q̄tūs multi ſunt actus quoꝝ etiā bonitas cōpleta moralis nō determinat locū.18.q.q.D.

Jn cauſis ordinatis eſt alia virt⁹ cāndi:⁊ ƥncipalior in ƥore: nō aūt in ƥri⁹:qȯ nō eſt cā:qꝛ ibi nō ꝯ̄ alia virt⁹ ƥncipiādi: ⁊ iō in diuīs ꝑſonis nō plus ƥncipiat ƥ^m^ ƥncipiās q̄ȝ 2^m^:ſicͭ nec cā ſuperior plus cāret q̄ȝ cā ſcda:ſi eadē virtute cāuſa cauſaret cū cauſa ſcda.12.Diſ.ƥ¹.q.2.D.

Jn ꝯtingētib⁹ eſt aliqd ƥmū:qȯ eſt imediatū:⁊ tñ ꝯtingēs:qꝛ nō ſtať ad neccīum:nō.n.ex neccio ſequit ꝯtingēs:⁊ iō in ta lib⁹ opꝫ ſtare ad iſtā. voluntas dei vult hoc:que eſt ꝯtingēs ⁊ tñ imediata:qꝛ nulla alia cā ƥor eſt rōne voluntatis:q̄re ipſa ſit huius ⁊ nō alterius.8.Diſ.ƥ¹.q.5.infra.Z.

Jn coordinatiōe ƥdicamētali ſunt oīa que per ſe ptinēt ad il lā coordinationē circūſcripto quocunq;:qȯ nihil eſt illius

Tex.c.35 coordinatiōis:qꝛ ſm Pħm ƥ poſte^r^. ſtať eſt in quolꝫ ƥdi camēto ⁊ in ſurſuꝫ ⁊ in deorſum:igiť ſicut inueniť ſuppre mū in gn̄e ƥciſe ꝯſiderādo illō ſub rōne eēntie:⁊ inueniunť gn̄a intermedia:⁊ ſpēs ⁊ dr̄ia:ita inueniť ēt īfimū.i.ſingulare abſq; oī exn̄tia actuali:qȯ pꝫ euidenter:qꝛ hic hō nō plus īcludit formalr̄ exn̄tiā actualē q̄ȝ hō.3.Diſ.2¹.q.3.infra.A.

Jn corporib⁹ beatoꝝ erit color ſm vltimā perfectionē cōue nientē cōplexionib⁹ ſuis. Si aūt corp⁹ beati ſit capax lu cis:⁊ nō tñ coloris:placet mihi ꝙ ponať ibi.talē aūt colo rem.ſ.vltra perfectionē cōplexionis ſue cū refulgentia ta lem eſſe dotem claritatis voco.49.Diſ.4¹.q.15.B.

Jn creaturis nō eſt aliq̄ vera ƥdicatio in abſtracto per idēti tatem:que nō ſit formaliter:⁊ ideo nunq̄ȝ fuit tradita logi ca in creaturis de predicatione alia formaliter vera ⁊ alia per identitatem.8.Diſ.ƥ¹.q.4.Z.

Jn creaturis aūt nō tñ relones ſuppōnis ⁊ ſuppōnis ſꝫ rea les:vbi extrema dr̄nt ſpē:ſꝫ ēt relones cōes ſūt reales i extre mis vbi extrema dr̄nt nuō:g hic ſufficͭ diſtō realis nūera lis in extremis ad realitatē relonū cōiu:ſicͭ ad diſtōnē re lationū originis:q̄ q̄ſi ſpē dr̄nt.31.Diſ.ƥ¹.q.vnica infra.L.

Jn creaturis ordo gnōnis ⁊ ordo ꝑfectiōis ſūt ꝯ̄rij:ſicut pꝫ 9° meta^e^ ꝙ illa q̄ ſūt ƥora gnōne ſūt poſteriora ꝑfectiōe.⁊ rō eſt:qꝛ creature ꝓcedūt de po^a^ ad actū:⁊ iō de iperfecto ad ꝑfectū:⁊ iō ƥus ꝑueniť via gnōnis ad iperfectū q̄ȝ ad ꝑfe ctū:ſꝫ eūdo ad ſimplr̄ ƥ^m^ opꝫ ꝙ idē ſit ſimplr̄ ƥ^m^ ⁊ origine ⁊ ꝑfectione.ēt ſm Pħm ibidē:qꝛ tot⁹ ordo originis ⁊ ꝑfe ctionis reduciť ad aliqd ƥ^m^ ꝑfectionis:ſicut ad ƥ^m^ originis totalis.in diuinis igitur ſimul debēt itelligi ꝯcurrere ordo gnōnis:⁊ ordo perfectionis.5.Diſ.ƥ¹.q.2.O.

Jn creaturis ſi cōpareť cā ad duos effect⁹ ordinatos eēntia lior eſt ei⁹ cōparatio ad effectū vtrūq; q̄ȝ vnius effect⁹ ad alterū.pp.n.depēdētiā eoꝝ ad cāꝫ eādē ordinate depēdēt adinuicē:⁊ nō eꝯ̄ pp depēdētiā vni⁹ ad alterū depēdēt or dinate ad cām eādē:igiť ſi ꝑ ipoſe deſtruať ibi ordo effe ctuū iter ſe ordinatoꝝ nō pp hoc adhuc eſt negādus ordo ⁊ depēdētia vtrinſq; ad cām:qꝛ pp minus ipoſe nō eſt cō cedēdū maius impoſe:nec ꝓpter minus neceſſariū eſt ne gandū maius neceſſariū.1.Diſ.2¹.q.1.L.

Jn creaturis vbi nāe ſpecifice ſunt plurificate in ſuppoſitis nulla eſt neccīo determinata:qꝛ a ſola volūtate agētis ſunt tot vel tot:ita ꝙ non repugnat nāe eſſe in plurib⁹:ſi ḡ talia plura eiuſdē rōnis ſunt imediate a deo:ſunt tamē finita in actu:qꝛ volūtas diuina iponit eis finitatē:ſꝫ nō ſunt neceſ ſario finita:qꝛ nihil eſt itrinſecū creaturis cui ꝯ̄dictorie re pugnat maior vel minor pluralitas.quecūq; aūt plurali tas eſt poſſis in diuinis ipſa eſt oīno finita.2.q.q.U.

Jn dāṅatis eſt appetit⁹ nālis reſpcū btitudinis:qꝛ ſicͭ ſupra di ctū eſt appetit⁹ nālis nō addit aliq̄ȝ ꝑfectionē ſuꝑ nāꝫ ab ſolutā:ſꝫ ſolū iclinationē ipſi⁹ nāe ad ſuā ꝑfectionē:⁊ iō ma nēte nā mācet ille appetit⁹. Et ſi dicas ꝙ tūc ille appetitus erit fruſtra:ita dicas ꝙ dānati fruſtra ſūt hoīes vel angeli: cū appetitus nālis nō addať abſolutū aliqd ſuꝑ nām eoꝝ. vn̄ dico ꝙ lꝫ illō ſit fruſtra qȯ caret ꝑfectōe ſua ⁊ fruſtrať ea ſm totā ſpēꝫ nō tñ eſt fruſtra ſi caret illa in aliq̄ indiui duo:vt pꝫ i orbatis ⁊ mōſtruoſis:ſic aūt nō eſt in ꝓpoſito: qꝛ aliq ſūt bti q ꝑficiunť ſꝫ appetitū eoꝝ nālē.alij aūt nō: ⁊ iō nō fruſtrať ſꝫ totā ſpēꝫ. Jlli aūt q ponūt oēs angelos differre ſpē hn̄t ponere appetituꝫ ſm ſpēm eſſe fruſtra:qꝛ ipoſe eſt eis ꝯſeq ꝑfectionē ſuā.49.Diſ.4¹.q.10.D.

Jn deo eſt eſſentia ſub cōpleta actualitate eſſentie:⁊ hoc me re ex nā rei ſic intelligendo ꝙ nec eſſentia nec aliqd per ſe incluſum in illa vel actualitate eius ſit ibi ƥciſe ex cōſide ratione cuiuſcūq; intellectus.1.q.q.infra.D.

Jn deo nō eſt ordo aliq̄rū realitatū quaruꝫ vna ꝯ̄hat aliā:qꝛ tūc nō eſſet perfecte ſimplex.⁊ iſta eſt rō q̄re deus nō eſt in gn̄e:⁊ ꝓpter hoc etiā non eſt in eo aliq̄ realitas a qua ſit hypoſtaſis determinabilis a realitate a q̄ eſt perſona:imo nulla oīno alia ⁊ alia eſt realitas ſm diſtinctionē ex parte rei a qua ſit hypoſtaſis ⁊ perſona.2.Diſ.3¹.q.1.E.

Jn diuerſitate organoꝝ in aīalib⁹ recurrēdū eſt ad v̄tutē di uinā ſicͭ ⁊ Auerrois facͭ:vt pꝫ in diſſolone illaꝝ qōnū diffi ciliū 2° ce.⁊ mū.⁊ Galenus ēt v̄tutes ſeminū vocat diuas. illa igiť virt⁹ q̄ facͭ diuerſitatē organoꝝ i corꝑe aīalis opꝫ ꝙ ſit agēs diffomie:⁊ hꝯ̄ ē diffomis actio caloris vl̄ corpo ris celeſtis q̄ ꝯſona ē v̄tuti diue.18.Diſ.2¹.q.vnica īfra.J.

Jn diuinis icipiēdo a ƥ° ſigno nāe:oīno ƥ occurrit eēntia diui na:vt eſt eſſe per ſe ⁊ de ſe:qȯ nō cōpetit alicui nāe create: qꝛ nulla nā creata hꝫ eſſe ƥus nālr̄ q̄ȝ in ſuppoſito.iſta aūt eēntia ſm Aug.7.de tri.eſt q̄ pr̄ eſt:⁊ q̄ fili⁹ eſt:lꝫ nō ſit:q̄ pr̄ eſt pr̄:⁊ q̄ fili⁹ eſt fili⁹:iſti igiť eēntie abſtractiſſime ꝯſi derate vt ƥori oīb⁹ ꝑſonalib⁹ ꝯuenit eē per ſe:⁊ in iſto ƥori occurrit nō vt aliqd receptiuū alicui⁹ ꝑfectiōis:ſꝫ vt īfini ta ꝑfectio potēs in 2° ſigno nāe cōicari alicui:nō vt forma īformās mām:ſed vt qdditas cōicať ſuppoſito:tanq̄ȝ for malr̄ exiſtēti per eā:⁊ ita pullulāt (vt qdā dicūt) relones ex ea:⁊ ꝑone in ea ⁊ ex ea.nō q̄ſi quedā forme dātes eſſe ſibi vel quaſi q̄dā ſuppoſita in qb⁹ recipiat eſſe:eaꝫ ſit ſimplr̄ ens:ſed qb⁹ ſuppoſitis dat eſſe:vt quo formalr̄ illa ſuppo ſita ſunt:⁊ quo ſunt deus:⁊ ita relo illa pullulās:cū ſit per ſe ſubſiſtēs:ipſa pullulat nō vt forma eēntie:ſꝫ vt nata eſſe deus ipſa deitate formalr̄:lꝫ nō vt īformāte ipāꝫ:ſꝫ vt exi ſtēte eadē ſibi ꝑfectiſſima idētitate.nullo aūt mō eꝯ̄ relo eſt eēntie:vt quo formalr̄ eēntia eſt determinata vel ꝯ̄cta vel aliq̄ mō actuata ꝑ ipāꝫ:qꝛ h̄ oīa repugnāt īfinitati eēn tie:vt ƥ occurrit ſub rōne act⁹ īfiniti:ꝯcedo tñ ꝙ eēntia eſt fundamētū iſtarū relonū:ſꝫ nō fundamentū q̄ſi potētiale recipiēs iſtas:ſed fundamētū q̄ſi per modū forme:in qua iſte forme nate ſunt ſubſiſtere:nō qdē per īformationē:ſicͭ ſilitudo eſt in albedine:ſed ſicͭ ſubſiſtēs dr̄ eē in nā ſicͭ ſor. dr̄ ſubſiſtē in hūanitate:qꝛ ſor.hūanitate ē hō.nō.n.ex rō ne fundamēti hēbit rōnē potētie:vl̄ q̄ſi potētialitatis eēn tia diuina:ſꝫ ƥciſe hēbit rōnē forme:vt qua relatio funda ta in ea ſimplr̄ eſt deus.5.Diſ.ƥ¹.q.2.infra.O.

Jn diuinis ad intra nullus pōt eſſe reſpect⁹ extrinſecus adue niēs:qꝛ qlib; ſūme neccīo oriť ex nā fundamēti:nec ibi nec in creatione pōt eē reſpect⁹ paſſionis extrinſec⁹ aduenientis: qꝛ ꝓductū ſiue extra ſiue intra ſūme neccīo referť ad ꝓdu cētē de itra nō eſt dubiū:ſed de extra ꝓbo:qꝛ ipoſe eſt aliā quā relonē magis itrinſece creature ineē q̄ȝ illā que eſt ad creatorē itñ ꝙ illa ē idē realr̄ fundamēto:vt oñſuꝫ ē li.2. q.5. di.1.Eſt tñ tā ad itra q̄ȝ ad extra in totali ꝓductione actio

aliq̄ diuina: accipiendo actionē nō pro aliq̄ de gn̄e actiōis ſꝫ pro aliq̄ corr̄ndēte illi actioni de gn̄e actiōis: ſic͛ in ꝓductiō nō eſt paſſio de gn̄e paſſiōis ſꝫ paſſio equoce dicta ad paſſionē corr̄ndētē actiōi de gn̄e actiōis. 13. diſ. 4. q. 1. O.

In diuinis eſt eq̄litas relo realis: q2 eſt bitudo ex nā rei ⁊ ſtat cū ſimplicitate ⁊ nećitate relati in ſe: q2 nō referꝫ ad aliud qḋ eſt minus nećium foialr q̄ꝫ ipm relatū. in creaturis eſt relo realis ꝑꝑ ipaꝫ potētialitatē q̄toꝝ relatoꝝ. cōparādo aūt illā q̄titatē ĩfinitā ad iſtā finitā vtraqꝫ rō deſtruit͛: q2 iam tollit͛ ſimplicitas ⁊ nećitas in vno extremo: ⁊ tollit͛ potētialitas ⁊ limitatio in altero. 30. diſ. p̄. q. 2. infra. R.

In diuinis aliq̄ñ eſt ꝟa ꝑdicatio ꝑ idētitatē in abſtracto: ⁊ tñ nō eſt formalis. rō hui⁹ dr̄ic ē iſta: vt puto: q2 ꝯcipiēdo abſtractū vltia abſtractiōe ꝯcipit͛ q̄dditas abſqꝫ bitudine ad qḋcūqꝫ: qḋ eſt ex̄ ꝓpriā rōnē q̄dditatis: ſic igit͛ ꝯcipiendo ex̄ma nulla erit veritas vniēdo ea: niſi ꝑciſe q̄dditas vni⁹ ex̄mi ſit eadē q̄dditati alteri⁹ ex̄mi. h̄ aūt nō ꝯtigit in creaturis: q2 ibi abſtrahēdo illas realitates: q̄ ſūt in eodē: puta realitatē gn̄is ⁊ dr̄ic. ⁊ ꝯſiderādo eas ꝑciſiſſime: vtraqꝫ eſt finita: ⁊ neutra eſt ꝑfecte eadē alteri. nō. n. ſūt mō eadē iter ſe niſi ꝑꝑ 3m: cui ſunt eadē. ⁊ iō ſi abſtrahant͛ a 3o nō remanet cā idētitatis coꝝ. ⁊ iō nec cā veritatis ꝓpōnis veniētis ex̄ma illa. h̄ igit͛ eſt falſa aialitas eſt rōnalitas ⁊ eꝯ: ⁊ h̄ q̄cūqꝫ ꝑdicatiōe: q2 nō tm̄ ex̄ma nō ſūt foialr eadē: ſed nec vere eadē. q̄dditas. n. h̄ ꝑciſe eſt potētialis ad q̄dditatē illā: ⁊ nō eſt eadē illi: niſi ꝑꝑ idētitatē ad 3m: a q̄ abſtrahunt͛: ḡ abſtractio illa tollit cām veritatis affirmatiue veniētis ea. Oppoſitū eſt in deo: q2 abſtrahēdo ſapiam a q̄cūqꝫ: qḋ eſt ex̄ rōnē ſapie: ⁊ bōitatē ſilr abſtrahēdo a q̄cūqꝫ: qḋ eſt ex̄ eius rōnē foialr: remanet vtraqꝫ q̄dditas ꝑciſe ſumpta foialr ĩfinita. ⁊ ex q̄ ĩfinitas eſt rō idētitatis coꝝ facta tali abſtractione ꝑciſiſſima: remanet rō idētitatis extremoꝝ. nō. n. h̄ erant eadē ꝑciſe ꝑꝑ idētitatē coꝝ ad 3m: a q̄ abſtrahunt͛: ſꝫ ꝑꝑ infinitatē foialē vtriuſqꝫ. ⁊ ꝙ iſta ſit rō ꝑdicatiōis ꝑ idētitatē ſignū eſt ex h̄: ꝙ nō ꝯcedit͛ iſta. ꝑ̄nitas in diuinis eſt ſpiratio actiua: neqꝫ vt vera foialr: neqꝫ vt vera per idētitatē: neqꝫ ꝑ̄nitas eſt inaſcibilitas: ⁊ eꝯ: ſic͛ iſta ꝯcedit͛. ꝑ̄nitas eſt deitas: ⁊ eꝯ. ⁊ rō vi q2 abſtrahēdo ꝑ̄nitatē ⁊ inaſcibilitatē ab eēntia: ſiue a ſuppoſito neutrū eſt foialr ĩfinitū. ⁊ iō neutrū in ſua rōne ſic abſtractū icludit rōnem idētitatis ei⁹ ad alterū. ⁊ iō neutrū ſic abſtractū de altero vere ꝑdicat͛: ſꝫ ſic abſtrahēdo deitatē ⁊ ꝑ̄nitatē q̄ticūqꝫ: remanet adhuc alterū extremū formalr infinitū: que infinitas eſt rō ſufficiēs idētitatis extremoꝝ. ⁊ iō remanet rō idētitatis coꝝ: ⁊ per ꝯn̄s ratio veritatis cōpōnis affirmatiue. In iſta aūt. deitas eſt bonitas remanet infinitas: nō tm̄ in vno extremo: ſꝫ in vtroqꝫ. ideo eſt h̄ veritas ꝑꝑ idētitatē incluſaꝫ virtualr in vtroqꝫ extremo. 8. di. p̄. q. 4. Aa.

In diuinis nećio eſt aliq̄ entitas realis ſiue ex nā rei. ⁊ h̄ in exiſtētia actuali: aliogn nihil eſſet ibi reale in actu. Illa entitas realis actualis ſiue ponat͛ oīno vnica ſiue ponat͛ aliq̄ mō diſtinctio rei vel rōnis ſꝑ erit ibi ponē de nećitate aliquaꝫ entitatē realē ꝑmā vnicā que nō ꝑexigat aliq̄ꝫ ꝑoꝛē. Si. n. q̄libet ꝑexigeret ꝑoꝛē: nulla eēt p̄ma: ⁊ ꝑ ꝯn̄s nec aliq̄ alia eēt poſterioꝛ. Illā ēt ꝑmā entitatē opꝫ eſſe abſolutā: ſiue ad ſe: q2 ſm Aug. 7. de tri. c. 1. vel. 3. oīs eēntia que relatiue di eſt aliqd excepto relatiuo. ⁊ ſm ipm ibidem in ꝑn̄o. 3. ſi nō eſt aliqd ad ſe: nō eſt oīno ꝙ relatiue dicat͛. 1. q. q. B.

In diuinis pōt itelligi q̄ſi ĩfinitas extēſiua ſi itelligeret͛ q̄ſi infinita multitudo ꝑfectionū. alio mō ĩfinitas itēſiua alicuius ꝑfectionis ſimplr: ita ꝙ illa ꝑfectio ſm ꝓpriā rōnē ſuā ſit ſine limitatiōe ⁊ termio: ⁊ h̄ 2o mō adhuc aliqd pōt hēre ĩfinitatē nō tm̄ foialē: ſꝫ ēt fundamētalē: aliqd aūt foialē itēſiuā ſꝫ nō fundamētalē. Dico ḡ ꝙ nihil vni⁹ rōnis foialis eſt ĩfinitū ꝑ mō. imo foꝛte: nec abſolute in deo eſt talis infinitas: foꝛte. n. ſic͛ ꝑſone ſūt finite loquēdꝫ de iſta ſinitate ⁊ ĩfinitate: ita ⁊ ꝑfectiōes ſimp̄ ſūt finite nuō: ſeu ſua multitudine: ⁊ relōnes: ⁊ notiōes: ⁊ h̄ ⁊ illa ſil̄ iūcta ſūt finita: ſed ĩfinitas itēſiua foialis ⁊ fundamētalis ſil̄ eſt in eēntia diuina vt eēntia eſt. ⁊ ꝓ tāto a Dam. vocat͛ pelagus: formalis aūt tm̄ nō fundamētalis eſt in q̄lꝫ alia ꝑfectiōe ſimplr. q̄libet. n. hꝫ ſuā ꝑfectionē formalē ab ĩfinitate eēntie tanq̄ꝫ a radice: ⁊ fundamēto. ĩfinitas aūt neqꝫ foialis neqꝫ fundamētalis eſt in relōnib⁹ q̄buſcūqꝫ in diuinis. vt oñſuꝫ eſt in ꝑ lib. di. 13. q2 ꝑ̄ri melius eſt nō hēre filiationē q̄ꝫ hēre. ꝑfectio aūt ſimplr eſt illḋ qḋ meli⁹ eſt q̄lꝫ hēre: q̄ꝫ nō hēre. ⁊ iō lꝫ volūtas ſit formalr ĩfinita: tñ nō icludit in ſe formalr oēs ꝑfectiōes itrinſecas: q2 nec eēntia nec aliqd aliḋ icludit ſic eas oēs: ſꝫ nec icludit fundamētalr oēs: ſꝫ ſola eſſentia ſic icludit oēs: iō di pelagus: volūtas tñ ꝑ idētitatē icludit q̄ꝫlibet ꝑfectionē ſimplr ⁊ q̄ꝫlibet relonē. 13. diſ. 4. q. 1. Aa.

In diuiſione ꝯtinui potētie multe nō ſunt partes vnius potētie demōſtrate vel determinate. i. nō eſt ibi aliqs vn⁹ act⁹ in quo ꝯtineant͛ oēs act⁹ terminātes potētias ordinate reducibiles ad actū. ⁊ iō dicꝫ ſunt ꝑtes vnius potētie demōſtrate: tātū vꝫ ſic dicꝫ i q̄buſcūqꝫ actib⁹ ordinatis q̄lꝫ act⁹ ſm quēcūqꝫ ḡdū eſt per ſe factibilis: ibi ſupmū in po⁹ pōt ſimul eē in actu: q2 vnica potētia pōt reduci in actu: in q̄b⁹ aūt natis eſſe tm̄ in fieri ſunt multe potētie ordinate: non pōt aliqḋ vnū ſummū poſſibile dari in actu: q̄tū cōtingit eſſe in potētia: ſed vltra q̄lꝫ factibile in fieri pōt fieri aliqd maius: ſꝫ nō vnica factione. 11. diſ. 3. q. 2. ĩfra. E.

In donatiōe nō eſt iuſtitia ſi donās nō mere liberalr donat: vel ꝯtra volūtatē alicui⁹ a quo depēdet in donādo donat: ſicut pꝫ in illo caſu de quo allegatū eſt ibi extra de cēſibus exigit. li. 6. Nō aūt mere liberalr donat ſimul decept⁹ vel q̄ſi neceſſitate tractus donat: q2 ignorātia ⁊ aliq̄lis coactio excludūt voluntariū ſimplr ex 3o ethi. 15. diſ. 4. q. 2. X.

In eadē cogitatiōe pōt eſſe pctm̄ ⁊ nō eē: q2 q̄ticūqꝫ cogitatio ſit delectabilis: cū tñ obm nō ſit delectabile: nō eſt peccatū: vñ vir ſcūs pōt delectari in cogitatiōe alicui⁹ pcti qḋ deteſtat͛: delectari tñ in cogitatiōe alicui⁹ pcti q̄tenus obm ſit ſibi pn̄s. vt delectet͛ in illo vt in obto eſt pctm̄. ⁊ h̄ pꝫ ꝑ Aug. 9. tri. ca. 10. Diffinire itēperātiā ꝟbūqꝫ ei⁹ dicꝫ ꝑtinet ad artē moralē. eē aūt itēperatū ꝑtinet ad illḋ qḋ in illa arte culpat͛: ſic͛ noſcꝫ ⁊ diffinire qd ſit ſoleciſm⁹ ꝑtinet ad artēꝫ loquēdi: facꝫ aūt illḋ vitiū eſt qḋ in eadē arte rep̄hēdit͛. ſic ḡ ſi cogitatio placet ⁊ ꝯtinuat͛ nō ꝑꝑ cogitatū: ſꝫ vt per eā q̄s ad finē debitū deducat͛: nō eſt pctm̄: ſꝫ ſi ꝑꝑ obm illicitū ꝫ vt in ipſo delectet͛: ſic eſt pctm̄: ⁊ iſto mō ſancti viri deteſtant͛ cogitationes illicitas. 42. diſ. 2. q. 4. L.

In effectib⁹ ordinatis q̄ſi eiuſdē rōnis: quoꝝ vterqꝫ nat⁹ eſt gigni a cā equoca non opꝫ ꝑoꝛem eſſe cām poſterioris: ſed vtrūqꝫ cāri ab eadē cā equoca. 9. diſ. 2. q. 2. D.

In entib⁹ nālib⁹ iſta ſe hn̄t ſm quēdā ordinē. Prio. flux⁹ forme. Scdo for⁹ ſm quā eſt actualr flux⁹. ⁊ 3o. for⁹ ſm quā pōt eē flux⁹ ꝑtis poſt ꝑtē. ⁊ 4o. ꝑmanēs in q̄ nō eſt nat⁹ eē flux⁹ ꝑtiū: tñ nećio hꝫ formā ꝯn̄tē in q̄ nat⁹ eſt eē flux⁹. 5o. illḋ in q̄ nec pōt eē flux⁹: nec in aliq̄ ꝯn̄te ipꝫ nālr. Primū eēntialr mēſurat͛ tpe: q2 ꝯ rōnē ei⁹ foialē ē ꝑmanētia. vel ꝙ aliq̄ pars eius maneat eadē: ſed rō eius reqrit partē ei⁹ ſuccedere parti. Quintū oīno iuariabilr manet idē dū manet. ⁊ iō nullo mō mēſurat͛ tpe nec ſm ſe totū: nec ſm ꝑtē eius: nec etiā mēſurat͛ tēpoꝛe per accidēs. Quartū nō mēſurat͛ tēpoꝛe per ſe: nec ſm ipm eſt ꝓprie quies: q2 nō eſt natū moueri: q̄eſcit tñ per accidēs: q2 q̄es eſt ſm aliq̄ꝫ formā nećio ꝯn̄teꝫ ipm. Scḋm ⁊ 3m eſt eadē forma: ſꝫ ſm diuerſaꝫ diſpōnē accepta: ⁊ ſm illā vno mō acceptā eſt actu mot⁹: ⁊ ſm aliū modū acceptā ē actu q̄es. 2. di. 2. q. 4. B.

In entib⁹ eſt aliq̄ ꝑfectio p̄a. aliq̄ 2a vel q̄ſi 2a. p̄a eſt q̄ñ nihil

deficit ptinēs ad p͛m eē rei. ſ. eēntiale. 2ª qñ nihil deficit ptinēs ad eſſe 2m. h͛ ēt pfectio 2ª q̄dā eſt itrinſeca nec ꝯiūgit cū pfectiuo extrinſeco. q̄dā aūt ſic eſt itrinſeca q͛ in h͛ pficit: q: ꝯiūgit pfectiuo extriſeco: nec miruꝫ q͛ aliqd pficiat in extrinſeco: q: attigēdo extrinſecū ꝛ maxie ſi eſt pfectius ſe hꝫ vlteriorē pfectionē q̄ poſſet hēre in ſe ꝛ ad ſe. iſto. n. mō ignobiliora pficiunt in nobilioꝛib͛ nō cēndo illa realr nec hñdo illa foꝛalr iherētia: ſꝫ attingēdo illa: ꝛ ſic habēdo mō ſibi poſſibili hñdi. vñ cui͛ appetit͛ eſt re͛ ignobilioris q̄ ſit nā ipa illō nō pficit in extrinſeco niſi ſm qd. in nobiliori ēt lꝫ ſit aliq̄ pfectio apparēns ignobilioris. nō tñ ſupma extrinſeca. ſi aūt in aliq̄ nā pficiat in nobiliori ſe nō ſu pma: neceē eſt dare aliq̄ nām que imediate pficiat nō niſi in ſupmo pfectiuo extrinſeco: q: nō eſt pceſſus in infinitū in pfectibilib͛ ꝛ pfectōib͛. ſupma ḡ ſaltē pfectibilis nā nō pficit niſi in ſupmo pfectiuo extrinſeco. tota aūt nā itellectualis eſt ſm illā rōnē ſupmā: ſic pꝫ ex 2ª ꝯne. nec opꝫ ſm ordinē nāꝝ eē pfectiua extrinſeca cōpletiue pficiētia: ſꝫ ſufficit q͛ pfectiōes itrinſece 2ᵉ ꝯiūgētes cū pfectiuo extriſeco correſpōdeāt gdib͛ pfectionū pmaꝝ. lꝫ aūt in ſubus pfectio p͛ª ſit ſimpl͛ nobilior q̄cūqꝫ pfectiōe 2ª itrinſeca: tñ nō eſt vltimata pfectio: q: ipa hita adhuc expectat ꝛ appetit vlterior pfectio. 2ª ēt etſi nō in ſe foꝛmalr: tñ vt imediatius ꝯiūgit pfectiori eſt q̄dāmō appetibilior pfectio pfectione p͛ª: iq̄ntū eſt imediatū ad aliqd appetibile extrinſecuꝫ qd magis appetit q̄ eē ppriū itrinſecū. ſpālr tñ iſtud eſt verū de volūtate: q: qcūqꝫ alius appetit͛ appetit extrinſecū pp nām: cui͛ eſt appetit͛: iō nō ꝯiūgit alicui ſimplr appetibiliori q̄ ſit eē nāe cui͛ eſt. volūtas aūt amat aliqd nobilius ſe: ꝛ plus q̄ nām illius cui͛ eſt. ꝛ iō ꝯiūgit appetibiliori ꝛ in ſe: ꝛ ſibi q̄ ſit nā cui͛ eſt. 49. Diſ. 4ᵗ. q. 2. U.

Jn eodē iſtāti tpis in quo charitas vel gr̄a creat: ifundit aīe: ſꝫ in alio ꝛ alio iſtāti nāe: q: pus nā gr̄a vel charitas creat q̄ aīe īfundat: ſꝫ totū ſit in eodē inſtāti tpis. vñ duplex eſt ibi mutatio. vna a nō eſſe charitatis vel gr̄e ad eſſe gr̄e: ꝛ h͛ eſt vere mutatio: que eſt creatio: ꝛ nō eſt mutatio pprie dicta: q: nihil p̄ſupponit nec nām: nec ſubm eius ſuſceptiuū. alia eſt mutatio a ſubto nō charo ad eſſe chaꝝ: ꝛ ſic mutat aīa a nō eē charo ad eē chaꝝ. ꝛ iſta mutatio nō eſt ſimplr creatio: q: p̄ſupponit ſuſceptiuū. ꝛ iō h͛ mutatio ſꝫ qd pōt dici gnō: ꝛ totū cōpoſitū ſm qd gñat tale ꝛ non ſimplr: q: ſuba q̄ eſt termin͛ gnōnis p̄fuit vel p̄ſupponit in īfuſione gr̄e gñat ſm eē gratū ꝛ accñtale. 17. Diſ. p͛ᵗ. q. 6. infra. Zꝫ.

Jn eodē iſtāti nāe i q̄ mā p̄cedit totū vl͛ foꝛ͛ neutrū natū ē eē pſona: ſꝫ tūc p̄ qn ex iſtis vnitis eſt tota nā tūc ipa tota eſt pſona i ſe: ſi nō ipediat ab aſſumēte. 2. Diſ. 3ᵗ. q. 2. ifra. A.

Jneſſe accñtis nō eſt eēntialr p̄us q̄ agē in extrinſecū: loquēdo de ineē alicui ſubē: q: vtrūqꝫ ꝯuenit ꝯtingēter accñti: ꝛ poſterius ēt ꝯtingēter p̄hēt p̄us. nec̄io qdē ꝛ eēntialr actio p̄ſupponit eē ipſi͛ foꝛ͛ actiue: ſꝫ q͛ ineē ꝯcomitet illō eē nō eſt nec̄iuꝫ: nec nec̄io ſepactū ad agē. qñ tñ vterqꝫ reſpect͛ ꝯuenit eidē foꝛ͛ abſolute. ſ. ineē ꝛ agē in extriſecū: ſꝫ vterqꝫ ſit extrinſec͛ aduenīētī p̄m͛ nō ita ſe hꝫ ꝯtigēter ad fundamētū ſicͭ ſcōs: q: ſi ip fundamētū ſtāte ordie cāꝝ nālīū hꝫ p͛m reſpectū. nō ſic 2m. ꝛ pñt plura ipedire ne ſcōs reſpect͛ iſit q̄ ne p̄m͛: q: ſi ꝯtrīū ipediēs pōt auferre iſti foꝛe ne agat: ſꝫ ne iſit nihil p̄t auferre niſi de͛. 12. di. 4ᵗ. q. 3. ifra. Y.

Jn eternitate nō ſt ꝯdictoꝛia ꝟba ō volūtate dina. neqꝫ ēt volitio dina ē re͛ ꝯdictoꝛioꝝ: vt ꝯdictoꝛia ſūt. 2. Di. 2ᵗ. q. 1. A.

Jn eucharīſtia nō eſt talis vnitas iter ſpēs panis ꝛ vini q̄lis eſt in ſacramēto baptiſmi: ille eni nō ſunt ptes tales quaꝝ neutra ſiḡat ſine altera. vere eni ſpēs panis ꝯtinet corpus chr̄i ēt ſine ꝯſecratione ſanguinis: ſꝫ hec ꝟba nihil ſunt baptiſmi ſine ablutione: nec ecōuerſo. 6. Diſ. 4ᵗ. q. 3. L.

Jn eucharīſtia ſacerdos nō benedicit iq̄ntū malus: ſꝫ iq̄ntū i hñdicēdo ꝛ ꝯſecrādo itētionē eccliſe. 13. Di. 4ᵗ. q. 2. P.

Jn gnōne ꝛ corruptiōe nāli corruptū nō hꝫ vltimū ſui eſſe: q: tūc hēt q̄litates ꝯueniētes ſaltē in tali ḡdu in quo poſſent ſtare cū foꝛa illius. ꝛ ſi ſic: nō ſubito abijcerent: nec igr̄ corrūpēdū ſubito corrūperet: ꝛ ſicut corruptū nō hꝫ vltimuꝫ ſui in eē: ſic hꝫ p͛m in nō eſſe: q: cū eſſe geniti ꝯcurrit nō eſſe corrupti. genitū aūt in iſtāti gnōnis hꝫ eſſe: q: tūc foꝛa eius eſt in mā. ꝛ hꝫ tūc p͛m eē: q: tūc foꝛa imediate ſuccedit priuationi: ꝛ ſicut genitū p͛m in eē: ſic corruptū hꝫ p͛m in nō eē: ſꝫ ſi aliq̄ virtute ꝯſeruaret aliqd ens in eē in aliq̄ iſtāti vltimo ibi tūc nō eēt dare p͛m nō eē: ſic eēt de illa creatura pmanēte que nō hēret eē niſi per inſtās. Ulr aūt dico q͛ in ſuccedētibus ſibiīuicē ſiue ſint oppoſita p̄uatiue ſiue ꝯdictoꝛie ſiue q̄ſi ꝯrie: q: ambo ſūt poſitiua: nunq̄ eſt dare vltimuꝫ p̄cedētis ꝛ cū h͛ p͛m ꝯrīis: q: tūc oppoſita eēnt in eodē iſtāti: vel duo iſtātia imediata. ſemp tñ alterū eſt dare. ſ. vl͛ vltimū p̄oris vel p͛m poſterioris: q: diuiſibile nō eſt imediatū niſi indiuiſibili. ꝛ ſuccedētia ſibiīuicē ſunt oppoſita immediata. Cū igit̄ illa que accipiūt nō eē poſt eſſe q̄dā ſunt rapti trāſeūtia: q̄dā pmanētia nālr genita vel corrupta. q̄dā aūt pñt eſſe entia pmanētia virtute diuina pducta vel corrupta. Jn p̄mis. ſ. raptim trāſeūtib͛ eſt dare tñ vltimuꝫ q̄ p͛m in eſſe: q: illud inſtās in quo ſolo hñt eſſe. ꝛ iō nec eſt dare p͛m nec vltimū in nō eſſe: q: taꝫ in toto tpe terminato ad h͛ inſtās q̄ in toto tpe ſequēte h͛ iſtās hꝫ nō eſſe. Jn ſecūdis aūt eſt dare p͛m in eſſe ſed nō vltimū. ꝛ ſilr in nō eſſe eſt dare p͛m ꝛ nō vltimū: ſicut expoſitū eſt p̄us p intētione Phi. Jn alijs aūt que per virtutē diuinā pducunt vel deſtruunt pōt eſſe vterqꝫ iſtoꝝ modoꝝ. Et etiā tertio mō. ſ. q͛ ſit ibi dare vltimū in eſſe ꝛ nō p̄mū in nō eſſe: q: illa virtus pōt in quēcūqꝫ modū ſucceſſionis vnius ad alterum qui nō includit ꝯtradictionē. 12. q. 4. K.

Jn gnōne forme mixti dr̄ elementa vniri ſm virtutem nō ſm ſubāꝫ: ita q͛ aliqua forma pducat ex illis que ꝯtinēt vnitiue qualitates illoꝝ in virtute ꝛ nō ſubas in actu. manent ergo in mixto: ſicut ſi diceret q͛ ſenſitiua ꝛ vegetatiua manent in intellectiua. 15. Diſ. 2ᵗ. q. vnica. J.

Jn gnōnib͛ ꝛ corruptionibus cōiter ꝯcurrūt po͛ª obiectiua ꝛ ſubiectiua: ꝛ ex po͛ª obiectiua trahit agēs ad actū illud qd eſt in tali potētia: puta totalē terminū gnōnis: q icludit foꝛmā ꝛ mācharacterm qd eſt in potētia obiectiua: ſic qñ eſt in actu hꝫ vtrūqꝫ: ꝛ h͛ mō agēs nō largit multitudinē ſꝫ pfectionē ſolū: ſicut. n. totus ignis eſt fact͛ in actu: ſic tot͛ fuit in potentia: ꝛ hoc eſt p̄ma extractio ei͛ qd fuit in potētia obiectiua. Scda extractio eſt ſm q͛ agēs de potētia māe p̄eexiſtētis ꝛ que in fine gnōnis eſt pars cōpoſiti educit formā: que eſt altera pars cōpoſiti: que p̄us nō fuit in actu: nec in re extra ſicut mā: ꝛ ſic agens vel generās largit multitudinē loquēdo de multitudine in actu: ſic igit̄ gñans largit perfectionem. prout accipit totum terminū generationis qd erat in potētia obiectiua. Alio aūt modo accipiēdo potentiā ſubiectiuā: vt de qua extrahit formā: ſic largit aliquaꝫ multitudinem actualem. 12. Diſ. 2ᵗ. q. 1. H.

Jn gnōnib͛ ſucceſſiuoꝝ hoc eſt pfectionis in eis: q͛ dū fiunt ſūt. iperfectionis eſt in eis: q͛ nō manēt: ſꝫ hñt eē tñ in fluxu partis poſt partē. Jn gnōne pmanētiū h͛ eſt pfectionis q͛ manēt: ꝛ iperfectionis: q͛ nō ſunt dū fiunt: q: h͛ ponit imperfectionē in faciēte: q: nō eſt pfectū faciens ſilr in facto q͛ nec̄io hꝫ eſſe poſt nō eſſe. in indiuiſibilib͛ ſucceſſiuoꝝ hoc eſt pfectionis: q͛ dū fiunt ſunt: ꝛ tota ſimul ſunt: ſed imperfectionis: q͛ raptiꝫ trāſeunt. 9. Diſ. p͛ᵗ. q. vnica ifra. B.

Jn genere tres conditiones que faciunt cōtractū eſſe nullum due ex parte perſonaruꝫ. vna q͛ hec pſona putet eſſe illa: alia q͛ perſona ſerua credat libera. 3ª ꝯditio eſt error ſibi correſpōdens ex pte ꝯct͛: puta ſi credat aliā perſonā ſili ꝯcu

ↄtrectū tñ in rei veritate nō ↄtrahat qꝛ nō intendit dare ſicut alia intendit accipere.30.Diſ.4ᵗ.q.1.infra.A.

In gñe pōt aliqs iuſte nō reddē debitū ↄiugi zᵒ.Uno mō ſi ↄiūx amiſit ius petēdi:vł nō hꝫ ius petēdi ꝑ tūc.Alio mō: qñ obligaṫ ad nō reddēdū vīculo fortiori.pᵐ ↄtigit i fornicatiōe ↄiugis:maxīe ſi alter tñ fuerit fornicatᵒ:tūc.n.īnocēs poſt lapſuꝫ ſi ſibi publice ↄſtiterit repellē:ꝛ amiſit lapſus ius petēdi ꝓ eo ꝙ nō ſuauit fidē:ꝛ iō nō ē necīo ſibi fides ſuāda ſaltē affirmatiue.ſi aūt vterqꝫ lapſus ſit:tunc paria crimīa pari vīdicta ſſ delēda:ſic ñ hꝫ ius petēdi ſtatī pᵒ mr̄imoᵐ ratū lꝫ adhuc ñ amiſit.32.di.4ᵗ.q.vnica.B.

Ingenitū īquātū negat hr̄e genitorē dic̄ dignitatē ꝑſonalē pᵉ ꝑſone in diuinis:qꝛ ſic̄ dignitas eſt in zᵃ ꝑſona hr̄e pn̄ᵐ originā:ſic̄ita eſt dignitas in pᵃ ꝑſona nō hr̄e:ꝛ tñ iſta dignitas nō opꝫ ꝙ ſit dignitas formalr̄ alicuiᵒ poſitiui ꝓpṫ ↄnotatū ꝑ h̄ qḋ ē īgenitū.vñ negatio pōt dici eē dignitatis i aliq̄ ꝓ q̄to īdignitatis eēt ſi oppoſita affirmatio poneret̄ i eo ſic̄ dignitas ē i rege ꝙ ñ ſit ſcelestᵒ vł mercator.27.di.pᵃ.q.z.E.

In habēdo illud qḋ eſt cōe tribᵒ ꝑſonis nō eſt aliq̄ diſtō niſi ꝑtinens ad originē:puta ꝙ pᵃ ꝑſona hꝫ illud a nulla.zᵃ ab vno.3ᵃ a duobᵒ.Sꝫ iſta dr̄ia nō facit ꝙ vna ꝑſona terminet depēdētiā nāe:ꝛ nō alia:qꝛ illa dr̄ia eēt oīno eadē ēt ſi nulla ꝑſona fuiſſet icarnata:ſiue q̄libet:ſiue q̄cūqꝫ ſola ꝑſona:puta ſi pꝛ ſolus fuiſſet incarnatus.19.q.q.infra.B.

In habētibᵒ tñ ordinē nālē:ꝛ ſimultatē realeꝫ efficacius excludit minus efficax:lꝫ efficacius ſit poſterius nā:nec mirū qꝛ ipediēs ſiue ꝓhibēs qñqꝫ eſt poſterius nāliter.agēs tñ pᵐ ipedit̄ per ↄ̄ctionē eiᵒ.exemplū in gñatiuo vnius ꝛ alteratiuo ad ↄtrariū.44.Diſ.4ᵗ.q.z.O.

In duobᵒ iuramētis.ſ.doloſo ꝛ incauto pꝫ ꝙ iurās nō manet obligatus ad iplendū qḋ iurat̄ poſt iuramētuꝫ:ſed in actu iurandi peccat mortaliter.39.Diſ.3ᵗ.q.vnica infra.M.

In reflexione luminis pᵐ agēs nō eſt illa lux pūctalis q̄ tangit corpᵒ a quo ſit inflexio:ſi tñ lux pūctalis eēt ibi:ſꝫ eſt ipm pᵐ obm a q̄ multiplicat̄ illa lux.Idē.n.agit in viſione recta reflexa ꝛ fracta.vñ pūctᵒ tāgēs ſupficiē ſpeculi nō multiplicat radiū reflexū:ſꝫ pᵐ luminoſuꝫ qḋ vſqꝫ ad ſpeculū multiplicat lumē ſuū.illḋ ēt imediate in rōne cāe multiplicat radiū reflexū.ꝛ rō eſt:qꝛ agēs nāle ex quo agit ſm vltimū ſue potētie qñ ipedit̄ agē ſm illā lineā q̄ eſt maxīe cōueniēs actioni nāli:puta rectā que eſt breuiſſima agit ſm eā ſm quā pōt.ſ.ſm lineā reflexā.ꝛ hec eſt rō q̄re nō vī in ſpeculo imago ipa corporis multiplicata vſqꝫ ad ſpeculū: ſed ipm corpus cuius eſt imago.10.Diſ.4ᵗ.q.9.D.

In iſtāti corruptiōis ſpēꝝ in eucbariſtia eſt ibi ſuba noua:ſꝫ nō panis:qꝛ illa nō eēt nata affici q̄litatibᵒ icōpoſſibᵒ panis iā iductis:ſꝫ talis eſt illa ſuba noua:q̄lē nā gñaret de pane corrupto:ſi ſuba panis ibi fuiſſet.10.q.q.ifra.R.

In ꝑori ſigno origis anq̄ itelligat̄.ſ.ſ.ſpirari pꝛ ꝛ filiᵒ cogſcūt ſpūſcm̄ vt īuitiue:lꝫ nō vt exñtē in ſe:qꝛ cogſcunt eēntiā diuā:q̄ eſt rō cogſcēdi īuitiue q̄cūqꝫ obm intelligibile:ſic̄ trinitas cognouit creaturā etiā īuitiue anteq̄ ꝓducat̄:qꝛ eſſentia ſua:quā intueṫ:eſt rō ꝑfectiſſime cognoſcendi oīa alia:ꝛ per ↄn̄s eſt rō cognoſcēdi intuitiue qḋlibet cognoſcibile:lꝫ nullū exiſteret in ſe.10.Diſ.pᵃ.q.vnica.S.

In iductiōe ꝑ terrores multū eſt de inuolūtario ꝛ parū de volūtario.eↄ̄ aūt in iductiōe ꝑ blāditias ꝛ delitias.ibi.n.multū eſt de volūtario:ꝛ paꝝ de inuolūtario:qꝛ in pᵒ ſi volūtas dimittat̄ ſibi ſtatī reſilit.in zᵒ aūt ſi iā allecta dimittat̄ ſibi forſitā ꝓſequeret̄ illud ad qḋ allecta eſt:ꝛ iō nō ſic eſt inuolūtaria coactio per blāditia ſicut illa que eſt per minas ꝛ terrores:ꝛ rō eſt qꝛ frequēter voluntas ↄcordat appetitui ſenſitiuo:qui ab aliq̄ magis ↄueniēti patiens magis ꝛ magis inclinat̄:ꝛ ecōuerſo patiēs ab aliquo diſcōueniēte magis ꝛ magis fugit.29.Diſ.4ᵗ.q.vnica infra.B.

In iſtāti ↄceptōis nāe fuiſſet ſanctificatio Marie nō a culpa que tūc ifuit:qꝛ nulla fuit:ſꝫ a culpa que tūc ifuiſſet:niſi tūc gr̄a illi aīe fuiſſet ifuſa.Et ſi arguat̄ ꝙ ibi fuit libido.falſuꝫ eſt de ↄceptiōe nāli:lꝫ poſſet ↄcedi fuiſſe in ↄceptiōe ꝛ mixtiōe ſeminū.Et dato ꝙ in ↄceptiōe ſeminū fuiſſet creatio aīe nō fuiſſet aliqḋ icōueniēs:gr̄aꝫ tūc fuiſſet ifuſaꝫ aīe ꝑꝑ quā aīa nō ↄ̄traxiſſet aliq̄ ifectionē a carne cū libidīe ſeminata:ſic̄.n.poſt pᵐ iſtās baptiſmi potuit manē ifectio corporis ↄ̄cta ꝑ ꝓpagationē cū gr̄a in aīa mūdata:ita pōt eē in pᵒ inſtāti:ſi deᵒ tūc creauit gr̄aꝫ in aīa Marie.3.Diſ.3ᵗ.q.1.J.

In inſtāti reſurrectionis ſicut fient corpora glorioſa ꝛ hēbūt dotē agilitatis:ſic per dotē illā rapient̄ obuiam chr̄o.Et ſi portabunt̄ ab angelis vel rapient̄ in nubibᵒ nō ſequetur aliqua iperfectio vel violentia in corporibus.hoc eniꝫ fiet ad reuerentiā nō ad ſupplēdā indigentiā vel iperfectionē virtutis motiue in eis.49.Diſ.4ᵗ.q.14.infra.N.

In entibᵒ inferioribᵒ qḋlibet indiuiduū participat nām ſpēi.ꝛ tñ illa nā pōt eſſe in vno ſingulari ꝑmus terminus ꝓductionis ꝛ in alio ſingulari pn̄ᵐ ꝓducēdi.Si aūt ibi ꝑſuppona̅t nā h̄ nō eſt ꝑꝑ nām illā ꝑticipatā:ſꝫ qꝛ forma illa q̄ eſt pars nāe ꝑticipatę eſt forma mālis.1.Diſ.4ᵗ.q.1.L.

In obto vt volito eſt relō alia ad volūtatē diuā:q̄ꝫ illa que in eo eſt vt intellecto ad itellectū diuinū.ꝛ iſta alia relō nō eſt relō realis:nec tñ eſt rōnis loquendo ſtricte de relone rōnis.ſ.itellis:nec iſta diuiſio eſt ſufficiens ꝙ oīs relō aut eſt realis aut rōnis accipiēdo relonē rōnis ſtricte:qꝛ oīs poᵃ: que pōt hēre actū circa obm extñs vel nō extñs.ꝛ illḋ obm pōt actu ſuo cōꝑare ad aliud:ad qḋ tale obm nō cōꝑat̄ ex nā rei:pōt in obto vt obm eſt cāre relonē ipſiᵒ ad aliḋ:que q̄dē relō nō eſt realis:qꝛ non eſt ex nā obti in ſe:nec tñ eſt ſtricte rōnis:qꝛ nō ſemꝑ illa poᵃ cōꝑatis ē rō tn̄ ſiue poᵃ rōcinatiua.pōt.n.voluntas vtēs aliq̄ bono ad finē cāre in obto illo relonē ad illū finē.ꝛ nec eſt illa realis relō:qꝛ nō eſt in aliq̄ ex nā rei:ſꝫ ex cōꝑōne volūtatis ↄferētis.pōt.n.vti deo ad creaturā.nec eſt illa relō rōnis:qꝛ poᵃ iſta cāns iſtā cōꝑōnē nō eſt rō ſiue itellꝰ:ſiue imaginatio dicat̄ talis virtᵒ collatiua ſiue q̄cūqꝫ alia.certū ē.n.ꝙ volūtas eſt talis poᵃ collatiua ꝛ cōꝑatiua ita bñ ſic̄ poᵃ itellectiua:ꝛ iō certū eſt ꝙ vtraqꝫ iſtarū potētiaꝝ pōt obm ſuū cōꝑare:ꝛ in obto ſuo cāre relonē nō realē:qꝛ ſic eēt ibi in tali ex nā rei ſine oī cōꝑatiōe:nec relonē rōnis ſtricte ſūptā ꝓ relatione cāta ab intellectu:lꝫ eā qñqꝫ cōcomitet̄ relō rōnis cāta ab itellectu:ſꝫ volūtas diua:ꝛ ēt volūtas oīs:q̄cq̄d ſit de imaginatione:de q̄ nō nūc:pōt cōꝑare ſeipſaꝫ ad obm ineſſe volito ab eterno.ꝛ ecōuerſo.ꝛ ſic poteſt in obto cāre relationē rōnis ad ipſam.45.Diſ.pᵗ.q.vnica.L.

In matrimonio nō tenet̄ filius obedire pr̄i.qḋ autē adducit̄ de matrimonio ſpūale nō eſt ſimile:qꝛ nō tātā auctoritatē hꝫ pꝛ corporalis ſuper filiuꝫ ad matrimoniū carnalē:quātam hꝫ pꝛ ſpūalis ſuper filium reſpectu matrimonij ſpiritualis:ꝛ ratio congrua eſt qꝛ hic efficit̄ cōtrahens melioris cōditionis:nō ſic aūt ibi.29.Diſ.4ᵗ.q.vnica.D.

In lege euāgelica nō iuenit̄ a chr̄o alia ꝓhibitio in ↄ̄ctu mr̄imonij gr̄a affinitatis ſeu ꝓpinquitatis vltra ꝓhibitionē legis nāe.nec ēt explicite ↄfirmauit ꝓhibitionē ſuꝑ h̄ factā in lege moſayca:ſꝫ eccl̄ia illegitimauit ꝑſonas aliqñ in g̃du remotiori.poſtea in 4ᵒ g̃du.ꝛ rō illegitimatiōis fuit ꝑꝑ pacem ꝛ amicitiā ſuādā in eccl̄ia.vſqꝫ.n.ad 4ᵐ g̃dū manet amicitia rōne ↄſanguinitatis.ꝛ ex tūc icipiūt eſſe q̄ſi extnei ꝛ amore cōtepeſcere:ꝛ ideo ↄgruū eſt tūc per vinculū ↄiugale tepeſcētē amicitiā reuocare.40.Diſ.4ᵗ.q.vnica.E.

In lege veteri erāt moralia ſiue legalia:iudicialia ꝛ cerimonialia:ꝛ quātum ad qḋlibet iſtoꝝ pōt intelligi verbū chr̄i. Nō veni ſoluere ꝛc̄.qꝛ decalogus ſimplr̄ manet ſed ꝑfectiᵒ exponit̄ q̄ꝫ iudei itelligat.vt pꝫ Math.5.Audiſtis:qꝛ

dcm̄ eſt antiq̄s.nõ occides.Ego aũt dico vobis.Quicũq̄ dixerit fratri ſuo racha ⁊c.⁊ nõ mechaberis ⁊c.Ego aũt dico vobis.Quicũq̄ viderit mulierẽ ad ↄcupiſcendũ eã ⁊c. Judicialia aũt manẽt:nõ in ſe:ſed in eq̄pollẽti q̄tũ ad finem. Finis enĩ iudicialiũ erat pacifica cohabitatio hominũ.mores aũt euãgelici plus valẽt ad pacificã ↄuerſationem q̄ lex talionis:magis enĩ ſuaĩ pax ſi nõ patiẽs patientẽ q̄ ſi oculus pro oculo ⁊ dens p̄ dente reddaĩ.vnde breuiter nullũ iudiciale illius legis:q: illᵘ legis:ligat nũc: licet tñ bñ p̄ncipibᵘ nũc ſtatuere aliq̄ que erãt i lege Moyſi.⁊ illa ligãt auc̃te p̄ncipis nũc ſtatuẽtis:nõ auc̃te legis veteris:ſic̃ licet vni regi in regno ſuo ſtatuere legẽ que eſt in alio regno:ſed illa nõ ligat ibi:q: lex eſt alterius regni:ſed q: inſtituta hic ab iſto rege.Cerimonialia aũt nõ manẽt in ſe:ſed in ſuis ſignificatis:q: vmbra trãſijt ⁊ veritas ſucceſſit.Oẽs enĩ ille purificationes ſignificabãt purificationẽ a pctõ.⁊ ille oblationes figurabãt oblationẽ p̄fectam chr̃i.⁊ actᵘ quoſdã latrie:fidei:ſpei:⁊ charitatis in deũ.⁊ hec ſunt cõpleta:hoſtia illa iam oblata:⁊ per eam peccatis purgatis:⁊ mẽtibᵘ in cultũ dei directis.Dico ergo q̄ nõ venit ſoluere legẽ vel circumciſionẽ quãtũ ad fructum ad quẽ erat inſtituta:imo perfecit eam copioſius remediũ ⁊ lõge perfectius inſtituendo.3.Diſ.4'.q.4.D.

Jn lege nãe fuiſſet vinculũ ↄiugij indiſſolubile:⁊ tñ tũc non fuiſſ; p̄prie ſacrm̃ ãnexũ ↄtui m̃rimonij:⁊ chr̃s potuiſſet iſtã indiſſolubilitatẽ p̄cepiſſe in m̃rimonio ſue legis:lʒ nullũ ſacrm̃ adiunxiſſet illi ↄtui:potuiſſet etiã ſacrm̃ adiungere ↄtui:ex quo tñ ↄtu nõ vellet naſci vinculũ idiſſolubile:ſi voluiſſet repudiũ Moſaycũ approbare.eſt ğ iſta indiſſolubilitas a dño ſuperiori determinante ↄtractũ debere fieri pro ſemper:⁊ obligationẽ debere ſequi ſemper niſi ipſemet in aliquo caſu diſpenſet:ad hoc etiã conſonat ratio naturalis recta.31.Diſ.4'.q.vnica.D.

Jn m̃rimonio rato ẽt ſi ↄhẽns intẽdat nõ ↄſentire in carnalẽ copulã:ſed ſtatĩ ad religionẽ aduolare ante ↄſumationẽ: nõ eſt accõmodatio ſed p̄mutatio p̄tãtis nõ ad tp̄s:ſed p̄ vſu p̄petuo:alioqn nõ eẽt vere m̃rimoniũ noue legis.⁊ ex datione iſta oriĩ vinculũ indiſſolubile niſi per mortẽ nãlẽ alterius ↄiugũ:vel per reuocationẽ ſeu relaxationẽ illius q̄ ſtatuit hoc eſſe ſic indiſſolubile.chr̃s aũt q̄ iſtã indiſſolubilitatẽ idixit Math.19.reprobãs p̄ lege ſua repudium moſaycũ ipſe relaxauit iſtã idiſſolubilitatẽ:q̄ñ alter ↄiugũ ↄuertiĩ ad religionẽ.vñ eccl'ia nũq̄ attẽtaſſet poſt m̃rimonia rata ñ ↄſumata licẽtiare alterũ ad religionẽ altero manẽte i ſeculo niſi chr̃s h̃ iſtituiſſet.31.Diſ.4'.q.vnica.C.

Jn memoria p̄ne:vt p̄cedit q̄ſi intelligẽtiã:lapis nõ hʒ eẽ intelligibile:nõ.n.eſt p̄us intelligibile q̄ intellectũ:ſʒ tñ eſſentia diuina p̄us eſt actu intelligibilis:⁊ ipſa q̄ſi facit oĩa alia intellecta:nec p̄us intelligibilia q̄ intellecta:q: tũc ſm̃ aliquã diſtinctionẽ p̄cederẽt intelligere:qḋ eſt falſum:igiĩ tñ ſunt virtualr̃ in memoria:q: eſſentia eſt ibi formalr̃.Si dicaĩ q̄ ipſa p̄us relucẽt vt intelligibilia q̄ actu intelliganĩ:h̃ negãdũ eſt de relucere actu:ſolũmõ verũ eſt de virtualr̃ relucere quaſi eſſentia diuina actu relucet.1.Diſ.2'.q.1.H.

Jn motu locali eſt ſucceſſio ex duplici cã.vʒ.ex diuiſibilitate mobilis ⁊ ex diuiſibilitate ſpatij.quarũ vtraq̄ cã ſi eẽt p̄ ſe ⁊ p̄ciſa eẽt ſufficiens rõ ſucceſſionis.Nã q̄lib̄et mobile p̄us p̄trãſit vnã p̄tem ſpatij q̄ aliã:⁊ ita eſſet ſucceſſio ex p̄te ſpatij cõparãdo idẽ mobile ad diuerſas p̄tes eiᵘ.Quocũq̄ ẽt idẽ in ſpatio p̄us p̄trãſit mobile ſm̃ p̄mam p̄tẽ ſui mobilis q̄ ſm̃ ſcḋam:⁊ ita eẽt ſucceſſio ex p̄te mobilis cõparãdo ad q̄dcũq̄ idem in ſpatio.ita ẽt poſſet aſſignari in motu alteratiõis:⁊ forte in motu augmẽtatiõis:negat igiĩ ph̃s ⁊ bene q̄ idiuiſibile q̄tũ eſt ex ſe poſſit moueri vel mouere:ita q̄ ex eiᵘ p̄te poſſit accipi ↄtinuitas motᵘ:ita q̄ ſit mobile habẽs in ſe rõnẽ cõpletã mobilis ↄtinui:q: licʒ hʒ in ſe q̄ ↄtinue moueaĩ:nõ tamẽ eſt illud cui repugnat continue moueri vel mouere accipiendo ab alio continuitatem motus.2.Diſ.2'.q.9.V.

Jn mutatione nãli vbi eſt mã ⁊ forma ⁊ agẽs:⁊ cõpoſitũ ex mã ⁊ forma:ſunt reſpectᵘ multi:puta reſpectᵘ agẽtis ad cõpoſitũ p̄ductũ ⁊ econ̄:reſpectᵘ cõpoſiti p̄ducti ad agens.reſpectᵘ mãe ad formã ⁊ econ̄.⁊ vtriuſq̄ reſpectus ad totũ ⁊ econ̄.⁊ reſpectus cõpoſiti ⁊ forme p̄ntis ad oppoᵐ p̄cedẽs:⁊ nõ ſolũ iſta abſoluta.ſ.cõpoſitũ ⁊ formã p̄ceſſerũt ſua oppoſita:ſʒ ẽt illos reſpectus mãe ad formã ⁊ econ̄.⁊ forme ad cõpoſitũ ⁊ econ̄ p̄ceſſerũt oppoſita ſua.⁊ iõ põt eẽ reſpectus oĩum iſtoꝝ reſpectuũ ad oppoſita ſua:nec h̃ tñ:ſed etiam oẽs iſti reſpectᵘ ſũt ab agẽte.⁊ iõ põt eẽ reſpectᵘ iſtoꝝ reſpectuũ ad agẽs:ita q̄ de iſtis multis reſpectibᵘ accipiẽdo illoꝝ q̄ ſũt ad p̄poſitũ:mã hʒ reſpectũ ad formã ſicut p̄fectibile:⁊ illud qḋ p̄ficiĩ ad p̄fectionẽ.⁊ iſta coeua ſunt exiſtẽtie cõpoſiti.iſte ẽt reſpectᵘ eſt ab agẽte effectiue inducẽte formã ⁊ p̄ficiẽte mãm hac p̄fectiõe formali:ita q̄ in reſpectu iſto:q̄ eſt mãe ad formã vt receptiui ad p̄fectionẽ ſiue vt p̄fectibilis ad p̄fectionẽ fundaĩ reſpectᵘ paſſiui ad agẽs.Jſte ẽt reſpectᵘ ſuccedit ſuo oppoſito:q: mã nõ p̄us fuit formata:iſtos tres reſpectᵘ videĩ dicere mutatio paſſiua.ſ.reſpectũ mãe ad formã vt receptiui ad p̄fectionem ſiue vt p̄fectibilis ad p̄fectionẽ:⁊ reſpectũ paſſiui:ſiue p̄ducti ad agẽs ſiue p̄ducẽs:⁊ reſpectũ poſterioris ad oppoᵐ p̄cedẽs.duo aũt iſtoꝝ reſpectuũ.ſ.primus ⁊ tertius videnĩ vlr̃ ↄcurrere ad mutationẽ abſolute nõ cõparando eã ad agẽs.⁊ iſti exprimunĩ per illã rõnẽ mutationis:q̄ di aliq̄d mutari:q: aliq̄d alr̃ ſe hʒ nũc q̄ p̄us:⁊ſi hẽre exp̄mat reſpectũ mãe ad formã:ſiue p̄fectibilis ad p̄fectionẽ ſm̃ quam ſic ſe hʒ:h̃ eſt q̄ actuaĩ illa p̄fectiõe:ſʒ alr̃ q̄ p̄us.ecce aliᵘ reſpectᵘ fundatᵘ in alio reſpcũ mãe ad formã ſiue p̄fectibilis ad p̄fectionẽ.Et ſi addaĩ q̄ mutari eſt aliq̄d alr̃ ſe hẽre nũc q̄ p̄us ab aliq̄ mutãte.ecce tertius reſpectᵘ.Ad p̄poſitũ ğ põt dici q̄ mutatio accepta p̄prie nõ eſt eadẽ forme q: mutatio tũc maneret remanẽte forᵃ:nec eſt eadẽ reſpectu mãe ad formã nec econ̄uerſo:q: tũc ſemp̄ maneret dũ manet cõpoſitũ:ſed eſt ordo mãe ad formã:vt notus.i.immediatus ad talẽ ordinẽ:⁊ neuter iſtoꝝ ordinũ eſt depẽdẽtia eſſentialis ad aliq̄d:ad qḋ depẽdeat habẽs illũ ordinẽ. ⁊ ideo neuter eſt idẽ abſoluto.1.Diſ.2'.q.5.infra.S.

Jn nã humana in chr̃o eſt vnitas aliq̄ realis minor vnitate numerali:⁊ ſimilr̃ vnitas realis in Maria:⁊ iſta vnitas eſt fundamentũ mutue eq̄litatis in Chr̃o ⁊ Maria:ſi ponanĩ fuiſſe eq̄les in nã humana.8.Diſ.3'.q.vnica infra.J.

Jn nã rei eſt ſũma capacitas vel minima ante oẽʒ formã recepẽã:nec illa augeĩ vel minuiĩ q̄cũq̄ formã recipiat:q: poſſe hẽre grãʒ ſm̃ Aug.p̄ de p̄deſtinatione ſanctoꝝ.c.4. ineſt hoĩ a nã:ita q̄ iſta potẽtialitas fundaĩ i nã aĩe.vt eſt talis eẽntia ita q̄ nihil eã mutat.13.Diſ.3'.q.4.ĩfra.L.

Jn nobis nõ eſt tñ vnicus actᵘ itelligẽdi:accipiẽdo actũ de gñe q̄litatis:neq̄ vnicus actᵘ gignẽdi:accipiẽdo actũ pro actione de gñe actionis:q: ſi eſſet tñ vnicus actᵘ iſte:⁊ tñ vnicus ille:⁊ ille ⁊ iſte eẽnt idẽ:tũc volũtas nr̃a nullã cauſalitatẽ haberet in rõne actᵘ itelligẽdi:qui eſt de gñe q̄litatis:neq̄ in rõne actᵘ gignẽdi:qui eſt de gñe actionis.in diuinis igiĩ cũ nõ ſit in p̄re niſi vnicus actᵘ itelligẽdi:reſpcũ illius actus volũtas p̄ris nõ hẽbit aliquã rõnẽ p̄ncipij vel cãe.cũ ẽt nõ ſit niſi vnicus actᵘ dicẽdi:reſpcũ illius volũtas nõ hẽbit rõnẽ p̄ncipij:q: volũtas ſic operãdo:ita ⁊ p̄ducẽdo vel p̄ncipiãdo ſeq̄ĩ aliq̄ mõ itellectũ.actᵘ igiĩ dicẽdi p̄cedit oẽm p̄ncipiationẽ volũtatis.põt tñ volũtas vt cõplacẽs:nõ vt p̄ncipiãs:hẽre actũ reſpcũ illiᵘ genitiõis: ex h̃ q̄ volũtas:vt operãs in p̄re nõ p̄ſupponit genitionẽ:

ſed tm̄ mō intellectionē illā:q̄ pr̄ formal'r itelligit:ī nobis aūt vere ſunt auctates Aug. q̄ volūtas mouet aciē ad actū cognoſcēdi:ꝛ tenet eā ī cognitione:q2 poſito p̄mo actu nr̄o ſiue de gn̄e q̄litatis:ſiue de gn̄e actionis:poſſumus habere alios actus poſteriores ex iperio volūtatis:in pr̄e aūt volūtas nō admouet itelligētiā p̄ris:vt formādam a memoria p̄ris:q2 in patre nō eſt niſi vnica intellectio formaliter:q̄ p̄cedit aliquo mō ꝓductionē verbi.neq3 admouet memoriaʒ ipſi obiecto:vt gignatur verbū.6.Diſ.p̄.q.1.infra.L.

In nobis nō pōt eē ſilitudo imaginis ad ꝓthotypū.notitia.n. genita in imagine creata accn̄s qōdā eſt:cui nō cōicat fecūditas illa ad ꝓducēdū amorē:q̄ formal'r eſt aliqd ꝓductiuū dilectiōis.accn̄s enī tale nō ē natū eē formal'r itelligēs neq3 volēs.ꝛ iō memoria gignēs notitiā actualē accipiēdo memoriā vt eſt ꝑfecte gignēs:nō pōt cōicare genito illam ꝑfectā fecūditatē:quā ꝑus hūit:q2 nō cōicat ſibi eādē nāʒ:ſʒ ꝓducit eā equoce in alia nā.pr̄ aūt gn̄ans filiū cōicat ei eādē nām:ꝛ eādē fecūditatē ſpirādi amorē:q̄ nō intelligit in gn̄ōne filij hr̄e terminū adequatū.ꝛ iō filius eādē fecūditatē hn̄s pōt ꝓducere ſicut pr̄.pʒ igit rō:q̄re nō pōt iſta ꝓductio ſaluari ī ꝑtib᷒ imaginis create ſic in ꝑſonis trinitatis:q2 nō pōt eſſe eadē fecūditas in duab᷒ p̄mis ꝑtibus imaginis:pōt eſſe aūt ꝛ eſt ī duab᷒ ꝑſonis reſpectu 3e. Similiter ſi notitia genita eſſet alicuius productiua aliquo mō h̄ nō eēt niſi ꝑ modū nāe ꝛ nō libere. Eſt tn̄ hic aliqs ordo iter ſcdām ꝑtē imaginis ꝛ tertiā:q2 3a ꝑſupponit ſecūdā nāliter lʒ nō ſit ab ea.3.Diſ.p̄.q.9.J.

In notitia ꝓducta nō eſt aliquis reſpectus ad creabile q̄ non ſit in notitia cōmuni tribus ꝑſonis.8.q.q.infra.J.

T.c.39. Met.8. ?.c.? In nulla nā ponēdū eſt q̄ derogat eius dignitati:niſi ſit euidens ex aliquo conueniēti tali nāe q̄ pōt accipi a ph̄o.2.d gn̄atione.ſemꝑ ingnius nām deſiderare id qd̄ melius eſt: ꝛ ſicut in toto vniuerſo:ita in qualibet parte magis ponendū eſt id qd̄ melius eſt ſibi.ſi nō euidēter appareat ſibi illud nō cōuenire.45.Diſ.4a.q.2.ā.A.

In nulla ſcia tradit ita diſticta cognitio de aliquo alio:qd̄ nō eſt ſubꝫ ei᷒ p̄m:ſicut tradit in illa q̄ eſſet de illo.vt de ſubto eius p̄mo:q2 i nulla ſcia tradit ita diſtincta cognitio de nō ꝑ ſe ſubto ſicut de ꝑ ſe eius ſubto:tūc enī nō eſſet rō:quare illud ſubm eēt magis ſubm ei᷒:q̄ aliud.3.q.pl.ifra.E.

In nullo ordie eēntiali ex ꝓp̄a rōne p̄oris ꝛ poſterioris:opꝫ ipa cō multiplicari:ſʒ pōt ſtare multiplicatio poſterioris ſine multiplicatione p̄oris:ſʒ nō ecōuerſo.ſil'r qn̄cūq3 aliq̄ duo cōparant ad aliqd̄ tertiū qd̄ eſt illimitatū:eo mō quo illa duo nō ſunt illimitata nō opꝫ ꝯdiſtingui ī eis. Exm̄.aīa itellectiua cōparat ad partes:q2 quodāmō eſt illimitata eo mō quo partes nō ſunt illimitate:nō opꝫ aīaʒ diſtingui in diſtinctis partibus.26.Diſ.p̄.q.vnica.P.

In nutritione eſt iuxtapoſitio alicui᷒:q2 ꝑtibus minimis que ꝓp̄rie nō nutriunt:ſʒ nō eſt iuxtapoſitio illi qd̄ ꝓp̄rie nutrit:carnis.ſ.alia pars fluxit:ꝛ poſtea alia pars noua reſtaurat:ſʒ illi ſit q̄dā ingeneratio.i.intrinſeca generatio partis noue loco ꝑtis antique q̄ fluxit.44.Diſ.4a.q.1.L.

In octo btitudinib᷒ due exp̄munt virtutes appetitiue theologice:ꝛ tres morales.fortitudo ī ſe:ꝛ tēꝑantia ī duab᷒ ſpēbus:ꝛ iuſtitia ī trib᷒ ſpēb᷒.due aūt virtutes intellectuales: vna acq̄ſita vt prudētia:ꝛ alia īfuſa vt fides:q̄ nō exp̄mūtur in ſe:nec in ſuis ſpēb᷒:ſatis dant itelligi ꝑ appetitiuas: q2 nō eſt volūtas optime diſpoſite ſine virtute corrñdēte in intellectu.34.Diſ.3a.q.vnica infra.N.

In omnibus diuidentibus ens:nobilius diuidens ens eſt ꝑfectio.ſ.ſimpl'r.ſi enī ens diuidat ꝑ volūtariū ꝛ nō volūtariū ſimpl'r perfectius diuidens eſt voluntariū.ergo eſt perfectio ſimpl'r.32.Diſt.3a.q.vnica infra.B.

In omni gn̄e eſt inuenire mediū eiuſdē rōnis cū3 extremis. vt pʒ ex.10.meta.ꝛ mediū dr̄ cōponi ex extremis:vt rubor ex albo ꝛ nigro.ꝛ iſta cōpoſitio nō eſt niſi cōueniētia nālis medij cū extremis:q̄ nō eſt extremi ad extremū:nō ita q̄ media q̄litas hēat extrema partes ſui:imo eſt ita ſimplex ſic extremū.ꝛ iō ſic q̄litates extreme dr̄r manere vel hr̄e eē in medio:ꝛ nō dr̄ q̄ extremū ſit in extremo:ita dico de forma mixti q̄ ī mixto dr̄r manere forē ſubales elemētorū ꝑꝑ nālē ꝯueniētiā:q̄ eſt forē mixti cū elemētis:q̄ nō eſt vni᷒ elemēti ad aliud. Itē Ari. vult q̄ forā gn̄ati ſiue mixti eſt actualior ꝛ ꝑfectior forā elemēti:ita q̄ forā elemēti inferior ꝛ potētialior eſt.iō dr̄r elemēta v̄tualr̄ manere ī mixto:ſic ipꝑfecta ꝛ iferiora manēt ī ſuꝑiorib᷒:ī gb᷒ nō manēt niſi v̄tual'r. vn̄ Ari. poſtq̄ dixit q̄ elemēta manēt ī mixto ſubdit.ſaluat.n.v̄t᷒ eo꞉ p̄o d ge.ī fine.15.di.2a.q.vnica.B. T.c.33. T.c.34.

In oībus doctrinis ordinatis tā ſpeculatiuis q̄ practicis ꝛ h̄ tā actiuis q̄ factiuis:ſuꝑior aliqd nouit eo mō quo illd̄ nō pōt eē notū inferiori.pʒ p̄o meta.p̄o ethi.ꝛ ꝑ exēpla manifeſta:q2 in ſpeculatiuis ſuꝑior nouit ꝑꝑ qd.ſʒ inferior tm̄ q2. in practicis aut actiuis ſuꝑior nouit finē ſuꝑiorē ſub ꝓp̄ria rōne ꝛ illū intēdit. Inferior aūt nō:ſed tm̄ ꝓp̄riū finē. Cōſil'r in artib᷒ loquēdo de finib᷒ artiū ſubordinata꞉.ꝛ ideo veritates ſupremas ſpeculatiuas nō poſſum᷒ nāliter noſſe:ſʒ tm̄ ex reuelatione:vt deū eē trinū:ꝛ ſil'r q̄ſcūq3 veritates imediatas de deo.h̄ lib.p̄o q̄ōne p̄a ꝓlogi.ꝛ di.42.q.p̄a. Cōſil'r in practicis nō poſſum᷒ ſcire deū ſub ꝓp̄ria rōne eſſe finē creature intellectualis niſi ꝑ reuelationē. Cōſil'r ſi poſſet inueniri aliqua ars ita excellēs cuius finis ꝓp̄rius nō eēt nāliter cognoſcibilis:oporteret de fine eius hēre cognitionē ꝑ reuelationē. In virtutib᷒ aūt aliq̄ ſunt poſſibiles nāe humane ordinabiles ad finē ſub rōne ſuꝑiori q̄ cognitio huius ſtatus ſe extēdat:vtpote q̄ oīa ſunt dimittēda ꝓpter chr̄m:ꝛ pro chr̄o p̄latis in oībus licitis obediēdū ꝛ h꞉. In talibus ergo regulas directiuas opꝫ eſſe cognitas ex reuelatione:ꝛ tales ſunt ſil'r oēs regule virtutū euāgelica꞉ vt paupertatis:caſtitatis:ꝛ h꞉ q̄ p̄ncipia vel ꝯ̄nes practice q̄bus innitunt iſte virtutes vt regulis nō pn̄t nāliter eē nota.nec ꝑꝑ hoc ille minus ſunt virtutes:imo excellētiores virtutes.tū3 q̄ illa vera ſunt excellētiora vera:ꝑ quāto ad ea nō attingit lumē nāle viatoris:tū3 q2 illa vera ſūt certiora q̄ multa alia ad q̄ attingit lumē nāle viatoris:q̄ vera ab illa veritate q̄ nec fallere pōt nec falli.vn̄ hn̄ti fidē q̄ deus inſpirauit totam ſacrā ſcripturā:ꝛ q̄ ipſe eſt veritas ifallibilis certius debet eſſe q̄cquid ab ipo in ſcriptura eſt reuelatū q̄ illud ad qd̄ quicūq3 intellectus pōt nāli lumine attingere.14.Diſ.4a.q.3.D.

In omni ordine agētiū:p̄cipue vbi p̄m̄ actiuū de ſe nō eſt imꝑfectū:eſt ſtatus ad aliqd̄ p̄m̄ actiuū ſimpl'r ꝑfectū:q̄ ſcʒ agēs agit ex plenitudine ꝑfectionis.ꝛ dicit agēs ex liberalitate ſm̄ Auic.6.meta.c.vltimo. Nullū aūt agens agit liberaliter ꝓpter hoc:q̄ ex actione ſua expectat perfici.ſicut enī in actib᷒ humanis liberalis eſt ille:q̄ agit nō expectās redditionē:ita ſimpl'r agēs dicit liberale:eo q̄ nullo᷒ ꝑfici tur a productione vel ꝓducto.2.Diſ.p̄.q.7.infra.E.

In oībus relatiuis equiparantie cōe ſm̄ ſe acceptū:vt cōe eſt nō refert:q2 ex quo vt cōe eſt:abſtrahit ab oīb᷒ relatiuis ſiue terminis relationū:q2 relatio realis nō eſt niſi diſtincti ad deſtinctum:ſʒ ſi vt ſic referretur:oporteret ibi dare terminū ſibi relatū diſtinctū.Et iō nō referret ad aliquid eiuſdē rōnis cū relato:ſed referret ad aliquid alterius rōnis.refert igit tale relatiuū tm̄ pro ſuo inferiori:ſicut ſile nō refert ꝑ ſili in cōi ad ſile:ſed pro aliquo iferiori qd̄ pōt diſtingui a ſili:ad qd̄ refert.ita ēt eſt de differēti.nō enī refertur ad differēs in cōi:q̄ſi ad p̄m correlatiuū quaſi eſſent duo extrema p̄o relationis:ꝛ vtrūq3 cōſſimū ad oē differens:ſʒ differēs eſt differēs ab hoc differēti. Et ſi obycias

ꝙ relatiuū dat ꝑmo intelligere ſuū correlatiuū cōe. Rñdeo nō eſt tale correlatiuū ei⁹: vt cōe: niſi ipm vt ſumpatꝫ ꝑ aliquo inferiori: ꝑ quo diſtingui pōt a correlatiuo. Ex̄ᵐ huiꝰ eſt in reb⁹: qꝛ ſi tota nā ignis eēt in vno indiuiduo: illō indiuiduū nō poſſet gñare: qꝛ ſi ſic: tūc generaret aliū ignē: in quo eſſet tota nā ignis: ⁊ eſſent quaſi due ſpēs ignis: qḋ ē impoſſē: ⁊ tñ nūc in vno indiuiduo nā ignis eſt rō gñandi: qꝛ hꝫ vnitatē ſufficiētē pro ꝑn⁰ actiuo ⁊ diſtinctionē ſufficiētē. Ita h̄ ſil'itudo hñt eſt rō alicui referēdi vel terminādi relationē: ſꝫ nec referē nec terminat: niſi accipiaꝛ ꝑ diſtincto in quo ſit: ita ꝙ nec vnitas nec diſtinctio eſt per accñs: ſed vtrūqꝫ ꝑ ſe reſpectu talis relationis: ſicut dictum eſt in. q. de circūinceſſione ꝑſonarū. 21. Diſ. ꝑ. q. vnica infra. D.

In omni ſtatu ſeruabunē: ⁊ ſeruari debēt iſta ꝑcepta: i btitudine gdē erit ſūma obſeruatio illoꝝ affirmatiuoꝝ: niſi forte illi⁹ ſolius de honoratiōe parētū: nō gn tūc ibi ſit voluntas honorādi: ſꝫ qꝛ nō erit neceſſitas impēdēdi actū hui⁹: ſaltē ꝑut honor ille extēdiꝛ ad ſuſtētationē neceſſariā: qa ibi nullus indigebit auxilio: in ſtatu aūt innocētie ⁊ ante legē ſcriptā tenebanꝛ oēs ad iſta: qꝛ erant ſcripta interius in corde vel forte ꝑ aliquā doctrinā exteriorē datā a deo: quā diſcebāt parentes: ⁊ deriuabāt in filios. nec oportuit ea ſcribi in libro: qꝛ potuerūt illa facilr memorie cōmēdare ⁊ retinere: qꝛ populus illius tpis erat longioris vite: ⁊ fuit melioris diſpoſitionis in nālib⁹ ꝙ̄ populus tpis poſterioris: quo tpe infirmitas populi requirebat legem dari ⁊ ſcribi. 37. Diſ. 3ˡ. q. vnica. D.

In ꝑiurio eſt qꝛqꝫ duplex pctm̄. ſ. mēdaciū tanꝙ̄ mãle: ⁊ aſſumptio noīs dei in vanū: hoc eſt nō ſolū includit mētiri ſꝫ etiā irreuerētiam: ⁊ ꝑᵐ ꝑtinet ad ſcḋaꝫ tabulā: ſed ſcḋꝫ formaliter ad primam: quia irreuerentia prohibetur ibi. 39. Diſtin. 3ˡ. q. vnica. D.

In ptāte eccl'ie fuit determinare gbus verbis ꝑme vel tertie ꝑſone ⁊ idicatiui vel optatiui modi exprimerenē ſuſcipiēs ⁊ act⁹ in baptiſmo ⁊ eccl'ia latina elegit exprimere ſuſcipiētē in 2ᵃ ꝑſona ⁊ actū indicatiue. ⁊ rōnabilr vt notaret miniſtrū vere ꝯferre ſacr̄m. Eccl'ia aūt greca elegit alr ⁊ rōnabilr pro tpe vt dictū eſt: vt auferreē ſciſma gloriantiuꝫ de baptiſantibus miniſtris. 3. Diſ. 4ˡ. q. 2. O.

In pluribus hꝫ volūtas actū volēdi: ſꝫ nō neceſſario aliquē actū: ſed pōt ſe ſuſpēdere ab oī actu oñſa btitudine. aliter enī ſimplices qñ apprehēdūt aliqd qḋ ꝑtinet ad finē vltimū de quo neſciūt an ſit de rōne finis vltimi tenerenē ad volēdū illud: vñ vnūqḋqꝫ obm pōt volūtas velle ⁊ nolle ⁊ a quolibet actu in ꝑticulari pōt ſe ſuſpēdere hoc vel illo. ⁊ hoc pōt glibet expiri in ſeipo cū quis offert ſibi aliqḋ bonū: ⁊ ēt oñdit bonū vt bonū cōſiderandū ⁊ volēdū: pōt ſe ab hoc auertere: ⁊ nullum actum voluntatis circa hoc elicere. 49. Diſ. 4ˡ. q. 10. H.

In punitione volūtaria ꝯuenit multa ꝯſiderare. Primo gdē velle punire: qḋ eſt velle imꝑatiuū ſeu efficax ꝯiūgēs cās ꝑximas ipſius punitionis paſſiue. Et ſcḋo nolle peccaſſe vel diſplicere ꝙ eſt cā partialis ꝑxima pene: lꝫ nō intēdat penā illā. Et 3ᵒ velle acceptare punitionē illā paſſiuā iam inflictā. 4ᵒ patienter ferre punitionem. Et hec quatuor ſic breuiter explicanē. Uindicare cōmiſſum. Deteſtari ꝯmiſſuꝫ. Acceptare penā iflictā. Patiēter ferre penā inflictam. Dis q̄tuor corrīdent alia q̄tuor ex pte termini volitionis in quibus eſt idē mãle. ſ. puniri: formalia aūt quatuor ſupaddita. ſ. volitū a volūtate cauſante: a voluntate deteſtante: a voluntate acceptante: ⁊ a voluntate patienter ferente. 14. Diſ. 4ˡ. q. 1. R.

In quacūqꝫ nutritione vſqꝫ ad terminū augmētatiōis aliqd ꝑciſe ꝯuertiē ꝑp nutritionē. ſ. vt reſtaureē illud qḋ fluxit: aliqd aūt ꝑp augmētationē. ſ. vt acgraē quātitas debita ēt ſi nihil fluxiſſet: ⁊ ꝑᵐ quidē nō eſt de principali intētione nāe. ſimplr enim natura magis cōſeruaret ad eſſe toti⁹ ꝑtē, que fluxit ſi poſſet ꝯſeruare ꝙ̄ loco eius aliquā imꝑfectionē reſtauret. ſꝫ ſcḋm eſt de ꝑncipali intētione nāe volentis attingere quātitatē ꝑfectam ita ꝙ ſcḋm intentū eſt ꝑp ꝑfectionē acgrēdā. ꝑᵐ aūt quaſi occaſionatū ꝑp vitandā imperfectionem. 44. Diſ. 4ˡ. q. 1. infra. N.

In quātocūqꝫ gradu habitus nō poſſet ſupplere totaꝫ vicem potentie: qꝛ ⁊ ſi cauſalitas eius ſit diminuta: ⁊ cauſalitas potētie diminuta: tñ alteri⁹ rōnis eſt cālitas habit⁹ ꝙ̄ cālitas potētie: qꝛ ex rōne ſui habitus eſt cā ſecūda: quia. ſ. potentia pōt vti. ⁊ ita ſi in infinitū augereē: nūꝙ̄ poſſet fieri ꝑncipiū vtēs: ſicut virtus gñatiua pñs quātūcūqꝫ augereē: nō poſſet fieri virtus ſolis. Nō igiē eiuſdē rōnis eſt cālitas habitus cū cauſalitate potentie: vt illa intenſa poſſit aſcendere ad iſtam: ſꝫ ſemꝑ ſunt alterius rōnis: ⁊ tñ h̄ cū illa cauſans cauſat actū perfectiorē: ꝙ̄ ſi ſolum cauſaretur ab vna illarum. 17. Diſ. ꝑ. q. 2. infra. U.

In quocūqꝫ eſt formalis rō agēdi ⁊ prius nā ꝙ̄ actio eius ſit elicita actu vel terminus ꝑductus: illud eſt ei rō ⁊ ꝑnᵐ agēdi: ſi auteꝫ poſterius habet: non agit illo formaliter: ſimilr nec ſi ſimul natura cuꝫ termino habeatur: quia tunc filius generaret ſe. 1. Diſ. 3ˡ. q. 5. B.

In q̄cūqꝫ ꝑficiē maxime po⁹ cognitiua in illo maxime ꝑficiē appetitiua illi cognitiue corrīdēs. 6. diſt. 2ˡ. q. 2. infra. E.

In q̄cūqꝫ ope nāe manifeſtaē ſūme potētia ⁊ ſapiētia diuina: qꝛ ꝑducit ea de nihilo: ⁊ h̄ ſunt q̄ ꝑtinent ad hierarchiam totius vniuerſi q̄tū ad eſſe nāe: ſꝫ miſericordia ⁊ iuſtitia q̄ ꝑtinent ad hierarchiam naturarū intellectualiū quantum ad eſſe morale nō ſumme manifeſtaē in quocūqꝫ ope grē: imo vr̄ ꝙ ſūma miſericordia nō manifeſtaē niſi ſine meritis ſumma gr̄a ⁊ gl'ia dareē. 13. diſt. 3ˡ. q. 3. infra. N.

In ſabbato ſcō circa noctis initiū miſſaꝝ ſolēnia ſunt celebrāda. ⁊ rō eſt: qꝛ illa pars diei artificialis q̄ eſt poſt nonā ſabbati ſancti cōputaē cū nocte ꝑcedēte diē dñicā. vñ in hñdictione cerei dr̄, h̄ nox eſt ⁊c̄. ⁊ ēt in oratione dr̄, deus q hanc ſacratiſſimā noctē ⁊c̄. termin⁹ aūt celebratiōis. ſ. hora nona colligiē ex ꝯſuetudine eccl'iaꝝ: ⁊ ille terminus maxime attīgiē ī dieb⁹ ieiunioꝝ qñ regulr ī eccl'ys collegiatis ꝯſueuit circa horā nonā miſſa de ieiunio celebrari. Iſtā aūt circumſtātiā tpis cōcomitaē qḋdā neccīuꝫ ad faciendū tractū tpis in celebratione miſſe ordinata quacūqꝫ hora diei artificialis fiat. ſ. legere Introitū oōnes ⁊ epl'am ſicˊ in miſſalib⁹ ſm vſuꝫ eccl'ie romane notaē: ſine gbus ꝑmiſſis nullus ordinate ꝯficit. nec forte abſolute gs pōt ꝯficere: vt ſupra tactum eſt di. 8. niſi ꝑmitteret ad minus illa verba ꝑ que ſignaret ſe ꝑferre verba ꝯſecrationis ī ꝑſona chr̄i nō in ꝑſona ſacerdotis: ⁊ celebrātē opꝫ hēre aliquē rñdētē in perſona totius eccleſie: vt denoteē eſſe mediator inter deum ⁊ eccleſiam offerens ſacrificium deo pro eccleſia que ſibi aſſiſtit in offerendo. 13. diſt. 4ˡ. q. 2. infra. N.

In ſacrīs eſt aliqd necīū ſimplr. ſ. ex pte ſacrī: q̄. ſ. nō exiſte olno nō ē ſacr̄m. aliqd ē necīū aliq̄lr. ſ. ex pte miniſtri: ſine q̄ miniſter diſpēſando ſacrꝫ nō pt vitare pctm̄. 3. di. 4ˡ. q. 2. L.

In ſingularibus eſt ordo ſm ordinē vl'ium: ꝑus enī qḋcunqꝫ vl'e pōt intelligi deſcendere in propinꝫ ſingulare ꝙ̄ ꝯtrahaē per diām aliquam ad aliquid inferius tanꝙ̄ ad ſpēm vt ſic hēamus ordinē iſtoꝝ ſingulariū. h̄ ens: hec ſubā: h̄ corpus: ⁊ ſic deinceps vſqꝫ ad fortē: hoc pꝫ ꝑ Auic. ꝑᵒ phyſice ſue. qḋ prius videm⁹ a remotis corpus ꝙ̄ aial: ⁊ aial ꝙ̄ hoiem ⁊c̄. qḋ nō eſt intelligēdum de vl'i: qꝛ viſus nō videt vl'e ſed de ſingulari vl'ioris. 8. diſt. 4ˡ. q. 2. O.

In ſtatu inocētie erāt dona ordinata: ita ꝙ iuſtitia originalis potuit eſſe ſine gr̄a nō ecōuerſo: ⁊ tūc ꝑuatio prioris includebat virtualiter priuationē poſterioris: cuicunqꝫ igiē tūc

reſtituta

reſtituta fuiſſet gr̃a ſine iuſtitia originali:ſi hoc factū fuiſ/
ſet:nō habuiſſet ipſe pfectū ſtatū innocētie:ſed p ſtatu iſto
nō hr̄t talē ordinē:ſed gr̃a pōt ineſſe ſine tali iuſtitia:τ ipſa
ſimplr̄ eſt donū excellentius q̄ȝ talis iuſtitia.ipſa igit̄ gr̃a
inexꝑs ſimplr̄ reſtituit hoiem in ſtatu iſto ad pfectionem
ſupnālē ſibi poſſibilē:ſed hoc ſine iuſtitia:lȝ ergo abſolute
nō ꝯ̄dicant:vn̄ nō repugnant carētia iuſtitie originalis ab/
ſolute loquēdo τ gr̃a pro ſtatu iſto:repugnant tn̄ inquantū
illa carētia eſt culpa auertens a fine vltimo:q: conuerſio
oppoſita illi pro ſtatu iſto nata eſt ineſſe filio ade per gr̃aȝ
ſine iſto dono.32.Diſ.2ᵃ.q.vnica infra.F.

In ſtatu inocētie qn̄ mrīmoniū fuit pcise in offm̄:fuiſſet licita
bigamia:q: fuiſſet tūc neceſſitas q̄ vir cōmutaret corpus
ſuū p pluribus ad plures ples pcreādas:q: p ſimplicem
cōmutationē vnius cū vna fuiſſet ſufficiēs pcreatio:τ nec
vir nec mulier fuiſſet tūc ſterilis.33.diſt.4ᵃ.q.1.infra.A.

In ſubſtātijs q̄uis i eadē re ſimplici poſſint eē pfectiōes ml̄
te ſubales ſoꝛ̄alr̄ diſticte.τ ibi vna rō ſoꝛ̄alis poſſit abſtra
hi ab alia:remanēte adhuc cōcretione vtriuſqȝ ſoꝛ̄alitatis
ad ſua ppa ſuppoſita.vbi gr̃a.lȝ hec ſit vera ſuba itellecti/
ua eſt volūtas:vbi eſt pdicatio ꝯcretiua vni⁹ pfectiōis de
altera:tn̄ hec negaſ:itell̄s ē volūtas:q: illa ſignāt pfectio/
nes illas:vt abſtractas a ſe inicē:τ ſm̄ ppas ſoꝛ̄alitates:tn̄
adhuc ſic abſtracta ꝯcernūt ppa ſuppoſita:vt hic itell̄s eſt
itell̄s:τ hec volūtas ē volūtas.accipiēdo tn̄ ſubaȝ ſiue ſim/
plicē ſiue cōpoſitā pciſe ſȝ rōnē ſuā ſoꝛ̄alē qdditatiuā:tn̄
eſt abſtractio a ſuppoſito ppe nāc:q: cōiter nō ſunt nate
ꝯcernere aliqd alteri⁹ nāc:iō ibi iſta abſtractio eſt maxia.
abſtrahēdo eni nāȝ hūanā a ſuppoſitis:q̄ ſunt illi⁹ nāc:ſi ē
abſtrahiſ cū ꝯcipiſ hūanitas:nō remanet vlteri⁹ abſtra/
ctio alia τ iō illud vt ſic ꝯceptū pciſe eſt ipmmet:q: cuilibȝ
alij extraneū.ſicut dicit Auic.5.meta.q̄ eqnitas eſt tm̄ eq/
nitas τ nihil aliud.Sȝ in accn̄tib⁹ quāto plura pn̄t ꝯcerne
re:tāto ples pn̄t fieri abſtractiōes:ꝯcernūt eni accn̄tia ſup/
poſita alteri⁹ nāe:τ lȝ ab his abſtrahanſ:ꝯcernūt tn̄ idiui/
dua ppꝛie nāc:ſicut albū ꝯcernit lignū:τ lȝ ab hoc abſtra/
haſ albedo:tn̄ adhuc ꝯcernit albedinē hāc τ illā:q̄ ſunt in/
diuidua ſua:ſȝ vlteri⁹ eſt abſtractio qdditatis a ſuppoſito:
q̄lis dicta eſt fieri i ſubſtātijs:τ illā circūloqmur p h̄ q̄ di/
cim⁹ qdditas albedinis:τ illa nō ꝯcernit aliqđ ſuppoſitū:
nec eiuſdē nāc:nec alteri⁹.In relōnib⁹ ēt(q̄ plra ꝯcernūt)
adhuc ples pn̄t eē abſtractiōes.ꝯcernit eni relatio ſuū p/
priū idiuiduū:fundamētū:τ ſubm̄:τ lȝ abſtrahaſ a poſte/
riori:nō tn̄ a priori.5.Diſ.pᵃ.q.1.infra.A.

In tota lege moſayca nō fiebat iſta ꝯfeſſio de qua loqmur:ſȝ
de pctis occultis tm̄ deo fiebat ꝯfeſſio:de qbuſdā tn̄ defe/
ctib⁹ publicis τ obſeruātia legaliū fiebat ꝯfeſſio:vt vniuſ/
cuiuſqȝ:qn̄.ſ.obtulit p tali delicto ſacrificiū.Et gn̄alis ꝯfeſ
ſio ſacerdotis p pplo erat iſta.iniuſte egim⁹:peccauim⁹ τ
hm̄.Et iſto mō publica ꝯfeſſio ſacerdotis erat q̄dā diſpoſi
tio ad petēdā miſericordiā dei pplo.ſic̄ τ mō in eccl̄ia nō
ꝯfeſſiōe iſta de q̄ loqmur:ꝯfitemur nos peccaſſe τ petim⁹
mīam τ nobis τ toti pplo.17.diſ.4ᵃ.q.vnica.D.

In tota nā nihil eſt in ſuſceptiuo qđ ſit diſpoſitio neceſſitans
ad formā:q: cū qualibet tali ſtat potentia ꝯ̄dictionis:cum
iſta neceſſario cōcomitet ſuſceptiui qđ ē pciſe ſuſceptiuū.
talis eni repugnat neceſſitati.Sȝ illud verbū vſitatū de
diſpōne q̄ eſt neceſſitās:dȝ ſic intelligi:q̄ diſpō nō ſit rō ne
ceſſitatis:ſȝ q̄ ipſa poſita agēs neceſſario iducat formā ad
quā eſt diſpō vel neceſſitate ſimplr̄:ſicut qn̄ eſt mere nāle
vel neceſſitate ſm̄ qd vt qn̄ agēs eſt volūtariū τ diſpoſuit
ſic agere:τ hoc vltimo mō forma corporeitatis eſt diſpoſi/
tio neceſſitans ad alaȝ:nō q̄ ex iſta vel virtute ei⁹ ſequaſ
alatio:ſȝ q: ipſa poſita agēs nec̄itate ꝯditionata ſue diſpō/
nis iducit formā ad quā eſt.43.diſ.4ᵃ.q.3.P.

In via fuerūt due moꝛe angeloꝝ.pma in qua fuerūt vniſoꝛ/
mes in gr̃a.ſi volumus dicere q̄ mali habuerūt gr̃am:vel
vniformes ſaltē in nā.Scđa moꝛa in qua adhuc in via exi
ſtētes fuerūt difformes.ita.ſ.q̄ iſti vltimate meruerunt:τ
iſti vltimate demeruerunt.3ᵃ moꝛa fuit diſtinctio finalis
vnius ab alio neceſſario.pbabile eſt ēt q̄ in ſcđa moꝛa in
qua fuerūt difformes in via fuerūt multe moꝛule:q: mali
peccauerūt multis ſpeciebus peccati.ſ.ſupbia:odio τ inui/
dia:τ iſti actus ordinate τ nō in eodē inſtāti fuerunt eliciti:
vt pȝ diſtin.5.in principio.τ eſt ibi auctas Augu.Hoc itez
pȝ p illud Apoc.Fiebat pliū magnū i celo:τ dr̄ ibi q̄ Mi
chael fecit victoriā:q̄ victoria cedebat i laudē bonoꝝ.hoc
nō fuit niſi q: pctm̄ maloꝝ angeloꝝ fuit icētiuū tētationis
in bonis:q tētationē iſtā vicerūt.cū igit̄ angelus bon⁹ non
fuit pſcius futuroꝝ:pus fuit elicitum pctm̄ a malo angelo
anq̄ȝ p ipſuȝ eſſet tentatio boni.τ iō in ſcđa moꝛa fuerunt
multe moꝛule elicite a malis.5.Diſ.2ᵃ.q.2.N.

In vita moꝛtali cā nālis ſemꝑ agit effectū ſuū niſi p ꝯtrariuȝ
impediaſ:τ ſi ſuſpēdaſ actio iſta aliter q̄ȝ p oppoſitū mi/
raculū eſt:τ tale dicit̄ de⁹ nō poſſe de lege cōi.In vita aūt
imoꝛtali nō talis erit neceſſitas reſpectu effectus nālis:q:
deus p ſtatu iſto diſpoſuit reb⁹ coagere:τ actiones ppꝛias
eis ſinere hēre ſm̄ Augu.7.de ciui.dei.c.30.in ſtatu aūt il/
lo nō coaget eis ad corruptionē mutuā:τ ad multos alios
effectus:τ iō non eſt miraculū ſi tunc non habent effectus
ſuos maxime imperfectos.49.diſ.4ᵃ.q.12.E.

In vniuocis agētibus verū eſt qđ tale eſt paſſiuȝ in potentia
quale eſt agēs in actu:τ iō impoſſibile eſt qđ idē ſit in actu
formaliter tale τ in potētia tale ſimul:tn̄ in actione equiuo
ca nūq̄ȝ opȝ hoc eē verū:q: ibi agēs opȝ eſſe nobilius τ vir
tualiter tale.25.diſ.2ᵃ.q.vnica infra.E.

In vniuerſis opib⁹ dei nō fuit aliqđ opus mere gr̃e:niſi ſola
incarnatio filij dei:τ hoc ſi ad illā nulla merita pceſſerunt:
qđ vtiqȝ verū eſt in ordinatione diuina de illa incarnatio
ne:q: ſi tpe cōceptionis pceſſerunt aliqua merita marie:tn̄
non erant bona abſolute reſpectu incarnationis:ſed foꝛte
accelerationis vt impleretur illa incarnatio preoꝛdinata.
2.diſtin.4ᵃ.q.1.infra.M.

In vnoquoqȝ ordine cāe opȝ ponere reſpectu vnius effectus
vnā p ſe cām:τ vnā p ſe rōnē cāndi:ita intell̄s in ſuo oꝛdi/
ne cāſitatis eſt vnus:τ hȝ vnā formalē rōneȝ cāndi:τ ſpēs
vel obm̄ in ſuo ordine cāndi eſt vna cauſa:τ habet vnā rō/
nē cāndi:ſȝ ſi opȝ totalē cāȝ:pūt cōplectiſ oēs cās pꝛ̄iales
hēre vnā rōnē cāndi:niſi vnitate ordinis:q: ſi cāȝ vnitate
ordinis cōcurrat vnitas per accidens:hoc accidit:ſȝ vnitas
ordinis ē p ſe.Exᵐ ſol i ſuo ordine cāndi hȝ vnā rōnē cān/
di reſpectu prolis:τ pr̄ in ſuo ordine cāndi eſt vna cā vni⁹
rōnis:ſed cauſa totalis que cōplectitur patrē τ ſolē:nō hȝ
aliquā vnā rōnē formalē cauſandi ſicut nō eſt vna cā:niſi
vnitate ordinis:τ ſi contingat cauſas ſic ordinatas preter
vnitatem ordinis habere vnitatem per accidens inquan/
tum.ſ.vna accidit alteri:hoc non conuenit eis per ſe inquā
tum ſunt cauſe ſic ordinate.3.Diſ.pᵃ.q.7.N.

Lapis videſ in eēntia diuina:nō vt in ſpeculo in quo
reluceat obm̄ pn̄s:ſȝ ipa eēntia ſe ſolā τ ſoli ſuo
intellectui ſe rep̄ntat an̄ actū intelligendi:ſed lapis videſ
in eſſentia diuina:vt obm̄ ſcđarium in primo obto:nō qdē
motiuo ad itellectionē ſcđi:ſicut mouet intell̄m ppꝛium:τ
ſicut intell̄m noſtrū mouet pmᵐ ad ꝯclōnē ſed ordine pmi
obiecti τ ſcđi terminantis quodam alio.ſ.voluntate mouē
te ad iſta duo obiecta ordine quodam actuȝ intellectus ter
minantia.14.q.q.infra.Cc.

Latria pōt equiuoce accipi.vno modo pro cultu ſiue reuerē/
tia exhibita deo in actu interiori rōne ſummi dn̄i vel ſum/
mi boni.vel pro reuerētia exhibita deo actu exteriori.vel

pro habitu inclinante ad talem actum:⁊ ille habitus cum ſit ꝯſonus rõni recte virtus eſt ⁊ nõ theologica:q2 nõ habꝫ pro obiecto imediato bonum increatum:ſed honorem deferendum dño in creatorẽ.ergo virtus moralis potiſſime continetur ſub iuſtitia qua reddiatur ſuperiori ꝙ ſibi debetur.9.diſ.3ᵃ.q.vnica.B.

Lex diuina eſt pp bonũ cõe hoīꝫ qb⁹ data eſt ⁊ punitio cuiuſcũqꝫ ꝯtra legẽ peccãtis.⁊ hoc ſꝫ legẽ eſt pp obſeruationẽ legis.⁊ vlteri⁹ pp bonũ cõe illoꝝ qbus data eſt lex.tãdẽ ꝓo pp ipm legiſlatorẽ:⁊ hoc iõ hic.non aũt in lege poſita ab hoĩe:q2 hic bonũ legiſlatoris eſt ſimplr melius bono cõitatis.nõ aũt ibi.actus aũt amicitie qui ipéraret aliquãꝫ punitionẽ amati vt amati nõ imparet illã niſi preciſe pp correctionẽ amati.⁊ lꝫ illa cẽt via corrigendi:tñ ſi alia cẽt via facilius corrigendi amicitia vt amicitia magis impera ret illã aliã viam.14.diſtin.4ᵃ.q.2.infra.E.

Lex illa ſm quã pnia virt⁹ eſt vindicatiua dictat culpã dẽre ordinari:⁊ p penã itrinſecã triſtitie ⁊ p penã extrinſecã duplicẽ verecũdie.ſ.⁊ afflictionis ſiue laboris corꝑalis:ſicut colligit̃ ex diuerſis ſcripturis q̃ ꝯtinẽt legẽ illã.ergo illa pena ſiue puniri qͦ ridet culpe integrat̃ ex tribus penis. Et ꝯſilr cã ꝓxima iſtius pene opꝫ ꝙ itegret̃ ex cauſis ꝓprijs iſtaꝝ penaꝝ.Cã aũt ꝓpria triſtitie interioris eſt deteſtatio peccati cõmiſſi a ſe ſiue diſplicẽtia de pctõ.⁊ hec includit duas cãs ꝑtiales.ſ.ꝯſiderationẽ peccati cõmiſſi ⁊ nolitionẽ eius.⁊ inter iſtas ꝑ̇ncipalior eſt cã nolitio:ipſa ẽt poſita neceſſario ponit aliã⁊nõ ecõuerſo.Iſte ergo actus q eſt ꝓpria cã ꝓxima triſtitie dĩ ꝯtritio.ſcd̃us actus q eſt cã ꝓxima erubeſcẽtie vel verecũdie dĩ ꝯfeſſio vbi pctm̃ occultũ ꝓpalat̃ hoĩ.tertia cã ꝓxima vel ꝓpria tertie pene eſt op⁹ aliqͦ laborioſum vel penale:Sicut ergo pena ꝑfecta correſſpõdẽs culpe ſm iuſtitiã vindicatiuã habet tres penas partiales q̃ ſunt ꝑtes vnius punitionis ꝑfecte:eo mõ quo tres reſtitutiones eſſent partes vnius reſtitutionis perfecte illi qui fuiſſet tripliciter dãnificatus:ita tres actus ad quos ſequunt̃ iſte tres pene ſunt ꝑtes vnius cãe ſufficiẽtis ꝓxime reſpectu pene condigne.16.Diſ.4ᵃ.q.1.ã.D.

Lex diuina abſolute ꝓhibuit nõ ꝑmittas hoĩem occidi:⁊ nulli licet īferiori i lege ſuꝑioris diſpẽſare.ḡ nulla lex poſitiua ꝯſtituẽs hoĩeꝫ occidẽdũ iuſta eſt.ſi in illis caſib⁹ ſtatuat q̇s deus nõ excipit:excipit aũt multos:vt pꝫ in Exo.ſ.blaſphemũ/homicidã/adulterũ/⁊ multos alios:nullus ḡ ſm iuſtã legẽ occidit:nec lex poſitiua iuſte inſligit homicidiũ ſi non excipit̃ ille caſus a deo ꝓhibente homicidium. Et ſi obijcias:ergo lex eſt iniuſta q̃ p̃cipit furẽ occidi:q2 de⁹ nõ excepit ab illo p̃cepto negatiuo:nõ occides:pctm̃ furti:imo manifeſte oñdit ſe velle excipe furẽ:nec velle eũ plecti morte q2 inſligit furi aliã penã. Rñdeo ꝯſtat ꝙ de⁹ i lege Moyſi vel euãgelica explicite nõ excepit pctm̃ furti ab illo p̃cepto:nõ occides.vt.ſ.pp h̃ pctm̃ liceat hoĩem occidere:⁊ iõ niſi reuocauerit aliq̃ reuocatione ſpãli:qͦ nõ hĩ ex ſcriptura:nec de bulla ſuꝑ hoc deſcẽdẽte de celo audiuim⁹:nõ video ꝙ lex aliq̃ iuſta poſſit ſtatuere hoĩeꝫ occidi ꝓ furto ſolo.dico aũt ſolo:q2 ſi eſt fur ⁊ cũ h̃ inuaſor p̃ſumit̃ homicida:q2 vult occidere:⁊ h̃ parat⁹ eſt ſi aliqs ſibi reſiſtat:h̃ pꝫ p illud Exo.22.de fure nocturno ⁊ diurno:fur nocturnus ipune occidit̃:q aũt intrãtẽ de die ad furandũ occidit homicidij reus eſt.cã diuerſitatis eſt hec:q2 p̃ſumit̃ ꝙ q de nocte furat̃ occideret ſibi reſiſtentẽ ſi poſſet:nõ aũt qui de die intrat.15.Diſ.4ᵃ.q.3.infra.H.

Lex euãgelica q̃ eſt ꝑfectiſſima nõ debuit p̃cipitãter iponi.ſꝫ hoĩes p⁹ ad illã allici cadentẽ adhuc ſub ꝯſilio:vt poſtea exercitatis poſſet ſub p̃cepto iponi.2⁹ q2 lex vet⁹ nõ erat mala ſicut eſt idolatria.⁊ iõ non debuit ſubdito repelli:in hoc enim fuiſſet repulſa quaſi mala:ſed debuit ſynagoga cum honore ſepeliri:vt oñderet̃ fuiſſe bona ꝓ tẽpore ſuo. Impoſitio aũt baptiſmi p modũ p̃cepti euacuatio fuit circũciſionis ſaltẽ q̃tũ ad neceſſitatẽ. Debuit aũt aliqñ ſequi ꝓmulgatio per modũ p̃cepti:q2 aliter nunq̃ hẽret lex iſta firmitatẽ vel neceſſitatem ſaltem q̃tũ ad illud ſacramentum.3.Diſ.4ᵃ.q.4.D.

Lex eſt de vliбus caſib⁹:de caſu aũt ꝑticulari nõ eſt lex:ſed iudiciũ ſm legẽ:qͦ eſt ꝯclo legis:vt ꝙ iſte homicida moriatur.44.Diſ.ṗ.q.vnica infra.D.

Lex vlr ꝓmulgata oẽs obligat:vlr dico illã ꝓmulgari in cuius ꝓmulgatione nõ eſt aliqua acceptio ꝑſone ſiue cuiuſcũqꝫ exceptio ꝑſone:vł circũſcriptio circũſtãtie. Tale fuit p̃ceptũ de baptiſmo ſuſcipiẽdo ⁊ h̃ rõnabilr:q2 ꝯgruũ fuit oẽs de lege chriana hẽre vnũ ſignũ i quo ꝯuenirẽt iter ſe:⁊ diſtinguerent̃ ab alijs:vt dictũ eſt in.q.de inſtĩone ſacri in cõi:⁊ maxime illud ſignũ p qͦ ingrederent̃ obſeruãtiã huius legis:p eius enim ſuſceptionẽ aſcribunt̃ illi legi:⁊ dicũtur de familia chriſti.4.Diſ.4ᵃ.q.6.infra.A.

Legẽdo leges impiales codicis multa inueniunt̃ ſatis ꝯſona multis iudicijs legis moſayce. Et lꝫ deus dederit aliq̃ valde dura q̃ nõ opꝫ in euãgelio ſeruare:tñ multa dedit rõnalia valde ẽt pro ſtatu quocunqꝫ in hac vita mortali. Et iõ ſi iſta ſtatuunt̃ a legiſlatore obſeruãda pro quocunqꝫ tpe iuſte ſtatuunt̃. Et hoc mõ ſi ſtatueret̃ ab aliquo blaſphemũ/adulterũ/idolatrã debere occidi:multo iuſti⁹ ordinat̃ q̃ ꝙ fur ſuſpendat̃:ſed patet ad quid aſpiciunt plus principes:q2 ad cõmodũ tẽporale q̃ ad honoreꝫ dei:⁊ p h̃ plus puniunt ⁊ reprimere volũt peccata in proximũ q̃ in deũ. vt patet.15.Diſ.4ᵃ.q.3.E.

Legiſlator nõ dꝫ ea p̃termittere q̃ ſm ſe ſunt ꝯgrua i lege ordinata:lꝫ aliqs ex illis accipiat occaſionẽ delinquẽdi:alioquin nunq̃ deus debuiſſet iſtituiſſe pniaꝫ aliquã in aliqua lege:q2 qlibet põt ex hoc accipe occaſionẽ delinquẽdi quã nõ acciꝑet ſi nõ poſſet poſtea penitere.nũc aũt ad legem ſimplr ordinatã ꝓ ſtatu iſto nãe lapſe requirit̃ ꝙ penitentia poſſit eſſe fructuoſa.⁊ qua rõne in quocũqꝫ inſtãti ſanitatis pari rõne ⁊ in extremis:imo magis eſt neccẽium pro multis ipfectis ꝙ tũc poſſit valere. Dico igit̃ ꝙ iſtud non eſt occaſio data a lege:ſꝫ tñ accepta ab imperfectis:ſm ſe aũt eſt occaſio ſeruandi legẽ pp amorẽ legiſlatoris q tante miſericordie eſt erga miſeros:vt nunq̃ eis claudat ſinum miſericordie ſue.20.Diſ.4ᵃ.q.vnica infra.F.

Licet abſolute ex nã intellꝰ ⁊ volũtatis ſit cognitio p̃oꝛ tñ ꝙ cognitio ꝯformis ſit prior:h̃ eſt ſimul ex obto ⁊ ordine potẽtiaꝝ ⁊ rõne potẽtie ſic practicãtis.ſ.volũtatis:que ſit aliquo modo regulabilis aliũde:nã ſi obm determinat intellectũ ad cognitionẽ rectitudinis:prius nãliter:q̃ voluntas velit:⁊ vuluntas ſit aliquo modo regulabilis aliũde:nõ tñ apprehẽſio p̃cedit praxim:ſꝫ apprehenſio cõformis:hoc aũt accidit qñcũqꝫ determinata rectitudo praxis ẽ cognoſcibilie neceſſariaꝫ ſiue vt pͥnᵐ p intellectũ:ſiue vt ꝯclo per ſciam. Qñ aũt rectitudo determinata ꝯtingenter conuenit praxi:tunc nõ eſt obm aliqͦ determinans intellectũ ad cognitionẽ rectitudis determinate:anteq̃ voluntas velit:⁊ h̃ loquendo de intellectu ⁊ voluntate in cõi.nam illud cõtingens nõ determinat̃ ad alterã partẽ añ oẽm actũ voluntatis:cõparãdo tñ in ſpãli ad intellm̃ hunc ⁊ voluntatem hãc:iſtã praxim põt p̃cedere cognitio conformis:quã p̃cedit p̃mo cognitio determinatiua rectitudinis ⁊ quam nõ/nõ:nõ põt aũt p̃cedere in omni intelligẽte:ſed in illo ſolo:cui⁹ volũtas nõ eſt primo determinãs rectitudinẽ illi praxi. Exẽplũ p̃dictoꝝ:rectitudo huius praxis amare deum recta eſt ⁊ neceſſaria:⁊ includit̃ virtualiter in rõne dei.hãc praxim in quocunqꝫ nõ tñ nata eſt precedere ſimplr apprehẽſio:ſed etiã ꝯformis apprehenſio:cui.ſ.praxis eſt cõformãda:

formādā:vt ſit recta.Ex obto igiẽ qḋ eſt ṗmo ex ſe determinatiuū itell'ſ ad notitiā rectitudinis determinate ipſius praxis:⁊ ex ordine itell'ſ ⁊ volūtatis in opando.bi hec noticia ṗoꝛ praxi ⁊ ꝯformis:⁊ ita i q̄libet alia:cui ꝯuenit neceſſario rectitudo determinata:ſʒ rectitudo hui⁹ praxis.ſ.colere deū i ſacrificio altaris:eſt ꝯtingēs.qr̄qʒ eni eſt act⁹ rectus:vt mō:qr̄qʒ nō:vt in veteri teſtō:iō nō eſt aliqḋ obm determinatiuū itell'ſ ad notitiā huius rectitudinis añ oēm actū volūtatis:⁊ iō nec iſta ṗcedit:vt ꝯformis:oēʒ actū volūtatis:alicuius tñ ṗcedit puta illius ſolius:q̄ nō primo determinat rectitudinē huic praxi:qualis eſt voluntas humana:hec enim rectitudo determinatur a volūtate diuina acceptāte nūc talē cultū ⁊ al's non.4.q.pl.infra.D.

Licet abſolute ſine ꝯdictione poſſit eē mediū i ſpecie hūana inter filiū regni ⁊ filiū ꝑditionis.ſ.hō in puris nālib⁹:tñ ſʒ legē ſapie diuine poſt lapſuʒ nullū eſt mediū iter gratū q eſt fili⁹ regni:⁊ pctōꝛē:q eſt filius carceris:nec pōt eſſe loquēdo de po^a ordinata.i.ꝯformi legib⁹ a ſapia ⁊ volūtate diuina determinatis:⁊ iō nulluʒ liberat nec ſic liberare pōt a culpa niſi cui dat gratiam.1.Diſ.4^1.q.6.D.

Licet abſolutū poſſet ꝯuerti i reſpectiuū ⁊ ecōuerſo:tñ nō ſequiẽ q̄ reſpect⁹ eēt ſine fundamēto ⁊ termino:qꝛ termin⁹ ꝑ ꝯuerſionē acciperet eē eo mō q̄ pōt hēre eē:reſpectus aūt nō pōt hīe eē ſine fundamēto ⁊ termino.Nec ſequiẽ ſi termin⁹ a q̄ ṗfuit ſine iſtis.g̃ termin⁹ ad quē pōt eē ſine iſtis:ſicẽ nec i alijs vbi termin⁹ vn⁹ reqrit aliq̄ ad ſui eē q̄ ñ reqris alt⁹.dico g̃ q̄ ſi in reſpectiuū ꝯuerteret abſolutū ille reſpectus reqreret fundamētū ⁊ terminū:⁊ hēt ea vel antiq̄ q̄ ṗceſſerūt ꝯuerſionē vel noua.Ex^m i alijs.Nō ſeqẽ.lapis ṗt ꝯuerti i ſciaʒ ⁊ ecōuerſo.lapis nō iformat aliquē itellm̄.g̃ nec ſcia:qḋcūqʒ.n.i aliqḋ ꝯuertaẽ ſp termin⁹ hēbit ſuum ꝓpriū modū exñdi ſicẽ termin⁹ a q̄ ꝯuerſiōis habuit añ cōuerſionē ſuū ꝓpriū modū exñdi.11.Diſ.4^1.q.2.F.

Licet a cauſis eēntialr̄ ordinatis:quaꝝ vna eſt vniuoca altera equoca:poſſet eē effect⁹ vni⁹ rōnis:ſicut exēplificaẽ de calore:tñ qñ cāe efficiētes ꝓxie eiuſdē ordinis ad effectuʒ cāt aliq̄ inquātū ipſe cāe ſunt diſtincte:maxime ſi vtraqʒ ſit vniuoca effectui:ſiue vniuocatione cōpleta:ſiue diminuta:nō pōt a cāis talib⁹ diſtinctis eē effect⁹ vni⁹ rōnis.vniuocationē cōpletā dico qñ eſt ſilitudo i foīa:⁊ i mō eēndi foīe.diminutā qñ eſt ſilitudo i foīa:ſʒ hēat aliū modū eēndi:quo dom⁹ extra eſt a domo i mēte.vñ ⁊ gnōnē iſtā vo-
Te.30. cat aliq̄ mō ph̄s vniuocā.7.meta.Quia igiẽ obm eſt cā ꝓxima re^a notitie ⁊ vniuoca:ſʒ diminute:ſeqẽ q̄ diſtō foīalis obtoꝝ:cū cauſent notitias iquātū ipa ſūt diſticta:nec ꝯcludat diſtōnē foīalē notiaꝝ.4.q.p.infra.Hg.

Licet aliqs cōceptus cōis poſſit hēri q dicaẽ in qd de gnōne diuina ⁊ ſpiratione diuina.imo forte q dicaẽ in qd de ṗnitate diuina ⁊ creata:tñ nulla realitas pōt eē in diuinis aliq̄ mō diſtincta ex pte rei:a qua ſumaẽ iſte ꝯcept⁹ dict⁹ in qd:q̄ realitas ſit determinabilis ꝑ aliā realitatē:ſicut ꝯceptus cōis eſt determinabilis in itellectu ꝑ aliū ꝯceptū:⁊ impoſſitas hui⁹:⁊ rō ſatis tacta eſt.dico igitur q̄ ṗnitas ⁊ filiatio nō ſunt duo ṗmo diuerſa q̄tū ad intellm̄:qn poſſit intell's abſtrahere ab eis aliquē ꝯceptū realē cōem:ſʒ ſūt ṗmo diuerſa q̄tū ad realitatē ⁊ realitatē:ita q̄ nullū vnū graduʒ realitatis includūt:q ſit q̄ſi potētialis ⁊ determinabilis ꝑ ꝓprias differētias:vel q̄ſi ꝑ ꝓprias.ſicut albedo ⁊ nigredo icludūt realitatē aliquā eiuſdē rōnis determinabilē ꝑ ꝓṗas differētias ſpecificas eaꝝ ſiue realitates:a qbus ſumūtur eaꝝ diīe ſpecifice:⁊ ideo illa ꝓpoſitio q̄ ṗmo diſtincta ſunt primo diuerſa:tātū debet itelligi de ipſis realitatibus:que primo cōſtituunt:q̄tum ad nō conuenientiam in aliqua realitate vna formali q̄ formaliter includant ambo.26.Diſ.ṗ.q.vnica infra.Y.

Licet aliqḋ eſſentiale ſit ṗn^m ꝓductionis alicuius ad extra:nō tñ eſt ṗn^m ſtatim applicabile ad actū:niſi vt intelligiẽ in trib⁹:qꝛ ſicut dictū eſt di.12.ṗmi.illud qḋ eſt ṗn^m actuū ordinatoꝝ nō intelligiẽ eē in potētia ꝓxima ad actū remotū:niſi vt eſt ſub actu ṗoꝛi.ſicut aīa nūq̄ itelligiẽ eē in po^a ꝓxima ad actū volēdi:niſi vt eſt actu itelligēs:qꝛ qñ eſt in potētia ꝓxima volēdi aliqd:actu itelligit illud:qꝛ nihil eſt volitū niſi cognitū:⁊ ita ſʒ quodlibet eſſentiale ad ſe precedat aliquo modo notionale:tñ nō opʒ omne eſſentiale ſub omni reſpectu ad extra poſſe precedere quodamqʒ notionale.1.Diſ.2^1.q.1.infra.M.

Licet angelus ṗus videret itellectionē alteri⁹ angeli q̄ hēret auditionē ab eo:nō tñ fruſtra eſſet auditio:qꝛ eēt ꝑ ſe ꝑfectio cōicata angelo ab alio angelo liberalr̄:⁊ ad hoc potiſſime eſt locutio i itelligētib⁹ vt liberalr̄ ⁊ libere cōicēt ſibi inuicē ꝯceptus ſuos.ſi aūt cogitatio huius videreẽ in hoc iſte liberalr̄ nō cōicat ſuū cōceptū alteri:ſi eni hʒ iſte i iſta viſione:ſicẽ nō itelligēs ⁊ nō volēs:qꝛ iſta cogitatio eſt nāliter viſibilis:nāliter aūt actiuū ⁊ motiuū ad ſui viſionem ſimili mō ageret:ſi nō eſſet intelligēte ⁊ volēte.Silr̄ ēt auditio qñ precedit:excitat ad intellectionez viſionis angeli loquentis:ita q̄ ſʒ illa viſio poſſet eſſe ſine excitatione:nō tamen eſt ſine.9.Diſ.2^1.q.2.infra.M.

Licet appetitus nālis nāliter inclinet ad ſummā ꝑfectionez:iuſtitia tñ diſtributiua in deo que ordinat oīa ꝑꝑ ſeipſam:ordinat ſic hoīes ad beatitudinē vt hec perfectio deẽ ꝑꝑ meritum nō ꝓpter appetitum nālem:⁊ qꝛ inequalia poſſunt eſſe merita in eadem ſpecie hominū:ꝑ ꝯſequēs ⁊ ꝑfectio pōt eſſe inequalis.50.Diſ.4^1.q.6.infra.A.

Licet apoſtoli in actibus vl' verbis q̄ dixerūt vt hoīes potuerunt errare:tñ nullus apl's vel ꝓpheta inquātū ſcriptoꝛ alicuius ptis ſcripture aliquo mō errauit:qꝛ ſm̄ Aug.in epl'a ad Hierony.⁊ poniẽ in canone diſt.9.Si ad ſcripturas diuinas admiſſaʒ fuerit aliqḋ mēdaciū quātūcūqʒ paruum ſeu officioſuʒ nihil remanet in ea ſolide veritatis:q̄ ꝯuincatur aduerſarius.qcqd eniʒ cōtra ipm allegatū fuerit ridebit illud mēdaciter eſſe dictū iocoſe vel officioſe:vt eſt illud aliud qḋ ꝯcediẽ ita eē dictū.vñ dicit ibidē Augu.Hys ſolis libꝛis ſcriptoꝝ q canonici noiantẽ hāc didici ferre reuerentiam:q̄ nullum eoꝛum in ſcribendo erraſſe firmiſſime credam.3.Diſ.4^1.q.4.L.

Licet beati erun.in determinata approximatione ad dñm:tamen nō minuetur eoꝛum beatitudo accidentalis cuʒ aliquantulum recedunt:qꝛ recedunt ſm̄ libitūʒ ſuū:ſicut mō aliqui habent propinquitatem ad rem in camera vel extra in aula.49.Diſ.4^1.q.14.infra.N.

Licet bonū qḋ impetraẽ virtute ſacrificij nō impetreẽ virtute meriti ꝑſonalis ſacerdotis:ſʒ virtute meriti eccl'ie in cuius ꝑſona fit oblatio:⁊ ob cui gr̄aʒ oblatio acceptaẽ:⁊ ideo quo ad hoc.ſ.tale bonū ſic ipetrādum ſacerdos ſʒ ſit mere organū:tñ ratione ordinis hʒ gradum notabilē in eccleſia:ꝓpter quem ſibi conuenit offerre ⁊ oblationis virtutē determinare.⁊ in hoc non eſt preciſe organum ſed miniſter ⁊ diſpenſatoꝛ.20.q.q.J.

Licet cognoſcibilitas ſequaẽ ꝓportionalr̄ entitatē:nō tñ ita eſt de cognoſci:niſi cōparādo ad illū itellm̄:qui cognoſcit qḋlʒ ſm̄ gradū ſue cognoſcibilitatis.ita dico q̄ ſi entitas participata concludat de neceſſitate cognoſcibilitatem participatā:⁊ ita participatū hēat cognoſcibilitatem ꝑ cognoſcibile imparticipatū:nō tñ hʒ cognoſci ꝑ cognoſcibile imparticipatum:vt cognitum:ſed vt cauſam dantem ſibi eſſe.3.Diſ.ṗ.q.3.infra.J.

Licet cognō ſit ſm̄ modū cognoſcētis:⁊ nō ſit ſupꝛa nām cognoſcētis:eſt tñ obti hñtis modū cogſcibilis ⁊ modū nāe vltra modū nāe cognoſcētis.alr̄ eni nūq̄ ꝑfecti⁹ cognoſce

reꝝ ab ꝑfectiori nāliter.49.diſt.4ᵃ.q.11.infra.B.

Licet ꝯcedat potētiā.ſ.obiētā ꝑcedere actū:nō tñ ipa eſt in aliq̄ actu reali:ſ; ſit in aliq̄ eē cognito ſm q̄ ꝯcedit eſſe cognitū:nō tñ eſt ſoīalr eē cognitū.1.diſ.2ᵃ.q.2.infra.H.

Licet de aliqb⁹ ſctis p̄ribus ꝑſumat qḋ in ꝯhēdo bigamiam nō peccauerint:q: vtraqȝ rō ꝯhēdi ibi ꝯcurrit.ſ.neceſſitās pp quā iuſte erat ſic ꝯhēdū:ꝛ auctas diuina approbās ꝛ ꝑcipiēs:tñ ſi aliq ſine iſtis cāis vel altera eaꝝ ꝯtꝛerint.nō eſt mihi incōueniēs q̄ mortalr peccauerint:q: nō reputo eos fuiſſe tunc ꝯfirmatos.33.Diſt.4ᵃ.q.1.D.

Licet damnati debēt magis velle nō eē in pctō ꝑmanere:credo tñ q̄ appetunt nō eſſe nō pp culpam fugiēdam.ſunt.n. obſtinati:ſ; pp penā q̄ ſuſtinēt.rō eſt.nō eſſe nō eſt maximū malū:nec ex ſe odibile:ſ; miſeria eſt p ſe malū ꝛ per ſe odibile.ḡ glibet ipaȝ nāliter refugit:nec ab fuga retrahit. tale aūt nō eſt eſſe.50.Diſ.4ᵃ.q.2.F.

Licet deus priuet entia 2ᵃ actionib⁹ ſuis ꝑueniēdo cauſalitatē coꝝ ꝛ cāndo effect⁹ quos illā poſſent cauſare:tñ nō opȝ q̄ ꝑuet illa ſuis entitatib⁹.manēt eni ꝛ nō cauſant ſuos effectus:q: alia cā imediate cāt illos.poſſent tñ illos cāre.ſicut manet iſte ignis:ꝛ tñ nō cauſat ignem in hoc ligno ſi aliud agens fortius ꝑueniat in igniendo.poſſet tamē cauſare:q̄ foīam q̄ eſt ꝑn^m igniendi hȝ.7.q.q.infra.O.

Licet de⁹ voluit me ſedere ꝑ.a.ꝛ nō ſedere ꝑ.b.tñ ꝑus nālr volita ſūt ab eo ipa obta q̄ ipa nūc mēſurātia.ꝛ i illo ꝑori opȝ q̄rere nō ꝯdictionē iſtoꝝ volitoꝝ.alioqn p ipſa nunc poſteriora eis adiecta nō vī poſſe tolli illa ꝯdictio reſpectu hui⁹:ita hic:ſi enim vellet angelū eſſe ꝑ hoc nūc:ꝛ non eſſe pro hoc nūc.ꝑmo q̄rēda eſt poſſibilitas:qūo vellet angelū eſſe ꝛ non eſſe.2.Diſ.2ᵃ.q.1.infra.F.

Licet deus poſſet velle nos obligare ſibi vt qcqd ſum⁹ ꝛ poſſumus teneamur deo:tñ ex maxima miſericordia ſua ꝯſiderās nr̄aȝ fragilitatē ꝛ difficultatē ad bonū noluit nos regulr obligare niſi ad decalogū:ꝛ ita potuiſſet tūc ordinaſſe obligare hoīem ad decalogū.ſ.chr̄o nō incarnato.poſſet ḡ tunc hō aliq̄ opa ſup erogationis exercere q̄ alś ſibi eſſent indebita ꝛ tūc ſaluaret tota rō ſatiſfactiōis.de potentia tñ ordinata de⁹ nō diſpoſuit alicui peccatori dare ꝑmā gr̄aȝ: niſi in virtute meriti illius:qui erat ſine peccato.ſ.chr̄i.q̄ ſicut tactū eſt ſupra nō diſpoſuit ſibi recōciliare inimicum niſi ꝑ obſequiū magis gratū q̄ offenſa eius erat ſibi diſplicens:ꝛ tale obſequiū eius eſt paſſio chr̄i vel meritū eius:ꝛ ſicut nō diſpoſuit dare gr̄am peccatori ſine paſſione:ſine q̄ gr̄a nulla pōt eſſe ſatiſfactio oīno:q: nec equiualēs aliquo mō nec ſimplr nec in diuina acceptatiōe.iō multo magis de potētia ordinata nō eſt poſſibile ſatiſfieri deo de peccato:niſi i virtute paſſionis chr̄i.15.Diſ.4ᵃ.q.1.D.

Licet de potentia abſoluta poſſet deus cauſare gratiam que eſt principalis effectus baptiſmi ꝛ etiam illos alios effectus proprios aſſignatos caracteri.ſ.aſſimilare ꝛc.ſine tali forma abſoluta que ponitur caracter: tamen de potentia ordinata tenetur q̄ cauſat illos effectus mediante iſta forma:ꝛ congrue.6.Diſ.4ᵃ.q.9.L.

Licet de virtutib⁹ diſparatis videret q̄ earū eſſent actus diſtincti ſpecie ſaltē in eē moris:tñ qñ vna eſt ſupior: ꝛ alia inferior:nō opȝ q̄ bonitas quā hȝ act⁹ ab vna ſit diſtincta abſolute ſpecie a bonitate quā hȝ ab alia:ſed vī magis q̄ virtus ſupior tribuat bonitatē vlteriorē q̄ ſit q̄ſi cōpletiua bonitatis illi⁹ quā tribuit iferior.Et hoc mō charitas dicit eſſe foīa aliaꝝ virtutū q: bonitas meritoria que competit actui aliquo modo a charitate eſt completiua bonitatis cuiuſcunqȝ alterius in actu.17.q.q.J.

Licet entitas actualis mobilis nō ſit mobili rō recipiēdi motū:ſ; magis vt eſt ens in potētia.eſt tñ actus neceſſario re-
5.phy. quiſitus ad hoc q̄ moueat.ꝛ ſic logt ph̄s dicēs.qḋ mouet
T.c.4. eſt:nō q̄ hec ſit ꝯditio mobilis per ſe:ſ; per accńs.requiſita tñ neceſſario ad motū.ꝑ ſe aūt ꝯditio mobilis eſt eſſe in po^a:hn̄ tñ pōt eſſe aliqd ꝯueniēs alicui ꝑ accńs:ꝛ tñ neceſſario ꝑ accńs inquā:q: nō includit in rōne foīe illi⁹.nēc̄io tñ reqſitū ad illud:q: ſine illo illud nō eſſet ſicut ꝑuatio eſt ꝑn^m ꝑ accńs nāe.ꝑmo phyſi.Ad ꝓbādū igit q̄ gn̄atio nō ſit motus ſufficit Ariſtoteli q̄ ſubm generationis nō neceſſario eſt ens actu:ſed eſt ens in potentia. Subm aūt mot⁹ ſiue ei q̄ mouet neceſſario cōiungit qḋ eſt ens actu:ſ; per accidens.12.Diſ.2ᵃ.q.1.infra.J.

Licet entitati abſolute ſit idē realr veritas ꝛ bonitas:ꝛ huic entitati hec veritas ꝛ hec bonitas:nō tñ foīaliter ꝛ qdditatiue:q: veritas ꝛ bonitas ſunt q̄ſi paſſiones entis.4.meta. Ita ēt eſt de realitate a qua accipit dr̄ia:ꝛ ſilr de qdditate: ꝛ entitate īdiuiduali:ꝛ de alijs multis:de qb⁹ frequēter tactū eſt de iſta dr̄ia ex pte rei:quia hec realitas nō eſt foīalr illa lȝ ſit identice illa. Nec ēt eſt ꝯtradictio ſm dicentem reſpectū veſtigialem eſſe ratitudinē fundamenti aliquid eſſe idem fundamento:qḋ cōceſſum eſt in 2ᵒ lib.de relatione creature ad deum:ꝛ tamen non ſic idem:qḋ ſit ratitudo q.5.
fundamenti.8.Diſ.3ᵃ.q.vnica infra.E.

Licet foīa ꝯtra quā īclinat receptiuū nō inducat niſi ꝑ agēs ꝑ ſe violētās paſſiuū:tñ ꝑ ſe rō violēti eſt ex habitudine paſſi ad formā:q: paſſo ꝛ foīa manētib⁹ in ſua rōne: puta q̄ foīa ſit receptibilis tñ ꝯtra inclinationē paſſi qūocūqȝ variat agēs:paſſiuū violēter recipit.hoc ēt apparet:q: nō tm̄ in inducī:ſ; ēt in ꝑmanere dī q̄ aliq̄ foīa violēter ꝑmanet in paſſo ꝛ diu:aliq̄ue aūt nāliter ita q̄ circūſcribēdo agēs qḋ.ſ.nō hȝ actionē poſt inductionē foīe ibi eſt nālitas vel violētia ꝑciſe cōparādo formā ad receptiuū.Cōcedo ḡ q̄ in deſcriptione violenti ponit agēs tanq̄ extrinſecū.ſ; nō tanq̄ ꝑ ſe cōplens nec tanq̄ ꝑ ſe cōſtituens rōnē violenti: ſed tm̄ mō cōpletus ꝑ illud paſſo vim nō conferente: ꝛ tñ mō maneret violētū poſt oēm actionem agentis:ſi ſicut lapis poſſet qeſcere ſurſum ſine ꝯtinua actione detinentis. Addit tamē principium in deſcriptione violenti tanq̄ cā extrinſeca.43.Diſ.4ᵃ.q.4.D.

Licet eſſentia diuina in qualibet ꝑſona ſit oīno ꝑ^m:quaſi fundamētū cuiuſlibet ꝑfectionis eēntialis.ꝑma tñ ꝑſona appropriate hȝ memoriā:ꝛ virtute illi⁹ ꝑncipij ꝓductiui ꝓducit ꝑ^a ꝓductione adequata ſcḋam ꝑſonam:ꝛ ſcḋa ꝑſona q̄ſi adeq̄ta ꝑncipio ꝓductiuo ꝓducit:vt notitia actualis: ꝛ ſpūſſanctus q̄ſi adequat⁹ ſuo ꝑncipio ꝓductiuo ꝓducitur:vt amor actualis.13.Diſ.ꝑ.q.vnica.V.

Licet fides acquiſita ſufficiat ad aſſenſum ꝛ certitudinē act⁹ ꝓut credere opponit opinari:tñ nō eſt ita ꝑfecte certus: ſicut cū fide īfuſa:nec eēt act⁹ ita intēſus:nec ſufficit in eſſe ꝑmo:q: fides acq̄ſita nō ꝑficit aīam ita ꝑfecte ſicut infuſa. opȝ igit ponere vtrāqȝ fidē.23.Diſ.3ᵃ.q.vnica infra.K.

Licet glorioſi⁹ fuiſſet btūi actū meruiſſe illū q̄ nō meruiſſe: nō tñ ſimplr eſt glioſius:q: decēs eſt pp alios beatos ꝛ pp ꝑfectionē illius ſtatus q̄ illic inueniant oēs gradus ꝑncipales in actibus btīficis:vt actualis btītudo chr̄i ſit maior beatitudine oīum creaturaꝝ.nam ibi ſunt aliqui beati:qui nūquā fuerunt inimici actualiter pctō actuali:vt multi innocētes:ꝛ multi alij qui aliqñ fuerūt inimici:vt mortaliter peccātes ꝛ poſtea penitētes.Eſt ibi ēt btā virgo mater dei: q̄ nūquā fuit inimica actualr rōne peccāti actualis nec rōne originalis:fuiſſet tñ niſi fuiſſet ꝑſeruata.igit decēs fuit q̄ eſſet beatitudo alicuius ꝑſone ſine omni merito ꝑcedēte nec ideo aīa chr̄i fuit in glorioſior:q: ſi actus potuiſſet cadere ſub merito aīa illa potuiſſet mereri illū niſi fuiſſet ꝑuenta actu beatifico.Et ſic ꝑueniri ex liberalitate dātis eſt maioris nobilitatis:ſicut ſi mihi daret illud qḋ habeo in fine totius laboris meritoꝝ nūc:ꝛ illud magis eſt ad decorem

ſtatus beatorum: vt dictum eſt.19.diſ.3ª.q.vnica infra.H.

Licet idē ſit qd nois: ꝛ qd rei i hn̄tib⁹ qd rei: tn̄ ꝑus cognoſcitur aliqd eē qd nois q̄ȝ qd rei.p̄ᵐ eni cognoſcit̄ cognoſcēdo illud nomē eē itelligibile ꝛ ſignabile.2ᵐ cognoſcēdo iſtud eē alicui⁹ poſſis eē in effectu: ꝛ ex rōne ei⁹ poſſi ꝯcipi ꝛ ſignari pōt ꝯcludi aliqd poſſe ſubeſſe illi ꝯceptui: ꝛ ꝑ ꝯn̄s illam rōnē exprimere verum quid eſt.1.Diſ.4ª.q.2.L.

Licet ſpēs in intellectu angeli ſit rō diſtincte cognoſcēdi eēntiā diuinā: nō tn̄ eſt rō diſtincte cognoſcēdi modū iſtius eēntie in ſuppoſitis: ſicut ēt in nobis diſtincte cognoſci pōt aliqua qdditas creata: lȝ nō cognoſcat̄ in qbus ſuppoſitis ſit vel qualiter ſit in eis.3.Diſ.2ª.q.9.infra.N.

Licet dictū apoſtoli de⁹ vult oēs hoīes ſaluos fieri poſſet exponi de diſtributiōe accōmodata ꝓ oib⁹: q ſalui fiēt: tamē multo meli⁹ poſſet exponi de volūtate añte ſic.i.vult oēs hoīes ſaluare ꝛ ſaluos fieri q̄tū.i.eſt ex ꝑte ſui: ꝛ volūtate ſua añte: ꝓ quāto dedit eis dona nālia ꝛ leges rectas: ꝛ adiutoria cōia ſufficiētia ad ſalutē ſicut de rege ſtatuente bonas leges ꝛ ꝑficiēte miniſtros ad cuſtodiā iſtaꝝ legū: poſſet dici ꝙ vult oēs ſubditos ſuos pacifice viuere ꝛ qete: ꝛ tn̄ ſi videret aliquē tribulari iniuſte nō ſtatī oporteret ꝙ rex itromitteret ſe ad faciēdū illū qete viuere: niſi deuolueret̄ cā ad ipm ꝑ q̄rimoniā: de facto ḡ vult qdē iſte quēlibȝ pacifice viuē ꝛ qete añcedēter: nō tn̄ vult quēcūqȝ imediate ita viuere. Ita dico in ꝓpoſito ꝙ ꝛ ſi de⁹ nō hēat volūtatē bn̄placiti ad iſtū ſaluādū: tn̄ vult iſti illa adiutoria cōia añcedētia ad ſalutē oium: qbus iſte ēt pōt ſufficiēter bn̄ viuere ꝛ ſaluari.ꝑꝑ q̄ dici pōt ꝙ quātū eſt ex ꝑte ſui vult oēs ſaluos fieri.46.diſt.p̄.q.vnica infra.B.

Licet in Michaele viſione obti ſiue itellectionē ipſius obti poſſet ſeq locutio Gabrielis de eodē: tn̄ tūc nō cāt cognitionē alicui⁹ nō ꝑus noti nec tūc ē locutio ita neceſſaria: ſicut qn̄ ꝑcedit vtrāqȝ viſionē illā: qn̄ eni Gabriel nouit aliqd in gn̄e ꝓꝑo vel reuelatū: qd nō nouit Michael i ꝑticulari: ꝑt iſte in itellu ipſi⁹ cāre ꝯceptū q ꝓꝑrie dr̄ auditio: quo cāto pōt Michael ꝯuertere ſe ad intellm̄ Gabrielis vidēdū ꝛ in eo videbit̄ illa itellectio quā Gabriel hȝ: ꝛ ēt in iſta itellectione videbit̄ aliquo mō obm̄ ipſi⁹ itellectionis: ꝛ ſi illō obm̄ nō poſſit vlteri⁹ videri nec in ſe nec in verbo vltima ꝑfectio quā pōt Michael de h̄ cognito hr̄e eſt videre illud in intellectu Gabrielis.9.Diſ.2ª.q.2.infra.D.

Licet itells̄ diſtrahat̄ ab itelligēdo: qn̄ occupat̄ ſenſus circa ſua ſenſibilia alia a ſuo itelligibili qd tūc intelligit: q2 ſic potētie ſe inuicē īpediūt: nec mutuo ſe iuuant in actib⁹: tn̄ qn̄ ſenſus occupāt̄ circa ſingulare ſenſibile: cui⁹ vle ꝑ ſpēȝ intelligit̄: vt videlicet qn̄ ſenſus ſentit illud obm̄.qd ꝑhātaſiat̄: ꝛ itells̄ itelligēs nō diſtrahit̄: tūc itells̄ magis ꝯfortat̄: q2 tūc po⁹ circa idē obm̄ ſibi adminiſtrāt ei⁹ pn̄tiā: vt a q̄libet ſm̄ ei⁹ ꝓportionē apprehēdat̄.h̄ pȝ in exēplo.qn̄ volumus colere x̄pm̄ ꝛ paſſionē ei⁹ cōpati: facili⁹ eā ꝯtemplamur ſi imaginē crucifixi frequēti⁹ intuemur: ꝛ ex tali intuitione talis ſpēs in ꝑhātaſia gn̄at̄.ꝛ h̄ totū eſt mō ꝑꝑ ordineȝ nālē potētiaꝝ ꝑmaꝝ i agēdo: lȝ h̄ nō ſit vlr neceſſariū reꝝ oium itelligibiliū vt pȝ de ꝓphetis.q2 ꝓphe xp̄o erant diſtracti ꝑ ſenſibilia: nec eos ſenſibilia multū iuuabāt ad ꝓphetiā: q2 nō erāt eis ꝯueniētia.nā talia paꝝ faciunt ad reuelationē: que eſt de hiſ: q̄ nec oculus vidit: nec auris audiuit ꝛc̄.que hoīb⁹ enarrare nō licet ſm̄ Apl̄m corin.12.ſed erat aliqd ſenſibile eis ꝑſens in imaginatione: q2 vt cōiter oēs prophete erāt multū imaginarij: patet per Augu.ᵐ 12. ſuper Gen.quare ꝛc̄.16.Diſ.p̄.q.vnica.

Licet intells̄ nāli nec̄itate videat obm̄ pn̄s ꝓportionatū: tn̄ volūtas nō nāli neceſſitate fruit̄ illo obto viſo: neqȝ ēt illa neceſſitas vidēdi eſt ſimplr̄ neceſſitas: ſed tn̄mō neceſſitas ſi obm̄ ꝑſens moueat: ꝛ iſtud eſt ſic mere ꝯtingēs: quia obm̄ iſtud voluntarie ꝛ ꝯtingēter mouet quēcūqȝ intellm̄ creatū: ſȝ ēt volūtas ꝯtingenter fruitur illa viſio cōtingēter ꝛ copulat intelligentiam cum memoria: ſi tamen ibi habet actum: 49.Diſ.4ª.q.6.D.

Licet intellectus diuinus nō ſequat̄ res ſicut effectus cām: tn̄ ꝯcōmitātia eſt ibi: ꝙ ſicut res pōt nō eē: ita intells̄ diuinus pōt nō ſcire.ꝛ iō nunq̄ȝ ſeqt̄ ꝙ intells̄ diuin⁹ cognoſcat rē alr̄ q̄ȝ eſt. Et iō nūq̄ȝ poſſunt ſimul ſtare illa q̄ requirunt ad deceptionē: ſed ſicut res ſcita pōt eē: ita deus pōt eā ſcire: ꝛ ſicut res ſcita pōt nō eē: ita deus pōt eam nō ſcire: ꝛ ſi non erit: nō ſciet.39.Diſ.p̄.q.1.R.

Licet in toto vniuerſo ꝑncipalr̄ ordo attēdit̄ ſm̄ diſtinctionē ſpecierū in qbus eſt imparitas ꝑtinēs ad ordinē: tn̄ q2 ſm̄ Aug.de ci.li.19.c.13.Ordo eſt pariū ipariūqȝ reꝝ vnicuiqȝ loca ſua diſtribuēs: ꝯgrua diſpoſitio: ab illo aūt agēte q ꝑncipalr̄ itēdit ordinē vniuerſi: ſicut ꝑncipale bonū itrinſecū ſibi: nō tm̄ intēdit̄ iſta iparitas que eſt vnū requiſitū ad ordinē.ſ.ſpērū: ſȝ ēt paritas idiuiduoꝝ i eadē ſpē: q̄ eſt aliud ꝯcurrēs ad ordinē: ꝛ ſilr̄ indiuidua intēdunt̄ ab ipo p̄° ꝓut ipm̄ intēdit aliqd aliud a ſe nō vt finē: ſȝ vt aliqd aliud ad finē.vn̄ ꝑꝑ bonitatē ſuā cōicādā: ꝛ ꝑꝑ ſuā hn̄dudinē plura in eadē ſpecie ꝓduxit in ꝑncipalib⁹ aūt entib⁹ eſt a deo intētū indiuiduū ꝑncipalr̄.3.Diſ.2ª.q.7.infra.H.

Licet i p̄° ꝑfecto ꝯcurrāt ſil̄ multe ꝑfectiōes q̄litercūqȝ multe nō curo: mō tn̄ aliqd forte pōt eē ſibi ꝓpinqui⁹ ſm̄ vnā ꝑfectionē ꝛ nō ſm̄ aliā: vtpote deus eſt: ſimplr̄ nec̄e eſt: ꝛ hec neceſſitas eſt in ipſo ꝑfecto ſimplr̄. Quāto ḡ aliqd eſt magis nec̄ū tāto erit ꝓpinqu⁹ deo: ꝛ ſic celū eſt deo ꝓpinquius q̄cūqȝ corruptibili.ꝑter h̄ aūt de⁹ eſt nā itellectualis ſimplr̄ ꝑfecta.huic ſm̄ h̄ magis appropinquat creatura mere itellectualis lȝ finita cui⁹ eſt nā angelica.poſt hāc nā intells̄ nr̄i: lȝ nō mere intellectualis ꝛ finita: poſt hāc nā ſenſitiua q̄ magis appropinquat itellectuali q̄ȝ non ſenſitiua. In h̄ ergo ordine ꝓpinquis ē deo muſca q̄ȝ celū: poſſet ḡ inferri ex p̄° ordine ꝙ celū eſt ꝓpinquius deo.ꝛ ꝑ ꝯn̄s ꝑfecti⁹ muſca. Ex 2° aūt ordine ꝙ muſca eſt ꝑfectior celo: ꝛ ita oppoſita. Dico ergo ꝙ q̄cūqȝ in ꝑmo ꝯcurrūt ꝑfectiones q̄litercūqȝ diſtincte vl̄ diſpate illud eſt ſimplr̄ ꝑfecti⁹ qd eſt ſibi ꝓpinqus ſm̄ illud qd hȝ rōnē ꝑfectioris: ſic ſm̄ ꝑhm̄.3.topicoꝝ.nō ſeqt̄ ſymiā eſſe meliorē eq: lȝ ſit ſilior hoi: q2 nō eſt hoi ſilior i ꝯditionib⁹ nobiliorib⁹ ſimplr̄.ꝯditio aūt nobilior ſimplr̄ in p̄° eſt itellualitas q̄ȝ nec̄itas eēndi eomō itelligēdo magis: q̄ eſt ibi diſtō. Et iō hō ē ſimplr̄ nobilior celo.nec mireris talē ordinē diuerſuȝ aſſignari ad p̄ᵐ ſm̄ diuerſas ꝑfectiōes: q2 q̄lȝ ꝑfectio pōt eē ꝑnᵐ vnius hierarchie nālis: vl̄ ſm̄ ꝑhos vni⁹ cathene auree.ꝛ ita ſm̄ diuerſas ꝑfectiōes ſimplr̄ i p̄° ꝑticipatas ordinate a diuerſis pn̄t attēdi diuerſe cathene auree. Ad ꝓpoſitū dico ꝙ in ſubā vt eſt p̄ᵐ entiū eſt duplex ordo ꝑoritatis: vn⁹ in ſubſtādo alijs ꝙ icludit recipe alia ꝛ ꝑfici ab eis: ali⁹ actualitatis itēſiue: ꝛ 2ª ꝑfectio ē ſimplr̄ maior q̄ȝ p̄ª: q2 p̄ª ꝯuenit potētiali vl̄ ſaltē reqrit illud cui ꝯuenit eē potētiale. Quātitas aūt ꝓpinquior eſt ſube ſm̄ ꝑmā rōnē: q2 imediatior ſm̄ rōnē receptiui. Qualitas aūt ſm̄ aliā: ipſa eniȝ eſt ꝑnᵐ agēdi nō ſic quātitas: ꝛ ſm̄ hoc apparet minor actualitas eius.12.Diſ.4ª.q.2.F.

Licet iſta nā accepta ꝑ hāc gn̄ōnē nō poſſit hēre idē eſſe numero qd accepit nō fundādo iſtā eādē relōnē numero: nō tn̄ ipa relō eſt ſibi ꝯſubalis: q2 poſſet abſolute eadē exn̄tia fuiſſe nūero hita ſine iſta relone puta ſi accepta fuiſſet immediate a creāte vl̄ ab aliq̄ gn̄ante.8.diſ.3ª.q.vnica.E.

Licet nāe depēdētes ſint alteri⁹ rōnis: ꝛ ita dependētie eaꝝ inquātū a fundamēto pn̄t hr̄e diſtōnē ſūt aliq̄ mō alterius rōnis: tn̄ idē termin⁹ ꝛ ſm̄ eādē rōnē ex ꝑte ei⁹ pōt eē oiuȝ iſtaꝝ depēdētiaꝝ ſilr̄ ſi nā angelica aſſumeret̄ ipſa eēt al-

Speculatio mirabilis ipſius docto. per quam ſoluunt ſubtiliſſime difficultates in via phi.

L.4.

terius rõnis a nã humana: ⁊ ſic eẽt alia ⁊ alia dependentia huius nãe ⁊ illius: ⁊ tñ vtraqʒ poſſet dependere ad eundẽ terminũ vt ad pſonam verbi.3.diſ.3ª.q.1.D.

Licet nõ hẽat aia chriſti ſũmã iclinationẽ ad ſũmã grãʒ quãtũ eſt ex pte fundamẽti iclinationis: tñ hʒ iclinationẽ ad ſũmã grãʒ q̃ poſſet ſumme ↄiũgi obiecto: ⁊ ita lʒ poſſet getari p q̃cũqʒ grãm ſic ⁊ q̃cũqʒ aia: nõ tñ ſũme getaret ſine ſũma grã: qꝛ nec ſũme ↄiungeret obiecto: in quo eſt pfecta quies: niſi haberet ſummã grãm.14.diſ.3ª.q.4.M.

Licet nõ poſſet angelus ex puris nãlibus hẽre cognitionẽ dei intuitiuã: tñ nõ videt negãdũ qn poſſit nãliter hẽre cognitionẽ eius abſtractiuã: hoc mõ intelligẽdo q ſpẽs aliq̃ diſtincte repñtet iſtã eẽntiã: lʒ nõ repñtet eã: vt in ſe pñtialr exñtẽ. hñ qdẽ poſſe eſt hẽre cognitionẽ diſtinctã lʒ abſtractiuã. nã abſtractiua diſtinguit in ↄfuſam ⁊ diſtinctaʒ penes rõnẽ aliã ⁊ aliã cognoſcẽdi. ⁊ iſtã talẽ ſpẽʒ repñtãtẽ eẽntiã diuinã intellectui angelico nõ vr̃ icõueniẽs ponere intellectui angeli iditã eẽ a pn°: ita q lʒ ipa nõ ſit nãlis intellectui: hõ mõ q iſte intellꝰ poſſit ex nãlibus ſuis eã acqrere: neqʒ ẽt q poſſit eã hẽre ex actione alicuius obiecti agẽtis nãliter: qꝛ nõ põt eã hẽre pñtialitate alicuius obiecti finiti mouẽtis: niſi eẽntie diuine tñ: q̃ nihil aliud a ſe cauſat nãliter nãli cauſatione: tñ ſicut pfectiones date angelo i ſua pª creatione lʒ nõ nec̃io ſequant nãm eiꝰ: dicerent nãles diſtinguendo ↄtra mere ſupnãles. ſ. grẽ ⁊ glĩe: ita iſta pfectio data intellectui angelico: qua eẽntia diuina eẽt ei pñs diſtincte: lʒ abſtractiue: põt dici nãlis ⁊ ad cognitionẽ nãlẽ angeli ptinere. ita q qcqd cognoſcit angelus de deo virtute huiꝰ ſpẽi aliquo mõ cognoſcit nãliter: ⁊ aliq̃ mõ non nãliter: nãliter inquãtũ iſta nõ eſt pn̄m gratuiti actus nec glorioſi: nõ nãlr aũt quãtũ ad iſtam non poſſet pertingere ex nãlibus neqʒ aliqua actione naturali.3.diſ.2ª.q.9.E.

Licet aliquid non poſſit accipere eſſe niſi a cauſa ſupernãli tamẽ eſt cognoſcibile nãliter: qꝛ q̃ntũcũqʒ aliquid ſupernaturalr ponat in eſſe poſtq̃ʒ tñ poſitum eſt in eſſe eſt q̃ddã ens nãle ⁊ proportionatũ potẽtie naturaliter cognoſcenti vel cognitiue.10.diſ.4ª.q.8.K.

Licet nullũ q̃ntũ exiſtat: niſi ipm ſit q̃le: tñ exñs pꝰus nãliter eſt quãtũ q̃ʒ q̃le: ⁊ ſcḋm hõ pꝰus nãliter eſt mathematicũ q̃ʒ q̃le: hõ eſt tale q̃le pꝰus ↄſiderat a mathematico p ſe ⁊ pꝰus: ⁊

T.c.26. hõ intelligit phs.4.phy.c. de vacuo. vbi vult q ſi corpꝰ cubũ ponat in aere vel aq̃: lʒ nullã hẽat paſſionẽ nãlẽ tñ: tñ facit diſtare latera corpis ↄtinẽtis q̃ntũ eſt ipm corpus ibi poſitũ. ita q q̃ntũ eſt ipſum corpus tãtuʒ facit diſtare: ⁊ hõ nõ ↄuenit ſibi inquãtũ eſt nãle tñ: ſed inquãtũ eſt quãtũ pciſe: ⁊ ita mathematicũ.2.diſ.2ª.q.6.infra.L.

Licet omne eſſe exiſtentie poſſibile forte ſit mutabile: ponendo creationem ſcḋm intellectum Auic. ẽt ab eterno eſſe mutationem: tamẽ in eſſe intellecto ſiue volito: qḋ eſt eſſe ſcḋm quid: nõ oportet q omnis poſſibilitas: que repugnat neceſſitati ex ſe formalr: ↄcludat mutabilitatẽ: qꝛ iſtud eſſe non eſt eẽ reale: ſʒ reducit ad eſſe alicuiꝰ reale ſcḋʒ ſe neceſſariũ: propter cuius alteri neceſſitatem nõ põt eſſe hic mutabilitas ⁊ tamen illius alterius neceſſitas ex ſe nõ cõuenit huic formaliter: ⁊ ideo iſtud nõ eſt ex ſe formaliter neceſſariuʒ: qꝛ nõ hʒ eſſe extremi q reſpicit realiter: nec tñ eſt mutabile: qꝛ ſcḋm illud eſſe diminutũ reſpicit extremũ imutabile: ⁊ mutatio in aliquo inquantũ reſpicit aliud nõ põt eſſe ſine mutatione in illo.39.diſ.pª.q.1.infra.U.

Licet paſſiuʒ ſcipiat aliq̃ formã aliq̃ mõ ſupnãlẽ: ⁊ i hõ poſſʒ ſupnãlitas dicẽ modũ hitudinis paſſi ad formã: tñ nũq̃ʒ dicit ſupernaturale niſi qꝛ recipit eã a tali agente. cuius pbatio eſt: qꝛ ſi formã naturaliter ſui pfectiuã reciperet a tali agẽte: adhuc reciperet eã ſupnaturaliter. non qdẽ ppter hitudinẽ ad formã: qꝛ ſic nãliter recipit: ſed pp habitudinẽ ad agens a quo recipit.43.diſ.4ª.q.4.E.

Licet phs imaginet illũ ruſticũ hẽre pedes ⁊ caput in polis: ⁊ brachia pteſa: ⁊ extẽſa ad oriẽtẽ ⁊ occidẽtẽ: ſcḋm veritatem tñ ſi pm̄ celũ ponat mobile ⁊ nõ qeſcẽs nullus pũctꝰ eſt in celo magis oriẽs q̃ʒ alius: ſed qlibet pũctus eſt oriẽs ſucceſſiue: nullus ẽt punctus eſt magis capax motus q̃ʒ alius ſcḋm veritatẽ: ⁊ iõ nõ eſt in celo ex nã rei dextrũ ⁊ ſiniſtrũ: ſicut in animali. pars enĩʒ dextra q̃ eſt in aiali magis capax eſt virtutis aĩe q̃ʒ pars ſiniſtra: in nulla aũt pte põt poni angelus pꝰ ex hõ q pmo illã ptẽ moueat.2.diſ.2ª.q.6.A.

Licet phs.5.phy. neget motũ ad relonẽ pprie dictã q̃ ptinet ad 4m genus nõ aũt ad quẽcũqʒ reſpectũ ptinẽtẽ ad aliqḋ ſex gen: pzimo ↄcedit ibi motũ eſſe in vbi q cõiter nõ dicit eẽ motꝰ ad formã abſolutã: qꝛ vbi vt vr̃ nõ eſt forã abſoluta: ſʒ reſpectꝰ corpis cõtẽti ad locũ ↄtinẽtẽ. Rõ aũt diie relationis ab alijs reſpectꝰ in nõ terminãdo motũ vr̃ eẽ: qꝛ ex q̃ relo nec̃io ↄſeqt extrema poſita nũq̃ʒ põt ipa acqri p ſe ſʒ tñmõ p accñs: alio. ſ. abſoluto acqſito in altero relato ꝛc. ⁊ talia q̃ nõ acqrunt niſi p accñs. ſ. alio acqſito negat phs in.5.phy. p ſe termiare motũ. reſpectꝰ aũt nõ nec̃io ↄñs extrema põt hẽre ppriã nouitatẽ abſqʒ nouitate vnius vel alteriꝰ extremi: ⁊ iõ põt hẽre ppriã acqſitionẽ. nã ita vr̃ eſſe de vbi: qꝛ ſi deꝰ ↄſeruare idẽ locabile ⁊ eũdẽ locũ: ⁊ tñ nõ manebit eadẽ circũſcriptio: qꝛ corpꝰ eſt abſẽs ab illo loco: ⁊ hõ ẽt põt nã facere: ponẽdo aliud corpus pñs illi loco. nõ igit iſta extrema locũ ⁊ locabile nec̃io ↄſeqt ipm vbi. ⁊ iõ põt eẽ nouum nouitate ppria ⁊ acqri corpi nullo abſoluto acqſito nec corpi nec ipſi loco.11.q.q.infra.K. | T.c.10.

Licet pmũ efficiẽs habeat in ſe potẽtiã effectiuã eminẽtiorẽ potẽtia cuiuſcunqʒ alterius cãe effectiue: habeat ẽt in ſe eminẽter potẽtiã effectiuã cuiuſcũqʒ alteriꝰ cãe: ſicut deductũ eſt di.2. ⁊ p hoc pbatũ eſt eũ hẽre potẽtiã ĩfinitã: ⁊ iſtud ſit quaſi vltimũ ad qḋ rõ nãlis potuit attingere de deo cognoſcẽdi: tñ ex hoc nõ videt poſſe cõcludi olpotentia ſcḋm iſtũ intellectũ: qꝛ ⁊ ſi verũ ſit: nõ tñ eſt manifeſtũ nãli rõne q hñs cãlitatẽ eminẽter in ſe: ⁊ cauſalitatẽ cãe ſecũde eminẽtius q̃ʒ illa cã ſecũda habeat reſpectu ſui effectus: poſſet ĩmediate in effectũ imediatũ cãe ſcḋe. ordo enĩʒ cãrũ ſuperiorũ ⁊ iferiorũ hoc nõ ↄcludit: qꝛ ⁊ ſi ſol hẽt in ſe cãlitatẽ eminẽtiorẽ q̃ʒ hẽat bos vel aliud aial: nõ tñ ↄcederet ſolẽ ĩmediate poſſe gñare bouẽ: ſicut põt mediate cũ boue generare ⁊ hoc maxime ponerẽt phi: qꝛ nõ poſuerũt cauſam ſcḋam neceſſario ↄcurrẽtẽ ppter aliquã pfectionẽ addẽdã effectui: ſʒ quaſi magis ppter impfectionẽ addẽdã: qꝛ cãlitas pme cãe ĩmediate pfecta eſt. iõ poſuerũt eã non poſſe ĩmediate eẽ cãm alicuiꝰ impfecti effectus: ⁊ iõ opʒ cãʒ agẽtẽ aliã ↄcurrere impfectiorẽ: vt illa pꝰ nõ pduceret ſcḋm vltimũ potẽtie ſue: ſʒ cũ illa cã agente ſecũda effectũ diminutũ ⁊ impfectũ pduceret. hoc eſt non ita pfectũ effectũ pduceret mediãte cã ſecũda impfecta ſicut ſi immediate pduceret.42.diſ.pª.q. vnica. B.

Licet quãdoqʒ contritio ſit tam intenſa q ſufficiat pro tota pena: vel ſatiſfaciat: tñ preceptũ de aliqua pena infligẽda non eſt irrõnale: qꝛ regulariter contritio nõ eſt niſi ſatiſfactio partialis: ⁊ pcepta generalia dantur propter remediũ generale: ⁊ ſcḋm illas conditiones que inueniuntur in hominibus vt in pluribus.15.diſ.4ª.q.1.R.

Licet q̃nqʒ in eodem cõcurrant rõnes boni cõmodi ⁊ honeſti: vt in fruitione dei in patria: imo generaliter omne honeſtũ ſit cõmodũ: lʒ nõ ecõuerſo. tñ ſũmũ cõmodũ eſt beatitudo: ⁊ eſſet cõmodũ lʒ p impoſſe nõ eſſet honeſtũ: ſummũ ẽt honeſtũ eſt charitas ⁊ eſſet honeſtũ lʒ p impoſſe non eẽt cõmodũ: g̊ in nã intellectuali eſt duplex punitio p priuatione duplicis boni. pma vocat malũ iniuſtitie ſiue culpe: ⁊ poteſt dici obſtinatio in peccato. ſecunda vocatur pena

damni

dāni vel dānum vel dānatio.46.Diſt.4ª.q.4.A.

Lȝ q̄cūqȝ ꝯdictoria ſint eq̄ icōpoſſa īter ſe:nō tñ eq̄ diſtātia: plus.n.diſtat deus a nō deo q̄ȝ albū a nō albo:q2 extremū poſitiuū eſt maius i cōpatione ad negōnē.1.Di.4ª.q.1.D.

Lȝ q̄ntitas accītalis dicat aliqd additū nāe ſubē:⁊ iō ipſa nō poſſit manē ſub rōne ſua fōali:⁊ trāſire i eēntiā ſm idētitatē:tñ magnitudo vtutis i oī ente trāſit i illō cui⁹ eſt p idētitatē ēt i creatura.pbo.ſi.n.angelus bȝ aliq̄ȝ magnitudinē vtutis:de qua dic̄ Aug.6.de tri.c.7.in his.n.q̄ nō mole magna ſūt:B eſt maius eē qō meli⁹.ſi iſta magnitudo pfectionalis nō ſit idē eēntie:circūſcribat̄ ab ipa eēntia:ipa eſſentia remanēte.q̄ro quē gradū pfectionis tenet in ente vel in entib⁹.nihil.n.eſt niſi aliquē gradū determinatū pfectiōis habeat īter entia.ḡ adhuc manet in ipa eēntia magnitudo vtutis:qua dr̄ ſic vel ſic pfectū ens.iſta igit̄ q̄ntitas in oībus trāſit p idētitatē:⁊ cū B manet i oīb⁹ ſm rōnē ppriā:inq̄ntū eſt fundamētū eq̄litatis vel ineq̄litatis pfectionalis i entib⁹:nā p iſtā.vnū ens eſt eq̄le vel inequale alteri ſm pfectionez:q2 ratio talis quātitatis eſt dicere modū intrinſecū illius pfectionis cuius eſt:⁊ ex hoc q dicit modū manet:ex hoc autem q dicit intrinſecum per idētitatem trāſit in eēntiam cuius eſt.31.Diſt.ṗ.q.vnica.B.

Lȝ relatiua ſint ſimul nā ꝓut ſimultas dicit nō poſſe eſſe ſine ſeinuicē:tamē cum hoc ſtat prioritas originis que nihil aliud dicit niſi a quo eſt alius.13.Diſt.4ª.q.1.S.

Lȝ reſpect⁹ ꝯis nām vel terminare talē reſpectum ſit cōe tribus:⁊ iō ois c̄ālitas reſpectu creature ꝯueniat trib⁹:non tñ opȝ q ille reſpect⁹ q nō ꝯſequit entitatē qdditatiuā:ſȝ pſonalē ſit cōis trib⁹.nā ois entitas pſonalis idepēdēs pōt ſufficiēter terminare iſtā depēdētiā:talis eſt entitas ꝓpria cuiuſcūqȝ pſone:ēt vt diſtinguit̄ ab alia.1.Diſt.3ª.q.1.J.B.

Lȝ ſapientia eſſet nobilior habit⁹ acq̄ſitus:nō tñ ſequit̄ q diſponat ad nobiliorē actum:loquēdo de actu ſupernāli cuiuſmodi eſt beatitudo.49.Diſt.4ª.q.4.infra.K.

Lȝ ſine diſcurſu ſtatī angeli bēant btitudinē nālē:tñ nō opȝ q ſtati bēant habita iſta gr̄a ſupnālē:q2 diceret̄ q eſt q̄dā diſpoſitio in fieri tm̄ non in facto eē remanens reqſita ad btitudinē ſupnālē:⁊ hȝ diſpō eſt act⁹ meritorius re^m btitudinis ſimplr:⁊ iō nō ſit̄ inſunt angelo. Jn nāli aūt btitudine non eſt hȝ diſpoſitio requiſita.5.Diſt.2ª.q.2.Q.

Lȝ ſit aliqñ ordo cāꝝ p̄ncipaliū ⁊ min⁹ p̄ncipaliū q̄ꝝ neutra mouet aliā:ſic̄ ſe hñt obm ⁊ po^a cognitiua reſpectu act⁹ cognoſcēdi.ex di.3.ṗª li.Aliqñ aūt ſit ordo ita q p̄ncipale mouet min⁹ p̄ncipale vel ad actuȝ 2^m vel ṗ^m: ita tñ q iſte due cauſe ſint ptiales ⁊ itegrēt p ſe vnā cām totalē ſic̄ manus ⁊ baculus reſpectu mot⁹ pile:vel ſic̄ ſol ⁊ pr̄ reſpectu filij: tñ in cauſis totalib⁹ reſpectu ſuoꝝ effectuū imediatoꝝ pōt ēt eē ordo eēntial:ita q cā 2ª ſit cā totalis imediata reſpectu ſui effect⁹:ſic̄ cā ṗ^a reſpectu ſui effect⁹:⁊ tñ eēntialr ſic ſcōa:q2 ſm ſuā cauſationē ſicut ſm ſuum eē eēntialr depēdet a p̄ma:nō tñ ita q iſta depēdentia ſit imediata effect⁹ ſui ad ipſam ⁊ ad cām priorē.37.Diſt.2ª.q.vnica.infra.O.

Lȝ ſpecies eēntie diuine repſentet diſtinctius eſſentiā diuinā q̄ȝ angelus:tñ angelus eſt magis imago ꝓut imago eſt aliquid ſīle magis in nā habēs actus ſimiles illis actib⁹:qui ponunt̄ in trinitate:cui ex hoc q hȝ tales actus ꝯuenit eſſe capax iſtius cuius eſt imago:⁊ hoc p iſta media.l.ſilitudinē nālē in actibus ꝯuenit imagini dei:ꝓut Aug logt̄ de ea q ſit capax eius ⁊ particeps eſſe poſſit.3.Diſt.2ª.q.9.J.N.

Lȝ ſubſtātia mālis non ſit ex ſe diuiſa in ptes eiuſdeȝ rōnis:tñ ipſa non eſt de ſe idiuiſibilis in ptes tales: q2 ſi eēt de ſe indiuiſibilis:hoc eſt repugnaret ei diuiſio:nō poſſet recipe quantitatē:qua formalr diuidit̄ in tales partes:qō pȝ.nam aīa que de ſe eſt idiuiſibilis hoc mō non pōt recipere quantitatem ſicut nec partes.3.Diſt.2ª.q.6.B.

Lȝ ſub ente ſic i cōi ꝯtineat̄ ſēſibile:nō tñ ipm i cōi eſt ſēſibile:B eſt obm ſēſus:ſȝ tm̄ itelligibile adeq̄tū itellꝰ:q2 nō oȝ relatiuū ꝓpriū iferioris eē ꝓpriū ſupioris:tale dic̄ B q eſt ſēſibile qō ꝯuenit q̄litati alicui:⁊ oī ⁊ ſoli:ſȝ itelligibile:⁊ ſi ꝯueniat alicui entitati q non ſenſibile:non tñ oī ⁊ ſoli:imo nulli ſoli:niſi enti in cōi:nō vt eſt hoc aliqd:vt qōdā itelligibile ſingulare:ſȝ vt eſt cōe ad oē itelligibile:⁊ B ſm modum aliquē cōitatis ṗdicatum.3.Diſt.ṗ.q.3.D.

Lȝ tenēdū ſit ꝓ vero qcqd tradidit auctas:nō tñ eſt negādū eē veꝝ qcqd ipa nō tradidit:multa ingt ille cbr̄i ſecretari⁹ Joā.opa ⁊ ſigna fecit Jeſus:q̄ nō ſūt ſcripta i libro B.Joā.vlti.certe nec alicubi:q2 addidit exiſtimo mūdum nō poſſe capere libros.26.Diſt.ṗ.q.vnica.infra.J.

Lȝ trinitas pſonaꝝ nō oñdat finē appetibiliorē:q̄ȝ ſi eēt non trinus:q2 eſt finis inq̄ntū vnus deus:nō inq̄ntum trinus: tñ volūtatē ignorātem trinitatē ꝯtingit errare in amādo:vel deſiderādo finē:deſiderādo frui vna pſona ſola.Silr ignorātem deū feciſſe mūdū ꝯtingit errare.nō repēdēdo amorē:qualē gratitudo reqreret:ꝓpter tātam cōicationē bonitatis ſue ad vtilitatē nr̄aȝ factā:ita ignorādo articulos ptinētes ad nr̄am reparationē:ꝯtingit ignorātem errare:ēt nō repēdendo amorem debitum pro tanto beneficio:⁊ ita de alijs theologicis.4.q.ꝓlo.infra.N.

Lȝ totū non reqrat q diuidat̄ in ptes alterius rōnis: tñ non reqrit eas eē diſtincte rōnis:q2 inq̄ntū ſunt ptes q̄ntitatiue non ſunt alterius rōnis:lȝ.n.caput cor ⁊ manus ſunt ptes quātitatiue ⁊ alterius rōnis:nō tñ ſunt alterius rōnis inq̄ntū ſūt p̄ciſe ptes quāti.eo ḡ mō quo veꝝ eſt:lȝ a pho non poſſet accipi:q q̄ntuȝ diuidat̄ in ptes eiuſdē rōnis:oino nō eſt ad ꝓpoſitū:q2 non diuidit̄ in ptes in qb⁹ icludat̄ rō diuiſi:ſed in ptes que infuerūt diuiſo:⁊ hñt rōnē vnā nō illius:ſȝ alicuius cōis illi toti ⁊ ipſis.ſpēs āt diuidit̄ in ptes eiuſdē rōnis:quaꝝ q̄lȝ icludit rōnē diuiſi: ⁊ nō aliqd aliud alterius rōnis cōe diuiſo ⁊ diuidētibus.3.Diſt.2ª.q.4.infra.J.

Lȝ vbū ꝓducat̄ i diuinis p ṗ^m actū itell:loq̄ndo de ṗ actu ꝓductiuo q tñ nō dr̄ ꝓpe act⁹ itelligēdi:ſȝ ſit act⁹ itell:nō tñ ṗ actu opatiuo:q ꝓpe dr̄ act⁹ itelligēdi:ſȝ por eſt origie actu itelligēdi vt eſt itelligētie pine:⁊ iſto vt ſic pori itelligit pēeēntiā ꝓpriā diſtincte nō tm̄ in vbo ꝓducto.1.q.q.J.U.

Linea perfectius cognoſcitur in verbo q̄ȝ per motionem ſui ipſius.4.q.ꝓlo.infra.E.

Linea mathematica nō eſt aliō realr a linea nāli:lȝ mathe^c⁹ nō tradat ſciaȝ vt h⁹ exn̄tis:ſȝ de linea ſm ſe:ſic ēt nālis nō tradit ſciaȝ ō hac roſa exn̄te:ſȝ ō roſa ſm ſe:nec ēt ē necīuȝ ad ꝯſiderationē mathe^ci q linea ſit i mā:ſȝ ſolū ſac̄ q ſit ō ꝯſideratione ei⁹ q poſſ ſit in nā eē ꝓut tñ ꝯſiſtit realr nō eſt niſi illa q̄ pficit rē nālē:ſic.n.vere ſūt i nālib⁹:⁊ ꝓ tanto dicit phs q abſtrahētiū nō eſt mēdaciū:nō dicit diuidentiū:ꝯſiderat.n.mathematicus qō eſt in ſuba nō ꝯſiderādo ſubm. Seqtur ḡ ſi linea nālis pōt diſtingui a nāli ſine diſtincto ſitu q ſimilr linea mathematica a linea mathematica cum ſint realiter idem.49.Diſt.4ª.q.16.D. 2°phyſ. t.co.18.

Loc⁹ iudicij gñal ꝓbabilr eſtimat̄ fra ꝓmiſſiōis ſiue vallis vel ps ioſaphat determiata ibi:vel tāta ps q̄ta ſufficiet pro reprobis.ſiqdē electi nō erūt i terra:ſȝ rapient̄ cbro obuiā in aere:⁊ p ꝯñs reſpcū ipſi⁹ ptis fre itelligēda ē hora.Sed qō tūc dr̄ eē media nocte:accipit̄ a Mat.25.⁊ ab Aplo.j.Thei.5.Dies āt dn̄i ſic̄ fur ita in nocte veniet: q nō videt̄ itelligēdū ad lr̄am:q2 eſti dn̄s poſſet ſe manifeſtare ſingulis tñ magis ꝓbabile eſt ad ꝯfuſionē reproboꝝ q videbūtur:⁊ abiicie ⁊ a bonis vt ſint i loco illuminato:⁊ p ꝯñs tūc in loco reſurrectionis ⁊ iudicij nō erūt tenebre medie noctis.ea ḡ hora forte q̄ cbrs reſurrexit:ea in cōparatione ad illā regionē reſuſcitabunt̄ mortui:vel ea hora q̄ adiudicatus eſt a pilato:vel ea qua expirauit i cruce.ſiqdē de B cer

tu3 nō bēm⁹ ex ſcriptura: ꝛ qđcūq3 illoꝝ ponat̃: exponēdū
eſt illō media nocte ꝑ icertitudine.43.Diſt.4ᵗ.q.5.O.
Loc⁹ eſt imobil' ꝑ ſe ꝛ ꝑ accñs localr. eſt tñ corruptibil moto
ſubito localr: q2 tūc amplı⁹ nō manet i eo illa relo: ꝛ tñ nō ē
corruptibil i ſe ꝛ ſm equalētiā: q2 necēio ſuccedit illi corpi i
quo fuit iſta rō loci aliud corp⁹: in q̄ eſt alia rō loci nūero
a ꝑcedēti: ꝛ tñ eadem ꝑcedenti ſm equalentiam ꝑ cōpara/
tionem ad motū localem.2.Diſt.2ᵗ.q.6.infra.F.
Locutio pōt eē de aliq̄ binalr noto audiēti: q2 ſic nos poſſu/
m⁹ ꝑfecte loq de eo qđ ꝑfecte ſcirem⁹ cōicādo ↄcept⁹ nr̄os
aliȷs: lȝ ſcirem⁹ illos eoſdē alias ſcire: ita poſe videt̃ i ange/
lis locutionē eē ō binalr noto vtriq3: ſȝ tūc nō gignit̃ ſpēs
ab angelo alia ab illa q̄ hȝ: q2 tūc eēnt due in eodē reſpectu
eiuſdē obtı: nec ēt ꝑhabita illa itēdit̃: q2 ponam⁹ φ ꝑhabea
tur ꝑfectiſſima. Silr locutiones vtplr ſūt de cōplexis ꝑ/
tinētib⁹ ad actualē exñtiam reꝝ: ꝛ ales aūt cōplexiones nō
ſunt euidētes ex termis: lȝ ḡ aliqs hēat ſpēs extremoꝝ: nō
ꝑꝑ hoc eſt itell's ſuus minus capax alicuius itellectiōis ſi/
ue cognitionis cōplexe de illis extremis: que. vȝ. eſt deter/
minate de altera pte ↄdictiōis vt de exñtia rei vel nō exi/
ſtētia: pōt ergo tūc cauſari aliqs actus cognoſcendi tale cō
plexū ſine cauſatione alicuius ſpēi.9.Diſt.2ᵗ.q.2.E.
Loq̄ndo ꝑpē de po⁹. ſañ actū ſubm imediatoꝝ oppoſitoꝝ
nūq̄ eſt in potētȷs oppoſitis ſilr: q2 tūc careret vtroq3 actu
ſilr: ꝛ ita nō eēnt oppoſita imediata circa illud ſubm: ꝛ de il
lis veꝝ eſt φ po⁹ ad vnū nō eſt ſine actu alteri⁹: nō φ ille
act⁹ ſit receptiu⁹ illi⁹ po⁹: imo ſubȝ tñ recipit illā potētiā: ſic
ꝛ ei⁹ actū. ſi eniȝ act⁹. a. ꝑor ſit po⁹ ad. b. q2 rō receptiui: igit̃
C.u. ipſo. b. q2 in eodē eſt ꝑus nā po⁹ actu. ↄ meta. b. aūt pari rō/
ne ꝑus eſt po⁹ ad. a. ꝛ ita ipſo. a. ꝛ ita idē prius ꝛ poſteri⁹ eo/
dē: ſȝ potētiā ad vnū necēio ↄcomitat̃ alterius act⁹ ꝑꝑ ime/
diationē actuū ad vnū ſubm.1.Diſt.2ᵗ.q.3.infra.B.
Loquēdo de deſiderio mere nāli dȝ ꝑbari de mēte ꝑhi φ ta
le inſit hoi: ſi aūt accipias deſideriū nāle ꝑ actu elicito ſm
rectā rōnē: hoc nō vidit ꝑhs nec potuit vidē aliū ſtatū ſm
rōnem nālez in quo videret clarius nec vltra appetıt nec
ſciuit φ ſm rectam rōnem eſt plus deſiderandum q̄ hic
cognoſcitur.49.Diſtin.4ᵗ.q.8.infra.A.
Lumē facit q̄dāmō po⁹ colores actu colores: q2 fac̃ eos actu
viſibiles ſic itelligēdo: φ lȝ nā abſoluta coloris q̄ eſt i gñe
q̄litatis maneat eadē i tenebris: tñ vt ſic nō eſt viſibil' itel/
ligēdo de po⁹ ꝑpinq̄: q2 qñ opȝ duas cās ↄcurrē ad agēdū
vna eaꝝ. ſ. 2ᵃ nō eſt in po⁹ ꝑpinq̄ niſi alia. ſ. pōt ↄcurrēte.
Ad ħ aūt φ color agat in viſum reqrit̃ alia cā ↄcurrēs ad
agēdū. ſ. lumē: ideo tūc ſolū eſt color viſibil' in po⁹ ꝑpinq̄
qñ eſt actu illuminat⁹: ħ mō ꝑhātaſma nō pōt gignē ſpēm
itelligibilē niſi ↄcurrēte actiōe itell's agētis. Jlle igit̃ itell's
facit oīa actu itelligibilia: ꝛ hoc in potētia ꝑpinq̄: q2 relucē
tia in ſpēbus itelligibilibus que prius fuerūt in potētia re/
mota: q2 tñ relucētia in repñtatiuo nāli ꝛ repreſentan
te ea ſub ratione ſingularis.15.q.q.R.
Lumē reqrit̃: ſȝ nō aliud lumē ab ipo obto qñ obm ſupplet
ſufficienter vicē luminis: φ. n. in itellectione nāli lumen ſit
aliud ab obto ħ eſt ex imꝑfectione obtı: vñ in talib⁹ ſilib⁹
ex pluralitate in iꝑfectis nō tenet ſilitudo ad ↄcludēdū in
ꝑfectis: q2 que ſunt diſꝑſa in iferiorib⁹ qñq3 ſunt vnita i ſu
periorib⁹ ꝛ maxime in ſupmo.14.Diſt.3ᵗ.q.2.infra.F.
Lumē fidei iſuſe: q2 eſt ꝑticipatio q̄dā luminis diui nō pōt icli
nare itellectū: niſi in aliqđ determiate veꝝ: ꝛ certitudo illa
in actu eſt ex q̄dā cōparatōe ad qđdā extrinſecū iſallibi/
le cui act⁹ ille ↄformat̃: nō eſt aūt ex ipſa itrinſeca ꝑfectiōe
act⁹: q2 eque ꝑfect⁹ eēt q̄tum ad q̄lȝ itrinſecū ſibi ſi eque
inteſe eliceret̃ ꝑciſe ſm fidē acqſitā.17.q.q.M.
Luna cauſat motū in mari q vocat̃ flux⁹ ꝛ refluxus: ꝛ ex hoc
ſupponūt aſtrologi ꝑ experimētū φ luna hȝ dñium ſup hu/
mida: ſicut ſol ſup ſicca: ſup quācūq3. n. regionē qñ eleuat̃
luna aqua maris aſcēdit directe tanq̄ ↄ ſus eām ſua mota
φ aqua maris in illo loco qui directe ſupponit̃ centro lune
eſt altior q̄ in quocūq3 alio loco. Jſte aūt locus habet̃ ꝑ li/
neam ductaȝ a centro terre ad orbem lune. illa enim linea
necēio tranſibit per locum illum qui eſt eminētior in aqua
ꝛ vocatur tumor aque.14.Diſt.2ᵗ.q.3.infra.A.
Lux icreata eſt ꝑn^m entiū ſpeculabiliū ꝛ vltimus finis reruȝ
practicaꝝ: ꝛ ideo ab ipa ſumunt̃ ꝑnᵃ tā ſpeculabilia q̄ pra
ctica: ꝛ ideo cognitio oīum tā ſpeculabiliū q̄ practicabiliū
per ꝑnᵃ ſumpta a luce eterna: vt cognita eſt perfectior ꝛ pa
rior cognitione ſumpta per ꝑnᵃ in gñe ꝑprio: ſicut dcm̄ eſt
in qōne de theologie ſubto: ꝛ eſt eminētior alia q̄cunq3. Et q.3.
hoc mō cognitio oīum ꝑtinet ad theologū. cognoſcē enim
triāgulum hr̄e tres: vt eſt quedā ꝑticipatio dei: ꝛ hr̄is talez
ordinē in vniuerſo: φ q̄ſi exprimit ꝑfectionem dei: hoc eſt
nobiliori mō cognoſcē triāgulū hr̄e tres: q̄ per rōnē trian
guli: ꝛ ita cognoſcere φ tēperate viuēdū ſit ꝑpter beatitu/
dinē vltimā ↄſidam: que eſt attingēdo dei eēntiaȝ in ſe: eſt
ꝑfectius cognoſcē̃ iſtud cogſcibile practicū q̄ ꝑ ꝑn^m aliqđ
in gñe moris. puta per ħ: φ honeſte viuēdum ſit: ꝛ iſto mō
loquitur Aug. de luce increata vt cognita.15. de tri.c.27. vbi
ſeipm alloquēs ait. Nēpe ergo multa vera vidiſti eaq3 di/
ſcreuiſti ab illa luce: qua tibi lucente vidiſti: attolle oculos
ad ipſam lucē: ꝛ eos in eam fige: ſi potes. Sic eniȝ videbis
qd diſtet natiuitas verbi dei a ꝑceſſione doni dei. ꝛ paulo/
poſt. Hec ꝛ alia ſimilr certa oculis tuis iteriorībus lux iſta
mōſtrauit: que igit̃ eſt cauſa: cur acie fixa ipſam videre nō
poſſis: niſi vtiq3 infirmitas.3.Diſt.ꝑ.q.4.X.
Magis ↄgruū eſt ad ſignādū ꝑfectiorē grām: ꝛ mani/
feſtius ſignādū nouū ſignū imponi: q̄ antiquū
remanē: antiquū. n. ex ꝑma impōne nullo mō potuit aliud
ſignare q̄ ꝑᵒ. ipſum aūt ꝑ^m ſeu idē ſenſibile poni in 2ᵃ lege
ad aliud ſignādū q̄ ꝑ: vel alio mō ſignādū nō erat ita con
gruū ſicut aliud iponi: vt pȝ ēt in ſignis practicis iſtitutis a
nob: qđ rōnabilius eſt ad ſigndūȝ ꝑfectiorē effectū nr̄m: ꝛ
manifeſtius imponē nouū ſignū q̄ antiquum remanē aut
aliud prius ipoſitū de nouo imponē.1.Diſt.4ᵗ.q.3.J.K.
Magis diuerſa dicunt̃ que minus in eodē ſunt ↄueniētia: ſed
non ꝑpter hoc magis repugnāt ſicut albū ꝛ nigrū in pluri/
bus ↄueniunt q̄ albuȝ ꝛ hō: ꝛ tñ magis repugnāt album ꝛ
nigrū q̄ albū ꝛ hō: ꝛ hoc mō maior diuerſitas extremoꝝ
nō eſt cauſa falſitatis coꝝ: ſed repugnātia vel incōpoſſibi/
litas extremoꝝ habentium aliquam illarum quatuor op/
poſitionum formaliter.7.Diſt.3ᵗ.q.1.F.
Magis eſt de lege nāe: φ deus illud qđ imprimit nāe qđ nō
repugnat pctō: nec formalr: nec tanq̄ cauſe demeritorie ꝑ/
petuo remaneat in aīa q̄ φ quicūq3: ꝛ quecunq3 ſint habi/
les ad ↄhendū mr̄imoniū: ꝛ ideo ihabilitatio aliqua ꝑſona/
rum ad iſtū actū nō eſt ita ↄtra legē nāe: ſicut characteres
alicui impreſſum deleri.25.Diſt.4ᵗ.q.1.infra.J.
Magis nāle eſt coagē corpi hel ad ↄſeruationē ei⁹ ↄtra ↄtriuȝ
corrūpēs q̄ coagere ↄtrio in corrūpēdo: q2 cā ſupior ꝑfecti⁹
agit cū ſcđa ꝑfectiori: ꝛ lȝ hoc nūc eēt miraculū de corpore
alicuius iuſti: q2 nūc eſt tp̄s mutationis ꝛ actiōis mutuc in
corꝑib⁹: tñ tūc erit ſtatus qetis ꝛ imutationis in corꝑib⁹: et
pro tunc erit nāle ſiue ↄſuetū ſm cōem curſum φ agat ad
quietē ſicut nūc ad motum.49.Diſt.4ᵗ.q.13.F.
Magis ponit̃ a ꝑhis: φ itell's eſt po⁹ diſtincta a po⁹ ſenſitiua
ꝑꝑ itellectionē vlis: ꝛ ꝑꝑ cōpoſitionē ꝛ diuiſionē: ꝛ ꝑꝑ ſyl/
logiſationē: q̄ ꝑpter cognitionē ſingularis: ſi poſſet intelli
gere ſingulare.3.Diſt.ꝑ.q.6.A.
Magis ꝑportionatum eſt obiectū intellectui ſeparato eſſentia
rei itelligibilis: vel opatio itrinſeca: q̄ aliqđ ſenſibile: q2 i/
tellectui puro purum itelligibile eſt magis ꝑportionatum

intelligibile: cum tñ ſit finitum. 45. Diſt. 4ª. q. 4. infra. B.

Magis ſũt diuerſa ſubã ⁊ accñs: que ſunt diuerſa gña gñaliſſima q̃ ſubã ſenſibilis ⁊ intelligibilis que ſunt eiuſdez gñis gñaliſſimi: poſſunt. n. ſubam ⁊ accñs eẽ cauſe agẽtes reſpectu eiuſdẽ effect' ẽt ſimplicis vt caloris: ⁊ ad actionẽ illaz que ↄſequitur oẽ ens neceẽ eſt ſenſibile opari ſicut ⁊ intelligibile. ſenſibile. n. eſt qñdã ens. talis aũt actio eſt imutare intellectũ: ⁊ ideo accidit ſenſibili illa dĩa gñis quã hʒ ad intelligibile: inq̃tum ſenſibili ↄuenit imutare intellectum: q: illud nõ cõpetit ſibi pciſe inq̃tum nõ eſt intelligibile: ſed cõpeteret ſibi ſi eſſet intelligibile: nec põt aliqd ita differre gñe ab intelligibili q̃ſi ſit in gñe deſpato: q: qñcũq; ens quãtũcũq; ſenſibile: eſt tñ intelligibile. qcqd. n. põt v̓tus iferior per ſe ⁊ nõ pmo: h̄ põt virtus ſupior p ſe ⁊ p̃. qñ ğ dr̃ q ita diuerſa gñe: ſicut ſũt intelligibile ⁊ ſenſibile nõ pñt cãre idẽ: nec concurrere ad eãdem actionẽ: falſum eſt de illa actione in qua ſenſibile eſt qñdam intelligibile. 9. Diſt. 2ª. q. 2. ĩfra. R.

Magiſter videt̃ ſentire q oĩno nullũ ſit meritũ pdeſtinationis vel reprobationis: ⁊ videt̃ initi auctri apl̃i predicte. ⁊ dicto Aug. de pdeſtinatione ſanctoꝝ: nõ inqt: q: nos futuros eſſe tales ſciuit: nos elegit: ſʒ vt eſſemus tales per illam electionẽ: ⁊ Magiſter adducit auctatem Aug. ↄtra ſe. 83. q. q. 68. dicẽtis: cui vult inqt miſeret̃: ⁊ quẽ vult idurat: ſʒ h̄ voluntas dei iniuſta eẽ nõ põt: venit. n. de occultiſſimis meritis: q: etſi ipſi pctõꝛes pp gñale pctm̃ vnã maſſaz fecerint: nõ tñ inter eos nulla eſt diuerſitas: pcedit. n. aliqd in peccatoribus: quo q̃uis nõdum ſint iuſtificati: digni tñ efficiunt̃ iuſtificatione: ⁊ iteꝝ pcedit in alijs pctõꝛibus: quo digni ſũt obſtinatione. R̃ndet magr̃. q iſtã auctem videt̃ retractaſſe in ſili: retractãdo illud qñ dicit ſup eplam ad Ro. ⁊ hoc ↄfirmat p hoc q q̃dã: que ſubdiderat in eadem qõne retractat: ſicut appet pmo retractationũ. 2° ⁊ illa vident̃ ↄſonare cum iſta ſñia: ex quo videt̃ etiam q illam ſentẽtiam retractauerit. 41. Diſt. p̃. q. vnica. ſupra. A.

Magna crudelitas fuit in pma iductione ſeruitutis: q: hominem arbitrio liberꝝ: ⁊ dñm ſuoꝝ actuum ad v̓tuoſe agendum: facit quaſi brutũ ⁊ libero arbitrio non vtẽtem nec potentem agere virtuoſe. 36. Diſt. 4ª. q. 1. D.

Maior diſtinctio. i. maior nõ ↄuenientia: hoc eſt in paucioribus ↄuenientia: põt eẽ pncipioꝝ q̃ pncipiatoꝝ: ſicut dĩe ſpecifice: que ſunt pn' ſpecieꝝ: non ↄueniunt in gñe: in quo ↄueniũt ipſe ſpẽs: ⁊ ita ẽt eſt de dĩjs idiuidualibus: ⁊ indiuiduis reſpectu nãe ſpecifice. ⁊ ideo eſt falſum: q quãta eſt diſtinctio vel dĩa formalium cõſtituentium: tanta ſit differentia conſtitutoꝝ. 7. Diſt. p̃. q. vnica infra. O.

Maiores in eccl̃ia tenent̃ ad credẽdum magis explicite ⁊ ad veritatẽ ſcripture magis intelligẽdam q̃ ſimplices: ſed non in h̄ q obligauerũt ſe in baptiſmo: ſʒ in h̄ q curã aiaꝝ ſuſcipiũt: ex quo. n. ſunt in ſtatu altiori q̃ ſimplices: ideo obligant ſe ad illuminãdum alios: ⁊ p ↄñs ad veritatẽ ſcripture capiẽdam ⁊ explicite credẽdam: oẽs igit̃ tenent̃ pro q̃lʒ ſtatu ad fidem mediatoris poſt lapſuz hominis: q: nullus ſaluatur niſi ſit mẽbrum eccleſie poſt lapſum: qñ nõ eſt niſi in fide mediatoris. 25. Diſt. 3ª. q. 1. F.

Maius bonũ eſt quoſdã vſq; in finem malos per penitẽtiaz ſaluari q̃ malum ſit pctm̃ ex iſtius occaſione factũ: q: per iſtam penitẽtiaz multi finaliter attingunt ad terminũ predeſtinationis diuine. per illam aũt occaſionem diuinã nulli cadunt ab iſto: etſi aliquãdo peccant tamen non peccato quo finaliter dãnentur. 20. Diſt. 4ª. q. vnica. G.

Manifeſtum eſt q oẽm actum voluntatis mee põt intellectus meus noſce: ſed intell̃s alius pfectioꝛ creatus põt in illud obm̃ in qñ põt intell̃s meus: ſi non impediat determinatus ordo ad alia intelligibilia: nec defectus pportionate pñtie. intell̃s aũt ſepat' eque pfect' eſt ſic intell̃s ↄiũct' vel pfectioꝛ: ⁊ nõ determinat̃ ex aliq̃ ordine: ad nõ cognoſcẽdum opõnes alteri' intell̃s vel volũtatis nec pñtia requiſita nec ĩo deficit: q: põt eẽ ſine illapſu: alioqn angelus nullã poſſet hẽre pñtiã debitã reſpectu alterius a ſe: cũ nulli illabat̃: q: hoc repugnat creature. 45. Diſt. 4ª. q. 4. B.

Maleficiatus reſpectu vni' nõ pp h̄ eſt maleficiat' re' oĩuz. ſic. n. eſt maleficiat' ſicut miniſtri diaboli pcurãt cũ p maleficiũ diaboli: ſic aliq̃ maga vult iſtũ ppetuo ipediri reſpectu iſti' nõ tñ reſpectu alteri': puta ſi nollet q iſtã duceret ſʒ ſe vel aliã. alter aũt. ſ. hñs ipedimẽtũ nãle ppetuũ: ⁊ hoc reſpectu cuiuſlʒ dʒ manẽ ſine ſpe ↄiugij: ⁊ tutũ eẽt ſibi itrare religionẽ: q: ſi poſt ↄhat de facto ⁊ carnalr̃ copulet̃: coget̃ redire ad pꝛoꝛẽ: q: appet ſñiam diuoꝛtij pceſſiſſe ex erroꝛe: ⁊ ita nullũ fuiſſe corã deo. ⁊ mr̃imoniũ p̃m veꝝ fuiſſe: q: ipedimẽtũ qñ putabat̃ ppetuũ nõ erat. Sed quõ inoteſcit ppetuitas iſti' ipedimẽti: hẽtur ex̃ de frigidis. laudabile: dʒ. n. p triẽniũ cõmoꝛari ⁊ dare opaz illi actui: ſi aũt poſtea reclamãt dẽnt iurare cũ ſeptia manu. i. vir ⁊ vxoꝛ de ſcĩa: ⁊ ſeptẽ vicini pximi de fidelitate: ſi vir reclamat accuſatiõi vxoris credit̃ viro q caput ẽ mlieris. ibiñ. c. 1. Si vir accuſat icũbit ſibi pbõ mõ pdicto. 34. Diſt. 4ª. q. vnica. E.

Malus angelus põt iordinate velle: nec opʒ qñ poſſit illud qñ ſic vult: bon' tñ ordiate vult: ⁊ ita ſi vult ſtatiz eẽ in aliq̃ vbi: nõ tñ vult q potẽtia ppa ſit ibi: q: h̄ eẽt iordiate velle ſi talis potẽtia ſibi nõ ↄueniat: ſʒ vult q potẽtia dei ſtatim ſit ibi: ⁊ poſſibile eſt qñ de' ↄdeſcẽdat volũtati ei': ſi talis ſit: vt faciat euz in tali vbi: nunq̃ aũt po' ppa põt alicubi eẽ: niſi eo mõ: quo ↄuenit ſue potẽtie. 2. Diſt. 2ª. q. 11. E.

Malũ pcti ↄſiſtit in auerſione a fine. ğ ⁊ bonũ reductiuũ ↄſiſtit in ↄuerſione ad finẽ. Ita aũt pfecte ↄuertit in deũ act' ↄuerſiõis ſicut auertit act' pcti: ſic aũt nõ eſt in 2° actu realr̃ bonitas itẽſiue iſinita: ita nec in actu pcti malitia itẽſiue iſinita: q: nõ eſt maioꝛ malitia q̃ bonũ qñ puat. nõ puat autẽ bonũ ab actu niſi qñ natũ eẽt in eſſe actui: actui aũt cum ſit qd finitũ nõ eſt natũ ineſſe bonũ niſi finitũ. eſt ergo pciſe infinitas ⁊ malitia in pctõ: ⁊ bonitas in actu oppoſito pp infinitatẽ ipſius obiecti a quo pctm̃ auertit: ⁊ ad qñ actus bonus ↄuertit: ⁊ hoc nõ eſt niſi infinitas participata: vel magis ſm dici in ipſo actu ppter infinitatem realem ⁊ ſimpliciter in ipſo obiecto. 14. Diſt. 4ª. q. 1. Z.

Maria maxime idiguit xp̃o vt redẽptoꝛe: q: ipſa ↄtraxiſſet originale pctm̃ ex rõne ppagationis cõis: niſi fuiſſet pũeta p grãm mediatoris: ⁊ ſicut alij idiguerũt xp̃o: vt p eius meritũ remitteret̃ eis pctm̃ iam ↄtractum: ita illa magis idiguit mediatoꝛe pueniẽte pctm̃ ne eẽt ab ipſa aliqñ ↄtrahendum: ⁊ ne ipſa ↄtraheret. 3. Diſt. 3ª. q. 1. infra. D.

Mã abſolute vt mã nõ eſt rõ diſtõnis nec idiuiduationis. qc qd. n. eſt mã in q̃cũq; gñe totalis vel ptialis nõ eſt de ſe h̄: ⁊ ideo ingrẽdũ eſt p qd ſit hoc. 3. Diſt. 2ª. q. 6. infra. P.

Mã ſm ſe hʒ eẽ i loco diffinitiue: ſicut q̃cũq; ſubã limitata: ipſa aũt vt ſub q̃titate hʒ eẽ in loco circũſcriptiue: q: ğ manet diffinitiue vbi pus fuit ſubã: ĩõ ibi recipit formã. ⁊ ĩõ ſubã genita ibi eſt vbi pfuit ſubã corrupta: ⁊ vbi diffinitiue eſt ſubã ibi circũſcriptiue eſt ipamet vt q̃ta: ⁊ ĩõ ſeqt̃ q genitũ vt hñs q̃titatẽ ibi eſt circũſcriptiue vbi fuit corruptum circũſcriptiue. Nõ tñ intelligẽdũ eſt q aliqñ fuerit alicubi ſubã hic vel ibi diffinitiue ⁊ nõ circũſcriptiue: q: nũq̃ fuit ſine q̃titate que erat rõ circũſcribẽdi: ſʒ tñ nõ ponẽdo aliquã q̃titatẽ manẽ eãdẽ: qñ credo eẽ verius: nõ opʒ ponẽ aliqd idẽ circũſcriptiue manẽs eẽ rõnẽ eẽndi in eodẽ loco igenito ⁊ corrupto: ſed ſufficit mã remanẽs in loco diffinitiue vbi fuit corruptum. 11. Diſt. 4ª. q. 2. E.

Mã. i. ſubm nõ coicidit in idẽ numero cũ efficiẽte qñ dr̃ ppe efficiẽs diſtinctũ ↄ agẽs. ſic. n. efficiẽs trãſit i mãm extrinſecã ſicut ⁊ factio: ſʒ nõ ſic trãſit actio agẽtis ppe loquendo de

agētē:cui⁹.ſ.actio eſt tm̄ ad itra.25.Diſ.2ª.q.vnica.ĩfra.K.

Mr̄imoniū ſimplr̄ eſt obligō ppetua:ſʒ mr̄imoniū ſʒ qd̄ ꝑte ēē obligō ad aliqd̄ tp̄s lʒ non ppetua:ꝛ ſic ꝯcedo ꝙ in lege moſayca nō fuit aliqd̄ mr̄imoniū ſimplr̄ niſi aliq̄ forte vltra ꝑfectionē legis voluiſſēt ſe obligarē ppetuo:qd̄ nō oportebat inq̄tū ꝯbebāt ꝯiugiū i illa lege.33.Diſt.4ª.q.3.J.L.

Maximū bonū tribuit ſibi fortis politicus in exercēdo illuʒ magnū actū v̄tutis:ꝛ ꝓ bono ꝑuaret ſe imo vitioſe viueret ſi illo actu tūc ꝑtermiſſo ſaluaret ſuū eē p q̄ntūcūqʒ eē.melius eſt āt ſimplr̄ maximū bonū ꝛ momētaneū q̄ȝ remiſſū bonū v̄tutis vel via vitioſa p magnū tp̄s.vn̄ ex illo ꝓbat̄ euidēter ꝙ bonū cōe ſm rectā rōnē eſt magis diligēdū q̄ȝ bonū ꝓpriū:q2 totū bonū ꝓpriū dʒ hō exponere ēt deſtructioni ſimplr̄ ſi neſciat aīam imortalē pp ſaluationeʒ boni cōis:ꝛ illud magis diligit̄ ſimplr̄ ꝓpter cuius ſalutem eſſe alterius contēnitur vel negligitur.43.Diſt.4ª.q.2.P.

Maximū meritū fuit angeloꝝ volēdo finē vltimū motu intrinſeco qn̄ mali auerſi erāt a fine iſto ſupbiēdo nō aūt ad magnuʒ ꝓmiū reqrit̄ multitudo meritoꝝ:ſʒ multo magis reqrit̄ vnū meritū intēſum q̄ȝ cētuʒ millia remiſſa:ꝛ in eis fuit motus meriti valde itēſus pro iſta morula q̄ merebantur:intātū forte ꝙ nullus hō ſm cōeʒ legē poſſet hic ita itēſum actū meriti ſicͭ ipſi habuerūt.5.Diſt.2ª.q.1.infra.C.

Melius eſt ignorantem ſe ſcire ignorare:q̄ȝ ꝓpter ſophiſmata opinari ſe ſcire.1.Diſt.2ª.q.3.infra.A.

Memoria ꝛ intelligētia ſunt vna potentia:ꝛ reſpectu eiuſdeʒ obiecti:ꝛ in eodem inſtanti.27.Diſt.ꝑ.q.1.infra.A.

Memoria i pte ſenſitiua eſt ſufficiēs ad opandū ſine intellu:vt pʒ i brutis:ſʒ eꝯ memoria itellectiua nō ſufficit ad operāduʒ ſine memoria ſenſitiua:ſicͭ nec poſſum⁹ ſine phantaſmate itelligē.iō nō dicē Ar.hoiem bn̄ ꝛ male memoratiuum:q2 itell̄s ei⁹ bn̄ vel male ꝯſeruet ſpēm alicui⁹ ꝑintellecti:ſʒ q2 memoria ei⁹ ſenſitiua q̄ ꝯcurrit cū itellectiua ēt ad recordationē itellectiuā eſt bn̄ vel male retētiua.forte eni memoria itellectiua quācūqʒ ſp ꝯſeruat ſpēm:ſʒ nō pōt in ſuū actū:q2 ſpēs ſenſibil̄ deleta eſt a memoria ſēſitiua:ſine qua illa i itellectu nō ſufficit ad opādū.45.Diſ.4ª.q.3.D.

Memoria in pr̄e eſt ꝑnᵐ opatiuū pr̄is:quo.ſ.vt actu ꝑ pr̄ formalr̄ itelligit:vt in actu 2°.eſt ēt eadē memoria pr̄i ꝑnᵐ ꝓductiuū quo pr̄ exn̄s in actu ꝑ ꝓducit:vt in actu 2° notitiā genitā ꝛ actus ꝑmus ꝑor eſt ꝑoritate originis actu 2°.nō ſūdatur igit̄ actus ꝓductiuus ſup actū eſſentialeʒ:qui ꝯſiſtit in actu 2°.vʒ.q ē opatio q̄ſi ſup rōnē formalē eliciēdi illū actū 2ᵐ:ſʒ quodāmō ꝑexigit illū actū:q2 actus ꝑmus:q eſt opatiuus ꝛ ꝓductiuus eſt rō ꝑficiēdi ſuppoſitū in actu 2°:qui eſt opatio ſuppoſiti:in quo eſt quodā ordine pri⁹ an̄q̄ȝ intelligat̄ ꝓduci illud qd̄ ꝓducit̄.operās.n.ꝛ ꝓducēs per idem ꝑnᵐ pri⁹ eſt operās:q̄ȝ ꝓducēs.Exēplū ſi lucere poneret̄ aliq̄ opatio in luminoſo:ꝛ illuminare poneret̄ ꝓductio luminis a luminoſo:lux in luminoſo eēt ꝑnᵐ quo ꝛ reᵐ opōnis:que eſt lucē:ꝛ reſpectu ꝓductiōis q̄ eſt illuminare:nec tn̄ lucē qd̄ eſt opatio eſſet rō formalis illuminatiōis q̄ eſt ꝓductio:ſʒ eēt ibi ordo q̄ſi effectiuū ordinatoꝝ ad eandē cām cōem amboꝝ:a qua imediatius ꝓcedit vnus effectus:q̄ȝ alius:ita in ꝓpoſito ad eūdē actuʒ ꝑmū:qui eſt memoria pr̄is ordinē quēdam itelligunt̄ hic itelligere:qd̄ eſt opatio pr̄is:ꝛ dicē qd̄ eſt ꝓducere pr̄is reſpectu notitie genite:nō talē tn̄ ordinē:ꝙ intelligē pr̄is ſit cā vel ꝑnᵐ elicitiuum dicē ꝟbi:ſʒ ꝙ imediatius itelligē ſit q̄ſi ꝓductum a memoria pr̄is:q̄ȝ dicē:vel q̄ȝ ꝟbū ſit ꝓductū ab eodē.non igit̄ eſt ibi talis ordo in rōne obti ꝑſuppoſiti:vel rōne ꝑncipij formalis agēdi:ſʒ eſt tm̄ ordo ꝑor q̄ſi ꝓducti ad ꝓductū reſpectu eiuſdē ꝑncipij cōis ad q̄ſi ꝓductū ꝛ vere ꝓductum:etſi arguat̄ ꝑ illud ſcdi de aīa de diſtinctione potentiaꝝ per actus pōt dici ꝙ q̄ſi ꝓducere:ꝛ ꝓducē ſunt actus eiuſdem rōnis.ſi enim illud qd̄ nō ꝓducit̄:ſed q̄ſi ꝓducit̄ eſſet realr̄ diſtinctū a ꝓducēte:eēt vere ꝓductū.igit̄ ꝙ mō ſine ꝓductione inſit tn̄ virtute ꝑncipij:qd̄ eſſet ꝓductiuuʒ eius ſi poſſet diſtingui:ꝛ pro tāto dicat̄ quaſi ꝓductum nō variat formaliter actum ab illo quo produceretur:ſi eſſet producibile.2.Diſt.ꝑ.q.7.infra.O.

Memoriam nō intelligere:nō concludit ipſam nō eſſe actiuam reſpectu intellectionis:vt termini per actionem eius producti.verbum etiam non eſt terminus productus per intellectionem:ſed per actionem aliquam productiuaʒ de genere actionis.15.q.q.infra.Bb.

Memoria ſenſitiua loquēdo de totali potētia non manet in aīa ſeparata:ſicut nec aliqua potētia ſenſitiua.dixi autē totali:q2 etſi aīa ſit illud qd̄ eſt formale in potentia ſenſitiua:tn̄ potētia ſenſitiua formalr̄ includit formā quādaʒ totius cōpoſiti ex corꝑe ſic mixto:ꝛ aīa ꝑficiente ꝓportionalr̄ ad actum correſpōdētem tali toti:ꝛ per ꝯn̄s cuʒ recordari ſenſitiue ſit totius:illud non pōt cōpetere aīe ſeparate. Breuiter ergo oīuʒ eoꝝ quoꝝ recordat̄ coniuncta pōt recordari ſeparata:q2 quoꝝcunqʒ fuit memoria ſenſitiua eoꝝ fuit intellectiua ꝓpter cognitionē intuitiuam cōcomitantem omnem ꝑfectam ſenſitiuam perceptam:ſed non omni recordatione poteſt recordari ſeparata qua potuit ꝯiuncta.45.Diſtinctione.4ª.q.3.infra.M.

Memoria ſic in pr̄e hʒ dictioneʒ in pr̄e adequatā ꝙ impoſſe eſt ꝑncipium dictiuū excedere hāc dictioneʒ:ſicut impoſſe eſt in diuinis dictionē eſſe niſi hāc:q2 de ſe eſt hec:q2 qcq̄d in diuinis non ꝑexigit pluralitatē alterius rōnis illud de ſe eſt hoc.dictio in diuinis nō neceſſario preexigit pluralitatē alterius rōnis.ergo de ſe eſt hec:ꝛ per ꝯn̄s ꝑncipium eius habet hanc dictionem omnino adequatam ſibi:non poteſt ergo eſſe principium in filio.2.q.q.Q.

Mēdacium Joſeph ꝯtra fratres nō fuit niſi iocoſum:qd̄ pʒ ex euētu.in fine.n.aperuit fratrib⁹ veritatē:ꝛ iterim dū terruit eos puniuit eos ſm ꝙ meruerāt puniri.illa.n.ꝓditione qua vēdiderūt eum in egyptū bene meruit non tn̄ illo timore:ſed maiori pena puniri.38.Diſt.3ª.q.vnica ĩfra.S.

Mēſurari importat reſpectū ad intellectū cui fit certitudo:ꝛ ad mēſurā ꝑ quaʒ fit certitudo.ꝑma nō eſt realis:ſicut nec ſcibilis ad ſciam.ſcda eſt cauſati nō in eſſe:ſed in cognoſci ad cām in cognoſci:ꝛ hec eſt relo realis q̄ntū eſt ex pte dependētie cauſati ad cāʒ que depēdētia eſt rōne extremoꝝ:ꝛ nō tm̄ per actuʒ intell̄s cōparātis hoc ad illud:tn̄ q2 iſta habitudo depēdentie nō qdem ipſius cognitionis ad cām cognitionis que bn̄ eſt realis:ſed depēdētie obti vt cogniti ad obiectū:vt per qd̄ cognoſcit̄ eſt iter extrema nō vt habētia eſſe reale:ſed tm̄ vt hn̄tia eſſe cognitū:ideo iſta habitudo nō eſt ſimplr̄ realis:nec tn̄ eſt ita pure relo rōnis:ſicut eſt illa que eſt vl̄is ad ſingulare:vel illa que eſt ꝯdictoriꝯ ad ꝯdictoriuʒ:q2 Ariſtoteles nō dicit relonem in 3° mō eſſe mēſurati ad mēſuram:ſed eē mēſurabilis hoc eſt apti nati mēſurari ad mēſuram:hoc eſt aptā natam mēſurare:qd̄ ſic pōt intelligi:ſicut enim ex dictis pʒ mēſurari actualiter eſt actualr̄ depēdere in cognoſci ita mēſurabile dicit aptitudinalē vel potētialem depēdentiam in cognoſci:vel dicit depēdentiam in cognoſcibilitate. vnumqdqʒ autē ſe habet ad cognoſcibilitatē ſicut ſe habet ad entitatē:igitur per mēſurabile intelligit̄ illud ſubſtratum rōne cuius hoc eſt mēſurabile:ꝛ illud eſt entitas cauſata vel participata:vt ſic in tertio modo relatiuoꝝ per hoc qd̄ eſt aliquid dici vt mēſurabile ad mēſuram intelligit̄ dici tanq̄ȝ dependens in entitate ad illud a quo participat entitatem:vt ſic ſit relatio ſimpliciter realis ex parte menſurabilis in hoc tertio modo:quia illud intelligit̄ ens per participationē vel imitationem reſpectu alterius.13.q.q.N.

Menſura in gñe ſubẽ eſt aliqua ſubſtãtia illius gñis ꝑmaxĩ cui ꝯuenit vnitas. nõ eſt aũt ꝑmus motor mẽſura ĩtrinſeca illius gñis: ſicut nec alioꝝ: quatenus tñ ẽt eſt mẽſura extrinſeca oium. aliq̃ mõ eſt ĩmediatius mẽſura ſubaꝝ: que ſunt ꝑfectiora entia: q̃ accñtiũ: que ſunt remotiora ab ipſo: nullius tñ gñis eſt mẽſura ĩtrinſeca. 8. Diſt. ꝑ. q. 3. infra. X.

Merita facta in vita nõ pñt acceptari pro iſtãti mortis vt ꝑ ea deleaẽ mortale: q2 de⁹ diſpoſuit mortale nõ delẽdũ niſi ꝑ ſuſceptionẽ volũtariã ſacri: vel ꝑ aliquã diſpõnez tanq̃ meritũ de ꝯgruo tũc vel vſq3 tũc inherẽtẽ qñ petm̃ delet. nõ ſic eſt i eo q decedit in mortali. 21. Diſt. 4ª. q. 1. D.

Meritũ chri ꝓuidebaẽ ab eterno: ⁊ vt ſic ꝓuiſum acceptum fuit: vt aliqd boni ꝯferreẽ electis rõne illius anq̃ exhiberetẽ: vt. ſ. eis q ꝓceſſerũt exhibitionẽ paſſionis eius dimitteretẽ originale ⁊ ꝯferreẽ grã. Exẽpluz de hõ Anſelmus. 2. cur deus hõ. c. 16. Eſto q multi offenderint vnũ regẽ ⁊ ꝓ offẽſa exulãt: venit vnus inocẽs de ſanguine illoꝝ ⁊ ꝓmittit facere vnũ opus pro rege placituz ei certo die ſtatuto: vt rex remittat eis offenſam ⁊ recõcilieẽ eis. rex acceptãdo ſeruitium ꝓmiſſum remittit offenſam: ⁊ ſi aliqui eoꝝ deliquerit ſi ſatiſfaceẽ ⁊ penitere voluerit. ꝓmittit ei itez offenſam illã dimittere. ꝓſtãdo tñ q nullus eoꝝ qui fuerũt inimici intrabũt palatiũ ſuũ: quouſq3 ſeruitiũ inocẽtis ꝓmiſſum impleaẽ. Sic hõ. paſſio chri hois inocentis ab eterno ꝓuiſa vt exhibẽda in certo tpe: fuit multũ accepta trinitati: ⁊ pro iſta oibus credẽtibus illã exhibẽdam in tpe remiſit offenſam quaz ꝯtraxerant ex Adã: ⁊ quã poſtea cõmiſerant ſi penitere voluerint. nõ tñ acceptauit eã tũc: vt aliqs igredereẽ palatium ſuũ eternum: anteq̃ paſſio exhibereẽ in effectu. iſto mõ remiſit patribus offenſam in circũciſione ſicut nobis in baptiſmo: ſed nullus eſt ingreſſus in palatium ante paſſionem exhibitam. 19. Diſt. 3ª. q. vnica. D.

Meritum eſt aliqd acceptatũ vel acceptãdum in alio: ꝓ quo ab acceptãte eſt aliqd retribuẽdum illi in quo eſt q̃ſi debitum illi pro illo merito: vel alteri pro quo meruit: nõ enim meritũ dicit ſemꝑ actũ qui fit in ꝑtãte eius: cui fit retributio: ſ3 hoc ſolũ eſt qñ aliqs mereẽ ſibiipſi: qñ aũt vnus meretur alteri per oõnes vel alias afflictiones acceptas deo: q̃uis illa ſint in ꝑtãte merẽtis: nõ tñ ſunt in ꝑtãte eius pro quo facit: ⁊ tũc meritũ formalr̃ dicit ordinẽ alicuius actus laudabilis in merẽte ad acceptãtem: qð acceptãs acceptat vt retribuat ei pro quo acceptaẽ. ⁊ ex hoc ſequitur q vn⁹ poteſt mereri pro alio: q2 tñ inde nihil eſt acceptãdum nõ acceptatũ: ideo in deſcriptione mereri non opz addere acceptãdum in ordine ad deũ. deus igiẽ acceptãs bonũ factuz vel bonuz velle alicuius tribuit ſibi ſi indigeat. ſi tñ ſit ita ꝑfectus q nõ indigeat perfectione ſicut chriſtus: retribuit alijs pro quibus meretur. 18. Diſt. 3ª. q. vnica. A.

Miniſter eſt agẽs qõdam diſpoſitiuũ: ⁊ actio ſua eſt actio inſtrumẽtalis re⁹ actiõis ꝑncipalis agẽtis eo mõ aliq̃lr: quo ſectio eſt ad formã ſcãni: q2 ad illã ſeqẽ regulr̃ illa forma ex ordine agẽtis ꝑncipalis. ſic in ꝓpoſito ꝓlatio ꝟborum poſſet dici actio inſtrũalis reſpectu ꝯuerſionis ſeu ꝯfectiõis corꝑis chri: q2 ad illã ꝓlationez ſeqẽ regulr̃ iſta ꝯuerſio vel ꝯfectio. ⁊ ſic actione alicuius creature vt agẽtis inſtrũalr̃ ꝯficiẽ corpus chri. nõ qdem vt attingẽtis terminũ ſicut aliqua inſtrũa hñt actionẽ inſtrũales attingẽtem terminũ: vt dictuz eſt. ſ3 eo mõ quo agẽs ꝓuium dĩ agere inſtrũalr̃ ad formam ꝑncipalẽ quã nõ attingit: ⁊ actio eius dĩ inſtrumẽtalis: q2 diſpoſitiua ⁊ ꝓuia. 13. Diſt. 4ª. q. 1. ff.

Miniſtrare ſacrm̃ eucbariſtie non eſt ſacrm̃: q2 ſacrm̃ illud nõ ꝯſiſtit in vſu: ſed miniſtrare ſacrm̃ baptiſmi eſt ipm̃ ſacramẽtum. ⁊ ratio diuerſitatis eſt: q2 ſacrm̃ baptiſmi conſiſtit in vſu eſſentialr̃: ⁊ nõ in aqua: eucbariſtia aũt eſt quoddam ꝑmanens diſtinctum ab vſu ſacri: q̃uis ergo aliqs poſſet eſſe in vſu ſacri permanentis miniſter ⁊ ſuſcipiens illum vſum non tamẽ poteſt hoc in ſacramento: qð eſſentialiter conſiſtit in vſu. 6. Diſt. 4ª. q. 4. B.

Minus videẽ eſſe poſe filiũ dei eſſe realr̃ filiũ hois q̃ filiuz hois ꝑ grãm poſſe eſſe filiũ dei. ⁊ ideo ſi hoc eſt poſe: multo magis ⁊ iſtud: nõ tñ necẽ eſt q ſi filius dei eſt fili⁹ hois: q ille idez filius hois ſit filius dei ꝑ grãm: forte. n. negareẽ de eodez determinate. imo nec ꝯcediẽ q chris ſit filius dei adoptiuus: ſed ſeqtur q aliqs alius poſſet eſſe filius dei ꝑ grãm: q2 ad aliquẽ indeterminate fiebat illa cõparatio nõ ad iſtũ vel illum determinate. 2. Diſt. 3ª. q. 1. infra. H.

Miſeria eſt eẽntialr̃ culpa non pena vel triſtitia ⁊ ſm qd eſt queciiq3 pena miſeria. culpa aũt fit per actum nõ per paſſionẽ: ſed tũc per oppoſitũ eſſentialiſſime beatitudo eſt in actu volũtatis: ⁊ ſic dico q bonum cõmodũ nõ eſt beatitudo: ſed ꝑfectio aliqua ꝯñs beatitudinẽ: ſicut per oppoſituz pena eſt ꝑfectio aliqua ipſius miſerie. vñ miſeria eſt maxima pena ⁊ quaſi ꝑficiẽ a pena. culpa aũt aliquid boni recepit per penam. 49. Diſt. 4ª. q. 7. infra. D.

Modus quãtitatiuus nõ eſt paſſio quãti ſicut riſibile hominis: imo eſt accidens per accidens eius. ſ. reſpectus extrinſecus adueniens partibus quanti ad partes alterius quanti. 10. Diſtin. 4ª. q. 1. infra. O.

Modus ſubſtãtie eſt per ſe eſſe naturaliter. hoc eſt in eẽndo non iclinari naturali aptitudine ad aliud vt ad ſubiectuz: nõ ſic autem accidẽs ſeparatum. 1. Diſt. 3ª. q. 1. D.

Motio intell's nñi a qdditatibus itelligibilib⁹ reduciẽ ad ip3 intellectũ diuinũ: ꝑ cuius eẽ ſimplr̃ iſta obta hñt eẽ ſm qd ſc3 eſſe obiectiuũ: ſm qð eſſe mouẽt itellectum nr̃m ad cognoſcẽdum veritates ſinceras: ⁊ ꝓpter motionẽ caꝝ dĩ itellectus ille mouere: ſicut iſta hñt ſuum eſſe ſm qd ꝓpter ſimplr̃ eſſe illius. 36. Diſt. ꝑ. q. vnica. D.

Motio oino ꝑ² in entib⁹ eſt nectio nãlis: q2 oĩ motioni volũtatis eſt alia ꝑſuppoſita. Et ſi aliqua motio in entib⁹ eſt non nãlis: maxime motio volũtatis eſt nõ nãlis. Itez aliq̃ motio põt itelligi eẽ ad terminũ ſimplr̃ infinitũ. aliq̃ autẽ ad terminũ finitũ: vel ad ifinitũ includẽtẽ finitũ: ⁊ illa que eſt ad terminũ ifinitũ ſimplr̃ eſt por: q2 nõ põt ifinitũ ꝑexigẽ finituz. Sic igiẽ loq poſſum⁹: l3 iꝓprie accipiẽdo motionẽ extrẽſiue: aſſignari põt ordo motionũ i entib⁹: ⁊ ſic loq̃ndo oino ꝑᵐ mobile motiõe nãli extrẽſiue loquẽdo eſt itell's diuinus. ⁊ iõ ꝑᵐ motiuũ motiõe nãli eſt eẽntia diua vt eſt ꝑᵐ obm itell's ſui. igiẽ oino ꝑ² motio eſt nãlis motio itell's diui a ſuo obto: ⁊ cũ nãle mouẽs moueat mobile ĩ ꝗ̃tũ põt. illud aũt obm põt mouẽ ad itellectionẽ actualẽ ſui: ⁊ hõ in itelligẽtia igenita illi⁹ ꝑſone in q̃ ꝑmo eſt eẽntia: ⁊ ad actualẽ notitiã ſui genitã: ad vtrãq3 nãlr̃ mouebit: l3 ordie quodã: q2 qð eſt alicui ꝑnᵐ opandi opatione imanẽte: ⁊ ꝓducẽdi ꝓductiuũ diſtinctũ q̃dãmõ eſt ꝑus ꝑnᵐ opandi. Si dicas q ꝓductio imanet in diuis ſicut opatio. Rñdeo ꝓductio nõ imanet q̃tuz ad terminũ. opatio aũt oino imanet. Silr̃ eẽntia eſt nãle motiuũ ad itelligẽdum qðcũq3 itelligibile ſimplex: ſ3 nõ niſi ꝑus illa eẽntia ſit in oib⁹ ſuis ſuppoſitis: nõ qdẽ q ſine hõ eẽt defect⁹ ꝑncipij actiui: ſ3 ex pte termini reqriẽ ordo. Sic igiẽ cõpleta eſt actio mere nãlis: ⁊ ad terminũ oino ꝑmũ. ſ. ifinitũ vbi motio oino ꝑ² eſt elicere vel q̃ſi elicere itellectionẽ in itelligẽtia ꝑma: ⁊ huic ꝓxima eſt gignere ꝟbum. Hãc ſeqtur actio que nata eſt eẽ ad terminũ oino ꝑmũ: puta ad eẽntiam ꝑmã cõicãdã: que l3 nõ ſit nãlis: tñ eſt oino necia. ⁊ hõ eſt motio volũtatis: ⁊ hõ quaſi eſt duplex. ſ. ad amare ſimplex ⁊ ẽt ad amorem ꝓcedẽtem. ⁊ hõ duplex motio voluntatis correſpondet duplici motioni nãli que dicta eſt eſſe in intellectu ad intelligere ⁊ dicere. Contra. actio nãlis in eodez ꝓcedit actionem nõ naturalem. nunc autem parte actione naturali intellectus di-

uinus intelligit creabile.igiť iſta actio ꝑcedit ordiẽ actionẽ voluntatis:ꝛ ita ſpirationẽ ſpũſſci. Rñdeo maior eſt vera loquẽdo in eodẽ ordine ex pte termini.hic aũt eſt alius ordo ex pte pmi termini ꝛ ſcdi:ꝛ ideo nãlis in vno ordine ſequiť nõ nãlem in alio ordine.pma.n.diſtinctio ordinũ attẽdiť ex pte terminoꝝ.2ᵃ ex pte pncipioꝝ quãtum ad modum pncipiãdi.Cõtra ordo pncipioꝝ eſt prior ordine terminoꝝ ſicut ꝛ pnᵐ termino.naꝫ per pnᵐ terminus ꝑduciť vel cõicatur. Rñdeo añs veꝝ eſt de termino totali q ſimpliciter capit eſſe.nõ aũt de termino formali qui ſolũmodo capit eſſe ſm qd. Cõpleto aũt toto iſto ꝓceſſu originis reſpectu pmi termini.ſ.eẽntie diuine cõicãde: ſeqᵤr ordo alius reſpectu termini ſcdi eẽntie.ſ.creabilis.ꝛ qdeꝫ eẽntia ipſa diuina in iſto ſcdo ordine mouet primo ad intellectionem ſimplicẽ oĩs itelligibilis.ꝛ hec itelligẽtia vt iam eſt in tribus ſuppoſitis.nõ aũt mouet ad diſtinctã notitiam veritatis cuiuſcũqꝫ cõplexionis:qꝛ ſi moueret determinate

ad cognoſcẽdã alterã ptem in futuris ɔtingẽtibus:cũ nãle mouens neccio moueat:ſeqᵤr ꝙ itellectus diuinus neccio intelligeret hãc ptem ɔ̃dictionis fore verã:ꝛ ita vel poſſet errare:vel oppoſito nõ poſſet euenire:ꝛ tũc non eſſet contingens ſed neccium:illud qꝺ poniť eſſe ɔtingẽs.Si queratur cum idẽ videať eſſe ordo cuiuſcũqꝫ itelligibilis ad pmuꝫ intelligibile:quare pmũ nõ eque neccio mouet ad cognitionem cuiuſcũqꝫ. Rñdeo.nãlr moueret:ꝛ per ɔñs neccio ad cognitionẽ cuiuſcũqꝫ qꝺ eſt poſſibile nãlr ꝛ neccio cognoſci.hꝫ eſt qꝺcũqꝫ olm ſimplex:ꝛ etiam qꝺcũqꝫ cõplexum veꝝ neccium.nõ aũt tale eſt aliqꝺ cõplexũ de exiſtẽtia contingẽtis:qꝛ nõ eſt natũ eſſe determinatũ ad veritateꝫ.Et ſi queras q̃re nõ neccio mouet ad talẽ cognitionẽ de cõplexo hñdaꝫ quali poſſet hẽri de eo: Rñdeo aut moueret ad cognoſcẽdum ſub diſiũctione hoc fore vel nõ fore:ꝛ hꝫ cognitio nõ eſt determinata de altera pte. Aut ſi moueret determinate ad cognoſcẽdũ alterã ptem illa neccio eẽt determinata.Cõpleto igiť toto ordine motionis neccie ſequiť motio ɔtingẽs:illa nõ põt eſſe per pnᵐ nãlis motionis:qꝛ illiᵘˢ nõ eſt niſi neccio mouere.igiť opꝫ illius motionis pnᵐ ponẽ volũtatem.Et.fit hꝫ motio ɔtingẽs ordinate.p̊ ad intra:qꝛ niſi ipſa volũtas determinet in ſe ad volẽdum alterã partem nunq̃ꝫ determinabit aliqd ad extra.pmo igiť determinat ſe ad volẽdum hoc fore determinate. 2ᵒ ex hoc itellectus videns iſtã determinationẽ volũtatis ifallibilem nouit hoc eſſe futuꝝ.eꝫ igiť eſt in motione neccia ꝛ ɔtingẽte:qꝛ in neceſſaria pmum pncipium eſt nãle:ꝛ ideo pmo nãlr determinať ad ꝓpriam actionẽ.In ɔtingente autẽ pmum principiũ eſt liberꝫ:cuius actionẽ in pmo ordine ſequiť naturalis.Cõpleta ꝟo motione ɔtingente ad intra ſeqᵤr motio ad extra.Illa igitur tota eſt ɔtingẽs:ꝛ per ɔñs imediate ipſius voluntatis vt principij.14.q.q.O.

Motus celi hẽt aliquã primitatẽ ad alios vtpote vniformitatis ꝛ velocitatis:ſed nõ primitatẽ cauſalitatis niſi inquãtum adducit generans qꝺ eſt per accidens ſicut motᵘ ignis ad lignum haberet primitatem ad cõbuſtionem ligni:ſine tali aũt pmo bene poteſt eſſe poſteritas:ſi aliquis ſupplcat vicem talis primi.49.Diſt.4ᵃ.q.13.H.

Motus nãlis vel iclinatio volũtatis in finẽ non eſt actus elicitus.ſi tñ volũtas in pmo inſtanti habeat actũ elicitũ non video qn poſſit tũc peccare:nullus tñ actus elicitus voluntatis eſt nãlis niſi pro tãto:qꝛ eſt ɔformis inclinationi nãli que non eſt actus elicitus.ſed oĩs actus voluntatis elicitus eſt mere liber.23.Diſtin.2ᵃ.q.vnica.D.

Motus nãlis volũtatis nõ eſt aliqs actus elicitᵘˢ:ſed ſolũ dicit iclinationẽ nãlẽ volũtatis in bonum.ꝛ illud nihil reale aliud a volũtate dicit:ſed ſi eſt relõ eſt idẽ volũtati ꝑ identitatẽ realẽ:nec ſepari põt ſine ɔ̃dictione.ꝛ iõ in demonibus manet ille motus ſic rectiſſimus:ſicut ꝛ nã:qꝛ nõ eſt realr aliud a volũtate lꝫ nõ ſit idẽ ſibi formalr:vñ ille motᵘ nõ eſt niſi habitus motᵘ.i.nã in eſſe pmo.ſi aũt accipias motũ nãlẽ pro actu elicito ɔformi tali iclinationi:certe ille pt eẽ malus ꝛ imoderatus ſtãte nã integra:nec actus malus minuit iclinationẽ nãlẽ ſicut nec nãm.vñ angelus põt eſſe ꝑfectus in nãlibus quo ad eſſe pmum:ꝛ peccare actu 2ᵒ elicito ꝛ inordinate.18.Diſtin.3ᵃ.q.vnica.M.

Motus non diſtinguuntur penes terminos: niſi quia forme fluentes ſunt eiuſdem rationis cum formis terminantibus 13.Diſtinctione p̊.q.vnica.A.

Motus grauis nõ eſt nãlis in ſe:ex hoc ꝙ hꝫ pncipium actiuum in ſe:ſed ſolũ ex hoc ꝙ mobile hꝫ pnᵐ itrinſecũ paſſiuum nãlr inclinãs ad motũ:qꝺ pꝫ per diffinitioneꝫ nãe.2. phyſi.qꝛ eſt pnᵐ motus eius in quo eſt p ſe ꝛ nõ per accñs: T.c.3. nihil enim eſt pnᵐ nãlr mouẽdi alicui niſi inqũtum eſt per ſe ꝛ pmo in eo qꝺ moueť.nõ eſt aũt per ſe ꝛ pmo in aliquo qꝺ moueť:niſi inqũtuꝫ eſt paſſiuũ.ergo nõ eſt aliqd nãle vel pnᵐ nãle alicuius:niſi qꝛ eſt pnᵐ paſſiuuꝫ in moto. Hoc ẽt pꝫ:qꝛ ideo aliqd moueť nãlr:qꝛ moueť ſicut aptũ natũ eſt ipſum moueri:ita ꝙ lꝫ pncipium actiuum ſit pnᵐ mouendi:nõ tñ pp illud pnᵐ actiuũ moueť nãlr:ſed pp pnᵐ paſſiuum ꝓpter qꝺ ſic moueť.2.Diſt.2ᵃ.q.10.infra.E.

Moriens in pctõ veniali ſimul cũ mortali non puniret eternaliter pro veniali:ex quo.n.ſm plenã iuſtitiam punitiuaꝫ ſemel ipoſita eſt pena tpalis iſti pro pctõ de quo vere penituit:nunq̃ꝫ iſti pro illo debebiť niſi pena tpalis:ꝛ illa ſoluta:nulla eſt alia.15.Diſt.4ᵃ.q.1.O.

Moriens in pctõ mortali nihil hẽret retardatiuũ a pena condigna:ſed moriens in charitate:debitor tñ pene pro pctis cõmiſſis:quoꝝ penitẽtiam nõ fecit hꝫ aliqd retardatiuũ a gloria:qꝛ nullus dũ eſt debitor alicuius pene põt glorificari:qꝛ gloria ſic nec penã ſcdꝫ patiť:ſic nec debitũ pene:qꝛ nec ſil nec poſteriᵘˢ ꝑſoluẽde.20.Diſt.4ᵃ.q.vnica.D.

Mortuum non priuat primum eſſe chriſti:ſed eſſe ſimpliciter qꝺ eſt viuere.ita etiam generari dicit acquiſitionem eẽ ſimpliciter:ſed non neceſſario primi eſſe:vnde vere conceditur chriſtus mortuus ſicut genitus tẽporaliter.non tamẽ conceditur annihilatus:qꝛ ſicut non diciť creatus:ita nõ dicitur annihilatus:ꝙ enim opponiť creationi dicit annihilationem primi eſſe.11.Diſt.3ᵃ.q.1.infra.E.

Multa vult deus volũtate ſigni:que prohibuit voluntate beneplaciti:ꝛ noluit oĩa fieri que precepit:ſicut noluit Iſaac imolari:qꝺ tamen ꝑcepit:eius autem qꝺ vult deus voluntate beneplaciti oppoſitum aliqñ precepit:ꝛ hoc eſt ſignuꝫ voluntatis duplicis:ꝛ duplicitas eſt quando aliquis eſt finis precepti conſonus recte rationi:ſicut ibi fuit manifeſtatio precepti habrae:ſicut patet Geñ.22. Tentauit deus habraam.37.Diſt.2ᵃ.q.vnica.Bb.

Multe ſunt forme dantes eſſe:que nõ ſunt actiue:ꝛ ita nullo modo dant actũ ſcdm.ꝛ talis eſt paternitas ſicut ꝛ filiatio. Que aũt ſit ratio quare quedam forme ſunt actiue: ꝛ quedam nõ:difficile eſt aſſignare rõnem cõmunem:qꝛ alique forme ſubſtãtiales ſunt actiue.alique autẽ forme ſubſtantiales nõ ſunt actiue:ꝛ alique qualitates nõ ſunt actiue:ꝛ tamen plus cõueniunt qualitates ꝛ qualitates in aliquo conceptu cõmuni q̃ꝫ qualitates ꝛ ſubſtãtie.Similr alique forme ſubſtãtiales:ꝛ imperfectiores ſunt actiue: ſicut elemẽtares ꝛ ꝑfectiores nõ ſunt actiue:ſicut mixtoꝝ:ſicut forma lapidis ꝛ alioꝝ inanimatoꝝ: alique etiam mixtoꝝ perfectoꝝ ſũt cõmunicatiue ſicut animatoꝝ:alique tamẽ perfectiores nõ ſunt cõicatiue ſui:ſicut forme corpoꝝ celeſtiũ ꝛ forme angelice.nõ igiť videť rõ q̃re alique forme i cõi ſũt actiue ꝛ alique nõ:ſicut in ſpãli nõ videť aliqua rõ: quare calor eſt calefactiuus:niſi qꝛ calor eſt calor: ꝛ ita videť ꝙ

hec ſit imediata:calor eſt caloris effectiuus.ita etiam videtur ꝙ oẽs forme de genere quãtitatis:ꝛ oẽs relões:de quibus eſt mõ ſermo:nõ ſunt actiue:ꝛ de oĩbus talibꝰ non valet.ſi dant actũ primum.ꝗ ꝛ ſcdm.7.Diſt.p̃.q.1.V.

Multoꝝ habituũ ſpecie differẽtium põt eſſe aliqđ obiectuꝫ cõmune:ſicut ab obiectis eoꝝ põt abſtrahi obiectuꝫ cõe.ꝛ hoc mõ in ſcientijs aſſignat̃ obiectũ cõe:a quo nõ eſt habitus vnus ſm ſpẽm:ſed tñ ſm genus.3.q.ꝓlo.infra.D.

Multo magis odit angelus ꝑpetuã detẽtionẽ intelligẽtie ſue in intẽſa ↄſideratione ignis ꝙ̃ detẽtionẽ formalẽ ſui localr diffinitiue ab igne:qꝛ in oppoſito p̃mi.ſ.libero vſu intelligẽtie ſue pro imꝑio volũtatis circa q̃cũqꝫ obm multo magis ↄſiſtit ꝑfectio eius:ꝛ multo magis deſiderat̃ ꝙ̃ in libero vſu ptãtis ſue motiue q̃ñtũ ad vbi diffinitiue.illa aũt detẽtio in ↄſideratiõe intẽſiſſima ignis ĩpedit p̃mã libertatẽ:qꝛ per hoc impedit̃ intell̃s eius ꝑfecte ↄſiderare alia ↄſiderabilia:ſed detẽtio diffinitiua ab igne nõ impedit niſi 2m.ſ. liberũ vſum potẽtie motiue vt nõ poſſit ſe facere preſentez cuicunqꝫ corpori.44.Diſt.4l.q.2.L.

Mutationes alie a gñone ex rõne ſua formali ſũt imꝑfectiores gñone:qꝛ termini eaꝝ íducti ſunt imꝑfectiores:ꝛ ideo ex rõne terminoꝝ íductoꝝ imꝑfectoꝝ hñt maiores imꝑfectiones ꝙ̃ termini gñonis:tñ alie mutationes q̃ñtum ad illud qđ p̃ſupponũt:nõ reqrunt tantã imꝑfectionẽ in ſubto: quãtaꝫ reqrit gñatio.ꝛ h̃ vt eſt mutatio:qꝛ gñatio reqrit in ſubto entitatẽ in poᵃ:ꝛ hoc ad eſſe ſimplr.alie mutationes nõ:ꝛ ꝑꝑ h̃ gñatio nõ trãſfert̃ ad diuina ſm illud qđ p̃ſupponit gñatio puta ſubm mutabile:qđ eſt imperfectiõis:qꝛ vt eſt mutatio nõ eſt in diuis:ſꝫ trãſfert̃ ad diuina inq̃ñtuꝫ gñatio eſt ꝓductio ſub rõne q̃ eſt ꝓductio termini:qꝛ terminus eiꝰ eſt ꝑfectior termis aliaꝝ mutationũ.ꝛ ſic hñ poteſt ꝑ gñonẽ accipi eſſentia tanq̃ꝫ terminus ꝑfectiſſimꝰ in diuinis:ſꝫ nõ poſſit ꝑ aliquã aliã mutationẽ accipi aliquis alius terminꝰ aliaꝝ mutationũ:qꝛ hoc ↄcluderet cõpoſitionẽ ꝛ imꝑfectionẽ:qꝛ terminꝰ cuiuſꝫ alteriꝰ mutationis eẽt accñs cõponibile cũ ſubiecto.2.Diſt.p̃.q.7.infra.K.

Mutatio nõ dr̃ eẽ creatio vel annihilatio:niſi ex ꝑ ſe termis eius:non aũt ex ↄcomitãtibus per ſe terminos:ſicut gñatio nõ eſt ꝑ ſe creatio ꝑꝑ hoc ꝙ terminus ꝑ ſe a quo nõ eſt nihil:ſꝫ ꝓuatio.ꝛ ↄſilr eſt de ꝑ ſe termino ad queꝫ corruptionis.ideo magis adhuc diſtinguit̃ ꝑ ſe corruptio ab annihilatione per ſuũ per ſe terminũ:qꝛ ille nõ eſt nihil ſiue negatio abſoluta:ſꝫ eſt negatio in apto nato ſiue ꝓuatio.ꝛ ꝓ tãto etiã forma poſſet dici nõ annihilari: qꝛ ei ſuccedit pro termino nõ nihil:ſꝫ ꝓuatio illius forme:adhuc ſi vtraqꝫ iſtaꝝ rõnum deficeret:puta ſi deus ſubito ↄuerteret totũ ignem in totã aquã non manẽte eodẽ ſubto cõi: adhuc nõ eẽt annihilatio:qꝛ terminus ad quẽ deſtructionis ignis ꝛ ſi nõ ſit ꝓprie ꝓuatio forme ignis:tñ nõ eſt negatio extra genus:ſꝫ eſt negatio vt includitur in forma oppoſita poſitiua:negatio autem in genere non poteſt eſſe terminus ad quem annihilationis: ſicut nec talis negatio poteſt eſſe terminus a quo creationis.10.q.q.O.

Natura

Creata eſt hec aliq̃ poſitiuo nõ eodẽ formalr entitati nãe:qꝛ repugnãtia ad diuidi nõ cõpetit nãe create niſi per aliquã entitatẽ poſitiuã:nõ ſic autez vltra entitatẽ illã poſitiuã ſingularitatis opꝫ ponẽ aliquaz aliam poſitiuã perſonalitatis.1.Diſt.3l.q.1.infra.M.

Natura creata non põt cõicari niſi cõicatione vnius rõnis a ſuppoſito illius nature.ꝛ ratio eſt:qꝛ effectus non excedit cãm.effectus aũt cõicantis tali ſuppoſito eſt nã.ergo opꝫ ꝙ p̃ncipium cõicandi ſit nã:qꝛ nihil ꝑfectius ipſa nã eſt in tali ſuppoſito cõicante:nec aliqđ eque ꝑfectum nãe.nã autez eſt p̃ncipium cõicatiuũ vnius rõnis.ergo ſuppoſito agenti virtute nature cõpetit cõicatio tñ vnius rõnis. Oppoſitũ eſt in productione ꝑſonaꝝ in natura diuina:qꝛ ſuppoſituꝫ iſtius nature põt habere p̃ncipia alterius rõnis in ꝓducendo:quoꝝ vtrũqꝫ ſit eque ꝑfectum cum nã:ꝛ ideo vtrunqꝫ poteſt eſſe p̃ncipium cõicandi nãm:ꝛ ita hic poteſt eſſe duplex cõmunicatio ab illis ſuppoſitis:que ſunt huius nature.Si inſtet̃ hic ꝙ duplex eſt p̃ncipiũ operãdi in nobis.ſ. intellectus ꝛ volũtas eque ꝑfectum ipſi nature:qꝛ idẽ forme ſm vnam opinionẽ de potẽtijs aie.16.Diſt.2l. Reſpondeo.Vlterior ratio eſt eius:qđ ſupponit̃ hic de duplici p̃ncipio cõicãdi nãm in diuinis:non aũt in creaturis:ꝛ poteſt eſſe.talis.Lꝫ in nobis ſit duplex p̃ncipium opatiuum voluntas ꝛ intellectus:ꝛ ambo ſint ꝑfecta: ꝛ poſſint habere ꝑfectas opationes ſibi adequatas in rõne opationis.non tñ habent opationes adequatas ſibi in eſſe:hoc eſt lꝫ per intellectum noſtrũ poſſimus habere intellectionẽ ita ꝑfectam: ſicut aliqua põt nature noſtre cõpetere: non tñ intellectio iſta erit ꝑfectum ens vt natura:qꝛ intellectio adequata intellectui vt potẽtie:vel obiecto in ratione opationis non eſt adequata intellectui vel obiecto in eſſe.intellectus igitur ꝛ voluntas in creatura etſi ſint p̃ncipia ꝓducendi operationes adequatas ſibi in ratione opationis: non tñ in eſſe:ꝛ ꝑ ↄñs multo magis nec realiter adequatas nature cuius ſũt intellectus ꝛ volũtas:ita poteſt argui de quibuſcũqꝫ p̃ncipijs ꝓductiuis in creaturis quoꝝ diſtinctio ſtat in eodeꝫ ſuppoſito alicuius nature.in diuinis autem qꝛ p̃ncipiũ operatiuum non tñ equatur nature in rõne p̃ncipij operatiui: ſed etiam in eſſendo:opatio etiam equat̃ principio operatiuo:ꝛ hoc in eſſendo.ꝛ per ↄñs equatur nature.ſilr ergo qꝛ p̃ncipium ꝓductiuum equat̃ nature in eſſendo:ꝛ ideo per ipſum põt cõicari terminus formalis ꝓductionis adequatus ſibi ꝛ nature in eſſendo.2.Diſt.p̃.q.7.V.

Natura determinat̃ ad vnũ:non qdeꝫ ad vnum ꝓducibile: vnũ inq̃ꝫ numero ſiue ſingulare:ſed determinat̃ ad vnum determinatũ modũ ꝓducẽdi:qꝛ nõ eſt ibi p̃nm indeterminatũ reſpectu oppoſitoꝝ ſicut eſt volũtas.2.q.q.ſ.

Natura diuina q̃ñtus haberi nõ poſſit in vna ꝑſona pluribus ꝓductionibus:qꝛ tũc vtraqꝫ ꝓductione hẽret nãm:ꝛ neutra haberet:tñ vna ꝑſona põt pluribus ꝓductionibus cõicare nãm:ꝛ plures ꝑſone poſſunt vna ꝓductione producẽ perſonã.ꝛ ideo ſi paſſiua ſit tñ in vno:nõ ſequit̃ ꝙ etiam actiua ſit tñ in vno.11.Diſt.p̃.q.1.ſ.

Natura eſt prius nãlr ꝙ̃ hec nã:ꝛ vnitas ꝓpria ↄñs naturaꝫ (vt natura)prior eſt nãlr vnitate eius:vt hec nã:ꝛ ſub iſta rõne eſt de ea ↄſideratio metaphyſica.ꝛ aſſignat̃ diffinitio eius:ꝛ ſunt ꝓpões ꝑ ſe p̃mo mõ.in eodẽ ergo qđ eſt ideꝫ numero eſt aliqua entitas:quã ↄſequitur minor vnitas ꝙ̃ ſit vnitas numeralis:ꝛ eſt realis.ꝛ illud cuius eſt vnitas talis formalr non eſt de ſe vnum vnitate numerali:ↄcedo ꝗ ꝙ vnitas realis non eſt alicuius entitatis exiſtentis in duobus indiuiduis:ſed in vno.3.Diſt.2l.q.6.infra.D.

Natura humana eſt poſſibilis ſicut effectus eſt poſſibilis reſpectu cauſe:ſed nõ ſicut ꝑfectibile ab ipſo verbo:qꝛ ꝟbuꝫ nullius põt eſſe forma ꝛ eꝯ:etiam nã non eſt forma verbi: ideo nõ dat eſſe per informationẽ:ſed per vnionem: ſicut enim ex iſta vnione verbũ hac nã eſt homo:ita hac nã eſt exiſtens exiſtentia huius nature.6.Diſt.3l.q.1.infra.ſ.

Natura humana põt terminare creationẽ gñalr dictam ꝛ terminauit eam:vt ipſa vere dicatur creatura:nõ tñ propter ipſam chr̃s dr̃ creatura:qꝛ eſſe ꝓprium vel p̃mum huius nãe nõ eſt eſſe p̃mum chr̃i:ꝛ ideo eſſe p̃mũ huius nãe ſeqt̃ eſſe p̃mũ chr̃i:qꝛ eſſe ꝟbi:ꝛ aliud eſſe p̃mũ nõ põt chr̃s habere.Et ſi dicat̃ ꝙ iſta mutatio.ſ.creatio non magis ponit primum eſſe termini acqri ꝙ̃ aliqua alia mutatio. dico ꝙ hoc eſt falſum: qꝛ iſtam ſpecificationem addit creatio vltra alias mutationes:vt ſicut aliquid non eſſet creatura ſi

eſſet tñ a ſcḋa cauſa:pro eo ꝙ creari dicit reſpectū ad pᵐ
efficiens:⁊ tñ pōt dici genitū reſpectu cauſe ſcḋe.ſilr lʒ per
gñonem acqraẗ aliqḋ eſſe ſimplr:ſi tñ illud nō ſit pmū eē
genitū:⁊ ēt pᵐ eſſe geniti ſequaẗ nō eſſe tale genitū non dẗ
creatura:⁊ ideo nō ſeqtur cħs eſt genit⁹ pur ṗdicatū ↄue/
nit ei rōne nature humane.ḡ eſt creatura:nec ēt in alijs ſeq/
tur formalr:ignis eſt genitus.ḡ eſt creatura gñalr niſi gña
mãc:q2 eſſe ſimplr terminans generationē ignis eſt pmū
eſſe ipſius quod dicitur genitum.11.Diſt.3ᵃ.q.1.E.
Natura nō intēdit ħ ſtatim non eſſe:q2ḋ ṗducit:nec ēt nā per
gñonē aliqḋ ṗducit:gñ iter gñonem ⁊ corruptionē:q̄ ſunt
in inſtātib⁹ tpis ↄtinui ſit tps medium.⁊ iō gñio ⁊ corruptio
nō poſſunt ↄtinuari ſibiinuicē ppetuo ſm intētionē phi.4.
phy.tñ nō eſt incōueniēs aliqḋ eſſe nō in tpe ↄtinuo ⁊ ſta/
tim nō eē:ſic̄ appꝫ de mutatiōe ⁊ inſtātib;que nō hñt eē ni/
ſi raptim ⁊ ſtatim nō ſunt.2.Diſt.2ᵃ.q.4.D.
Natura nō pōt ſimul depēdere ad plura ſuppoſita terminā/
tia:q2 vlr in depēdētijs cā ⁊ cauſati:lʒ vna cā poſſit termi/
nare depēdentias plurium cauſatoꝝ:non tñ plures cauſe
in eodē genere ⁊ ordine cauſe pñt terminare depēdētiam
vnius cauſati:q2 pluralitas prioꝝ arguit pluralitatē poſte/
riorum non econuerſo.1.Diſt.3ᵃ.q.4.E.
Natura ſupma potis in vniuerſo nō eſt facta nec fiet vt tene
tur ṗbabilr:nec oēs gradus btitudinis poſſibiles ī nā bti/
ficabili erūt in regno celoꝝ.46.Diſt.4ᵃ.q.4.ifra.K.
Natura vna eſt rō formalis eēndi in vna ſpē:ſʒ dimēſio nō eſt
rō formalis ṗxima eēndi in loco:ſʒ tñ rō fūdamētalis. illa
tñ pōt eē vna lʒ reſpect⁹ ſint diuerſi:ſic̄ albedo pōt eē vna
lʒ ſilitudines diuerſe ſint:ſʒ nō niſi p vnā ſilitudinē ſilē cō
ſtituiẗ formalr in ſpē ſilis:ſi aūt ſpēs ſilis non poſſet plurifi/
cari in eodē nec ſilitudo.10.Diſt.4ᵃ.q.2.infra.N.
Natura vlis eſt ſola illa q̄ ex rōne qdditatis eſt nā.ſm Auic.
Cap.1. 5.meta.nō ↄcernēdo rōnē vlis vel pticularis: ſʒ nata in ſe
recipe rōnē vtriuſqʒ ſingularitatis p eſſe terminatū in ſup
poſito:vlis ꝟo p hoc ꝙ eſt nata cadere in ↄſideratiōe itel/
lect⁹ vt vna ſm rōnē:tñ applicabilis p ṗdicationē pluribꝰ
in qbus eſt multiplicata.25.Diſt.ṗ.q.vnica infra.H.
Naturalitas aliqñ ptinet ad pñᵐ actiuū:⁊ tūc opponiẗ ſibi
liberū vno mō:⁊ alio mō ſupnāle.naʒ agens nāle vel nālr
dẗ qḋ opponiẗ libero:q2 agit neccitate nāli:ſed volūtarium
vel liberū qḋ ſeipm determinat ad agēdū:⁊ illo mō loquiẗ
T.c.49. phs.2.phyſi.diuidēs nām ↄtra agens a ṗpoſito.⁊.9.meta.
t.c.3.t.10 c.2.⁊.4.de potētijs actiuis irrōnalibus ⁊ actiuis rōnalibꝰ
ſiue liberis. Alio mō ex parte pncipij actiui nāle dẗ qḋ hēt
nālem ordinē actiui ad paſſiuum ⁊ ſupnāle qḋ excedit oēm
talē ordinē nālem:⁊ illo mō qḋcūqʒ agens cauſatū dẗ nā/
le:⁊ ſolū agens icreatū dẗ ſupnāle. Ex pte āt paſſi opponiẗ
nāle vno mō violēto put nālr dẗ moueri vel pati qḋ patiẗ
ſm ṗpriam iclinationē paſſi. violēter ꝟo qḋ patiẗ ↄtra i/
clinationē paſſi:⁊ ex ħ ſeqtur ꝙ nāle ⁊ violētum non ſunt
oppoſita ↄ̄ria imediata.imo eſt iter ea mediū:qñ.ſ.paſſiuʒ
neutro mō ſe hʒ neqʒ inclinaẗ ad illud qḋ recipit neqʒ ad
oppoᵐ:ſicut ſupficies ad albedinē vel nigredinem:vel ad
mediū. Seqtur ēt ꝙ non pōt eſſe violētia in pmo paſſo.ſ.
mã pma:q2 nō inclinaẗ ↄtra aliqḋ cuius eſt abſolute rece/
ptiuū:⁊ hec diſtinctio illoꝝ oppoſitoꝝ ⁊ medij accipiẗ in
paſſo vt cōparaẗ ad formā ad quā tranſmutaẗ. vt aūt paſ/
ſum cōparaẗ ad agens a quo recipit formā dẗ nālr moue/
ri qñ moueẗ ab agēte nālr ſibi correſpōdēte.ſupnālr aūt mo
ueri qñ ab agēte ſupra totū ordinem agētis nālr ṗportio/
nato iſti.ſic ergo hēmus nāle duplr vt ptinet ad actiuū:q2
vt diſtinguiẗ ↄtra liberū ⁊ ſupnāle:⁊ naturale vel nālr du/
pliciter vt ptinet ad paſſiuum:q2 vt diſtinguiẗ ↄtra neutralr
⁊ contra violentum.43.Diſt.4ᵃ.q.4.infra.A.
Naturalitas ⁊ ſupnālitas nō ſunt ↄditiones niſi p cōparatio/
nem ad agēs.talis aūt cōparatio nō variat aliqḋ quātum
ad eſſe in gñe:q2 aliqḋ poniẗ in genere ſm ſuā ṗpriam qd/
ditatem formalē circūſcripta relone ad agēs.nec valet di
T.c.36. cium phi.10.meta.ꝙ corruptibile ⁊ icorruptibile differūt
pluſqȝ gñe:q2 logẗ de gñe phyſico.ſic.n.nulla duo ſūt eiuſ/
dē generis:niſi ſint trāſmutabilia adinuicē.ſʒ idē genus lo
gicū hñ pōt ↄtinere multa que nō ptinēt ad idē genus phy
ſicum:vt pʒ de ſuba corpea ⁊ icorporea:⁊ de qualitate cor/
porali ⁊ ſpirituali.6.Diſt.4ᵃ.q.10.M.
Naturaliter actiuo approximato nālr paſſiuo nō impeditis
per cām ſupnālem impedientē:actiuū nālr agit in paſſi/
uum:⁊ paſſiuū nālr patiẗ:⁊ ſi impediaẗ eius actio p cām
ſupnālem:hoc erit p miraculū nouū:ſicut pʒ de igne triū
pueroꝝ in Daniel.21.Diſt.3ᵃ.q.vnica.B.
Naturalr itelligimus pmo illa:que pmo occurrunt ex phan/
taſmatib⁹.ſicut dictū eſt in qōne ſcḋa huius diſtinctionis.
nihil igiẗ poſſum⁹ potētia ṗpinqua itelligẽ ante itellectio/
nē alicuius imaginabilis.ideo nō poſſum⁹ itelligẽ intellim
ante itelligere alterius itelligibilis.ḡ nec itells pōt itelligi a
nobis añ itelligẽ alterius itelligibilis.ḡ nō eſt itelligibilis
añ intellectionē alicui⁹ alteri⁹.ſic pᵐ añs eſt veꝝ:ſic ⁊ ↄñs:
ideo ſic itelligēdū eſt ipm nō eſſe aliqḋ eoꝝ:que ſunt ante
intelligẽ.ſ.itelligibiliū:nō q2 anteqȝ itelligat nihil ſit i actu:
ſʒ q2 nō eſt aliqḋ qḋ poſſit potētia ṗpinqua itelligi a nob:
ante itelligẽ alterius pp intellectionē noſtrā nālem icipien
tem a phantaſmatibus.3.Diſt.ṗ.q.7.infra.Z.
Necēium eſt terminū viſionis eſſe exñs:inq̄tum exñs:nō tñ
opʒ ꝙ ſubſiſtētia.i.incōicabilis exiſtētia ſit de rōne termi/
ni viſionis:eēntia aūt diuina eſt de ſe hec:⁊ actu exñs:lʒ nō
includat de ſua rōne incōicabilē ſubſiſtētiā.⁊ ideo ipſa:vt
hec:pōt terminare viſionē:abſqʒ ħ ꝙ videaẗ pſone. Exē
plum albū videẗ itiriue inq̄tum exñs: ⁊ pſens viſui ſm
exiſtētiam ſuā:nō opʒ tñ albū videri tanqȝ ſubſiſtēs:vel i/
quātum hʒ rōnē ſuppoſiti:q2 non hʒ rōnem ſuppoſiti: nec
ſuppoſitum in quo eſt videtur.1.Diſt.ṗ.q.2.E.
Neceſſe eſt ad actū amādi:ſiue ad actū amoris:amatum eſſe
precognitū.hoc dicit beatus Aug.15.de tri.c.27.ſʒ nō opʒ
ipſaʒ dilectionē eſſe ṗcognitā:puta ſi offerẗ mihi aliqḋ bo/
nū honeſtū:nō opʒ ꝙ anteqȝ poſſem hēe illuʒ actū amādi
circa illud qḋ ṗcognoſcā illū actū. Ita in ṗductiōe ſpūſſci
opʒ eſſentiā diuinā:cui⁹ amor ſpiraẗ:eē ṗcognitā pñi ⁊ filio
ad hoc vt ſpirēt:ſʒ nō opʒ in iſto iſtāti originis ↄcedẽ ſpm
ſcm:q eſt amor ſpirat⁹ eſſe ṗcognitū pñi ⁊ filio: lʒ in inſtāti
eternitatis ſit tota trinitas nota cuilʒ pſone i trinitate:q2 di
ſtinguēdo iter iſtātia origis nō diſtinguiẗ iter durationē ⁊
durationē:ſʒ tñ a quo qs ſit.10.Diſt.ṗ.q.vnica.R.
Neceſſitas moriēdi fuit in chō:q2 corpus ſibi dimiſſum per
priuationē redūdantie glorie fuit aīale:⁊ ideo nō ſub pleno
dñio aīe ad ṗhibēdum paſſionē in corpe. iō fuit in corpe
ei⁹ corruptio ⁊ reſtauratio p ſumptionē alimēti:ſed nō po/
tuit fieri reſtauratio ita pfecta ꝙ corp⁹ ſp manēt: niſi aīa
pfectū dñium habuiſſet ſupra corp⁹.16.Diſ.3ᵃ.q.2.ifra.B.
Negatio in genere differt a negatione eẍ genus:⁊ a ṗuatione
q2 ṗuatio reqrit ſubm aptū:vel ſm ſe ſi eſt priuatio ſm ſe:
vel ſm genus:ſi eſt ṗuatio ſm genus:ſicut talpa dẗ ceca.5.
meta.c.de ṗuatione. Negatio ꝟo extra genus abſolute ni/
hil reqrit:q2 equalr dẗ de ente ⁊ de nō ente. Negatio aūt in
genere q̄ſi media:q2 reqrit ſubm de quo dicaẗ:nō tñ apti/
tudinē ad formam.talē forte negationē importat diuerſi/
tas de quo alſ:q2 negat idētitatem:vel notat nō idētitatē
talem in ente.23.Diſt.ṗ.q.vnica.D.
Negatio poteſt p tot media ṗpter qḋ de aliquo ↄcludi quot
pñt eē in ipſo cāe repugnātie ad affirmationeʒ oppoſitā.⁊
ſi aliqḋ vnū ſit cauſa adeq̄ta repugnātie illud erit mediuʒ
adequatū ad oſtēdendū talem negationē.7.q.q.Nn.

Negatio

Negatio obligationis que nō eſt niſi negatio entis rōnis. cauſa eſt gratie: nec ecōuerſo: quia ſola voluntas diuina ex ſua iuſtitia determinat illam obligationē: ſed ex miſericordia non obligationem. 16. Diſtōne 4ª. q. 2. R.

Nihil acceptaꝛ vt meritoriū niſi ſit liberē in ptāte operātis. imo illud qḋ eſt cōe ad meritū ꝛ demeritū: qḋ pōt intelligi per hoc qḋ eſt iputabile: req̄rit iſtā habitudinē ad volūtatem vt in ptāte ſua habētē actū: nihil eni iputaꝛ alicui nec vt p̄miabile: nec vt punibile: niſi ſit in ptāte eiꝰ: nec ꝑ ꝯñs vt laudabile vel vituperabile: laus eni quodāmodo p̄miū eſt: vituperiū quidem pena. 17. q. q. D.

43. Nihil alicuius gñis dī de deo ſicut dictū eſt diſ. 8ª p̄ʼ: ꝛ ſic abſoluta: ita relōnes que formaliꝛ dicunꝛ de deo non ſunt alicuius gñis: ſed tranſcendētia ꝛ paſſiones entis in cōmuni: q̄ quicquid conuenit enti inquantū eſt indifferens ad finitum: ꝛ infinitū conuenit ei: prius q̄ȝ diuidaꝛ in genera: ꝛ ita eſt tranſcendens. 1. Diſtōne 2ª. q. 5. F.

Nihil aliud eſt finis ſciētie: q̄ȝ attingere per actū ꝓpriū obm illius ſcientie: non ꝙ inducat aliquā formā ꝑ actū ſuum in obm: q̄ ſcia non eſt aliqua qualitas factiua. 3. q. ꝓlo. J. S.

Nihil collocaꝛ in gñe per ꝓprietates metaphoricas: aliōqn chās eſſet vere in gñe ſubē inaiate: q̄ dicitꝛ petra: ꝛ eſſet in gñe aīalis irrationalis: quia leo dicitꝛ metaphorice: ꝛ in gñe qualitatis: q̄ deus lux. Ego ſum lux mūdi ꝛc. ſed ex metaphoricis colligēda eſt ꝓpria cōditio rei in ſe: ꝛ ſm illā collocāda eſt in gñe ꝛ ſpecie: ſic eni poſſet ſpēs itelligibilis poni in quarta ſpecie qualitatis: q̄ cōfigurat aīam ipſi obto cognito. 6. Diſ. 4ª. q. 10. infra. N.

Nihil credimus de deo: qḋ aliquā impfectionē iportat: imo q̄cq̄d credimus verū eſſe magis atteſtaꝛ perfectioni diuine: q̄ȝ eius oppoſitum. pȝ de trinitate pſonarū ꝛ icarnatione verbi: ꝛ huiꝰ: nihil eni credimus incredibile: q̄ tunc incredibile eſſet mundū ea credere: ſicut deducit Augꝰ de ciuitate dei. 22. c. 5. Mundum tamē ea credere non eſt incredibile: q̄ hoc videmus. 2. q. ꝓlo. infra. B.

Nihil dicitꝛ vere cōpetere alicui ſm. a. ſi. a. ſit ratio trāſcēdēs: ꝛ hoc ſiue ſit rō formalis ſiue fundamentalis: vnde hec eſt falſa. ſor. ſm colorē eſt albus. hec aūt eſt vera. ſor. ſm albedinē eſt albus: nunc aūt eēntia eſt ratio fundamētalis p̄nitatis: ꝛ eſt nī trāſcendens: ſed equalitas rō fundamētalis nō trāſcēdēs: ſed adequata: ꝛ ideo ſm logicā Augꝰ ꝓprie locutus eſt: vt hec ſit vera. aliquo mō pater ſm eſſentiaȝ eſt equalis: q̄uō iſta nō eſt vera. ſm eſſentiā eſt pr̄: imo iſta eſt vera. ſm memoriā eſt pr̄: q̄ iſta rō fundamētalis eſt adequata relationi illi. 6. q. q. infra. Hg.

Nihil eſt in mēte opatio. ſ. quecūq̄ȝ intellꝰ vel volūtatis: vel quecūq̄ȝ ꝓprietas vel cōditio realis huius vel iſtius: quin totū ita pateat angelo ꝓportionaliꝛ preſenti nō impedito: vel aīe nō ipedite ꝓportionaliꝛ pñti ſic aīe cōiuncte appet albedo preſens per ſenſus: illud ergo dictū ꝙ ſolus deꝰ nouit abſcōdita cordium: verū eſt vlr ꝛ ex ꝓpria pfectione: ita ꝙ impoīe eſt ꝙ per aliquid impediēs ſibi lateat. nouit etiā vt index vlīs oīum taliū occultoꝝ illo modo quo nec angeli boni nec mali nec aīe ſepate nouerūt: imo de facto beati multos tales motus non nouerunt ꝓpter defectum preſentie debite. mali aūt mlta talia etiā pñtia ꝓportionaliter nō nouerūt deo ipediēte ꝑ cuius ipedimētū nō pñt mlta: q̄ tñ nō ipediti nālr poſſent. 45. Diſ. 4ª. q. 4. J.

Nihil eſt maius in rōne obti obto ꝓportionato aīe: aliq̄d tñ eſt maius: hoc eſt maiori mō attigibile: q̄ȝ poſſet ab aīa attingi: ſed iſta maioritas nō eſt in obto ſed in actu: qḋ declaro in exēplo. Si ponaꝛ aliqḋ albū viſibile ſȝ decē gradus: ponaꝛ viſus capiens iſtā albedinē: vel illud albū ſm vnū gradū: ꝛ alius viſus ponaꝛ pfectior iſto ſm decē gradus: iſte viſus pfecte capiet iſtud album: quantū ad oēs gradus viſibilitatis eius: ita ꝙ videbit ipſum quātū eſt viſibile ex parte obti: ꝛ tñ ſi fuerit tertius viſus acutior iſto ſcḋo: pfectiꝰ videbit idē albū: vñ nō erit ibi exceſſus ex pte graduū obti: ſed tñ ex parte actus videndi. 1. Diſ. p̄ª. q. 2. infra. H.

Nihil eſt terminus actionis ꝓprie. ſ. de gñe actionis qn ꝑ illā actionē accipiat eſſe: ꝛ hoc ſaltē ſm illud ſm ꝙ eſt formalis terminus actionis illius. vnde etiā filius dei qui eſt terminus actiue gñationis pr̄is ꝑ illā gñationē accipit eſſe ꝛ pſonā eſſe ꝛ deū eſſe: aliōqn ſi nullū eē accipit ꝑ illā nō vr̄ eſſe itelligibile q̄uō ſit ibi aliq̄d terminās gñationē que eſt actio de gñe actionis: qḋ pro tāto dico ad excludēdū opationes que dnr̄ equoce actiones: illaꝝ q̄dē terminū nō opȝ accipe eſſe: q̄ nō ſunt actiones de gñe actionis: ſed ſunt termini: vt dictū eſt diſt. 3. p̄mi libri. 11. Diſ. 4ª. q. 3. M.

Nihil finitū ꝯtinet ſm pfectā ꝯtinētiā formalē ꝛ vrualē oppoſita formaliꝛ: q̄ quātūcūq̄ȝ ꝯcedaꝛ in deo pfectiſſima ꝯtinentia oīuȝ pfectionū ſm identitatē eoꝝ que ſunt in creō tñ pōt ꝯtinere oppoſita formaliꝛ abſoluta in ſe: lȝ in ſe poſſit hīe talia oppoſita virtualiꝛ ꝛ relatiua formaliꝛ: ſed ex h̄ cōcludiꝛ infinitas fundamēti. 1. Diſ. 2ª. q. 5. A.

Nihil hȝ diffōnē p̄mo: niſi ſuba que nō diffiniꝛ ꝑ aliqḋ additum: neq̄ȝ ſicut correlatiuū additꝛ in diffinitione correlatiui: nec ſicut ſubiectū in diffinitione accidentis. talia eni hñt diffinitionē: ſed non p̄imo. 3. Diſtōne 4ª. q. 1. B.

Nihil poniꝛ in cōcreto in diffinitione accidentis concreti niſi illud de quo accidēs predicaꝛ in concreto. 3. Diſ. 4ª. q. 1. F.

Nihil niſi ſub rōne iſiniti formaliꝛ pōt q̄etare itellm: ita ꝙ ſi nō inquātū iſinitū formaliꝛ apprehēderetꝛ: ſed iſinitas tñ cōcomitaretꝛ: nō plus q̄etaret potētiā apprehēſiuā q̄ȝ aliḋ itelligibile: accidit eni ſibi infinitas vt cōparaꝛ ad potētiā illā: ſicut nō plus quietaret viſum triāgulus vt albus q̄ȝ vt niger. ſi triāgulus ſolū iquātū triāgulus cōpareꝛ ad potentiā illā ꝛ nō apprehēdaꝛ ꝑ ſe illō ꝯcomitās. ſiliꝛ eſſentia nō quietat niſi vt eſt eſſentia viſa exñs in tribꝰ ſuppoſitis. hoc aūt nō ꝯuenit ſibi niſi rōne iſinitatis. 14. Diſ. 3ª. q. 2. E.

Nihil pōt intellꝰ recte dictare: in qḋ dictatū nō poſſit voluntas nālis nāliter tendere: alr̄ volūtas eēt nāliter mala vel ſaltem nō libera ad tendendū in q̄ōlibȝ ſm illā rōnē boni ſm quā oſtendiꝛ ſibi ab intellu. Et hoc eſt ꝙ arguiꝛ in ſpeciali de angelis: q̄ in ſtatu inocētie nō fuerūt non recti: q̄ tūc nō potuerūt habere actū nō rectū. potuerūt aūt hēe aliquē actū elicitū: ꝛ ſupponēdū eſt ꝙ habuerūt: ꝛ hoc rectū: ꝛ nō potuit eſſe aliquis actus rectus diligēdo ſe ſuper oīa. 27. Diſtinctione 3ª. q. vnica. infra. H.

Nihil pōt agere in quocūq̄ȝ ordine agendi niſi ꝓpria virtute. ſicut eni dictū eſt ſupra: ꝙ niſi hēat formā actiuā ꝛ intrinſecam nō pōt oīno agere: ita etiā niſi habeat ꝓpriā virtutē intrinſecā: q̄ illa forma eſt virtus. ꝙ ſi pꝰ nō habuit formā vel virtutē: ꝛ nunc agit in aliquo ordine: opȝ ꝙ nūc de nouo habeat formā ꝛ virtutē in illo ordine: eadē eni natura manēs abſq̄ȝ omni mutatione: nullo mō eſt nūc actiua nūc nō actiua: ſed tñ agens dependens ab alio dicitꝛ agere in virtute alterius: q̄ virtus agentis depēdētis nō ſufficit ſine illa virtute a qua dependet: magis tñ dī inſtrm̄ agere in virtute alterius q̄ȝ cā ſcḋa: q̄ plus depēdet ab agēte ſuperiori illud qḋ nō hȝ formā actiuā in eē quieto ſed tñ recipit in actuali motione q̄ȝ illud qḋ hȝ formā actiuā in eſſe q̄eto. Cāȝ etiā ſcḋaȝ. i. que hȝ formā actiuā in eē q̄eto agere in virtute alterius nō eſt recipe tūc aliq̄d ab illo altero: ſed tñ hēe ordinē inferiorē ad illud alteruȝ agēs in ſuo ordine ſimul: ſed inſtrm̄. i. recipiēs formā actiuā in motione agere in virtute alterius eſt tūc actualē accipe formaȝ ab eo per quaȝ agit: ꝛ ex hoc pȝ ꝙ cauſe prime in cām ſcḋam ꝓprie dictam q̄ñ ſimul agunt non eſt influētia noua: que ſit creatio alicuius inherētis cāe ſcḋe: ſed influentia ibi eſt deter-

minatus ordo iſtarū cauſarū in agendo effectū cōmunez. Inſtr̄m aūt qđ agit recipit influentiā proprie ab eo cui⁹ eſt inſtr̄m: q̄a motionē actualē ꝛ in motione formā per quam agit in ſuo ordine. 1. Diſtōne 4ª. q. 1. Rr.

Nihil ꝓhiberet formā mixti eque imediate ꝑficere mām̄ primam: ſicut formā elmti: ꝛ hoc loquēdo de imediatione ꝑfectionis. ſ. ꝙ ꝑficiat mām̄ nō mediāte alia forma: ſed nō ꝑficit imediate imediatione trāſmutationis: nā eni ſeruat ordinez in trāſmutādo: q̄a vna forma ꝑcedit aliā in mā quātū ad fieri ꝛ trāſmutari. Nā prius eſt mā ſub forma ſeminis q̄ ſanguinis: ꝛ ſanguis q̄ carnis: ꝛ carnis q̄ hois: ita ꝙ obſeruat ordo formaꝝ in trāſmutādo: ſed nō in eſſendo ꝛ ꝑficiendo: ꝛ ſic dico de formis elmtoꝝ reſpectu forme mixti. forma eni mixti nō perficit mām̄ mediāte forma elemēti: lꝫ ſit ordo in trāſmutari: q̄a ꝑus mā trāſmutat̄ in formam elementi q̄ mixti: ita ꝙ non inducit̄ forma mixti niſi preceſſerit forma elementi. 15. Diſ. 2ª q. vnica. J.

Nihil ſufficiēter cōtinet ꝯtinētia virtuali ipſaz notitiā niſi cōtineat obm cognoſcibile tanq̄ ꝓpriū repreſentatiuū ei⁹. ſ. formale vel eius repſentatiuū v̄tuale: ſpēs aūt ꝓpria obti: etſi ſit reſpectu eius diminuta in entitate: tñ cōtinet ipſum ꝑmo modo tanq̄. ſ. repñtatū per ipſaz formalr̄: ſed quādo nō eſt repreſentatiuū formale obti opꝫ ꝙ virtualr̄ ꝯtineat tale repreſentatiuū proprium: ꝛ qđ eſt repreſentatiuū ſicut obiectum cogniti: tunc opꝫ ꝙ contineat aliud obiectū: qđ per ipſum debet cognoſci. 14. q. q. Ee.

Nimis durū eſſet dicere ꝙ pater tenet̄ paruulū ſuū ꝑpetuo dānari permittere: cū poſſit hēre aliquē qui eū baptiçet cuz ſaluet̄ a quocūqꝫ baptiçet̄: etiā ſi paganus baptiçaret ſm̄ illud. de cōſe. diſ. 4. c. Romanus. 5. Diſ. 4ª. q. 2. infra. L.

Nimis durū eſſet dicē ꝙ quotiēs figurat̄ aqua aliter ꝛ aliter in alio ꝛ alio vaſe totiēs hēet nouā quātitatē ſimplr̄ manētibus partibus eiſdem in ſe ꝛ in toto. figura ḡ non dicit vltra quātitatē niſi relōnē partiū ad ſe inuicē: vel terminorū includentiū partes. hec aūt relatio mutari pōt partib⁹ manentibus eiſdē ꝛ in ſe: ꝛ in toto. 17. Diſ. 4ª. q. 4. F.

Niſi cognitis ideis ſapiēs nemo eſſe pōt: quantū. ſ. ad omnez plenitudinē ſapie. lꝫ eni deus ꝑncipalr̄ ſit ſapiēs ſapientia eſſentie ſue vt obiecti: tñ nō omni modo ſi nō ſaperet creaturā: que creatura: vt itellecta ab ipſo: eſt idea: ꝛ ita nō itellectis ideis ſapiēs oīno eſſe nō pōt. ponit̄ aūt eſſe ſapiens ꝑfectiſſime in ꝑmo inſtāti: ſed nō ſapiēs oīno in ꝑmo inſtāti abſqꝫ ſcđo. Si aūt idee ponerent̄ q̄daz relōnes rationis in deo non videt̄ formalr̄ eſſe ſapiens in itellectione earū: quia etiā ibi eſſent vt rōnes intelligendi anteq̄ ipſe intelligeret̄. ſimilr̄ alia auctas Aug. hāꝝ viſione fit aīa beatiſſima. Si idee ponūt̄ eſſe quidditates vt cognite: tūc exponēda eſt de beatitudine que pōt hēri in creaturis: vt in obiectis: q̄a certū eſt ꝙ nō eſt ꝑfectiſſima beatitudo in creatura abſolute ſm̄ ipſum. 5. cōfeſſionuz. Beatus eſt qui te ꝛ illa nouit: nec ꝓpter illa beatior: ſed eſt intelligendū beatiſſima: hoc eſt totali btitudine poſſibili beato: nō quidē in eis formalr̄: ſed in obiecto cuius cognitio preſupponit̄ iſtis: ꝛ q̄ſi cōcomitanter in iſtis: in q̄bus aliqua btitudo eſt: lꝫ non ꝑma. Etſi Aug⁹ aliq̄ñ loquat̄ aliter de ideis quaſi ſint rōnes cognoſcendi aliq̄d: cum tñ hic non dicat ipſas eſſe niſi rōnes ſm̄ quas formant̄: que formant̄: pōt inquaꝫ exponi illud dictū eius ſi alibi dicat̄: nō ꝙ ly ſm̄ notet rōnem formalez intelligendi: ſed ſm̄ quas: vt ſunt obiecta non ꝑma: nec mouentia intellectum: ſed obiecta ſcđaria terminantia intellectum. 35. Diſ. ꝑª. q. vnica. K.

Nobis eſt neceſſarius habitus: q̄a itell̄s noſter intelligens ex ſenſibilibus nihil pōt hēe vnde determinate aſſentiat tali veritati: ꝛ ideo requirit̄ habitus inclinans ad aſſentiendū: ſed alius itell̄s reſpiciēs totū ens: ꝛ ꝑ ꝯñs iſtud ens intuitiue hñs pōt hēe aſſenſuz de hoc ex rōnib⁹ extremoꝝ viſis intuitiue: ꝛ ideo ſibi nō eſt nečia fides. 10. Diſ. 4ª. q. 8. infra. N.

Nobiliſſima ſcia eſt circa nobiliſſimū genus: vel vt primum obiectū: vel vt cōſideratū in illa ſcia perfectiſſimo modo: quo pōt cōſiderari in aliqua ſciētia naturalr̄ acq̄ſita. deus ergo etſi non eſt ſubm̄ primū in metaphyſica: eſt tñ ꝯſideratum in illa ſcia nobiliſſimo modo: quo pōt in aliqua ſcia conſiderari naturalr̄ acquiſita. 3. q. ꝓlo. infra. T.

Nobilitatis eſt in iferiori attingere ſuū ſuperius ſꝫ ꝑhm̄. 7. poli. vnde ſenſitiua hois eſt nobilior: q̄a ordinat̄ ad intellectiuā q̄ ſenſitiua bruti: nobilitatis igit̄ eſt i ſcia ordinari ad actū nobilioris potētie: ſed ꝑhs nō ponit aliquā ſciaꝫ eſſe ꝯformē praxi volūtatis circa finē: q̄a nō ponit voluntatez circa finē hēe praxim: ſed quādā motionē ſimplicē nālem: ideo nullā poſuit poſſe eē nobiliorē ꝑ ꝯformitatē ad finez: ſi tamē poſuiſſet aliquā praxim circa finez: nō negaſſet (vt videt̄) ſciam practicā reſpectu iſtius praxis eē nobiliorem ſpeculatiua ſcia circa idem: puta ſi aliq̄ eēt ſpeculatiua circa illa: circa que eſt ſcia moralis: non diceret iſtā ſpeculatiuam eſſe nobiliorē morali ſcia. nos aūt ponimus eſſe verā praxim circa finē: cui nata eſt eſſe cognitio ꝯformis: ꝛ ideo ponimus cognitionē practicā circa finē nobiliorē eē omni ſpeculatiua. 4. q. prologi. infra. Bb.

Nolitio ꝯditionata videt̄ ſufficere ad triſtandū de ſic nolito eueniēte: ſicē ille triſtis eijcit merces: nec vbi velle oppoſitū facit tñ gaudiū ſicut nolle cōditionatū facit triſtitiaꝫ: talis quidē volitio ꝛ nolitio cōditionata ſufficit etiā ad peccatū mortale: quale forte fuit angeloꝝ nō ꝑus deceptoꝝ q̄ peccarēt ꝛ ad meritū: q̄le eſt in miſerāte ex corde ꝓximo: non potēte tñ ſubuenire in opere: igit̄ ſufficit ad paſſiones cōſequētes velle ꝛ nolle: maxime quādo actus volūtatis cōditionatus eſt intenſus. 15. Diſtōne 3ª. q. vnica. infra. F.

Nomē cōcretū de per ſe ſigñato nō iportat hoc: qđ eſt habēs ſiue hñs: ſed tñ de modo ſigñandi: in quo diſtinguit̄ ab abſtracto ſolū. cōcretū eni iportat ipſaz formā: q̄a albū ſolaz qualitatē ſigñat: vñ iportat hoc qđ eſt hñs: q̄a ꝯcernit ſuppoſitū hñs ſuū ſignificatū: tñ idē ſigñat ꝯcretum ꝛ abſtractū: lꝫ modus ſignificādi ſit alius. 4. Diſ. ꝑª. q. 1. infra. E.

Nomē q̄ðcūqꝫ eſt ſignū finitū etiā ſi imponat̄ a deo ſibi ſm̄ rōnē imēſitatis ſue: ḡ ad hoc vt ſit alicui itellectui ſignū nō opꝫ ꝙ illō hēat itellectionē īfinitā: pōt igit̄ deus quocūqꝫ noīe noīari ab itell̄u finito: imo plus: nō pōt de⁹ ſe noīare aliq̄ noīe ita excedēte nomē: quo noīabilis eſt a btō: quantūcūqꝫ cōprehēſio dei excedat apprehenſionē bti: nec mirum: q̄a nec nečio in nobis eſt ꝓportio noīs ad nomē in ſignificādo ſicut itellectionis ad intell̄m iponētis vel diſponentis: ꝛ ideo nomē ab vtrolibet ipoſitū pōt eſſe ſignū amhobus: ergo ita hoc nomē impoſitū a deo cōprehendente pōt eſſe cōe ſibi ꝛ beato. 22. Diſ. ꝑª. q. vnica. infra. L.

Nominantē obiectū ſub aliqua rōne nō opꝫ cōprehēdere illud ſub illa rōne: ſed ſufficit ꝙ diſtincte apprehendat illō dici. Intell̄s creatus pōt ſic apprehēdere deū ſub rōne immenſitatis: q̄a Adam impoſuit nomina ꝓpria diuerſis ſpeciebus animaliū Gen. 2. ꝛ tamē non comprehēdit illas: q̄a tunc eque perfecte nouiſſet eas ſicut anima chriſti: ꝙ non tenetur. 22. Diſtōne ꝑª. q. vnica. infra. L.

Nota hic per ordinē q̄s ſit actus iputabilis ad laudē vł vituperium: actus virtuoſus ſm̄ virtutē moralē: actus charitatiuus: ꝛ actus meritorius. primus dicit reſpectū ad potētiā libere elicientē actū. ſcđs addit reſpectū ad v̄tutē iclinātez vel verius ad regulā virtutis. ſ. rōnē rectā vt dictantē. tertius dicit reſpectū ad charitatē inclinātē. quartus ad volūtatē diuinā ſpecialiter acceptantē. tertius dicit bonitatē aliquaꝫ vltra ſcđm. ꝛ preexactā ad q̄rtū: nō ex natura rei: ſed ex diſpōne volūtatis acceptantis. 17. q. q. infra. P.

Notitia

Notitia in pñe de creatura nõ ſe hȝ ſicut notitia artis vl'is reſpectu notitie eiuſdẽ in verbo.patet hoc ex predictis:q2 ſe habent ſicut notitie memorie ⁊ intelligentie:⁊ lȝ prima ſit quaſi habitualis:⁊ ſecunda quaſi actualis:tamẽ vtraqȝ eſt eque vniuerſalis vel particularis.8.q.q.E.

Notitia pncipij eſt imutabilis a veritate in falſitatẽ:nõ ałr: q2 ſimplr eſt corruptibilis:ſic ſpẽs intelligibilis eſt delebilis vt phantaſma ſed imutabilis a vera repñtatione in falſam.Similr obm lȝ ſit corruptibile:nõ eſt imutabile a vera entitate in falſaȝ:⁊ ideo eſt ↄformatiuum notitie ſibi ſeu cauſatiuuȝ notitie veritatis ſue in eſſendo:q2 entitas vera imutabilis in falſaȝ v'tualr ↄtinet notitiã veram imutabilr ↄformẽ entitati ſue. Nota etiã ſm Aug^{m}.verũ nec͠cium vel imutabile eſt ſupra mentẽ. Intellige in rõne veritatis euidentis:q2 hãc de ſe cauſat imediate.nõ aũt ſm eius euidẽtiã ſubeſt mẽti:vt poſſit ſibi appere vera vel falſa:ſic̃ verũ probabile mẽti ſubeſt:vt ipſa poſſit facere illud apparere verũ vel falſuȝ querendo rõnes hincinde p quas pbeť ⁊ iprobeť.Sic intelligẽdũ eſt ꝙ mens nõ iudicat de vero imutabili:ſed de alijs:q2 dictatio ꝙ hoc ſit verũ:hec eſt actus iudicãdi ⁊ eſt in ptãte mẽtis reſpectu pbabilis:non aũt reſpectu neceſſarij:nec tñ min^{9} pfecte aſſerit de nec͠cio:ꝙ ipȝ ſit veȝ:⁊ hec aſſertio apud Ariſto.põt dici iudiciũ.Sic pȝ quõ de ꝯne nec͠cia mens iudicat:q2 a nõ eſt ſtatim euidẽs ex ſe. Ideo nõ determinat euidentiã.ſuiipſius mẽti:põt etiaȝ mens rõnes ſophiſticas adducẽ ↄtra eã:p quas diſſentiat: nõ ſic ↄtra pmũ motũ.4.^{e}meta^{ce}.põt in mẽte venire.Sed Auguſtinus vult itantũ eſſe in ptãte iudicãtis:qð nõ neceſſario determinetur ab alio.3.Diſ.p^{1}.q.4.D.

Notũ eſt hoiem poſſe cõſequi finẽ ſuũ in aliquo indiuiduo:⁊ per ↄñs beatitudinẽ in illo gradu in quo notuȝ eſt beatitudinẽ eſſe finẽ hoĩs.Et cũ dicis hoc eſſe impoſſe in vita iſta. diciť ꝙ illa ipoſſibilitas nõ eſt nota p rõnẽ nãleȝ.Cuȝ adducis iformitã infirmitatẽ corpis:iperfectioneȝ virtutis ⁊ ſcientie. Rñdetur ꝙ hec oĩa repugnant perfecte felicitati: qualem notũ eſt cõpetere intelligẽtie:ſed non qualẽ notuȝ eſt poſſe competere homini.43.Diſ.4^{1}.q.2.Cc.

Nouitas põt eſſe in productione diuina pꝑter nouitatẽ pducti:lȝ nõ ſit nouitas in ipſo pducẽte:q2 in pductione pma nouitas eſt ex pte pducti:ſed circa velle nõ põt eſſe nouitas vel mutatio ex pte voliti:niſi oẽt aliq̃ nouitas ex parte actus volẽdi:q2 actus volẽdi idẽ ⁊ eodẽ mõ ſe habẽs non poteſt eſſe alicuius nouiter voliti.volitũ enĩ nõ hȝ eſſe volitũ niſi per actũ volẽdi:⁊ ita nõ eſt nouũ in eſſe volito niſi p nouũ actũ volẽdi:ſic igiť videť aliqualr ſequi ꝙ ſi deus poſſit aliqđ ↄtingẽter cauſare:põt etiã ↄtingenter cauſare aliquid nouũ:q2 nõ eſt ratio quare nõ poſſit cãre nõ ſempiternũ ↄtingẽter:ſicut põt ↄtingẽter cauſare ſempiternũ: ex quo nõ cauſat nec͠cio.ꝙ enĩ nõ oporteret cauſatũ eẽ ſempiternũ:videť ſequi ex neceſſitate cauſationis:vel ex imutabilitate ipſius cauſantis:quoȝ neutrũ infert ſempiternitatẽ.igiť poſſis eſt nouitas inferri.1.Diſ.2^{1}.q.2.infra.A.

Nulla cauſatio alicuius cauſe põt ſaluare contingentiam:niſi prima cauſa ponať imediate cõtingẽter cauſare.⁊ hoc ponendo in prima cauſa perfectã cauſalitatem:ſicut catholici ponunt.primum autem eſt cauſans per intellectuȝ ⁊ voluntatem.36.Diſtõne p^{1}.q.1.D.

Nulla cognitio abſtractiua alicui^{9} obĩ pfectior eſt cognitione intuitiua:q2 cognitio abſtractiua per ſpẽm põt eſſe de re non exiſtente in ſe preſentialiter:⁊ ita nõ pfectiſſime cognoſcitur nec attingitur.9.Diſ.2^{1}.q.2.D.

Nulla creata natura poteſt nãm intellectualẽ vel aliquid naturale in ipſa corrumpere:⁊ ſi poſſet diminuere poſſet aliquãdo defluere totaliter illam.18.q.q.infra.Aa.

Nulla creatura eſt pfecte ſimplex:quia aliquo mõ ſit cõpoſita vel cõponibilis. Et quo mõ cõpoſita declaro ſic:q2 hȝ entitatẽ cũ puatione alicuius gradus entitatis.nulla enim creatura hȝ entitatẽ ſȝ totã pfectionẽ:q̃ nata eſt eſſe entitatis in ſe:⁊ ideo caret aliqua pfectiõe que eſt nata cõpetere entitati in ſe:⁊ ideo priuať:ſic̃ talpa diciť eſſe ceca:q2 nata eſt hãe viſum ſm rõnẽ aĩalis:nõ ſm rõnẽ talpe.ſm Phm 5°meta^{ce}.c.de puatiõe.cõponiť igiť nõ ex re ⁊ re poſitiuis: ſed ex re poſitiua ⁊ puatione.i.ex entitate aliqua quã hȝ:⁊ ex carentia alicuius gradus pfectionis entitatis:cuius ipm nõ eſt capax:tñ ipm ens eſt capax:ſicut talpa ſm ſe nõ eſt nata videre:ſed ſȝ ꝙ aĩal nata eſt videre:nec tñ iſta cõpoſitio ex poſitiuo ⁊ puatiuo eſt in eẽntia rei:q2 puatio nõ eſt de eſſentia alicui^{9} poſitiui.Ad iſtã etiã ſeqť cõpoſitio act^{9} ⁊ po^{e} obiectiue:q2 qđ enĩ eſt ens:⁊ caret aliq̃ pfectione entis: eſt ſimplr poſſe:⁊ termin^{9} potẽtie ſimplr:cuius termin^{9} nõ põt eſſe ens iſinitũ qð eſt nec͠e eſſe.8.Diſ.p^{1}.q.2.A.

Nulla eſt cã intrinſeca in volũtate Michaelis nũc hti p quaȝ excludať potẽtia ad peccãdũ pro alias in ſenſu diuiſionis: nõ aũt cauſa intrinſeca phibens iſtã potẽtiaȝ oĩno reduci ad actum:ſed per cãm extrinſecã eſt impoſſis potentia illa propinqua ad peccandũ.vȝ.per voluntatẽ dei puenienteȝ illam voluntatẽ vt ſemp contineat actũ fruẽdi:⁊ ita nunq̃ poſſit potentiã ſuam remotã non fruendi vel peccandi reducere ad actuȝ:ſiquidẽ nunq̃ cauſa ſcða preuẽta a cauſa ſuperiori agente ad vnum oppoſitũ põt potẽtia pꝑinqua exire in aliud oppoſitum.49.Diſ.4^{1}.q.6.infra.H.

Nulla eſt cõnexio cãti ⁊ cãe ſcðe ſimplr nec͠cia:nec aliq̃ cauſa ſcða cãt nec͠cio ſimplr:ſȝ tñ ſȝ qd.pma pȝ appeȝ:q2 q̃libȝ depẽdet ab habitudine pme cãe ad cauſatũ.Silr nulla cã ſcða cauſat:niſi pma cã cauſante cauſatũȝ eius:⁊ hoc prius naturalr q̃ ipſa cã pꝛima cauſat.pma aũt non cauſat niſi cõtingẽter.g̃ ſcða ſimplr ↄtingẽter cauſat:q2 dependet ab ipſa cauſatione pme:que ſimplr ↄtingẽs eſt.ſcða pars.i.de neceſſitate ſm qd pȝ:q2 multe cãe nãles:quantũ eſt ex pte earũ:nõ pñt nõ cauſare effect^{9}:⁊ ideo neceſſitas eſt ſȝ qd: quãtũ.i.eſt ex parte eaȝ:⁊ nõ ſimplr:ſicut ignis:quantũ ex parte ſui:non põt nõ calefacere:tñ põt abſolute non calefacere:deo non cooperante:ſicut perfecte apparuit de tribus pueris in camino.8.Diſtin.p^{1}.q.5.Bb.

Nulla diſpõ inducta ab agẽte nãli in mãm eſt diſpõ neceſſitans ſimplr ad aĩe infuſionẽ:ſed q̃cũqȝ ſit illa cũ ſe teneat a parte materie in rõne receptiui ⁊ in potẽtia ad formã:eſt in potẽtia ↄtradictionis ad ipſaȝ aĩam intellectiuã:alr diſpoſitio aliqua inducta in mãm ab agente nãli neceſſitaret deũ ad cauſandũ aĩam ⁊ informãdũ corpus:qð falſuȝ eſt: lȝ Phs hñet hoc dicere:q2 ipſe poſuit deũ naturalr agere ex neceſſitate nature omne qð agit:⁊ ideo ſicut aere exiſtẽte ſũme calido ⁊ ſũme diſpoſito ad formã ignis:ſequiť neceſſario ꝙ ignis igniat aereȝ corrumpẽdo formã aeris:ita poſuit Phs ꝙ corpe organico exiſtẽte diſpoſito per actionem agentis naturalis deus neceſſario creat aĩam in corpore animando ipſum:ſed ſicut Phs errauit in illo principio ponẽdo deũ cauſare oĩa extra ſe ex neceſſitate nature: ſic theologi negantes ipſuȝ in illo pncipio debẽt ↄſequẽter negare illud in quolibȝ qð ſequiť ex pncipio illo.i.ꝙ agẽs nãle poſſit ſimplr neceſſitare mãm ad aĩationẽ paſſiuaȝ: ſed quelibet diſpoſitio inducta in materia ab agente nãli eſt in potẽtia cõtradictionis ad animationẽ ⁊ formã reſpectu dei:quia deus voluntarie ⁊ cõtingẽter cauſat quicquid extra ſe cauſat.16.Diſtõne 3^{1}.q.2.H.

Nulla diſtãtia eſt ita parua qn ſufficiat ad ↄtradictionẽ.quãticũqȝ enĩ modicũ aliquid recedat ab vno cõtradictoriorum ſtatim eſt ſub altero:nec eſt diſtãtia aliqua tã magna etiã ſi poſſet eſſe in infinitũ maior maxima:quin ad illam ⁊ eius extrema ſe extendat cõtradictio.1.Diſ.4^{1}.q.1.H.

Nulla forma hꝫ vim cõſtituẽdi aliqd formalr niſi tale quale natũ eſt eſſe tali forma:ſicut albedo nõ hꝫ vim ↄſtituendi aliqd niſi albũ:ꝛ q̃ includunt̃ in albo.26.Diſ.pᵃ.q.vnica.J.

Nulla forma põt auferre ꝑuatioñe a ſuſceptiuo:qð.ſ.natũ eſt recipe aliã formã niſi eminẽter cõtineat formã ipſaꝫ:quia manẽte in aliquo aptitudine ad recipiẽdũ nõ põt tolli carentia niſi ponat̃ illud:nec alr tollit̃ niſi ſicut illud tollitur. forma ergo celi cũ nõ icludat in ſe formas iferioꝝ ſimplr: ſed nec eminẽter eo modo quo ens ifinitũ icludit oīa alia: ſequit̃ ꝙ nõ tollet a ſua mã ꝑuationes illarũ formarũ:ſi tamen ſua materia eſt capax illarũ:vnde illa via ponẽdi celum icorruptibile videt̃ irrationabilis:qa per illã viã non tollitur corruptibilitas quãuĩ eſt ex principijs intrinſecis: lꝫ ſaluetur ꝙ non poſſit corrumpi ab agente naturali:quia illa forma ita cõtinet alias:ꝙ non poteſt per aliqð agens naturale expelli.49.Diſ.4ᵃ.q.6.L.

Nulla forma põt eſſe in aīa alia ab aīa:quã nõ poſſit deꝰ de potẽtia abſoluta delere:ſicut poſteriꝰ a priori:qa in hoc nulla põt iueniri ↄdictio:ſed caracter ſi ponat̃ hoc mõ eſt indelebilis:nec põt deleri hoc mõ:qa nec virtute alicuius creature.pꝫ.qa eſt forma ſupnãlis:nec põt v̈tute diuina deleri de potẽtia eius ordinata:qa ordinauit nullã formã ſupnãlem delere niſi ꝓpter aliqð demeritũ iherẽs anime:reſpectu autẽ caracteris delendi nulla põt eſſe cauſa demeritoria:cum enĩ imprimitur in actu peccãdi mortalr:nihil põt demereri ipſum tolli.6.Diſtõne 4ᵃ.q.9.N.

Nulla eſt forma ſubalis iformãs mãm quin illã cõſequant̃: vel ipſa requirat qualitates ↄſ̃tes ꝛ in certo gradu in quo ſi nõ maneãt:nec forma illa iformabit mãm:ꝛ ꝓpter hoc lꝫ itellectiua nõ habeat ꝓpriã repugnãtiã ad aliquã formã nãlem:tñ iformãdo mãm reqrit q̃litates aliquas ꝛ in gradu aliquo pfecto:in quo ſi nõ maneãt ipſa non informabit mãm.ille aũt ſunt qualitates cõſequẽtes formã priorẽ:ſed nõ neceio reqſite ad eſſe forme ꝑoris in tãto gradu in quãto reqrunt̃ ad eſſe itellectiue in materia.11.Diſ.4ᵃ.q.3.JI.

Nulla iſtarũ ꝓpoſitionum eſt per ſe nota:neceſſe eſſe eſt.vel operãs actu eſt:qa nõ eſt per ſe notũ ꝑtes:que ſũt in ſubto vniri actualr.ꝙ ſi arguat̃:qa oppoſitũ predicati repugnat ſubiecto:dico ꝙ nõ ſequit̃ ex hoc ꝓpoſitionẽ eſſe per ſe notam:niſi illa repugnãtia ſit euidẽs:ꝛ etiã cũ hoc ſit euidẽs vtrũqꝫ extremũ habere conceptuꝫ ſimplr ſimplicem vel conceptus partium vniri ſi non ſit conceptus ſimplr ſimplex.2.Diſtõne pᵃ.q.2.infra.D.

Nulla maior eſt analogia q̃ ſit creature ad deum in ratione eſſendi:ꝛ tamẽ ſic eſſe primo ꝛ principalr cõuenit deo: qð tamẽ realiter ꝛ vniuoce conuenit creature.ſic eſt de bonitate ꝛ ſapiẽtia ꝛ huiꝰ:gradus etiã ſunt in pfectionibus ſpecierũ:ꝛ per attributionẽ ſe hñt ad aliquã pfectionẽ:ꝛ tñ eſt tota pfectio in vna:nec etiã tota entitas in ſubãtia ꝙ accidens nõ ſit ens:nec habeat formalẽ entitateꝫ:q̃uis p attributionẽ ſe habeat ad ſubſtantiã.12.Diſ.2ᵃ.q.1.infra.H.

Nulla pfectio ſcða eſt in nã itellectuali p quã imediatius attigatur bonũ perfectũ q̃ per opationẽ que ſm ſe videt̃ eſſe non ſui gratia:ſed gratia obti.perfectio aũt prima nõ attingit niſi mediãte pfectione ſcða.49.Diſ.4ᵃ.q.2.infra.Dh.

Nulla perfectio ſimplr in deo dependet a creatura:nec etiaꝫ neceio ſimplr coexigit creaturã in quocũqꝫ eſſe:ꝛ ideo deũ ſcire.b.put intelligitur nõ tñ ſcire abſolute:ſed etiã prout tranſit ſuper ipſum.b.non eſt perfectio ſimplr:ſed pfectio ſimplr cum addito:qð neceſſario concomitat̃ perfectionẽ ſimpliciter.39.Diſtõne pᵃ.q.1.infra.F.

Nulla perſona cõſtiat̃ in eſſe perſonali per aliquẽ reſpectũ ad creaturã:nec aliqua ꝓprietas pſonalis:dicit reſpectum ad creaturã:imo qcqd eſt intrinſecũ in diuinis ſiue abſolutum ſiue reſpectiuũ in quocũqꝫ eſſe reali ſiue intelligibili abſtrahit̃ ab omni reſpectu ad creaturã:ꝛ eſt ꝑus quocũqꝫ eſſe creature:ita ꝙ ſi per impoſſ vel incõpoſſ nihil aliud a deo poſſet eſſe in aliquo eſſe:nihilominus eẽt in deo qcqd ſibi cõuenit ad itra ſm qðcũqꝫ eſſe eſſentiale vel pſonale: qa prius intelligit̃ tota trinitas in eſſe pſonali ſm qðcũqꝫ eſſe q̃ creatura intelligatur ſm aliqð eſſe:quia quodcũqꝫ eſſe attribuit̃ creature ſiue reale ſiue diminutũ illud eſt a tota trinitate:ꝛ ideo creatura ſm quodcũqꝫ eẽ eius neceſſario eſt poſterior omni eſſe ad intra:ꝛ ideo nihil intrinſecum in diuinis includit neceſſario reſpectũ ad creaturam que eſt poſterior.18.Diſtõne pᵃ.q.vnica.E.

Nulla potẽtia hꝫ obm adequatũ non abſtractũ niſi diuinus intellectus:qa nulla res eſt in qua cõtineant̃ oīa pceptibilia a potẽtia niſi eſſentia diua.24.Diſ.2ᵃ.q.vnica.infra.E.

Nulla potẽtia habituabilis põt hẽre actũ ita perfectũ ſine habitu ſicẽ cuꝫ habitu:imo quãto potẽtia eſt pfectior:tãto minus poteſt hẽre actũ ꝓportionabileꝫ ſue pfectioni:ſi careat omni habitu:qa ex quo eſt ſilis ꝓportio geometrica duaꝝ potentiarũ inequaliũ ad habitus proportionalr pfectiores erit aliqua ꝓportio arithmetica:ꝛ ita ſimplr magis deficit potẽtia perfectior ſi nõ perficiat̃ per habitum q̃ potentia imperfectior.17.Diſ.pᵃ.q.2.infra.Oo.

Nullam realitatẽ ſiue abſolutã ſiue relatiuã hꝫ pater aliquo modo per ꝓductionẽ quã ante nõ habuit:ꝛ ideo quãcũqꝫ realitatẽ non hꝫ in ꝑmo ſigno originis:eã nũ.ſ.ꝑintelligit̃ ordine originis filio:illã nunq̃ habebit.3.Diſ.pᵃ.q.9.H.

Nulla relatiua ꝑmo referunt̃ adinuicẽ:ita ꝙ relatũ vt relatũ primo terminet relõnẽ.pꝫ in creaturis:qa relatũ vt relatũ requirit illud ad qð refertur ad ſui eſſe:ꝛ ad ſui diffõnem. ergo illud ad qð refert̃ eſt aliquo modo ꝑus relato:vt relatum.ſi igitur ecõuerſo ipſum vt terminans refert̃.ꝑ pari rõne requirit illð ad qð refert̃ ꝓpter ſui eſſe:ꝛ ſui diffõnẽ. ergo circulus eẽt in neceio coexigẽdo:ꝛ h ita ꝙ vtrũqꝫ exigeret alterũ ſicut prius eſſentialr ſe vt diffiniẽs ſe:ſꝫ circulꝫ eſſe in ꝑoritate eſſentiali eſt impoſſibile.ergo ipoſſe eſt relatiuum vt relatiuum ſiue ſm illud eſſe quo dependet a correlatiuo:vt ad terminum:eſſe terminum dependentie alterius correlatiui.28.Diſtõne pᵃ.q.3.E.

Nulla ſtella habet ꝓpriũ motũ localẽ.i.ꝙ non mouet̃ motu alio q̃ motu orbis in quo locatur.ſi enĩ ipſa partem illam orbis in qua eſt relinqueret aliquãdo:ꝛ ad aliquam aliam partem moueretur:vel ſibi nihil ſuccederet:ꝛ ita eſſet vacuꝫ:vel aliquid aliud ſibi ſuccederet:ꝛ ita corpus celeſte eſſet rarefactibile ꝛ condenſabile:vel poſſet ſcindi:ꝛ recedente corpore ſcindente rurſuꝫ cõtinuari:vel ſi nullũ iſtorũ ↄcedatur:ſequit̃ ꝙ ſtella mota ſemꝑ ſit ſimul cum alio corpore mouẽte.hec eſt intẽtio Ariſto.2ᵒ de celo ꝛ mũdo. Si nõ dediſſet virtutẽ ꝓgreſſiuã ꝛc̃.14.Diſ.2ᵃ.q.2.A.

Nulla virtus ſupnãlis põt ꝓbari ineſſe:neqꝫ ex actu aliquo: neqꝫ ex aliqua conditione alicuius actus : ſed nec forte in vniuerſali poteſt probari per rationẽ nãlem aliquã v̈tuteꝫ ſupernaturalem ineſſe anime.4.Diſ.4ᵃ.q.2.B.

Nulla virtus infuſa põꝫ corrumpi in nobis per aliquẽ actuꝫ noſtrũ quaſi per nãm repugnãtie:ſed ſolũ per cãm demeritoriã.aĩa enĩ peccans demeret̃ ꝙ gr̃a nõ cõſeruet̃ in ea: ꝛ ſic in ſcðo inſtãti nature ꝑꝑ tale demeritũ:quaſi ꝑcedẽs: deus nõ ↄſeruat gr̃aꝫ:ꝛ ſic annihilat̃.1.Diſ.4ᵃ.q.1.Qq.

Nulle ꝑuationes ſunt oppoſite in eodeꝫ:niſi ſint priuationes formaꝝ oppoſitaꝝ imediataꝝ circa idẽ de neceſſitate ſequentiũ:ꝛ ſi ſic ſint:nũc dico ꝙ priuationes ſic ſunt incõpoſſibiles.Sic enĩ ſe hñt forme oppoſite ꝙ ſi ſuſceptiuuꝫ hꝫ vnã:caret alia ꝛ ecõuerſo:alʳ eſſet cõtradictio.ſi forme cõſequerent̃ ſuſceptiuũ de neceſſitate:ꝛ tñ poſſet eẽ ſine eis. Sed circa mãm nulle forme ſic ſunt ſimplr imediate:lꝫ alique ſint imediate reſpectu agẽtis nãlis:qð non agit niſi

in quãto:ꝛ per cõſequẽs ſimpliciter ꝛ imediate non poteſt
attingere ad nudã eſſentiã materie:nec etiã deus poſſet fa-
cere materiã ſine forma ſm Ariſto. Sed hoc fuit pro tãto:
qꝛ ipſe poſuit neceſſitatẽ cõnexionẽ cauſarũ ita ꝙ impoſſibile eſt
ſm eum primas cauſas agere ſine ſcdis:ſiue cãm oĩno pri-
mã ſine ſecũda cauſa:ſed ſi hoc negaſſet habuiſſet ponere
ſm ea que poſuit de materia ꝙ potuiſſet eam deus feciſſe
ſine forma.12.Diſtõne 2ª.q.1.infra.F.
Nulli alij ab apl'is erant ſacerdotes:qꝛ illi ſoli tunc potuerũt
ſufficere:vel ſi alij erãt:deuulerũt apl'is in iſto actu ꝓpter
manifeſtationẽ ſpiritus.ſ.euidentẽ que fiebat in collatio-
ne iſtius ſacri:vt cũ maiori reuerẽtia ꝛ deuotione ſuſciperet
ꝓpter excellentiã miniſtroꝝ.7.Diſ.4ª.q.1.E.
Nulli creature põt eſſe notũ per rõnẽ nãlẽ illud qð ꝯtingent
depẽdet a ſola volũtate diuina cuiꝰ eſt ꝯtinuatio btitudi-
nis iam collate.ergo tm̃modo eſt illa certitudo in intellectu
beati ex reuelatione ſibi facta a deo:an aũt ſic ſiat certitu-
do damnatis de ſua damnatione continuãda non eſt eque
certum.49.Diſtõne 4ª.q.6.infra.P.
Nullibi eſt ita pfecta identitas ſicut in pſonis diuinis.illa enĩ
que eſt eiuſdẽ ſuppoſiti ad ſe nõ eſt relatio realis.illa autẽ
que eſt in creaturis alterius ad alterũ nõ eſt perfecta:quia
non eſt ibi niſi diminuta vnitas.6.q.q.infra.LI.
Nulli ſimpl'r repugnat eſſe cõicabile nec tanꝗ̃ cõicabile de-
pendere niſi ſibi ſit ſimpl'r ꝓpriũ aliqð poſitiuũ qð ſit rõ
repugnãtie cõicabilitatis ꝛ dependentie:tñ cõicari ꝛ depẽ
dere põt ſm quid repugnare alicui per ſolã negationẽ:qꝛ
dum negatio illa ineſt:affirmatio nõ põt ineſſe:ſed non ꝓp
hoc eſt ſimpl'r ipoſſe affirmationẽ ineſſe:niſi illud cui talis
negatio ineſt eſſet neceſſaria rõ ꝙ talis negatio conſequeretur:ꝛ
tunc negatio eſſet ſimpl'r ꝓpria:al's nõ eſſet niſi ſm qd ꝓ-
pria. Simili eniꝫ modo ꝓpa eſt alicui negatio ſicut ipſi re-
pugnat oppoſita affirmatio ſola pſona diuina hꝫ icõmuni
cabilitatẽ pmo modo:qꝛ entitatẽ aliquã intrinſecã ſimpl'r
ꝓpriã per quã ſibi repugnat poſſe cõicari.nã aũt creata lꝫ
in ſe ſubſiſtat:nõ tñ aliqd hꝫ itrinſecum per qð impoſſe ſit
eandeꝫ depẽdere:ꝛ ideo ſola pſona diuina hꝫ ꝓpriã pſona-
litatẽ cõpletã:natura ꝟo creata perſonata in ſe non habet:
qꝛ non habet repugnantiaꝫ ad poſſe dependere:ſed tñ ad
actũ dependere:ꝛ hoc ſm quid.ſ.duꝫ ſibi ineſt negatio de-
pendentie actualis.19.q.q.V.
Nullo modo cõcedẽdũ eſt inherentiã eſſe de eſſentia albedi-
nis:ꝛ qõ̃ſtio mota de hoc ab aliquibus videtur eſſe truſatica ꝛ
ſine intellectu:ſi enĩ aliquã euidentiã hẽt querere:an illa relõ
ſit eadẽ albedini:nõ tñ ꝓpter hoc an ſit de eſſentia eius:qꝛ
nihil eſt de eſſentia alicuius niſi qð pertinet intrinſece ad
quidditatẽ eius:reſpectus aũt aliquis:lꝫ ſit idẽ fundamen-
to ſicut dictũ eſt de reſpectu creature ad deum:non tamen
eſt de quidditate eius:quia tũc nulla eſſentia creature eẽt
abſoluta.12.Diſtõne 4ª.q.1.F.
Nullo pcepto aſtringitur quis actualiter oẽm actũ ſuum ordi-
nare in deũ vel virtualiter.17.q.q.E.
Nullũ bonũ recompenſat deus ſm iuſtitiam retributiuã niſi
ꝓpter aliqð meritũ cui correſpõdet illud bonum:ꝛ ideo illud
meritũ qð dicitur eſſe in celebratione miſſe:vt miſſa eſt:non
põt eſſe meritũ abſtractũ ſicut idea Platonis:ergo opꝫ ꝙ
ſit realiter aliqð meritũ.vel ergo totius eccl'ie vel alicuius
mẽbri.nõ eſt aũt totius eccl'ie:niſi qꝛ alicuius ptis:non eſt
aũt ptis male ꝛ mortue in toto ſic̃ eſſet ptis viue.ſ.exñtis ꝛ
operãtis in charitate:ꝭ in miſſa nõ eſt tãtum meritũ cuiuſ-
cũqꝫ qñ eſt mali ſicut qñ eſt boni:ꝛ per ꝯñs deus ſm iuſti-
tiã retributiuã nõ hꝫ alicui in eccl'ia:nec toti eccl'ie recõpẽ
ſare tãtũ bonũ pro iſta ſic̃ pro illa.13.Diſ.4ª.q.2.O.
Nullũ creatũ eſt pars dei:cũ deus ſit ſimpliciſſimus:ſed oẽ
finitũ cũ ſit minus illa entitate infinita ꝯformiter põt dici
pars:lꝫ non ſit ſm aliquã ꝓportionẽ determinatã:quia ex-
ceditur in infinitũ:ꝛ hoc modo omne aliud ens ab ente ĩfi-
nito dicitur ens per pticipationẽ:qꝛ capit partẽ illius entita-
tis que eſt ibi totaliter ꝛ perfecte.5.q.q.A.
Nullũ mẽbrũ opꝫ dare qñ queritur vtrũ btũs videat deũ vel-
le aut nolle exaudire vel ſaluare petõrẽ orãtẽ:nec duꝫ ſalu-
te finali illius qui orat:ſed nec de exauditione illius oĩonis
quã nũc offert:nõ enĩ ſequitur.deus reuelat petro Joannem
nunc petere.a.per merita petri.ergo reuelatur petro Joãnẽ
ſaluãdũ vel nõ ſaluãdũ:nec etiã ſequitur.ꝭ ſibi reuelat Joã-
nem exaudiẽdũ vel nõ exaudiendũ in iſta petitione:tamẽ
eſto ꝙ reuelaretur ſibi iſtũ exaudiendũ vel nõ exaudiẽduꝫ
in iſta petitione.nõ ſequitur.ꝭ fruſtra orat:qꝛ ſicut deꝰ vult
illũ ſaluare ꝛ exaudire:ita vult ꝑ determinata media vtpo
te per oĩonẽ talis bti ipꝫ ꝯſequi:ſi aũt reueletur petro deter-
minate ꝙ deus nollet illam oĩonẽ exaudire petrus nõ eẽt
ſibi mediator in orãdo.ſi ꝟo nõ reuelatur ſibi ꝙ velit nec ꝙ
nolit petrus orat expectãs vt oĩonẽ ſuã ꝯſequatur determi-
nata reuelatio exauditionis vl' ſaltẽ determinatꝰ effectus
exauditionis quãtũ ad ipſuꝫ petẽtẽ.45.Diſ.4ª.q.4.H.
Nullum peccatum mortale quod ineſt poſt baptiſmum po-
teſt deleri ſine penitẽtia:qꝛ illa eſt ſcda tabula poſt naufra-
gium.4.Diſtinctione 4ª.q.5.infra.L.
Nullum relatiuum pmo refertur ad correlatiuũ:vt ad termi-
num in creaturis.ꝓbo.relatiuũ iquãtũ relatiuũ pmo diffi-
nitur per terminũ ad quẽ refertur.ergo terminꝰ vt terminꝰ
prior eſt diffõne relatiuo vt relatiuũ.ꝯña pꝫ 7º meta.vbi Ze.cõ.4.
cõparat accidẽs ad ſubam.ꝛ per Phm 9º meta. vbi cõ- Z.cõ.13.
parat potẽtiã ad actũ.ſi ecõuerſo:terminus inquãtũ termi-
nus refertur ad relatũ iquãtũ fuit relatũ.ꝭ iquantũ terminꝰ
hꝫ illud qð fuit relatũ ad ipſum pro diffiniẽte:ꝛ per ꝯñs ꝑ
priore ſm diffõnẽ.ꝭ pr̃ eſſet prior filio ſm diffinitionem ꝛ
ecõuerſo.ipoſſibile eſt aũt circulũ eẽ in prioritate eſſentia-
li quacũqꝫ:ergo ipoſſibile eſt prẽm pmo referri ad filiũ in-
quãtũ filius pmo refertur ad patrẽ.ergo refertur pmo ad illð
abſolutũ:qð eſt ꝓximũ fundamẽtũ relationis:ꝛ illud abſo
lutũ eſt prius patre:vt pater eſt:ꝛ ecõuerſo filius vt filius
refertur ad abſolutũ:qð eſt proximũ fundamẽtũ paternita-
tis:ꝛ illud abſolutũ prius eſt filiatione ꝛ filio iquãtũ filius:
nec ſm hoc eſt circulus aliquis.ſ.ꝙ patre iquãtũ pr̃ prius
ſit.a.qð eſt abſolutũ ꝛ ꝓximũ fundamẽtuꝫ filiationis:ꝛ ꝙ
filiatione iquãtũ filiatio eſt:prius ſit.b.qð eſt fundamẽtuꝫ
proximũ relõnis pñitatis:nõ enĩ ex hoc ſequitur niſi ꝙ iſta
duo abſoluta ſunt priora iſtis duabus relationibus:ꝛ hoc
verũ eſt:imo ambo abſoluta ſunt priora vtraqꝫ relõne:qꝛ
queliꝫ relatio nõ tñ pexigit fundamẽtũ:ſed etiã terminuꝫ
vt terminus eſt:ſi igitur qñ ſunt relõnes mutue:termini mu-
tuo referuntur:accidit ꝙ ibi terminus inquãtũ terminus eſt:
vt ecõtra referatur.poſſe eſt igitur aliqd referri ad abſolutũ:ꝛ
ita videtur hoc rõnabile ponere in deo:qꝛ maxie hꝫ rõnẽ ab-
ſoluti:vt creature ſunt ad eũ.30.Diſtin.pª.q.2.infra.H.
Nullũ ſupnãle põt rõne nãli oſtendi in eſſe viatori:vel neceſſario
requiri ad pfectionẽ eius:nec etiã hñs põt cognoſcere illð
ſibi ineſſe:igitur impoſſe eſt hoc probare ꝯ Phm rõne nãli.
Si aũt arguitur ex creditis:nõ eſt via ꝯ Phm:qꝛ pmiſſam
creditã nõ ꝯcederet.Vñ rõnes facte ꝯ cũ alterã pmiſſarũ
hñt creditã vl' ꝓbatã ex creditis:ꝛ iõ nõ ſũt ſibi niſi pſua-
ſiones theologice ex creditis ad creditũ.1.q.prolo.A.
Nullũ vle in creaturis eſt real'r vnũ.hoc enĩ ponẽdo eẽt po-
nere ꝙ aliq̃ nã creata nõ diuiſa pdicaretur de multis indiui-
duis pdicatiõe dicẽte hoc eſt hoc ſic̃ dr̃ pr̃ eſt deus:ꝛ filiꝰ eſt
idẽ deus:tñ in creaturis eſt aliqð cõe vnũ vnitate reali mi-
nori vnitate numerali:ꝛ illud qdẽ cõe non eſt ita cõe ꝙ ſit
pdicabile de multis:lꝫ ſit ita cõe ꝙ nõ repugnet ſibi eẽ in
alio ꝗ̃ in eo in quo eſt.3.Diſtinctione 2ª.q.1.K.

Nullus actus eſt ſufficienter bonus moralr ex rõne agentis vel obiecti niſi amare deũ:qḋ nõ põt eſſe cõtra rectã rationẽ:imo neccio eſt ſm rectã rõnẽ ꝙ talis actus tendat in tale obiectũ.hoc aũt eſt:qꝛ obiectũ eſt finis vltimus ſm ſe volendus:⁊ a quolꝫ ordinato ad finem illo modo quo põt finem amare.26.Diſt.4ª.q.vnica.C.

Nullus actus eſt perfecte bonus ex gñe tm̃ ſiue ex ſolo obiecto:niſi amare deuꝫ:nec malus ex gñe ſiue ex ſolo obiecto niſi odire deũ:⁊ neutrũ actũ opꝫ ſpecificare:nec eſt circunſtantionabilis:qꝛ ex gñe habet iſte actus q eſt amare deuꝫ ꝙ ſit bonus:⁊ odire ꝙ ſit malus:vnde loquẽdo de amore amicitie deus non põt nimis amari:nec aliquis põt deum bene odire.26.Diſtin.4ª.q.vnica.infra.C.

Nullus beatificaᷣ remanens obligatus ad penã ſoluẽdaꝫ:qꝛ vel ſimul ſoluẽdam cũ gloria:qḋ eſt impoſe:qꝛ ad minus ſm diſpoſitionẽ diuinã gloria illa ⁊ pena q̃cũqꝫ repugnat:vel poſt glorificationẽ ſoluẽdã:qḋ ſimilr eſt impoſe:quia deus diſpoſuit illã gloriã in quocũqꝫ finalẽ eſſe:ita ꝙ non ſequeᷣ aliqua pena:ergo oportet ante glorificationẽ remitti vel deleri iſtam obligationeꝫ ad penam quandoqꝫ ſuſtinendam.14.Diſtinctione 4ª.q.1.infra.J.

Nullus conceptus quẽ habemus de deo ꝓprius ſibi ⁊ nõ cõueniens creature eſt ſimplr ſimplex:vel ſaltez nullus:quẽ nos diſtincte percipimus eſſe propriuꝫ deo:eſt ſimpliciter ſimplex.2.Diſtinctione pª.q.2.infra.C.

Nullus dolor ſimplr repugnat qualitati mixti ſimplr requiſite ad vitã:qḋ pꝫ ſatis:quia intentio cauſatiua doloris magis videreᷣ repugnare:ſed illa non repugnat ſicut nec vnũ contrariũ in eſſe reali:⁊ aliud in eſſe intentionali. Apparet etiã per Augᵐ.21.de ciui.c.3.Non ideo mori poterunt illa corpora:qꝛ dolebunt.⁊ ſubdit. Cur corpora que aĩalibus dolorẽ pñt inferre:mortẽ ꝟo inferre nõ pñt:niſi qꝛ non eſt cõſequẽs vt morteꝫ faciat qḋ dolorẽ facit:non eſt ergo neceſſarium future mortis argumentũ.44.Diſ.4ª.q.3.E.

Nullus eſt cui deus pauca donat:quia pauca cõmiſit:quin ſit eidem aliud beneficiũ datuꝫ magis q̃ donare.i.remittere plura.ſ.preſeruare eũ ab alijs in que cadere potuiſſet ⁊ cecidiſſet niſi pſeruatus a deo fuiſſet:⁊ hoc cõſonat glo.Aug. ſuper illud.Et cõmiſſa ⁊ nõ cõmiſſa donanᷣ:qꝛ nullus eſt qui aliqua cõmittat:qui alius poſſet eadẽ cõmittere niſi pſeruareᷣ:igiᷣ ille cui dimittiᷣ tenetur plus diligere ſupple ex cauſa remiſſionis:ſed alius tenetur diligere ex alia cauſa:quia non habuit dimittenda:qḋ ſine preſeruatione diuina eſſe non poteſt:⁊ hec cauſa requirit ſimpliciter maiorẽ gratitudinem.22.Diſtin.4ª.q.vnica.infra.O.

Nullus eſt gradus in alteratione ad queꝫ neccio ſequaᷣ corruptio forme ſubalis alterabilis:ſꝫ ille q eſt ꝓximꝰ in vno alterabili:poteſt eſſe non ꝓximus in alio alterabili loquendo reſpectũ corrũpentis vel generantis intrinſeci imediate ſe habẽtis ipſi alteranti.Eſto enĩ ꝙ gradus aliquis quaſi ꝓximus illi qui eſt incõpoſſibilis forme aque induceretur in aquã ab aliquo agente:ſtatim ſequeretur corruptio ipſius aque ſi in illo agente eſſet forma per quã poſſet corrũpere aquã.ſi aũt nõ ſit in illo forma corruptiua aque non corrũpereᷣ for͂a aque ab illo agẽte:ſꝫ forte ab aliq̃ agẽte vñ inducẽti iſtã formã ad quã mã eſt diſpoſita.12.Diſt.4ª.q.3.O.

Nullus habitus eleuãs potẽtiaꝫ põt hr̃e obm̃ ꝙ tranſcendat ꝓmũ obiectũ potẽtie:qꝛ tunc ille habitus nõ eſſet illius potentie:ſed vel eſſet in ſe potẽtia:vel faceret potẽtiã eẽ aliaꝫ ab iſta:ſicut hr̃et aliud obm̃ primum.14.q.q.infra.O.

Nullus metus põt inducere aliquẽ ad pctm̃ mortale ſm rectam rationẽ:qꝛ nõ põt eſſe malus maluꝫ qḋ iminet q̃ ſit iſtud pctm̃:qꝛ nulla pena ſolum peior eſt q̃ culpa mortalis.29.Diſtinctione 4ª.q.vnica.C.

Nullus phs ponit neceſſitatẽ agendi extra cõpetẽ ſubſtãtijs ſeparatis quaſi illa ꝓducta pficerẽt aliquo mõ ipſas ſubſtantias ꝓducẽtes:ſed qꝛ ex plenitudine pfectionis illarũ ſubaꝝ eſt ꝙ neccio ſe diffundãt ad alias.48.diſ.4ª.q.2.B.

Nullus ꝓceſſus in ordinatis accñtalr põt ꝓcedere in īfinituꝫ vel ꝑ ꝓximã diuerſitatẽ niſi in v͛tute alicuiꝰ eſſentialr ſuperioris tota illa diuerſitate.49.Diſ.4ª.q.2.infra.Q.

Nullus teneᷣ ad aliqḋ ꝑceptũ diuinũ niſi ꝑ aliquẽ idoneum ⁊ auctenticũ ſibi ꝓmulgeᷣ:vel fama veridica ⁊ teſtimonio bonoꝝ:cui debet quilꝫ rationabilr credere:⁊ hoc intelligo de lege poſitiua que nõ eſt nota interius in corde.nõ g̃ per ſolã iſtã inſtitutionẽ ꝑcedentẽ ꝓmulgationẽ obligaᷣ populus neccio ad baptiſmũ:⁊ hoc maxime de iſto precepto:qꝛ erat tm̃modo poſitiuũ.illud autẽ poſitiuꝫ:qḋ preceſſit de circuncīſione:nõ debuit ſtatim dimitti:ex quo certum fuit ꝙ a deo fuerat inſtitutũ niſi etiã certitudo fieret illud ſcḋꝫ fuiſſe datũ a deo.h̓ aũt certitudo de ſcḋo nõ poterat hr̃i ſine ꝓmulgatione auctentica.3.Diſ.4ª.q.4.C.

Nullus viator nec cõprehenſor ordinate põt frui vna pſona non fruẽdo alia:hoc eſt:niſi habitualr fruaᷣ alia:hoc eſt:ꝙ ſit in ꝓxima diſpõne fruẽdi alia:ſi diſtincte illa cõcipiatur ab illo:⁊ ideo nõ ſtat fruitio vnius perſone cũ odio alteriꝰ pſone:qꝛ ſicut dicit Saluator in Joh̃e.c.15.Qui me odit ⁊ patrẽ meum odit.1.Diſtin.pª.q.2.infra.D.

Numerus non eſt talis modus ſignificandi grãmaticalr:quales ſunt alij modi grãmaticales:qui ꝓpͥe dicũt modũ ꝯcipiendi rem abſqꝫ aliquo reali corñdenti tali modo cõcipiẽdi:nec dicunt aliquid in re:a quo moueri poſſit intellꝰ ad talẽ modũ accipiendũ:ſed numerus vere includit rem ſubſtratam:vnde ſequiᷣ:hoĩes currũt:ergo plures hoĩes currunt:ſed nõ eſt ſic de alijs cõſignificatiuis nois vel verbi:qꝛ nõ ſequiᷣ:deus eſt gñis maſculini.ergo deus eſt maſculus:qꝛ ad maſculinitatẽ ſufficit aliquid in re:a quo iſte modus cõcipiendi poſſit accipi:puta actiuitas.2.Diſ.pª.q.3.īfra.C.

Numerus minor potentialr ſeu materialr acceptus eſt pars maioris.pars aũt habet rationẽ materie:vt habetur 5ᵒ metaphyſice.partes inquit totius vt ex quo cauſe ſunt ⁊ ideꝫ ibidem.hoꝝ aũt hec quidem quaſi ſubiectũ vt partes.numerus ꝟo minor actualiter ⁊ formaliter acceptus non eſt pars maioris:nec ab ipſo ſic accepto dependet maior in eſſendo.7ª q̃one quolibetali.Dd. T.cõ.4.

Nunq̃ eſſe eſſentie ſeparaᷣ realiter ab eſſe exiſtentie:tamen nõ põt aliqḋ creari.i.produci ad eẽ ſimplr de nihilo.i.nullo modo ente:nec ſimplr:nec ſm quid.nihil eniꝫ creaᷣ:qḋ non prius habuit eſſe intellm̃ vel volitũ:⁊ in eſſe intellecto fuit poſſibile formalr:⁊ tũc fuit quaſi in potẽtia ꝓpinqua:vt poſſet eſſe obiectũ oĩpotentie:⁊ poni in eſſe ſimplr:põt tamẽ aliquid ꝓduci:ſꝫ nõ creari de ſimplr nihilo.i.nõ aliquo ſm eſſe eſſentie nec ſm eſſe exiſtẽtie:nec ſm aliquod eſſe ſm quid:qꝛ creatura produciᷣ in eſſe intelligibili non de aliquo eſſe nec ſimplr:nec ſm quid:nec poſſibili ex pte ſui in iſto eſſe:iſtud tamẽ produci non eſt creari:qꝛ non terminatur ad eſſe ſimplr:ſed ſm quid.1.Diſ.2ª.q.2.C.

Nunq̃ eſt genus ſine aliqua prĩali realitate in ſpecie:que nõ poteſt eſſe in vere ſimplici.8.Diſtõne pª.q.3.L.

Nunq̃ in quatuor ꝓmis li.legis inueniᷣ deũ diuorciũ ꝑcepiſſe Moyſi nec alijs:ideo iſtḋ magis ꝓpͥe Moyſi eſt iputãdũ ſicut oĩa que ſunt in Deutero.⁊ nõ alibi q̃ illa que alibi locutus eſt deus ad Moyſen:⁊ hec ratio eſt ꝯgrua:qꝛ laxationes ptinẽtes ad induſtriã humanã deus nõ ita voluit ponere in ſcriptura tanq̃ a ſe prolatas:ſꝫ ſicut a ſeruis ſuis:vñ ⁊ ſubleuationẽ laboris Moyſi qui tota die ſedebat ad iudicandũ pplm̃ deus non ꝑ ſe imediate expreſſit:ſꝫ Jethro cognatus Moyſi tanq̃ ad humanam induſtriam ptinẽs expreſſit.33.Diſtin.4ª.q.vnica.infra.C.

Nunq̃ eſt tranſitus a ꝯdictorio ad cõtradictoriũ ſine mutatione.

tione.pʒ ex diſſõne mutationis.ſi.n.nulla mutatio eſſet in aliquo:non eſſet rõ quare magis vnuʒ ɔdictoriorum poſſʒ modo eſſe verum ꝙ̃ reliquum:nec quare magis vnuʒ falſum ꝙ̃ aliud : ⁊ ita vel ambo ſimul falſa.vel ambo ſimul vera.30.Diſtin.p̊¹.q.2.infra.D.

Nunꝗ̃ eſt viſio circa aliquid ſub ratiõe coloris preciſe:ita ꝙ nõ ſub rõne huius vel illius coloris:puta albi vel nigri niſi illud videatur a remotis vel imperfecte.viſio aũt alicuius ſub rõne coloris preciſe non eſt ꝑfectiſſima ſed imperfectiſſima:ꝙ ſi dicat̃ ꝑfectiſſima op̃atio potentie eſt circa p̊ᵐ obm eius.Dico ꝙ verum eſt nõ p̊ᵐ adequatione:ſʒ primum ꝑfectione:qð.vʒ.eſt perfectiſſimũ ɔtentorum ſub p̊mo obo adequato.⁊ iõ dicit phs.10.ethi.ꝙ delectatio perfectiſſima eſt in operatione circa optimũ oĩum eoꝝ ꝙ̃ ſunt ſub potentia.h eſt circa optimum contentum ſub obiecto adequato illius potentie.3.Diſtin.p̊¹.q.2.X.

Nunꝗ̃ ꝑ ingenium ad verã felicitatem humane nãe phs potuit pertingere nec affirmatiue nec negatiue.non negatiue: q2 falſum demr̃ari non poteſt.non affirmatiue : q2 ſenſibilia ad hoc ſufficienter non perducunt.vñ tãꝗ̃ dubius nũc videbat̃ ſentire ꝙ non eſſet vera felicitas cui poſſet ſuccedere miſeria:nũc ꝙ non poſſet eſſe alia felicitas hominis: q2 neſciuit de felicitate alterius vite ab illa:⁊ illa non eſt felicitas inamiſſibilis:ideo nõ opportet in hoc eius auctoritati inniti.49.Diſtin.4¹.q.6.V.

Non cecidit aliqua ſpecies angelica tota:ſʒ forte de qualibet ſpecie ceciderit aliquis.20.Diſtin.3¹.q.vnica.E.

Non cõgruunt eedeʒ circũſtantie actui:vt actus eſt diuerſorũ agentiũ.nõ eñi volũtati create cõgruit ita intenſe velle aliqð obiectũ bonũ ſicut volũtati increate:⁊ itenſio actus reſpectu obiecti in agente creato ⁊ icreato eſt differẽs multum in eis:⁊ ſaltẽ qcqd ſit de ɔformitate voluntatis create ⁊ increate in omnibus circunſtantijs non ſufficit cõformitas in bonitate actus ⁊ obiecti:quia poteſt eẽ difformitas in alijs circunſtantijs:que neceſſario requirunt̃ ad bonitatem actus voluntatis.48.Diſ.p̊¹.q.vnica.infra.A.

Non credo ꝙ merita mortificata oĩno nihil faciãt in acceptatione diuina ad p̊mã grãʒ dandã huic lapſo:qa etſi ſm ſtrictam iuſtitiã iſte inimicus dei nõ ſit dignus de propinquo ad aliquã grãm ⁊ gloriã:tamẽ excellens miã dei ꝓpter p̊cedẽtia merita:ſʒ mortificata citius dat gratiã ad reſurgẽdũ:vñ ſicut credo ꝙ perfectior grauius cadit ꝓpter maiorẽ ingratitudinẽ:ita credo ꝙ ceteris paribus citius reſurgit ꝓpter dei benignitateʒ merita predicta ad hoc aliqualiter acceptantẽ.vnde aliquãdo audiui de viro ꝑus valde ꝑfecto:⁊ poſtea ꝓfundiſſime lapſo cũ ꝓpter facinora ſua eſſet morti adiudicatus miſericordiſſime viſitato ꝑfectiſſima penitẽtia ſibi ſubito iſpirata eſt.Iſtud bene debet allicere quẽlibet ad ſemꝑ meritorie agendũ pro viribus:qa ſiue manſurus ſiue lapſurus ſit non erũt iſta in obliuione totaliter coram deo.22.Diſtõne 4¹.q.1.K.

Non credo ꝙ bti ɔſolent̃ abſolute de penis dãnatoꝝ:qa nec deus qui eſt iudex iferens penã ɔſolat̃ abſolute.vt pʒ per Iſaiã.Heu me cõſolabor ſuꝑ inimicos meos.obiectũ eñi circa qð ordinat̃ eſt nã nuda:⁊ illã nõ ordinat ad penã niſi propter rationem mali.non ergo gaudent de eis niſi propter iuſtitiaʒ iudicis ſi eſtimo qa eſt nolita ab eis.aliud aũt vt culpa eſt nolitum ab eis.Aliter tñ eſt in eis velle ꝙ̃ in deo:qa deus eſt iudex volũtarie inferens:ſed in eis non eſt niſi velle cõplacẽtie iquãtũ eſt determinatũ a iuſta voluntate diuina:⁊ ſi placeret deo:vellẽt liberationẽ eorum: vel ſaltem non diſpliceret eis ſi placeret deo:⁊ ſic pʒ ꝙ nõ accepeant penã vt primũ obiectũ:ſed vt eſt a iuſtitia diuina inflicta eis 50.Diſ.4¹.q.3.infra.D.

Nõ credo ſemꝑ cãm ſcðam que vocatur qñqʒ inſtr̃m recipere motionẽ ſpecialẽ a cauſa p̊ma:ſed tñ hẽre ſubordinationẽ aliquã forme ſue actiue ad formã actiuã alterius:per quaʒ ſubordinationẽ cauſa priori exeunte in actuʒ in ſuo ordine cauſandi:ſecunda nata eſt exire in actuʒ in ſuo ordine cauſandi:⁊ ſic ſcða dicitur mouens motũ:non qa recipiat motionẽ a p̊ma per quã moueat:ſed qa in motione ſua depẽdet ab alia ꝑus naturalr̃ actu mouẽte.13.Diſ.4¹.q.1.I.Lc.

Non debet quis facere cõtra preceptũ manens ꝓceptũ ſed ſi reuocet̃:nũc licite põt eligere illud ſine peccato:⁊ deus poteſt facere de non licito licitum:⁊ de precepto non preceptum.50.Diſtinctione 4¹.q.2.infra.E.

Non dicebat̃ chr̃s in triduo corpus:qa nõ fuit idiuiduũ corporis:nec corporeus:qa nõ habuit totã nãʒ ſibi vnitã cuius corpus natũ erat eſſe pars:⁊ ſic denoĩare totũ ⁊ hñs nãm totã vt totuʒ denoĩat̃ a parte.Sed nunqd põt aliquo mõ denoĩari ab illis.ſ.aĩa ⁊ corpe:Dico ꝙ ſic.ſi eẽnt noĩa impoſita:ſicut ſi accñs depẽderet ab aliquo:ſicẽ a ſuppoſito tñ: nõ ſicẽ a ſubiecto:vt ſi aliqð ſupportaret vel ſuſtẽtaret ipſum accidens:ita tñ ꝙ nõ iformaret̃ ab accidẽte.adhuc poſſet denoĩari ab illo:ſi eſſet nomẽ ipoſitũ:nõ poſſet tñ dici albꝰ niſi informaret̃:poſſet tamẽ dici hñs albedineʒ:ita chr̃s in triduo:vel verbũ potuit dici hñs aĩaʒ ⁊ corpus:ſed nec fuit aĩa nec corpus nec aĩatũ nec corporeũ ꝓpt̃ dictas cauſas: põt etiã denoĩari a toto illo qð reſultat ex ꝑtibus illis.vʒ. ex corpe ⁊ aĩa:tñ cũ determinatione diſtrahẽte.ſ.ꝙ fuit homo mortuus.22.Diſtin.3¹.q.vnica.R.

Non dicit̃ aliqd fieri raro vel vt in plribus:qa ipm in ſe ɔtingat frequẽter vel raro.frequẽtius eñi lapis cadẽs frangit caput:ꝙ̃ luna eclipſet̃:ſed iſta dña dʒ itelligi ꝑ cõparationẽ alicuius effectus ad ſuã cãm:⁊ dicit̃ ille effectꝰ eueniẽs in maiori parte qui hʒ cãm determinatã ad ſuũ euentuʒ:ꝙ vt in plibꝰ ꝓducit effectũ.Raro dr̃ euenire:qñ nõ hʒ certã cãm determinatã ad ſuũ euentũ:ſed tñ ꝓuenit ex aliqua cauſa ordinata ad aliũ effectũ:ipedita tñ ab illo effectu ad quẽ ordinat̃:⁊ tñ ex tali ipeditione ꝓuenit iſtud raro.accipitur etiam raro vel vt in pluribus:prout diſiungit inter oppoſita cõtradictoria non prout iter diſperata diſiungit. 2.Diſtinctione p̊¹.q.7.infra.S.

Non dicebat̃ Adam imortalis ante culpã per aliqua itrinſeca:que poſtea fuiſſent corrupta per pctm̃:ſed per gratuita ſibi collata.videmꝰ eñi aliqñ ꝙ ex pua culpa ſubtrahunt̃ maxima beneficia:ſʒ pro illa nõ infligatur maxima pena: imo modica:⁊ ideo põt dici ꝙ mors que debet̃ pctõ Ade: ſʒ ſit pena gñalior ⁊ magis extenſa ꝙ̃ alia quecunqʒ pena homini pro quocũqʒ peccato data:non tñ eſt maior pena ꝙ̃ illa que debet̃ peccato mortali.nã ſʒ Adam ꝑ pctm̃ ſuũ amiſerit iuſtitiã originalẽ pro eo ⁊ ꝓ tota ſua poſteritate: nõ ſequit̃ ex hoc ꝙ mors ɔſecuta ꝑ ſubtractionẽ illius iuſtitie ſit grauior pena:ſicut nec dehereditatio que ſequitur dehereditatum ⁊ poſteritatẽ totaʒ eſt grauior pena ꝙ̃ decapitatio vnius hoĩs quam non ſequit̃ decapitatio alicuius de poſteritate.nec exulatio alicuius quam ſequit̃ tota poſteritas eſt maior pena ꝙ̃ illa decapitatõ.21.Di.2¹.q.2.I.

Non diſtinguuntur in diuinis productiones per moduʒ nãe ⁊ voluntatis:niſi q2 principiuʒ quo producẽs producit alr̃ ⁊ aliter ſe habet ad productionem ⁊ productuʒ:q2 hec naturaliter:hec libere.7.Diſt.p̊.q.vnica.infra.M.

Non diſtinguo ꝗ̃tũ ad rõnẽ pctĩ mortalis iter raritatẽ ⁊ frequẽtiã piury:ſʒ inter deliberationẽ ⁊ ideliberationẽ:ita ꝙ deliberatio ɔcurrens reddit pctm̃ mortale grauius : ⁊ hoc ſiue ſemel:ſiue quotienſcũqʒ:⁊ indeliberatio excuſat etiã ſiue ſemel ſiue quotienſcũqʒ.39.Diſtinctio.3¹.q.vnica.L.

Non dubito qn ꝟba ſit ꝓphetia chr̃i quam recitat Chr̃s Io.5. Ego veni in noĩe pr̃is mei ⁊ nõ accepiſtis me. ſi aliꝰ venerit in noĩe ſuo illũ ſuſcipietis. ergo ad minus ex ꝟbo chr̃i

erūt pueniēdi:qꝛ adherebūt illi peſſimo ſcīſmati:ꝺ quo eſt ſermo chꝛi pdcūs.⁊ ſi dicas ꝙ viſa deſtructiōe ſcīſmati illi q ſibi adheſerāt ꝯuertenf.dico ꝙ ꝑ taȝ paucis ⁊ ſic tarde ꝯuertēdis nō oporteret tot iudeos in tot ꝑtibus mūdi tan tis tꝑibus ſuſtinere in lege ſua ꝑſiſtere:qꝛ finalis fructus ꝺ eis eccl'ie eſt ⁊ erit modicus.vñ ſufficeret aliquos paucos in aliq̄ inſula ſequeſtratos permitti legē ſuam ſuare.de q bus tādē illa prophetia Iſaie ipleref.5.Di.4^{i}.q.9.ifra.A.

Non eſt actus purus:q caret aliquo gradu actualitatis: ſicut non eſt lux pura:que caret aliquo gradu lucis:ȝ cū illa lu ce impura non miſceatur aliqua alia entitas poſitiua: ſed tñ carentia pfectioris gradus lucis.8.Diſtin.ꝑ.q.2.E.

Non eſt admirādū ſi ſollicitudinē tantā ponit eccl'ia in ordi nādo mr̄imonia:qꝛ cōitas chꝛianoꝝ vtif mr̄imonio:ꝑ cu ius vſum multiplicaf ppl's chꝛianus. ⁊ iō ſic ordiari dȝ vt in eius ꝯctu ⁊ vſu vitenf ea q̄ obuiant charitati ſiue in deū ſiue in ꝓximū.⁊ ſuāda ſūt q̄ ꝯgruūt honeſtati. vt ſic hone ſtū mr̄imōiū chꝛianū ꝯgrue ſignificet illā bn̄dictā ꝯiūctio nē chꝛi ⁊ eccl'ie.de qua dicit apl's:ſacr̄ȝ aūt hoc magnū eſt. dico aūt in chꝛo ⁊ eccl'ia q̄ ꝯiunctio nūc eſt ꝑ fidē ⁊ aliqua lē dilectionē:ȝ in pꝛia erit ꝑ viſionē ⁊ pfectam fruitionem ſpōſe nō hn̄tis maculā neqȝ rugaȝ ad ſponſum ſpecioſum pꝛe filijs hominum 42.Diſtin.4^{i}.q.vnica.infra.N.

Non eſt aliquis articulus crēdus ad intell'm difficilē niſi il le intell's ſit verus:ȝ ſi verus eſt ⁊ pbaf euidēter eſſe veꝝ: opȝ ſm illuȝ intell'm tenē articulū qn̄ iquiritur in ſpāli:qꝛ nullus alius intell's ſpālis xꝑus eſt.11. Diſti.4^{i}.q.3. infra.F.

Non eſt ꝯdictio albedinē eē ſine cōparatiōe ad ſupficiē: eſt aūt ꝯdictio ſil'itudinē eē ſine cōparatiōe ad fundamētū. ⁊ iō illa cōparatio nō eſt eadē albedini.iſta aūt eſt eadē ſili tudini.nihil aūt aliud eſt ſil'itudinē eē q̄ȝ ſimilitudinem huius ad hanc tñ dico ꝙ rel'o ad q̄dcūqȝ cōparef ſeipſa cōpa raf:qꝛ pōt cōparari rel'one rōnis q̄ nō eſt ipſa:ſed ēt forte pōt cōparari rel'one q̄ nō eſt ipſamet ſed q̄ eſt realr alia a ſe:ſicut proportionabilitas fundaf i ꝓportiōe.ȝ h̄ dico ꝙ rel'o ſeipſa ⁊ nō alia cōparatione cōparaf.ſi tñ cōparetur ad q̄dcūqȝ ſine quo eſt ꝯdictio ipſaȝ eē.3.q.q.infra.P.

Nō eſt ꝯſil'is ordo iter p̄rem gn̄antē ⁊ ſpirantē:ſicut eſt inter patreȝ ſpirātē ⁊ filiū ſpirātē: vn̄ nō eſt itelligēdū ꝙ pr̄ ſpi rat an̄q̄ȝ filius ſpiret:ſicut ꝑus origine pr̄ gn̄at q̄ȝ ſpiret ꝑꝑ ordinē ꝑncipioꝝ in producendo:qꝛ tūc filius non ſpiraret: queādmodū ſpūs.ſ.nō pōt gn̄are filiū iaȝ ꝑintell'm gn̄ari. Sed eſt iſte ordo:ꝙ in pr̄e eſt ꝑmo vtraqȝ fecūditas a ſe. 2°.eſt in pr̄e actus ꝑme fecunditatis:⁊ tc̄ in filio eſt ſcd̄a fe cunditas.3° eſt actus ſecunde fecunditatis ſimul a patre ⁊ filio habentibus tunc ſimul illam fecunditatem.adhuc tñ cum aliquo ordine: qꝛ ille actus eſt pr̄is a ſe.filij aūt nō a ſe:ȝ a pr̄e.ſicut nec in ſcd̄o ſigno ē illa fecūditas filij a ſe.ȝ pr̄is eſt a ſe.non eſt g̊ ordo originis inter ſpirationeȝ pr̄is ⁊ filij:quaſi ſpiret pr̄ in aliquo ſigno originis:in quo non ſpi ret filius:ȝ in eodē ſigno originis ſil' ſpirāt:eſt tñ ibi ordo ſpirantium in ſpirando:qꝛ pr̄ in illo 3° ſigno originis ſpirat a ſe:filius autem non a ſe.12.Diſtin.ꝑ.q.2.infra.A.

Non erit corpus glorioſum ſubtile per carentiā alicuius par tis mā̄e:ſed per potētatē exiſtendi cum alio corpore ſm li bitum voluntatis aīe ſue:nō tñ ex ſe effectiue:ȝ per aliam cām.ſ.voluntatem diuinam.49.Diſtin.4^{i}.q.17.L.

Non eſt dandū diuiſionē fieri alicuius continui in aliquo im mediato:ȝ in aliq̄ mediato:nō tñ determinato ſiue ſigna to ſiue ſignabili:ſed indeterminato:qꝛ q̄dcūqȝ determina tum mediatū accipiaf poſſet diuiſio ſtare ſm illud ſignuȝ ſimul cū diuiſione ſm iſtud ſignū:repugnabit tñ diuiſioni iſti diuiſio ſm aliud ſignū mediatū ſm aliquid.ſ.qd̄ nō eſt in ꝯtinuo determiato ad h̄ idiuiſibile.2.D.2^{i}.q.4.ifra. K.

Nō eſt data ꝑtās corꝑi glorioſo coexiſtēdi corpori alteri glo rioſo:ȝ ſibi poſſit dari:qꝛ dos ſubtilitatis eſt qd̄ ad impe rium voluntatis ſue ſit cum alio ꝑꝑ perfectionem aliq̄:qd̄ aūt ſit cum glorioſo non requirif.dos ſubtilitatis: nec per fectio aliqua.49.Diſtinctione 4^{i}.q.17.infra.N.

Non eſt de eſſentia motus ꝙ ſit talis vel talis entis: nec mu tatiōis ꝙ ſit alicuius aliter ſe hn̄tis:ſicꝫ nec ꝺ eſſentia albe dinis ꝙ ſit alicuius hn̄tis albedineȝ:ȝ ſicꝫ forma aliqua in eſſe quieto eſſentialiter eſt in ſe tal':ȝ nullius ſit vt iforma bilis:ita mot' eſſentialr eſt actualitas quedā potētialis:vt ita dicam:⁊ mutatio eſt q̄dā aliter habitio:ȝ nullius deno minati ab hoc vel ab illa.12.Diſtin.4^{i}.q.4.L.

Non eſt de intentione Ariſtotilis ꝙ deus abſolute nec̄io cau ſet quicq̄d imediate cāt:h̄ eſt ſine cā media agēre.ſicꝫ dice tur de anima itellectiua in q̄ōne de bona fortuna.21.q.q.ȝ ſm ipm deus nec̄io agit q̄cquid pōt agere imediate: h̄ eſt ſine oī medio ſiue agente ad ipm:ſiue ad aliqd̄ pcauū diſ ponēs ad illud:⁊ ſine omni medio cauſato ſiue precuio ad illud.illud ergo qd̄ ſine omni medio cāto ꝑuio ſiue cāte precuio pōt agere hoc neceſſario agit.7.q.q.R.

Non eſt de ratione cauſarum ordinatarū agentium.ꝙ.ſ. vna agat in virtute alterius.ſed ſufficit ꝙ vna pꝛicipalius agat q̄ȝ alia.9.Diſtinctione 2^{i}.q.2.infra.S.

Non eſt cauſatū de ſe ens vel magis nō eſt a ſe ens:ita ꝙ cā to nō opȝ ꝙ cōpetat aliqua nō entitas:ȝ negō mōi cēndi qui ē a ſe eſſe.⁊ iſta negatio eſt cōpoſſis nec̄io:ȝ negatio en titatis non ſit compoſſibilis ei.7.q.q.L1.

Non eſt eadē diuiſio in ꝑn^{m} nāle ⁊ liberuȝ:⁊ in ꝑn^{m} nec̄io ac tiuum ⁊ cōtingenter:aliqd̄.n.nāle pōt contingenter agere: qꝛ pōt impediri.igitur pari rōne poſe eſt aliquod liberum ſtante libertate neceſſario agere.16.q.q.infra.M.

Non eſt equalis btitudo ꝑꝑ equalitatem in nālibus: nec ꝑꝑ equalitatē boni actus eliciti:ȝ ſm ꝙ eſt maior conatus in hoc q̄ȝ in illo:ſm hoc eſt maius meritum ⁊ maius ꝑmium: ⁊ iō ȝ voluntates peccantium ⁊ actus fuerint equales: nō tñ eque fuit in eis culpa:qꝛ nō fuit in quolȝ equalis conat⁹ in pcc̄ō:q̄re nec eq̄lis pena in puniendo.50. Di.4^{i}.q.6.R.

Non eſt equiuoca ꝓductio ſi ꝑn^{m} ꝓductiuuȝ nō eſt eiuſdem rōnis cū termino foꝛali ꝓducto:loq̄ndo de termino foꝛali ꝑmo ꝓducto ⁊ de ꝑn° ꝑmo ꝓductiuo:ȝ regrif ꝙ illud qd̄ eſt ꝑn^{m} ꝓductiuuȝ:nō cōicetur eiuſdem rōnis genito:⁊ ꝙ illud:qd̄ eſt terminus foꝛal' in ꝓducto:nō ſit eiuſdē rōnis in ꝓducēte:oppoſita aūt iſtoꝝ ſunt in diuinis pſonis:qꝛ mēoꝛia eſt formalr i notitia genita actuali:⁊ notitia eſt formalr in perſona gn̄ante:ȝ neutrū illoꝝ ſit ꝑ° rō agēdi:⁊ ꝑ° rō ter minādi ꝓductionem.13.Diſtictione ꝑ^{i}.q.vnica.X.

Non expectamus cognitionem de deo qualis poſſet hēri de eo:ipſo per impoſſibile nō exiſte vel nō pn̄te ꝑ eſſentiam: ſed expectamus intuitiuam que dr̄ facie ad facieȝ: qꝛ ſicut ſenſitiua eſt facialis.ſ.rei ſm ꝙ eſt pn̄tialiter exiſtētis ⁊ il la quam expectamus.3.Diſtin.2^{i}.q.9.infra.C.

Non eſt honeſtum fidelem ꝯhere mr̄imonium cum aliq̄ vbi deficiat bonū prolis cōpletum:qd̄ eſt educatio ad cultum veri dei.nec honeſtuȝ eſt fidelē ꝯhere cui ꝯctui non ſit an nexū ſacr̄m fidei chꝛiane:⁊ ēt vbi nō ſit bonū ſacr̄i.i.indiſ ſolubilitas:qꝛ coniugium chꝛianorum natum eſt habere h̄ bona.39.Diſtinctione 4^{i}.q.1.infra.E.

Non eſt idē eſſe infamē ⁊ ifamatū. Infamatus eſt qui de cri mine aliquo publice accuſatur. Infamis aūt nō eſt ꝑꝑ ta lem impōneȝ criminis:ſed vel ꝑ crimē publicum publice cōmiſſum: vt forte ſi publice piurauit vel q̄dcūqȝ aliud cri men publice cōmiſit ꝑꝑ qd̄ ius determinat aliquē fore in famē:vel qꝛ a iudice coꝛaȝ quo probaf crimē eius iudicaf infamis:ita ꝙ oīs infamis eſt publice notatus de crimine quod ius punit pena infamie:ſed q̄nqȝ nō eſt in iudicio de h̄ cōuictus:⁊ tūc eſt infamis tm̄ a iure ⁊ nō a iudice.q̄nqȝ

autem

autem eſt conuictus ⁊ tali pena a iudice punitus:⁊ tunc eſt
vtroqꝫ mō īfamis: ⁊ a iure ⁊ a iudice.25. Di.4ᵃ.q.1.L.

Non eſt idē hr̄e plura merita in acceptatiōe diua reſuata in
ordine ad p̄miū ꝓ eis reddēdū:⁊ hēre maiorē grāꝫ inten/
ſiue:vlr.n.cuicūqꝫ merito debeť nō tm̄ aliqđ p̄miū acci/
tale:ſed ēt p̄miū eſſentiale.pꝫ.qꝛ ſi qs iſtud ſolū hēret ſine
oī alio merito bt̄ificareť nō ꝑciſe in illo gradu in q̄ pp grāꝫ
ſolā ſine meritis bt̄ificareť ſicut puul⁹ nūc baptizat⁹.glīa
eniꝫ cuiuſcūqꝫ bt̄itis meritū ꝓpriū excedit glīaꝫ talis.ḡ
qđcūqꝫ meritū ſequens alia merita iā hita reqrit ꝓpriū
gradū glīe eſſentialis ſibi corriđdērē:nec tn̄ ꝑ qđcūqꝫ me/
ritū augeť ſtatim grā.nec hn̄s plura merita eſt ſꝑ in maio/
ri grā.ſi igiť ſufficiat ſola grā ad aliquaꝫ glīam:tn̄ meritis
corrīdet aliqs gradus glorie ſaltē:ſꝫ maiori grē ſine meri/
tis corrīdeat maior glīa:q̄ȝ minori grē:tn̄ in q̄cūqꝫ gradu
eodē ponať grā merito adiuncto:ſꝫ ꝑ illud nō ſtatim īntē/
dať grā:tn̄ corrīdet ſibi gradus glorie vltra illū gradūꝫ q
rn̄deret ꝑciſe illi grē:⁊ pp h̄ dico ꝙ reſurgēs:plura meri/
ta hꝫ in acceptione dei:q̄ȝ hūit q̄n cecidit:⁊ ꝑ ꝯñs ad maio/
rē gloriā ex ea pte ordinať:ſꝫ non opꝫ cuꝫ in maiori grā re
ſurgē qꝛ ſm̄ eius diſpōnēꝫ in deteſtādo peccatū cōmiſſuꝫ
īntenſe vel remiſſe datur ſibi nunc maior vel minor gra/
tia.22.Diſtinctione 4ᵃ.q.vnica.infra.H.

Non eſt idem quo aliqua ꝯueniunt formalr̄:⁊ quo differunt
realr̄:ſꝫ idem poſſit eē diſtinctum realiter:⁊ ꝯueniens for/
maliter.multū.n.refert eſſe diſtinctum: ⁊ eſſe quo aliquid
primo diſtinguitur.3.Diſtinctio.2ᵃ.q.6.D.

Non eſt incōueniēs aliquā alterationē totā eē ſil.Qr̄.ſ.agēs
reſpicit totū paſſuꝫ tanq̄ȝ terminū idiuiſibilē:⁊ formā ſm̄
vltimū gradū ſꝫ quē ipſaꝫ totā iducit tanq̄ȝ idiuiſibilē:tūc
mutatiōe idiuiſibili iduciť forma ꝑfecte ī paſſo diuiſibili:
ſꝫ ſm̄ talē formā nō eſt motus:ſꝫ tn̄ mutatio vna vel for/
te plures hābite aut ordie durationis aut nāe:ſic dicit ·Phs:
ꝙ ſi magnū fuerit:hitū ab hito patiť.2.Diſtin.2ᵃ.q.11.H.

Non eſt icōueniēs aliquā relationē diſponere ad formā ab/
ſolutā loquēdo de diſpoſitiōe nō reſpectu agētis nālis:nec
q̄ ſit rō receptiui:ſꝫ đ diſpōne ꝯueniēte reſpectu agētis ſu/
pernālis:hoc eſt per quā habēs illā eſt ꝯueniēter natū pa/
ti a tali agēte:qꝛ ⁊ iſto modo pōt relatio eē diſpō reſpectu
cuiuſcūqꝫ agētis voluntarij:ſicut aliquis volūtarie hꝫ filiū
ꝓ ꝯuenienti obiecto ſiue paſſo alicuius actionis:aliū autē
non ſine tali relatione haberet pro cōuenienti paſſo:ſꝫ equa/
lis ſit in omnibus abſolutis filio.6.Diſt.4ᵃ.q.10.Q.

Non eſt inconueniens cauſam partialem equiuocā eſſe mi/
nus nobilem ſuo effectu:⁊ maxie de partiali ſecundaria:ſꝫ
cauſa totalis equiuoca vel ꝑtialis principalis ſit nobilior
ſuo effectu.49.Diſtinctio.4ᵃ.q.2.Hg.

Nō eſt incōueniēs ꝯcedere nām itellectualē bt̄ificari ꝑ acci/
dēs hoc eſt nō primo ſiue nō imediate.⁊ hoc loquendo de
primitate ſiue imediatione per rōneꝫ:ſꝫ ſit inconueniens
dicere ꝙ beatificetur per accidens loquendo de accidente
reali aliquo mediante.49.Diſtin.4ᵃ.q.2.infra.P.

Non eſt icōueniēs ꝯcedere creationem dei eſſe relationē rō/
nis cū neceſſe ſit dicere creationē creature nō eē paſſioneꝫ
de genere paſſionis:ſed relationē ꝓprie dictaꝫ.ꝙ ſi dicat:
ergo deū velle creaturā eſſe:eſt referri.nō ſequitur. Creare
eniꝫ ſignificat relationē paſſionis ⁊ cōnotat actū eſſentialē
diuinū intrinſecū nō tn̄ abſolute:ſed vt trāſit ſuꝑ obiectū
extra.deū aūt velle creaturā eſſe:p̄ncipaliter dicit actū di/
uinū:ſꝫ cōnotet trāſitū eius ſuꝑ obiectū.mō nō ſequitur. qđ
principalr̄ dicit relationem eſt relatio.ergo illud qđ quaſi
fundamētalr̄ ꝯnotat relationē eſt relatio.vnde ī forma ar/
guēdi eſt figura dictionis qꝛ mutať ad aliqđ in ad ſe: ſicut
ſi argueret ſic:ſile eſſe eſt referri.ſed albū eſſe eſt ſile eſſe.
ergo albuꝫ eſſe eſt referri.nihil valet.13.Diſtin.4ᵃ.q.1.R.

Non eſt inconueniens eſſe circulum vbi cauſa ſuperior non
eſt ſimpliciter neceſſaria:ſed contingenter concurrit cum
inferiori:⁊ poteſt effectus inferioris eſſe ſine illa:⁊ hoc mo
do voluntas nō eſt cauſa neceſſaria intellectionis quia eſt
cauſa libera:in cauſis autem naturalibus ⁊ neceſſarijs or/
dinatis ſimpliciter illa ꝓpoſitio eſt vera.4.2.D.2ᵃ.q.4.J.

Non eſt inconueniens omne cauſatum quantūcūqꝫ ſit per/
fectum:dummodo tn̄ non habeat in eſſentia ſua omneꝫ ꝑ/
fectionem:eſſe capax vel potentiale reſpectu alicuius per/
fectionis: ſꝫ illa abſolute minor ſit ſua natura:ſicut ange/
lus habet intellectionem:que eſt perfectio potentie intelle
ctiue:⁊ tamen intellectio eſt ſimpliciter ignobilior ſiue im/
perfectior natura angelica:⁊ ita poteſt concedi de vbi vel
preſentia corporali cum angelo ꝙ ſit aliqua perfectio an/
geli.ſicut aliquis actus dicitur perfectio:ſed longe ignobi/
lior illa natura cui ineſt.2.Diſtinctione 2ᵃ.q.9.B.

Non eſt inconueniens potentiam eſſe naturaliter ordinatam
ad obiectuꝫ:ad quod nō poteſt naturaliter attingere: ſicut
quelibet ex ſe ſola ordinatur ad proprium actum:⁊ tamen
poteſt ex ſe ſola attingere.1.q.ꝓl.Y.

Non eſt inconueniens ꝙ corpus glorioſum poſſit ꝯuertere
corpus non glorioſum in ipſum ſicut eſſe ſimul poteſt cuꝫ
corpore non glorioſo: nec propter hoc eſt corruptibile: qꝛ
poteſt aliud conuertere in ſe.poſſet enim deus facere cor/
pus glorioſuꝫ in minima q̄ntitate:⁊ illud augere per come/
ſtionem:nec tamē aliquid corrumperetur de nutrito ⁊ au/
cto:in corporibus autem talibus aſſumptis non eſt nutri/
tio:ſed tn̄ additio vel appoſitio.8.Diſt.2ᵃ.q.vnica.H.

Non eſt incoueniens ꝙ minima ſubſtantia imperfectiōe na/
turali excedat accn̄s quodcunqꝫ:ſꝫ aliquod accidens vt in
perfectione ſupernaturali.hoc eſt in coniungendo obiecto
ſupernaturali excedat ſubſtantiam.tale enim accidens nō
dicitur ex ſe perfectius:ſed ex hoc ꝙ coniungit immedia/
te cum obiecto perfecto.13.Diſtinctione.3ᵃ.q.4.infra.J.

Non eſt in eſſentijs creaturarum pp ordinem ipſaruꝫ alia rō
repn̄tandi q̄ȝ rō veſtigij:ſed qꝛ in aliqua nā cōcurrūt mul/
ta repn̄ſentātia vnitatē ⁊ trinitatē:ideo illa nā talis hꝫ rōnē
imaginis:ſicut nā intellectalis:talis autem concurſus non
eſt in aliqua nā inferiori nā intellectuali. ⁊ iō oēs nāe alie
inferiores hn̄t precise rationem veſtigij.3.Diſt.pᵃ.q.5.O.

Non eſt incōpoſſibilitas motuum:niſi ꝓpter incōpoſſibilita/
tem formarum:ſm̄ quas ſunt motus.⁊ ideo ſi duo vbi non
ſunt formaliter incōpoſſibilia:nec vt habent eſſe in motu:
nec vt habens eſſe in fluxu. nec duo motus ad duo vbi in
eodem ſimul erunt incompoſſibiles.2. Diſtinct.2ᵃ.q.7.D.

Non eſt in poteſtate intell̄s moderari aſſenſum ſuum veris
que apprehendit. nam quantum oſtenditur veritas prin/
cipiorum ex terminis vel concluſionum ex principijs tn̄
opꝫ aſſentire ꝓpter carentiaꝫ libertatis:ſed voluntas pōt
in ſe ⁊ in potentijs inferioribus moderari ne iſta iclinatio
oino domineť in eliciendo actū:vel ſalteꝫ ne actus eliciať.
pōt.n.auertere intell̄m ne ſpeculetur talia ſpeculabilia cir/
ca que inclinareť. ⁊ tenetur auertere ſi ſpeculatio ſit peccā
māliter intellectui ⁊ formalr̄ volūtati:ſic ex alia parte vo/
luntas reſpectu finis vltimi tenetur moderari inclinationē
ſui ad ipſum ne immoderate velit aliquo predictorum.6.
Diſtinctione 2ᵃ.q.2. K.

Non eſt in ptāte angeli mali illud nolle vel nō nolle ſicut tā/
geť de ꝯtinuatione mali actus in eis:cuius cā forte eſt actio
cōtinua cauſe ſuperioris agentis ad aliqđ vniforme in eis
pp demeritum precedens ad qđ vniforme ſequať vnifor/
miter afflictio eorꝫ.⁊ pp hoc nō pōt aliqs remiſſius nolle
q̄ȝ modo nolit:qꝛ ſicut nō eſt in ptāte ei⁹ actus:ita nec mo/
dus act⁹:⁊ ſicut cā ſuꝑior vniformiter agit ad nolle:pp qđ
cā īferior non poteſt difformiter agere ab ipſa:ita vnifor/

miter agit ad inteſionẽ huiꝰ nolle. 44. Diſ. 4.a q. 2. N.

Nõ eſt maior ſumptꝰ ponẽdus in miſſione rei inuẽte q̃ valeat illõ qđ mittit̃: ſed expectãda eſt pñtia pſone ſi qñqꝫ credat̃ viui. Si tñ nõ credat̃ viui nec nũcius interueniat ſine nimus ſumptibus tradendũ eſt parentibꝰ: qui ſi nõ adſint dãdũ eſt pauperibꝰ. vl̃r enĩ dando elemoſynã pauperibꝰ pro aliquo dat̃ ei bonum ſpũale: ⁊ in hoc fit ſibi reſtitutio poſt̃s qñ nõ põt ſibi reddi bonũ tpale. 15. Diſ. 4.a q. 2. Dh.

Nõ eſt maior limitatio ad eẽ alicubi localr̃ q̃ ſacñalr̃ cõparando ad potẽtiã dei. qcqđ enĩ põt fieri per cãm ſecundaꝫ actiuã: põt deus facere imediate. 10. Diſ. 4.a q. 2. K.

Non eſt mã p ſe rõ corruptibilitatis inquãtũ eſt in potentia ad formã aliã ab ea quã hꝫ: ſꝫ inquãtũ eſt in potẽtia ad priuationẽ forme quã hꝫ. Silr̃ Phs nõ ponit mãm niſi ppter potẽtialitatẽ ad mutationẽ. in celo autẽ nõ eſt potẽtialitas mutationis niſi ad vbi: ⁊ ideo non poteſt ibi eſſe vera materia. 14. Diſtinctione 2.a q. 1. infra. A.

Non eſt motus nec mutatio ad relõnẽ pmo vel 2º mõ ſe habentẽ: ⁊ per ꝯñs nec vl̃r ad relõnẽ de gñe relonis: vt ipſe ibi loquit̃ de relone pdicamẽtali. Illa enĩ eſt relõ intrinſecus aduenĩẽs. i. necẽo ꝯñs fundamẽtũ intrinſecus: puta quãtitatẽ vel qualitatẽ vel ſubam que intrinſecus ineſt nõ abſoluta neceſſitate: ſꝫ poſito termino ad quẽ eſt relo: qꝛ iſta nõ aduenit niſi pp nouitatẽ alicuius abſoluti in altero extremo: ⁊ ſemꝑ eſt ſub pmo ⁊ ſcđo mõ relonũ dictaꝝ: ſꝫ ad relõnẽ tertio mõ ſe hñtẽ: qꝛ illa eſt extrinſecus aduenĩẽs. i. nõ necẽo ꝯñs fundamẽtũ intrinſecũ. puta q̃litatẽ vel quãtitatẽ vel ſubaꝫ: ſꝫ abſqꝫ nouitate alicuiꝰ abſoluti in illo in quo eſt vel in termino ꝯtingẽter ꝯſequit̃: hñ põt eẽ mutatio: ⁊ alique tales relones forte ptinent ad illa ſex pñª que dicunt̃ extrinſecus aduenĩẽtia: vñ ſm Phm in 5º phy. motus eſt ad vbi: ⁊ tñ vbi nullã formã abſolutaꝫ dicit: ſed tñ reſpectũ in corpe circũſcripto ad locũ circũſcribẽtẽ: ⁊ iſte reſpectus ptinet ad modũ pdictũ. 1. Diſtin. 3.a q. 1. infra. K.

Non eſt necẽiũ ponere aliquẽ habitũ in pña creatum in ipſa aĩa: qui ſit pñs videndi vel tenẽdi obm ſaltẽ aliũ niſi charitatẽ: qꝛ hitus nõ ponit̃ in poª niſi ad facilitãdũ ⁊ habilitãdũ potẽtiã ad eliciẽdũ actũ: vel ſaltẽ in intellectualibus vt obm ſit pñs intellectui: vt intell̃s poſſit prompte opari circa illud qđ nõ poſſet ſi obm eẽt in quolꝫ actu de nouo adipiſcendũ: ſꝫ ibi obm ſp erit pñs ⁊ ſp agẽs in poª: ⁊ potẽtia erit ſumme facilitata ⁊ inclinata. Et ſi ſuccedãt aliq actus repugnãtes illis q nũc habent̃: vt videre ⁊ tenere ſuccedãt credere ⁊ ſperare: illi actus ſuccedentes nõ hñt ppꝛie incõpoſſibilitatẽ ad habitus fidei ⁊ ſpei. qđ pbat̃: qꝛ Paulus in raptu habuit ſaltẽ actũ viſionis: ⁊ tñ non erat in eo euacuatus habitus fidei: igit̃ ille actus nõ repugnat habitui fidei. nõ ẽ euacuat̃ fides ⁊ ſpes: qꝛ ſuccedat eis aliqđ incompoſſibile: ſed qꝛ eẽnt ſupflui. 31. Diſtõne 3.a q. vnica. B.

Non eſt neceſſe poſita exiſtẽtia corpis chĩi hic ⁊ ibi: q illa q̃ inſunt corpi ſub vna exiſtẽtia inſint ſibi ſub alia: loquendo etiã de formis abſolutis: nec tñ ſequit̃ ꝯdictio. ſ. q ſit quantum ⁊ non quantũ: imo eſt quantũ hic: ſed nõ quãtitate que ſit hic: ſed quãtitate que eſt in celo. 10. Diſ. 4.a q. 4. M.

Non eſt neceſſitas ſiue ppetuitas necẽia in beatitudine ex habitibus determinantibꝰ potẽtias ad actus: ſed tñmodo ex habitu glorie eſt neceſſitas ſm qđ: qꝛ habitus eſt naturalr̃ inclinatiuus: nec ex charitate talis neceſſitas eſt in voluntate: quia talis libere poteſt vti charitate vel non vti: ſꝫ ex ſola voluntate diuina que ſicut pficit naturã intenſiue ita cõſeruat eã in tali pfectione ppetuo. 49. Diſ. 4.a q. 6. E.

Non eſt neceſſe paruulos hr̃e vĩutes morales in pña: ſed ſufficit q bene diſponant̃ circa appetibilia p charitatẽ. charitas enĩ diſponit circa oĩa volibilia in vna rõne volibilis: ⁊ q non opꝫ q habeant oẽm ſciam in gñe pprio: ſed ſufficit habere eã in vbo que eſt notitia perfecta: vel ſi habebunt eas: poteſt dici q infundent̃ eis in inſtãti beatitudinis: nõ eſt enĩ magis neceſſe illa que pertinẽt ad viatorẽ: ſi aliqñ eſſet futurus viator dari ſibi in baptiſmo q̃ ea que ptinẽt ad ſtatuꝫ cõprehenſoris dari ſibi in inſtanti beatitudinis: imo magis rationabile eſt hoc q̃ illud: vel põt dici: q ſi ille pertinent ad aliquã pfectionẽ cõprehenſoris: ⁊ nõ dent̃ in inſtãti beatitudinis: poterũt eas acquirere p actus ſuos: ſicut enĩ nõ apparet ratio: quare nõ poterũt addiſcere aliqua ſcibilia in gñe pprio que primitus nõ nouerũt: ita nõ apparet ratio: quare nõ poterũt ex bonis electionibꝰ circa appetibilia ad finẽ nõ tñ vt ſunt volenda pp deũ in ſe: ſꝫ vt ſunt volenda inquãtũ cõmoda ſibi acqrere ſibi vnũ habitũ inclinãtẽ ad electionẽ taliũ appetibiliũ ſub ppꝛia ratione ⁊ ita virtutẽ moralem. 36. Diſ. 3.a q. vnica. P.

Non eſt neceſſarium ſimpliciter miniſtrum exprimi aliquo verbo in baptiſmo neqꝫ pnomine cuiuſcũqꝫ perſone: qꝛ non eſt in verbis chriſti. 3. Diſtõne 4.a q. 2. E.

Non eſt notum ratione naturali infinitã potẽtiã eſſe omnipotentiam: ⁊ hoc totũ intelligendo de oĩpotẽtia imediata reſpectu cuiuſcũqꝫ poſſibilis. 7. q. q. Aa.

Non eſt par fruitio in beatis: nec par gaudium: nec etiaꝫ par amor cõcupiſcentie: nec etiã par delectatio ſequẽs: ſꝫ eniꝫ ſit de paribus: nõ tñ pari affectu ⁊ hoc mõ intelligit Aug. extenſiue: non intẽſiue: qꝛ quilibꝫ gaudebit de quolꝫ: ⁊ de oĩbus de quibus alius gaudebit. 50. Diſ. 4.a q. 6. L.

Non eſt preuiſio dei de peccato futuro per hoc ſolũ: q ſcit ſe permiſſurũ hunc peccare finalr̃: ⁊ ſic finalr̃ damnandũ: ſꝫ cũ hoc requirit̃ q ſciat ſe cooperaturũ iſti in actu peccãdi vel non cooperaturũ ad actũ illũ: cuius omiſſio erit pctm̃ omiſſionis: cõcomitat̃ tñ vtrãqꝫ iſtarũ pmiſſionũ deum preuidere ſe non velle prohibere hunc peccare: ⁊ ita patet quomodo permiſſio diuina ſit actus voluntatis: ⁊ quomodo non. 47. Diſtinctione p.a q. vnica. E.

Non eſt prioritas nãlis intellectionis ad volitionẽ: quaſi conformatiui ad ipſam cõformandũ: ſiue directiui ad dirigẽdum aliquid: qꝛ poſita notitia quacũqꝫ rectitudinis ipſius praxis: cũ nõ iſta ex ſe poſſit ꝯformare potentiã ꝯformabilem: ſeu rectificabilẽ aliunde: nõ tñ voluntatẽ diuinã reſpectu ſui pmi obiecti: que ex ſe ſola rectificat̃ reſpectu iſtiꝰ obiecti: ita q vel talis naturalr̃ tendit in illud: vel ſi libere: nullo modo eſt de ſe quaſi indifferens ad rectitudinẽ: ⁊ quaſi aliunde aliquo modo habẽs eã: ita q notitia determinatiua rectitudinis nõ eſt neceſſario prior volitione: quaſi volitio illam requirat: vt recte eliciat̃: ſed tñ pexigit oſtẽſionẽ obiecti: ⁊ iſtam notitiã ex ſe directiuã nõ preexigit vt directiuã: ſed tñ vt oſtenſiuã: ita q ſi poſſet precedere volitionẽ ſola oſtenſio obiecti: ⁊ ſequi notitia rectitudinis neceſſarie ipſius praxis: ſicut diceretur de praxi circa cõtingẽtia: eque recte eliceret̃ volitio tunc: ſicut nunc: nullo ergo modo intellectio eſt in deo prior: vt cõformatiua ſeu regulatiua volitionis. 4. q. prologi. R.

Non eſt probabile q in intellectu angelico ſint cõcreate oẽs ſpecies ſingularium oĩum poſſibiliũ ſibi cognoſcere: quia cũ talia ſint infinita haberẽt ſpẽs infinitas actu: q̃dlibꝫ enĩ ĩdiuiduũ põt angelus cognoſcere. 3. Diſ. 2.a q. 11. infra. E.

Non eſt ſimile de magis ⁊ minus in aliquo ordine ⁊ de ſupremo in illo ordine quo ad omne extrinſecuꝫ operans circa illa illius ordinis. poteſt eniꝫ operatio alicuius neceſſario requirere ſupremũ vt ſit perfectiſſima: ⁊ tamẽ nõ neceſſario hꝫ ordinẽ ad alia ordinata in illo ordine. Exemplũ in coloribꝰ nõ põt eſſe perfectiſſima viſio niſi pfectiſſimi coloris: ⁊ tñ nõ opꝫ neceſſario q ſit pfectior viſio circa colorem ppinquiorẽ illi. ⁊ ratio eſt: quia ratio quietationis ex parte pfectiſſimi coloris eſt ratio totalis eius: q̃ in alio eſt

diminute:ꝛ ideo lꝫ in bonis volitis vnuꝫ aliqualr̄ excellat alterũ:in nullo tamē eſt ratio quietãdi:lꝫ potẽtia naturalr̄ ſit libera:lꝫ ergo ſolũ infinitũ bonũ quietet volũtatē:ꝛ hoc inquantũ infinitũ bonũ:non tñ opꝫ qȯlꝫ bonum finitũ ſm gradũ ſuum in bonitate magis ꝛ minus quietare:quia iſti gradus ſunt accidentales per cõparationē ad extrinſecum quietandum.27.Diſ.3ᵃ.q.vnica.S.

Non eſt ſimilis incõpoſſibilitas dimenſionũ in replendo locum:ꝛ eſſentiarũ inſimul eſſendo.non eniꝫ vna entitas ſic replet totam naturam entitatis:quin cum iſta alia entitas poſſit ſtare.2.Diſtinctione pᵃ.q.2.infra.Dd.

Non eſt ſimilis ordo potentiarũ inter ſe que ſunt eiuſdē gñis cuiuſmodi ſunt potentie cognitiue ordinate:ꝛ potentiaruꝫ que ſunt alterius generis:cuiuſmodi ſunt potentie cognitiue ꝛ appetitiue eis correſpondentes:ꝛ ideo diuerſe cognitiue ordinate habent diuerſas rationes quibus obiecta ſunt eis preſentia:nõ ſic autem cognitiue ꝛ appetitiue ſibi correſpondentes.3.Diſtin.2ᵃ.q.10.infra.M.

Non eſt ſimilis veritas in illis de futuro:ſicut in illis de preſenti ꝛ de preterito.In preſentibus enĩ ꝛ preteritis eſt veritas determinata:ita ꝙ alterũ extremũ eſt poſitũ ꝛ vt intelligitur poſitũ nõ eſt in ptãte cauſe vt ponat̃ vel nõ ponat̃:quia lꝫ in poteſtate cauſe:vt pȯr naturalr̄ eſt effectui:ſit ponere effectũ vel non ponere:non tamē vt effectus intelligit̃ iaꝫ poſitus ineſſe.talis aũt nõ eſt determinatio ex parte futuri:qꝛ lꝫ alicui intellectui ſit vna pars vera determinate:ꝛ etiã vna pars ſit vera in ſe determinate:lꝫ cũ nullus intellectus apprehenderet:nõ tamē ita:quin in poteſtate cauſe ſit pro illo inſtanti ponere oppoſitum:ꝛ iſta ĩdeterminatio ſufficit ad conſiliandũ ꝛ negociandum.ſi autē neutra pars eſſet futura:non oporteret negociari vel conſiliari.ergo ꝙ altera pars ſit futura:dum tamē reliqua poſſit euenire:nõ ꝓhibet ꝯſiliationē ꝛ negociationē.39.Diſ.pᵃ.q.1.O.

Non erit tãtũ miraculũ dolorē quẽcũqꝫ eſſe ſine morte ſicut qualitatē realē ſimplr̄ ꝯtrariã qualitati mixti eſſe cũ vita. ibi enĩ eſſet quaſi repugnãtia formalis īter qualitatē inductaꝫ a ꝯ̄rio ꝛ qualitatē requiſitã ad vitã.vel ſi ſcḋa nõ opponeret̃ eſſet miraculũ vitã eē ſine illa qualitate mixta:ſꝫ hic nõ reqrit aliqȯ miraculũ niſi ꝙ dolor ſuſpẽdat̃ ab effectu ſuo vt in pluribus.ſ.ne ad ipſam ſequat̃ diſtemperatio mixtionis repugnãs vite.ipſum ergo quo ad taleꝫ effectuꝫ ſuſpendi nõ opꝫ ponere nouũ miraculũ:ſed reduci ad ideꝫ ad qȯ reducit̃ ſuſpenſio actionis cõtrarioꝝ ad ĩtra ne corrumpant.vꝫ.vt ꝓpter ſtatum finalem ad quē reducti ſunt deus ſuſpendat cauſas ab effectibꝰ vt in pluribus:qui ſi ſequeretur/deſtrueret̃ illud cõpoſitũ.44.Diſ.4ᵃ.q.3.F.

Non erit tempus poſt reſurrectionem:quia non erit aliquis vnus motus primus vniformis:nec beati tũc vniformiter mouebũtur:ſed velociter ꝛ agiliter ſm merita ſua.49.Diſtinctione 4ᵃ.qõne.14.N.

Non eſt verum dicere de creatura ꝙ creatur ꝓprie niſi in pᵒ inſtanti:quia nõ niſi in illo hꝫ īmediatũ ordinē ad non eſſe precedens:nec eſt verum dicere ꝙ cõſeruetur niſi poſt primum inſtans:quia non niſi tunc habet immediatum ordinem ad ſeipſum quaſi prehabitum.12.q.q.infra.F.

Non eſt verũ ſubam ſingularē cõicabilē dependere ad ſuppoſitũ ſubſtãtie:ſed eſt ſibi vera idẽtitas ſingularis cõicabilis ꝛ ſuppoſiti:ſed pro tanto ꝙ depẽdet ad ſingulare cõmunicabile vltimate depẽdet ad incõicabile:qꝛ cõmunicabile eſt alicui incõicabili ratio eſſendi:ꝛ qȯ dependet ad illud qȯ eſt alicui ratio eſſendi dependet vlterius ad illud cui ipſuꝫ eſt ratio eſſendi.incõmunicabile aũt nõ ſic eſt rõ eſſendi alicui:ꝛ ideo qȯ dependet ad ipſuꝫ nõ opꝫ vlteriꝰ dependere ad aliqd q̄ſi hñs eē per ipſuꝫ. Nõ igit̃ vltimate terminat̃ dependentia accidentis vt cõmunicabilis niſi ad ſuppoſituꝫ ſubſtantie:vt incõicabilr̄ ſubſiſtens ꝛ ſuſtẽtans ipſuꝫ:ꝛ eſt iſta ad aliquid extra totũ genus dependẽtie talis que eſt incõicari:qꝛ eſt ad icõicabile.19.q.q.P.

Non eſt vna ſpẽs in ſenſu imaginatione ꝛ itellc̄u:ſꝫ alia ꝛ alia: nec ex hoc ſolũ qȯ eſt in ſubo īmãliori repn̄tat vl̄ius:qꝛ ſi per impoſſe illa ſpecies que eſt in ſenſu eſſet in phantaſia:ꝛ illa que eſt in phantaſia eēt in intellc̄u:nõ rẽpreſentaret pſectius:neqꝫ ſm quidditatē:neqꝫ ſm intenſionē.ſ.qȯ eēt rõ pluriũ.non igit̃ ex ſola īmãlitate vel maiori actualitate recipientis põt ꝯcludi maior actualitas ſpeciei recepte in repreſentando:ſed hoc tñ erit ex natura ipſius ſpeciei in ſe:tñ iſte cõditiones ſpecieꝝ receptaꝝ ꝓportionant̃ receptiuis.iuxta illud Auerrois 3ᵒ de aīa.receptũ eſt in recipiente per modũ recipientis:ſed abſolute ſicut nulla eſſentia recipiens eſt vl̄is reſpectu oiuꝫ eſſentiaꝝ:nec etiã pfecte cõtinens oēm aliaꝫ eſſentiã a ſe:ita nec aliqd receptũ in ea poteſt eſſe ratio vl̄is repreſentandi oĩa alia perfecte:ſed talis vl̄is repn̄tatio cõpetere põt eſſentie diuine infinite:ꝛ eminenter:ꝛ nulli alteri eſſentie.3.Diſtin.2ᵃ.q.10.N. Cõ.4.

Nõ eſt vl̄r verũ ꝙ impfectius nõ põt corrũpere perfectius: loquẽdo de ſpecie ad ſpẽm:ſed impfectius actiuuꝫ ſm genus nõ põt corrũpere pfectius ens ſm genus:qꝛ non põt īducere niſi īperfectius ſm genus:ꝛ iſtud impfectius non põt eſſe ſuccedens corruptioni pfectioris ſm genus.Non enĩ põt accidēs eſſe ꝓprie ſuccedens corruptioni ſube:qꝛ ſi illud ſolũ ſuccederet:ſuba vt ſuba eſſet quaſi annihilata: ſed in īperfectius eiuſdē gñis nõ eſt ita:qꝛ impfectius in hoc qȯ põt inducere aliqd ſiſe ſibi:põt inducere aliqd qȯ põt ſuccedere ipſi corrupto eiuſdē gñis.12.Diſ.4ᵃ.q.3.X.

Non fruſtra angelus cuſtodit hominē:qꝛ põt circa itellectũ eius docẽdo per ſigna ſenſibilia efficacius aliqd facere q̄̃ homo:ꝛ forte aliqd operãdo circa phantaſiã:ꝛ forte circa intellc̄m poſſem:dato etiã ꝙ nulluꝫ iſtoꝝ poſſit eſſe:adhuc non fruſtra eſſet cuſtodia coꝝ:qꝛ cuſtodiunt nos a multis impugnationibꝰ demonũ:ſm ꝙ dicit Hierony.in homel. ſup illud Math.18.Angeli coꝝ ſemp vidẽt ꝛc̄.neqꝫ etiaꝫ tuta poſſet eſſe vita mortaliũ.11.Diſtin.2ᵃ.q.vnica.ifra.E.

Non fuit defectus circuncitionis ꝙ non aperuit ianuam:ſed quia cucurrit tempore quo precium paſſionis non fuit ſolutum.nam poſt ſolutum precium potuit alicui aperiri ianua qui non fuiſſet baptiẓatus ſed ſolũ circũciſus ꝛ in gratia.baptiẓato xp̄o defuncto ante paſſioneꝫ non patuiſſet ianua pro tunc.1.Diſtõne 4ᵃ.q.6.N.

Non fuit neceſſariũ apud Ariſ.cõnexio cãtionis ꝛ nouitatis: ſicut nec apud illos theologos:qui dicũt deũ poſſe ꝓduxiſſe aliqd ab eterno:eſt tñ oē cauſatũ poſſe hoc eſt obm potẽtie cauſatiue:ſed iſta poſſitas lꝫ repugnet neceſſitati a ſe:nõ tñ ſm Ari.repugnat neceſſitati formali.7.q.q.infra.LL.

Nõ hñs fidē de fine vltimo nõ intendit ordinare iſtũ per baptiſmũ ad illũ finē vltimũ:credēs tñ eũ poſſe p baptiſmũ aſcribi ſecte chr̄ianoꝝ ſiue credat ſectã illã valere ſiue nõ: põt intendere aſcribere iſtũ illi ſecte:vel gñalius põt intendere facere p actũ iſtũ circa hũc qȯ chr̄iani intendunt facere circa tales.Exẽplũ.poſſem enĩ ego credēs iudeos p circũciſionē diſtingui ab alijs itẽdere hũc paruulũ ſecte iudeorũ ꝛ facere circa eũ qȯ iudei faciũt circa ſuos circũciſos:ẽt ſi nõ crederē circũciſionē illã valere ad ſalutē:hoc etiã mȯ aliqua verba qbus vtunt̃ magi vel mage incantantes poſſet aliqs bone fidei proferre circa mãm illã:circa quã alij vtunt̃ intendens in gñali facere illa ad illum fineꝫ:ad quē illi proferunt.6.Diſtin.4ᵃ.q.5.infra.G.

Nõ hñs pecunias:cui tñ in phãtaſmate preſentant̃ pecunie: anteq̄̃ alicuius actus electio ſit pn̄m effectiuũ:vel ordinet̃ ad aliqd impendũ:ſi eligat illas liberalr̄ diſtribuere:ſi haberet quantũ ad actum ꝛ habitum virtutis nõ requiritur

vlterioꝛ proſecutio:q̄a obiecto preſentato in phãtaſmate: circa qḋ põt eſſe actus liberalitatis cõplete:habet̄ electio: ex qua gñat̄ liberalitas:vel que elicit̄ ex liberalitate:ꝛ non requirit̄ vlterioꝛ ꝓſecutio exterius nec oꝛdo ad exterius:ſi materia actus exterioꝛis deficiat.4.q.pꝛologi.J.K.

Non habet̄ mõ cognitio de aĩa:vel de aliqua eius potẽtia ita diſtincta:ꝙ ex ipſa poſſit cognoſci:ꝙ aliqḋ obm̄ tale ſibi coꝛreſpõdeat:ſed ex ipſo actu:q̄ẽ experimur:ↄcludimus potentiã ꝛ nãm:cuius iſte actus eſt:illud reſpicere pro obto: qḋ percipimus attingi per actum:ita ꝙ obiectuʒ potentie: non concluditur ex cognitione potentie:ſed ex cognitione actus quẽ experimur.Sed de obiecto ſupnaturali neutrã cognitionem poſſumus habere:ideo ſibi deficit vtraqʒ via cognoſcendi finem pꝛopꝛium illius nature.q.1.ꝓlo.J.L.

Nõ ideo in ſomno vident̄ vera:q̄a aĩa recedit a coꝛpe in operando:vt ab obiecto:tũc eñi quãto ſomnus eſſet ꝓfundioꝛ: tanto magis talia viderent̄:hoc autẽ falſum eſt:q̄a ſomnia non accidunt in ſomno pꝛofundiſſimo:ſed in ſomno tenui. tũc eñi epileptici regulariter viderent vera a ſpiritibus illis.vnde iſtud fundamentũ videt̄ eſſe acceptũ ex fictionibus machometi qui dicit̄ fuiſſe epilepticus:ꝛ ad cooperiẽdum mendaciter miſeriã ſuã dixit ſe opoꝛtere cadere quãdo angelus loquebat̄ ſibi:ꝛ ſm̄ illã fictionẽ eius Auic.reuerenter loquens de lege ſua fingit in 9° metaᶜᵉ tales abſtractiões a ſenſu vt fiat reuelatio ab angelis. Nos aũt chꝛiſtiani nõ dicim⁹ aliquẽ in ſomno vel extaſi aliqua videre niſi ſit ſibi aliq̄ cauſa poſitiua:vtpote ꝙ deus tũc itellʒ immutet:de cõgruo aũt magis tunc diſponit̄ ꝑ amotionẽ ipedimẽti:q̄a ſcʒ nõ eſt diſtractus circa alia obiecta ꝛ vehemẽs occupatio circa aliud obm̄ ipedit intẽſe opari circa iſtud:imo magis videt̄ miraculũ ꝙ in ſomno reuelet̄ veritas q̄ʒ in vigilia in itellu nõ nimis intento circa ſenſibilia:quia naturale eſt ꝙ in vigilia homo habeat vſum rationis:in ſomno aũt non.45.Diſtõne 4ᵃ.q.2.infra.B.

Nõ itelligo ens rõnis:qḋ eſt in intellu obiectiue:q̄a ſic omne vle eſt in aĩa:nec illud qḋ eſt tm̄ in intellu ſubiectiue:q̄a ſic itellectio ꝛ ſcia ſũt in aĩa:que tñ ſunt foꝛme reales ꝛ in gñe qualitatis:ſed itelligo ens in aĩa tanq̄ʒ ſcḋo cõſideratũ non tanq̄ʒ ꝑmo ↄſideratũ(ad qḋ ↄſiderãdũ mouet̄ ꝑmo aĩa a re extra)ſed tanq̄ʒ ens in ꝑmo ↄſiderato inq̄ntũ ↄſideratum:ꝛ tale:vt in ſumma ſit dicere:non eſt niſi relo rõnis:q̄ nihil habet pꝛeciſe eſſe in cõſiderato vt cõſiderato:niſi cõparatio qua conſideratum comparat̄ ad aliud per actum conſiderantis.1.Diſtinctione 4ᵃ.q.2.B.

Non itelligo ſtrictã obligationẽ ꝑ ↄuentionẽ legalẽ ſiue ꝑ cõmutationẽ ſpũalis vt oĩonis pro tẽpoꝛali vt elemoſyna q̄ data eſt:q̄a illa vĩ ſymoniaca. Nec valʒ dicere ꝙ ſacerdos cõmutaret pro aliquo tp̄ali ſuũ laboꝛẽ coꝛꝑalẽ:q̄a non eſt veriſile ꝙ aliq̄s vellet ſibi tãtũ dare ꝑ laboꝛe coꝛꝑali in illo actu.Sed elemoſyna liberalr̄ offert̄ cum mẽdicatione oĩonis:ꝛ recipiens elemoſynã tenet̄ ſm̄ iuſtitiaʒ exaudire mendicantem oꝛationẽ ſuam:ꝛ tunc ſm̄ iuſtitiam liberaliter:tamẽ.ſ.ſine ↄuentione ꝛ cõmutatiõe obligat ſe ad orãdum pro benefactoꝛe.20.q.q.O.

Nõ licet alicui ſtatũ ſolẽnẽ tenere de bonis alienis:nec tñ tãtũ valʒ reip.iſtius ſtatus ſolẽnis quẽ tenet per nõ reſtõnem: quãtũ valʒ fidelitas eius ꝛ iuſtitia cõis.15.Diſ.4ᵃ.q.2.Dh.

Nõ ita ſe hʒ cõitas ꝛ ſingularitas ad nãm:ſicut eẽ in itellu:ꝛ eẽ verũ extra aĩaʒ:q̄a cõitas ↄuenit nãe extra itellm̄:ꝛ ſimilr̄ ſingularitas ꝛ cõitas ↄuenit ex ſe nãe.ſingularitas aũt ↄuenit nãe ꝑ aliq̄d in re ↄhẽs ipſaʒ:ſʒ vlitas nõ cõuenit rei ex ſe:ꝛ iõ ↄcedo ꝙ q̄rẽda eſt cã vlitatis:nõ tñ q̄rẽda eſt cã cõitatis alia ab ipſa nã:ꝛ poſita cõitate in ipſa nã ſm̄ ꝓpꝛiaʒ entitatẽ ꝛ vnitatẽ nec̄io opʒ querere cauſam ſingularitatis que ſupaddit aliq̄d illi nãe cuius eſt.3.Diſ.2ᵃ.q.1.M.

Non magis eſt realis collo obiecti voliti per actuʒ voluntatis ad aliud q̄ʒ comparatio obiecti intellecti ad aliud per actũ intellectus.16.Diſtin.4ᵃ.q.2.F.

Nõ negaret ꝑhs equalitatẽ eſſe indiuiduoꝝ eiuſdeʒ ſpeciei in quolibet gñe:ꝛ inequalitatẽ ſpecierũ:ꝛ per ↄſequẽs cum ſm̄ ipſuʒ equale ꝛ inequale non dicant̄ niſi ſm̄ quãtitateʒ. quãtitas aliquo modo cõuenit omni enti cuiuſcũqʒ gñis:ꝛ per ↄñs ſʒ magnũ ꝛ paruuʒ ſm̄ cum ſint paſſiones ꝓpꝛie quãtitatis:tñ trãſlatiue accepta ſunt trãſcẽdentia ꝛ paſſiones totius entis. Aug.aũt 6° de tri.c.8.iſtaʒ magnitudinem quã ꝑhs dicit trãſlatiue dictã dicit eſſe magnitudinẽ non molis ſed bonitatis ꝛ perfectionis. In his iquit que nõ mole magna ſunt ideʒ eſt maius eſſe qḋ melius eſſe.6.q.q.D. 3° meta. T.c. cõ. 2. 8° meta. T.c.c. 10. Et 10° metaphy. t.c. 2. et inde.

Non oẽ ens oĩ enti in quo eſt:eſt eẽntiale vel acciñtale:eſt eñi mediũ iter eſſentiale ꝛ acciñtale:vt cõtrahens ſic dĩa ↄtrahit genus:que nec eſt eſſentiale nec acciñtale accipiẽdo h mõ: ꝛ ſic in diuinis nihil eſt acciñtale:ſed ꝑter eẽntiã eſt aliquid nõ eſſentiale.Si aũt accipiat̄ acciñtale ꝑmo mõ:q̄cq̄d non eſt de rõne eius foꝛmali:ſed extraneũ:lʒ nõ ꝓpꝛie ſic dicat̄ acciñtale:ſic dĩa eſſet accidẽtalis reſpectu gñis:ꝛ hoc mõ accipit ꝑhs accidẽtale pro extraneo in fallacia accidentis ꝑmo elenchoꝝ:ſic põt dici accidentale alicui quicq̄d eſt ei extraneuʒ:vt illud cõparat̄ ad aliqḋ tertiũ:ꝛ iſto modo nõ eſt incõueniens diſtinctiua perſonarũ accidere eſſentie:q̄a ſunt extra rationẽ eius.2.Diſ.ꝑᵃ q.7.L.l.

Nõ omne qḋ ſuccedit vtutibus theologicis in via vel actib⁹ eaꝝ eſt de eſſentia beatitudinis:ſed tñ vnicus actus perfectiſſimus:ideo eſto ꝙ tentio ſit actus voluntatis ſuccedẽs actum ſpei:nõ ſequitur ꝙ in ipſa cõſiſtat beatitudo:ſed ſufficit ꝙ ipſa cõcomitetur btitudinẽ.49.Diſ.4ᵃ.q.5.infra.F.

Non omne vltimũ ſʒ optimũ eſt finis:vt dĩ 2° phy.tale autẽ vt finis itriſecus eſt opatio:tñ delectatio eſt oꝛdine nature poſterius:q̄ tñ nõ eſt talis ꝙ opatio oꝛdinet̄ ad ipſaʒ:ſicut ad finẽ:nec eſt perfectius opatione.49.Diſ.4ᵃ q.7.J.B.

Non oĩs actus bonus eſt ꝑmo bonus a circumſtantia finis:vt finis:imo eſt aliq̄s bonus a circũſtãtia obti:puta vbi finis eſt obm̄:ꝛ ibi circũſtãtia finis vt obti:ꝑmo tribuit rectitudinẽ actui:ille eñi actus ex obto ſolo eſt ſimplr̄ bon⁹:vt amare deũ ſine aliq̄ circũſtãtia q̄ eſt ſimplr̄ bonũ:falſuʒ eſt igit̄ ꝙ a fine vt finis eſt:ꝑut.ſ.diſtinguit̄ ↄ obm̄ accipiat̄ pꝛius bonitas actus moꝛalis. Immo 2° illud eſt falſuʒ:q̄a actus circa ens ad finẽ:lʒ hẽat ꝑ vna circũſtãtia finẽ:tñ ab obto eſt aliq̄ bonitas ꝑoꝛa q̄ act⁹ dĩ bon⁹ ex gñe.4.q.ꝓlo.Ff.

Non oĩs cognoſcẽs exñtiã alicuius cognoſcit ipſaʒ intuitiue: q̄a põt ipſam cognoſcere abſtractiue.nã hũis cognẽ intuitiuaʒ ſingulariũ nõ põt hẽre in vĩa:vbi tñ cognitionẽ exñtie habet:ꝛ ideo ad cognitionẽ intuitiuã rei nec̄io cõcurrit obm̄ reale vel ipſa res vt pꝛeſens.3.Diſtin.2ᵃ.q.11.Jfra.F.

Non oĩs comparatio obiecti per voluntatẽ ad aliud obiectũ eſt comparatio que eſt vſus:ſed tñ q̄ñ cõparat̄ vt minus bonum oꝛdinatum ad aliud tanq̄ʒ maius bonũ conſequẽdum per illud.16.Diſtin.3ᵃ.q.vnica.infra.E.

Non omnis differentia foꝛmarũ eſt foꝛmalis loquẽdo ꝓpꝛie de foꝛmali ꝑut vʒ.differẽtia foꝛmalis eſt differẽtia ſm̄ foꝛmas:ſicut non oĩs dĩa hoĩuʒ eſt dĩa in humanitate:cuius ratio aſſignat̄ realiter ꝛ logice. Realr̄ ſic:pñt hoĩes habere humanitatẽ ꝛ differre:lʒ nõ per humanitatẽ:ꝛ ita in humanitate non differũt:ita poſſunt pure foꝛme differre:ꝛ tñ nõ per foꝛmalitatẽ differunt:ꝛ ita neqʒ foꝛmalr̄:quia ideʒ eſt differre foꝛmalr̄ pꝛopꝛie loquẽdo qḋ differre in foꝛma vel per foꝛmã. Logice ſic:quia ſicut terminus dĩe intelligendus per negationẽ incluſam in dĩa reſpectu illius negationis põt accipi confuſe ꝛ diſtributiue:ita etiã illud qḋ denotat̄ eſſe rõ foꝛmalis dĩe:quale eſt illud:qḋ ↄſtruit̄ cũ differre:vt in quo vel ſm̄ qḋ denotat̄ ꝙ poſſet confundi a

negationē: nō aūt ad negationē iferioris ſequiẗ negatio ſuperioris: ſed eſt deſtructio aīītis. 17. Diſ. p̄ᵗ. q. 6. infra. X.

Nō oīs diſtinctio obiectoꝝ formaliū facit diſtinctionē potentiaꝝ: nā manifeſtū eſt ꝙ nō opʒ tot eſſe viſus quot ſunt colores: nec tot eſſe audit⁹ quot ſunt ſoni: imo Phs 2° de aīa: ex rōne talis mixtionis in tali organo: puta viſus cōcludit illā potētiā: puta viſuʒ eē iſtius obīi ⁊ nō alterius: ⁊ pro tanto ſequiẗ ꝙ diſtinctio obīoꝝ facit diſtinctionē potētiaruʒ: q2 tale obm̄ limitatū ⁊ diſtinctū nō ꝑcipiẗ niſi a tali po ͣ ⁊ nunq̄ʒ ab alia: que quidē potentia eſt limitata ad tale obm̄ rōne talis mixtionis organi. Sed aliud eſt de potētijs non organicis que ſunt abſtractiſſime ⁊ ſunt totius entis. vnde ibi nō bʒ veritatē propoſitio illa ꝙ diſtinctio obiectoꝝ facit diſtinctionē potētiaꝝ: ſed ſolū eſt vera in organicis potentijs que nō ſunt abſtractiue. 24. Diſ. 2ᵗ. q. vnica. F.

Nō oīs exiſtētia alicuius nō p̄ma eſt eius ſm̄ qd. ſi illud nō eſt natum dare exiſtentiā ſm̄ quid: qualis eſt oīs natura ſubſtantialis qualitercūq3 ſe babeat ad illud cui dat eſſe. 6. Diſtinctione 3ᵗ. q. 1. infra. D.

Non oīs forma ſm̄ quā eſt inouatio vel variatio mēſuratur tēpore vel inſtanti tēporis: ſed ſolum illa ſm̄ quā mutabile aliter ſe babuit ſucceſſiue q̄ʒ nūc ſe babʒ indiuiſibiliter. boc eſt cuius termino ad quē diuiſibilr̄ babito: nečio preſupponiẗ terminus a quo indiuiſibilr̄: ⁊ in termino babit⁹. ⁊ boc vel ſm̄ quē ſuis motus mēſuratus tēpore: vel vt neceſſario cōcomitans motū mēſuratū tp̄e. 2. Diſ. 2ᵗ. q. 4. F.

Non oportet ad diſtinctionē rōnis: ꝙ intellectus babeat illa ſicut obiecta diſtincta: ſed ſufficit ꝙ in p̄mo obiecto concipiat aliquid. 1. Diſtōne p̄ᵗ. q. 2. F.

Non opʒ celebrantē pro multis tunc de eis actu cogitare: ſed ſufficit ꝙ ante recollegerit illos pro q̄bus intendit ſpecialiter orare: ⁊ intentione ſuā talē deo obtulerit: ex tunc eni ſi tm̄ in cōi eoꝝ memoriā babeat: boc ſufficit: q2 deus oblationē ⁊ deuotionē ſuaʒ pro illis acceptat: pro quibus ordinauit prius ſe velle offerre: ⁊ in iſto caſu verum eſt ꝙ propter multitudinem attētio actualis ad ſingulos minuitur: q2 non eſt ad eos niſi in cōmuni: ſed deuotionē que eſt motus mentis in deum non opʒ minui. 20. q. q. infra. D.

Non opʒ in motu beatoꝝ ex parte aīe niſi ꝙ virtus motiua ſiat perfectior: ⁊ ꝙ reſiſtētia accidētalis ex parte corporis tollatur: ⁊ vtrūq3 pōt fieri ſine ſupnāli addito: q2 ꝙ modo in aīa virtus non ſit ſufficiens ad motū: boc eſt: vel q2 eſt impedita a corpe: vel q2 in ſe eſt diminuta: ⁊ cum eſt ſeparata aut vnita corpori glorioſo intendiẗ ſicut virt⁹ beati viſiua intendiẗ reſumpto corpe glorioſo: q2 vt videẗ: tunc poterit ſine difficultate viſibile qdcūq3 videre inſpiciendo. pōt ergo potētia motiua in aīa tm̄ intēdi ad gradū pfectū qd ſufficiat ad mouendū corpus illud ſine fatigatione: nec tn̄ erit noua potētia ſicut nec vtus viſiua intenſa in beato ⁊ nō btō eſt alia potētia viſiua. 49. Diſt. 4ᵗ. q. 14. D.

Non opʒ errantē circa vnū articulū errare circa oēs: q2 bereſes non ſunt nečio cōnexe. 23. Diſ. 3ᵗ. q. vnica. B.

Nō opʒ inſtrm̄ ad effectū p̄ncipalē diſponere: niſi ſit inſtrm̄ in actione que diſponit ad effectū illū: qd nō eſt vlr neceſſariū: ſed ſolū qn̄ ſunt plures actiones ordinate: quaꝝ vna ad aliā diſponit. abſolute aūt pōt eſſe inſtrumentū in p̄ncipali actione: ſʒ non concurrat in aliqua alia precedente. 1. Diſtinctione 4ᵗ. qōne. 1. E.

Non oportuit legiſlatorē ſtatim circa natiuitatē ſuā legē ferre. Et ideo in p̄ncipio ſui temporis lex p̄or adhuc durauit: vn̄ ⁊ illa q̄ fuerūt leges nāe fuerūt obſeruāda circa Moyſen vſq3 ad tp̄s dationis legis in mōte ſynaitā bic: ⁊ eodē modo pōt dici de agni paſcbalis comeſtione in cena: q2 in morte cbrī cauſalr̄ expirauit lex vetus: ſʒ nō pro tunc: ſed pro tempore publicationis huius cauſe ⁊ legis euāgelice: ⁊ ideo vſq3 ad mortē potuit chriſtus licite illa cerimonialia ſeruare. 3. Diſtinctione 4ᵗ. q. 4. Q.

Non opʒ ordinationē eccleſie fundari ſup nālem rōnē neceſſariam: ſed ſufficit ꝙ ſuper ꝓbabilē. 39. Diſ. 4ᵗ. q. 1. ifra. F.

Non opʒ oē qd ſit mutari vt ſit tale: ſed tm̄ accidit boc in illis que p̄us fuerunt in potētia ad illud ſm̄ ꝙ fiunt in actu per informationē quomodo non ſit verbuʒ bomo: ſed tm̄ per vnionē perſonalem. 7. Diſ. 3ᵗ. q. 2. infra. D.

Non opʒ p̄ncipia ſcibilis eſſe p̄ncipia in ſe ipſius ſubīi: quia entis iq̄ntū ens: qd ponit ſubm̄ metaphyſice: nulla ſunt p̄ncipia: q2 tunc eſſent cuiuſlibet entis: ſed opʒ cuiuſlibet ſubīi eſſe p̄ncipia per que demonſtrenẗ eius paſſiones de eo ex q̄bus p̄ncipijs tāq̄ʒ ex medijs demr̄ationis formanẗ p̄ncipia cōplexa: ſicut ꝓpōnes per ſe note. boc mō cuiuſlibet ſubiecti poſſunt eſſe principia quātūcūq3 imprincipiati reſpectu ſuarum paſſionum. 3. q. prologi. S.

Non opʒ ꝙ mediū ſit capax actionis ſm̄ eandē rōnē cuʒ extremo in quo perfecte diciẗ eſſe alteratio: ſed ſm̄ aliā rōnē huius actionis alteri⁹ rōnis: puta ſub ratione luminis bīn eſt capax celū. oīs eni pars celi que pōt eē ſub ſeptē pyramidibus pōt eē tenebroſa. pʒ de luna ⁊ alijs que patiunẗ tenebras ⁊ bui⁹: ⁊ pʒ p exēplū cōe de piſce qui p rbete mediū faẗ ſtuporē: q tn̄ ſtupor nō eſt i rbete. 14. Diſ. 2ᵗ. q. 3. K.

Non opʒ ꝙ omne violentum aliquādo corrumpaẗ niſi naturaliter loquendo. 19. Diſtin. 2ᵗ. q. vnica. B.

Nō opʒ ꝙ oīa ordinata ſm̄ rōnem cauſandi ſint ordinata in vno gn̄e cāe. cā eni efficiēs ordinaẗ ad finalē q̄ eſt cā alterius gn̄is que mouet metapborice. 25. Diſ. 2ᵗ. q. vnica. U.

Nō opʒ ꝙ res ſicˊ ſe bʒ ad entitatē ſic ſe bēat ad cognoſci: niſi intelligaẗ cogſci ab illo itellu q reſpicit itelligibilia oīa ſʒ gradū ꝓpriū cognoſcibilitatis eoꝝ: q̄lis non eſt nr̄ intelleˊs: ſed maxime cognoſcit ſenſibilia. 3. Diſ. p̄ᵗ. q. 2. infra. U.

Non opʒ ꝙ volūtas ſeruet illū ordinē in actib⁹ ſuis: qualem nata ſunt volibilia bēe ex nā ſua: nec eſt aſſenſus ſil is binc inde: q2 neceſſitas eſt in itellectu: ex euidētia obīi nečio cauſante aſſenſuʒ in itellu: nō autē bonitas aliq̄ obīi cāt nečio aſſenſuʒ volūtatis: ſʒ volūtas libere aſſentit cuilibʒ bono: ⁊ ita libere aſſentit maiori bono ſicˊ minori. 1. Diſt. p̄ᵗ. q. 4.

Nō opʒ ſi itelleˊs poſſit nālr̄ itelligere aliqd cōe ꝙ poſſit itelligere qdcūq3 ɔtētū ſub illo: q2 itellectio alicui⁹ ɔtēti multo excellētior eſt itellectione ɔfuſa talis cōis. 1. q. ꝓlo. X.

Non opʒ tātā eſſe diſtinctionē: vel icōpoſſibilitatē ꝓductionū actiuarū: quāta eſt ꝓductionū paſſiuaꝝ: q2 impoſſe eſt idē duab⁹ ꝓductionib⁹ oppoſitis ꝓduci ⁊ accipe eſſe: non aūt eſt incōpoſſibile idē duabus ꝓductionib⁹ actiuis cōicare eſſe diſtinctis pſonis. 11. Diſtinctione p̄ᵗ. q. 2. infra. D.

Non opʒ voluntati: vt eſt p̄n̄ᵐ cōicandi nām: aliquo mō ſpeciali aſſiſtēdi ponere naturā coaſſiſtere. ſic eni natura poſſet eſſe p̄n̄ᵐ cōicandi nām: ⁊ nō voluntas: niſi poneret aliqua pfectio minor volūtatis q̄ʒ nāe. nulla eſt aūt talis ipfectio: q2 ſimplr̄ ita eſt perfecta voluntas infinita: ſicut natura infinita. 10. Diſtin. p̄ᵗ. q. vnica. infra. D.

Nō oportuit ſatiſfactionē pro peccato primi bōis excedere totā creaturā formalr̄ in magnitudine ⁊ perfectione. ſufficiſſet eni obtuliſſe deo maius bonū q̄ʒ fuerit malum illius bōis peccātis: vnde ſi Adam p grām datā ⁊ cbaritatē babuiſſet vnū vel multos actus diligēdi deū pp ſe ex maiori conatu li. ar. q̄ʒ fuit conatus in peccādo. talis dilectio ſufſeciſſet pro peccato ſuo remittendo: ⁊ fuiſſet ſatiſfactum: ⁊ tunc propoſitio illa eſt falſa ꝙ debuit offerre deo aliquid maius omni pro eo quo peccare nō debuerat: ſʒ ſicut pro amore creature vt obiecti diligibilis non debuit peccare: ita ſatiſfaciendo debuit offerre deo aliquid maius attingēdo per actum obiectiue q̄ʒ ſit creatura. ſcilicʒ amorē attingentem deum ꝓpter ſe: ⁊ ille amor obiectiue vt terminaẗ

in deū excedit amorē creature:ſicē de⁹ creaturā: vn̄ ſicē pec-cauit p amorē ignobilioris obiectui in infinitū: ita debuit ſatiſfa-cere p amorē nobilioris in infinitū: τ hoc ſuffeciſſet ſaltē de poſſi. Dico igif ꝙ amor quē offerre dꝫ ſatiſfaciēdo dꝫ exce-dere amorē cuiuſcūqꝫ creature: qḋ verū eſt τ diligere ma-gis obm nobilius ſatiſfaciēdo ꝙ dilexerit ignobili⁹ peccā-do: tn̄ ille actus quo ꝯuertor ad deū p amorē in ſua forma-li ratione non eſt maior omni creatura: nec etiā amor chri creatus quo dilexit deū fuit talis. 20. Diſ. 3ᵃ. q. vnica. A.

Non peccabāt obſtetrices niſi venialr: qꝛ mēdaciū eaꝝ erat penitus officioſum τ motus pietatis ſi fuiſſent ibi alia req-ſita ad meritū: fuiſſet meritorius vite eterne: τ etiā alicuius boni tēporalis: qꝛ deus pro tp̄e illo remunerauit cultores ſuos bono temporali. 38. Diſtin. 3ᵃ. q. vnica. infra. B.

Non penſat deus quātū in eius ſacrificio: ſed ex quāto dete-rat affectu: vnde ſi iudeus obtuliſſet p̄ri chrm̄ volentē vel non volentē nō fuiſſet illa oblatio ita accepta a p̄re: ſicē qm̄ chris ſpōte ſe obtulit: imo nō fuiſſet accepta iuxta illud ec-cleſiaſtici. 34. Qui offert ſacrificiū ex ſuba pauperis quaſi qui victimat filiū in cōſpectu patris. 20. q. 9. infra. O.

Nō plus repugnat itellectui infinitas viſionū ꝙ ſpecieꝝ itel-ligibiliū: qꝛ etſi viſiones ſint aliquo mō pfectiores ſpēb⁹: non tn̄ reqrūt aliā rōnē receptiui. 14. Diſ. 3ᵃ. q. 2. īfra. L.

Non pōt vna pſona creare: niſi alia creet: dico ꝙ nō ſequitur. ergo vna nō pōt finire actū fruitionis: niſi alia finiat. bene enī ſequif: ꝙ vna pſona ex natura rei nō eſt finis: niſi alia pſona ſit finis: ſed non ſequif de fine actus: vt eſt elicitus a potētia: qꝛ finis actus vt eliciti: eſt ad quē potētia eliciens ordinat actū: τ ppter quē elicit ipſuꝫ: ſed finis ex natura rei eſt bonitas ad qḋ actus ex nā ſui natus eſt ordinari: nō qdeꝫ in rōne obiecti: qḋ attingif per actuꝫ: ſed ſicē oēs nāe create in ſuo gradu ad finem vltimū ordinanf. 1. Diſt. pᵃ. q. 2. M.

Nō pōt de⁹ ſe nolare aliq̄ noie ita excedēte nomē: quo nola-bilis eſt a btō: q̄ñtūcūqꝫ cōprehēſio dei excedit apphēſio-nē bti: nec mirū: qꝛ nec nectio in nobis eſt pportio nois ad nomē in ſignādo ſicē itellectiōis ad itelīꝫ iponētis vl̄ diſpo-nētis: τ iō nomē ab vtroꝫ ipoſitū pōt eē ſignū ambob⁹: g̃ ita hoc nomē ipoſitū a deo cōprehēdēte pōt eē cōe ſibi τ btō: qꝛ tn̄ finite ſignat: nec per ꝯñs infinitaꝫ itellectionē in vtente requirit. 22. Diſtin. pᵃ. q. vnica. infra. C.

Nō pōt dici ꝙ fides infuſa habeat vnitateꝫ ex obto p̄mo. ſcꝫ deo: qꝛ deus nō mouet in rōne obti ad cognitionē oīuꝫ cre-dibiliū: nec in deo vt in obto ꝯcipiunf oīa credibilia: vt ex illo deduci pñcīꝫ cōtineat oīa vt cauſa effectiua oīuꝫ: ideo opꝫ dicere ꝙ hēat vnitatē vel ab vnitate reuelātis credibi-liū: qꝛ oīa reſpiciunf a fide vt reuelata a deo: τ hec forma-lis ratio eſt vna in omnibus ſm opioneꝫ ſupra dictam. vel ꝙ habeat vnitatē in ſe formalr ex ſeipſa: q̄uis illā effecti-ue habeat a deo: τ non habeat vnitateꝫ ex aliquo vt obto: ſicut ſcie cauſate ab obiecto. 25. Diſ. 3ᵃ. q. 2. infra. C.

Non poſſumus modo vti ſpecie itelligibili ſine phātaſmate ſicut in patria: qꝛ tunc poterimus nō ppter nouaꝫ pfectio-nem: ſed qꝛ nō eſt ibi ille ordo illarū potentiarū in operā-do qui nunc eſt. 45. Diſtin. 4ᵃ. q. 3. N.

Nō pōt poni aliqua forma in btō ſolū ad decorē τ pulchritu-dinē: τ que nō ordinef ad actionē: τ per ꝯñs cū nihil reqra-tur ppter receptionē btitudinis: vt oſtenſum eſt: ſequif ꝙ ſi ſit aliqua forma ſupnālis τ ſpūalis in aīa bti p̄or opatio-nibus ꝙ illa requiritur ppter opationē eliciēdā: τ nūc vlte-rius. aut reqrif ppter obiectū aut ppter potētiā: τ cūꝫ du-plex potētia ꝯcurrat in opatione in beato. ſ. itellectus τ vo-luntas ppter vtrāqꝫ pōt talis forma poni. ſi aūt ponaf pp hec tria formas ſupernāles p̄cedentes opationē ponerenf tres forme ſupnaturales p̄cedētes. vna correſpōdēs obie-cto. ſ. ſpēs itelligibilis in memoria. 2ᵃ ex pte itellc̄s q̄ dicif lumen glorie. 3ᵒ ex parte volūtatis que dī charitas. ſi autē obm in ſe p̄ſens ſufficit ad actionē viſionis cauſande: qn̄tū ad illud qḋ requirif ex pte obiecti: tūc nō reqrif ſpēs. ſi aūt itellc̄s ſit mere paſſiuus habēs ſe ſoluꝫ in rōne ſuſce-ptiui ad actū viſionis: cū nō requiraf ppter receptionē ſo-lam aliqua forma ex parte itellc̄s: tūc nō requirif lumē glo-rie: ſi etiā volūtas ſit mere potētia paſſiua reſpcū fruitio-nis: tūc ex parte volūtatis nō reqrif charitas. vnde ponen-tes volūtatē mere paſſiuā reſpectu fruitionis tollūt chari-tatē: qꝛ ex parte volūtatis nō reqrif aliqua forma ad reci-piendū fruitionē: qꝛ ipſa ſm ſe eſt ſūme diſpoſita ad reci-piēdū eā: ſed qꝛ ſm ſcripturā τ fidē habemus ponere cha-ritatē: ſaltē neceſſe eſt eam ponere in beato ppter opatio-nē eliciēdā: lumē aūt glorie ad viſionē non videf mihi ne-ceſſe poni: qꝛ qḋ dicif de lumine nāli corpali ꝙ reqrif nō ſolum ppter obiectū: ſed ppter oculū: videf mihi eē q̄dā metaphora. quanto enī obiectū eſt magis in ſe lux tāto mi-nus ppter ipſum reqrif de lumine: nec requirif ppter re-ceptionē vt dictū eſt. vnde minus videf mihi neceſſe pone-re lumē ꝙ ſpēꝫ: qꝛ ſi ſpecies ponif hoc eſt vt memoria ſit perfecta ex parte intellectus. 49. Diſ. 4ᵃ. q. 11. B.

Non pōt qs ordinate velle ſe non eſſe: qꝛ ordinata voluntas non eſt volēdo aliquid τ nō volēdo illud qḋ neceſſario ſe-quitur ad ipſum: ſiue ſit ſibi intrinſecū ſiue non: ſed de vo-luntate non ordinata non opꝫ. 6. Diſ. 2ᵃ. q. 1. infra. D.

Non pōt vna pſona velle aliqua entia eſſe alia pſona nō vo-lente: τ ita non ponerenf in eſſe ab vna perſona: alia pſona non volente: τ ea in eſſe non ponente. Sed ſicut in eodem inſtanti nature itelligunf tres pſone hīe p̄ꝫ ſufficiens po-nendi ea in eſſe: ita in eodeꝫ inſtanti intelligunf hīe actum quo ponunf iſta in eſſe. 20. Diſ. pᵃ. q. vnica. infra. B.

Nō poſſumus ſcire de itellc̄u creato: ꝙ ordinaf ad hunc finē: vt hunc: qꝛ nō poſſumus cognoſcere reſpectū fundatuꝫ in nā itellectuali ad iſtā eſſentiā: tanꝙ ad fineꝫ pprium: qꝛ nec extremū ad qḋ eſt reſpect⁹ nō nec rōneꝫ imaginis reſpectu illius nāe in ſe: ſicē ſci loquunf de imagine. 4. q. plogi. Cc.

Nō pducif res aliq̄ in eſſe poſſibili p oīpotētiā: ſꝫ p itellc̄u: quo pducif in eē itelligibili: τ qn̄ eſt in eē itelligibili nō re-pugnat ſibi eē nec eſt ex ſe formalr neceſſe: igitur eſt poſſe.

Sil̄r ſicut argutū eſt diſ. 36. pᵃ. ꝯtra illud eē eſſentie. ſi illud eſſe eēt verꝫ eē: pductio in illo eē vere eēt creatio: qꝛ ad ali-quid eſſe ſimplr̄ de nihilo. igif illa pductio eſt ſimplr̄ alia a pductione rei in eſſe poſſibili: quia ſi res nō ſit poſſibilis anteꝙ ſit in eſſe eſſentie: τ pducif in iſto eſſe: igif aliquid producitur in aliquo eſſe aliqua pductione: nō eſt poſſibi-le ex parte ſui. 1. Diſtinctione 2ᵃ. q. 2. B.

Nō pprie dicif aliquā pſonā eſſe de ſuba abſolute: ſed addē-do cum ſuba aliquā pſonā originantē: hn̄ dī ꝙ aliq̄ pſona originata eſt de ſuba illius pſone: ita ꝙ hic fili⁹ eſt de eſſen-tia diuina: nō eſt ita concedenda: ſicut hic. filius eſt de ſuba p̄ris: qꝛ per ſcḋaꝫ exprimif conſubſtātialitas τ originatio: ppter genitiuū ꝯſtructū cū caſuali p̄poſitionis. p p̄mā aūt nō notatur aliquid originans. 5. Diſtin. pᵃ. q. 2. U.

Nō ppter hoc ſolū iputaref pctm̄ volūtati create: qꝛ ipſa p accīs cauſat defectū: ſed qꝛ ipſa tenef agere recte iquātū effectus eſt ſub ptāte ſua τ nō agit recte. nō ſic aūt tenetur volūtas dīna: τ ex hoc ipſa in ſe peccare nō pōt: neqꝫ etiaꝫ ipſa pōt nō cauſando p̄mo deficere reſpectu rectitudinis debite in actu: ita ꝙ tunc fiat debita qn̄ non eſt ex defectu voluntatis create. 37. Diſtōne 2ᵃ. q. vnica. Bb.

Non quecūqꝫ forma ſatiat appetitū māe totalr extēſiue. tot enī ſunt appetit⁹ māe ad formas: quot ſunt forme recepti-biles in mā. nulla igif vna forma pōt per ſe ſatiare oēs ap-petitus māe ad formas: ſed vna ſatiat pfectiſſime. ſ. forma pfectiſſima: illa tn̄ nō ſatiat oēs appetitus māe: niſi in illa

vna forma oēs forme īcluderent̄:⁊ p̱p̱ hoc ſimr̄ dico ꝙ vnū
obm̄ pōt īcludere oīa obīa aliquo mō:⁊ ideo illō ſolū obꝫ
p̱fecte q̄etat potētiā:quā tn̄ pōt quietare:nō tn̄ eſt oīno ſile
de q̄te intꝰ ⁊ extra:qꝛ qōcūqꝫ receptiuū q̄etat̄ itra aliquo
finito recepto:ſꝫ extra ſiue terminatiue nō opꝫ:ꝙ finito q̄e
tet̄:qꝛ ad p̱fectius extra pōt ordinari:q̄ poſſit in ſe recip̱e
formalr̄:qꝛ finitū nō recipit formā:niſi finitā:tn̄ bene habꝫ
obm̄ īfinitū:ꝙ ſi arguat̄:qꝛ q̄libet forma q̄etat mām̄ ſuaꝫ:
qꝛ alr̄ ſub q̄cūqꝫ q̄ſcēt violēter.Dico ꝙ q̄es violēta nūq̄
eſt:niſi q̄ſcēs determinate īclinet̄ ad oppm̄:ſic exēplificat̄
de graui reꝰ deorſuꝫ vel deſcēſus:⁊ q̄te eiꝰ ſup̱ trabē:mā
aūt p̱ma ad nullā formā determinate īclinat̄:⁊ ideo ſub q̄-
cūqꝫ q̄ſcit nō violēter:ſed nālr̄ q̄ſcit p̱pter īdetermina-
tam īclinationē ad quācūqꝫ.1.Diſt.p̱ʹ.q.2.infra.D.

Nō quēcūqꝫ actꝰ penitēdi ſufficit ad deletionē pcti:ſꝫ opꝫ ꝙ
ſit actus ordinatus:⁊ maxīe ex circūſtātia finis q̄ p̱ma eſt
īter circūſtātias actus moralis.Judas aūt nō penituit cuꝫ
iſta circūſtātia.i.ex dilectione dei.14.Diſ.4ʹ.q.1.īfra.Y.

Nō repugnat alicui enti eque p̱fecto in ſe manere:ſꝫ alteri nō
cōicet ſuā p̱fectionē.hoc appꝫ de cā efficiēte cui nō repu-
gnat quātūcūqꝫ manere ſine effectu ſuo:⁊ ideo aīa manet
eq̄ p̱fcā ī eē ſuo p̱p̱o ſiue ɔiūcta ſiue ſep̱ata:tn̄ in h̄ hꝫ diſſi:
qꝛ ſep̱ata nō cōicat ſuū eē alteri.43.Diſ.4ʹ.q.2.īfra.R.

Non repugnat īmobilitati ſtatus paruloꝝ q̄ ſunt in limbo:
cū h̄ etiā nō repugnet īmobilitati ſtatꝰ btōꝝ:ꝙ de nouo ī-
telligāt aliq̄ facta ɔtingētia:igit̄ a ſili nō repugnat firmita-
ti ſtatus eoꝝ que eſt in videndo vbū ꝙ de nouo intelligāt
aliqd verꝫ neccīuꝫ:qd p̱us nō itellexerīt:⁊ ex vno vero neccīo
ītelligere aliud verꝫ neccīuꝫ:⁊ ita pñt addiſcē aliq̄ vba neccīa
de neccīꝭ in gñe p̱p̱rio:ita igit̄ ⁊ iſti cū nō bēant ita p̱fcām
cogñē vt nullā pñt recip̱e:nec ſit veriſile ponere in eis īpe
dimētū p̱pter qd iſtā nō pñt acq̄rere:videt̄ p̱babile cōce-
dere ꝙ oīuꝫ nāliter cogſcibiliū pñt nālr̄ cogñē hīe excellē
tius q̄ aliq̄ phi habuerūt pro ſtatu iſto:⁊ ita aliq̄ lē btitudi-
nē nālē de deo cognito in vli poterūt attingē.Sed ſi q̄rat̄
de cogñe btitudis in p̱ticulari:vtrū illā bēant vel de ea tri-
ſtent̄.Rñꝰ ſic dictū fuit in p̱ʹ.q.p̱ʹ.iſta cognitio nō eſt poſſi
bilis hoī niſi ſup̱naturalr̄ eleuet̄.vel igit̄ nō dabit̄ illis illa
cognitio ſup̱nālis in p̱ticulari:qꝛ eēt eis ad triſtitiā quā nō
demeru:rūt hīe:ſic demeruit paganꝰ.p̱pter qd demeritū
ſibi cedit cognitio btitudis in p̱ticulari ad penam grauiſſi
mam:vt.ſ.triſtet̄ deſperās ſe poſſe ad iſtam p̱uenire:vel ſi
iſtā cogñē in particulari habuerint non triſtabunt̄:qꝛ erūt
cōtenti de ſtatu ſuo ſcientes deum de ſe ita diſpoſuiſſe nec
ſuo actu hoc aliqñ demeruiſſe.33.Diſ.2ʹ.q.vnica.L.

Non req̄rit̄ aliqd eſſe formā īformantē aliqd:vt ipſuꝫ ſit ta-
le per ipſuꝫ:qꝛ foīa nō eſt foīa īformans totū:qd tn̄ dī for-
maliter tale per ipſaꝫ:ſi igit̄ veriori idētitate eſſet aliq̄ for
ma idē alicui q̄ ſit identitas eius ad īformatū vel ad totū:
cuius eſt pars:ſufficeret illa idētitas ad hoc ꝙ illō tali for-
ma eſſet tale.8.Diſtinctione p̱ʹ.q.4.infra.X.

Nō req̄rit̄ aliqua ſucceſſio actus ad actū:neqꝫ actus vt tēdit
ſup̱ obm̄ ad actū vt tēdit ſup̱ aliud obm̄:qꝛ in eternitate tē
dit ſup̱ vtrūqꝫ:ſꝫ nec ſucceſſio vniꝰ obi ad alterū in ſe ex:
qꝛ nō req̄rit̄ ad iſtā dei volitionē exñia rei extra:ſicut nec
tēporale ad eternū:ſed req̄rit̄ ibi aliq̄ ſucceſſio coꝝ q̄ ſunt
obīa in eſſe obiectiuo nec hoc eſt idē ſic hīe ordineꝫ:⁊ hīe
ordinē in obiecto:qꝛ p̱us vt p̱us:⁊ poſterius vt poſteriꝰ pñt
ſimul intelligi:ita ꝙ in obiecti ipſi īntellectui nō hꝫ ordineꝫ:
⁊ tamē ordo eſt ipſoꝝ vt ſunt obiecta.ſ.in eſſe eoꝝ obiecti-
uo:nec ex iſto ordine obiectoꝝ in eſſe obiectiuo ſequit̄ ali-
qua mutatio:qꝛ oppoſitū nō ſuccedit oppoſito neqꝫ in co-
gnoſci neqꝫ in eſſe.16.Diſt.4ʹ.q.2.L.

Nō req̄rit̄ nouū miraculū ad actionē agētis nālis q̄diu agēs
illud hꝫ paſſum:ſed qñ nō hꝫ paſſum non pōt agere niſi p̱
miraculū detur ſibi paſſuꝫ:ſed ſicut e nā dari non pōt:ita
paſſuꝫ req̄ſitū ad gnōnē nō eſt in eucariſtia:nec pōt eſſe
vel fieri per agens nāle de aliq̄:no qd ſit hic:⁊ ideo opꝫ ad
hoc ꝙ agēs nāle poſſit agere hac actione:ꝙ per miraculū
redeat ſibi paſſuꝫ p̱portionatuꝫ:nec tn̄ dico ꝙ qñ redit de
facto ſm̄ quartā ɔñē ꝙ agens nāle ibi gñet:ſed ſolus deus
creat ibi ſubam cōpoſitā p̱us:ſꝫ ſi vlterior debeat ſequi ge
neratio alicuius de illa ſuba:pōt agēs nāle ibi agere ad for
mā ſubalē:qꝛ hꝫ paſſuꝫ ſibi ɔueniēs.12.Diſ.4ʹ.q.6.D.

Nō requirunt̄ ad īntellectionē duo p̱ncipia p̱ ſe īquātū diuer-
ſa gñe diuerſitate abſoluta.bn̄ eniꝫ req̄runt̄ due cauſalita-
tes ad intellectionē:quaꝝ vna cāitas ſit ex p̱te īntellꝰ:⁊ alia
ex p̱te obiti:ſꝫ qñqꝫ iſte due cāitates pñt cōcurrere in vna
nā ſicꝫ qñ īntellꝰ īntelligit ſe.nā altera cāitas ē cōis toti enti.
illa.ſ.q̄ eſt ex p̱te obti.reliq̄ aūt eſt determinata ad deter-
minatā nāꝫ.ſ.īntellectualē:⁊ ſic in nā īntellectuali ɔcurrit iſta
cāitas cōis cū illa ſpāli:nō ḡ req̄runt̄ p̱ ſe ad cāndū īquā-
tū differentes gñe diuerſitate abſoluta.⁊ ɔcedo:qꝛ ſm̄ ve-
ritatē in eodē pōt cōcurrere vtraqꝫ cāitas.nā vbi eſt illa
entitas quā ɔſequit̄ cāitas obti:⁊ illa entitas quā cōſequit̄
cauſalitas īntellꝰ idcꝫ pōt eſſe totalis cā ſm̄ vtrāqꝫ cauſa-
litatē reſpectu intellectionis.9.Diſ.2ʹ.q.2.R.

Nō ſemp̱ ad hoc ꝙ volūtas auertat īntellm̄ ab vno ⁊ ɔuertat
ad aliō:opꝫ ꝙ cognitio vl̄ cogitatio ſit cōparatiua:qꝛ vnū
obꝫ pōt cogſci p̱ ſe ſine cōp̱atione ad aliō:⁊ ab intellectione
illius pōt volūtas auertere īntellm̄.42.Diſ.2ʹ.q.4.E.

Nō ſemp̱ p̱fectiſſimuꝫ eſt cā reꝰ īp̱fectoꝝ cōparādo īp̱fecta
ad qōcūqꝫ 3m̄:ſic p̱fectū albū nō eſt cā viſibilitatis oībus
viſibilibus:aut ſi eſt cā:nō tn̄ preciſa ⁊ adeq̄ta:⁊ ſi maxi
me motiuū:nō tn̄ preciſuꝫ ⁊ adeq̄tū.3.Diſt.p̱ʹ.q.3.J.

Nō ſequit̄.creās.ḡ p̱ncipiās:⁊ gñans ḡ p̱ncipiās:accipiendo
p̱ncipians pro aliquo ɔceptu vniuoco ſimplr̄:qꝛ p̱ncipiās
qd infert̄ ad hoc qd eſt creans:vt dicit̄ de deo:dicit tn̄ re-
lationem rationis.principians aūt qd infertur ex generāte
dicit relationem realem.29.Diſt.p̱ʹ.q.vnica.D.

Nō ſeq̄t̄ cogitatio nō eſt p̱us cognita.ḡ nec volita.nā ſufficit
ꝙ actꝰ cogitatiōis ſit p̱ūs ī rōne actꝰ nō ī rōne obti ɔſidera-
ti:nec recte nec reflexe ad h̄ ꝙ volūtas velit illā aut cōpla-
ceat ſibi ī illa vl̄ ad h̄ ꝙ aliqd ſit volitū ſufficit eiꝰ cogita-
tionē actualr̄ īntellectui īherere.42.Diſ.2ʹ.q.4.infra.M.

Nō ſequit̄ obm̄ cognitū hꝫ eē diminutū.obm̄ aūt extra habꝫ
eſſe ſimplr̄ ⁊ reale.ergo illud intra nō pōt eſſe p̱ncipiū p̱-
ducendi cognitū extra:tn̄ iſta ratio bene cōcludit:ſi cogni-
tio ſit minꝰ nobilis q̄ forma extra.ḡ cognoſcens per illaꝫ
cogñē nō pōt p̱ducē cognitū extra.1.Diſ.4ʹ.q.1.Z.

Nō ſequit̄.forme differūt ḡ formalr̄ differūt.vel differūt in
forma ſicut nō ſequit̄.hoīes plures differūt.igit̄ in huma-
nitate differunt.aliud eni eſt aliqd diſtingui:⁊ aliud ipſum
eſſe primā rōnē diſtinguēdi vel diſtinctionis:qꝛ cum hoc
ꝙ ipſum ſit diſtinctum:ſtat ꝙ ipſum nō ſit ratio diſtinguē-
di.cum hoc aūt ꝙ ipſum ſit prima ratio diſtinguendi non
ſtat ipſum non eſſe diſtinctum.3.Diſ.2ʹ.q.7.D.

Nō ſequit̄.manet forma eadē in īdiuiduo p̱fecto ⁊ īp̱fecto.
ergo ipſa mutat̄ ſubiectiue:qꝛ nō manet ſicut mā ſub for-
ma:ſꝫ ſicꝫ nā in īdiuiduo:ſupra quā qōlꝫ īdiuiduū aliqd ad-
dit:⁊ ratio defectus ɔītie eſt:quia illud qd eſt ſubm̄ vnius
īdiuidui nāe eſt etiā ſubm̄ alteriꝰ īdiuidui:⁊ illō ēt eſt pole
⁊ mutabile ab īdiuiduo in īdiuiduum.ipſa aūt forma ſicut
vnius īdiuidui nō eſt ſubm̄:ita nec alterius:⁊ per ɔñs nec
mutabilis de vno ad aliud.17.Diſ.p̱ʹ.q.4.infra.Tt.

Nō ſequit̄.nō poſſuꝫ velle eē miſerum:ḡ de neceſſitate nolo
eſſe miſeꝝ:qꝛ nolle eſt actus poſitiuus nolētis ſicut ⁊ vel-
le:⁊ ita liberiꝰ vnū ſicut aliud:qꝛ neutruꝫ elicio neccīo circa
qōcūqꝫ obm̄:⁊ ideo poſſum nō elicere nolle circa maluꝫ:
ſicut velle circa bonū:tn̄ ſicut circa malū oīnꝫ nō poſſuꝫ

elicere actũ volũtatis niſi nolle: ſic circa bonuʒ oblatũ non
poſſum elicere actũ voluntatis niſi velle: ⁊ ideo bñ ſequit̃:
nõ poſſum velle eſſe miſerũ. ḡ nõ poſſum odire beatitudi
neʒ: ſed ex hoc nõ ſequit̃: ergo nec͠ ẽ volo btitudinẽ: q̄ nul
lũ velle nec͠ ẽ o elicit̃ a volũtate. 49. Diſt. 4ᵃ. q. 10. īfra. E.

Non ſimilr̃ ſe habẽt mala ad punitionẽ: ⁊ bona ad remunera
tionẽ: quo ad hoc qḋ mala pñt puniri tẽpoꝛalr̃ ⁊ ſufficiẽter
ſi pena eterna ſit cõmutata in tẽpoꝛalẽ: ſʒ bona merita nõ
pñt premiari ſufficienter ꝑ talẽ tẽpoꝛalẽ cõmutationẽ: nec
per ꝯñs niſi ipſuʒ p̄miũ eternũ in ſe ſit collatũ: qḋ nũq̄ ſit
viatoꝛi: ⁊ ideo ſemꝑ remanet ius ſibi ſaluũ ad gloꝛiã quaʒ
acquiſiuit ꝑ illa merita. 22. Diſtin. 4ᵃ. q. vnica. H.

Non ſimul erant mali demeritoꝛie: ⁊ culpabilr̃ dãnati: q2 nõ
ſimul erant ipſi in via ⁊ in termino: ſicut nec boni: ⁊ lʒ mõ
ſint in culpa: nõ tñ demerent̃ vt viatores eliciẽdo actũ quẽ
elicere imputet̃ eis ad demeritũ. 5. Diſ. 2ᵃ. q. 1. infra. L.

Non ſolũ attritus ꝑ aliq̄d tp̄s vſq3 ad certũ inſtãs in vltimo
inſtanti recipit grãm ꝺ olentẽ peñi: tanq̄ per ꝟtutẽ meriti
de ꝯgruo. Sed nõ hñs talẽ actũ qui ſufficiat ad meritũ de
cõgruo: ſed tñ hñs volũtatẽ ſuſcipiẽdi ſacr̃m ecclĩe ⁊ ſine
obice pctĩ moꝛtalis actualr̃ ſibi facto vel in volũtate ĩherẽ
tis recipit nõ ex merito: ſed ex pacto diuino effectũ iſti⁹ ſa
cramẽti: vt ſic parũ attritus etiã attritione que nõ habʒ ra
tionẽ meriti ad remiſſionẽ peccati: volens tñ recipe ſacr̃m
pñie: ſicut diſpenſat̃ in eccleſia ⁊ ſine obice in volũtate pec
cati moꝛtalis in actu in vlt̃o īſtanti illius ꝑlationis ꝟboꝝ
in quo. ſ. eſt vis ſacrĩ iſtius recipiat effectũ ſacrĩ. ſ. grãʒ peni
tẽtialẽ nõ q̄dẽ ex merito: q̄ diſpoſitio lterioꝛ nõ erat ſuffi
ciens ꝑ modũ meriti: ſed ex pacto dei aſſiſtentis ſacr̃o ſuo
ad effectũ illũ ad quẽ inſtituit ſacr̃m: alioq̄n nõ appet q̃uo
ſacr̃m pñie eẽt ſcḋa tabula: ſi nũq̄ per ipſum vt ſacr̃m eſt
poſſet recuperari ſcḋa grã amiſſa: ſed tñ ꝑ attritionẽ tãq̄
per preuiã diſpoſitionẽ ⁊ per conditionẽ tanq̄ per diſpoſi
tionem completiuam. 14. Diſ. 4ᵃ. q. 4. E.

Non ſolũ cũ vxoꝛe: ſed cũ cõcubina vel meretrice contrahit̃
affinitas ꝯſanguineoꝝ ipſius viri: imo in inceſtu nõ ſufficit
ad affinitatẽ ꝓpꝛie dictaʒ q̄ ſit vxoꝛ: ſed requirit̃ carnalis
ꝯiunctio: vt habet̃. 35. q. vlti. fraternitatis. vbi dĩ de cõiugi
bus q̄ ſi vna caro fuerint non põt eſſe q̄ aliquis ſit ꝓpin
quus vni eoꝝ quin ꝑtineat alteri in quo dat̃ intelligi affini
tatẽ nõ ꝯbi niſi mediãte cõmixtione carnali: extẽdendo tñ
affinitatẽ dĩ ꝯbi nõ ſolũ cũ vxoꝛe carnalr̃ cognita: ſed etiaʒ
cum nõ cognita: ⁊ qḋ plus eſt: cũ illa cũ qua preciſe ꝯhunt̃
ſponſalia. Ubi eſt aduertendũ: q̄ iſtud vinculũ cõtractuʒ
ad aliquã ꝓpter cõiunctionẽ eius cũ aliquo cõſanguineo:
⁊ hoc ſiue cõiunctionẽ mr̃imonialẽ ſiue cõcubinariã: dicit̃
cõiter publice honeſtatis iuſticia. 41. Diſ. 4ᵃ. q. vnica. B.

Nõ ſolũ in relõnib⁹ realibus nõ põt eſſe eadeʒ relõ realis in
vtroq3 extremo: ſed alia ⁊ alia: imo hoc verũ eſt in relõni
bus ſm rõnẽ: q̄uis eni relõnes rõnis ſint diminute entita
tis reſpectu relõnũ realiũ: tñ in ſua entitate hñt oppoſitio
nẽ ⁊ diſtinctionẽ correſpõdentẽ ſue entitati vt pʒ in exemplo
ſatis cõueniẽti. relatio eni cauſe vt dicit̃ de deo eſt tñ ra
tionis: ⁊ tamẽ ipſa cauſa ſuo modo oppoſitionẽ ⁊ incõpoſ
ſibilitatẽ tãtã hʒ ad cãtũ ſic ꝑnitas ad filiũ. 6. q. q. Bb.

Nõ ſolũ pctã ſʒ circũſtãtias pctõꝝ notabilr̃ aggrauãtes īclu
dit p̄ceptũ: iuxta illud Aug⁹ prius cõſideret q̄litatẽ crimi
nis in loco in tp̄e in ꝑſeuerãtia in varietate ꝑſone ⁊c. Sal
tem illas dico aggrauantes ⁊ nec͠ ẽ io cõſitẽdas que ſpeciali
ꝓhibitione prohibent̃. ꝟ. g. alienũ accipere eſt illicitũ: ſed
ſpeciali ꝓhibitione ꝓhibet̃ accipi de loco ſcõ: ⁊ ideo ſpe
ciale pctĩ. ſ. ſacrilegij per hanc circũſtantiã ꝯſtituit̃. Silr̃
eſt illicitũ non ſuã cognoſcere: ſed ſi qua ꝓpinqua ſit ſpãli
ꝓhibitione ꝓhibet̃: ⁊ ideo ſpãle pctĩ. ſ. inceſtus ꝑ hãc cir
cunſtãtiã cõſtituit̃: frequẽtia etiã nõ eſt dubiũ q̄ eſt circũ
ſtantia ſimplr̃ ponẽs aliḋ pctĩ: q̄ qualibet vice cõmittit̃
nouũ pctĩ ⁊ de ſilib⁹ ſile habeat̃ iudiciũ. Multe aũt ſũt
circunſtancie ex quibus pctĩ eſt aliquo mõ grauius: q̄ ſi
minoꝛ tẽtatio: ⁊ hoc vel ex ꝑte obiti: vel ex ꝑte ꝑſone peccã
tis de q̄bus nõ eſt ita certũ q̄ opoꝛteat illas cõfiteri: tamẽ
tutũ ⁊ vtile eſt hoc fieri. De alijs ꝺ o que nihil ad. h. puta
ſine qua eſſet tanta grauitas cũ alia circũſtantia īꝑtinẽte
fatuũ eſt cõfiteri: vtpote ſi aliq̄s peccat cuʒ aliqua que vo
catur berta vel lucia ⁊ hui⁹. 17. Diſtin. 4ᵃ. q. 1. N.

Non ſufficit ſola volũtas ad meritoꝛie volendũ: ſed requirit̃
grã tanq̄ p̄nᵐ cooperans: nec iſta volũtas eſt partiale p̄nᵐ
p̄ncipale vel ſufficiens ad ponẽdũ partiale p̄nᵐ. ſ. grãm in
eſſe: q̄uis eni grã iam habita voluntas vtens ſit p̄ncipale
agens reſpectu actus: tñ grã nõ habita ipſa nõ eſt ſufficiẽs
ad ponẽdũ grãm ĩeſſe: q̄ grã non põt ineſſe niſi a ſolo deo
creante: ⁊ ita angelus nõ hʒ totale p̄nᵐ actiuũ ad agendam
talẽ actũ: nec eſt p̄ncipale partiale p̄nᵐ actiuũ in cuius po
teſtate ſit ꝓducẽ reliquũ p̄nᵐ actiuũ partiale ineſſe: ⁊ amo
uere ipedimẽtũ vſus ſui ⁊ ſui cõꝑncipij ad eliciẽdũ actũ
⁊ effectũ cõem eoꝝ. Exẽplũ iſtius eſſet. ſi quis hñs viſum
eſſet in tenebris: lʒ tũc habeat p̄nᵐ ꝑtiale actus videndi ⁊ p̄n
cipale p̄nᵐ videndi: q̄n cõcurrũt lumẽ ⁊ potẽtia viſiua: non
tñ hʒ tunc totale p̄ncipiũ nec p̄nᵐ p̄ncipale ſufficiẽs ad po
nendũ illud qḋ requirit̃ ad effectũ iſtoꝝ duoꝝ p̄ncipioꝝ
partialiũ: nec etiã poſſet amouere ipedimẽta: ⁊ ideo lʒ iſte
hẽat potẽtiã viſiuã ꝓ quãto hʒ p̄nᵐ diminutũ reſpectu vi
ſionis: nõ tñ in ptãte eius eſſet videre. Ita dico q̄ in ptãte
angeli nõ eſt meritoꝛie velle: q̄ nõ eſt in ptãte ei⁹ hẽre gra
tiã: nec per cõſequẽs vti grã: nec etiã vti volũtate ſua cum
grã iſta ad actũ ſuũ eliciendũ: ⁊ oẽs he negatiue ſunt vere:
q̄ nõ eſt in ptãte eius hẽre foꝛmã: qua vtatur nec amouere
impedimenta. 7. Diſtin. 2ᵃ. q. vnica. J.

Non ſufficit ad vnitateʒ ꝑuationis vnitas ſubiecti ⁊ habitus
oppoſiti: ſed requirit̃ vnitas ꝯtinuitatis eiuſdẽ in ſubiecto
eo modo quo põt hẽre eẽ in ſubiecto. pʒ hoc per ſimile: q̄
ad vnitateʒ negationis nõ ſufficit vnitas affirmationis. nã
non ſoꝛ. qḋ eſt negatio vnius numero affirmationis põt eẽ
nõ ſolũ plura numero: ſed in pluribus ſpecie ⁊ gñe: ⁊ tot eẽ
quot ſunt entia que nõ ſunt ſoꝛtes: ita ⁊ priuatio poteſt eſſe
eiuſdẽ foꝛme: ⁊ tamẽ nõ eadẽ: põt etiã eẽ in eodẽ ſubiecto
plurificata: ſi ſit interruptio: ſicut ⁊ habitus eius eſt plurifi
catus ſi cum interruptione ineſſet illi ſubiecto: ſiue eni po
ſitiuum ſiue priuatiuum vel negatiuum idem numero re
parare hoc. 22. Diſtin. 4ᵃ. q. vnica. U.

Non ſunt ꝑſone equales ſm ſapiaʒ niſi vt hñtes vnã magni
tudinẽ: ⁊ ideo ſi ſm quãcũq3 ꝑfectionẽ eẽntialẽ ſunt equa
les: ſemꝑ proxima rõ equalitatis eſt magnitudo illius ꝑfe
ctionis: ⁊ ideo per ſolã magnitudinẽ intelligit hẽe quãcũq3
perfectionem eſſentialem: quantũ ſcilʒ ad illud qḋ eſt fun
damentum equalitatis: quia nulla fundat niſi ſub ratione
magnitudinis. 6. q̄õne quolib. L.

Non ſunt oppoſita in diuinis: imo nec in creaturis tranſire ⁊
manere ſi recte intelligat̃: trãſire ꝓpter realẽ identitatẽ: ⁊
manere ꝓpter ꝓpꝛiã quidditatẽ: nec ſequit̃: manet. ḡ ma
net realiter diſtinctuʒ: ſed ſicut aliq̄d manet q̄n ſua ꝓpꝛia
quidditas nõ eſt deſtructa ſiue per coꝛruptionẽ ſiue ꝑ re
ſolutionẽ in ſeparatã potentiã ſiue per ꝯfuſionẽ: ſicut p̄mo
modo trãſit ignis in aquã. ſcḋo mõ ſi ꝑ potẽtiã diuã reſol
ueret̃ ignis in mãm p̄mã ſm ſe manentẽ. tertio mõ ſi ex
eo ⁊ aqua generaret̃ mixtũ neutrius actualitate manente:
nullo iſtoꝝ modoꝝ trãſit aliq̄d in diuinis: ⁊ ſolũmodo ſic
tranſire infert non manere. Non ergo ſequitur. oppoſituʒ
manet hoc eſt in pꝛopꝛia ⁊ ꝑfecta ⁊ plena actualitate: ergo
manet realiter diſtinctum. 6. q. q. M.

Non ſunt in deo ꝟtutes ſm illud iꝑfectionis qḋ eſt in eis: ſʒ

ablato

ablato eo qđ eſt imperfectionis:ſicut pꝫ in exēplo adducto de tēperantia.illud enī reqrit in nā tēperata poſſe eſſe aliquā delectationē imoderatā:⁊ h̄ eſt īperfectionis:⁊ pp̄ h̄ magis ꝓprie ponim⁹ ibi iuſtitiā q̄ȝ tēperātiā:qꝛ illa nō ita reqrit aliquē exceſſuꝫ i paſſionē vel aliquā talē īpfectionē ſic̄ reqrit tēperātia.verū tñ iuſtitia vt ibi eſt ſit v̄tus q̄ȝtū ad illā rōnē ꝙ ſit diſtincta fo̾alr a volūtate:⁊ q̄ſi regula ei⁹ vl̄ tm̄mō ſit volūtas ſub rōne ꝓ regule ſcipaꝫ determināris:dubiū ē:qꝛ ſi 2ᵐ ponat̄ magis ſoluit̄ rō:qꝛ tūc nō eſt ibi ſub rōne v̄tutis moralis.46.Diſt.4ᵃ.q.1.M.

Nō tñ ad creaturā relō nō includit̄ in rōne eēntiali alicuius ꝑſone:ſed nec aliquo mō pōt ꝑtinere ad aliquā:qn vniformiter ꝑtineat ad totā trinitatē:qꝛ tota trinitas vniformiter ſe hꝫ ad oē aliud a ſe ſm̄ qđcūqꝫ eſſe:ſiue ſm̄ eē in re: ſiue ſm̄ eſſe intelligibile.27.Diſ.ꝓ.q.1.infra.K.

Nō tñ intell̄s patit̄ ab obiecto reali īꝓmēte ſpēm realē:ſꝫ ab illo obiecto:vt in ſpecie intelligibili:patit̄ paſſione intētionali:⁊ illa paſſio eſt receptio intellectionis:que eſt ab intelligibili inquātū intelligibile eſt relucēs in ſpecie intelligibili:⁊ iſtud pati eſt intelligere:ꝙ ſi arguas ꝙ tūc intellectio non eſt motus rei ad aiaꝫ:dico nō ſequit̄:qꝛ impſſio ſpēi eſt q̄dā mot⁹ rei ad aiaꝫ:q̄tenus res hꝫ eē in illa ſpecie:itellectio ēt ſeq̄ns ſpēm impſſaꝫ eſt motus rei ad aiaꝫ:q̄tenus ꝑ intellectionē obm̄ hꝫ eē in aia actualr̄ cognitū:qđ ꝑus tñ habuit eē hītualr̄ cognitū.3.Diſ.ꝓ.q.6.infra.L.

Nō tñ realr̄ ⁊ vere dī chꝛs ſic filius marie:ſicut de⁹ realr̄ ⁊ vere dī dñs creature: ſed reali generatione paſſiua accepit illā nām actualr̄ exiſtem pp̄ qđ ſequit̄ ipſuꝫ reali filiatione eſſe filium.8.Diſ.3ᵃ.q.vnica infra.H.

Nō tenet̄ aliqs neceſſario hr̄e falſam opinionē de ſuo ſuperiori:ſꝫ monitio eius vel p̄ceptū pōt in ſe eē irrōnabile ⁊ infructuoſuꝫ:⁊ rōnabilr̄ ⁊ vtilr̄ tūc laborādū ē ad ei⁹ reuocationē ⁊ ad correptionē vel amotionē talis ꝓlati ſatue p̄cipientis:⁊ tūc nō tenet̄ ſubditus reputare p̄ceptū ei⁹ tanq̄ȝ rōnabile ⁊ fructuoſuꝫ:ſꝫ pōt oppoſitū reputare ſicut eſt:⁊ ſic cōtēnere nō approbādo.3.Diſ.4ᵃ.q.4.S.

Nō tenet̄ hō nec tētiōe neceſſitatis ꝯtra quā ſit peccatū mortale.nec tētione minori ꝯtra quā ſit peccatū veniale referre ſemꝑ actū ſuū in deū actualr̄ vl̄ virtualiter:qꝛ de⁹ nō obligauit nos ad hoc.neqꝫ vī eſſe in iſtis actib⁹ ſufficiēs rō bonitatis:vt ſint meritorij:qꝛ non vī minor relō ſufficere ad meritū q̄ȝ relō v̄tualis q̄lis nō eſt hic.Sūt ḡ multi act⁹ indifferētes nō tm̄ ſm̄ eē qđ hn̄t in ſpecie nāe:ſed ēt ſm̄ eſſe qđ hn̄t in eē morali:⁊ ſūt ēt idifferētes ad bonū meritoriū ⁊ malū demeritoriū qꝛ vnū idiuiduū pōt eē tale ⁊ aliud tale.multi ēt ſingulares act⁹ eliciti ſūt idifferētes: ḡ nec ſunt tales neqꝫ tales:⁊ nō ſolū act⁹ nō hūani de qb⁹ nō eſt ſermo ſicut mouere barbā.leuare feſtucā ⁊ huiuſ q ꝓcedunt ex ſola imaginatione nō ex libero arbitrio ipellēte:ſꝫ ēt de actibus libere elicitis.41.Diſ.2ᵃ.q.vnica.C.

Nō video qn eſſe in alio ente ſit inferius:q̄ȝ eſſe in ſe:⁊ qn ſit magis impfectionis depēdere q̄ȝ nō depēdere:⁊ iō dico ꝙ oē eē cuiuſcūqꝫ alteri⁹ gn̄is ⁊ ſubā.ſ.accitis: eſt impfecti⁹ q̄cūqꝫ qđ eſt pars ſube ſicut eſt mā.12.Diſ.2ᵃ.q.2.infra.E.

Nō videret̄ aliqd niſi eſſet mediū:nō ꝙ de ꝑ ſe rōne coloris viſibilis ſit aliqd cauſare in medio:ad hoc ꝙ videat̄:ſꝫ qꝛ ſpēs viſibilis ⁊ viſio ſūt effect⁹ ordinati eiuſdē obiecti vt coloris:cū ꝙ ſpēs ꝑus nata eſt gigni q̄ȝ viſio:ſic act⁹ ꝓmus q̄ȝ act⁹ ſcđs:⁊ ꝑus eſt ſpēs i medio vl̄ organo ꝓpinquiori q̄ȝ in medio vl̄ organo diſtātiori:ſic̄ ⁊ vlr̄ fo͛a eiuſdē rōnis ꝑus cāt̄ur i ꝓpinquiori q̄ȝ in remotiori.9.Diſ.2ᵃ.q.2.infra.C.

Nō videt̄ ꝙ aliq̄ rō intrinſeca q̄re nāli repugnet qn ſemꝑ q̄cūqꝫ ꝑ ſe exiſte poſſit aliqd min⁹ eo ꝑ ſe exiſtere:ſꝫ rō extrinſeca forte impeditiua talis ꝑ ſe exiſtie aſſignet̄ ꝯtrarietas corrūpentis.2.Diſ.2ᵃ.q.9.H.

Nō vī ꝯdictio:qđ in ꝓmo inſtāti pena inſit vel in fuiſſet nāe angeli:ꝓponuit ēt imediate dari a deo pro illo ꝓmo inſtanti ſicut ⁊ beatitudo:dicēte Augu.3.de lib.arbi.ſi deus ab initio feciſſet hoiem in pena:nō eſſet pp̄ hoc vituperādus de⁹ nec iniuſtus:ſꝫ ſi ab initio non fuiſſet in pena:⁊ poſtea feciſſet eum in pena ſine ſuo demerito vituperandus eſſet.5.Diſ.2ᵃ.q.2.infra.B.

Nō vī intelligere rōnem actionis q ponit eam ita abſolutaꝫ ꝙ ſimplr̄ nullū reſpectū hēat ad productū vel paſſiuꝫ:imo nec actio in diuinis eſt quin ſemꝑ ꝑ eā aliquid vel aliquis accipiat eſſe.13.Diſ.4ᵃ.q.1.infra.B.

Nō vī neceſſariū ad relōnē realē ꝙ illđ abſolutū:qđ eſt fundamētū vnius relōnis ex ſe inclinet̄ ad reliquū:ſꝫ ꝙ ipm̄ ſit tale ꝙ poſito termino ad ipm̄:⁊ ad terminū ſequat̄ talis hītudo ex nā extremoꝝ:ita ꝙ q̄cunqꝫ relō ꝯſequit̄ ad extrema ex nā rei ſine ꝯſideratiōe itell̄s eſt realis:⁊ tūc dico ꝙ oē agēs creatū tale eſt ꝙ poſito aliquo effectu ꝑ ipm̄ ad ipm̄ vt ad fundamatū:⁊ ad ꝓductiuū:vt ad terminum ꝯſeq̄t hītudo eoꝝ.rō aūt quare relō realis actualr̄ ꝯſeq̄t: nō eſt niſi qꝛ hoc eſt hoc:⁊ illud eſt illud:ſicut rō q̄re albedine:⁊ albedine poſitis ſeq̄t relō realis actualis: vt ſilitudo nō ē niſi hec albedo:⁊ illa albedo:⁊ binariū ⁊ ternariū poſita in eē:q̄re ſeq̄t maioritas ⁊ minoritas realis non eſt alia rō:niſi ꝙ h̄ eſt binari⁹:⁊ ille ternari⁹:ſꝫ tñ rō potētialitatis in fundamēto ⁊ termino:q̄re.ſ.poſſit ſequi hītudo realis poſſet aſſignari gn̄alis:quecūqꝫ enī pn̄t eē partes alicuius toti⁹ ſunt pot̄ia ad formā illi⁹ toti⁹:⁊ ſicut ēt ſi poſſunt eſſe ꝑtes alicui⁹ toti⁹ vnius ꝑ ſe poſſunt eſſe pot̄ia ad formā illā:qua illud eſt ꝑ ſe vnū.ſicut pꝫ de ꝑtib⁹ corporis organici reſpectu aīe itellectiue:⁊ ēt ſi pn̄t eē partes alicuius vni⁹ vnitate ordinis:pn̄t eſſe pot̄ia ad formā illi⁹ a qua illud totū eſt vnū ſm̄ ordinē:⁊ gn̄alr̄ pꝫ ꝓpō de potētialitate partiū ſm̄ phm̄.5.meta.vbi vult ꝙ ꝑtes ſunt ſic̄ mā re⁹ toti⁹:oīa aūt creata:qꝛ limitata nata ſunt eē ꝑtes toti⁹ vniuerſi:qđ eſt vnū vnitate ordinis:ſic̄ pꝫ.12.meta.⁊ iō qđlꝫ illoꝝ eſt potētiale ad iſtā formā q̄ eſt ordo:vt.ſ.hēat ordinē ad aliā ꝑtē:⁊ h̄ vel ſm̄ eminētiā q̄ eſt in naturis diuerſis in vniuerſo:vel ſꝫ eq̄litatē:qꝛ ordo ē pariū:diſpariūqꝫ reꝝ diſpō ſm̄ Aug.de ci.dei:vel ſm̄ actionē ⁊ paſſionē:ſiue ſm̄ cāalitatē:⁊ iō qđcūqꝫ agēs creatū ꝓducens effectum ita potentiale eſt:quia ad ipſum:⁊ ad effectum productum poteſt ꝯſequi ordo iter ea:nō ſic iter agēs illimitatū ⁊ eius effcm̄:qꝛ illud agēs nō ē potētiale:nec ad formā abſolutā: nec ad relōnē pp̄ ei⁹ infinitatē.30.Diſ.ꝓ.q.2.Q.

Nō videt̄ neceſſitas ponēdi virtutes morales infuſas:ſꝫ acqſitas tñ in his qui habent eas acquiſitas vel habere poſſunt:nec ēt in alijs:qui.ſ.nō poſſunt eas acqrere pp̄ defectū vſus lib.arb.qꝛ nō eſt maior ratio:quare iſti debeāt hēre ⁊ non illi.36.Diſt.3ᵃ.q.vnica.P.

Nō vī ꝙ aīa poſſit attingere ad intellectionē alicuius obiecti: ēt mediāte ſenſu:quin ad intelligēdū idē obm̄ poſſit angelus attingere ſine ſenſu.15.a.q.infra.C.

Nō vī ꝙ illđ qđ fundat̄ i aliā poſſit hr̄e rōnē aliquā neceſſitatis vlteriorē vltra illud i q̄ fundat̄:nec ēt ꝙ fundatū poſſet hr̄e duplicē rōnē neči̇tatis:⁊ illud in q̄ fundat̄ tm̄ vnicā:qꝛ tūc circūſcripta ꝑ impoſſe vl̄ poſſe illa vnica rōne neceſſitatis in fundamēto adhuc remaneret alia rō neči̇tatis in fundato:⁊ ita illud fundamētū remaneret neči̇um:⁊ tñ nō remaneret neceſſitas fundamenti.16.q.q.P.

Nō vī ꝓbabile ꝯdicere phis in illo ꝓ noto de btitudine ꝙ cōſiſtat in opatione vel nō:ſꝫ enī errauerint:vel poti⁹ nō attigerint in quo obiecto vel magis ſub qua rōne ſit btitudo: tñ iſtud ꝓmū notū in quo ſit ꝑfectio finalis creature rōnalis an.ſ.in potētia vel eſſentia:quorum diſtinctionē habemus ab eis:an ēt in opatione vel habitu q̄ ſilr̄ habemus ab eis

nō eſt veriſile eos lamiſſe.49.Diſ.4ª.q.z.infra.D.

Nō vī rōnabile ꝙ vna forā nālis q̄tū ad inclinationē ſuam nālē ſubſit volūtati create.ſi enī graue manēs actu graue moueref ſurſuꝫ a deo:ꝛ ſi graue ſit ipſecta poª obediētiali ad deū:nō tñ vī moueri paſſiue nālr ex pte ſua:ꝛ gcqd ſit ſibi nō vī ꝙ aliq̄ forā nālis iclinatiōe ſua nāli ſubſit oio in oī actu ſuo volūtati create:ita ꝙ ad ħ nālr in iclinef:ad qḋ volūtas creata vult eā inclinari.3.Diſ.zª.q.10.E.

Obiectum circa qḋ pfici pōt viator:nō pōt eſſe niſi deus vel creatura:ſed circa deū ſufficiēter pficiꝰ trib' virtutib' theologicis:ꝛ ħ pfectiſſime quātū pfici pōt.ſi illi.tres habitus ſint pfectiſſimi in ſuo gñe. circa creaturā ſo nō loquēdo de ſpeculatiuis:intellꝰ perfectiſſime pficiꝰ p prudētiā:ſi prudētia ſit pfectiſſima: ipſa enī eſt de omni agibili:ꝛ quātū ad oēm ↄditionez agibilis pfectiſſima notitia.Silr quātū ad appetitū pfectiſſime pficiꝰ trib' virtutib' moralibus ſi ſint pfectiſſime:qꝛ tā circa aliū ꝛ appetibile alteri q̄ꝫ circa ſe ꝛ appetibile ſibi:ꝛ ħ vel pª ꝛ directa:vel ſcḋario pp illa pª:ꝛ hoc intelligēdo de iſtis q̄tuor virtutib' cardinalib' ꝙ nō ſint in aliq̄ vnus habitus numero:q ſic ſibi vlis tēperātia vel vlis iuſtitia:hoc eſt circa omnia:ſed ꝙ ſingule ſpecies iuſtitie inſint in ſuis ↄpriis ſingularibꝰ.Per tres aūt virtutes theologicas ſufficiēter perficiꝰ viator circa deū īmediate:qꝛ circa ipm vt immediate cognoſcēdū in via ſufficiēter pficit fides:qꝛ de deo in via nō pōt hēri niſi cognitio fidei:ſicut dictū eſt ſupra in tertio.di.z4.Circa aūt ipm vt diligibilē in ſe ſufficiēter pficit charitas:ꝛ vt appetibilē vt cōmodū mihi ſufficiēter perficit ſpes:ſicut pꝫ in q̄ōnibus ſupioribus de fide ſpe ꝛ charitate ſed nō cōuenit viatorē hic circa deū actꝰ ordinatos alios q̄ꝫ intelligere diligere ipm in ſe ꝛ appetere eū mihi vt bonū meū.Cōſilr circa omne aliud bonū a deo vt circa obm ſufficiēter perficiꝰ viator habitibus intellectualibus ꝛ appetitiuis.Sed iſti habitus intellectiui pficientes intellm ſunt virtutes itellūales:ꝛ ille ſufficiēter perficiunt viatorē q̄tū poſſibile eſt:ꝛ ad cōſiderandū ꝛ ad ſyllogiſādū practice:habitus ēt appetitiui ſunt virtutes appetitiue: q̄ virtutes ſufficiēter perficiūt viatorē ad appetēdū vl ad diligēdū:ſiue in ordine ad ſe:ſiue ad aliud.Igiꝰ hō perfectus tribus virtutibus theologicis ꝛ virtutibus intellectualibus ſpeculatiuis ꝛ practicis ꝛ virtutibus moralibus ordinantibus ad ſe:ꝛ ad alterū perficit quātū pōt competere viatori:ꝛ ideo non videꝰ aliqua neceſſitas ponēdi aliquos alios habitus ab iſtis qui ſunt virtutes theologice intellectuales ꝛ morales.3z.Diſ.3ª.q.vnica.L.

Obm fruitionis opꝫ ꝙ ſit aliqua bonitas quidditatiua:ꝛ non perfectio ſuppoſiti:qꝛ perfectio ſuppoſiti: vt diſtinguitur contra perfectionem quidditatiuam:nec eſt formalis ratio agēdi:nec eſt formalis rō termini alicuius actionis.perfectio aūt q̄dditatiua nō eſt:niſi pfectio abſtracta a ſuppoſito:que de ſe reſpicit omne ſuppoſitū indifferēter:ꝛ ideo bonitas vt terminat actū fruēdi:opꝫ ꝙ ſit tñ perfectio quidditatiua:vnitas aūt pōt eſſe ꝛ perfectio q̄dditatiua:ꝛ ratio ſuppoſiti:qꝛ nō dicit rōnem de ſe principij actus:nec rōnē formalē termini alicuius actus:eſt igiꝰ bonū nō q̄uocūqꝫ ſumptū:ſed bonū q̄dditatiue ſumptū terminus fruitionis: qꝛ eſt perfectio q̄dditatiua:que.ſ.eſt ratio eſſentialis:ꝛ non ratio ſuppoſiti.ſed vnitas vno mō eſt rō ēentialis:alio modo ratio ſuppoſiti.zº mō non eſt ratio formalis:nec terminus formalis actus fruitionis.Ideo dico ꝙ ens pma diuiſione diuidiꝰ in ens q̄dditatiue:ꝛ in ens hñs quidditatem: quod eſt ens ſubſiſtēs.Nūc aūt:quicquid eſt perfectio formalis:eſt ens quidditatiue ꝛ entitas quidditatiua.nā perfectio formalis eſt: que in quolibet ente melius eſt eſſe: q̄ꝫ nō eſſe:ſed nihil eſt tale niſi ſit entitas quidditatiua:prout abſtrahit a ſubſiſtere.Ens aūt ſubſiſtens hñs q̄ddītatē eſt cōtrahens illā perfectionē.Et nō eſt formaliter illa perfectio quidditatiua.Nūc aūt eſt ita:ꝙ vnū qḋ cōuertiꝰ cum ente eſt tam ens quidditatiue:q̄ꝫ ens ſubſiſtens:ꝛ ideo eſt tam eſſentiale q̄ꝫ nonale:ſꝫ bonū (vt hic loquimur de eo) vt dicit formalem rōnē terminandi actum volitionis: eſt entitas quidditatiua.1.Diſ.pª.q.z.K.

Obm hꝫ aliquā cāſitatē ptialē reſpectu itellectionis:ꝛ hoc inquātū eſt actu itelligibile:ꝛ intellꝰ hꝫ ſuā cāſitatē reſpectu eiuſdē actus ſm quā ↄcurrit cū obto ad talē actionē perfecte ↄducēdā:ita ꝙ iſta duo q̄ñ ſunt in ſe pfecta ꝛ vnita ſūt vna cā integra reſpectu intellectionis.3.Diſ.zª.q.8.L.

Obm inquātū motiuū ꝛ īquātū pmo terminatiuum:ꝛ p ↄñs vt duplr nec̄io requiſitū vel coexactū ad actū eſt eque illimitatū:ꝛ iō nihil aliud eſt ſic obm:tñ aliud eſt obm ſcḋario terminatiuum:nec opꝫ obm illimitatū eē pciſe terminans q̄uocūqꝫ actū:ſic pciſe eſt mouens:ꝛ rō actus:qꝛ aliqḋ pōt ſequi terminū pm:ꝛ eē terminus zª.nihil aūt pōt eē ſcḋario mouēs ad actū:rō eſt:qꝛ oē mouēs aliqualr pcedit actum nō aūt q̄uocūqꝫ terminās pcedit nec coexigiꝰ ad actū:ſed ſcḋario terminans ſeqꝰ actū ſicͭ mēſuratū ꝛ cāutū:ſicut intellectio in nobis ſeqꝰ obm.3ς.Diſ.pª.q.vnica infra.M.

Obm nāle hoc eſt nāliter attingibile adequatū intellectui noſtro:ꝛ ſi p ſtatu iſto ſit q̄dditas rei māīs:vel forte adhuc ſpālius q̄dditas rei ſenſibilis intelligēdo nō de ſenſibili p pte ſolū:ſed ēt de incluſo eſſentialr vel virtualr in ſenſibili:tñ obm adequatū intellectui nr̄o ex nā potētie nō eſt aliquid ſpālius obto intellꝰ angelici:qꝛ gcqḋ pōt intelligi ab vno ꝛ ab alio:ꝛ hoc ſaltē concedere dꝫ theologus: g ponit iſtū ſtatū nō eſſe nālē nec iſtā impotētiā itelligēdi reſpectu multoꝝ intelligibiliū eſſe nālē ſed penalē.Iuxta illud.15. de tri.z7.certa inquit oculis tuis interioribus lux illa monſtrauit.illa.ſ.eterna de qua ibi locutus eſt:ꝛ ſubdit:que igiꝰ cā eſt cur acie fixa lucem ipaꝫ videre nō poſſis: niſi vtiqꝫ infirmitas:ꝛ quis eā tibi fecit:niſi iniquitas:ꝛ de hoc ſupra ibidē.O tu aīa mea vbi te ſentis eē:vbi iaces:ſequiꝰ.agnoſcis recte te eſſe in hoc ſtabulo quo ſamaritanus ille pduxit illum quē reperit multis a latronibus inflictis vulneribus ſemiuiuū relictū.Tñ pħs g ſtatū iſtū diceret ſimplr nālem hoī:nec aliū expertus erat:nec rōne cogēte ↄcluſit. diceret forte illud eſſe obm adequatū intellꝰ humani ſimpliciter ex nā talis potentie quod percepit ſibi eſſe adequatū pro ſtatu iſto.14.q.q.P.

Obm volitū a diuina volūtate nō mutaꝰ in iſto eſſe: qꝛ non pōt eſſe ſucceſſiue ſub oppoſitis:cōtingenter tñ eſt in iſto eſſe:ꝛ hec contingentia eſt a parte volūtatis ↄducētis ipm in tali eſſe:ꝛ iſta cōtingentia voluntatis pōt eſſe ſine mutatione voluntatis.39.Diſ.pª.q.1.infra.T.

Obm non eſt pſens intellectui poſſibili in cognitione abſtractiua ante actū elicitū:niſi p aliquod repreſentatiuū:quod voco ſpeciem.3.Diſ.pª.q.6.infra.E.

Obm pmū.i.adequatū intellectus angelici nō eſt eēntia ſua: ſed totū ens cōprehēdēs ſub ſe ſpēs intelligibiles ꝛ ſenſibiles:licꝫ aūt eſſentia ſua ſit actu intelligibilis:nō tñ ſingulare ſenſibile:loquēdo de intelligibile intellectione abſtractiua tali:quali cognoſciꝰ vle.9.Diſ.zª.q.z.infra.N.

Obm pm habitus ↄtineꝰ ſub pmo obto potētie:vel ſaltē non excedit:qꝛ ſi habitus reſpicit aliqḋ obm:qḋ nō cōtineatur ſub pmo obto potētie:ſed excedit:tūc ille habitus non eſſet habitus illius potentie:ſed faceret eā non eſſe illaꝫ potentiā: ſed aliam.z.Diſ.pª.q.3.A.

Obm pm potētie aſſignaꝰ illud qḋ adequaꝰ potentie in rōne potētie:nō aūt qḋ adequaꝰ potētie:vt in aliquo ſtatu:quēadmodū pm obm viſus nō poniꝰ illud:qḋ adequaꝰ viſui exiſti in medio illuminato lumine cādele pciſe:ſed qḋ natum eſt

tam eſt adequari viſui ex ſequātū eſt ex nā ſui:nūc aūt: vt pbatū eſt pus ɔtra p̄mā opionē ad q̄ōnē de p̄° obiecto itellꝰ: hoc eſt adequato:que ponit q̄ddītatē rei mālis eſſe primū obm:nihil pōt adequari intellui nr̄o ex nā potētie in rōne p̄ⁱ obti niſi cōmuliꝰ:tñ p ſtatu iſto ei adeq̄tur i rōne moti ui q̄dditas rei ſenſibilis:ꝛ iō p ſtatu iſto nō nālr̄ intelliget alia q̄ nō ɔtinenī ſub illo p̄° motiuo.3.Diſ.p̄.q.3.alś.4.F.

Obm p̄ᵐ pus nāliter eſt pn̄s potentie reſpiciēti tale obm vt p̄ᵐ q̄ ſcdariū obm ſit pn̄s:ꝛ h maxime verū eſt qn̄ ſolū p̄ᵐ obm ex nā rei ꝛ ex ſe eſt obm:ꝛ ſcdariū obm non ex ſe eſt obm illius potētie:ſ; ſit p actū iſtiꝰ potētie i tali eē: h mō p̄ᵐ obm itellꝰ diuini ꝛ volūtatis diuine eſt ſola eēntia dina ꝛ oīa alia ſunt tm̄ ſcdaria obta ꝛ pducta aliq̄ mō in tali eē obti p actū itellꝰ diuini.pus igit̄ nālr eſt eēntia dina pn̄s itellui ſuo(vt p̄ᵐ obm) q̄ aliq̄d aliud:ſ; itellꝰ dinꝰ hn̄s eēn tiā obm ſibi pn̄s nō tm̄ eſt poᵃ opatiua circa illud:ſed poᵃ pductiua notitie adequate illi intellui vt pn̄° pductiuo: ꝛ illi eēntie cuiꝰ eſt vt obm.igit̄ nūc eſt pductiua v̄bi infiniti: ꝛ p ɔn̄s v̄bi geniti in nā dina.Silr volūtas hn̄s eēntiā illā actu itellectā vt obm ſibi pn̄s nō tm̄ eſt poᵃ opatiua qua.ſ. foꝛalr hn̄s eā amet ipm obm:ſ; ēt potētia pductiua amoꝛis adequati iſiniti:ꝛ p ɔn̄s pſone ſpirate in nā diuina:pus q̄ nāliter q̄ intellꝰ ꝛ volūtas diuina hēant vel reſpiciāt aliqd̄ aliud obm ſcdariū:habet̄ cōpleta rō pductionis pſonarū diuinaꝝ itrinſecaꝝ:ꝛ p ɔn̄s ille pſone prius pducuntur q̄ aliqd̄ aliud obm pntet̄:ꝛ p ɔn̄s multo magis pus q̄ aliqd̄ aliud obm cauſet̄.1.Diſ.2ᵃ.q.1.infra.D.

Obm pportionatū potētie ſupiori eſt cōe ad obꝫ pportionatū potētie inferiori:ꝛ ita ens ſm q̄ abſtrahens a ſenſibili ꝛ inſenſibili eſt vere ppriū obm intellꝰ:q̄ intellꝰ tanq̄ poᵃ ſupioꝛ pōt hēre actū taꝫ circa ſenſibile q̄ circa inſenſibile: vn̄ iſta abſtractio q̄ videt̄ eſſe nō appropriatio:eſt ſufficiēter approp̄atio reſpectu potētie ſupioris ꝛ eſt circa vtrūq; obm p ſe qualis eſt intellectus.3.Diſ.p̄.q.3.infra.L.

Obm qd̄cūq; ſi moueat ad aliquā notitiā:tūc ſm vltimū v̄tutis motiue mouet ad ppriā ꝛ pfectā notitiā ſui:igit̄ nec pōt mouere ad notitiā ſimplr̄ pfectioꝛē illa:nec p ɔn̄s ad notitiā ppriā pfectioris obiecti.14.q.q.infra.D.

Obm reſpectu potētie hꝫ p̄mo pn̄tiā realē.ſ.approximationē talē:vt poſſit gignere ſpēm talē in intellectu:que eſt forma intellꝰ.Scdo p iſtā ſpēm genitā q̄ eſt imago gignētis: eſt obm pn̄s ſub rōne cognoſcibilis ſiue repn̄tati:p̄ma pn̄tia p̄cedit ſcdam nāliter:q̄ p̄cedit nāliter impſſionē ſpēi per quā eſt formalr̄ ſcda pn̄tia.3.Diſ.p̄.q.6.infra.J.

Obm p̄mū theologie in dē ō facit oīa alia actu cognita in intellectu ſuo:ita q̄ in p̄mo ſigno nāe eſt eēntia diuina p̄° cognita in intellectu ſuo:ꝛ in 2° ſigno nāe q̄dditates v̄tualr̄ ɔtinētes v̄itates pprias.in 3° aūt ſigno ſūt iſte veritates v̄tualr̄ ɔtēte in illis q̄dditatibus ſibi note:ꝛ nō eſt ordo ſcdi ad 3ᵐ ſm cāliatē:q̄ſi ille q̄dditates cauſent aliquid in intellectu eiꝰ:ſed eſt tm̄ ordo effectuū eēntialr̄ ordinatoꝝ reſpectu eiuſdē cāe:puta q̄ eēntia ſua q̄ſi prius nā cauſat illas q̄dditates ſibi notas:q̄ veritates de eis fiant note.Exēpluꝫ ſi ſol illuminaret aliquaꝫ partē ppinquā ſibi:ꝛ alia pars remotioꝛ nō eēt illuminabilis:niſi a ſole:pp eiꝰ opacitatem. ſol illuminaret ptē aliā remotā:nō aūt p̄ illuminata pte: eēt cā illuminationis ſcde:eēt tñ ordo iter ptē ppinquā ꝛ remotā:ſic ordo effectuū eiuſdē cāe:ꝛ tñ nō eēt ordo cāe ad effectū:q̄ pars illuminata nihil agit in partē opacā remotā.Jta in ppoſito:hec eēntia dei in itellectu ſuo facit alias q̄dditates actu notas:ꝛ q̄ſi poſterius nālr̄ facit veritates illas in iſtis ɔtētas notas intellui illi:tñ ille q̄dditates finite nullā virtuteꝫ hn̄t reſpectu intellꝰ diui imutādi:q̄ intellꝰ diuinꝰ nō eſt natꝰ pfici ab illis q̄dditatibꝰ:q̄ ille eſt ifinitꝰ: ꝛ ille q̄dditates finite:ꝛ infinitū a finito nullo mō pficitur.

ſta q̄ ſi in 3° inſtāti nāe:diuina nā nō moueret ad vlterioꝛē notitiā v̄itatū:nunq̄ intellꝰ intelligeret eas:q̄ a nullo alio motiuo illā notitiā poſſet habere.3.q.pl.X.

Obm: vt eſt in memoria pducit ſeipm vt eſt in itelligētia:vel eſt rō pducēdi ſeipm: vt eſt in itelligētia:q̄ aūt obm hēat eſſe vtrobiq; ſm q̄d:vel ab eis differēs:hoc eſt impfectionis:q̄ ſi memoria eēt pfecta ꝛ itelligētia pfecta obiectum eſſet ſimplr̄ vtrobiq; idē vtriq;.2.Diſ.p̄.q.7.D.

Oblatio nō ptinet ad rōnē ɔſecrationis:nec nc̄cio requirit̄ q̄ offerat̄.offert̄ enim hoſtia nō conſecrata:ꝛ tūc eſt ſacrificiū nō ſacrūꝫ:lꝫ nō vt ibi ſit ſacrificiū niſi aptitudinalr̄.Eſto ēt q̄ veꝝ ſit q̄ opꝫ quēlibet ɔficiētē ɔficere in fide eccliē: hn̄ tñ pōt nō ſolū ſciſmaticus ſ; ēt hereticus: qd̄ plus eſt: pone q̄ ſit hēticus circa eucharīſtiā hēre itētionē ecclie in ɔficiēdo:ꝛ hoc intētione in vl̄i intēdēdo ſic facere qd̄ chrs inſtituit faciendū:ꝛ qd̄ ecclia facit:lꝫ nō intēdat in ſpeciali: q̄ credit eucharīſtiam nihil valere ſicut dicit̄.2.priorum. Contigit ſcire omnem mulam eſſe ſterilem ꝛ dubitare de hac.13.Diſ.4ᵃ.q.2.D.

Obligatio ad penā pro culpa cōmiſſa nō eſt aliquid reale in aīa poſt actū p̄teritū:ſ; eſt tm̄ relō rōnis in obto volito vt volitum eſt.16.Diſ.4ᵃ.q.2.E.

Omne accidens forte poſſet denoīare ſubm ſuū in quo eſt:ſi eſſet denominās:vel nomē ipoſitū qd̄ ſignaret denominationē ɔueniētē forme reſpectu talis ſubti. Hoc mō non eſt denominatiuū ipoſitū a ſpēbꝰ coloꝝ:q̄ denominatiua impoſita a coloꝛibꝰ denomināt ſubm hn̄s colores ſm eē reale:ſi aūt eēt denoīatiuū ipoſitū qd̄ denoiaret ſubm habere formā ſm eſſe intētionale:nō ſm eſſe reale:hn̄ poſſet mediū denoīari a tali noīe albi:ꝛ tale eſt impoſitū a lumine:ꝛ forte magis hic q̄ in coloꝛibus pp maioꝛem pfectionem ꝛ euidentiam huius intentionis q̄ aliarum intentionum viſibilium.13.Diſ.2ᵃ.q.vnica.J.

Omne agens nāle vel eſt oīno p̄mū:vel ſi eſt poſteriꝰ erit ab aliquo p̄oꝛi nāliter determinatū ad agēdū:voluntas autē nunq̄ pōt eſſe agens oīno p̄ᵐ:ſed nec pōt eſſe determinata nāliter ab aliquo agēte ſuperioꝛi:q̄ ipſamet eſt tale actiuū q̄ ſeipſam determinat in agēdo:ſic intelligēdo q̄ ſi voluntas aliquid neceſſario velit:puta.a.nō tñ illud velle cauſatur nāliter a cauſante volūtatē:ēt ſi naturalr̄ cauſaret volūtatem:ſed poſito actu primo quo volūtas eſt voluntas ſi ipſa ſibi relinqueret̄:ꝛ ſi poſſet contingēter habere vel nō habere hoc velle:tamen ſeipſaꝫ determinaret ad hoc velle.16.q.q.infra.T.

Omnes cerimonie tam veteris legis q̄ noue reducēde ſunt ad aliquod p̄ceptū decalogi:ꝛ poſſunt ad illud reduci.Audi iſrael deus tuus vnus eſt:vel ad illud. Memēto vt diē ſabbati ſanctifices:ſiue eniꝫ p p̄ᵐ ſiue p 2ᵐ p̄ceptū dicamꝰ deū p̄cepiſſe ſe honorādū vt deū:ſequit̄ q̄ ille cerimonie quibus ſe vult coli cadant ſub illo p̄cepto ſicut ɔcluſio ſub p̄miſſis.17.Diſ.4ᵃ.q.vnica infra.X.

Oēs ɔ̄nes mathe.demōſtrāt relōnes de ſubtis:qd̄ apparet p̄° ex auctoritate phi.13.meta.c.p̄° in fine. Boni aūt maxime ſpēs ꝛ ordo ꝛ cōmēſuratio ꝛ determinatū que maxime oñdūt mathe.ſcie:q̄ illa ars eſt in pportione ꝛ mēſuris aliq̄rū adinuicem.2° pꝫ h expientia diſcurrēdo p ɔ̄nes mathe. in q̄bus oībus cōiter p̄dicatū eſt aliqua paſſio relatiua:ſic pꝫ incipiendo a p̄ᵃ ɔ̄ne geoᶜ:vbi oñditur equalitas lateruꝫ de triangulo vel de linea recta hoc p̄dicatū poſſe eē baſiꝫ: vel latus trianguli equilateri:ꝛ ita in oībus alijs: puta q̄ triāgulus hꝫ tres angulos equales duobꝰ rectis:paſſio demōſtrata de tribꝰ angulis triāguli eſt iſta.Eq̄litas duobus rectis:ꝛ ita eſt in alijs.1.Diſ.2ᵃ.q.5.infra.L.

Oē cōponibile caret pfectiōe illiꝰ cū q̄ cōponit̄:ita q̄ illud aliud cōponibile nō hꝫ in ſe oēm pfectionē ꝛ oīmodā idē

titatē cū illo:q2 tūc nō poſſet cū illo cōponi:nullū aūt infinini caret eoꝛ cui ꝙ pōt aliq̄ mō eē idē:imo oē tale bz ī ſe ſʒ ꝑfectā idētitatē:q2 alſ poſſʒ itelligi ꝑfecti⁹:puta ſi hiet illō ī ſe:ſic cōpoſitū bz:ꝛ iſtō īfiniti nō bz.Ↄ rōnē aūt īfiniti eſt ſimplr:ꝙ ipm poſſit itelligi ꝑfecti⁹ vel aliqd ꝑfecti⁹ eo.Et ex hoc ſeqꝰ vlteri⁹ ꝙ ſit oīno in cōpoſitū:q2 ſi ſit cōpoſitū aut ex finitis aut ex īfinitis.ſi ex īfinitis:nullū tale eſt cōponibile:ſi ex finitis ipm nō erit īfinitū:q2 finita nō reddunt aliqd infinitū in perfectione ſicut mō loquimur de īfinito in perfectione.8.Diſ.ꝓ.q.1.infra.B.

Oē creabile prius erat poſe creari ex pte ſui:ſed iſta poſitas nō fundatꝰ in aliq̄ eē ſimplr:ſʒ in eē cognitō:ita ꝙ eē cognitū ꝯcomitatꝰ poſitas ad eē ſimplr:ſʒ foꝛalr eē cognitū non ſit eē poſe:q2 eē cognitū eſt eē in actu:ſʒ ſm qd eē poſe eſt eē in po^a ad eē ſimplr ꝛ non in actu:nec tamen eſſe in potētia eſt eſſe ſimpliciter:ſʒ eſt fallacia ſm qd ꝛ ſimplr:ſicut nec futuꝝ eē eſt eē ſimplr nec eē ꝑteritū eſt eē ſimplr:ſicut eni ꝑteriſſe ī eē ſimplr nō īfert eē ſimplr:ſic nec futuꝝ eē in eē ſimplr īfert eē ſimplr:igiꝰ nec multo magis poſſe eē ſimplr infert eē ſimplr:q2 poſſe eſſe vƺ eſſe remoti⁹ ab eē ſimplr ꝙ̄ foꝛe.1.Diſ.2ᵃ.q.2.B.

Oē depēdēs depēdet ad aliqd oīno ꝛ ſimplr idepēdēs:nūꝙ̄ eni depēdētia alicui⁹ ſufficiēter terminatꝰ:niſi ad aliqd oīno idepēdēs:ꝛ iō qn̄ duo eque depēdēt : neutrū eſt natum terminare alterū:ſʒ vtrūqʒ depēdet ad 3ᵐ idepēdēs:ꝛ ideo adiectiuū eſt depēdēs ad ſubſtātiuū.qn̄ igiꝰ adiectiuū addiꝰ ſubſtātiuo ſaltē inenit idepēdēs:ad qd terminatꝰ eius depēdētia:qn̄ aūt duo adiectiua addūꝰ ſibi mutuo:neutꝝ ad alterū depēdet:q2 neutrū terminatꝰ ad alterū:ſic neutꝝ terminat depēdētiā alteri⁹:ſʒ depēdet ad aliqd 3ᵐ.qd terminat ſufficiēter depēdētiā coꝝ amboꝝ:ꝛ pp̄ h̄ qn̄ termin⁹ numeralis addiꝰ ſubſtātiuo:ſic ſi dicatꝰ:duo ſpiratores: ſtatiʒ termin⁹ nūeralis adiectiu⁹ bz ſubſtātiuū terminās. ꝛ q2 adiectiuū determinat illō qd ei⁹ depēdētiā terminat: iō denotatꝰ ſignatū ſui ſubſtātiui nūerari:qn̄ āt addiꝰ adiectiuo:vt cū dƺ duo ſpirātes vtrūqʒ eſt depēdēs:ꝛ iō neutꝝ determinat alteꝝ:ſic neutꝝ determinat depēdētiā alteri⁹. ſʒ ambo depēdēt ad 3ᵐ:qd terminat coꝝ depēdētiā ꝛ determinatꝰ ꝑ ipſa.Et h̄ in ꝓpoſito eſt aliq vel ꝑſone:q̄ſi dicat tres aliq:vel tres ꝑſone creātes:q2 ſʒ vſitate adiectiuū maſculinū nō ſit ſubſtātiuū:ſʒ tn̄ neutrū ſic ſubſtātiuū:tn̄ in diuinis:qn̄ adiectiuū maſculinū ponitꝰ ꝑ ſe:tūc intelligitur ibi eē ſubſtātiuū vt qs vl ꝑſona:vt cū dƺ.pī ꝛ filius nō ſunt vnus:ſic dnt auctates:ſʒ ſint vn⁹ deus:q2 vn⁹ abſolute poſitus ſigat adiectiue:ꝛ itelligiꝰ hēre ſuū ſubſtātiuū.i.qs : vn̄ ſignificatꝰ ꝙ pī ꝛ filius ſint vnus qs:vel vnus aliquis : vel vna ꝑſona:qd eſt falſum.12.Diſ.ꝓ.q.1.infra.X.

Oē ens finitū ad ſe ꝯſideratuʒ ſub rōne abſoluta pōt ꝑtinere eēntialr ad aliqd gen⁹ abſolutū:ſi eſt ꝑ ſe vnū:nullus enim modus ꝯcipiēdi:cū ꝙ ſtare pōt vnitas ꝑ ſe ꝯcept⁹:q ꝯcept⁹ ſit abſolut⁹ tollit qn illud ſic ꝯceptū ꝑtineat ad gen⁹ abſolutū:q2 illud ſic ꝯceptū īcludit aliqd abſolutū dictū de ſe ī qd:ꝛ aliqd in q̄le ꝑ qd diſtinguitꝰ ab aliqs ꝯceptib⁹ abſolutis:vt gen⁹ ꝛ dr̄iaʒ extra intellm.1.Diſ.2ᵃ.q.5.E.

Oē itelligere ī nobis expꝛſſuꝝ eſt ꝑ actū dicēdi:ꝛ ꝑ oē dicꝰ exprimiꝰ aliqd itelligere:ꝛ ꝑ aliud dicere aliud itelligere:ꝛ iō ſi vnicū eſt itelligere vnicū eſt dicere:ſʒ iſta ꝓpō oīno non bz rōnē veritatis in deo:q2 nō oē intelligere diuinū eſt per aliqd dicere:imo itelligere pīnū reſpectu cuiuſcūqʒ obcti nō eſt ꝑ aliqd dicere:ꝛ iō poſſet pī q̄tū ad hoc hīe itelligere vnicū reſpectu omniū obtoꝝ:ſʒ haberet ſingula dicere reſpectu ſingulorum obiectoꝝ:ſi ſingula obiecta haberent propria verba.2.q.q.E.

Oē itelligere ſm ſe acceptū ꝯuenit itellūi cōiter:ꝛ oē velle voluntati:ꝛ ſilr oē nolle ſm ſe acceptū:q2 ita libere bz nolle ſicut velle:ꝛ ēt illi cōparādo hāc potētiā opatio vni⁹ nō eſt diſcōueniēs aliqꝛ:nihil ꝙ̄ inueniꝰ ibi qd ſit poſitiuū diſcōueniēs tali nāe niſi paſſio diſficta Ↄ opationē vel opatio diſcōueniēs:nō qdē ſm ſe:ſed q2 nolita:imo gn̄alr oē nolitū poſitū tn̄ in effectu cauſat triſtitiā.46.Diſ.4ᵃ.q.4.infra.A.

Oē mobile alteratiōe vel latione ꝑ aliquā formā ꝑſuppoſitā illi motui eſt in loco:q2 q̄titas ꝑcedit ne©io vtrūqʒ iſtoꝝ motuū.Qd aūt gn̄atꝰ h̄ eſt ſubijciꝰ gn̄oni neqʒ ꝑ illud per qd ſubijciꝰ gn̄oni neqʒ ꝑ foꝛaʒ aliquā quā bz ꝑ gn̄onē ꝑ ſe eſt in loco : q2 ꝛ ſi ſubm gn̄onis actu eēt hīs formā ſubalē ꝛ ēt hīs q̄titatē aliquā q̄ eſt rō locādi:tn̄ nō hēret q̄titatē vt eſt ſubm gn̄onis:q2 q̄titas nō eſt rō recipiēdi terminuʒ iſti⁹ mutationis:ꝛ ita vlr ſubm gn̄onis vt eſt ꝑ ſe ſubm nō includit aliqd qd ſit ꝑ ſe rō eēndi in loco:q2 nō eſt niſi tn̄ ſuba:ſʒ eā ꝯcomitetꝰ q̄titas : ſʒ illa nō eſt ꝑ ſe aliqd ei⁹ inquātū ſubijciꝰ gn̄oni.11.Diſ.4ᵃ.q.3.infra.Ee.

Oē notionale eſt relatiuū ad itra:ꝛ ecōuerſo:eēntiale aūt non eſt relatiuū ad intra:q2 tūc eēt cōe ꝛ nō cōe.1.q.q.infra.E.

Oēs phi cōiter ī diffōne hoīs poſuerūt rōnale tāꝙ̄ eius driāꝫ ꝓpriā:ꝑ rōnale itelligētes aīaʒ intellectiuā eē ptē eēntialē ei⁹:nec breuiter inueniatur aliqs phs notabilis q h̄ neget : ſʒ ille maledict⁹ Auer.in fictione ſua.3.de aīa:q̄ tn̄ nō eſt intelligibilis nec ſibi nec alijs:ponat intellm eē quādā ſubam ſepatā mediātib⁹ phātaſmatib⁹ nobis ꝯiūgibilē:quā ꝯiunctionē nec ipſe nec aliqs ſequax ei⁹ adhuc potuit explicare: nec ꝑ illā ꝯiūctionē ſaluare hoīeʒ itelligere.nā ſm ipm hō foꝛaliter nō eſſet niſi quoddā animal irrōnale excellens ꝑ quādā tn̄ animā irrōnalē ꝛ ſenſitiuam excellentioꝛeʒ aliqs animabus.43.Diſ.4ᵃ.q.2.infra.A.

Oē ꝑ ſe agēs agit pp̄ finē:quē cognoſcit:vel inq̄tū dirigitur a cognoſcēte finē:ꝛ ita oē pn̄ᵐ ꝑ ſe actiuū qd non eſt cognitiuū vƺ dirigi ī actione ſua a pn̄ᵒ cognitiuo:ꝛ iō planū eſt ꝙ illa tertia po^a executiua ſi eēt:eēt ſubordinata in agēdo intellectui ꝛ voluntati:ꝛ ſic nō poſſet ꝑ ipam aliqd ꝓduci ſine actu volūtatis vel intellꝰs.1.Diſ.4ᵃ.q.1.Aa.

Oē ꝑ ſe intelligibile aut īcludit eēntialr rōnē entis:vel ꝯtinetur virtualr vel eēntialr in includēte eſſentialr rōnē entis: oīa eni gn̄a:ꝛ ſpēs:ꝛ indiuidua:ꝛ oēs ptes eēntiales generꝝ: ꝛ ens increatū includūt ens qdditatiue:oēs dr̄ie vltime includuntꝰ in aliqb⁹ iſtoꝝ eēntialr vel qdditatiue:oēs paſſiones entis īcludunꝰ in ente ꝛ ī ſuis inferiorib⁹ virtualr:igiꝰ illa qbus ens nō eſt vniuocū in qd:includunꝰ in illis qbus ens eſt ſic vniuocū:ꝛ ita pʒ ꝙ ens bz ꝑmitatem cōitatis ad pᵃ intelligibilia:hoc eſt ad ꝯcept⁹ qdditatiuos generꝝ ſpēꝝ:indiuiduoꝝ:ꝛ ptiū eēntialiū oīum iſtoꝝ:ꝛ entis increati:ꝛ bz ꝑmitatē virtualitatis ad intelligibilia incluſa in pmis intelligibilib⁹:hoc eſt ad ꝯceptus qualitatiuos driaꝝ vltimaꝝ:ꝛ paſſionū ꝓpriarū.3.Diſ.ꝓ.q.3.J.

Oēs paſſiones demōſtrate in tota ſcia mathematica vlr demonſtrantꝰ de accidētib⁹ ꝛ ꝑ ſe ſcdo mō dicuntꝰ de eis.pʒ: īcipiēdo a pᵃ ꝯcōne arithmetice vl geometrie vſqʒ ī finē: itātū ꝙ q̄libet ſcibilis paſſio eque ſciretꝰ de eo de q̄ ſcitꝰ:ſi nulla eēt ſuba corpea ī vniuerſo:nō eni min⁹ triāgulus hēret tres angulos ꝛc̄.ſi in nulla ſuba eēt triāgularitas : nec min⁹ poſſent tres linee eē latera triāguli eqlateri:ꝛ ſi nulla eēt ſuba ſubiecta eis.12.Diſ.4ᵃ.q.2.infra.B.

Oēs ptes ꝑuꝰ nā erāt ꝑdeſtinati ꝙ̄ paſſio chꝛi eēt ꝑuiſa:voluit eni de⁹ ꝑus oēs electos hīc grāʒ ꝛ gliaʒ ꝙ̄ ꝑuiderit eos caſuros:ꝛ ꝑus lapſuros ꝙ̄ ꝑordinareꝫ medicinā Ↄ lapſuꝫ:ꝛ iō paſſio vt ꝑuiſa poſt ꝑuiſionē lapſus potuit eē rō remittēdi offenſaʒ ꝛ cōferēdi grām recōciliatē:non aūt potuit eſſe rō ꝑdeſtinationis.19.Diſ.3ᵃ.q.vnica.E.

Oēm realitatē taʒ abſolutā ꝙ̄ relatiuā quā pī hēt pōcia ſe bz in ꝑmo ſigno originis.12.Diſ.ꝓ.q.1.infra.R.

Oia mixta pñt hēre rōnes ſeminales:q2 a gn̄ante recipiunt

qualitates

qualitates q̄ ſunt vie ad formas vlteriores ꝛ ꝑfectiores. In
cadauere eni3 bouis pōt induci q̄litas aliqua a corpe cele/
ſti q̄ ē via ad formā apis: ꝛ ē ſilis illi q̄ daṫ a gn̄ante vniuo
co: ꝛ eſt rō ſeminalis: pōt ēt rō ſeminalis eē in nō vere mi/
xtis: ſicut in mixtis ꝑ iuxtapoſitionē: corpa eni celeſtia nō
ſemꝑ gn̄ant de vere mixtis: ſ3 de mixtis ꝑ iuxtapoſitionē:
ꝛ tale mixtū pōt hr̄e qualitatē q̄ eſt via ad formā ꝑfectio/
rem. 18. Diſ. 2ª. q. vnica. K.

Oia p̄cepta 2ᵉ tabule explicāṫ illud p̄ceptū. Diliges ꝓximū:
q2 ſpecificāṫ illa in q̄bus nō debeo odire inimicū: nā nō oc
cidere īcludiṫ nō odire ſibi iniuſte vitā corpalē: nō furari
nō mechari includunt non odire ſibi bonū fortune vel fa/
me: ꝛ ſic de alijs. 30. Diſ. 3ª. q. vnica infra. H.

Oia alia ſacr̄a ab eucharistia ꝯſiſtūt in vſu ꝛ ī fieri: ita ꝙ idē
eſt ibi ſacr̄m ꝛ ꝑceptio ſacr̄i: ſicut baptiſm⁹ eſt ꝑceptio ba/
ptiſmi: nec ꝑmanet aliqd qḋ ſit ſacr̄m ceſſante vſu tali vel
ꝑceptiōe: ſ3 h̄ ſacr̄m eſt qḋdā ꝑmanēs ēt añ vſu3: ꝛ h̄ con/
gruū erat: q2 ch̄s ꝑmanēter voluit eē nobiſcū. ḡ in aliquo
ſigno vel ſacr̄o ꝑmanēte: vñ vſus hu⁹ ſacr̄i nō eſt ſacr̄m:
vſus eni verboꝝ ſacr̄aliū eſt q̄dā via ad ſacr̄m: q2 in termi
no ꝓlationis verboꝝ icipit eē ſacr̄m: ſ3 vſus ꝛ ꝑceptio iſti⁹
ſacr̄i eſt q̄dā diſpoſitio ſacr̄alis ſeu via q̄ h̄ ſacr̄m applice
tur mēbro eccl̄ie: ꝛ hr̄i poſſe eſt in vtroq3 vſu ſi digne fiat
grām ꝯferri vtēti: ſ3 hoc nō eſt formale ꝛ ꝑ̄ᵐ ſignificatū eu/
chariſtie ſ3 qdā act⁹ ſacr̄alis in q̄b⁹ hr̄i pōt gr̄a recipi ſi di/
gne fiant: magis tñ in ꝑceptione q̄ȝ in ꝯſecratione: q2 actus
ꝑceptionis ſignificat nutritionē ſp̄ualē que eſt ꝑ gr̄e colla/
tionem. 8. Diſ. 4ª. q. 1. E.

Oia ſacr̄a noue legis hn̄t a paſſiōe ch̄ri vt exhibita efficaciā:
nō qdē in actu exteriori ſ3 interiori exhibitā. ab inſtāti enim
ꝯceptionis ch̄ri habuit meritū paſſionis: ꝛ in illo interiori
actu ꝯſiſtit p̄ncipalior rō meriti: ꝛ iō gcqd inſtituit tp̄e vite
ſue potuit ēt hr̄e tunc efficaciā a paſſione volita ꝑfecte ab
ipſo ch̄o: in q̄ volitione erat p̄ncipalis oblatio: ꝛ p̄ncipalis
oblatio grata facta deo. 2. Diſ. 4ª. q. 1. L.

Oia ſacr̄a hn̄t efficaciā a paſſione ch̄ri exhibita vel p̄uiſa: ꝛ iō
ſi ſtatus innocētie ſteriſſet: paſſio ch̄ri nec fuiſſet exhibita
nec p̄uiſa. 26. Diſ. 4ª. q. 1. K.

Oia ex trāſcēdētia denoiant ſe mutuo: ꝛ iō e͡qlis ꝑfectionis
eſt eē ēntialr̄ veꝝ: ſic eſt eē ēntialr̄ bonū: niſi ꝓbet ꙗ rō
veri eſt nobilior rōne boni: ꝛ eꝯ. 49. diſ. 4ª. q. 4. īfra. K.

Oīs actus intelligēdi vel nālit̄ p̄exigit intellm̄ cui⁹ eſt hr̄e
ꝓpriū actuale eē intell's vel ſaltē coexigit: ita ꙗ nullo mō
tale eſſe actuale ꝓpriū intell's vt intell's: nec aliqd ꝑ ſe iclu/
ſi3 ī tali eē actuali ꝑ actū intelligēdi ipſi intellui attribuiṫ: q2
ois act⁹ eſt poſterior: ꝛ iō p̄exigit ſuū p̄us. 1. q. q. infra. K.

Oīs actualis relōnis terminus eſt aliqḋ ens actu: ꝛ q̄ñq3 igiṫ
inſtāti nāe cā referṫ actu ad effectū: tūc eſt in termino eſſe
actuale: pōt aūt illud abſolutū terminās eē ſine reſpectu
ad ipm: igiṫ ita eſt ſil' cū iſto reſpectu qḋ eſt p̄us nālit̄ eo:
ꝛ iō nō pōt eē aliq̄ relō in cā nālr̄ añq̄ȝ abſolutū ſit ad qḋ
d3 eſſe iſta relō. Et ita intelligo ꙗ in p̄mo inſtāti eſt. a. ſub
rōne abſoluti. in 2° eſt. b. ſub rōne abſoluti hn̄s eſſe ꝑ. a. ī 3°
b. referṫ ad. a. ſub rōne abſoluti: ſi eſt relō nō mutua: vl'. a.
ꝛ. b. referunṫ relōnib⁹ mutuis. ita ḡ in p̄° inſtāti intell's eſt
in actu ꝑ eſſentiā: vt eſt mere abſoluta tanq̄ȝ in actu p̄mo
ſufficiēti ad ꝓducēdū qḋlibet in actu intelligibili. In 2° in/
ſtāti ꝓducit lapidē in eſſe intellecto: ita ꙗ terminꝰ iſte eſt:
ꝛ h3 reſpectū ad intellectionē diuinā: nullus aūt eſt reſpect⁹
ecōuerſo in intellectu diuino: q2 reſpectus eius nō eſt mu/
tuus. 35. Diſ. p̄. q. vnica. M.

Omni cognoſcēti agēti ꝓp finē nec̄ia eſt triplex cognitio: p̄°
q̄uo ꝛ q̄liter finis acq̄raṫ. 2° cognitio oium: q̄ ſunt neceſſa/
ria ad finē. 3° eſt nec̄ium cognoſcere ꙗ oia illa ſufficiāt ad
talē finē. Primū p3: q2 ſi neſciat q̄uo finis acq̄raṫ: neſciet
q̄liter ad ꝯſecutionē illi⁹ ſe diſponat. 2ᵐ ꝓbaṫ: q2 ſi neſciat
oia neceſſaria ad ipm finē ꝓp ignorātiā alicuius neceſſarij
poterit a fine deficere. Et ēt q̄ntū ad 3ᵐ ſi neſciat iſta neceſ/
ſaria ſufficere dubitādo ſe ignorare aliqḋ nec̄ium nō effi/
caciter ꝓſequeṫ illud qḋ eſt nec̄ium. 1. q. ꝓl. C.

Oibus ꝯtrib⁹ m̄rimoniū p̄cedētib⁹ legē euāgelicā nō fuit an/
nexū ſacr̄m ꝓprie dictū: nec fuiſſet annexū ꝯctui ī ſtatu in/
nocētie ſi ſemꝑ in illo māſiſſet ſicut dictū eſt. ā. diſ. 26. nec
tñ tunc defeciſſet aliqd de ꝑfectione ꝑtinēte ad ꝯtractum
m̄rimonij. 39. Diſ. 4ª. q. 1. infra. A.

Oīs creatura pōt tēdere in nihil: ꝛ in nō eē eo ꙗ de nihilo eſt:
ꝛ ſua actio ſilr̄ tēdit in nō eſſe: ꝛ hui⁹ tēdētia ſurgit neceſſa
rio ex nā rei: ſed ex hoc non pōt poni defectus culpabilis.
23. Diſ. 2ª. q. vnica. C.

Oīs diſpoſitio neceſſitās ad formā q̄ nō eſt rō receptiui pōt
dici quodāmō cā actiua ſiue cā inſtr̄alis reſpectu forme:
ipm aūt ſacr̄m ſiue ſuſceptio ſacr̄i eſt talis diſpoſitio ꝛ ime
diata nō cauſans aliā medtā inter ſe ꝛ grām: ꝛ iō ipſa pōt
dici quodammō cauſa actiua vel inſtrumentalis reſpectu
gratie. 1. Diſ. 4ª. q. 5. infra. D.

Omnis diligēs ſe ex charitate diligit ſe in ordine ad bonū in/
finitū: q2 diligit ſibi actū illū vel habitū quo tēdit in illud
bonū ꝛ in hac dilectione tendit in alterū q2 in deum tanq̄ȝ
in principale obiectū actus: ꝛ tamē ad ſe habet charitatem
l3 non vt ad obm̄ finale: ſed proximū ordinatū ad obm̄ vl
timū qḋ eſt ab eo diſtinctum. 29. diſ. 3ª. q. vnica. B.

Omnis entitas q̄ddītatiua ſiue partialis ſiue totalis alicuius
gn̄is eſt de ſe indifferens: vt entitas q̄ddītatiua ad hāc enti/
tatē ꝛ illā: ita ꙗ vt entitas q̄ddītatiua eſt nālit̄ prior iſta
entitate: vt eſt hec: ꝛ vt prior eſt nālit̄: ſicut nō couenit ſi/
bi eſſe hāc: ita nō repugnat ſibi ex rōne ſua ſuū oppoſitū:
ꝛ ſicut cōpoſitū nō includit ſuā entitatē: qua eſt hoc inquā/
tū nā: ita nec mā inquantū nā includit entitatē: qua eſt hec
mā nec forma inquātū nā includit ſuā. ergo iſta entitas nō
eſt mā vel foīa nec cōpoſitū inquātū qḋlibet iſtoꝝ eſt nā
ſed eſt vltima realitas entis qḋ eſt mā: vl' qḋ eſt forma vl'
qḋ eſt cōpoſitū: ita ꙗ qḋlibet cōe: ꝛ tñ determinabile ad/
huc pōt diſtingui quātūcūq3 ſit vna res in plures realita/
tes formalr̄ diſtinctas: quaꝝ hec foīalr̄ nō eſt illa: ſed hec
eſt formaliter entitas ſingularis: ꝛ illa eſt entitas nāe foīa/
liter: nec poſſunt iſte due realitates eſſe res ꝛ res ſicut pōt
eſſe realitas vñ accipiṫ genus: ꝛ realitas vñ accipiṫ dria:
ex q̄bus realitas ſpecifica accipiṫ: ſed ſemꝑ in eodē3 ſiue
parte ſiue toto ſunt realitates eiuſdē3 rei formaliter diſtin
cte. 2. diſtin. 2ª. q. 6. K.

Omnis intētio ſcd̄a eſt relatio rōnis nō quecūq3: ſed ꝑtinēs
ad extremū: vel actū intellectus cōponētis vel diuidētis:
vel ſaltē cōferentis vnū ad alterū: hoc p3 q2 intētio ſecūda
ſm oēs cauſaṫ ꝑ actū intellectus negociātis circa rē prime
intentionis: ꝛ nō pōt cauſare circa obiectū: niſi tñ relatio/
nem rationis. 23. diſ. p̄. q. vnica infra. A.

Oīs obligatio ad reſtōnē reduciṫ ad auferre vl' detinere: ꝛ h̄
vel vt cā p̄ncipalis vel ꝓxima vel quoadiuuās vel indu/
cens vel nō īpediēs qñ eius eſſet ad bonū reipu. ꝛ ſine pe/
riculo pſone impedire. 15. diſ. 4ª. q. 2. infra. Bb.

Oīs memoria ꝑfecta pōt hr̄e intelligētiā adequatā ſibi quo
ad hoc ꙗ ipſa ſm actū ſuū p̄mū ꝛ totalē pōt ꝓducere effe
ctū ſibi adequatū: qḋ p3: q2 ēt memoria infinita patris pōt
eſſe principium producendi notitiam actualem infinitā.
3. diſtin. 2ª. q. 10. infra. C.

Oīs nā que nō eſt de ſe actus purus pōt ſm illā realitatē: ſm
quā eſt nā: eſſe potētialis ad realitatē illā qua eſt hec nā: ꝛ
ſicut de ſe nō includit aliquā entitatē3 quaſi ſingularē: ita
nō repugnāt ſibi quotcūq3 tales entitates: ꝛ ita pōt i quot/
cunq3 talibus inueniri: in eo tñ qḋ eſt neceſſe eſſe ex ſe eſt

determinatio in nā ad eſſe hoc:qꝛ tātū eſt quantū pōt eſſe: qꝛ qcqd pōt eſſe in nā eſt ibi:ita q̄ determinatio non pōt eſſe p aliqd̄ extrinſecū ad ſingularitatē:ſi poſſibilitas ſit in nā p ſe ad infinitatē:ſecus eſt in omni nā potētiali vbi pōt eſſe multitudo.3.diſ.2ª.q.7.B.

Omnis nā intellectualis imediate ordinat̄ ad attingēdū finē ordine tñ quodā:ita tñ q̄ vna eſt pfectior alia:⁊ oēs tñ immediate nō ordinate ita q̄ vna ſit alterius mediū quo attingat vltimū finē:oīs enī intellectus habet pro obiecto totū ens:⁊ ſic nō quietat̄ in quacumqȝ ſubſtātia vel ente:ſed ſolū in ente optimo:ſicut pȝ de viſu:clari⁹ enī ⁊ perfectius videt aquila ſolē q̄ homo:tñ imediate vtrūqȝ videt ſolē. 49.diſtin.4ª.q.8.infra.E.

Omnis ordinate volēs poſt volitionē finis imediate vult illud qd̄ eſt imediatius vel pximius fini:deus ergo cum ſit volens ordinate pmo vult ſeipm vel bonitatē ſuā tanq̄ finē.2° vult bonū creature rōnalis vltimatū qd̄ eſt cōicatio creature:ſiue cōicatio beatifica ſue bonitatis creature tali: ⁊ poſtea vult grām que ordinat̄ ad beatitudinē huius:vel ad fruitionē eius:⁊ poſterius vult iſtū beatū vel beatificabilē eſſe naſciturū a tali parēte.20.diſ.2ª.q.2.A.

Oīs pena eſt inuolūtaria ſm ſe cōparādo ad volūtatē ſequētē affectionē cōmodi:tñ pōt eſſe volūtaria volūtate antecedēte.ſ.volūtarie applicatione cāuſarum ad quas ſequit̄:pōt ēt eē volūtaria volūtate iuſta acceptāte:⁊ hoc volūtate ſequēte affectionē iuſtitie:qꝛ ſic acceptat qcqd hȝ ordinē ad per ſe volēdū iuſte.14.diſ.4ª.q.1.infra.O.

Oipotētia ad oē poſſibile producēdū nō pōt ↄferri creature: vel alicui niſi illud habeat in ſe formā vnā vel plures in q̄ vel in qbus radicet̄ potētia oīum poſſibilium poſſibiliter fiēdoꝝ:hec aūt forma nō pōt eſſe accidētalis nec vna nec multe:qꝛ accidēs ſm ſe non hȝ in ſe nec hēre pōt manens accñs pductiuā virtutē oīum ſubāꝝ:vel alicuius dico de ſe:igit̄ opȝ q̄ illa oipotētia ineſſet ei p aliquā formā ſubſtātialē virtualiter ⁊ pfecte ↄtinētē oēm formā ⁊ oē ens poſſibile fieri:⁊ iō talis potētia nō pōt ↄferri aīe hūi manēte aīa:nec angelo:qꝛ aīa manēs aīa vel angelus manēs angelus nō pōt infrigidare:⁊ iō repugnat ſibi talis forma virtualr ↄtinēs oīa:ſȝ poſſe cognoſcere oīa cognoſcibilia cū h̄ nō ſit pducere ipſa in eē:nō requirit niſi potētiā intellectiuā:⁊ habitus vel ſpēs quoꝝ aīa eſt capax:⁊ iō intēdēdo in ſcibilia nō cauſando ea: ſed tñ cognoſcendo non requirit̄ tāta pfectio in fundamēto quo abſolute cognoſcit:ſicut requirit̄ in fundamento omnipotētie quo pōt oīa poſſibilia cauſare.16.diſ.3ª.q.2.E.

Oipotēs ſicut ſuo velle pōt pducere oē poſſibile.ita ſuo nolle pōt impedire:vel deſtruere omne poſſibile:ſi iam hēbȝ eſſe.2.diſtin.pª.q.3.infra.B.

Oipotēs pōt in oē illud qd̄ eſt termin⁹ potētie ſimplr:⁊ hoc pducēdo illud in eo in quo natū eſt pduci:ſi natū eſt pduci in aliquo:vel pducēdo ipm in ſe ſubſiſtēs ſi nō eſt natū pduci in aliquo:nō aūt opȝ q̄ poſſet pducere oē tale formaliter in ſe:ſicut pōt pducere curſuȝ aīalis in aīali: vt in hoīe vel aſino:in quo natus eſt eſſe curſus:ſed hoc non pōt pducere in ſe:nec pōt ſoīalr currere qꝛ tūc p illud verbuȝ neutrū ſignificaret̄:q̄ talis forma eſſet in ipſo formalr: ſȝ igit̄ filius nō poſſit formaliter gñare:vt gñatio ſit in ipſo: nec poſſit pncipiare gnōnē in ſeipſo:tñ ſi illud ſit termin⁹ oipotētie opȝ dicere q̄ filius poſſit pncipiare gnōnē in eo in quo nata eſt eſſe:nullo aūt mō filius pōt pncipiare gnōnē in ſe:nec in illo in quo nō eſt nata eſſe:tñ vt eſt oipotens pōt actionē illā cauſare in eo qd̄ pōt eam recipere:ſicut nō eſſet oipotēs ſi nō poſſet cāre intellectionē in intellectu potēte recipe eā:gñare aūt nō pōt aliquo mō eſſe a filio nec vt in filio nec in alio:igit̄ ſi gñare eſt terminus oipotentie ſimplr:filius nō erit oipotēs.20.diſ.pª.q.vnica infra.L.

Omni potētie paſſiue in ente opȝ ponere aliā actiuā correſpōdētē:⁊ ita ſi paſſiue noue nō correſpōdet alia actiua creata correſpōdebit ſibi imediate diuina.43.diſ.4ª.q.2.D.

Oīs rōnabilr volēs vult pmo finē:⁊ 2° illud quo imediate attingit finē:⁊ 3° alia que remotius ſunt ordinata ad attingēdū finem:cū igit̄ deus rōnabiliſſime velit lȝ nō diuerſis actibus:ſed tñ vno inquantū illo diuerſimode tēdit ſuper obiecta ordinate:pmo vult finē:⁊ in hoc eſt actus ſuus pfectus ⁊ volūtas eius beata:ſcd̄o vult illa q̄ imediate ordinātur in ipm pdeſtinādo.ſ.electos q imediate attingunt ipm: ⁊ hoc quaſi reflectēdo volēdo alios diligere idē obm ſecū ſicut prius dictum fuit de charitate di.28.huius: qui enim amat ſe pmo ordinate:⁊ p ↄñs nō inordinate ɕelando vel inuidendo iſto mō.2° vult hēre alios diligentes:⁊ hoc eſt velle alios hēre amorē ſuū in ſe:⁊ hoc eſt pdeſtinare eos ſi velit eis hoc bonū finalr.3° vult illa q̄ ſūt neceſſaria ad attingendū hūc finē.ſ.bona grē.4° vult pp illos alia q̄ ſunt remotiora:puta hūc modū ſenſibilē vt ſeruiat eis:vt ſic verū ſit illud.2.phyſicoꝝ.homo quodāmō eſt finis oīum ſenſibilium.ſ.qꝛ ppter ipſum volitū a deo quaſi in ſecūdo ſigno nāe ſunt omnia ſenſibilia volita quaſi in 4° ſigno:illud ēt qd̄ eſt ppinquius fini vltimo cōſueuit dici finis eoꝝ que ſunt remotiora:ſiue igit̄ qꝛ deus vult mūdum ſenſibilem in ordine ad hominē predeſtinatū : ſiue qꝛ quodāmō vult imediatius hoīem amare ſe q̄ mūdū ſenſibilem eſſe: homo erit finis mundi ſenſibilis:pȝ igitur inequalitas volibilium quātū ad ipſa volita:nō vt volitio eſt ipſius volūtatis:ſed vt trāſit ſup obiecta mō predicto.nec tñ illa inequalitas eſt pp bonitatē p̄ſuppoſitaȝ in obiectis quibuſcunqȝ aliis a ſe:que ſit quaſi rō ſic vel ſic volēdi:ſed rō eſt in ipſa volūtate diuina:qꝛ ſicut ipſa acceptat alia in gradu:ita ſūt bona in tali gradu:⁊ nō econuerſo:vel ſi detur q̄ in eis: vt oſtenſa ſunt ab intellectu:oſtendit̄ aliqs gradus bonitatis eſſentialis ſm quē rōnabilr dȝ cōplacere voluntati: hoc ſaltē eſt cērtū q̄ cōplacentia eoꝝ quantuȝ ad actualē exiſtētiam eſt mere ex volūtate diuina abſqȝ alia rōne determinante ex parte eoꝝ.32.diſ.3ª.q.vnica infra.H.

Oīs relatio rōnis que eſt in obiecto ex hoc comparat̄ p intellectum ad aliud eſt in eo preciſe:vt eſt diminutuȝ habens eē in intellectu:vt cognitū in cognoſcēte:⁊ poſſet eſſe in eo ſi per impoſſibile illud non haberet eſſe eſſentie neqȝ exiſtentie:dū tamē haberet ſimili modo eſſe in intellectu cōparante.35.diſtin.pª.q.vnica.E.

Omnis ſubā p ſe exñs eſt ppria ei cuius eſt:hoc eſt vel ex ſeipſa:vel eſt ppria p aliqd̄ ↄhēs facta propria:quo ↄtrahente poſito nō pōt ineſſe alteri:lȝ nō repugnet ei ex ſe ineſſe alij.3.diſtin.2ª.q.1.L.

Omnis veritas theologica vel eſt de pmo ſubiecto:puta que ineſt deo p rōnem dei:vel quaſi de parte ſubiectiua primi ſubiecti:puta que eſt propria alicui perſone:aut de aliquo qd̄ attribuit̄ ad pᵐ ſubm:vel quaſi partē ſubiecti : vt puta de creatura q̄tū ad reſpectū quē habet ad deū:vt de:⁊ de natura aſſumpta q̄tū ad reſpectū:quem hȝ ad verbuȝ ſuſtentificans.3.q.pl.P.

Omnis vnio vel eſt per informationē:vel p aggregationem: vel eſt oīno ordinis:⁊ ne ſit altercatio de pfectionibus eſſentialibus vel de proprietatibus notionalibus vel aliis que dicunt̄ vnita in deo:intelligo de vnione que eſt realiter diſtinctoꝝ.19.q.4.infra.A.

Opera illius qui moritur in charitate:⁊ ſi poſt mortē non referantur ab ipſo ad veniale in quo moritur dimittendum: nec etiā ipſe habeat aliquē actum nouū meritorium:p quē deleatur veniale:tamē illa opera prius facta poſſunt eſſe a deo relata ad remiſſionem iſtius venialis poſt mortem:⁊

hoc iſto

hoc iſto modo: q̄ cauſa impedibilis dum eſt impedita nō ponit effectū. dū ꝯo eſt nō impedita ponit: ſʒ merita iſti⁹ morientis in charitate eſſent cā ſufficiens deletionis venialiū iſtius: vel relata ab ipſo vł a deo acceptāte illa ī ordine ad iſtud: ſunt aūt impedita dū iſte viuit: ſi ſemꝑ actu manet in peccato veniali: poſt mortē ꝯo nō ſunt impedita: q̄ tūc nō ꝯbit actū peccati venialis: ⁊ ideo per illa delebunt̄ venialia poſt hanc vitam. 21. diſ. 4t. q. 1. infra. E.

Operatio hʒ duas cōditiones quibus ꝯuenit cū actione. ꝑma eſt ꝙ ſemꝑ eſt in fieri: nō dico ſucceſſiuo: q̄ opatio eſt indiuiſibilis: ſʒ ſic in fieri ꝙ in ꝯtinua depēdētia ad cām eādē ⁊ ſm idē: ſicut depēdētia rei ꝯſeruate ad cām ꝯſeruantē. ſcda ꝯditio eſt: ꝙ opatio trāſit in obm ſicut in terminū: lʒ nō accipiat eē ꝑ ipſam: q̄ ꝓſuppoſitū in ſuo eſſe: ⁊ ꝑꝑ iſtas duas ꝯditiones pōt opatio dici actio: ſicut ꝑꝑ iſtas ſignificat̄ grāmatice ꝑ verbū actiuum: ⁊ ꝑꝑ eaſdē dicitur opatio actus ſecundus. 13. q. q. Dd.

Opatio hʒ obm q̄ſi ꝓſuppoſitū. ꝓductio aūt hʒ terminū ꝓductum per ipſam. 6. diſ. ꝑ. q. vnica. A.

Operatio inquātū opatio eſt non ꝓductiua: q̄ opationes: vt operationes: ſunt fines ⁊ ꝑfectiōes opantis: productio aūt: vt ꝓductio eſt: nō eſt ꝑfectio ꝓducētis: ſed hʒ terminū ꝓductū extra eēntiā ꝓducētis: vel ſaltē nō includit̄ fo͂aliter in ꝑſona ꝓducentis. Quare igit̄ actus ſcdus quo pr̄ intelligit vel opat̄ formalr̄ nō ꝓducit? Rn̄deo: q̄ illud intelligere ex rōne ſua eſt operari patris: ⁊ nō eſt ꝓducere: productione aūt ſiue dictione producit: ſicut aliqd calefactione calefacit formaliter: cui⁹ nō eſt alia cā prior. Qd̄ ſi arguas idē eſſe ꝑm̄ iſtoꝝ duoꝝ actuū: nō altercādo mō de intellectu agente ⁊ poſſibili: pōt ꝯcedi: ꝙ ex plenitudine ꝑfectionis pōt cōpetere alicui: ꝙ opetur ⁊ ꝓducat aliquid aliud a ſe: magis tn̄ hoc patebit: qn̄ dicet̄ ꝙ dicere non eſt aliquis actus intelligendi formaliter: eſt tn̄ aliquis act⁹ intellect⁹: nullus aūt actus intelligendi formaliter eſt ꝓductiuus: ſed aliquis alius actus formaliter nāliter precedens: vel ſubſequens poteſt eſſe productiuus: qualis eſt actus dicendi. 2. Diſtin. ꝑ. q. 7. Q.

Opatio mixti nō eſt eiuſdē ſpēi cū aliqua opatione elementi: nec tranſmutationē. forma elementi ⁊ forma mixti habēt ſufficientē entitatē: vt vna ſit terminus vni⁹ generationis: ⁊ alia alterius: vel vt hec ſit terminus a quo corruptionis ⁊ ille terminus ad quē generationis. ergo ſicut nihil poteſt eſſe ſimul ſub forma aeris ⁊ ignis ſic nec ſub iſtis ⁊ mixti. Nec etiā qualitas mixti hoc cogit: puta frigiditas carnis: q̄ illa nō eſt frigidas aq̄ vel terre. 15. diſ. 2. q. vnica ifra. A.

Operatio nō proportionata nō eſt delectabilis: qualis eſt ſenſatio obiecti excellentis: nec mirū q̄ operatio non eſt delectabilis niſi q̄ eſt circa obiectū delectabile: ⁊ ideo quādo obiectum eſt diſconueniens: tunc eſt contriſtans vel dolorificans. 44. diſ. 4t. q. 3. infra. D.

Opatio que eſt vltima ꝑfectio nāe opantis neceſſario habet annexam relationē: puta ſi loquamur de operatione beatifica hominis vel angeli: iſta neceſſario eſt exiſtentis vt exiſtentis: q̄ ſi ſit cognitio eſt intuitiua: ſi ſit volitio eſt neceſſario cōcomitans intuitionem. 13. q. q. infra. P.

Oportet actū intellectus eſſe in ꝑtāte voluntatis: ita ꝙ poſſit intellectū auertere ab vno intelligibili ad aliud intelligibile cōuertendo: al's intellectus ſtaret ſemper in cognitione obiecti perfectiſſimi habitualiter ſibi noti. ꝓbatio. Agens perfectius circa idē paſſum fortius agit ⁊ impedit minus ⁊ imperfectum: patet de igne ⁊ aqua que ſi agant circa idē: ignis totaliter impediet aquam in ſua actione ita ꝙ nō habebit effectum ſuum: ſed obiecta intelligibilia reſpectu intellectionis ſunt cauſe naturales actiue: ⁊ intellectus agens ⁊ poſſibilis ſi ponātur agere ad intellectionem: igitur minus perfectum intelligibile preſente magis perfecto intelligibili mouēte: nunq̄ moueret neq̄ auerteret̄ intellectus ab illo magis perfecto ⁊ efficaciſſimo intelligibili. 42. diſ. 2. q. 1. infra. L.

Oportet ad vnitatē ꝑ ſe cōpoſiti mām̄ recipe formam ⁊ ſubeſſe forme: nō ꝙ tūc māe det̄ aliqua actualitas noua: quādo non eſt ſub forma. 12. Diſ. 2. q. 1. infra. H.

Oportet apprehēſionē eſſe ſm rōnē rectā nō erroneam: alioquin ſi ad apprehenſionem erroneam ſtatim oēs appetāt eſſe actu elicito: nō ſequit̄ illud eſſe cōſonum inclinationi nāe: imo magis oppoſitum. Non eſt aūt manifeſtum per rōnē nālem ꝙ ratio oſtendens homini ſemꝑ eſſe tanq̄ appetibile ſit rō nō erronea: q̄ prius oporteret oſtendere ꝙ iſtud poſſet cōpetere homini. Breuiter ergo omne mediū ex deſiderio nāli ad probandū aīe imortalitatē videt̄ eſſe inefficax: q̄ ad efficaciā eius opʒ oſtendere vel potentiam nālē eſſe in natura ad iſtud: vel ꝙ apprehēſio quam ſtatī ſequit̄ iſtud deſiderium ſi eſt actus elicitus ſit apprehēſio recta ⁊ non erronea: ⁊ bonum primum eſt idem cum concluſione que concluditur ex deſiderio naturali. 2m autē difficilius vel minus notū illa concluſione que eſt ꝙ anima ſit immortalis. 43. diſ. 4t. q. 2. infra. Y.

Oportet peccatorē qui eſt impotens ad faciendum penitentiā alia pena puniri pro peccato: ſed hoc nō debet ſibi imponi hic: q̄ nō pōt illam hic implere: nec pōt ſibi imponi ꝙ tanto tꝑe ſtet in purgatorio: q̄ iſte ſacerdos non hʒ auctoritatem ſibi infligendi illam penā: ſed ꝓponēda eſt ſibi pena correſpōdens peccatis tali mō: ſi ſanus eſſes talis pnīa eſſet tibi imponēda: quā ſi conualueris ſtudeas adimplere ſed nunc es in manu dn̄i: ꝯfide de miſericordia eius: q̄ ⁊ ſi te puniat: tn̄ miſericorditer: vel in caſu vbi nō poteſt ꝓtrahi multus ſermo non oportet aliquam penam ſibi ſpecificare: ſed tn̄ eum inſtruere de iuſtitia dei miſericordia. 20. Diſ. 4t. q. vnica infrica. H.

Oportet loquentem loqui ⁊ rn̄dere ad intētionem querentis: ita ꝙ ſi ei rn̄dendo dicat aliqua verba que ſunt falſa ſi diriguntur ad audientem: vera aūt ſi dirigantur ad deū. nō loquitur veraciter: q̄ in caſu illo non licet alloqui deū. 38. Diſtin. 3. q. vnica. D.

Oportet obiectum magis cointelligi actui vt terminum attingentie vnionis in actu q̄ vt terminum depēdentie vel menſurabilis: iſta aūt attingētia eſt relatio rōnis in actu abſtractiuo: ſed q̄ ſub ratione illius relationis attingentie cōiter intelligitur: ⁊ hoc attingentie actualis: lʒ illa non ſit actualitas realis: ſed actualitas relationis rōnis: ideo cōiter operatio ſignat̄ ſub tali relōne actuali: ⁊ opʒ obm cointelligi vt terminās talē relōnē actualē. 13. q. q. Nn.

Ordinatio ad penā: vt eſt diſcōueniens ipſi anime dicit̄ eius macula: ſicut ꝑ oppoſitum pulchritudo: vt aūt eſt obligatio formaliter ad illā penā dicit̄ reatus: ⁊ vt eſt actus voluntatis diuine in qua eſt tota iſta realitas per quem actū ordinatur ad talem penā dicit̄ offenſa: nihil eniʒ aliud eſt offendi vel iraſci in deo q̄ velle vindicare iſta penā: ⁊ lʒ de⁹ dicat̄ figuratiue iratus vel offenſus: tn̄ accipiendo iſtā rōnem iraſci pro velle vindicare excluſa paſſione cōcomitāte iſtius velle deus formaliter eſt iratus vel offenſus: quia formaliter eſt volens vindicare peccatum cōmiſſum ꝯtra legem ſuam. 14. Diſtin. 4t. q. 1. D.

Ordinatum eſt: vt cā ꝑma q̄ nata eſt hēre aliquā cām ſcdam nō poſſit in effectū ſummū illaꝝ cāꝝ ſine tali actione cāe ſcde. Silr̄ ordinatū eſt vt nulla volūtas ſumme ꝑficiatur actu 2o ſummo ēt vt recipiens: niſi hēat ſummū actū ꝑmū: ⁊ ita nec poſe eſt de potētia ordinata ꝙ ſumme ſruat̄ ſine ſumma gratia. 13. Diſt. 4t. q. 4. infra. Q.

Ordo eſt quedam relō: nō aūt oīs relō eſt ordo: q̄ nec relatio

tio cõis fundata ſuper vnum vt relationes equiperantie: ſed ſole relationes diſquiperantie dicunt ordinem: arguendo igitur a negatione ordinis ad negationem relationis eſt arguere ac ſi primo negaretur antecedens ꝛ poſtea conſequens. 30. Diſ. p̊. q. 2. E.

Ordo eſt in contingentibus: q2 aliqua eſt pͥma ꝛ immediata: alioquin vel eſſet proceſſus in infinitum in contingentibus: vel aliquod cõtingens ſequeretur ex cauſa neceſſaria: quorũ vtrumq3 eſt impoſſibile. 3. diſ. p̊. q. 4. G.

Ordo eſt ꝓpinquitatis: q2 ꝯſanguinitas eſt mere carnalis ꝓpinquitas: affinitas ꝓprie ſurgit ex copula carnali mere publice honeſtatis iuſtitia ex ꝓpinquitate carnali ꝯtractu matrimoniali ꝛ ſponſaliũ. Spũalis cognatio ex propinquitate carnali ꝛ ſuſceptione vel datione ſacramenti baptiſmi vel cõfirmationis: legalis ex carnali ꝛ alio vinculo ſm legẽ per adoptionẽ. ſ. per applicationem aũt ſpecialẽ ad cultum diuinum: eccleſia illegitimauit eum qui ſolẽniter vouit continentiam: ꝛ eum qui ſuſcepit ordinem ſacrum: de primo dictum eſt diſ. 38. de 2° di. 27. illud aũt de voto ſolẽni: ſi tamen ibi fiat traditio poteſtatis corporis ad caſtitatem ſeruandam ipſi eccleſie vel prelato in cuius manu vouet: ꝛ per hoc non habet poteſtatem ſui corporis ad actum coniugalem tunc poteſt reduci iſtud impedimẽtũ ad nãm contractus ſicut illud de alligato ad aliud matrimonium. 42. Diſ. 4ͥ. q. vnica infra. K.

Ordo eſt in deo q̃druplicis neceſſitatis: pͥma qua deus neceſſario viuit: ſcđa q̃ neceſſario intelligit: tertia qua neceſſario ſpirat: quarta q̃ neceſſario diligit ſe. 16. q. q. O.

Ordo in eccleſia nõ eſt niſi gradus diſponens ad miniſtrãdũ in determinato gradu eccleſiaſtico: ꝛ ille poteſt competere alicui antequã ſolemnis impedimentis ſit in potentia propinqua ad exercendum illum actum: nec ibi requiritur conſenſus ad impreſſionẽ characteris ſicut nec in minoribꝰ ordinibus: iſtud tñ nõ poſſe 3° mõ eſt in muliere: qđ nõ eſt tenẽdũ tãq̃ ꝑciſe ꝑ eccliã determinatũ: ſ3 hẽtur hoc a chřo: nõ enĩ ecclia ꝑſumpſiſſet totũ ſexũ muliebrẽ priuaſſe ſine culpa ſua actu qui poſſet ſibi licite cõpetere: g eſſet ordinatus ad ſalutem mulieris ꝛ aliorum in eccleſia per eã: q2 h̃ eſſe videref maxime iniuſtitie non ſolum in ſolo ſexu: ſed ẽt in paucis perſonis. 25. diſtin. 4ͥ. q. 2. B.

Ordo originis ſtat cum perfectione: ordo autem inequalitatis nõ ſtat cũ perfectione: nõ igitur omnis ordo eſt ꝑfectionis: ſed aliquis ſtat cũ perfectione in eadem natura: ꝛ aliquis non. 19. Diſtin. p̊. q. 1. L.

Panis non fuit corpus nec eſt nec erit: ꝛ econuerſo corpus non fuit nec eſt nec erit panis: ꝛ rõ omnium iſtorum eſt: q2 eſſe notat vnionẽ extremorũ eſſentialẽ vel accidentalem pro illo tpe qđ aſſignat: ſed pro nulla dña tpis hñt hec extrema vnionẽ eẽntialẽ nec accidentalẽ: ſed pro omni inſtãti vel diſperationẽ: puta qñ extrema ſunt entia poſitiua vł maiorẽ repugnãtiã. ſ. entis ad nõ ens ꝓ illo inſtãti ꝓ quo vnũ eſt: ꝛ aliud nõ eſt. 11. diſ. 4ͥ. q. 5. A.

Pars ſm ſpẽm h3 certã periodũ ꝛ determinatã in qua põt ꝯuertere i ſe partẽ nutrimẽti appoſitã ꝛ in qua nõ: hoc aũt põt q̃diu põt agere ſufficiẽter in nutrimẽtũ: ꝛ q2 oẽ agens phyſicum agendo repatif ꝛ repatiendo debilitatur: ita tandẽ q nõ põt amplius cõuertere nec reſiſtere corrũpenti: ꝛ tũc huiꝰ pars ſm ſpẽm incipit eſſe ſm mãm ꝛ fluere i partẽ ſm mãm deſinendo eſſe ſm ſpẽm: h̃ ergo eſt cauſa corruptionis. ſ. deperditio paulatina illarum partium. 19. diſ. 2ͥ. q. vnica infra. A.

Partes homogenee ſufficientes ad q̃titatẽ eius debitam reſurgent in illa parte organica: ꝛ hec ille: que prius fuerunt de veritate nãe illius partis prius inq̃ duratione ſi fuerũt equalr de veritate alterius ꝛ q̃tũ ad puritatẽ ꝛ q̃tũ ad intentionẽ nãe: ſi aũt in aliquo alio ꝑncipalius altero illorum modorum in alio reſurgent. 44. Diſ. 4ͥ. q. 1. S.

Paſſio chři exhibita plus meret de gřa credẽtibꝰ eã iã exhibitã q̃ ipſa vt exhibẽda meruerit illis: q credideruñt illã vt exhibẽdã: ꝛ iõ ſacřa nřa q̃ hñt efficaciã in virtute paſſionis chři exhibite plus ꝯferũt de gřa q̃ ſacřa veteris legis. Preter hec habemꝰ plura adiutoria gře: q2 plura ſacřa. Nã illi ꝑter matrimoniũ: ſi tñ fuit illis ſacřm (de quo tangetur in chřo) nullũ habuerũt ſacřm niſi circũciſionẽ ꝛ hoc vt remediũ ꝯtra originale. 40. Diſ. 3ͥ. q. vnica. F.

Paſſio chři fuit bonũ finitũ ẽt accepta ſm totã rõnẽ meriti in ea: q2 nõ erat bonũ increatũ: nec ꝑ ꝯñs acceptaf a deo infinite ex parte obiecti: q2 non fuit deus btũs volẽdo illã paſſionẽ ſicut amãdo ſuã eſſentiam: ſi ergo infinitas in peccato ꝓhiberet ſatiſfactionẽ poſſibilẽ: ẽt ꝓhiberet eam poſita paſſione chři. 15. Diſ. 4ͥ. q. 1. infra. L.

Paſſio dicit reſpectũ paſſi ad agẽs extrinſecus aduenientẽ: hoc eſt nõ neceſſario ꝯñtẽ extrema poſita: talis aũt põt eſſe cũ paſſum nunq̃ ꝑcedat duratione formã quã recipit: q2 q̃ntumcũq3 ſimul ſecũ hẽat formã: põt tñ eã recipe ab alio: ꝛ tunc breuiter in inductione forme coeue ipi paſſo hñ eſt paſſio ſine mutatione. Exẽplũ huius ſm Augu. 2. ꝯfeſ. quodã mõ ꝑoritatis creatur mã priuſq̃ forma: in illo priori mã non habet reſpectũ ad deũ niſi producti ad ꝓducens: ꝛ ille reſpectus nõ eſt extrinſecus adueniẽs: imo nec ꝑ ꝯñs nãm fundamenti: ex. j. diſ. 2ͥ. in 2° inſtanti nãe recipit formam a deo ꝛ ille reſpectus nõ eſt eius vt producti vt ad deũ ꝓducẽtẽ: ſed eſt eius vt informati ad deũ vt informantẽ ſiue vt imprimentẽ formã: ꝛ ille ſcđus reſpectus extrinſecus aduenit mãe: q2 poſſet ꝑpetuo mã manere deo ꝯſeruante ſine illo reſpectu receptionis a deo: forma ergo illa ſimul duratione ꝯcreata eſt in mã: ſed poſterius nã inducif vel imprimif in mãm paſſione de gñe paſſionis: ſed ſine omni mutatione: q2 nunq̃ mã a ꝑuatione forme illius tranſit ad formã: nec breuiter aliter ſe h3 ſm eã: q2 alr ꝛ alr ꝑſupponunt entitatẽ. 43. Diſ. 4ͥ. q. 5. infra. D.

Paſſiones penales ꝛ maxime mors qñ eſt ex actu ṽtutis accepta ꝛ imperata eſt laudabilior q̃ actus virtutis circa delectabile ſeparatim: vñ actus virtutis circa triſtabile eſt magis meritorius q̃ actus virtutis circa delectabile: ꝛ paſſiones voluntarie cõcomitantes actũ virtutis ſimul accepte ſunt magis meritorie q̃ actus tñ: vñ ſaluator de Paulo dixit. Oſtẽdam ei quanta oportet eum pati: nõ dixit quãta oportuit eum agere: q ergo chřs voluit ſic pati proceſſit ex amore intenſo finis ꝛ noſtri quo dilexit nos propter deum. 20. diſtin. 3ͥ. q. vnica infra. E.

Pater aliquo mõ prius origine intelligit q̃ filius ſit generatus: nõ tñ q intellectio actualis přis ſit rõ gignẽdi filiũ: ſed memoriã in patre. 12. Diſ. p̊. q. 1. infra. J.

Pi eternus getaf in eẽntia ſua: vt eſt in ſenõ q̊ ſeqf: ergo nõ põt quietari in eſſentia: vt eſt in filio: vel ſpũ ſcõ: imo quietaf in eſſentia ſua: vt cõicata eſt ei: ꝛ hoc eadẽ quietatione qua quietaf in eſſentia: vt eſt in ſe. qđ enim quietaf primo in aliquo obto: quietaf in illo in quocũq3 eſt ſm illum modũ: ita hic: ſi btũs prius fruaf eſſentia poſtea pſona: nõ getaf vlteriori quietatione: q̃ prius getabaf: ſed eadẽ getatione inquantũ obm quietans terminat: vt in aliquo: ꝛ pͥus non terminabat vt in illo. 1. Diſ. p̊. q. 2. F.

Pi formalr eſt memoria: intelligẽtia: ꝛ volũtas. Augu. 15. de tri. c. 7. ſiue. 15. de paruis. In illa trinitate quis audeat dicere patrẽ: nec ſeipm: nec filium: nec ſpũm ſcm intelligere: niſi per filium: vel diligere niſi per ſpiritum ſanctũ: ꝑ ſe aũt meminiſſe tñmõ vel ſui: vel filij: vel ſpũſſcti: ſequitur quis hoc in illa trinitate vel opinari: vel affirmare preſumat: ſi enim ſolus ibi filius intelligat: vt intelligentia

ſit: ꝛ ſibi: ꝛ patri: ꝛ ſpirituiſancto: ad illam abſurditatē reditur: ꝙ pr̄ non ſit ſapiens de ſe: ſed de filio: hec ille. Intelligit igitͥ ꝙ pater formalr̄ eſt memoria ſibi: intelligentia ſibi: ꝛ voluntas ſibi. ꝛ in hoc eſt diſſilimido īter ꝑſonas ꝛ partes imaginis in nobis ſm̄ ipſum: ꝙ ſi arguas ꝓprius actus intelligētie eſt ꝟbum: nego. imo de rōne verbi eſt ꝙ ſit notitia genita. Dices: ſufficit ꝙ ſit notitia declaratiua. nego: itelligēdo per declaratiuū relationē rōnis: vt eſt itelligibilis ad itellectum: talis. n. relatio eſt notitie declaratiue actualis patris: qua pr̄ formalr̄ itelligit: ad notitiam habitualē pr̄is: vt eſt memoria. ita ꝙ oīm p̄ſens itellectui patris declarat eque ꝑfecte ꝑ notitiā actualē pr̄is: ſicͥ ꝑ notitiā actualē q̄ eſt filius: ꝛ tn̄ notitia actual' pr̄is nō eſt ꝟbum: qꝛ nihil pōt eē formalr̄ in pr̄e: niſi non genitū. 2. Diſt. p̊. q. 7. infra. P.

Pater q̄ntum ad itellectum eſt formalr̄ beatus itellectione: ꝛ quātum ad volūtatē volitione. 6. Diſt. 4ͥ. q. vnica. L.

Pr̄ eadē fecūditate imediate ſpirat ſpm̄ ſcm̄: ſꝫ inq̄tuꝫ dat filio illā virtute ſpirādi: q̄ filius ſpirat: pōt dici imediate ſpirare: nec eſt h̄ diſſormitas aliq̄ ꝑfectiōis ꝛ imꝑfectiōis ſiue aliqd: qđ ponat diuerſitatē in actu: ſed tn̄ ali⁹ modus hn̄di eādem ꝟtutē: qꝛ pr̄ a ſe. filiꝰ nō a ſe: ſꝫ a pr̄e. 12. Di. p̊. q. 2. D.

Pr̄ ꝛ filius ſunt eq̄les ſm̄ eēntiam: vt ly ſm̄ notat fundamentum ꝓprium eq̄litatis: qꝛ iſte relōnes cōes fundant̄ ſuper aliqd qđ eſt cōe: vt eſt cōe: nihil aūt cōe vnū eſt in ꝑſonis: niſi eſſentia vel eſſentiale. 31. Diſt. p̊. q. vnica. D.

Pater ꝛ filius nectunt̄ in ſpūſcō: ſicut in cōi ꝓducto: ꝛ que ſic nectunt̄ in cōmuni ꝓducto: lꝫ ſint diſtincta: aliogn non cōnecterent̄: tn̄ non hn̄t cōe ꝓductum inquātum diſtincta: ſꝫ inquātum vnum: vnde ꝓductum vnum eſt ab eis inquantum ſunt vnum producens. 12. Diſt. p̊. q. 1. Z.

Pater ꝛ filius ſpirant ſpm̄ ſcm̄: inq̄ntum ſunt oīno vnum: ꝛ nō inq̄ntum ſunt vnum in eēntia: nec inq̄ntum vnū in ꝑſona: ſꝫ inq̄ntuꝫ ſunt vnū in vi ſpiratiua: et ſi īferat̄ ergo pr̄ eēt duo ꝓncipia ꝓductiua ꝓpter duplicē fecūditatē in eo. nego ꝯñtiam: qꝛ ad hoc ꝙ dicat̄ plura ꝓducentia reqrit̄ numeratio ſuppoſitoꝝ: non. n. dr̄ aliqs plures ſciētes lꝫ habeat plures ſcias: ſꝫ oporteret eē plura ſuppoſita ad hoc ꝙ ſequeretur: qꝛ adiectiuū eſt in adiacētia eſſentiali ad ſuppoſitū: qđ terminat eius depēdentiam: ꝛ ideo nō pōt pluraficari: niſi ſubſtātiuum: qđ ſiſtit eius depēdentiā: pluraficet̄. h̄ autē in ꝓpoſito ſuppoſitum qđ ſiſtit depēdentiam adiectiui: non pōt pluraficari: ꝛ ideo adiectiua ſibi adiacētia nō pn̄t pluraficari: niſi ꝓpoſitio ſit falſa. 12. Diſt. p̊. q. 1. Cc.

Pater ꝛ filius ſpirant formalr̄ volūtate inq̄ntum vna eſt: non aūt ipſa relatio ꝯcordie pr̄is ad filium: ꝛ eꝯ eſt formalis ratio ſpirādi: qꝛ nō videt̄ ꝙ pr̄ ꝛ filius inq̄ntum hn̄t reſpectū originis ad. ſ. ſ. hēant mutuam relōnem adinuicē: tunc. n. nō hērent tn̄ mutuā relōnem originis ꝑnitatis ꝛ filiationis: hoc inquā dicēdo ꝙ lꝫ hn̄tes vnam volūtatem ꝯcordēt in ea formalr̄: tn̄ ꝯcordia nō eſt per ſe rō: ſed volūtas vna: et ꝙ fecūditas plena ſit ita in vna ſicut in duabus: ideo tamē duo ſpirāt: qꝛ preintelligit̄ illa fecūditas vna eſſe in duob⁹ anteq̄ꝫ habeat terminum. 32. Diſt. p̊. q. 2. infra. F.

Pater inq̄ntum hꝫ eēntiam ſibi pn̄tē ſub rōne actu intelligibilis: qđ ꝯuenit patri inq̄ntuꝫ eſt memoria. hoc mō pr̄ gignit: non aūt inq̄ntum itelligēs: ꝛ ideo memoria magis repn̄tat pr̄em q̄ꝫ filium: nō quo ad hoc ꝙ ſola memoria ſit in pr̄e: ꝛ ſola itelligētia ſit in filio: ſed quo ad hoc: ꝙ pr̄ gignit filiū inq̄ntum pr̄ habet rōnem memorie. non aūt vt pater habet rationem itelligentie vel voluntatis. 3. Diſt. p̊. q. 9. N.

Pater lꝫ hēat eādem notitiā: tn̄ ex ea vt q̄ ꝓducit: eſt memoria: ꝛ nō ꝓducit inq̄ntum actualis notitia. Notitie enim actuali vt̄ actualis ꝯuenit declarare: ꝛ ideo declarare magis ꝯuenit cū ꝓprio filij q̄ꝫ cum ꝓprio aliaꝝ ꝑſonaꝝ: ꝛ ita magis ſibi appropriat̄. vere tn̄ eſt in oī alia ꝑſona: qꝛ quelibet habet actualem declaratione inq̄ntuꝫ eſt actualis notitia: ꝛ eque declaratiua realr̄ ſicut eſt illa notitia actualis que eſt ꝟbum. declarat igit̄ formalr̄ pater oia ſeipſo: ſicut filius formalr̄ declarat oia ſeipſo: ꝛ ſpūſſanctus formaliter oia ſeipſo declarat: declarant ēt pr̄ ꝛ filius ſpūſcō ꝓncipiatiue: lꝫ iſti modi accipiendi declarare formalr̄ ꝛ ꝓncipiatiue non ſint ita vſitati: ſicut illi q̄bus verbum dr̄ declarare formalr̄: ꝛ pater ꝓncipiatiue verbo. ꝛ ratio maioris vſitationis iſtoꝝ verboꝝ eſt propter appropriationeꝫ notitie actualis ad verbum. 32. Diſt. p̊. q. 2. infra. B.

Pater non poſſet ꝓducere creaturas niſi prius ꝓductis filio ꝛ. ſ. ſ. ꝛ rō huius eſt: qꝛ qñ ab eodem vnum ſimplr̄ neccīo ꝓducitur: ꝛ aliud ꝯtingēter: non pōt ꝓducere illud ad qđ cōtingēter ſe hꝫ: niſi prius ꝓducto illo ad qđ neccīo ſe hꝫ: ꝛ maxime qñ eadē eſt neceſſitas ꝓducti ꝛ ꝓducētis: productuꝫ aūt extrinſecum ꝯtingēter producit̄. Intrinſecū ꝟo neccīo: ſic ꝙ ipſum eſt neccīum eadeꝫ neceſſitate qua ꝛ ꝓducens. non pōt ergo ichoari ordo productoꝝ extra niſi prius terminato ordine productoꝛum itra. 8. q. q. infra. J.

Patrem originare filium eſt pr̄em hr̄e filium pro correlatiuo nō quocūq: ſed tali correlatiuo: ꝛ qꝛ talis correlatio eſt relatio originis: ideo vnū extremū pōt eſſe prius origine altero: lꝫ ſint ſimul nā. 26. Diſt. p̊. q. vnica infra. T.

Patri pōt fieri reuerentia actualr̄: lꝫ actualr̄ non fiat. ſ. ſ. ꝛ ſic poſſe eſt ꝙ actualr̄ qs peccet in vnam ꝑſonaꝫ nō peccādo in aliam actualr̄: ſed tn̄ ꝟtualr̄ neceſſe eſt ipm̄ cogitare de oībꝫ cū facit reuerētiam vel irreuerētiam vni: ꝛ ita ꝟtualr̄ facere idem oībꝫ: et ſi eliciat aliquā opi. erroneā circa vnaꝫ ꝑſonaꝫ ꝟtualr̄ elicit circa oēs: qꝛ eaꝝ eſt vna bonitas ꝛ vna ſapientia: non tn̄ eſt neccē ſi actualr̄ peccet in vnam ꝙ peccet actualr̄ in alias. Sed iſto mō non accipit̄ pctm̄ in. ſ. ſ. vt. ſ. aliqs peccet in ipm̄ ꝛ nō in aliam ꝑſonā: ſed dr̄ pctm̄ in. ſ. ſ. nō ꝓprie ſed appropriate: vt qꝛ pctm̄ aliqđ eſt ꝯtra appropriatū. ſ. ſ. ſm̄ ꝙ dicimus ꝙ bonitas eſt appropriata. ſ. ſ. ideo pctm̄ ex certa malitia dr̄ eſſe pctm̄ in. ſ. ſ. patri autē appropriatur potētia: ideo pctm̄ ex īfirmitate dr̄ appropriare cōtra patrem: ſapientia aūt appropriat̄ filio: ideo peccatū ex ignorantia dr̄ eſſe ꝯtra filium. 43. Diſt. 2ͥ. q. 1. L.

Pr̄ pri⁹ origie hꝫ actū fecūditatis itell's q̄ꝫ volūtatis i illo ꝓori cōicat̄ filio fecūditas eadē: que eſt i pr̄e: qꝛ in illo ſigno originis in q̊ fili⁹ ꝓducit̄ ꝑ fecunditatē itell's cōicat̄ ſibi a pr̄e q̄cqd ei nō repugnat: ꝛ ita fecūditas volūtatis: igit̄ in alio ſigno origīs: qñ ꝓducit̄ ꝑſona ꝑ actū fecūditatis 2ͤ. ſ. volūtatis: ꝓducit̄ a pr̄e ꝛ filio oīno: vt ab vno ꝓn⁹ ꝑꝑ vnā fecunditatem ꝓncipij ꝓductiui in eis. 12. Diſt. p. q. 1. B.

Pater ꝓducit lapidem ꝓus origine q̄ꝫ filius. hoc eſt a ſe: ꝛ filius nō a ſe: ꝛ tn̄ filius eadē ꝓductione ꝓducit lapidem: ꝛ in eodē inſtāti nāe: ꝛ tn̄ in eodem īſtanti nāe pn̄t aſſignari oēs gradus ordis originis: ꝛ ideo nō ſeqtur ꝙ ſit bis ꝓductus: niſi ꝓus nālr̄ ꝛ in ꝓori īſtanti nāe ꝓduceret̄ a patre q̄ꝫ a filio: qđ non eſt veꝝ. nā in illo īſtāti nature i quo pr̄ ꝓducit lapidē in tali eſſe filius hꝫ eādem nām: ꝛ per ꝯñs omnē fecūditatem ꝓductiuam: que ſibi nō repugnat: ꝛ ita virtutem ꝓducendi lapidē: ꝛ ante illud īſtans ordine nature nō preintelligit̄ lapis productus in eſſe in cognito. Et ſi dicas ſaltem ꝓus origine preītelligit̄ ꝓductus a pr̄e q̄ꝫ a filio. igit̄ non pōt produci a poſteriori origine. igitur nec a filio: qꝛ filius non poteſt producere filium: qꝛ ante originem vis generatiua vt i patre habet terminū adequatum ſibi. Reſpōdeo ꝛ dico ꝙ nō eſt ita in originatione ſm̄ q̄d ſicut in originatione ſimplr̄: originatio enī ſimplr̄ ponit originatum in eſſe ſimplr̄: ꝛ ideo qđ in eſſe reali precedit originationem ſimplr̄ precedit ꝛ originatum ſimplr̄: ꝛ ideo non poteſt eē ab ipſo originato: ꝛ inde eſt ꝙ verbum non poteſt producere aliud verbum: ſed in originatione ſm̄ quid originans

non ꝓducit originatum in aliquo eſſe ſimplr̄: ⁊ ideo poteſt ſtare cū hoc ꝙ ꝓductio eius ꝓcedat ſic aliqđ originatū ꝙ tñ ſimplr̄ non ꝓcedat illud originatū. 1. Diſt. 2ª. q. 1. J.

Paternitas eſt de ſe formalr̄ incōicabilis: nō tñ iſte ꝯceptus: qui ſʒ dicta alſ: poteſt abſtrahi a pn̄itate diuina ⁊ creata: ſʒ iſta realitas que eſt in diuinis: que nō eſt formalr̄ eēntia ipſa eſt formalr̄ incōicabilis: ⁊ non q̄ſi ꝑ determinationeʒ extrinſecā. puta: qꝛ diuina: rō. n. incōicabilitatis eiꝰ eſt iſta: qꝛ ſicut eēntia eſt actus vltimus: ⁊ ideo non pōt per aliqđ determinari reſpectū cuius ſit ipſa q̄ſi potentiale: ita qcqđ eſt in ea eſt vltimū in vltima actualitate ſibi poſſi: ita ꝙ in illo inſtāti nāe: in quo ſapiētia pullulat in eēntia: ipſa pullulat ſm̄ vltimā determinationē: quā pōt hr̄e: vñ ⁊ iſta realitas: q̄ eſt ſapientia formalr̄ eſt nō determinabilis: ⁊ ſilr̄ qcqđ pōt eſſe incōicabile in ꝑ inſtanti nāe: in quo pullulat in nā pullulat: vt incōicabile: ⁊ nō prius vt cōicabile: qꝛ tunc eēt determinabile ꝑ aliqđ per qđ fieret incōicabile: ⁊ ſi dicas ꝙ tūc pn̄itas nō eſt incōicabilis: niſi qꝛ eſt in eēntia diuina. hec. n. realitas non hʒ vt ex ſe ſit vltimate determinata: niſi qꝛ eſt in eēntia diuina. Dico: ꝙ q̄ſi originalr̄ vel fundamentalr̄ qcqđ eſt itrinſecū in diuinis eſt ab eēntia: quia ſm̄ Dam. li. ꝑ. c. 12. eſt pelagus qđdā infinite ſubē: ſʒ tñ illa alia hn̄t formalr̄ rōnes ſuas: ⁊ ſeipſis ſūt ꝑmo talia formaliter: ita ꝙ ſapiētia: lʒ ab eēntia q̄ſi fundamētalr̄ ⁊ originaliter hēat: ꝙ ſit ꝑfectio ſimplr̄: eſt tñ formalr̄ ꝑfectio ſimpliciter ⁊ in ſe formalr̄ īfinita: ita ꝙ in eodē inſtāti nāe: in quo ſapiētia iam actu eſt in eēntia: ſi circūſcribat̄ ꝑ impoſſe ipſa eēntia: ⁊ remaneat intellſ ſapiētie: erit intellecꝰ ꝑfectionis ſimplr̄ īfinite. Jta in illo inſtāti nāe in quo itelligit̄ pn̄itas in eēntia ipſa ſeipſa eſt incōicabilis formalr̄: circumſcripta tūc per impoſſe ipſa eēntia: nec videt̄ eſſe ꝯdictio ꝙ aliqđ quaſi originalr̄ vel cauſalr̄ hēat ab aliquo hoc: qđ ſibi ꝯuenit formalr̄: ſicut calidū formalr̄ ꝯriat̄ frigido: lʒ cauſaliter ſit ab igne: cui ignis non ꝯriat̄ formalr̄: ita eſt in alijs ꝙ illa entitas: qua ꝯſtruit̄ aliqđ in eſſe ſpecifico ex ſe formalr̄ eſt idiuiſibilis in plures ſpēs: ēt dato per impoſſe ꝙ eſſet icauſata: lʒ modo iſtam indiuiſionem habeat cauſaliter vnde eſt cauſaliter. 26. Diſt. ꝑ. q. vnica infra. U.

Paternitas in diuinis: qꝛ diuina eſt incōicabilis: ita ꝙ lʒ qꝛ ſit circūſtātia ꝑncipij originis ſiue fundamētalis nō aūt ꝯhentis ſiue determinātis eo mō quo ꝯhit̄ albū cum dī hō albus: vel albedo humana. hec eni albedo pꝛeintelligit̄ in ſe exiſtēs: ⁊ vt ſic eēt īdeterminata ⁊ determinabilis vt ſit hominis: ⁊ ad hoc determinat̄ cum dī albedo humana. non aūt ꝙ albedo oriat̄ ex natura hoīs: ⁊ in illo inſtāti ipſa de ſe ſit determinata: ita per oppoſitū in ꝓpoſito: qꝛ ſicut cauſa nō cauſaret effectū: niſi daret ſibi eſſe ꝯueniens effectui: nec ꝓducere iſtum effectū: niſi ꝓduceret aliqđ: quod natū eſſet hr̄e talem effectū: puta nulla cā cauſaret triāgulū formaliter: niſi ꝓduceret aliqđ qđ necīo hr̄et tres ⁊c. etſi poſſet ꝓducere aliqđ qđ non necīo hr̄et tres: nō ꝓduceret iſtū effectū: ſed alium: nec eſt alia rō huius: niſi qꝛ formalis rō trianguli eſt vt ſit triāgulus. ita dico ꝙ deitas non eēt ratio fundamētalis alicuius realitatis intrinſece: niſi ipſa oriret̄ talis: vt in ꝑmo iſtāti in quo eſt: ſit determinata vltima determinatione: ſi igit̄ ꝓduceret aliqđ determinabile per aliquā realitatē: quaſi ſibi aduenientē: ēiam ꝓductio non eſſet ad intrinſecū in diuinis: ſi etiam ꝓduceret aliquid cōicabile non produceret ꝓprietatem perſonalem: ſed aliquid aliquo modo aliud ab illa. 26. Diſt. ꝑ. q. vnica infra. Y.

Peccare eſt libere agere ⁊ pro ſtatu vie: reſurgere aūt. i. immuneʒ fieri a pctō non reqrit libere agere ēt in via: qꝛ vel ſm̄ primā opinionē nō eſt niſi ſoluere penā: ⁊ hoc eſt pati eā: vel ſm̄ ſcđam non eſt niſi ꝑ merita prius habita in via: ⁊ pro tūc acceptata culpā nunc dimitti. 21. Diſt. 4ª. q. 1. J. B.

Peccabilitas ⁊ impeccabilitas eēntialr̄ dicūt ordinē ad aliud vt ad obm̄: ſicut gaudiū ⁊ triſticia: ⁊ ideo dico ꝙ nō eſt ꝯdictio: ꝙ volūtas ordinate ſit ꝯiuncta fini vltimo: ⁊ ſic cuʒ h̄ poſſet hr̄e aliuʒ actū inordinatū circa aliud qđ eſt ad finē: qꝛ poſſet habere actū inordinatū citra illud qđ eſt ad finē: ſed ꝙ ita non ſit in patria: hoc eſt ex ordinatione diuina ꝙ quilʒ beatus ſit in termino: qñ per beatitudinē ꝯiungit̄ fini vltimo. vnde dico ꝙ nō repugnat impeccabilitas circa illud qđ eſt ad finē: ſicut non repugnant cognitio ꝑncipij ⁊ error ꝯcluſionis: ⁊ multo minus hic: vnde ꝙ dānatus non recipiat grām: hoc non eſt: qꝛ non habet potentiam ⁊ ſibi formaliter repugnet: ſed hoc eſt ex ordinatione diuina: qꝛ eſt in termino ſuo. 15. Diſt. 3ª. q. vnica. X.

Peccator in pctīs exiſtēs eo mō quo dcm̄ eſt in ꝓcedenti qōne arti. ꝑ pctm̄ manere poſt actū pōt ex nālibus cum cōi influētia ꝯſiderare pctm̄ cōmiſſum: vt offenſiuū dei: ⁊ vt contra legē diuinā: ⁊ vt auerſiuū a deo: ⁊ vt impeditiuuʒ ꝑmij: ⁊ vt iductiuū ſupplicij: ⁊ ſub multis talibꝰ rōnibꝰ: ⁊ pōt voluntas ipm̄ ſub aliqua illaꝝ rōnū: vel ſub multis illud peccatum ſic ꝯſideratū deteſtari: ⁊ ille motus pōt ꝯtinuari ⁊ itēdi ante infuſionē grē: pōt ēt iſta deteſtatio eē totalr̄ circūſtātionata circūſtātijs moralibus debitis. nō eſt. n. veriſile ꝙ neceē ſit ꝓpter pctm̄ iſtud remanēs actū quēcunqʒ circa pctm̄ cōmiſſum eē defectiuū in aliq̄ circumſtantia morali. Jſte aūt motꝰ dī attritio: ⁊ eſt diſpoſitio ſiue meritū de congruo ad deletionē pcti mortalis: que ſequit̄ in vltimo iſtanti alicuius tp̄is in quo tp̄e iſta attritio durauit: nec eſt certū ſi deus talē attritionē vellet eſſe diſpōnē ad iuſtificationem niſi ſit ꝑfecte moralr̄ circūſtantionata: ſaltē ſi eſt aliq̄ circūſtātia iordinate circūſtātionata: nō eſt diſpō ad iuſtitiam: qꝛ tūc eſt actualr̄ offendēs. 14. Diſt. 4ª. q. 2. N.

Peccata inq̄ntum aggrauant pn̄t exprimi ſufficienter in ꝯfeſſione abſqʒ exp̄ſſione illoꝝ pctōꝝ prius dimiſſoꝝ in ſpeciali. ſ. dicendo de multis ⁊ magnis peccatis alſ penitui: ⁊ credo ꝙ deus mihi remiſerat: ⁊ ideo nunc fui magis ingratus in peccando. 22. Diſt. 4ª. q. 1. infra. R.

Peccatum formalr̄ nō eſt niſi in volūtate: ſed mālīter pōt eē in alijs actibus non tñ niſi vt imperant̄ a voluntate. vñ ꝑª cogitatio vt pʒ ſupra nō inducit pctm̄: ſed totiēs hʒ homo ꝑmas cogitationes quotiēs ſibi occurrūt diuerſa obiēcta: ⁊ quotiens ſurgit a ſomno. 42. Diſt. 2ª. q. 4. M.

Pctm̄ in ſpm̄ ſcm̄ eſt irremiſſibile nō ſimplr̄: vñ ſʒ Magrm̄ in lr̄a h̄ pctm̄ nō remittet̄ hic nec ī futuro qñ nō hʒ pn̄iam cōmiſſi: ſed hoc ꝯuenit cuilʒ pctō mortali. Uerūtñ h̄ pctm̄ dī irremiſſibile: eo mō quo nullū aliud pctm̄ dī irremiſſibile dupl'r. Pꝛio mō: qꝛ nullū pctm̄ aliud opponit̄ directe ꝑnº remiſſiōis in remittēte niſi iſtud: qꝛ h̄ ſolū directe aufert a deo miām q̄ eſt ꝑnm̄ remittēdi pctā: ⁊ nō dat ſibi niſi iuſtitiā: ⁊ h̄ hʒ inq̄ntū eſt cū deſpatione: talis. n. diffidit ⁊ deſperat de mīa dei. 2º. qꝛ corrūpit diſpōnē ad remiſſionē in eo cui dʒ remitti: qꝛ ꝑnm̄ diſpoſitiuuʒ ad remiſſionē pcti in pctōre eſt aliq̄lis diſplicētia de pctō cū ꝯuerſione ad deū. hoc aūt pctm̄ inq̄ntum hʒ ꝓpoſitum de nō penitēdo in tali obſtinato tollit oē tale diſpoſitiuū. 43. Diſt. 2ª. q. 1. E.

Pctm̄ in ꝑ inſtāti tp̄is nō eſt mutatio: ſʒ paſſio de gñe paſſionis: qꝛ mutatio eſt a ꝑuatione in habitū vel ecōuerſo: q̄ nō ſe cōpatiunt̄ in eodeʒ inſtāti durationis: nec ꝑus fuit duratione iſte habitus cuius ꝑuatio eſt peccatuʒ ī voluntate angeli: ſi peccauit in ꝑmo iſtanti: ideo non eſt mutatio: ſed eſt paſſio de genere paſſionis. 5. Diſt. 2ª. q. 2. J.

Pctm̄ veniale non ꝓhibet grām īfundi nec ēt actū meritoriū ſimul hr̄i: tum qꝛ aīa pluribus actibus non pōt ſimul eque eſſe ꝑfecte itenta: nec actus aūt bonus cum quo ꝯcurrit veniale eſt minus intenſus: ⁊ ideo minus meritorius q̄ foret ſine illo veniali: ⁊ ideo ſequitur: quod adulans ſi non

ponit obicem pctī mortalis: ⁊ in ſuſceptione baptiſmi ꝯſentit aliquē motū hꝫ diſponētē quo caret paruulus: nō obſtāte qḋ ille hēat veniale pctm̄ ſimul. 4. Diſt. 4ᵃ. q. 7. €.

Pctm̄ mortale nō diſtinguit̄ a veniali in h ꝙ vnū eſt reſpectu finis: vt mortale: ⁊ aliud eoꝝ que ſūt ad finē: vt veniale: ſꝫ vtrūqꝫ pōt eſſe ⁊ circa ea que ſunt ad finem ⁊ circa finem: ſꝫ in h diſtinguunt̄: qꝛ pctm̄ mortale eſt deordinatio oppoſita ordinationi: ſine qua finis non pōt ſequi aliq̄ mō: que qdē ordinatio hēt ꝑceptū ꝯtra qḋ deordinatio fit: ⁊ iō ois deordinatio cadens ſub ꝑcepto auertit a fine neccīo: ſed alia eſt ordinatio que pōt eſſe reſpectu finis ſequēdi q̄ non eſt neccīa: ſed vtilis que non eſt de ꝑcepto: ſed potius de ꝯſilio: ⁊ deordinatio oppoſita huic eſt pctm̄ veniale: ne facit cadere a fine neceſſario: ſed facit ꝙ actus non ꝓcedat meliori modo quo poteſt. 21. Diſt. 2ᵃ. q. 1. infra. B.

Pctm̄ non dī infinitū: niſi qꝛ ſeparat ab īfinito: nō ꝙ formalr̄ malitia ſit īfinita: qꝛ talis ⁊ tāta eſt quanta eſt bonitas que nata fuiſſet ineſſe illi actui ſi ſm̄ debitas circūſtātias fuiſſet elicitus: ſed h non fuiſſet īfinita: nec poſſe fuiſſet eſſe īfinitā niſi pro tāto: qꝛ ꝯiungit īfinito. hoc pꝫ de fide ad petrū circa medium: ⁊ ideo pena durat: qꝛ pctm̄ in eis durat. vñ dicit. Permanēte in eis iniuſte affectiōis malo ꝑmanet i eis iuſte retributionis dānatio. A qua nos cuſtodire digneē q eſt bñdictus in ſecula ſeculorum. 50. Diſt. 4ᵃ. q. 6. T.

Pctm̄ non pōt effectiue corrūpere grām: ſed tn̄ demeritorie: ita ꝙ prius voluntas auertit ſe nālr q̄ deus ceſſet nālr ꝯſeruare grām: neceſſe eſt aūt oēm ꝑuationeꝫ eſſe alicuius poſitiui formalr̄: cum quo impoſſe eſt ipſam ſtare: non eſt igit̄ pctm̄ formalr̄ priuatio gratie quā non ex incōpoſſibilitate deſtruit: ſed vt demeritum. 37. Diſt. 2ᵃ. q. vnica. €.

Pctm̄ non remittit̄ niſi ad minus debitū pene eterne cōmutet̄ in debitum pene tꝑalis: qua cōmutatione facta nunq̄ regulr̄ remittit̄ illa culpa niſi illa pena ſoluat̄ in ſe: vel in pena equalēti: ⁊ ꝑ ꝯñs remiſſo pctō mortali in ſe ꝑmo: ⁊ in pena ſoluta poſt nihil iuris remanet: per qḋ ab iſto ſit exigēdum pena aliq̄ pro illo pctō: ſed poſt meritū aliqḋ vita eterna dignū: nunq̄ dignitas iſta ad bonū eternū cōmutatur ſm̄ iuſtitiā in bonuꝫ tꝑale: igit̄ nunq̄ expirat illud ius quouſqꝫ bonū eternū ſit ſolutū: ſed illud nō ſoluit̄ in viatore dum eſt viator. ḡ ſemꝑ manet illud iuſtū extincꝫ ꝑ pctm̄ mortale: qꝛ tūc nō cōpetit ſibi exactio iuris ſui: non eſt igit̄ ſile de remuneratione meritoꝝ mortificatoꝝ: ⁊ de redditione pctōꝝ remiſſoꝝ nō ſolū ꝓpter dei miſericordiā: qḋ vtiqꝫ veꝝ eſt: ſed ēt ꝑꝑ iſtam iuſtitiam cōmutātem ibi eternū in tꝑale: non ſic aūt hic. 22. Diſt. 4ᵃ. q. vnica. J. €.

Pctm̄ occidētiū chrm̄ potuit redimi. nā Anſ. dicit. 15. c. 2. ꝙ nō potuerūt eum ſciēter occidiſſe. hoc tn̄ nō credo: ſꝫ credo ꝙ lꝫ ſciuiſſent eum deū ꝑ vnionē adhuc potuiſſent eū occidiſſe: ⁊ ſi hoc feciſſent: adhuc eoꝝ pctm̄ fuiſſet remediabile per paſſionē chri: qꝛ plus dilexit deus illam paſſionē acceptādo: q̄ odiſſet eoꝝ malū: vñ non potuerūt hic actū tam difformē in malitia: ſicut fuit bonus bonitate morali actus volūtatis quo chrs voluit pati: qꝛ actus ille habuit bonitatem nō ſolū ex potētia volitiua: ſed ex ſūma charitate qua voluit mori: ⁊ aliquo mō ex illa ꝑſona: ſed actus alioꝝ malus nō habuit tātam malitiā ex habitu ꝑcedēte deordinato. Et qḋ Apls dicit: ꝙ ſi cognouiſſent nunq̄ dnm̄ glie crucifixiſſent. loqūr nō de iudeis: ſed de ꝑncipibus mūdi. ſ. de demonibus: qꝛ ſi ſciuiſſent eū eſſe veꝝ deū nō inſtigaſſent hoies ad eiꝰ mortē: ⁊ hoc ꝓpter bonū ſecutuꝝ ex morte. ſ. redēptionem hoīs: qḋ bonuꝫ nolebāt accidere: vnde ꝑmo qñ ignorauerūt hoc inſtigauerūt iudeos ad morteꝫ. poſtq̄ xo ſciuerunt ipſum eſſe veꝝ deum: perſuaſuerunt ꝯtrium: vnde vxor Pilati miſit ad eum dicēs. Nihil tibi: ⁊ iuſto illi multa enim paſſa ſum iſta nocte in viſu ꝓpter eum: hec tamen voluiſſent ipſum mori ſine redēptione humani generis ſi fieri potuiſſet. 20. Diſt. 3ᵃ. q. vnica. €.

Pctm̄ pōt aggrauari ex circūſtātia accidētali ꝑꝑ excellētiaꝫ ꝑſone ⁊ dignitatē: que ex h magis dꝫ ꝑcauere pctm̄. Item ꝓpter fortitudinē ⁊ poſſibilitatē reſiſtēdi: ideo dicit Magr̄ in lra: ꝙ qꝛ Adam exteriori tētatione pulſatus cecidit tanto grauius pleccēdus erat quāto leuiori īpulſu erat ꝓſtratus: tētatio. n. carnis difficilius vincit̄: qꝛ de nr̄o ꝯtra nos roboratur: qꝛ igit̄ Adā fuit circūſpectior ⁊ nobilior ⁊ fortior muliere ad reſiſtēdum: ideo ꝑ accñs ſuū pctm̄ fuit maius: tradita. n. fuit Ade iuſtitia originalis tanq̄ digniori ⁊ circūſpectiori ⁊ fortiori: ita ꝙ ſi eā ꝑderet pro ſe ⁊ tota ſua poſteritate ꝑderet: nō ſic aūt fuit tradita mulieri: ideo Ade peccatū accidētalr̄ fuit grauius pctō Eue. foīalr̄ tn̄ ꝑ ſe mere ⁊ ꝑciſe in ſe pctm̄ Eue fuit grauius. 21. Diſ. 2ᵃ. q. vnica. J. €.

Pena dānatoꝝ eſt multiplex. quedā eſt pena dāni: carētia. ſ. viſionis diuine. Alia eſt triſtitia de ipſa pena. Tertia triſtitia de culpa: non vt eſt offenſiua dei: ſed vt eſt cauſa pene. Quarta eſt triſtitia de igne ꝯtinēte ꝑpetuo. Quinta de igne īmutante ⁊ retinēte intellectum dānatoꝝ in perpetua ꝯſideratione ſua. 3ᵃ triſtitia. ſ. de culpa inquātum eſt peccatū eſt vermis ꝯſcientie. 50. Diſt. 4ᵃ. q. 3. B.

Pena dicit̄ ordinare culpam: qꝛ ex quo deus non vult culpā auferre non poteſt melius ſine ordinatiꝰ anima culpabilis eſſe q̄ ꝙ ſit in pena: que non eſt tantū malum formaliter quantum eſt culpa: quia naturaꝫ manentem ſub culpa ordinat. 37. Diſt. 2ᵃ. q. vnica infra. Cc.

Pena illius. ſ. qui decipit in ꝯtu eſt vt veraciter illud impleat qḋ fallaciter ſimulabat: qꝛ tenet̄ reddere iſti illud pro quo reddēdo iſta cōmutauit: ⁊ ideo in foro ꝯſcie cogēdus eſt vt veraciter cum illa ꝯhat. Si aūt iam veraciter ꝯxit cū alia: ⁊ per ꝯñs non poſſit cum iſta: peniteat de pctō illo ⁊ de impoſſibili: ⁊ ꝓcuret illi reſtitutionē ei equalentius quantum poteſt: vt. ſ. reddat̄ illi mulieri per ipm̄ corpus alterius viri potētis equalentis corpori ſuo quātum ad ꝯtum iſtuꝫ: vel ſaltē ſatiſfaciat ei in aliꝗs ſm̄ arbitrium boni viri. In foro aūt ꝯtentioſo ſi ꝓbaretur ꝯtus exterior doloſe factꝰ ab iſto coget̄ ſeruare illum tanq̄ veꝝ. Sed ſi cum ſecūda ꝯtraxit tꝑe intermedio adhuc eccleſia ꝑcipiet vt adhereat ꝑme: ſed in foro ꝯſcie dicet̄ oppoſitū. qꝛ ſcḋa eſt vera vxor eius. ꝑma nō. ⁊ iſte dꝫ ſeruare ſniam eccleſie ſeruādo veritatē legis diuine: ⁊ iputet ſibi ꝙ tāta pena manet ſuꝑ ipſuꝫ ꝓpter talē fraudem quā fecit: qꝛ ēt iſte ꝯtus eſt obligatorius ad aliqua bona: puta ad fidē ſeruādam ⁊ idiſſolubilitatē ⁊ ꝓlem ſuſcipiēdam ⁊ educādam ſi euenit: que tria bona ſunt mr̄imonij: ⁊ gn̄aliter in omni ꝯtractu ꝯhens ſub cōditione oppoſita illi ꝯtractui nihil facit: ⁊ ideo ꝯtra rōnem iſtius ꝯtractus eſt conditio oppoſita repugnans alicui bono matrimonij: ⁊ ita ſunt tria impedimēta ex triplici conditione oppoſita contractui contra tria bona matrimonij. ⁊ de iſtis dictum eſt diſt. 31. 42. Diſt. 4ᵃ. q. 1. B.

Pena miniſtrātis in quocūqꝫ impedimento canonico videt̄ eſſe irregularitas: vt pꝫ extra de clerico excōicato: vel depoſito in diuerſis caplis. ⁊ hoc maxime ſi miniſtrans ſciat talē penam ſibi inflictā. Sed h pōt diſtingui de ignorātia iuris vel facti. Ignorātia iuris nō excuſat: qꝛ tenet̄ ille q ſe exponit ad tn̄ actū ſcire iura ſm̄ que pōt exercere tn̄ ⁊ tale actū: ⁊ ideo talis ignorātia iuris nō excuſat: ſed forte magis aggrauat: ignorātia aūt facti excuſat: vt habet̄ in codeꝫ titulo. c. apſtoc: ⁊ h ſit niſi fama veridica ⁊ publica ſibi maniſeſtet: ꝙ ſit tali pena impeditus. 13. Diſt. 4ᵃ. q. 2. B.

Pena ordinās pctm̄ ſm̄ ſe pōt eſſe vna vnius: ſꝫ ordinās i ordine ad illū quē offendit culpa multiplex eſt ſm̄ volūtatē illius in cōꝑatione ad quē ordinat. 14. Diſt. 4ᵃ. q. 3. B.

Pena pōt intelligi vel quodcūqꝫ incōmodum ſiue diſcon-

ueniens: ⁊ illud pōt eſſe in homine in parte ſenſitiua: vel in corpore ꝯiuncto actu aīe ſenſitiue: vel pōt eſſe ꝑmū diſcōueniens qđ eſt triſtitia que eſt ex parte intellectiua que ꝓprie ⁊ ꝑmo eſt pena: de qua dicit Aug. de ci. lib. 14. c. 15. ꝙ triſtitia eſt diſſenſio animi ab his rebus que nobis nolentibus acciderunt. 14. Diſt. 4ⁱ. q. 1. infra. O.

Pena ꝓprie non correſpondet peccato veniali: ſed cōmittens veniale eſt debitor feruentioris actus volūtatis ꝙ̄ prius: ꝗ feruor ꝯſumeret peccatum veniale. de hoc lib. 4. diſt. 21. c. 2. nec obliuiſcet inocentie Ade habuiſſe penam debitā veniali preter mortem. 21. Diſt. 2ⁱ. q. vnica infra E.

Pena vermis erit in dānatis quedā triſtitia ⁊ ꝯtinuus remorſus ꝯſcientie: ⁊ iſta pena erit eis inequalis: ſicut triſtitia qua nollent iſta mala pati eſt eis inequalis: inquātum tollit ab eis bonum cōmodi: ſic enim habebūt remorſum maiorem vel minorem ſm ꝓportionem culpe: ſicut de peccato grauiori infligiť eis grauior pena. 50. Diſt. 4ⁱ. q. 6. O.

Penitentia abſolute poteſt inaſci ex nālibus hominis: ſed nō fructifera: hoc eſt ferens fructū: imo vt fructuoſa eſt in vltimo inſtanti. 14. Diſtin. 4ⁱ. q. 2. Y.

Penitentia eſt abſolutio. i. quedam ſnīa diffinitiua abſoluens reum: non tñ ſnīa iudicis ꝑncipalis: ſꝫ iudicis ſcđarij vel cōmiſſarij. pōt enim ꝗs ex cōmiſſione cognoſcere in cā: ⁊ ita ex cōmiſſione ſnīare: vel pro ꝯdēnatione rei ſi īdignus eſt: vel pro eius abſolōne ſi dignus ſit. Congruit ēt ꝙ iſta abſolutio exterior fiat a ſacerdote: qꝛ ꝯgruit extrema ꝑ medium reduci in extremū: ⁊ ita in hierarchia eccl'iaſtica extremos ſcꝫ pctōres reduci in deū ꝑ hierarchā. i. ſacerdotē ſic eſt in eccl'ia triūphāte. Cōgruit ēt ꝙ a iuriſdictionē hñte: qꝛ ſnīa a non ſuo iudice lata nulla eſt. 14. Diſ. 4ⁱ. q. 4. infra. A.

Penitentia eſt habitus inclinans ad faciľr vindicādum in ſe reatum ⁊ ꝙ in ſe hoc eſt māle: qꝛ formalis ratio ꝟtutis eſſet eadē ſi cōmitteret ſibi vindicare in aliū reū. Beatus autē ⁊ inocens poſſunt habere habitū ꝓꝑpter vindicādi in alius reum. ergo ⁊ in ſe: ſi tamē reatus ineſſet. ⁊ ſic poteſt ꝯcedi: ꝙ in ſtatu inocētie ⁊ in btitudine manet iſta virtus: nec mirum cum in deo maneat iuſtitia vindicatiua: lꝫ non ſcipm: quia non poteſt eſſe reus. 14. Diſt. 4ⁱ. q. 2. X.

Penitentia eſt ſacramētū generale: ⁊ ideo ab illo nullus excluditur: nec de facto: nec de iure. alia aūt ſacramēta que īcludunt aliquid excellentie bene poſſunt alicui negari propter delictum hoc exigens. 25. Diſt. 4ⁱ. q. 1. infra. I.

Penitens quotienſcūqꝫ digne penitet: obligat ſe ſaltem voto ad nō peccādum in poſterū: qꝛ ſine tali ꝓpoſito non eſt digna penitētia: ⁊ ꝓter hoc eſt aſtrictus ad non peccare eadē lege qua inocens. 22. Diſt. 4ⁱ. q. 1. M.

Penitere reqrit ꝑcognitionē diſtinctā eius de quo penitet ſm iſtum itellectū: vbi dico ꝙ iſta ſe hñt per ordinem imparte cāꝝ ꝓximaꝝ ꝯtrialium triſtitie ꝯiunctionē: ⁊ ipſe cāe ꝯtrialeſ ꝯiuncte que ſunt effect⁹ ꝓximus illius imꝑij. ⁊ vltra ſequiť effectus remot⁹ huius imꝑij: ipſa. ſ. triſtitia: poſtea pōt ſequi cōplacētia triſtitie que eſt act⁹ volūtatis hñs triſtitiā pro obiecto: ⁊ tādem gaudium de triſtitia ſm illud Aug. Peccator de pctō doleat: ⁊ de dolore gaudeat. Pꝫ diſtinctio illoꝝ. ꝑmi ꝗdē. ſ. imꝑij a cauſis ꝓximis triſtitie ſicut cauſe ꝑncipalis ⁊ remote a cauſa ſecūdaria ⁊ ꝓpinqua. ſcđi a tertio ſicut cauſe ab effectu: ⁊ actiōis a paſſione. tertij a q̄rto ſicut obiecti ab actione. quarti a quīto ſicut obiecti a paſſione appetitiua de illo obiecto. 14. Diſt. 4ⁱ. q. 2. infra. B.

Per accidens eſt: ꝙ in eodem ꝯcurrant ratio efficientis ⁊ ratio finis: tñ de facto vna eſt ratio formalis ipſi⁹ finis: ſicut vna eſt ratio formalis ipſius efficientis: ſed in illa vna rōne pōt potentia quietari: lꝫ non quietetur in rōnibus ꝑſonalibus: que ſunt in illo fine. 1. Diſt. ꝑ. q. 2. infra. L.

Per actiones de gn̄e actionis aliqs terminus accipit eſſe ſimpliciter: ſi ꝓducitur vel aliquo modo eſſe: per intellectionē aūt obiectum intellectū nullo mō accipit eſſe: imo ꝑſupponitur oīno ipſi intellectioni. ⁊ hoc ideo: qꝛ iſte operationes que dicunť actiones ſunt vltimi termini: non autem gratia aliorum terminorum. 11. Diſt. 4ⁱ. q. 2. D.

Per actū redēptionis chřs nō meruit ꝑncipale diuium reſpectu hoīs. Probatio. nā inꝙ̄tum redēptor habuit rōnē cauſe meritorie pro nobis. cā aūt que tñ eſt meritoria nō pōt eē ꝑncipalis: nō. n. cauſat niſi ab aliqua cā ꝑncipaliori acceptať: que ꝓpter iſtud acceptū ꝑn⁹ cauſat. ꝗ eſto ꝙ trinitati ꝓpter redēptionē teneremur tanꝙ̄ dño ſupmo ꝗdā nouo iure vltra ius dnij qđ hꝫ ex creatione: qđ verū eēt ſi tātū bonum eēt nobis redēptio vt accepta a trinitate ꝙ̄tum creatio: adhuc nō ſeqtur ꝙ chřo ſm nām humanā rōne redēptionis obligamur vt ſupmo dño. 48. Diſt. 4ⁱ. q. 1. B.

Per actū deſiderij ꝗ eſt abſentis nō eſt aſſecutio finis: ſꝫ per aliū actū. ſ. ꝗ eſt amor rei pñtis eſt aſſecutio ꝑmo loquēdo de ꝑmitate ꝑfectionis: lꝫ ꝑ actū intellis ſit aliqualis aſſecutio prior ꝑoritate gn̄onis. nunc aūt ſm pħm. 9. meta. poſteriora gn̄one ſunt priora ꝑfectione: qđ verū eſt de ꝑori qđ eſt ſimplr imediatus vltimo: qđ vltimum eſt ſimplr perfectum: ita eſt in beatitudine. 49. Diſt. 4ⁱ. q. 4. D. Z. c. 15.

Per baptiſmū recipiť baptiȥatus in collegium eccl'ie militātis. receptio aūt alicuius in collegiū ꝑtinet ad ꝑſidentem: ⁊ hñtem auctem in collegio. Et ideo quāto aliqs hēret maiorem auctem in eccl'ia tāto magis ꝑtineret ad eum recipe ⁊ introducere in eccleſiā: ⁊ per ꝯñs baptiȥare: vñ magis cōpeteret epō ꝙ̄ ſimplici ſacerdoti ſi ſufficere poſſent epi: ſꝫ ꝓpter paucitatē epoꝝ ⁊ pluralitatē baptiȥandoꝝ regulariter ꝯcediť oībus ſacerdotibus. 6. Diſt. 4ⁱ. q. 1. D.

Per eandē realitatē prius eſt volūtas receptiua act⁹ ⁊ effectiua eiuſdē: nec ꝑ aliā rōnē realē elicit ⁊ recipit niſi ꝑ aliā rōnem cauſatā ab itellectu nřo. 25. Diſt. 2ⁱ. q. vnica. K.

Per hꝯ ꝙ iſte in familia chři in gradu excellētiori ꝯſtituiť per characterē ſacerdotalē: diſponiť de ꝯgruo ad hñduꝫ poteſtatē ſup corpus chři myſticū ligādi ⁊ ſoluēdi: ⁊ tūc character ſacerdotalis eſt diſpoſitio ad iſtas claues: ſaltē collatio vnius nō ſeparať a collatione alteri⁹: qꝛ (ſicut dcm̄ eſt) qđ chřs in eodem ꝟbo Joan. 20. ꝯtulit ambas eccl'ie: ita ⁊ eps in eodē ſigno ſenſibili ⁊ verbo ꝯfert ambas. vnā quaſi excellētem ⁊ explicite. ⁊ aliam q̄ſi implicite: cuius vſus eſt añs ad vſum iſtius. Et ex hoc pꝫ ꝙ aliqualiter poſſunt dici vna clauis vnitate ordinis: qꝛ ad actum vnum vltimū. ſ. aptionis ordinanť: ⁊ ad illum vna ſubordinať alteri: qꝛ remotior ab illo effectu. 19. Diſt. 4ⁱ. q. vnica infra. H.

Per radium reflexū videť res in ſe: non aūt aliq̄ ſpēs impſſa ſpeculo reflectēte. Tū qꝛ radius egrediť a corpe radioſo ⁊ effundiť in ſpeculū ⁊ inde reflectiť in eodē. Eodē mō etiaꝫ per radiū fractū videť ipſa res multiplicās ſe ⁊ nō ſpecies aliqua ipſius rei viſe: ⁊ ſic iſta lumina ꝑmaria multiplicatione diffuſa ſunt imediate ſpēs lucis gignētis: forte ita imediate gignunť ab ea loquēdo de imediatione ad cām: non excludēdo ordinē effectuū ordinatoꝝ reſpectu eiuſdē cauſe. Sed īter iſta eſt aliud lumē ſcđarium: qđ dꝛ lumē accidētale quale eſt: vbi eſt vmbra: in hoc. n. diſtinguiť vmbra in actu a tenebra: qꝛ tenebra eſt ꝑuatio luminis tā ꝑmarij ꝙ̄ ſecundarij: vmbra eſt ꝑuatio luminis ꝑmarij. Iſtud aūt ſecūdarium lumē: lꝫ ꝗnqꝫ diffundať per reflexionē: nō tñ a corpore polito: qꝛ reflexio a tali corpe eſt gignitiua radij primarij: qꝛ eſt imediata ſpēs ipſius lucis gignētis: nō aūt ſic iſtud lumen ſcđarium: imo gigniť ab ipſo lumine ꝑmario: ita ꝙ ſi per impoſſe reflexio remaneret in lumie radij imprimēns gigneret ſpherice: vł hemiſpherice iſtud lumē ſecūdarium: nō ſic aūt gigneret lumē reflexū a radio primario: qualis eſt reflexio a corpe polito. eſt ergo oē lumen

ſpecies:ſed tamen pͥmarium eſt ſpẽs lucis gignẽtis:tamen ſecũdarium ſpẽs luminis pͥmarij.13.Diſt.2ª.q.vnica.E.

Per ſe ordinem itelligo:qui eſt ex per ſe rationib⁹ extremoꝝ ꝛ hoc accipiẽdo per ſe rõnem eſſentialem ſiue qdditatiuaꝫ non determinãdo illud cuius eſt ratio ad eſſe in re vel in itellectu:ſiquidem illud qđ indifferẽter põt habere vtrũqꝫ eſſe:videt̃ habere rõnem quidditatiuam itelligibilem nõ determinãdo ad hoc vel illud eſſe.1.q.q.infra.P.

Perfectioꝛ cognitio ꝛ imediatioꝛ eſt de pͥmo ente : cognoſcere ipſum:vt primum ens vel vt neceſſe eſſe:ꝙ̃ cognoſcere ipſum:vt primum mouens.3.q.ꝓlo.infra.V.

Perfectioꝛ intell'ͤs ſimpl'r eſt qui limpidius cognoſcit:nihil autẽ deperit ſibi ſi per aliud ꝛ aliud cognoſcat:ꝛ tñ limpidius cognoſcat:ſi enim per idem cognoſceret ꝛ non limpidius: non ꝑfectius cognoſceret:qđ eſt falſum:tñ iſta enim limpiditate eſt per ſe ꝓpinquitas:non autem in paucitate rõnuꝫ cognoſcendi:qꝛ abſolute hoc nõ eſt in ratione alicuius nature create ꝙ vna ſit plurium.3.Diſt.2ª.q.10.infra.M.

Perfectio ſacri conſiſtit in ꝑfecte ſignificando vere qnãtum ad cognitionem ꝛ in grãm ꝑfectam cauſando.ꝙ̃ ſacra noue legis debuerunt eſſe ꝑfectiſſima pͥmo modo : qꝛ eſt lex veritatis.2° modo:qꝛ eſt lex gratie:vnde Joan.1.gratia ꝛ veritas per ieſum chriſtũ facta eſt.2.Diſt.4ª.q.1.B.

Perfectio ſicut ꝛ entitas equiuoce ꝯuenit entitati qdditatiue ꝛ hypoſtatice:tñ proprie ꝑfectio nõ videt̃ ꝯuenire niſi entitati qdditatiue:qꝛ entitas hypoſtatica nõ eſt ſm quã aliquid formal'r ꝑficit̃:ſed ſm quã recipit ꝑfectionẽ:vel ſaltẽ determinat̃ ad ꝑfectionem receptam.19.q.q.infra.R.

Perfectio ſimpl'r eſt talis:que in quocũqꝫ ſuppoſito abſolute ꝯſiderato ſm rõnem ſuppoſiti non determinando nãm in qua vel cuius ſit ſuppoſitũ:melius eſt ipſum ꝙ̃ nõ ipm: hoc eſt ꝙ̃ qđcunqꝫ incompoſſe ipſi.5.q.q.N.

Perfectionem ſimpl'r.i.que formal'r poſſet eſſe infinita non dicit niſi aliqđ qđ põt eſſe eſſentiale in diuinis ꝛ ad ſe:ꝛ tale aliquo mõ preintelligit̃ relonibus originis cuiuſmodi ſũt ſapiẽtia bonitas ꝛc.eq̃litas aũt non ꝑintelligit̃ relonib⁹ originis:nec põt eſſe ad ſe.pr enim nõ eſt eq̃lis ſibi ſed filio:ꝛ ideo eq̃litas hoc mõ nõ dicit ꝑfectionẽ ſimpl'r.dicit tñ ꝑfectionem:que in omni nã cõparando ad aliqđ eiuſdeꝫ nãe: melioꝛ eſt ſuo oppoſito:qꝛ oppoſitũ eius de neceſſitate dicit impꝑfectionẽ:nõ enim eſt ineq̃litas in eadẽ nã:niſi alterum indiuiduuꝫ impꝑfecte hẽat illam nãm.19.Diſt.pͣ.q.1.J.

Perfectio ſimpl'r nõ includit aliqđ ꝑ ſe cui repugnat ꝑ ſe rõ ꝑfectionis ſimpl'r:qꝛ tũc non eẽt in qͦlꝫ melius:cuꝫ icludat aliqđ cui repugnat rõ ꝑfectionis ſimpl'r.1.q.q.infra.B.

Perfectiſſima cauſa meritorie gratie quã trinitas diſpoſuit dare generi humano fuit chriſtus cõplens curſum ſuuꝫ in hac vita nobiſcũ.cauſa aũt meritoria iuſte inclinat deũ ad ꝯferẽdum bonum illi pro quo talis cã meret̃ : cauſa ẽt illa exhibita plus impetrat ꝙ̃ ꝓmiſſa. ergo per paſſionẽ chriſti exhibitã ꝛ ꝯfirmatiuam legis noue:congruum fuit maxima adiutoria ad grãm hominibus conferri pro tẽpore illius legis obſeruande.2.Diſt.4ª.q.1.infra.A.

Perfectiſſima ꝛ vltima rõ imaginis eſt : qñ iſta concurrũt in mente reſpectu dei vt obti:qꝛ tunc aĩa non hẽt tñ ſimilitudinem expꝛeſſiuã:ꝙ̃tum ad p̄dicta ex rõne coꝝ in ſe:ſed ea ẽt rõne qua act⁹ ſibi ꝯformant̃ obiecto.eſt enĩ actus vere ſimilitudo obti:ſicut deũ eſt in p̄cedẽti qõne:ꝛ iđ qñ iſti act⁹ ſic ſunt in mẽte:ꝙ non tñ hñt ꝯſubſtãtialitatẽ:ꝛ ſimilitudinẽ:diſtinctionẽ:ꝛ originẽ:ſed ẽt hñt vlterioꝛẽ aſſimilationeꝫ ad deum ex rõne obiecti circa qđ ſunt:eſt ꝑfectioꝛ ſimilitudo: minus aũt perfecta qñ aĩa habet ſe pro obiecto : qꝛ lꝫ tunc non habeat̃ ſimilitudo ab ipſo deo imediate tanꝙ̃ ab ipſo obiecto ꝓximo:habeatur tñ aliqual'r inquãtuꝫ in mente:vt in imagine cognoſcitur deus.3.Diſt.pͣ.q.9.K.

Perfectiſſima v'tus in eadeꝫ ſpecie manens eſt heroica : ꝛ ſic metaphorice loquunt̃ aliqui ꝙ ꝑficit mõ inhumano:qꝛ.ſ. nõ eſt cõiter hoĩs ad illũ gradũ:lꝫ eiuſdẽ ſpẽi attingere.etſi arguat̃ per oppoſitũ de beſtialitate poſſet ſil'r dici ꝙ eſſet exceſſus in eadẽ ſpẽ vitij. Sꝫ melius põt dici alteri⁹ ſpẽi: qꝛ circa aliud obm:ſed ex h̄ non ſequit̃ ꝓpoſituꝫ : qꝛ circa multa ꝯtingit errare ꝛ vitioſe agere:ſꝫ circa vñ vnuꝫ.ſ.ꝑfecte circũſtãtionatũ ꝯtingit recte agere:rectius ꝛ rectiſſime: lꝫ igit̃ beſtialitas ſit alius habitus a cõi vitio humano quia eſt circa aliud obm : non ſequtur heroicã eſſe alterius ſpẽi a virtute humana:qꝛ circa idẽ obm ordinat:ſed excellẽtius. nec eſt manifeſtũ hãc excellẽtiam nõ poſſe eſſe ꝑ aliũ gradum eiuſdem ſpeciei.34.Diſt.3ª.q.vnica.R.

Perfecti ꝙ̃tum ad diſceptationẽ precedẽtem ſniam nõ iudicabunt̃:ſꝫ nec ipſi nec alij iudicio ꝑtinẽte ad eos vt ꝑuatas ꝑſonas:ſꝫ in eo ꝙ dĩ.venite bñdicti patris mei ꝑcipite regnum.oẽs filij regni iudicabunt̃ iudicio gñali vt heredes illius regni.Sil'r infideles quãtum ad diſceptationeꝫ ꝑuatã non iudicabunt̃ iudicio gñali:ſed in illo. Jte maledicti ꝛc. Et ipſi alij quibus ꝓlata eſt diſceptatio iudicabunt̃ in cõi vt mẽbra carceris:ꝛ tunc accreſcet aliqđ gaudiuꝫ vniuiqꝫ electo vltra illud qđ habent in iudicio particulari:qꝛ quilibet gaudebit de integritate ſue ciuitatis : ꝛ accreſcet aliqđ ſupplicium cuilibet dãnato vltra ſupplicium partiale ſibi taxatum:qꝛ integritas vel repletio carceris:vnumqđqꝫ incarceratum anguſtat.47.Diſt.4ª.q.1.J.

Perfectiſſimo põt aliqđ eẽ ꝓpinquius in vno ordine:ꝛ aliud i alio ordine ſic ſube imediatoꝛ eſt ꝙ̃titas in vno ordine : ꝙ̃ q̃litas:tñ q̃litas eſt ꝑfectius:ꝛ ꝑ ꝯñs ꝓpinquius in alio ordine:illud aũt eſt ſimpl'r ꝑfectius:qđ in ordine nobilioꝛi : vel ſm ꝯditionẽ nobilioꝛẽ eſt ꝓpinquius ꝑfectiſſimo:ſicut bonũ eſt ꝓpinquius enti in ordine cõicãdi ꝑfectiões ſiue final'r terminãdi ꝛ cõplẽdi ꝑfectionẽ alteri⁹.49.Diſt.4ª.q.4.K.

Perpetuus vſus rõnis eſt maius bonum ꝙ̃ actus v'tutis:ꝛ iđ qui per aliquẽ actũ ꝑuaret ſe ſic vſu rõnis peccaret mortaliter:imo mortaliſſime:ſed carẽtia vſus rõnis pro momento non eſt tãtũ malũ ſicut actus oppoſitus actui v'tutis:nec per qđcunqꝫ ꝑuans vſu rõnis ad tps eſt peccatũ.nã nimia tormẽta ita impediunt vſum rõnis ſicut voluptas:ꝛ tamẽ martyres ſcienter ſe exponẽtes talibus tormentis nõ peccauerunt ſed meruerunt.32.Diſt.4ª.q.vnica.D.

Perpetuitas aliquoꝛuꝫ:vel corruptio:vel annihilatio aliquorum variat mẽſuram formal'r:dũmodo exiſtentia ſit eiuſdem rationis dum manet.2.Diſt.2ª.q.4.infra.A.

Preſentatiuum in ſe mutabile poteſt repreſentare aliquid ſub rõne imutabilis:qꝛ eẽntia dei ſub rõne imutabilis repreſentatur itellectui creato per aliqđ omnino mutabile: ſiue illud ſit ſpẽs ſiue actus.3.Diſt.pͣ.q.4.infra.K.

Per ſacrm̃ ꝯfirmationis iſtituit̃ aliqs in determinato gradu eccl'ie.ſ.in gradu bellatoris ꝛ ſacrm̃ inſtituẽs in gradu determinato nõ iterat̃ : ꝛ in x̃ra hoc adducit̃ ꝯgruẽtia : qꝛ ipꝛimit effectũ indelebilẽ.ſ.characterẽ.7.Diſt.4ª.q.4.J.A.

Periculum eſt hr̃e frequẽter iuramẽtum in oꝛe : qꝛ in multis ſermonibus ſine iuramẽto aliqs non peccaret:vbi addito iuramẽto peccat:ꝛ grauiter ſi fiat ex deliberatione . ꝓpter qđ vtile eſt documẽtuꝫ illud Math.5. Sit ſermo veſter: eſt eſt:non non.39.Diſt.3ª.q.vnica infra.D.

Per ꝓꝑetates eẽntiales ꝯcludunt̃ de ꝑſonis hñtib⁹ illas ꝓꝑetates ꝑſonales ꝓpter qd:vtpote ꝑ memoriã ꝑfectã ꝓpter qd ꝯcludit̃ de ꝑſona hñte talẽ memoriã a ſe ꝙ ſibi ꝯuenit dicẽ ꝟbum ꝑfectũ:ꝛ per voluntatẽ ꝑfectã ꝯcludit̃ ꝙ hñti eã a ſe ꝯuenit ſpirare:quẽadmoduꝫ ꝯcluderet̃ ſi memoria differret a dicere:ꝛ volũtas a ſpirare.6.q.q.Cc.

Per veniale nullus piclitaret̃ extra nauẽ eccleſie:qꝛ peccm̃ veniale ſtat cuꝫ ꝑfecta charitate que eſt nauis ſaluans:ꝛ ideo

ex prima inſtitutione penitētie vt ſcđe tabule non oportet aliquē ad eam confugere pro remedio contra veniale: ſed tñ contra mortale.17.Diſt.4ª.q.1.infra.M.

Perſona diuina pōt eſſe ꝓprius terminus alicuius depēdentie:non aūt depēdētie que eſt cauſati ad cām:nec breuiter cuiuſcūqꝫ terminati ad aliqđ rōne ꝑfectionis formalis in ipſo:ſed tñ illius que eſt nature vt cōicabilis ad incōicabile ſuſtentās ipſaꝫ.igiť talis depēdentia eſt poſſibilis in aliqua nā:qꝛ nō pōt eſſe poſſibilitas terminādi depēdentiam niſi in aliquo ſit poſſibilitas depēdendi:ſed hoc nō magis repugnat nature humane ꝙ̄ alteri.19.q.q.infra.Cc.

Perſona in creaturis nō dicit dignitatē niſi ꝯnāliter.ſ.ratione intellectualis nature quā cōnotat:non aūt formaliter rōne incōmunicabilitatis quā ſuperaddit. Quomodo autēꝫ negatio aliqua dicatur eſſe dignitatis.dictum fuit di.28.ꝑmi lib.de ingenito.5.Diſt.3ª.q.2.E.

Perſona nō cōponiť ex ēētia ⁊ ꝓprietate:ſicut ex q̄ſi potētiali ⁊ q̄ſi actuali:imo eſſentia hꝫ magis rōnē actus:ſi igiť iſta ꝓprietas itelligať poſterior aliquo mō ēētia:nō tñ eſt ꝑfectio eius.ibi enī eſt idē ordo originis ⁊ ꝑfectionis:⁊ iō prius origine eſt ꝑus ꝑfectione.26.Diſt.ꝑ.q.vnica infra.N.

Perſona queliꝫ diuina habuit ꝑfectū eſſe diuinum ⁊ ꝑſonale anteꝙ̄ fuit aliqua creatura:qꝛ ex ſe eſt neceſſe eē. Creatura vero in nullo eſſe nec itra:nec extra eſt neceſſe eē: neqꝫ in eſſe exiſtētie:nec in eſſe ēētie.ſ.diminuto ſiue itellecto.ratio huius eſt:qꝛ neceſſitas eſt ꝯditio exiſtētis:⁊ tale eſſe abſtrahit ab exiſtētia:ēt hoc eſſet magis incōueniēs ꝙ̄ ſi eēt neceſſe eſſe in eē reali:ſed qđ eſt ex ſe neceē eſſe: prius eſt ꝙ̄ illud qđ eſt poſe:vel nō neceſſe eſſe.ġ in illo priori eſt ꝑſona 3ª ſine eius ꝓceſſio:⁊ non reſpectus eiuſdē ad creaturā:qꝛ nō eſt intelligere aliquā relationem eſſe ad creaturam:niſi creatura eſſet vel intelligatur eſſe:qꝛ relatio requirit terminum ſimul cum ipſa eſſe.18.Diſt.ꝑ.q.vnica.C.

Permiſſio extra vel ſignū eſt:ꝙ effectus ſit:qui tñ eſt ꝯtra preceptū diuinum:⁊ illud eſt ꝑmiſſio qđ eſt ſignū voluntatis diuine:huic aūt non corrñdet aliqđ in ipſa voluntate diuina:niſi nō velle ꝓhibere illud fieri ſiue nō velle:qđ eſt negatio actus diuini poſitiui:⁊ ꝑ ꝯñs nō eſt actus poſitiuus. Et ſi dicať ꝙ vult ſinere hoc pōt itelligi nō ꝙ hēat velle rectū circa illud qđ ꝑmittit ſed actū reflexū. Offerť.n.voluntati ſue hūc peccaturꝫ vel peccare.ꝑ volūtas eius circa hūc non hꝫ velle:velle.n.ipm hīc pctm̄ non pōt.2º pōt intelligere volūtatē ſuaꝫ nō volētem hoc:⁊ tūc pōt velle voluntatē ſuam nō velle hoc:⁊ ita dī volēs ſinere ⁊ volūtarie ꝑmittere:ſi ex alia pte ꝓſentato ſibi iuda:ꝑmo deus hꝫ non velle ſibi gloriā:⁊ non ꝑmo nolle:ſm̄ illā vltimaꝫ poſitionem diſt.41.⁊ pōt tunc 2º ſe reflectere ſuꝑ iſtam negationem actus:⁊ velle eaꝫ:⁊ ita volēs ſiue voluntarie nō eligiť iudam finalr̄ peccaturum:⁊ non nolitionem glorie:ſed nō volitionem glorie.47.Diſt.ꝑ.q.vnica.C.

Portio inferior in chro dicebať eſſe in termino ex hoc ꝙ portio ſuperior coniungebať deo ꝑfecte.ſ.ꝙ affectione iuſtitie non potuit velle niſi ordinatū ⁊ iuſtum. ⁊ ideo non potuit peccare:ſed tñ non fuit ſm̄ partē inferioreꝫ ex ꝯiunctione cum deo in termino ſic ꝙ habuit ipaſſibilitatē:nec habuit omne qđ hīc potuit ſm̄ affectionem cōmodi:qꝛ ex miraculo nō habuit ſūmum bonum ſibi ꝯiunctum quātuꝫ potuit cōiungi:ſicut eſt in ſimplr̄ beatis: ⁊ in chro modo de facto in patria:qꝛ igiť ſic fuit potuit aliqđ accidere ſibi ꝯtra affectionem cōmodi:qđ tñ acceptauit:⁊ ita mereri potuit:⁊ preter hoc etiam portio inferior meruit eliciendo opationem circa creata:vt diligendo matrem:⁊ alios bonos in deum: ⁊ malos propter deum.18.Diſt.3ª.q.vnica.D.

Portio ſuperior intēdit regulis eternis ⁊ ſuꝑioribus contemplandis. Inferior aūt intēdit tpalibus agendis ſm̄ regulas eternas:vnde portio ſuperior intēdit fini primo a quo accepit regulas agendorum.24.Diſt.2ª.q.vnica.B.

Portio ſuperior ſm̄ regulas eternas nihil aduerſum videtur iudicare eſſe eligibile inquantum in ipſo eſt quin oppoſitum eſſet eligibilius:ſi illud iuſtitia non vetaret:alioquin ꝗre alligati ⁊ iuncti fini vltimo:vt beati nihil eligūt aduerſum.15.Diſtin.3ª.q.vnica.infra.R.

Potētia actiua que nō eſt imꝑfectiōis:imo ꝑfectionis in creatura aliqua nō eſt negāda a ſuꝑiori creatura que eſt ſuꝑior quātum ad hoc:ſed angelus eſt ſuꝑior hoīe in itellectualitate:intell's āt agens qui eſt potentia actiua in hoīe non eſt imꝑfectionis in ipſo:imo ꝑfectionis:⁊ ideo nō debet negari angelo qui eſt creatura ſuperior.3.Diſt.2ª.q.11.A.

Potentia actiua marie nālr̄ nō fuiſſet reducta ad actum:niſi cū actiua determinata nāli.ſ.vi actiua patris nālis: ⁊ ideo fuit ꝑnatio miraculoſa quātum ad modū ꝓcedendi in illa ꝑnatione:qꝛ vel erat oīno ſubita:qualis non eſt ꝓceſſus nālis in ꝑnatione hoīs:vel ſi fuit ſucceſſiua:illi motus qui preceſſerunt ꝑnationem:in ita breui tpe fuerunt:in quāto non ſunt nati fieri nāliter:ſed ex parte ipſius potentie actiue marie erat nālitas:qꝛ iſta potentia ei erat nālis ſm̄ quā erat nāliter fecunda:⁊ potuiſſet ꝯcepiſſe a patre naturali: ⁊ nāliter egiſſe ad ꝓductionem prolis:⁊ ꝓpter iſtam potētiam actiuam naturaleꝫ qua operabať poteſt dici nālis mater chriſti:⁊ tamen ꝓpter modum exequendi actum huius potentie duplicem nō naturalem:poteſt dici non naturaliter:ſed miraculoſe genuiſſe.4.Diſt.3ª.q.vnica.B.

Potentia actiua cui ſtatim corrñdet paſſiua:⁊ nō eſt impedibilis ipſa eſt ſemꝑ potētia ꝓpinqua ad agēdū:ſꝫ ſi eſt aliq̄ cui nō corrñdet paſſiuū in nā ſtatiꝫ vel habito paſſiuo ipſa eſt ipedibilis:dū eſt actu ipedita nō eſt poª ꝓpinqua:ſꝫ remota vt hētur a pħo.9.met.c.4.vbi vult ꝙ actiuū ⁊ paſſiuum hīitia cōplete potētiam actiuā ⁊ paſſiuā ſtatim agūt: nec opꝫ addere nullo exteriori ꝓhibēte:qꝛ hoc includiť in rōne potētie qñ non eſt vex niſi de potentia:vt dicat potētiam ꝓpinquam actui.19.Diſt.4ª.q.vnica.D. T.c.10.

Potentia ꝯtradictionis non neceō eſt potētia ante actum:naꝫ cuilibet ꝯtingenti ꝓpoſitioni de futuro corrñdet ſua de preſenti ꝯtingens ſimilr̄:ſic iſta:tu ſedes:eſt vera ꝯtingens de preſenti ſicut fuit illa ſibi correſpōdens contingens de futuro:tu ſedebis:ſed de preſenti eſt magis determinata:iſta autem de futuro minus.vnde Ariſt.ꝑmo ꝑihermenias in fine dicit in ꝓpoſitionibus de preſenti eſſe veritatem determinatam ⁊ nō neceſſariam.5.Diſt.2ª.q.2.L.

Potentia ⁊ obiectuꝫ non opꝫ aſſimilari in mō eſſendi: ſe hñt enim vt motiuum ⁊ mobile:⁊ ita ſe hñt vt diſſimilia:qꝛ vt actus ⁊ potētia:ſunt tñ ꝓportionata:qꝛ iſta ꝓportio requirit diſſimilitudinē ꝓportionatoꝝ:ſicut cōiter dī in oī proportione.pꝫ etiam de mā ⁊ forma parte ⁊ toto:cauſa ⁊ cauſato:⁊ ceteris ꝓportionabilibus.igitur ex modo eſſendi talis potentie non poteſt concludi ſimilis modus eſſendi in obiecto.3.Diſt.ꝑ.q.3.C.⁊.9.Diſt.2ª.q.2.V.

Potentiam ita ꝑfecte cōprehendere eſſentiam alterius ſicut propriam eſt impoſſibile:precipue quādo natura propria non icludit eminenter nām alterius:nec depēdet ēētialr̄ ab illa altera:nec eſt eiuſdē ſpeciei cum illa.7.q.q.ifra.Ff.

Potentia illa in qua manet forma dꝫ intelligi pnm potentiale:non aūt reſpectus:corrupta.n.forma nō amplius manet reſpectus potētie ad formā:qꝛ nō eſt reſpectus potētie ad oīno ꝑteritum:ſicut nec ad oīno impoſſibile:ſed ipſuꝫ pnm potētiale manet: ⁊ in hoc totum manet per ſe ſm̄ aliquid eius: ⁊ forme que erat aliquid totius manet per accidens ſm̄ aliquid ſui.11.Diſt.4ª.q.4.M.

Potētia motiua chri que eſt organica ⁊ corꝑalis:lꝫ ſit in corpore chri vt hꝫ:tñ nō pōt eſſe pnm actus ſui in corꝑe vt h̄.qꝛ

regrit ꝑtem extra ꝑtem tñ in toto: ſ; in cõꝑatione ad locũ ad hoc: vt ꝑ vnã ꝑtẽ motã localr̃ moueat aliã. potẽtia autẽ alia motiua nõ organica põt in actũ ſuũ ħ ſicut in celo: ꝛ ꝑ ꝯñs ſm iſtã põt mouere corp⁹ aliud ſibi approximatũ ſic angelus poſſet: ſed tñ nõ põt mouẽ corpus ſuũ; vt ħ: q2 vt ſic illud corpus nõ ſubeſt alicui potentie motiue niſi diui-ne imediate vt dictũ eſt ſupra. 10. Diſt. 4ᵃ. q. 7. infra. D.

Potẽtia motiua nõ organica nõ eſt fruſtra: ſ; vſus ei⁹ nõ poſ-ſit mõ hẽre: cũ⁹ tñ vſus erit ꝑpetuo in btĩtudine: q2 non tñ poterit tũc beat⁹ mouẽ corpus ſuũ ꝓgreſſiue. ſ. ꝑ mouendo vnã ꝑtem: ꝛ ꝑ illã aliã: ꝛ ſic totũ: ſ; poterit ſtatim ꝛ imedia-te mouẽ totum corpus ſm vbi ſine tali ordine mot⁹ priuʒ: hãc potẽtiã motiuã nõ organicã ſuppono eẽ in aĩa chĩi: q2 eã. i. erit in aĩa cuiuſl; btĩ nõ tñ quantũ ad habitũ: ſ; q̃tuʒ ad actũ vel vſus poſſitatẽ: hanc ẽt poterit vti imediate mo-uẽdo aliqđ corp⁹ ſm ſe totũ ſicut angelus poſſet mouẽ: hãc ẽt forte vſus eſt chr̃s in vita iſta: vt q̃ñ elapſus eſt de manib⁹ iudeoꝝ q ducẽtes eũ ad mõtẽ ſup quẽ erat ciuitas eoꝝ ſi-ta voluerũt ipm ꝑcipitare: q̃ñ ẽt elapſus eſt de manib⁹ pa-rentum ꝛ mãſit in hieruſalẽ. 10. Diſt. 4ᵃ. q. 7. E.

Potẽtia nãlis abſolute nõ eſt in ſcđa ſpẽ q̃litatis: ſ; facilitas ad vtẽdũ illa potẽtia: vñ poſſe leuare feſtucã vel baculum nõ eſt in 2ᵃ ſpẽ: ſ; facilitas leuãdi: vñ hõ agilitas dĩ ħ po⁹ nãlis. ꝛ pʒ hoc ꝑ exẽpla phĩ. c. de q̃ditate de pugillatore ꝛ curſore: ꝛ ideo po⁹ currendi abſoluta nõ eſt in ſcđa ſpẽ: ſed agilitas illius potẽtie ſiue in vtẽdo illa potẽtia ſiue potẽtia quo ad illam agilitatẽ. 16. Diſt. 2ᵃ. q. vnica infra. O.

Potentia ordinata dei nõ reſpicit actus ꝑticulares diuerſos: de q̃bus non ſunt leges vlẽs: ſed reſpicit leges vel regulas vlẽs opabilium. talis eſt lex de dãnatis: non autẽ de malis dum ſunt in via: l; finalr̃ remaneant mali. Exẽplũ huius: ſi q̃s ſtatuiſſet q̃ ois homicida occideret̃: non poſſet de po-tentia ordinata ſm illum ordinẽ iam poſitũ ſaluare iſtum homicidã: ſi tñ ipſe poſſet alium occidere: nõ ꝓpter aliquã talem legẽ vlẽm illum poſſet ſaluare ſiue non occidere: ẽt de potẽtia ordinata. ita viator qui non ſaluabit̃ poteſt ſal-uari: q2 ꝯtra hoc nõ eſt aliqua lex vlĩs iam ſtatuta: qualis eſt ꝯtra ſaluationem dãnati. 7. Diſt. 2ᵃ. q. vnica. N.

Potẽtia ordinata dei ſicut tactũ fuit in p̊ lib. di. 44. eſt illa q̃ ꝯformis eſt in agẽdo regulis ꝑdeterminatis a diuina ſapiẽ-tia: vel magis a diuina volũtate: ꝛ quãtum ad creaturã rõ-nalẽ beatificãdam vel puniendã ſunt regule iuſtitie ordi-nate. he regule ex ſcriptura colligunt̃: inter q̃s eſt illa aucto-ritas Eccleſiaſtes. 11. Ubicũq3 ceciderit lignũ ibi erit. hoc eſt in cuiuſcũq3 creatura rõnalis amore permãſerit in illo ꝑmanebit: ꝛ Eſa. Ignis eoꝝ nõ diſtinguet̃: ꝛ vermis eoꝝ nõ moriet̃. ꝛ Math. 25. Ibunt hi in ſupplicium eternum: iuſti autẽ in vitam eternam. 7. Diſt. p̊. q. vnica. infra. L.

Potẽtia ordinata nõ dĩ niſi ſm ordinẽ legis vlĩs: nõ aũt ſm ordinem legis recte de aliquo ꝑticulari: qđ apparet ex hoc: q2 poſe eſt deũ ſaluare aliquẽ: qui tñ moriet̃ in pctõ mor-tali finalr̃ ꝛ dãnabit̃: non aũt ꝯcedit̃ ipm poſſe ſaluare Iu-dam iam dãnatũ: nec tñ hoc eſt impoſe de potẽtia abſolu-ta dei: q2 nõ includit ꝯdictionẽ. igit̃ iſtud. ſ. ſaluare Iudam eo mõ eſt impoſe: q̃ mõ poſe eſt ſaluare iſtũ. ergo iſtũ põt ſaluare de potẽtia ordinata qđ verꝫ eſt: ꝛ illum nõ: nõ q̃dẽ ordinatione particulari: que eſt q̃ſi de iſto agibili ꝛ opabili particulari tñ: ſ; ordine vlĩ: q2 ſi ſaluaret iſtum ſtaret ſta-tuti modo cũ legibus rectis q̃s recte prefixit de ſaluatiõe ꝛ dãnatione ſingulorum: ſtaret enim cũ iſta q̃ ois finalr̃ ma-lus dãnabit̃: que eſt lex prefixa de dãnandis: q2 iſte adhuc non eſt finalr̃ peccator: ſed põt eſſe non peccator: maxime dum eſt in via: q2 põt deus eum gratia ſua ꝓuenire. ſicut ſi rex ꝓueniret aliquem ne faceret homicidium: ſi nõ dãnat eum nõ facit ꝯtra legẽ ſuam vlẽm de homicida: non autẽ ſtaret cum illa ꝑticulari lege q̃ Iudã ſaluaret. Iudã enim põt preſcire ſaluãdum de potẽtia ordinata: ſed nõ iſto mõ ordinata: ſed abſoluta iſto mõ: ſed alio modo ordinata ſm aliquẽ alium ordinẽ: q2 ſm ordinẽ alium tũc poſſibilẽ in-ſtitui. Potentia igit̃ abſoluta põt Iudam ſaluare. potẽtia vero ordinata põt iſtum peccatorẽ ſaluare: l; nunq̃ ſaluabi-tur: ſed lapidẽ nec põt beatificare potẽtia abſoluta: nec or-dinata. Et ſm hoc pʒ reſpectu cuius dicit̃ potentia abſolu-ta in deo. ſ. inq̃ñtum poteſt cõtra legem vniuerſalẽ: ꝛ non contra legem particularẽ. 44. Diſt. p̊. q. vnica. E.

Potentia paſſiua nõ eſt fruſtra in nã: l; per agẽs naturale nõ poſſit principalr̃ reduci ad actum: tñ poteſt pro tale agens diſpoſitio ad ipſum induci: ꝛ poteſt per aliqđ aliud agens in natura. i. in tota coordinatione entium: puta per agẽs ſu-pernãle complete reduci ad actum. 1. q. ꝓlo. infra. Q.

Potentia opatiua non põt eadẽ exñs eſſe organica: q2 poten-tia opatiua ꝛ organica eſt illa cuius opatio per ſe ꝛ p̊mo re-cipitur in toto cõpoſito ex organo ꝛ illa potentia: ꝛ opatio que ſic p̊mo recipit̃ in toto ꝯdictio eſt q̃ recipiat̃ in ꝑte primo: vt q̃ viſio recipiat̃ in aĩa ſeparata: ꝛ q̃ aĩa ſeparata dicat̃ videns: vnde q̃ñ totum eſt imediatũ ſuſceptiuũ ali-cuius forme nõ vna pars mediãte alia: tũc impoſſibile eſt q̃ illa forma recipiat̃ in altera parte: non autẽ ſic eſt q̃ñ to-tum recipit mediante vna parte vt corpus recipit albedi-nem mediante ſuperficie. 49. Diſt. 4ᵃ. q. 14. D.

Potentia p̊ᵃ cauſatiua effectiua ſe ſola effectiue cauſat exclu-dẽdo oẽm aliã cãm eiuſdẽ gñis ꝛ alteri⁹ gñis in rõne cauſe nãlis. ꝛ rõ eſt: q2 cauſalitas cauſe nãlis nõ dicit ꝑfectionẽ ſimplr̃: ꝛ ideo l; reductio fiat ad aliqđ p̊ᵐ in illo gñe: illud tñ non eſt ſimplr̃ p̊mᵐ: ſed totũ illud genus reducit̃ ad ali-qđ p̊mum in alio genere: qđ non icludit imꝑfectionẽ: puta ad aliquid in genere efficientis. 5. Diſt. p̊. q. 2. L.

Potẽtiale qđ ꝯbit̃ ꝑ actuale iformat̃ ab illo actuali: ꝛ ꝑ ħ in-format̃ ab illa vnitate ꝯñte illã actualitatẽ ſiue illũ actũ: ꝛ ita eſt vnũ vnitate ꝓpa illius actualis: ſ; denominatiue eſt ſic vnũ: nõ aũt eſt de ſe ſic vnũ: nec p̊ nec ꝑ partẽ eſſentialem. color ergo in albedine eſt vnũ ſpecie: l; nõ de ſe nec per ſe nec primo: ſed denominatiue tñ. 3. Diſt. 2ᵃ. q. 6. ifra. E.

Potẽtia receptiua cõparat̃ ad actũ quẽ recipit: vel ad agẽs a quo recipit p̊mo mõ ipſa eſt potẽtia nãlis vel violẽta: vel neutra: nãlis ſi nãlis iclinet̃: violẽta ſi ſit ꝯtra inclinationẽ nãlem: neutra ſi neq3 iclinat̃ ad iſtã formã: neq3 ad oppoſi-tam. In hac aũt cõparatione nulla eſt ſupnãlitas: ſ; cõpa-rãdo receptiuum ad agẽs a quo recipit formã tũc eſt nãli-tas: q̃ñ receptiuum comparat̃ ad tale agens: qđ natum eſt nãliter imprimere talẽ formam in tali paſſo. Supernãli-tas aũt: q̃ñ cõparatur ad tale agens: qđ non eſt nãliter im-preſſiuum illius forme in illud paſſium. 1. q. ꝓlo. L.

Poteſt eſſe ꝯceptus aliq̃s cõis abſq3 ordine realitatuʒ intra. quaꝝ vna ſit ꝯtractiua vel determinatiua alterius: ꝑimitas tñ hoc. i. illa realitas nõ eſt de ſe hec fundamẽtalr̃: ſ; ab eſſen-tia ꝛ ab ipſa eadeʒ eſſentia eſt ꝑimitas incõicabilis: q2 non prius hec q̃ſi cõicabilis: ꝛ poſtea q̃ſi facta incõicabilis per aliud determinãs: ſ; ſine oĩ ordine ſingularitatis ad incõi-cabilitatẽ: in iſta realitate orit̃ realitas ſumme determinata in p̊mo inſtãti nãe in quo orit̃. Nec illa ꝓpoſitio eſt vera: q̃ ois q̃ditas eſt cõicabilis: ſ; tñ q̃ditas: que eſt ꝑfectio ſimplr̃: aut diuiſibilis. p̊ma eniʒ cõicat̃ in vnitate nãe. ſcđa cõicat̃ cũ ſui diuiſione. hec q̃ditas nõ eſt ꝑfectio ſimplr̃: nec diuiſibilis: q2 eſt in nã ꝑfecta ſimplr̃. Nec illa ꝓpoſi-tio eſt vera q̃ relões oppoſite ſunt eque incõicabiles ex ſe: imo ſpiratio actiua oritur cõicabilis duobus: nec vnquã põt fieri incõicabilis per aliqđ determinans. ſpiratio autẽ paſſiua ex ſe formaliter in eodẽ inſtanti: in quo eſt in diui-nis eſt incõicabilis. 26. Diſt. p̊. q. vnica. Y.

Poteſt volūtas ſeipſam potēs moderari imoderate beatitudinē velle: que ſibi ꝯgruit tripli͛: vel q̄ntū ad intēſionē. puta volēdo ea maiori conatu q̄ ſibi cōueniat: vel q̄ntum ad accelerationē: puta volēdo eam ſibi citius q̄ ſibi ꝯueniat: vel quātum ad cām: puta volēdo ſibi eā aliter q̄ ſibi congruat: puta ſine meritis: vel forte modis alijs de q̄b⁹ oībus nō opꝫ hic curare. aliquo iſtoꝝ modoꝝ eſt ꝓbabile ꝙ exceſſerit volūtas angeli. ſ. vel plus appetēdo ſibi beatitudinē inq̄tum eſt bonum ſibi q̄ amādo illud bonū in ſe: vel plus appetēdo illud bonū vt obm bn̄ſicum eē bonū ſuū tanq̄ ſibi bonuꝫ: q̄ appetēdo illud ineē alij vt deo ſuo: ꝛ in hoc eſt ſūma puerſitas volūtatis que eſt vti fruendis ꝛ frui vtēdis ſm Aug. 83. q. q. 30. Uel 2° mō potuit appetere hr̄e ſtatim eā: cum tn̄ deus velit eū illā hr̄e poſt moꝛulam vie. Uel 3° mō appetēdo eam ex nālib⁹ hēri nō hn̄do eaꝫ gratioſe: cum tn̄ deus vult eaꝫ hēri ex meritis. debuit ergo libera volūtas moderari affectionē q̄tum ad iſtas circumſtantias quas recta ratio habuit oſtēdere: q2 beatitudo debuit minus appeti ſibi q̄ deo: ꝛ debuit appeti pro tp̄e: pro quo deus voluit: ꝛ ex meritis pro q̄bus deus voluit eā debere appeti. ergo ſi aliq̄ iſtoꝝ modoꝝ ſequebat̄ affectionem cōmodi nō moderādo eam per iuſtitiam: hoc eſt per infuſam ſi habuit vel acq̄ſitam: vel inatam ſiue nālem que eſt ipſamet libertas peccauit. 6. Diſt. 2ª. q. 2. infra. D.

Poteſt deus nō ſcire. a. ſicut pōt nō velle. a. ꝓpter ꝯtingentiā que p̄mo eſt in volūtate ad obiecta ſecūdaria: ꝛ ex hoc ꝯcomitanter in intellectu. 39. Diſt. p̄. q. 1. infra. Y.

Poteſt deus trāſmutare aliqḋ paſſiuꝫ ſicͤ nā pōt: ꝛ ita trāſmutatio paſſiua eſt paſſio ꝓpe: ꝛ actiua eſt actio correſpōdens generi actionis non tn̄ relatio: ꝛ tūc opꝫ dicere ꝙ gen⁹ actionis aliquo mō ſm predicationem ꝓportionalem poſſit ad deum trāſferri: ſed nō ad intra. 13. Diſt. 4ª. q. 1. infra. O.

Poteſt de mōſtro ingſito hēri vel ex partibus corporis: puta ſi ſint duo capita: vel due ſpine dorſi: vel p̄ncipale iudiciū de cordib⁹: ſꝫ illud nō pōt eē facil͛ euidens dū viuit: ſed nec ſignū de duob⁹ capit⁹ eēt oīno certū: q2 poſſe eſſet aliquam cellulā in matrice eē pforatā per totuꝫ p̄terq̄ in pte ſupiori: ꝛ tūc ꝯcurrerēt ptes ſeminis cadētes in diuerſis ſcaſtraturis m̄ricis pro tota pte īferiori: ꝛ tūc diſtinguerent̄ in pte ſup̄ma: ꝛ ibi formarent̄ duo capita: cum tn̄ reliqua mā nō ſufficeret niſi pro formatione vni⁹ pſone. Breuiter euidentiſſimū ſignū diſtinguēdi eſt p actū intell's ꝛ voluntatis. ſi enim ſunt due aīe nō eſt neceſſiū vnā ſcire q̄cq̄d ſcit alia: ꝛ velle quicq̄d vult alia: tn̄ raro vel nunq̄ accidit ꝙ ſint due aīe: q̄n ſint duo capita: vel due ptes p̄ncipales capitis: ſꝫ nō econuerſo. ꝛ ſi quo mō poſſit dep̄hēdi diuerſitas īellectuuꝫ in itelligēdo: puta ꝙ per aliqḋ ſignū dep̄henderet̄ idē ſciri ꝛ neſciri: vel poſſet deprehēdi diuerſitas volūtatū: puta ꝙ eſſet ibi velle ꝛ nolle de eodē abſq3 dubitatione tenēdum eſſet ꝙ eſſēt ibi due aīe. Sed iſtud non pōt iudicari niſi de mōſtro adulto: quale ponit̄ fuiſſe i francia: hn̄s duo capita: quoꝝ vnuꝫ expreſſit nolle de eo de quo aliud expreſſit velle. vnuꝫ enim voluit ꝯtinere ꝛ ſobrie viuere: ꝛ aliud laſciuire ꝛ epulari: ꝛ cum vnuꝫ per os ſuum excederet reliquum clamabat ſe grauari. 6. Diſt. 4ª. q. 2. J.

Poteſt itelligi adequatio ſimpl͛r entitatis ad entitatē, vel adequatio ſm ꝓportionē repn̄tantis ad repn̄tatuꝫ abſolute: vel 3° mō per adequationē ſm ꝓportionē nō abſolute: ſꝫ per cōparationē ad actū talē: ſicut mā dr̄ adequari forme ſm ꝓportionē: ſꝫ nō ſm entitatem pro eo ꝙ coꝝ entitates ſunt ineq̄les: tn̄ iſta eſt ita pfectibilis ſicut illa eſt pfectiua hoc eſt ꝙ tāiū iſta repn̄tat quātum illa eſt repn̄tabilis: puta: ꝙ illud repn̄tat obm ita pfecti: ꝛ ita pfecte ſicut ipſum app̄hendit̄ a potētia per talē actuꝫ per quē repn̄tat̄. p̄mo mō v͛r nulluꝫ per ſe repn̄tans (qḋ eſt rō repn̄tandi ꝛ non cognitum) adeq̄t̄ illi qḋ repreſentat: ſed deficit ſicut pꝫ de albedine: ꝛ ſpē albi. 2° mō aliq̄ ratio repn̄tat p adeq̄tionē ſicut ſpēs pfectiſſima albi repn̄tat illud albū: ꝛ ipſa eſt ratio q̄ſi cōp̄henſiue vidēdi album illud. 3° mō quecūq3 albi ſpēs ēt in oculo exiſtente: ſꝫ nō ita pfecte repſentet albū ſicut eſſet repn̄tabile: tn̄ pfecte repn̄tat illud p cōparationē ad actū ſequētem: q2 ita pfecte repn̄tat ſicut req̄rit̄ ad hn̄dum talē actum circa obm. Ad ꝓpoſitū igit̄ dico ꝙ nulla ſpēs per adequationē pōt repn̄tare eſſentiaꝫ diuinā: 2° mō nec ēt p̄mo mō: q2 illa eēntia que cōp̄hēſibilis eſt ab intellectu ſuo: nō pōt cōp̄hēdi niſi p eēntiam: vt per rōnē: ſed 3° mō cōparādo ad intellectū creatū: aliquo mō pōt hr̄e ſpēm que. ſ. ita pfecte illam eſſentiaꝫ repn̄tat ſicut actus talis intellectus attingit. 3. Diſt. 2ª. q. 9. J.

Poteſt in parētib⁹ vnius eē maior motus q̄ alterius p ſuo puulo: vel in aliq̄b⁹ alijs miniſtrātibus: vel aſſiſtētibus baptiſmo ꝓpter quoꝝ merita deus vni paruulo pōt cōferre maiorē grām: q̄ alteri: ſꝫ hoc non v̄tute baptiſmi ſed meriti: ꝛ hoc mō forte parētes beati Nicolai oīonib⁹ ſuis meruerunt ſibi maiorē grām: que erat in eo ēt paruulo p̄n͞m tā mirabilis effect⁹: vt duobus diebus in hebdomada vnica tn̄ lactatione ꝯtentus maneret: ꝛ quo ad hoc magis optandum eſt puerū baptiſari a bono ſacerdote: q̄ a malo: quia orationes ſacerdotis boni: quas m͛tas facit ante ꝛ poſt baptiſmum magis exaudiuntur: ꝛ valent illi pro quo fiunt: q̄ orationes mali. 4. Diſt. 4ª. q. 7. D.

Poteſt q̄s ordinate velle ꝓprimo mortē corpalē ſub ꝯditione puta ſi credat eū final͛r futuꝝ malū: ꝛ tunc ſibi pōt optare mortē: vel vt det locuꝫ ſcīs quos ipedit: vel ne addat pctā pctis: ꝓp̄ que poſt mortē acrius puniat̄: ꝛ ille due cauſe colligunt̄ ex legēda btē Anaſtaſie: que ſcripſit Criſogono de viro ſuo publio: vt ſi de⁹ p̄uideret eū in īfidelitate māſuꝝ: iuberet eū dare locū ſcīs: hoc quo ad p̄m. Et ſeq̄tur q̄ntū ad 2m: q2 melius eſt ei aīam exhalare q̄ dei filiuꝫ blaſphemare: ꝛ ita nec in iſto caſu: nec in duob⁹ p̄cedētibus de iudice ꝛ tyrāno pōt q̄s abſolute velle ꝓprimo mortē corpaleꝫ: imo magis q̄ntum in ſe eſt dꝫ nolle. 30. Diſt. 3ª. q. vnica. L.

Poſſet deus coagere igni ad inducēdum calorē realeꝫ in corpus: non tn̄ qui eēt formal͛r repugnās quantitati illius mixtionis vel cōplexionis: ꝛ tūc poſſet poni miraculuꝫ in hoc ꝙ non coagit in totū effectū in quem agit ignis.

Poſſet ēt deus coag͛e igni ad illū ſūmum calorē incōpoſſem: ꝛ tūc deſtrueret̄ illa mixtio ꝓportionata: nec tn̄ deſtrueret̄ vita deo miraculoſe ꝯſeruāte eā. Oꝫ ſi ponat̄ calorē iduci i ſūmo: ꝛ tn̄ eq̄litatē illā mixti ſtare in eodē: videt̄ ꝙ formal͛r repugnātia ſic ſicut ſi mediū ꝛ extremū ſil͛r fierēt in eodē. Et an B ſit poſſe deo nō hic ſed alibi: tn̄ nō eſt ita notū ſicut alterum duoꝝ predictorum. 44. Diſt. 4ª. q. 3. infra. B.

Poſſet volūtas in puris nālibus hr̄e actū circa tale obm oſtēſum. ſ. eſſentiā diuinā ſiue nude ſiue p actū fidei: ſꝫ iſte act⁹ circa obm oſtēſuꝫ a fide nō eēt meritorius: q2 nō eēt ſm inclinationē illius habit⁹: ſm quē ſolus de⁹ diſponit acceptare actū: nec ēt in patria eēt btītudo: q2 nō eēt ita pfectus: ſicut poſſet haberi a tali potētia: ſi eſſet perfecta proportionaliter habitu ſupnaturali. 17. Diſt. p̄. q. 2. infra. Oo.

Poſſet negari: ꝙ angelus ſequat̄ oēm ſuam pfectionē nālem ſine diſcurſu. nō eſt. n. neceſſe ꝙ ſimul cognoſcat p̄n͞m ꝛ oēs ꝯnes v̄tual͛r ꝯtentas in p̄n°: ſꝫ nō ponat annū vel diem: vel nō tāntuꝫ tp̄s q̄ntum intell's nr̄ pro ſtatu iſto. Uel eſto ꝙ nō diſcurrat ſi vnus act⁹ meritorius ſufficit in vno inſtanti tn̄ ad hoc ꝙ angelus ſequat̄ ſuā beatitudinē ſupnālem. q̄re ḡ angeli mali nō habuerūt beatitudinē ex quo oēs in illo p° inſtāti eliciebāt vnū actum meritoriū ſm illū doc. nō eniꝫ videt̄ ꝯgruū ſm iuſtitiam cōmutatiuā ꝙ viatores elicīāt act⁹ equales pro toto ſtatu vie: ꝛ ꝙ vnus p̄miet̄ in termino

ꝛ alius

⁊ alius non. Ideo dico φ vnū opus ſupnāle ⁊ vnus actus meritorius nō eſt ſufficiēter iductiuus ex cōgruo btitudis ſupnālis. ſi eni diſpō nālis eſt φ operādo hoc poſt ħ acq̄raṫ btitudo nālis: multo magis reqriṫ in gr̄a que eſt diſpō reſpectu btitudinis ſupnālis opatio huius poſt hoc in acq̄rendo btitudinē ſupernaturalē. 5. Diſ. 2ᵃ. q. 2. K.

Poſſe peccare nō eſt libertas nec pars libertatis. Dico φ verū eſt φ poſſe ꝓcise in pctm̄ qḋ eſt carētia vel ꝓuatio debite circūſtantie: nō eſt libertas vel libertatis ꝑtı̄: poſſe in actū cui annexa eſt deformitas eſt bn̄ ps libertatis nō ſimpliciter ſed create. 23. Diſtin. 2ᵃ. q. vnica. E.

Poſſibile eſſet illud idē corpus fuiſſe formatū de ſanguinib⁹ virginis: ⁊ hoc ſub modo eſſendi nāli nō obſtāte φ eucbariſtia ꝓceſſiſſet vera: ſ3 illa formatio nō fuiſſet tūc iceptio corpis niſi ſm̄ gd: ſicut modo ↄuerſio panis in corpus nō eſt iceptio corpis niſi ſ3 gd: ⁊ tota ratio eſt: q2 qḋ ſic icipit prehabet eſſe ſimplr. 10. Diſ. 4ᵃ. q. 4. infra. E.

L.c.17. Poſſibile logicū differt a poſſibili reali ſicut p3 per Pħm 5° meta. c. de potētia: q2 poſſibile logicū eſt modus cōpōnis formate ab intellū: illius qdē cuius termini nō icludūt ↄdictionē: ⁊ ita hoc mō poſſibilis eſt hec ꝓpoſitio. deu3 poſſe ꝓducere ⁊ deū eſſe deu3: ſed poſſibile reale eſt: qḋ accipiṫ ab aliqua po⁰ in re: ſicut a potētia inherēte alicui: vl̇ terminata ad illud: ſicut ad terminū: ⁊ ꝓpter hoc fili⁹ nō eſt poſſibilis poſſibilitate reali: nec poſſibilitate inherente alicui: nec terminata ad ipm̄: q2 poſſibilitas: ſiue actiua ſiue paſſiua eſt ad aliud in nā: ſicut p3 per diffōnē potētie actiue ⁊
Lö.2. paſſiue 5° ⁊ 9° meta^ce. φ ꝓncipiu3 trāſmutādi aliud: vel ab alio ıq̄ntū aliud: tn̄ filius eſt terminus potētie ꝓductiue: que abſtrahit a rōne potētie effectiue: ⁊ ſi illa potētia dicatur ſimplr potētia: terminus illius potētie pōt dici ſimplr poſſibile: ſ3 poſſibilitas illa nō repugnat formalr ne̅cio: ſ3 poſſibilitas de qua pħi loquūtur de potētia actiua ⁊ paſſiua ꝓprie repugnat neceſſitati ex ſe. 2. Diſ. pᵃ. q. 7. infra. I.

Poſſibile eſt recidiuantem peccare pluribus pctis: vel quaſi pluribus: ſi ex deliberatione agat contra legē cōem: ⁊ ↄtra legem gratitudinis ⁊ contra legē promiſſi: ſ3 cōiter non ſic peccatur: quia peccans cōmuniter nō appetit niſi delectationē l3 iordinate: ⁊ vellet illi delectationi nō eſſe annexas tot ꝓhibitiones: ⁊ iſto mō omni peccato coniungiṫ inobedientiā ⁊ cōtemptus ⁊ odiū dei ⁊ igratitudo: ⁊ huiꝰ nō φ peccator habeat tūc actū elicitū ꝑtinentē ad ſingula iſtoꝝ: ſed iplicite iq̄ntū vult aliqd ad qḋ quodāmodo ↄcomitanṫ hec oīa. Cōcedo ğ φ poſſibile eſt peccare recidiuātē vnico peccato: φ ſi inferas ğ poſſet eq̄ gratiter peccaſſe ꝑmo qn̄ cecidit ab inocētia. cōcedo quātū eſt ex parte libidinis ⁊ iordinationis formalis in pctō: ſed nō quātū eſt ex parte iſtius circūſtantie igratitudinis ⁊ multiplicioris obligationis: peccaſſet tamē tunc grauius quantū ad aliam circunſtantia3: q2 magis ingratus eſt cadendo ab innocentia: q̄ȝ a penitentia. 22. Diſtinctione 4ᵃ. q. 1. P.

Poſſibile eſſet deo ſm̄ etiā ſtrictū rigorem iuſtitie taxare penam intenſam ſm̄ φ ſufficienter ridderet culpe: ⁊ ſi natura eſſet ſtatim annihilanda. ergo φ pena eterna ſic infligitur non eſt: q2 eternitas ſit ꝑ ſe de rōne pene inq̄ntū equalr puniti: ſed accidit ꝓpter eternitatē ꝑſone punite ⁊ culpe remanētis: ⁊ illud magis ſaluat qūo ſm̄ modū delicti erit ⁊ plagarū modus loquēdo de intenſione que per ſe requiritur in pena extenſio infinita ſibi accidit ex cauſis predictis. 46. Diſtinctione 4ᵃ. q. 4. Q.

Poſſibile eſt totalr deleri a memoria bti pctm̄ qḋ ipſe cōmiſit: nec in hoc derogaṫ btō: imo videṫ ꝑtinere ad btitudinē accidētalē eius. ſi eni inocēs gaudebit de inocentia ſpeciali gaudio vt tactū eſt ſupra diſ. 1. l3 ille non poſſit gaudere de inocētia: q2 tunc eſſet eius falſu3 gaudiū: tn̄ pōt nocētia de eius memoria deleri: vt de illa nō hēat aliquā mām triſtitie: pōt etiā deus ſtāte memoria habituali pcti cōmiſſi preſeruare btm̄ ne vnq̄ȝ exeat in actū ↄſiderādi ſe illud cōmiſiſſe: ⁊ hoc iterū ſufficeret ad excludendū occaſionē ꝓximā triſtitie: l3 nō remota3: nec ꝓuatio talis notitie habitualis vel actualis faceret eū in aliquo iꝑfectū: q2 ſm̄ Pħ3 quorūdā obliuiſci: vt turpiū melius eſt q̄ȝ reminiſci: qḋ ꝓxime verū eſt loquendo de illo qui turpe cōmiſit cui penale eſt reminiſci. 45. Diſtinctione 4ᵃ. q. 3. P.

Poſſibile eſt vtuti diuine ponere corpus maius in vbi ⁊ conſeruare ibi corpus qḋ ꝑus: ⁊ tūc duo corpa ſimul. Sed tūc eſſet nouū miraculū vltra ſubitā poſitionē corpis maioris hic. Si aūt ſimul cū hac poſitione corpis ħ expellat aliud nō eſt niſi vnū miraculū. qn̄ aūt corp⁹ genitū eſt min⁹ corpore corrupto aliud eſt. tūc eni vel de⁹ imediate mouebit oēm aerē circūſtātē vt ↄtingat minoris corpis ſupficiē: vl̇ pōt nō mouere: q2 hoc nō eſt neceē ſimplr ad hoc φ corp⁹ min⁹ ſit hic: q2 pōt de⁹ dimittere nā3 ſibi: ⁊ cū nā nō poſſit mouē aerē in iſtāti vt appliceṫ laterib⁹ illi⁹ corpis minoris. erit ibi vacuū ad tp̄s aliq̄d. ſ. nā poſſit aerē circūſtantē ↄtiguare corpi illi. Ex quo p3 ponēdo φ de⁹ ſubito faciat corpus minus: qḋ nō icludit ↄdictionē ⁊ diminuit aerē circumſtantē ſibi ad actionē nāe vacuū erit ꝑ tp̄s. nō ğ vacuū eē in vniuerſo icludit ↄdictione3: imo ſi nā faceṫ in inſtanti minus ex maiore videreṫ poſſe ↄcludi vacuū eſſe per tp̄s ſine diuino miraculo. 43. Diſ. 4ᵃ. q. 5. D.

Poſitio que poniṫ ꝓdicamētū a q̄buſdā aliō addit: ꝓſuppoſito eni ordine ꝑtiū in toto poſitio dicit vltra ħ ordinē ꝑtiu3 ad locū ſiue ad ptes loci vel locātis. hoc eſt dictū φ partes coextēdanṫ ꝑtib⁹ loci: ſic totū dī ꝑ cōmēſurari toti loco in quo h3 vbi: ita φ poſitio ꝓdicamētū ꝓſupponit pōnē diſta3 quātitatis ⁊ ſpecificat vbi. ꝑ modū aūt quātitatiuū ſiue dimenſiuū quocūq3 modo noieṫ. 10. Diſ. 4ᵃ. q. 1. infra. M.

Poſt egreſſum Jacob ⁊ igreſſum Eſau Iſaac ſtupore vehementi: ⁊ vltra quā dici poſſit admirās expauit: ⁊c. qs ğ ⁊c. ⁊ tunc ſubiunxit. bn̄dixi ei, eritq3 benedictus. vbi ex textu datur itelligi φ fuerit raptus in illa admiratione vehemēti: ⁊ in ea vidit Jacob eſſe iuſte bn̄dicēdū: ⁊ ita l3 illā bn̄dictionē ꝑus ab hoīe ⁊ humana cautela extortam dediſſet: tn̄ poſtea in extaſi a ſpūſcō approbata3 ꝓnuntiauit tanq̄ȝ firmam ſubiungēs: eritq3 bn̄dictus. 30. Diſ. 4ᵃ. q. 1. E.

Poſſumus diſtiguere potētiā qua aīa pōt hoc apprehēdere: ⁊ qua iclinaṫ in hoc vt iꝑfectiuū extriſecu3: que iclinatio nata eſt terminari: apprehēſione ſola ꝓcedēte: ⁊ ita ſic ſenſui ꝑ ſe attribuim⁹ apprehēdere: ⁊ ita videṫ φ ſic inclinari ſ3. i. ſ. φ terminatio talis iclinationis ſeq̄ns apprehēſione3 cōueniat appetitui ſenſitiuo. Nā ꝓpter nihil aliud ponim⁹ appetitū ſenſitiuū q̄ȝ ꝓpter talē inclinationē ⁊ eius terminationē ſiue delectationē ↄnitē3 apprehenſione3: ⁊ ita cum eiuſdē potētie ſit forma terminās: cuius erat inclinari: delectatio erit in appetitu qui iclinabaṫ. 15. Diſ. 3ᵃ. q. vnica. D.

Poſſunt eſſe plures ſatiſfactiones vel totales vel ꝑtiales correſpōdere vni pctō: totales qdē q2 nō eſt pctm̄ qḋ nō poſſit remitti ꝑ ſolā ↄtritionē: ⁊ tūc illa ſola eſt totalis ſatiſfactio. Pōt et idē remitti ꝑ ↄtritiōe3 remiſſa3 ⁊ alias penas ſupplētes iꝑfectionē ↄtritiōis. Cōtritio aūt intenſa: ex vna pte ⁊ ipſamet remiſſa cū alijs penis ex alia pte dicūt et ſpēs l3 ſint equalētes in acceptiōe diua. 15. Diſ. 4ᵃ. q. 1. D.

Poſita fide acq̄ſita credibili p̄ſite: pōt itells ꝑ h̄itu3 infuſum credere. dūmodo volūtas nō ↄmoueat nec plus reqriṫ: ⁊ eſto φ reqraṫ motio poſitiua volūtatis etiā ſufficit voluntas ad ſic mouendu3 in puris nālibus: q2 poſito vero ſupnaturali preſente itellectui poſſet volūtas mouere itellm̄ ad intelligēdū illud: dūmodo in intellectu eſſet habitus inclinans intellectū in illud. 25. Diſ. 3ᵃ. q. 2. īfra. A.

Philoſophi dicerẽt q᷑ accñs nõ põt eſſe ſine ſubiecto:non gdẽ ga ponerẽt ſubm de eſſentia accñtis:imo ex eis ↄſtituitur ens p accñs:nec ga de eẽntia accñtis abſoluti ponerẽt ĩhe-rentia vel reſpectuʒ quẽcũqʒ ad ſubm:ga ↄdictio eſt q᷑ id per ſe rõne abſoluti ĩcludat aliqs reſpectus:ga tũc eẽt ab-ſolutũ ⁊ nõ abſolutũ:ſed tñmodo ga ponerẽt ordinẽ cãꝝ ſimplr neccĩuʒ:ita q᷑ pͥma cã nõ põt cãre cãtũ cãe ſcdẽ ſine ſcda cã:ſubm aũt hʒ aliquã cauſalitatẽ reſpectu accñtis lo-quẽdo de ordine nãli cauſarũ:⁊ ideo ſine iſta cã in ordine ſue cãlitatis poſita negarẽt accñs eẽ ſine ſubiecto:⁊ pro tanto dicit̃ ꝓ phy. q᷑ ĩtellꝰ querẽs ſegregatione paſſionũ a ſubiec-tis erit querẽs ĩpoſſibilia:ſed nõ impoſe quaſi includat aliqd repugnãs prime rationi ſeu quidditati accidẽtis abſoluti. nã tali impoſſibili poſito nulla põt ſeruari regula diſputa-tionis maxie quãtũ ad illa ↄñtia:quoꝝ oppoſita ĩcludunt̃ in añte.pʒ eñi q᷑ tũc tali impoſſibili poſito ſtatim cõcedẽ-da ſunt cõtradictoria.z.Diſ.4ª.q.1.infra.E.

Philoſophi multas ↄdictiones latẽtes cõceſſerũt:ſicut nega-uerũt cõiter eſſe aliqd pͥmũ pnᵐ ↄtingẽter cauſans:ſed di-xerunt pͥmã cãm eẽ neccĩo cãntẽ:⁊ tñ dixerũt contingẽtiam eſſe in entibus:⁊ aliqua cõtingit fieri:ſed ↄdictionẽ ĩcludit aliqd cõtingenter fieri in entibus:⁊ pͥmã cauſaʒ neceſſario cauſare:ſicut deductuʒ eſt diſ.8ª pͥ.⁊ diſ.z.⁊.39.eiuſdem:⁊ aliquantulũ in.q precedente.1.Diſ.zª.q.3.E.

Philoſophi nõ poſuerũt ĩfinitatẽ poſſibilẽ in cauſis eſſentia-liter ordinatis ſed tñmodo in accñtaliter ordinatis:ſic pʒ per Auicẽ.6º metaᶜᵉ.c.5.vbi loquit̃ de ĩfinitate ĩdiuiduoꝝ in ſpecie.Et ad ꝓpoſitũ melius oñdẽdũ eſt ſciẽdũ que ſut cãe eſſentialr ordinate:⁊ que accñtalr ordinate.Ubi notã-dũ q᷑ aliud eſt loqui de cauſis p ſe:⁊ p accñs:⁊ aliud eſt lo-qui de cauſis eſſẽntialr:ſiue accñtalr ordinatis.nã in pͥmo tñ eſt cõparatio vnius ad vnũ cauſe.vʒ.ad cãtũ:⁊ eſt cã p ſe:que ſm nãʒ ꝓpͥã:⁊ nõ ſm aliqd ſibi accñs cauſat:⁊ cã per accñs ecõuerſo.In ſcdo eſt cõparatio duaꝝ cãrũ inter ſe:inquantũ ab eis eſt aliqd cãtũ.Et differunt cãe p ſe ſiue eẽntialr ordinate a cauſis p accñs:ſiue accñtalr ordinatis in tribꝰ.Pͥma dĩa eſt q᷑ in cauſis p ſe ordinatis cã ſcda: inquãtũ cauſat:dependet a pͥma.in cauſis aũt per accidens nõ:lʒ in eſſe vel in aliquo alio dependeat.Scda eſt q᷑ in ſe in p ſe ⁊ eſſentialr ordinatis eſt cãlitas alterꝰ rõnis:⁊ alte-rius ordinis:ga ſupioꝛ eſt pfectioꝛ.in accñtalr aũt ordinatiꝫ nõ hec ſequit̃ ex pͥma:nã nulla cã a cã eiuſdẽ rõnis depen-det eẽntialr in cauſando:ga in cãtione alicuius ſufficit vnũ vnius rõnis.Tertia eſt.q᷑ oẽs cãe p ſe ⁊ eẽntialr ordinate ſimul neccĩo reqrunt̃ ad cauſandũ:aliogn aliqua p ſe cauſa-litas deeſſet effectui.in accñtalr aũt ordinatis nõ ſic eſt:ga nõ requirit̃ ſimultas carũ cauſando.z.Diſtõne pͥ.q.z.J.

Philoſophus non poſuit iſta iter ſe repugnare cauſatũ ⁊ for-maliter neceſſariũ:cũ dicat zº meta.ſempiternoꝝ pͥncipia ſemper eſſe veriſſima neceſſe eſt:quia ſunt alijs cauſa ve-ritatis.Sempiterna ergo que ipſe poſuit formalr neceſſa-ria conceſſit pͥncipia habere.7.q.q.KK.

Philoſophus paꝝ locutus eſt de volũtate vt diſtiguit̃ ↄ ĩtel-lectũ:ſed cõiter in rõne pͥncipij actiui cõiungit intellm ad

T.c.49. volũtatẽ:⁊ ideo in zº phyſicoꝝ.vbi diſtinguit iſta pͥncipia actiua in nãm ⁊ intellm nõ dʒ intelligi:vt intellꝰ diſtinguit̃ ↄ volũtatẽ:vt patebit ſtatim.ſic eñi ↄcurrit cũ volũtate cõ-ſtituendo idẽ pnᵐ reſpectu artificialiũ.Hoc patebit reſpõ-

T.cõ.10. dendo ad inſtãtiã Phĩ de 9º metaᶜᵉ.Ad quã dico q᷑ ĩtellꝰ cõparat̃ ad ſuã nãm:⁊ ad ſuã ꝓpͥã opationẽ:cuius eſt pͥn-cipiũ eliciuũ ⁊ ꝓductiuũ aliquo mõ:⁊ cõparat̃ ad opatio-nes aliaꝝ potẽtiaꝝ:reſpectu quaꝝ eſt poº directiua vl̃ re-gulatiua.ſi ꝓ mõ accipiat̃:dico q᷑ eſt mere nã ⁊ in eliciẽdo ⁊ in ꝓducẽdo:quẽcũqʒ eñi actũ ĩtelligẽdi ꝓducit cũ obiecto preſente:in memoria mere naturalr producit:⁊ quãcũqʒ operationẽ operat̃ mere naturalr operat̃.volũtas aũt re-ſpectu operationis ꝓpͥe vt ꝓductiua:hʒ oppoſitũ modũ

producẽdi:⁊ hoc ſatis apparet p Phm 9º metaᶜᵉ.c.4.vbi T.c.17. tractat quõ potẽtia rõnalis ⁊ irrõnalis reducunt̃ ad actũ:⁊ arguit q᷑ poª rõnalis q̃ ex ſe eſt ad oppoſita nõ pͥt ex ſe exi-re in actũ:tũc eñi ſil̃ exiret ĩ oppoſita:q2 ſil̃ eſt oppoſitoꝝ: ⁊ ex h̃ concludit q᷑ pter illã poᵃᵐ rõnalẽ opʒ ponẽ aliã poᵃᵐ rõnalẽ determinatã ſup quã determinet̃:⁊ illa determina-ta põt exire ĩ actũ:⁊ ex h̃ ſeqt̃ q᷑ ĩtellꝰ ſi eſt oppoſitoꝝ:ſic eſt oppoſitoꝝ p modũ nãe:q᷑ quãtũ eſt de ſe neccĩo eſt op-poſitoꝝ:nec põt ſe determinare ad alterũ illoꝝ:ſed reqrit alterũ determinãs qd libere põt exire in alteꝝ oppoſitoꝝ. hoc eſt appetitus:ſm eũdẽ vel ꝓhereſis.Exẽplũ.ſol habʒ vtutẽ ꝓducẽdi oppoſita.ſ.liquefactionẽ ⁊ coagulationem. vñ ſi eſſent duo paſſa approximata quoꝝ alterũ eẽt lique-factibile ⁊ alteꝝ coagulabile:ſol de neceſſitate nãe hẽret eli-cere illos duos actus in illis:⁊ ſi idẽ eſſet approximatũ:qd ſimul natũ eẽt recipe oppoſita iſta.ſol de neceſſitate ſimul ꝓducẽt oppoſita vel neutrũ.eſt ergo poª ſolis mere nãlis lʒ oppoſitoꝝ:ga eſt illoꝝ mere ex ſe:ita q᷑ nõ põt determi-nare ſe ad alterũ tñ.talis potentia eſt intellꝰ vt intellꝰ eſt precise reſpectu oppoſitoꝝ intellectoꝝ:⁊ non eſt ibi aliqua determinatio ad alterũ tñ illoꝝ:⁊ nõ ad reliquũ niſi qua-tenus voluntas cõcurrit.Phs autem cõmuniter loquit̃ de intellectu ſm q᷑ cum volũtate cõſtituit vnũ pͥncipiũ reſpe-ctu artificialiũ:⁊ non vt eſt naturalr eliciuꝰ ſue opationis: ⁊ ideo eſt qd aliqñ ↄ naturã diſtinguit intellm aliqñ artem aliqñ ꝓpoſitũ:idẽ itelligẽs p oĩa.z.Diſ.pͥ.q.7.infra.X.

Phs in pͥ topicoꝝ diſtinxit ꝑdicata ꝓpter diſtinctionẽ ꝓble- C.4. matũ:ga diuerſa ꝓblemata hñt diuerſuʒ modũ terminãdi ex diuerſitate ꝑdicatoꝝ.nõ ḡ enumerat ibi oĩa ꝑdicata:ga nõ dĩaʒ ſpecificã:lʒ dĩaʒ gñalẽ collocauerit ſub gñe:⁊ tñ dĩa ſpecifica hʒ ꝓpͥã rõnẽ ꝑdicari.Spẽs etiã hʒ ꝓpͥaʒ rõnẽ predicati aliã a diffõne:alioquin male poneret Por-phyrius gnqʒ vl̃ia.Nõ igit̃ inſufficiẽter diſtinxit ibi Ariſ. ꝑdicata:ga diſtinxit oĩa de qbus ꝓblemata querẽda requi-runt ſpecialẽ artẽ terminandi:quã ibi intendebat tradere: trãſcẽdentia etiã nõ ſunt talia predicata:ga nõ ſiunt de eis ſpecialia ꝓblemata.ꝓblema eñi preſupponit aliqd certũ. ⁊ querit dubiũ ex 7º metaᶜᵉ.c.vlti.Ens aũt ⁊ res iprimunt̃ in aĩa pͥma impreſſione ſm Aui.pͥ metaᶜᵉ.c.5.⁊ ideo de cõ-ceptibus illis cõmuniſſimis non ſunt ꝓblemata per ſe ter-minabilia.Non igit̃ oportuit ea numerari inter predicata problematum.8º Diſtinctione pͥ.q.3.infra.S.

Phs ↄtra Anaxagorã ſatis hʒ ſi p ablationeʒ a toto minoret̃ pº phyſi. t.c.8.1.3 totũ:ita q᷑ nõ ſemp poſſit de eo equale abſtrahi.oportebit eñi Anaxagorã dicere:ſicut iponit ſibi Phs q᷑ facta ſegre-gatione a carne cuiuſcũqʒ gñabilis de carne.adhuc rema-neret caro tãta:vt ex ea poſſet vlterius ſegregari ſeu gñari qdcũqʒ gñabile:⁊ hoc eſt impoſe:ga quãtũcũqʒ caro põt in ĩfinitũ diuidi ⁊ minorari ſaltẽ nõ remaneret tãta:vt poſ-ſet ex ea qdcũqʒ gñabile gñari:ga gñabile qdcũqʒ reqrit quãtitatẽ determinatã illius:ex quo gñat̃.maxie ſi gñatio ſit tñ ſegregatio vel motus localis ſeu lationis:qd ĩponit̃ Anaxagore:⁊ vltra quãtitatẽ illã oẽm:ex qua gñat̃:minue-retur caro p ↄtinuã ſegregationẽ alioꝝ ex ipſa.nõ ergo ꝑꝑ intentionẽ Phĩ ibi opʒ ponere minimũ in nãlibꝰ etiã ſepa-ratũ per ſe exñs nec in toto.z.Diſ.zª.q.9.infra.M.

Phs 8º metaᶜᵉ querit quare aliqd eſt vnũ:⁊ dicit q᷑ ſimplex T.c.15. eſt vnũ:ga ſtatim eſt id qd eſt.Sed in compoſitis eſt dare aliquam rõnẽ.⁊ neſciuit Phs aliã dare:niſi ga hoc eſt actꝰ ⁊ illud potẽtia:ita q᷑ hoc eſt potẽtia eẽntialr receptiua ſm totũ genus ſuũ:⁊ illud actus eſſentialr pficiẽs aliud:⁊ ideo ex his fit vnũ p ſe.ſ.ex materia ⁊ forma:nõ ſic eſt de ſubiecto ⁊ accidẽte:ga eñi tã mã q̃ forma ſunt cauſe ĩtrinſece entis

cõpoſiti:

compoſitū:ideo faciunt per ſe vnum.albedo vō ꝛ hō non ſunt cauſe itrinſece:qꝛ homo in vltima actualitate ſua pōt eſſe ſine albedine:ꝛ ideo nec ꝑ ſe hꝫ potētialitatē ad albedinē:ꝛ iō tñ faciūt vnū ꝑ accñs.Aliqua etiā ꝯſtituūt vnuꝫ tñ aggregatiōe:iō pōt eē vnū aggregatiōe:aliq̄ ēt ſūt vnū vnitate ordis:qꝛ.ſ.ordinanꝭ ad vnū.12.Diſ.2ᵃ.q.1.D.

Plato poſuit ideas q̄ddiutates rerū ꝑ ſe quidē exiſtentes ſm Ariſt.ꝛ male.ſm Augᵘᵐ in mēte diuina ꝛ bene.vnde aliqñ loquiꝭ de mundo intelligibili ſm eū.ſicut igiꝭ ponerentur idee ſm illā ipoſitionē Ariſto.quidditates rerum:ita ponunꝭ ſm Platonē vt videꝭ quidditates hñtes eſſe cognitum in intellectu diuino.35.Diſ.pᵃ.q.vnica.infra.J.

Pluribus ſacerdotibꝫ ſilꝭ nō eſt cōfitendū nec̄io vt melius in dicent:qō ſi fiat:nō eſt ſacralis cōfeſſio.maxime aūt videꝭ q̄ non ſit cōfitendum per interpretē:quādo timeꝭ ipſum nō eſſe ſecretariū idoneū:ꝛ ſi in tali caſu iſte hꝫ impoſſibilitatem ꝯfitēdi hoi idoneo.Cōfiteaꝭ deo cū ꝓpoſito cōfitēdi homini opportunitate oblata.17.Diſ.4ᵃ.q.vnica.J.Y.

Plus appetit volūtas ꝑfectionē ſui in fine vltimo q̄ꝫ ꝑfectionē intellꝫ:ꝛ hoc recte loquēdo de appetere libero:ſicut naturalꝛ plus appetitu nāli.49.Diſ.4ᵃ.q.4.infra.B.

Plus diſtat viſio dei ab itellectiōe cuiuſlibꝫ obti:etiā quātū ad ꝑceptionē intellꝫ iudicātis:q̄ꝫ diſtet itellectio principij cōplexi ab itellectione cuiuſcūq̄ꝫ nō ꝑncipij.2.q.ꝓlo.J.L.

Plus teneꝭ excōicatus vitare aliū:q̄ꝫ alius vitare eū:qꝛ iſtud ꝑceptū de vitādo excōicato non iponiꝭ alicui niſi propter ipſum:nec iponiꝭ ſibi niſi ꝓpter ſe.5.Diſ.4ᵃ.q.2.J.A.

Plus ꝯiūgiꝭ ꝓles parēti q̄ꝫ ꝓles ꝓli:ꝛ ideo magis eſt ꝯ leges nāe ꝯiūgi in prīo gradu i linea recta q̄ꝫ in trāſuerſali. ſemꝑ enī fuit ꝯ mrīmoniū illa ꝯiūctio:ꝛ magis filij ad mr̄em q̄ꝫ prīs ad filiā:qꝛ maior irreuerētia eſt. vñ.8.de aīalibus dicit Ariſto.de equo qui velatus.cognouerat mr̄em ſuaꝫ: q̄ poſtea diſcoopertus oculis vidēs hoc ſe precipitauit.ꝛ alibi legiꝭ de elephāte qui ingeniatus vt mr̄eꝫ ſuā cognoſceret: poſt hoc ingeniatorē occidit.ex quo pꝫ q̄ hꝫ eſt ꝯ legē nāe: ēt vt cōpetit brutis ꝑ ꝓpagationē. ꝛ ideo primus gradus deſcēdens ꝛ potiſſime mr̄is ad filiuꝫ maxime impedit matrimonium.40.Diſ.4ᵃ.q.vnica.J.L.

Practicū dicit duplicē reſpectū notitie aptitudinaleꝫ ad praxim:vt ad terminū.Speculatiuū aūt ꝑuat illū reſpcūꝫ duplicē:nec reſpectꝫ:nec ꝑuatio eius eſt de eēntia abſoluti: ſꝫ eſt q̄ſi diuiſio gn̄is ꝑ ꝓprias paſſiones ſpecieꝝ:ſicut ſi diuidaꝭ numerus ꝑ par:ꝛ impar:vel linea ꝑ rectū:ꝛ curuū. Alicui aūt notitie ꝯuenit practicū ꝑ ſe ſcdo mō:ex cā itrinſeca ꝑdicari in ſubiecto alicui ſpeculationū.4.q.ꝓl.D.

Praxi ꝯuenit poſterioritas:ꝛ cognitioni ꝑoritas:ex rōne potē darū ordinataꝝ nālꝛ in agēdo.ſ.intellꝫ ꝛ volūtatis:ſed nō ſemꝑ iſta itellectio ꝑor eſt practica:ſꝫ tñ qñ eſt determinatiua rectitudinis reſpectu ipſius praxis:ꝛ hꝫ vel ſoꝛalꝛ:vel virtualꝛ.qñ aūt in appꝫhēſione ꝑuia nulla eſt determinatio formalis vel virtualis de rectitudine praxis:lꝫ ibi ſit ꝑoritas:tñ tūc deficit ꝯformitas :qꝛ ipſa nō eſt cui debeat praxis ꝯformari:vt ſit recta:qꝛ nihil determinate oſtēdit de rectitudine praxis.Qñ etiā in apprehēſione prexia eſt determinatio de rectitudine praxis:ſed potētia:cuius eſt praxis nō eſt aliquo mō determinabilis aliunde:tūc illa cognitio: lꝫ determinatiua:nō eſt ꝯformatiua praxis: ꝛ ideo non hꝫ conformitatem prioreꝫ in ratione regule dirigentis:nec ſic eſt plene practica.4.q.ꝓlo.J.D.

Precepta moralia ſunt de lege nature:ꝛ ꝑ ꝯñs illud ꝑceptū. Diliges dn̄m deuꝫ tuū.eſt de lege nature.ꝛ ita naturalꝛ notū eſt hūc actū eſſe rectū. Ex hoc ſequiꝭ q̄ ad ipſuꝫ pōt eē aliqua virtus inclināſ ꝛ hꝫ theologica:qꝛ eſt circa obiectuꝫ theologicū.ſ.deū imediate:nec hoc tñ:ſed imitiꝭ imediate prime regule humanorum actuū:ꝛ infundi pōt a deo : ꝛ ſic nata eſt ꝑficere ſupremā portionē aīe:que non ꝑfectiſſime ꝑficitur:niſi imediate a deo.hec virtus diſtincta eſt a fide:qꝛ actus eius nō eſt credere.ſilꝛ a ſpe:qꝛ actus eius non eſt ꝯcupiſcere bonum amāti inquantū eſt cōmodū amantis:ſed tendere in obm ſm ſe:etiaꝫ ſi per impoīe circūſcribereꝭ ab eo cōmoditas eius ad amātē:hāc vutē affectiuā ꝑficientē voluntatē inquātū habet affectionē iuſtitie voco charitatē.27.Diſtinctione 3ᵃ.q.vnica.infra.A.

Preceptum de confeſſione facienda eſt valde rōnabile pro multitudine:qꝛ etſi aliqua ꝑſona poſſit hr̄e aliqō remediū ſpeciale:tñ de iſto remedio qō cōitati eſt poſſibilius ꝛ certius rōnabilꝛ datur ꝑceptū etiā oībus in cōitate:vt dictuꝫ eſt ſupra de baptiſmo:q̄ lꝫ aliq̄s hēat baptiſmū flaminis ſine baptiſmo fluminis:tñ qꝛ baptiſmꝫ fluminis eſt remediū facile ꝛ certū ꝑceptū de hoc pro tota cōitate eſt valde rōnale:ꝛ ita ad minus habebo q̄ rationalꝛ fuiſſet datum ꝑceptū gn̄alꝛ de ꝯfeſſione faciēda.17.Diſ.4ᵃ.q.1.D.

Preceptū diuinū eſt ſm regulā ſuperiorē:qꝛ ſm voluntateꝫ diuinā:qō eſt de nō cōmittēdo culpā:ſed nolle nō eſſe eſt ſm inclinationē nālem que eſt inferior.ḡ potius dꝫ nō nolle ſe annihilari a deo q̄ꝫ culpam ſuam vel pctm̄ eſſe:ꝛ dico niſi reuoceꝭ preceptū:qꝛ non videꝭ q̄ circa creaturam ſit aliqō pctm̄ mortale ex genere:ſed tñ ex precepto diuino: vt cognoſcere alienā:occidere hominē:qꝛ illa ex ſe ſi deus reuocaret ꝑceptū nō eēnt pctā.50.Diſ.4ᵃ.q.2.E.

Preciſa cā cuiuſcūq̄ꝫ potētie habēdi ſpēm ꝑſenteꝫ repreſentantē obiectū ſuuꝫ eſt:qꝛ ipſa eſt cognitiua:ꝛ nā dedit ſibi: vt poſſit hr̄e obꝫ ꝑns naturalꝛ ſibi ꝑſens q̄ꝫ cognoſcat:ſed potētie organice dedit:vt obm ſit ꝑſens nō in potētia ipſa ſed in organo.hoc eſt in ꝑte corꝑis:quā ꝑficit potētia organica:ꝛ illa preſentia ſufficit:qꝛ totū cōpoſitū ex ꝑte corꝑis ſic mixta ꝛ ex potētia hꝫ ſpēm:ꝛ huic toti ſufficienter obm eſt preſens:quādo ſpecies eſt in illa parte corporis:cū igiꝭ intellectui nihil ꝑfectionis auferaꝭ:iquātū potētia cognitiua eſt:ex hoc q̄ non eſt organicus:imo magis additur ſibi perfectio:ſequiꝭ q̄ ſibi poſſit eſſe obiectum preſens ante actum ſicut alijs potentijs.3.Diſ.pᵃ.q.6.M.

Predeſtinatio huius non trāſit in preteritū:lꝫ enī ipſa coexti terit ꝑteritis que tranſierunt:nō tñ ipſa preterijt ſi alia ꝑterierunt:que coexſtiterūt ſibi. vnde ſicut dictuꝫ fuit diſtin.9. verba diuerſoꝝ tēporū dicta de deo prout veriſſime competunt ſibi nō cōſignificāt ꝑtes tp̄is menſurātis actū illū: ſed ꝯſignāt nūc eternitatis:q̄ſi mēſurans illū actū inquātum coexiſtens illis pluribus ꝑtibꝫ tp̄is:ꝛ ideo idē eſt deū predeſtinare ꝛ predeſtinaſſe ꝛ predeſtinaturū eſſe:ꝛ ita cōtingens vnū ſicut aliud:qꝛ nihil eſt niſi nūc eternitatis mēſurans illū actuꝫ qō nec eſt preſens:nec ꝑteritū nec futurū: ſed coexiſtens omnibus iſtis.40.Diſ.pᵃ.q.vnica.D.

Predicatū cōuenit alicui toti ꝑmo:vt ꝑmo diſtinguiꝭ contra illud:qō eſt ſm partem:vt diciꝭ 5ᵒ phy.in ꝑncipio:qō non cōuenit ei ꝑ ſe:qꝛ ꝑti illius cōuenit:ꝛ per oppoſituꝫ nihil diciꝭ cōuenire alicui toti ſm partē:niſi qō cōuenit parti:ꝛ ꝛ per ꝑteꝫ dr̄ de toto:ſic pꝫ per Phm̄ 5ᵒ phyſi.in eius exᵒ. Sanaꝭ hō qꝛ thorax eius ſanaꝭ.naꝫ formalꝛ ſanari dr̄ de thorace ꝛ ꝑmo:ꝛ ꝑ ꝯñs per hoc de toto:cuius totꝫ thorax eſt pars:tale aūt predicatū ꝑmo inherens alicui toti aliqñ nulli parti ipſius totius ineſt:aliqñ aūt cuilꝫ ꝑti ineſt.Exēplū ꝑmi.triāgulus ꝑmo hꝫ tres angulos ꝛc̄.ꝛ tñ nulla pars triāguli:loquēdo de partibus integralibus hꝫ hoc predicatum.ſ.hr̄e tres.Similꝛ homo ꝑmo eſt riſibilis: ꝛ tñ nulli parti eius ꝑmo ineſt hec paſſio:ꝛ cōpoſituꝫ generaꝭ ꝑmo: lꝫ nulla pars eius genereꝭ ꝑmo loquēdo de iſto mō eius: qō eſt gn̄ari:ꝛ ita vlꝛ in oībꝫ ſubiectis etherogeneis ꝛ paſſionibꝫ eoꝝ:ꝛ rō eſt iſta:qꝛ nā talis ſubiꝫ adequatū eſt tali predicato:quā adequationē notat talis ꝑmitas:ſicut pꝫ ex

T.cõ.11. diffinitione vlis ꝑ poſt'. ꝛ natura illius totius adequati in nulla pte ſaluat: ꝛ ideo eius paſſio nulli parti cõuenit. Ex'm ſcðl eſt. ſi ignis ſit ꝑmo calidus: quelꝫ pars ignis eſt primo T.c.1.7.3 calida. Ita ēt Phs 7°phy' arguit ꝙ nullũ corpus põt a ſe moueri ꝑmo: qa tũc quieſceret ad quietē ptis. nõ eni ꝑmo mouet: niſi motus ineſſet cuilꝫ parti eius. ſi eni alicui parti eius nõ ineſſet motus tũc toti ꝑmo nõ ineſſet: ꝛ ita eſt vlr in ſubiectis homogeneis ꝛ paſſionibus eoꝝ: qa nã iſta cui ꝑmo. i. adequate ꝯuenit talis paſſio ipſa eſt eiuſdē rõnis in parte ꝛ in toto. igit̃ predicatũ adequatũ tali nature ꝯuenit cuilꝫ: in quo eſt ipſa nã: ꝛ ita ꝯuenit parti: nõ igit̃ ꝑꝑ rõnez ꝑmitatis opꝫ ꝑdicatũ: qð ꝯuenit toti nãe cõuenire pti: imo nunqꝫ ꝑpter hoc opꝫ ꝙ ꝯueniat parti: ſed preciſe qꝛ nã totius eſt eadē in toto tali ꝛ in parte eius. 19. Diſ. p'. q. 2. A.

Predominiuꝫ elementi in mixto attendit̃ ſm ꝯuenientiam in q̃litate nãli: que qualitas eſt ꝑn'm motus: vt grauitas mouendi deorſuꝫ: nõ ꝙ elemẽtũ ſit ſm ſubaꝫ. vñ ſm diuerſaz mixtionē elementoꝝ ꝯcurrentiũ in gñatione illa aliquãdo mixtũ magis ꝯuenit in forma cũ vno elemẽto q̃ cũ alio: ꝛ ſic in qualitate ſili que eſt q̃litas mixti ꝛ nõ elnti: ꝛ ideo hꝫ ſilem modũ ꝯſequētē ꝛ ſilez actionē. 15. Diſ. 2'. q. vnica. B.

Preter actum deſiderij qui eſt reſpectu nõ habiti: quo viator iuſtus appetit deũ actu cõcupiſcētie: hꝫ iuſtus alium actũ amicitie volēdo deo in ſe bene eſſe: ꝛ h actus amicitie eſt fruitio. nõ aũt ille: qui eſt deſiderij. ꝛ iſte ſcðs ꝑprie eſt charitatis. nõ aũt ꝑmus: qui eſt deſiderij. 1. Diſ. p. q. 5.

Preter maiorē efficaciã ſacroꝝ ꝛ pluralitatez eoꝝ habemus doctrinã magis explicatiuã ꝛ declaratiuã veritatis: q̃ antiqui habuerũt ꝛ exēpla ſcõꝝ plura: ꝛ efficaciora ad imitandum: ꝛ quarto plura merita ſcõꝝ: qui forte: nõ tñ ſibi: ſed etiã nobis meruerũt: ꝛ nos etiã meremur inuocãdo auxiliũ eoꝝ: ꝛ interceſſionē apud deũ. 40. Diſtõne 2'. q. vnica. B.

Preter illã viaꝫ quã põt angelus docere per ſigna ſenſibilia excellentius q̃ hõ: ꝛ pter quãcũqꝫ viã circa vĩutē phantaſticã. Ubi nõ eſt aliq̃ via multũ certa: niſi vltima de amotione īpedimēti aliqd poſſet opari circa intellm poſſꝫ: nõ īmediate cãndo ſpēm itelligibilē vt totalis cã: ſꝫ vt cõpartialis per intellectũ ſuũ agentē coagentē itellectui agēti hominis: ita ꝙ illi duo intells agentes angeli ꝛ hois qui ſunt eiuſdē rõnis poſſent cũ phãtaſmate efficacius opari q̃ ſolus intellectus agens hominis: ꝛ ita producere ſpeciem intelligibilem perfectiorē: ꝛ diſtinctius repreſentantez qddit atem. 11. Diſtinctione 2'. q. vnica. E.

Preſumens (vt preſumptio eſt ꝑma ſpēs ſupbie) nõ vult bonum ſuũ ꝑeminere bonis alioꝝ ſm aliquã ſuperioritatez: nec etiã vult ꝑeminere illud ſm famaꝫ: ſicut eſt de illo qui appetit laudē: ſed vult illud magnum eſſe ſm ſe magnũ: ꝛ ita magnũ ꝙ ſine alicuius alterius aduentu vult illud eſſe maius oĩbus alijs: que nõ ita diligit. hoc modo põt cõcedi immoderata dilectio ſui: que eſt radix ciuitatis diaboli: eſt preſumptio: qa quilibet imoderate ſe diligens vult ſe eſſe tantũ bonũ quantũ poſſet ꝑportionari actui quo ſe diligit: ꝛ hoc modo põt exponi Aug. 14. de ciui. dei: ꝛ bene: ꝙ ſibi placens imoderate eſt ſupbus. ꝛ hoc ꝑma ſpecie ſuperbie: ꝛ hoc nõ appetendo excellētiã: que eſt quedã relõ: ſꝫ appetendo excellētiã. i. magnitudinez in ſe ex qua magnitudine ſequit̃ eius excellentia ad alios. 6. Diſtin. 2'. q. 2. D.

Preſumptio nõ eſt pctm intellectus quaſi itellectus preſumptuoſi iudicaret vel oſtēderet ſe eſſe tantũ quãtũ nõ eſt: ſꝫ eſt pctm volũtatis imoderate appetētis bonũ ſuũ eē tãtũ quãtũ nõ eſt: ex h ſeq̃t excecatio intells. 6. Diſ. 2'. q. 2. P.

Prima bonitas moralis ideo põt dici ex gñe: qa eſt q̃ſi materialis reſpectu oĩs boni vlterioris in gñe moris. Nã actus trãſiens ſuper obiectũ eſt quaſi formabilis per quãcũqꝫ aliã circũſtantiã moralē: ꝛ ita quaſi potētiale nõ oĩno extra genus moris ſicut fuit ipſe actus in gñe nature: ſed in genere moris: qa iam habet aliquid de illo genere: puta obiectum conueniens actui. 7. Diſtõne 2'. q. vnica. infra. E.

Prima cogitatio nõ eſt in ptãte voluntatis: ſed ſic cõplacere cogitationi: ꝛ ſic acceptare ꝛ tenere intellm ſibi bene eſt in ptãte volũtatis. 42. Diſtõne 2'. q. 4. infra. M.

Prima diſtinctio entis videt̃ eſſe in ens extra aĩam: ꝛ ens in aĩa: ꝛ illud extra aĩam põt diſtingui in actũ ꝛ potētiã: eſſentie ꝛ exiſtentie: ꝛ qðcũqꝫ iſtoꝝ eſſe extra aĩam põt hře eſſe in aĩa: ꝛ illud eſſe in aĩa aliud eſt ab omni eſſe extra aĩam: ꝛ ideo de nullo ente: nec de aliquo eſſe ſequit̃. ſi habet eſſe diminutũ in aĩa ꝙ ꝑpter hoc nõ hēat eſſe ſimplr: qa illud eſſe eſt ſm quid abſolute: qð tamē accipit̃ ſimplr inquãtũ comparatur ad aĩam: vt fundamentuꝫ illius eſſe eſt in anima. 36. Diſtinctione p'. q. vnica. S.

Prima extrema proportionis actiui ꝛ paſſiui ſunt vniuerſaliſſima abſtracta a quocũqꝫ actiuo: ꝛ a quocũqꝫ paſſiuo: ꝛ iſta proportio ineſt particularibus ſub vtroqꝫ extremo ꝑ rõnē cõem: ꝛ per ꝯñs extremis. 9. Diſtin. 2'. q. 2. infra. A.

Prima libertas voluntatis que eſt ad oppoſitos hꝫ ne cio aliquã imperfectionē annexã: qa potentialitatē paſſiuã voluntatis ꝛ mutabilitatē. tertia libertas ad act' oppoſitos effectus nõ eſt ꝑma: qa ſi ꝑ impoſſe nihil efficeret extra: adhuc inquantũ volũtas poſſet libere tēdere in obiecta. Media autē rõ libertatis que eſt ad oppoſita obiecta ipſa eſt ſine imperfectione: imo eſt neceſſaria ad ꝑfectionē: qa oĩs potētia ꝑfecta põt tendere in omne illud qð eſt natũ eſſe obm talis potentie. ergo volũtas perfecta põt tendere in omne illud qð natũ eſt eſſe volibile. libertas igit̃ ꝑma ſine iperfectione iquãtũ eſt libertas eſt ad oppoſita obta in q̃ tendit cui vt ſic accidit vt oppo'ꝯ effect' ꝑducat. 39. Diſ. p'. q. 1. E.

Prime intellectiones ſunt ab obiectis fortius mouentib' ſm phantaſmata magis impreſſa ceſſantibus impedimētis: ꝛ ſic ꝑma intellectio hꝫ cãm nãlem motiuaꝫ in nobis: qa cũ nõ eſt a ratione deliberante: nõ eſt imputabilis hoi niſi interpretatiue: qa in ptãte hois fuit facē obm fortius mouēs ex frequēti cõſideratione ex qua fortius imprimat̃ phantaſma tale in memoriã: ꝛ per ꝯñs fortius mouet ꝛ ꝑus ceſſante impedimēto. ꝑma ḡ intellectio nõ eſt in ptãte nřa: ſꝫ ꝑma indifferētia qua põt quis ſe determinare ad volēdũ vel nõ volendũ hoc eſt a volũtate nõ ab intellectu: qa intellectus ab obto naturalr mouet̃: ꝛ ideo ſi voluntas nãliter moueret̃ ab intellectu naturalr moto: volũtas naturaliter moueret̃: ꝛ ſic hõ eſſet vnũ bonũ brutũ. voluntas igit̃ non mouet̃ neceſſitate nãli: ſed habita ꝑma itellectiõe in ptãte eius eſt cõuertere itellectũ ad cõſiderandũ hoc vel illud: ꝛ hoc vel illud velle vel nolle: ꝛ ſic ꝑma volitio oĩno eſt a nobis: nec eſt ita a caſu ſicut ꝑma itellectio. 21. q. q. J. M.

Prime potētie actiue nõ correſpõdet aliqua potētia paſſiua: ſicut pꝫ de potētia creãdi: ꝛ hoc loquẽdo ꝑprie de potētia paſſiua: vt in quã: vel de qua aliqd ꝑprie producit̃: potentie tñ actiue correſpõdet aliqua paſſiua: quã ipſi vocãt potētiã obiectiuã: que eſt potētia ꝑducibilis: ꝛ hoc modo cõcedo: ſi pr eſt fecũdus actiue ꝙ fili' eſt ꝑducibilis: ſꝫ ex hoc nõ ſequitur aliq̃ po' q̃ſi mãe: ſicut nec ſequit̃ in creatiõe. 5. Diſ. p'. q. 2. T.

Primitas entis ſumit̃ ſm diſtinctionē rõnũ formaliũ in eſſe cãe: ꝛ ſm originē nõ ſm ꝑfectionē. 1. Diſtin. 4'. q. 1. ifra. L.

Primi termini cuiuſlibet mutationis ſunt priuatio ꝛ forma ꝛ ecõuerſo. ꝯcomitãtes aũt qui iungunt̃ terminis predictis. vlr ergo cõcedo ꝙ ꝑuatio ꝛ forma ſunt incõpoſſes: ſed ꝯcomitãtia põt eſſe cõpoſſia. Ubi gřa in mutationib' ſubalib' ſi ponat̃ vnica forma in aĩato: corpus organicũ ꝑcedit aĩationē que eſt terminus ad quē: ſed non eſt ꝑ ſe terminus a quo corpus organicũ: ſed ipſa inaĩatio: qa mutatio eſt iter illã inaĩationē ꝛ aĩationē: ſꝫ aũt inaĩatio ꝛ aĩatio ſint ſimul incõpoſſibilia

incõpoſſibilia:nõ tñ corpus organicũ ꝛ alatio. Eodem mõ in corruptione ſi manet eadeꝫ forma corꝑis que prius fuit terminus a quo ꝑ ſe.ſ.forma:actiua ꝓuatio ſuccedit ille non manet:ſed terminus ꝯcomitãs iſtã ꝑ ſe terminũ a quo manet. Eodẽ modo in augmẽtatione ſi ponat̃ tota quãtitas ꝓexiſtens manere manet totus terminus a quo poſitiuus:ꝗ eſt ꝯcomitans ꝓuationẽ que eſt per ſe termin⁹ a quo. ꝛ ecõuerſo in diminutione manet quantitas poſitiua aliqua que prius:ſed nõ idẽ per ſe terminus a quo. Siłr in alteratione ſm̃ intenſionẽ ꝛ remiſſionẽ:ꝛ eodẽ modo dico de motu locali ꝙ nõ eſt ꝯdictio ꝙ motus acꝗſitiuus ſit ſine deꝑditiuo:ꝛ tunc cũ termino ad quẽ non manet per ſe terminus a quo:qui eſt ꝓuatio:ſed manet ille termin⁹ ꝗ eſt q̃ſi ꝑ accñs: ꝛ q̃ſi ꝯcomitãs cõiter ꝑ ſe terminũ. 10. Diſ. 4ª. q. 2. O.

Primitas motus celeſtis ad alios motus nõ eſt ꝑmitas cauſe vel alicuius a quo depẽdẽt eẽntialr alij motus:ſed tm̃mõ cuiuſdã ꝑfectionis in quibuſdã ꝯditionib⁹ motus que ſunt regularitas ꝛ velocitas. pꝫ enim ꝙ eſſentialr nõ dependet actio corporis celeſtis in aliqđ inferius ex motu illius cor-

Li.55. poris:ꝗ ſm̃ Phm̃ 2° de gñone:nihil facit latio ad gñonẽ: niſi ꝗ adducit generãs. 48. Diſ. 4ª. q. 2. L.

Prio ſũt bñ eq̃les in merẽdo eq̃litate quãtitatis. nõ eq̃litate ꝓportionis:que attendit̃ ſm̃ maiorẽ conatũ vł minorẽ:ꝗ cũ charitas inequalr ieq̃litate ꝓportionis tribuit̃ eis. bñ tñ equalr eq̃litate quãtitatis. 50. Diſtõne 4ª. q. 6. H.

Primus actus cõformis recte rõni natus generare virtutem poteſt haberi anteq̃ aliquid virtutis habeat̃:ꝗ eſt generatiuus primi gradus virtutis. 16. Diſ. 4ª. q. 1. infra. A.

Primus termin⁹ ꝯuerſionis nec eſt mã ſola nec mã ſub quãtitate:ꝗ tũc nõ eẽt trã ſubſtãtiatio ſed trã ſquãtitatio:nec materia ſub modo quãtitatiuo nec cõpoſitum ex mã ꝛ aia itellectiua:ſed cõpoſitũ ex materia ꝛ forma q̃dã ꝑori intellectiua que manſit eadẽ realr cũ chriſto viuo ꝛ in corꝑe mortuo:ꝛ que mãſit tanq̃ formale rei ꝑmo ꝯtente ſub eucharistia ſemꝑ ex quo fuit eucharistia iſtituta. 11. Diſ. 4ª. q. 3. L I

Primũ appetibile in ſe eſt cauſa oium appetibiliũ:non tñ in ordine ad potẽtiã niſi ſit potẽtia talis que nõ põt niſi ordinate velle vel tendere in obiectũ. talis aũt nõ eſt voluntas vt eſt libera. 49. Diſtinctione 4ª. q. 10. O.

Primũ cauſatũ ab aia nõ põt poni actus itelligẽdi:ꝗ ꝑmus terminus actionis intellect⁹ agentis eſt vñe in actu. vñe aũt in actu ꝓcedit actũ intelligendi:ꝗ obm̃ ſub rõne obiti ꝓcedit actũ. Nõ arguit̃ hic ꝙ phãtaſma cũ itellectu agẽte nõ

[illegible] poſſit cãre itellectionẽ. Sed nõ intentionẽ vł'is:niſi prius ſpẽm:ꝛ in illa ſola eſt actu vñe:ꝛ actu vñe ꝓcedit nã intellectionẽ ſui:ꝛ vñe eſt ꝑmus terminus eius. 3. Diſ. pª. q. 6. D.

Primũ oino in diuinis eſt eſſentia vt eſſentia que ſm̃ Dam. eſt pelagus ꝓpter cõprehenſionẽ oiuꝫ ꝑfectionũ diuinaꝝ. iſta eſt ifinita nõ tñ intenſiue in ſe:ſed etiã virtualr ꝑmo ꝛ per ſe cõtinẽs oia intrinſeca. qđcũqꝫ aũt aliud cõtinet per identitatẽ alia:ſed nõ ꝑmo oia:ꝗ nec a ſe:ſed vtute eẽntie: a qua etiã hꝫ ſuã infinitatẽ. Uidet̃ ꝗ ꝙ eſſentia hꝫ ifinitatẽ ꝛ formalr:ꝛ ꝓpriã ꝛ ꝑmã:ꝗ a ſe:ꝗ reſpectu oium dĩ pelagus:ꝗ oẽm perfectiſſime ꝯtinet entitatẽ itrinſecã:vt poſſe eſt eã ꝯtineri in vno formalr. Ab hac aũt ꝑma:ſic licet loqꝫ: emanãt oia ordinate. ꝑ qdẽ intriſeca eſſentialia que nõ dicunt reſpectũ ad extra. 2° notionalia. 3° ꝛ vltio creata ſiue extrinſeca:ꝛ qđlibet emanãs recipit illud ꝑfectionis ab ea: cui⁹ eſt capax ſi ſibi nõ repugnat:ꝛ illius recepti cauſa q̃ſi effectiua:ꝛ ꝑmaria eſt ifinitas eẽntie. cã aũt ſiue rõ formalis eſt ipſa entitas ꝓpria cuiuſlibet emanantis eſſentiale. ꝗ recipit ab ea ifinitatẽ formalẽ:ꝗ talis eſſentia ſufficit in ratione ꝑncipij ꝛ fundamẽti ad dandũ talẽ quãtitatẽ: ꝛ talis quãtitas vtualis ipſi nõ repugnat:ſicut nec cõmunicabilitas. ipſi aũt relõni ꝑſonali cõpetit per eſſentiã eſſe ad alterũ:nec cõpetit ſibi infinitas itenſiue ꝓpria:ꝗ ipſa non eſt capax talis quãtitatis:ſicut nec cõicabilitatis. Etiaꝫ in gñe ꝑncipij formalis eſt ſtatus. hoc eni accipit infinitatẽ:illud non:ꝗ hoc eſt hoc:ꝛ illud eſt illud:ſicut hoc accipit cõicabilitatẽ:illud incõicabilitatẽ:ꝗ hoc eſt hoc:ꝛ illud eſt illđ. repugnãtia enim formalis ꝛ non repugnãtia ꝑmo reducit̃ formaliter ad rationẽ eius:cui dicit̃ eſſe repugnantia. Tandem ab eſſentia creature recipiunt entitatem finitam:quia talis ſola eis competit. 5. q. q. Y.

Primũ obm̃ ſolũmodo icludit notitiã cõformẽ volitioni recte:ꝗ virtute eius nihil de ipſo cognoſcit̃:qđ nõ fit:vel rectitudo volitionis alicuius:vel virtualr includens notitiaꝫ talis rectitudinis:ꝛ ideo de ipſo nulla põt eſſe ſcia ſpeculatiua. nec̃io eni notitia eius:ꝛ cuiuſcũqꝫ itrinſeci per ipſum cogniti cõformis eſt praxi aptitudinalr ꝛ ꝑor ſi cognitũ eſt neciũ. Os ſi inſtaret̃ de illis veritatib⁹ que videnť maxie theologice:ꝛ nõ metaphyſice:vt deus eſt trinus:ꝛ pr̃ gñat filiũ. Dico ꝙ iſte ſunt practice. ꝑma eni includit virtualiter notitiã rectitudinis dilectionis tendentis in tres perſonas: ita ꝙ ſi actus eliceret̃ circa vnã ſolã excludendo alias:ſic infidelis eliceret:eẽt actus nõ rectus. ſcđa icludit notitiaꝫ rectitudinis ſm̃ ꝙ actus eſt circa duas ꝑſonas:quarũ vna eſt ſic ab alia. 4. q. ꝓlogi. infra. O.

Primũ obm̃ circa qđ aliquis meret̃ ꝑmo:eſt ipſe deus ſm̃ ꝙ affectione iuſtitie vult deo bonũ vt eſſe ꝛ bene eſſe. ſ. iuſtũ ſapientẽ ꝛc̃. ſed volũtas affectione cõmodi reſpicit ꝓpriũ bonũ ꝛ aliqñ inordinate niſi regulet̃ ꝛ ordinet̃ affectione iuſtitie:ideo meritũ ꝯſiſtit ꝑmo in affectione iuſtitie vt moderat̃ ꝛ ordinat affectionẽ cõmodi circa ꝓpriũ bonũ:ſed ſicut ꝑmũ demeritũ angeloꝝ fuit iordinatus motus ꝛ deſideriũ btitudis circa deũ:ita meritũ eſt ordinatus mot⁹ circa deũ volẽdo ſibi bonũ:ꝛ poſt volẽdo cũ debitis circumſtantijs ſibi ꝯiungi ipſum in ſe ꝛ in alijs:ꝛ ideo oẽ amatũ affectione cõmodi ſi nõ ordinet̃ ꝛ moderet̃ affectiõe iuſtitie eſt demeritũ:ꝗ eſt imoderatus appetitus ꝓprij boni: vel indifferens ſi poſſet eſſe indifferens de quo nõ modo. forte eni põt ſm̃ ꝙ preuenit affectionẽ iuſtitie:ideo in affectione cõmodi niſi referat̃ ad vltimũ finẽ affectione iuſtitie nõ cõſiſtit meritũ. Sed alij beati a chriſto:ꝗ ſm̃ totã voluntatẽ cõiuncti ſunt vltimo fine. ſ. deo affectione iuſtitie ꝑfectiſſime:ꝛ hñt ſummũ cõmodũ ꝯiunctũ ſibi qđ appetunt affectione cõmodi. ſ. cõiunctioneꝫ ſũmi boni:ideo non poſſunt h̃re actũ oppoſitũ affectioni cõmodi:vt libere velint aliqđ qđ nõ ſit eis cõmodũ. nullũ eni eſt obm̃ in pñ̃a qđ poſſint velle qđ ſit eis incõmodum:qđ affectione cõmodi nolunt. Sed chriſtus ſm̃ aliqđ fuit viator ꝛ paſſibilis ſm̃ partẽ ſenſitiuã ꝛ portionẽ iferiorẽ volũtatis:ideo multa habuit obiecta preſentia ſenſibus ꝛ portioni inferiori circa que potuit libere velle cõtra affectionẽ cõmodi:que ſemꝑ eſt ad ꝯuenieẽs illi cuius eſt:ideo ieiunando:vigilãdo:orãdo:ꝛ multis alijs talibus potuit mereri:vel exercẽdo talia exterius:vł volẽdo interius talia ꝓpter deũ. 18. Diſ. 3ª. q. vnica. B.

Principiũ aurore incipit ſꝫ auctores in li. de crepuſculis. qñ ſol eſt ſub oriçonte ad decẽ vel octo gradus:quoꝝ aſcẽſus nõ cõtinet ſpatium vltra medietatẽ hore equalis ꝛ quintã vnius hore. 13. Diſtõne 4ª. q. 2. infra. N.

Principiũ eque ꝑfectũ in vno ſuppoſito ſicut in duob⁹:eque eſt principiũ agendi in vno ſicut in duobus:ꝗ ad actionẽ non videt̃ requiri niſi ꝑncipiũ perfectũ quo:ꝛ quod:ſcilicꝫ ſuppoſitũ agens perfectum. 12. Diſtõne pª. q. 1. R.

Principiũ ꝓductiuũ eiuſdẽ rationis nõ determinat ſe ad certam pluralitatẽ ꝓductionũ eiuſdeꝫ rõnis:nec a ſuppoſito ꝓducente põt determinari:ꝗ in tot ꝓductiones põt ſuppoſitũ ad qđ ſe extendit ꝑncipiũ ꝓductiuũ qđ eſt in ſuppoſito. ſi ergo nõ eſt determinatio a parte principij formalis

productiui:nec etiam a parte producentis.2.q.q.R.

Principiū ſpecie diſtinguens vel eſt ꝑ ſe ꝑncipiū illius in ſe: ⁊ per cōſequēs dans ſibi aliquā entitatē realē que ſit eius in ſe:vel ſaltē eſt ꝑncipiū eius ſm illud ſm ꝙ diſtinguitur ſpecie.vel ſi eſt ꝑncipiū diſpoſitiue diſtinguēs opꝫ ꝙ per ſe diſponat ad hoc ꝙ ſm ordinem eſſentialē cauſaruꝫ hoc vt diſtinctum cauſetur.nullum iſtoꝛuꝫ competit actui per habitum charitatis.17.q.q.P.

Principalius agens cōiter eſt equiuocū ⁊ eminētius habet in ſe perfectionē effectus ꝙ̄ cauſa vniuoca:⁊ ideo non magis aſſimilat ſibi formalr:q̄a hoc eſſet imperfectionis in cauſa ſic aſſimilari effectui:ſed aſſimilat magis.B eſt dat magis formā effectui per quā ſibi aſſimilat equiuoce ꝙ̄ det agēs ꝑticulare:⁊ iſta aſſimilatio actiua eſt ex perfectione cauſe:lꝫ non ſit magis aſſimilatio formalr.ſilr cā ꝑfectioꝛ magꝭ aſſimilat effectū ei cui eſt aſſimilabil' ꝙ̄ imꝑfectioꝛ magis eni cauſat effectū qualis eſt cauſabilis ⁊ aſſimilabilis.aſſimilabilis aūt eſt effectus formalr cauſe ꝓpinque. ideo ipſa cauſa remotioꝛ magis aſſimilat effectiue ipſum effectū cāe ꝓxime:ꝙ̄ ipſamet cā ꝓxia ſibi.Qō eniꝫ foꝛalr. filꝰ eſt ſilis pr̄i hoc magis eſt a cā remota aſſimilāte filiū pr̄i effectiue ꝙ̄ ab iſta cā ꝓpinqua:q̄a que plus dat formā qua aſſilat:plus dat effectiue aſſilationē.3.Diſ.pͥ.q.8.F.

Priuationes diſtinguunt ſicͭ habitus nati eēnt diſtingui:puta ſurditas ⁊ cecitas ſuo mō dr̄nt ſpecie ꝑuatiua ſicͭ auditus ⁊ viſus ſpecie poſitiua:⁊ hec cecitas:⁊ illa numero ꝑuatione ſicut hic viſus ⁊ ille differūt numero poſitiue.18.q.q.J.Y.

Prius actus volūtatis elicitus q̄ eſt electio:eſt actio bona:ꝙ̄ acꝰ exterioꝛ ip̄a:uͤ ab electiōe bona ſit bonꝰ.4.q.pl.J.K.

Prius nāꝫ ꝙ̄ aliqd ꝑuidebat circa petōꝛem ſiue de petō ſiue de pena:deus ꝑelegit ad ſiā i curiā celeſtem oēs quo voluit hic angelos ⁊ hoīes in certis ⁊ determinatis gradibꝰ:⁊ nullus eſt ꝑdeſtinatꝰ tn̄:q̄a alius ꝑuiſus eſt caſurus:vt ſic nullū opoꝛteat gaudere de lapſu alteriꝰ.7.Diſ.3ͥ.q.3.infra.B.

Prius nāliter cōicatur nāa diuina tribus ſuppoſitis diuinis ꝙ̄ creatura poſſit imediate ꝓduci:⁊ iō in illo ꝑmo inſtanti in quo creatura eſt imediate producibilis:cauſalitas illa vna eſt in tribus ꝑſonis reſpectu creaturaꝝ producendarū. Et hec eſt ſnīa Augͥ.5.de trini.c.14.ꝙ ſicut pater ⁊ filius ad ſpm̄ ſcm̄ ſunt vnū pr̄m:ſic oēs tres ſūt vnū ꝑncipiū creature ad ipſam ꝓducendam.1.Diſtōne 2ͥ.q.1.infra.F.

Prius pōt eſſe rō repugnandi alicui ne inſit ſibi:ꝙ ſi ineſſet eſſet poſterius:ſicut repugnat homini eſſe rudibilē:⁊ illud quo formaliter hō eſt homo eſt ratio illius repugnantie:⁊ tamen rudibile ſi ineſſet:eſſet poſterius homine:ſicut paſſio eſt poſterioꝛ ſuo obiecto.9.q.q.P.

Prius pullulant in eſſentia relationes originis ꝙ̄ cōes:⁊ iſte ꝑmo pullulantes diſtinguūt ⁊ cōſtituunt ꝑſonas.nō autēꝫ ille cōes:q̄a ſunt q̄ſi aduentitie ꝑſonis:ſicut ponit ꝙ ſpiratio actiua nullā ꝑſonā cōſtituit:q̄a itelligit q̄ſi aduenire patri ⁊ filio iā cōſtitutis in eſſe ꝑſonali.ꝑma eni ibi pullulantia que poſſunt perſonalr diſtinguere diſtinguunt ꝑſonalr ⁊ conſtituunt.31.Diſtin.pͥ.q.vnica.infra.M.

Prius ſm ꝯſiſtēā nō ſemꝑ eſt ꝑus ſm cauſalitatē.Exēpluꝫ ſequit.ignis igit calidu:⁊ nō ecōuerſo.igit calidū eſt prius ſm ꝯſītiaꝫ:⁊ tn̄ ignis eſt prius ſm cālitatē ipſo caloꝛe:⁊ ita cōcedo ꝙ diſtinguere eſt ꝑus in ḡnatione ꝙ̄ aſſimilare.i. cōiter:q̄a multa diſtinguunt que nō aſſimilāt:ſed diſtinguē nō eſt ꝑfectius in ḡnatione ꝙ̄ aſſimilare:q̄a conuenit ḡnationi etiā imꝑfectiſſime inquātū eſt a forma:vt hec. Aſſimilare xͦo cōuenit ſibi inquantū eſt a forma abſolute:⁊ ꝑfectioꝛ eſt ratio forme ꝙ̄ ratio ſingularitatis.7.Diſtinctione primi.q̄ōne vnica.infra.R.

Prioꝛitas nature vlr includit in prioꝛi poſſe eē ſine poſteriori ſine cōtradictione ex 5ͦ meta.c.de ꝑoꝛi.3.Diſ.2ͥ.q.4.D.

Prioꝛitas que icludit ea poſſe eē ſine ſeinuicē abſqꝫ ꝯdictione nō eſt oꝛdo in cauſis vt cāut effectuꝫ cōem ſed ſil' cānt. ſicut eni loquēdo de diuerſis ḡnibꝰ cauſaꝝ nō ꝑus nā mā materiat ꝙ̄ efficiat:q̄ſi ſine ꝯdictione poſſit eē materiatuꝫ ⁊ nō effectū.vel ecōuerſo:ſed tn̄ prius nā hoc eſt ꝑfectius vna cā cauſat ꝙ̄ alia:ita in eodē ḡne cāe diuerſe cāe oꝛdinate:lꝫ hēant oꝛdinē ſm ꝑfectius ⁊ imꝑfectius cāre.nō tamē hn̄t ꝑoꝛitatē nature que dicat poſſe eſſe ſine ſe iuicē reſpectu tertij:imo ſicͭ in vno iſtanti nāe mā materiat ⁊ efficiēs efficit:ita due cāe efficientes oꝛdinate in vno inſtāti nature. cauſant effectū cōem:ita ꝙ neutra tūc cauſat ſine altera:ſꝫ ꝙ effectus nō rectus cauſet.hoc nō eſt tunc ꝓpter cauſam prioꝛē:que quantū eſt ex ſe recte cāret:ſi ſcḋa cauſaret:ſed ꝓpter defectū cāe ſcḋe que in ꝑtāte ſua hꝫ concauſare cāe ꝑme vl nō ꝯcauſare:⁊ ſi nō cōcauſat illi:vt tenet:nō eſt rectitudo in effectu cōi amboꝝ.37.Diſ.2ͥ.q.vnica.V.

Primū petīn nō fuit maximū:ſicͭ eniꝫ in bonis ꝓcedit a magis bonis ad minus bona.ſ.a dilectione finis ad dilectionē eoꝝ que ſunt ad finē:ita ecōtra in malis a minꝰ malo ꝓceditur ad magis malū:iuxta illō Augͥ 14ͦ de ci.dei.c.vltī. amoꝛ ſui vſqꝫ ad cōtemptū dei.6.Diſtin.2ͥ.q.2.T.

Probabile eſt ꝙ chīs actus ſinguloꝝ oꝛdinuꝫ in ſeipſo exercuit:⁊ etiā ꝙ antiquus ꝑfigurabant in qbuſdā gradibꝰ correſpōdētibus eis in lege moſayca:ſed oꝛdines ab antiquo inſtituti tūc q̄ñ multiplicatus eſt numerus fideliuꝫ collati ſunt miniſtris quos prius nō opoꝛtuit cōferri alicui:q̄a nō fuit ꝑus neceſſariū eius miniſterij. Hec eſt etiaꝫ ratio q̄re modo in eccleſia non ſunt in ſingulis oꝛdinibus determinati miniſtri:q̄a etſi mō eſt multiplicata multitudo fideliuꝫ: tn̄ eſt imutata letitia deuotionis.vn̄ multi ſemel vix in anno volūt cōicari:⁊ ideo circa euchariſtiā diſpenſandā non opꝫ modo tot miniſtros aſſiſtere.Et propter hoc quatuoꝛ oꝛdines non ſacri ſimul cōferunt:ita ꝙ nullus eſt deputatus ad miniſtrandū in gradu inferioꝛi quaſi ille ſit ſibi ꝓprius ⁊ alius alij.24.Diſ.4ͥ.q.vnica.infra.K.

Productio rerū in eſſe cognito eſt alterius rōnis ab omni eē ſimplr:⁊ nō eſt relōnis tn̄:ſed etiā fundamēti abſoluti.nō qdē ſm eſſe eēntie vel exiſtētie:qō eſt verū eſſe:ſed ſm eē diminutū:qō eſſe eſt eſſe ſm quid etiā entis abſoluti:qō tn̄ ens abſolutū ſm iſtud eſſe diminutū ꝯcomitat relō rōnis. Exēplū hꝫꝰ.ſi Ceſar eſſet annihilatus:⁊ tn̄ eſſet ſtatua Ceſaris:Ceſar eēt repn̄tatus ꝑ ſtatuā:illud eſſe repn̄tatuꝫ eſt alterius rōnis ab omni eſſe ſimplr ſiue eſſentie ſiue exiſtētie:nec eſt eſſe diminutū Ceſaris:q̄ſi aliqd Ceſaris habeat hoc eſſe:⁊ aliqd non:ſicut ethiops eſt diminute albus:quia aliquid eius eſt vere albū ⁊ aliquid nō:ſed totius Ceſaris ⁊ eſſe eius a cauſa ſua eſt verū eſſe exiſtētie ⁊ eſſentie:cuiꝰ totius ſm totale eſſe ſuū eſt iſtud eſſe ſm qd:⁊ in ipſo ſm iſtud eſſe ſm quid pōt eſſe aliqua relatio ad ſtatuam:⁊ lꝫ poſſet poni calūnia in exemplo:nō tn̄ ita in ꝓpoſito de intellectione ⁊ obiecto:q̄n obm̄ totū ſm etiā totale eſſe ſuuꝫ diminutū eſſe habeat in intellectu:⁊ ſi velis q̄rere aliqō eſſe verū huius obi vt ſic:nullū eſt q̄rere:niſi ſm quid:niſi dicat ꝙ iſtud eſſe ſm quid reducit ad aliqō eſſe ſimplr:qō eſt eſſe ipſius itellectionis:ſed iſtud eſſe ſimplr nō eſt eſſe formalr eius:qō dr̄ eſſe ſm quid:ſed eſt eius terminatiue vel ꝑncipiatiue:ita ꝙ ad iſtud verū eſſe illud eſſe ſm quid reducit:ita ꝙ ſine iſto vero eſſe iſtius nō eſſet illius eē ſm quid.ex hoc aūt appet qōdā dictū ſuperius diſ.3ͦ de cognitione in regulis eternis.vꝫ.ꝙ motio intellectus nr̄i a q̄ditatibus itelligibilibꝰ reducit ad ipm̄ intellectū diuinū:per cuius eſſe ſimplr iſta obiecta habēt eſſe ſm qd.i.eſſe obiectiuū:ſm ꝙ eſſe mouent intellm̄ nr̄m ad cognoſcēdū veritates ſinceras:⁊ ꝑꝑ motōeꝫ eaꝝ dr̄ itell's ille mouē:ſicͭ iſta hn̄t ſuū eē ſm qd ꝑꝑ ſimplr eē illiꝰ.36.Diſ.pͥ.q.vͣ.ā.D.

Productio q̄ eſt alicuius termini p̄mi.i.adequati includẽtis aliq̄d in rõne formalis termini ipſius ꝓductionis ⁊ aliq̄d in rõne ſubſiſtẽtie in tali termino:ideo ɔtradictio eſt reſpectu ꝓductionis h̄ ſepari.ſ.terminū formalē ⁊ rõnē ſubſiſtẽtie:iq̄ñtū.ſ.ꝓductione h̄ñt eē:lʒ abſolute p̄oritas eēt vni⁹ ad alteꝝ:etiā q̄ñtū ad ſepari ſine ɔ̄dictione.cõſiderando ipſa abſolute:nõ inq̄ñtū p ꝓductionē h̄ñt eſſe:lʒ etiã eēt ibi p̄oritas pfectionis:q̄a alterū eſſet altero perfectius:q̄a natura perfectior eſt rõne ſubſiſtẽtie:etiā in creaturis:⁊ ex hoc ſequit̄ q̄ natura eſt terminus formalis ꝓductionis:q̄a nulla entitas ſimplr̄ pfectior formali termino ꝓductionis põt eſſe per productionem.5.Diſ.p̄ᵃ.q.2.R.

Productio nõ icludit formalr̄ eſſentiā diuinā.pſona aūt icludit formalr̄ eā:q̄a pſona nõ eſt tñ ꝓprietas ſiue relo:ſʒ hypoſtaſis ſubſiſtẽs in nā diuina:ſic̄ ſor.nõ tñ icludit ꝓprietatē idiuidualē:ſʒ etiā nām humanā:lʒ eni p̄mi termini ſint eiuſdē rõnis cū ꝓductionib⁹ q̄ñtū ad hoc q̄ p̄mi termini icludūt relões ⁊ ꝓductiones ſint relões:nõ tñ ſunt eiuſdē rõnis q̄ſi adeq̄te:q̄a p̄mi termini nõ tñ icludunt relões:ſed etiā abſoluta:⁊ tūc nõ opʒ eos tñ diſtigui:ſic̄ ꝓductiones diſtinguunt̄:q̄a que includunt aliq̄ diſtinctiua:non 43. opʒ tñ diſtingui ſicut illa:vt dictū eſt ſupra diſtin.8ᵃ.quia differentie ſunt p̄mo diuerſe:non tñ includentia eas ſunt p̄mo diuerſa.13.Diſtõne p̄ᵃ.q.vnica.infra.R.

Promulgatio facta de cõſilio diuino obligat ad nõ cõtemnēdū.qui eni cõſiliū cõtẽnit:cõtemnit ɔſulentē iq̄ñtū ɔſulẽtē:⁊ ideo nolens ſeruare ɔſiliū diuinū euāgelicū:q̄ſi ɔtemnens illud tanq̄ irrõnabile ⁊ iſructuoſū peccat mortalr̄.vnde videāt mordẽtes paupertatē euāgelicā ne forte(cū nolint ſeruare:q̄a nõ eſt necīū:) cõtemnāt:q̄a tales ɔtẽnentes:vel paruipẽdentes ɔtẽnunt chr̄m:qui hāc ſuaſit obſeruari tanq̄ meritoriā ⁊ vtilē ad vitā eternā:vt habet̄ in 6ᵒ libro de ꝟbo.ſig. Promulgatio aūt p modū p̄cepti obligat non ſolū ad nõ ɔtẽnēdū:ſed etiā ad obſeruandū ſi eſt affirmatiuum:vel cauendū ſi eſt negatiuū.3.Diſ.4ᵃ.q.4.E.

Proportio obti ad potētiā eſt ꝓportio motiui ad mobile vel actiui ad paſſiuū:ꝓportio ſubti ad habitū eſt ſic̄ ꝓportio cauſe ad effectū.Q̄ñcūq̄ʒ aūt aliq̄d agẽs agit in aliq̄d paſſiū:põt q̄dlʒ agens eiuſdē rõnis in q̄dlʒ paſſium eiuſdē rõnis agere.ḡ p̄ma extrema ꝓportionis actiui ad paſſiuū ſūt cõia ad oīa p ſe extrema illius ꝓportionis.nā iter illa cõiſſima eſt adequatio:q̄a in quocūq̄ʒ eſt rõ vnius:illud reſpicit q̄dlʒ in quo eſt rõ alterius:ſʒ p̄ma extrema ꝓportionis cāe ad effectū nõ ſunt cõiſſima:q̄a iter illa nõ eſt adeq̄tio.nõ eni ſequit̄:ſi cõe põt cāre habitū q̄ ſpāle poſſit:⁊ econuerſo.nõ eni q̄dlʒ cõtentū ſub illo cõi reſpicit habitū illū:vt effectū eius:ſed tñ aliq̄d p̄mū obm̄ ɔtentiuū:q̄d virtualr̄ cõtinet oīa:ad que habitus ſe extendit.3.q.plo.D.

Proportio illa ꝓductionis ad terminū formalē eſt q̄ p ipſaʒ cõicat̄ terminus formalis:ſed non req̄rit̄ talis ꝓportio:q̄ ꝓductio ſit vnius rõnis:ſi termin⁹ formalis ſit vni⁹ rõnis:q̄a ꝓductiones p̄nt diſtingui per rões ſuas formales alr̄ q̄ ex terminis formalib⁹:ſic̄ h̄ ex p̄ncipijs formalib⁹.Exm̄ hui⁹ eſt:q̄a q̄ñq̄ʒ forma eadē põt acq̄ri mutationib⁹ alteri⁹ rõnis:ſic̄ idē vbi p motū localē ſup magnitudineʒ rectā ⁊ circularē:q mot⁹ ita ſunt alteri⁹ rõnis:q̄ nõ ſūt cõparabiles Lo.d.31. ſ̄m Ph̄m 7ᵒ phy.ita eſſet ſi eadē ſanitas poſſet iduci imediate ab arte ⁊ imediate a nā.7.Diſ.p̄ᵃ.q.vnica.infra.R.

Propoſitio iſta.ſ.p̄deſtinatus põt dānari diſtiguēda eſt ſ̄m cõpoſitionē ⁊ diuiſionē ⁊ in ſenſu cõpõnis p ſe extremū eſt hõ vel pſona p̄deſtinata ſub iſta determinatione p̄deſtinatū:⁊ iſte ſenſus falſus eſt. In ſenſu aūtē diuiſionis ſunt due cathegorice:⁊ enuntiat̄ de pſona aliqua beatificabili in vna cathegorica eē p̄deſtinatū:⁊ in alia poſſe dānari:⁊ iſta duo ſunt vera de eodē ſubto:nec ita vera q̄ ſit p̄ñs eſſe oppoſita:nec etiā q̄ vnū poſſit ſuccedere alteri:q̄a i eternitate eſt vtrūq̄ʒ:ſʒ vera ſit iq̄ñtū volitio diua ɔſiderat̄:vt p̄or nālr̄ trāſitu ipſius ſup illud obm̄:q̄d eſt glīa iſti.in illo p̄ori nālr̄ nõ repugnat ſibi eſſe oppoſiti obti:imo poſſet equalr̄ eē oppoſiti:lʒ nõ ſimul amboꝝ.40.Diſ.p̄ᵃ.q.vnica.B.

Propoſitio ſeu ɔceptus eſt fundamētū reſpectu veritatꝭ que eſt relo accñtalis:q̄a põt ieſſe ⁊ nõ ieſſe:ſic̄ põt eē ɔformis ⁊ difformis rei.forte eni ſedẽte vera eſt oīo q̄ dicit fortē ſedere:vt oī in p̄ntia.ḡ p̄or eſt naturalr̄ ɔceptus oīonis vt in ſe talis q̄ vt verus:adhuc etiā p̄or duratiõe eſt ipſa oīo vt variabilis i fieri q̄ ɔcept⁹ ei⁹ cāus p eā eo mõ quo tp̄s dī eē p̄us ſuo vltio iſtāti termināte.8.Diſ.4ᵃ.q.2.infra.U. Ca.6 Ph.

Propõnes nõ dr̄ p ſe note:q̄a extrema h̄ñt maiorē neceſſitatē in ſe:vel maiorē entitatē in re extra intellm̄:ſed q̄a extrema:vt ſunt extrema talis ꝓpõnis:oſtẽdunt euidẽter cõplexionē eē ɔformē rõnib⁹ terminoꝝ ⁊ h̄itudini eoꝝ:⁊ h̄ qualecūq̄ʒ eē termini h̄eant:ſiue i re:ſiue in itellu.euidẽtia eniʒ huius ɔformitatis eſt euidẽtia veritatis in ꝓpõne:q̄d eſt ꝓpõnem eſſe per ſe notam.2.Diſtin.p̄ᵃ.q.2.infra.F.

Propria rõ reꝝ q̄ñti ad glīa vl̄ q̄ſi glīa nõ facit totū eſſe ens p accñs ſʒ h̄itudo rei ad rēpauta nõ idẽtitas ſimplr̄:⁊ iõ in diuinis q̄uis ꝓpa rõ relonis:q̄ manet ibi.nõ icludat formalr̄ rõnē eēntie:tñ vnū in re ꝟiſſime eſt idē alij:ꝓp quā idẽtitatē nõ eſt h̄itudo realitatis ad realitatē:q̄lis req̄rit̄ eoꝝ que ɔſtituūt ens p accñs.26.Diſ.p̄ᵃ.q.vnica.infra.Z.

Propria volūtas eſt cā cadendi imoderate fruēdo aliq̄ bono creato.i.aliquo q̄d eſt in p̄tāte ipſi⁹ volūtatis:ita q̄ ipſa volūtas talis ſic̄ ex ſe põt frui ⁊ nõ frui:ita moderate põt frui ⁊ nõ frui aliq̄ bono ſibi ɔueniẽte:⁊ ita põt illō pcīm p̄ᵐ eē imediate ⁊ p̄ a ſola volūtate.37.Diſ.2ᵃ.q.vnica.infra.D.

Proprietas nāe diue eſt q̄d ſit cõicabilis trib⁹:ſʒ effectus nõ oſtẽdunt iſtā ꝓprietatē:q̄a nõ ſunt ab ipſo iq̄ñtū trinis:⁊ ſi ab effectib⁹ arguat̄ ad cām magis ducunt in oppoſitū:⁊ in errorē:q̄a in nullo effectu iuenit̄ vna nā nuō:niſi in vno ſuppoſito:ꝓprietas etiā iſti⁹ nāe ad eē eſt cāre ɔtingẽter:⁊ ad oppoſitū huius magis deducūt effectus in errorē:ſicut pʒ p opiones phoꝝ ponẽtiū p̄mū neccīo cāre. De ꝓprietatibus etiā aliaꝝ ſubarū pʒ hoc idē:q̄a effect⁹ magis ducūt in ſempiternitatē ⁊ eternitatē ⁊ necītatē eaꝝ q̄ incõtingentiā ⁊ nouitatē.ſilr̄ vident̄ phi ex motib⁹ ɔcludere q̄ numerus iſtarū ſubarū ſeparataꝝ ſit ſ̄m numerū motuum celeſtium.ſimilr̄ q̄ ille ſube ſunt naturalr̄ beate:⁊ ipeccabiles ſicut phi poſuerūt que oīa abſurdiſſima ſunt.1.q.plo.H.

Proprietates relatiue īfiniti entis ad creaturas:aut ſūt ꝓprietates cauſalitatis:aut eminentie. Cauſalitatis duplicis:aut efficientis aut finis:q̄d addit̄ de cā exēplari nõ eſt aliō genus cāe ab efficiẽte:q̄a tūc eſſent q̄nque gn̄a cauſaꝝ:vnde cauſa exemplaris eſt q̄dda efficiẽs:q̄a agens per intellectū diſtinctū ɔtra agens per naturā.2.Diſtõne p̄ᵃ.q.2.infra.H.

Proprie loquẽdo de p̄oritate eſſentiali q̄.i.eſt rõne eēntie vt diſtinguit̄ ɔ̄ entitatē hypoſtaticā ſic vna eſt p̄oritas trium pſonaꝝ:ſed extẽdẽdo p̄oritatē eſſentialē ad p̄oritatē p ſe:⁊ hoc reſpectu cuiuſcūq̄ʒ entitatis ſiue q̄dditatiue ſiue hypoſtatice põt entitas pſonalis i diuis dici p̄or eēntialr̄:vl̄ magis ꝓprie p ſe p̄or quocūq̄ʒ cāto.Et iſto 2ᵒ mõ accipiendo p̄oritatē nece eſt vt oē depẽdentiaʒ terminās ſit p̄us eo q̄d depẽdet.nõ aūt p̄mo accipiẽdo p̄oritatē:niſi tñ q̄ñ eſt dependẽtia cāti ad cām vel aliqua ſilis depẽdẽtia:puta cāti poſterioris ad cauſatū prius:vel cauſe vnius ad aliā cām vel menſurati ad menſuram.19.q.q.3.

Proprie bona fortuna videt̄ eſſe illoꝝ que ſunt in p̄tāte nr̄a ſicut ⁊ abſolute fortuna:⁊ hoc ſic intelligẽdo q̄ lʒ fortuitum nõ ſit p ſe ſiue p̄mo in p̄tāte volūtatis:q̄a nõ euenit ex intẽtione eius:tñ eſt in p̄tāte eius per accñs ⁊ q̄ſi ſecūdario vt annexū p ſe intẽto.reſpectu aūt illoꝝ que nec ſic nec ſic ſūt

in nr̄a p̄ſāte:ꝛ ꝑ ꝯn̄s accidūt nobis nō īquātū agētib⁹ a ꝓ-
c.c.49. poſito nō eſt ꝓp̄e fortuna:ſʒ caſus:ſic pʒ 2°phy. 21.q.q.E.

Propriū ſuppoſitū nāe dī tale ſm̄ illā nō ꝑꝑ dependētiaʒ:ſed magis ꝑꝑ ꝑ ſe idētitatē:ſʒ ad ſuppoſitū nō ꝓpriū non pōt eſſe ꝑ ſe idētitas:ſed illud qō pōt ſibi eſſe q̄ſi ſupplēs viceʒ idētitatis eſt ꝑfecta dependētia nāe ꝛ ꝑfecta ſuſtētatio ex ꝑ-te ſuppoſiti ſiue terminatio dependētie.tale aūt ſuppoſitū: q̄a eſt ꝑ ſe ſuppoſitū alterius nāe:ꝛ iſtius nature dependē-tis nō eſt per ſe ſuppoſitū:ꝛ per ſe eſt prius eo qō nō eſt ꝑ ſe ſequiť ꝙ prius hēat nām propriā q̄ꝫ iſtā dependentē que eſt ſibi tanq̄ꝫ nā aduentitia vel nā ſcd̄a.19.q.q.infra.Cc.

Pro quāto eſt in eccl̄ia.duplex forus.ſ.publicus ꝛ p̄uatus ꝓ tāto eſt duplex iudiciū:ꝛ quātū ad aliquas regulas iuſtitie opʒ eſſe ꝯuenientiā hic ꝛ ibi:ſic vtraq̄ʒ diffinitio hic ꝛ ibi eſt act⁹ iuſtitie.Et pro tāto pōt ſacr̄m p̄nie dici ſacr̄m iudicia-le vel iudiciū ſacr̄ale.Et ex hoc ꝙ ſacr̄ale eſt firmius:quia rōnabilius q̄ꝫ aliquod iudicium publicum.Et ex hoc patet ratio quare nō eſt neceſſe eē ita preciſa verba in iſto ſacr̄o ſicut in baptiſmo vel eucbariſtia:quia ſufficit ꝙ exprima-tur actus ſnīe abſoluētis:ſicut ꝛ in iudicio publico nō opʒ eſſe limitata verba.14.Diſtōne 4ᵃ.q.4.B.

Proxima ratio conſtituendi ſpēm cuiuſmodi eſt differentia vltima eſt proxima ratio recipiendi propriam paſſionem. non enim recipit homo riſibilitatem ratione animalis:ſed ratione qua rationalis.25.Diſtōne 2ᵃ.qōne vnica.I.

Pro tāto virtutes dicuntur eſſe informes ſine charitate:ꝛ for-mate per charitatē:pro quāto charitas ordinat ipſas:ꝛ ea-rū fines in finē vltimū in qua ordinatione eſt vltima earū perfectio:lʒ extrinſeca.36.Diſ.3ᵃ.q.vnica.O.

Pro tēpore ꝟbo legis euāgelice cultus ille exhibendus deo in ſanctificatione ſabbati determinať exhibēdus die dn̄ico:ꝛ etiā determinať quātū ad actū illū ſm̄ quē debʒ exhiberi: puta in oblatione illi⁹ſummi ſacrificij.ſ.eucbariſtie quā dʒ ſacerdos offerre pro ſe ꝛ pro ꝓplo:ꝛ in illa oblatione ꝓpl̄s etiā offert ſpūalr̄.ſ.qui teneť audire miſſaʒ totā die dn̄ico: ſm̄ illud de cōſe.diſ.j.miſſas.ꝛ ſi aliqua neceſſitas excuſet ab executiōe huius actus quē determinauit eccl̄ia:neceſſe eſt implere illū in aliquo equalēte:vt ſaltē die illo ſpecialr̄ deputato cultui diuino aliq̄s actus habeať relatus imedia-te in deū ad eius reuerentiā.vtrū aūt aliquo alio tēpore te-neať q̄s ad actū huius ꝓcepti.ſ.ad actū adorationis ꝑterq̄ꝫ in t̄pe illo determinato p̄mo in lege nature:ꝛ poſtea in lege moſayca in ſabbato:ꝛ iā in t̄pe euāgelij i die dn̄ico:dubiū eſt:tn̄ hoc eſt certū ꝙ iſtis diebus ſaltē videť adoratio ali-qua neceſſario exhibēda.9.Diſ.3ᵃ.q.vnica.infra.L.

Quadruplicíter pōt angelus itelligere.a.preter viſionē ipſius in ꝟbo.vʒ.intui-tiue in ſe.intuitiue in itellc̄u alterius angeli cognoſcētis illud.ꝛ abſtractiue ꝑ ſpēʒ hītualē ꝯcreatā vel acq̄ſitā:ꝛ nulla iſtaꝝ itellectionū eſt auditio:q̄a nulla eſt ꝑ ſe exp̄ſſa ab itelligēte īquātū itelligēs eſt:īmo accidit ꝙ ob̄m mouēs ſit itelligēs: eque enī moueret ſi nō eēt itelligēs:ꝛ in oībus iſtis ſi aliq̄s intell̄s cauſet:eſt intell̄s ipſius itelligētis nō alteri⁹:ꝛ ipſuʒ ob̄m ꝯcurrit ibi cū intellc̄u vt cā ꝑtialis ſic fuit dictū diſ.3°. p̄mi lib.Quarto mō pōt iſte cogſcere.a.ita ꝙ itellectio ſiat in eo ꝑ intell̄m aliū exprimētē:ꝛ intell̄s iſtius nullā habeat cauſalitatē reſpectu actus:ſed tm̄ ſit paſſiuus.Iſta aūt ſola cognitio eſt auditio:ꝛ eſt expreſſa ab itelligēte īquātū itelli-gens eſt.Patet ḡ dr̄ia auditionis ab illa triplici cogn̄e:que cōiter pōt dici viſio:q̄a in auditione itell̄s audiētis tm̄ eſt paſſiuus:ꝛ q̄cq̄d eſt in eo:ita ꝙ ſi hʒ ſpēʒ habitualē ipſius audiri illa ſpēs etiā nō agit ad auditionē:q̄cq̄d etiā eſt ſibi p̄ſens:vt eſt ſibi p̄ſens:nihil agit ad eā.nā ſi intuitiue eſſet idem ſingulare ſibi p̄ſens qō eſt preſens loquenti illud vt preſens ſibi nō gigneret in eo auditionē:ſed ſolūʒ gigneret in eo viſionē:ſolūmō ḡ itell̄s loquētis vel que ſunt in ipſo: vt io ipſo:vel p̄ſentia ſibi:vt ſibi:ſunt actiua reſpectu audi-tionis:ꝛ h̄ nō vt ꝓximi effect⁹:naʒ p̄us cauſant iſta p̄ſentia loquēti intellectionē actualem in loquente q̄ꝫ cauſent illaʒ auditionē in audiente.9.Diſtinctione 2ᵃ.q.2.F.

Qualitas actiua aliq̄ in ſub̄a ex̄tis nō pōt eſſe ꝑ ſe p̄n̄ᵐ actiuū reſpectu alicuius qualitatis repugnantis ſub̄e corrūpende: ſed tn̄ pōt eē p̄ncipiū cauſandi qualitatez in tali gradu ad quē ſequať corruptio ſub̄e hn̄tis illā q̄litatē:ſed ibi ſequeť iſtū graduʒ qualitatis corruptio ſub̄e.hic aūt nō:q̄a ibi eſt quoddā agēs cōiunctū iſti accn̄ti:qō pōt corrūpere ſub̄aʒ hanc ꝛ aliā generare:hic non.12.Diſtin.4ᵃ.q.3.R.

Qualitas nō corrūpiť in nihil ſʒ in qualitatē aliā ꝯr̄iā:vel alte-rius gradus in eadē ſpē:nec ſequiť ꝙ agēs nāle faciat acci-dens ſine ſub̄o:q̄a qualitas noua habet idē ſubʒ qō ꝛ p̄or qualitas habuit vel ſaltē quātū eſt de ſe hr̄e poſſet.ſi autez loquaris de corruptione quātitatis:cui nō pōt aſſignari ali-quod aliud prius ſub̄m:illa nō corrumpiť actione natura-lis agentis ſine ſubiecto vel preexiſtente:de quo dictuʒ eſt in q̄ſtione precedēti vel de nouo creato:de quo dicetur in qōne ſequenti.12.Di.4ᵃ.q.5.infra.L.

Qualitas vtpote ſap̄ia magis ꝯuenit cū perfectione ſimplr̄:ꝛ ſimilr̄ itelligere ꝛ velle q̄ꝫ aliqua quantitas:vel q̄a vna eſt ratio formalis ſap̄ie diuine ꝛ ſap̄ie create:que eſt qualitas ſm̄ vnā opionē tactā p̄ lib°.diſ.8°.vel ſi nō:ſaltē quātuʒ ad q.4. oēm ꝓpinquitatē:in analogia maior eſt ꝓpinq̄tas ſap̄ie crea-te ad ſap̄iaʒ diuinā q̄ꝫ alicuius quātitatis ad deū vel aliq̄d eius.vn̄ ſicut poſe eſt ꝑfectionē ſimplr̄ eē in creatura.ſ.cū limitatione qualitas que eſt ſap̄ia eſt ꝑfectio ſimplr̄ hn̄tis eā.nulla aūt quātitas eſt ꝑfectio ſimplr̄:nec etiā ſicut poſe eſt creaturā hr̄e ꝑfectionē ſimplr̄.12.Diſ.4ᵃ.q.2.infra.D.

Qualiſcūq̄ʒ ſit cauſalitas fidei īfuſe reſpectu actus credendi: tn̄ nō facit actū illū eſſe certiorē intellectui habēti actuʒ q̄ꝫ ſi ipſa fides īfuſa nō cauſaret.certitudo eniʒ nata eſt ineſſe itellectui de actu ſuo excludēs nō tm̄ deceptionē:ſed etiaʒ dubitationē:ꝛ hoc nō eſt niſi itell̄s ꝑcipiat illō a quo actus hʒ ꝙ ſit certus:q̄a ſi nihil pōt ꝑcipere vn̄ ſit certus:videť ꝙ poſſit dubitare.intellectus autē non percipit illud p̄nci-pium certificans.17.q.q.infra.M.

Quāuis abſentia nō ſit for̄alis rō in ob̄to fidei vel ſpei:tamē actus fidei ꝛ ſpei eſt talis ꝑ ſe ꝙ ne͞cio ꝯcomitať ipſaʒ im-perfectio:ꝛ ideo fides determinate inclinat ad actum talis ſpei ad quē nō pōt eſſe determinatio in p̄ria.charitas autē ꝛ ſi nūc ſit determinata ad actuʒ circa illō qō latet:ꝛ ꝑ ꝯn̄s circa imꝑfectū:nō tn̄ inclinat ad actū ſic imꝑfectuʒ:ſed ad actū cui accidit iperfectio.31.Diſt.3ᵃ.q.vnica.infra.B.

Quāuis aliq̄ aqua artificialis videať ſubtilior q̄ꝫ elr̄taris:q̄a magis penetratiua:iſta tn̄ ſubtilitas non eſt ſubtilitas ſim-plicitatis ſʒ v̄tutis actiue:ꝛ h̄ mō vinū eſt ſubtile vel ſubti-lius aq̄.ſubtilitas aūt ꝯueniēs aq̄ elr̄tari eſt ſubtilitas ſim-plicitatis eo mō q̄ elr̄tū eſt ſimplici⁹ mixto.3.d.4ᵃ.q.3.B.

Quāuis aliq̄ rō poſſit exprimē q̄cq̄d ꝯuenit ad entitatē idiui-dui:nō tn̄ illa rō erit ꝑfecta diffō:q̄a non exprimit qō quid erat eē:ꝛ ſm̄ Phm̄ p̄ topi.Diffō eſt exp̄mēs ꝛc̄.ꝛ iō ꝯcedo c.4. ꝙ ſingulare nō eſt diffinibile diffōne alia a diffōne ſpēi:ꝛ tamen eſt per ſe ens addens aliquā entitatem entitati ſpe-ciei:ſʒ illa per ſe entitas quā addit nō eſt entitas quiddita-tiua.3.Diſtinctione 2ᵃ.q.6.infra.M.

Quāuis aliq̄s hīet hic equalē charitatē ſicut in p̄ria:nō ꝓpter hoc eēt hic hātus:q̄r nō poſſet hr̄e equalē actū ſic nūc hēbit: ꝛ in actu ꝯſiſtit hātudo.nec ſequiť.ſi hitus eſt eque ꝑfect⁹ hic ꝛ ibi.igiť ꝛ actus ſilr̄:q̄a actus dıligēdi deū dependet ſic a cā partiali:nō ſolū a volūtate ꝛ charitate:ſʒ etiā ab ob̄to p̄ſente ꝑ actualē itellectionē ſic dcm̄ eſt diſ.25.2ᵃ.ꝛ hoc ſm̄ determinatā ꝑfcōnē:ſm̄ ꝙ eſt determinate p̄ria.ſi magis

magis.

magis.ſi minus,minus:in via de cõi lege nõ põt eſſe obm p̄ſens ſic in p̃iis etiã p̄ſentia ſpẽi eiuſdẽ. Nec ex hoc ſequit ꝙ actus nõ poſſit eẽ ita ꝑfectus:ꝛ ſi habitus ſit equalis:ꝗa habitus nõ erit totale ꝑncipiũ illius actus:ſʒ partiale: ꝛ eo modo quo ipſe habitus eſt ꝑncipiuʒ ſemꝑ equalr̃ ſe hʒ ad actũ.ſemꝑ eñi quãtũ eſt ex ſe dat actui ſuo ꝙ ſit quoddam amare dei iquantũ eſt ſummũ bonũ:nec habitus dat ſibi ꝙ ſit dei vt p̄ſens vel abſens:nec dat ſibi perfectionẽ quã hʒ ex obto ſic vel ſic preſente.31.Diſ.3ª.q.vnica.H.

Quãuis aliqd nõ ſit idẽ formalr̃ alicui:tñ ſtat ꝙ vere ꝛ ſimpliciter ſit idẽ ſibi:imo h̄ eſt neccũ ꝑꝑ ꝑfectã ſimplicitatẽ diuinã que ſequit̃ ex ꝑfecta ĩfinitate illius eẽntie:ꝑꝑ quam ſimplicitatẽ ꝛ infinitatẽ nõ põt illa eẽntia eẽ in aliquo cuʒ aliq̃ realitate in eodẽ:niſi illa realitas ſit ꝑfecte eadẽ ſibi:ꝛ iſtud dictũ eſt ꝯfirmatũ ꝑ cõe dictũ antiquoꝝ:qui ꝯceſſerũt multas p̄dicationes eſſe veras in diuinis ꝑ idẽtitatẽ:nõ formaliter:qd̃ nõ videt̃ itelligibile niſi ꝑ hoc ꝙ p̄dicatũ erat vere idẽ cũ ſubto:ꝛ ex hoc erat ꝑpõ affirmatiua vera per idẽtitatẽ:ꝛ tñ p̄dicatũ nõ erat idẽ formalr̃ cũ ſubto:ꝛ ꝑpt hoc nõ erat ibi p̄dicatio formalis.Et q̃ ſit diſtinctio identitatis formalis ab idẽtitate ſimplr̃ tactum eſt diſtin.8.q.de attributis:ꝛ alĩs frequẽter:ꝛ iõ nunc trãſeo.33.Diſ.pª.q.vᶜᵃ.

Quãuis cognitio relatiui req̃rat cogñẽ corelatiui:non tñ opʒ cognoſcẽtẽ ꝛ fruẽtẽ vno relatiuo:cognoſcere ꝛ frui ſuo correlatiuo:ꝗa poſſe ẽ frui deo iquãtũ creator:nõ fruẽdo creatura:qua terminat illã relationẽ.1.Diſtin.pª.q.2.infra.B.

Quãuis chr̃i paſſio ꝛ meritũ ipſi⁹ totũ ſit formalr̃ finitũ:ꝗa tñ ꝯtinuit ꝑ grãʒ ꝛ glĩam obto ĩfinito:ideo potuit delere pctĩ reatũ ſiue pctĩ auertẽs a bono ĩfinito.19.Di.3ª.q.vᶜᵃ.j.F.

Quãuis cõiter ſupiores illuminent̃ angeli q̃ʒ hoĩes de fiendis:hoc tñ nõ eſt neccũ:ſʒ põt deus aliter ordinare:vt ſupiores reuelet aliqd hoĩb⁹ ꝑ ĩfuſionẽ fidei ꝛ credẽdoꝝ reuelationẽ q̃ʒ angelis:ideo nõ valet ꝯñtia.angeli nõ cognouerũt icarnationẽ ante Chr̃i aduẽtũ.igit̃ nec hoĩes crediderũt eã.ꝛ qd̃ dicis ꝙ angelus eſt ꝑſpicacioris intellẽs:nihil eſt ad ꝑpoſitũ:ꝗa ꝑcedit de cognitiõe nãliter:tñ angelus qui annũtiauit eã nouit ipſam anteq̃ʒ eſſet cõpleta.25.Diſtin.3ª.q.1.K.

Quãuis chr̃s iquãtũ de⁹ ſit aliqd ꝛ iquãtũ hõ ſit aliqd:nõ tñ ſequit̃ ꝙ iquãtũ hõ ſit idẽ aliqd qd̃ eſt de⁹:nec aliud aliqd:ꝗa ꝑꝑe accipiẽdo iquãtũ vt.ſ.notat illud qd̃ ſequit̃ eẽ rõnẽ iherẽtie p̄dicati eſt fallacia ꝯñtis arguẽdo ab iherẽtia p̄dicati ſupioris ad iherẽtiã p̄dicati iferioris cũ iquãtũ:vñ nõ opʒ illud qd̃ eſt rõ iherẽtie ſupioris eẽ rõnẽ iherentie iferioris.nũc aũt eſſe idẽ aliqd qd̃ eſt hõ:eſt iferi⁹ ad eẽ aliqd dictũ de ꝯhõ:ꝛ ſilr̃ eẽ idẽ aliqd qd̃ eſt de⁹ eſt iferius ad eſſe aliqd dictũ de hoĩe:ꝛ iõ lʒ iquãtũ hõ ſit aliqd:non tñ ſeq̃t̃.ꝙ iquãtũ hõ eſt idẽ aliqd qd̃ eſt de⁹.Silr̃ ex alia parte:lʒ iquantũ deus ſit aliqd:nõ tñ iquãtũ deus eſt ideʒ aliquid:qd̃ eſt homo.6.Diſtõne 3ª.q.2.B.

Quãuis deus cõicauerit angelo ſpẽs q̃dditatũ:nõ opʒ tñ dicere ꝙ cõicauerit ſpẽs oĩum ſingulariũ itelligibiliũ ab angelo.non eñi eſt veriſile ꝙ poſſe eſſet aliqd ſingulare fieri cuius nõ poſſet angelus hr̃e diſtictã ꝯcoĩtã:ꝛ tñ ſi mũdus duraret in ĩfinitũ:ſicͭ eſt poſſe durare:eſſent ĩfinita ſingularia:quoꝝ qd̃libet poſſet angelus diſtincte cognoſcere:ꝛ tñ nõ hr̃et ſimul ĩfinitas ſpẽs ꝯcreatas.ꝙ poſſet ſpẽm alicui⁹ de nouo acq̃rere.Dato etiã ꝙ tã ſpẽs ſingulariũ q̃ʒ q̃ddita tũ cõicauerit deus itellectui angeli:adhuc tñ per illas non põt hr̃e oẽm cogñẽ ſibi poſſem:ꝗa nõ ituitiuã.iſta eniʒ non põt hr̃i per ſpẽm obti:que manere põt obto abſente.h̄ aũt eſt ꝯtra rõnẽ cogñis ituitiue ꝙ ſit de re nõ actualr̃ exiſte ꝛ p̄ſentialr̃:ꝛ ideo falſum eſt:ꝙ nihil põt angelus cognoſcẽ niſi per ſpeciem inatam:ꝛ dato ꝙ eſſet vera adhuc poſſet eſſe locutio angeli de cõplexis:quoꝝ incomplexoꝝ habet ſpecies inatas:quia iſte ſpecies non eſſent ſufficientes cauſe cognoſcendi complexionẽ vnionis cõtingentis de ipſis extremis:quia talis contingens non cognoſcitur eſſe vera ex terminis.9.Diſtõne 2ª.q.2.infra.N.

Quãuis eſſentia diuina ſit idetermĩnata:nõ tñ indeterminatione que eſt cũ potẽtialitate quadã ad ꝯdictoria que eſt iperfectionis:ꝛ iſto mõ mã eſt indeterminata ad formas:ꝛ gen⁹ ad ſpẽs:ꝛ de iſta veꝝ eſt ꝙ nõ ſufficit ad determinatã cogñẽ.Sʒ alia ẽ idetermĩnatio ꝛ illimitatio actiua ꝛ actualitatis:ꝛ talis eſt ſufficiẽs rõ ꝛ cãndi ꝛ cognoſcẽdi:ſic eſſentia diuina eſt idetermĩnata ꝑpter illimitationẽ ſue ꝑfcõnis.illud aũt idetermĩnatũ qd̃ ꝑꝑ ſuã illimitationẽ eſt ꝑfectius q̃ʒ determinatũ determinatione oppoſita hr̃i põt eẽ ratio determinate cogñis:ſicut eẽt vniuꝰ tñ.ſic aũt eẽntia diuina ſe hʒ ad oĩa cognoſcibilia.50.Diſtõne 4ª.q.3.F.

Quãuis finis ſit ꝯditio ꝑncipalioꝛ ꝑtinẽs ad bonitateʒ actus:nõ tñ eſt ſufficiẽs ſimplr̃:loquẽdo etiã de bonitate meriti que addit ſuꝑ bonitatẽ moralẽ:illa eſt ꝑncipalr̃ ex fine:ꝗa ſuppoſita cõpleta bonitate morali ſupaddit̃ bonitas meritoria ex relõne debita iſtius actus in finẽ:que relatio debita ſit inquãtum elicitur a charitate:ꝛ quo ad hoc pñt auctoritates de fine exponi:ꝙ.ſ.bonitas meritoria eſt ex fine.40.Diſtinctione 2ª.q.vnica.infra.B.

Quãuis gratificare.i.gratũ reddere ſignificet̃ actiue:nõ tamẽ eſt agere ſicͭ nec albedinẽ facere parietẽ albũ eſt agere:ſed informare parietem.26.Diſtõne 2ª.q.vnica.infra.B.

Quãuis habitus ſuꝑpoſit⁹ ſit a cã ſupnãli imediate:tamẽ iſte poſitus in eſſe eſt cã nãlis:reſpectu ſui act⁹:ꝛ ideo actus ꝗ ꝑducit̃ ꝑ talẽ habitũ nõ eſt ꝑꝑrie ſupnãlis:ſicͭ eñi nãliter põt ſe hr̃e ad actũ ſuũ forma:que ſupnaturalr̃ producitur:ſicut ſe hʒ ad actũ ſuũ forma:que eſt mere nãlis:ita ꝙ diſſa in ꝑductione formaꝝ nõ cãt:nec ꝯcludit diſtinctionẽ earũ in cõparatione ad ſuos effectus.17.Diſ.pª.q.2.ifra.PP.

Quare aliq̃ entitas originat̃ in eẽntia cõicabilis:ꝛ aliq̃ icõicabilis huiꝰ nõ eſt rõ formalis alia:niſi ꝗa hec entitas eſt hec.ꝛ illa entitas eſt illa.ꝛ hec entitas:ꝗa h̄ eſt cõicabil:ꝛ illa ꝗa illa eſt icõicabil:ita ꝙ iſta originari nõ poſſet:niſi icõicabilis formalr̃ oriret̃:nec illa niſi formalr̃ cõicabilis oriret̃.Rõ aũt iſti⁹ extriſeca:q̃ſi fundamẽtalis vel originalis eſt:ꝗa eẽntia eſt radicalr̃ ĩfinita:ex q̃ oriri pñt itriſece:non tñ ꝑfcõnes ſimplr̃ ꝛ cõicabiles:ſʒ etiã ꝑꝑrietates ꝑſonales icõicabiles:quelibʒ tñ qñ originat̃:originat̃ in ſumma determinatione ſibi poſſibili.26.Diſ.pª.q.vnica.infra.X.

Quãuis idẽ abſolutũ qd̃ eſt potẽtia ſit in patre ꝛ filio:non tñ ſub rõne potẽtie:quãtũ ad actũ notionalẽ eſt in vtroq̃ʒ:ꝗa nõ eſt ſub rõne ꝑoꝛis ad illũ actũ:ꝛ potẽtia ſiue ꝑncipium requirit ordinẽ ꝑoritatis ad terminũ.20.Di.pª.q.vᶜᵃ.j.F.

Quãuis idẽtitas eiuſdẽ ſuppoſiti ad ſe in creaturis ſit relõ rationis tñ quantũ ad fundamẽtũ:tñ nũq̃ʒ eſt vera ꝛ ꝑfecta idẽtitas:niſi i deo tñ.nã ſortis ad ſe nõ eſt ꝑfecta idẽtitas:ꝗa rõnis tñ:ꝛ ita oĩs talis eſt ens ſm qd:nec ſortis ad platonẽ eſt ꝑfecta idẽtitas:ꝗa nõ fundat̃ in ꝑfecta vnitate.hic aũt p̃ris ad filiũ idẽtitas eſt ꝑfecta quãtũ ad fundamẽtũ:q: p̃ris ad filiũ eſt ꝑfecta vnitas:ꝛ ꝑfecta realis idẽtitas:q: realis diſtictio eſt ſufficiẽs extremoꝝ.31.Diſ.pª.q.vᶜᵃ.j.E.

Quãuis illuminationes ſint ordinate:non tñ ſm ordinẽ naturarũ ſed grãrũ:ꝛ ideo p̃mo huic anime chr̃i ꝛ ab hac illuminantur angeli.14.Diſ.3ª.q.2.P.

Quãuis in chr̃o ſint due volũtates:nõ tñ duo volẽtes:ꝗa concretũ nõ numerat̃ abſq̃ʒ numeratione ſuppoſiti:ſicut parʒ de hñte duas ſciãs:qui nõ dĩ duo ſcientes:ita in ꝑpoſito ſi ſint plura eſſe:quoꝝ vtrũq̃ʒ erit eſſe ſimplr̃ ſuppoſiti:non ſequit̃ ſuppoſitũ eſſe duo entia.6.Diſ.3ª.q.1.E.

Quãuis in nobis poſſet diſtingui voluntas:vt eſt receptiua:ꝛ vt eſt operatiua:ꝛ vt productiua.ipſa eniʒ eſt productiua actuum:ꝛ ipſa eſt qua habens operat̃ formaliter volendo:

⁊ ipſa eſt receptiua volitionis ſue:tñ libertas videť eē eius inquãtũ eſt operatiua.inquãtũ.ſ.hñs eã formalr pōt ea tẽdere in obm. Jta igiť poniť libertas in voluntate diuina p ſe ⁊ pmo iquãtũ eſt potẽtia opatiua:lʒ ipſa nō ſit receptiua nec pductiua volitionis ſue:⁊ tñ pōt ſaluari in eo aliqua libertas iquãtũ pductiua eſt:lʒ eni pductio in eē exñtie nō ꝯcomitet nec̃io opationẽ eius:ga opatio eſt in eternitate ⁊ pductio eſſe exñtie eſt in tpe:tñ opationẽ eius nec̃io ꝯcomitať pductio in eē volito:⁊ tũc nō pōt potẽtia illa voluntatis diuĩe p gdẽ eē vt pductiua ſed ſm gd.ſ.in eē volito:⁊ iſta pductio ꝯcomitať eã vt opatiua.39.Diſ.pᷓ.q.1.M.

Quãuis itelligẽ pñis pcedat velle:velle tñ pñis pcedit dicere:ita ꝙ pus pater eſt pfectus in ſe ⁊ beatus p itelligẽ ⁊ velle ꝗ̃ iſta alteri pſone cōicet p pductionẽ:ga qȯ nō ꝯuenit ei in pmo inſtãti:quo eſt pĩnũꝗ̃ cōuenit:eo ꝙ nulla pfectio pōt ſibi addi:et pductione cuiuſcũqʒ pſone:ga nulla pſona hʒ niſi qȯ eſt ſibi cōmunicatũ ab illo.velle igiť ſicut intelligere pcedit dicere:ſic ſpirare ſequiť dicere aliquo mȯ: ſcilʒ ordine originis.6.Diſ.pᷓ.q.vnica.infra.K.

Quãuis in pñte volentis ſit velle hoc vel illud:non tñ eſt in pñte eius quid ſit volẽdũ:⁊ maxime gd ſit ſũme volẽdũ. B eni pcedit oẽʒ determinationẽ cuiuſcũqʒ volũtatis.ğ ad qȯcũqʒ cōpareť ſemp remanet illȯ pp ſe volẽdũ:⁊ hic eſt ꝙ eſt huic volẽdũ:ga huic volibile.49.Diſ.4ᷓ.q.2.S.

Quãuis iſta ſit aliquo mȯ pbabilis:corruptio vnius eſt gñatio alterius:ꝙ pro tãto verũ eſt:ga nullũ agens nãle per ſe itendit corrũpere aliqd:ſed p accñs corrũpit illȯ qȯ eſt incōpoſſibile gñato qȯ p ſe itẽdit:tñ ex illo nō ſequiť ppetuitas gñationis:ga vltima corruptio pōt cōcomitari vltimã gñationẽ:puta qñ oĩa mixta reſoluenť in elĩa:⁊ tunc erit ſtatus tã gñationis ꝗ̃ corruptionis:lʒ illa vltima corruptio nō ſit annihilatio:ga eſt ad mãm:Phs tñ ſupponit cũ iſta ppõne vnã aliã ppõnẽ.ſ.ꝙ tale gñabile eſt iterũ corruptibile:⁊ ꝙ eius gñatio alterius ſit corruptio:qȯ nō eſt verũ: ſed arguẽdo in pteritis opʒ accipe iſtã,gñatio vniᵘ eſt corruptio alterius:⁊ iſta nō eſt ita vera ex p ſe itentione agentis nãlis ſicut illa precedẽs.accidit eniʒ ꝙ gñans corrũpat ppter icōpoſſibilitatẽ termini corrũpẽdi cũ termino quẽ intendit:ga nō pōt pducẽ formã quã itendit:niſi in mã pexñte:⁊ illa mã pexñs cōiter eſt ſub forma icōpoſſi forme quã intẽdit:⁊ ideo opʒ ipſaʒ corrũpere cōpoſitũ pexñs:vt gñet illud qȯ itendit:⁊ dato ꝙ ex B ſequereť ꝙ nulla eſſet gñatio niſi qñ pduciť totũ:nō opʒ tñ ꝙ pars eius pexiſtat ſub forma incōpoſſibili:⁊ ideo talẽ pductionẽ alicuiᵘ entis nō opʒ eſſe deſtructionẽ alicuius alterius entis:ſed tñ deſtructionẽ nihil ſiue non entis preciſe:⁊ tunc non opʒ illam pmã pductionẽ preceſſiſſe aliã:ga terminus a quo huiᵘ pductionis nō fuit terminus ad quẽ alterius pductionis: ga nihil nulla pductione pducebať.1.Diſ.2ᷓ.q.3.L.

Quãuis malũ in Adam fuerit cauſa mali:tñ nō fuit cauſa cōfirmationis in malo in prole:ga tũc vnuſqſqʒ natus fuiſſet obſtinatus in malo:ergo ſimilr nec iuſtitia cauſa cōfirmationis iuſtitie fuiſſet in prole.20.Diſ.2ᷓ.q.1.infra.E.

Quãuis metaphyſicus cognoſcẽs diſtincte quidditatẽ linee: vel totius perfectus cognoſceret aliqȯ pñᵐ imediatũ de linea:vel de toto ꝗ̃ geometra tñ ꝯfuſe cognoſcẽs lineã:vel totũ:tñ geometre eſt illa ppȯ imediata p ſe nota nec pbatur p iſtã metaphyſicã:ſed ex cōceptu cōfuſo terminoꝶ ſit cōplexio euidẽter vera:ſed tñ metaphyſicus eandẽ per ſe notã pfectius cognoſcit:⁊ hoc magis eēt euidẽs:ſi tñ p diuerſa motiua:vel media cogſcereť linea a diuerſis:⁊ eque diſtincte ex pte obi:lʒ non eque clare:⁊ pp hoc pncipium imediatũ de linea:pōt eſſe euidẽs itellectui moto a linea:⁊ clarius euidens intellectui moto a verbo ad notitiaʒ linee: ſicut linea clarius videť:tamẽ principiũ vno modo cognitum non demonſtrat ſe alio modo notũ:ſed vtroqʒ modo eſt per ſe notũ:lʒ clarius ſic:vel ſic.3.q.plogi.infra.E.

Quãuis mortale ⁊ veniale ſint eiuſdẽ rōnis in gñe nature vel forte in malitia moris:vt genus vtutis diſtinguiť ꝯ gratuitũ ⁊ peccatũ.nō eni idẽ eſt eſſe vtuoſuʒ vl̃ vitioſuʒ moralr ⁊ iuſtũ ⁊ pctõrẽ theologice:imo qñqʒ vitioſus eſt iuſtior ⁊ magis vtuoſus magis peccator:ſed tamẽ nō ſunt iſta eiuſdem generis vel rationis in rōne offenſe diuine:⁊ ideo nec vniformiter remittunť.21.Diſtõne 4ᷓ.q.1.infra.D.

Quãuis obm diſtinctũ ſpecie ꝯcludat diſtõnẽ actᵘ ſpecienõ gdẽ formalr:ga obm non eſt forma alicuius actus ſed cauſalr: ga cã eẽntialr por nec̃io reqſita iquãtũ diſtincta ꝯcludit diſtictionẽ in cãto:nō tñ vnitas obi ſpecifica ꝯcludit vnitatẽ actus ſpecifice:ga idẽ obm eſt obm oĩs intellis hũi:⁊ etiam oĩs volũtatis beate:nec tñ volitio eſt eiuſdẽ ſpẽi cũ itellectione.pñt eni iſti actus formalr diſtigui:lʒ nō hẽant obta formalr diſtincta:⁊ pñt etiã diſtingui cauſalr aliũde ꝗ̃ ab obiectis:ga ab ipſis potẽtijs tanꝗ̃ a cauſis ſuis eẽntialibᵘ: ⁊ ita dato ꝙ ab obiecto indiſtincto:ſm ſpẽm hẽent idiſtinctionẽ:tamẽ ab alia cauſa partiali diſtinguerenť ſpecie:nec Phs 2ᵒ de aĩa.dicit ꝙ actus hñt vnitatẽ ab vnitate obi:lʒ diſtinctionẽ:⁊ hoc niſi eſſet aliqȯ obm ita adequatuʒ actui qȯ nō excederet nec poſſet excedi ſicut eſt reſpectu actus ſui.14.Diſtinctione 3ᷓ.q.2.infra.E.

Quãuis pctm ſit a volũtate creata:nō tñ eſt a deo:quia deus nō pmo deficit:ſed quãtũ eſt ex pte ſui oĩno nō deficit:ſed tñ eſt defectus in actiõe ppter deficere cãe ſcde in agẽdo: nec etiã pōt deus pus deficere:ita ꝙ defectus in effectu ſit pctm:ga ſi ipſe pmo nō ageret:carẽtia rectitudinis in actu non eſſet debita.37.Diſ.2ᷓ.q.vnica.infra.Aa.

Quãuis Phs diſtinguat in pntis ſubaʒ pmã a ſcda:tñ ad ppoſitũ eẽntia diuĩa hʒ rōnẽ vtriuſqʒ ſube ꝗ̃tuʒ ad aliquid. ſube quidẽ ſcde quo ad hoc ꝙ ipſa eſt cōis:nō tñ quo ad B ꝙ ipſa ſit vlis:hoc eſt diuiſibilis vel plurificabilis.eſt eni cōis cōitate reali ſm Dam.c.4.ibi eſt cōitas ſube nō ſolũ rōnis ſicut eſt in nã creata.hʒ aũt rōnẽ ſube pme quantuʒ ad hoc ꝙ eſt eē hoc ſiue ſingulare:ga eſſentia de ſe eſt hec: nō dico quo ad hoc qȯ eſt eſſe incōicabile:ga hoc eſſet imperfectionis.nō reſtat aũt alia rõ ſube ꝗ̃litercũqʒ accepte in diuinis querẽda vltra rōnẽ eſſentie niſi rõ icōicabilitatis. iſta aũt in diuinis non pōt eſſe per ſe rõ ſube quantũ ad cōmunẽ opinionẽ:ſm quã loquimur cōiter in iſtis qõnibus: qñ nō moueť de hoc queſtio ad hoc:ga gcqd eſt ibi nō tñ ſubſtãtia:ſed etiã ad ſe cōicabile eſt.3.q.q.O.

Quãuis p aliquã appropriationẽ bonitas ſit fundamentũ ſinis:tñ diuinitas eſt radicale:⁊ pmũ fundamẽtuʒ ipſius.hñ aũt ſequiť ſi nō eſt finis vltimᵘ:qȯ nō eſt bonũ:ga ⁊ ſi nullum eſt perfectuʒ bonũ:nullũ eſt bonũ.nullũ aũt bonũ eſt ſimplr perfectũ:qȯ ordinať ad aliud(ga qȯ eſt tale hʒ bonitatẽ diminutã.Si ğ qȯlibʒ ordinať ad aliud nihil eſt bonuʒ.)nō opʒ aũt bonitatẽ eſſe propriã rōnẽ finis:ſed eſſentia magis erit ppria ⁊ fundamẽtalis rõ.3.q.plo.infra.V.

Quãuis p idẽtitatẽ relões trãſeãt in eſſentiã ſiue ſubam:tñ nō ita ſic pdicata eſſentialia:ga oĩa eẽntialia magis dicunt pfectiones ſimplr gdditatiuas.rõ aũt pſonalis nō dicit pfectionẽ gdditatiuã:⁊ ideo oĩa eſſentialia magis reducunť ad vnũ modũ pdicãdi iter ſe ꝗ̃ pſonalia reducanť ad vnũ modũ pdicãdi cũ eis.Et ſm hoc poſſunt dici duo modi pdicandi manere in diuinis:nō tñ ppter modos concipiẽdi ipſa predicata:ſed aliquo modo ppter realitatẽ eoꝶ: que predicanť de perſonis.8.Diſ.pᷓ.q.4.Bb.

Quãuis pſona diuĩa rōne eẽntie ꝯtineat vtualr quãcũqʒ entitatẽ creatã:tñ nō vĩ vtualr ꝯtinere rōne ppꝛietatis pſonalis aliquã entitatẽ creatã:ga pari rōne ꝯtineret quãlibet:⁊ ita ppꝛietas pſonalis eēt formalr infinita.19.q.q.infra.Q.

Quãuis ſacerdos ꝓferẽdo ſemel ꝟba plures hoſtias ꝯſecret ſimul:tñ ſunt ibi plures ꝯſecrationes paſſiue:ꝛ etiã poſſet cõcedi ꝙ eſſent plures eucariſtie:ſicut plures hoſtie.ſilr plura vina cõſecrata ſūt plura vina.6.Diſ.4ᵗ.q.2.M.

Quãuis ſint due partes imaginis ex parte itell'is ꝛ vna ex pte volũtatis.hoc nõ eſt:q2 intell's duplici actu elicito attingat obꝫ volũtatis.memoria enĩ hẽri ſi hẽat actionẽ de gl'ie actionis:nõ tñ hꝫ actionẽ de gl'ie q̃litatis qua attingat deũ:ſꝫ ſola itelligẽtia hꝫ hui⁹ actionẽ:que eſt opatio circa tale obm:ꝛ pro tãto in intellu eſt rõ parẽtis cui cõpetit actio de gl'ie actionis ꝛ ꝓduci que duo repreſentãt in diuinis prẽm ꝛ filiũ.in volũtate aũt nõ eſt talis rõ originãdi nãliter ſꝫ libere:ꝛ inquãtũ hꝫ rõnẽ originãtis põt poni voluntatẽ ꝯcurrere cũ memoria ſicut dcm̃ eſt di.3.p¹.li.q.vlt.Dico igit̃ breuit̃ ꝙ iſti hitus non corrñdent partibus imaginis:ſed tñ ſunt due potẽtie:quaꝝ eſt attingere deũ imediate ꝑ actus elicitos.tales aũt ſunt itellectus:qui vt indiſtinctus per vnicuꝫ actũ elicitũ imediate attingit deũ credendo:ꝛ voluntas vt habẽs rationem affectionis iuſtitie ꝛ cõmodi amãdo ꝛ ſperando.26.Diſ.3ᵗ.q.vnica.infra.N.

Quãuis ſubiectũ ſuſtentet ꝓprie accñs:nõ tñ hꝫ primitatem efficientie reſpectu eius:nec aliquã cauſalitatẽ inquãtũ ꝑ ſe ſuſtentificat illud.1.Diſ.3ᵗ.q.4.infra.A.

Quãuis verũ ſit deũ cõicaſſe angelo ſpẽs oium quidditatuꝫ:tñ ſi non eſſent ille ſpecies cõicate ſiue cõcreate:nõ eẽt inconueniẽs angeloꝝ acquirere illas:q2 illud qḋ eſt ꝑfectionis in inferiori intellu nõ eſt negandũ ab intellu ſupiori ꝛ perfectiori.ꝑfectionis autẽ in itellu nr̃o eſt ꝙ hẽat aliquid quo actiue poſſit acq̃rere ſpẽs oium quidditatum:ita ꝙ lꝫ poſſe recipe tales ſpẽs ſit iperfectionis:tñ actiue poſſe eas acq̃rere ꝑfectionis eſt ſupplentis impꝑfectionẽ:quales ſunt cõmuniter ꝑfectiones creaturarũ.9.Diſ.2ᵗ.q.2.N.

Quãuis vnitas toti⁹ quãti ex ꝑtibus ſit ꝯtinuitas partis cum parte:tñ vnitas ſiue identitas partis ad ſeipſam nõ eſt ꝯtinuitas eius ad aliam parteꝫ.ſi ergo interruptio ponat non cõtinuitatẽ poſterioris ad prius nõ ſequit̃ ꝙ tollat identitatem illius ad ſeipſam.43.Diſ.4ᵗ.q.1.infra.D.

Quãuis idẽ ꝛ diuerſuꝫ que conſequunt̃ aliqḋ inquantũ quid fundent̃ in ſuba:ꝛ equale in vnitate quãtitatis ſtricte accepte:ꝛ ſile in vnitate qualitatis:tñ alio mõ accipiendo in oi genere inuenit̃ qḋ accipiẽdo rẽ illius gñis preciſiſſime:ꝛ inuenit̃ quale accipiẽdo formã in illo gñe in rõne forme:ꝛ inuenit̃ quãtitas ꝟtualr̃:ꝛ ſic in oi gñe inuenit̃ ideꝫ ſile ꝛ eq̃le:hoc mõ enĩ poſſunt hñtes relõnes vnius ſpeciei dici ſiles ſm vnitatẽ vnius relationis:ſicut habentes vnam formaꝫ ſubalẽ ſm ſpẽꝫ:pñt dici ſiles ſꝫ ſubaꝫ.6.Diſ.4ᵗ.q.10.J.D.

Quãuis vtraqꝫ iſtaꝝ ſpẽꝝ itermediaꝝ tñ.ſ.fortitudo q̃ tẽperantia poſſint ſubdiuidi:tñ in cõnumeratione ꝟtutũ cardinaliũ remanẽt idiuiſe.ſm hoc igit̃ in cõnumeratione oiuꝫ ꝟtutũ ſunt tres theologice ꝛ q̃tuor cardinales.De theologicis habet̃ ab Aplo.p̃ᵉ Corin.13.De moralib⁹ Sap.8. Iſte numerus ſeptẽnarius ſimpl'r ꝑficit viatorẽ:ita ꝙ ſm gradus iſtaꝝ in ſpecie ſua eſt ipſe ꝑfectus.ſm enĩ ꝙ iſte ſunt intenſiores ꝛ remiſſiores:ſm hoc eſt magis vel minus ꝑfectus:ꝛ ſi ſint itenſiſſime quãtũ pñt eẽ in via:eſt hõ ſimpl'r ꝑfectus quãtũ põt eſſe in via:nõ curãdo modo de iſta ꝑfectione que habet̃ ꝑ virtutes ſpeculatiuas acq̃ſitas que ꝓus excluſe ſunt.Per iſtas quippe ſeptẽ ꝟtutes itelligendo de eis ꝛ de ſpeciebus eaꝝ neceſſarijs:de quib⁹ poſtea dicetur ſi ſint i ſe ꝑfectiſſime eſt hõ ſimpl'r ꝑfectiſſim⁹:ꝛ circa deũ in ſe:ꝛ circa oia alia a deo vt itelligibilia ratione practica:ꝛ vt appetibilia vel ſibi vel alteri:ꝛ hoc in ordine ad ſe in queꝫ poſſunt virtutes acquiſite ex ſe:vel in ordine ad finẽ vltimum in quem poſſunt virtutes acquiſite cum charitate.34.Diſtinctione 3ᵗ.q̃one vnica.J.

Quãuis viri ꝛ mulieres in nũõ ſaluãdoꝝ tunc fuiſſent eq̃les:tñ nũc in ꝑticipationẽ gl'ie ſunt ineq̃les nũõ:q2 aliq̃ ꝑſona eſt mortua mulier:que tñ reſurget vir.Et vĩ ꝙ illud decẽs ſit:q2 ille ſex⁹ nõ req̃rit̃ niſi ꝓꝑ impꝑfectionẽ.Ideo nõ opꝫ iſtã ꝑſonã reſurgere in illo ſexu:q2 nũc ois impꝑfectio tolletur excepta btã ꝟgine que gaudiũ imenſuꝫ ꝛ gl'iaꝫ hẽbit ex ſexu illo muliebri ꝓꝑ ſpãlẽ rõnẽ.20.Diſ.2ᵗ.q.2.infra.B. Probabiliter itelligere.

Quãcũqꝫ cauſalitatẽ tribuimus ſpeciei vel partialẽ actiuaꝫ:vel tñ rõnẽ pñtantis obm iſtã ꝑfectionẽ eodeꝫ mõ hẽt ſi eẽt ſepata:ſicut ſi cõiuncta:vĩ ḡ ſi ſepata eſſet pñs itellectui:nõ ꝑ ĩherẽtiã:ſꝫ ꝑ ſimplicẽ pñtiã poſſet eodẽ mõ ſufficere ad cãndũ itellectionẽ in itellu:ſicut qñ inhereret:ꝛ hoc cõcedo:q2 dixi ſupra ꝙ intell's nihil ꝑfectionis ꝑtinẽtis ad ipſum recipit a ſpecie vt informãte:ſed tñmodo opꝫ ſpẽꝫ vt aliã cãm ꝑtialẽ effectus ꝯcurrere cũ intellu:ſꝫ qḋ aliqñ cã ꝑtialis alteri coinhereat:hoc eſt oino accñtale:q2 eque ꝑfecte poſſet cãre effectũ ſine inherẽtia ꝓꝑ ordinẽ eẽntialẽ.ſ.ſubordinationis ꝟtutis actiue ad ꝟtutẽ actiuã:cui accidit ordo ſubiecti ꝛ accñtis:ꝛ ita breuit̃ dico ꝙ charitas in pñia imediate cãbit itellectionẽ intuitiuã ſui in itellu:ꝛ tñ nõ erit pñs itellectui hñdo ſꝫ volũtati:ꝛ tñ iſta pñtia ſufficit ad hꝫ ꝙ ipa vt cã ꝑtialis ꝯcurrat cũ alia cã.12.Di.4ᵗ.q.3.J.Ff.

Quãdiu aliquis habet vſum liberi arbitrij põt peccare pctõ interiori ſꝫ non exteriori:ſaltẽ cõplacendo in peccatis iam prius cõmiſſis:ꝛ ita põt pctm̃ tunc dimittere ꝑ diſplicẽtiã de eis:lꝫ neceſſe ſit nõ peccare pctõ exteriori:ſed etiã iſtud intantũ põt eſſe ſi ſibi pro tunc voluntariũ:vt habeat tunc volũtatẽ ꝙ ſi poſſet tunc peccare pctõ exteriori fugeret hꝫ oino:ꝛ nõ tñ diſplicentiã:ſed aliã penitentiã exteriorẽ habere de peccatis prius cõmiſſis ſaltem in voto ſi ſuperuiuat.20.Diſtinctione 4ᵗ.q̃one vnica.F.

Quãcũqꝫ paſſionẽ ad formã ſube:vel quãtitatis:vel q̃litatis reciperet idẽ corpus a duobus agentibus ſibi in iſto eodẽ vbi approximatis:ꝛ illã ꝛ non aliã reciperet ab eiſdeꝫ ſibi in diuerſis locis vel vbi approximatis.Exẽplũ.ſi hic circa lignum approximent̃ ignis ꝛ aqua:qualẽ tranſmutationeꝫ facient circa illud lignũ in hoc vbi:eandem ꝛ non aliam facient circa idem lignum ſi habeat duo vbi:ꝛ in vno approximetur ſibi ignis:ꝛ in alio aqua.10.q.4.K.

Quãdiu manet quãtitas ſatis facile eſt ſm cõem opiõnẽ ſaluare paſſiuꝫ reſpectu agentis nãlis:ꝛ hoc hñ poſſe eſt reſpectu q̃litatũ ꝯriaꝝ:q2 nõ ois alteratio inter ꝯria req̃rit quãtitatẽ mutari:ꝛ tñ in tali alteratione ad qualitatẽ cum qua nõ poſſet ſtare ſpẽs panis deſinit eſſe eucariſtia:q2 deus inſtituit nõ ꝯſeruare eucariſtiã hoc eſt accñtia ſine ſubto:in q̃bus ſit corpus chri niſi quãdiu manẽt ibi q̃litates nate ꝑficere ſubas iã ꝯuerſas.ḡ ſimpl'r ſaluat̃ eucariſtiã poſſe deſinere eẽ actione agẽtis nãlis:nec ibi eſt aliqḋ miraculũ nouũ:q2 eadẽ volũtate antiq̃ qua deus voluit eucariſtiã eſſe in eccl'ia:voluit etiã illã nõ manere niſi q̃diu q̃litates apte nate ꝑficẽ ſubas iã ꝯuerſas manẽt.12.Diſ.4ᵗ.q.5.B.

Quãdo accidens eſt habẽs gradus ꝛ cõueniẽs ſubto ꝛ nõ determinatur ſubiectũ ad aliquẽ gradũ certũ habenduꝫ non videt̃ quare non poſſit ſibi quicũqꝫ gradus ineſſe:q2 non inuenit̃ cõtradictio:ꝛ vbicũqꝫ nõ inuenit̃ cõtradictio illḋ ponit̃ abſolute poſſibile.11.Diſtõne 3ᵗ.q.2.infra.F.

Quãdo accñs ineſt ſube ſunt ibi due habitudines:vna forme ad informabile:ꝛ illius extremũ eſt ſuba vt receptiua talis forme:ꝛ vt potẽtialis ſaltẽ potẽtialitate ſm quid. Alia eſt habitudo accidentis vt dependentis ad ſubſtãtiam vt ad quã depẽdet:ꝛ illius extremũ eſt ſuba vt eſſentialiter ꝓor accidente naturalr̃ poſteriori.Prima habitudo nõ poteſt eſſe alicuius nature ad ꝟbũ:q2 illa req̃reret impꝑfectioneꝫ in verbo:q2 aliquã potẽtialitateꝫ.ſcḋa põt eſſe:q2 illa non requirit in verbo:niſi per ſe prioritatem que non repugnat

ſibi reſpectu cuiuſcūqȝ nature create.19.q.q.N.

Quādoqȝ ex charitate ſiue ex cōtemplatione dei ſtatim ineſt quaſi quedā deteſtatio pctī:ꝛ ſequit̄ triſticia maxima:nullo adhuc poſito actu iuſtitie reſpectu illiꝰ triſtitie.qñqȝ aūt primo ineſt actus iuſtitie ꝛ intenſus in ſe:ꝛ tñ cauſe ꝓxime ſcilȝ intelľs in cōſiderādo ꝛ volūtas in deteſtādo nō efficaciter mouent̄ ex illo impio iuſtitie:forte qꝛ carēt habitibꝰ qui eſſent ṗncipia pfectionis in actibꝰ ſuis.Et lȝ iſte moueātur qñqȝ:nō tamē ſequit̄ triſticia:qḋ etſi poſſet eſſe ꝓpter multas cāſ:ꝓpter hoc eſt qñqȝ:qꝛ ſicut intelľs conformat̄ parti ſenſitiue in nobis eſt ita ꝛ appetitus intellectiuꝰ appetitui ſenſitiuo quantū ad facilr̄ cōdelectari ꝛ triſtari.Cuius ergo appetitꝰ ſenſitiuus nō eſt natus triſtari vel dolere eiꝰ voluntas nō facilr̄ triſtat̄.14.Diſtōne 4ᵃ.q.2.S.

Quādoqȝ accipit̄ experiētia de ꝯne:puta ꝙ luna frequenter eclipſat̄:ꝛ tunc ſuppoſita cōcluſione:qꝛ ita eſt inquirit̄ cā talis ꝯnis ꝑ viā diuiſionis:ꝛ qñqȝ deuenit̄ ex ꝯne experta ad ṗncipia nota ex terminis:ꝛ tūc ex tali pn̄ noto ex terminis pōt cōcluſio ṗus tñ per experientiā nota certꝰ cognoſci ꝙ̄ in ṗmo gñe cognis:qꝛ vt deducta ex pnꝰ per ſe notō: ſicut illud eſt per ſe notū:ꝙ opacū īterpoſitū īter luminoſum videlȝ ꝛ pſpicuū īpedit luminis multiplicationē ad tale pſpicuū:ꝛ ſi inuentū fuerit per diuiſionē:ꝙ terra eſt tale corpus īterpoſitū īter ſolē ꝛ lunā ſcietur certiſſime demonſtratione ꝓpter quid:ꝛ nō tñ per experientiā:ſicut ſciebat̄ illa ꝯcľo ante inuentionē ṗncipȳ.Qñqȝ aūt eſt experiētia de ṗncipio:ita ꝙ nō ꝯtingit amplius ꝑ viā diuiſionis vlterius īuenire pnᵐ notū ex terminis:ſed ſtatur in aliquo vero vt in pluribus:cuius extrema expertū eſt frequēter vniri. puta ꝙ herba talis ſpēi eſt calida:nec inuenit̄ aliqḋ mediū aliud prius:per qḋ demrēt̄ paſſio de ſubto ꝓpter quid:ſed ſtatur in iſto:ſicut in ṗmo noto ꝑ ꝑ experientiā:tūc lȝ īcertitudo ꝛ fallibilitas remoueant̄ ꝑ illā ꝓpōnē:effectus vt in pluribꝰ alicuius cāe nō libere eſt nālis effectus eius:tñ iſte eſt vltimus gradus cognis ſciētifice:ꝛ forte ibi nō habetur neccīa cognitio actualis vnionis extremoꝝ:ſed aptitudinalis.ſi enī paſſio eēt res alia abſoluta a ſubto poſſet ſine cōtradictione ſeparī a ſubto:ꝛ expertus nō hēt cognēȝ quia ita eſt:ſed qꝛ aptū natū eſt ita eſſe.3.Diſ.pᵃ.q.4.īfra.E.

Quādo actus repugnat actui lȝ poſſibilitas ad illū actuȝ ſtet cū illo:ꝛ magis cū poſſibilitate ad illū:tamē poſſibilitas ad iſtū nō ſtat cū neceſſitate illius:qꝛ ſi ille eſt neceſſarius iſte eſt īpoſſis:qꝛ repugnās neccīo eſt īpoſe.49.diſ.4ᵃ.q.13.K.

Quādocūqȝ aliqua ſūt ſimul quocūqȝ eſt vnū ṗus:ꝛ reliquū: falſa eſt:niſi intelligat̄ de ſimultate eiuſdeȝ rōnis cum illa prioritate ꝛ poſterioritate:ſicut iſta eſt falſa:ſi aliqua ſunt ſimul tēpore:quicquid eſt prius natura vno ꝛ reliquo.Sȝ iſta eſt vera:ſi iſta ſunt ſimul tēpore:quicquid eſt prius tēpore vno ꝛ altero.28.Diſ.pᵃ.q.3.infra.L.

Quando aliquid eſt de ſe eē:ꝛ nō tñ capax illius eſſe:tunc ēt eſt de ſe hñs quālibet ꝯditionē neccīo reqſitā ad eē.ens aūt vt ꝯuenit deo.ſ.ens ꝑ eſſentiā eſt:ipm eē īfinitū:ꝛ nō aliqd: cui tñ ꝯuenit ipſȝ eſſe:ꝛ ideo ex ſe eſt hoc:ꝛ ex ſe īfinitū:vt quaſi per prius itelligat̄ aliquo modo īfinitas eſſe modus entitatis per eſſentiā ꝙ̄ ipſum intelligat̄ eſſe hoc:ꝛ ideo nō opȝ querere:quō hoc ens ſit infinitū:quaſi prius conueniat ſibi ſingularitas ꝙ̄ infinitas:ꝛ ita eſt vľiter in his que pñt eſſe entia per eſſentiam:nō ꝑ ꝑticipationē.tale ṗ determinat̄ ex ſe:vt ſit tale ꝑ eētiā:ꝛ vt ſit īfinitū tale:ꝛ vt ſit hoc de ſe.8.Diſtinctione pᵃ.q.3.infra.Bb.

Quādo aliquis reminiſcit̄ opȝ ꝙ hēat aliqd apud ſe manens per qḋ illō eſſe ſciat cuius ṗus meminit ꝛ poſt oblitus eſt. vt argᵐ ꝓcedit de ſeruo fugitiuo.Iſtud aūt manēs nō pōt poni in parte ſenſitiua:qꝛ illud eſt deletū:ſaltē nō remanet perfecte nec ſufficiēter ad actū recordādi:ḡ ꝓbabile eſt ꝙ illud ſit ſpēs in itellectu manēs pfecte:ꝛ ſic recuperata ſpecie in memoria ſenſitiua que aliqualr̄ decidit ꝑ collationeȝ ad ſpēm intelligibilē manentē cognoſcit̄ illud olīm recordatum eſſe illud qḋ fuit prius memoralr̄ notū:ſic igit̄ quātum ad primitatē vel radicē ſeu ſufficientiā ex ſe ad actuȝ non ſolū eſt memoria in parte intellectiua:ſed in ſenſitiua etiā in nobis.45.Diſtōne 4ᵃ.q.3.infra.D.

Quādo angelus peccauit ſcḋo pctō adhuc fuit in via:ꝛ ꝑ ꝯñs quādo peccauit ſcḋo pctō potuit penitere de pr̄io peccato: ꝛ ita ṗmū pctm̄ ex ſe nō fuit irremediabile:qꝛ ſi penituiſſȝ īuueniſſet veniā ꝛ miſericordiā:tñ exquo in illo pctō deuenit ad terminuȝ oīa pctā eius facta ſunt irremediabilia.oē enī pctm̄ alicuius pctōꝛis perdurās vſqȝ ad terminuȝ vie eſt irremediabile:ꝛ qualiter iſta irremediabilitas ſit tñ ex lege dei nulli habenti grām cū fuerit in termino dicet̄ diſ. 7ᵃ.nego igit̄ ꝙ aſſumit̄ ibi tñ eſſe vnuȝ pctm̄.vñ incepit malitia demonis ab īmoderato amore ſui:qḋ nō erat maximū pctm̄:ꝛ ꝯſumebat̄ in odio dei:qḋ eſt maximū peccatū qḋ ſequebat̄ ex h̄:qꝛ nō potuit hic volita manēte deo: ꝛ ideo ex inordinato appetitu prius potuit deum velle non eſſe:ꝛ ita odire.6.Diſtinctione 2ᵃ.q.2.S.

Quando cauſa eſt illimitata ex pfectione ſua ad plures effectus in ſe ex ſe eſt determinatiſſima determinatione excludente cōtradictionē vel indifferentiaȝ ad ꝯdictoria ad qḋcūqȝ illoꝝ pluriū.ꝓbo:qꝛ ſi eēt tñ illius eēt determinata ad illud:ſed qḋ extēdit ſe etiaȝ ad aliud cauſandū nihil diminuit de v̄tute ſua reſpectu illiꝰ nec īpedit determinationem ſui reſpectu illius.50.Diſ.4ᵃ.q.3.infra.A.

Quādo ꝯceptus vľis abſtrahit̄ a ſingulari:quāto eſt vľior:tāto difficilius pōt intelľs diu ſiſtere in tali cōceptu:qꝛ quādocūqȝ itelligimꝰ vľe:phātaſiamur eiꝰ ſingulare:ꝛ illō vľe diutiꝰ ꝛ faciliꝰ poſſumꝰ itelligere ꝙ eſt ſiliꝰ ſingulari relucēti in phātaſmate:ꝛ qꝛ vľiſſima ſunt remotiora ab ipſo ſingulari:adeo difficiliꝰ eſt ſtare in ꝯceptu illoꝝ vľiſſimoꝝ. Cōcipiēdo ḡ deū in ꝯceptu vľiſſimo:noli querere quid:h̄ eſt:noli deſcendere in aliquē ꝯceptū ꝑticulareȝ:in quo ille vľior ſaluat̄ qui ꝑticularior propinquior eſt phantaſmati. deſcendendo enī ad talē:qui magis relucet in phātaſmate occurrēti ſtatiȝ amittit̄ illa ſerenitas veritatis:vel ſinceritas veritatis:in qua intelligebat̄ deus:qꝛ ſtatim itelligitur veritas ꝯtracta que nō cōuenit deo cui ꝯueniebat veritas in cōi cōceptu non cōtracta.3.Diſ.pᵃ.q.3.R.

Quādo deus aſſiſtit vt gñalis cā ad aliquē effectū cauſandū. ſi nā diſponit:nō dī miraculoſe ꝯferre:nec illud collatū dī eē ſupnāle:ſed magis naturale:vt pȝ de corpe organiçato ꝛ infuſione anime.24.Diſtōne 3ᵃ.q.vnica.L.

Quando deus conſeruat creaturā:terminus illius cōſeruationis non eſt aliquid nouum:ſed idem ꝛ ſm idem eſſe quod prius habuit:non ergo requirit cōſeruatio actio vel paſſio nouitatem in termino.10.q.q.infra.L.

Quādo dignior ꝑſona ſatiſfacit pro indigniori nō opȝ ꝙ in illo ſit pena ꝛ ſatiſfactio in quo alius deliquit:ſȝ minor poſſȝ ſufficere in digniori ad ſatiſfaciēdū:ꝛ ideo qꝛ chꝛs dignior ꝑſona fuit ꝙ̄ Adā:ideo ipſuȝ nō oportuit pati ſꝫ portionē ſuperiorē volūtatis:ſed ſufficiebat pati in appetitu ſenſitiuo inferiori:vñ paſſio in ſolo ſenſu chꝛī ſatiſfecit ad delendum peccatum Ade.15.Diſtōne 3ᵃ.q.vnica.infra.Aa.

Quādo erat neceſſitas multiplicādi genus humanū ad cultū diuiū:puta qꝛ pauci erāt cultores dei neccītas fuit vt multiplicarent̄ cultores dei ꝙ̄tū poſſent:qꝛ ī ſola ſucceſſiōe eoꝝ mãſit fides ꝛ cultus diuius.ḡ pro tūc rōnabile fuit diſpēſare:vt vnꝰ cōmutaret corpus ſuū pro pluribꝰ corporibus mulierū ad maiorē multiplicationē cultoꝝ dei:que ſine h̄ nō fieret.ſic aūt fuit diſpenſatū vt preſumit̄ de Habraam ꝛ quibuſdam alijs patribus.33.Diſtōne 4ᵃ.q.1.L.

Quādo forma ꝓducit̃ ſimul cū ſuſceptiuo nō eſt ꝓprie mutatio ad illā formā:q̄a ſuſceptiuū nō prius fuit ſub ꝑuatione q̄ꝫ forma:nec prius fuit aptū natū hr̄e formā q̄ꝫ habeat eā:ſed tñ eſt mutatio ad ſuſceptiuū eius.cū igit̃ aīa intellectiua inducat̃ ſil̄ cū eſſe corpis etiā in nobis ad aīaꝫ ꝓprie nō eſt mutatio:ſꝫ tñ ad eſſe corpis organici ⁊ illius mutationis ſubꝫ eſt mā que fuit ſub forā ſanguis.2.Diſ.3ª.q.3.E.

Quādo in creaturis aliqd ꝯtinet ꝑ idētitatē ſiue vnitiue pluranō eſt hoc ex ꝑfectione illius cōtētī:ſed ex ꝑfectione ꝯtinentis:ſic ſi aīa itellectiua ſm aliquos ꝯtineat aīam vegetatiuā ⁊ formā ſub̄e:nō eſt hoc ex ꝑfectione forme ſub̄e:q2 ipſa nō ꝯtinet oēs formas alias:ſed ex ꝑfectione aīe intellectiue.ſilr̄ ſi hoc ens ꝯtineat quālibꝫ paſſionē entis:vt veritatē ⁊ bonitatē ⁊ vnitatē:nō eſt tñ iſta ꝯtinētia ex ꝑfectiōe cōtētī:ſꝫ ex ꝑfectione ꝯtinētis:quēadmodū ⁊ in diuinis:ꝙ relo ſit eadē fundamēto nō eſt ex ꝑfectiōe relonis q̄ſi ipſa ꝯtineat eēntiā ꝑ idētitatē:ſꝫ ex īſinitate forali eēntie ꝓpter quā ipſa hꝫ in ſe relonē ꝑ idētitatē.1.Diſ.2ª.q.5.O.

Quādo intelligit̃ aliq̄ realitas cū mō itriſeco ſuo:ille ꝯceptus nō eſt ita ſimplr̄ ſimpl̄r:q2 n̄ poſſit ꝯcipi illa realitas abſq3 mō illo:ſed tūc eſt ꝯceptus impfectus illi⁹ rei:pōt etiā ꝯcipi ſub illo mō:⁊ tūc eſt ꝯceptus ꝑfectus illius rei. Exēplū. ſi eēt albedo ſub decimo gradu intenſionis:quātūcūq3 eēt ſimplex oīno in re:poſſꝫ tñ ꝯcipi ſub rōne albedinis tātū:⁊ tūc ꝑfecte ꝯciperet̃ ꝯceptu adequato illi rei:vl̄ poſſet cōcipi pciſe ſub rōne albedinis:⁊ tūc ꝯciperet̃ ꝯceptu iperfecto ⁊ deficiēte a ꝑfectione rei.ꝯceptus aūt impfect⁹ poſſet eſſe cōis illi albedini ⁊ alijs.⁊ cōceptus ꝑfectus ꝓprius eēt. reqrit̃ igit̃ diſtinctio iter illud a quo accipit̃ ꝯceptus cōis ⁊ illud a quo accipit̃ ꝯceptus ꝓprius:nō vt diſtinctio realitatis ⁊ realitatis:ſed vt diſtinctio realitatis ⁊ modi ꝓprij ⁊ intrinſeci euſdē:que diſtinctio ſufficit ad habēdū ꝑfectū ꝯceptū vel iperfectū de eodē:quoꝝ impfectus ſit cōis:⁊ ꝑfectus ſit ꝓprius:ſꝫ ꝯcept⁹ gn̄is ⁊ dr̄e reqrūt diſtōnē realitatū:nō tñ eiuſdē realitatis ꝑfecte ⁊ iꝑfecte ꝯcepte. Iſtō pōt ſic declarari.ſi ponam⁹ aliquē intellm̄ ꝑfecte moueri a colore ad itelligendum realitatē coloris ⁊ realitatē dr̄e: quātūcūq3 habeat ꝑfectū ꝯceptū adequatū p̊me realitati: nō tñ hꝫ in hoc ꝯceptū realitati:a quo accipit̃ dr̄ia:nec ecōuerſo:ſꝫ hꝫ ibi duo obiecta formalia:que nata ſūt terminare ꝯceptus ꝓprios diſtinctos.Si aūt tñ eſſet diſtinctio in re ſicut realitatis ⁊ ſui modi itrinſeci:nō poſſet intell̄s hr̄e ꝓpriū ꝯceptū illius realitatis:⁊ nō hr̄e ꝯceptū illius modi intrinſeci rei:ſaltē vt modi ſub quo ꝯciperet̃:lꝫ ille modus nō cōciperet̃:ſicut de ſingularitate cōcepta:⁊ modo ſub q̄ dicit̃ ꝯcipi:vt pꝫ alibi.Sed in illo pfecto ꝯceptu hr̄et vnū obm̄ adequatū illi.ſ.rē ſub modo.S.Diſ.pª.q.3.infra.Y.

Quādo obm̄ nō eſt debite approximatū nō mouet ad cognoſcendū ſe ſub ꝑfectiſſima rōne:ſed ſub alia iperfecta:⁊ tūc intell̄s ſequēs ſenſum talis obiecti opꝫ ꝙ ſit talis obi vl̄is cuius ſenſus erat ſub rōne ſingularis:ſed qn̄ obm̄ eſt in debita ꝓportione:vt poſſit mouere ſenſuꝫ ſub rōne ſua ꝓpa ⁊ ꝑfecta:tūc intell̄s ſequēs ſenſum tal̄r hꝫ notitiā talis nāe prius ſub rōne ſpecifica confuſe q̄ꝫ ſub rōne gn̄is confuſe. Non ꝙ ratio realis imperfectior:a qua ſumit̃ genus ſit ratio mouēdi:quādo plus diſtat ⁊ ꝑfectior:a qua ſumit̃ dr̄ia: ſit rō mouēdi:qn̄ minus diſtat:imo rō actiua efficacior eſt ratio agendi a diſtantiori.Sed forma ſpecifica eſt iperfectior ratio aſſimilandi a magna diſtantia:⁊ eſt rō ꝑfectior aſſimilandi a diſtantia ꝓportionata.3.Diſ.p̊.q.2.infra.O.

Quando oppoſita cōparant̃ ad idē ſm ordinē nāe:nō ſimul ambo inſunt:ſed tñ alterū ineſt.reliquuꝫ aūt qđ dicit̃ p̊us nā nō ineſt:q̄a in eodē inſtāti oppoſitū ieſt:ſed dr̄ p̊us nā: q̄a tunc ineſſet quantū eſt ex parte ſubti:niſi aliqd extrinſecū impediret.Exemplū.ſi materia cōparat̃ ad formā ⁊ ad priuationē.p̊us naturalr̄ eſt mā nō hn̄s formā q̄ꝫ hn̄s:non ꝙ in illo inſtāti in quo hꝫ formā realiter nō hēat eaꝫ:quia tūc ꝯdictoria eſſent ſil̄:ſed q̄a tūc mā quantū ex ſe dimiſſa ſibi nō hr̄et formā ſi aliud hn̄s nō daret.Similr̄ ſubiectū eſt p̊us nālīter vtroq3 oppoſito:q̄a p̊us nālr̄ eſt vnūqđq3 illud qđ eſt in ſe q̄ꝫ ſit vel nō ſit aliquid:qđ eſt ſub aliquo:⁊ ita lꝫ mā p̊us naturalr̄ ſit ꝑuata q̄ꝫ formata:nō tñ ſequit̃ ꝙ ipſa aliqn̄ ſit non ſub forma.Similr̄ lꝫ prius nā mā ſit aliqd in ſe q̄ꝫ ꝑuata vel formata:nō tñ ſequit̃ ꝙ ipſa aliqn̄ ſit in ſe:ita ꝙ nec ſub ꝑuatione nec ſub forma:q̄a hoc mō non eſt aliud eſſe prius niſi ꝙ ſm ꝓpriā rōnē eius:qua dicitur prius:neutrū illoꝝ includit.3.Diſ.3ª.q.1.E.

Quādo ordo nāe eſt iter poſitiuū ſicut inter ſubm̄ ⁊ accidēs mām̄ ⁊ formā:qđ eſt prius natura pōt eſſe prius in eēndo: ſed quādo eſt tñ iter oppoſita priuatiue p̊oritas per comparationē ad tertiū non eſt niſi q̄a hoc ineſſet ſi aliud non impediret:vel eſt prioritas in intellectu:quia.ſ.iſtud prius intelligitur vt priuatum.3.Diſtinctione 3ª.q.1.H.

Quādo ꝑfectio actus eſt a duobus.ſ.a potētia ⁊ obto qn̄ variat̃ ꝓpria ratio iſtoꝝ vel alterius eoꝝ in ſe vel ꝯiunctiōe cū reliqua cauſa:vel ſm approximationē ad reliquā cām: q̄a minus ꝑfecte agūt cauſe partiales reſpectu effectus qn̄ nō ſunt ſufficiēter approximate ⁊ cōiuncte:variabit̃ tunc perfectio huius actus.31.Diſtōne 3ª.q.vnica.infra.L.

Quādo res nō eſt:nō eſt idētitas eius realis:ſed tūc ſi eſt in intellectu eſt idētitas vt eſt obm̄ intellm̄ ⁊ necīa ſm quid: q̄a in tali eſſe extrema nō pn̄t eſſe ſine idētitate:tñ illa pōt nō eſſe:ſicut extrema pn̄t nō eſſe itellecta.igit̃ ꝓpō eſt neceſſaria intellectu nr̄o ſm quid:q̄a imutabilis in falſam:ſꝫ ſimplr̄ neceſſaria nō:niſi in itellu diuino.Sicut nec extrema hn̄t identitatē ſimplr̄ necīo in aliquo eſſe niſi in illo eē intellecto.3.Diſtinctione pª.q.4.K.

Quādo ſpēs gignit̃ ab aliquo:ſicut a totali cauſa:repreſentat ipſum ſub illa rōne ſub qua gignit̃:loquēdo de rōne gignēdi:⁊ etiā repn̄tat ipm̄ ꝯcomitanter ſub rōne gignentis:aut ſaltē nō ſub rōne oppoſita rōni gignētis:⁊ ideo ſpēs in ſenſu nō repn̄tat obm̄ ſub rōne vl̄is:que eſt cōditio oppoſita rationi gignētis ſingularis.3.Diſ.pª.q.6.I.

Quando volūtas ex libertate ſua abſq3 paſſione in appetitu ſenſitiuo ⁊ errore in rōne peccat.ibi eniꝫ eſt pleniſſima rō peccati:q̄a nihil aliud a volūtate alliciens eā ad maluꝫ:ſed ex pura libertate ſine alia occaſione extrinſeca eligit ſibi malū velle:nō tñ ex malitia ita ꝙ volūtas ſic peccans tendat in malū inquantū malū.43.Diſ.2ª.q.2.B.

Quādo ſunt aliq̄ duo eque volibilia ⁊ ordinabilia ad aliquē finē:⁊ ex pte ſui hn̄t rōnē illā ꝑꝑ quā ſunt volēda ab aliq̄ volūtate.volūtas ꝑacceptās vnū illoꝝ alteri ad illū fineꝫ peccat ſm acceptationē ꝑſonaꝝ.talis eſt aūt oīs voluntas creata:q̄a reſpectu illius bonitas amabilis eſt ratio recte amādi.nō ſic volūtas icreata reſpcū alicui⁹ boni alteri⁹ ab eēntia ſua.nullū enī aliđ bonū(q̄a bonū)iđ amatur ab illa volūtate:ſꝫ eꝯ.⁊ ideo nō pōt acceptare ꝑſonas:q2 nō eſt in eis bonitas q̄ ſit ſibi rō amādi.41.Diſ.pª.q.vnica.ifra.E.

Quādo ſūt aliq̄ duo extrema oppoſita:q̄ꝫto aliqd recedit ab vno oppoſitoꝝ:tāto accedit ad aliđ mō actualiſſimā rōnē practica habꝫ ꝯſideratio:que nata eſt imediate eē ꝯformis foral̄r praxi eliciēde:⁊ q̄ꝫto aliqd magis recedit ab iſto:tāto magis accedit ad ſpeculatiuū:⁊ iđ habit⁹ vl̄is:q nō eſt imediate nat⁹ eē ꝯformis praxi eliciēde:pꝫ dici ſpeculatiu⁹ reſpcū alicui⁹ hitus q imediate nat⁹ eſt eē cōformis praxi eliciēde.Ita pōt dici ars ſpeculatiua reſpcū hitus exptī:q2 ars tāq̄ꝫ vl̄ior hit⁹ non eſt ita imediate directiua:ſic appet ꝑ meta.Artifex frequēter errabit.expt⁹ aūt nō ita errabit. In phe°. Ita pōt diſtīgui medicina in ſpeculatiuaꝫ q̄.ſ.eſt de vl̄ioribus cauſis ⁊ curis:que cognitio eſt remotior a praxi eliciē-

da: ⁊ in practicã que eſt de pticularib⁹ ⁊ ꝓpinquorib⁹ praxi ⁊ imediatius ꝯformibus praxi: tñ ſm veritatem illa vlior (que eſt in comparatione dicit̃ ſpeculatiua) eſt ſimpliciter practica: quia virtualiter includit illaꝫ particularẽ formaliter conformem praxi. 4. q. plogi. F.

Quãdo ſunt aliq̃ potẽtie ordinate nãlitas potẽtie ſuperioris eſt maior q̃ potẽtie inferioris: vt pꝫ de ſenſu tactus qui naturalr̃ ſm ꝓpriã inclinationẽ delectaret̃ in ſenſibili vel tangibili. ⁊ ſilr̃ guſtus: q tñ in beatis non hñt huiꝰ actus vt guſtãdi ⁊ comedendi: nec tñ ſunt ibi violẽter ſine actibus ſuis: q̃a ſequunt̃ iclinationẽ appetitus ſupioris vt volũtatis: ſic etiã eſt cũ graue aſcẽdit ne fiat vacuum: ⁊ ſicut eſt in maiori mũdo ita in minori. vñ nãlr̃ eſt corpi pfici ab aïa: ⁊ q̃ fiat ꝯueniens pſectibile eius: ⁊ q̃ moueat̃ motu cõpetenti aïme: q̃ q̃ moueatur motu ꝓprio ad centrũ: ⁊ ideo ſm inclinationẽ nature ſuperioris quieſceret naturalr̃: ſed ſm quid inaturalr̃. 49. Diſ. 4ᵗ. q. 14. infra. K.

Qñ ſubꝫ reſpcũ p̃dicati nõ hꝫ vnũ ꝯceptũ ſꝫ duplicẽ icludẽs: opꝫ rõnẽ illius ſubi eſſe in ſe verã: ⁊ nõ icludere repugnãtiã: aliogn ſi ad verificationẽ ꝓpõnis ſufficeret p̃dicatũ eẽ de ĩtellu ſubi ⁊ nõ regreret̃ q̃ rõ ſubi icludẽtis duos cõceptus eſſet in ſe vera: tũc eſſet hec vera. maius deo eſt: q̃a eſſe eſt de ĩtellu ſubi: ſꝫ q̃a hoc ſubm maius deo icludit in ſe repugnãtiã: ideo nõ eſt vex de aliquo: nec aliqd de ipſo. igit̃ opꝫ q̃ rõ ſubi nõ hñtis ꝯceptũ vnũ ſit vera in ſe añq̃ verificet̃ de aliquo vl̃ aliqd de ipſo: ⁊ ſi ſit ipoſſibilr̃ vera: aliqd ipoſſibilr̃ verificat̃ de eo: ſicut rõ huius ſubi maius deo eſt impoſſibilr̃ vera: ideo ipoſſibilr̃ verificat̃ de aliq̃ vel aliqd de ipſo: ⁊ ſi poſſibilr̃ poſſibilr̃: ⁊ ſi actu/actu. cũ igit̃ hoc nomẽ chr̃s ſignificet ſuppoſitũ exñs in duab⁹ naturis: ⁊ in triduo nõ exiſtebat i nã humana tota: q̃uis ptes nãe eſſent ſibi vnite. ideo hec ꝓpõ. Chr̃s fuit hõ in triduo: eſt falſa: q̃a rõ ſubi ꝓ tũc erat in ſe falſa: ⁊ ideo nõ põt hõ verificari de eo: vt hec ſit vera: chr̃s eſt homo: q̃a rõ ſubiecti. ſ. chr̃i non fuit in ſe vera: quia nõ includebat ſuũ ſignificatum. 22. Diſ. 3ᵗ. q. vnica. infra. M.

Quando vnũ generat̃ ⁊ aliud corrumpit̃: tunc cõcurrunt ibi cõiter due mutationes: ⁊ q̃tuor termini: due forme ⁊ due p̃uationes: tñ circũſcripta altera mutatione ⁊ terminis eiꝰ: nihil minus eſſet reliqua mutatio. 27. Diſ. pᵗ. q. 1. L.

Quãtitas ⁊ maius vel minus in quãtitate nõ loquẽdo de reſpectu quẽ iportat maius: ſꝫ de abſoluto qd̃ ſupponit tãq̃ ꝓximũ fundamẽtũ nõ ſunt eſſentialr̃ diſtincta: nec eo modo quo opꝫ ſubm motus diſtingui a termino. Et ideo cõcedo q̃ nõ trãſmutat̃ aliqua forma alicuius gñis ad magis ⁊ minus intra genus: ſꝫ tota forma que eſt maior ſiue in quãtitate ſiue in q̃litate vbi nõ dicit ens per accñs: eſt terminꝰ a quo: ⁊ tota forma que eſt minor eſt terminus ad quem. vel ecõuerſo: ⁊ tñ illa tota forma que eſt maior potuit eſſe illa res que eſt minor ſicut aliqd eius. 12. Diſ. 4ᵗ. q. 4. ifra. B.

Quãtitas ſepata nõ hꝫ aliquẽ modũ poſitiuũ ſubẽ: ſꝫ tñ negatiuũ: iſtũ. ſ. nõ ineſſe actu ſubto: ſed iſte modus negatiuꝰ nõ ſufficit ad hoc vt poſſit eẽ ſubꝫ magis q̃ p̃us: imo cuꝰ potuit p̃us eẽ imediatũ ſubm eiꝰ p̃ eſſe põt eſſe nũc: põt tñ ꝯcedi illa ꝓpõ q̃ alicuius trãſmutationis põt quãtitas eẽ ſubm: ſꝫ nõ trãſmutationis ad ſubaꝫ: q̃a ibi reqrit̃ q̃ ſubm ſit p̃ncipiũ ſube cõpoſite: vt mã. 12. Diſ. 4ᵗ. q. 6. B.

Quãtitatẽ poſitã ⁊ terminũ hñi ſequit̃ equalitas vel ieq̃litas que dicit reſpectũ intrinſecus aduenientẽ: ſed nõ neceſſario ꝯſequit̃ aliqs reſpectꝰ extrinſecus aduenieñs: talis eſt cõmẽſuratio vt hic loquimur vl̃ magis ꝓp̃e coextẽſio. Nã ſi loquaris de cõmẽſuratiõe ſm eq̃litatẽ vl̃ ineq̃litatẽ: q̃a. ſ. B ſit maiꝰ vel minꝰ. iſtã ꝯcedo in ꝓpoſito: q̃a corpus chr̃i eſt maiꝰ hoſtia: ſꝫ nõ iſtã cõmẽſurationẽ que dĩ ꝓp̃e coextẽſio: q̃ ꝓp̃e dicit ſimultatẽ partis cũ parte. 10. Diſ. 4ᵗ. q. 1. infra. P.

Quãtitas vĩtualis nõ ꝯuenit niſi entitati q̃dditatiue: vt. ſ. diſtiguit̃ ab entitate hypoſtatica: ⁊ ꝑ ꝯñs nec finitas nec infinitas. Iſta aũt entitas lꝫ ſit in ſe quodãmodo q̃dditatiua: tñ vt eſt talis eſt tñ hypoſtatica. 5. q. q. Cc.

Quãto aliqua ſunt magis diſticta ⁊ diuerſa formalr̃: tãto ſũt magis diſpoſita ad faciẽdũ ꝑ ſe vnũ: q̃a in illa cõſtitutione nõ requirit̃ ſilitudo in nã: ſed ꝓportio ꝯueniẽs: que põt eẽ iter primo diuerſa. Dico igit̃ q̃ non eſt ꝯdictio q̃ materia ſit terminꝰ creationis ⁊ ps cõpoſiti: ⁊ q̃ ipſa habeat aliqd̃ eſſe cum ſit aliqua eſſentia: q̃ eniꝫ aliqua eſſentia ſit extra cauſam ſuaꝫ: ⁊ q̃ non habeat aliqd̃ eſſe: quo ſit eſſentia eſt mihi contradictio. 12. Diſ. 2ᵗ. q. 1. F.

Quantũ ad gloriã ꝯſequẽdã ⁊ ad grãm habẽdã nõ eſt diſtinctio in lege chr̃i inter feminã ⁊ maſculũ: q̃a tãtã grãꝫ hr̃e ⁊ tantã glĩaꝫ attingere põt illa ſicut iſte: ſed quãtũ ad gradũ excellentẽ habẽdũ in eccl̃ia bene decet eſſe diſtinctionem inter virũ ⁊ mulierẽ in lege chriſti: q̃a hoc conſonat legi nature. 25. Diſtinctione 4ᵗ. q. 2. F.

Quãticũq̃ꝫ aliqua ꝑ impoſſibile ſeparent̃: ſi eis ſeparatis aliquid cõpetat vni ⁊ non alteri: hoc nõ põt eẽ: niſi per aliquã diſtõnẽ formalẽ rõnis iſtius a rõne illiꝰ. 8. Diſt. pᵗ. q. 4. P.

Quanticũq̃ꝫ aliq̃ ſint correlatiua: tñ circa extrema ſunt duo actus intell̃s: ſicut pꝫ de accidẽte ⁊ ſubto. qui eniꝫ intelligit accidens nõ ꝓpter hoc intelligit ſubiectũ eadẽ intellectione: lꝫ actus comparandi ſit vnus. 43. Diſ. 2ᵗ. q. 1. infra. B.

Quanticũq̃ꝫ obiecta diſtinguant̃ p̃mo penes neceſſarium ⁊ contingens vel penes eternum vel tẽporale: ſi tamẽ vnũ illoꝝ poſſit accipi vt principiũ cognoſcẽdi alterũ talis diſtinctio obiectoꝝ nõ requirit diſtinctionẽ potentiarũ. Sic autẽ eſt de obiectis portionis ſuperioris rationis ⁊ inferioris. 24. Diſ. 2ᵗ. q. vnica. infra. F.

Quãticũq̃ꝫ iſte pfectiões ſint vnitiue in eẽntia: ex quo tñ nõ ſũt q̃dditatiue idẽ eẽntie. nõ ſeq̃t̃ in abſtracto q̃ B ſit illd̃. ſicut aïa eſt de rõne q̃dditatiua hoĩs: ⁊ tñ nõ ſequit̃ q̃ vnum abſtractiue p̃dicet̃ de alio. hec eñi eſt falſa. humanitas eſt aïalitas. Accipiẽdo aũt cõcretiue ſic vnũ p̃dicat̃ de alio: vt homo eſt aïal: ſic etiã põt dici q̃ intellectiuũ eſt volitiuũ. 16. Diſtinctione 2ᵗ. q. vnica. infra. O.

Quanticũq̃ꝫ angeli ſunt preſentes vel vnus propinquior alius remotior: ſicut memoria non gigneret in intelligentia Michaelis niſi ex imperio voluntatis ſue: ita non gignit in intellectu vnius ⁊ non in alterius niſi ex determinatione ipſius loquentis. 9. Diſtinctione 2ᵗ. q. 2. infra. I.

Quare compoſitũ eſt per ſe vnũ: nõ eſt reddenda alia cauſa: niſi quia habꝫ talẽ formã qua eſt per ſe ens: ideo ꝑ ſe vnũ: ⁊ ita de compoſito nõ eſt alia cauſa reddenda: ⁊ ideo ſicut ens per ſe poteſt eſſe ſimplex ⁊ compoſitum: ſic nec repugnat ſue per ſe paſſioni. ſcilꝫ vnitati q̃ ſit ſimplex vel compoſita. 12. Diſtinctione 2ᵗ. q. 1. infra. L.

Quare ſit ſic inſtitutũ q̃ baptiſmus fiat in aqua ſunt aperte cõgruentie: quia aqua eſt frigida: fluida: lucida: neceſſaria: ⁊ cõis: ⁊ he oẽs ꝓprietates ꝯueniũt illi humori in quo debꝫ fieri baptiſmus: qui eſt ad reprimendũ eſtũ cõcupiſcentie: ad flectendũ rigorẽ inobedientie: ad illuſtrandũ claritateꝫ fidei: ad introducendum in viam ſalutis: ⁊ hoc eſt cõmune omnibus: ſicut lex iſta: cuius hoc ſacr̃m eſt initiatiuũ: communis eſt omnibus ad ſalutem. 3. Diſ. 4ᵗ. q. 3. L.

Quatuor ꝯditiones attribuimus hñti habitũ: p̃mo q̃ operat̃ delectabilr̃: facilr̃: expedite: ⁊ ꝓmpte. 17. Diſ. pᵗ. q. 2. B.

Quecũq̃ꝫ dĩia idiuidualis: vel gradus additus quidditati nõ eſt nata eſſe pars quidditatis. 17. Diſ. pᵗ. q. 6. infra. Xx.

Quecunq̃ꝫ entitas ſignata in re vel eſt formalr̃ abſoluta vel formaliter ad alterũ: q̃a bene poſſibile eſt ab aliquibꝰ abſtrahi cõceptum indifferentẽ nec abſolutũ nec relatiuum: ⁊ tamẽ quodcũq̃ꝫ ſignatum exiſtens extra animã neceſſario ⁊

determinate eſt hoc vel illud: ita ꝙ indifferētia conceptus abſtrahibilis a pluribus nō cōcludit indifferentiā ſingularis exiſtentis ad hoc vel illud. 4.q.q.X.

Quecūqȝ ꝯtinenť in ſcriptura pro tpe pro quo ſunt obſeruāda: & tñ non ſunt nota ex terminis nec demōſtrabilia ex talibus notis nec ſtatim cōſona talibus veris euidenter ſunt mere de iure poſitiuo diuino: cuiuſmodi ſunt oēs cerimonie iudeoꝝ pro tpe illius legis: & chřianoꝝ pro tpe legis nře: nec enī eſt notū ex terminis nec demſtatū: nec euidēter ꝯſonū talibus: ꝙ deus ſit colendus in imolationibus beſtiaꝝ veteris legis: & hoc pro quocūqȝ tpe: nec ꝙ ſit colendus in cerimoniis noſtris: puta in oblatione euchariſtie vel cantu pſalmoꝝ: lȝ iſta ſic ſint cōſona legi nature ꝙ nō repugnēt. 17. Diſtinctione 4ᵗ.q.vnica.B.

Quecūqȝ nā ꝯtingēter reſpicit quālȝ formā alicuius generis ſimplr ſe hȝ ꝯtingēter ad totū genus. Intelligo enī ſimplr quaſi nō eſt nečio ex cā intrinſeca: h̄ videť ſatis manifeſtū: ga ſi eēt vna nā & a cā intrinſeca determinaret ſibi tale genus nečio determinaret ſibi aliquā ſpēȝ illius gñis: ga vna nā nō hȝ intrinſece ad oppoſita diſiuncta neceſſitatē quin hēat neceſſitatē ad aliqđ vnū illoꝝ: & p hoc ſoluiť inſtātia que poſſet fieri ſic: ga numer⁹ eſt par vel impar nečio: nec tñ nečio alterū illoꝝ. inſtať enī de aliquo cōi reſpectu paſſionis diſiuncte: ſed qđlȝ ſpālē nečio ſe hȝ ad alteruȝ ſicut ad genus: nec iſta inſtātia etiā eſt ad ꝓpoſitū: ga h̄ nō eſt aliqđ ſubm qđ ꝯtingēter ſe hēat ad quācūqȝ formā totius gñis. Et ſi iſte: ga ſupficies nečio eſt colorata: & tñ ꝯtingēter ſe hȝ ad quēlȝ colorē: nō eſt inſtātia: ga hec non eſt neceſſitas ad intra. nō enī poſſet inueniri intrinſeca ratio per quā eēt cōtradictio ex parte ſuperficiei ſi eſſet ſine colore: ſicut cōtingētia eſt reſpectu cuiuſcūqȝ coloris. 10. Diſ. 4ᵗ.q.1.N.

Quecūqȝ potētia paſſiua in ſpecie eſt ad pfcōnē totā eādē in ſpē abſolute in qcūqȝ idiuiduo pp diſpōnē tñ: vtputa pp merita vt diſpoſita ſic pōt eē inequalis reſpcū pfcōnis in diuerſis idiuiduis in eadē ſpecie. 50. Diſtōne 4ᵗ.q.3.D.

Quecūqȝ po⁹ eſt extēſa p accñs ceteri paribꝰ: maior eſt & efficacior in maiori magnitudie: lȝ nō ſit maior. i. formalr itēſior: ga paruus ignis pōt plus hēe itenſiue de calore ꝙ̄ magnus: ſi ſit multū rarus & alius denſus. 8. Diſtin. pᵗ.q.1.E.

Quecūqȝ qđditas in abſtracto ꝑtinēs ad qđcūqȝ genus habȝ creaturā pro ſuperiori denoiatiue: ſicut & hoc qđ eſt eē eſſe cūi: ſed nō oē ꝯcretū cuiuſcūqȝ gñis hȝ creatū pro ſuperiori: ſed tñ illud ꝯcretū cuius pmū eſſe eſt eſſe illius denoiatiui. i. cuius pmū eſſe eſt creatum. 11. Diſ. 3ᵗ.q.1.D.

Quecūqȝ ſepari pñt in eſſe pōt de⁹ ſepare in fieri: & ideo virtutes quantū eſt ex ſe nō nečio cōnectunť in infuſione: ſed ex liberalitate diuina ꝯnectunť: ga deus totū hoiem pficit: ita ꝙ ſicut corpalr nullū ſanauit niſi pfecte: ita etiā ſpūalr nō ſanat hoiem: niſi perfecte ſanat. Perfecta aūt ſanitas eſt ſi quantū ad intellectū habet fidem & quantū ad voluntatem ſpem & charitatem. 36. Diſ. 3ᵗ.q.vnica.R.

Doctrina ſingularis

Quecūqȝ ſunt ꝑora eſſentialr ipſo vbi: vniformiter i ſunt corpori: ꝗuis hñti diuerſa vbi: nec variabuntur variato ipſo vbi: que ꝯo poſterius vel ſiľ nā variabunť ſm varietatem ipſius vbi. hoc pȝ: ga prius eſſentialr nō variať pp variatonē poſterioris: ſed poſterius hñ variať ad varietatē ꝑoris: que etiā ſunt ſiľ nā cū aliquo varianť cū illo. ſcđa ꝓpō eſt. Sicut paſſum exñs in vno vbi reciperet formā a duobus agētib⁹ ſibi ibidē approximatis: ſic ipſuȝ in duob⁹ locis exiſtēs patieť ab eiſdē ſibi in illis duob⁹ vbi approximatis: & hoc intelligo de paſſione que eſt ad formā abſolutā. hoc pȝ: ga ad h̄ ꝙ patiēs patiať ab agēte recipiēdo iſtā formā nō opȝ niſi ꝙ ſit in po⁹ paſſiua: & agēs hēat formam actiuā: & ſint debite approximata: ſiue in h̄ vbi ſiue in illo ſit approximatio nihil differt quātū ad actionē que eſt ad formā abſolutā: ſȝ paſſo poſito in duob⁹ vbi ipſuȝ hȝ eādē potētiā paſſiuā ad formā abſolutā: & actiuū hȝ eādē potentiā actiuā: & eodē mō pōt approximari ſibi vt eſt i iſto vbi ſic in alio. ğ eodē mō patieť quātū ad oēȝ formā abſolutā a quocūqȝ actiuo ſibi approximato ſiue in iſto vbi: ſiue in alio: ſicut ſi tñ eſſet in vno vbi: & eēt agēs ſibi approximatū. Addidi aūt ſm formā abſolutā: ga nō opȝ ꝙ eadem patiať loquēdo de re pectis que ſunt ſimul nā cū vbi vel poſterioꝝ: ga illa pñt variari ſicut & vbi: ex pma ꝓpōne: verūtamē ibi ēt poſſet cōcedi iſta ſcđa ꝓpō vt patebit in rñdendo ad inſtantias in ſpāli. tertia ꝓpō eſt: ſicut corpus in vno vbi exñs ſe hēt in rōne actiui ad diuerſa ſibi approximata in illo vbi: ſic ipſum vt exñs in duobus vbi ſe hȝ ad eadē ſibi in illis vbi approximata. hoc patet ex probatione precedentis. 10. Diſ. 4ᵗ.q.2.D.

Quecūqȝ vtus inclinat ad cōplacendū in bono honeſto: inclinat etiā ad deteſtandū & ad diſplicēdū de malo inhoneſto oppoſito: vtpote caſtitas de aliquo inordinato ꝯ caſtitatem inclinat ad diſplicentiā: & humilitas de actu iordinato ſupbie: & ſic de ceteris: quelȝ tñ inclinās ad talē diſplicētiā eſt virtus appetitiua: ga nihil eſt ꝑncipiū odiendi ſicut nec amādi niſi virtus appetitiua. 14. Diſtin. 4ᵗ.q.2.J.

Quedā eſt datio nō liberalis expectās redditionem futuram: qđdā eſt exigens dationē preſentē ꝯcomitantē que proprie cōmutatio eſt. ꝑma bene tenet etiā ſi poſtea nō ſequať redditio expectata: ga in pñti fit trāſlatio ſoluȝ ſub ſpe redditionis future. ſcđa nunꝙ̄ eſt niſi ſic ſtatim redditio cōcomitans: ga cōtractus cōmutatiuus eſt ꝯditionalis: etſi nō expreſſa cōditione: tñ vlr ex nā ꝯctus ſubītellecta & ꝯtractus cōditionatus nō eſt nō ſtāte ꝯditione. 30. Diſt. 4ᵗ.q.1.E.

Quedā ꝑdicationes in diuinis ſunt vere nō ſolū in cōcreto: ſȝ etiā in abſtracto: que nō ſunt oppoſiti de oppoſito. quedam vere in ꝯcreto lȝ nō in abſtracto: ga non loquimur de illis q̄ neutro mō ſunt vere. vbi. ſ. extrema ſunt oppoſita: ga nec pī eſt fili⁹: nec pīnitas eſt filiatio. Ubi aūt extrema nō ſūt oppoſita ſed cōpoſſibilia in eodē ſuppoſito ibi ſemper ad min⁹ eſt ꝑdicatio vera in ꝯcreto: ſic pī eſt ſpirās: pī eſt igenitus: non autē in abſtracto: ſic pīnitas eſt ſpiratio: & tñ hec eſt vera. deitas eſt pīnitas. deitas eſt ſpiratio. h̄ nō eſt niſi ga diuinitas eſt formalr īfinita: nō aūt pīnitas: nec ſpiratio: & ideo abſtrahēdo a ſuppoſito deitatē cum ſemꝑ maneat in ipſa rō infinitatis ſemꝑ manet rō identitatis ſimplr ad paternitatē & ad ſpirationē: & ideo manet rō veritatis affirmatiue ꝑdicationis in abſtracto: ſȝ pīnitatē que nō eſt formaliter īfinita abſtrahendo a ſuppoſito nō manet rō idētitatis eius ad ſpirationē actiuā que etiā nō eſt īfinita: ga neutrū extremū ſm ꝓpriā rōnē ſui hȝ infinitatem: & ideo lȝ hec ſit vera. pī ſpirat: ga eidē ſuppoſito cōuenit vtrūqȝ: tñ abſtractione ab illo ſuppoſito facta: ga neutꝝ eoꝝ eſt īfinitū: nō eſt vera ꝑdicatio in abſtracto: pīnitas eſt ſpiratio. Per oppoſitū ꝯſilis rō eſt. qñcūqȝ aliqđ eēntiale ꝑdicať de alio eſſentiali: vel ꝑſonale de eēntiali vľ eēntiale de ꝑſonali: vtpote hec eſt vera. ſapiā eſt pīnitas. ſapiā eſt ſpiratio & econ. ga abſtrahēdo a ſuppoſito adhuc manet alterū extremum īfinitū. ſ. ſapiā. & ideo remanet adhuc rō idētitatis extremi ad extremū facta tali abſtractione: & p ꝯñs rō veritatis in ꝑdicatione affirmatiua. Pȝ ğ gñalr iſta ꝓpō ꝙ nunꝙ̄ eſt negāda ꝑdicatio in diuinis per idētitatē abſtracti de abſtracto: niſi ga neutrū extremū eſt formalr īfinitū: ſicut hec eſt negāda. paternitas eſt ſpiratio. 5.q.q.Q.

Quedā ſūt ita ſimplr de ſubā fidei ꝙ oēs etiā ſimplices poſt tps aliquātulū vſus rōnis teneanť iſta explicite credere: ſicut ſunt articuli de incarnatione: vt chriſtus eſt natus & mortuus: de quo ſunt ſolennitates ſpeciales in eccleſia: & quos poteſt populus cōcipere: ga ſunt de chriſto hoie. Alia ſunt

explicite requiſita de ſube fidei obſeruãda a maiorib⁹ ec- cleſie: vtpote q deus eſt trinus ⁊ huiꝰ ꝯtinentia ſpũalia ⁊ imaginabilia: ⁊ illa diſtinctio põt hñi ab Aug⁹ 14° de trini. c.ꝑ. Alia ſunt que nec neccio ſunt explicite credẽda ab iſtis: nec ab illis: qa nõ adhuc illoꝝ veritas eſt declata ⁊ deter- minata per eccleſiã cuiuſmodi ſunt multe ꝯnes neccio iclu ſe in articulis credẽdis: ſed anteq̃ ſunt ꝑ ecclⁱam declarate ⁊ explicate nõ opꝫ quẽcũqꝫ eas credẽ: opꝫ tñ circa eas ſo- brie opinari: vt. ſ. hõ ſit paratus eas tenere ꝓ tpe: pro quo veritas fuerit declata. hoc mõ dico q baptiſmũ eſſe ſacꝫ noue legis nec̃ium ad ſaluteꝫ ſtatim erat de veritate fidei chĩiane: qa expreſſe habitũ eſt in euãgelio: ſed q ab here- tico poterat ꝯferri nõ ſic ſtatim expreſſuꝫ fuit: imo nec tpe Cypriani declaratũ: ꝓpter qđ circa illã veritatẽ baptiſmi declarãdã multũ laborauit Aug. in libris ſuis: vt de vnico baptiſmo: ⁊ ꝯ donatiſtas. vñ ſi Cyprianꝰ ita ſenſit. ſ. apud hereticos nõ eſſe baptiſmũ: qđ tñ ꝯtrariũ eẽt ſentire alio circa hoc qđ ecclia determinauit: in nullo errauit: niſi forte venialr peccando: qa nimis aſſeruit illud ad qđ nec auctẽ: nec rõnẽ cogentẽ habuit. 5. Diſtin. 4ª. q. 1. L.

Quedã ſunt relõnes ſcđi modi incõpoſſles in eodẽ ſuppoſito: que ſcꝫ dicũt ordinẽ eſſentialẽ vel ordinẽ originis: quedaꝫ autẽ eiuſdẽ modi nõ ſunt incõpoſſles: que. ſ. dicũt accñtaleꝫ ordinẽ: vt mouens ⁊ motũ. nõ eñi dependet motum a mo- uente: niſi per accidẽs: quo. ſ. ad illũ actum queꝫ recipit ab eo. ſ. mouere: ⁊ ideo lꝫ voluntas poſſit mouere ſe: nullũ tñ idem ſuppoſituꝫ poteſt producere ſe: ⁊ ideo relationes ꝓ- ducentis ⁊ producti ſufficienter diſtinguunt realiter ſuppo ſita. 26. Diſtinctione pª. q. vnica. infra. Dd.

Quelibet cognitio ſcientifica reſpectu ſui obiecti eſt eque cer ta ſm ꝓportionẽ: qa vtraqꝫ reſoluiꝫ in ſua ꝓncipia imedia ta: ſed non eque certa ſm quãtitatẽ: qa hec ſunt cognoſcibi lia certiora illis: ſicut obta de quibus ponit ꝓhs ſcias pra cticas ſunt minus perfecte cognoſcibilia in ſe: q̃ de quibus ponit aliquã ſpeculatiuã: ideo aliqua ſpeculatiua ſm ꝓhꝫ poniꝫ certior omni practica ſm quãtitatẽ. nos aũt ponimꝰ cognoſcibile operabile: hoc eſt attingibile per operationẽ que eſt vere praxis: in ſe eſſe maxime cognoſcibile: ⁊ ideo ponimus ſciaꝫ de ipſo: nec ſm quãtitatẽ certitudinis: ſicut nec ſm ꝓportionẽ ab aliqua alia excedi. 4. q. ꝓlo. ifra. Cc.

Quelibet creatura preter cãm cognitionis ſue: que eſt eẽntia diuina: hꝫ aliã cãm illius cognitionis. ſ. eſſentiã ꝓpriaꝫ: que nata eſt gignere notitiã ſui: nunq̃ tamẽ per motionẽ ſuam ita perfecte cognoſciꝫ res: ſicut per eſſentiã diuinã. nõ igiꝫ ſequiꝫ: ab effectu ad cãm arguẽdo. ſi pfectiſſime ꝑfectiſſi- me. ergo ſi ſimplr ſimplr: qa illud qđ pfectiſſime ſumptũ põt eẽ cauſa ꝑciſa perfectiſſime in gñe: ſumptuꝫ tñ ſimplr nõ eſt cauſa preciſa effectus in gñe. 3. Diſ. pª. q. 2. ifra. U.

Quelibet eſſentia creata: inquãtũ talis eſſentia creata: eſt ſm determinatũ exemplar: ⁊ ideo quelibet repñtat deum ſub ratione veſtigij. natura aũt itellectualis: inquãtum hꝫ in ſe eſſentiã vnã ⁊ oꝑationes multas: inter quas eſt ordo origi- nis: repreſentat trinitatẽ rõne oĩum iſtoꝝ concurrentiũ in tali natura: ita q natura intellectualis non eodẽ modo eſt veſtigium ⁊ imago. 3. diſtin. pª. q. 5. N.

Quelibet eſſentia creata: inquantu hec eſſentia producta ſm talẽ ideã: nõ repreſentat deũ ſub rõne trini: ſed ſub ratione vniꝰ: qa nõ cauſaꝫ nec ideaꝫ a deo ſub rõne trini: ſꝫ ſub rõ- ne vniꝰ: ſꝫ tñ aliq̃ nã rõne eẽntie ſue: ⁊ mltoꝝ ꝯcurrẽtiũ in ea: tã q̃ vnũ totũ aggregatũ: põt eẽ repñtatiuũ trinitatis ⁊ eoꝝ q̃ appreh̃ẽdunꝫ in trinitate: tale qđ eſt mens accepta in ſe ⁊ cũ opibꝰ ſuis: qa ibi eſt vnitas: ⁊ diſtictio: ⁊ ordo ori- ginis. tale aũt ẽt q̃tũ ad talẽ ꝯcurſum nihil eſt: qđ ſit iferiꝰ mente: ſicut patuit in pte ſenſitiua. 3. Diſtin. pª. q. 9. M.

Quelibꝫ oꝑatio ſenſitiua eſt ꝑmo cõpoſiti ex mã ⁊ forma ſicꝫ ꝓprij receptiui: ſic pꝫ in ꝑnº de ſenſu ⁊ ſenſato. nõ eñi ipſa aĩa eſt imediate receptiua viſionis: ſꝫ ipſuꝫ organũ qđ eſt cõpoſitũ ex aĩa ⁊ determinata pte corpis eſt ꝓximo rõ re- cipiẽdi viſionẽ: nec eſt aĩa nec aliqđ aĩe: nec illa forma mi- xtionis que eſt in determinata pte corpis: ſꝫ forma totius organi eo mõ quo humanitas eſt forma totius hoĩs eſt ꝓ- ꝓxima rõ recipiendi viſionẽ. Ex hoc pꝫ q ſi organuꝫ dicaꝫ illa ps totius aĩalis in qua tanq̃ in ꝓximo receptiuo reci- piꝫ ſenſatio: organũ dicẽꝫ eẽ aliqđ cõpoſituꝫ ex aĩa vt eſt ꝑnᵐ talis oꝑationis ⁊ ex pte corpis ſic mixta: ⁊ tũc pꝫ q̃re oculus cecus nõ eſt oculus niſi ſm quid: qa nõ eſt niſi alte ra pars cõpoſiti quod natum eſſet dici oculus carens alia parte qua complete oculus eſt oculus. 9. q. q. B.

Quelibet pſona ſicꝫ eſt creatrix ſic eſt artifex: ⁊ cũ ſit ſimplex in qua nõ diꝫ hñs ⁊ illũ qđ hꝫ: q̃libꝫ eſt ars: ⁊ ars eque pti- cularis: ⁊ eq̃ actualis: tñ appropriatꝫ ꝟbuꝫ dr ars ſicꝫ ſapia ſiue notitia ꝓ tãto: qa ex mõ ſue ꝓceſſionis cõpetit ſibi q ſit notitia actualis ꝓcedẽs de memoria pina declarãs oẽ itelligibile qđ in memoria ꝯtineꝫ. Hoc pꝫ ꝑ Aug. 7º de tri. c.ꝑ. ita dr filiꝰ ſapia pñis: quẽadmodũ dr lumẽ pñis: ⁊ q̃lr h ſit ſtatim ſubdit. ſ. quẽadmodũ lumen de lumine: ⁊ vtrũqꝫ idẽ lumẽ: ſicꝫ itelligiꝫ ſapia de ſapia ⁊ vtraqꝫ vna ſapia. cõ ſimilr dico ars de arte ⁊ vtraqꝫ vna ars. 8. q. q. U.

Quelibet poª apprehẽſiua: vt apꝑhẽſiua eſt: eſt in poª ad ap- prehẽdere ꝑmo ꝑmitate pfectiõis: lꝫ nõ ꝑ ꝑmitate gñõnis: ⁊ q̃nqꝫ ꝑ ꝑmitate gñõnis: q̃n. ſ. obm in ſe eſt pñs tali poten tie: vt actu cognoſcibile ab ea: tũc eñi nõ opꝫ añ actũ in po tẽtia aliqđ aliud fieri: in quo ipſum obm ſit pñs: ſed pᵐ qđ fit ab eo eſt actus: q̃n aũt obm nõ eſt natũ in ſe eẽ pñs ſub rõne actu cognoſcibilis a tali poª: tũc quelꝫ poª apprehen- ſiua eſt in poª ad apprehẽſionẽ ⁊ ad illud: in quo cognoſci- bile erit pñs: ⁊ prius ordine originis eſt in poª ad habẽdũ iſtã pñtiã q̃ ad habẽdũ actũ: ⁊ ita eſt in cogñe ſenſibiliuꝫ. ſenſibilia eñi nõ ſunt nata in ſe eẽ pñtia itellectui ſub rõne actu itelligibiliũ: ſꝫ tñ in ſpẽ itelligibili pñt ſic eſſe pñtia: ⁊ hoc quãtũ ad itellectionẽ abſtractiuã: de qua eſt ſermo in ꝓpoſito: ⁊ ideo poª apprehenſiua reſpectu taliũ eſt in poª ad duplicẽ actũ: ⁊ ab agente approximato ꝑus ordine ori- ginis recipiet ꝑorẽ actũ q̃ poſteriorẽ: nec tamẽ itelligo ita iſtos actus eẽ ordinatos: q ꝑor ſit rõ recipiẽdi reſpectu po ſterioris: ſicꝫ. ſ. ſupficies eſt ratio recipiẽdi albedinẽ: tũc eñi intellꝰ reſpectu nullius itelligibilis recipe poſſet actũ ſcđꝫ qui eſt itellectio: niſi ꝑus hñet actũ ꝑmũ: vt ſpẽm eiuſdem obti: ſed itelligo q intellꝰ de ſe eſt rõ imediata recipiendi vtrũqꝫ actũ: ipſi actus tñ iter ſe ſunt ordinati: q̃n obm non eſt natũ eſſe pñſens in ſe: qa tũc opꝫ ꝑus naturalr eſſe illũ actũ: quo obm eſt pñſens vt intelligibile: q̃ illũ qui eliciꝫ circa obm itelligibile vt pñſens. 3. Diſ. pª. q. 6. infra. O.

Quelꝫ ſuba eiuſdẽ ſpẽi ꝑcedit q̃litatẽ quãlꝫ: eo mõ quo ſuba ſm totũ genus ſuũ ꝑcedit qualitatẽ ſm genus ſuũ. ſ. diffõ- ne cogñe ⁊ tpe: hoc eſt ſeꝑabilitate quantũ in ſe eſt: ⁊ ſic tri pliciter ſuba geniti ꝑcedit qualitatẽ gñantis: lꝫ nõ tpe. ſ. tẽ- porali vel actuali duratione extra cãm. 1. Diſ. 4ª. q. 1. J. Ji.

Quelꝫ ꝟtus cognitiua hꝫ ſuã ꝓpriã appetitiuã: nec põt pfecte ꝯiungi cũ ꝯueniẽti niſi ſm vtrãqꝫ ꝯiũgaꝫ: ⁊ ꝓꝑ ꝓpinqtatẽ accipiunꝫ tãq̃ vna poª. ſũt eñi iſeꝑabiliter ꝯiuncta q̃ oꝑa- tio ⁊ delectatio: quas ꝓhs 10º ethi. dicit nõ poſſe abinuiceꝫ ſeꝑari: ⁊ ideo videnꝫ eadẽ. vñ tales ꝑdicationes ſũt cauſa- les: vt ſit ſenſus delectatio eſt ꝯiũctio cuiuſlꝫ ꝟtutis cũ ſuo ꝯueniẽti: qa cãꝫ ex obto ꝯueniẽti ſenſui. 15. D. 2ª. q. vᶜᵃ. J. D.

Quicũqꝫ accepiſſet iuſtitiã originalẽ in ſe formalr vel volun tate ꝯſequẽte fuiſſet debitor ꝓ ſe ⁊ pro tota ſua poſteritate pro quo accepiſſet ꝟtualr: ⁊ ita ſi Adam non peccaſſet ſed Caym: tamẽ filij Caym cõtraxiſſent pctm̃ originale non ab Adã ſed a Caym. nũc aũt nullus accepit formalr niſi Adã: ⁊ ideo

⁊ iõ oẽs alij habuerũt eãdẽ rõnẽ debiti hñdi iuſtitiã:⁊ eã/ dẽ rõnẽ carẽtie ipſius:qꝛ ꝑ actũ alteri⁹:⁊ iõ mõ a nullo pa rẽte ꝓximo ꝯbit̃ ita:vt ꝑ ipm̃ poſſet intẽdi:ſicut nec ꝑ ipſʒ poſſet ꝑ ſe cauſari.32.diſ.2ª.q.vnica.

Quicqd eſt extra rationeʒ per ſe ipſius nãe ſpecifice:⁊ nõ eſt per ſe ꝯñs naturam illam eſt tali nãe accidẽs:⁊ hoc modo qcqd ponit̃ indiuiduãs eſt accidens:non tñ eſt ꝓprie ac/ cidens ſicut alij intelligunt.3.diſ.2ª.q.4.infra.O.

Quicqd eſt nãlr mouẽs itellm̃ nr̃m ꝓ ſtatu iſto ſiue intell's agẽs:ſiue phãtaſma:ſiue ſpẽs rei itelligibilis:hʒ ꝓ efficem adeq̃to cãre in nobis ꝯceptũ illi⁹ qdditatis:⁊ eoꝝ q̃ ꝯtinẽt̃ in tali qdditate eẽntialr vel virtualr.8.diſ.ꝓ.q.3.infra.C.

Quicqd eſt potẽs agere eſt aliqð ens hñs actũ ꝓm̃ ⁊ prior eſt ſibi ſm̃ nãm rõ actus ꝓmi ſm̃ ſe q̃ꝫ in cõparatione ad actũ 2m̃:cuius põt eẽ ꝓn̄m:ita q͛ lʒ illud quo tale ens eſt ꝓn̄m act⁹ ſcði nõ ſit aliud a nã ſua:nõ tñ ꝓª entitas ſua eſt nã ſua: vt eſt ꝓn̄m talis act⁹ ſcði:ſʒ nã ſua:vt in ſe eſt hec:⁊ ita ꝓª diſtin ctio entis nõ eſt ꝑ nãm ſuã inq̃ntũ eſt ꝓn̄m talis oꝑationis: ſed ꝑ nãm ſuam:vt hec nã:lʒ ꝑ identitatẽ ipſa ſit principiũ talis actus ſcundi.1.Diſt.2ª.q.6.B.

Quicqd gñat ipſa volitio:gñat nãliter: vñ habitus appetitiui virtute actuũ appetitus ita gñant̃ nãliter ex eis:ſicut habi tus intellectiui generantur naturaliter ex intellectionibus. 13.diſtin.ꝓ.q.vnica.D.

Quicqd hʒ ordinẽ ad aliqd hʒ ſimilẽ ordinem ad qðlʒ aliud: ad qð illud hʒ ordinẽ talẽ:iſta ꝓpoſitio eſt vera in ordine eſſentiali non intelligẽdo cõditionẽ ſpãlem ordinis:ita me diationẽ vel immediationem propinquitatem vel remo/ tionem.19.Diſ.ꝓ.q.2.J.

Quicũqʒ intell's nõ põt hẽre aliquã cognõnẽ dictatiuam de oꝑando nãliter ꝓorẽ:dictãtẽ illã praxim:quã reſpicit talis cognitio:nec põt hẽre cognitionẽ ꝓncipioꝝ:ex qb⁹ inferat talẽ cognitionẽ dictatiuã oꝑandoꝝ:nec põt hẽre cognitio/ nẽ qdditatiuã terminoꝝ:in qbus includunt̃ talia ꝓncipia: talis intell's nõ v̓ poſſe hẽre cognõnẽ practicã ꝓpriiſſime ſumptã ſm̃ illas duas ꝯditiones ꝓdictas.ſ.ꝯformitatẽ ad obm̃:⁊ ꝓoritatẽ:ſʒ intell's diuinus cõparãdo cognõnẽ eius ad actũ volũtatis ei⁹:nõ ꝓhabet cognõnẽ dictatiuã aliquã de aliquo faciẽdo:nec cognõnẽ alicuius ꝓncipij:nec qddita tiuã termini icludẽtẽ ꝓn̄m practicũ:⁊ iõ nõ hʒ aliquã cognõ nẽ conformẽ:⁊ tali praxi ꝓorẽ:qꝛ ſi añ actũ volũtatis diui/ ne poſſet intell's diuin⁹ aliquã talẽ cognõnẽ hẽre:hẽret eã mere naturalr ⁊ neceſſario:qꝛ oĩs cognitio ꝓcedẽs ibi actũ volũtatis eſt mere nãlis:⁊ ꝑ eẽntiã vt ipſa eſt rõ mere nã/ lis intelligẽdi:de neĉitate ergo cognoſceret hoc eẽ faciẽdũ:⁊ tũc volũtas:cui offert:nõ poſſet nõ velle iſtud qꝛ tũc poſſet eẽ nõ recta:qꝛ volũtas potẽs diſcordare a rõne practica ꝓt eẽ nõ recta de neceſſitate.g̃ volũtas diuina vellet hoc oꝑe rãdũ:⁊ ꝑ ꝯñs oĩa:qꝛ qua rõne eſſet de vno eadem ratione ⁊ de alio.38.diſt.ꝓ.q.vnica.B.

Quicqd intell's cauſat ſine actione obiecti circa obiectuʒ pre/ ciſe:hoc eſt virtute propria intellectus:⁊ hoc loquendo de obiecto vt habet eſſe cognituʒ in intellectu preciſe:⁊ de in/ tellectu:vt conſiderans eſt:illud eſt preciſe relatio rationis. 2.Diſtin.ꝓ.q.7.Hg.

Quicqd nõ põt fieri a deo in vno die:qꝛ includit ꝯtradictionẽ: hoc nõ poſſet fieri i iſinito preterito ſi fuiſſet ꝓꝑ eandẽ rõ/ nẽ:in iſta eñi die ſunt infinita inſtãtia:imo in vna hora vni⁹ diei:in quoꝝ quolʒ poſſet creare aiam:ſicut in vno die to/ ti⁹ tꝑis infiniti ſi eſſet:nõ eñi opʒ eũ quieſcere a die in dieʒ vt creet vnã aiam poſt aliã:⁊ ita ſi infinitis inſtãtibus hui⁹ diei nõ põt creare infinitas aias:qꝛ hoc nõ eſt factibile:nec in infinitis diebus totius ꝓteriti poſſet infinitas aias creaſ/ ſe:⁊ ſi dicas inſtãtia huius diei nõ fuiſſe in actu: ſicut ſunt infiniti dies ꝓteriti. Hoc nõ ſufficit:qꝛ ſicut inſtãtia infinita infinitoꝝ dierũ in qbus creaſſet fuiſſent in potentia per te (ſicut indiuiſibile eſt in cõtinuo):⁊ non in actu: qꝛ nullum illoꝝ fuiſſet in actu terminus tꝑis:ita eſt ẽt de infinitis in/ ſtantibus huius diei:igit̃ equalẽ infinitatẽ vident̃ hẽre in/ ſtantia vnius diei vel huius hore cũ infinitis inſtãtibus in/ finitoꝝ dierũ:⁊ ita v̓ ſequi ꝓpoſitũ.Cõcederent tñ aliqui ꝓhi nõ eſſe ipoſe iſinitatẽ eẽ in accñtalr ordinatis:ſicut pʒ ꝑ Aui.6.meta.c.de cauſis.1.Diſt.2ª.q.3.J.

Quicqd nõ repugnat priori naturaliter niſi per illud qð eſt poſterius nãliter:ſimplr nõ repugnat ſibi:qꝛ contradictio ſimplr nõ eſt alicuius ad prius per hoc q͛ illud hʒ ꝯtradi/ ctionẽ ad poſterius natura.2.q.q.H.

Quicqd põt realr eẽ idẽ ſimplr ꝑfecto:ipm̃ nõ põt eẽ aliquo mõ impfectũ:⁊ tñ nõ opʒ q͛ quodcũqʒ tale ſm̃ rõnẽ ſuaʒ formalẽ ſit ſimpliciter perfectum.19.q.q.L.

Quicũqʒ pro tota mora vie manet in merito:neceſſario in ter mino erit beãus:⁊ hoc pʒ ex euãgelio Math.24.vbi dĩ q ꝑſeuerauerit vſqʒ ad finẽ hic ſaluus erit:in vltimo eñi in/ ſtãti vie in quo debuit recipe btitudinẽ nõ potuit ponere obicẽ:alr illud iſtãs nõ fuiſſet terminus.5.diſ.2ª.q.2.N.

Quicqd repugnat alicui formalr:ex ſe repugnat ei:⁊ qð nõ re pugnat formalr:ex ſe nõ repugnat:nec eſt hoc ſingẽdũ q͛ hoi nõ repugnat:qꝛ eſt ens in potẽtia:⁊ chimere repugnat: qꝛ nõ eſt ens in potẽtia imo magis ecõuerſo:qꝛ homini nõ repugnat:ideo poſſibile eſt potẽtia logica.⁊ qꝛ chimere re/ pugnat:iõ eſt impoſſibile ipoſſibilitate oppoſita:⁊ iſtã poſ ſibilitatem ꝯſequit̃ poſſibilitas obiectiua:⁊ hoc ſuppoſita oĩpotẽtia dei:que reſpicit oẽ poſſibile:dũmõ ſit aliud a ſe: tñ illa poſſibilitas logica abſolute rõne ſui poſſet ſtare:lʒ ꝑ ipoſe nulla potẽtia eã reſpiceret. Prima igit̃ oĩno rõ ⁊ non reducibilis ad aliã:q̃re hoi nõ repugnat eſſe eſt:qꝛ hõ for/ malr eſt hõ:⁊ hoc ſiue in re realr ſiue in intellectu ꝯceptibi liter.Et ꝓª rõ quare chimere repugnat eẽ:eſt chimera iquã tũ chimera.Aliter igit̃ ineſt hec negatio nihileitas homini in eternitate:⁊ chimere:⁊ tñ nõ ꝑꝑ hoc eſt vnum magis ni hil altero.36.diſtin.ꝓ.q.vnica.M.

Quicũqʒ ſenſus in vna parte ſcripture nõ eſt lr̃alis:in alia par te eſt lr̃alis:⁊ iõ lʒ aliqua pars ſcripture habeat diuerſos ſenſus:tñ tota ſcriptura hʒ oẽs ſenſus iſtos pro ſenſu lr̃ali. 3.q.prol.infra.S.

Qui dĩt angelos eſſe creatores alicuius nãe ſunt oẽs filij pa/ tris ſui diaboli.Dam.c.18.Jtẽ Aug.12.de ci.ca.24.loquẽs de angelis.Tam nec eos dicim⁹ creatores aĩalium:q̃ꝫ nec agricolas frugũ. Jtẽ.3.trini.c.9.⁊.14.Jta nõ poſſumus di cere angelos creatores fuiſſe:ſicut nec poſſumus dicere ho mines eẽ ſegetũ creatores. Et poſt.c.10.vel.c.16. Non eſt creator niſi q ꝓncipalr iſta format:penes quẽ ꝓmitus ſunt oiuʒ q̃ ſunt mẽſure numeri ⁊ põdera.1.diſ.4ª.q.1.A.

Quid ſimplex nõ eſt punctualr ſimplex:quaſi vnicam ſolam ꝑfectionem in ſe ꝯtinens:ſed hec:eſſentia eſt ſimplex ⁊ illi/ mitata:qꝛ illimitata nõ tñ intenſiue in vna rõne ſʒ in oĩb⁹ que ſunt ꝓncipia ꝓpriarũ operationũ dei:ſicut natura crea ta eſt quodãmõ illimitata:qꝛ idẽtice eſt quolibet ꝓn̄m tale operandi:cũ hac tñ illimitatione eſſentie diuine quaſi exten ſiua ſtat ſimplicitas:imo ex infinitate ſequit̃ ſimplicitas: qꝛ infinitum nulli eſt componibile: vt pars parti:ſed tamẽ poteſt eſſe realiter idem:lʒ non formaliter cuilibet infini/ to.26.Diſtin.ꝓ.q.vnica infra.Dd.

Quilibet filius Ade nãliter eſt debitor iuſtitie originalis:⁊ ex demeritio Ade caret ea:⁊ iõ oĩs talis hʒ vnde cõtrahat pec catũ originale:ſed ſi alicui in primo inſtanti creationis aie detur gratia:ille lʒ careat iuſtitia originali:nunq̃ꝫ tñ eſt de/ bitor eius:qꝛ merito alterius preuenientis peccatuʒ datur ſibi gratia que equiualet illi iuſtitie quantum ad acceptio/ nẽ diuinã:imo excedit:ergo quãtũ eſt ex ſe qlibʒ hẽret pec/

catũ originale: niſi ali⁹ ꝓueniret merẽdo.2.diſ.3i.q.1.D.

Quilibet habitus intellectualis hꝫ vnitatẽ ex vnitate ſui pͥmi obiti in quo habit⁹ virtualr ↄtinet̃ ſicut in ſua cã partiali: ſicut geometria dĩ vnus habit⁹ ex vnitate linee: in qua linea oĩa alia q̃ deducunt̃ in ſcia illa virtualr ↄtinent̃ mediatius vel imediatius ſm ꝙ ſe hñt ad illã: tñ ſi alia explicita ĩ ſcia ↄſiderent̃ ſub ꝓprijs rõnibus in ſe: non aũt vt ↄtinent̃ in aliquo vno pͦ ſubto: ſorte tot ſunt habit⁹ quot ↄcl'ones diſtincte ſpecie ſunt demõſtrate.25.diſ.3i.q.2.C.

Quilꝫ miniſtrans ſacr̃m pnĩe maxime dꝫ cauere ne indiſcrete miniſtret ſacr̃m pnĩe p̃cipue in illo caſu: vbi ex indiſcretione ſua nõ poterit explicite penitere abſqꝫ hoc ꝙ perdat cõfeſſionẽ alterius ſibi ↄfeſſi.21.diſ.4i.q.2.infra.N.

Quilꝫ pũctus in terra põt intelligi eſſe ad oriẽtẽ in comparatione ad celũ vl' reſpectu diuerſorũ ſituũ terre p̃terq̃ reſpectu duoꝝ poloꝝ q ſunt ĩmobiles: vñ p eẽ ad oriẽtẽ non hĩ aliqua determinatio terre certa ⁊ p̃ciſa in q̃.l.pte terre ſit paradiſus.17.diſt.2i.q.2.infra.A.

Quilꝫ q̃cũcũqꝫ extraneus: cui ego poſſum ſeruire in neceſſitate eſt hñdus vt ꝓximus: ⁊ h̃ eſt qđ dicit ibi Salua. Uade ⁊ tu fac ſilr.i.habe p proximo oẽm: cui potes bñ facere: ẽt ſi ſit tibi extraneus: nõ igit̃ bñ faciẽs eſt tñ ꝓximus: ſed ẽt oĩs potẽs bñ pati a nobis: ⁊ hoc ſiue paſſiõe exteriori ſiue bona dilectione paſſiua q̃ eſt mot⁹ iterior: ⁊ hoc modo beati qb⁹ nõ poſſum⁹ bñ facere pñt bñ diligi ⁊ oẽ ꝓximi: deus aũt lꝫ bñ diligat̃: nõ tñ ex dilectione alicuius põt addi ſibi aliquod bonum: ⁊ ideo non cõprehendit̃ ſub proximo.20.diſ.3i.q.vnica.B.

Quilꝫ ſm rectã rõnẽ tenet̃ ſeruare p̃ceptũ diuinũ q̃diu non eſt reuocatũ: ⁊ p ↄñs nõ facere peccatũ in quocunqꝫ caſu: qꝛ qđcũqꝫ peccatũ eſt peccatũ: qꝛ eſt ↄtra p̃ceptũ diuinũ. ergo in quocũqꝫ peccato quis tranſgredit̃ p̃ceptũ diuinũ.50.Diſtin.4i.q.2.infra.D.

Qui ſciẽter exponit ſe piculo ſalutis ſue peccat mortalr: ⁊ iõ iſte ſi aliq̃ actu elicito determinat ſibi nunq̃ penitere niſi ĩ extremis: illo actu elicito exponit ſe periculo tali: ⁊ peccat mortalr: ſꝫ ẽt de illo pcõ ſi ſic peccauit poſſe eſt ipꝫ penitere in extremis ſicut ⁊ de alijs.20.diſ.4i.q.vnica.E.

Quilꝫ ſimplex tenet̃ cauere nõ ſolũ oẽm errorẽ ↄtrariũ articulis numeratis: ſed ẽt oẽ qđ eſt ↄtrariũ veritati ſcripture.ſ.canonis biblic: qꝛ nõ poſſet aliquis ꝑtinaciter adherere cõtrario alicuius veritatis in biblia quin iudicaretur hereticus.25.diſtin.3i.q.1.infra.D.

Quilibet tenetur magis vitare peccatuꝫ mortale in ſeipſo q̃ querere ſalutẽ proximi: qꝛ ordinata charitas magis eſt ad ſeipſum.5.diſtin.4i.q.3.A.

Quilꝫ viator tenet̃ eẽ mẽbrũ eccl'ie militãtis: nõ tñ in ſcia diuina: ſꝫ ẽt q̃tũ ad notitiã alioꝝ mẽbroꝝ q̃tũ in ſe eſt: qꝛ tenet̃ cũ alijs mẽbris cõicare in his q̃ pertinẽt ad obſeruãtiã legis: ⁊ eos nõ ſcãdalizare.4.Diſ.4i.q.6.infra.A.

Quodcũqꝫ gratificabile capax eſt in potẽtia obediẽtiali q̃tecũqꝫ grẽ: qꝛ reſpectu hui⁹ accñtis p accñs: ⁊ tñ conuenientis nõ hꝫ vñ determinet̃ ad certũ gradũ: neqꝫ iſtud inducitur per aliquã alterationẽ paſſi vel ab agente naturali: ſed tñ ſm ꝙ abſolute ſubiectũ eſt capax ⁊ deus poteſt imprimere.14.Diſ.3i.q.4.J.

Quodcũqꝫ trãſcẽdẽs p abſtractionẽ a creatura cognita põt ĩ ſua indifferẽtia itelligi: ⁊ tũc ↄcipit̃ de⁹ q̃ſi ↄfuſe ſicut aia' li intellecto hõ itelligit̃. Sꝫ ſi tale trãſcẽdẽs in cõi itelligit̃ ſub rõne alicuius ſpãlioris pfectionis: puta ſũmũ vel pͥmũ vel infimũ: iam hĩ ↄceptus ſic deo ꝓprius ꝙ nulli alij ↄuenit. Cõſilr abſtrahẽdo a numero ꝓprie accepto q.ſ.eſt q̃titas diſcreta: rõnẽ ꝓprie diſcretionis: hẽri poteſt conceptus eius qđ eſt trinitas. Et ad iſtũ modũ acquirẽdi cognitionẽ ſimplicẽ iſtoꝝ terminoꝝ deus ⁊ trinus ſufficit nature anime ẽt in hoc ſtatu.14.q.q.E.

Quodlibet creatũ in eſſe qdditatiuo eſt limitatũ: ⁊ quelibet pfectio eius ſibi eẽntialis: ⁊ iõ a nulla tali ſumit̃ attributũ: pari enĩ rõne a q̃libet eẽntia creata aſſumeret̃ attributũ: ſed ab illo qđ eſt pfectio accñtalis creature: ſiue in bñ eſſe eius ſumit̃ attributũ: qđ dicit pfectionẽ ſimplr in ſubiecta ſuba: qꝛ lꝫ vt nã q̃dã hẽat gradũ limitatũ: tñ vt pficiẽs aliđ in bñ eſſe eius: nullã limitationẽ importat: ⁊ ſic attributũ: ſic ẽt in deo nõ notat pfectionẽ pͥmã: ſed quaſi accidẽtalẽ in bñ eſſe: vñ Augu.15.de trini.c.5. Si dicimus ſapiens: ſpecioſus: potẽs: ſpũs: bonũ qđ nouiſſimũ poſui: vĩ ſignificare ſubaꝫ: cetera ꝯo hui⁹ ſube q̃litates.8.di.pͦ.q.4.B.

Quodlibet ens habet intrinſecũ ſibi gradũ ſue pfectionis: in quo eſt finitum: ſi eſt fi. vel infinitum ſi eſt infinitum.2.diſtin.pͦ.q.2.infra.Cc.

Quodlibet verbũ illoꝝ eſt p ſe neceſſariũ ad formã: ſꝫ ſi ſubtrahat̃ aliqua ſyllaba p ſyncopaꝫ nõ ꝓp hoc deſtruit̃ forma: nõ eniꝫ voluit deus oĩno determinare hoĩeꝫ ad verba in ſacr̃is vltra illũ modũ quo verba ſufficiunt ad exprimẽdũ cõceptũ: ſed cũ ſyncopa bñ intelligit audiẽs cõceptum loquẽtis: hoc aũt magis cauẽdũ eſt verbis ſacr̃alibus q̃ in alijs verbis ꝓp reuerẽtiã ſacramẽti: nec tñ auderẽ dicere ꝙ nõ vitãs eã peccat mortaliter: ſi nõ vitat nõ ex cõtẽptu: ſꝫ ex q̃dã infirmitate vel ↄſideratione humana q̃ nõ p̃caueret oĩbus q̃tũ poſſet.3.diſt.4i.q.2.N.

Qđ hꝫ a ſe potẽtiã actiuã hꝫ a ſe entitatẽ: qđ aũt hꝫ a ſe aliq̃d hꝫ illud in tota plenitudine que ſibi põt cõpetere: nihil enĩ habet̃ limitate in aliquo niſi habeat ab aliquo agẽte determinãte illud ad certũ gradũ: qꝛ ſi vnũ ens hẽat a ſe plenitudinẽ entitatis ⁊ aliud ens nõ hẽret a ſe talẽ plenitudinem: ſed entitatẽ limitatã oĩno nulla eſſet ratio quare illud plus hẽret plenitudinẽ entitatis q̃ iſtud: ſed videt̃ eſſe caſus q nõ põt eſſe in his que ſunt a ſe.7.q.q.Y.

Qđ nõ includit aliquã qdditatẽ in gñe nec aliqua qdditas in genere includit ipm: illud nõ eſt in genere nec per ſe nec p accñs. nõ p ſe: pꝫ qꝛ ſola illa ſunt in gñe q̃ per ſe includunt qdditatẽ: vt indiuidua: vel q̃ ſunt ipſa qdditas: vt hõ vel humanitas. nec per accñs vel per reductionẽ: quia qđ eſt ſic in genere includitur in aliquo quod eſt per ſe in genere.22.Diſtin.3i.q.vnica.B.

Qũo phs ſi ↄcedat graue ſic moueri effectiue a ſe: lꝫ nõ per cognitionẽ: nec ẽt ꝙ nãlitas eius ſit ab eo inquãtũ hꝫ pͥncipiũ actiuũ: hẽbit pͥncipale propoſitũ ſuũ ꝙ iſta neceſſario mouent̃ ab alio: qđ ipſe intẽdit pͥncipaliter ꝓbare: Dico ꝙ ſatis hꝫ hoc ex diſtinctione potẽtie: iſta enĩ nõ reducũt ſe ipſa de potẽtia 2a ad actũ 2m niſi prius reducta fuerint de potẽtia pͥma ad actũ pͥmũ: vel ſaltẽ poſſent reduci ad actũ pͥmũ: ꝙ dico pro totis elementis: que tota ſm ipm ſunt ingenerabilia ⁊ incorruptibilia: ⁊ tñ qꝛ ſunt eiuſdẽ rõnis cuꝫ partibus ſuis nõ repugnat eis reduci de potentia pͥma ad actũ primũ: ſicut partes eorũ reducunt̃: ſeqt̃ ergo ꝙ omne graue ⁊ leue: lꝫ moueat ſe effectiue de potẽtia ſcđa ad actũ ſcđm: tñ mobile eſt vel mouet̃ ab aliquo alio extrinſeco a potẽtia pͥma ad actũ pͥmũ: nõ enĩ opꝫ q ſi oẽ qđ mouetur ab alio mouet̃: ꝙ in omni motu moueat̃ ab alio: ⁊ ſufficit pho pͥmũ: qꝛ per hoc deueniẽt ad aliqđ aliud ab omnibus iſtis: qđ nec in vno motu nec in quocunqꝫ poterit moueri ab alio: ſed eſt diuino mouens imobile. Silr ẽt põt dici ꝙ in iſto motu ⁊ ſi moueant̃ a ſe effectiue: nõ tñ mouent̃ a ſe: ſicut a pͥmis mouẽtibus: ex quo nõ mouẽt ſe p cognõnem: ſeqt̃ q p̃ſupponãt aliq̃d ſic mouẽs p cognõnẽ: ⁊ ita lꝫ moueant ſe effectiue nõ tñ ſic: qn moueant̃ ab alio: lꝫ nõ ſicut a cauſa proxima.2.diſ.2i.q.10.H. 7.phy.t.c.p.

Quot ſunt pfectiones in deo ſimplr: tot ſũt ẽt magnitudines: ⁊ tot equalitates: ſicut tñ ille oẽs ſunt ſimplr vna res: ita ⁊

equalitates

equalitates ſm eas ſunt ſimpliciter vna res. Ex hoc patet quõ magiſter bene aſſignat diſ.19. equalitatẽ perfectã in tribus ſm Augu. de fide ad Petrũ.c.j.ſ. magnitudine: potẽ(tia): ⁊ eternitate. p magnitudinẽ qdẽ intelligiſ fundamẽtum oĩs equalitatis ad intra ſm quãcũqʒ pfectionẽ ſimplr in oĩbus attributis: accipiẽdo magnitudinẽ nõ pro aliquo attributo diſtincto: ſʒ vt eſt cõe magnitudini cuiuſlʒ attributi: ⁊ p potẽ notanſ pſone eſſe equales ad oĩa extra: ⁊ hoc ſequit ad p(ri)m: qꝛ equalitatẽ valoris in forma in ſe ſequitur eq̃litas vigoris rõne actũi ad extra. Et p eternitatẽ notaſ equalitas eſſe in eis q̃ſi ſm durationẽ. Equalitas aũt ſm q̃titatẽ diſcretã nõ queritur ibi: q̃titatibus aũt continuis in creaturis: que ſunt q̃titas permanens ⁊ ſucceſſiua correſpõdet ibi magnitudo ⁊ eternitas: poteſtas aũt ſiue potẽtia nõ eſt tertia quãtitas: ſed reſpect⁹ magnitudinis ad extra. 31. Diſ.p̃.q. vnica. B.

Ratio Ariſ. pbat. 7. phy. in p̃ncipio q̃ totũ nõ moueſ a ſe p̃mo: hoc ẽ moueri: qõ eſt paſſio homogenea nõ ineſt toti homogeneo p̃mo: hoc eſt ſm cãlitatẽ pciſam inq̃tũ illa paſſio accipiſ vt homogenea: h eſt vt eiuſdez rõnis toti quãto: ⁊ pti quãti: qꝛ ſic nõ remoueref a toto: ſʒ remoueref a parte: qõ falſum eſt pp primitatẽ totalitatis: q̃ inferſ hic ex rõne cãlitatis pciſe: tñ nõ pbat qn totũ põt moueri a ſe p⁹ loquẽdo de illa motione totali: cui⁹ ptes ſũt motiones partiũ: ⁊ de p̃mitate cãlitatis pciſe: ⁊ cũ hoc ſtat qõ moueaſ p⁹ alia p̃mitate. ſ. totalitatis accipiẽdo moueri in cõi: prout. ſ. ↄuenit toti: ⁊ cuilibet pti toti⁹: ita q̃ alio mõ opʒ accipere predicatũ: qõ debʒ ineſſe toti hac primitate ⁊ illa. 2. Diſtin. 2ª.q.10. infra. M.

Rõ beatitudinis quã phs reputauit ſpãlẽ: q̃. ſ. ↄſiſtit in ſpeculatione altiſſimarũ cãrũ pfectiſſima poſſi hoĩ eſt valde rõ vliſ: in ſpãli aũt deſcẽdẽdo ipſe nõ vi pceſſiſſe vltra ſpeculationẽ pfectiſſimã in vita iſta: vñ īgſita iſta btĩtudine hominis ſubdit. Opʒ ⁊ corpus ſanũ eẽ ⁊ cibũ ⁊ famulatũ cẽt: nõ tñ eſtimãdũ multis ⁊ magnis indigere felicẽ: ergo felicitas illa ſpãlis: quã nos ponimus qꝛ ponim⁹ ſpeculationẽ hoĩ poſſẽ: lõge pfectior eſt quacũqʒ poſſi ſibi in vita iſta: nõ eſt nãliter nota eẽ finis nr̃: nec nãliter notum eẽ nãliter appeti a nobis tãq̃ finẽ. 43. diſ. 4ª.q.2. infra. Bb.

Rõ de neceſſe eſſe dʒ ſic intelligi: q(uo)d eſt ex ſe neceſſe eẽ hʒ ex ſe eſſe actualiſſimũ: ita q̃ p nihil qualecumqʒ aliud a ſe expectat aliquã actualitatẽ eſſendi: ⁊ iõ ex ſe indiuiſibile: qꝛ ſi poſſet diuidi: tunc ab illis p que diuidereſ expectaret aliquã actualitatẽ eſſendi quã hẽret in illis diuiſis: ⁊ oporteret illa deſtinguẽtia neceſſe eſſe: q̃ eſſent formaliter neceſſitates eſſendi: qꝛ eſſent vltime actualitates ⁊ neceſſitates in illis diuerſis neceſſe eẽ: ſine q̃b⁹ illa nõ hẽrent actualiſſimã entitatẽ: qꝛ diuiſibile nõ hʒ actualiſſimã entitatem ſiue exñtiã actualiſſimã: anteq̃ intelligaſ in aliq̃b⁹ illorũ: in que diuidiſ. Et p hoc tenet illa rõ ſuperius poſita in q̃one de vnitate dei ex rõne neceſſe eſſe: q̃ tacta fuit q̃one p⁹ hui⁹ ſcẽe di. q̃ neceẽ eẽ nõ diuidiſ in plura: qꝛ a. ⁊ b. ſi nõ eſſent formalr nečitates eſſendi añq̃ ẽʒ intelligerenſ in aliquo illoꝝ: in q̃bus neceſſe eſſe diuidiſ: cũ ſint vltime actualitates: ſine q̃bus illa actualitas cõis nõ eẽt neceſſe eẽ: requireret aliquo mõ aliqd aliud a ſe: p qõ eſſet. Sed hoc nõ cõcludit de diuerſis pſonis in eadẽ entitate neceſſaria: nã illa entitas ex ſe neceſſaria nõ expectat aliquã actualitatẽ ab ipſis diſtinguentibus perſonas: quia non diuiditur per illa diſtinguentia perſonas: ⁊ ita diſtinguentia perſonas nõ ſũt quaſi vltime actualitates quibus talia entia exiſtunt. 2. Diſtinctio. p̃.q.7. infra. Mm.

Rõ finis nõ eſt ꝓprie rõ fruibilis: ſed rõ illius boni abſoluti: cui ↄuenit rõ finis: ſʒ igiſ deus non ſit finis ſui: tñ reſpectu volũtatis ſue eſt illud oĩm abſolutũ cui nata eſt cõpetere rõ finis: qꝛ eſt ſũmũ bonũ: nõ tñ põt ſibi cõpetere rõ finis reſpectu ſui: ſicut nec reſpectu ſui eſt finis: ſʒ reſpectu oĩum finibiliũ: q̃lia ſunt bona ordinabilia ad aliud. 1. diſ. p̃.q.5.

Ratio habitus accidit ſpẽi ꝓut ſpẽs eſt in intellectu a quo nõ de facili deleſ: ⁊ iõ hʒ rõnẽ habitus: qꝛ rõnẽ forme pmanẽtis: ſed hoc nõ dĩ in q(ui)d de hac q̃litate ſicut habit⁹ nõ diciſ in q(ui)d de ſpecie: eadẽ enĩ eſſentia abſoluta in gñe qualitatis põt eẽ habit⁹ ⁊ diſpoſitio: ſilr habit⁹ eſt vle ad talẽ ſpẽm intelligibilẽ ſipr̃: qꝛ lʒ oĩs talis firmata ſit habit⁹: nõ tñ ecõuerſo: imo nec oĩs hitus intellualis eſt eiuſdẽ ſpẽi cũ ſpecie intelligibili eiuſdẽ obꝫi. 3. diſt. 2ª.q.10. infra. F.

Rõ nãlis oñdit nãe intellectuali eẽ aliqd ſumme diligendũ: qꝛ in oĩbus actib⁹ ⁊ oĩbꝫ eſſentialr ordinatis eſt aliqd ſupremũ: ⁊ ita aliqua dilectio ſuprema: ⁊ ita ſupremũ oĩm ſic diligibile: ratio aũt nãlis nõ oñdit aliud a bono infinito eſſe ſumme diligendũ. 27. Diſ. 3ª.q. vnica. H.

Ratione nãli cõcludiſ neceſſitas habit⁹ intellectualis pficiẽtis intellectũ circa ſpeculabilia: ⁊ habit⁹ pficiẽtis intellectũ circa opabilia: ⁊ ita habeſ habitus intellectualis ſpeculatiu⁹ ⁊ practicus: cõſilr rõne nãli ↄcludiſ neceſſitas habitus pficientis appetitũ circa ea q̃ ſunt appetibilia in ordine ad ſe ⁊ vlterius circa appetibilia in ordine ad alterũ: ⁊ ita habetur p⁹ diſtinctio virtutis appetitiue ordinãtis talẽ potẽtiaʒ in actibus ad ſe ⁊ ad alterũ. 33. diſt. 3ª.q. vnica. H.

Ratio ſapientie eſt infinita: ⁊ rõ bonitatis: ⁊ ideo hec ratio eſt illa per idẽtitatẽ: qꝛ oppoſitũ nõ ſtat cum infinitate alteri⁹ extremi: tamen hec ratio non eſt formalr illa: nõ eni ſeqſ: eſt vere idẽ alteri: ergo formalr idẽ eidem: eſt enim vera identitas a. ⁊ b. abſqʒ hoc q̃ a. includat formaliter rationẽ ipſius b. 8. Diſt. p̃.q.4. infra. Y.

Ratio vnionis nõ reqrit diſtãtiã vnibiliũ niſi pp potẽtialitatẽ in vno extremo: ⁊ actualitatẽ in altero extremo: ſicut pʒ de ſubiecto ⁊ acciñte q̃ ſe habent adinuicẽ ſicut potentia ⁊ actus. Iſta ratio nõ concludit de iſtis maxime diſtantibus ſcʒ verbo ⁊ natura creata: qꝛ neqʒ verbum eſt formaliter actus nature create: neqʒ natura creata eſt formaliter potẽtia reſpectu verbi neqʒ econuerſo: qꝛ tñc ex eis naturalr natũ eſſet fieri vnum. 1. Diſ. 3ª.q.1. infra. D.

Rõnabile eſt deũ aſſiſtere ſuo ſigno practico ad cauſandum ſignatũ ex determinatione volũtatis ſue p̃cedẽte omnez ↄditionẽ miniſtri: vt ſicut illa determinatio ſua qua tribuit ſigno eſſe certũ ſignũ eſt ab ipſo imediate oĩno ⁊ p⁹: ita ⁊ aſſiſtentia ↄ̃m illã determinationem ad cooperandum ſit imediate ab ipſo. 5. Diſ. 4ª.q.1. infra. A.

Rationabile eſt q̃ñ ab eodem agente cauſanſ in eodez ſubiecto due forme ordinate: hoc eſt non ex equo quantũ ad cauſationez: nec eque perfecte q̃ ſit vna diſpoſitio ad aliam: ⁊ hoc non perfectior ad imperfectiorẽ ſed econuerſo. 6. Diſtinctio. 4ª.q.9. K.

Rõnabilius eſt theologo diſcordãti a phõ in p̃ncipio ꝓpter qõ tenet aliquã ↄcluſionẽ ↄ̃ñter diſcordare in cõcluſione: q̃ʒ errare cũ eo in ↄcl'one ⁊ diſcordare ab eo in p̃ncipio: ꝓpter qõ ipſe errauit: ita enim cõcordare cũ eo: nec eſt phari, nec theologice ſentire: qꝛ talis nõ habet rationem que valeat apud phm: qꝛ nec phs concederet concluſionez niſi ꝓpter principium illud. nec ad concluſionem ſuaz habet p̃ncipiũ theologicum: qꝛ preciſe ad ea eſt p̃ncipium phicum: quod ipſe negat. 3. Diſt. 2ª.q.7. infra. L.

Realis entitas q̃ eſt in deo cũ ſit p̃ma rõ eſſendi ſimplr: rõnabiliter a ſanctis vocaſ eẽntia: vñ Aug. 7. de trini. c.j. in fine qõ eſt ſapie ſapere: ⁊ qõ eſt potẽtie poſſe: ⁊ eternitati eternũ eſſe: ⁊ iuſtitie iuſtũ eſſe: hoc eſt eſſentie ipſum eſſe: ⁊ ifra ca. 4. vel. 13. ab eo qõ eſt eſſe appellaſ eſſentia: ꝓpter qõ deus ipſe cui ꝓpriiſſime ⁊ veriſſime ↄuenit eſſe veriſſime dĩ eſſentia: ⁊ hoc p̃mo dicẽte Auguſtino ibidẽ. ca. 5. vel. 13.

Manifeſtũ eſt deum abuſiue vocari ſubaꝫ: vt noĩe vſitatiori intelligaẽ eẽntia: qḋ vere ac ꝑprie dr: ita vt fortaſſe ſolũ deũ oporteat dici eẽntiã. Eſt eñ vere ſolus: qꝛ incõmutabilis: idqꝫ nomẽ ſuũ ſuo famulo enũciauit moyſi cũ dixit: ego ſum q ſũ: ſꝫ tñ ſiue eſſentia dicaẽ: qḋ proprie dicĩ: ſiue ſuba qḋ abuſiue dicĩ vtrũqꝫ ad ſe dicit: non relatiue ad aliquid: hec ille. 1. q. q. infra. B.

Recta rõ indicat oẽs actus humanos debere eſſe recte circũſtãtionatos rectitudine ſibi debita. ſ. pricipata: loquẽdo de actib⁹ potẽtiaꝝ inferioꝝ: ſed actus potẽtie motiue ſubeſt volũtati. ģ dꝫ eſſe circũſtãtionat⁹ ⁊ rectus rectitudine ſibi debita: vt ꝙ trãſeat ſup mãm debitã vt ordineẽ ad debitũ finẽ: vt. ſ. edificet ꝓximũ: ⁊ ꝙ notificet illud qḋ eſt i ꝯceptu mẽtis: alr eñ eẽt mẽdaciũ: ex defectu igĩ alicui⁹ circũſtantie: quã dꝫ imꝑare volũtas eſt pctm ⁊ malitia formalr in volũtate ⁊ mãliter in ſermone. 4 z. Diſ. z¹. q. z. infra. N.

Relatio aliqua finita nec̃o eſt ad terminũ: vel obm infinitũ: qꝛ qḋ eſt ad finẽ inquãtũ tale: eſt finitũ: ẽt acceptũ vt eſt oĩno ꝑximũ fini cũ oĩbus. ſ. q̃ ſufficiũt ad imediate attingendũ finẽ vltimũ: ⁊ tñ relatio finis: ad quẽ eſt illud: imediate nõ fundaẽ niſi in infinito: ⁊ hoc frequẽter accidit in relationibus ꝓportionaliũ ⁊ nõ ſĩliũ: qꝛ ibi p⁹ extrema ſunt maxime diſſĩlia. Ita dico in ꝓpoſito ꝙ inter potẽtiã ⁊ obm nõ eſt relõ ſimilitudinis ſed ꝓportiõis: ⁊ iõ bñ põt capacitas in nã eſſe finita: ſicut ⁊ nã eſt finita: ⁊ tñ eſſe ad obm infinitũ ſicut ad ſuũ correlatiuũ. 1. Diſ. ṗ. q. z. F.

Relõ ⁊ abſolutũ nõ pñt hẽre tales ꝯcept⁹ quoꝝ vn⁹ ſit ꝑ ſe determinabilis: ⁊ ali⁹ ꝑ ſe determinãs: qꝛ ſi aliquis ꝯcept⁹ abſtract⁹ ſit idifferẽs põt ꝯtrahi ꝑ ꝯceptũ abſolutũ q̃uſqꝫ ſit determinatiſſim⁹ ſub gñe abſoluto: ꝯſĩlr ꝑ ꝯceptu reali ſub gñe relatiuo: neuter igĩ eſt ꝑ ſe ꝯ̃ctiuus vel determinatiuus alterius: qꝛ vterqꝫ ſine altero natus eſt hẽre ꝯceptuꝫ determinatiſſimũ in ꝓpria coordinatione. 13. q. q. infra. Y.

Relõ dei ad creaturã ſiue actualis ſiue hitualis ſiue aptitudinalis eſt ens rõnis. 18. Diſt. ṗ. q. vnica. D.

Relationes diſtincte qualitercũqꝫ in re ſic ꝙ non ſint omnino vnica formaliter realis: nõ predicantur de ſe inuiceꝫ in abſtracto: lꝫ ſint in eodem ſuppoſito: hec enim eſt falſa: paternitas ſiue generatio actiua eſt ſpiratio actiua ſiue innaſcibilitas. 4. q. q. infra. O.

Relationibus ex parte ꝓducẽtiũ vel ꝓductiui corrñdent relationes ex parte ꝓductoꝝ ⁊ tot: ſꝫ nõ ſequiẽ ſi relationes ꝓducti diſtinguũt ſic: vt ſint in diſtinctis ſuppoſitis: ergo ⁊ relõnes ꝓducẽtis: cuius rõ aſſignaẽ: qꝛ relõnes ꝓducti pñt diſtingui ꝑꝑ diſtinctas rõnes ꝓducẽdi: q̃ ſunt in ꝓducente: lꝫ ſit idẽ ſuppoſitũ ꝓducẽs: ſicut ꝓductio artificialis ⁊ nãlis diſtinguũtur ꝑ pncipia ꝓductiua. ſ. ꝑ artẽ ⁊ nãm: lꝫ iſta ꝯcurrant in eodẽ ſuppoſito: relõnes aũt ꝓducti nõ pñt ita ꝯcurrere in eodẽ ſuppoſito ⁊ vna ꝑſona: ſed ſunt diſtincte ꝑſonalr: qꝛ ꝓductũ eſt per ſe ſubſiſtens ⁊ ſuppoſituꝫ. Alia ratio patet ex ſuperiori ratione in ſolutione queſtionis: qa nõ poteſt idem ꝓduci duabus ꝓductionibus totalibus: lꝫ idẽ poſſit ꝓducere duab⁹ ꝓductionib⁹ totalibus: ⁊ iõ relationes ꝓducti nõ plurificanẽ in eodẽ lꝫ relõnes ꝓducẽtis poſſint plurificari. z. Diſ. ṗ. q. 7. Bb.

Relationes in creaturis ſunt accidẽtia loquẽdo de relõnibus creaturarũ ad illa ad q̃ nõ depẽdẽt eẽntialr: ad q̃cũqꝫ aũt eſſentialr depẽdet. a. ipſa depẽdẽtia eius eſſentialis nõ eſt ſibi accñs: hoc eſt nõ eſt aliud realr: ⁊ tũc illud qḋ adduciẽ de. 5. trini. c. 5. ꝙ in reb⁹ creatis illud qḋ nõ ſm ſubaꝫ diciẽ reſtat rẽ. exponẽdũ eſt ſm accñs dici: qḋ nõ ꝑ ſe ꝑ̃dicaẽ in qd: ⁊ cũ hoc eſt ẽt mutabile: nõ tñ manẽte fundamẽto ſꝫ ꝑ mutationẽ fundamẽti: ⁊ ṗma ꝯditio deficit in ꝑ̃dicatis eẽntialibus: vel potius in ſubalibus dictis de creaturis. z⁹ conditio deficit in relõnibus diuinis: ſed ambe ꝯcurrentes ſufficiũt: ⁊ ita põt exponi vltima auctas de. 16. c. qꝛ illa ſũt accidentia in his ad que diciẽ deus: hoc eſt ſunt ſimplr mutabilia: nõ tñ amiſſibilia: ⁊ ſunt dicta accñtaliter: hoc eſt non eſſentialiter de ſubſtãtiis: ⁊ vna ꝯditio deficit in relationibus diuinis. 1. Diſtin. z¹. q. 5. infra. P.

Relatio hꝫ ꝓpriũ ſuũ ineſſe ſicut dicit Ari. 3. meta. ⁊ tñ nõ ſequiẽ cõpoſitio iſtius gñis ex aliquib⁹ eẽntialr incluſis: qa ẽt q̃titas hꝫ ſuũ ineſſe: qḋ nõ eſt de rõne ſui gñis formalr: ⁊ tñ nõ eſt cõpoſita cõpoſitione reſpiciẽte nãm gñis: hoc aũt iõ eſt: qꝛ paſſio ineſt rei: cuius eſt: ⁊ nõ eſt de per ſe intellectu illius: qḋ tamen magis videẽ eſſe verum de paſſione q̃ relatione. 1. Diſ. z¹. q. 5. infra. H.

Relõ hꝫ ſuã diuiſiõnẽ in ſuas ſpẽs: ſicut aliud gen⁹ hꝫ diuiſiõnẽ in ſpẽs ſuas: ⁊ tñ illa nõ innoteſcit niſi ꝑ fundamẽta ꝑꝑ modicã entitatẽ ſuã: quã hꝫ in fundamẽtis ſuis: ita etiaꝫ eſt in aliis accñtib⁹ q̃ hñt maiorẽ entitatẽ ⁊ realitatem: ꝙ aliqñ diſtinctio ſit ꝑ extrinſeca: ⁊ per illa cognoſcitur diſtinctio intrinſeca que eſt in eis: eſt tamen formalis intrinſeca: ſed nõ innoteſcit niſi ꝑ extrinſeca. 1. Diſt. z¹. q. 5. infra. D.

Relõ nãe ad ṗᵐ efficiens eſt ei ꝯſubalis: qꝛ nõ poſſet eadẽ nã eſſe: niſi hẽret relõnẽ ad ṗᵐ efficiẽs: ſed ad zᵐ efficiens eſt relatio tñ accñtalis: qꝛ poſſet nã manere eadẽ ſine habitudine ad qḋcũqꝫ efficiẽs zᵐ: ⁊ de iſta mã dictũ eſt diffuſe ṗ⁹ diſ. z. li. Quõ relatio creature ad deũ efficiẽtẽ eſt eadẽ creature: ⁊ quõ nõ eſt eadem: qꝛ eadem vere ⁊ realiter non eadem formaliter. 8. Diſt. z¹. q. vnica infra. E. q. 5.

Relatio nõ eſt in eſſentia: ſicut forma in mã: ſed ſi ꝑſona eſt ibi relatiua: tũc relõ eſt in eſſentia: ſicut ꝓprietas ſuppoſiti eſt in nã. Eſſe aũt in aliquo vt ſuppoſitũ: vel ratio ſuppoſiti in nã: nihil infert de eſſe in: vt forma in materia: lꝫ quando natura eſt imperfecta: proprietas indiuidualis aliquo modo informet naturam. 5. diſ. ṗ. q. z. infra. S.

Relatio que quantũ eſt ex parte fundamenti eſſet actualis ⁊ propter nõ entitatem termini eſt poſſibilis ipſa denominat frequenter fundamentũ vel ſubiectũ quaſi actualiter ineſſet. Exemplũ: conceditur ꝙ anima ſeparata nõ eſt tñ inclinabilis ad corpus: ſed ꝙ inclinatur ad corpus: ⁊ tamẽ non eſt ibi actualis inclinatio: quia termin⁹ nõ eſt in actu ſed pro tanto actualiter denominat: qꝛ quantuꝫ eſt ex parte anime actualiter ineſſet. 13. q. q. Mm.

Relatio que eſt accidens in creaturis propriaꝫ habet accidẽtalitatem: qꝛ illa eſt per ſe res ⁊ nõ eſt illa res in qua fundatur: nec eſt res per ſe ens ſicut ſubſtãtia: ita oportet dare ꝙ ipſamet per ſe ſit res habens propriam accidentalitatem: que non ſit accidentalitas entis ad ſe ſed accidentalitas entis ad alterum: ſicut enim non eſt eadem entitas ad ſe ⁊ ad alterum: ſic nec eadem accidentalitas accidentis entis ad ſe ⁊ accidentis entis ad alterum. 3. q. q. P.

Relatio rõnis cũ ente reali nunq̃ facit vnũ per ſe: qḋ ꝓꝫ: quia multo minus facit vnũ cum ente reali ens rõnis: q̃ paſſio cũ ſubiecto: paſſio enim ꝯſequitur ſubiectuꝫ ex rõne ſubiecti. nullum autem ens rationis conſequitur ens reale ex ratione ſui. 8. Diſt. ṗ. q. 4. infra. D.

Relatio ratiõis poteſt bene fundari in relõne rõnis: ſicut iſta eſt vera loquẽdo de intẽtionibus ſecũdis: genus eſt ſpẽs: hec intẽtio genus ꝯcipitur ſub intentione vniuerſaliori q̃ ſpẽs qḋ eſt vle: ⁊ ꝯcipiẽ ſicut differẽs ſpecie ab hac intẽtione ſpẽs ⁊ ab hac q̃ eſt differẽtia ⁊ nõ hꝫ ſub ſe ꝑ ſe inferiora niſi numero differẽtia. Nã hec intẽtio gñis in colore ⁊ illa in aĩali nõ differũt niſi numero ſolũ. Fundaẽ ergo hec intẽtio q̃ eſt ſpẽs in hac intẽtione q̃ eſt genus: ⁊ rõ hui⁹ poſſibilitatis in relõnibus rõnis eſt iſta: qꝛ oẽ illud põt eẽ fundamẽtũ relõnis rõnis qḋ ipſa rõ põt cõparare ad aliã: poſſuꝫ aũt relõnẽ rõnis intelligere ⁊ eã ad aliã cõparare. ģ illa ſcḋa relõ fundaẽ i relõne ṗma: relõ aũt eq̃litatis q̃ fundaẽ

in pñte

in pĉte eſt tñ relatio rõnis ſicut illud in fundamento eſt tñ relatio rationis.6.q.q.infra.X.

Relatio rõnis põt eẽ noua i aliquo abſqʒ oi nouitate abſoluti in ipſo: ſufficit eni noua cõparatio abſoluti ad alterũ per actũ intellꝰ: hoc mõ põt deus dici dñs de nouo ſine nouo abſoluto in ipſo.1.diſtin.4ᵃ.q.5.infra. K.

Reloni rõnis repugnat pfectio ſimplr: qꝛ eſt ens diminutum minus hñs de entitate ꝙ̃ qðcũqʒ reale: qꝛ tñ in ꝯſideratione intellꝰ eſt habens ſuũ eſſe.1.q.q.infra. D.

Relones reales ſunt i triplici drĩa: qdã ſunt relones q̃ habẽt depẽdẽtiã eẽntialẽ vt cãe ad cãtũ: alie ſũt relones originis: q̃ tñ nõ hñt depẽdẽtiã iter ſe: vt pẽnitas ꝛ filiatio in diuinis. Alie hñt depẽdẽtiã accñtalẽ mutuo vt mouẽs ꝛ motũ: motũ eni nõ dpẽdet eẽntialr a mouẽte: qꝛ nõ depẽdet niſi rõne illiꝰ accñtis qð recipit: qcqd eni eſt de eẽntia moti pſupponiẽ motui.pᵉ due relones repugnãt in eadẽ nã vel pſona ſiue ſuppoſito.2ᵉ repugnãt in eadẽ pſona vl̃ ſuppoſito: qꝛ nullũ ſuppoſitũ pducit ſe: ſʒ nõ repugnãt tñ in eadẽ nã ſi illa eſt illimitata: ſicẽ pʒ qð in nã diua eſt pducẽs ꝛ pductũ: ſʒ relones tertio mõ dicte nõ repugnãt in eodẽ ſiue nã ſiue ſuppoſito: qꝛ idẽ põt acqrere ſibi ꝛ efficere in ſe perfectionẽ ſuã accñtalẽ: ꝛ ſic accñtaliter depẽdere a ſe: vñ dico ꝙ nõ repugnant ex rõne relonũ oppoſitarũ: vt oppoſite ſunt.ſ.ꝙ nõ poſſint fundari in eodẽ: ſʒ qꝛ hñt depẽdẽtiam eſſentialẽ.2.Diſ.ṗ.q.7.infra. D.ꝛ.25. Diſ.2ᵃ.q.vnica.M.ꝛ 3.Diſ.ṗ.q.7.S.ꝛ.30.diſtin.ṗ.q.2.infra.D.

Relo ſeipſa referẽ ad fundamẽtũ: nõ eni põt eẽ abſqʒ fundamẽto: nec abſqʒ ſe ſine ꝯdictione: ſpo eni exñte ꝛ fundamẽto ſil' ambo ſunt extrema illiꝰ relonis: q̃ eſt eiꝰ ad fundamẽtũ: q̃ ipſa nõ eſt abſqʒ ꝯdictiõe ſiue relone eiꝰ ad fundamẽtũ: ꝛ ita ſine ꝯdictione nõ põt eẽ ſine fundamẽto: ꝛ ita relo illa: q̃ ad fundamẽtũ referẽ erit eadẽ ſibi.1.diſ.2ᵃ.q.5. D.

Relatiua tertij modi dñr ad aliqd: qꝛ alia ſunt eoꝝ: ita ꝙ eſt p ſe drĩa duoꝝ pmoꝝ modoꝝ a tertio: qꝛ in pmis duobꝰ modis eſt relo mutua: in 3ᵒ aũt nõ eſt relo mutua: ſʒ alterũ pciſe referẽ ad reliquũ: ſʒ reliquũ nõ referẽ: ſʒ tñ aliqd eſt eiꝰ: oẽs aũt relones creature ad deũ ptinẽt ad 3ᵐ modũ relatiuoꝝ: igiẽ qualeſcũqʒ ſint ille: q̃ ſunt in vno extremo: nõ opʒ alterũ extremũ ẽm aliquã relonẽ ĩ eo terminare illas relones: ſed põt terminare pciſe ſub rõne abſoluti: ꝛ iſtud ẽt pbaẽ ex intẽtione phi.9.meta.c.7.vbi pbat ꝙ actus eſt prior potẽtia diffõne: qꝛ potẽtia diffiniẽ per actum: ſi autẽ actus referẽ ad potẽtiã: tũc etiam econuerſo actus diffiniretur per potẽtiam: ſicut dicit Por.c.de ſpecie: ꝙ in relationibus mutuis neceſſe eſt in vtroꝝqʒ diffinitionibꝰ vtriſqʒ vti.30.Diſtin.ṗ.q.2.infra.F.

Relatio trãſit ẽm idẽtitatẽ: ꝛ manet ẽm formalitatẽ: ꝛ qꝛ non opʒ verã idẽtitatẽ eſſe formalẽ: qꝛ formalis ratio huiꝰ tranſeũtis nõ eſt formalr rõ illius eẽntie in quã tranſit: iõ huic rõni formali cõpetit qð eſt huic ppꝛiũ: eſt aũt ei ppꝛiũ diſtingui realr ab omni relone tam oppoſita ꝙ̃ diſperata ei incõpoſſibili: ꝛ iõ cũ hoc qð vere trãſit: vere manet quãtũ ſufficit ad diſtõnẽ realẽ: tam ab oppoſita relatione: ꝙ̃ ẽt a relone diſperata ſibi incõpoſſibili.1 ſ.diſ.ṗ.q.2.infra.D.

Rem produci in eſſe intelligibili non eſt rem produci in eſſe ſimplr: ꝛ ſi eſſet nõ eſſet per illam potentiã qua deꝰ diciẽ omnipotens: ꝛ ideo per illam potentiam que eſt omnipotentia non eſt res alia a deo primo poſſibilis.43.diſt.ṗ.q.vnica infra.B.ꝛ.36.diſtin.eiuſdem.q.

Remiſſio dei nõ eſt p mutationem volũtatis eius: qꝛ voluntas eius ꝛ in ſe ꝛ in actu volẽdi tam abſoluta ꝙ̃ inquantũ trãſit ſup obm permanet vniformis: ꝛ per conſequens ſi in eternitate vult aliquẽ puniẽdũ eſſe p aliquo tpe vult illũ ſemp puniẽdũ pro illo tpe niſi aliqd in creatura mutetur: non ſic aũt de voluntate hoĩs irati que mutaẽ quantũ ad actum volendi ꝛ nolendi.14.diſtin.4ᵃ.q.1.Y.

Repugnãtia mortalitatis ad beatitudinẽ nõ eſt formalis repugnãtia: tũc eniʒ in chꝛo nõ potuiſſent fuiſſe ſimul: qð nõ eſt verũ. Q̃lis ergo eſt iſta repugnãtia inter illa duo: dicẽdũ ꝙ nõ ois oppoſitio eſt formalis: ſed q̃dã virtualis: vt ſi aliqua forma nata eſt facere aliquẽ effectũ: effectus oppoſitꝰ illi effectui opponiẽ cauſe effectus virtualr. Exẽplũ ignis nõ ſolũ repugnat forme grauis: ſed effectui eius qð eſt ferri deorſum. Cã eni virtualr ꝯtinet effectũ oppoſitũ illi eſſe cãti: ꝛ nãliter ſequereẽ: niſi eſſet impediẽs: repugnat ergo vt in pluribus mortalitas beatitudini nõ formaliter: ſʒ qa effectꝰ vniꝰ repugnat effectui alteriꝰ: ꝛ p ꝯñs cã illiꝰ effectꝰ. Btitudo eni eſt cã imortalitatis i aĩa: mortalitas igiẽ repugnat btitudini: qꝛ repugnat eiꝰ effectui.49.diſt.4ᵃ.q.12.L.

Requiriẽ contactus virtualis in actione non mathematicus. contactus aũt virtualis eſt ꝙ aliquid in iſto poſſit eſſe terminus virtutis in illo: qð nihil eſt aliud ꝙ̃ illud habere virtutẽ cauſatiuã alicuius in illo: ꝛ iſto modo deus ſi non eſſet citra orbem lune preſens eſſet centro terre: ſicut dictum eſt in lib.ṗmo diſt.37. 44.diſtin.4ᵃ.q.2.Q.

Rectitudo nãlis eſt libertas innata ipſi volũtati in qua neceſſariũ eſt volũtatẽ fieri a deo: nec illa per peccatũ corrũpiẽ: ꝛ ita iuſtitia originalis ſi ponaẽ rectitudo nãlis volũtatis erit ipſa libertas eius: ſʒ iſta nõ hʒ illos effectus: q attribuũtur iuſtitie originali: ꝙ ſi iſti effectus attribuanẽ vni qualitati medie inter nãm ꝛ virtutẽ infuſam: illã qualitatẽ mediã nõ eſt neceſſe ponere: qꝛ quecũqʒ apparẽt inconueniẽtia de volũtate ſaluabunẽ ſine ea.29.diſt.2ᵃ.q.vnica.D.

Res creata que nõ manet niſi p inſtãs creationis annihilatio eius nõ eſt in inſtãti: ſʒ in tpe hito inſtãti creationis: ſi qdeʒ poſt inſtans nõ eſt aliquid in tpe indiuiſibilr immediatũ: ſed diuiſibilr tali.ſ.imediatione qua continuũ terminatũ eſt imediatũ ſuo termino: ꝛ hoc mõ motus eſt imediatus vltimo genito: qꝛ poſt illud ſtatim eſt motus ſicut diuiſibile poſt indiuiſibile qð eſt pñᵐ eius.12.q.q.infra.J.

Res ſenſibilis extra: cauſat phãtaſma ꝯfuſuʒ: ꝛ vnũ p accñs in virtute phãtaſtica repñtans.ſ.rẽ ẽm quãtitatẽ: figurã: colorẽ ꝛ alia accñtia ſenſibilia: ꝛ ſicut phãtaſma repñtat tñ ꝯfuſe ꝛ p accñs: ita multi percipiunt tñ eas per accidens: veritates autẽ pure preciſe ſunt tales ex propria ratione terminorum: inquãtum illi termini abſtrahunẽ ab oĩbus p accñs ꝯiũctis cũ eis. Nõ eniʒ hec ppoſitio. Omne totũ eſt maius ſua pte.ṗmo vera eſt: vt totũ eſt in lapide vel ligno: ſʒ vt totũ abſtrahiẽ ab oĩbus qbꝰ ꝯiũgiẽ p accñs: ꝛ iõ intellꝰ q nunꝙ̃ intelligit totalitatẽ niſi in ꝯceptu p accñs: puta in totalitate lapidis vel ligni: nũꝙ̃ intelligit ſinceram veritatẽ huiꝰ ṗncipij: qꝛ nunꝙ̃ intelligit pciſaʒ rõnẽ terminip quã eſt veritas: paucoꝝ igiẽ eſt ptigere ad rõnes eternas: qꝛ paucoꝝ eſt hẽre itellectiones p ſe: ꝛ multoꝝ eſt hẽre ꝯceptꝰ tales p accñs: ſʒ iſti nõ dñr diſtingui ab alijs p ſpãlẽ illuſtrationẽ: ſʒ p meliora nãlia: qꝛ hñt itellm magis abſtrahẽtẽ: ꝛ pſpicaciorẽ: vel pp maiorẽ inqſitionẽ: p quã eqꝫ igenioſus puenit ad cognoſcẽdũ illas qdditates: quas aliꝰ nõ inqrens nõ cognouit. Et iſto mõ intelligiẽ illud Augu. de vidẽte in mõte ꝛ vidẽte inferius aerẽ nebuloſuʒ: ꝛ ſuperius aerẽ ſincerũ.9.de tri.c.6.q enim tñ intelligit ſe p ꝯceptus p accñs: ipſe eſt q̃ſi in valle poſitus circũdatus aere nebuloſo: ſed q ſeparat qdditates itelligẽdo pciſe eas ꝯceptꝰ p ſe: q̃ tñ relucent in phãtaſmate cũ multis alijs accñtibus adiũctis: ipſe hʒ phãtaſma iferius.ſ.aerẽ nebuloſuʒ: ꝛ ipſe eſt in mõte inquãtũ cognoſcit illã veritatem: ꝛ videt verũ ſupra: vt iſtã veritatẽ ſuperiorẽ in virtute intellectus increati: que eſt lux eterna.3.diſt.ṗ.q.4.T.

Reſpectu cuiuſcũqʒ aĩati põt poni ꝙ hẽat duo agẽtia vel q̃ſi duo: q̃libet eni forã vite eſt excellẽtior ſimplr q̃cũqʒ forã

L.c.13.

mixtionis: ⁊ ita q̄cūqȝ īducēs formā vite opȝ eſſe pfecti⁹ ſeipſo vel alio vt pcīſe inducit formā mixtionis: ⁊ ita lȝ ab eodē gn̄ef corpus mixtū in plāta vel bruto ⁊ inducat aīa: tn̄ ibi idē eſt q̄ſi duo agēna: q̄ bris in ſe rōnē pfectioꝛis ⁊ impfectioꝛis agētis. 11. diſtn. 4ᵗ. q. 3. infra. Aa.

Reſpectus eſt eēntialr biūdo iter duo extrema: ⁊ iō ſicut tollere terminū ad quē eſt reſpectus: eſt tollere vel deſtruere reſpectū: ita tollere iſtud cuius eſt reſpectus eſt tollere reſpectū ⁊ deſtruere rōnē reſpectus: nō ergo q̄ accñs reſpectiuū eſt accñs: ideo requirit ſubiectum vel fundamentū: ſed q̄ reſpectus eſt reſpectus iō requirit cuius ſit: ⁊ ad qḋ ſit etiam in diuinis. 12. diſt. 4ᵗ. q. 1. infra. D.

Reſpectus extrinſec⁹ adueniēs pōt fundari ſup fundamētū: ex cui⁹ ṗncipȳs nullo mō egrediaꝛ: nec fundamētū ei⁹ ꝓximū opȝ determinari ad illū aliq̄ mō ex rōne ſua ꝓpria: q̄ tūc nō eſſet reſpectus extrīſecus adueniēs: ſȝ tm̄mō determinaꝛ ad illū ab ipſo agēte. 6. diſt. 4ᵗ. q. 10. infra. J.

Reſpectus finis nō eſt illud a quo ṗncipia ſumunꝛ in aliqua ſciētia: ſed illud abſolutum: in quo fundatur reſpectus: ⁊ illud eſt eſſentia hec. 4. q. ꝓlo. infra. O.

Reſpectus nō pōt magis intrinſece aduenire fundamēto q̄ꝫ q̄ neccīo ſequaꝛ ipſum poſito termino: q̄ oīno nō pōt incē fundamento circūſcripto termino: q̄ tunc nō eſſet reſpect⁹ ſed forma abſoluta. 6. diſtinctio. 4ᵗ. q. 10. B.

Reſpectu nulli⁹ eſt cā finalis aliq̄: niſi reſpectu cui⁹ ē cā efficiēs: q̄ cāliās cāe finalis eſt mouere efficiēs ad agēdū: dei igiꝛ ieffectibilis nihil eſt cā finalis: ſȝ illud ṗ⁹ dictū vulgatū dȝ intelligi: q̄ de⁹ agit pp̄ finē effectus: nō pp̄ finē ſui: q̄ nō eſt agens ſui. 1. diſt. ṗ. q. 5. infra ſolōne. 1. queſtionis.

Reſpectus q̄ eſt pūtia ſimplex magis ꝓprie reducitꝛ ad gen⁹ vbi iter oīa gn̄a reſpectuū extrinſecus adueniētiū: q̄ in pluribꝰ cū illo reſpectu ꝯuenit: ⁊ ſi forte nō ſit ꝓprie i illo gn̄e: ſeqꝛ q̄ decē gn̄a nō ſufficiēter euacuarēt totū ens: qḋ non eſt incōueniēs eo mō quo pħi loquunꝛ de rōnibus eoꝝ: q̄ nō repugnat ſub ente inuenire aliquē reſpectū: puta angeli ad lapidē q̄ nō hȝ aliquā rōnē reſpectus in gn̄e vt ipſi loquunꝛ: nō tn̄ ſeqꝛ ex hoc plura gn̄a eſſe q̄ꝫ decē: ſȝ q̄ rōnes eorū vel ratio alicuius eorū nō aſſignaꝛ ſub rōne cōmuni: ſicut poſſet aſſignari. 10. diſtn. 4ᵗ. q. 1. infra. K.

Reſpu. nō oīa mala debet punire: ſed q̄ cū hoc q̄ ſunt puniēda pōt iſta ptās iuſte punire: talia aūt ſunt q̄ corā iudice ſeculari ſufficiēter poſſunt ꝓbari. Et iō nō lediꝛ reſpu. ſi diuinū iudiciū excedat iudiciū eius vt aliqua reſeruenꝛ diuino iudicio ſup q̄ nō pōt eſſe iuſtū iudiciū reipu. q̄ hō videt ea q̄ patent: deus aūt inuetꝛ cor. 15. diſtn. 4ᵗ. q. 4. infra. F.

Reſtringēdo diffinitionē ad qḋ ꝓprie dictū extra aīam diffinitio ſacri nō exprimit quid ſacri: ⁊ iō nō pōt eſſe diffinitio eo mō quo eſt rō entis cōpleti extra aīam: ſed eo mō quo diffinitio exprimit vnū ꝯceptū ꝑ ſe in intellū ſiue ille ꝯceptus ſit rei extra ſiue rōnis: hn̄ pōt diffiniri: ⁊ tn̄ ⁊ nō alr diffiniunꝛ oēs intētiones logicales: nō enī ſignāt q̄dditates extra aīam: ſȝ tm̄mō ꝯceptus in aīa ſed ꝑ ſe vnus: ⁊ ſic hic diffinitionē ſufficit ad ſciētiā ꝓprie dictā: aliogn logica nō eſſet ſcia: in talibus diffōnibus ēt inueniꝛ genus dr̄ia ⁊ ꝓpriū eo mō quo logicus loqꝛ de gn̄e dr̄ia ⁊ ꝓprio: q̄ inueniꝛ ṗdicatū in qḋ ⁊ in quale eſſentiale ⁊ in quale accidentale cōuertibile: ⁊ ſic in rōne predicta poniꝛ ſignum vt gen⁹ ex inſtitutione: ⁊ efficax vt dr̄ia: ſenſibile hō vt fundamētū relationis: gratia hō vel effectus dei gratuitus vt correlatiuum. 1. Diſtinctio. 4ᵗ. q. 2. J.

Reſurrectio eoꝝ q̄ inuenienꝛ mortui in aduentu iudicis ṗcedet duratione reſurrectionē illoꝝ q̄ inuenienꝛ viui: ſicut illi viui ſm̄ verba apl̄ica ṗus rapienꝛ obuiā: ⁊ ibi vt ꝓbabile eſt ſm̄ Aug⁹ morienꝛ ⁊ ſubito poſt reſurgēt: ⁊ ſic poſtea reſurrectio eorū ſequeꝛ reſurrectionē illoꝝ q̄ erūt mortui: vñ dicit Augu. Si ſanctos q̄ reperienꝛ cħō veniēte viuentes eiqȝ obuiā rapienꝛ crediderim⁹ in eodē raptu de mortalibus corpibus exituros ⁊ ad eadem moꝝ imortalia redituros: nullas in verbis apl̄i patiemur anguſtias: hoc expreſſe ēt videnꝛ verba apl̄i dicere. Mortui qui in chriſto ſunt reſurgent ṗmi deinde nos ⁊c̄. vbi ſm̄ Aug⁹ Apl̄s i ſe ac ēt in illos q̄ ſecum viuebant transfigurabat perſonas illorum q̄ inuenientur viui. 43. diſtn. 4ᵗ. q. 5. L.

Reſuſcitatio corpoꝝ ⁊ iudiciū pōt cōpetere cħō homini vt imperās: lȝ impio ſubaucrēdo: q̄ reſpectu illoꝝ pōt hic dicitum minus ṗncipale ſaltē accipiendo reſurrectionē pro illis preambulis que fiunt miniſterio angeloꝝ: q̄ chriſtus hȝ imperiū efficax reſpectu ptātis angelorum: ſimiliter habebit imperium efficax illius ſententie ferende ēt ipſe ſm̄ naturam humanam. 48. diſ. 4ᵗ. q. 1. G.

Sacerdos intēdēs facere qḋ facit eccl̄ia legēs diſtincte verba canonis a ṗn⁹ vſqȝ ad finē vere ꝯficit: nec eſt tutū alicui ſe reputare valde ꝑitū de ſcia ſua: ⁊ dicere volo vti ṗcīſe iſtis verbis ꝓ ꝯſecratione ſanguinis: ſed ſecurior eſt ſimplicitas: volo iſta verba ꝓferre ſub ea intentione ſub qua chriſtus inſtituit ea eſſe proferenda: vt que ex chriſti inſtitutione ſunt de forma: dico de forma: ⁊ que ad reuerentiam. 8. Diſtinctio. 4ᵗ. q. 2. E.

Sacerdos ita dimittit peccatū in penitētia ſicut in baptiſmo ⁊ ita abſoluit ſicut baptiȝat: q̄ vtrobiqȝ ſimplr verum eſt q̄ miniſtrat ſacramentū: effectū aūt ſacramenti miniſtraliter cauſat: q̄ aliqḋ cauſat ad qḋ ſm̄ diſpōnē ſeu pactionē dei regulr ſequitur effectus ſacri. 14. diſ. 4ᵗ. q. 4. K.

Sacerdos ṗuiſq̄ꝫ ꝯſecret teneꝛ laborare vt ſit extra peccatū mortale: ſi aūt ꝯtingat q̄ poſt ꝯſecrationē an̄ tn̄ cōicationē occurrat ſibi memoria pcc̄i mortalis oliȝ cōmiſſi: de q̄ nō ꝓceſſit pn̄ia interior vel exterior teneꝛ tūc hr̄e pn̄iaȝ interiorē an̄q̄ꝫ ꝑcipiat: ⁊ differre pn̄iam exteriorē donec occurrat opportunitas confitendi. 9. diſt. 4ᵗ. q. vnica. E.

Sacrm̄ ex virtute opis opati ꝯfert grām: ita q̄ nō reqriꝛ ibi bonus mot⁹ interior q̄ mereaꝛ grām: ſȝ ſufficit q̄ ſuſcipiēs nō ponat obicē: ſȝ in illis actib⁹ veteris legis nō ꝯferebaꝛ gr̄a ex h̄ ſolo q̄ effect⁹ nō poneret obicē: ſȝ tm̄ ꝯferebaꝛ ex vⁱrtute boni mot⁹ interioris tanq̄ꝫ meriti. 1. diſ. 4ᵗ. q. 6. K.

Sacrm̄ ṗncipale legis euāgelice ꝑ qḋ. ſ. intraꝛ in eius obſeruātiā debuit eē nouū ⁊ ꝓpriū illi legi: vt ṗus dictū eſt in. q. de inſtōne ſacri in cōi. di. j. Debuit ēt iſtud ſacrm̄ eē euidēs in ſignificatione: q̄ iſta eſt lex veritatis euacuās vmbrā. Et debuit eē copioſiꝰ in gr̄e collōne q̄ hec eſt lex gr̄e. Jo. j. Gr̄a ⁊ veritas ꝑ ieſuȝ chr̄m facta eſt. Debuit ēt eē facile: q̄ iugū chr̄i ſuaue eſt ⁊ on⁹ ei⁹ leue. Matth. 7. Jtē debuit eſſe cōe: q̄ de⁹ ad legē Moyſi elegit vnū populū tm̄: ſȝ ad nouā legē totū mūdū. Jn oēm terrā exiuit ⁊c̄. hec q̄tuor inueniūꝛ in vno. ſ. i ablutiōe cū verbis: q̄ h̄ euidēter ſignificat mūdationē aīe que eſt effectus ṗncipalis ⁊ dat grām copioſe. vñ in ṗs dr̄ aqua refectionis. Sup aquā refectionis educauit me. Eſt ⁊ facilis: q̄ nullo mō periculoſa ſicut fuit circūciſio ⁊ cōis omni ſexui ⁊ etati. 3. Diſt. 4ᵗ. q. 4. B.

Sacrm̄ nō hȝ aliq̄ verbū ꝓ foīa: q̄ tūc nō eēt ſacrȝ ꝑmanēs: cū verba nō pñt eē niſi in ſucceſſione: ⁊ ſi ipſa ꝯſecratio ſacramēti ꝯſiſtit in fieri: ⁊ iō reqrit aliquā formā verborū: ſed illa nō eſt forma ſacri ſed ꝯſecrationis ſacri: ⁊ ꝓ tanto illa pñt dici verba ſacr̄alia: q̄ ad ſacrm̄ ꝑtinētia: tanq̄ꝫ foīa ꝯſecrationis eius: q̄ ꝯſecratio eſt inceptio ſacr̄alis: ſed non dr̄ ſic ſacr̄alia ſicut verba baptiſmi: illa enī ſunt ſacr̄alia: q̄ foīa ſacri. Si aūt oīno q̄ras que ſit forma huius ſacri: dico q̄ ipſe ſpēs viſibiles ſunt mā. i. ꝓximū fundamētum relōnis ſignificationis: ⁊ ipſa ſignificatio eſt ibi formale ſicut in alijs ſacramētis. Et ſi q̄ras qḋ eſt in hoc fundamēto tanq̄ꝫ mā: ⁊ aliud tanq̄ꝫ foīa: Rn̄deo q̄ nō eſt hic aliud tanq̄ꝫ

materia ⁊ aliud tanq̄ forma ſicut eſt in alijs ſacris rō eſt: q2 iſtud eſt ꝑmanēs: ⁊ iō nō pñt aliq̄ verba ad eius eēntiā ꝑtinere: in quocūq3 aūt ſacro diſtinguit̄ mā ⁊ forma: ſignū viſibile dr̄ eſſe materia: verba xᵒ forma. 8. Diſ. 4ᵗ. q. 1. H.

Sacrm̄ vt eſt bonū mr̄imonij: nō accipit̄ pro ſacro noue legis: q2 illud eſt ſenſibile: iſta aūt idiſſolubilitas eſt qꝺ ſpūale in mēbꝰ ꝯtētū: ſacrm̄ ēt mr̄imonij ſtatiz trāſit: q2 ꝯſiſtit in fieri: iſta aūt idiſſolubilitas manet ⁊ eſt in eſſe ꝑo: nō in fieri. ſacrm̄ ēt eſt diſpō ad grāz indigne ſuſcipiētibꝰ: nō aūt iſta idiſſolubilitas: h̄ em̄ eſt itrinſecū bonū ois mr̄imonij noue legis: ita ꝙ impoſſe eſt eē mr̄imoniū foꝛalr̄ ſine illo: qꝺ eſt foꝛa eiꝰ: ſ3 alia duo bona non ſunt intrinſeca mr̄imonio nec nccīa ſibi foꝛalr̄: ſ3 ſunt ibi in obligatione: ⁊ virtualr̄: bonū qdē fidei ſeruādo in actu reddēdo ꝯiugi qꝺ ſuū eſt: ⁊ nō dādo alteri alienū: eſt em̄ necio l obligatiōe: ⁊ q̄ntū ad negatiuā ſaltē ē ibi obligatio ſemꝑ ⁊ ad ſemꝑ: q̄ntū aūt ad affirmatiuā dicet̄ l ſequēti di. ⁊ iō nō ſeruās fidē peccat mortaliter. 31. Diſ. 4ᵗ. q. vnica. B.

Sacrū miniſteriū req̄rit mūdiciā mētis ⁊ carnis: ꝑſpicacitatē intellꝰ: ⁊ fauorē affectus: ad que oia diſponit continentia: ⁊ ad eorū oppoſita frequentia carnalis actus: nec in hoc dz aliqs dicere eccl'iam ſibi ꝑiudicare in ſuo iure: q2 eccleſia cōiter non cogit aliquem ad ſuſceptionem ordinis ſacri: ⁊ ſatis publicauit: q2 poſt talem ordinem ſuſceptū ſuſcipiēs eſt inhabilis ad cōtrahēdum igitur voluntarie incurrit talem inhabilitatem. 37. Diſtin. 4ᵗ. q. vnica infra. B.

Salomon ſicut peſſimus ⁊ ingratiſſimus hō deo ſuo: nō ſolū in h̄ peccauit: q2 alienigenas duxit ꝯ legē ēt de gētibꝰ ſpāliter ꝓhibitis: ſicut in multitudine mulierū ſigd3 habuit ſm̄ vnā literā 700ᵗᵃˢ vxores q̄ſi reginas: ⁊ 300ᵗᵃˢ ꝯcubinas: cū tñ diceret lex ſpālr̄ de rege Deute. nō hēbit vxores plurimas q̄ alliciant animū eiꝰ: qꝺ forte ſpālr̄ dixit Moyſes ꝑꝑ malitiā iſtius ꝑuiſam: vt ſi nō cōpeſceret̄ ſaltē ꝯfunderet̄: ne alij ēt eū imitarent̄: ⁊ qꝺ peius eſt copulatus eſt eis amore ardentiſſimo intm̄ vt faceret eis idola ⁊ templa ad colendum deos ſuos: vnde nō ſine cauſa ſubiunxit Moyſes vt ſupra: que alliciant animuz eius: ⁊ hec oia aggrauat ſingularis ingratitudo ſapiētie eminentis ſibi ſubito a deo cōceſſe: ita ꝙ iſta auctoritas non requirit reſponſionem ſ3 ſolam deteſtationem. 39. Diſtinctio. 4ᵗ. q. 1. H.

Sācti pr̄es in limbo purgati fuerūt a peccō originali: ⁊ tñ clauſa fuit ianua vſq3 ad ſolonē pene debite: ita em̄ determinauerat deus: ꝙ l3 acceptaret paſſionē chr̄i ꝑuiſaz ad remittēdū culpā originalē ol credēti ⁊ crediture illā paſſionē: nō tñ remittebat penā illi peccō debitā. ſ. carētiā viſionis diuine ꝑꝑ paſſionē ꝑuiſaz: ſ3 ꝑꝑ ipaz exhibitā: ⁊ iō ſicut illis pr̄ibꝰ nō patuit ianua quouſq3 paſſio chr̄i fuit exhibita: ita ꝓbabile eſt ꝙ nec beate virgini. 3. Diſtinctione 3ᵗ. q. 1. D.

Sancti in pr̄ia nō hēbūt ſitū in celo niſi erectū non aūt ſeſſionis: nā inclinatio partiū vr̄ repugnare agilitati: ſ3 erectio ſiue ſtatio vr̄ eē ſitꝰ ꝯueniēs corpi inquātū eſt inſtrm̄ aīe: q2 tūc magis aptū eſt ⁊ ꝓmptū ad opationē: vñ ⁊ iacere magis vr̄ eſſe ſitus nālis corpi humano q̄ ſedere: qꝺ includit curuitatem partium. 49. Diſtinctio. 4ᵗ. q. 14. L.

Sapiētia nō eſt ſpēs q̄litis: vt transfert̄ ad diuina: nec ſm̄ illaz rōnē trāſfert̄: ſ3 ſm̄ rōnē ſapiētie: vt eſt trāſcēdēs: q̄ꝺ aūt tale pōt eē trāſcēdēs dictū eſt ſupius in ſol. ꝑncipali arti. 3. Dubiū tñ eſt de hac ſapiētia: q̄ eſt in nobis: vtrū ſit indiuiduū ſapiētie trāſcēdētis vel q̄litatis: an alterius tñ: ꝙ nō vtriuſq3 vr̄: q2 nihil idē ꝯtinet̄ ſub diuerſis ꝑdicatis dictis in q̄d de eo nō ſub alternis: ſapiētia aūt trāſcēdēs ⁊ q̄litas nō ſubalterna ſūt: ergo ⁊c̄. Itē ſapiētia trāſcēdēs ē paſſio entis: ergo ens nō dr̄ de ea in quid: nec ecōuerſo ex diſ. 3. igit̄ nec aliqd: l quo includit̄ ſapia trāſcēdēs: icludit ens in quid: q2 tunc illud eſſet ens per accidens: includeret em̄ eſſentialiter rōnē ſubiecti ⁊ paſſionis: que non faciunt aliquid vnū ꝑ ſe: ſed tm̄ per accñs. Si hec argumēta valent vnū dr̄ dādū. ſ. ꝙ ſapiētia in nobis vel ſit tm̄ indiuiduum ſapientie trāſcēdētis: vel tm̄ g̅n̅is qualitatis. Nō vr̄ dādū ſecūdū: q2 tūc nō eſſet in nobis ꝑfectio ſimplr̄: qꝺ vr̄ cōtra Augu. 15. de tri. c. 4. Ois circa nos creatura clamat ⁊c̄. Si ꝑmū dr̄: ergo nō omnis habitus formaliter eſt in genere qualitatis: ſed omnes ſunt tranſcendentes: qui importauit perfectionem ſimpliciter. 8. Diſtinctio. ꝑ̇. q. 3. Ee.

Sapiētia eſt in re ex nā rei ⁊ bonitas eſt in re ex nā rei: ſapientia aūt in re formalr̄ nō eſt bonitas in re: qꝺ ꝓbat̄: q2 ſi infinita ſapia eēt formalr̄ infinita bonitas: ⁊ ſapia in cōi eſſet formalr̄ bonitas in cōi: infinitas em̄ nō deſtruit formaliter rōnē illiꝰ: cui addit̄: q2 in quocūq3 gradu intelligatur eſſe aliq̄ ꝑfectio: g tñ gradus eſt gradus illiꝰ ꝑfectionis: nō tollit̄ rō foꝛalis iſtiꝰ ꝑfectiōis ꝑꝑ iſtū gradū: ⁊ ita ſi nō icludit foꝛalr̄ vt in cōi: nec vt infinitū infiniti. Qr̄ aūt nō includat foꝛalr̄ vt in cōi: h̄ declaro: q2 includere foꝛaliter eſt icludere aliqd in rōne ſua eēntiali: ita ꝙ ſi diffō icludētis aſſignaret̄: incluſu3 eēt diffinitio: vel pars diffinitionis. Sicut aūt diffō bonitatis in cōi nō h3 ſapiaz in ſe: ita nec infinita infinitā. Eſt igit̄ aliq̄ nō idētitas foꝛalis ſapiētie ⁊ bonitatis: inq̄ntū eaꝝ eēnt diſtincte diffōnes: ſi eēnt diffinibiles: diffō aūt nō tm̄ indicat rōnē cātā ab intellectu: ſ3 q̄dditatē rei. q̄ non eſt idētitas foꝛalis ex pte rei. Et intelligo ſic: ꝙ intellꝰ cōponēs iſtā: ſapia nō ē bonitas foꝛalr̄: nō cauſat actu ſuo collatiuo veritatē iſtius cōpoſitionis: ſ3 in obiecto inuenit extrema: ex quoꝝ cōpoſitione fit actꝰ verus. Et iſtud argūm de nō foꝛali idētitate: dixerūt antiq doctores ponētes in diuinis aliquā eē ꝑdicationē verā ꝑ idētitatē: q̄ tñ nō eēt foꝛalis: ita ꝯcedo ꝑ idētitatē veritatē eē bonitatē in re: nō tñ formaliter veritatem eſſe bonitatem. 8. Diſtin. ꝑ̇. q. 4. infra. Q.

Sapia l3 abſtrahat̄ a ſapiente: qꝺ eſt opatiuū: adhuc ſignat potētiā opatiuā vel ꝑnᵐ opatiuū ⁊ iō nō abſtrahit̄ ſumma abſtractione: q2 poᵗ opatiua aliq̄ mō ꝯcernit aliqd: ⁊ ꝑꝑ talē ꝯcretionē aliqualē: aliqualr̄ ꝯcedit̄ ꝙ ſapia eſt nata: nullo aūt mō ꝙ eſſentia ſit nata. 5. Diſtin. ꝑ̇. q. 1. infra. F.

Sciētia dei q̄ eſt i deo q̄dā ꝑfectio abſoluta eſt i eo ex nā rei: ſed ipſa nō dr̄ ars niſi ex reſpectu ad alia obta vel aliquoꝝ obtoꝝ ad ipaz: l3 ergo deꝰ ꝓducat creaturas vt artifex: h̄ tñ nō eſt vt in ſcia fundat̄ reſpectꝰ rōnis q̄ ſit rō qua pōt ꝓducere: ſed tm̄ vt ille habitus abſolutus qui dicitur eſſe ars ineſt ipſi deo. 8. Diſtinctio. 3ᵗ. q. vnica infra. D.

Sciētia eſt obti ſm̄ ꝙ abſtrahit ab exiſtētia actuali: aliogn ſciētia poſſet qn̄q3 eſſe ⁊ qn̄q3 non eſſe: ⁊ ita nō eſſet perpetua: ſed corrupta re corrumperetur ſcientia illius rei quod falſum eſt. 3. Diſtinctione 2ᵗ. q. 9. infra. A.

Sciētiā eē vniꝰ ptis: ⁊ ita ꝙ nō poſſit eē alterius ponit impꝑfectionē in ea: ſilr̄ ⁊ in volūtatē ponere eā eē vniꝰ: ita ꝙ poſſit eē alteriꝰ obti volſibilis ponit in ea ipꝑfectionē: tñ ſciam eē vniꝰ ita ꝙ nō ſit alteriꝰ: ⁊ volūtate ſilr̄: nullā impꝑfectionē ponit ſicut ⁊ potētia eſt vnius oppoſiti in actu determinate: qꝺ ꝓducit ⁊ nō alteriꝰ. Diſſile tñ eſt de potētia: ⁊ ſcia ⁊ volūtate ꝑ hoc ꝙ potētia vr̄ dici eſſe vniꝰ oppoſiti tm̄: q2 tm̄ poſſit in illud: ⁊ ſcia ⁊ volūtas: nō ita ꝙ tm̄ ſciat vel velit illud: ſ3 ſi accipiat̄ ſilī mō ex vtraq3 pte eq̄lis eſt determinatio ex vtraq3 parte: q2 q̄ꝺlibet iſtoꝝ eſt actu vnius oppoſiti: nō amboꝝ: q̄ꝺlibet ēt iſtoꝝ pōt eē vtriuſq3: ſ3 potētiā eē alicuiꝰ: h̄ vr̄ ſignare potētialē h̄itudinē eiꝰ ad illud. Sciaz vel volūtatē eē eiꝰ vr̄ ſignare actualē h̄itudinē ad idē: nihil tñ mali ſeq̄t̄ ſi ſilī mō accipiat̄ hic ⁊ inde: q2 tunc ſicut ad ſciaz ſcire: ⁊ ad volūtatē velle: ita ad potētiā ꝓducere: nō āt poſſe ꝓducē: ⁊ ſic ad potētiā poſſe ꝓducē: ita ad ſciaz poſſe ſcire: ⁊ ad volūtatē poſſe velle. 39. di. ꝑ̇. q. 1. J. Q.

Sciētia nō requirit ordinem determinatū ad ſcibilia: nec ou-

dinez prioris:nec ordinem poſterioris:q2 pōt eſſe ſiue reſpectu ꝑoris:vt obīi:ſiue poſterioris.potētia aūt req̄rit determinatū ordinē ad terminū:vt ꝑoris ad poſterius:ꝛ ideo ſcīa de neccītate extēdit ſe ad oē ens:q2 oē ens ē ſcibile:po⁹ aūt nō extēdit ſe(vt ad obm)ad oē ens:ſ3 tm̄ ad ens poſſe: qḋ q̄uocūq3 ſumēdo poſſe natū eſt eē poſteri⁹.Et iō nō eſt ad illō qḋ nō eſt natū eē poſteri⁹:ꝛ iō nō ad illud:qḋ eſt natū eē in pſona īfinita idē illi pſone.20.diſ.ꝑ.q.vnica.B.

Sciētia ꝑ quā aīa reducit̄ de po⁹tētiali ad actūalē eſt ſpēs intelligibilis ipſi⁹ obīi:ꝛ de illa ꝯcedo q̄ ipa eſt ꝑnm actiuū reſpectu cōſiderationis:ſed illa ſpēs nō eſt hitus:de q̄ loq̄mur:q eſt qualitas derelicta ex actib⁹ frequēter elicit⁹:iſta eni ſpēs ꝑcedit nālr ꝑm actū elicitū circa obm circa qḋ eſt. Et l3 iſta ſpēs poſſet eſſe radicata in intellīu:ꝛ cū fuerit radicata poſſet dici hitus:nō tn̄ eſt iſte habit⁹:q gn̄at̄ ex actibus frequētib⁹:ſic̄ dictū eſt:iō oīa verba q̄ loquunt̄ de ſpe tanq̄ de hitu:nō ꝑcedūt ad intellīm hui⁹ q̄ōnis:nec ēt illa: q̄ accipiūt ſciaz ꝑ iſta ſpe.Diſtinctio iſtoꝝ habituū.ſ.habitus q eſt ſpēs intelligibilis:ꝛ hitus intellectiui ꝑprie dicti patebit in 2⁹ lib.diſ.3ª. 17.Diſtin.ꝑ.q.2.Y.

Scientia realiter refertur ad ſcibile non tn̄ vt conſideratur ab intellectu.30.Diſtinctione.ꝑ.q.2.infra.B.

Sciētia ſpeculatiua:q2 nō perficit hominē ad bn̄ operandu3 ideo nō cōnumeratur inter virtutes cardinales:minus eni eſt neceſſaria homini ad recte viuendum humane q̄3 prudentia:ꝛ etiam q̄3 fides ad recte viuendum pollitia eccleſie.34.Diſtinctione.3ª.q.vnica infra.E.

Scientia ſtricte accipiendo ꝑ habitu aq̄ſito ex ſpeculationibus:nō eſt proprie quo ſpeculamur:ſed quedā inclinatio ad faciliter ꝛ delectabiliter ſpeculandum:illud autez quo vt ꝑncipio actiuo ex parte obiecti ſpeculamur:eſt ſpecies intelligibilis.17.Diſtinctio.ꝑ.q.2.infra.Y.

Scḋm Ariſto.ꝑ⁹ ethi.vna hyrūdo nō facit ver.ſic vnus act⁹ ꝛ ſilr vnus euēnus effectus fortuiti nō facit hoiem dici bn̄ fortunatū ſed qn̄ accidit ei vt in plurib⁹.21.q.q.infra.S.

Secūdo baptiçās ignorās illū eſſe baptiçatū ꝑus:nō eſt irregularis:nō eni tenet̄ q̄cūq3 ſacerdos facere ſtrictā inq̄ſitionē an vetula baptiçauit paruulū in domo:nūc aūt nō magis vī ille puniēdus:q ſcḋo baptiçat:ꝛ ignorāter q̄3 q ſcḋo baptiçat:imo minus:q2 ille videt̄ querere ſalutem ſuā ne ſit in dubio neq3 enim auctoritas huius ca.qui bis videtur ſatis certa:nullus eni pōt infligere irregularitatē toti eccl'ie niſi caput totius eccleſie.6.Diſtinctio.4ª.q.8.infra.B.

Secūdū cōez pceſſu3 ꝛ ordinē reuelant̄ maiora dei myſteria ſupiorib⁹ ꝑus q̄3 iferiorib⁹:ꝛ ita ſupiores mittunt̄ ad iferiores loq̄ndo ꝛ illuminādo eos iteri⁹:ꝛ aliq̄ iferiores mittūt̄ exterius ad illa reuelata nūciāda hoibus vel explēda:ꝛ ita nō omnes cōiter mittuntur extra.10.Diſ.2ª.q.1.A.

Secūdū eādem rōnē formalē reſpicit ſpes obm ꝛ dēctio:ſicut eadē rō formalis eſt tēdēdi in illud ꝛ q̄eſcēdi in eo:ſ3 diuā eſt:q2 illud obm eſt diuerſimode approximatū:q2 abſens vel approximatū īpfecte deſiderat̄:ꝑns aūt vl̄ perfecte approximatū:amat̄:ſicut in nālibus ignis magis ꝛ minus approximatus cauſat calorem remiſſum ꝛ intenſum:non tamē calor in igne eſt minus ratio actiui in cāndo vel calefaciendo hoc vel illud.26.Diſ.3ª.q.vnica infra.C.

Secūdū ordinē ſubarū attēdit̄ ordo qualitatū:ſubſtātijs eni nobilioribus correſpōdēt q̄litates nobiliores:nō aūt ſic correſpōdet ordo quātitatū:nō eni ſemp nobilior ſubſtantia eſt maior in quātitate:maxima enī3 corpora in genere corruptibiliū ſunt elemēta:ꝛ tn̄ ſunt impfectiſſima:illud aūt vī perfectius qḋ proportionaliter correſpondet in ſua perfectione perfectiori.12.Diſtinctio.4ª.q.2.D.

Secūdē pſone ex vi ſue ꝑductione cōpetit qḋ eſt notitia declaratiua:q2 eſt ꝑducta ꝑ actū memorie exprimētis tale3 notitiā:ꝛ iō appropriate dīr de ea q̄ pertinēt ad perfectionē cognitionis actualis:magis tn̄ ꝑprie dī ſapia:ſicut loq̄tur Apl's q̄3 ars ſicut loquit̄ Aug.q2 ex ꝑductione ſua magis eſt notitia declaratiua eternoꝝ q̄3 factibiliū.1.q.q.U.

Secūdū veritatē illa diuiſio q̄litatis in q̄tuor ſpēs non eſt ꝑprie gn̄is in ſpēs ſ3 eſt tn̄ ſm̄ quoſdā modos diuerſos cōuenientes diuerſis qualitatibus:ꝛ forte eidē qualitati in ſe ſm̄ eſſentiam poſſent cōpetere plures modi qui ponuntur in diuerſis qualitatibus.6.Diſtinctio.4ª.q.10.N.

Securitati videt̄ opponi timor:timor aūt vl̄ eſt de malo infligēdo vel de inflicto ꝯtinuādo:ꝑcedēte tn̄ appꝛehēſione talis mali:nec opȝ q̄ illa appꝛehēſio ſit dubia:vn̄ lōge diſtat dubitatio ꝛ timor:nō ſolū q2 dubitatio ptinet ad intellīm: timor ad appetitū:ſ3 ēt q2 timor in appetitu nō neccīo ꝑexigit appꝛehenſionem dubiam mali.49.diſ.4ª.q.6.P.

Semp fuit miraculū vſq3 ad mortē in chr̄o qḋ ſimul fuerūt beatitudo ꝛ mortalitas propter repugnantiam effectuum: ꝛ ſicut hic dolor partis ſenſitiue redūdabat vſq3 ad ſuperiorē partem anime:ita illud fuit miraculum contra effectum beatitudinis.49.Diſtinctio.4ª.q.12.B.

Sēſibilia cōia ſolū faciūt admodū imutādi ipm ſenſum:vel ſi cū ſenſibili ꝑprio cauſet ꝑpriā ſpēz cōe ſenſibile:aliogn quō ꝑprie ſentiret:nō tn̄ pōt iſtā cāre ſine ſenſibili ꝑprio ꝯcomitāte:nō q̄dē q2 iſtō ſit ꝑus:q̄3 q̄litas ſenſibilis ꝑmo: ꝛ ita ſm̄ ſe poſſibile ſeparari ab illa:ſ3 nō ꝑus in agēdo in ſenſum:ꝛ ſic inq̄ntū huiō nō eſt ſeparabile a ſenſibili ꝑprio:ꝛ forte rō eſt:q2 ſenſus eſt ꝑmo potētia receptiua ſui obiei propꝛij:ꝛ iō a nullo alio pōt recipe aliū actum niſi ꝑus nāliter ſit in iſto actu.12.Diſtinctio.4ª.q.3.Cc.

Senſibilia poſſunt imutare intellm pro ſtatu iſto nō aūt mere intelligibilia:nō q2 illa nō ſunt actiua:nec q2 intell's nr̄ nō eſt paſſiuus reſpectu eoꝝ abſolute:ſ3 q2 ꝑ ſtatu iſto impedit̄ ne patiat̄:vel recipiat a talib⁹ īmediate:amoto autē tali īpedimēto:tūc recipiet ſicut erit in btitudine:tūc enim loquet̄ angelus hoi beato:ꝛ hō btūs alij homini beato:ſic̄ dictū eſt prius angelū loqui intellectualr angelo:q2 tūc ſ3 ꝑmiſſum ſalua.in Math.erimus ſicut angeli dei:ꝛ ex h̄ patet quare doctor nō pōt cauſare ſciētiā in diſcipulo:non ꝑp defectum virtutis actiue in ſciētia docētis:ſed propter capacitatez intellectus diſcipuli pro ſtatu iſto:pro quo habet impedimentum:ne ſic immutetur:q2 pro ſtatu iſto determinatur ad phantaſmata ſicut ad ipſum imutātia ſicut dictum eſt.11.Diſtinctio.2ª.q.vnica.S.

Senſus non diſcernit in aere ſpiritus ſeu vapores ab aere:ꝛ tamen ſpiritus vel vapores in aere non ſunt eiuſdem ſpeciei cum aere.12.Diſtin.4ª.q.4.infra.B.

Senſitiua ꝛ vegetatiua in homine eadem anima eſt cum intellectiua ex.2.lib.di.1.q.6.ꝛ diſtin.16.ꝛ diſtin.11.ar.2.q.1. 44.Diſtinctio.4ª.q.1.A.

Septem ſunt pene canonice:videlicet depoſitio:degradatio: infamia:irregularitas:excommunicatio:interdictum:ꝛ ſuſpenſio.25.Diſtinctione.4ª.q.1.infra.A.

Sermo audibilis eſt ſignū rememoratiuū reſpectu ꝯceptus ita q̄ facta imutatione ſenſus ab ipſo ſermone:ꝛ vlteri⁹ intellectu nō eius inquātū talis nā eſt intell's cognoſcēs ipm eſſe impoſitū ad ſignificandū talē nām ex collatione eius ad illud aliud:intelligit illud aliud nō ita q̄ ſermo ꝑ aliq̄3 formā cauſet ꝯceptū de aliqua re:ſed ſermo eſt ꝑinus ad ꝯceptū de re:q cauſat̄ per ꝑpriam ſpēm rei vel phātaſma in anima:qḋ pȝ:q2 quātūcūq3 ſermo ꝑferret̄ ſi audiēs nō hēret in ſe ſpeciem rei prolate:nullus conceptus cauſaret̄ in eo de illa re:vnde per voces non intelligimus res:niſi quarum habemus ſpecies:ſed q̄ actualiter eas conſideremus:hoc eſt propter collationez ſigni ad ſignatū.1.Diſtinctione.4ª.q.5.L.

Si abſolute pmittatur quicūqȝ angelus malus vti ſua potentia cognitiua nāli pōt intelligē qōcūqȝ itelligibile cātum: ⁊ per ꝯñs poſſet intelligē cogitationes cordiū ⁊ myſteria grē: ex quo poſita ſunt in effectu: ſed ſicut dicit Magr̄ li.2. diſt.7. multa poſſent ex nā ſua que nō pmittuntur eis: ⁊ ita ſupponiẽ ꝙ nō pmittit̃ angelo malo vidē ſecretū cordis: ⁊ hoc modo ⁊ nō alio poſſet vidē corpus chriſti in eucharistia. ſic ergo ſupponiẽ ꝙ non pmittunẽ vidē myſteria grē. ⁊ ſic exponēda eſt auctas Ambroſij de myſterio incarnationis nō abſolute quin quilibet angelus malus poſſet videre vel cognoſcē integritatē marie tam in mēte ꝙ̄ in carne eque: ſicut pōt cognoſcē tactum digiti ad digitū: vel aliā intellectionē nālem alicuius intellectus: ſed non fuit pmiſſus ꝓpter certas cauſas ne impedireẽ redēptio nr̄a: ſi eniȝ cognouiſſent nunꝙ̄ dnm glie crucifixiſſent. i. nunꝙ̄ me redimi eius morte ꝓcuraſſent. 10. Diſt.4ª.q.8. N.

Si accipiaẽ poſſe peccare pro fundamēto illius reſpectus: qō quidē fundamētum eſt pn̄m actus: cui annexa eſt deformitas pōt eē pars libertatis huius: nō dico libertatis abſolute que abſtrahit a creata ⁊ icreata: ſȝ eſt ps libertatis create: vn̄ deformitas act⁹ magis ꝯuenit libero arbitrio inq̄tuȝ creatū ꝙ̄ inq̄tum liber. 23. Diſt.2ª.q. vnica infra. E.

Si accipiaẽ actus ꝓut diſtinguiẽ ꝯtra potētiā ſm que. ſ. actū ⁊ potētiam totū ens diuidiẽ: ſic actus non ꝯuertiẽ cum forma: ſm hoc enim omne qō eſt extra cām ſuam eſt in actu: ⁊ ſm hoc etiam ꝓuationes dicunẽ eſſe actu: vnde cecitas dicitur eē actualr in oculo carēte viſu. ſicut dicitur in. 4. ⁊. 7.
Lc.2. 4.t.27. Lc.23. c.49. meta. ſi aūt loquaris de actu ſm qō loquiẽ phs. 7. meta. ſ. ſm qō eſt actus receptus: ⁊ actuans ⁊ diſtinguens. ſic diſtinguitur contra receptiuum: ⁊ mā eſt receptiuum illo modo: ⁊ non eſt actus. 12. Diſt.2ª.q.2. infra. E.

Si Adā fuiſſet dānat⁹ pro illo pctō trāſgreſſiōis nō fuiſſet ita grauiter punit⁹: ſicẽ multi alij pctōres. 21. Diſt.2ª.q.2. D.

Si Adā habuiſſet alimētum nrm̄ fuiſſet mortuus ſenio. hoc de rōne alimenti pȝ: qꝛ nō qōlibet hȝ gn̄ari ex quolibet ſicut ex termino: ſed determinatū ex determinato: ⁊ ideo ex alimēto puriori ⁊ meliori gn̄atur melior ſanguis: ⁊ ex ſanguine puriori generaẽ caro ſolidior ⁊ pmanētior: vn̄ ex alimēto corrupto ⁊ impuro gn̄atur caro valde fluida. igiẽ impuritas alimēti Jeſu chri reſpectu alimēti Ade fuiſſet i Jeſu chrō ſicut in nobis cā extrinſeca corruptiua: qꝛ nō fuiſſet ex pte alimēti ita pfecta reſtauratio ſicut deꝑditio. Sȝ poſito ꝙ habuiſſet etiam ligni vite fuiſſet ne corp⁹ eius icorruptibile: Dico ꝙ nō: ſȝ habuiſſet cām intrinſecā moriendi: qꝛ ois vtus nālis relicta ſibi nō pſeruata ꝑ aliqō donū collatū agēdo in aliud nāle repatiẽ ⁊ debilitaẽ: ⁊ tātū agē poſſet ꝙ debilitabiẽ intātum ꝙ nō poſſet ſufficiēter agē ad ꝯſeruationē ſui idiuidui: vt pȝ de vtute nutritiua in nobis: q̄ longa actione in alimēta: ⁊ ex ꝯuerſione diutina tandē debilitaẽ ita vt non poſſit plus ꝯuertē: talis fuiſſet nutritiua chri ſibi derelicta: ⁊ iō tādē debilitata nō potuiſſet amplius reſtaurare: igiẽ debilitas vtutis: ⁊ ipuritas alimēti extrinſeci fuiſſent ſufficiēs cā ſue mortis nālis. 16. Diſt.3ª.q.2. L.

Si Adam hodie viueret nō poſſet ducē aliquam vxorē: forte etiam poſt multiplicationē humani gn̄is ſi ſtetiſſent in innocētia fuiſſet ꝓhibitio in q̄buſdā gradib⁹ vltra pmuȝ. ſed in pn̄º nō potuit fieri: qꝛ nō erāt alie femine ꝙ̄ ſorores. In lege moſayca erat ꝓhibitio q̄tū ad quoſdā gradus vlteriores: vt pȝ Leuiti. 18. in lege aūt euāgelica fuit aliqn̄ ꝓhibitio vſqȝ ad 7m gradum. pȝ per Magrm̄ in lr̄a. ſed ſub Innocētio 3º reſtricta eſt vſqȝ ad 4m gradum incluſiue. ex de ꝯſan. nō dȝ. ꝓhibitio copule ꝯiugalis 4m ꝯſāguinitatis gradū de cetero nō excedat. ⁊ aſſignat rōnē: qꝛ in vlteriorib⁹ gradib⁹ iam nō pōt abſqȝ graui ſtipēdio obſeruari. ⁊ poſt approbat ⁊ ratificat pro futuro. cum ḡ inquiens iam vſqȝ ad 4m gradum ꝓhibitio ꝯiugalis copule ſit reſtricta. ſ. per nos h̄ in ꝯſilio. ⁊ iſtractam eā volumus eē ꝑpetuā: nō obſtantibus ꝯſtōnib⁹ ſup hoc dudū editis: vel ab alijs: vel a nobis. ⁊ in eodē. c. reuocat oēs ꝓhibitiones de ꝯiugio ꝯhendo i 3º ⁊ 4º gñe conſanguinitatis: ⁊ de ſobole ſuſcepta ex ſcdis nuptijs cognationi viri prioris de non copulado: que ꝓhibitiones multas difficultates inducebāt (⁊ vt dicit) aliqn̄ periculum animaꝝ. 40. Diſt.4ª.q. vnica. D.

Si ad perſeitatē ꝓpōnis ſufficit ꝙ ſubm̄ includat in ſuo intellectu cām inherētie pdicati ad ſubm̄: ⁊ non regraẽ ꝙ ſubm̄ dicat ꝯceptum vnū: poſſet ꝯcedi ꝙ hec: chriſtus eſt homo: ſemp fuit vera. Sed magis credo ꝙ reqritur hoc ⁊ plus. ſ. ꝙ ſubiectū habeat ꝯceptum vnum: vel ſi non: ſed includat conceptus plures opȝ ꝙ ratio eius ſit in ſe vera anteꝙ̄ aliquid verificeẽ de eo. 22. Diſt.3ª.q. vnica infra. M.

Si aliqs intellis nō poſſit intelligē geometricalia: poſſet autē aliaſ credē de geometricalibus: geometria eſſet ſibi fides non ſcia: eēt tn̄ in ſe ſcia: qꝛ obm̄ geometrie natū eſt facē de ſe ſciētiam in intellectu ꝓportionato. 3. q. ꝓlo. infra. A.

Si aliqd eſt idē eēntialr eēntie: illud eſt actu in deo mere ex nā rei: ⁊ hoc ſiue ſit idē eēntialr idētitate adequata ſicut in creaturis eſt illud idē qō intelligiẽ per diffinitionē ei qō intelligiẽ per diffinitū: ſiue ſit idē tanꝙ̄ incluſum eſſentialr in illo q̄uo illud qō intelligiẽ per partē diffinitionis poſſet dici idem ei qō intelligiẽ per diffinitum. 1. q. 4. J.

Si aliquis intēdit in pn̄º miſſe celebrare miſſam: ſi poſtea eſt diſtractus: nō hȝ actualē intētionē: qn̄ eſt diſtractus. patet: qꝛ non itelligit tūc illud in actu. ḡ nec vult illud in actu: nec hȝ tn̄ intētionem habitualē: qꝛ talē hȝ dormiens. hēt ergo ſe medio mō: ⁊ hāc eius diſpōnem dico intētionē virtualē: qꝛ. ſ. vtute alicuius intentionis pus habite actualr facit oia que facit ex illa: tanꝙ̄ ex radice: ita ꝙ illa intentio actualis fuit pn̄m ordinatum ad oēs iſtos actus: ⁊ hȝ in ſe vtualr intētionem ꝓpriam cuilibet iſtoꝝ actuū: ſicut intētio finis hēt in ſe virtualr intētionē ꝓpriam cuiuſcūqȝ ordinati ad finē: ⁊ pro tāto manēte intētione cuiuſcūqȝ ad finē ordinati: manet iſta itētio actualis pma virtualr in oibus iſtis: hoc mō intēdens ire ad ſcm̄ Jacobum ex intētione huius finis ordinat multa alia nccīa ad illum finē: exequens aūt illa ordinata nō ſemp cogitat de ſancto Jacobo: nec de reuerētia eius: dico tn̄ ꝙ ſemp mereẽ: qꝛ vel hȝ intētionem coꝝ que ſunt ad finē illum: cuius eſt pma illa intētio: vel hȝ act⁹ aliquos ſequētes ex illis intētionibus: lȝ cum illis actibus cōcurrant aliqui actus diſtrahētes: ⁊ ab intentione illa pma: ⁊ ab intētionibus ꝓprijs coꝝ que ſunt ad illum finem. ſicut declaratum eſt 2º lib. diſt. 41. ⁊ in. 3. diſt. 15. vbi dictum eſt ꝙ forte martyres in actu ſuſtinēdi martyrium non habuerunt intētionem niſi iſtam virtualē: qꝛ imenſitas penarum abſorbebat forte vſum rōnis. iſta tn̄ perpeſſio penarum erat qdam effectus deriuatus ex intētione ſeruandi fidem dei: ⁊ ideo dum durabat paſſio: durabat ſemp iſta intentio virtualr ſicut in effectu. 6. Diſt.4ª.q.6. infra. A.

Si aliqs extraxerit de religione aliquē iam obligatū ad religionē obligatiōe ꝓfeſſionis: teneẽ agē ad reſtitutionē: vt. ſ. ille redeat ad religionē. Sed ſi aliquē diſpoſitū ad intrandum retraxit ne intraret: qꝛ intereſt inter hic ⁊ ꝓpe eē: nō teneẽ ad tātaȝ reſtitutionē religioni ad quātā ſi fuiſſet in religione: ſȝ teneẽ ad aliquā reſtitutionē: puta ad aliqualem inductionē alterius aliqualr equalentis ad igreſſum illius religionis. ⁊ hoc itelligēdum eſt: ſi illū retraxit intētione dānificandi religionē: ſi aūt intentione ꝯſulendi vtilitati ꝓprie ſine fraude nō teneẽ religioni: ſed in pmo caſu ⁊ in ſcdo tenetur ꝑſone quā retraxit: vt in ꝑſuaſionibus: ⁊ alijs bonis ſpūalibus ad equiualentiam bonis illis in quibus illum retrahendo dānificauit. 15. Diſt.4ª.q.3. K.

Si aliqd poſſet eſſe ſm ſe in potētia paſſiua determinate ad aliqd genus phyſicū: ꝛ nō eſt determinate in potētia paſſiua ad aliquā ſpēm illius gñis: tūc ab eodem reducit̄ illud ad actū illius gñis ꝛ ſpēi: ſicut ſi ſupficies: vn̄ ſupficies ſit ex ſe determinata ad colorē: ꝛ non ſit ex ſe determinata ad albedinē vel nigredinē: tn̄ ab eodē agēte reducit̄ ad actuʒ coloris ꝛ alicuius coloris: qꝛ non eſt colorata: niſi qꝛ ſic eſt colorata: ita dico hic ꝙ lʒ angelus ſit in potentia ad vbi in cōi: ꝛ nō ex ſe determinatus ad hoc vbi vel illud: tn̄ ab eodem agēte reducit̄ ad hoc vt ſit actualr̄ in loco: ꝛ in hoc loco vel illo: illud aūt quo ꝓmo pōt eē in loco eſt a deo ꝓducēte ipm ſup creaturam corꝑalem ꝯtinētem: ſʒ ex tunc pōt reducē ſeipſum ad actum iſtum. 2. Diſt. 2ª. q. 6. N.

Si aliquo mō gñatio eſt prius ꝑnitate in creaturis: nō tn̄ eſt vt fundamētū: ſʒ ipſa potētia gñatiua ſiue nā que gñat eſt fundamētū: ſed eſt ꝑuia vt diſpoſitiua ſine qua nō exiſtēte ꝑnitas nō ieſt: ita ꝙ ibi eſt diſtinctio ſicut eſt īter diſpōnē precutam ꝛ terminuʒ cōpletū. Pʒ ergo ꝙ iſta rō diſtinctionis nō manet in diuinis: qꝛ ibi non eſt gñatio niſi cōpleta ꝛ nec̄io ſecum ponēs terminuʒ ineſſe: nec eſt paternitas ꝯñs cōicationem: ſed ꝑcetue cōicationis. 4. q. q. S.

Si an̄ paſſionē aliqs iudeus ad ꝑdicationeʒ chriſti vel petri puulū ſuū baptiçaſſet ꝛ nō circūcidiſſet: ſi paruulus fuiſſet mortuus: ſaluat⁹ fuiſſet: qꝛ recepit grām in bapt*ſ*mo. a ꝑª cui inſtitutione baptiſm⁹ ꝯtulit grām. 3. Diſt. 4ª. q. 4. J. F.

T.c.20. Si arguat̄ mēſuratū nō pōt eē ſine mēſura. Rñdeo hoc verū eſt de mēſura rei in eē qdditatiuo. ꝛ rō eſt: qꝛ mēſuratū tale depēdet a menſura tali. ex. 5. meta. c. de ad aliqd: qꝛ refert̄ ad ipm ꝛ nō ecō: ſicut ſcibile eſt mēſura ſcie: qꝛ ſcia depēdet ad ipm. nō eſt aūt verū de mēſura accn̄tali que ꝑ applicationē: vel coextēſionē mēſurat: ſicut vlna mēſurat pānum. pʒ enim ꝙ quātitas pāni nō depēdet a q̄titate vlne: ꝛ hoc ſolo mō motus ꝑm⁹ acceptus ſm ſuā extēſionē ſucceſſiuā cū rel͠one mēſurationis ad alios motus eſt mēſura coꝝ per applicationē vel coextēſionē: nō aūt per terminationē depēdentie eēntialis eoꝝ. 48. Diſt. 4ª. q. 2. J.

Si articuli diſtinguant̄ q̄tum ad ipſa credita: ſic ſūt. 14. articuli. Si aūt diſtinguant̄ ſm numeꝝ illoꝝ qui ꝑ articulos diſtinxerūt ſic ſunt. 12. ſm numeꝝ. 12. apl̄oꝝ. Si ꝑmo mō tenet̄: aut articuli fidei ſunt de deo tn̄: aut de deo rōne nāe aſſumpte. Si ꝑ modo hoc ꝯtenit tripl̄r: qꝛ aut de deo rōne nāe vel eēntie: ꝛ ſic habet̄ hic articulus. Credo in vnū deū. Aut rōne pſonaꝝ: ꝛ ſic ſūt tres articuli ſʒ ꝙ ſūt tres pſone. ꝑrimus. Patrē oīpotētē. ſcōs. Et in Jeſuʒ chrm̄ ſiliū eius vnicum dn̄m nr̄m. tertius. Credo in. ſ. ſ. aut rōne effect⁹ dei. ꝛ ſic ſunt. 3. articuli de deo. ꝑmus quātū ad creationē. Creatorem celi ꝛ terre. ſcōs quātum ad gratificationē. Remiſſionē pctōꝝ. tertius quātū ad glorificationē. Carnis reſurrectionem: ꝛ vitam eternā. ꝛ ſic habent̄. 7. de deo rōne dei tn̄. Aliqui tn̄ includūt opus creationis in ꝑ articulo qȯ ꝑtinet ad vnitatē eēntie: ꝛ vltimum opus diuidūt in duos articulos. ſ. Carnis reſurrectionē dicētes vnum articulum: ꝛ Uitam eternā aliū. Sed ꝑma vi. eſt melior: qꝛ Apl̄s ponit vnum articulū de creatione per ſe ad Heb. ii. Fide itelligimus aptata eſſe ſecula verbo dei vt ex inuiſibilibus viſibilia fierēt. Articuli ꝑtinētes ad deum rōne nāe aſſūpte ſunt etiam. 7. Primus ꝑtinet ad ꝯceptionē. qui ꝯceptus eſt de. ſ. ſ. 2⁹ ad natiuitatem. natus eſt ex Marie virgine. 3⁹ ad paſſionem. paſſus ſub pontio pilato. 4⁹ ad deſcēſionē ad inferos. deſcendit ad inferna. 5⁹ ad reſurrectionem. tertia die reſurrexit a mortuis. 6⁹ ad aſcenſionem. aſcendit ad celos ꝛc̄. 7⁹ ad iudicium. inde venturus eſt iudicare viuos ꝛ mortuos. 25. Diſtin. 3ª. q. 1. L.

Si biſtudo accipiat̄ pro aliq̄ ꝑfectione ꝑmanēte vt ꝑmanēs quantūcunqʒ intēſa ꝑpetuitas non includit̄ in rōne eius: qꝛ quecunqʒ ꝑfectio ꝑmanens: ꝛ quantacunqʒ eadem ꝛ equalis pōt eē per inſtans: vel cum aliquo breui tpe: que ꝛ qualita pōt eē toto tpe. eque enim ꝑfecta eſt albedo vnius diei ſicut vnius anni. 1. eibi. 49. Diſt. 4ª. q. 6. M.

Si beata vgo fuiſſet in ꝯceptione filij ī ſūma plenitudine grē: ad quā de⁹ diſpoſuit eā ꝑuēturam ſi poſtea fuiſſet baptiçata nullā ibi grām recepiſſet de nouo: tn̄ baptiſm⁹ nō fuiſſet in ſignum falſum vel icertum: qꝛ grām ſignificaret: vel tūc fieri: vel prius datam tunc ineſſe. 1. Diſt. 4ª. q. 6. īfra. M.

Si beatus dimitteret̄ ſibi poſſet in actū peccati venialis: ſed non eēt ſibi venialis rōne ꝑcepti qȯ habet de ſemꝑ eliciēdo illum actum beatificū: ꝛ nō diuerſificādo non ſoluʒ ad oppoſitū: ſed nec ad diſperatum: ꝛ ꝑpter ꝑceptuʒ de ſemꝑ operādo optima: eſſet ſibi qnecūqʒ deordinatio talis mortale peccatum. 21. Diſt. 2ª. q. 1. infra. D.

Si bonus angelus baptiçaret in corꝑe aſſumpto cū oībus ꝑdictis ꝯditionib⁹: tūc ſupponēdum eēt veꝝ eē eius baptiſmū: qꝛ nō fieret niſi de ꝑcepto dei: nec eēt ille baptiçat⁹ ab angelo iteꝝ rebaptiçādus: ſicut Michael ꝓhibuit epō dedicare eccliam ſuā in mōte gargano aſſerēs eam a ſe dedicatā fuiſſe. Si ēt malus angelus in corꝑe aſſūpto baptiçet ꝛ ꝯſtat ꝙ eēt de ꝑcepto dei: talis hn̄dus eēt pro baptiçato: qꝛ opꝫ malū angelum ēt inuitū obedire deo. Sed nō eſſet ſine certa reuelatione ſup hoc habita credēdum ꝙ malus angelus vere baptiçaret. Tum qꝛ deus nō miniſtrat ſacr̄a per excluſos finalr̄ a ſalute. Tuʒ qꝛ ſi non eēt artatus de ꝑcepto diuino ad oppoſitū: ſupponēduʒ eſt ſemꝑ ipm fraudulēter agere: nec cōplete facē ea que eēnt nec̄ia ad ſalutē baptiçati ꝑpter inimicitiam quā habet ad ſalutē holuʒ ex inuidia procedentem. 6. Diſt. 4ª. q. 1. B.

Si bonū reddēdum ꝟtute ſacrificij nō debeat̄ ſacerdoti pro ſe: debet̄ tn̄ ecclie ſm ei⁹ diſtributionē: qꝛ ipſe ex ordie ſuo eſt nūtius ſpōſe ad ſpōſuʒ offerēs petitiones ſpālr̄ pro determinatis pſonis: ꝛ ita diſpēſatorie vel diſpoſitiue deſmināſ eis illud qȯ pro talib⁹ petitionib⁹ reddet̄. 20. q. q. J. J.

Si cauſa vltima determinatione ad aliqd determinata non poneret effectū in eē: hoc non videret̄ niſi ꝑpter impotentiam eius. vꝫ: ut: qꝛ nō ſufficeret ex ſe: vel qꝛ eēt impedita ab aliquo alio: vel ꝑpter mutabilitatē eius anteq̄ itelligat̄ effectus poni in eſſe. 46. Diſt. ꝑ. q. vnica infra. A.

Si cauſe itermedie actiue ſint diuerſe diſpōnis in agēdo: vel paſſiue diuerſe diſpoſitionis in recipiendo: pōt eſſe diuerſitas effectuum: dato ꝙ in cauſa ꝑma nulla ſit mutabilitas vel nouitas aliquo modo. 21. q. q. O.

Si cecus miraculoſe illuminat̄ tn̄ illuminatus nālr̄ videt: qꝛ hʒ formā creatā qua nālr̄ pōt vel ad opationē illam. Jta ſi detur itellectui ſupnālr̄ aliqs habitus: quo dato tanq̄ per formā ſufficientē intell̄s pōt vidē deum: ꝛ cū ipſe habitus ſit aliqd creatū: ꝛ nālr̄ ꝑficiens itellectū: ſequeret̄ ꝙ ꝑ aliquam formā creatā poſſe eēt nālr̄ vidē deū: ſed non ſeqꝛ negādo talē diſpōnē vel lumen ꝑcedēs: ſiue dicat̄ lumen ſiue habitus non cauro: qꝛ in quocūqʒ inſtāti ꝑori nālr̄ ipſa viſione nulla eſt cauſa nālr̄ prior ipſa viſione: vſqʒ. n. ad illud inſtans nāe quo itellectus videt non hʒ intellectus vn̄ poſſet in iſtam viſionē: ſed tn̄ ꝑcedit nālr̄ ipe itellectus in ſe: ꝛ obiectum qȯ poteſt elicē ipſam viſionē: qꝛ non eſt motiuum naturalr̄ ꝑportionatum huic paſſo: nec natum naturaliter mouē ipſum. 14. Diſt. 3ª. q. 2. infra. L.

Si celū nunq̄ atteret̄ quātum ad ſubam: tn̄ atteret̄ quātum ad efficaciam: vel influentiam in iſta inferiora gñando ꝛ corrumpēdo: qꝛ poſt iudicium ceſſabit iſta influētia: ꝛ quo ad hoc intelligi pōt illud Coꝝ. 7. ꝑteribit figura huius mūdi: vel poſſet dici ꝙ loquitur de illo celo de quo loquit̄ petrus in canonica ſua: celi calore ſoluentur: qȯ non intelligit̄ niſi de celo elemētari. 43. Diſt. 4ª. q. 1. D.

Si certum eſt oẽs velle btitudinem: hoc nõ eſt actu amicitie: volẽdo. ſ. actu beatifico illud. ſ. btificari ſiue beatũ eſſe: ſed actu ꝯcupiſcẽtie volẽdo illud bonum ſibi: vt ſufficiens ſibi bonum: qꝛ nõ eſt certũ volũtates inordinatas hr̃e dilectionem ordinatã primi obiecti in ſe: ſed oẽs volũtates ſiue ordinate: ſiue inordinate hñt volũtatem ꝯcupiſcẽtie volẽdo ſibi bonum: actus aũt ꝯcupiſcentie non põt eſſe actus fruitionis: qꝛ ois ꝯcupiſcens ꝯcupiſcit alꝗ: quem amat amore amicitie: ⁊ ita actus ꝯcupiſcentie non eſt actus fruitionis: ſꝫ ſolus actus amicitie. 1. Diſt. p̃. q. 4.

Si cognitio domus ſit nobilior domo extra: tamen cognitio angeli in alio angelo nõ eſt nobilior ipſo angelo ĩ ſe: qꝛ accidẽs nõ eſt nobilius ſubã. 1. Diſt. 4ª. q. 1. infra. R.

Si corpa dãnata erũt ſine motu locali: ita ꝙ non mouebunt de loco ad locũ: tunc afflictiua erũt ineq̃lia: ⁊ hoc eſt rõnabilius ꝙ ſint ineq̃lia q̃ equalia: qꝛ ſic ſunt pauciora miracula in dãnatione coꝝ. ſi. n. eſt afflictiuũ equale: ⁊ tñ vnus minus ⁊ alius magis puniẽ: erit ibi ꝑpetuum miraculũ. ſi aũt ſunt mobilia: ⁊ trãſferant de loco ad locuꝫ: tũc poſſunt trãſferri de vno afflictiuo in vno gradu ad aliud afflictiuũ in alio gradu ſm illud Job. Trãſibunt ab aqs niuium ad calorẽ nimiũ. Uel ſi erit eq̃le: põt dici ꝙ eſt eis intrinſecum afflictiuum coꝝ: vel ꝑpetuo ꝯtignatiuum: ſicut ꝯcederetur modo de demonibus. 50. Diſt. 4ª. q. 6. infra. R.

Si de igne poſſit generari aer ⁊ aqua: nõ ꝓpter hoc ſeq̃tur ꝙ ignis in rõne termini a quo ſit ens per accidens: qꝛ iſta potentialitas ⁊ illa non ꝯſtituunt per ſe terminuꝫ a quo: ita ẽt ex parte ſubiecti ſi habeat potẽtiam aliam ⁊ aliam: nõ ſeq̃tur: ſi ille potentie inter ſe accidunt. ergo hñs illas eſt ens per accidens. 11. Diſt. 4ª. q. 3. infra. X.

Si depẽdere repugnaret alicui creature: repugnaret ei nẽcio ꝑ aliqd poſitiuũ: ſꝫ nulli põt repugnare: qꝛ ois entitas creata nõ ſolũ depẽdet ad īcreatuꝫ vt ad cãm: ſed ẽt poteſt dependere hac ſpeciali depẽdentia. 1. Diſt. 3ª. q. 1. infra. D.

Si deus ꝯcreaſſet aie noſtre ſpẽs oĩum ītelligibilium: adhuc eſſet in eã intellẽs agens: qꝛ eſt ꝑfectio nãlis eius: ⁊ ẽt intellectus poſſ. conſilr ẽt pꝫ in chriſto: q̃libet oĩa viderit in verbo ab inſtãti ſue natiuitatis in vtero: tñ fuit in eo intellectus agens ⁊ poſſ: alſ nõ fuiſſet ꝑfectus: ⁊ eodeꝫ mõ ſi vidiſſet oĩa in genere ꝓprio habuiſſet itellectum agẽtem ⁊ poſſibilem: ideo ſilr poſito ꝙ angelus ſpẽs oĩum recepit ab inſtãti ſue creationis: ⁊ non poſſit nõ eſſe in actu: cum ſit preuẽtus ab agente ſuperiori: tamen eſt ꝑfectionis nãlis ſue qd habeat potẽtiam: qua poſſit in opationem ſuam: ſi non eẽt ꝑuentus a ſuperiori agente. 3. Diſt. 2ª. q. 11. infra. B.

Si deus dicaẽ formalr creator relõne rõnis: vel ẽt nulla relatione: ſꝫ denolatione reducta ad genus relõnis: inq̃tũ. ſ. terminat relõnem in creatura: ſicut dcm̃ fuit di. 30. pmi. tñ nõ eſt creatiuus per relõnẽ rõnis: ⁊ hoc ītelligẽdo nõ de eo: qd formalr importaẽ per hoc nomẽ creatiuus: ſꝫ de fundamẽto: ſicut aliqd dr̃ calefactiuũ calore vt fundamẽto potentie calefactiue: ⁊ nõ relõne fundata in calore. ⁊ rõ ad hoc poſſet tangi: qꝛ nulla relatio rõnis põt eſſe formalis ratio qua aliqd poteſt ꝓducere ens reale: qꝛ ens rõnis non eſt in aliquo niſi vt tñ hꝫ eſſe in intellectu: ſicut cognitum in cognoſcente. hoc aũt eſſe eſt diminutũ reſpectu eſſe exiſtẽtie realis: ⁊ ideo ſm iſtud eſſe non põt eſſe cauſa alicuius ſm aliqd eſſe realis exiſtẽtie qd eſt eſſe ꝑfectius: neq̃ ꝓduci nãliter: neq̃ artificialiter. 8. Diſt. 3ª. q. vnica infra. S.

Si deus imediate ſubtrahẽdo manutenẽtiaꝫ ſuã annihilaret gr̃am ſine defectu volũtatis in operãdo: iſta carẽtia nõ eẽt pctm̃: qꝛ nõ eſſet carẽtia iuſtitie debite. volũtas eniꝫ nõ eſt debitrix iſtius iuſtitie niſi inq̃tuꝫ in ꝑtãte eius eſt ꝯſeruare eam: ne. ſ. demeritorie corrũpat eam: lꝫ igiẽ maius malũ ſit ꝑuatio gr̃e q̃ ꝑuatio iuſtitie actualis: tñ iſta poteſt eſſe a deo non agẽte. ſ. non ꝯſeruante: ſed non ꝑmo nõ agente: ſed ideo nõ agẽte: qꝛ volũtas demeruit illud propter qd deus ſubtrahit ꝯſeruationis ſue manutenẽtiam a gr̃a: ſed reſpectu illius ꝑuationis rectitudinis actualis: ſi eſt ꝑmuꝫ pctm̃: non eſt aliqd pctm̃ precedẽs vel demeritũ: ꝓpter qd deus poſſet ſe ſubtrahere: vt illa rectitudo non inſit: quãtum eſt ex parte dei: igiẽ nec ꝑuatio gr̃e eſt pctm̃ niſi inq̃tuꝫ eſt iuſtitie debite: qua volũtas demeritorie ſe ꝑuauit: lꝫ a deo nõ cauſante ſit iſta annihilatio gratie: ſed ſi iſta annihilatio eẽt non ꝓpter aliquam obliquitatẽ in volũtate priorem iſta non eſſet peccatum. 37. Diſt. 2ª. q. vnica. X.

Si deus nõ cauſat libere rectitudinẽ que deberet eſſe in actu volũtatis create: ⁊ hoc ꝓpter libertatẽ voluntatis ſue: non aũt ꝓpter defectũ volũtatis create nõ volũtarie cooperantis: nõ eſt tunc cã peccati in volũtate create: qꝛ nõ eſt ibi carẽtia iuſtitie debite: nõ. n. eſt iuſtitia debita a volũtate creata: niſi inq̃tũ in ꝑtãte eius eſt recte agere: ita ꝙ nulla itelligiẽ ſubtractio cauſe ꝑoris ꝑꝑ cui⁹ defectũ nõ poſſit voluntas recte agẽ. ſi igiẽ deus eẽt ꝑ⁹ cã nõ agens rectitudinem: actus nõ rectus nõ eẽt pctm̃. 37. Diſt. 2ª. q. vnica. X.

Si deus poſſet hr̃e actũ poſt tp̃s: nec hr̃et vnũ actũ ſtãtem in eternitate poſſet recordari: ⁊ ſic ſcriptura ꝯcedit euꝫ recordari. in trenis: recordare dñe qd accidit nobis: inq̃tum. ſ. ille act⁹ qui in ſe nõ eſt poſt tp̃s ꝯſideraẽ vt coexiſtẽs priori tẽpori: ⁊ nũc iſti: ⁊ ſic q̃ſi poſt tp̃s: angeli aũt qꝛ non oẽs intellectiones hñt ꝑpetuas poſſunt abſolute recordari: fatuũ eſt enim dicẽ ꝙ lucifer nõ recordatur ſe peccaſſe: nec boni angeli recordanẽ tales actus itelligibiles habuiſſe: vel etiã aliquos exteriores circa corpus. 45. Diſt. 4ª. q. 3. infra. N.

Si deus volũtarie nõ agit in aliq̃ inſtãti non nẽcio: ꝑꝑ hꝫ opꝫ eũ expectare tp̃s vt in inſtãti determinato illius tpis agat: ſed põt agẽ in tpe in cuius ꝑmo inſtãti nõ egit. verꝫ eſt igiẽ ꝙ deus põt agere in inſtanti quicqd imediate agit: ſed non eſt neceſſe ipſum agẽ in inſtanti. 3. Diſt. 3ª. q. 1. B.

Si de pctõ ageretẽ: videreẽ illicitũ ꝯhere poſt votũ ꝑuatũ ꝯtinẽtie: qꝛ ſimplr peccat mortalr in ꝯhẽdo cũ intẽtione ꝯſentiendi ⁊ ꝯſumãdi actũ carnalẽ: ⁊ ideo nõ põt licite ꝯhere niſi cũ intẽtione nõ ꝯſentiendi: ⁊ per ꝯñs intrãdi religionem qñ etiaꝫ ꝯſumat videẽ peccare mortalr: qꝛ ꝯtra votũ ſuum ꝯtinẽtie: ⁊ lꝫ ſm aliquos poſt ꝑmũ actũ nõ peccet mortalr in reddẽdo: qꝛ ad illud iam eſt obligatus vinculo fortiori: peccat tñ mortalr petẽdo: qꝛ nihil hꝫ iuris in hoc cũ renunciauerit tali iuri in voto. 38. Diſt. 4ª. q. vnica infra. L.

Si deordinaẽ ſenſus in actu ſuo: ꝑ ꝯñs deordinaẽ itellẽ: vt ꝑꝫ in freneticis ⁊ lunaticis: in qb⁹ eſt imaginatio cõfuſa: ⁊ ẽt quo ad hꝫ põt eẽ cã deordinatiõis in volũtate. põt. n. appetitũ ſenſitiuũ alterare vt magis īclineẽ ad hoc q̃ ad illud: ⁊ qꝛ in viatore volũtas rõnalis īclinaẽ ad ꝓſequẽdum qd efficaciter appetiẽ ab appetitu ſenſitiuo: ĩõ hꝫ mõ inclinãt volũtatẽ planete: ⁊ alia corpa celeſtia. in nullo tñ neceſſitatur abſolute volũtas ꝑꝑ hoc: ſꝫ ex ſua libertate põt ꝯtraire ⁊ ꝓpter iſtã ꝓnitatẽ ad ſequẽdum appetitũ ſenſitiuũ ꝯtra dictamen rõnis: quã cauſant corpa celeſtia accidit frequẽter aſtrologos vere ꝓnoſticare de moribus hoium: puta ꝙ erũt luxurioſi: vel per hꝫ ꝯſtellationes natiuitatis: nõ ꝙ ita eueniat nẽcio ꝙ nõ poſſet alr eſſe de his que depẽdẽt a volũtate rõnali: ſi homo vellet magis ſequi per voluntatẽ legem rõnis q̃ ſenſus: ſꝫ cogitationes hoium prone ſunt ad maluꝫ Gen. 8. ⁊ Eccliaſtes. 1. puerſi difficile corriguntur: ⁊ ſtultorum infinitus eſt numerus. 14. Diſt. 2ª. q. 3. infra. J.

Si dicaẽ aliqd derelictũ ab actu manẽ: illud non eſt formalr pctm̃: qꝛ põt ſtare in iuſtificato ſicut habitus vitioſus: vel diſpoſitio ad illum manet in iuſtificato ſubito. patet: qꝛ in ꝑn⁹ ꝓnus eſt ad ſequẽdum illam īclinationẽ habitus vitioſi: ſed pugnãdo ꝯtra eam hĩl meretur ⁊ acq̃rit ſibi habituꝫ

in 3ᵐ: vñ magni pctõres non ſtatim qñ ſunt iuſtificati hñt illã pacẽ quã hñt pfecti ⁊ exercitati i virtutib⁹. Quicũqʒ etiã hitus vel diſpõ vicioſa derelinqueret̃ ex actib⁹ deſineret eẽ poſt fluxũ tpis niſi firmaret̃ per freq̃ntes act⁹: ſicut vñ ois diſpõ ad habitũ deſinit eẽ ceſſantib⁹ actib⁹ pficiẽtibus habitũ: ſʒ illud a quo pctõr ẽ pctõr poſt actũ nõ deſinit eẽ per q̃ticunqʒ tpsʒ: ʒ act⁹ ſiles nõ adiiciant. ſemp. n. in infinitũ eſt pctõr poſtq̃ cõmiſit. 14. Diſt. 4ᵃ. q. 1. D.

Si eẽnt due magnitudies q̃ꝶ neutra aliã excederet hñent vltra rõnes q̃titatis fundãtis eq̃litatẽ vnitatẽ lʒ diminutã: ⁊ ſm qd. qñ aũt eſt i duob⁹ ſuppoſitis eadẽ magnitudo nũero: tũc cũ diſtõne extremoꝶ ẽ ibi vnitas ſimplr. hñ g̃ ſimplr extremoꝶ diſtõ: ⁊ ſimplr vnitas fõe ſm quã referũt: ⁊ ita verius eſt ibi illud qd regrit̃ ad relõnẽ cõem q̃ʒ ſi nõ eẽt vnitas fõe in extremis niſi ſm qd: nã relõ cõis hoc hʒ gñale cum alijs: q relõ regrit diſtinctionẽ extremoꝶ: ſed hoc hʒ ſpãle q regrit vnitatem fundamẽti. 6. q. q. Ee.

Si ens põt hẽr ꝯceptũ vel rõnẽ cõem ad ens creatũ ⁊ icreatum eſt obm adequatũ intellˀs: nõ q per abſtractionẽ illaʒ ſit obm itellˀs: ſʒ qꝛ a quolʒ itelligibili põt abſtrahi vna talis rõ vel ꝯcept⁹: ⁊ tũc nõ diſtinguerent̃ portio ſupior ⁊ iferior: nec ẽt itellˀs ⁊ volũtas formalr per obta: ſi aũt ens non poſſet hẽr talẽ ꝯceptũ cõem ſi debeat aſſignari po⁹ nõ organice: que ſe extẽdit ad oẽ ens aliqd obm adeq̃tũ: ⁊ pᵐ illud nõ erit niſi eẽntia diuina in ſe ꝯtinens oẽs rõnes alioꝶ entiũ: ⁊ ad quã oia alia entia hñt attributionẽ: ſʒ h̃ falſum eſt: vt pbatũ eſt in pᵒ lib. l. q eẽntia diuina nõ põt eẽ obm pmũ ⁊ adequatũ intellˀs creati: ſed ſolũ itellˀs dei cui eſt pportionata: ⁊ reſpectu creati itellˀs eſt iproportionata. Et ſi eẽntia dĩna nõ ponat̃ eſſe obm pmũ intellˀs creati: cũ ſm cõiter loquẽtes creato ⁊ icreato nihil poſſet eſſe cõe vniuocum: ſeqtur q potẽtia nõ organica non hẽbit vnũ obiectũ vnius rõnis ⁊ adequatum. 24. Diſt. 2ᵃ. q. vnica. ĩfra. F.

Si eẽ creaturaꝶ eẽt reſpect⁹ ad ſũmũ bonũ: nõ ſolũ eſſet ꝯdictio ſubtrahere pᵐ bonũ: ⁊ loq de eẽ creaturaꝶ: ſʒ ẽt nõ eẽt intelligibile: qꝛ nõ eſt itelligibile ponẽ reſpectũ ſubtrahendo terminũ reſpect⁹: igit̃ itelligit Boeti⁹ de hebdo. q eſſe creaturaꝶ ſit abſolutũ: ſʒ bonitas apud eũ dicit quẽdã fluxũ a pmo bono: ⁊ veꝶ eſt q iſte termin⁹ fluxus: dicit reſpectũ: ⁊ ideo nõ põt cõpetẽ rei abſolute. ſi g̃ res ſm eẽ ſuum nõ eẽnt a pmo bono: nõ eẽnt bone inq̃tũ ſunt: qꝛ inq̃tum ſunt nõ fluerẽt a pᵒ bono: eẽnt tñ bone per accñs: ſi ſm eſſe aliud fluerẽt a pmo bono: ſicut lapis ſi non eẽt ſm ſe a volũtate pmi boni: ſed tñ ſm duritiẽ inq̃tum durus eẽt bonus: qꝛ a volũtate pmi boni eẽt inq̃tum durus: lʒ nõ inq̃tum lapis: vel inq̃tũ ens. pʒ igit̃ q accipit bonũ pro reſpectu fluxus a pmo bono: ⁊ h̃ ẽt mõ bonitas in alijs entibus a deo nõ eſt: niſi qꝛ ſunt a volũtate pmi boni: ſʒ iſta nõ eſt pfectio abſoluta ⁊ itrinſeca creature: ⁊ iõ bonitas ſm aliaʒ rõnem abſolutã non dicit reſpectum ad creatorẽ: lʒ bonitas: vt accipit ibi dicat. 3. Diſt. pᵃ. q. 5. infra. L.

Si eẽnt due pſone in mõſtro eẽnt ſigillatim baptiçande: vel ſi ſimul baptiçarent̃ ſub hac forma ego baptiço vos q̃tũs miniſter peccaret ſine neceſitate que nõ poſſet de facili iuenniri: talis. l. q nõ poſſet expectari ſigillata baptiçatio eoꝶ: eſſent tñ duo baptiſmi. 6. Diſt. 4ᵃ. q. 2. infra. L.

Si fõa accñtalis creet̃ vt põit̃ de grã ⁊ charitate: hñ põt aliqd ſubm pcedẽ qd diſponat ad illũ terminũ: ſicut h̃ pcedit aiã: ⁊ lʒ in tali ſubto nõ poſſit eẽ aliq̃ diſpõ ſimplr neceſitãs: tñ põt eẽ diſpõ neceſitãs ſm qd: ⁊ hoc eſt ex dĩna diſpõne: ⁊ ſic põt exponi magr̃ q de⁹ poſſet dare talẽ ptãtẽ miſtro vt ipſe aliquã diſpõnẽ cãret in aia q̃ eẽt neceſitãs ad grãm: hoc mõ q de⁹ diſpoſuiſſet vlr ſic diſpoſito dare grãm: ſic ẽt organiçatio corpis eſt diſpõ ad aiaʒ itellectiuã neceſſitãs: ⁊ h̃ ptãs ẽ ſupior q̃ʒ aliq̃ alia q̃ ſit iã data miſtro eccliẽ: nihil. n.

opat̃ miſter i aia mediate vl' imediate: ad qd ſimplr neceſio ꝯferat̃ grã: ſicut in alia pte de aiatiõe. 1. Diſt. 4ᵃ. q. 1. MM.

Si forma cõmunicaret̃ non eadẽ numero: nec adequata ipſa poneret̃ pncipium cõmunicandi: igitur ſi modo pfectus cõmunicet̃ ipſa: vel aliquid pfectius erit pncipium cõmunicandi illo modo. 7. Diſt. pᵃ. q. vnica. N.

Si fuiſſet miraculũ q: glia aie chři nõ redũdabat in corpus: neceſitas fuit q ptes corpis fluerẽt p ſudorẽ: ⁊ alias ꝯſũptiones: qꝛ actiuo ⁊ paſſiuo nãlib⁹ approximatis neceẽ eſt ſequĩ ꝯſumptionẽ: ſi alteꝶ hẽat dñium: ſʒ in corpe chři fuerũt calidũ ⁊ humidũ: ⁊ aliqd dñiũʒ vni⁹ ſup alteꝶ: ⁊ vĩ⁹ nutritiua nõ ſufficiebat ex alimẽtis reſtaurat̃ deꝑditũ ex mutua actione: iõ neceſio fuit flux⁹ ptiũ ⁊ corruptio. 16. Diſt. 3ᵃ. q. 2. J L.

Si fuiſſet ppagatio in ſtatu inocẽtie: nõ fuiſſet pctm̃ originale ꝯcũm: ⁊ ptã ad ꝯcupiſcẽdum imoderate delectabilia: ſicut exẽplificat. c. 5. de naui fracto gubernaculo: ⁊ de equo fracto freno q dimittit̃ ſibi: ⁊ ex hoc exeqũt̃ motũ inordinatũ quẽ cohiberet illud frenũ. Sic ad ppoſitũ per h̃ ſoluit̃ 2ᵃ. q. qua querit̃ qd ſit pctm̃ originale. Eſt eñi formalr carẽtia iuſtitie originalis debite: ⁊ nõ qualitercũqʒ debite: ſʒ debite: qꝛ accepte in pmo parẽte ⁊ in ipſo amiſſe: ⁊ ideo Adã nõ habuit pctm̃ originale: qꝛ illud debitũ nõ fuit ad ipm traductũ p aliquẽ parẽtem: ſʒ ipſe in ſe accepit illã iuſtitiam ⁊ actu ſuo amiſit. 32. Diſt. 2ᵃ. q. vnica infra. B.

Si hoſtia ꝯſecrata a chřo in cena in pixide fuiſſet i triduo ſeruata pmãſiſſet ibi eadẽ res pᵒ ꝯtẽta. illud aũt in qd pmo fiebat ꝯuerſio: nec fuit mã pᵃ: nec accñtia: nec cõpoſitũ ex mã ⁊ accñte. g̃ cõpoſitũ aliqd ex mã ⁊ forma ſubſtãtiali. illud ergo pmãſiſſet in triduo: ſed tũc nõ erat cõpoſitũ ex mã ⁊ aia intellectiua: qꝛ chřs vere fuit mortuus in cruce: ⁊ ita aia intellectiua vere fuit ſeparata: ſʒ non põt eẽ ſimul ſepata ⁊ vnita eidẽ corpori. ex diſt. 10. 11. Diſt. 4ᵃ. q. 3. infra. P.

Si ſacerdos nullo mõ vellet baptiçare: niſi pro actu baptiçãdi recipiat pciũ: ⁊ ſic ſit pfecte ſymoniacus: qꝛ vẽdẽs ſacrm̃: nullo⁹ recipiẽdus eſt baptiſmus ab eo: neqʒ pro adulto: qꝛ peccaret mortalr: ⁊ non obligat̃ ad recipiẽdum ſacrm̃: qñ nõ põt recipe ſine pctõ mortali: neqʒ pro puulo ſuo. Eſto ẽt q nullus eſſet q vellet baptiçare in puincia. etſi argueret tũc exponit puulũ ſuũ picuło dãnationis. Rñdeo baptiçet ipſe ſi poſſit: vtpote ſi nõ eſt mãcus vel mut⁹: vel ſi nõ poſſit iuenire aliquẽ in baptiçãdo puulũ ſuũ: niſi emendo baptiſmũ: dʒ dimittẽ puulum mori ſine baptiſmo: qꝛ nõ ſunt faciẽda mala: vt inde veniãt bona ad Ro. ⁊ quilibet magis dʒ diligẽ ſeipm q̃ʒ ꝓximũ: ⁊ per ꝯñs magis in ſeipſo vitare pctm̃ mortale q̃ʒ in alio dãnationẽ: tñ ille caſus de difficili: vel nunq̃ꝫ ꝯtingeret: qn ſine ſymonia cõmittẽda ex pte baptiçãdi vel offerẽtis puulũ baptiçãdũ poſſit baptiſm⁹ hẽri. ſi eñi ille ſacerdos vellet vẽdere aquã ſuã: ⁊ nullo mõ aliter ꝯcederet eaʒ põt ipſa emi. Eſto ẽt q ſit ꝯſecrata: ſed nullo mõ hñdo oculũ ad ꝯſecrationẽ: qꝛ tãtũ valeret q̃tũ nõ ꝯſecrata. ſic. n. licet vẽdere calicẽ ꝯſecratũ: nullo modo oculũ hñdo ad emẽdũ: vel vẽdẽdum ꝯſecrationẽ. ſi aũt ſacerdos nitat̃ vẽdere actũ baptiçationis põt ille qui offert paruulũ emere: nõ itẽdens actuʒ illũ emere inq̃tũ eſt ſacrale: ſʒ laborẽ ſacerdotis in illo actu: ſicut ꝯducunt̃ hodie ſacerdotes ad celebrãdũ miſſas: ⁊ nõ vt ipſi vendant: ⁊ alij emãt actũ celebrationis inq̃tũ eſt ſacrale: qd abſit: ſed ipſi vẽdũt laborẽ: ⁊ alij emũt cũqꝛ opʒ vnũquẽqʒ de ſuo labore talr qualr victare ⁊ vitã acqrere. 5. Diſt. 4ᵃ. q. 2. D.

Si in martyribus expoſitis maximis tormentis intellect⁹ habuit vſum ſuum hoc fuit ex ſpeciali gratia creatoris. 15. Diſtinctione 3ᵃ. q. vnica infra. D.

Si inſtrm̃ ponat̃ pprie actiuum ad aliquẽ terminũ neceẽ eſt ipm hẽr formã aliquã intrinſecã actiuã: vel in eſſe qeto ante oẽm motionẽ alterius agentis: vel in fieri quãdo totalr

mouet a ſupiore agēte.ſi.n.neutro mō hēat formā actiuā:
nullo mō ꝓpe agere:cū.n.actus ꝑmus ſit ꝑn^m actus ſcḋi:qḋ
nullū actū pᵐ hꝫ in ſe actiuū in ſuo ordine:in nullū actū zᵐ
pōt in illo ordine:aliogn qōlꝫ poſſet poni inſtrm reſpectu
cuiuſcꝫ:⁊ poſſet dici ꝙ deus p muſcaꝫ vt p inſtrm crearet
angelū:qḋ nihil eſt:ſi.n.alicui nāe repugnat qḋ ſit ꝑn^m actiuum aliquaꝝ actionū:nō eſt poſſe ꝙ per potētiā quācūqꝫ
ſit ꝑn^m illaꝝ:etſi.n.poſſet deus abſolute creare frigus:non
tn̄ poſſet per calorē:cū ꝙ calor ſit in aliquo ordine cā activa reſpectu frigoris:vel in aliquo alio exēplo:vbi talis eēt
repugnātia ad agēdum.Ex hoc pꝫ ꝙ inſtrm ſi ponat ꝓpe
agere ad effectū:vel hꝫ in ſe formā actiuā in eē geto ante
motionē:ſicut cā zᵃ:vel ſaltē in motione actuali recipit formā actuā:qa agit in ſuo ordine agēdi:⁊ hoc vel ad terminum ꝑncipalē:vel ad aliquā diſpōnē ꝑuiam:vt ſic vlr ſit
iſta ꝓpō vera:oē inſtrm qḋ eſt ꝓprie actiuum:vel agit ad
aliquā diſpōnē pecuilaꝫ termino pncipali:vel p aliquā formaꝫ intrinſecā attingit terminū ꝑncipalē:ꝫ in vtute pncipalis agētis:⁊ ħ ſiue illa forma intrinſeca ꝑcedit motionē:ſiue
tn̄ inſit ſibi:dum actualr mouet.1.Diſt.4ᶦ.q.1.infra.Dd.

Si in triduo eucharistia cōſecrata fuiſſet:fuiſſet ibi vera res
eucharistie:⁊ tn̄ nō fuiſſet ibi aīa.10.Diſt.4ᶦ.q.4.A.

Si maleficiū eſt tpale nō impedit mr̄imoniū:niſi tpalr.ꝑſumit̄ de ꝑpetuū ſi p triēniū ꝑſeuerat.34.Diſ.4ᶦ.q.vnica.H.

Si manſiſſet ſtatus inocentie beata virgo:⁊ multi poſteriores fuiſſent beatiores ꝗ̄ multi precedētes:vel ꝗ̄ vllus precedentium.19.Diſt.zᶦ.q.1.infra.B.

Si nā iſta maneat eadē nā ſemp eſt capax btitudinis ⁊ miſerie:⁊ p ꝯñs non eſt ꝯ̄dictio ꝙ ceſſante btitudine que eſt ſibi accñs per accñs inſit miſeria.49.Diſt.4ᶦ.q.6.ifra.L.

Si nā deponeret a ꝟbo nullum abſolutū in ea corrūperet:⁊
ita nō habuit aliqḋ abſolutū qḋ eſſet necīa rō actu depēdēdi:ſed abſolutū fuit ꝓximum ſuſceptiuū depēdentie:⁊ ſine
illa manere pōt ſicut ſine reſpectu nō necīo ꝯſtē pōt manere fundamētum abſolutum.19.q.q.infra.Ff.

Si nihil ſit effect⁹ fortuitus niſi illud ad qḋ cālitas celi pōt ſe
extēdere tūc non eſt necīum cām ingrere:niſi celum ⁊ mouens celū.⁊ hoc videt ꝓbabile:qꝛ nihil fortuitū videt in
hoīe niſi illud ad qḋ cālitas celi ſe extēdit mediate vl̄ immediate:ſꝫ pᵐ nō credo eſſe veꝝ:qꝛ aliqd eſt in hoīe ad qḋ cālitas celi nō pōt ſe extēdere ſicut eſt volitio:niſi occaſionaliter mouēdo appetitū ſenſitiuū ſm cuius iclinationē apta
eſt volūtas iclinari.celum ḡ qꝛ nō pōt volitionē attingere:
nec ēt cās ad eius cāōnē ꝯiungere:cū aliqd eſt in hoīe ad
qḋ celi cālitas nō pōt attingē.Etſi diceret:⁊ forte veꝝ eſt:
ꝙ nullus effect⁹ fortuitus eſt in volūtate ⁊ ꝯiunct⁹ volitioni per accñs:ſꝫ tn̄ cālitas celi ad oīa alia ſe extēdit:⁊ ſic nō
opꝫ aliā cām extrinſecā ponē niſi celū ⁊ intelligētiā mouētem celū ⁊ deum mouētem mediate.ita ꝙ ſi Ariſto.videt
dicē ꝙ tale ꝑn^m ſit deus:oꝫ gloſari veꝝ eſt mediate.Si aūt
aliqs effect⁹ fortuitus ponat in volūtate cum celū nō poſſit talē effectū attingere:nec cās ad cāndum ipm ꝯiungere:
nec aliqua itelligētia creata.tūc opꝫ aliquos effect⁹ fortuitos in deuꝫ reducere:qui oīa ꝓuidet ⁊ ꝯiungit cās medias
ad effectus tales fortuitos cauſandos.21.q.q.O.

Si aliqs nō eſt ſacerdos ⁊ attētat facere vt ſacerdos nō ſolū
peccat mortalr:⁊ nihil facit:ſꝫ irregularis eſt:vt habet ex
de clerico non ordinato miniſtrāte.c.1.⁊.z.⁊ vlr quicunqꝫ
exequens vel attētans actum alicuius ordinis quē non habet irregularis eſt.13.Diſt.4ᶦ.q.z.infra.F.

Si nō erāt obligati ad legē Moyſi niſi filij iſrael:alij gētiles
potuerūt iuſte viuē ſeruādo legē nāe:⁊ tūc ipi facti ſūt ſibi
ipſis lex.i.p legē nāe ſcriptā i cordib⁹ eoꝝ:iteri⁹ dixerūt
ſe recte viuēdo:ſic iudei p legē ſcriptā:ſꝫ iſti nō hn̄t vixerūt
ſine oī grā:qꝛ grā potuit eē in eis ſuppoſita hypotheſi abſqꝫ
obſeruatione legis moſayce.z8.Diſt.zᶦ.q.vnica infra.B.

Si nullum fuiſſet meritū in prole reſpectu iuſtitie:ſed in parente ſolū:illud non fuiſſet tn̄ ſicut meritū chriſti:qui fuit
ſcḋs Adam:⁊ tn̄ grā que ꝯfert per meritū chriſti in baptiſmo:vel in alijs ſacris non ꝯfirmat recipientē.ergo multo
minus ſuffeciſſet meritū cuiuſcunqꝫ parentis:vel prolis ad
confirmādum in iuſtitia.zo.Diſt.zᶦ.q.1.E.

Si oblatio ſacri inq̄ꝫtum oblatio ſacri hēat efficaciā pro illo
pro quo offert neceſſe eſt ꝯcedere ꝙ oblatio facta a malo
equalē hēat efficaciā:ſicut illa que eſt facta a bono.Sed ſi
multa alia ꝯcurrētia in miſſa per modū oīonis multum faciant ad efficaciā miſſe.qḋ videt ꝓbabile:qꝛ deuotio l vna
alia oīone nō multo minus diſtat apud deū a deuotione in
quibuſdā ꝑtinētib⁹ ad miſſam:⁊ deuotio acceptat ſm merita illius cuius eſt deuotio:ſequitur ꝙ miſſa melioris erit
melior:⁊ tn̄ ſacrm vtrobiqꝫ eſt eq̄le.13.Diſt.4ᶦ.q.z.J.P.

Si oēs reſpect⁹ hērent vnā rōnē cōem gddiatiuā reſpectiuo
nō poneret niſi vnū genus reſpectiuū:⁊ ita non niſi q̄tuor
ꝑnta.Si ergo dꝫ ſaluari illa famoſa diuiſio ꝑntoꝝ.qꝛ ſm
Auic.3.meta.cogimur obſeruare illā diuiſionē ꝑntoꝝ famoſam:qua dicunt eē.x.gn̄aliſſima:cogimur inquā ꝓpt
phoꝝ antiquā auctem:cui nō dꝫ facile ꝯ̄dici:neceſſe eſt dicere ꝙ reſpect⁹ hēat ſufficiētes rōnes formales.ſufficiētes
inq̄ ad diſtinctionē generꝫ.hec aūt diīa ſufficiens ad iſtud
que ꝓbabilius colligit ex dictis auctoꝝ.eſt reſpect⁹ extrinſecus ⁊ intrinſecus aduenicns:vt ille dicat intrinſecus adueniens qui necīo ꝯſeqtur ambo extrema in actu poſita:vel
qḋ idē eſt:necīo ꝯſeqtur ſuum fundamētum termino non
excluſo ſꝫ poſito:extrinſecus aūt eſt qui non ꝯſeqtur necīo
extrema ēt ambo ſimul in actu poſita.Et tūc illa ſex ꝑnᵃ de
qbus agit auctor ſex ꝑncipioꝝ:pro tanto nō ſunt ſpēs relationis:qꝛ relatio dicit reſpectū intrinſecus aduenientē.illa
aūt dicit reſpect⁹ extrinſecus adueniens actio.ergo erit reſpectus extrinſecus adueniens.13.Diſt.4ᶦ.q.1.L.

Si peccator oīno nullā pnīam vellit recipe a ſacerdote ipoſitam:dicit tn̄ ſe hīe diſplicētiam de pctō cōmiſſo:⁊ firmuꝫ
ꝓpoſitū nō recidiuādi:abſoluēdus eſt:⁊ nō eſt reſpuēdus
ac cadat i deſpationē:⁊ nūtianda eſt ſibi pena que eēt pro
pctis faciēda:⁊ ꝙ eā in ſe:vel in equalētī abſqꝫ ipoſitione
ſtudeat adimplere:aliogn ſoluet ad plenū in purgatorio:ħ
mīa ſatis ꝯſonat illi ꝓphetie:Iſa.4z.de chrō quā Math.
1z.c.recitat.arūdinem quaſſatā nō ꝯfringet:⁊ lignū fumigans nō extinguet.arūdo quaſſata eſt peccator q̄ſſatus temptationib⁹ ⁊ pctis:lignū fumigās eſt lignū nimis humidū ex
pctis:tn̄ aliqd hn̄s de igne charitatis:⁊ hic extiguit ſi p duritiam ſacerdotis ad nimis difficile obliget:ſed non extinguitur ſi ꝑdicat ſibi ꝙ opꝫ eum hic:vel alibi penaꝫ ſoluere:⁊ ꝙ ſtudeat hic tātam penaꝫ ſoluere:quātā pctis debetur:ne alibi acrior exigat.13.Diſt.4ᶦ.q.1.N.

Si oēs tres ꝑſone agerēt ſm vltimū potētie ſue ad aſſūptionem illius nāe:nō poſſent agere ad aſſumptionē eius a tribus:qui eēnt tres termini triū aſſumptionū:ſed ad aſſūptionē eius ab aliqua vna que terminet:ita ꝙ ſꝫ tres agāt
vna tn̄ terminat eam.Et cū queris:a qua igit ſumet:dico
ꝙ ab illa ad quā tres vniunt eā actiue:etſi dicas ꝙ poſſunt
ſimul agere quelibet ꝑſona ad vniendū eam ſibi.nego:qꝛ
impoſſe eſt vt ſimul vniat pluribus:qꝛ impoſſe eſt totaliter
dependere depēdentia eiuſdem rōnis ad plures ꝑſonas:
cum ſit nata terminari ad vnam ꝑſonam:⁊ ad incōpoſſibilia nō poſſunt ꝑſone ſimul agere.1.Diſt.3ᶦ.q.z.L.

Si perſona diuina eſt abſoluta abſolutū terminat dependentiam illius nature.Si aūt eſt relatiua:dico ꝙ etſi relatiuū
inq̄ꝫtum tale non poſſit terminare depēdentiaꝫ cauſati ad
cām:pōt tn̄ terminare depēdentiaꝫ que eſt alterius rōnis:
illam.ſ.que eſt nature ad ſuppoſitū inquantū ſuppoſitum

ad terminandum eniꝫ illam depẽdentiam ſufficit quecũqꝫ entitas: que poteſt eſſe ꝓpria ratio ſuppoſiti: ⁊ talis ponit̃ entitas relatiua. 1. Diſt. 3ª. q. 1. N.

Si per cõicationẽ idiomatũ operationes humane vere dicant̃ de Xpo: tñ actus ꝓprij Xpi in nã diuina nõ erãt in ptãte il lius hois: vt ipſe inq̃ntum hõ poſſet mereri actibus illis. nõ enim chriſtus in hoc nobis meruit ſi filius dei: qui erat in carne: creauit aias cum pře ⁊ ſ. ſ. Et ita ad ꝓpoſitũ nõ me rebitur volũtas mea: ſi. ſ. ſ. quõcunqꝫ cõiunctus ei cauſet in ea actum diligendi. 17. Diſt. pª. q. 2. infra. Qq.

Si poſſibile eſſet q calor ignis inducereť in ſpeciebus cõſecra tis ſm gradũ repugnãtem pani ſi adeſſet: ⁊ tñ quãtitas oĩno eadẽ que prius maneret corrũpereť euchariſtia: q2 eu chariſtia non cõſiſtit in ſola quãtitate: ſed in alijs accidẽti bus neceſſario cõtĩtibus ſubſtãtias diuerſas. Et per cõs in in ductione illius caloris incõpoſſibilis rediret ſubſtãtia de facto per potentiam diuinam. 12. Diſt. 4ª. q. 6. Ꝟ.

Si potẽtie ſenſitiue non ſunt impedite ſpẽs ſenſibiles veri citer repreſentãt rem: ſed in ſomno potentie ſenſuum exte rioꝝ ſunt ligate: ideo virtus imaginatiua cõſeruans ſpecies ſenſibiles ſm diuerſitatẽ fluxus humoꝝ capitis apprehẽ dit eas tanq̃ res: quaꝝ ſunt ſilitudines: q2 vim rerum hñt ſm phm de motibus aialium. 3. Diſt. pª. q. 4. infra. Y.

Si priuatio que eſt terminus a quo nõ põt redire eadẽ: nec ter minus ad quẽ: ⁊ hoc loquẽdo de pciſo termino a quo: ⁊ re ſpectu agẽtis nãlis. nũc aũt nõ eſt cã quare illa nõ redit ea dem: niſi q2 poſitiuũ cũ quo cõiungit̃ nõ redit idẽ. ſi eñi for ma ſm ordinẽ gñonis imediate pcedẽs aliã in mã põt re dire nõ appet quare nõ poſſit ẽt redire priuatio pcomitans. illa ergo ꝓpoſitio de pdicamẽtis intelligit̃ in ordine nãlis gñonis ſm deſcẽſum: q2 poſt priuationem ibi nõ redit habi tus: q2 nõ redit forma imediate pcedens illum habitũ ſm ordinem generationis. 43. Diſt. 4ª. q. 3. Ꝟ.

Si q̃lꝫ dãnatus: ⁊ pciſe demones poſſent ſtare in q̃eta cogni tione ſua ⁊ dilectiõe ſua ppetua: ⁊ nõ determinarent̃ ab hͦ vel ab alio reputarẽt ſe beatos btitudine nãli: ⁊ iõ in cogni tione ſua maxime q̃eſcerẽt. ⁊ credo q q2 ab hoc ipediunt̃ qd eſt eis maxima pena. ⁊ iõ dico q nullus coꝝ põt ſtare abſolute in cognitiõe ⁊ cõſideratione ſua: ſꝫ tñ vt eſt termi nus cuiuſdã alteriꝰ. ſ. iferni vel carẽtie: vel priuationis tanti boni cõmodi: ſicut ifirmus cõſiderat ſe: non tñ delectat̃: q2 nõ cõſiderat ſe niſi vt eſt terminus corrupte ſanitatis qua ca ret quã ſi obtinere nõ põt amplius triſtat̃ ⁊ punit̃: ⁊ tũc di co q diligẽs ſe ad hñdum aliqd: qd nunq̃ poterit hñe illa dilectio eſt cã meroris ⁊ triſtitie. 50. Diſt. 4ª. q. 6. P.

Siqs nãli rõne ſciens deũ eſſe bonũ eliciat actũ fruitionis cir ca ipm: ⁊ alter credens ipm eẽ bonũ diligat ipm: nec primus actus reqrit̃ p ſe ad hñdum dilectiones vt ſcientificus: nec ſcds vt creditiuus: ſed vterqꝫ reqrit̃ ſub quadã rõne cõi. ſ. vt oſtẽſiuus obiecti diligibilis. 17. q. q. infra. M.

Siqs multũ indiget re ſua ⁊ p magnã inſtãtiam inducatur ab alio vt vẽdat: vel pmutet pro re alia cũ poſſit ſe pſeruare in dẽne: ⁊ ex vẽditione vel pmutatione iſta multũ dãnificat̃ põt charius vẽdere q̃ ſi alr̃ ſine tali dãnificatiõe vẽderet vel pmutaret: ſꝫ ſi emẽs magnũ cõmodũ cõſequat̃ ex illa re ſibi vẽdita vel pmutata nõ põt charius vẽdi vel pmu tari. Nã ꝓpter maius cõmodum eius qd cõſequit: nec res mea eſt in ſe pcioſior nec mihi melior: ⁊ ideo nõ dꝫ mihi ma ius pcium apportare. Secus aũt eſt q̃ñ dãnificor: q2 tunc mihi eſt pcioſior: lꝫ nõ in ſe. 15. Diſt. 4ª. q. 2. infra. M.

Siqs hꝫ itellectũ exponẽdi mortalr̃ ad edificationẽ: ille hẽt explicatiorẽ intellectũ q̃ qui ſcit ſenſuꝫ lr̃e tñ: ſed nunq̃ in tali expõne: vel explicatione poterit aliqd demõſtrare ex euidentia rei. 24. Diſt. 3ª. q. vnica. Ꝟ.

Siqs cõtraxiſſet ſpõſalia cũ iuramẽto: ⁊ poſtea vouiſſet virginita tem: videreť cõſulẽdum illi vt cõſumareť ſponſalia cõtrahendo de facto vt ſeruaret fidem iuramẽti: ⁊ tñ vt ſeruaret votũ ſtatim ante cõſumationem deberet anhelare ad religionem. ergo iſti licet dare ptãtẽ ſui corpis cõiugi vere cõtrahendo ma trimonium ratũ: ⁊ tñ cum intẽtione nunq̃ dãdi vſuꝫ q̃ntuꝫ eſt ex parte ſui: ẽt ſine hoc q ſciat illũ nunq̃ petituꝝ talem vſum. g̃ multo magis licet ſic cõtrahere ſi ſciret nunq̃ pdi ctum cõiugem petiturum. 30. Diſt. 4ª. q. 2. L.

Si ratio aliqua reſurrectionẽ oſtẽdit opꝫ q accipiat̃ ex aliq̃ qd eſt ꝓprium hoie: ita q nõ cõueniat alijs corruptibilibꝰ: hoc aũt nõ eſt mã etiam icorruptibilis: nec forma aliq̃ de ſtructibilis: q2 etſi talis ſit in homine ⁊ excellẽtior oĩ forma bruti: tamẽ ex illa: non põt ſumi ratio ſufficiens ad proban duꝫ reſurrectionẽ totius. ergo opꝫ q accipiat̃ a forma ſpe cifica hominis: vel ab operatione conueniente homini ſm illam formam. 43. Diſt. 4ª. q. 2. ſupra. A.

Si relõ formalr̃ eſt entitas ad ſe: igit̃ nõ eſt relõ: ipſa ẽt ex hͦ q eſt relõ: eſt oppoſiti nẽcio: vt terminus: ita q cõparat̃ eaꝫ ad eẽntiam: nõ includẽdo habitudinẽ ad oppoſitũ: eſt non cõparare relõnem ad eẽntiam: ⁊ ex hͦ q eſt oppoſiti nẽcio diſtinguit̃ realr̃ ab illo: ⁊ tñ non opꝫ eẽntiam realr̃ diſtin gui: q2 eẽntiam non formalr̃ eſt relatio diſtincta. Nec opꝫ ibi eſſe cõpoſitionẽ: q2 lꝫ relõ maneat ſic q nõ eſt formalr̃ eẽntia: tñ relatio ꝓpter infinitatẽ eẽntie: trãſit in eã ſm pfe ctam idẽtitatẽ ad eã: manet igit̃ formalr̃ relatio: q2 rõ eius ſm q̃ eſt formalr̃ relatio: nõ eſt rõ eẽntie: ⁊ trãſit ꝓpter p fectã identitatẽ ad eẽntiam: lꝫ nõ idẽtitatẽ formalẽ: ⁊ illud manẽ ſic ſufficit ad diſtinctionẽ formalẽ: ⁊ realeꝫ ſine aliq̃ diſtinctione eẽntie: ⁊ ex hoc q eſſentia iſta ſimplex eſt: iſta diſtinctio nõ erit informãtium: ſed ſubſiſtẽtium: ⁊ ex hͦ q illa eẽntia eſt ifinita: iſtud manere formalr̃ eſt ſine cõpoſi tione. In ſpeciali aũt ponit̃ vlterius: q non quecũqꝫ relõ nes ẽt reales cõſtituunt pſonas diuinas: nec eas diſtinguunt: ſed relõnes originis: q2 ille pmo pullulãt in eſſentia diuina: q2 pmo in eẽntia diuina eſt duplex fecũditas: in q̃tuꝫ eſt in tellectus ifinitus: ⁊ volũtas ifinita. Et mediãtibus iſtis ſta tim pullulãt relationes originis ptinentes ad cõicabilitatẽ nature: que nã: vel eẽntia diuina cõicatur: ſm iſtam dupli cem fecũditatem iam dictã: q̃bus iam pintellectis pullulãt cões relationes ſemper preſupponentes iſtas: ⁊ ideo tales relationes cõmunes etſi ſint reales: non tamẽ diſtinguunt: nec conſtituunt perſonas. 26. Diſt. pª. q. vnica. A.

Si res ipſe de q̃bus ſcriptura tractat eſſent clare apphenſe ⁊ intuitiue: gñarent notitiã certã abſqꝫ oĩ dubitatione. ⁊ hec notitia: q2 euidens eſt diceret̃ ſcia: ſed deus abſqꝫ motione obiecti põt ſic cãre notitiam certã abſqꝫ oĩ dubitatione: ita q hñs talẽ notitiam reuelatã a deo non poſſit dubitare de vitate illius: cuiuſmodi notitiaꝫ credit̃ ꝓphetas habuiſſe: ⁊ multos alios ſcõs in ſcriptura: ⁊ tales habuerũt habituꝫ pꝰ bẽtem magnũ aſſenſum: ita q illo ſtãte nõ potuerũt nõ aſ ſentire veritati. illa tñ certitudo nõ fuit euidens ex euiden tia rei: q2 tũc cõdictio eſſet q hõ notitia ⁊ fides ſimul ſtarẽt: fuit tñ certitudo illa firma: ſicut eſt certitudo ſcialis: q̃ cau ſatur ex pncipijs notis ex euidẽtia terminoꝝ: ſed nõ cauſa batur a talibus pncipijs ſed aliũde: ideo ſcia nõ potuit dici ex euidẽtia rei: fuit tñ maior certitudo q̃ certitudo fidei: q2 fides non excludit oẽm dubitationẽ: ſed aliqua dubitatio poteſt ſtare cum fide. 24. Diſt. 3ª. q. vnica. H.

Si ſenex eſſet oĩno impotẽs: dicerẽ q non cõtraheret mřimoniũ: lꝫ aliqua poſſet cõſentire in eũ ad cohabitãdum ſicut frater ⁊ ſoror: ⁊ ita forte multe mulieres magis deſponſant diui tias q̃ perſonas. 34. Diſt. 4ª. q. vnica. H.

Si ſint pſa itelligibilia pñtia itellitui illõ cuiꝰ ſpẽs fortius ipri mit̃ ſenſui ⁊ eſt efficacior i repñtãdo illõ i ipo efficaciꝰ mo uet itellm ad ſui cõſideratione. 45. Diſt. 4ª. q. 1. D.

Si ſubam abſtrabas a creata ⁊ increata: non accipiť ibi ſubſtantia vt eſt ꝯceptus generis gñaliſſimi: qꝛ increata repugnat ſubſtātie hoc modo: qꝛ ſubſt.ītia hoc modo icludit limitationem. Sed accapitur ibi ſubſtantia pro ente in ſe: ⁊ non ente in alio: cuius ꝯceptus prior eſt ⁊ cõmunior cõceptu ſubſtantie vt eſt genus. 8. Diſt. ṗ. q. 3. Y.

Si tota ſuba ignis i ſphera ſua deſtrueretur: ⁊ manerēt ibi oīa accidētia ignis: gutta aque ibi poſita nūq̃ deſtrueret ab illis: qꝛ nõ poſſent aliquā aliam ſubam gñare: nec corruptio iſtius põt eſſe niſi in ſuba: qꝛ nõ eſt i nihil: nec in mām nudā: nec in accñtia: maxime ṽtute agētis nālis: qꝛ nõ põt nā aliqd annihilare: nec in mām ṗmā reſolueť: nec accñtia facere ſine ſubto. Ne tñ nimis abſurdū dicať h̃ ⁊ ꝯtra ſenſū. Dico ꝙ ſi accñtia aliq̃ actiua eſſent ſine ſubto: ſuba q̃ta ⁊ qualis approximata eis corrūpereť: ſed nõ ab eis: imo ab agēte vli cauſato. ſ. celo: ad qđ eſt fuga nālium: ꝑcipue cuꝫ forma hic inducēda ſit impfecta: que totalr̃ eſt i ṽtute actiua celi: ⁊ ꝑ ꝯñs nullo pticulari agēte ipediente: imo magis diſponēte põt forma illa a celo iduci: ſicut iducit q̃ſdā formas impfectas in mãs corruptibiliū: etſi eſſet aliq̃ forma ad quā inducēdā celū nõ ſufficeret: oporteret fugē ad ṗmā cām ſimplr̃: qꝛ hic induceret illaꝫ formā ad quā agens nāle diſponit: nec h̃ eſt fugere ad miraculū: qꝛ regulr̃ defcm impotētiam totius nāe create deus ſupplet: vt pꝫ in cˀatione corpis organici: vbi nõ poniť miraculū: ita hic tota nā creata non ſufficeret ad gñonem iſtam: nec ad corruptionem. ⁊ ideo nā diſponēte ad eam vltimata diſpõne deus regulariter ſuppleret in potētiam nāe. 12. Diſt. 4¹. q. 3. P.

Si ſuba ꝑduciť in euchariſtia hoc non põt eſſe actione nāe: qꝛ non hꝫ paſſum de quo ꝑducat ſubam. ſi ergo tunc ſuba ꝑducať hoc eſt actione dei qui diſpoſuit nuſq̃ accidēs eſſe ſine ſubto niſi in eucharīſtia manente: ⁊ ideo illa deſtructa deus ꝑducit ſubam cõpoſitam que nata eſt affici illis accidētibus cauſatis per agēs nāle: nec illa ſuba noua reqritur ꝓpter actionem nāe: imo actionē illam ſeqtur ordine nāe: nec nccio: qꝛ deus poſſet non ꝑducere ſubam illam: ſed ſequitur ordine diſpõnis diuine. 10. q. q. R.

Si ſupficies eſſet creata ſub albedine nõ minus eēt de ſe receptiua albedinis: qꝛ potētia receptiua nõ opꝫ ꝙ precedat duratione actū ad quē eſt: ſꝫ tñ nā: ita itellꝰ angeli: lꝫ creatus eēt ſub oībus ſpeciebus itelligibiliū: eēt tñ vere poſſ: ⁊ vere in potētia ad actum ṗmū: lꝫ illū nunq̃ duratione ꝑcederet: nec in nobis ēt negareť itellꝰ poſſ: ſi creatꝰ fuiſſet ſub ſpēbus itelligibilibꝰ: qꝛ ſi multas durationis nõ aufert rõnem paſſiui: eodem ēt mõ ex alia parte dato ꝙ angelus nõ indigeret abſtrahere aliquas ſpēs: ſed hēret oēs tales cõcreatas: nõ minus haberet potētiam abſtrahendi: qꝛ potētia actiua que eſt pfectionis in natura iferiori non dꝫ negari in natura ſupiori: lꝫ cauſa ſupior preuenerit actionē inferioris illius potētie actiue: ſicut non negareť in nobis intellectus agens: dato ꝙ agens nr̃ non põt hēre actum aliqueꝫ abſtrahendi non ratione ſui: ſed qꝛ preueniretur ab aliquo agente ſuperiori producente effectum qui poſſet per eum produci. 9. Diſtin. 2¹. q. 2. O.

Si vacuū poſſet cedere: ⁊ motus poſſet eē in eo: dico ꝙ ex diuiſibilitate ſpatiꝫ motus hēet diuiſibilitatē ⁊ ſucceſſionē: ſicť mõ ex diuiſibilitate ſpatiꝫ pleni motus hꝫ ꝑ ſe ſucceſſioneꝫ eēntialem: ſed vltra iſtā ſucceſſionē põt addi velocitas: vľ tarditas rõne ꝯditionis accidētalis ipſius mediꝫ inq̃tū eſt ꝓmotiuū vel impeditiuū ipſius motus: ſiue rõne ſubtilitatis ꝑ quā ꝓmouet: aut ſaltē nõ impedit: aut rõne dēſitatis oppoſite: tūc igiť fieret motꝰ ſucceſſiuus in vacuo: ⁊ eēt ꝓportionabilis motui in pleno: ⁊ h̃ loquendo de ſucceſſione eēntiali nõ de velocitate ⁊ tarditate ſupaddita: qꝛ oīno nullam velocitatē aut tarditatē ſupadditam hēet mobile i vacuo hēret aūt aliquā in pleno: ſed nihil ad aliqd non eſt ꝓportio ꝑciſe. q̃ hꝫ phs ex hoc ꝯtra aduerſarium dicētē motum eē in vacuo ꝙ nullus motꝰ hñs aliquā velocitatē vel tarditatē accidētalem ſupadditam eēntiali põt eſſe in vacuo: ⁊ ideo negat phs talē accidētalem ſucceſſionē poſſe eē in motu: ⁊ hoc nõ eſt incõueniens: ſi poneret ꝑciſe eē motū in vacuo: ſed eſſet ſi cū hoc poneret vacuū eē medium ꝓmotiuū in motu: vel medium nccium in motu: ex pte cuiꝰ ſumereť velocitas: vel tarditas motꝰ. Eodem ēt mõ illud qđ infert in 2ª rõne non eſt impoſſe aduerſario dicēti ꝑciſe motū eſſe in vacuo: qꝛ mediūꝫ plenū põt equari medio vacuo: inq̃tum eſt ratio vel cā ſucceſſionis eēntialis in motu: ⁊ ſi aliqđ plenum acciperet in tali ꝓportione in quali accipit phs ad motū dari: illud eſſet oīno neutrū: nullā qualitatē accidētaleꝫ dans nec mediū plenū: nec mediū vacuū. Quid ergo hꝫ phs ꝯtra aduerſarium ex illa rõne. Dico ꝙ hꝫ tñ ꝙ vacuum nullā qualitatē accidētalem hꝫ vltra ſucceſſionē eēntialem: qꝛ ſi ſic poſſet aliqđ medium plenū dari equale: ⁊ tūc per medium plenū ⁊ vacuū fieret motus in tanto tpe: quãtum tps correſſderet illi conditioni accidentali motus: quod eſt impoſſibile: quia ſm hoc media eſſent improportionabilia. 2. Diſt. 2¹. q. 9. Bb.

Si vacuum ponereť: graue nõ moueret in ipſo ſm phm. 4. T. c. 71.
phyſi. qꝛ vacuū nõ poſſet cedere graui: ⁊ dimēſiones ſeparate nõ poſſent eē ſimul: tñ ſi poneret vacuū poſſe cedere ⁊ eē ſpatium: ⁊ nõ ꝙ latera pleni eēnt ſimul: qꝛ tūc non eſſet vacuū. dico tūc ꝙ motus grauis eēt ſucceſſiue in vacuo: qꝛ prior ps vacui prius cederet ⁊ totū graue priꝰ trāſiret hāc partē ſpatiꝫ q̃ illam: ⁊ per ſe ſucceſſio eſt in motu locali ex ſpatio inquantum quanto. 2. Diſt. 2¹. q. 9. Aa.

Si viator nõ põt cõpleta deliberatione recordari pctm̄ ſuuꝫ cõmiſſum: qn deteſteť vel diſpliceat: alioqn peccat ad minus omittēdo: quãto magis ad hoc teneť beatus: rõ. n. cõis magis ligat beatum q̃ viatorē que eſt pfecta dei dilectio: que ſemp impellit ad odienduꝫ illud qđ eſt ꝯtra deum qđ actu cognoſciť vel cogitatur. 45. Diſt. 4¹. q. 3. infra. O.

Si videamꝰ diſtam iter negationē nudā actꝰ ⁊ negationē aptitudis: ⁊ negationē que reqrit repugnātiā. Prima eſt i graui exñte ſurſum reª vbi in cētro. 2ª in ſupficie nigra reſpectu albedis ſi eſt i poª neutra ad ipam. 3ª eſt in hoīe reª irrõnalis: ⁊ lꝫ negatio ſit vniꝰ rõnis in ſe tñ diſtinguiť cõparādo ad aliud cui ineſt reſpectu tertiꝫ: ita h̃ negatio potētie depēdēdi nulli creato ꝯuenit negatio: aptitudis ineſt cuilꝫ nāe ꝑſonabili in ſe ēt qñ actu depēdet: qꝛ actū ſupnāleꝫ nõ ꝯcomitať aptitudo in nā: cum ſit tñ in potētia obedietiali ad ipm: negatio actꝰ ineſt aie ſepate: nec ſcđa negatio ſola: nec tertia negatio ſola ſufficit ad ꝑſonari in ſe: ſed ambo ſimul cum ṗma que nõ põt haberi hic. 1. Diſt. 3¹. q. 1. D.

Si vna poª obedientialis eſt in nā qua põt vniri tribꝰ: h̃ eſt cuicūq̃ triū diſiūctim: illa vna reducta eſt ad actū ꝑ h̃ ꝙ ṽbum cā ſuſtētat. ſi aūt ſint tres poᵉ cõcedo ꝙ ꝑ h̃ ꝙ vna reducta eſt ad actū nõ reduciť alia: ⁊ põt reduci illa alia: ſꝫ non cū actu alteriꝰ potētie ꝓꝑ incõpoſſitatē actuū: ſicut poª ad albedinem nõ põt reduci ad actū cū nigredine: ⁊ ita nā nūc ꝑſonata a ṽbo ſi dimittereť ab eo poſſet aſſumi a prē: ſed ſtāte actuali aſſumptione a ṽbo: lꝫ ſit in potētia aſſumptionis a prē: nõ põt tñ reduci iſta potētia ad actū ꝓꝑ incõpoſſitatem illius actus ad iſtum. 1. Diſt. 3¹. q. 2. infra. C.

Si voluntas abſtinet delectabilr̃ a condelectādo potētie iferiori: totus homo delectabilr̃ abſtinet a delectabili appetitus ſenſitiui iferioris: non autē totus homo cum triſtitia abſtinet ſi vis illa inferior abſtinet cum triſtitia. hoc enim ꝯuenit homini ſimplr̃ qđ ei ꝯuenit ſm potētiam ſuperiorem: nec ꝓpter hoc ab eo negatur: etſi non cõueniat ei ſm potentiam inferiorem. 26. Diſt. 2¹. q. vnica infra. A.

Sicut ab aliquo abſoluto ꝛ reſpectiuo loquendo quidditatiue:
pōt abſtrahi aliqđ cōe quidditatiue:ita ẽt ab incōicabili tali
ꝛ tali:abſtrahit̃ aliqđ cōe:qđ nec eſt de ſe incōicabile abſo
lutum:nec incōicabile relatiuū:tale qd deſcribit Ricar.ꝛ
Boe.hͦ addito ꝙ illud ſit in nā intellectuali:ita ꝙ ſicut de
ſcriptio ſupioris nō dʒ icludere ꝓpriā rōnē alicuius īferio
ris:ita deſcriptio pſone que ſit incōicabilis in nā itellectua
li:nō dʒ icludere aliqd ꝓprie ptinens ad incōicabile abſo
lutū:nec ꝓprie ad incōicabile relatiuū:ſed dʒ eſſe idifferēs
ad vtrūqʒ:ꝛ ita deſcribit vtrāqʒ pſonā.Cōcedo igit̃ ꝙ nec
in diffōne pſone aſſignata a Ricar.nec a Boe.ponitur ali
qđ relatiuū.ꝛ ita dico ꝙ nec ponit̃:vt diffinitū exprimat̃
eſſe abſolutū:ſed eſt idifferēs ad vtrūqʒ:ita ꝙ ſicut in aliq̄
nā non inuenit̃ ratio illa in cōi aſſignata:niſi in abſoluto:ꝛ
in rōne abſoluti ſicut in creatura:ita etiam in nā diuina nō
inuenitur niſi in relatiuo.26.Diſt.pͣ.q.vnica.Bb.

Sicut ablatio grē eſt pena pctī:p eo ꝙ exiſte p defectu in vo
lūtate nō agēte ad rectitudinē debitā:deꝰ ex demerito huiꝰ
defectꝰ ſubtrahit manutenētiam ſuā ne grā ↄſeruet̃ : ita ex
demerito huius defectꝰ voluntatis deꝰ pōt ſe ſubtrahere a
volūtate ne agat ad rectitudinē in 2° actu:ſic ageret ſi nul
lum pceſſiſſet demeritū:ꝛ ita ex hac ſubtractione eſt caren
tia rectitudīs in 2° actu.ꝛ iſta rectitudo erat debita:qꝛ lʒ nō
eēt in ptāte volūtatis nūc dare rectitudinē . fuit tñ in ptāte
eius pus ante.ſ.pͥᵐ pctm̄ dare:qꝛ pͥuauit ſe illa aſſiſtētia di
uina:qua deꝰ paratꝰ erat coopari ſibi ad rectitudinē:ꝛ ideo
imputat̃ ſibi ad pctm̄:ſicut ẽt imputat̃ ꝙ nō gratuite agit
in 2° actu poſt grām corruptā:qꝛ lʒ tūc nō hʒ grām:nec poſ
ſit ex ſe habere.in hanc tñ impotētiam ex ſe incidit:potuit
enim cuſtodiſſe eam:ꝛ dabatur ſibi ad hoc poſſe:vt cuſto
diret eam.37.Diſt.2ᵃ.q.vnica infra.Cc.

Sicut accidit alicui eē pciſum:ita accidit ſic ſuā vnitatē eē ↄnu
meralē:qꝛ n.ſuū eē eſt pciſum:ſua ꝓpͣ vnitas eſt ↄnume
ralis:qꝛ iꝺo nō:ſʒ eſt ī alio pciſe vt aliqd eiꝰ:tūc ſua ſm ſe
vnitas ꝓpͣ nō eſt ↄnumeralis:ſʒ aliqd vnitatis ↄnumeral.
Ita ꝙ illud qđ dī vnitatē eſſe ꝓpͤ ↄnumeralē:reqrit ipſaʒ
eē pciſam:qꝛ numerus eſt diſtinctoꝝ.17.Diſt.pͣ.q.5.Uu.

Sicut actus finitus pōt hēre obm̄ ex parte ſui infinitum:ꝛ tñ
actus imediatius attingit obiectum q̄ ſpēs:ita ſpēs pōt re
preſentare obiectū infinitum ſub rōne īfinita : non tñ ipſa
eſt adequata in eēndo:nec in cognoſcēdo ſimplr:qꝛ ipa nō
eſt pncipium cōprehendendi.3.Diſt.2ᵃ.q.9.L.

Sicut actꝰ itell's ↄſiderādo pͥnᵐ in ſe nō pōt eē falſus : ita nec
actꝰ volūtatis amādo finē in ſe pōt eē malus:ꝛ iſte actꝰ eſt
actus amicitie nō actꝰ ↄcupiſcentie:tñ ſicut actus itell's poſ
ſet eſſe falſus attribuēdo veritatē pme cauſe alicui pͥnꝰ crea
to cui nō ↄuenit illa veritas:ita actus volūtatis pōt eē ma
lus ↄcupiſcēdo bonitatē vltimi finis alicui alij ab vltimo
fine eo mō quo non ↄgruit alicui alij.6.Diſt.2ᵃ.q.2.K.

Sicut agens p ſe itendit iducere formā:nec intēdit remotio
nem ↄtrij niſi p accidēs:ita habitus p ſe dirigit:p accñs aūt
excludit errorē:ꝛ ſi habitꝰ eſt pfectus nō cōpatit̃ ſecū erro
rem:imo ſi cōpatiatur eſt impfectus:beati igit̃ lʒ nō poſſint
errare:non ſequit ꝙ non habeāt habitū ẽt directiuū:qꝛ eo
per impoſſe circūſcripto:errare poſſent:ſʒ eo poſito : ꝓpter
perfectionē eius:excludit̃ ols error.4.q.ꝓlo.infra.K.

Sicut alietas ponit ſuū ſigtū circa ſuū determinabile deno
tās ipm̄ diſponi alietate:ꝛ diſtigui in extremis:qđ eſt cōe:
ita p oppoſitū:idētitas ponit ſuum ſigtum circa ſuū deter
minabile cōe extremis denotās ipm̄ nō diſtingui nec diui
di in eis:ꝛ ideo hec eſt vera.deus pr̃ genuit eūdē deū : qꝛ fi
liū q eſt idē deus:ſed nō ſequit.g̃ genuit ſe deū:qꝛ ꝓnomē
reciprocū denotat actū terminari ad idē ſuppoſitū a q̄ ꝓ
cedit ille actus:aliter nō eēt reciprocū.4.Diſt.pͣ.q.1.J.D.

Sicut aliud eſt vniuocū pdicatū:aliđ de vniuoce pdicari ſtri
cte loquēdo:vniuocum.n.pdicatū dī:cuius ↄcepꝰ eſt in ſe
vnus:ꝛ hͦ mō albū dictū de ligno ꝛ de lapide eſt pdicatum
vniuocū:vniuoce aūt pdicat̃ illđ cuius rō eſt ita vna vt p
dicat̃:ꝙ rō eius icludit̃ in rōne ſubiecti:ꝛ hͦ mō denoiatiuum
nō pdicat̃ vniuoce:quo loquit pͥs in pdicamētis.ita aliud eſt p
dicatū eē qd:ꝛ aliud in qd pdicari. In oi enim gñe eſt inue
nire qd.ex pͦ topicoꝝ.nec tñ qđlibet cuiuſcūqʒ generis p L.7.
dicatur in qd ꝛ de quocūqʒ:ſed tñ de ſuo inferiori:in cu
ius ratione eſſentiali icluditur.7.Diſt.3ᵃ.q.1.L.

Sicut aīa nō eſt accepta deo niſi ornet̃ ꝛ pficiat̃ p charitatē
quo ad volūtatē:ſic nō acceptat̃ a deo niſi pficiat̃ hītu ſup
nāli quo ad itellectū:ꝛ ſicut potētie ille ſunt nālr ordinate ī
actibꝰ ſuis:qꝛ itelligē pcedit velle:ſic in pfectionibꝰ : qꝛ pͥus
nā pficit̃ intell's ſupnālr q̄ volūtas:lʒ ſimul durat:ide.iſta
aūt ſupnālis pfectio qua aīa determiate aſſentit vero ꝛ cre
dit vero:eſt fides īfuſa:ſicut igit̃ nec̄iū fuit hoibꝰ ante chri
aduētum hēe charitatē ſic ꝛ hēe fidē:nō ꝙ ſit ↄdictio ea ſe
parari:qꝛ ſeparant̃ mō in via.manet eni mō fides īformis
ſine charitate:ꝛ in patria manebit charitas ſine fide:ſed qꝛ
deus de lege ordinata:quā ſtatuit non pficit animā niſi pfi
ciat eam ſm totū.ideo non pficit voluntatem charitate:ni
ſi perficiat intellectum fide.25.Diſt.3ᵃ.q.1.M.

Sicut baptiſmus fluminis nō hīti pus grām ↄferet:ꝛ hītū au
get:ꝛ frequēter in adultis pcedit baptiſmꝰ flaminis bapti
ſmū fluminis:ſi tñ non pcederet vt in puulis ↄferret̃ p ba
ptiſmum pͥᵒ grā:ita frequēter hͦ adulti p attritionē tanq̄ p
meritū de ↄgruo iuſtificant̃ anteq̄ ↄfiteantur ſm illas au
ctoritates Aug. ꝛ Caſſiodori. ꝛ tūc in ſuſceptione ſacri au
getur eis grā.Sed eſto ꝙ nō habuerint ſufficientē attritio
nem p modū meriti ad iuſtificationē:ꝛ per ↄñs in peccato
exiſtentes:ꝛ tñ aliqualr attriti ↄfitent̃ in vltimo inſtāti re
cipiunt grām virtute ſacramēti.19.Diſt.4ᵃ.q.vnica.D.

Sicut hñs lumē glorie ꝛ charitatē ↄfirmatā nō pōt peccare:
nō qꝛ iſta formalr repugnēt pctō:ſicut nec actus pͥmus re
pugnat oppoſito actus ſcđi ↄtingēter cāuſabilis:ſʒ qꝛ de potē
tia ordinata deus nō pōt nō coagē ad actꝰ ſcđos ꝓpetue vi
ſionis ꝛ fruitionis:q actꝰ repugnāt pctō:ſic deꝰ nāe vnite ſi
bi pſonalr nō pōt de potētia ordinata nō dare ſūmā chari
tatē:ꝛ vlterius ſūmaʒ fruitionē que excludit pctm̄.ꝛ ſic ex
hac vnione eſt impeccabilis nō formalr:ſed vꝛtualr diſpoſi
tiue diſpōne remota:lʒ nec̄io reſpectu dei agentis:ſicut eſt
nec̄ium aliquē beatum nō peccare.2.Diſt.3ᵃ.q.1.D.

Sicut bonis ↄgruit vbi in corpe nobiliſſimo circūſcriptiue.ſ.
corpibus beatoꝝ ꝛ diffinitiue angelis bonis:tñ cū liberta
te ad aliud vbi pro libito:qꝛ glorie eſt poſſe vti potētia ſua
motiua ad qđcūqʒ vbi:qꝛ nō repugnat glorie:ſic iuſtū eſt
reprobos locari in corpe viliſſimo:qđ eſt in terra:ꝛ ad illđ
limitari vt priuentur potentia motiua qua ſi poſſēt male
vterent̃ ꝓpter malitiam volūtatis.46.Diſt.4ᵃ.q.1.D.

Sicut cauſa mālis ꝛ formalis ſm totū genus ſuum nec̄io req
runt ſe inuicē in cauſando rē in eſſe:nunq̄ eni forma eſt cā
formalis alicuius:niſi mā in ſimul ſit cā mālis eiuſdem:ſic
totū genus efficiētis cauſe:qđ icludit oē efficiens limitatū
hʒ nec̄iam ↄcomitātiam cum mā quātum ad fieri rei.ſicut
eni forma ꝛ mā ſunt cauſe in eſſe:ſic efficiens ꝛ mā in fieri.
impoſſe eſt ꝙ aliqđ efficiens limitatū agere ad effectū ꝓdu
cēdum niſi ſimul cōcurrat mā quaſi pͥnᵐ ex quo regſitum
in fieri in quo recipiatur forma:que eſt terminus formalis
actionis:ꝛ ex qua vt ex parte ↄſtituitur cōpoſitum : qđ eſt
pͥmo ꝓductū:deus aūt non reqrit in actione ſua māꝫ cō
cauſantem:qꝛ eſt ſupra totum genus cauſe efficientis:quia
eſt agens illimitatum.1.Diſt.4ᵃ.q.1.īfra.E.

Sicut charitas ī actu recto hʒ pro pͥmo obto deū vt ī ſe:ita ẽt
in quocūqʒ actu reflexo eſt quodāmō pͥnᵐ tēdendi ī deū
vt ī ſe.pͥnᵐ eni actus recti eſt pͥnᵐ oīum actuū reflexorum
tendentium

tēdētiū in finē vltimū ſub eadē rōne: ſicut ergo ex charita
te diligo deū in ſe: ita ex charitate diligo me diligere deū in
ſe: quonīcūqꝫ igit̄ reflecto nunq̄ͣ habeo obm̄ vt cōmodū
mihi: ſꝫ tm̄ bonū infinitū vt in ſe bonū: ⁊ ille eſt actus per/
fecte meritori⁹ i deſiderādo btitudinē nō vt cōmodū ſibi:
ſꝫ vt eſt pfectus amor dei vt in ſe boni: ꝯcedo igit̄ ꝙ eodeꝫ
quo amo ꝯcupiſco bonū amato: ſꝫ nō ꝯcupiſco qdcūqꝫ bo
nū: ſed bonū cōmodi: qd̄ pncipalr terminat̄ ad illud bonū
qd̄ ex charitate diligo in ſe: hoc eſt ꝙ cuicūqꝫ amato ꝯcupi
ſco amare deū pp̄ ſe. i. inquātū eſt bonū in ſe non inquantū
bonum huic. 26. Diſtinctio. 3ª. q. vnica. K.

Sicut chris hō inocēs nō obitor ſatiſfecit: ſic ſi placuiſſet deo
potuit vnus bon⁹ angelus ſatiſfeciſſe: offerēdo aliqd placi
tū deo pro nobis qd̄ ipſe acceptaſſet ꝓ oib⁹ peccatis: quia
tm̄ valet omne creatū oblatum pro quanto deus acceptat
illud ⁊ non plus. 20. diſtin. 3ª. q. vnica infra. B.

Sicut cognitio verbi eſt mere ſupnālis: ita ꝙ nō ſubeſt cāli/
tati alicui⁹ cāe cāte: ſic nec ēt viſio alicui⁹ in verbo: tm̄ ſupe
rior mō pdicto illumiādo iferiorē pōt diſpoſitiue agere:
vt videat aliqd in verbo, nā illa auditio diſponit vt audiēs
ꝯuertat ſe ad intellm̄ loquētis: ⁊ ibi videat illud de quo lo/
quit̄ loquēs: ⁊ iſta viſio eſt aliq̄ mō pfectior illa auditione:
⁊ vlterius diſponit ad hoc: vt angelus vidēs ꝓus in angelo
videat idē in verbo: q2 ſi deſideret illud qd̄ ibi videt ſicut
in ſpeculo impfecto videre in ſpeculo pfecto videbit gau/
dens: ⁊ tūc pfecte illuminat̄ pfectius quidē a verbo: diſpo/
ſitiue aūt ab angelo ſuperiore. 9. diſtin. 2ª. q. 2. infra. K.

Sicut dānatoꝝ corpa patient̄ ab eterno igne: ſꝫ nō diſſoluēt̄
ita iſti carebunt ppetua viſione dei ſupnāli ſine omni tali
paſſione exteriori: nullā ēt paſſionē iteriorē patient̄ p quā
poſſint ꝯſumi: ita ꝙ ex diſpoſitione diuina corpora illa erūt
ipaſſibilia: ſꝫ nō ex dote ipaſſibilitatis: ita ꝙ nec ab extra
nec ab intra patientur. 33. diſtin. 2ª. q. vnica. D.

Sicut de rōne gnīs gnāliſſimi nō eſt in ſe hēre plures ſub ſe
ſpēs: ſed nō hēre aliud ſupueniēs genus: ſicut h̄ pdicamen
tū qn̄: q2 nō hꝫ ſupueniēs genus eſt gnāliſſimū: ſꝫ paucas
hēat ſpēs aut nullas: ita trāſcēdēs qdcūqꝫ nullū hꝫ genus
ſub quo ꝯtineat̄. Sꝫ ꝙ ipm̄ ſit cōe ad multa inferiora hoc
accidit: hoc pꝫ ex alio: q2 ens nō tm̄ hꝫ paſſiones ꝯuertibi/
les ſimplices: ſicut vnū verū bonū ⁊c̄. Sꝫ hꝫ aliq̄s paſſio/
nes vbi oppoſita diſtinguunt̄ ꝯtra ſe: ſicut neceſſe eſſe vel
poſſe: actus vel potētia ⁊ huiꝰ. Sicut aūt paſſiones ꝯuerti/
biles ſunt trāſcēdētes: q2 ꝯſequunt̄ ens nō inquātū deter/
minat̄ ad aliqd̄ genus: ita ⁊ paſſiōes diſiūcte ſūt trāſcēden
tes: ⁊ vtrūqꝫ mēbꝝ illi⁹ diſiūcti eſt trāſcēdēs: q2 neutrum
determinat ſuū determinabile ad certū gen⁹: ⁊ tm̄ vnū mē/
brū illi⁹ diſiūcti eſt ſpāle: foꝛalr nō ꝯueniēs niſi vni enti: ſic̄
neceſſe eē in iſta diuiſione: neceē vl' poſſe: ⁊ ſilr ifinitū in iſta
diuiſiōe finitū vel ifinitū ⁊c̄. Ita ēt pōt ſapiā eē trāſcēdens
⁊ qdcūqꝫ aliud: qd̄ eſt cōe ⁊ deo ⁊ creature: ſꝫ aliqd̄ tale di/
cat̄ de ſolo deo: ⁊ d̄ nulla creatura: aliqd̄ āt de deo ⁊ creatu
ra aliq̄. Nō oꝫ g̃ trāſcēdēs: vt trāſcēdēs dici d̄ q̄cūqꝫ ente:
niſi ſit ꝯuertibile cū p̄ trāſcēdēte. ſ. cū ente. 8. diſ. p̄. q. 3. I. O.

Sicut de⁹ pōt dē bonū aliud a ſe diligere: nō tm̄ ſuppoſitū: ſꝫ
nām: ita ēt pōt aliꝗ a ſe p̄ordinare vel p̄optare bonū illi cō
ueniēs: ⁊ ita pōt nāc huic p̄optare bonū illi ꝯueniens: ⁊ ita
pōt illi p̄optare vnionē iſtā in ordine ad gl'iā: ⁊ nō pſone:
veꝝ eſt tm̄ ꝙ in oībus aliꝗs ab iſto pdeſtinato reſpicit pſo/
nā: q2 in nullo alio p̄ordinauit de⁹ bonū nāe: niſi p̄ordinan
do bonū pſone. ⁊ rō huius eſt: q2 nulla nā pdiſtinabilis eſt
nō pſonata pſonalitate creata: niſi iſta: ⁊ ideo nec ſic poteſt
preordinari ſibi bonū niſi iſti. 7. diſtin. 3ª. q. 3. infra. A.

Sicut diuerſe foꝛe pficiētes idē pfectibile ordine quodā nate
ſunt mediatius ⁊ imediati⁹ iformare illud vel pficere: ita ſi
eadē forma ꝯtineat in ſe virtualr pfectionē illaꝝ formarū
ordinataꝝ: q̄ſi ꝯſili ordine nāc pficiet illd̄ pfectibile: ſicut
ſi forma corpis ſubē ⁊c̄. eēnt alie foꝛe in aliq̄ p pꝰus iforma
ret foꝛa ſubē: ⁊ dei de foꝛa corpis ⁊c̄. ita ſi vna forma inclu/
dat v̈tualr oēs illas: ipa q̄ſi pꝰus pficiet māꝫ ſub rōne ſubē:
q̄ꝫ ſub rōne corpis: ⁊ ip̄ i illa via gnōnis impfecti⁹ erit pꝰus:
q̄a ꝓcedit̄ a potētia ad actū. g̃ ſicut ꝯcep⁹ ⁊ ples cōloꝛes: ⁊
min⁹ cōes: h̄ituales vel v̈tuales nati ſūt pficere itellm̄ via
gnōnis vel originis: ita ꝙ ipfectioꝛ eſt ſp p̄us: ita ſi vn⁹ ꝯce
pt⁹ v̈tualr icludat oēs iſtos pꝰus pficiet ſub rōne ꝯcept⁹ po
ris ⁊ vilioris q̄ꝫ ſub rōne ꝯcept⁹ pticularis. 3. diſ. p̄. q. 2. R.

Sicut dotat⁹ hꝫ ius in illo qd̄ aſſignat̄ ſibi ꝓ dote: ita hic btūs
ex meritis hꝫ ius in iſta diuina cuſtodia ſibi impendenda: ⁊
iſtud ius pſeruationis corporis ab omni corruptiuo ꝑ diui
nam cuſtodiā eſt dos in beato ⁊ ſm̄ corpus: q2 eſt ad tute/
lā corporis. 49. Diſtinctio. 4ª. q. 13. E.

Sicut eē ex obto ſpeculatiuū eſt eē p ſe ſpeculatiuū: ita eē pra
cticū ex obto ſufficiēter determināte intellm̄ ad noti. iā re
ctitudinis eſt ſufficiēter. g̃ añ oēm volitionē: eſt eē p ſe pra/
cticū: ⁊ ſic opponit̄ iſta duo practicū ⁊ ſpeculatiuū: vt iſta:
nō extēſibile ad praxī ⁊ extēſibile ad praxiꝫ: ſꝫ eē practicū
aliūde: q̄ꝫ ex obto puta a cā extrinſeca: vt a volūtate deter/
minate itellm̄ ad notitiā praxis: eſt eſſe accītalr practicū:
⁊ ita ꝯcedo theologiā ꝯtingentium eſſe practicā nobis: ſꝫ in
ſe ſit ſpeculatiua. 4. q. prolo. infra. V.

Sicut ens cōpoſitū in re cōponit̄ ex actu ⁊ potētia i re: ita cō/
cept⁹ cōpoſit⁹ p ſe vn⁹ cōponit̄ ex ꝯceptu potētiali ⁊ actua
li: ſiue ex ꝯceptu determinabili ⁊ determināte: ſicut igit̄ re
ſolutio entiū cōpoſitoꝝ ſtat vltimo ad ſimplr ſimplicia. ſ.
ad actū vltimū ⁊ potētiā vltimā q̄ ſunt p̄mo diuerſa: ita ꝙ
nihil vnius icludit aliqd alteri⁹: aliogn h̄ nō eēt p̄ act⁹: nec
illud p̄mo eēt po⁹: qd̄ eni icludit aliqd potētialitatis: nō p̄⁹
eſt act⁹: ita oꝑꝫ in ꝯceptib⁹ oēꝫ ꝯceptū nō ſimplr ſimplicē:
⁊ tm̄ p ſe vnū reſolui in ꝯceptū determinabilē: ⁊ determinā
tē: ita ꝙ iſta reſolutio ſtet ad ꝯcept⁹ ſimplr ſimplices. ſ. ad
ꝯceptū determinabilē tm̄: ita ꝙ nihil determinās icludat:
⁊ ad ꝯceptū determinātē: g̃. ſ. nō includit aliquē ꝯceptū de/
terminabilē: ille ꝯcept⁹ tm̄ determinabilis ē ꝯcept⁹ entis: ⁊
determinās tm̄ eſt ꝯceptus vltime diffe. g̃ iſti erūt p̄mo di/
uerſi: ita ꝙ vnū nihil icludit alterius. 3. Diſ. p̄. q. 3. B.

Sicut ens ⁊ vnū diuidit̄ in ſimplex ⁊ cōpoſitū: ⁊ ita eē ⁊ vnū
eē diſtinguit̄ in eē tale ⁊ tale. g̃ eē p ſe vnū non determinat
ſibi eē ſimplex preciſe: ſicut nec aliqd̄ diuiſum determinat
ſibi pciſe alteꝝ diuidētiū: iſto mō toti⁹ cōpoſiti eſt vnū eē:
⁊ tm̄ icludit multa eē partialia: ſicut totū eſt vnum ens: ⁊ tm̄
multas entitates partiales hꝫ. Neſcio eni iſtā fictionē ꝙ eē
eſt qd ſupueniēs eēntie nō cōpoſiti. Si eēntia eſt cōpoſi/
ta: h̄ mō eē totius cōpoſiti icludit eē oiūꝫ partiū ⁊ icludit
multa eē partialia multaꝝ ptiū vel formaꝝ ſicut totū ens
ex multis foꝛis icludit illas actualitates ptiales. Si tm̄ di/
no fiat vis in verbo ꝯcedo ꝙ foꝛale eē toti⁹ cōpoſiti eſt p̄n
cipalr p vnā formā: ⁊ illa foꝛa eſt qua totū cōpoſitū eſt h̄
ens: iſta aūt eſt vltima adueniēs oib⁹ p̄cedētib⁹: ⁊ h̄ mō to
tū cōpoſitū diuidit̄ in duas ptes eēntiales: in actū ꝓpriūꝫ.
ſ. vltimā formā q̄ eſt illud qd̄ eſt: ⁊ ꝓpriā potētiā illi⁹ act⁹
q̄ includit māꝫ p̄mā cū oib⁹ formis p̄cedētib⁹. Et iſto mō
ꝯcedo ꝙ eſſe illud totale eſt cōpletiue ab vna foꝛa q̄ dat to
ti illud qd̄ eſt: ſꝫ ex h̄ nō ſeq̄t̄ ꝙ in toto includat̄ pciſe vna
foꝛa: vel gn in toto icludant̄ plures foꝛe nō tanq̄ſ ſpecifice
ꝯſtituētes illud cōpoſitū: ſꝫ tāq̄ſ q̄dā iclu ſa in potētiali iſti⁹
cōpoſiti. Exēplū hui⁹ eſt in cōpoſito ex ptib⁹ integralib⁹:
quāto eni aiatū eſt pfecti⁹ tāto regrit plura organa: ⁊ ꝓba/
bile eſt ꝙ diſtincta ſpecie p formas ſubſtātiales: ⁊ tm̄ ipm̄
eſt veri⁹ vnū: veri⁹ inq̄ſ. i. pfectius: ſꝫ nō verius vnū. i. indi
uiſibilius: in cōpoſitis eni frequēti⁹ inuenit̄ cū maioꝛi co/
poſitione verioꝛ vnitas ⁊ entitas q̄ꝫ in partibus cuꝫ minoꝛ

ri compoſitione.11.Diſtin.4i.q.3.Bb.

Sicut eſt duplex ↄfuſum.ſ.totū vl'e:ꝛ totū eēntiale:ita vtrūqꝫ in ſuo ordine eſt pm:ſed ſimplr pm eſt illud qḋ eſt pm in ordine ↄfuſe cognoſcēdi:ga ꝓceſſus nālis ab impfecto ad pfectū eſt ꝑ mediū. Cōfuſe aūt cognoſcere eſt q̄ſi mediū inter ignorare ꝛ diſtincte cognoſcere:ꝛ iō ↄfuſe cogſcere eſt añ qḋcūqꝫ diſtincte intelligere. Et qḋ dicit de puero: ↄcedo ꝙ ſpēs ꝑintelligit añ ſingulare:qꝛ dixi ꝙ ſpēs eſt pm intelligibile:ſꝫ rō nō ↄcludit de gn̄e:ſꝫ de ſpe. ꝑus eni nālr actualiter ↄcipit albedo q̄ꝫ color i ordine cognitiōis ↄfuſe:qꝛ color ſub rōne coloris nō cogſcit:niſi ſb maiori abſtractiōe: q̄ꝫ ſit abſtractio albedis ab hac albedie ꝛ illa:abſtractio āt maior ē difficilior:qꝛ eſt a min⁹ ſenſibilib⁹.3.di.p̊.q.2.O.

Sicut ex imperio volūtatis bn̄ eligētis gn̄at in intellu hn̄ dictātē circa media ad illā finē bn̄ electū ꝑquirēdū habitus ꝗ eſt prudētia:ita in volūtate male eligēte hitus acqſit⁹ ex dictamine circa ea q̄ ordināt ad malū finē electū eſt error: ꝛ hitus directe oppoſit⁹ hitui prudētie:ꝛ pōt vocari ipudētia vel ſtultitia:nō tn̄ ꝑuatiue:ſꝫ poſitiue ꝛ ↄ̄rie:qꝛ ſic prudēs hitū:quo recte eligit ordinata ad finē debitū:ita imprudēs vel ſtult⁹ hꝫ hitū quo ꝑꝑre eligit ordinata ad finem ꝓſtitutū a volūtate mala:ꝛ talis hitus gn̄at ex iperio volūtatis male eligētis. Pro tāto igit verū eſt ꝙ voluntas mala excecat:nō qdē faciēdo errare circa aliq̄ cōplexa: ſꝫ faciēdo intellm hēre hitū ↄſiderādi aliq̄ media ordinata ad malum finem:ꝛ totus ille habitus eſt error in agibilibus: ſꝫ non ſit error deceptiuus quantum ad conſiderationem ſiue ſpeculationem.36.Diſtin.3i.q.vnica.D.

Sicut fides acqſita aſſentit vel credit dicto alicui⁹: qꝛ credit veracitati aſſerētis illud eē verū:ſic fides infuſa aſſentit alicui reuelato:qꝛ credit deo vel veracitati dei aſſerētis illud. Et qꝛ qḋ de⁹ aſſerit ſupnāliter reuelat:ideo fides aſſentiēs tali reuelato: qꝛ aſſentit veracitati reuelātis eſt hitus ſupnālis:reuelat aūt credibilia q̄ṅ infundit hitū. Et h̄ mō dicēdo fides nō hꝫ certitudinē ex obto:ſꝫ ex veracitate teſtis.ſ. dei. Et h̄ mō facile eſt videre quō fides eſt cū enigmate ꝛ obſcuritate:qꝛ hñs fidē nō credit articulū eē verū ex euidētia obti:ſꝫ pp h̄ ꝙ aſſentit veracitati īfundēdis habitū:ꝛ in hoc reuelātis credibilia.23.diſt.3i.q.vnica.D.

Sicut forma celi nō pōt ꝑduci niſi a ſolo deo:ꝛ tn̄ nō dr̄ creari:qꝛ deus nō alia ꝑductione ꝑduxit formā celi q̄ꝫ totū celū:ꝛ iō nō ꝑus nā fuit foia celi terminus creatiōis q̄ꝫ celū: ita diceret phs ꝙ paſſo exiſte diſpoſito crearet ꝛ ꝑduceret de⁹ de neceitate alaꝫ:nō creatione q̄ terminaret ad formā:ſꝫ ad cōpoſitū:vn̄ nō ↄcederet alaꝫ creari:nō enim eſt imaginat⁹ ſicut nos.ſ.ꝙ actio dei in p° inſtāti nāe vel tpis termineť ad eē ipſius ale:ꝛ poſtea in ſcḋo inſtāti infundatur corpori:ſꝫ poneret actionē dei terminari ad eē totius in primo inſtanti nature.17.Diſt.2i.q.1.B.

Sicut fuit dictū di.5.ꝛ.6.tā bon⁹ q̄ꝫ malus angelus habuit tpo viē:ita ꝙ nō tn̄ ꝑ inſtās fuit viator:ſꝫ habuit malus angelus diuerſa peccata ordinata:puta ex actu amādi ſe eliciebat actū ↄcupiſcēdi ſibi ſūmū cōmodū:ꝛ ex illo actū excellētie:quo voluit hēre illud cōmodū nō ſub regula volūtatis ſupiorís:ſꝫ ↄ̄ eā:ꝛ tādē actū odiēdi deū q reſiſtit ſibi in illud appetēdo:ꝛ nō habuit oēs iſtos actus diſtinctos ſil.g̃ q̄ſi demerebať ſcḋo pctō adhuc fuit in via:ꝛ tn̄ peccauerat iā p̄mo pctō ex p° electione.g̃ nō q̄liſcūqꝫ imobilis apprehēſio vel qḋcūqꝫ pm peccatū vel plena imerſio in obm fecit ipm impenitētē:q̄ñcūqꝫ enim aliquo iſtorū peccatorꝫ peccauit ſiſtebat in via:ꝛ non fuit idem peccatum cuꝫ peccato precedenti.7.diſtin.2i.q.vnica.L.

Sicut impetrat btūs alys nō ſibi ita cauſat meritū alys ꝛ nō ſibi:cōṡo eni ſua eſt diſpoſitio de ↄgruo vt pp eā de⁹ ↄcedat illud qḋ ipetrat illi cui petit:ꝛ iſta eſt meritū nō iſtius ꝑ ſe. ſed ꝑ illo cui reddiť qḋ huic merito quaſi prohemio proximo correſpondet.45.Diſtinctio.4i.q.4.infra.K.

Sicut impoſe eſt albū ꝛ nigrū ſtare ſimul:qꝛ ſunt ↄ̄ria formalr impoſe eſt ſimul ſtare album:ꝛ illud qḋ eſt preciſa cauſa nigredinis ita neceſſario:ꝙ non poteſt eē ſine ea abſqꝫ cōtradictione.3.diſtinctio.p̊.4.D.

Sicut in creaturis eſt duplex ſilitudo.ſ.eēntialis ſm dr̄ā ſpecificā ꝛ accn̄talis ſm aliquā q̄litatē accn̄talē:ſꝫ p̄ma negať in ꝓpoſito:qꝛ de⁹ nō hꝫ aliquā dr̄ā ſpecificā:tn̄ qꝛ ſi illud qḋ eſt dr̄ia ſpecifica in creatura eēt tota eēn° idiuidui:nihil min⁹ eēt foia reſpectu idiuidui:nihil min⁹ eēt reſpectus ſilitudinis tūc q̄ꝫ mō. Jō vr̄ ibi ꝓprie poſſe ↄcedi ſilitudo ſm eēntiā:nō inquātū qd:ſꝫ inq̄tū eſt act⁹ ꝛ q̄ſi foia:q̄ ꝑſone ſunt de⁹:ꝛ ēt ſilitudo ſm attributa oia q̄ ſunt q̄ſi ꝓprietates hui⁹ nāe:ſicut dicit Dam.c.5.nō nām:ſed q̄ circa nāꝫ ſunt dicūt:ꝛ tūc ſicut ex nā rei eſt fundamētū eq̄litatis:ꝛ diſtinctio realis extremorꝫ:ꝛ iſta relō eſt ibi ſine ope intellꝰ: ita eſt de ſimilitudine.31.diſtin.p̊.q.vnica infra.D.

Sicut in deo eſt intellꝰ nō eſt formalr volūtas nec ecōuerſo: ſꝫ vnū veriſſima idētitate ſit idē alteri:ita iuſticia nō ē formaliter vel qdditatiue idē miſericordie vel ecōuerſo:ꝛ pp hāc nō idētitatē foialē pōt iſtud eē pm ꝓximū alicui⁹ effectus extra:cuius reliquū nō eſt pm formale:eodē mō ſicut ſi hoc ꝛ illud eēnt due res:qꝛ eē pm formale competit alicui vt eſt tale formaliter.46.diſtin.4i.q.3.infra.L.

Sicut in gn̄e cāe efficiētis aliq̄ cāta diuerſimode ſe hñt ad cāliťaté effectiuā extrinſecā:qꝛ aliq̄ hñt tn̄ vnā cām imediatā effectiuā:vt aīe rōnales ꝛ angeli.ſ.ipm deū creātē: aliq̄ hñt cās effectiuas ſubordinatas p° cāe:ꝛ ēt hñt ordinem in gn̄e ſuo ſm mediat⁹ ꝛ imediat⁹. Silr ēt ꝛ in gn̄e cāe finalis:qꝛ aliq̄ hñt multas cās finales ſubordinatas vni fini vltimo:aliq̄ pauciores:eodē mō de cāis intrinſecis:qꝛ aliqua entia hñt cālitaté intrinſecā ꝑ cās inexiſtētes:mām.ſ.ꝛ formā:vt entia mālia cōpoſita ꝛ aliq̄ entia ſimplicē entitateꝫ nō cātā cālitate intrinſeca ex diuerſis cāis mālē ꝛ formali realr diſtinctis:vt angeli ſm cōioꝛē doctrinā:ſicut igiť hō icludit mām ꝛ formā tanq̄ꝫ cās intrinſecas ſui:ſic qdditas hoīs includit mām ꝛ formā.22.diſtin.3i.q.vnica.D.

Sicut itellꝰ beati determinať ad vidēdū nobiliſſimuꝫ obm: eēntiā.ſ.diuinā:ꝛ ↄcomitať volūtas ad fruēdū illo obto:ſtāte tn̄ libertate ↄſiderādi alia obta ꝛ amādi:quoꝝ ↄſideratio ꝛ dilectio nō ipedit iſtud bonū:ſic intellꝰ mali determinať ad intēſe ↄſiderādū aliqḋ obm diſcōueniēs:qꝛ nolitꝫ ꝛ impfectū:qꝛ corpale ꝛ volūtas ad nolēdū aliqḋ poſitum ineſſe:qḋ eſt ↄtriſtatiuū ꝛ auſert libertas ↄſiderādi ꝛ volendi alia ꝑ q̄ ↄſiderata ꝛ volita poſſet illa punitio diminui.ꝛ rō tā in btō q̄ꝫ in iſtis eſt:qa ꝑ intellm ꝛ volūtatē ꝑcīſe meruerūt:ꝛ ille ſunt nobiliſſime potētie nāe itellualis:in quarū ꝑ ↄſiſo pfectiōe vel impfectione ꝑcīſe ↄſiſtit pfectio vel ipfectio talis nāe. Jn q̄tuoꝛ alys penis.ſ.triſtitia ſatis apparet iuſtitia:qꝛ ↄfirmatio pene regrit triſtitiā.ſi aūt de hominibus dānatis poſt iudiciū loco ſecūde detētionis ponatur ardere in igne:ꝛ in loco quarte triſtitie ponať doloꝛ in appetitu ſenſitiuo:tūc eſt ibi iuſtitia ex correſpōdentia illius acerbitatis ad delectationē inordinatam quam habuit in peccato.46.Diſtinctio.4i.q.4.infra.D.

Sicut in intellu ſunt duo act⁹ aſſentiēdi alicui vero cōplexo: vn⁹ q̄ aſſentiť alicui vero cōplexo pp ſe:ſicut pn°.ali⁹ aūt quo aſſentiť alicui vero nō pp ſe: ſꝫ pp aliud verꝫ ſic ↄ̄ni pp pm:ita in volūtate ſunt duo actus aſſentiēdi bono:vn⁹ quo aſſentiť alicui bono pp ſe:alius quo aſſentiť bono pp aliḋ bonū:ad qḋ illud bonū referť:ſic ↄ̄ni aſſentiť pp pm: ↄclō eni veritatē ſuā hꝫ a pn°. Jſta ſimilitudo accipi pōt a phō.6.ethi.vbi di. Qḋ in mēte eſt affirmatio ꝛ negatio:h̄ in appetitu eſt ꝓſecutio ꝛ fuga:ꝛ ita vltra:ſicut in mēte eſt

duplex

duplex affirmatio pp ſe: ⁊ pp aliud: ita in appetitu eſt duplex pſecutio vł adheſio pp ſe: ⁊ pp aliō. Eſt tn̄ hic duplex dñia. Prima qa illi duo aſſenſus intellˀs diſtinguunt ex nā obtoꝝ: ſūt eni alteri pp euidētiā alterā huiꝰ vel illiꝰ veri: ⁊ iō hn̄t diſtincta obta ſibi corrñdētia ⁊ ipſos cāntia: ꝫ aūt ꝫ hꝫ aſſenſus nō ſunt diſtīcti ex diſtōne obtoꝝ: ſꝫ ex diſtinctō actu poˢ libere ſic vel ſic acceptātis obm eius: qꝛ (ſicut dictū eſt ṗus) in ptāte eiꝰ eſt ſic vel ſic agere referēdo: vel nō referēdo: ⁊ ideo non corrñdent iſtis actibꝰ ꝑpria obta diſtincta: ſꝫ qdcūqꝫ bonū volibile pōt volūtas hēre obm ſm hūc actū vel ſm illū. 2ᵃ dñia eſt: qꝛ illi duo aſſenſus intellectus ſufficiēter diuidūt aſſenſuz intellˀs in cōi: nec inter ipſos eſt aliqd mediū: qꝛ nulla eſt euidētia media ex parte obti: a q̄ poſſit accipi aliq̄ alia veritas q̄ veritas ṗncipij vł ꝯnis. Preter aūt iſtos duos aſſenſus volūtatis ē aliqs aliꝰ aſſenſus mediꝰ: qꝛ volūtati pōt oſ̄di aliqd obm bonū abſolute apphēſum: nō ſub rōne pp ſe boni: nec pp aliud boni: volūtas aūt circa tale ſic oſ̄ſuz pōt hēre aliquē actū: ⁊ neceſſario iordinatū. q̄ pōt hēre aliquē actū volēdi illud abſolute: abſqꝫ relōne ad aliud: aut abſqꝫ fruitione pp ſe: ⁊ vlteriꝰ pōt iperare intellectui: vt ingrat q̄le illud bonū ſit: ⁊ q̄lr volēdū: ⁊ tūc illi pōt aſſentire vel ſic. Et tota rō dñie hinc ⁊ inde eſt libertas volūtatis: ⁊ neccītas nālis ex pte intellˀs. Ex his vltra actus aſſenſus bona propter ſe eſt actus pfectus: actum aūt pfectū conſequit̄ delectatio ex. 10. ethicoꝝ: ergo actū volendi bonum propter ſe conſequitur aliqua delectatio. Habemus igit̄ ad ꝑpoſitum quattuoꝛ diſtincta: actū impfectū volēdi bonū pp aliud: q vocat̄ vſus: ⁊ actum pfectum volēdi bonū pp ſe: q vocat̄ fruitio: ⁊ actum neutruz: ⁊ delectationem ſequentem actum. 1. Diſtin. ṗ. q. 3. A.

Sicut in politiꝯs legiſlatoꝛ reſpicit i ſe ſimplr iuſtū qd eſt iuſtū boni publici: ſm qd aūt reſpicit alia iuſta ptialia: ſemꝑ qdē in ꝑportione ad hoc iuſtū: ⁊ iō in qbuſdā caſibꝰ iuſtū eſt nō ſeruare leges iuſtas recipiētes aliqua iuſta ptialia: qꝛ. ſ. obſeruatio eaꝝ vergeret in detrimētū iuſti publici. ſ. boni eē reipublice: ita deꝰ ſimplr determinat̄ ad iuſtū publicū cōitatis nō vt cōitate aggregatiōis ſicē in ciuitate: ſꝫ cōitate eminentis cōtinētie qd eſt iuſtū ꝯcedēs bonitatē ſuaꝫ: oē aūt aliud iuſtū eſt pticulare: ⁊ nūc hoc iuſtū nūc illud iuſtū ſm q ordinat̄ vel ꝯuenit huic iuſto: dico q̄ q pōt velle petrū dānari ⁊ iuſte velle: qa illud pticulare iuſtū. ſ. petruꝫ ſaluari nō neceſſario requirit̄ ad iuſtū publicū quin oppoſitū eius poſſit ordinari ad illud idē. ſ. ad ꝯdecentiā diuine bonitatis. Eſt eniꝫ illud finis q nullū ens ad finē eſt determinate neceſſario requirens. 46. Diſtin. 4ᵃ. q. 1. infra. K.

Sicut iſta eſt imediata ⁊ neceſſaria volūtas diuina vult bonitatē diuinā: nec eſt alia rō: niſi qa hec eſt talis volūtas: ⁊ illa talis bonitas: ſic volūtas diuina ꝯtingēter vult bonitatē ſeu exñtia alteriꝰ: ⁊ hoc qꝛ eſt talis volūtas ⁊ illud eſt tale bonū niſi addamus gn̄aliter vnū breue: q volūtas infinita neċio hꝫ actū circa obm īfinitū: qꝛ hoc eſt pfectionis: ⁊ pari rōne nō neċio hꝫ actū circa obm finitū: qꝛ ꝫ eēt ipfectionis: nā impfectionis eſt neċia determinari ad poſteriꝰ: ⁊ pfectionis reqſita eſt ſic determinari ad priꝰ: ⁊ pfectiōis ꝯcomitātis ad illud quod eſt ſimul natura. 16. q. q. M.

Sicut medicina eſt duplex: curatiua ⁊ ꝓſeruatiua: ſic pena dupliciter eſt medicina corrigibili infligit̄ vt curet: in corrigibili vt ꝓſeruet nō ipm ſed alios: qꝛ ad bonū cōitatis eſt qd determinent̄ p legiſlatorē aliq̄ pene: ⁊ qd iſte infligant̄ delinquētibus: ⁊ nō tn̄ in determinatione ſed ēt in inflictione ſunt medicine ꝓſeruatiue illis q ſunt in ſtatu ꝓſeruationis. q autem punitio neutro modo ſit medicina non repugnat iuſticie: patet in penis ciuilibus determinatis pro magnis culpis. 46. Diſtinctione 4ᵃ. q. 4. infra. O.

Sicut memoria perfecta in ſuppoſito cōueniente eſt ṗncipiū pfectū ꝑducēdi verbum pfectū: ſic videt̄ q volūtas pfecta in ſuppoſito vel ſuppoſitis conuenientibus ſit perfectū ṗncipium ꝑducendi amorē pfectū: ſicut igit̄ memoria in patre eſt ṗncipiū gignēdi filiū: ſic volūtas in pr̄e ⁊ filio eſt ṗnᵐ ſpirandi ſpūſ ſanctū: nec vr̄ vltra rōnē pfecte memorie vel pfecte volūtatis coaſſiſtentia alicuius eſſe neceſſaria: ſic q illo non aſſiſtente non poſſet voluntas in actum ſpirandi ⁊ memoria in actum dicendi. 16. q. q. infra. P.

Sicut meritū nō reſpicit nec ꝯſiſtit tn̄ in ipſo actu elicito: ſed in ꝯditionibus aliquo mō pſone ſiue ſuppoſiti eliciētis: ſic acceptatio diuina nō ſolū reſpicit actū: ſꝫ cōditiones accidentales ſuppoſiti elicientis. 18. Diſtin. 3ᵃ. q. vnica infra. D.

Sicut nō eē ab eterno nō fuit malū: ſic nec poſt eſt malū: nec aliqs vnquā ꝯqrēdit cū deo: qꝛ nō fuit natus añq̄ fuit natꝰ: ſꝫ pena ⁊ miſeria eſt ſimplr malū: ⁊ iō ſimplr nolēda: qa ē ꝯtra appetitū nālē: nec eē eſt p ſe obm cōmodi. Vñ ſi daret̄ mihi optio: ergo eligerem potius nō eſſe ſimplr q̄ in tali ⁊ tanta miſeria eſſe. 50. Diſtin. 4ᵃ. q. 2. infra. F.

Sicut nō eſt neceſſe intellm ſimul ꝯſiderare ꝫ peccatū ⁊ illō ⁊ ita nō eſt neċe volūtatē ſimul penitere de ꝫ ⁊ illo: ⁊ ꝫ accipiēdo penitere ꝑ quocūqꝫ illorū q̄tuoꝛ ſignificatorū poſitoꝝ di. ꝓcedēti. q. 1. Sed tn̄ dū cōſiderat vnū ⁊ penitet ꝺ illo ſaltē hītualr ſatiſfacit de alio: ꝫ eſt aio ꝑmpt ꝰ eſt ſi cogitaret aliud ad ſatiſfaciēdū de eo. 15. Diſtin. 4ᵃ. q. 1. K.

Sicut nō eſt pfecta memoria reſpectu alicuiꝰ intelligibilis: niſi illud obm ſit pn̄s in rōne actu intelligibilis q̄tū pōt eſſe pn̄s: vt intelligibile illi. Ita nō eſt pfecta ꝑles talis memorie: niſi ſit actualis notitia tāta illius obti: q̄ta pōt cōpetere tali intellectui reſpectu talis obti. Et illā voco adequatā intellectui reſpectu talis obti. 2. Diſtin. ṗ. q. 7. infra. B.

Sicut nō ois relōvñ relo eſt eadē fundamēto: ſꝫ aliq̄ ſit talis q̄. ſ. eſt ṗma in fundamēto ad terminū ſine quo impoſſe eſt fundamētū eē aliquo mō ſic dictū eſt di. 1. 2ᵃ. de relōnibus creature ad deū. Ita nec vñ relō repugnat ſibi q plures eiuſdem rōnis ſint in eodē: ſꝫ aliqbus ſpālibus relōnibꝰ repugnat: puta depēdētijs eēntialibus: talis eni ſi eſt vna ad terminū totalr terminātē nō relinquit fundamētū dependens depēdētia ſili ad qdcūqꝫ aliud: qꝛ tūc nō eēt dependentia terminata. 1. Diſtinctio. 3ᵃ. q. 2. infra. A. q. 5.

Sicut nō ois intellectio eſt ſimplr pfectio angelici intellˀs: ſed viſio verbi ⁊ nō viſio qdditatū ſiue p ſpēs hītuales ſiue intuitiue: ſic nec ois cognitio ſingularū alia a viſione verbi ⁊ a cognōne qdditatū eque pficit intellm angelicū q̄ſi ſcdario: ſꝫ viſio veri reuelati pficit in eē 2ᵒ: nō aūt ſic cognitio ſingularis in genere proprio. 9. Diſtinctio. 2ᵃ. q. 2. K.

Sicut nō ſtāt ſimul in ſenſu cōpoſitiōis angelū ꝯſeruari ⁊ annihilari: ita nec creari ⁊ ꝯſeruari ſtant ſil in ſenſu cōpōnis: ſꝫ in ſenſu diuiſionis ſtat circa angelū eē qn̄qꝫ creationē ſiue ꝯſeruationē: ⁊ nō q qn̄qꝫ poſſit nō eſſe: ⁊ ſic poſſit eſſe annihilatio: ſicut dictū eſt in mā de ꝓdeſtinatiōe ⁊ ꝓſciētia dei q in ſenſu diuiſionis eſt potētia ad vnū oppoſitū manēte alio: nō tn̄ q ſit potentia ad illud oppoſitum ſimul eē cum alio oppoſito manente. 2. Diſtinctio. 2ᵃ. q. 1. infra. F. 39. di. ſ.

Sicut oē aliud a deo iō eſt bonū: qꝛ a deo volitū ⁊ nō ecōuerſo: ſic meritū chr̄i tn̄ bonū erat ꝑ quāto acceptabat̄: ⁊ iō meritū: qꝛ acceptatū: nō aūt ecōuerſo: qꝛ meritū ē ⁊ bonū: iō acceptatū: ⁊ tātū potuit acceptari paſſiue q̄tū tota trinitas potuit ⁊ voluit acceptare actiue: ſꝫ ex formali rōne ſua quā hūit nō potuit acceptari i īfinitū ⁊ ꝑ īfinitis: ſꝫ ꝑ finitis: tn̄ ex circūſtātia ſuppoſiti ⁊ ꝺ ꝯgruo rōne ſuppoſiti habuit quādā rōnē extrinſecā: q̄re deꝰ potuit acceptare illud in infinitū. ſ. extēſiue ꝑ infinitis: ſi aūt illud meritū fuiſſet alteriꝰ pſone: tūc nec rōne opis: nec rōne opantis fuiſſet cōgruitas acceptatiōis illiꝰ ꝑ īfinitis: q̄tis aūt ⁊ ꝑ q̄t deꝰ voluit paſſionē illā ſiue bonū velle acceptare ꝑ tot ſuffic: ſed

q̄uali ē de foꝛali rōne rei acceptabilis i ſe nō fuit acceptabi-
lis p̱ infi^ta ſic nec i ſe fuit foꝛalr īfi^ta.19.di.3^a.q.vnica.J.B.

Sic poſſumus inuenire multos ḡdus in vnitate. Jn p̄mo eni
minima vnitas eſt vnitas aggregationis. Jn ſcdo gradu eſt
vnitas oꝛdinis:que aliqd addit ſupra vnitatē aggregatōis.
Jn tertio eſt vnitas p̱ accīs:vbi vltra oꝛdinē eſt infoꝛatio
lꝫ accītalis vni^9 ab altero eoꝝ q̄ ſunt ſic vnū. Jn q̄rto eſt
vnitas p̱ ſe cōpoſiti ex p̄ncipijs eēntialib^9 p̱ ſe actu ⁊ p̱ ſe
po^a. Jn q̄nto eſt vnitas ſimplicitatis q̄ eſt vere idētitas:q̄c-
q̄d eni eſt ibi eſt realr idē cuilibet ⁊ nō tm̄ eſt vnū illi vni-
tate vnionis:ſic in alijs modis:ita adhuc vltra oēs eſt idē-
titas foꝛalis. Uoco aūt idētitatē foꝛalē vbi illud: qđ dī ſic
idē icludit illud cui ſic eſt idē in rōne ſua foꝛali:⁊ p̱ ꝯńs p̱
ſe p^o mō:in ꝓpoſito aūt eēntia nō icludit in rōne ſua foꝛali
ꝓꝓꝛietatē ſuppoſiti nec ecōuerſo:⁊ iō pōt ꝯcedi q̄ an̄ oēm
actū itell's eſt realitas eēntie q̄ eſt cōicabilis ⁊ realitas ſup
poſiti qua ſuppoſitū eſt incōicabile:⁊ an̄ actū intell's hec
realitas foꝛalr nō eſt illa:vel nō eſt eadē foꝛmalr illi:ſicut
p̄us expoſitū eſt q̄d eſt foꝛmalr eē idē. Nūq̄d igit̄ dꝫ ꝯce-
di aliq̄ diſtinctio. R̄ńdeo meli^9 eſt vti iſta negatiua:h̄ nō
eſt foꝛalr idē:q̄ꝫ h̄ eſt ſic:⁊ ſic diſtinctū. Sꝫ nōne ſeq̄t̄ .a.⁊
b.nō ſūt idē foꝛalr: ḡ ſūt foꝛalr diſticta. R̄ńdeo:q̄ nō opꝫ
ſeq̄:q̄ꝛ foꝛalitas in an̄te negat̄:⁊ in ꝯn̄te affirmat̄. Breuiter
igit̄ dico omittēdo illa verba de diſtinctione rōnis:⁊ de di-
ſtinctione v̄tuali:nō q̄a ſint male dicta:ſꝫ q̄ꝛ nō opꝫ eis vti.
dico q̄ in eēntia diuina an̄ actū itell's ē entitas.a.⁊ ē entitas.
b.⁊ hec nō eſt foꝛalr illa:ita q̄ intell's p̄mus ꝯſiderans.a.⁊
ꝯſiderās.b.hꝫ ex nā̄ rei:vñ iſta cōpoſitio ſit vera.a.nō eſt
foꝛalr.b.nō aūt p̄ciſe ex aliquo actu itell's circa.a.⁊.b. Jſta
dr̄ia manifeſtat̄ p̱ exēpla p^o ſi ponat̄ albedo ſpēs ſimplex
nō hn̄s in ſe duas nās:eſt tn̄ in albedine aliq̄d realr:vñ hꝫ
rōnē coloꝛis ⁊ aliq̄d: vñ hꝫ rōnē dr̄ie:⁊ hec realitas foꝛalr
nō eſt illa realitas:nec ecōuerſo foꝛalr:imo vna eſt extra
realitatē alteri^9 foꝛalr loquēdo ſicut ſi eēnt due res:ſꝫ mō
p̱ identitatē iſte due realitates ſint vna res. Hoc exēplū lꝫ
aliq̄liter ſit ſile ad ꝓpoſitū q̄tū ad hoc.ſ.q̄ idētitas realis
nō neceſſario ꝯcludit idētitatē foꝛalē cuiuſlꝫ:qđ ē in ſubto
eodē ad q̄dlꝫ:qđ eſt in ipo nō tn̄ eſt oīno ſile:q̄a aliq̄ cōpo
ſitio eſt in albedine lꝫ nō rei ⁊ rei:tn̄ talis q̄lis nō ꝯcedit̄ in
deo pp̄ nō idētitatē foꝛmalē:vbi aūt nō idētitas foꝛmalis
aliquoꝝ in eodē req̄rat aliquā cōpoſitionē:⁊ potētialitatē:
q.4. ⁊ vbi non dicetur.di.8.q.de attributis:⁊ in queſtione illa.
an deus ſit in genere.q.3. 2.Diſtin.p̄.q.7.Hh.

Sicut pōt tripliciter ꝯſiderari q̄dcūq̄ꝫ ens:ita ēt ſup ipm pōt
fundari triplex relō cōiter ſumpta:q̄ꝛ idētitas ſup q̄dcūq̄ꝫ
ens inq̄ntū eſt q̄d:⁊ eq̄litas vel ineq̄litas ſup q̄dcūq̄ꝫ ens
iq̄ntū hꝫ magnitudinē aliquā p̱fectionis:q̄ dicit̄ q̄ntitas
virtutis de qua dicit Augu.6.de tri.c.7.q̄ in his q̄ nō ma-
gna mole ſunt:idē eſt meli^9 eē qđ maius eē. Silitudo aūt
vel diſſilitudo pōt fundari ſup q̄dcūq̄ꝫ ens inq̄tū eſt qua-
litas q̄dā:de hoc mō q̄litatis loq̄t̄ ph̄s.5.meta.c.de q̄litate
q̄ vn^9 modus q̄litatis eſt dr̄ia ſubē.i.dr̄ia eēntialis:⁊ hoc
mō induidua eiuſdē ſpēi ſunt eſſentialr ſilia:inq̄tum hn̄t
eādē dr̄iaꝫ ſpecificā:q̄ eſt vt q̄litas eſſētialis ipſoꝝ. Et h̄
mō cōiter ⁊ nō ſtricte accipiendo iſtas relōnes cōes dicit
T.c.11. ph̄s.10.meta.q̄ oē ens omni enti cōparatū eſt ideꝫ vel di-
uerſum.ita q̄ oē ens omni enti cōparatum eſt equale vel
inequale:ſicut igit̄ fundamētū idētitatis:eq̄litatis:⁊ ſilitu-
dinis hoc mō cōiter ſumptaꝝ eſt ens in cōi cōparatū ad
q̄dcūq̄ꝫ ens in cōi:ita ⁊ ille relōnes ſunt trāſcēdētes:lꝫ non
conuertibiles:cū diſiunctione tamen diuidentes ens:ſicut
diuidit̄ in neceſſarium ⁊ poſſibile.19.Diſt.p̄.q.1.B.

Sicut p̄miū ſubale in p̄mo inſtanti:in quo aliq̄s angelus eſt
btūs eſt determinatū:nec ex tūc creſcit:q̄ꝛ act^9 boni ſequē-
tes:nō ſunt meritoꝝ lꝫ ſint boni:ita etiā in angelo dānato
in p̄mo inſtāti ſue dānationis determinat̄ ad certā penā:
que nō creſcit intenſiue:nec tn̄ erūt mali actus eius quos
elicit impuniti:ſicut nec boni angeli boni act^9 erūt irremu-
nerati:illi q̄dē boni actus includunt̄ in p̄mo actu:q̄ꝛ ꝓce-
dūt ex p̱fectione actus beatifici:ſed q̄ntū ad accītale p̄e-
miū qđ p̄ſſit hēre q̄libet act^9 eſt ſibi p̄miū:ita ēt iſti mali
actus:quos elicit dānatus includunt̄ in p^a pena ſibi certitu-
dinalr determinata:⁊ q̄libet ſicut poſſet hēre penā accīta-
lē ⁊ ꝓpꝛiā hꝫ ſeipm̄ p̱ pena. Juſſiſti dñe inquit Augu.lib^o
ꝯfeſſionū:⁊ ita eſt vt ſit ſibi pena ois peccatoꝝ:potiſſima.ſ.
⁊ maxima pena eſt p̄uatio maximi boni:qualis eſt foꝛalr
in actu malo malitia culpe p̱ctōꝛē auertēte a deo:⁊ creſceret ḡ
pena eoꝝ in infinitū extēſiue ſicut ⁊ malitia:⁊ neutrū intē-
ſiue. Et ſi obijcias q̄ ſm̄ malū eſt actus demeritoꝛi^9:ergo
correſ̄dēt ſibi ꝓpꝛia pena. R̄ńdeo:⁊ ſi ꝯcedi poſſit eſſe cul
pa:nō tn̄ ꝓpꝛie demeritoꝛia:q̄ꝛ nō elicit̄ a viatoꝛe:cui^9 ſo-
lius eſt mereri ⁊ demereri:q̄ magis ꝓpꝛie pōt dici eē actus
dānatoꝛius ſiue dānati ſicut ex alia parte actus beati:lꝫ ſit
acceptabilis deo:nō tn̄ ꝓpꝛie eſt meritoꝛius:ſed magis
actus beatificus vel actus beati vel ex beatitudine proce-
dens.7.Diſtinctione 2^a.q.vnica.Z.

Sicut p̄mū coꝛpus in ſe finit̄:q̄ꝫ finiat̄ p̱ aliud coꝛpus:ita foꝛ
ma finitas in ſe p̄us finit̄:q̄ꝛ eſt talis nā in entib^9:q̄ finitur
q̄ꝫ finiat̄ per māām:nam ſecunda finitas preſupponit p̄mā:
⁊ non cauſat eam.2.Diſtin.p̄.q.2.L.c.

Sicut quadā denoīatiōe extrinſeca act^9 btīficus Michaelis
dī infinitus:q̄ꝛ ꝯiūgit termino ad quē infinito:in ſe foꝛalr
tn̄ actus eſt finitus:ſic petm̄ moꝛtale:q̄ꝛ auertit a termino
a quo īfinito ſoꝛtit̄ quādā denoīatione extrīſecā:q̄ꝛ maius eniꝫ
petm̄ eſt petm̄ in deū q̄ꝫ in aliū:⁊ in regē terrenū q̄ꝫ in mili-
tē ſuū:nūq̄ꝫ tn̄ pōt eē q̄ ſit foꝛalr infinitū malū. Ex^o.ſi po-
nat̄ p̱ impoſe infinitū coꝛrūpi diceret̄ q̄ illa coꝛruptio eēt
infinita nō q̄dē intēſiue ⁊ foꝛalr:ſꝫ rōne termini a quo coꝛ-
ruptionis:q̄ꝛ coꝛruptio icipit ab īfinito:ſic in ꝓpoſito:q̄ꝛ
petm̄ auertit ab infinito ⁊c. Un̄ breuiter dico ꝓbabilr opi-
nādo q̄ tāto amoꝛe itēſiue pōt aliq̄s ſcūs ferri in ſūmū bo-
nū diligēdo:quāto ioꝛdinatiōe itēſiua auertebat̄:⁊ quātū
vnū abduxit a termino a quo tn̄ aliud ꝯiungit ei:⁊ maxi-
me h̄ eſt vex de amoꝛe anime chri.19.Diſt.3^a.q.vnica.h.

Sicut quelibet eēntia creata:lꝫ ipſa ſit q̄dditas ⁊ q̄ta: ita q̄
ſemꝑ eſt in certo gradu p̱fectionis ⁊ q̄litatis eēntialis ſicut
tāget̄ di.31.p̄ius tn̄ eſt q̄dditas:q̄ꝫ q̄nta vel q̄lis p̄us eſt
in idiuiduo rō idētitatis ad aliud idiuiduū : q̄ꝫ eq̄litatis ⁊
ſilitudinis:ita ēt eſt p̄us ſuppoſito rō agēdi:ſi eſt foꝛa acti-
ua:q̄ꝫ rō eq̄litatis vel ſilitudinis:nō eni poſteri^9 ꝯſeq̄t̄ ipꝫ
rō actiui q̄ꝫ eē rōnē idētitatis. Jn diuinis ḡ cū cōicat̄ ſit actio
cuius foꝛmale p̄n^m eſt eēntia:vt q̄d:q̄dā mō p̄us in ea erūt
relōnes ꝑtinētes ad cōicationē:q̄ꝫ alie equalitatis vel ſili-
tudinis:que fundant̄ in ipſa rōne q̄titatis virtualis:⁊ qua-
litatis eſſentialis.26.Diſtinctione p̄.q.vnica.L.c.

Sicut q̄libet foꝛa ſeipſa eſt talis foꝛa:nec ē alia rō intrinſeca
q̄re eſt talis foꝛa:ita ēt relō aliq̄ ſeipa eſt foꝛalr realis:⁊ ali-
qua ſeipa foꝛalr eſt tn̄ relō rōnis:tn̄ hui^9 vel illi^9 aliq̄ ſūt
cāe extrīſece effectiue vel māles:aliq̄ ēt aliq̄ cāta vl aliq̄
ſigna poſterioꝛa ſūt ex q̄b^9 pōt hec īferri dēmōſtratiōe q̄a.
dico tūc q̄ idētitas:q̄ꝛ idētitas eſt relō rōnis:nec eſt alia rō
foꝛalis pp̄ q̄d:p̄mitas ēt:q̄ꝛ p̄mitas eſt relō realis:nec ēt eſt
alia rō foꝛalis pp̄ q̄d:tn̄ q̄ꝛ relō realis eſt nata hēe cās extrī
ſecas cāntes eā cōiter loquēdo i creaturis:ſeq̄t̄ ibi q̄ relō:
q̄ nō hꝫ tales cās ñ eſt real:ſic ad d̄ſtructionē cāe:ſeq̄t̄ de-
ſtructio cāti:ſilr relō aliq̄ realis:ſi nō hꝫ talē diſtōnē cāꝝ
p̄oꝝ:ſaltē cāt diſtōnē:⁊ tūc ex remotiōe tn̄ cāe q̄ꝫ cāti:quo-
rū alterū correſ̄dēt relōni reali pōt ꝯcludi aliquā relōnem
nō eē realē:ita q̄ ſequet̄:iſ relō nō p̄ſupponit extrema diſtin-
cta nec facit ea eē diſtincta:igit̄ nō eſt relō realis:⁊ vñ p̄re-
miſſe

miſſe ſunt vere opꝫ querere media pbātia. Sed ꝯña eſt bona: ſicut ex deſtructione cāe ſeqꝛ̃ deſtructio cāti: ⁊ ex remotione cauſati ſequit̃ remotio cāe demōſtratione quia: aut ſaltē alterū eoꝝ: opꝫ ꝯcurrere relonē realē: ita ꝙ vbicūqꝫ vtrūqꝫ remouet̃ ſeqꝛ̃ ꝯña per extriſeca. ſ. remotio relonis realis. Cū dī vlterius. ḡ īferre relonē nō eē realē: qꝛ nō eſt inter extrema realr̃ diſtincta eſt īferre: nō eſt realis: qꝛ non eſt realis. dico ꝙ nō: qꝛ lꝫ nō ſequat̃: iō nō diſtinguit extrema: qꝛ nō eſt relo realis q̄ſi arguēdo a cā ad cātū: tñ ſeqꝛ̃: nō diſtinguit. ḡ nō eſt realis ſicut a cāto ad cām: ⁊ h̄ addito iſto qḋ nō ꝑexigit diſtincta extrema: qꝛ tūc ꝯcurrūt ibi ⁊ negatio cāe relonis realis: ⁊ negatio ſignī: ex qb⁹ ꝯcurrētib⁹ ꝑfecte īfert̃ negatio relonis realis: ſꝫ qñqꝫ diſtōne ꝓcedēte relones reales: qñqꝫ nō: ſꝫ tñ ſoialr cāta ꝑ ipas relones: ⁊ h̄ nō tñ eſt veꝝ in diuinis: ſꝫ ēt in creaturis: ⁊ relonib⁹ accidentalib⁹: volūtas enī mouet ſe ⁊ mouet̃ a ſe: ⁊ nō tñ eſt relo realis volūtatis ad volitionē: ſꝫ ēt volūtatis: vt actiua ē ad ſeipāꝫ: vt paſſiua. ⁊ vlr̃ effect⁹ depēdēs a p̄n⁹ actiuo ⁊ paſſiuo neceſſario regrit relonē realē. Et cum dī volūtas: q̄ eſt fundamētū iſtaꝝ relonū oppoſitaꝝ mouētis ⁊ motī: dēnoiat̃ ab vtraqꝫ carū: dico ꝙ opꝫ ꝓcedere ad īferēdū ꝯnē: ꝙ nec extrema ſunt diſtincta diſtōne ꝓcedēte relonē. ſ. diſtōne ꝑtinēte ad genus relonis: ſic nec ſeqꝛ̃: dr̄ de eodē. ḡ nō ſunt reales. ſ. nō ſūt ex nā rei ſine actu itell̄s: vel h̄ri pōt ꝯcedi: ſi tñ illa ſint ꝓbata: qḋ ꝯñia eſt bona: ſꝫ opꝫ vltimo deuenire ad h̄: ꝑmiſſo eo qḋ eſt de diſtōne extremoꝝ: ſtatiꝫ enī ſeqꝛ̃: ſi relo nō ꝯſeqꝛ̃ ex nā rei: nō eſt realis: oporteret exponere añcedēs qḋ extrema nec diſtinguunt̃ diſtinctione precedente relationem. 26. Diſ. p̄. q. vnica infra. S.

T.c.15. Sicut q̄rere q̄re ex actu ⁊ potētia ſit vnum nulla eſt qḋ ex. 8. meta. c. vlti. Nā nulla eſt rō niſi qa h̄ eſt ꝑ ſe act⁹ ⁊ illud ꝑ ſe potētia: ita q̄re ex iſto actu ⁊ iſta po^a ſit ꝑ ſe vnū ſiue i rebus ſiue in ꝯceptib⁹ nō eſt alia cā niſi qꝛ h̄ eſt potētiale re^a hui⁹: ⁊ illud actuale: ⁊ hui⁹ vlteri⁹ nulla eſt rō niſi qꝛ h̄ eſt h̄: ⁊ illud eſt illud: ⁊ eodē mō de vno ꝑ accñs: qꝛ h̄ eſt h̄: ⁊ illud eſt illud: iō h̄ eſt act⁹ ꝑ accñs: ⁊ illud po^a ꝑ accñs: ⁊ iō ex h̄ ⁊ illo ſit vnū ꝑ accñs. imediatoꝛ enī eſt iſta: caloꝛ conſtituit calidū ⁊ humanitas hoiem: ⁊ per ꝯñs caloꝛ ens per accidens cōſtituit: ⁊ humanitas ens per ſe: q̄ iſta calidum calefacit: ⁊ tñ 2° eſt imediata cuius querere mediū eſt indiſciplinati. 4. meta. 11. Diſtinctione 4^a. q. 3. Hg.

T.c.9.2 26. Sicut q̄dditas creata eſt quo aliqd eſt ens q̄dditatiue: ⁊ h̄ nō eſt impꝑfectionis: cōpetit enī q̄dditati ex rōne q̄dditatis. 2° ipa q̄dditas puta humanitas: qꝛ eſt ipꝑfecte actualitatis: iō diuiſibilis eſt ꝑ illud: qḋ ꝯbit ipāꝫ ad indiuiduū: puta ꝑ ꝓprietatē indiuidualē: q̄cūqꝫ ſit dicat̃. a. ⁊ recipit ab. a. aliq̄ actualitatē ſicut ⁊ vnitatē ſiue idiuiſibilitatē: quā hꝫ in indiuiduo: ⁊ nō hꝫ ex ſe: ita ꝙ illud ꝯhēs vt. a. nō tñ eſt ſoialr in ſoꝛ. q̄ ſoꝛ. ſoialr eſt ſoꝛ. ſꝫ ē aliq̄ mō ſoiale reſpectu nāe: ⁊ nā eſt aliquo mō potētiale reſpectu ei⁹ vñ nā ꝯbit̃ ⁊ determinat̃ ꝑ ipꝫ. a. 3° humanitas in ſoꝛ. eſt aliqs act⁹: ⁊ ꝓciſe accipiēdo humanitatē: ⁊ a. diſtinguēdo ꝯ ſe: humanitas eſt ꝑfectioꝛ actus q̄ ſit ipm. a. lꝫ. a. ſit magis ꝓprius act⁹ ⁊ aliq̄ mō act⁹ nāe inq̄tū determinat nāꝫ ita applicādo hec tria ad diuina: relinquat̃ illud qḋ eſt impꝑfectionis. Quo ad p̄^m: deitas de ſe eſt: q̄ deus eſt de^s: ⁊ qua ſubſiſtēs ſiue ꝑſona: cuius ꝓpriū eſt. a. eſt ſoialr de^s: qꝛ eē quo: hoc mō: nō eſt impꝑfectionis in creatura: ſꝫ competit q̄dditati vel q̄dditas eſt. Quo ad 2^m eſt diſſile: qꝛ deitas ipſa ꝑ ꝓprietatē ꝑſonalēꝫ nō determinat̃: nec ꝯbit̃: nec aliquo mō actuat̃: qꝛ hoc erat impꝑfectiōis ⁊ potētialitatis i nā create: ſilr deitas de ſe eſt hec: ⁊ ita ſicut hꝫ vltimā vnitatē de ſe: ita ⁊ actualitatē: eſt igit̃ ꝓprietas ꝑſonalis ita ꝓprius act⁹ ꝑſone: ꝙ tñ non eſt actus ipſi⁹ nāe diuine aliquo mō ꝑficiēs vel informās eā. Quo ad 3^m eſt aliquo mō ſilr: qꝛ relo: ⁊ ſi ſit ꝓprius actus ꝑſone: ⁊ eſſentia nō ſit ꝓprius actus perſone: ſed aliqs act⁹: tñ eſſentia eſt ſoialr actus infinit⁹: relo aūt nō eſt act⁹ infinitus ex rōne ſua formali: ergo relo: lꝫ ſit proprius act⁹ ꝑſone: nō tñ actuat eſſentiā: cuius cōtrariū eſt in creaturis: vbi a. quod eſt in ſoꝛ. actus: actuat aliquo modo naturam: que eſt actus perfectioꝛ. 5. Diſtinctione. p̄. q. 2. J.

Sicut relo rōnis eſt modus obi̇ in p̄^o actu intell̄s: ⁊ tñ nō eſt in ſe nihil in gn̄e intelligibiliū: ſed eſt in ſe aliqd vere intelligibile: lꝫ nō ita p̄^m vel eque p̄^m: ſicut illud cui⁹ eſt modus: ⁊ ita nō itelligit̃ niſi in actu reflexo: ⁊ iō nō ita ꝑfecte ſicut illud cuius eſt modus: ita ēt relo realis lꝫ ſit modus ſui fundamēti: ⁊ nō eque p̄mo cū eo: nec eque ꝑfectū cum eo: tñ in ſe eſt res aliqua: qꝛ qḋ in ſe nihil eſt nullius eſt modus realis: non enim eſt aliquod nomē gn̄alius q̄ ens vel res ſm̄ Aui. 1. meta. c. 5. ⁊ ideo cui non conuenit eſſe ens vel res ei nō cōuenit aliqḋ eſſe reale. 1. Diſtinctio. 2^a. q. 5. B.

Sicut repugnātia repugnāt ex ſuis ꝓprijs rōnibus: ita nō repugnātia ſiue cōpoſſibilitas eſt ex ꝓprijs rōnib⁹ cōpoſſibiliū. Ad vidēdū aūt iſtā cōpoſſibilitatē vidēda eſt rō extremoꝝ. ſ. nāe ⁊ ſuppoſiti: vbi notādū ꝙ nā ſi ſe hꝫ ad ſuppoſitū: ſicut vl̄e ad ſingulare: qꝛ in accñtib⁹ inuenit̃ ſingularitas ſine rōne ſuppoſiti: in ſuba ēt: nā enī nā athoma aſſumpta eſt a v̄bo ſm̄ Dam. nō tñ ſuppoſitū nr̄e nāe: neqꝫ ſe hꝫ nā ad ſuppoſitū ſic quo ad qḋ: nā cuicūqꝫ quo correſpondet ꝓpriū qḋ vel q̄s: ⁊ ita ſicut nā eſt quo: ita hꝫ ꝓpriū qḋ vel q̄s: qḋ nō ꝯbit̃ ad ſuppoſitū: ⁊ ſicut ſuppoſitū eſt qḋ vl̄ q̄s ita hꝫ ſuū quo ꝓpriū: quo ſubſiſtit: ⁊ tñ ſuppoſitū ꝯcomitanter de neceſſitate eſt ſingulare: ⁊ ēt nō pōt eē quo reſpectu alterius: qꝛ eſt ſubſiſtēs nō potēs eē actus alicui⁹ ſubſiſtentis: ꝯſiſtit ḡ rō ſuppoſiti in duplici icōicabilitate. Ubi ſciendū ꝙ cōicabile dī aliqd vel ꝑ idētitatē: ita ꝙ illud cui cōicat̃ ſit ipſum. vel informationeꝫ: ita ꝙ illud cui cōmunicat̃ ſit ipſo nō ipm. p̄^o mō vl̄e cōicat̃ ſingulari: ⁊ 2° mō forma māe. nā igit̃ q̄cūqꝫ ⁊ q̄tū eſt ex ſe ⁊ de rōne nāe eſt cōicabilis vtroqꝫ mō. vꝫ. plurib⁹ ſuppoſitis quoꝝ qḋlꝫ ſit ipſa ⁊ ēt vt q̄ tāq̄ ſoia q̄ ſingulare vel ſuppoſitū ſit ens q̄dditatiue vel hn̄s nām: ſuppoſitū aūt eſt incōicabile duplici incōicabilitate ſibi oppoſita. 2. Diſtin. p̄. q. 7. Lc.

Sicut ſequēti rōnē nālē nō ſunt ponenda plura: niſi que ratio nālis ꝯcludit: ita ſequenti fidem nō ſunt ponenda plura q̄ veritas fidei requirat. 1. Diſtinctio. 4^a. q. 5. B.

Sicut ſimplr̃ ꝑfectū idē nūero eſt cōicabile plurib⁹ ſuppoſitis eiuſdē rōnis: ita ꝙ nō repugnat ſibi ex h̄ ꝙ eſt ꝑfectio ſimplr̃: ſꝫ ꝯuenit ſibi ꝙ ipm ſit in plurib⁹ ſuppoſitis eiuſdē rōnis: ita ex ꝑfectiōe ei⁹ ſibi pōt cōpetere ꝙ plura eiuſdē rōnis pñt eē in eo: ſicut ſuppoſita in nā: ⁊ ꝑ ꝯñs ſunt i eo plures ꝓprietates hypoſtatice eiuſdē rōnis: ſed nō pōt ita eē de alijs: de qb⁹ exēplificat̃: puta de pr̄e ⁊ v̄bo: eo ꝙ ꝑfectio diuina regrit ꝙ q̄lꝫ ꝓductio hēat terminū adeq̄tū: nō āt ita regrit ꝙ aliq̄ ꝓprietas hypoſtatica ſit adeq̄ta illi nāe in ꝯſtituēdo ſuppoſitū. 26. Diſtin. p̄. q. vnica infra. P.

Sicut ſi angelus poſſet i īfinitū eē in maioꝛi ⁊ maioꝛi loco cōcluderet̃ īfinitas virtutis ſue: ita ꝯcluderet̃ infinitas v̄tutis ſue ſi poſſet eē in īfinitū i minoꝛi ⁊ minoꝛi. Si tñ poſſet eē in pūcto vel nō: nō vī rō neceſſaria nec ad vnā partem nec ad aliā: qꝛ lꝫ angelus ſit indiuiſibilis: nō hꝫ tñ indiuiſibilitatē limitatā ſicut pūctus: ⁊ ideo nō opꝫ ipm eſſe in puncto ſicut in loco. 2. Diſtinctione 2^a. q. 6. K.

Sicut ſcia ſubalternata nō eēt ſcia: niſi ſua p̄ncipia poſſent reduci i p̄ncipia p̄^a nota ex euidētia terminoꝝ: ſic nō eſt huic ſcia niſi iſte poſſit ei⁹ p̄ncipia reducere in p̄ncipia p̄^a ex quibus demōſtrant̃: qḋ nunq̄ pōt: niſi ſciat ſubalternātē: ⁊ ſic nō eſſent p̄ncipia ſubalternate: niſi eēnt ꝯnes demōſtrate in ſcia ſubalternāte: ita nec eēnt iſti p̄ncipia niſi eēnt demōſtrata ſibi in ſcia ſubalternāte: ita ꝙ aliqs ſciat ꝑſpectiuaꝫ

niſi ſciat geometriā nihil eſt dictu: pōt tñ hēre opionē vel fidē de traditis in perſpectiua ſine hoc φ ſciat geometriā: quia de eiſdem poteſt eſſe fides opinio ꝛ ſcientia: ſed non ſimul. 24. Diſtin. 3ª. q. vnica infra. D.

Sicut ſubm alterabile lʒ in tota alteratione ſit ſub q̄litate: tñ nō eſt ꝓprie dicēdū φ quale ſit ſubm alterationis: q2 illa q̄litas accidit illi qḋ eſt ſubm alterationis ita augmētabile: lʒ ſemꝑ dū augmētaṫ ſit quātū: tñ ex quo variaṫ ſm quātitatē ſicut alterabile ſm q̄litatē quantitas nō rō nec ꝑ ſe ꝯditio ſubti augmētationis. Quid ergo eſt ſubm augmētationis. Dico φ ſicut ſubm ꝑ ſe alterationis eſt ens in actu ſm formas p̄ores qualitate: nō tñ ens in actu ſm qualitatē: ita ꝑ ſe ſubm augmētationis eſt aliqḋ ens in actu ſm aliquaʒ formā p̄orē quātitatē: nō aūt ꝑ ſe eſt ens in actu ſm quātitatē: ſoꝛa aūt p̄oꝛ nō eſt niſi ſubalis: ergo ꝑ ſe ſubm augmētationis ꝛ diminutionis nō eſt niſi ſubā tñ. Q̄uo ergo ſubm qḋ ibi moueṫ eſt in loco. R̄ndeo vl̄r cuiuſcūqʒ mot⁹ ſubʒ eſt in loco vel ꝑ formā pri⁹ acq̄ſitā imobili qḋ moueṫ tali motu: vel ꝑ ipſam formā ſm quā mobile fuit vl̄ mouetur: ꝛ p̄mū mēbrū verū eſt de alterato ꝛ lato. 2ᵐ mēbrū veruʒ eſt de augmētato ꝛ diminuto: ſʒ qḋ ſubijciṫ gnōni neutro mō eſt in loco. Nec enī p̄ſupponiṫ iſti mutationi in ſubiecto aliquid quod ſit ratio locandi: nec illud ſm quod ſubiectuʒ ſluit eſt ratio locandi. 11. Diſtin. 4ª. q. 3. Ff.

Sicut theo⁹ beōꝝ hʒ terminū: ita ꝛ nr̄a ex volūtate dei reuelantis: terminus aūt p̄ſixus a volūtate diuina q̄ttū ad reuelationē gn̄alē eſt eoꝝ: q̄ ſunt in ſacra ſcriptura: q2 ſic habetur i Apoc. vltimo. Qui appoſuerit ad hec: apponet ei de⁹ plagas: que apponunṫ in libro iſto: igitur theolo⁹ noſtra de facto non eſt niſi de hiſque ꝯtinētur in ſcriptura: ꝛ de his que poſſunt elici ex ipſis. 3. q. prolo. infra. Aa.

Sicut virtus generatiua hʒ gn̄are diſtinctū ſm eē ꝛ ſm locū ēt ſeparatū: ſic nutritiua hʒ gn̄are idē ꝛ vnitū: q2 nutritio eſt aggeneratio vnius ad aliud ꝑ idētitatē ꝛ vnitatē cū eo: ꝛ dico φ generatio noue partis vnite corpori fuit nālis: ꝛ φ caro gn̄ata eſſet pars corporis preexiſtētis nāle eſt vtrīqʒ: ſed φ pars iſta vniatur verbo fuit miraculum: nō quidem nouū ſed eodē antiquo quo p̄mo corpus totū vniṫ verbo: vniṫ ols pars illius toti⁹: ꝛ oē illud qḋ eſt actu pars eius: ſʒ tñ virtus nālis fecit aliqḋ p̄ambulū ad antiquū miraculū: q2 fecit φ aliqḋ eēt actu pars corꝑis qḋ p̄us nō fuit: ſʒ hoc antiquo miraculo facto illa pars eſt vnita verbo vnione totius ꝛ effectiue a verbo ꝛ a tota trinitate. 16. Diſtinctione 3ª. q. 2. infra. D.

Sicut vnio nō eſt nihil ſed alicui⁹ ad aliquid: ꝑ ꝯñs eſt entis ad ens: ita eſt hītis eſſe ad hn̄s eē: q2 nō capio: φ aliqḋ ſit ens extra cām ſuā: q̄ hēat eſſe ꝓpriū: ergo ſicut ens eſt per ſe cōponibile cū ente ſicut ꝑ ſe receptiuū cū per ſe recepto: ita ꝛ habēs eſſe ꝓpriū cū hn̄te eſſe ꝓpriū: nec eſt vnio accidētalis q2 iſtud eſt ꝑ ſe perfectibile: ꝛ illud per ſe ꝑfectio: q2 ſi hēre eē tolleret ꝑ ſe rōnē ꝑfectibilis: ḡ nō poſſet aliqḋ eſſe ꝑ ſe defectibile niſi nō ens. 43. Diſtinctio. 4ª. q. 1. L.

Sicut vl̄iter libertas ſtat cū app̄henſione p̄uia: ita ſumma libertas ſtat cū ſūma apprehēſione p̄uia: apprehēſio aūt pra xis ꝑfectiſſima includit notitiā ꝯformitatis: q̄ ipſa neceſſario conuenit praxi. Cum vlterius addiṫ φ determinata ſit aliunde hoc negandū eſt: loquēdo de determinatione: q̄ ſit per agēs ſufficiens: lʒ enī nō poſſit diſſentire a notitia rectificatiua praxis: ꝛ p̄oꝛi praxi: h̄ tñ nō eſt quaſi intell̄s ꝑ notitiā ſit cā ſufficiēter actiue determinans ipſam ad actū: ſʒ ex ꝑfectione volūtatis eſt φ ipſa tñ nata eſt conformiter agere po⁹ p̄oꝛi in agēdo: q̄ñ illa p̄oꝛ prius ꝑfecte agit circa obm: hoc eſt tātū nouit p̄us: q̄ttū poſſet noſſe: qḋ dico ꝓ ꝯtingētib⁹: q̄rū intell̄s diuinus nō hʒ oēm notitiā ſibi cōpoleʒ añ oē actū volūtatis: iō circa illa nō opʒ: φ ꝯformiter agat po⁹ p̄oꝛi in agēdo: q2 ipſa nō p̄us ꝯformiter nouit tale obm: ſʒ ſꝑ alr̄ accidit circa cog̃ſcibilia neccia ex ſe: q2 iſta ꝑfectiſſimā ſui notitiā hn̄t abſqʒ actu volū⁹. 4. q. ꝓ. j. Q.

Sicut volūtas: vt eſt p̄nᵐ operatiuū: aliquo mō poſteri⁹ operaṫ q̄ȝ intell̄s: ita vt eſt p̄nᵐ ꝓductiuū: aliq̄ modo poſterius ꝓducit q̄ȝ intell̄s: ꝛ ita nō erit cā ſupioꝛ neqʒ p̄oꝛ ī ꝓductione: q̄ eſt ꝓprie intellectus. 6. Diſtin. p̄. q. vnica. L.

Sicut volūtate eterna deus voluit corpus illud vniri verbo: qḋ fuit miraculū: ita ēt voluit φ illud corp⁹ inanimatū nō putrefieret: ēt ſi reſurrectio fuiſſet prolongata: ꝛ etiā ne in illo triduo inchoareṫ: hn̄ enim fuiſſet ibi aliqua inchoatio reſolutionis non obſtantib⁹ illis vnguentis niſi fuiſſet nouum miraculum. 21. Diſtin. 3ª. q. vnica infra. E.

Silitudo nō tñ fundaṫ ſuꝑ q̄litatē vt eſt gen⁹ diſtinctū: ſed vt gn̄alr̄ inueniṫ in oīb⁹ ſoꝛis rō ei⁹: h̄. n. mō mētalr̄ crucifixus pt dici ſilis chr̄o crucifixo corporalr̄. 6. di. 4ª. q. 10. infra. Q.

Silitudo q̄ eſt exēplati ad exēplar nō eſt de p̄mo mō: q2 non eſt ſilitudo vniuocationis: ſed imitationis: immo ꝑtinet ad 3ᵐ modū: ſicut manifeſte pʒ ꝑ p̄h̄m. 5. meta. qui in 3⁰ modo ponit relōnē ſcie ad ſcibile: ꝛ vl̄r mēſurati ad mēſurā. Exēplar aūt hʒ relōnē menſure reſpectu menſurati: vel exemplati. 3. Diſtinctione p̄. q. 5. L. Z. 220.

Simoniaci ordinatio eſt irrita q̄ttum ad executionē: tñ ordinem recipit: ꝛ ideo non indiget niſi vt eius ſuſpenſio relaxetur. 25. Diſtōne 4ª. q. 1. infra. J.

Singulares ꝓpōnes de poſi abſolute ſumpte nō inferūt formalr̄ vl̄em de poſi: ſʒ eſt fallacia figure dictionis a plurib⁹ determinatis ad vnā: pn̄t enī ſingulares ex vi ſermōis vnire p̄dicatū ſubto ꝓ aliquo nūc: vl̄is aūt vniṫ p̄dicatū ſubto ꝓ quolʒ eius vl̄r: ꝛ iō procediṫ ex ſoꝛā ſignificādi a pluribus determinatis ad vnum. 2. Diſtin. 2ª. q. 9. K.

Singulare nō hʒ ꝓprias paſſiones q̄ ſint de ipo ſcibiles: ꝛ iō nec de ipo eſt ꝓprie ſcia ꝛ ita nec hītus aliq̄s: loquendo de illo habitu quo ſcibilia ſūt p̄ntia intell̄u q̄ apud p̄h̄m dicūr ꝓprie ſcibilia. ſ. ꝯtinētia paſſiones demonſtratas de eis vt ſubtis: tñ hītus q̄ eſt facilitas ꝯſiderādi derelictus ex actib⁹ hn̄ pōt eē alius de ſingulari q̄ȝ vl̄i: pōt enī intell̄s diſtincte cognitiu⁹ ſingularis hoc ꝯſiderare frequēter: ꝛ nō frequenter ꝯſiderare illā nām in vl̄i: ꝛ in illo fieret q̄litas habilitās ad act⁹ ꝯſiles ꝯſiderādi hoc: nō aūt vl̄r inclinās ad ꝯſiderādū nām in vl̄i: ꝛ ſi ḡ ſit alius hītus ſequēs act⁹ magis ſingularis q̄ȝ vl̄is: q. ſ. eſt q̄litas habilitās ad ꝯſiderādū reſpectu obti: nō tñ eſt alius habitus ſciētialis: eo mō quo p̄hs loquiṫ ibi de habitu ſciētiali. 9. Diſtin. 2ª. q. 2. X.

Singularitas alicuius nō impedit: q̄n ab eo: qḋ ſingulare eſt: poſſit abſtrahi aliq̄s ꝯceptus cōis: ꝛ lʒ q̄cq̄d eſt ibi in re ſit ſingulare ex ſe in exn̄do: ita φ nihil ꝯbat aliḋ ibi ad ſingularitatē: tñ illud idē pōt ꝯcipi vt h̄ in re: vel q̄dā mō indiſtincte: ꝛ ita vt ſingulare vel vt cōe. 3. Diſ. p̄. q. 1. J.

Singularitas nō īpedit: q̄n res intelligaṫ: alr̄ de⁹ nō poſſet ſeipſuʒ intelligere: nec ēt limitatio: q2 ſic q̄dditas angelica nō eſſet ꝑ ſe ab ipſo intelligibilis: nec eſt ibi mālitas: aut alia conditio impediens. 3. Diſtinctione 2ª. q. 8. infra. B.

Simplices adorant in fide eccleſie: ꝛ hoc ſufficit eis ad ſalutē. Maiores aūt diſtincte adorant cōtentū nō ſignū ꝯtinens: ꝛ hoc ſiue ſignum continens ſit accidens tm̄: ſiue ſubſtantia panis cum accidente. 11. Diſtin. 4ª. q. 3 infra. A. Notabile dictū.

Simplicitas eſt ſimplr̄ ꝑfectionis: ſm φ excludit cōponſibilitatem vel cōpoſitionē ex actu ꝛ potētia: vel ex ꝑfectione ꝛ impꝑfectione: nō tñ ſequiṫ φ ols creatura ſimplex ſit ꝑfectioꝛ creatura nō ſimplici: q2 aliquid qḋ eſt ſimplr̄ perfectionis pōt repugnare alicui nāe limitate: ꝛ ita illa nō eſſet ſimplr̄ ꝛ perfecte talis nā: ſi hēret illud qḋ repugnat ſibi: ſicut canis nō eſſet ſimpliciter canis ꝑfectus: ſi eſſet ſapiēs: q2 repugnat ſibi ſapiētia: ſimilr̄ alicui nāe limitate poteſt

repugnare

repugnare aliqua pfectio ſimplr: ⁊ aliqua nõ. ⁊ tũc nõ ſeqꝉ illam nãm nõ eſſe pfectiorẽ: cui cõpetit talis pfectio q̃ cui repugnat: maxime qn illi cui iſta repugnat ↄuenit alia pfectio ſimplr: que forte eſt ſimplr pfectior illa alia repugnante. Exẽplum actualitas eſt pfectio ſimplr ⁊ ſimplicitas eſt pfectio ſimplr. cõpoſito aũt ↄuenit maior actualitas: ſ3 nõ maior ſimplicitas: nãe aũt iſ3 ↄueniat ſimplicitas: nõ tamẽ tãta actualitas: quãta cõpetit cõpoſito. ſimplr aũt actualitas eſt pfectior ſimplicitate: ⁊ ita ſimplr pfectius põt eẽ illud cui ↄuenit actualitas ſine ſimplicitate: q̃ illud cui ↄuenit ſimplicitas ſine actualitate. 8. Diſt. p̊. q. 1. D.

Simplicitas excuſat eos ne in h peccẽt: ⁊ humilitas eoꝝ eſt meritoria eis pro q̃to volũt illud qd ptinet ad ſacr̃m pnie ſupplere ſicut pñt: ſed viro diſcreto qui bñ ſciret ad qd eſt ↄfeſſio inſtituta: nec forte vtile foret: nec ſine forte nec̃ium talem ↄfeſſionem facere. 17. Diſt. 4ꝉ. q. vnica ifra. T.

Simplr in eodẽ gñe ſunt pfectiora poſteriora priorib⁹: ⁊ hoc poſteriora gñone: vt ſi plures forme ſubales ſunt in eodẽ ſuppoſito vltima eſt pfectiſſima: ſed ſi accipiaꝉ in alio gñe prius ⁊ poſterius frequẽter ſunt impfectiora ⁊ poſteriora. non tñ ſemp vt poſt vltimã formã ſubalem ſequunꝉ accidẽtia que tñ ſunt impfectiora. 49. Diſt. 4ꝉ. q. 7. L.

Simplr inocens a mortali ⁊ veniali tenetꝉ ſimplr nõ ↄfiteri: vñ ſi btã vgo fuiſſet ↄfeſſa petro poſt aſcẽſionẽ: peccaſſet ↄfitẽdo: ſ3 ſi eſt tñ inocẽs a mortali põt ↄfiteri venialia ⁊ põt nõ ↄfiteri. vñ dcm̃ eſt 3° articulo. ſ. de q̃. nec eſt icredibile multos eẽ tales in eccłia q p annũ viuãt ſine mortali: imo p dei gr̃a3 multi mlto maiori tpe ſine pctõ mortali ſe cuſtodiũt ⁊ mlta opa pfectiõis exercẽt: de q̃ꝝ meritis theſaurus eccłie ↄgregaꝉ. 17. Diſt. 4ꝉ. q. vnica infra. Z.

Simplr maius bñficium diuinũ eſt ↄſeruare inocẽtiã q̃ ↄcedere poſt pctm̃ pniam: vñ maius bñficium ↄtulit de⁹ ſue matri q̃ magdalene: vñ ſingularis glã ⁊ ornat⁹ eſt in beatis de nunq̃ cecidiſſe in pctm̃. 22. Diſt. 4ꝉ. q. 1. N.

Simplr pfectius ⁊ eminẽtius ↄiungit gr̃a fini ſub rõne finis q̃ iuſtitia originalis: ⁊ iõ in baptiſmo cũ reddiꝉ: gr̃a ſimp' dimittiꝉ illud pctm̃ eminẽtius q̃ remitteretꝉ per ꝓprium poſitiuum: ⁊ iſ3 remaneat carẽtia illius poſitiui: non tamen eſt culpa: q2 illud poſitiuum nõ eſt debitũ: ſoluiꝉ enim debitum hñdi iſtud donum ⁊ cõmutaꝉ in debitum habendi aliud donum. 32. Diſt. 2ꝉ q. vnica infra. F.

Simplr pfectũ eſt oĩno indepẽdẽs: q2 ſicut eſt p̊ᵐ pfectione: ita gñone. 9. meta. oẽm potẽtiã p̊cedit act⁹ tpe: q2 etſi ſit circulus in p̊oritate act⁹ ad potẽtia3: ⁊ eꝯ. tñ ſtatus eſt ad eum qui eſt ſemp mouens p̊mum. 49. Diſt. 4ꝉ. q. 4. infra. N.

Simplr regriꝉ ↄfeſſio: q2 ſacerdos nõ abſoluit reu3 arbitrarie niſi p̊us reus ſibi fuerit accuſatus in foro illo. Nõ eſt ẽt vtilis illa abſolõ niſi p̊cedat in ↄfitẽte aliqua ↄtritio vel attritio: pꝯs iſtius diſtinctionis patẽt ex dictis ſupra. Sufficit enĩ q aliq̃ diſplicẽtia: ſ3 iformis p̊cedat: ⁊ tũc ille capax eſt abſolõnis ſacralis: ⁊ per illã fit ↄtritio. ſatiſfactio aũt oꝫ ſequi ſacr̃m pnie ad h vt hẽat efficaciã: ⁊ h in re vel in voto niſi iudex poſſet ꝓpẽdere illas penas alias p̊cedẽtes ſufficiẽt ad totalis pene ſolõnẽ. iſta. n. ſnĩa ſacerdotis ſic abſoluit q tñ ligat. abſoluit qdẽ a debito pene eterne: ſ3 ligat ad ſolõnem pene tpalis niſi ſit ſufficiẽter iam ſoluta: ipa etia3 vel nullo mõ abſoluit: vel ſaltẽ nõ efficaciter: niſi ille reus ſit in ſe debito mõ diſpoſit⁹: q2 ſacr̃m eſt ſignum abſolõnis interioris que iterior nõ ↄcomitaꝉ niſi ſit debita diſpoſitio in mẽte interius abſoluẽdi. 16. Diſt. 4ꝉ q. 1. infra. E.

Simulationẽ Iehu nõ opꝫ excuſare: q2 p̊ter illã ſimulationẽ: que forte poſſet excuſari: addidit mẽdacia d. ſacrificiũ mihi magnũ eſt Baal: qd mẽdaciũ: ſ3 ſm intẽtionẽ ſua3 eſſet quodãmõ officioſu3: q2 deſtructiuũ cultus Baal. tñ ex rõne ſua erat ꝑniꝑioſum: nõ ſolũ q2 ꝓuocatiuũ mortis illoꝝ: ſ3 etiam ꝓuocatiuũ: q̃tum erat ex ſe ad cultũ Baal ipſe l. Et h cõmendeꝉ inq̃tum deteſtabaꝉ ⁊ pſequebaꝉ cultũ Baal. vituperaꝉ tñ: q2 non receſſit a cultu Hierobo: nec fuit verus cultor dei iſrael. 38. Diſt. 3ꝉ q. 1. infra. L.

Simultas regriꝉ q̃lis i baptiſmo regriꝉ in actib⁹ hũanis. noluit. n. chꝛs nos obligare ad tã ſubtilẽ ſimultatẽ q̃ vix poſſet hõ ꝑcipe vel ſuare. iudicaꝉ aũt ſimultas iter ſacrũ hoĩs ⁊ ꝟbũ: q2 qñ icipit vnũ anteq̃ totalr finiat aliud: ⁊ h idifferẽter: ſiue iſtud p̊us finierit q̃ aliud: vel eꝯ. ꝟ. g. ſi qs dicat illã orõnẽ facias h: ⁊ fricet barbã: ſiue icipiat actũ ſuũ añ ꝓlationẽ ſiue eꝯ. dũ tñ vnũ nõ finiaꝉ cõplete ante iceptionẽ alteri⁹ diceꝉ: ille ſimul dic h: ⁊ fecit h. Ita dico q ſiue ſacerdos prius imergat vna imerſione vbi moris terre eſt ter imergẽ: ⁊ poſtea icipiat ꝟba cũ 2ᵃ imerſione ſiue p̊us incipiat ꝟba dicẽ: ⁊ dicto Ego te baptiço: imergat cũ illis ꝟbis ſequẽtib⁹ eſt ſufficiẽs ſimultas: dũ tñ ꝓlatio nõ finiaꝉ ante iceptionẽ ablutiõis: nec ablutio finiaꝉ añ iceptionẽ ꝓlationis: tal' ſimultas ẽ ſufficiẽs ad baptiſmũ. 6. Diſ. 4ꝉ. q. 3. j. B.

Simultas relatiuoꝝ q̃ dicunꝉ eẽ ſimul nã eſt iſta. ſ. nõ poſſe eẽ ſine ſeinuicẽ ſine ↄdictiõe: ſi ſint relatiua mutua. nã vna relatio nõ põt eſſe ſine termino: q2 ſi poſſet eẽ ſine eo eſſet ens ad ſe: pari rõne nec relõ alia ſibi corriſdẽs põt eẽ ſine iſto termino: q2 tũc eſſet ad ſe. igiꝉ iſte due relões qñ ſunt mutue nõ pñt eſſe ſine ſeinuicẽ abſq3 ↄdictione: eẽ autem prius nã põt eſſe ſine ↄdictione ſine poſterioritate q ſi ponaꝉ hoc eẽ ſine illo nõ eſt ↄdictio. ſicut p3 p phm̃. 5. met. c. de priore. iſto mõ ↄcedo pſonã p̊ma3 ⁊ ſcdam nõ poſſe eẽ ſine ſeinuicẽ abſq3 ↄdictione: ⁊ nõ eſt ↄdictio ex aliquo extrinſeco: ſ3 ex formali rõne iſtaꝝ pſonaꝝ: ⁊ tñ cum h ſtat prioritas originis q vna ſit ab altera. Qd declaraꝉ p̊mo: q2 ſi ſor. ſit pr̃ platonis: ſor. non intellectus vt ſubm̃ paternitatis: ſed vt ſub paternitate: ⁊ plato itellectus: vt ſub filiatione iſta ſunt ſil nã: q2 ſic itelligunꝉ vt correlatiua: ⁊ tñ vt ſic ſor. eſt p̊us origine q̃ plato: q2 ſic itelligiꝉ ſub pr̃nitate: que eſt formalr p̊oritas originis. g̃ videꝉ q eodẽ: quo aliqd eſt pri⁹ origine in creaturis eſt ſimul nã cum eodẽ eo mõ quo ſimultas nãe regriꝉ ad correlatiua. 28. Diſt. p̊. q. 3. F.

Siue ad trãſubſtãtiationẽ vnius ad aliud non regraꝉ niſi q vtercq3 terminus ſit ſuba: ⁊ ſit plene in obedientia agentis quãtum ad totale eẽ: ⁊ q̃tum ad totale nõ eſſe: ſiue ſm aliquos plus regraꝉ. ſ. mutua ↄuertibilitas ſm nãm ꝓpter. ſ. pñᵐ potẽtiale trãſmutabile a forma vnius ad forma3 alterius: ſ3 nõ vnica trãſmutatione: ſed p multas: ⁊ hoc ab agẽte nãli: vtrũq3 iſtoꝝ ſaluaꝉ in ꝓpoſito: q2 tam panis q̃ corpus chꝛi totalr eſt in ptãte dei quãtu3 ad totale eẽ ⁊ totale nõ eẽ: habz etiam mãm eiuſdẽ rõnis ꝓpter quã quãtu3 eſt ex pte vtriuſq3 poſſet fieri tranſitus per nãm ab vno in aliud: ſ3 per multa media: ſ3 etiam ↄſiderãdo corpus illud inq̃tum eſt nunc imortale ⁊ impaſſibile nõ poſſet illud p nãm ↄuerti in panem: ſed hoc non eſt: q2 careat mãm receptiua forme panis: ſed q2 mã eius inſeparabilr ↄiunctur a forma ſua. ſ. ala impaſſibili. 11. Diſt. 4ꝉ. q. 3. D.

Siue idea accipiꝉ pro obĩo cognito ſiue p rõne cogſcẽdi falſum eſt: q mã nõ hẽat ideã: in deo: imo quocũq3 mõ idea accipiaꝉ. Dico q mã ipſa hꝫ ideã. ſic. n. mã eſt qd creabile diſtinctũ a forma: ſic eſt qodã ideale qd hẽt ideã diſtinctã: ſiue ẽt idea ponaꝉ rõ imitãdi eſſentiã diuinã in tali gradu: adhuc hꝫ ideã: q2 aliquem gradũ imitãdi hꝫ mã eẽntiam diuinam q̃ forma: vel aliud qdcunq3. 12. Diſt. 2ꝉ. q. 1. B.

Siue pctã mortalia diſtinguanꝉ p habitus malos oppoſitos bonis: quales ſunt. 7. habitus boni. q̃tuor. ſ. morales: ⁊ tres theologici: ſiue qd magis videꝉ p actus bonos: quales ſunt actus decem p̊ceptoꝝ. ſiue ſic: ſiue ſic: non eſſet illa diuiſio ſeptẽnaria peccatoꝝ capitalium ſufficiens: q2 p̊mo modo deberent eſſe ſeptem pctã capitalia alia ab iſtis: ſiquidem

infidelitas ⁊ deſperatio ſunt ꝓprie oppoſita illi ſeptenario:⁊ non ſunt ꝯtenta ſub aliquo iſtoꝝ ſeptem.2° modo deberēt eſſe decem capitalia ſm trāſgreſſionem decalogi.hec ergo diuiſio non opꝫ ꝙ teneat̄ ſufficiens in oībus malis actibus ſiue quo ad oēs malos actus: qꝛ iſte nō ſunt ꝑme radices: nec forte ꝑncipalia peccata:ſed forte multum cōcꝰ ad alia peccata ſicut occaſiones peccādi.6.Diſt.2ª.q.2.infra.O.

Sola differentia formalis eſt ſpecifica:non ꝙ omnis differētia formalis ſit ſpecifica.3.Diſt.2ª.q.7.E.

Sola idētitas eēntie nō eſt ſola rō hn̄di īfinitatē formalr̄:ſed eſt rō ſufficiēs oī ei cui formalr̄ nō repugnat īfinitas.formalr̄ aūt repugnat relōni ꝑſonali:⁊ nulli eſſentiali:ꝗ̄ ꝗ̄ras ꝗ̄re cōpoſis eſt īfinitas huic ⁊ nō huic:pōt ꝗ̄ri in oppoſitū ꝗ̄re huic repugnat icōicabilitas:⁊ huic nō:ꝙ oēs ꝯcedunt ⁊ eſt eadē rn̄ſio:qꝛ in rōne ꝑncipij formalis:qꝛ.ſ.formalr̄ hꝫ eſt

T.c.17. hoc:⁊ illud eſt illud formalr̄.Qꝛ aūt in rōne ꝑncipij fūdamētalis ipſa eēntia eſt vnū ꝑn̄ illimitatū:a quo multa ſūt ordinate nata ꝓcedē:⁊ qōlꝫ in ꝑ inſtāti: in quo ꝗ̄ſi emanat vel ꝓcedit in eē:ſuā hꝫ entitatē:hoc talē ⁊ illud talē:⁊ huic ſua entitas eſt ratio repugnātie alicui:incātius tamē illi nō eſt ratio repugnantie entitas ſua.5.q.q.infra.Y.

Sola relōne noua q̄ eſt in creatura ad deū:ipſe denoīat̄ dn̄s. nō qdē ꝙ in creaturis ſint due relōnes oppoſite:ꝗ̄ꝝ altera ipſe denoīet̄:ſꝫ vna tn̄ q̄ eſt ad ipm̄:vt ad abſolutū:⁊ pp̄ hꝫ ꝙ ſic abſolutū eſt terminꝰ illiꝰ relōnis:denoīat̄ ꝗ̄ſi eēt in eo noua relō corrn̄dēs:queadmodū opꝰ factū ab hoīe dī humanū:nō pp̄ aliqd humanitatis:qd ſit formalr̄ in ope:ſed pp̄ humanitatē q̄ eſt formalr̄ in hoīe:ad quē opus hꝫ habitudinē.⁊ hec vī intētio Magr̄i expſſe in lr̄a ꝯcludentis ex vbis Aug.ait.n.ſic.Appellatio q̄ creatura relatiue ad creatorē dī:relatiua eſt:⁊ relōnē notat q̄ eſt in ipſa creatura.appellatio aūt iſta qua creator dī ad creaturā relō qdā eſt:ſꝫ nullā relōnē ꝯnotat q̄ ſit in creatore.⁊ hoc idē videt̄ Aug. dicere.5.de tri.c.16.ſm ꝙ Magr̄ adducit eum:ꝙ tpalr̄ icipit dici dn̄s ꝙ antea nō dicebat̄ manifeſtū eſt relatiue dici:nō tn̄ ſm accn̄s dei ꝙ ei aliqd acciderit:ſꝫ plane ſm accidēs eiꝰ ad qd icipit dici dn̄s relatiue. 30.Diſt.ꝑ.q.2.ifra.J.

Solus aīus ſine oī pacto vbali:vel alio ſigno equalenti oſtēdente debitori ꝙ mutuās non mutuaret ſine ſpe lucri non facit illū recipientē vltra ſortem ſine pacto hēe alienum:⁊ ideo nec teneri ad reſtitutionē.15.Diſt.4ª.q.2.infra.O.

Solus ꝯtactꝰ corpis ab aqua que eſt quaſi ablutio formalis nō eſt inſtituta tanꝗ̄ ſignū vel pars ſigni:ſed ipſa lotio effectiue facta ab aliquo abluēte.3.Diſt.4ª.q.3.B.

Solius dei eſt annihilare:qꝛ annihilare nō eſt agē poſitiue:ſꝫ nō agē.i.nō ꝯſuare.ſolius aūt dei eſt ꝯſeruare totā creaturā ⁊ totalr̄:⁊ breuiter ſic ꝗ̄lꝫ creatura regrit ſecū cām ꝯſeruantē in fieri.ſ.ꝑnꝰ potētiale:cū ſup illud nō pōt deſtruēdo ſic nec ꝓducēdo:⁊ p ꝯn̄s nec̄io aliqd relinqt: ſicut nec̄io ꝑſupponit.ſic aūt creatio ꝓꝑe dicta eſt ꝓductio de nihilo.i. nō de aliq̄ ꝙ ſit ꝑs ꝑmi ꝓducti ⁊ receptiuū forē iducte: ita ānihilatio ē deſtructio ī nihil vtroqꝫ mō.1.Di.4ª.q.1.PP.

Solus ille effectꝰ ꝓducit̄ ſm rōnē ſeminalē:ad cuiꝰ ꝓductionē vis actiua creata ꝯcurrit vt total̄ cā: nec ſic erat ī gn̄one chr̄i:qꝛ etſi maria p vim nālē egerit:non tn̄ total̄ cā erat cā nālis:ſꝫ ꝑncipalior erat ſpūſſcūs.4.Diſt.3ª.q.vnica.L.

Solus ſacerdos pōt dimitt̄e pctā per modū iudicis vel arbitrij: quo remittunt̄ in pnia:ſꝫ ī baptiſmo vtute ſacri abſqꝫ arbitrio vel iudicio remittunt̄.6.Diſt.4ª.q.1.ifra.D.

Spēs eſt illa ſcia que reducit itellectū de potētia eēntiali ad

T.c.32. accidētalē ſm Ar.8.phyſi.⁊ 2° de aia. Nō aūt illa:que ꝓ

T.c.25. pηe dī ſcia:que eſt habilitas quedā derelicta ab actibꝰ:naꝫ ante iſtā ad ꝑmum actū ꝯſiderandi regrit̄:ꝙ ſit iam reductus itellectus de potētia eſſentiali ad accidētalem:aliogn non oparet̄ tunc magis ꝗ̄ꝫ prius:vnde in cognitione: ſpēs in qua relucet qdditas dī ſcientia:non tn̄ virtualr̄:qꝛ totaꝫ ꝯtinet:ſꝫ formalr̄ pōt dici habitus cognitiuus:qꝛ eſt ꝗ̄litas māſiua in itellectu diſponēs ipm̄ ad actum:⁊ ex hoc habet̄ argꝰ pro ſpē itelligibili:qꝛ nō videt̄ quō aliq̄ ſcia tota dici poſſit vna rōne ꝑmi obiti:niſi ꝗ̄tenus illa ſcia ꝯtinet̄ vtualr̄ in illo ꝑmo obto intelligibili.non.n.tota illa ſcia dī vna ab obto:ꝗ̄tenꝰ relucet in phāta ſmate:qꝛ illa nō eēt vnitas alicuiꝰ hitus itellectualis:ſꝫ alicuiꝰ imaginabil.3.Diſ.ꝑ.q.6.O.

Species que eſt ſilitudo obiecti:⁊ per quā intell̄s aſſimilatur cognitioni ꝓducte:eſt aliqua ratio agēdi:ſed non totalis ratio:nec etiam ratio ꝑncipalis:ſed qn̄ due cauſe ꝯcurrūt ſufficit in ꝓpinquiore ſilitudo formalis:⁊ in remotiore vtualis ſiue ſilitudo equiuoca:⁊ ita intell̄s quaſi cauſa ſuperior equiuoce ⁊ virtualiter aſſimilat̄ cognitioni ⁊ intellectioni. ſpecies aūt quaſi cauſa ꝓpinquior quaſi vniuoce ⁊ formaliter aſſimilatur ei.3.Diſt.ꝑ.q.7.infra.Aa.

Spēs rei mālis eſt ꝑfectio angeli in eſſe itelligibili:nō qdem ſubalis vel eēntialis:ſꝫ accn̄talis:⁊ talis nō ſp̄ excedit ſuuꝫ ꝑfectibilē ſimplr̄:imo oē accn̄s eſt ſimplr̄ minꝰ ens ꝗ̄ꝫ ſ̄ba

ex 7° meta.Et ſi dicat̄ ꝗ̄lr̄ pōt eſſe ꝑfectio accn̄talis nāe ita T.c.4.

ꝑfecte:ſi eſt īferior īfima nā.ſ.ſube corpalis. Dico ꝙ nō eſt oīno īferior illa nā:qꝛ nō eſt effectꝰ eius vt cauſe totalis:ſed eſt effectꝰ eius:⁊ itell̄s angeli tanꝗ̄ aliquoꝝ itegrātiū vnā cām totalē.poſſe aūt eſt effectū alicuiꝰ cauſe ꝑtialis excedē ſuā cām partialē:qꝛ aliqd ꝑfectionis pōt hēe ab alia cauſa partiali pp̄ quā ꝑfectionē pōt excedere illā cām partialē: ita ꝙ ſpēs albedinis in itellectu angeli eſt ꝑfectio intellectꝰ eius nō qdē ꝑfectioris entitatis entitate que eſt albedo ſm ꝙ eſt genita ab albedine:qꝛ vt ſic deficit aliquo mō ab entitate ſimplr̄:qꝛ eſt accidēs genituꝫ ab albedine: ſed qꝛ eſt etiam genita ab itellectu angeli eſt ꝑfectio vitalis:⁊ quodāmodo ꝑfectior ipſa albedine:ſꝫ iſte exceſſus ꝑfectionis nō eſt niſi ſm quid.3.Diſt.2ª.q.10.infra.J.

Species ſm ſe hēt realitatē corrn̄dentem ſibi potētialem ad propriam realitatē indiuidui.eſſentia aūt diuina nullo mō eſt potentialis ad relationem.8.Diſt.ꝑ.q.3.Dd.

Spēs infuſa repn̄tat obm̄ vt abſtrahit ab actuali exiſtētia:qꝛ eodē mō repn̄tat ſiue obm̄ exiſtat ſiue nō exiſtat:⁊ p ꝯn̄s nō eſt ratio cognoſcēdi exn̄s vt exiſtēs.Tum:qꝛ veritates cogſcibiles cognitione intuitiua de exiſtētibꝰ vt exn̄tia ſunt ſcꝫ veritates ꝯtingētes nō poſſunt cogſci per ſpēs q̄ſcunqꝫ inatas:qꝛ ex cognitione termioꝝ nō pōt cogſci veritas cōplexoꝝ ꝯtingētium de illis terminis:qꝛ illoꝝ cōplexionuꝫ veritas non icludit̄ in terminis ſicut in ſpēbus ⁊ terminis eoꝝ includit̄. veritas nec̄ia cōplexi ſcialis.opꝫ igit̄ ꝓpter veritates ꝯtingētes que ſunt de exiſtentibus vt exn̄tia ſunt cognoſcēdas hēe aliqua obiecta in ſe pn̄tia vt poſſint in ſe intuitiue cognoſci ⁊ videri.⁊ hoc non pōt fieri in ꝓꝑo gn̄e niſi ipſis rebus in ſe ſm ſuam exn̄tiaꝫ pn̄tibus:⁊ ita illa cognitio intuitiua in gn̄e ꝓprio actualis:vel habitualis nō pōt dari illi aie de oībus:⁊ quo ad hoc neceſſe eſt dicere ꝙ aia chr̄i ꝓfecit:ſicut ⁊ alia aia:quia alia ⁊ alia obiecta alio ⁊ alio modo cognouit.14.Diſt.3ª.q.3.infra.B.

Spēs in itellectu eſt cā pn̄tie obti ſub rōne cogſcibilis ſaltēꝫ in cognitiōe abſtractiua.⁊ cum ꝓbat̄:qꝛ prius eſt obm̄ ꝑſens ꝗ̄ꝫ ſpēs ibi:hoc eſt veꝝ de pn̄tia reali qua agēs eſt preſens paſſo:⁊ itelligo ſic qd in ꝑmo ſigno nāe eſt obm̄ in ſe: vel in phātaſmate pn̄s itellectui agēti in 2° ſigno nāe:in q̄ illa ſunt pn̄tia itellectui poſſibili:vt agētia paſſo: gignitur ſpēs in itellectu poſſibili:⁊ tunc in 3° per ſpēm eſt obiectū preſens ſub rōne cognoſcibilis.3.Diſt.ꝑ.q.6.infra.R.

Species ꝓpter ſuam finitatem in entitate: ⁊ in eſſendo plus ꝯuenit cum eſſentia creata ꝗ̄ꝫ cum eſſentia diuina:nō tamē plus ꝯuenit cum ea ꝯuenientia ꝓportionis que eſt repſentantis ad repreſentatum.3.Diſt.2ª.q.9.infra.L.

Speculatiuum ꝛ practicum ſunt dñe accidẽtales intellectꝰ:
ꝫ ſint eſſentiales habituum ꝛ actuum.4.q.plo.infra.E.

Spes nõ iclinat ad actũ tẽdẽdi in bonũ cõmodũ abſolute:ſꝫ
ad actũ imꝑfectũ ex abſentia obiectꝛ:ita ꝙ illa iꝑfectio nõ ac/
cidat actui incõplexũ eſt huiꝰ hitus:ſꝫ ſic de rõne eiꝰ:charitas
aũt ſic pñs ꝛ hitus tẽdẽdi in deũ vt eſt bonũ in.ita ꝙ actui
vt eſt eiꝰ accidat ꝑfectio ꝛ imꝑfectio ex pñtia vel abſentia
obiti:ſed ad actũ ꝑfectũ inclinat ex pñtia obiecti:ꝛ ad actuꝫ
imꝑfectum ex abſentia.30.Diſt.3ª.q.vnica infra.F.

Spes põt iponi ꝛ impoſita eſt ad ſignãdũ talẽ paſſionẽ impꝛeſſaꝫ
appetitui ſenſitiuo ex delectabili pñte nõ in ſe:ſꝫ in phãta/
ſia:ꝙ ſi eẽt in ſe pñs natũ eẽt imprimẽ delectationẽ:ſicut ex
alia pte malũ pñs in imaginatiõe iprimit timorẽ:pñs in ſe
imprimit dolorẽ.hoc mõ ꝯcedo ꝙ ſpes nõ eſt vtus moralis
nec theologica:tñ idẽ nomẽ põt ſignificare habitũ ꝑdictuꝫ
cuius eſt iclinare in talẽ actũ:qui eſt deſiderare bonũ infi/
nitum eſſe mihi bonũ a deo liberalr ꝯferente ex meritis ꝗ
habeo vel mihi ſpero.26.Diſt.3ª.q.vnica.M.

Spirator ſigt vim ſpirãdi:vt ꝯcernit ſuppoſituꝫ:ꝛ qꝛ vna eſt
vis in pře ꝛ filio:ꝛ terminus numeralis appoſitꝰ alicui de/
terminabili ponit ſuũ ſignum circa illud.iõ nõ videt̃ ꝯce/
dẽdum de vi ſermonis:ꝙ př ꝛ filius ſint duo ſpiratores:qꝛ
tũc vis ſpiratiua videret̃ i eis numerari.12.Diſt.p̊.q.1.K.

Spiratio actiua nõ eſt de rõne filij:incõplexũ ꝑſona:ſꝫ filio iam
poſito eſt q̃ſi ꝓꝑetas aduẽtitia.11.Di.p̊.q.1.J.A.ꝛ.q.2.J.B.

Spũs etſi extẽſiue nõ diuidat̃:tñ numeralr ſpũs a ſpũ diſtin
guũt:ſunt.n.ſinguloꝝ corpoꝝ aiatoꝝ ſingule aie:ꝛ ille hñt
bonitatẽ nãlẽ magis extẽſiue q̃ꝫ vna ex eis:imo equalentẽ
bonitati magis ĩtẽſe ſm illud.7.tri.6.vel.24.plus aliquid
ſũt duo hoies q̃ꝫ vnꝰ hõ:ꝛ ꝑ h diſtinguit̃ plalitas in diuinis a
pluralitate in creaturis:qꝛ plus aliqd ſũt hic duo q̃ꝫ vnuꝫ.
nõ ſic ibi:vñ ſubdit.nõ maior eſt př ꝛ filius ſil q̃ꝫ ſolus př:
bonitates ẽt plures ſpirituũ ſunt maioris valoris:ꝛ iõ req/
rũt plura bona:vel vnũ maius bonũ ꝑꝑ qd retribuant̃.nõ
enĩ ꝗ orãdo meret̃ viuificare vnũ mortuũ:eadẽ rõne eque
meret̃ viuificationẽ quoꝝcũqꝫ mortuoꝝ.ita dico ꝙ bonũ
ſpũale cõicat̃ ſine diuiſiõe q̃titatiua:ſm extẽſionẽ tñ cõi/
cat̃ cũ diſtinctione.ſ.aliud alteri:ꝛ ita reqrit diſtinctũ meri
tum ꝑꝑ qd reddat̃:ꝛ hoc dico eq̃le intẽſiue.20.q.q.E.

Spũſſcũs dedit marie vim gñatiuã h eſt potẽtiaꝫ gñandi ꝓ/
pinquã ſm illã vim nãlẽ:qua ipa erat nãlr fecũda:ſꝫ ſuſce/
ptiuã dedit ei incõplexũ erat gñatiua Xbi:ſicut.n.nã ad quam
vt ad formalẽ terminũ erat iſta gñatio tñ erat in poª obe
dientiali:vt vniret̃ Xbo:ita ꝙ illa mř tñ habuit potẽtiam
obedientialẽ vt eſſet mř Xbi.ꝑ hoc n.erat mř Xbi:qꝛ Xbũ
ſubſiſtebat in nã illa ſibi vnita.4.Diſt.3ª.q.vnica.E.

Spũſſcũs ex vi p̊ncipiatiõis ſue neqꝫ p̊mo:neqꝫ ꝯcomitãter
eſt amor creature:qꝛ creatura tñ ꝯtingẽter amat̃ a deo:ſꝫ
aũt ex vi ꝓductiõis ſue p̊mo ſit amor eẽntie:tñ ꝯcomitant̃
põt dici amor filij:qꝛ ille perſone ſunt in nã p̊mo amata ex
neccitate illius nãe:ꝛ ita poſſet ꝯcedi:ꝙ př nõ diligit creatu
ram ſpũſcõ eo mõ quo filiũ:qꝛ nõ ꝓducit amorẽ:qui ex vi
ꝓductionis ſue ſit amor creature:imo cõpleta ꝓductione
neccia illiꝰ amoris:adhuc eſt ꝯtingẽtia:vt iſte amor ſit crea/
ture:ꝛ hoc eſt in ptãte non tñ ꝓducentis hunc amorẽ:ſed
etiam iſtius amoris ꝓducti:qꝛ ita ꝯtingenter amat.ſ.ſ.crea/
turam:ſicut pater ꝛ filius.32.Diſt.p̊.q.2.infra.H.

Spũſſcũs ꝓcedit q̃uo datus:nõ q̃uo natus.i.ꝑ modũ volũta
tis libere:nõ ꝑ modũ nãe:ꝛ ideo opꝫ exponẽ Ricar.ꝙ ipſe
intelligat ꝯcomitanter.6.Diſt.p̊.q.vnica infra.N.

Spũſſanctus ex vi ꝓductionis ſue:non qdem ꝓꝑrie:ſed ap/
propriate eſt amor oĩs amati neccio:ꝛ ideo hẽt aliquã rela/
tionem rõnis formalr ad ſic amatũ.ꝓducẽs aũt ipſuꝫ põt
denoiari ab eadẽ habitudine quaſi p̊ncipiatiue:ꝛ iſta habi/
tudo vt p̊ncipiatiue denominãs importat̃ per hoc verbuꝫ
diligere:q̃ñ dicimt̃ pater ꝛ filius diligere ſe ſpũ.ſ.hoc ꝗꝑpe
eſt patrem ꝛ filium ꝓducere amorẽ qui eſt patris ꝛ filij:ſi/
cut patrem dicere ſe verbo eſt ꝓducere verbum:quod eſt
declarans ipſum patrem.32.Diſt.p̊.q.2.infra.E.

Spũs ſicut cũ nullo corꝑe hꝫ nãlẽ ꝯuenientiã:qꝛ tũc illud eẽt
nãle ſaluatiuũ eius:ita ad nullũ corpus hꝫ nãlẽ diſcõueniẽ
tiam:ꝑꝑ quã detineri ibi ſit nãe ſue diſcõueniẽs.vñ ſi mi/
chaeli cuicũqꝫ corꝑi eſſet ex p̊cepto diuino ꝯiũctꝰ localr diſ/
finitiue ẽt ꝑpetuo:ꝛ h apprehẽderet:nullo mõ apꝑhende/
ret vt diſcõueniens nec vt mãm triſtitie:q̃ ad hñdaꝫ triſti/
tiam de igne detinẽte opꝫ vt iueniat̃ p̊mo rõ noliti.ſic an/
gelus malus hẽt nolle detineri ꝑpetuo ab igne:ꝛ ſpãlr ſub
iſta rõne ex ſnia diuina:vel voluntate diuina illic effectiue
detinẽte:ꝛ ad iſtõ nolle iclinat affectio cõmodi ſm quã ap
petit liber̃ vſuꝫ potẽtie:vt ſicut nã ſua eſt idifferẽs ad q̃ɔ/
cũqꝫ corpus ſic poſſet ſe facere p̊ſentẽ cuicũqꝫ corꝑi.p̊mo
uet aũt ſuꝑbia ꝓpter quã appetit vti ꝓpria ptãte. Conſu/
mat iuidia ꝓpter quã nunq̃ꝫ vellet determinate eſſe ꝓpter
ſniam vel actionẽ diuinã. Jſtud nolle p̊cedit detẽtio ꝛ ap/
p̊henſio detẽtionis. Jſto aũt nolle ſꝫ ioꝛdinate poſito in vo
luntate eius ſeqtur apprehenſio certa de euẽtu iſtius noli/
ti:ꝛ ex hoc tertio vel q̃rto cõpulãdo iſta duo ꝗ p̊cedũt nol/
le ſequitur triſtitia.44.Diſt.4ª.q.2.D.

Stabilitũ eſt legibus ſapiẽtie ꝙ itellꝰ nř non itelligat pro ſta
tu iſto niſi illa:quoꝝ ſpẽs relucẽt in phãtaſmate:ꝛ hoc ſiue
ꝑꝑ penã originalis pcti:ſiue ꝑꝑ nãlẽ ꝯcordiã potẽtiaꝝ aie
in operãdo:ſm ꝙ videmus ꝙ poª ſuꝑior opat̃ circa idem:
circa qd iferior:ſi vtraqꝫ hẽat opõneꝫ ꝑfectã:ꝛ de facto ita
eſt in nobis.ꝙ qdcũqꝫ vle itelligimus:eius ſingulare actu
phantaſiamur.iſta tñ ꝯcordia:que eſt de facto ꝓ ſtatu iſto
nõ eſt ex nã nři intellꝰ:vñ intellꝰ eſt:nec ẽt vñ in corꝑe eſt:
tũc eniꝫ in corꝑe glorioſo neccio hẽret ſimilẽ ꝯcordiã:qd fal/
ſum eſt.vndecũqꝫ igit̃ ſit iſte ſtatus:ſiue ex mera volũtate
dei:ſiue ex mera iuſtitia punitiua:ſiue ex īfirmitate:quam
cãm Augꝰ inuit.15.de tri.c.vlti.que cã ingtur ipſam lucẽ
acie fixa videre nõ poſſis niſi vtiqꝫ infirmitas:ꝛ qs cã tibi
fecit:niſi vtiqꝫ iniqtas:ſiue inq̃ꝫ hec ſit tota cã:ſiue aliqua
alia:ſaltẽ nõ eſt p̊muꝫ obm intellꝰ.vnde potẽtia eſt q̃ddi/
tas rei mãlis:ſed eſt aliqd cõe ad oĩa intelligibilia.ſꝫ p̊mũ
obiectũ adequatũ ſibi in mouẽdo pro ſtatu iſto ſit quiddi/
tas rei ſenſibilis.3.Diſ.p̊.q.2.H.ꝛ.14.q.q.

Stelle iõ dñr fixe:qꝛ ſemꝑ inter ſe eque ſunt diſtãtes:ꝛ eũdeꝫ
ſitũ ꝛ figurã ſuãtes.ꝛ iõ reſpectu oĩum illaꝝ fixaꝝ nõ opꝫ
ponere niſi vnũ celum:nec ille ſeptẽ erratice iter ſe ſemper
eque diſtant. Jſta duo de inequali diſtãtia planetaꝝ inter
ſe ꝛ ad alias que dicunt̃ fixe ſupponant̃ ſm ꝯſiderationeꝫ
aſtronomoꝝ.poſſibile eſt enim de locis planetaꝝ certifi/
cari per inſtrña:de quoꝝ vno.ſ.armilla tractat Ptolomeus
in Almag.diſt.5.c.2.14. Diſt.2ª.q.2.infra.A.

Stante p̊mo malo 2ᵐ malũ additũ:ſꝫ ſit deterius iſti:non tñ
ſimplr:qꝛ non in cõparatione ad vniuerſuꝫ:cuius ordo re/
quirit malũ iſtud manẽs per malũ aliud ordinari. Exem/
plum.melius fuiſſet ceco nato de quo Joãnes loqtur a p̊n/
cipio vidiſſe:non tñ melius in ordine ad manifeſtationẽ di/
uine ſapientie ꝛ bonitatis.46.Diſt.4ª.q.4.D.

Stãte illo ſtatu inocẽtie:ſi deꝰ nõ trãſtuliſſet hoies.mõ quo di
ctũ eſt:ſi fuiſſent mortui mors nõ fuiſſet plus pena ĩ hoĩbꝰ
q̃ꝫ in brutis:ꝛ fuiſſet ꝯditio vel paſſio ꝯñs talẽ nãm ſic per
mixtionẽ cõpoſitã ſicut mõ.19.Diſt.2ª.q.vnica.D.

Stricte accipiẽdo relonem rõnis.ſ.pro habitudine cauſata in
obto per actũ ptis rõnalis per eẽntiam.ſ.intellꝰs illa cõpa/
ratio obiecti voliti nõ eſt relatio rõnis:qꝛ cõparatio iſta i/
mediate cauſat̃ per volũtatem ſicut ipſa imediate hꝫ actũ
cõparatiuuꝫ.ꝛ tunc ſeqtur ꝙ ſic ſtricte accipiendo relatio/
nem rõnis:non omnis relatio eſt realis vel rationis:ſed eſt

tentia.ſ.relō volūtatis cōparantis. Alio mō pōt itelligi re/
latio rōnis pro q̄cūq̄ȝ cōparatione facta p actū partis rō/
nalis ſiue per cēntiā: ſiue per pticipatōnē. ⁊ ſic iſta pōt di/
ci relō rōnis. 17.q.q. infra. L.⁊.45. Diſt. p̄.q. vnica.

Subm cōe vtriq̄ȝ termio nō eſt neccīum niſi ad trāſmutatio/
nē ꝓprie dictā: excludēdo.n. ſubm ⁊ accipiēdo p̄ciſe duos
terminos alicuiꝰ trāſmutatiōis magis reqrit̄ in eis oppoſi
tio q̄ȝ aliqd idē cōe. imo idē cōe in aliqbꝰ ꝓhibet ipſa eē p
ſe terminos alicuiꝰ trāſitus: vt pȝ in his q̄ ſunt eiuſdē ſpēi.
q̄ cū in iſto trāſitu nō ſit ꝓp̄e mutatio: nec ſubm manēs: ſȝ
tm̄ ſunt duo termini trāſitꝰ nihil cōe p ſe dabit: vel auferet
aliquā rōnē ab iſto trāſitu. q̄ ſi ille trāſitus eēt annihilatio
excluſo quocūq̄ȝ cōiterit ⁊ mō. 11. Diſt. 4ª.q.4. infra. A.

Subm reſpectu ꝓp̄e paſſiōis nō eſt tn̄ cā mālis: ſȝ effectiua.
aliter nō eēt neccītas inherētie paſſionis ad ſubȝ: q2 cālitas
T.c.17. mãe ſiue potētie paſſiue eſt ꝯdictionis ex.9. meta. que non
eſt neccītatis: ſed ꝯtingētis inherētie. igit̄ nō eſt neceē efficiēs
⁊ effectum diſtingui ſubiecto. 25. Diſt. 2ª.q. vnica. L.

Subm ſcie ſm veritatē nō ptinet ad genꝰ cāe mālis: ſȝ ad ge
nus cāe efficiētis. dr̄ tn̄ ſubm ſcie mā: p quādā ſilitudinem
ad factionē: vbi ſil' ꝯcurrūt rō obīi circa qd: ⁊ rō mãe ſuſce
ptiue: q2 factio eſt actꝰ trāſiens ex̄: non ſic eſt de actu ꝓprio
ſcie: tn̄ itelligit̄ trāſire: q2 nō terminat̄ in ſe: ſȝ ad aliud: cir/
ca qd eſt: lȝ nō recipiat̄ in illo circa qd eſt: ſed manet i ſciē/
te: ⁊ ꝓpter hāc ꝓprietatē mãe. ſ. eſſe circa qd ſubiectum dr̄
materia reſpectu ſcientie: ⁊ actus eius. 3.q. plo. R.

Suba actu exñs nō mutata aliq̄ trāſmutatiōe ſubali nō pōt
fieri de hac nō h̄: q2 iſta ſingularitas nō pōt ineē alia ⁊ alia
eidē ſube manēti eidē nō ſubalr mutate. 3. Diſt. 2ª.q.4. A.

Suba pōt ꝯuerti i accñs: ⁊ ens abſolutū in ens reſpectiuū:
nō tn̄ ſeqtur ꝙ ſuba inherebit manens ſuba: q2 vterq̄ȝ ter/
minus ꝯuerſionis hēbit ꝓpriū modū eēndi ſibi corrnden/
tem: ita ꝙ terminꝰ a quo ſi fuerit ſuba habebit moduȝ per ſe
eēndi. terminꝰ aūt ad quē iſtius ꝯuerſiōis ſi fuerit accidēs
hēbit ꝓprium modū ſibi corndētem. ſ. eē in alio. nō ergo
ſuba exiſtit in alio: ſed ſube per ſe enti tanq̄ȝ termino a quo
ſuccedit ens in alio tanq̄ȝ terminus ad quē. 10.q.q. E.

Suba q̄ mō eſt genꝰ gnāliſſimū: vt accipit̄ pro oībꝰ ſpēbus i/
ferioribꝰ: ꝯtinet v̄tualr oīa accñtia. ita ꝙ ſi deus ſola idiui/
dua ſubaꝝ cāret: illa hērent in ſe v̄tutē vn̄ cārēt oīa accñtia.
Et tn̄ nō pp hoc negant̄ ſubſtātie create eſſe in gnē: q2 ꝯti/
nent v̄tualr accñtia per modū ſui: nō per modū accñtium.
igit̄ ex hoc ſolo: ꝙ deus ꝯtinet pfectiōes oīum generꝝ: non
ſeqtur ipm̄ nō eſſe in gnē. Quia ſic ꝯtinere non excludit fi/
nitatē. illa.n. ꝯtinere v̄tualr non eſt eſſe infinitū: ſed ex ab/
ſoluta infinitate dei hoc ſeqtur. 8. Diſt. p̄.q.3. P.

Suba ſingularis eſt incōicabilis ꝓut icōicabile opponit̄ vlī
qd eſt cōicabile pluribus: ſed nō ꝓut incōicabile excludit
oēȝ cōicabilitatē tā cōis q̄ȝ forme: ⁊ hoc tā forme ptialis q̄
dr̄ cōicari mãe informate q̄ȝ forme totalis: puta qdditatis
vel nãe q̄ dr̄ cōicari ſuppoſito pticipāti: ſic inquā incōica/
bile nō ꝯuenit oī ſingulari: ſed ſolū illi qd nō eſt alicui for/
ma altero duoꝝ modoꝝ: ⁊ tale eſt illud qd eſt vltimatum
hñs formā vel ens p formam: ita ꝙ nihil hȝ ipm̄ tanq̄ȝ for
mam ſiue pnm̄ quo eēndi: ⁊ tale eſt ſuppoſitū. 19.q.q. O.

Suba vt q̄lis nō corrūpit ſubam: nec iducit q̄litatē in gradu
incōpoſſibili ſube corrūpēde: ſȝ vt ſuba p ſe corrūpit ſubam: ⁊
per accñs q̄litatē eiꝰ: vt ſuba gnāt ſbam: ⁊ vltimus gradus
ꝓpinquus ſube gnāde qui pmus eſt incōpoſſibilis ſubſtātie
corrūpende eſt ab ipſo genito. 12. Diſt. 4ª.q.3. ifra. V.

Sube hoc mō accepte. i. qdditates reꝝ comparant̄ numeris
ſm q̄tuor ꝓprietates. quaꝝ vna eſt iſta: ꝙ q̄dlȝ additum va
riat ſpēm: ⁊ intelligo ſic: ꝙ de vna ſpecie faciat aliā: vel de
nō ſpecie faciat ſpēm: quelȝ.n. dr̄ia addita diffōni vt idicat
qdditatē ſpēm aliā a p̄exñte ꝯſtituit: aut ſi p̄exñs fuerit rō
gnīs determinat ad rōneȝ ſpēi: que non habebat̄ ante ad/
ditionem dīe. Exm̄. de intellectiua aīa addita ſenſitiue. dico
igit̄ ꝙ additū qdditati accepte ſm rōnem qdditatis alte/
rat ſpēm altero dictoꝝ modoꝝ: ſed qd addit̄ qdditati non
vt qdditas eſt: nō mutat: gradus aūt indiuidualis quicūq̄ȝ:
ſicut ⁊ dīa indiuidualis ꝯhens ad eſſē hoc: ſiue vnitas vel
pluralitas idiuidualis: ⁊ breuiter quecūq̄ȝ ꝯditio idiuidua/
lis addita nãe ſpecifice non addit̄ ſibi quātum ad rōnem
quidditatiuā: ita ꝙ ſm iſtā rōnem determinet eā: ⁊ ꝓpter
hoc non mutat ſpēm qdditatis cui addit̄: nihil.n. pōt neq̄ȝ
aliquā ſpēm p̄exñtem mutare in aliā ſpēm: neq̄ȝ de nō ſpē
in aliquā ſpēm: niſi ipm̄ additū ſit rō ſpēi: ⁊ tale nō eſt aliq̄
conditio idiuidualis. 17. Diſt. p̄.q.6. infra. Xx.

Sufficit deo qd qs volūtarie ſoluat penā debitā ad punitio/
nē peccī cōmiſſi: q2 ēt qd minꝰ appet ſuffici. ſatis paſſio. pȝ
in actibꝰ humanis: ſi.n. alicui offenſe in regē corrūdeat p̄ci/
ſe ſm legē abſciſſio manus. ſi iſti ēt inuito abſcindit̄ manꝰ
ſatis patit̄: ⁊ intm̄ ſufficit regi: ꝙ ſm legē ⁊ iuſtitiam nō dȝ
ab eo penā vlteriorē exigē: ⁊ tn̄ non recipit eū in grām vel
amicitiā. multo magis q̄ poſſet ſufficere pro punitione cul
pe ſi aliqs ſibi pēnā debitam iſligeret: lȝ non eſſet in gratia
vel amicitia ipſius iudicis offenſi. 15. Diſt. 4ª.q.1. P.

Sūma bonitas pōt ſtare cū liberali cōicatione: lȝ non ſit illa
eq̄lis oībꝰ: pōt.n. ſūme bonus ex libertate libere cōicare: ⁊
vt oñdat ſe non neccīo liberalē: ſed liberalē libere cōicati/
uum: pōt.n. ſic liberalis aliqbus duobꝰ apphēſis eq̄libus
velle bonuȝ non equalr cōicare: nec in hoc fit iniuſtitia ali/
qua: q2 nihil eſt ibi debitum. 41. Diſt. p̄.q. vnica. E.

Sūma nā creata ſi eēt nō hēet iſluentiā in alias nãs: ſicut nec
mō ſupior ſpēs i vniuerſo neccīo iſluit in iferiorē: ſūmū aūt
in grā iſluit 2m̄ eē grē in iferiores: ⁊ ideo dr̄ maior neccītas vt
ponat̄ aliqd hñs grām ſūmaȝ q̄ȝ aliq̄ ſūma nā: ſi tn̄ ſic deꝰ
ſupplet̄ influētiā nãe ſupioris ſi qua eēt in iferiorē: q2 iſluit
imediate in oīa: ita poſſet imediate ſupplere iſluētiā ſūmi
grati: q2 ipſe influit grām in oēs. 13. Diſt. 3ª.q.4. infra. N.

Sumē eſt magis cōe ⁊ neccīum q̄ȝ ꝯficē: ⁊ magis neccīum: lȝ ſit
in ſe aliqd nobilius plibꝰ tn̄ q̄lq̄ȝ cōpetit q̄ȝ minus nobile
qd eſt minoris nobilitatis. ⁊ rō ē maior ſiue cōior neccītas.
ita eſt hic: q2 chrs explīſſe docuit ſe velle ſumi eucharistiā a
q̄lȝ chriſtiano. Joā. 6. Niſi mādicaueritis carnē filij hoīs:
⁊ ibi loqtur oībꝰ: ſed ꝯſecrationē ſeu diſpēſationē noluit ita
eſſe cōem: q2 nō fuit ita neccīum vt eſſet cōis: poſſunt enim
pauciores diſpenſare q̄ȝ ſuſcipere. 13. Diſt. 4ª.q.2. R.

Supior angelus hȝ pfectiorē entitatē q̄ȝ iferior: nō tn̄ icludit
totā entitatē iferioris: ita ꝙ iferior non differat ab eo niſi p
negōnē: nō.n. ſpēs in vniuerſo diſtinguunt̄ p negōnes: ſȝ p
ꝓpas rōnes: verūtn̄ eēntia diuina q̄ iſinita eſt icludit emi/
nēter oēs pfectiōes: ⁊ iō nulla ſupior eſt ſufficiēs rō cogno
ſcēdi iferiorē: ſȝ ſola eēntia diuina. 3. Diſt. 2ª.q.10. D.

Supnālia non ꝓducunt̄ in eſſe per aliquā mutationē de ali/
quo: ſed tm̄ per creationē. 17. Diſt. p̄.q.2. Lc.

Suppoſitū ponit̄ p ſe ſuppoſitū qdditatis accepte ſm foīalē
rōnē: nō aūt pp idētitatē realē ⁊ nō foīalē ipſiꝰ ad aliā. tūc
eni p ſe ſuppoſitū entis eēt p ſe ſuppoſitū vniꝰ: pp verā idē
titatē vniꝰ ad ens: ita ꝙ ſuppoſitū p ſe vnuȝ eſt tm̄ p ſe ſup/
poſitū qdditatis p ſe vniꝰ foīalr: ⁊ p ꝯñs nulliꝰ foīalr diſtin
cte ab illa: ⁊ p ꝯñs nullā nām foīalr diſtinctā icludet p ſe p̄:
q2 nō eēt rō q̄re nō eēt p ſe ſuppoſitū illiꝰ qdditatis diſtin/
cte quā p ſe p̄ mō icluderet. Si iſter̄ hic de attributis nō ē
ſile: q2 nullū attributū ꝯſtituit p ſe ſuppoſitū deitatis: ſȝ q̄ſi
paſſio ſm Dam̄. li. p̄. c. 4. ⁊. 9. 26. Diſt. p̄.q. vnica. D.

Supremū in iferiori eſt iſimū in ſupiori vbi nō repugnat ſu/
periori illud qd ponit̄ ſupm̄ū in iferiori. h̄ aūt repugnat: q2
in nobis habitus ſcie eſt pfectio ſupplēs impfectionē itelle
ctus nr̄i: pro q̄to nr̄ nō eſt ſūme habilitatus de ie: ēt qn̄ hēt

rōnē actiuā p quā obm eſt pñs ſufficiēter: adhuc.n.deficit tal' iclinatio ſūma q̄ reqrit̄ ad actū pfectiſſimū:iſta pfectio lʒ i nob ſuppleat ipfectionē:angelo tñ repugnat:q2 nō pōt i eo eē impfectio q̄ ſuppleat̄ p iſtā pfectionē:ita poſſet dici i mltis aliis:q2 ſi ſupmū i elemēto ſit gñare ſibi ſile nō opʒ q ſit īfimū in q̄lʒ mixto pxio:q2 aliq̄ mixta nō gñant̄ ſibi ſilia:q2 repugnat eis tal' pfectio ſupplēs ipfectionē i iferiori ita ēt iferiori pt repugn̄re qḋ ē īfimū i ſupiori:⁊ tūc nō vʒ cōſeq̄ q īfima ſupioꝝ ſint ſupma iferioꝝ.3.Diſt.2ª.q.10.L.

Supm⁹ āgelus p ſolū impiuʒ volūtaꝫ ſue nō pt ipedire actionē alicui⁹ cāe nālˀcāe.n.corpales nō obediūt angelis ad nutū q̄tū ad actionē:⁊ alterationē caꝫ.49.Diſt.4ª.q.13.L.

Suſceptio eucbariſtie nō eſt ſacrm̄ ſicut tangetur in materia de eucbariſtia:ſʒ eſt comeſtio ſeu perceptio ſacramētalis: bapeſmus autem eſt ſacrm̄.6.Diſt.4ª.q.4.B.

Suſceptio ſacri eſt diſpō neċitās ad effectū ſignatū p ſacrm̄: nō gdē p aliquā formā itrīſecā:p quā neċio cāret terminū: vel aliquā diſpōnē ꝑuiā:ſʒ tm̄ p aſſiſtētiā dei cāntis illū effectū:nō neċio abſolute:ſʒ neċitate recipiēte potētiā ordinatā.diſpoſuit.n.vlr:⁊ de B eccliaꝫ certificauit q ſuſcipiēti tale ſacrm̄ ipſe ꝯferret effectū ſignatū:nec obſtat q ſuſceptio ſacri eſt aliqd circa corp⁹ ipſi⁹ ſuſcipientis:gr̄a aūt cāuſatur in aīa:q2 ſufficit q diſpō ⁊ forma ſint in eodē ſuppoſito:⁊ maxime q2 diſpoſitio nō eſt diſpō ex pte rei:ſed in ordine ad agens volūtarie cauſans terminū.1.Diſt.4ª.q.5.ītra.F.

Suſceptio ſacri ordinis nō reqrit niſi ſexū debitū ⁊ miniſtrū debitū ⁊ intētionez debitā in ſuſcipiēte ⁊ miniſtrāte:⁊ ideo ꝯferē ꝯiugato:lʒ ſuſcipiēdo peccet:ſed mrīmoniū reqrit habilitatē in pſonis ad ꝯbendum:⁊ ſic per ordinē ſacrū ſuſceptū eſt oīno inhabilis ad illud mrīmonium ꝯbendū:vnde ecōuerſo nō eſt impedimētum mrīmonij ad ordinē quale eſt ordinis ad mrīmonium.37.Diſt.4ª.q.vnica.L.

Talis eſt ꝯnexio iſtaꝝ potētiaꝝ.ſ.phantaſie ⁊ intellˀs pro ſtatu iſto:q nihil intelligim⁹ in vlī:niſi cu⁹ ſingulare phātaſiamur:nec eſt aliud ꝯuerſio ad phantaſmata:niſi q intelligēs vlē imaginat̄ ſingulare ei⁹: nec intellˀs videt qḋ gd eſt in phātaſmatib⁹:ſicut in rōne vidēdi:ſʒ intelligēs qḋ quid eſt relucēs in ſpē intelligibili:videt illḋ in ſuo ſingulari viſo p v̄tutē phantaſticā in phātaſmate.3.Diſt.p̄.q.6.J.N.

Tāta eſt diſtantia dei a creatura ēt ſupma poſſibili fore q̄ntus eſt deus: ⁊ ideo ſi poneret̄ ſupma creatura poſſis adhuc deus diſtaret ab illa in infinitū:q2 eſt īfinitus.1.Diſt.4ª.q.1.F.

Tā gdditas:q̄ ſoīa hypoſtatice ēt in creaturis:lʒ ſit foīa ſuppoſiti:nō tñ forma informās:ſʒ ibi q̄ſi pars.hic aūt q̄ſi vna rō formalis ꝯcurrēs cum alia formalr̄ ad idē ſimplex:ſed hñs in ſe plures formales rōnes.5.Diſt.p̄.q.2.M.

Tā in ſenſu q̄ʒ in intellˀu poſito eodē repn̄tāte:maior attētio vl conat⁹ facit actū pfectiorē. Jdē.n.hñs eandē ſpēʒ intelligibilē vel phātaſma:pfectius intelligit illud ad cu⁹ intellectionē magis conat̄:⁊ min⁹:q̄ min⁹. Jta ēt i ſēſu eodē obto pñte ⁊ in eodē lumie:⁊ i eadē diſtātia pfecti⁹ vı̄ aliqd p maiorez attētionē in vidēdo. Pʒ ēt ex B q magis q̄nqʒ lediť viſus pp maiorē attētionē.imo ceteris parib⁹ vn⁹ oculus magis attēdēs poſſet multū offēdi in viſione alicui⁹:in q̄ min⁹ ali⁹ offendiť:ſicut pʒ per experientiam.2.Diſt.p̄.q.7.D.

Tēpus nō eſt in motu celi ſicut vna q̄titas in alia q̄titate:q2 nō opʒ ponē duas tales q̄titates in eodeʒ ſubto ꝑmanēte. q̄ꝝ vna ſit q̄ſi ſubm:⁊ alia q̄ſi paſſio.ġ tps vltra motuʒ vt motus icludit ꝓpriā ſucceſſionē nō addit niſi rōnē mēſure formalr:⁊ fundamētalr rōnes illas q̄ reqruńt ad mēſurādū q̄ ſūt vniformitas ſiue regularitas ⁊ velocitas:q2 mēſura eſt qd certiſſimū:q̄tum ad p̄ᵐ.ſ.regularitatē vel vniformitatē ⁊ minimū q̄tū ad 2ᵐ.ſ.velocitatē:tūc aūt poſt iudiciū nō manebit aliqs mot⁹ velociſſim⁹:vel ſaltē nō vniformis vel regularis:⁊ ideo tūc in nullo motu fundabiť ratio

mēſure ad q̄cūq alium motū:⁊ ideo tps nō erit eo mō quo nunc ponit̄ paſſio primi motus.48.Diſt.4ª.q.2.D.

Tpe negōnis petri ſacrm̄ pnīe nō fuit īſtitutū:ſʒ poſt reſurrectionē q̄n chrs dixit diſcipul' ſuis. Accipite.ſ.ſ.quoꝝ remiſeritis ⁊c. Et iō nō tenebat̄ p tūc ad ꝯfeſſionē:nec poſt īſtitutionē ſacri adhuc tenebat̄: q2 iā ante reſurrectionē p aliud remediū fuit pctm̄ ſuum deletū.17.Diſt.4ª.q.vnica.X.

Tps pnīe regulr ponit̄ in maſculo tps q̄tuordecim an. femine.12.ſʒ tñ aliq̄n malitia ſupplet etatē:⁊ ꝯplo ꝑuenit tēpus regulare:⁊ tūc extā hʒ ptātez iſtā ⁊ diſcretionē ſufficiētem ad debitū ꝯſenſum pōt ꝯbere:q2 hʒ qḋ det ⁊ ꝯſenſum ſufficientem ⁊ ſigna.36.Diſt.4ª.q.vnica.B.

Theologi ꝯcipiūt cōiter p characterē qddā ſpūalē impſſuʒ a deo ſuſcipiēti ſacrm̄ nō iterabile. Ex iſta rōne nois ſequūť aliq̄ ꝓpetates characteris:q̄ꝝ due ſūt cōes ſibi ⁊ cuilʒ forme.ſ.q eſt foīa aſſilatiua alij hñti:⁊ q eſt foīa diſtictiua a nō hñte:⁊ alij ſpāles.q̄ꝝ vna eſt q eſt ſignū rememoratiuum ſacri ſuſcepti.alia q eſt ſignū ꝯformatiuū chro cuius ſacrm̄ ſuſcipit̄:⁊ ēt obligatoriū ei eo mō q̄ ſuſcipiēs ſacrm̄ obligat̄ p eius ſuſceptionē.6.Diſt.4ª.q.9.B.

Termin⁹ alterationis eſt foīa:⁊ ſilr mutatiōis:nō tñ ꝓductionis:vbi eſt intelligēdū q mutatio eſt p ſe mutabil:alteratio alterabil:⁊ mot⁹ mobil:illḋ aūt dı̄ ꝓpe alterari:mutari:qḋ de nō tali ſit tale:puta de nō albo albū:de non noſcēte noſcēs:foīa ġ q̄ ſit tale ꝓpe eſt termin⁹ mutatiōis:nō tñ mutat̄:ſʒ tm̄ mutabile mutat̄. ꝓductio aūtē ꝓpe eſt ſolus termini:cui p ꝓductionē acqrit̄ eē.cū ġ foīa q̄ eſt mutationis termin⁹ nō hēat eē ꝓpe:ſʒ ſit illḋ q̄ ꝯpoſitū hʒ eē:iō ipa nō dı̄ ꝓduci:nec eē tmin⁹ ꝓductiōis:ſʒ tm̄ cōpoſitū:ſiue illud cōpoſitū ſit ens p ſe:ſiue p accñs:⁊ hēc dīa pʒ:q2 de tmino mutatiōis:vel de foīa nō dı̄ qḋ mutet̄ vel alteret̄:ſʒ eſt termin⁹ mutatiōis tm̄:de termio āt gñonis:⁊ ꝓductiōis dı̄ qḋ eſt gñat⁹:⁊ ꝓduct⁹:ſiue gñat̄ ⁊ ꝓducit̄.3.Diſt.p̄.q.6.Y.

Termin⁹ annihilationis eſt puꝝ nihil B eſt q nihil tmini a q̄ manet i termio ad quē:nec negatio i aliq̄ apto nato q̄ dı̄ ꝓnatio terminat eā oppoſite ꝯdōnes iſtis ꝯdōnib⁹ ſūt i corruptiōe vt corruptio ē:nec 3° q negatio i aliq̄ poſitiuo diſparato terminat eā:ſʒ ſimplr negatio ex gen⁹.ſ.ex oē poſitiuū ſiue ſubʒ qḋ dicat̄ ꝑuatū ſm illā negōnē ſiue diſpatū qḋ includat illā negōnē. Et iſtḋ vltimū reqri pōt oſtēdi.nā nō ſolū mā aeris corrupti manet:⁊ hʒ ꝑuationē foīe ꝑoris:ſʒ negatio foīe aeris ſaluat̄ i foīa ignis q̄ de nouo iducit̄:⁊ negō illa vt eſt i foīa ignis nō eſt ibi vt in ſubto apto nato. Sed ſic eſt tm̄ in mā cōi. Sʒ eſt ibi vt in aliq̄ diſpato:⁊ lʒ circūſcribat̄ negō illa:vt i mā cōi:q̄ nō terminat corruptionē:⁊ pp quā corruptio mō nō eſt ānihilatio:ſi tñ terminaret aliquā deſitionē negō iſta vt in diſpato adhuc nō annihilaret̄ aer. Ad ꝓpoſitum:etſi in eucbariſtia nō ſint ille due rōnes de qbus pʒ q pp eas corruptio nō eſt annihilatio.ſ.q2 aliqd corrupti manet:⁊ q2 negatio terminās eā manet in apto nato:eſt tñ ibi 3ª rō.ſ.q negatio terminās eſt in aliquo poſitiuo ſubiecto lʒ diſperato.11.Diſt.4ª.q.4.D.

Termin⁹ mot⁹ local' nō eſt niſi vbi:⁊ ille termin⁹ eſt ipfectior termio cuiuſcūqʒ alteri⁹ mot⁹:⁊ iō nullū eſt corp⁹ ita impfectū qḋ nō hʒ i v̄tute ſua iſtū tminū.49.Diſt.4ª.q.14.J.B.

Timor eſt ſpēs tēpantie:idē.n.ē oio timor qḋ hūilitas:lʒ alio noiet̄:ſic patʒ pōt p Aug. ſup illḋ Mat.5. hti paupes ſpū. freq̄nt̄.n.nūerant̄ nō noſb⁹ ꝓpꝗs:⁊ iō ſcriptura frequēter cōmēdat timorē.vñ illḋ ꝓuer.initiū ſapie ē timor dñi. Nihil aliḋ ē niſi hūilitas:q̄ eſt p̄nᵐ v̄tutū:⁊ cū inter dona ponit̄ pietas:hec eſt q̄ apḋ ſaluatorē vocat̄ mīa:⁊ iſta eſt ſpēs iuſtitie. Exprimunt̄ ġ iter dona q̄tuor v̄tutes cardinales:due gdē vt prudētia p ꝯſiliū:fortitudo ꝓpe noie ſuo.due autez alie nō ſub rōne illaꝝ ſpēꝝ intermediaꝝ:q̄ enumerant̄ in illo alio ſeptenario:ſʒ in qbuſdā ſpēbus eaꝝ. puta tēperan-

tia in timore: ⁊ iuſtitia in pietate due infuſe experimentaliter: ibi charitas gdē ꝑ ſpūm ſapie. vlr.n. qđ in ſcriptura cōmendat ſapia: vt bt̄us vir q in ſapia morabit ⁊ hꝰ. ibi ſapia eſt charitas: eſt.n. hic q̄ ſapit hūi illō obm qđ eſt i ſe ſapiēdū: q. ſ. placet mihi bonū eiꝰ i ſe: ⁊ illō volo mihi: ꝑ alia duo dona intellin ⁊ ſcias exꝓmit fides iſuſa: ita ꝙ illa duo non circūloquunt duos hitꝰ: ſʒ vnū tn̄ ſm ꝑfectū ⁊ impfectū: ⁊ vnꝰ pōt dari ſine alio: ſʒ nō ecōuerſo.n. itellis dici fides ipfecta q̄ eſt notitia articulo ꝓmo: ⁊ ſcia fides ꝑfecta: q̄ eſt explicita notitia de articulis: ſic ⁊ ſcibilib nālibꝰ itelis dī eē pncipij: ⁊ ſcia ꝯnis. Spes aūt explicite nō enumerat hic: ſʒ dat intelligi ꝑ charitatē que eſt ſapia. Sapia.n. eſt q̄ ſapit mihi deꝰ in ſe: ⁊ qua ſapit mihi vt bonū: nā q ſapit ⁊ ſaporē in ſe approbat ⁊ ſibi appetit. 34. Diſt. 3ᵃ. q. vnica iſra. O.

Tota nā itellectualis nata eſt ſic hīe illud bonū ſm ꝑfectam ꝯōnē: ⁊ ipfecta eſt niſi ſic hēat. nā aūt nō itellectual tanq̄ iferior ſi nō eſt nata ſic hīe illud: remanet ipfecta nō ꝓuatiue ſʒ negatiue: h̄ ex ipfectione nāe. 49. Diſt. 4ᵃ. q. 2. J. Hh.

Tota nā actiua eſt alligata cuidā ordini formaꝝ in trāſmutatione: ita ꝙ tota nā nō poſſet imediate poſt acetū inducere vinū: ſolus aūt deus in agēdo nō limitat ad illū ordinē: ⁊ maxime eſt ille ordo neceſſarius reſpectu agētis nālis: qa ꝓcedunt ab imꝑfecto ad ꝑfectū: q illō nō pōt pluribꝰ: ſʒ paucioribus modis ꝓduci. 43. Diſt. 4ᵃ. q. 3. N.

Totalis quietatio nāe loquēdo de totalitate extenſiua reqrit ꝙ qcqđ eſt in nā quietabile qetet: ⁊ hꝰ hītudo hoīs nō eſt ſine reſumptione ⁊ reunione aīe ad corpus: qz aliqs appetitus eſt in ipſa aīa ad corpꝰ tanq̄ ad ꝓpriū ꝑfectibile: vl ſaltem ecōuerſo in nā ſicut in ꝓprio perfectibili ad formā illam. ſ. aīam: ſed inter illas quietationes vna eſt quietatio ſimplr ipſius nāe que. ſ. eſt quietatio ſimplr nobiliſſima in illa nā inquātum quietabilis eſt. 49. Diſt. 4ᵃ. q. 3. E.

Totale pn̄m icludēs nām: vt aīm ⁊ intellm: vt potētiā hītez obm ſibi pn̄s eſt pn̄m ꝓductiuū: qđ eſt nā ⁊ pn̄m cōpletū ꝓducēdi ꝑ modū nāe. S. n. eēntia vt obm nō hēt rōnē pncipij in ꝓductiōe verbi: q̄re magis diceret verbū eēntie: q̄ lapidis ſi ex ſola iſinitate itellis: vt pncipij ꝓductiui poſſet ꝓduci verbū infinitū q̄cūqʒ alio obto pn̄te. 2. Diſt. ꝑ. q. 7. J. O.

Tota ſcia nālr acqſita eſt nūc de paſſionibꝰ abſtractiue ꝑ itellectū cognitis: ita ꝙ non tn̄ ſubm itiuitue cognitū: ſʒ ēt abſtractiue eſt illud in quo cogſcit paſſio. 3. Diſt. 2ᵃ. q. 9. B.

Totū vle qđ diuidit in idiuidua ⁊ in ꝑtes ſubiectiuas ꝑdicat de q̄lʒ illaꝝ ꝑtium ſubiectiuaꝝ: ita ꝙ quelʒ ꝑs ſubiectiua eſt ipm. ꝑtes aūt q̄titatiue in q̄s fit diuiſio totiꝰ ꝯtinui nūq̄ recipiūt ꝑdicationē totiꝰ diuiſi in ipſas: ⁊ lʒ ꝯcurrāt diuiſio totiꝰ homogenei in ꝑtes q̄titatiuas: ⁊ diuiſio ſpēi ſiue diuiſio totiꝰ vlis i ꝑtes ſubiectiuas: q̄ ꝑtes ſūt idiuidua: nō tn̄ ſunt vnius totiꝰ diuiſi: qz totū q̄ntū diuidit diuiſione q̄titatiua: ⁊ nō ꝑdicat de aliq̄ ꝑte diuidēte ſic nec q̄ntum etherogeneū de ſuo diuidēte. vlr.n. nulla ꝑs q̄titatiua eſt totū illud cuiꝰ eſt ꝑs: ſʒ cū hoc ꝯcomitat ꝙ ſunt plura idiuidua hīntia idē cōe: qđ cōe diuidit in ipſa alia diuiſiōe: ⁊ illō cōe nō erat illud q̄ntum qđ diuidebat diuiſione q̄titatiua: eſt igit aliud totū diuiſum hac diuiſione ⁊ illa: ⁊ tn̄ in eaſdē ꝑtes ꝑ accñs: ſʒ formalr ꝑtes alteriꝰ rōnis reſpectu huiꝰ totiꝰ ⁊ illiꝰ: qz reſpectu hꝰ itegrales: ⁊ reſpectu illius ſubiectiuas. Et ꝑꝑ iſtū ꝯcurſum duaꝝ diuiſionū duoꝝ totoꝝ in partes in quibus ꝯcurrit diuerſa rō partis: putauerūt aliqui ꝙ iſta duo tota diuiderent in partes eiuſdē rōnis. 3. Diſt. 2ᵃ. q. 4. iſra. B.

Trāſmutatio tā actiua q̄ paſſiua eſt neceſſario ad aliquē terminū accipientē eē illa trāſmutatiōe: qz ſm terminū formalē paſſum ſe hʒ alr nūc q̄ ꝓus: operatio aūt nō eſt ad aliquē terminū accipientē eē ꝑ ipam: imo eo mō q̄ hʒ terminū ad quē: nec eſt ꝓductiua termini ad quē: nec eductiua de poᵃ paſſi: nec iductiua in paſſum: ſʒ ꝓſupponit terminū. oīs aūt actio de gn̄e actionis: vel eſt ꝓductiua termini: vel eductiua vel inductiua: imo eo ipſo quo actio talis ponit in diuinis: puta gn̄atio vel ſpiratio per ipſam aliqs terminus accipit eē. ſ. ſuppoſitum genitum vel ſpiratum. 13. q. q. Bb.

Trāſmutabile ſm ſuū eē ſimplr ꝯcurrit cū agēte vt cōcauſa nec accipit ſimplr eē ab ipſo: ſʒ tn̄ accipit eſſe ſm formā q̄ iducit. Reſpectꝰ ēt ꝓducti ⁊ iducti ꝑʒ ꝙ ſūt alq: ⁊ ſi vterqʒ ſit depēdētis a ꝓducēte: qz illud ꝑ depēdet qđ ꝓmo accipit eē: ⁊ h̄ eſt ꝓductū: illud ſcđario vel ꝑ accñs depēdet qđ ſecūdario accipit eē: ⁊ h̄ eſt eductū vel iductū. Iſtoꝝ triū reſpectuū ex ꝑte agētis duo ꝓmi nō ſūt extriſecꝰ aduenientes: qz vel agēs nō hʒ relōnē realē ad ꝓductū vel iductū: ſicut eſt de deo ꝓducēte creaturā: vel aliqđ i creaturis: vel ſi nō hʒ neceſſario ꝯſeqt fundamētū poſito termino: h̄ eſt manifeſtꝰ de reᵃ ꝯūte in ꝓducto vel educto: q. ſ. nō eſt extriſecꝰ aduenies: qz neceſſario ſeqt fundamētū poſito termino. Ille aūt reſpectꝰ qui eſt ad paſſum eſt extrinſecꝰ adueniēs: qz hīs poſſe eſt actiuū ⁊ paſſiuū eē: ⁊ ēt approximata: ⁊ tn̄ nō hīe iſtum reſpectū: ꝙ agēs ſit illud a quo trāſmutat: nec illud ab ipſo trāſmutet: vtpote ſi eſt aliqđ ipediēs actionē. g̃ actio cū ſit reſpectꝰ extrinſecus adueniēs vt ꝓus eſt deductū: erit habitudo agētis ad paſſum trāſmutatū. 13. Diſt. 4ᵃ. q. 1. B.

Tres ꝯditiōes ponunt ꝑtinē ad v̄tutē theologicā. ꝑᵃ eſt reſpicere deū pro ꝓmo obto. 2ᵃ hīe pro regula ꝓmā regulaʒ humanoꝝ actuū: nō aūt regulā acqſitā. 3ᵃ imediate infundi a deo: ſicut a cā efficiēte. h̄ diſtinguunt: ſicut alia eſt rō obti. alia regule. alia efficientis. Si oēs tres reqrant ad v̄tutem theologicā. ꝑʒ ꝙ fides ⁊ charitas acqſite non ſunt virtutes theologice: nec ſpēs acqſita: qz deficiūt in 3ᵃ ꝯditione. ſi ꝑᵃ ſufficiat vel ēt ꝑᵃ cū 2ᵃ: ſic ſpes acqſita pōt poni v̄tus theologica: qz eſt circa deuʒ imediate: vt circa obm deſiderādo ipm: vt bonū ſperāti: ⁊ ſi non ſperet illud in ſe fore: tn̄ ſperat. i. deſiderat illud ſibi ⁊ nō aliud. Silr ſcđa ꝯditio ꝯcurrit ibi: qz hīs ſpem acqſitā initit imediate ꝓme veritati: vt ꝓme regule nr̄oꝝ actuuʒ. Nō enim deſiderat ꝙ prudentia acqſita dictat deſiderādum: ſed qđ veritas prima ſupnālr oſtēdit eſſe deſiderandum. 26. Diſt. 3ᵃ. q. vnica. F.

Tres ꝑſone ſunt vnū: qz illud vnū qđ eſt nā ꝑdicat de eis ſilr ⁊ de qualʒ eaꝝ. ſi aūt hērent aliqđ vnū: qđ non ꝑdicaretur de eis. puta: ſi tres hoīes hērent vnam aīam itellectiuā ſm fictionē Auerrois nō dicerent aliqđ vnū: ſed hītes vnum. Ita in ꝓpoſito: chrs non dī duo: lʒ hēat in ſe duo vel duas nās: humanā. ſ. ⁊ diuinā ſicut nec cōpoſitū per ſe dī duo: lʒ hēat in ſe duo. ſ. mām ⁊ formam. 6. Diſt. 3ᵃ. q. 2. E.

Tres v̄tutes morales acqſite. ſ. fortitudo: tēperātia: ⁊ iuſtitia ſunt gn̄a itermedia. nā ꝑᵃ cōcupiſcibilia vident eſſe duo. ſ. honoꝝ ⁊ voluptas: vel delectatio ſtricte ſumpta: alr ponit ꝙ ꝓmo bonū eſt ꝯueniēs: ⁊ hoc vel honeſtū: vel delectabile ſiue ēt vtile. Sed vtile nō pōt eſſe ꝓmo motiuū ad ꝯcupiſcēdum: qz nō ꝯcupiſcit niſi in ordine ad aliud. Idē ꝯcludit illud ꝑᵉ Ioā. 2ᵒ. Oē qđ eſt in mūdo ⁊c. Naʒ ꝯcupiſcētia oculoꝝ: que. ſ. reſpicit diuitias: nō pōt eſſe ꝑᵃ loquēdo de diuitijs inq̄ntum ſunt bonū vtile: ⁊ nō delectabile. ꝙ ſi loquamur de diuitijs inq̄ntū ſunt pulchre h̄ eſt inq̄ntū ſunt bonū delectabile: ſic ꝑnt ꝓmo ꝯcupiſci ſicut aliud pulchrū viſibile: ita ꝙ ꝑᵃ ꝯcupiſcibilia: vt dāñ eſt a nā rōnali ſunt honoꝝ ⁊ delectatio ſtricte ſumpta. Igit prime ſpēs tēperātie que moderant circa ꝯcupiſcibilia erunt due: qz que moderatur circa honores dicit humilitas: que circa voluptates retinet nomen gn̄is: ⁊ quot ꝑnt eſſe voluptates diſtincte circa q̄s volūtas moderat: tot poſſunt eſſe ſpēs illius tēperātie que moderat ipſas voluptates. puta altera circa guſtabilia: altera circa tāgibilia: nec ſolū de voluptatibus ſenſitiuis qbꝰ delectat volūtas ꝯiuncta: ſed ēt de voluptatibus proprijs ipſi volūtati: vt volūtas eſt. Unde voluntas angeli poteſt

appetere

appetere bonū delectabile:ꝫ non hēat appetitū ſenſitiuū coniunctū. ꝗ ille tēperātie diſtīguanṫ. pbaṫ: qꝛ circa aliq̄ pōt eſſe ſūma delectatio: circa alia nulla: pōt.n. eſſe aliqs tē perat' ſimpl'r circa venerea: vt volēs vti vxo ſua: vel ſimp' nolēs vti: ⁊ intēperat' circa guſtabilia volēs comedē nō comedēda: vel nolēs comedē comedēda. pōt ēt aliqs eē tē perat' circa ſenſibilia. ēt itēperat' circa ſpeculabilia: puta ſi volūtas ſua delecteṫ in hoc ꝙ itell's ſūme ſpeculaṫ itelligibilia: quoꝝ ſpeculatio non eſt multū vtilis ſm ſcḃ delectatio eſt īmoderata ⁊ moderāda. 34. Diſt. 3ª. q. vnica. K.

Tria ꝯcurrūt.ſ. extraneitas ex ꝯditione naturali: ⁊ gratia que eſt gratuita voluntas ipſius adoptantis: ⁊ bonum ad qḋ pre ordinatur ex iſta gratia. ſ. hereditas ad quā habet ius ſuccedendi ex adoptione. 10. Diſt. 3ª. q. vnica. A.

Tria ſacra. ſ. eucbariſtia ad nutritionē ſpūalē: mr̄imoniū ad ꝓcreationē corꝑalē: pnia ad recōciliationē annualē in nullo certo gradu ꝯſtituunt in eccl'ia: imo pñt eſſe cōes oī mēbro eccl'ie in quocūqs gradu. Sed ꝓmus gradus in eccl'ia: ⁊ qdē vtiliſſim' eſt recipi in familiā chri: qḋ fit ī baptiſmo. ſcḋs ſpecialis in militiā ad defenſionē fidei chriſtiane: qḋ fit in ꝯfirmatione. tertius ꝯſtituit in patrē ⁊ paſtorē ad introducēdum alios in eccleſiā: ⁊ ad dirigēdum ⁊ ad īſtruendum eos: qḋ fit in ordine. 6. Diſt. 4ª. q. 10. K.

Trinitas eſt q̄ſi qādā totū nūerale ſaltē in ꝯceptu itell's nr̄i: ꝑſona aūt eſt ibi q̄ſi ꝑs hꝰ totiꝰ: ita ēt approprīatū ꝑſone: in q̄tū appropriatū eſt ibi q̄ſi ꝑs eiuſdē: qꝛ accipiṫ pro illo: cui appropriaṫ: nec tñ ħ: ſꝫ ēt approꝑabile: ꝫ nō acceptū: vt approꝑatū: adhuc eſt ibi q̄ſi ꝑs eiuſdē: qꝛ eiꝰ rō vt eſt: ⁊ vt ꝯcipiṫ cōplete ſaluaṫ ī vna ꝑſona: ⁊ ꝑ ꝯñs rō eiꝰ nō pōit trinitatē: ſꝫ ponit ꝯcomitanṫ vnitatē alicuiꝰ ꝑſone: ī q̄ ſit. ꝫ igiṫ creatura cōiter nō repñtet nec ꝑſonā vt ꝑſona: que eſt in itellectu nō q̄ſi ꝑs trinitatis: nec approꝑiatū: vt approꝑiatū. Nō.n. ſic cogſciṫ appropriatū niſi cogſcaṫ illḋ cui appropriaṫ: repñtat tñ appropriabile in q̄ ſaluaṫ q̄ſi ratio partis: mō ꝓdicto reſpectu trinitatis. 3. Diſt. ꝓ. q. 5. īfra. F.

Tribus virtutibus theologicis in via ſuccedūt tres ꝑfectiōes in beato: ſiue virtutes: ſiue actus nō curo: ſed non opꝫ illa ſuccedētia eſſe de eētia beatitudinis: ſicut accipimus btitudinem pro ſūma ꝑfectione btificabilis nāe ipſam ſūme obto perfectiſſimo ꝯiungēte. 49. Diſt. 4ª. q. 6. infra. V.

Triſtitia ſequr vt effectus nālis nolitionē actualē alicuius: ⁊ ꝯſiderationē actualē illius noliti: ꝫ iſte due cauſe multipl'r poſſunt ꝯcurrē: qꝛ ex tot cauſis ex quot pōt eſſe talis ꝯſideratio actualis in intell'u: ⁊ talis actualis nolitio in volūtate: tñ nihil vnū pōt eē cā triſtitie loquēdo de nāli cauſatione: niſi poſſit eſſe cauſa ꝯcurſus iſtoꝝ duoꝝ: que ſunt cauſe ꝑxime nāliter neceſſarie. 14. Diſt. 4ª. q. 1. O.

Truſatica eſt illa queſtio an liceat tollē maleficium intētione curādi maleficiatū. nō.n. ſolū licet: ſꝫ eſt meritoriū deſtruere opa diabolī: nec in hoc eſt aliqua īfidelitas: qꝛ deſtruens nō acqeſcit opibꝰ malignis: ſed credit demonē poſſe ⁊ velle fatigare dū tale ſignū durat: ⁊ deſtructio talis ſigni ipo net finem tali vexationi. 34. Diſt. 4ª. q. vnica. L.

Tumor aque ſp eſt in directo lune vbicūqs ſit luna: ⁊ ille tumor circuit totā terrā in tāto tpe q̄to luna circuit ſuū orbē ꝑ motū firmamēti. ſ. 25. fere horis: qꝛ luna ab ortu eiꝰ vſqꝫ ad eiꝰ iteratū ortū ꝯſumit plus tpis q̄ ſit dies nāl' hñs. 24. horas ꝑ ſpatiū tpis in q̄ oriunṫ. 13. gradus eqnoctiales: qꝛ ī vna reuolutiōe firmamēti tñ ꝑtrāſit luna de ſpatio motu ſuo ꝓpo q eſt ad oriētē ꝯ motū firmamēti: ſꝫ eleuatio. 15. graduū eqnoctialis facit vna hora. iō ferūt ꝙ luna ꝑcurrit orbē ſuū in. 25. horis minus duobꝰ gradibꝰ: ⁊ tumor aque in totidē horis circuit totū occeanū regul'r: ⁊ ſi tñ irregul'r accidat fluxus in maribꝰ mediterraneis ⁊ fluuijs. rō eſt: qꝛ inūdatio alioꝝ mariū venit in iſto tumore occeani in directo alicuiꝰ regiōis: ⁊ tumore occeāi ī directo morꝰ lune: ꝑs aūt aq̄ eiuſdē tumeſcētis in occeano fluit ad locū ⁊ alueos hūiles vicinos ꝑꝑ nām grauitatis aq̄ ⁊ fluit tūc maria mediterranea. Recedēte aūt luna ab illo aſpectu vl' ſitu recedit tumor ꝓdictꝰ: ⁊ ꝑ ꝯñs in loco occeani vbi ꝓus fuit aqua eminētior q̄ ī mari ⁊ ī fluminibꝰ mediterraneis iā ꝑ receſſuꝫ illiꝰ tumoris fit aq̄ ibidē hūilior terra: ⁊ iō aq̄ inūdātes ad loca illoꝝ fluuioꝝ ꝑꝑ loci humilitatē ex eadē lege nāe fluūt ad occeanū: ⁊ hec eſt cā ī gñali fluxꝰ ⁊ refluxꝰ maris. Sꝫ mare mediterraneū magnū qḋ decurrit ab occidēte in oriētē diuidēs Italiā ab Egypto: ⁊ ab alijs regionibꝰ africe ⁊ aſie nō fluit ex illa cā ita ſenſibil'r: qꝛ occeanus igrediṫ mare illud ꝑ anguſtū itroitū ex ꝑte occidētis verſus hiſpaniā q vocaṫ anguſtia maris: regul'r tñ nō accidit ī alijs maribꝰ ſic in occeano: qꝛ maria quāto ꝓpinquiora ſunt occeano tāto citiꝰ fluūt: ſic maria ſeptētrionalia ꝓcipue mare inter norwegiā ⁊ ſcotiā: ⁊ iter hyberniā ⁊ hiſpaniā: maria aūt diſtantia tardius. 14. Diſtinctio. 2ª. q. 3. L.

Ubi accñtia ſūt inſtr̄a ſube gñantis nō attigūt terminū ꝓncipalē: ſꝫ tñ q̄dā diſpōnē ꝓuiā: vt pꝫ de q̄litatibꝰ alteratiuis elemētoꝝ: q̄ nō attingūt formā ſubalē: aliogn q̄litas eēt ꝓnͫ actiuū īmediate in māꝫ receptiuā fore ſubalis: qḋ eſt incōueniēs: cū nō poſſit recipi niſi in ſuba cōpoſita in eēndo: nec g pōt agere accñs: niſi in ſubaꝫ cōpoſitā: ⁊ ita nō in māmꝫ ꝓͣᵐ vel pluriā: ꝑ ħ apparet ad illud qḋ diciṫ 2ᵒ de aīa de calore: calor eni dr̄ īſtrm aīe in gñando carnem aīatā pro q̄to eſt ꝓnͫ alterādi in alteratione ꝓuia ad gñōnem: nō aūt qꝛ in inſtanti generationis attingat formā carnis tanq̄ terminum: ſicut nec attingit māmꝫ ſubſtantialem carnis tanq̄ paſſum. 1. Diſtinctio. 4ª. q. 1. infra. O. T. c. 50.

Ubi ad idē ꝯcurrūt cā vniuoca ⁊ equoca: equoca eſt ꝑfectior. ſꝫ ꝙ nō poſſit ſine vniuoca: ħ eſt alīq̄lis imꝑfectionis ī ipſa equoca: pꝫ. deus eni pōt ſine cā vniuoca: ſed ſol non pōt in aīal ꝑfectū: ſꝫ poſſet ī iꝑfectū: g q̄cūqs equoca ſola ſine vniuoca pōt in effectū: ipſa eſt ſimpl'r ꝑfectior q̄ illa equoca q̄ poſſet ꝯcurrere cū vniuoca ad idē cāndū: ⁊ ꝑ ꝯñs equocatio talis hꝫ duplicem ꝓheminētiā cāłitatis ſuꝑ effectū: vnā quā hꝫ vl'r equoca ꝯcurrēs cū vniuoca: ⁊ aliā qꝛ hꝫ illā ꝑfectionē quā vniuoca hēret in cāndo: qua carēt multe cāe equoce: ꝫ longe ꝑfectiores vniuocis. 12. Diſtin. 4ª. q. 3. J. D.

Ubi eſt aliqd de ſe hoc: ⁊ tñ nō eſt incōicabile: nō pōt intelligi aliqua determinatio vlterior niſi ad incōicabile: eēntia aūt diuina eſt de ſe hec: ⁊ tñ cōicabilis: ſi g dꝫ intelligi aliq̄ determinatio ad ſuppoſitū: cū ſuppoſitū ſit icōicabile: opꝫ ꝙ hoc ſit ꝑ aliqd qḋ eſt ꝓᵒ incōicabile: tale nō pōt eē quod eſt ad ſe: qꝛ qcqd eſt ibi ad ſe ſm iſtḋ ſuppoſitū eſt ꝑfectio ſimpl'r: ⁊ ſic cōicabile: ⁊ ita opꝫ ꝯſtitutiua ſuppoſita differre a nā generē: nō qualitercūqꝫ: ſed ea dr̄ia que eſt inter rē ad ſe ⁊ rem ad alterum. 1. q. q. infra. X.

Ubi nā ꝓmi nō eſt eadē cū nā ſecūdi. Jbi negatio principiati ſtatiꝫ ſeqṫ nām ꝓmi anq̄ intelligaṫ ordo ad ſcḋm. Sꝫ vbi eſt eadē nā ꝓmi ⁊ ſecūdi: negatio ꝓncipiati nō ſeqṫ nām: ſꝫ aliqd ꝓpriū illi: illud hic nō pōt eſſe ſm cōmuneꝫ opinionem niſi relatio. 28. Diſtinctione. ꝓ. q. 2. N.

Ubi qōlibet pluriū reqrit aliquā ꝑfectionē ꝓpriā formaliter vel virtual'r in cā: potēs in plura eſt ꝑfectius q̄ potens in pauciora: qꝛ ad minus plures perfectiones formales: q̄ forent ꝓprie illis pluribus: habenṫ virtual'r in tali: ⁊ qḋ plures ꝑfectiones virtual'r hꝫ: eſt perfectius ſimpliciter: ⁊ qḋ infinitas eſt infinitū: ſꝫ ſi ſiue ſimul: ſiue ſucceſſiue poſſet cā in plura: quoꝝ nō quolibet reqreret ꝓpriā ꝑfectionē formalē: vel virtualē in illa cā: nō ibi ex pluralitate poſſet cōcludi maior ꝑfectio. 2. Diſtinctio. ꝓ. q. 2. infra. Z.

Ubicūqꝫ pōt deus facere ſubſtātiā nālem non ſub modo ſuo naturali vl' ſub modo ſibi oppoſito: poteſt eam facere ſub

R

modo ſuo nāli ſeu conuenienti ſue nature:probatio:quia in faciendo primum eſt duplex miraculum:vnus ſolo tm̄ eſt in faciendo 2m.10.Diſtinctio.4ª.q.2.E.

Uelle ɔcupiſcētie p̄ſupponit velle amicitie:nullus eni cōcupiſcat niſi magis amet illud cui cōcupiſcit bonū ɔcupitus ꝙ̄ amet ipm ɔcupitū ⁊ p̄us aliquo mō.g p̄us amat ꝗs ſe amore amicitie ꝙ̄ aliqđ bonū ſibi:⁊ in iſto p̄ori pōt vel potuit eſſe inordinata volitio amicitie:plus.ſ.amando ſe ꝙ̄ iuſte debuiſſet amare ſm rectā rōnē:ſ3 iſta volitio ĩordinata potuit eē in p̄mo inſtāti creationis angeli:q2 ĩ p° iſtāti potuit ſibi oñdi bonū diligibile ſibi:⁊ eque p̄mo vł p̄us nā potuit amare ſe in ſe:ergo potuit inordinate amare ſe in p̄ inſtanti:p̄us ēt nā pōt obm̄ bonū eſſe cognitum in ſe ⁊ etiā amabile in ſe ꝙ̄ vt relucet in habitu:quia non quietat amantez niſi vt in ſe.5.Diſtinctio.2ª.q.2.F.

Uenialia ɔdelēt totalr̄ ꝗ̄tū ad culpā ⁊ penā:q̄nq3 ſine aliquo ope ſpāli ſic̄ p actū ferueṫē ɔtēplationis ĩ deū quēadmodū gutta ɔſumit a flāma vehemēti.17.diſ.4ª.q.vnica.J.R.

Uerbū cuilibet alij btō eſt ſpeculum repn̄tās determinata obta vltra que nō pōt velle ordinate videre alia:ſ3 huic eſt ſpeculū repn̄tās oīa:⁊ iō ipa pōt ordinate velle videre oīa quotcūq3 infinitoꝝ ad q̄ eſt in po ppinqua ad vidēdum ſicut ſi eēnt ſibi pn̄tia p ppriū biū vel p aliquē actū p̄mū cognitiuū q poſſet dici habitus.14.Diſ.3ª.q.2.infra.O.

Uerba cuiuſcūq3 tp̄is dn̄r de deo vere:ſiue ſignificent actus pſonales:ſiue eēntiales:ſicut p3 p Aug.ſup Joā.homel.99. ſup illō Joā.16.nō eni loquet̄ a ſemetipſo:ſ3 q̄cūq3 audiet loquet̄:audiet inquit Augu.de ſpū:qđ vtiq3 audiuit:⁊ audit:q2 ſpiri.ſ.audire eſt a p̄re filioq3 pcedere:⁊ p ɔñs qđ audiet audiuit ⁊ audit:ſicut qđ ſcit:ſciuit:⁊ ſciet:igit̄ vult ipſe dicere:ꝙ verba oīum tp̄oꝝ vere dn̄r de deo:⁊ illud apparet p illud:qđ adducit magiſter in ſra diſt.8.c.2.Sz qd ſignificant iſta verba diuerſoꝝ tēpoꝝ:cū dn̄r de deo.R̄ñdeo magis pprie pōt dici ɔſignificare nunc eternitatis ꝙ̄ dñas tp̄is:nō tn̄ illud nūc abſolute:q2 nō eēt variatio nūc diuerſoꝝ modoꝝ tp̄is ſignāndi:ſ3 inq̄tū3 coexiſtit p̄tibus tp̄is:vt cū dr̄ deus genuit ɔſignificat̄ nūc eternitatis:vt ſic ſit ſenſus:de bz actū gn̄ōnis in nūc eternitatis:inq̄ntū illđ nūc coexiſtebat p̄terito:de gn̄at:hoc eſt hz actū ĩ nūc eternitatis:inq̄tū nūc eternitatis coexiſtit pn̄ti:⁊ ex h̄ p3 ꝙ cū illud nūc vere coexiſtat cuil3 dñe tp̄is vere dicim de deo dñas oīum tēpoꝝ.Expſſius tn̄ ſm beatū Gregoriū ſignificat̄ diuine gn̄ōnis veritas p huc ſermonē:ſemp natus eſt: ꝙ̄ p iſtū ſermonē:ſp naſcit̄:q2 p ly nat ſignat̄ natiuitas: vt pfecta:ſed cū ly ſp ſignat̄ vt pfecta cū oī parte tp̄is coexiſtere:⁊ ita nō tm̄ ſignat̄ oī p̄ti tp̄is coexiſtere:ſic̄ ſignat̄ p iſtā ſemp gignit̄:ſed ſignat̄ ēt omni p̄ti tp̄is coexiſtere ſub rōne pfecta:⁊ in hoc vr̄ expſſiſſime ſignificari veritas huius proceſſionis.9.Diſtin.p̄.q.vnica infra.D.

Uerbū diuinū a p̄re exprimit̄:⁊ hec expſſio eſt relō originis: huic enim expreſſo cōicatur ex vi pductionis ſue notitia infinita que ex hoc eſt declaratiua omnis declarabilis:hz igit̄ relōnē realē ad exprimētē:a q̄ gignitur:ſ3 aliā.ſ.declarātis hz:nō tm̄ ad ipm:ſ3 q2 eſt ĩfinitū hz reſpectū declaratiui ad ſe ⁊ ad ipm ⁊ ad oīa alia:⁊ iſta eſt tm̄ relō rōnis:ga nō tm̄ eſt ad creaturā:ſ3 ad ſeipz.Et ſi nulla relō realis eſt ipſi ad creaturā.ex di.30.multo magis igit̄ nō eiuſdē ad ſe eſt relō realis:ſ3 iſtud declarare cōpetit ſoialr̄ verbo:pducēti aūt cōpetit p̄ncipiatiue:ſicut ĩ nobis cōpetebat memorie effectiue:⁊ tūc verbū ſoialr̄ declarat oē declarabile: pater aūt verbo declarat nō formaliter:ſed p̄ncipiatiue inq̄tum ſibi cōicat notitiam actualem infinitam:quia verbū actualiter declarat.32.Diſtin.p̄.q.2.B.

Uerbū nō eſt infinitū ſm rōnē pſonalitatis ſue ſm quam ſuſtentat nām aſſumptā:igit̄ non requirit̄ illimitatio vel infinitas in illo ſuppoſito qđ ſic ſuſtentificat aſſumptū p3:q2 tunc aliqua perfectio infinita formaliter deeſſet patri que eſt in filio.1.Diſtinctio.3ª.q.4.infra.A.

Uerbū nullā cālitatē hz ſup actū volūtatis create in cħo quā nō hēat tota trinitas:iō volūtas creata in cħo non priuat̄ dn̄io reſpectu ſuorū actuū plus pꝑter vnionem ad verbū ꝙ̄ ſi non vniretur ei.17.Diſtinctio.3ª.q.vnica.E.

Uere penitēs p̄mo ⁊ p̄tē pn̄ie ĩpoſite explēa:⁊ an totā explētā recidiuās in mortale ⁊ ĩ illo mortali decedēs p p̄te pn̄ie reſidua explēda ſoluet penā in ĩferno:ſ3 nō niſi tp̄alē:q2 ex quo ĩ remiſſiōe petōꝝ p̄ori cōmutabat̄ dbitū pene eterne in debitū pene tp̄alis:nūq̄ iſte eſt debitor p illis niſi pene tp̄alis:⁊ p ɔñs pena totali ſoluta erit liber ab iſtis:nō tn̄ in ĩferno eſt redēptio illius.ſ.peccati p quo iſte eſt damnat: q2 p illo debitum pene eterne nunq̄ fuit cōmutatū in debitū pene tēporalis:⁊ ideo ſemper manet illud debitum ſi nunq̄ pōt eē illa pena tota ſoluta.21.diſtin.4ª.q.1.ĩfra.D.

Uerior eſt idētitas ſubē create ad ſuū ſuppoſitū ꝙ̄ nāe diuine ad ſuū:h̄ nō ſeq̄t̄:ſi intelligat̄ ex pte rei:q2 lic3 entitas indiuidualis ĩ creaturis p ſe determinat nā3:⁊ faciat p ſe vnū cū ea:tn̄ illud vnū eſt cōpoſitū aliq̄ cōpoſitione ēt realitate:latio aūt l3 nō p ſe determinet nā3 dinā:tn̄ ita vere eſt idē ei:ꝙ nulla ſit ibi cōpoſitio:⁊ iō realr̄ ſiue meta loquēdo multo eſt v̄ior idētitas ſuppoſiti dinī:⁊ ĩ ſe:⁊ ad nā3:ꝙ̄ ſuppoſiti creati ĩ ſe:vel ad ſuā nām.logice tn̄ loquēdo hn̄ pōt ɔcedi ꝙ ſuba creata ſoialr̄ dr̄ d̄ ſuo ſuppoſito:q2 p ſe p̄mo mō:nō ſic de d̄ p̄re:q2 pr̄ nō hz ita p ſe vnū ɔceptū ĩ ĩtellu ſic̄ ſor.Si ĩferas igit̄ p̄dicatio hec v̄ior eſt ꝙ̄ illa negari pōt ɔñtia:q2 aliq̄ p̄dicatio nō ſoialis:vel nō p ſe pōt eē verior ꝙ̄ illa ſoialis ⁊ p ſe:ſi qdē maior eſt idētitas extremorum in re:in quoꝝ conceptu eſt minus formalis incluſio vel inherentia.26.Diſtinctio.p̄.q.vnica.Aa.

Ueriſile eſt ꝙ multa noīa ſint in ſacra ſcriptura diſtincte diuinā eēntiā ſignificātia:ſicut iudei dicūt de noīe dei qđ vocāt tetragramatō:Et vr̄ deus dicere exo.3°.h̄ dices filys iſrael: q eſt miſit me ad vos:hoc nomē mihi eſt in eternū.Et ca° 6.Ego dn̄s qui apparui Habraā ⁊c̄.nomen meu3 adonai non indicaui eis.21.Diſtin.p̄.q.vnica.A.

Ueriſſime illud eſt nihil qđ includit ɔ̄dictionē ⁊ ſolū illud:q2 illud excludit oē eē extra ĩtellm̄ ⁊ in ĩtellu:qđ eni eſt ſic includēs ɔ̄dictionē ſic̄ nō pōt eē ex̄ aīam:ita nō pōt eē aliqđ intelligibile vel aliqđ ens in aīa:q2 nūq̄ ɔ̄dictoriū cū ɔ̄dictorio ɔſtituit vnū intelligibile:neq3 ſicut obm̄ cum obiecto: neq3 ſicut modus cum obiecto.3.q.q.infra.A.

Ueritas p̄ncipij practici neceſſarij nō dependet a voluntate magis ꝙ̄ ſpeculatiui:nec concluſiones neceſſario illate ex tali principio.4.q.prolo.infra.H.

Ueritas p̄ncipij videt̄ in rōnib terminoꝝ:ille aūt rōnes terminoꝝ vt actu ĩtelligibiles ⁊ vl̄es relucēt ĩtellui p actionē lucis ĩtellis agētis.Sic igit̄ videt veritatē p̄ncipioꝝ in luce intellis agētis:nō tanq̄ ĩmediata cauſante illā viſionem:ſ3 mediate.ſ.cāndo rōnes terminoꝝ in eē ĩtelligibili p quas poſtea cauſat̄ act vidēdi veritatē p̄ncipiorum.15.q.q.S.

Ueritates enūtiate ɔtingēter de cħo in nullo ſubto ɔtinentur virtualiter:ſicut ſubm̄ dr̄ ɔtinere paſſionē:q2 tūc ineſſent nec̄io:nī hn̄t aliqđ ſub3 de q̄ ĩmediate enūtiant̄ ⁊ p° illud eſt verbū:nā v̄itates theologice de ĩcarnatiōe:paſſione:natiuitate ⁊c̄.ſunt iſte verbū eſt factū homo:verbū eſt hō natus:verbum eſt homo paſſus.3.q.prolo.Q.

Ueritas ĩtellis nō depēdet:niſi a ſolo obto:qđ obm̄ ſi ita ſe habeat ſic̄ ĩtelligit̄:verus eſt intellis:bonitas aūt volūtatis nō depēdet a ſolo obto:ſ3 ab alys oībus circūſtātys:⁊ potiſſime a fine.48.diſtinctio.p̄.q.vnica.B.

Ueritates nec̄ie de p̄re:⁊ de ſpū ſcō:⁊ de trinitate ipoſe eſt cōtineri virtualr̄ p° in cħo:q2 ſi verbū ĩcarnatū nō fuiſſet:ille

veritates neceſſarie nihil minus fuiſſent.3.q.prolo.infra.O.

Uerū nō dī ī qd de oīb⁹ p ſe intelligibilib⁹:q2 nō dī in qd ō ente:nec de aliquo p ſe inferiori ad ens.3.Diſ.p̄.q.3.A.

Uerū eſt ꝙ pſona eſt ſimplex ſic eēn͡ᵃ:pſona tn̄ icludit aliq̄: q̄rū vnū ñ eſt foꝛālr alteꝝ:nō ita icludit eēn͡ᵃ:ꝛ iō ſe tota diſtinguit:ſ3 pſona nō ſe tota diſtiguat̄ pp eēn͡ᵃᵐ:q̄ cōis eſt: ſufficit eni talis idētitas nō foꝛālis in aliq̄ ad h̄ vt vno diſtinguat̄ fili⁹:ꝛ nō altero.26.diſ.p̄.q.vnica infra.Dd.

Uerū eſt ꝙ btitudo eſſet pfectioꝛ ſi gaudiū eēt de eēntia eius: ſ3 h̄ nō pōt eſſe vt ſapiā eēt de nā hoīs eſſet perfectioꝛ q̄ȝ mō:ſed paſſio nō pōt eē de natura beatitudinis:q2 de eēntia eius eſt ꝙ cōiungat obiecto beatifico:ſed hoc nō poteſt facere paſſio.49.Diſtin.4ᵗ.q.7.infra.C.

Uerū eſt btitudinē nō ſolū in vlī ſ3 ēt in ſpālī appeti nālr ab hoīe ſic inferi⁹ patebit dī.49.ſ3 nō ē notū nāli rōne ꝙ ipa in pticulari q̄.ſ.ꝯſiſtit in illo q nos credim⁹ illā ꝯſiſtē:appetit̄ nālr ab hoīe:oporteret eni eē notū p rōnē nālē:ꝙ ille act⁹ nobis eſt ꝯueniēs tāq̄ȝ finis.43.Diſ.4ᵗ.q.2.Bb.

Uiatoꝛ hr̄s ꝯceptū ſimplicē ꝛ pfectiſſimū ad quē attingit hō ex nālib⁹ nō trāſcēdit cognōnē pfectiſſimā ſimplicē ō deo poſꝫ metaphyſico.Cognō.n.fidei ñ tribuit ꝯceptū ſimplicē de deo:ſed tm̄mō inclinat ad aſſentiēdū qbuſdā cōplexis:q̄ nō hn̄t euidētiā ex terminis ſimplicib⁹ apprehenſis ꝛ p ꝯñs p fidē nō habet̄ ꝯceptio ſimplex tranſcēdēs oēȝ ꝯceptū ſimplicem apud metaphyſicum.7.q.q.K.

Uiatoꝛ ille ꝯcupiſcētie vult ſibi bonū:ꝛ velle amicitie vult ōo hn̄ eē.p̄m⁹ appetit⁹ re͡ᵘ boni hn̄di fit amoꝛ cōplacētie hōi hn̄i ſibi:ꝛ ita amoꝛ fruētis:ñ tn̄ q̄ fruit̄ foꝛālr:ſ3 ei⁹ q fruit̄ alio amore illo eodē obiecto in ſe qō amat ſibi illo amore. ſecundus appetitus.i.impfectus amoꝛ fit amoꝛ perfectus fruentis.i.quo fruitur.49.Diſtinctio.4ᵗ.q.5.B.

Uidet̄ intelligibiliū nālr a nobis intelloꝝ ſpēs i itellu eē q̄ſi inſtrm ipſi⁹ itell's nō motū ab itellu:vt agat q̄ſi.ſ.aliqd recipiat ab itellu:ſ3 q̄ itell's vtit̄ ad ſuā actionē:vtputa qn̄ intellect⁹ agit ſpēs illa tāq̄ȝ min⁹ p̄ncipale agens coagit ad idē vt ad effectum cōmunē.3.Diſ.p̄.q.8.infra.L.

Uꝛ̄ manifeſte falſum:ꝙ aliqō creatū vt diſtinguit̄ ꝯtra eternū mēſuret̄ eternitate ꝛ nō euo:q2 ſiue euū includit ſucceſſionē ſiue poſſibilitateȝ ad deficiēdū vī cōpetere cuicūqꝫ creato:qō nō eſt ꝑp̄e tpale:eternū eq̄ ſicut eſt totū ſimul actu ita caret potētia nō eēndi.49.diſ.4ᵗ.q.6.infra.K.

Uidet̄ ꝙ qlibet ſacerdos p̄us tpe accipiat poteſtatē ꝯficiendi q̄ȝ abſoluendi.19.Diſ.4ᵗ.q.vnica infra.E.

Uꝛ̄ ſolus ille itell's cōphēdere aliqō itelligibile cui⁹ tāta eſt pfectio i itellualitate q̄ta ē pfectio vl' itelligibilitas itelligibilis:ꝛ iō ibi ē cōmēſuratio ꝛ adeq̄tio:ꝛ pp h̄ neutꝝ eſt re͡ᵘ alteri⁹ excedēs:ꝛ ita vtrūqꝫ q̄ſi finitū eſt alteri:q2 ſimplr adeq̄tū ſic pp eq̄litatē pſonaꝝ diuinaꝝ poſſꝫ dici vna pſona finita alteri q2 nō excedēs eā:ꝛ tn̄ ſimplr nō eſt finita: q2 ḡ nullus itell's creat⁹ pōt hr̄e tātā intellectualitatē neqꝫ in actu p̄ᵒ neqꝫ in actu 2ᵒ quāta eſt itelligibilitas dei vt obti: imo i īfinitū excedit:iō nullus talis itell's creat⁹:ꝛ ſi videat qōcūqꝫ viſibile ex pte dei:pōt ipm cōphēdere:q2 nō eſt cōmenſuratio hincinde.14.Diſtin.3ᵗ.q.2.F.

Uꝛ̄ hoc rōnabile:ꝙ ex q̄ in ptāte eccl'ie fuit determinare iſtaꝫ foꝛaꝫ ad illa vba:baptiço te ſic dictū eſt.ſ.dī.3.q.2.nō vr̄ ꝙ ipſa voluerit aliquē ita pciſe ad illā foꝛaꝫ artare vt p h̄ alicui ꝑcluderet̄ via ſalutis:nūc aūt i caſu ꝑdicto alicui illorū ꝑcludit̄ ſalus ſi nō poſſet aliqs ſine pctō moꝛtali vti iſta foꝛa:baptiço voſ:nā ſi in q̄cūqꝫ caſu eēt pctm̄ moꝛtale nullus deberet eos ſic baptiçare:nullus eni dꝫ ſalutē alterius pcurare peccādo in ſe moꝛtaliter.6.Diſt.4ᵗ.q.2.D.

Uidebim⁹ in p̄ria tres inquātū tres:h̄ eſt rō foꝛalis trinitatis videbit̄.Sꝫ ipa trinitas nō erit rō foꝛalis vidēdi:vl' cā hēretie ꝑdicati ad ſubm.ſ.fruitiōis vel viſiōis:ſ3 vnitas eēntie:ꝙ ſi arguat̄ p credere qa credim⁹ deū trinū inq̄tū trinus:dico ꝙ nō eſt ſil'e:q2 eēn͡ᵃ diua nō cāt in nobis imediate actū credēdi:ſicut cauſabit imediate actū vidēdi:ꝛ hoc eſt pp ipfectionē itellionis nr̄e p ſtatu iſto:q2 itelligim⁹ pſonas diſtictas ex creaturis:ꝛ diſtictis actib⁹:ꝛ ita q̄tū ad cognōnē nr̄aꝫ pōt mō trinitas eē rō foꝛalis cog̃ſcēdi:nunc aūt erit pciſe cognita:ꝛ nō rō foꝛalis cog̃ſcēdi:q2 tūc videbit̄ p rōnē eēntie in ſe:vt p rōnē obti.1.dī.p̄.q.2.infra.L.

Uilis ſeruit⁹ nō pōt eē iuſte iducta niſi duplr:vno mō qa aliqs volūtarie ſe ſubiecit tali ſeruituti:ſ3 talis ſubiectio eſſet fatua:imo foꝛte ꝯtra legē nāe:ꝙ hō libertatē ſuā a ſe abdicet:poſtq̄ȝ tn̄ facta eſt nec̄e eſt ſeruare:q2 hoc eſt iuſtū.Alio mō ſi aliqs iuſte dominās cōitati vidēs aliquos ita vitioſos ꝙ libertas coꝝ nocet eis ꝛ reipu.pōt iuſte punire eos pena ſeruitutis:ſicut ꝛ iuſte poſſet eos occidere in certis caſibus pp bonum reipublice.36.Diſtin.4ᵗ.q.1.B.

Uiolētū vno mō opponit̄ nāli ſic violētū eſt lapidi ſurſuꝫ eē q2 nāle ē ſibi eē deoꝛſuꝫ:ꝛ illo mō loquēdo p[...]o chr̄i fuit violēta aīe vt nālr iclinat̄ ad pficiēdū corp⁹.Alio mō violētū opponit̄ volūtario:ꝛ illo mō ſic dictū eſt.ſ.eo mō q̄ paſſio nolita fuit ab aīa:fuit violēta:ꝛ ſic nō merebat̄ patiēdo.Sed eo mō quo fuit volita ꝛ accepta a voluntate fuit meritoria ꝛ nō violēta:ꝛ hec patent in pede queſtionis diſ.15.precedente.16.Diſtinctione 3ᵗ.q.2.D.

Uirgo ꝛ mr̄ nō opponunt̄ aliq̄ oppoſitiōe foꝛali:nec vt ꝑuatiua:nec vt ꝯria.v̄ginitas eni ꝑuat tm̄ actionē cāe ſupioꝛis nālis:nō aūt virtutē actiuā mr̄is.mr̄nitas aūt non neceſſario ponit actionē illius cāe ſupioꝛis:ſ3 tn̄ illā cōiter ꝯcomitat̄ illa actio:ſ3 ſi ali⁹ ſuppleat actionē illā totā cāe nālis pōt eē mr̄nitas ſm ſuā rōnē:ꝛ tn̄ cū ꝑuatiōe actiōis cāe nālis ſuperioꝛis:ꝛ ita cū v̄ginitate:ꝛ ita fuit h̄.Ex͡ᵐ.obm creatū natū eſt ꝯcauſare cū itellu meo itellectionē:intell'm igit̄ ꝯcipe notitiā cōiter reqrit obm creatū mouere itell'm:ſ3 nō reqrit h̄ ex p ſe rōnē ſua:ſi eni de⁹ ſuppleat actionē obti mouēdo itell'ꝫ:pōt itell's eādē notitiā ꝯcipe quā ꝯcipet obto mouēte:ꝛ ita ſi in itellu ꝯcipiēte nō moueri ab obto creato deſignaret̄ p nomē v̄ginitatis vel incoꝛruptibilitatis:vl' ipaſſibilitatis nō repugnaret aliq̄ mō foꝛālr intellu ꝯcipe ꝛ virginē eē:ita eſt hic.Si obycias de parere q2 clauſa nō pōt parere.R̄ñdeo.ibi fuit miraculū:ꝙ corp⁹ ſil' fuerit cū alio coꝛpe:ꝛ foꝛte nouū miraculū aliud ab illo:q̄ v̄go ꝯcepit ſine actiōe cāe nālis ſupioꝛis:ſ3 de partu ſatis cōiter ꝯceditur tanq̄ȝ nō difficile ꝙ ibi illa mr̄ opabat̄ qcqd alie mr̄es:ſic in fouēdo:ꝛ ꝯſeruādo:ꝛ nutriēdo fetū i vtero. Et tn̄ ibi foꝛte poſſet fieri difficultas ſpālis:ꝙ nulla eēt vis actiua i mr̄e potēs mouere corp⁹ ꝓlis localr ad excludū:ꝛ maxime ad eēndū ſil' cū alio coꝛpe:q2 nulla v̄tus creata pōt mouere localr coꝛpus ad aliqō vbi:niſi expellat aliud coꝛpus:ſaltem loquēdo de coꝛpe nō glorioſo.4.Diſtin.3ᵗ.q.vnica.D.

Uirtutes acqſite moꝛales pficiūt in oꝛdine ad qōdā lumē qō pt dici prudētia q̄ nō pficit i oꝛdine ad aliō lumē niſi itell's agētis:prudētia tn̄ eſt v̄tus:ſic i ḡtuitis v̄tutes ſupnāles pficiūt in oꝛdine ad v̄tutē q̄ eſt charitas:ꝛ illa vlteri⁹ in oꝛdine ad finē ſupernaturalem.27.Diſtinctio.3ᵗ.q.vnica.B.

Uirtus diua etſi poſſit ſucceſſiue agere ꝛ ſucceſſiue inducere foꝛmā ſic v̄tus creata:ꝛ foꝛa ſubālis poſſet ſucceſſiue iduci: qō aliq negāt:tn̄ magis ꝯgruit ꝙ illa v̄tus foꝛmā iducibilē in inſtāti iducat in iſtāti:q2 nūq̄ȝ eſt ſucceſſio nec̄ia niſi pp aliquē defectū agētis.Nā oēs ille cāe reſiſtētie tacte a Cō.4.phy.c.de vacuo.mobilis ad motoꝛē:ꝛ mobilis ad mediū:ꝛ medij ad motū reducunt̄ finalr:ſicut al's tetigi ad impfectionē v̄tutis agētis:pp quā ipfectionē pōt ſibi mobile reſiſtere nō abſolute:ſ3 vt reſpicit terminos ꝛ mediuꝫ p qō trāſferendū eſt a termino in terminū:nūc aūt illa virtus nullā pōt habere imperfectionem:hec aūt foꝛma indu

cibilis eſt in inſtanti:patet:qꝛ pōt perficere in īſtāti:ꝛ ideo debet induci in inſtanti.43.Diſtin.4ª.q.5.B.

Uirtute intell'ꝰ agētis de ꝑbātaſmate in ꝑbātaſia gignit̃ ſpēs intelligibilis in itellīc:vel aliq̄ rō in q̄ actu relucet intelligibile:q̄ breuiter loquēdo dicat̃ ſpēs itelligibilis:ꝛ iſtā gignitionē ꝛealē repñtatiui de repñtatiuo dī ꝯcomitari quedaꝫ gignitio meta^{ca} obti de obto.ſ.itelligibilis de imaginabili: qđ iđ rōnabilr dī:qꝛ tale eē obtiuū hꝫ obm̄ in repñtari q̄le hꝫ repñtatiuū correſpōdēs:ꝛ iđ trāſlatiōe reali facta in repñtatiuo q̄ñ de corꝑali gignit̃ ſpūale.ſ.de repñtatiuo ſingulari gignit̃ repñtatiuū vle ꝯſil'r dī:vel intelligit̃ trāſlatio in obiectis de corporali ad ſpūale:vel de ſingulari ad vle:ꝛ hoc eſt intellectui agenti proprium ſiue ad intellectionem actiue concurrat ſiue non.15.q.q.N.

Uirtus oīs:ꝛ malitia ad aliqđ ſunt:act' igit̃ eē bonos vel virtuoſos iportat relōnē vel multas relōnes:ſꝫ tñ hꝫ moduꝫ denoiandi vel ꝓdicādi qualitatis:ſicut ſanum vel pulchꝛuꝫ ꝛ cōiter ita [illegible] de quarta ſpecie qualitatis.18.q.q.J.

Uirtus ſacrificiꝫ nō adequat̃ valori ei' q ꝯtinet̃ in ſacrificio: ſed correſpōdet alicui merito in eccl'ia:nō ēt adequat̃ merito paſſiōis chꝛi:lꝫ ꝑ tāto ad illō plus accedat ꝑ quāto illā paſſionē ſpālius repñtat:ꝛ ita v̄tute illi' ſpālius deū placat ꝛ bonū ipetrat quātū ad meritū cōe.20.q.q.infra.X.

Uirtus theologica eſt ꝓprie media nō ex pte obti ſꝫ ex parte exceſſiuꝫ q pōt eē in actu.virtus gdē moralis hꝫ exceſſum ꝛ defectū nō tñ rōne modi act':ſꝫ ēt rōne obti in qđ tēdit act':nō ſic theologica:qꝛ obm̄ in qđ tēdit eſt īfinitū. Sꝫ in h pōt tēdere actu imoderato aut in mai' aut in min':v̄tus aūt moderat̃:vt medio mō tēdat in illud. Et hoc mō pōt ꝯcedi fides eē media inter leuitatē q̄ qs nimis firmiter aſſentit ei qđ nō ē credēdū:iuxta illud.Qui cito credit leuis eſt corde:ꝛ inter ptinaciā:q̄ qs nimis reſiſtit credēdi nolēs alicui aſſentire niſi ꝑ rōnē nālē oſtēdat̃:ſic ēt nimio amore pōt qs tēdere in aliqđ diligibile:ꝛ nimis remiſſe:licꝫ nō in nimis bonū nec in nimis verū poſſit aliqs amādo ꝛ credēdo tēdere in deū.Tēperātia v̄o moralis reqrit medium vtroqꝫ mō:qꝛ pōt in obm̄ excedēs ꝛ deficiēs:ꝛ tēdere pōt actu deficiēte ꝛ excedēte:ꝛ ille ſcđs modus ē cōis v̄tuti morali ꝛ theologice:p̄mus nō.26.Diſtin.3ª.q.vnica infra.M.

Uirtualr ꝯtinēs cognitionē cōformē:eſt virtualiter cōforme: ꝛ ita cognitio eius eſt practica:qꝛ ꝯnes practice habēt principia practica:ꝓxima aūt cognitio illa:que eſt ð fine:eſt cognitio fruitionis finis:ꝛ iſta nata eſt eſſe conformis formaliter praxi fruitionis.4.q.ꝓlo.infra.O.

Uis ꝓductiua illimitata aliq̄ mō ad aliq̄s effect' ſuos eſt equoca:ꝛ iđ ē ſimplr nobilior ꝛ ſupior q̄lꝫ ſuo effectu pp qđ vnitas ei' nō depēdet ab vnitate effect':ſꝫ effect' depēdet a cā iſta:ꝛ effect' pñt eē plures:hac cā exiſte vna:qꝛ in poſteriorib' pōt eē pluralitas cū vnitate nālr ꝑoris. In operationib' aūt q̄ nō ſūt ꝓductiōes obm̄ hꝫ ibi rōnē ꝑoris nāliter re^{is} ei':qđ eſt ꝓxima rō opandi loquēdo in creaturis: ꝛ vnitas poſterioris nāliter depēdet ab vnitate ꝑoris.Similr ēt talē formā ꝓductiuā nō opꝫ hēre neceſſario paſſiuꝫ adequatū ſibi:ꝛ tā ſm̄ intēſionem q̄ ſm̄ extēſionem : ita q̄ poſſet agere actione adequata.3.diſtin.2ª.q.10.infra.D.

Uiſio in v̄bo eſt ꝑfectiſſima illuminatio:ꝛ iđ intell's hñs illā dī ꝑfecte luminoſus vł illuminat':quātūcūqꝫ nō hēat illā cognōnē:q̄ re^{is} iſti' dī ſe hēre ad lumē ſic tenebra:ꝛ ſō nec carētia cuiuſlꝫ alteri' intellōnis i hñte iſtā dī facere itellm tenebroſuꝫ:ꝑt tñ ꝯcedi q̄ ſic i po^{a} ſūt ad aliqđ qđ ē lumē: ita ſūt in po^{a} ad aliqđ qđ eſt tenebroſuꝫ.9.Diſ.2ª.q.2.M.

Uiſio eēntie dīne ſi ꝯcederet̃ dānatis:lꝫ nō eēt eterna actuali aptitudine q̄ñtū eēt ex pte act' vel potētie apta eēt vt eſſet eterna.g̃ vita eterna:ſꝫ ſi ex h infert:ꝛ g̃ btitudo nō ſequit̃. Immo ſi tu dicis chꝛim dicere:q̄ in hoc eſt btitudo vt cognoſcāt te ꝛc.tu nō accipis textū euāgelij:ſꝫ quādā gloſaꝫ ſpāliorē itell's lr̄e:ſi g̃ vis ꝓciſe pōderare verbū ſine oī gloſa:ſolū q̄ eſt vita eterna.ſi aūt ꝑ alias gloſas vis arguere q̄ loquat̃ de btitudine:g̃ licꝫ mihi ſic addere gloſaꝫ nō diſtrahētē:vt cogn̄oſcāt te amādo ꝛ fruēdo.48.Di.4ª.q.1.J.L.

Uiuētia nō viuētib':ꝓdicta ſenſu nō ſentiētib':itelligētia nō itelligētib':imortalia mortalib' : ipotētib' po^{a}:iniuſtis iuſta:bōa malis:icorruptibilia corruptibilib':imutabilia mutabilib':inuiſibilia viſibilibus:incorporalia corporalibus: beata miſeris ꝓferēda videamus.Ac ꝑ hoc q̄ñ reb' creatis creatorē ſine dubitatione ꝓponimus:opꝫ eū ꝛ ſūme viuere:ꝛ cūcta ſentire atqꝫ intelligere.13.diſt.p.q.vnica infra L.ꝛ.1.q.q.infra.H.8.Diſtinctio.p̄.q.3.infra.F.

Uita creata in chꝛo nō fuit bonū infinitū foꝛ'alr nec ſūme diligēda.vñ trinitas voluit eā nō eē in morte:ex q̄ voluit mortē:ſꝫ auerti a deo in vno eſt grauī' q̄ auerti ab eo in alio:ꝛ tāto g̃uius quāto ꝯuerſio ad illū eēt melior ceteris parib': diligēdo aūt illā nām humanā in chꝛo q̄ erat optima creatura quātū ad plenitudinē grē:ſūma ꝯuerſio potuit eſſe in deū:q̄ fit ꝑ actū vtēdi creatura:qꝛ illa creatura erat maxie ꝯiūcta fini:ꝛ maxime referibilis i deū vt in finē.g̃ auerſio a deo circa iſtud obꝫ odiēdo.ſ.illā vitā i eo quē de' noluit odire erat peſſima auerſio:ꝛ ita occiſio illi' hōis erat g̃uiſſimū pctm̄ q̄ñtū erat ex pte obti.9.Diſ.3ª.q.vnica.D.

Ultimū ꝯhēs nām ſiue ad ſingularitatē ſiue ad incōicabilitatē in creaturis eſt eiuſdē gñis cū nā ꝯcta:ꝛ ꝑ ꝯñs ipm̄ ſm̄ rōnē ſuā formalē ꝑtinet ad gen' ſubēi deo nō eſt ſic:vt dī cui eſt ꝑus:qꝛ vt dictū eſt ꝑus ad incōicabilitatē ꝯhere nō pōt aliqđ ꝑtinēs ad gen' ſubē vel quaſi genus ſubē in diuinis:qꝛ quodlibet tale eſt cōicabile.3.q.q.R.

Ultimate terminare duo dicit.ſ.terminare:ꝛ ſic terminare q̄ nihil vlteri' terminet:rō igit̃ terminādi eſt aliqđ poſitiuū: ſꝫ rō iſti' q̄ terminatio ſit vltimata:eſt illa negatio:qꝛ.ſ.terminās nō ē cōicabile:ſi eni eēt cōicabile:tūc adhuc vlteri' terminaret depēdētiā illō cui ipm̄ cōicaret̃.19.q.q.O.

Ultra ius poſitiuū diuinū qđ ꝯtinet̃ in ſcriptura diuina eccleſia ſtatuit multa ꝛ pp obſeruantiā honeſtiorē in moribus: ꝛ pp reuerētiam maiorē in ſuſcipiendis ꝛ diſpenſandis ſacramētis.17.Diſtin.4ª.q.vnica.L.

Una eſt adoratio hitualis triū ꝑſonaꝝ:qꝛ qcūqꝫ adorat vnā: hitualr ſe ſubijcit toti trinitati:ſꝫ nō opꝫ q̄ actualr cogitet de alia ꝑſona:q̄ñ adorat vnā ꝑſonā:ſic pꝫ de orāte:vnā ꝑſonā oīone q̄ nō dirigit̃ actualr ad aliā:ſic pꝫ ð illo hymno. Ueni creator ſpūs ꝛc.ꝛ de multis oīonib' in eccl'ia iſtitutis:vñ oīones eccl'e frequēter dirigunt̃ pñi:ꝛ in fine iducit̃ fili' ſic mediator.g̃ dū aliqs refert actualr itētionē ſuā ad orādū patrē:nō opꝫ q̄ actualr tūc cogitet de filio vł de ſpū ſcō:niſi hitualr:q̄uſqꝫ poſt inducat filiū in cogitatione ſua tāq̄.ſ.mediatorē.Et ſicut eſt eadē adoratio habitualis:nō tñ actualis:ita eſt eadē fruitio habitualis:lꝫ non neceſſario eadem actualis.1.Diſtinctione p̄.q.2.infra.M.

Una fuit factio realis actiua toti' trinitatis cui correſpōdebat factio paſſiua realis:q̄.ſ.hō fact' eſt de':q̄ fuit vnio paſſiua nāe hūane ad verbū:ꝛ hec paſſio fuit i nā hūana:ꝛ termin' ei' erat v̄bū:alia fuit factio paſſiua ſm̄ dici ꝯcomitās iſtā factionē realē actiuā:q̄.ſ.verbū factū eſt hō:ꝛ termin' huius vī fuiſſe nā hūana:nō tñ erat ali' termin' hui' ꝛ illius realis:qꝛ nō erat alia factio paſſiua realis:eadē.n.factione tā actiua q̄ paſſiua v̄bū ſic vniebat̃. Dico g̃ q̄ paſſio correſpōdēs iſti actioni fuit in nā hūana vnita:q̄ nō fuit termin' illi' factiōis paſſiue:ſꝫ ſubm̄:lꝫ ſignet̃ vt termin' in iſta ꝓpoſitiōe:v̄bū factū eſt hō:ꝛ ita poſſet dici de mutatione:q̄ ſ.mutatio q̄ fuit h:fuit in nā hūana:nō in v̄bo:ita q̄ nō fuit hic factio ſine oī mutatiōe:nec tñ opꝫ mutationē fuiſſe in quolibet q̄ dicit̃ factū tale:ſed tñ in illo ꝓpter cuius paſ-

ſionem

ſionem aliquid dicitur factum tale:⁊ illud fuit hic tñ natu
ra humana.7.Diſtinctio.3ª.q.2.infra.B.

Una itellectio reqrit vnā rōnē itelligēdi obtiuā foꝛalē ⁊ vnū
obm pᵐ:qꝛ ſi plura ſint obca pma:numerabunt̃ intellectio
nes ſm numerum illoꝝ obtoꝝ:ſicut menſurata numeran
tur mēſuris numeratis pp dependētiam actualē.g̃ iſtius
intellectiōis vnice opoꝛteret dare vnū obm cognitū ⁊ vnā
rōnem intelligendi foꝛmalem.1.diſt.4ª.q.1.j.X.

Una pmitas obti dī eē pmitas adeq̃tionis:qꝛ.ſ.potentia non
excedit illud obm:quo coloratū vel luminoſuꝫ dī eē pmū
obm viſus.Alio mō pᵐ pōt dici virtute cuius oē aliud itel
ligit̃ vel cognoſcit̃ a tali intellectu:quo lux eſt pᵐ obm vi/
ſus.3º mō pmū pōt dici pmitate pfectionis qḋ in ſe ↄtinet
tanq̄ꝫ in ſummo pfectionē oīum obtoꝝ ⁊ virtutē pficiendi
potētiā:⁊ hoc mō obm btīficuꝫ eſt pmū:qꝛ eſt illud in quo
ſūme pficit̃ ⁊ q̄etat̃ ⁊ ſatiatur intellectus.5.q.q.K.

Unaqueq̄ꝫ pars carnis hꝫ certā periodū in toto:⁊ tāto maio/
rē quāto purioꝛ:tāto minoꝛē quāto īpurioꝛ:tādiu.n.pōt eē
ſuū ↄſeruare in toto q̄diu pōt p q̄litates ſuas reſiſtere coꝛ/
rūpēti.Hec aūt piodus maioꝛ eſt in pte pus genita q̄ꝫ po/
ſterius ⁊ in pori pte piodi q̄cūq̄ꝫ eadē pars ē efficacioꝛ ad
agēdū q̄ꝫ in poſterioꝛi.Et itelligēda eſt illa dīa ceteris pa
ribꝰ.h eſt ſi pars carnis genita fuerit ex tali nutrimēto qḋ
fuit natū ↄuerti ī carnē eq̄ purā:ſic ex quo genita eſt illa ca
ro.ſiq̄dē alteratiōe ꝓpoꝛtionata poſita ex vno alimēto na
ta eſt caro purioꝛ gn̄ari q̄ꝫ ex alio.44.diſt.4ª.q.1.F.

Una ſpēs ſpālīſſima pōt includere multas alias ſpēs virtua/
liter ſiue paſſiones earꝫ ſiue p modū cāe:ſiue p aliū oꝛdinē
eēntialē:⁊ tūc hītus ille q eſt foꝛalr illiꝰ obci pmi icludētis
alia eſt virtualr alioꝝ obtoꝝ:ſꝫ nō foꝛmalr ⁊ pᵒ eſt igit̃ ille
hītus vnus ab vnitate pmi obci virtualr ↄtinētis oīa:q̄ cō/
tinent̃ in illo:nō eſt aūt ꝓprius cuicūq̄ꝫ virtualr cōtēto in
pmo obto:ſed qui eſſent ꝓprij illis:eſſent diſtincti:ſicut illa
obiecta ſunt diſtincta.3.Diſtinctio.p.q.7.Ee.

Unica ⁊ ſola eſt vnitas ab vno pfecta oꝛigo:⁊ hoc intelligēdo
oꝛiginem actiuam vnicam a parte oꝛiginantis:⁊ vnicā paſ
ſiuam a patre oꝛiginati:licet hec ⁊ illa ſint quodammodo
due.4.q.q.infra.N.

Unio aīe ad coꝛpus nō eſt finalr pp pfectionē coꝛpis nec ſolā
pfectionē aīe.Sꝫ pp pfectionē totius ↄſiſtētis ex iſtis par/
tibus:⁊ iō lꝫ nulla pfectio poſſit accreſcere huic pti vel illi
q̄ nō poſſet haberi ſine tali vnione:tñ non fit fruſtra vnio:
qꝛ perfectio totius q̄ pꝛincipaliter intendítur a natura non
poſſet hēri niſi in illo mō.45.Diſt.4ª.q.2.infra.F.

Unio eſt ſimplr nec̄io reqſita ad entitatē totalē:⁊ nō vī aliq̄d
eē idē numero niſi illud ſit idē numero qḋ nec̄io reqrit̃ ad
ipm.Jō verius vī q in reſurrectione vnio redibit eadē:⁊
h ſi accipiat̃ p illa relone ptiū vnitaꝝ adinuicē:nō aūt p
ipa paſſione q̄ nō manet niſi in inſtāti reſuſcitatiōis:illa.n.
pōt poni alia ſic̄ ⁊ illa mutatio eſt alia a gnōne:⁊ ſi arguit̃
q illa vnio fuit īterrupta:dico q interruptū pōt redire idē
numero:⁊ nō tñ abſolutū:ſꝫ reſpectꝰ ſi extrema ciꝰ redeāt
eadē numero.Credo eni beatā Mariā hūiſſe eādē relonē
ad filiū poſt paſſionē quā hūit añ chři paſſionē:⁊ tñ fuit ī/
terrupta:⁊ in moꝛte chři pp deſtructionē termini ⁊ ī moꝛte
Marie pp d̄ſtructionē fundamēti.⁊ ſi dicas q ↄdicere vī
illa riſlo ſibiipi:qꝛ negat vnionē paſſionē redire eādē:⁊ tñ
illa eſt nec̄ia ad fieri totꝰ:⁊ ſm iſtud dictū nō pōt aliq̄d re
dire idē niſi illō redeat idē:qḋ eſt nec̄iuꝫ ad eē eiꝰ.Rñdeo

in alio oꝛdine pncipiādi hñ pt eē alia ⁊ alia cā:⁊ h ſiue hec
⁊ illa ↄſtituāt vnū p accñs ſiue nō:ſꝫ tñ vnū vnitate oꝛdi/
nis.Et lꝫ ſit ibi vnitas p accñs:adhuc tñ ſemp ſaluat̃ vni/
tas oꝛdinis pncipij ad pncipiū.17.Diſ.p.q.2.infra.T.

Unius potētie tñ eſt vnus actus:loquēdo de hoc actu tñ vel
illo tñ:vniꝰ tñ potētie pōt hñ eſſe duplex actꝰ:quoꝝ vnꝰ
ſit de gn̄e actionis:aliꝰ de gn̄e q̄litatis:ſicut intellꝰs nr̃ pro
actione de gn̄e actionis hꝫ gignere vbū:hꝫ tñ aliū actū de
gn̄e qualitatis.ſ.illā notitiā genitā:ita in ꝓpoſito intellꝰs di
uinus hꝫ vnū actū coꝛr̃ndētē itellectioni nr̃e:q̄ eſt q̄litas:q̄
ſcꝫ actu itellꝰs pr̃is foꝛalr itelligit:hꝫ ēt actū coꝛr̃ndētē actui
de gn̄e actionis:quo.ſ.exprimit verbū.6.diſt.p.q.vnica.E.

Unitas repn̄tat ſūmā vnitatē pmi pncipij:a quo eſt oꝛigo:⁊
quo ad hoc ait.Jn illa trinitate ſūma oꝛigo eſt reꝝ oīum.
Spēs in creatura repn̄tat ſūmā pulchꝛitudinē in deo:vñ
⁊ ſubdit:⁊ ſūma pulchꝛitudo.Oꝛdo ſiue opatio in creatura
repn̄tat opationē pfectiſſimā in deo:⁊ quo ad hoc ſubdit:⁊
btitudo eſt ſumma delectatio.Poſſunt ⁊ alia multa ī crea/
turis aſſignari:q̄ velut ſilia repn̄tant in diuinis aliq̄ appro
pꝛiata pſonis:puta vnū verū bonū:vnū ī creatura repn̄tat
vnitatē appropꝛiatā pr̃i:verū veritateꝫ appropꝛiatā filio.
Bonū bonitatē appropꝛiatā ſpūiſcō.Et iſte oēs pfectiōes
ſube ſunt abſolute:⁊ repꝛeſentant abſolutas dei perfectio/
nes pſonis appropꝛiatas.3.Diſtin.p.q.4.E.

Unitas cōpoſiti neceſſario eſt ex rōne actꝰ ⁊ potētie:ſicut aſſi
gnat phs.7.⁊.8.meta.c.vlti.ſꝫ pſona in dinis nō eſt cōpoſi
ta nec q̄ſi cōpoſita:ſꝫ ē ſimplr ſimplex:⁊ ita vere ſimplex:
ſicut eſt eēnᵃ ipſa ſm ſe ↄſiderata:nullā hñs cōpōnem:nec
q̄ſi cōpōnē in ſe:⁊ tñ foꝛalis rō eſſentie diuine nō eſt foꝛa/
lis rō relonis nec eꝯ:ſic̄ dictū eſt ſupꝛa di.2.q.1.de tri.in ſo
lutione q̄ōnis.Qualr aūt ſtat q rō relonis in re nō ſit foꝛa
liter eadē rōni eēntie:⁊ tñ in eodē ↄcurrētes nō ↄſtituūt cō
poſitū vel cōpōnē:hoc eſt:qꝛ iſta rō eſt eadē pfecte illi:pp
eni infinitatē vniꝰ rōnis qcq̄d pōt eē cū ea eſt idē pfecte ſi/
bi:pfectio eni idētitatis excludit oēm cōpōnē:⁊ q̄ſi cōpō/
nē:q̄ idētitas eſt pp infinitatē:⁊ tñ infinitas nō tollit foꝛalr
rōnes:qn hec foꝛalr nō ſit illa:nō eſt igit̃ ex iſtis q̄ſi cōpoſi
tū:⁊ iō nihil eſt ex eis q̄ſi cōpoſitū ex actu ⁊ potentia:ſꝫ eſt
vnū ſimpliciſſimū ex iſtis:qꝛ vna rō eſt pfecte imo pfectiſ
ſime eadē alteri:⁊ tñ nō eſt foꝛalr eadē:nō eni ſeq̄t̃:ſūt pfe
cte eadē ēt idētitate ſimplicitatis:ergo ſūt foꝛalr eadē ſicut
tactū eſt di.2.in.q.palle.⁊ tanget̃ inferius di.8.⁊ eadē per/ q.3.&4.
fecta identitas excludit oēm aggregationē:qꝛ idem nō ag/
gregatur cum ſeipſo.5.Diſtin.p.q.2.infra.L.

Unitas māe eſt paſſio immediata:ita q vnitas eius nālīter
pcedit rōnem q̄cūq̄ꝫ gnōnis:rō eni gn̄antis pcedit gn̄ans
tale.ſ.nāle qḋ.ſ.reqrit extra mām ſuā aliam de qua gene/
rat:⁊ requirit iſtā q̄titatem:ſicut concomitanteꝫ diſtinctio
nem māe a materia.3.Diſtinctio.2ª.q.4.L.

Unitas ſcie aſſignat̃ penes obm:qꝛ illud eſt penes qḋ ſciētie
diſtinguunt̃:nō penes intellm:qꝛ intellꝰs vnus eſt reᵘ oīum
ſciarū:⁊ hoc mō diſtinguēdo ſcias:illa eſt vna q̄ eſt vnius
ſubti pmi:q̄tenus obm pᵐ hꝫ ↄtinere ſciaꝫ illā virtualiter:
ſꝫ hoc nō eſt niſi vt cā partialis:pter eni hec intellꝰs eſt alia
cā ptialis ↄtinēs illā:nō eſt igit̃ aliō reducere ſciaꝫ ad obm
pmū:q̄ꝫ in altera cā partiali hñte in ſuo gn̄e oꝛdinē eēntia/
lem reducere ad pᵐ ibi ſimplr:⁊ ab ipſo aſſignare vnitateꝫ
effectus [illegible] q̄ntū effectꝰ eſt ab eo:ſꝫ cū hoc ſtat q multo pfe/
ctius [illegible] in reliqua cā partiali.3.Diſtin.p.q.8.H.

lꝫ alicui ꝯ̄pti in re nō repugnet eē in alia ſingularitate ab
illa in qua eſt:nō tñ illud vere dici pōt de quolibet inferio
ri ꝙ q̄libet eſt ip̄m:hoc eſt eni ſolū poſſe de obiecto eodē in/
differēti actu ꝯſiderato ab intellectu:qḋ q̄dē vt intellm̄ hꝫ
vnitatē ēt numeralē obiecti:ſm quā ip̄m idē eſt p̄dicabile de
omni ſingulari dicēdo ꝙ hoc eſt hoc:ex hoc apparet ipro/
batio illius dicti:ꝙ intell's agēs facit vl'itatē in reb⁹ p̄ h̄ ꝙ
denudat ip̄m qḋ q̄d eſt in ph̄ātaſmate exiſtēs. Nā vbicūqꝫ
eſt aliq̄d in intellectu poſſ hēat eſſe obiectiue ſiue in re:ſiue
in ph̄ātaſmate:ſiue hēat eē certū ſiue deductū p̄ rōnē: ⁊ ſi
ſic nō p̄ aliqḋ lumē:ſꝫ ſemꝑ ſit talis nā ex ſe cui non repu/
gnat eſſe in alio:nō tñ eſt tale cui potētia ꝓxima ꝯuenit di
ci de quolibet:ſed tñ eſt in potētia ꝓxima:vt eſt in intellꝰ
poſſ:eſt ergo in re cōe:qḋ nō eſt de ſe hoc:⁊ p̄ ꝯñs ei de ſe
nō repugnat eſſe nō hoc:ſed tale cōe nō eſt vl'e in actu: q̄a
deficit ei illa indifferētia ſm quā cōpletiue vl'e eſt vl'e ſm
quā.ſ.ip̄m idē aliqua idētitate eſt p̄dicabile de quolibet in/
diuiduo:ita ꝙ q̄libet ſit ip̄m.3.Diſtin.2ª.q.1.D.

Ul'e in creaturis diuidit̄ in ſuis ſingularibus: hoc aūt qḋ eſt
diuidi:imꝑfectionis eſt:iō nō cōpetit ei:qḋ eſt cōe in deo:
imo eēntia diuina:q̄ de ſe eſt cōis ꝑſonis:eſt de ſe hec:ideo
igit̄ eſt cognitio alicui⁹ vl'is abſtracta a ſingularibus ꝯfuſa
⁊ imꝑfecta:q꞉ ob̄m eſt ꝯfuſum diuiſum in illis:q̄ in ipſo cō
fuſe ꝯcipiūtur:hec aūt cognitio eēntie diuine diſtincta eſt:
q꞉ eſt ob̄i:qḋ eſt de ſe hoc:⁊ tñ nō opꝫ in illo diſtincte ꝯce/
pto:perſonā diſtincte ꝯcipi:q꞉ illud nō eſt primus termin⁹
viſionis vel fruitionis.1.Diſtinctio.ꝓ.q.2.infra.D.

Uniuerſalius nunq̄ apprehēdit̄ quātū ad ſuā indifferētiam
totam:q̄ apprehēdit̄ in ſuo inferiori:tota. eni indifferētia
vniuerſalioris eſt ſm ꝙ ip̄ſum:vt cōceptū:eſt idē cuilibꝫ
inferiori nunq̄ aūt cōius:vt conceptum tñ in inferiori ali
quo eſt idē cuilibet inferiori ſuo:ſed p̄ciſe illi in quo ꝯcipit̄:
ergo q̄dcūqꝫ vniuerſale cōceptū in ſingulari: vel cōius.in
minus cōi nō cōcipitur ſm totam ſuā indifferentiam: pōt
aūt intellectus cōcipere illud ſm totā ſuā idifferētiā: ergo
nō concipitur preciſe cōmunius in minus cōmuni:vel vl'e
in ſingulari:⁊ ita non preciſe ꝯcipit̄ vl'e in ph̄ātaſmate:ph̄ā
taſma eni nō eſt ꝓprie:niſi ipſius ſingularis:⁊ hoc inquātū
eſt ſingulare ſpeciei ſpecialiſſime:⁊ hoc ſi phantaſma ſit ſi/
bi impreſſū ab aliquo debite ꝓpinquato.3.di.ſ.ꝓ.q.9.J.L.

Uniuerſaliter in poteſtatibus ordinatis ptās inferior nō obli
gat in his que ſunt cōtra ſuperiorē ſicut docet Aug. de ver/
bis dn̄i homel.6.⁊ ponitur.c.vltimo ſcḋi lib.ſi illud iubet
poteſtas qḋ non debes facere:hic ſane contemne poteſtatē
timēdo poteſtatem maiorem.4.Diſt.4ª.q.9.ā.A.

Ul'r in quolibet animato neceſſe eſt ponere illā formā:q̄ cor/
pus eſt corpus aliā ab illa qua eſt aiatum:nō aūt loquor de
illa que eſt corpus:hoc eſt indiuiduū corporis qḋ eſt:gen⁹.
Nā q̄dcūqꝫ indiuiduum ſua forma tali eſt corpus:vt cor/
pus eſt genus:⁊ habens corporietatem:ſed loquor de cor/
pore vt eſt altera pars compoſiti:per hoc enim nō eſt indi
uiduū nec ſpēs in gn̄e corporis nec in gn̄e ſub̄e:qḋ eſt ſupe
rius:ſed tñ mō p̄ reductionē:vn̄ corpus qḋ eſt altera pars
manens quidē in eſſe ſuo proprio ſine anima hꝫ per conſe/
quēs formā qua eſt corpus:iſto mō ⁊ nō hꝫ animā:⁊ ita il/
la forma neceſſario eſt alia ab aīa ſed non eſt aliqḋ indiui/
duum ſub gn̄e corporis niſi tñ p̄ reductionē vt pars:ſicut
nec aīa ſeparata eſt per ſe inferius ad ſubſtantiam:ſed tñ
per reductionem.11.Diſtinctio.4ª.q.3.Dh.

Ul'r ordinate volēs ꝑus videt̄ velle hoc qḋ eſt fini ꝓpinquꝰ
⁊ ita deus ſicut ꝑus vult gloriā alicui q̄ grām: ita ēt inter
predeſtinatos quibus vult gloriā ordinate ꝑus videt̄ vel/
le gloriam illi quē vult eſſe ꝓximū fini:⁊ ita huic anime.
Chriſti vult gloriam ꝑus q̄ alicui alteri velit gloriam:⁊ ꝑ/
us cuilibet alteri vult grām ⁊ gloriam q̄ preuideat oppo/
ſita iſtorum habituū.ſ.grē ⁊ glorie.ſ.peccatum ⁊ damnatio
nem:ergo a p̄mo ꝑus vult anime chr̄i gloriaꝫ q̄ preuideat
adam caſurū.Oēs aūt auctoritates pn̄t exponi ſic.ſ.ꝙ chri
ſtus nō veniſſet vt redēptor niſi homo cecidiſſet:neqꝫ for/
te vt paſſibilis:q꞉ nō fuit aliqua neceſſitas vt illa aīa a p̄n/
cipio glioſa cui deus ꝑoptauit nō tñ ſūmā gloriā:ſꝫ ēt co/
euā illi aīe ꝙ vnita fuiſſet corpori paſſibili: niſi redēptio
fuiſſet faciēda.Sꝫ nec redēptio fuiſſet faciēda niſi hō pec
caſſet:ſꝫ nō ꝑꝑ ſolā iſtā cām vi' de⁹ p̄deſtinauiſſe illā aīaꝫ
ad tantam gloriā:cū illa redemptio ſiue gloria anime re/
dimende nō ſit tantū bonū:q̄tū eſt illa gloria anime chri
ſti:nec eſt veriſimile tam ſummū bonum in entibus eē tm̄
occaſionatum.ſ.ꝓpter minus bonū:nec eſt veriſimile deū
ꝑus p̄ordinaſſe Adā ad tātū bonū q̄ chr̄m:qḋ tñ ſequeret̄:
imo vlteri⁹ ſequeret̄ abſurdius.ſ.ꝙ deus:p̄deſtinādo Adā Nota
ad gloriā ꝑus ꝓuidiſſet ip̄m caſurū in pctm̄ q̄ p̄deſtinaſſet punctū
chr̄m ad gloriā:ſi p̄deſtinatio illius aīe tm̄ eēt ꝑ redēptio/ difficilē.
ne aliorum:q꞉ redēptio non fuiſſet:niſi caſus ⁊ delictū pre
ceſſiſſet.7.Diſtinctio.3ª.q.3.B.

Uniuerſaliter pena canonica nō incurritur niſi a latore cano/
nis inferat̄:vbi ergo non inuenitur ex vi verborū inflicta:
tunc ſimpliciter eſt dicendū ꝙ nulla eſt:nō enim verba cō
ſtitutionū penalium ſunt ampliāda:ſed reſtringēda:iuxta
illam maximam iuris.6.Diſtinctio.4ª.q.8.L.

Uniuerſaliter q̄cūqꝫ nā nō eſt de ſe hec: ſed determinabilis
ad eſſendū hec ſiue determinet̄ per aliam rē:quod eſt im
poſſibile in quocunqꝫ:ſiue per aliam realitatē non eſt ſim/
pliciter ſimplex.3.Diſtin.2ª.q.6.infra.L.

Ul'r q̄cq̄d deus dat alicui:ter:daret illud ꝯſequēter quātū eſt ex
ſe niſi eēt īpedimētū:dādo aūt voluntatē liberā dedit alter
opa recta q̄ ſunt in ptāte volūtatis:⁊ iō quātū eſt ex parte
ſui dedit rectitudinē omni actui volūtatis:⁊ volūtati ex cō
ſequēti daret ſi ipa volūtas quēcūqꝫ actū elicitū recte age/
ret ex pte ſui.Erigit̄ defect⁹ in effectu duaꝝ cauſaꝝ nō ꝑꝑ
defectū cāe ſupioris ſꝫ īferioris:nō q꞉ cā ſupior cāet rectitu
dinē in effectu ⁊ īferior obliq̄tate:ſꝫ q꞉ cā ſupior quantum
eſt de ſe cauſaret ſi cauſa inferior ſm ſuam cālitateꝫ cāret:
⁊ ideo rectitudinem nō cāri eſt ꝑꝑ hoc:q꞉ cā ſecūda q̄ntum
ad ſe ꝑtinet:nō cauſat.37.Diſt.2ª.q.vnica infra.L.

Uniuerſitꝫ eē melius requirit ꝙ aliqua mala ſint in eo:qḋ ac/
cipit̄ ab Aug. in Ench.c.11.oꝑo meli⁹ iudicauit ſinere ma/
la fieri:q꞉ potēs eſt de illis maiora bona elicere. Idē.c.11.
mala eminēter ſituata eminētius cōmēdant bona:⁊ iſtud
ſp̄aliter deducit̄ in ꝓpoſito:q꞉ ſumēdo culpas:⁊ puniēdo
eas apparet in effectibus diuinis iuſtitia q̄ nō appareret ſi
nulla culpa cōmitteret̄:hoc dicit Aug. de ci.li.21.c.12.di/
ſparit̄ genus humanū vt in q̄buſdā demōſtret̄ q̄d valeat
miſericors grā i ceteris alijs iuſta vīdicta:neqꝫ eni vtrūqꝫ
demōſtraret̄ in omnibus.46.Diſtin.4ª.q.4.infra.J.

Uno modo p̄dicatū denoīatiuū eſt mediū inter predicatum
vniuocū ⁊ equiuocū. Alio mō vniuocū ⁊ equiuocū ſunt im
mediata apud logicum. Primū veruꝫ eſt accipiendo p̄di
catum vniuocum ⁊ qḋ vniuoce predicatur:hoc eſt.ſ.ꝙ rō
eius ſit rō ſubiecti:⁊ iſto mō denominatiuū nō eſt vniuo/
cū.Secūdū eciā verū eſt:intelligendo de vnitate rationis
ei⁹ qḋ p̄dicat̄:ſic vniuocū eſt:cui⁹ ratio eſt in ſe vna:ſiue il/
la ratio ſit ratio ſubiecti:ſiue denominet ſubiectum:ſiue ꝑ
accidens dicat̄ de ſubiecto:equiuocum aūt eſt cuius rō eſt
alia:quomodocūqꝫ illa ratio ſe habeat ad ſubiectum.Exē/
plū animal eſt vniuocū nō tm̄ vt dicitur de ſpeciebꝰ ſuis:
ſed vt determinatur per dr̄ias:q꞉ hꝫ vnum conceptū de/
terminabilē per eas:⁊ tñ non dicit̄ de differētijs vniuoce:
hoc eſt in quid:ita ꝙ rō eius ſit ratio dr̄iarum: quomodo
vniuoce dicitur de ſpeciebus.8.Diſt.ꝓ.q.3.P.

Uno modo ꝓpriiſſime accipiēdo imputabile illud pōt dici

imputabile

imputabile qḋ eſt imediate in poteſtate volūtatis: ⁊ ſic ſolum velle eſt iputabile: qꝛ ipm ſolū eſt imediate in ptāte libera volūtatis. Alio° imputabile pōt dici qcqd eſt ſimplr in ptāte volūtatis: ſ; non imediate: ⁊ ſic act⁹ alterius potentie quē volūtas mediāte actu ſuo volēdi pōt imparare: vt eliciat vel ipedire ne eliciat: eſt iputabile volūtati: qꝛ tota coordinatio vſqꝫ ad illū actū etiam icludēdo iſtū actū eſt in ptāte volūtatis. Et eſt dr̄ia duplex iter iputabile pmo mō ⁊ ſcḋo mō. vna qꝛ ad imputabile pmo mō nō reqritur niſi ipſa potētia volūtatis: ⁊ illud qḋ reqrit̄ ꝑpter actū eius cuiuſmodi eſt itellig̃. ⁊ rō eſt: qꝛ illud eſt imediate effect⁹ volūtatis. ⁊ de hoc pōt accipi illud pmo retrac. 9. Nihil eſt tā in ptāte volūtatis q̄ ipſa volūtas. itellige volūtas nō quantum ad ſuū eē: ſ; q̄tum ad actū ſuū ꝓpꝛium. Ad actū aūt imputabilē ſcḋo mō reqritur potētia alia a voluntate exequēs illum actū. Ex hoc ſeq̄tur alia dr̄ia: ꝙ pmo mō eſt maior ꝯtingētia ſiue idifferētia reſpectu actus pmo mō imputabilis: qꝛ. ſ. nō reqrit̄ ad illum niſi volūtas ſuppoſita oſtēſione ſufficiēti intell'is: vn̄ per alia poſteriora quecūqꝫ ipediri nō pōt ne eliciat̄: ſ; ad actū z° mō imputabilē reqrit̄ alia potētia p cuius impotētiā impedit̄ potētia ad actū illū. nō igit̄ ex ſola idifferētia volūtatis eſt ꝯtingētia eius ſicut ꝯtingētia pmi actus. cū igit̄ ꝯtingētia cuiuſlibet alteri⁹ cauſe vel potētie in agēdo magis recedat a rōne ꝯtingētie ſimplr q̄ ꝯtingētia volūtatis i cauſando: ſeq̄tur ꝙ ſimplr maior eſt ꝯtingētia reſpectu act⁹ volūtatis pmo mō imputabilis q̄ alteri⁹: pro quāto tn̄ actus z° mō imputabilis depēdet a plurib⁹: ex quoꝝ quocūqꝫ vel defectu eius pōt accidē ne ille effect⁹ eueniat: pōt dici effect⁹ ille magis ꝯtigēs vel magis ꝓpē multiplicius ꝯtingēs. 18. q. q. ifra. O.

Uno mō dr̄ aliqd per ſe obm: qḋ tn̄ in ſua formali rōne nō icludit rōnem formalē pmi obti per quā mouet potētiā: ſic pꝫ de ſenſibili cōi qḋ eſt per ſe obm viſus: ſicut magnitudo ⁊ figura: ſ; ſūt per obm potētie viſiue: nō tn̄ includunt rōnē formalem pmā motiuā viſus ſine qua nō eſt vidē ſicut eſt color ⁊ lux. Alio mō ſumit̄ obm: ſolum pmū adeq̄tione: ⁊ hoc icludit in ſe vel ſub ſe multa per ſe obta: que tn̄ eēntialr̄ includūt rōnem pmi obti: ⁊ addūt reſpectu primi obiecti aliq̄s dr̄ias pficientes: ſm quē moduꝫ albedo ⁊ nigredo ſe hn̄t ad colorē: ⁊ iſto mō qḋlibet moueret potētiaꝫ ſub rōne pmi obiecti cōis: inq̄ntum icludit̄ in eo: ⁊ etiā ſub rōne ꝓpꝛia quo ad hoc ꝙ addit pfectionē ptinētem ad illius genus. ⁊ hoc mō ens eſt obm cōe adequatū: ⁊ hoc potētie intellectiue: ens dico in cōi ⁊ qḋlibet ens ſpeciale q̄cunqꝫ differētia entis ꝯtractum ſub eadem rōne mouet: ſiue hoc ſit ratio iduidui ſiue rō ſpeciei. 3. Diſt. z¹ q. 11. E.

T. c. 63. Uno mō dr̄ obm pmū illud qḋ hꝫ per ſe rōnē mouēdi potentiā: ⁊ p ſe illud qḋ nō hꝫ ꝙ moueat: ſed tn̄ cū alio mouet ⁊ hoc mō loq̄t phs. z. de aīa. de ſenſibili p q̄le eſt ſenſibile ꝓpꝛiū: ⁊ de ſenſibili per ſe q̄le eſt ſenſibile cōe. Alio° dr̄ q̄qꝫ obm pmū adequatū: ⁊ hoc potētie vel actui: ⁊ ꝯtentum ſub pmo adeq̄to potētie dr̄ per ſe obm. icluſum autē in pmo adeq̄to actui dr̄ per ſe obm act⁹: ſ; igit̄ obm p ſe non pmo eo mō quo loq̄tur de eo Ar. z. de aīa. non poſſit moue niſi virtute pmi obti: vel cum pmo obto: loquendo aūt de obto per ſe nō adequato potētie: ſed ꝯtento ſub pmo obto adeq̄to: illud pōt moue potētiam ſub ꝓpꝛia rōne: ⁊ inq̄ntuꝫ addit aliqd ſupra pmum obm. 9. Diſt. z¹ q. z. T.

Unum elemētū pōt eſſe p potētiā diuinā q̄ſi rō ſeminalis reſpectu mixti: ita ꝙ ex vno elemēto pōt de⁹ cauſare mixtuꝫ ſic de aqua fecit piſces. Gen. p. Ex dictis pꝫ q̄ō intelligēduꝫ eſt illud Aug. z. de tri. c. 9. ꝙ in elemētis mūdi huius ponende ſunt rōnes ſeminales: qꝛ pn̄t ſic ꝯtēperari vel p ſimplicē mixtionē: vel p illā que eſt per iuxtapoſitionē qḋ cauſabitur ex eis q̄dā qualitas vel forma q̄ erit via ad aliqd pfectius. ⁊ ex h pōt Aug. hr̄e itētuꝫ ſuū 3° de tri. vbi oſidit q̄ō magi Pharaonis fecerūt ranas. nā rōnes ſeminales iſtoꝝ ſunt in elemētis ꝯtēperatis adinuicē que ꝯtēperātia nō eſt niſi q̄dā iuxtapoſitio elemēti cū elemēto ſm ꝓportionatā q̄titatē ⁊ q̄litatē. Et qꝛ malus angelus nouit illā quātitateꝫ ⁊ ꝓportionē ⁊ corpa hui⁹ mūdi talia obediūt ei ad nutum quātum ad motuꝫ localē: ⁊ iō pōt ꝯiungē: ⁊ potuit elemēta actiua paſſiuis ſm debitū ꝯtēperamētuꝫ ⁊ apponē illa directe corpibus celeſtibus hn̄tibus iſluere ſm hꝰ ꝯtēperamētum: ⁊ ſic gn̄are ranas. 18. Diſt. z¹ q. vnica. L.

Unum eſſe mediuꝫ per qḋ manifeſtius diſtinguit̄ q̄tum ad cognitionē nr̄am que forma aduemēs enti in actu ſit ſubalis ⁊ que accn̄talis. Quādiu. n. ꝓcedit̄ in ſubalibus ſemper poſterior eſt pfectior prioribus. qn̄ aūt venit̄ ad accn̄tales ſequēs eſt impfectior vltima pcipiēte. que aūt ſit pfectior: hoc nobis inoteſcē nō pōt niſi a poſteriori: ⁊ illud eſt rōnabile ⁊ in ſe ⁊ in nobis. in ſe qdē: qꝛ in eodē gn̄e non aduenit forma forme niſi vt pfectius ꝯſtituat in illo gn̄e. in alio aūt quicqd aduenit. ſ. vt accidēs impfectius eſt quacūqꝫ pſuppoſita forma ſubali. pꝫ ergo rn̄ſio ad formā argumenti: qꝛ iſta opinio nō deſtruit diſtinctionē iter formā ſubalē ⁊ accidētalem: nec in ſe. iſta eni eſt imediata: qꝛ hec eſt hec: ⁊ illa eſt illa. Nec q̄tum ad cognitionē nr̄am p media illa p que poſſumus cognoſcere diſtinctionē iſtam ſicut a poſteriori: nec mirū: ſi diſtinguēdo hāc formam ab illa ſm intellectū noſtrum opꝫ vti poſterioribus hac forma ⁊ illa: qꝛ nec alio modo cognoſcimus quaſi in aliquo formas ſubſtātiales niſi a poſterioribus. 11. Diſt. 4¹ q. 3. Aa.

Unum euuꝫ ſuccedit alteri euo: ⁊ extia euiterni ſuccedit ſuo oppoſito: ⁊ vnū eſt poſt alteꝝ: ſ; ex h nō ꝯcludit̄ aliq̄ ſucceſſio i aliq̄ vna extia euiterni alicui⁹. z. Diſ. z¹ q. 1. J. F.

Unum oppoſitū pōt eē relo rōnis. ⁊ alteꝝ relo realis: vel ſaltē negatio vel ꝑuatio realis alicui⁹ relonis: ſicut idē pfecta idētitate dicit relonē rōnis. 5. meta. c. de eodē. ⁊ tn̄ diuerſuꝫ qḋ negat iſtā idētitatē ꝯuenit rei abſqꝫ actu rōnis ⁊ itell'is. ⁊ rō eſt: qꝛ ſ; aliqd nō ꝯueniat rei: niſi ex ope vel actu itell'is: tn̄ pōt repugnare rei ex ſe ſine actu intell'is: ſicut ſorti vilitas repugnat: que tn̄ nō ꝯuenit hoi: niſi p actū intell'is operātis ⁊ negociantis circa hominē. z3. Diſt. p. q. vnica. J.

Unuſqſqꝫ citra deū plus diligit ſe q̄ alium. ⁊ ad hoc tenet̄: qꝛ poſt deū minus tenet̄ odire ſe q̄ aliquē alium ⁊ magis diligere ſe q̄ aliquē aliū: qꝛ ſi non tūc nō teneret̄ magis vitare pctm̄ in ſe q̄ in quacūqꝫ creatura: qḋ eſt falſuꝫ. In nullo. n. tn̄ dꝫ fugē pctm̄ ſicut in ſe: ⁊ pro tāto magis tenet̄ ſibi diligere deū amore cōmodi q̄ beate vgini. 50. Diſt. 4¹ q. 6. D.

Uoco puluerꝭ corpa q̄cūqꝫ in qb⁹ eſt vltimate facta reſolo. puta ſi in tātam pte ignis: ⁊ in tātā pte aque: ⁊ in tātā partē terre: ⁊ iſta ps ignis ſit imediate iuxta globū lunare ſup puctū quēcūqꝫ terre: ⁊ alia ps ſit directe i extremitate oppoſita diametralr̄ i ſphera ignis: ⁊ 3ª ps ſit in īfimo vel medio vel ſupmo aq̄ ⁊ hꝰ. h oia ⁊ ſi hꝰ ſint mille millia itelligunt̄ cū dr̄ puluerꝭ vl' cineres. Cū. n. dixit chrs. A ſūmis celoꝝ ⁊ a 4°ʳ vētis: nō itellexit ipſe pulueres q̄s vſitate accipim⁹ i ſepulchꝛis vſqꝫ ad tātā diſtātiaꝫ eē diſpſos: ſ; itellexit gn̄alr̄ in quecūqꝫ tota vel ptes facta ſit reſolo illa colligent̄: ⁊ ex illis collectis. i. ex mā in eis q̄ fuit pus mā corpis corrupti reparabit̄ iteꝝ idē corpus. 43. Diſt. 4¹ q. 5. N.

Uolitio qn̄ eliciat̄ a volēte nō reqrit niſi vnam intellectionē: ſi ſit volitio vnica: itellectionē. Dico vnicā diſtinctaꝫ: qꝛ plꝛes itellectiones diſtincte ſil nō pn̄t eē in itellectu: ⁊ ſi poſſent eē tn̄ vna ſufficeret ad vnā volitionē eliciēdā: ita poſſet eē vna itellectio diſtincta: ⁊ ſi deliberatio non pcederet: ſicut ſi multe pceſſiſſent. g̊ deliberatio reſpiciēs plures itellectiones non reqrit̄ ad vnā volitionē: ſed in vna ſola volitione poteſt eſſe obligatio ⁊ peccatum. 5. Diſt. z¹ q. z. D.

Uoluntate antiqua pōt fieri nouus effect⁹ ſine mutatione voluntatis: ſicut ego volitione mea eadē ɔtinuata: quia volo aliqd iaȝ fieri: faciā illud tūc pro qn̄ volo illud fac̄: ita deus in eternitate voluit aliqd aliud a ſe eē pro aliq̄ tp̄e: ⁊ tūc illud creauit p̄o qn̄ voluit illud eſſe. 8. Diſt. p̄. q. 5. ifra. Y.

Uoluntas hȝ duplicē actū amādi. ſ. amore amicitie: ⁊ actum ɔcupiſcēdi aliqd amato: ⁊ ſm̄ vtrūqȝ actū hȝ totū ens pro obiecto: ita q̄ ſicut qōcūqȝ ens pōt ipſa amare amore amicitie: ita qōcunqȝ ens pōt ɔcupiſcē ipſi amato. igiť cum angelus potuerit ſe amare amore amicitie: potuit ſibi cōcupiſcē oē bonū ɔcupiſcibile: ⁊ ita cū eq̄litas dei ſit bonū qōdā ɔcupiſcibile ſȝ ſe ſibi potuit illō bonū ɔcupiſcē. 6. di. 2ᵉ. q. 1. A.

Uoluntas hȝ duas affectiones: ⁊ vtraqȝ attingit deuȝ imediate. ſ. affectionē iuſtitie qua per actū amicitie tēdit in deuȝ imediate vt eſt bonū in ſe: ⁊ affectionē cōmodi qua p actuȝ concupiſcētie tēdit in deum imediate vt eſt bonum huic: ⁊ vterqȝ actus pōt eſſe ordinatus ⁊ hic habitū inclinantē ad ipſum ēt theologicū: q̄ reſpicientē deuȝ imediate pro obiecto. non ſic ex pte intellꝰ: q̄ nō eſt niſi vna potētia nata habere actum 2ᵐ attingētem deum. ſ. intelligentia: ⁊ illa ſufficienter pficiť vno habitu tendente in verum cui aſſentiendum eſt ꝓpter reuelationē. 26. Diſt. 3ᵉ. q. vnica ifra. N.

Uoluntas ɔtingēter vult finē tā in vlī q̄ȝ in pticulari: q̄uis vt in plurib⁹ velit vtrunqȝ qn̄ non dubitat itellꝰ in quo ſit in pticulari: ſicut de q̄lȝ fideli q credens in fruitione trinitatis eſſe btitudinē appetit illū finē: lȝ nō velit media ad illuȝ finē: q̄ nō efficaciter vult: q̄ nō vult v̄tuoſe viuere. q̄ aūt in plurib⁹ volūtas velit btitudinē h̄ eſt: q̄ vt ɔueniēs appetitus liber ſeqtur iclinationē appetit⁹ nālis. impoſe. n. eſt per aliquē habitū volūtatē magis habilitari vel iclinari ad aliqd volēdū q̄ȝ per appetitū nālē. cū ergo volūtas poſſit tm̄ habilitari per habitū aliquē q̄ vt in plurib⁹ ſequať inclinationē illius: imo delectabilr̄ opereť ſm̄ eius iclinationem. ergo multo magis vt in plurib⁹ vult iſtud ad qō iclinatur nālr̄: ⁊ ideo iuſtus hō etiā cū quocūqȝ habitu cū difficultate eligit mortē: ⁊ eſt ſibi mā paciētie: q̄ ɔtra appetitū nālē. cum ḡ oēs appetitꝰ nāli appetāt btitudinē (vt dcm̄ eſt) ſequiť q̄ volūtas vt in pluribus velit beatitudinē: ſed eſt ne actus ille elicit⁹ quo vult btitudinē nālis: Dico q̄ nō ꝓp̄e q̄ nō eſt inclinatio nālis ad beatitudinē que dī velle nāle volūtatis vt natura eſt. poteſt tñ dici nālis: q̄ ɔformis eſt inclinationi naturali. 49. Diſt. 4ᵉ. q. 10. infra. D.

Uoluntas creata nō pōt impedire ordinationeȝ volūtatis diuine. nā impedire eſſet ſi ſtaret ꝓpoſitū volūtatis diuine: ⁊ oppoſitū eueniret per volūtatem creatā. hoc aūt eſt ipoſe: q̄ ſicut volūtas creata pōt mereri dānationē: ita ēt poteſt ɔcomitāter ſequi q̄ volūtas diuina non ꝓordinauerit ipm ad gloriā. vnde dcm̄ eſt diſt. p̄cedente in ſolone p̄mi argumēti ad ſcdam. q. q̄ deus non pōt falli: q̄ nō pōt ſtare intellectio eius reſpectu actus cū oppoſito illius ita nō pōt ipediri volūtas eius: q̄ nō pōt ſtare ordinatio ſui cū oppoſito eius qō ordinauit. 40. Diſt. p̄. q. vnica infra. D.

Uoluntas dei ɔtingēter ſe hȝ ad mouere celum ⁊ nō mouere. Prima cauſa ɔtingēter ſe hñte ad effectū effectus eſt ſimpliciter ɔtingens: ⁊ pōt ſimplr̄ non eſſe ex hoc q̄ illa cauſa pōt in ſuo ordine ſimplr̄ non cauſare: ⁊ illa nō cauſante nulla alia cauſabit. 48. Diſt. 4ᵉ. q. 2. E.

Uoluntas diuina pro iſtāti pro quo iſte peccat: ⁊ pro toto tp̄e habito vſqȝ ad inſtās. b. vult illū eē puniendū: non ꝓut puniendū eſt pticipiū futuri tp̄is paſſiui: ſed ꝓut ēſt nomen. i. vult illū eē dignū puniri: qō nihil aliud eſt niſi velle punire iſtū pro tūc: ⁊ h̄ volitione ɔditionata. vȝ. ſi fiat in termino: vel ſi in iſtāti. b. peniteat vult iſtū pro tūc: ⁊ pro toto tp̄e habito vſqȝ ad inſtās noui pctī non eſſe puniendum: qō eſt velle iſtū ɔditionalr̄ nō punire ſi fiat i termio. hic ḡ nō eſt trāſitus aliqs ab vno oppoſito in aliud oppoᵐ: ſȝ h̄ eſt circa idē obm̄ velle ɔditionatū affirmationis p vno iſtāti: ⁊ velle ɔditionatū negōnis pro alio iſtāti. 16. Diſt. 4ᵉ. q. 2. R.

Uoluntas diuina determināſ forte aliqd oñſuȝ ab intellectu facit cōplexionē talē eſſe verā: ⁊ ideo intelligibilē: ⁊ ex h̄ iſtud eſt prīs intellectū in rōne obti: ⁊ ſicut volūtas pōt facē iſtud volitū ⁊ nō facere: ita poſſet eē veȝ ⁊ non veȝ: ⁊ ita pōt cognoſci ⁊ nō cognoſci ab iſto intellectu nālr̄: non qdem ꝓpter aliquā ɔtingētiam que qdē ſit prius in iſto agente nāli: ſed ꝓpter ɔtingētiam ex pte obiecti: qō ɔtingēter eſt veȝ propter actum voluntatis verificantis. 39. Diſt. p̄. q. 1. T.

Uoluntas diuina nō eſt regula voluntatis mee vel volūtatis create q̄ȝtum ad rectitudinē quo ad ipm volitū: vt. ſ. voluntas creata ɔcordās volūtati illi in volito ſit recta: ſȝ eſt regula inq̄ȝtū eſt volēs volūtatem creatā ſic vel ſic velle: ⁊ h̄ volendo volūtate ſigni ⁊ ante: ⁊ non aūt ſemꝑ volūtate beneplaciti ⁊ ɔſītē. 37. Diſt. 2ᵉ. q. vnica. Lc.

Uoluntas dīna pōt tēdere in oē bonū ſubſtratū illi deformitati: lȝ nō in illā rōnē malitie ɔcomitantē: ⁊ ſi ɔcedať q̄ oē volibile ab vna volūtate ſit volibile ab alia: q̄ ois voluntas hȝ obm̄ eque cōe. Nō tñ illud qō eſt ordinate volitum ab vna volūtate eſt ordinate volitū ab alia: q̄ ordinatum velle nō eſt ex ſolo obto: ſed ex ɔueniētia actus ⁊ obti circa illā potētiam. pōt. n. ɔuenire vni volūtati aliqs actus circa aliqō obm̄ que nō ɔuenit alteri. 43. Diſt. 2ᵉ. q. 2. A.

Uoluntas diuina ſub rōne mere abſoluta terminat reſpectuȝ voliti ad ipam: qō qdē volūtas diuina ꝓducit in eē volito ⁊ in eternitate: ſicut intellectus ꝓducit in eſſe cognito vel intellecto: ⁊ ſili modo dicēdum eſt de eſſe voliti: ſicut dictuȝ eſt de eſſe cogniti. Diſt. 36. 45. Diſt. p̄. q. vnica. B.

Uoluntas hūana eſt rectificabilis reſpectu ꝓp̄e opationis et nō eſt de ſe recta: tñ q̄ eſt ideterminata: ⁊ determinabilis nō minus q̄ȝ intellꝰ: ca quo nō negať habituatum q̄ eius eſt p̄ncipalitas in opando opationes humanas: q̄ libere eſt: ⁊ opationes humane regrunt in p̄ncipali agēte v̄tutē rōne cuius habeť laus: tñ q̄ nata eſt ꝓp̄e delectari in ſua opatione ⁊ ita hic habitū quo delectabilr̄ opeť: tum q̄ volūtas magis pōt p habit⁹ moderare paſſiones debito mō: q̄ȝ appetitus ſenſitiuus ſi eos hñet. 33. Diſt. 3ᵉ. q. vnica ifra. B.

Uolūtas in cōi eſt pfectio ſimplr̄ pp qō poniť fōalr̄ in deo: ⁊ volūtas ſub iſta rōne nō eſt ꝓxima cā ēt ɔtingēs reᵘ pctī: q̄ tūc qōlȝ iferius ſub ipſa hñet talē rōnē cāalitatis: ⁊ ita volūtas dīna: ſȝ volūtas ɔcta p dr̄iaȝ aliquā ad volūtatē creatā quā circūloqmur p h̄ qō eſt limitatū: eſt ꝓxima cā defectiua: ⁊ p h̄ cā p accñs reſpectu pctī. ⁊ iō accñtalr̄ ēt ex pte cāe accipiēdo volūtatē in cōi pro cā: q̄ p q̄ȝto intelligiť iſta dr̄ia ſupaddi accidit ſibi p accñs eē cām reſpectu pctī: ſic ſi diceref q̄ aial nō eſt per ſe cā intelligēdi: ſȝ p accñs: q̄ aial pfectiſſimū intelligit: nō q̄ pfectiſſimū ſit ꝓp̄a rō intelligēdi: q̄ aiali ſimplr̄ accidit: ſȝ rōnale qō aiali accidit vt dr̄ia gſti: qō rōnale circūloqmur per h̄ qō eſt pfectiſſimū. ita in ꝓpoſito illā dr̄iam ſpecificā: qua volūtas in cōi ɔ̄hiť ad volūtatem creatā que ɔ̄ctio vel dr̄ia nos mō latet circūloquimur per hoc qō eſt eē limitatū vel defectibile vel ex nihilo: ⁊ iſti toti attribuunť actus iſti tanq̄ȝ cauſe magis ꝓp̄e q̄ȝ volūtati de ſe: qō veȝ eſt ſi intelligať de hoc ɔ̄cto. ſ. de iſta volūtate in ſpecie. ei. n. ɔuenit nō tm̄ per accñs ſicut voluntati in cōi: ſed q̄ſi cauſe ꝓpinque: ita q̄ cuilibet tali volūtati pōt ɔuenire ⁊ nulli alij. 37. Diſt. 2ᵉ. q. vnica. R.

Uolūtas ifinita ɔtinet in ſe eminēter p idētitatē totā pfectionē hītus: ⁊ iō nullā pfectionē minorē dat actui: q̄ nō intelligiť informari hītu: ſȝ potētia finita nō icludit p idētitatem habitū ꝓportionalē ſibi: ⁊ iō pōt deficē a pfectiōe ſibi ɔuenīete in agēdo: ſi non pficiať hītu. 17. Diſt. p̄. q. 2. ifra. pp.

Uoluntas in nobis vt eſt pars imaginis repñtat volūtateȝ in

decornõ q̃ntum ad iſtũ actũ copulãdi:qui eſt volũtatis nr̃e: ſed q̃ntum ad aliũ actũ:inq̃ntum.ſ.volũtas nr̃a eſt p̃n^m pducẽdi actũ circa idẽ obm:qđ fuit memorie:τ intelligẽtie nr̃e: qꝛ volũtas in diuinis eſt p̃n^m pducẽdi amorẽ adequatum eẽntie diuine:que eſt obm p̃^m memorie diuine itelligẽtie τ volũtatis:τ ille amor pductus eſt ſpũſſcũs:cui corrñdet in nobis dilectio pducta:que dilectio frequenter ab Aug. vocaẽ volũtas:ſed volũtas ꝓpe in nobis:que eſt potẽtia:non corrñdet ſpũi.ſ.ſꝫ vi ſpiratiue:que eſt in p̃re τ fi. τ hoc ẽm illũ actũ: quo volũtas in nobis eſt p̃n^m pducẽdi amorem obti itellecti:nõ aũt p̃mo inq̃ntum hꝫ pducere amorẽ notitie genite.nullo aũt mõ inq̃ntum eſt cã ſupior notitie genite:ſic q̃dem vis ſpiratiua eſt p̃n^m pducẽdi ſpm ſcm in diuinis:qui eſt amor eſſentie diuine:τ ẽt amor notitie genite: ſꝫ forte ẽm aliquẽ ordinẽ:ſed nõ eſt vis illa ſpiratiua aliquo mõ p̃n^m pductiuũ notitie genite:qꝛ etſi p̃r in p̃° ſigno originis ſit volẽs:τ in 2° gignat:tñ volũtas p̃ris nõ hꝫ rõnẽ p̃ncipij reſpectu illius gignitionis verbi. ſic igiẽ p̃:quo mõ p̃r volẽs generat filium:τ tñ non volũtate:vt p̃ncipio formali elicitiuo generationis.6.Diſt.p̃.q.vnica.F.

Uoluntas inq̃ntum potẽtia actiua que põt elicẽ ſuã volitionẽ eſt alia formalis rõ a potẽtia:vel rõne recipiendi ſuã volitionẽ ipſam pficiẽtem.vñ ly inq̃ntum aliud/reduplicat formalẽ rõnem aliam ſolũ quando mouẽs τ motum ſunt indiſtincta ſubiecto:ſed qñ ſunt diſtincta ſubiecto reduplicat rem aliam τ rõnem aliam.25.Diſt.2^a.q.vnica ifra.U.

Uolũtas in ſuo ordine cãndi ẽ cã:τ ẽ eſt ꝓpriũ hui^ꝰ cauſe.ꝙ aũt vlteri^ꝰ ꝯtingẽtia ex p̃te eius ſit oĩmode ꝯtingẽtia ex p̃te effectus iſerioris:ẽ reqrit ꝯtingẽtiã oĩum alioꝝ ꝯcurrẽtiũ ad effectũ.repugnat aũt libertati ei^ꝰ ꝙ ꝯtingẽtia que nec̃io eſt ex p̃te ipſius nõ ponat ꝯtingẽtiã ſimplr̃ q̃ntũ eſt ex p̃te oĩum iferioꝝ:qꝛ tollit ipſaꝫ eẽ cãm in ordie ſupiori:ſꝫ non repugnat ſibi ꝙ ꝯtingẽtia ei^ꝰ nõ ponat ꝯtingẽtiã ex p̃te effectus ſimplr̃:q̃ntum eſt ex p̃te cauſe ſupioris: qꝛ cã ſupior nõ determinaẽ ab ipſa. nõ eſt ergo ſimplr̃ ꝯtra nãm eius ꝙ determineẽ a cauſa ſupiori hoc eſt ꝙ non põt ꝯtra nãm eius oppoſitũ agere:ſicut eſſet ꝯtra nãm eius determinari ab habitu ſiue a nã inferiori.49.Diſt.4^a.q.6.K.

Uolũtas libera debitrix eſt vt oẽꝫ actũ ſuũ eliciat ꝯformiter regule ſupiori.ſ.ẽm diuinũ p̃ceptũ: τ iõ qñ agit diſcorditer ab illa regula caret iuſtitia actuali debita.hec eſt iuſtitia q̃ deberet ineẽ actui τ nõ ineſt:τ hec carẽtia inq̃ntum eſt act^ꝰ volũtatis deficientis ſicut diceẽ in alia ſolone:eſt formaliter peccatum actuale.37.Diſt.2^a.q.vnica infra.B.

Uolũtas meritorie deſiderãs hꝫ duos act^ꝰ.vnũ ſperãdi elicitũ a ſpe.aliũ xo imperantẽ illũ elicitũ a charitate:nec eſt inꝯueniẽs in actib^ꝰ ſubordinatis plures ineẽ vni. imo forte eſt nec̃ium ſciẽtem ꝯnem dũ actu ſpeculaẽ ſcientifice intelligere ſimul p̃n^m τ amãtem ordinare illud qđ eſt ad finẽ vtẽdo ſimul frui fine.26.Diſt.3^a.q.vnica ifra.L.

Uolũtas nãlis vt nec̃io tẽdit i volitũ nõ hꝫ actũ elicitũ circa illud:ſꝫ ipa eſt tñ iclinatio q̃dã in tali nã ad pfectionẽ ſibi maxie ꝯuenientẽ.τ iſta iclinatio nec̃io eſt in nã:ſꝫ act^ꝰ ꝯformis huic iclinationi τ nãe nõ nec̃io eliciaẽ:act^ꝰ.n.nõ eliciẽ ſiue ꝯformis q dicaẽ nãl ſiue difformis q dicaẽ ꝯ nãꝫ niſi a volũtate libera q̃ntũcũqꝫ velit opp^m ei^ꝰ ad qđ eſt iclinatio: nihil min^ꝰ eſt nec̃ia illa iclinatio ad illud ad qđ inclinat:qꝛ ſtat ſtãte nã.39.Diſt.2^a.q.2.J.L.τ.6.Diſt.eiuſdẽ.q.2.J.

Uolũtas nãlis vt ſic nõ eſt volũtas neqꝫ potẽtia:ſed tñ dicit inclinationẽ potẽtie ad recipiẽdũ pfectionẽ:nõ ad agẽdũ:τ ſõ vt ſic eſt impfecta niſi ſit ſub illius pfectione ad quã illa tẽdẽtia iclinat potẽtiã:vñ nãlis volũtas nõ tẽdit:ſꝫ eſt ipſa tẽdẽtia qua volũtas abſolute tẽdit:τ ẽ paſſiue ad recipiendum:ſꝫ eſt alia tẽdentia in eadẽ potẽtia vt libere τ actiue agat τ tendat eliciẽdo actum:ita ꝙ in vna potẽtia eſt duplex tẽdentia actiua τ paſſiua.17.Diſt.3^a.q.vnica.F.

Uoluntas nõ magis nec̃io vult aliud a ſe eſſe in eſſe q̃ddĩtatiuo q̃ꝫ velit aliud a ſe eſſe in eſſe exiſtentie:qꝛ eadẽ eſt ratio vtrobiqꝫ:τ ita de alijs medijs.36.Diſt.p̃.q.vnica.A.

Uoluntas non põt ordinate velle hẽre obm beatificũ maiori actu q̃ꝫ corrñdente meritis ſuis:talis non eſt maximus:cuius eſt capax:ſemp tñ eſt maior illoꝝ:quẽ poſſet habere exiſtens in puris nãlibus.17.Diſt.p̃.q.2.P.p.

Uoluntas nõ põt per actũ volendi impare penam niſi p̃mo imperãdo cãm pene:qꝛ paſſiones nõ ſunt in p̃tãte volũtatis niſi mediantibus actibus.16.Diſt.4^a.q.1.A.

Uolũtas qꝛ ꝯiuncta eſt appetitui ſenſitiuo nata eſt ꝯdelectari ſibi.τ ideo peccãs occaſionalr̃ ex iclinatione appetitus ſenſitiui ad ſuũ delectabile peccat ex paſſione:qđ dr̃ pctm̃ ex iſirmitate ſiue ex impotẽtia:τ eſt appropriate in patrẽ cui attribuiẽ potẽtia.ipſa ẽt agit per cognitionẽ intellectualẽ:τ ideo rõne errante ipſa recte nõ vult:τ pctm̃ eius ex errore rõnis dr̃ pctm̃ ex ignorantia:τ eſt ꝯtra filium:cui attribuiẽ ſapientia. 3^m etiam eſſet pctm̃ ipſius ẽm ſe ex libertate ſua non ex cõdelectando appetitui ſenſitiuo:neqꝫ ex errore rationis:τ iſtud eſt recte ex malitia τ appropriate ꝯtra.ſ.ſ.cui appropriatur bonitas.43.Diſt.2^a.q.2.A.

Uoluntas huius ſpẽi que eſt in nobis icludit libertatẽ que eſt pfectio ſimplr̃:ſed nõ eã ſolã:ſed cũ limitatione que limitatio nõ eſt pfectio ſimplr̃:rõne p̃mi nõ ꝯuenit ſibi peccare poſſe:nec eſt fundamẽtũ ꝓximũ huius ordinis ad deficere actualr̃:ſed rõne ſcdi.44.Diſt.2^a.q.vnica.L.

Uolũtas non videẽ efficacior vt eſt cã meritoria q̃ꝫ vt eſt cã elicitiua vel impatiua:imo min^ꝰ efficax:qꝛ vt meritoria eſt tñ cã diſpoſitiua habilitãs τ diſponẽs ad actionẽ p̃ncipalẽ agẽtis:vt aũt ẽ elicitiua vel ipatiua ẽ cã p̃ncipalẽ. 20.q.q.D.

Uolũtas nõ neceſſitaẽ ſimplr̃ ab obto:ſꝫ iter ipam τ obm eſt aliqua nec̃itas ꝯditio:ſicut ſi volo nec̃io volo.τ ita ſi ſtat nolitio alicuius obti τ illud nolitũ euenit videẽ nec̃io ſeq triſtitiã poſſe fieri in volũtate.15.Diſt.3^a.q.vnica ifra.D.

Uoluntas põt appetẽ nõ eẽ:nõ vt ſit cã ſicut eſt cã pctĩ:ſꝫ vt volũtarie ſuſtineret ipm nõ eẽ ſi infligereẽ ſibi:τ ſic nõ eſt quaſi velle ſimplr̃:ſꝫ q̃ſi nõ nolle:τ talis volũtas eſt ſemp qñ duo mala ponunẽ maius τ minus malũ:qꝛ qñ ſunt duo mala in eligẽdo minus malũ eſt fugẽ maius malum:qꝛ ibi vnũ hꝫ rõnẽ boni reſpectu alterius.50.Diſt.4^a.q.2.D.

Uoluntas põt hẽre actũ meritoriũ circa aliqđ obm qđ non eſt in p̃tãte ſua:imo qđ eſt nec̃ium τ impoſẽ aliter ſe hẽre:ſicut poteſt amare deũ amore amicitie volẽdo ſibi bonũ.puta ipm eſſe iuſtũ:ſapientẽ:τ hẽ:τ tñ velit nolit volũtas:deus eſt iuſtus τ ſapiens.ſic ergo mereri potuit volũtas chri de paſſione chriſti:quãuis nõ fuerit in eius voluntate ipedire eã:cõplacẽdo.ſ.illi paſſioni τ acceptãdo ipam ꝓpter bonũ ꝯñs ex ipſa:qꝛ accepta fuit deo.16.Diſt.3^a.q.2.infra.H.

Uoluntas que eſt potẽtia libere agẽs nõ nec̃io vult cõmodũ ſicut nec nec̃io vult iuſtũ actu elicito:tñ ſi iſta vna potẽtia ꝯſideraẽ vt hꝫ affectionem cõmodi tñ:τ nõ vt habet affectionẽ iuſtitie.i.qñ eſt appetitus nõ liber nõ eſſet in ei^ꝰ poteſtate ſic nõ velle cõmodum:qꝛ ſic p̃ciſe eſſet appetit^ꝰ nãlis nãe itellectualis nõ liber ſicut appetitus bruti eſt appetitus nãlis nature ſenſitiue.39.Diſt.2^a.q.2.infra.B.

Uoluntas ẽm diuerſos habitus põt vti ſeipſa quaſi circulariter hoc mõ ex dilectione dei in ſe que eſt actus charitatis põt impare actũ volũtatis vindicatiuũ pctĩ: τ ecõuerſo ex actu impatiuo vindicãdi põt impare actũ dilectionis dei in ſe ad quem ſequaẽ nolitio vel diſplicẽtia de aliquo pctõ cõmiſſo:τ ſic triſtitia de illo peccato.ergo charitas põt vti actu p̃nie:τ etiam actu cuiuſcũqꝫ virtutis in voluntate:vel in itellectu:τ p̃nia ẽt põt vti charitate: τ quacũqꝫ virtute in itellectu τ volũtate que põt eſſe p̃n^m ꝯſiderationis τ no-

ſiſionis obti de quo vult cauſare triſtitiā. Dico ergo ꝙ illa eſt ſupior ſimplr cui magis ex obto ꝯuenit imperare: ſʒ charitati ex obto. ſ. fine vltimo magis ꝯuenit vti quacūqʒ alia virtute ꝙ ecōuerſo: ſicut ſemꝑ in actibus ꝛ ꝑtātibus ordinatis bīs finē ſupiorez regulr vtiatr īferioribus olbꝰ. Sic apparet de pmo actu penitēdi: ſiue de pˢ ſigtione huius vocabuli penitē gd ſit: qꝛ velle impatiuʒ: ꝛ cuius effectus: qꝛ triſtitie: ꝛ ꝑ que ꝗſi inſtr̄ā: qꝛ per cās ꝓximas triſtitie. ſ. ꝯſiderationē actualē ꝛ nolitionē actualeʒ alicuius obti. Et circa qd obm: qꝛ circa pctm̄ cōmiſſum ꝛ a quo: qꝛ a miniſtro hn̄te cōmiſſionē puniendi a legiſlatore. Et ꝑꝑ queʒ finē: qꝛ ꝓpter obſeruationē legis: ꝛ vlterius ꝑꝑ bonū cōe: ac ꝑ hoc ꝙ ille pōt eſſe actus virtutis ſpālis: qꝛ cuiuſdā ſpālis iuſtitie. Et cuius ſubtī: qꝛ volūtatis: ꝛ quā cōparationeʒ hēat ad alias v̄tutes theologicas ꝛ acqſitas. 14. Diſt. 4ᵗ. q. 2. D.

Z.c.10. Uoluntas ſola hʒ indifferētiam ad ꝯdictoria: ꝛ talē ꝙ ipſa eſt ſui determinatiua ad alteruʒ eoꝝ. ex. 9. meta. c. 4. aliter ſimul ageret ꝯtraria: ꝓpter hoc igit̄ ꝙ actus eius ſic indifferenter eſt in eius poteſtate: lʒ non niſi ſuppoſita intellectione: ideo per ſe eſt imputabilis agēti. 18. q. q. infra. M.

Uoluntati vt eſt actus pmum ēt qn̄ ꝓducit hoc velle: non repugnat oppoſitum velle: tum qꝛ cā ꝯtingēs eſt reſpectu ſui effectus: ꝛ ideo nō repugnat ſibi oppoſitū in rōne effectus: tum qꝛ vt ſubm eſt: ꝯtingēter ſe hēt ad iſtum actū vt informa: qꝛ ſubito nō repugnat oppoſitū ſui accidētis per accidēs: libertatem igit̄ volūtatis noſtre inq̄ntum eſt ad oppoſitos actus ꝯcomitat̄ potentia tā ad oppoſita ſucceſſiue ꝙ ad oppoſita pro eodē inſtāti: hoc eſt ꝙ alterutrū poſſit ponere ineſſe ſine altero. ꝛ iſta potentia 2ᵃ eſt cā realis actus ꝑtus nālr ꝙ logica: ſed 4ᵃ potētia non ꝯcomitat̄ iſtam. ſ. ad oppoſita ſimul: qꝛ illa nulla eſt. 39. Diſt. ꝑ. q. 1. B.

Uoluntas vt volūtas libera eſt: ſed vt nolēs nō eſt formalr libera: qꝛ hʒ formā determinatā ad vnū: que eſt ipſa nolitio: lʒ aūt liberꝫ vt liberum non imediate patiat̄ ab aliqū vt determinatuʒ ad vnū oppoſitoꝝ: qd eſt ſibi forma nālis: pōt per illam formā determinate ſe hēre ad vnū oppoſitū ꝛ nō ad vtrūqʒ: ꝛ ita pati. 15. Diſt. 3ᵗ. q. vnica infra. O.

Uotum dr̄ ſolēne: nō qꝛ publicum: ſed qꝛ in ſe hʒ aliqd annexum vt in publicū dʒ venire: ꝛ per qd vouēs ponit̄ ſub alterius hois ptāte: ꝛ ſic eſt pciſe in ſuſceptione ſacri ordinis: per quē ſuſcipiens ꝯſtituit̄ miniſter eccliē: ꝛ aliter ꝙ prius ſub epi ptāte: qꝛ epſ pōt eum cogere ad ſtatū clericalē ſeruāduʒ: ꝛ ad vitādum ea que repugnat ſtatui clericali. Un̄ ſi ꝑdictum ordinē ſuſciperet in ſecreto adhuc eſſet ſolēne ꝑꝑ rōnem iam dictā: ſicut ēt ꝓfeſſio religionis facta in manu eius qui pōt recipe hēt in ſe aliqd annexum vn̄ debeat in publicū venire: qꝛ opʒ talem vitā ſecularē dimittere: ꝛ cuʒ alijs in clauſtro ſui ordinis conuerſari: ꝛ ideo eſt ſolēne ēt ſi fieret in occulto. 38. Diſt. 4ᵗ. q. vnica infra. B.

Uouēs voto ꝓuato dat corpus ſuū deo q̄ntum ad actum voti: igit̄ nō poſſet poſtea dare corpꝰ ſuū ꝯiugi ad actum ꝯiuꝫ. nō enim minus trāſſert aliqs a ſe qd imediate dat deo ꝙ qd dat ſibi mediāte hoie vicario. 38. Diſt. 4ᵗ. q. vnica. J. L.

Uox ſignificatiua ſolū eſt ſignū rememoratiuū ad placitum: vn̄ vox tm̄ imutat ſenſuʒ auditum: nec hʒ cāre in ſenſu: vel in phātaſia: vel in itellectu niſi ꝯceptuʒ vocis ex ſe. audita tn̄ imutato a voce ſigtiua imutat̄ phantaſia ꝛ memoria: ꝛ rememorat̄ rei: cui tale nomē fuit impoſitū: ꝛ ſic excitat intellectū ad ꝯſiderationē illius rei: cuius prius habuit notitiam. aliter enim nihil moueret niſi res cui imponit̄: prius fuerit ſibi nota: ꝛ ꝙ ad rem illā ſignificādam imponebat̄: ꝛ ſic reducit intellectum ad actualē intellectionē rei prius note habitualr: ꝛ iſto mō pōt eſſe mālr malitia in voce: vt eſt inſtrm̄ voluntatis. 42. Diſt. 2ᵗ. q. 2. infra. O.

Uſqʒ ad diē pēthecoſtes apli nō ꝑdicauerūt publice: iuxta illud xbū dn̄i. Uos aūt ſedete in illa ciuitate donec induamini v̄tute ex alto. Sʒ in die pēthecoſtes miſſo ſpūſcō ſolēniter ꝑdicauerūt: ꝛ appoſita ſūt illo die circiter tria millia: ꝛ baptiꝫati ſunt act. 2. Jnde autē ad alias ciuitates ſm ordinē cuilibet loco: vel gēti erat tps. 2ᵐ qn̄ ibi publice ꝛ ſolēniter ꝑdicabat̄ lex euāgelica: ita ꝙ tps nō icepit ſimul apud qōcūqʒ: ſed de ſyon exibat lex ꝛ xbuʒ dn̄i de hierlm̄: iuxta ꝓphetiam Jſaie: ꝛ qbuſdā incepit tps 2ᵐ ad mēſem poſt pēthecoſtē: ꝛ aliqbus ad annū aliqbus ad decē annos: ꝛ ſic deinceps ſicut eis ꝑdicabat̄. 3. Diſt. 4ᵗ. q. 4. ifra. D.

Uſus clauium extēdit ſe ad culpā remittēdam: ꝛ ad debituʒ pene eterne: ſed inſtrālr. 19. Diſt. 4ᵗ. q. vnica. D.

Utilius eſt viatori grāꝫ augeri: ꝛ ex ꝯñti merita ꝙ mortuo ſolā penā remitti: vbi nō augent̄ grā: nec creſcunt merita. videtur ēt qs magis obligatus fratri ſuo exiſtēti in charitate ꝙ pctōri qui nec deū diligit: nec a deo diligit̄ ſicut iuſtus: ꝛ debeo magis diligē eum quē deus diligit: ꝛ qui deū diligit ꝙ illum qui ꝯtrario modo ſe habet. 20. q. q. M.

Ut homicida moriat̄ ꝛ rōnabilr nō ſolū hoc cōpetit legi moyſaice: ſed ēt legi nāli: ꝛ approbatū ꝛ ꝯformatum eſt in lege euāgelica a dn̄o. Math. 26. Ois qui gladio occidit gladio peribit: ꝛ per ꝯñs vbicūqʒ lex talis de vita pro vita reddēda ſtatuta eſt: iuſte dʒ hō patienter ſolue iſtam penā: que ſi alicubi nō ſit ſtatuta nullus dʒ eā ſibi iferre: qꝛ nullus dʒ eē homicida ſui ſine ſpāli ꝑcepto dei: ſed expedit ibi ꝙ exponat viā ſuā in cā iuſta: vtpote ꝯtra inimicos eccliē pro reſtitutione faciēda illi cuiꝰ vitā abſtulit. Qui ſi nec tātā reſtitutionē velit facere nō pōt oino eſſe imunis a reſtitutione: ſicē qdaʒ fatui faciūt qui abſoluūt homicidas nō eis oſtendentes reſtitutionē ne[illegible]io incūbētem: ꝗſi facilius poſſit trāſire homicida ꝙ (vt ita dicaʒ) canicida vel bouicida: qꝛ ſi occidiſſet qs bouē ꝓximi ſui: vel canē: nō abſolueret̄ ſine reſtitutione. tenet̄ ꝗ ad reſtitutionē ſpūalem equalētem vite quā abſtulit: ſicut pōt eſſe equalentia in talibꝰ. nec hoc ſolū: ſed ſi iterfectꝰ ſuſtētabat aliq̄s patrē vel matrē vel ꝓpinquos: tenet̄ interfector oibus illis ad tātam reſtitutionē quātam illis abſtulit per interfectionē illius. 15. Diſt. 4ᵗ. q. 3. F.

Explicit preclarum Scoticarum Speculationū Epithoma de mēte Doctoris Subtilis: editum ab eximio Doctore Antonio de Fantis Taruiſino.

Regiſtrum.

A D E F G H J K L M N O P Q R

E ꝛ F Quinterni. D Q ꝛ R Terni. Ceteri alij q̄terni.

DIGRESSIO DOCTRINALIS, ET SVPRADICTORVM SERIES.

EXpeditis quę ad generalis indicis integritatem pertinere videbantur: vt imenſum, ⁊ omnigenum Phię Pelagus, qualibet etiam minima phaſello quiſpiam nauigare pertentet: breuiſſimaqꝫ tēporis intercapedine, ſecretiora Scoticę diſciplinę monumenta, ex omni ſcibilium manerie percalcat: ſiue eorum fuerint, quę ad Peripatheticorum ſtudia: ſiue ad ſacra Theologorum myſteria pertineant: non inutile eſſe duxi, generali hac procedendi Digreſſione, ſupradictoꝝ Seriem Studioſis aperire: quo alacriori animo, ⁊ attentiori Ingenio, reſolutas Scoticę ſapientię methodos aſſequerentur: nam quum Generalem indicem, octo Sectionibus diſtributū, prima fauente Cauſa ędiderim: non ab re Sectiones ita diſponendas eſſe duxi: nam in prima indicis Portione, primam terminari Quęſtionem, ſi eſt, facile intelliges: vbi quaſcumqꝫ materias, a Doctore Subtili determinatas, breuiſſimo compendio percipies: ſi qua vero tibi occurrerit inueſtiganda materia: ⁊ in prima Sectione minime compereris: tunc nullaꝫ de ea Doctorem Subtilem, feciſſe perſcrutationem comprehendes. Ipſum igitur ſi eſt, in prima Sectione terminari poſuimus: cui cum quid eſt ſuccedere aſſerat Ariſt. 2° poſt. idcirco in ſecunda Sectione quid ſenſerit Doctor Subtilis circa pertractatas, ⁊ diſputatas materias annotauimus: diuerſa (vt diximus) annotatione: vbi vnuſqꝫqꝫ Studioſus, ſiue veriorem, ſiue ſaltem probabiliorem Doctoris intentionem, labore minimo, facile cōſequetur, diximus probabiliorem: qꝛ in difficilibus aliquando rationibus topicis enitendum eſt veritatem oſtendere. Plęraqꝫ etiam cum ſint Problemata: quorum alteram partem grauiſſimum eſt, poſſe concludere: imo ſępius (vt neutra) mentibus occurrunt, Auctore Pho p̄mo topicorum: idcirco nec mireris Problematicas Doctoris, aliquando Concluſiones lecticare. His igitur ordine peripathetico expeditis: ⁊ ſi eſt, ⁊ quid eſt, mox ipſum propter quid, aſſignandum duximus: vt ipſum qa eſt. ſ. eſſe verum terminetur: qua vim cauſę: quibuſqꝫ diſciplinarū Methodis deciſas, in ſecunda Sectione concluſiones expreſſerit: verum quum Scientiarum principia bifariam ſint, auctore Pho primo poſt. incomplexa, vꝫ, ⁊ complexa. incomplexa Diffinitiones: complexa vero Propoſitiones ⁊ proloquia: idcirco vtrumqꝫ principiorum genus in ſequentibus indicis Sectionibus expreſſimus. in tertia nāqꝫ Portione, vniuerſas ſcibilium diffinitiones ex omnibus Sententiarum voluminibus Doctoris intelliges: quibus annotatis omnigenas etiam entium Diuiſiones adiunximus: vt omnis cauillantium ambiguitas, e medio tolleretur: ⁊ clarior Scotica Peritia redderetur: addendas deinde complexoꝝ principiorum Sectiones merito cenſuimus. Certiſſima nāqꝫ Diſciplinarum oium Theoremata: omnibuſqꝫ concedenda proloquia, tanꝗ erudiendorū Regulas, in quinta Sectione digeſſimus: annectentes in ſexta famoſas Propoſitiones, in Scoticis Gymnaſijs affirmādas: vt vniuerſas Doctoris Subtilis concluſiones, efficaciſſimis corroborari principijs ſtudioſi perciperent: nihilqꝫ a Doctore Subtili pertractari niſi validiſſimis rationibus approbatum fuerit: quibus ordine peripathetico diſpoſitis, vt diximus, duplicem Tabulę Sectionem ſuperaddendam eſſe putauimus: ſeptimam, vꝫ, aduerſantium propoſitionum, tam ſacrorum Orthodoxę fidei interpretum, ꝗ Ariſtotelis, ⁊ Peripatheticorum Philoſophantium expoſitarum: ne Scotica ſubtilitas, ⁊ irrefragabilis Veritas, latenti earum intelligentia, obnubilari videretur. In octaua demum Sectione, copioſum Epithoma Scoticarum Speculationum copia, refertū collocauimus: vbi admirabiles Doctoris digreſſiones, quibus in diſciplinis reſolutiſſime conſequeris: neqꝫ te admirari velim, ſi eandem Sententiam, pluribus in locis diſpoſitam repereris. Artificioſa nāqꝫ eſt adeo Scoti contemplatio, vt multiplici ſemper intelligētię narratione, ⁊ ſubtiliori modo hoc in loco, modo in illo Speculatione rei veritatem enucleet, ⁊ perſcrutetur: quibus abundare fructuoſum magis eſt, ⁊ eligibile, ꝗ crebris hincinde poſitis allegationibus, in ſcribendo deficē: idqꝫ fieri curauimus iuxta certiorem Doctoris Subtilis ad literam opinionem: congerentes vnamquāqꝫ indicis Sectionē: vt abſqꝫ vllis interuenientiū cauillis, non minus operi noſtro fides adhibeatur, ꝗ ſi vniuerſa Doctoris Volumina quiſꝗ lectitauerit: feciſſe ſatis arbitrantes intentatum Scoticę Subtilitatis pelagus, abſqꝫ Ingeniorum naufragio nauigandū Studioſis expoſuiſſe: idqꝫ demum cognoſcas velim pro vniuerſis operis huius allegationibus adductis aliquādo per literas alphabeticas annotari materias: ⁊ loca ſcibiliū in marginibus: aliquando vero infra literas. nam paucis perlectis literę lineis intentū conſequeris iuxta characteres vniuſcuiuſqꝫ Diſtinctionis, ⁊ Quęſtionis in margine deſignatos. ⁊ in cōmixtis librorum Diſtinctionibus, ⁊ Quęſtionibus puta. 17. ⁊. 39. ꝓ. pro faciliori annotatorum Inuentione literas aduertito: quia clariori Literatorum eruditioni inuigilauimus: quod ne Crabronum, ⁊ Nebulonū ſuſurratio concitetur, explicatum putes: qui cum elucubratas aliorum vigilias liuore proſequantur, nullos virtutis fructus degustare poſſunt. Immortaleſqꝫ primo rerum omnium Opifici gratias agimus: qui nos ad calcem tanti Laboris deduxit pro cōmuni ſtudioſorum vtilitate: eorum pręſertim, qui ad excelſa virtutum faſtigia, ſubtilioribus Intelligentię methodis peruenire ſtudent: abiectis cōmunibus Philoſophantium ambagibus, quarum contēplatio eſt Ingeniorum laſſitudo, ⁊ humanę felicitatis obſtaculum. Vale.

¶ Explicit Tabula generalis, ac Mare magnum Scoticę Subtilitatis, ędituꝫ ab Excellentiſſimo Doctore Domino Antonio de Fantis Taruiſino: ſummaqꝫ cum diligētia Impreſſum Venetijs ſumptibus Hęredum Nobilis Viri. q. Domini Octauiani Scoti ciuis Modoetienſis ⁊ Sociorum: a tempore Virginei Partus. M. D. XXII. Die. VIII. Iulij.